

119.3767

R. 6931

NOVA DILIGENS AC PER UTILIS EX-

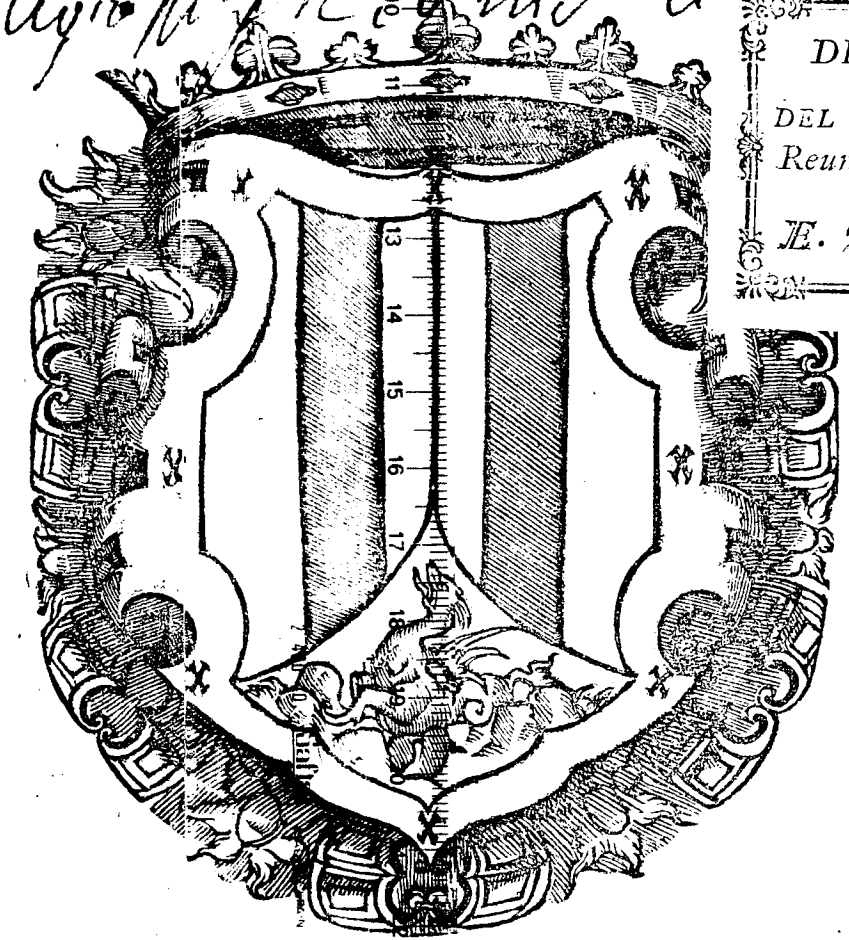
positio Capitum seu legum Prae-
torum et Iudicum syndicatus re-
gionis Hispaniae.

*NUPER AB EDEM AVCTORE RECOGNITVS,
atq; à plurimis, quibus patebat mendis, quanta fieri potuit diligentia perpuratus,
multi que locis sub signo stellae designatis locupletatus.*

AVCTORE DOCTORE FRANCISCO DE AVI-
les, oppidi de Mombeltran. Et qui nunc, etiam diu à consilio est Illustrissimi Ducis
de Alburquerque totius Regni Navarrae proregis.

del Colegio de San Pedro de

DE LA LIBRERIA
DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
E. 2. C. 23. N. 16

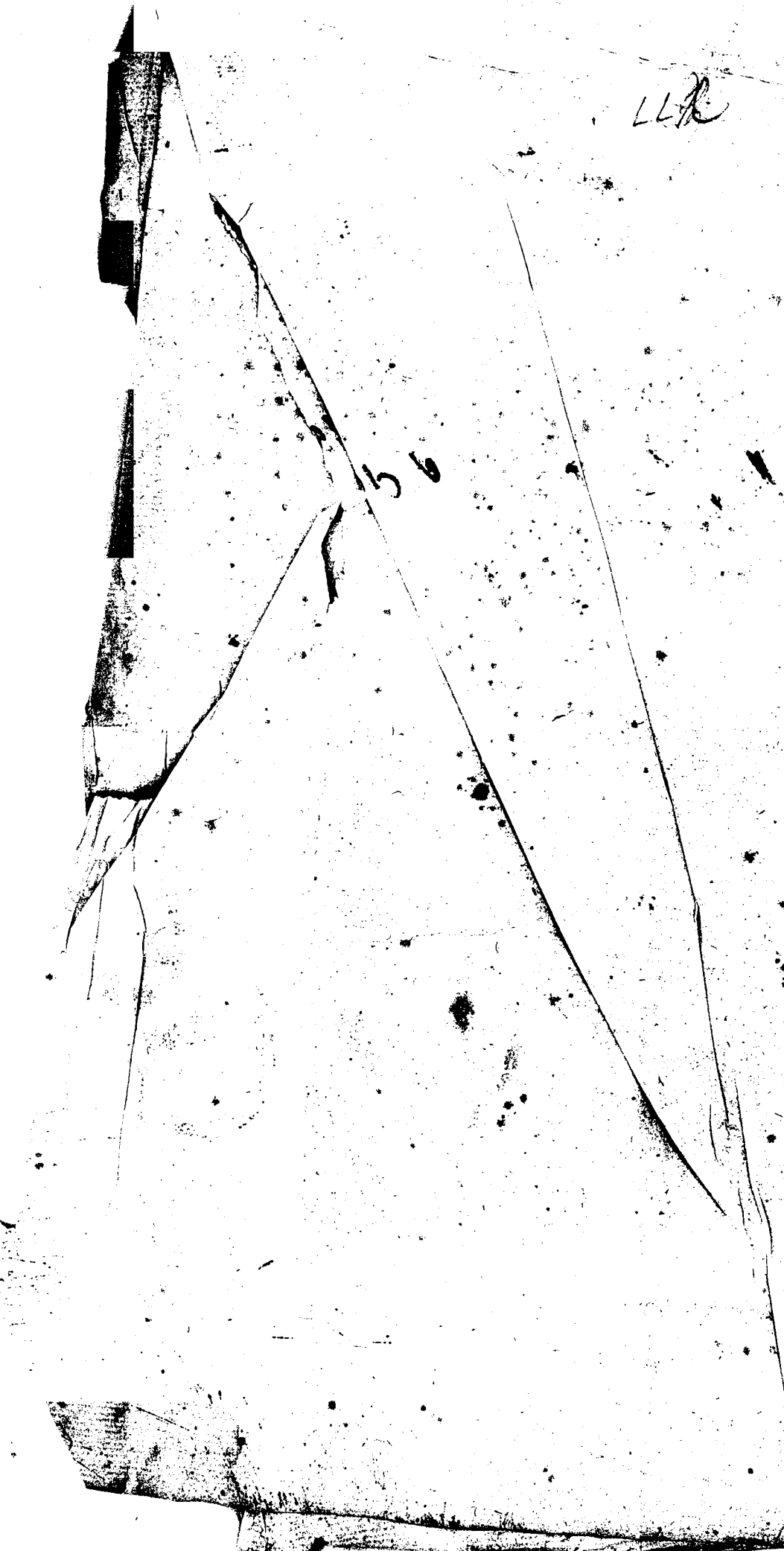
SALMANTICAE,
In aedibus Domini à Portonarijs. S. C. M. Typographi.
M. D. C. C. X. X. I.

CUM PRIVILEGIO.
Impensis Vincentij à Portonarijs.
Estataffado en

*Don Pedro de
San Pedro de*

LLA

del Colegio de

1197 3967

R. 6931

LLA

NOVA DILIGENS

ACPERVUTILIS EX-

positio Capitum seu legum Præ-

torum ac Iudicum syndicatus re-

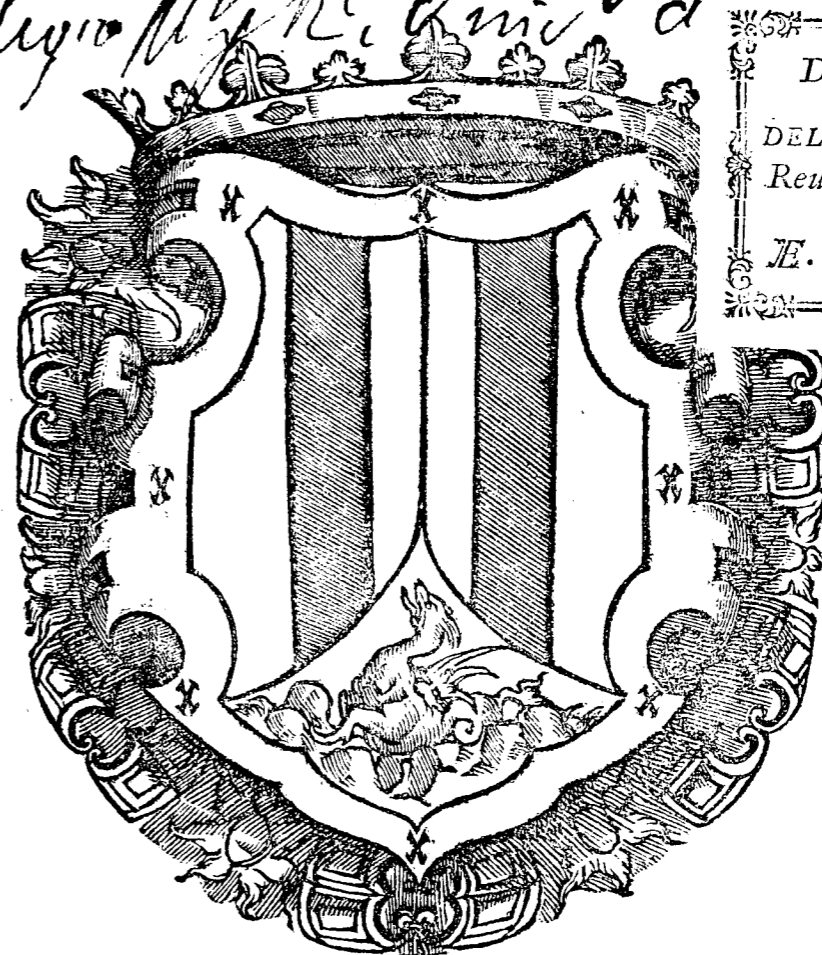
gni totius Hispaniæ.

*NOVA AB EODEM AVCTORE RECOGNITVS,
atq; à plurimis, quibus scatebat mendis, quanta fieri potuit diligentia perpuratus,
multisque locis sub signo stella designatis locupletatus.*

AVCTORE DOCTORE FRANCISCO DE AVI-
les, oppidi de Mombeltran. Et qui nunc, & iam diu à consilio est Illustrissimi Ducis
de Alburquerque, totius regni Navarrae proregis.

del Colegio de San Ildefonso de A. M.

DE LA LIBRERIA
DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
E. 2. C. 23. N. 16

SALMANTICAE,
In ædibus Dominici à Portonarijs. S. C. M. Typôgraphi.

M. D. LXXI.

CVM PRIVILEGIO.

Impensis Vincentij à Portonarijs.

Estataffado en

*Don Pedro de
San Pedro*

OR quanto por parte de vos el Licenciado Francisco de Auiles, nos fue hecha relacion diziendo, que el Doctor Auiles vuestro padre defuncto auia hecho, y escripto vna glossa, sobre los capitulos de Corregidores, la qual auia sido impresa con licencia nuestra, y por ser acabada la dicha impresion, como su hijo y heredero lo queriades imprimir otra vez, y porque en ello auia pasado mucho trabajo, nos supplicastes, os madafemos dar licencia para que lo pudiesedes imprimir con algunas addiciones que auian quedado del dicho vuestro padre, pues no era justo que otro se aprouechasse del dicho trabajo, o como la nuestra merced fuese, lo qual visto por los del nuestro consejo auiedo se hecho en el dicho libro, la diligencia que la ley agora nueuamente por nos hecha dispone, fue acordado que deniamos

mandar dar esta nuestra cedula para vos, en la dicha razon, y nos tuuimos lo por bien, y por la presente por hazer os bien y merced, vos damos licencia y facultad para q̄ vos, o quien vuestro poder, o quien re podays imprimir el dicho libro que de suso se haze mencion, y para que por tiempo de seys años, primeros siguientes que corran y se cuenten desde el dia de la data desta nuestra cedula en adelante, vos el dicho Licenciado Francisco de Auiles, o la persona que el dicho vuestro poder ouiere podays vender el dicho libro, y madafemos q̄ persona alguna sin vuestra licencia durate el dicho tiempo de los dichos seys años no lo pueda imprimir ni vender so pena de perder todos los libros que huuiere impresso y mas de veynte mill marauedis para la nuestra camara, y mandamos q̄ despues de impresso no se pueda vender ni venda sin que primero se trayga al nuestro consejo juntamente con el original, q̄ en el fue visto que va rubricado, y firmado al fin del de Iuan de la Vega nuestro escriuano de camara de los que en el nuestro consejo residen para que se vea si la dicha impresion esta conforme al original y se tasse el precio porque se ouiere de vender cada volumen, so pena de caer y incurrir en las penas contenidas en la dicha pragmatica y leyes de los nuestros reynos, y mandamos a los del nuestro consejo, Presidente y Oydores de las nuestras audiencias Alcaldes y Alguaziles de la nuestra casa y corte y chancillerias, y a todos los Corregidores, Afsistente, Gouernadores, Alcaldes mayores, y ordinarios, y otros Iuezes y Iusticias qualesquier, a todas las ciudades villas y lugares de los nuestros reynos y señorios, y a cada vno y qualquier de vos ansi a los q̄ agora son como a los que seran de aqui adelante que os guarden y cumplan esta nuestra cedula y merced que ansi vos hazemos, y que contra el tenor y forma della, no vayan ni consentan yr ni passar por alguna manera so pena de la nuestra merced, y de cinquenta mill marauedis para la nuestra camara. Dada en Camarena, a dos dias del mes de Iunio de mill y quinientos y sesenta y nueue años.

YO EL REY.

Por mandado de su Majestad.

Antonio de Erasso.

AD ILLUSTRISSIMUM
ac excellentissimum Principem D. Dominum

Gabrielem Cueva Alburquerque ducem Mediolanensem pro regem totius Italiae clarissimum Archiducem, Licentiatum Franciscus de Auiles Mombeltranea patria natus perpetuam felicitatem.

RAESTANTISIME HAEROS est apud Graecos adagium omnium consona voce celebratum, latinis acceptum, Hispanis vsurpatum, male stulteq; eos agere qui eandem filiam duobus simul generis locant. In eos graphycē retortum, qui ex vna eademq; opera duplices exigunt mercedes. Quod in eos apte dicitur, qui idem opus duobus dominis dedicat, atq; inscribunt, quod non ab re de me iudicari potest. Cum enim genitor meus Doctor Auiles apud superos etatem ageret, hoc opus Illustrissimo Domino Domino Beltrano Cueva tuae excellentudinis parenti explendissimū. (Cuius perinclita memoria aere perennior) abscripsit, sacrauitq;. Nunc denuo mihi eius nato, in

uotis est sublimitati tuae idem opus nuncupare: videor certe prouerbio citato argui. Veramenimvero si contra reputes recte me hoc onere leuabo, purgaboq;. Licet enim idem sit opus, iuste tamen atq; rite quodammodo recens appellari potest. Adeo nempe haec secunda editio aucta adeo adita nuper ab eodem authore vt non iniuria totum nouum opus dici valeat, quod si adas celsitudinem tuam simul atq; famatissimum Dominum Dominum Beltranum Cueva Alburquerque ducem tuum genitorem, (cuius celeberrimum nomen per virorum Illustrium volitat ora) vnam eandemque personam censei, non in opere dedicando diuersitas, sed maxima reperietur vnitas atque similitudo: fa cessant itaque hinc imprudentes qui hoc opus duobus consecratum iudicant. Quamobrem haud inde cens existimaui te virum in excelsa loco positum (cuius laus superastra volat) patronum, protectorem eius denique fortissimum propugnatorem designare. Cuius vmbra faustoque auspicio fieri non potest, quin hoc quicquid est operis ab omnibus mirificis encomijs laudetur, celebretur vbiq; terrarum obuijs vlnis amplectatur, quotus enim quisque est, qui non obseruet, pariterq; reueretur tuae claritatis, & maiestatem, & potentiam? quem non moueat tui nominis admiranda gloria? nullus certe (modo sane sit mentis) videns tanti momenti Principem, huic operi insertum, poterit non hoc opus venerari, exobsculari, maximeque pendere. Illud proculdubio ab omnibus in pretio est, quod viris egregijs excelsaq; genere oriundis non displicet: quod sit alicuius insigni viri fauor, protectioq; aestimanda, citra controuersiam tuae excellentiae singularis defensio per magni habenda. Te citra alicuius iniuriam (quod sine adulatione dictum volo) vel generis splendor, vel animi rara virtus praeter pulcherrima egregiaq; facinora adeo sublimē fecerunt, vt illud Demostenis bellissime de te dici possit, inuidiam laude superasti: quis vero mortaliū integrē mentis tuae egregia bellissimaq; facinora memorare audeat? Sunt quippe adeo elato apice locata, adeo in omnium oculis sita, vt merito meum in-

genium ad tuum fulgorem relatum se habeat ut noctua oculus ad Solis iubar. Nec ego solus ad tui nominis præclara monumenta recensenda inferior, verum etiam quibus aliis multis me partibus præstanter iudicabitur. Nolo hic æstimationem, autoritatem, fortitudinemque quam tua excelsitudo inter Mauritanos apud Oramium adeptus est narrare. Tuum certe nomen, tuum formi dolosum, tuum horrendum apud hostes habebatur. Silencio tegam, te ob validissimum, præstantissimumque animum, obque insignem prudentiam, miramque animi dexteritatem, atque sapientiam subito ad excellentiora grauioraque munia euectum. Quis bellica stratagemata a te foeliciter gesta scribere tentet? adeo certe per populos Hispanos diuulgata fuere, ut tibi ab inuictissimo Hispaniarum Rege Philippo, Cantabrici regni administratio iniuncta fuerit. Vbi inter regis munia, pariter et imperatoria nauiter obiisti, ubi perpetuo perspicacissimi tui ingenij quo munus hoc est prosecutus fama durabit. Quis dignis verbis expendat tui inuictissimi animi quo hostibus restitisti insignem fortitudinem? hæc enim cum Sole durabit. Quibus fulgentissimis gestis permotus Rex Augustissimus Philippus te ad Mediolanensem statum gubernandum, totiusque insignis Spheræ Imperatoria munera obeunda delegit. Quod munus tanta iustitia, tanta æquitate, celsitudo tua obiit ut ipsam a stream agere visus sis, semper æqua trutina ius omnibus dicendo. Nouit enim tua celsitudo hæc munia tantæ Maiestatis esse tantæ authoritatis ut regiam dignitatem præferant. Quapropter hæc munera vix vel raro creduntur nisi viris insignis nobilitatis, dexterrimique consilij qualis omnium consona voce tua celsitudo reputatur. Tempus me difficeret, si tuæ excellentiæ virtutum pelagus, aggredi pararem: cui vnica tua fortitudo, cui singularis munificentia, cui insignis benignitas, cui rara animi tui in omnes mansuetudo, non laudata? denique si reliquas animi dotes, quibus tua præstantia splendet metiri vellem, debile ingenium meum tantæ moli haud dubie succumberet, in medioque cursu sisteret. Quocirca præstat rem tantam tacere, quam pauca dicere, nunc post longam digressionem, ad te, o clarissime Princeps vnicum tuorum seruorum præsidium supplex meum conuerto sermonem, orans ut humanitate, atque sereno animo, lætissimaque fronte hoc tui clientis munusculum suscipere digneris, quæ solitus es tuam celsitudinem aduenientes recipere. Certo scio hoc opusculum, si à tua excellentia hilarari vultu susceptum fuerit, tuto e portu passis vellis explicatisque soluere posse. Perpetuo vale Princeps explendidissime.

DILVCIDVM, AC PER

utile glossema siue commentatio Capitum & Legum Prætorum, Pro prætorum, ac Iudicum syndicatus huius inclytici Hispaniæ regni: in quibus præscripta sunt ac continentur, quæ prædicti iudices & officiales iuris, siue præfecti, siue executores obseruare tenentur in administratione suarum prouinciarum, siue iurisdictionum: elaborata diligenter, atque in lucem edita per me Franciscum Auilles incolam Mombeltrani, doctorem minimum, Abulensis diocesis, nunc in illustri auditione, & syndicatu prouocationis, & à consilijs Illustrissimi Domini D. Beltrani Cueuæ Alburcensis ducis, totius regni Nauarræ Cæsarei proregis præfectum: qui iam à iuuenta omnem ferè ætatem in magistratibus gerendis impendo.

PRO O E M I V M.

S V M M A R I V M.

- 1 Maritus Regina dicitur Rex, licet ipse antea non sit Rex. nume. 14.
- 2 Priuilegijs Augusti utitur Augusta, non e contra.
- 3 Mulieres honoribus maritorum nobilitantur.
- 4 Mulier nubendo curiali, efficitur curialis, & legitima.
- 5 Mulier sortitur forum, & conditionem viri, etiam si non sit traducta ad domum, & etiã si litiget cum viro, & sortitur etiam quoad statuta de dote lucranda, & quoad ius sepulchrorum.
- 6 Mulier habet dignitatem viri, & eius priuilegia, etiam si sit vidua, & in viduitate permãserit. nume. 18. Vbi de intell. & num. 19. & 31. cum sequentibus.
- 7 Maritus non habet priuilegia, & dignitatem vxoris. nume. 12.
- 8 Filius qui nascitur ex matre nobili, & ex patre plebeio, non est fidalgus, nec nobilis.
- 9 Non valet statutum, nec consuetudo, quod quis censeatur nobilis, vel ignobilis ex proge matris.
- 10 Quid ex rescripto principis?
- 11 Vxor est sequela, & pedissequa mariti.
- 12 Si vxor est comitissa, & maritus non: maritus eius non dicitur comes.
- 13 Si vxor est fidalga, & maritus plebeius, non gaudet maritus priuilegio vxoris, nisi aliud de consuetudine caueatur. nume. 17.
- 14 Regnum est suprema dignitas.
- 15 Rex Hispaniæ non recognoscit superiorem.
- 16 Rex dicitur, qui contraxit matrimonium cum Regina, licet ipse non sit Rex.
- 17 Quot actus consuetudinem inducant.
- 18 Vxor fidalgui, vel nobilis, nõ potest torqueri, etiam post mortem viri, dum est in viduitate.
- 19 Mulier generosa contrahens matrimonium cum viro non generoso, durante matrimonio, non gaudet libertate: secus eo mortuo.

- 18 *Mulier habet privilegia viri, etiam post mortem mariti, quando privilegia competunt ratione dignitatis, ut quia comes vel dux, vel si miles, aut de iure natura: secus si competeret marito, ratione officij.*
- 19 *Vxor vidua gaudet privilegij viri in solutione collectarum, & tributorum. Nisi cum alio inferioris conditionis contrahat.*
- 20 *Fidalgus non cogitur se desdicere, ita nec eius vxor.*
- 21 *An doctoratus sit dignitas? & doctor habeat immunitatem?*
- 22 *Doctores non possunt torqueri, nec carcerari, nec advocati.*
- 23 *Doctores, & literati admittuntur ad officia, ad quae soli nobiles admittuntur: & ibi quis dicatur fidalgus.*
- 24 *Filij doctorum non possunt torqueri.*
- 25 *Quid in vxore doctoris? & quid in vxore licentiati? nume. 27. in fine.*
- 26 *An doctores praecedant militibus.*
- 27 *Vxor & filios doctoris non possunt pro debito in carcerari. Et quid in alijs mulieribus. Et quid ratione administrationis tutela. Quid in muliere luxuriose vivente. Quid si est coningata? Quid si habet maritum lenonem, vel infame? Mulier quae de se est nobilis, licet vivat post mortem viri turpiter, non potest pro debito in carcerari.*
- 28 *An vxor clerici gaudeat privilegio clericali?*
- 29 *Clericus coningatus, an potest pro debito in carcerari?*
- 30 *An concubina clerici gaudeat privilegio fori?*
- 31 *Vxor vidua retinet forum, & privilegia vi-*

- ri, in favorabilibus: secus in odiosis.*
- 32 *An retineat dicta privilegia, si habet virum inutilem?*
- 33 *Vxor habet acquisita constante matrimonio, si est velata: licet habeat virum inutilem, & ab eo non sit cognita.*
- 34 *Quae dicatur vidua.*
- 35 *Vxor quae post mortem viri ingressa est religionem perdit dignitatem, & privilegia mariti.*
- 36 *Idem si vivit luxuriose, vel nubit viro inferioris conditionis. Et hoc in his quae sunt sibi favorabilia: quia si sunt sibi odiosa, licet vivat inhoneste, retinet privilegia, & forum viri.*
- 37 *Vxor inhoneste vivens perdit donationem factam a marito.*
- 38 *An vxor debeat continere in omni tempore viduitatis, vel solum infra annum luctus?*
- 39 *Vxor quae vivit luxuriose post mortem viri, perdit dimidietatem acquiritorum, constante matrimonio. Idem est in vxore occidente maritum.*
- 40 *Item vxor perdit arras si luxuriose vivit.*
- 41 *Perdit quoque tutelam filiorum.*
- 42 *An perdat curam filiorum.*
- 43 *Vxor si vivit luxuriose, perdit executionem testamenti, sibi relictam a viro: secus si contrahit secundas nuptias.*
- 44 *Vxor perdit facultatem testandi sibi a viro relictam, si post mortem eius vivit inhoneste. Auth. praeterca. C. unde vir & vxor. non habet locum in vxore, quae post mortem viri luxuriose vivit.*
- 45 *Vxor vidua luxuriose vivens an perdat dotem, sicut si vivente marito fecisset, & ibi ampliationes, & fallentias.*

ON FER

nando Rey. ^a Iste dominus rex Ferdinandus, ex patrimonio suo regnum Aragonum habebat tantummodo. Et quia contraxit matrimonium, cum Domina nostra regina Elisabeth Regina Hispaniae, vocatur Rex Hispaniae.

Don Fernado y doña Isabel.

Ex quo infer tur qd si vxor est Regina, maritus eius licet non sit rex, dicitur & nominatur Rex. Cuius contrarium de iure probatur: quia privilegij Augusti vtitur, & coruscatur Augusta, & non contra, ut in l. fiscus. §. fina. ff. de iure fisci. Et mulieres honoribus maritorum crescunt, & generum nobilitant. ut in l. Mulieres. C. de dignit. libr. 12. Hinc est quod radijs maritorum coruscant. ut in l. Si liberta. C. de nuptijs. & in l. 1. & in l. foeminae. ff. de senatori. Intantum hoc procedit, quod etiam si mulier non sit curialis, sed nubendo curialis, efficitur curialis, & legitima. text. in l. Si quis. C. de natura. libe. ibi, & filium naturalem, & text. in l. 2. §. fina. cum l. sequenti. C. quand. & qui. quar. part. debe. libr. 10. Et quia mulier sortitur forum & conditionem viri. ut in l. exigere dotem. ff. de iudi. l. cum quedam puella. ff. de iurisd. omnium iudi. & ibi docto. & in cap. 1. de sponsali, & in dict. l. Mulieres. Intantum hoc procedit, etiam si non sit traducta ad domum viri, si est desponsata per verba de presenti. ut in l. Ea quae. ff. ad municipa. * Et Bart. in l. Imperatores. ff. eo & peregrina. in parte actor. q. 5. litera. a. in gl. vxor. * Et etiam si litiget cum viro, secundum Baldum per tex. ibi in capitul. constitutis de testib. Et etiam quoad statuta de dote, vel donatione propter nuptias lucranda. secundum Paul. de Castro. in dict. l. Exigere dotem. & Ioan. de Plate. in dicta l. Mulieres. C. de dignita. Item quoad ius sepulchrorum. ut in capit. Is qui. §. fina. de sepult. in sexto. cap. Vnaquaque mulier. 13. q. 2. Intantum procedit quod mulier habet dignitatem viri, & eius privilegia, etiam si sit vidua, sed & in viduitate permanerit. ut in §. non tantum permittimus. in authenti. de nuptijs. collati. 4. & in l. Filij. §. vidua. ff. ad municipa. & in dicta l. Mulieres. & in l. sexta. titu. 2. libro. 4. in ordinatio. regalib. & in l. 13. titu. 4. eodem lib. & melior text. in l. 7. titu. 2. partita quarta. versicu.

Aun ha otra fuerza el casamiento segun las leyes antiguas, que maguer la muger fuesse de vil linage, si se casare con Rey, deven la llamar Reyna, & si con Conde, Condesa: y aun de spues que fuere muerto su marido la llamaran anfi, sino casare con otro de menor guisa, ca las honras y dignidades de los maridos han las mugeres, por razon dellos. Et sic quod ex utroque iure probatur, quod vxor gaudet privilegio & nobilitate mariti, etiam post eius mortem. & ibi noster Alphonsus de Montaluo singulariter, & idem quod dicta l. part. tenet Signore. h. in repeti. l.

por la gracia de Dios Rey

princeps. ff. de legibus. colu. 2. versic. Quarto de ratione ultimi. quae est inter eius consilia. Sed non econtra. Si vxor sit Marchionissa, vel Comitissa, non sequitur quod maritus eius sit Marchio, vel Comes: ut ibi ad litteram tenet dictus Signor. de homo. Et quia vir non nobilitatur ab vxore. ut in dicta l. Mulieres. & tenet Bal. in l. prima. C. de in ius vocan. & ibi. gloss. & Bartol. in l. fina. C. de verbo. significa. versicul. Tertio dubitatur. Et quia libertus, nec dum patrono, sed eius vxori debet honorem. Secus econtra. ut in l. prima. C. de in ius vocan. & in l. liberti. C. de operi. liber. Ex quo sequitur quod iste catholicus Rex non debebat vocari rex Hispaniae, sed Aragonum, tantummodo, quia sequeretur quod mariti coruscarent radijs vxorum, quemadmodum vxores coruscant radijs maritorum, quod non est verum, secundum d. Signo. de homo. Facit quoque, nam filius qui nascitur ex matre nobili, & ex patre plebeio, non est fidalgus, nec nobilis. ut est text. in l. 3. titulo. 21. parti. 2. & tenet Iason in l. prima, de verborum obligatio. ff. nu. 18. & Palacios Ruuios, in repetitio. rubri. de donatio. §. 32. numer. 3. vbi singulariter de hoc. * Et Bald. in l. fi. in fine. C. de seruis fugit. & in l. 2. C. de iure emphyteo. colu. 2. & Ioan. de Selua. in tracta. de beneficio. in 3. p. q. 7. nu. 21. tomo. 4. tracta. fol. 61. & quod nobilitas non procedit ex genere materno sed paterno tenet Bald. in l. liberos. ff. de Senatorib. * Et si isti filij, qui sunt nati ex suo corpore materno non gaudent privilegio matris, cur debet gaudere maritus? Intantum quod non valet consuetudo: & per consequens statutum, quod quis censetur nobilis, vel ignobilis ex proge- nie materna. ut Bartol. per illum textum in l. exemplo. C. de decurio. lib. 10. vbi etiam tenet, quod rescriptum principis specialiter concessum, ut quis conditionem matris sequatur, non va-

let, secus si generaliter concedatur, & sequitur Andr. Barbat. in repetitio. c. Raynutius. de testam. col. 13. & Felin. in. ca. Nouit. de iudic. num. 2. & Philippus Decius in. l. Fœminæ. ff. de regu. iur. nu. 73. & 74. vbi per eum. ¶ Sed cōtrarium tenet Rocus de Curte, in tractat. de cōsuetudi. nu. 162. dicendo, q̄ consuetudo potest face re q̄ quis censeatur nobilis, ex progenie materna, & ratio est, quia id videtur esse iuris positui nec talis cōsuetudo irrationabilis existimatur al legando Bart. in. l. prima. C. de dignitat. libr. 12. & Paul. de Castr. in consil. 126. ¶ Tamen hoc in telligerem prout intelligit Philippus Decius. vbi supra, quando ab Imperatore, vel principe, vel populo qui superiore non recognoscit bene videtur, quod statutum fieri possit vel consuetudo induci, quia quod nobilitas sit à patre hoc à iure civili inductum est, sicut ius agnationis quod tollitur & mutari potest. Secus si fieret statutum, vel consuetudo ab inferiore, quia nō valeret, vt in dict. l. Exemplo. prout dicitur Philippus Dec. vbi supra. & tenet Curt. in tractat. de nobilitat. in. 4. parte. nu. 28. reprobando Bartol. tomo. 5. tractat. ¶ Et licet per superiorem sit priuilegium concessum alicui, & descendenti- bus suis masculis & fœminis, ita demum transit ad descendentes ex linea fœminina, si stant vidua, & ad maritum inferioris conditionis non conuolauerint, quia postquam virum assumerint in aliena familia se transferunt, & statum suum primum mutant. tenet Bartol. & Plat. in. l. Quotiens. C. de priuilegijs scholar. libr. 12. ¶ Et facit alia ratio quæ reformat vxor ¶ magis est seque la viri. vt in. l. de iure. post principium. & in. l. final. §. primo. ff. ad munic. ¶ Item est pedisse qua mariti. vt in. l. final. C. qui potior. in pigno. habe. & accessorium sequitur principale, sed nō econtra. vt in. l. Si ex pupillari. ff. de vulgar. & pupilla. & in. l. 2. ff. de poen. legat. ¶ Et sic video in Hispania ¶ nostra, quod si vxor est Comitissa, & maritus non, non vocatur maritus Comes. vt in authentic. de consulib. §. fin. autem. collati. 4. quia cum mulier sit accessorium, & marit⁹ principalis, & caput mulieris, vt in. ca. Cum caput. 33. q̄. 2. l. Quod principi. ff. de legat. 2. & accessorium, non vestit principale. vt in dict. l. Ex pupillari. & per gloss. & doctores. in. l. Iuris gentium. §. quinimo. ff. de pactis. & tenet Ioannes de Plat. in dicta. l. Mulieres. C. de dignitat. libr. 12. versicul. quid autem. ¶ Ex quo potest inferri ad dictam. l. 6. ¶ ti. 2. De los hijos dalgo. libro. 4. in ordinationib. regalib. q̄ si mulier est fidalga, & maritus plebeius, non gaudet maritus priuilegio vxoris. * Et pragmatica regis Enriq. in vol.

pragmatica. fol. 173. col. 4. * & sic, q̄ si mulier esset de certo genere, maritus ipsam ducendo, nō efficitur de illo genere, nisi aliud de consuetudine, vel statuto caueatur: vt tenebat doctor de Tappia in voce me audiente, dum esset licenciatus Iuris vtriusq; dum legeret. d. l. Si quis. C. de naturali. libe. & sic videtur, quod ex consuetudine vocetur Rex. ¶ Tamen non solum de cōsuetudine, sed etiam de iure vocatur Rex, quia in tali casu maritus coruscatur radijs & honoribus fuz vxoris, & hoc probat text. in. l. 2. tit. 6. part. 2. loquēdo quomodo debet Rex honorare vxorem suam. ibi. *Quanto mas honrada fuere, tanto es el mas honrado por ella.* Qui text. clarē probat, quod debet vocari Rex, qui contraxit matrimonium cum Regina, & eius causa debet habere honorem, & sic regnum, quod est suprema ¶ dignitas maximē regnum Hispaniæ, qui non recognoscit superiorem. gloss. in. c. Adrianus. 63. distin. & Abb. in. c. Nouit. de iud. & in. c. Per venerabilem. qui filij sint legitim. ¶ Sed hoc est speciale in dignitate regali, in inferioribus secus: & sic Rex Philipus pater nostri Caroli, habuit regnū istud Hispaniæ ratione eius vxoris nostræ Reginæ Ioannæ. Et tenet in expresso Bald. in cap. Significauit. de rescript. 1. colu. vers. pone. vbi ait, ¶ quod si Regina Apuliæ nubat cuidā simplici militi nominatur Rex, quia hoc casu vir coruscatur radijs vxoris, quia eius lateris comitatus illustrat. vt in. l. 1. C. de præposi. labor. libr. 12. & est text. de nostro iure. in. l. 9. tit. 1. part. 2. vbi ponit modos quomodo quis vocetur Rex, ibi. *La tercera razon es por casamiento, y esto es quando alguno casa con dueña, que es heredera del reyno, que maquer no venga de linaje de Reyes, puede se llamar Rey, despues que fuere casado con ella.* & ibi Montalius singulariter. * Et adde q̄ fidelitas iuramenti & homagium q̄ præstat, per regnum debet præstari reginæ & non regi marito suo. ita Ioan. de Neuzanis in consil. 40. nu. 2. vbi idem. asserit q̄ debet à marito honorari & vocari regina. * ¶ Et sic, quod de iure, & consuetudine, quæ inducitur per istos duos actus ad minus ¶ vocatur Rex. vt gloss. in. §. Et si ex scripto. institut. de iure natu. gen. & ciui. in verb. diuturnum. & in. l. 3. C. de episcopal. audient. maximē quando isti duo actus sunt notorij populo, quia ex quo isti actus sunt populo notorij facile præsumitur ex his, populus consentire. vt in. l. 1. §. tractatum. ff. de aqua quotidiana, & estiuat. fin. ff. de fulmini. Aut isti actus non sunt notorij populo, & tunc est arbitrio iudicis examinare, quot actus requirantur, ex quibus cōsuetudo inducitur: argumentum, l. primæ. de iure deliberandi

secun-

secundum Porcam. in dicto. §. Ex non scripto. 2. colu. Abba. tamen in ca. final. de consuetudine. 17. dicit, quod in hoc multæ sunt opiniones, tam Canonistarum, quàm Legistarum: sed dicit, q̄ communis opin. est quod requiruntur tot actus, & ita notorij, vt verisimiliter transierint in noticiam regni, vel populi: quia non actus, sed tacitus consensus populi consuetudinē inducit: vnde vbiunque ex coniecturis habetur tacitus consensus populi, tunc non curatur de magna frequentia actus. & istam opinionem. Abb. sequitur ibi Barbat. colu. 28. de quo ibi per Rocum de Curt. folio. 37. ¶ Et sic sufficiunt isti duo actus, scilicet quod rex Ferdinandus, & rex Philippus vocauerunt se reges Hispaniæ, ratione suarum vxorum: quia ista denominatio fuit publica, & notoria, non solum populo verum etiam toto regno, vt Christophorus Porc. & Rocus de Curt. vbi supra, maximē cum lapsu decēnij. vt Iafon in. l. de quibus. ff. de legi. final. column. numer. 92. de quo ibi per eum. ¶ Et hęc per vnum actum consuetudo inducatur. vide Abbat. & doctores vbi supra. & facit quod legitur & notatur in chronica istorum Catholicorum regum Ferdinandi, & Elisabeth. in. 2. parte. capitulo. 2. Circa quod, vide quæ dicam in glossa sequenti, quæ incipit, *Reyna.* in princip. & fine. ¶ Sed redeundo ad supradicta, an si mulier gaudeat priuilegio viri, vltra ea, quæ supra dixi. ¶ Dic quod sicut maritus si est fidalgus nō potest torqueri: ¶ vt in. l. Milites. C. de quæsti. & in. l. 4. titu. 2. libro. 4. in ordinationib. regal. & l. 24. titu. 21. par. 2. ita eius vxor, quia ipsa adiscitur eandem nobilitatem, quam vir eius habet cum efficitur vna caro: & sicut propter priuilegium viri non potest torqueri, nec contra eum seueriter procedi, ita neque contra eius vxorem. vt in. l. 2. C. de quæstion. ita in terminis tenet Ioannes de Platea in dicta. l. Mulieres. C. de dignitat. libr. 12. vbi etiam extendit etiam viro mortuo, nisi transeat ad secundas nuptias, cum alio inferioris dignitatis. vt in dicta. l. Filij. §. vidua. ff. ad municipa. & in dicta authentica, de nuptijs. §. nō autem permittimus. & probat text. in dicta. l. sexta. titulo. 2. libro. 4. Ordinationum, ibi. *Otrofi, las mugeres que fueron casadas con hombres hijos dalgo.* ¶ Sed quid si mulier generosa ¶ cum viro non generoso contrahit matrimonium, an matrimonio durante gaudeat libertate? dic quod non: tamen eo mortuo gaudebit. vt in dicta. l. sexta. ordinationum, verlicul. *Pero si la muger.* & ratio istius potest esse, quia fortior & durabilior est dignitas proueniēs ex patre, quæ contingit iure naturæ, seu langu

nis, quàm mariti. vt glossa. in. l. Fœminæ. ff. de senatoribus & hoc tene. * Et tenet per regina. in parte matrimonium. quæstio. 9. in glo. mortem & Bald. in. l. voluntas. C. de fideicommissis. numer. 1. * Licet Bartolus ibi teneat contrarium, dicens, quod ista mulier mortuo viro ignobili, in viduitate permanendo, non recuperat priuilegium, vel dignitatē, semel amissam. per. l. Liber hō. ff. de statu hominū. vbi de priuatione ad habitū nō est dare regressū, nisi principis auctoritate: & est ratio, quia remanent adhuc reliquæ prioris impedimēti. s. matrimonij, quam opinionem Bar. sequitur Guido Papa in decisio. 349. ¶ Sed dicta. l. sexta ordinationum. & iura similia, quæ volunt vxorem gaudere priuilegio viri, etiam eo mortuo, intellige quādo priuilegium competit viro ratione dignitatis, ¶ vt quia Comes, vel Dux, & similis: aut iure naturæ: vt quia est fidalgus nobilis: seu generosus: secus si competeret ratione officij, quod gerit, vel ratione laboris, vt medicus, vel doctor dū legit, quia tunc eo mortuo vxor non gaudet viri priuilegio, vt notat Bartol. in dicta. l. Fœminæ. & tenet Montalius in glossa ordinationum. in parte, vxor generosa, quod nota & vide. & facit quod tenet Baldus in. l. 2. C. de episcop. & cleric. in fine. quem vide, licet contrarium teneat Petrus Leuan. in tractatu de priuilegijs doctorum, in secunda parte. §. 13. tomo. 5. tractat. folio. 320. vbi ait quod vxor doctoris mortuo doctore gaudet priuilegio mariti, dum est in viduitate. * De hoc vi. Itraquel. in tracta. de cessante causa. nu. 104. folio. 41. vbi si priuilegium concessum filijs & vxoribus fauore maritorum cesset. * ¶ Tamen vxor non gaudet contra virum dignitate, quæ consequuta est ex persona viri. tenet Barba. in consilio primo, colu. 30. in primo volumine, & colu. 27. dicendo, quod qui habet potestatem, habet & dignitatem à Principe, nō potest illa vti contra ipsum principem, capitul. Cum inferior. 21. distinctione. & capit. Cum inferior. de maioritat. & obedient. & in. l. Ille à quo. §. tempestiuum. ff. ad Trebellianum. * Et facit text. singul. in. l. 15. titulo. 23. partit. 2. ibi *que nunca se parasse contra el.* Et vi. Bart. in. l. donationes. C. de donatio. inter. vir. & vxor. nu. 1. vbi q̄ quis habet priuilegiū propter me, eo nō vtitur cōtra me in vito & lic vxor habet dignitatē propter virū nō vtit contra virum eo in vito, & est text. in argum. in. l. si iudex. ff. de minori. & tenet Guiller. Bened. in rep. c. Rainuntius. de testament. in parte. in eodem testamento relinquens. lo. 1. nume. 99. * ¶ Et etiam gaudet priuilegio viri in solutione ¶ tributorum & collect.

A 5 Quid

Quid si nobilis, qui nō tenebatur ad tributa solvenda contraxit matrimonium cum plebeia, vel villana, seu villica, quæ habet bona patrimonialia, pro quibus solita erat contribuere cum alijs vicinis in collectis, cui nobili bona ipsa in dotem dedit, non tenebitur ad munera personalia mista, vel extraordinaria, vt notanter tradit Jacobus de Bello viso, in l. Lucius. §. idem respōdit. ff. de munerib. & honorib. referendo Petrū Antebo. doctorem antiquum, in suo tracta. de muner. & nos ter Palacios Ruui. in repet. rub. de dona. §. 31. nume. 8. fol. 17. & ibi in numero. 9. dicit quod etiam eo mortuo gaudet, nisi cū alio inferioris conditionis contrahat, vel luxuriosē viuat, per text. in dicta. l. 6. titu. 2. libr. 4. ordina. ibi. E manuuere de spues castidad: quia si castitatem non seruat, tenetur contribuere. vt in. dict. l. Regia. & Palacios Ruui. vbi suprà ita sentit allegando illam. l. factam per Henric. en Tor desillas, per quam. l. dicit quod corrigitur alialex Regni for. generosorum. lib. 5. titu. 1. 1. 2. quæ aliter disponit. ¶ Sed si plebeius contraxit matrimonium cum muliere nobili, quæ non conferebat in tributis, imo bona sua tenebat franca, que bona de dit viro in dotem, maritus non tenebit illa franca, sed ratione illorum tenetur in tributis conferre: ita tenet dictus Palaci. Ruui. in dicta repetitio. rubric. §. 32. nume. 4. in fine. fol. 17. * Et dict. l. 6. titu. 2. libr. 4. ordina. * Idem dico, q̄ si cut nobilis, hoc est fidalgus, non potest venire contra verbum suum, & sic non cogitur se desdicere, & sic non debet cantare palinodiam, licet dicat verbum iniuriosum, vt in. l. 131. Stylli declarans. l. 2. titu. 3. foro legum, lib. 4. & est melior text. in. l. 2. titu. 9. de los riepros. libr. 4. in eisdem ordinament. regalib. quasi in fine, ibi: sino se quisiere desdexir, salga del reyno, hasta treynta dias. Ad quod facit tex. & ibi Ioannes de Platea in. l. Quinque sumates. C. de decurionib. libro decimo. numero. 1. vbi ait quod ratione dignitatis personæ corporalis poena transmutatur in pecuniariam: & sic ego vidi iudicare in curia per suos curia iudices. ¶ Ita & eius mulier gaudet isto priuilegio, quia non potest vxor fidalgi cogi venire contra verbum suum, & sic se desdicere, quia habet omnia priuilegia viri, vt suprà adduxi num. 6. cum sequentibus: * Et quia sicut non potest torqueri vt supra dixi, ita nec pati poenam de se desdexir quia iura loquentia in tortura habent locum in poenis & tortura & poena parificantur tenet Franc. Bra. in tractu. de indicijs & tortura. in. q. 4. 2. par. nume. 22. per. l. milites in primo & l. diuo marco. c. de quaestio. & Abb. in. c. 1. de Confesio. nume. 2. in. fi. affirmans

q̄ tortura est poena non modica. Secus econtra, quia si nobilis est nupta populari quo ad poenas maleficiorum erit popularis: vt tenet Bald. in. l. cum quædam puella. ff. de iur. om. iud. nu. 2. vbi singulariter. * Quia si se desdexisset in iudicio, vel in curia, valet minus. vt in. l. 2. titulo quinto, partit. 7. & sicut non remanet nobilis, nec fidalgus vt in dict. l. 2. titu. 9. libro. 4. ordinamentorum. & melius probat ista. l. quod non cogatur se desdicere quam dicta lex Stylli, quæ loquitur quādo fidalgus est aliqua iniuria affectus, & non quando iniuriam fecit, licet credo quod dicta lex Stylli sit malè impressa, & incusa, & illud verbum in ea positum in quantum dicit, denostado, debet dicere, denostador, quia illa lex vult declarare legem Fori, & sic debet dicere. Desdiga lo ante el Alcalde, al plazo que le pusiere, e si no quisiere desdexirse, e si fuere hijo dalgo el denostador, demande le que le peche quinientos sueldos, y deue se los pechar. Et sequitur lex, vbi latius hoc declaratur dicendo. E si fuere otro hombre que no sea hijo dalgo, peche por la deshonra que le dixo, qual fuere la persona, y el denuesto. Et sic quod facit differentiam inter personas facientes iniurias: & nō in recipientibus. * Et vi. peregrinam. in parte iniuria. 6. quæst. in. glo. arbitrio. * ¶ Vel aliter quod illud verbum, denostado, positum in. d. l. non debet esse in ea: & sic debet dicere, desdiga lo ante el alcalde al plazo que le pusiere: & sino quisiere desdexirse, e si fuere hijo dalgo demande le, scilicet, el acusador, que peche quinientos sueldos, e deue gelos pechar, scilicet, el alhidalgo que injurio. Et declarādo hāc. l. vt supra intelligo, rectè probat illud ad quod quotidie allegatur, q̄ fidalgus nō cogitur se desdicere, sed melius probat & dicit apertè di. l. 2. tit. 9. de los riepros. libr. 4. in dict. ordinatio. regalib. ¶ Ad quod facit. l. 85. in dict. l. Stylli, in principio. In quantum dicit. Otro si es a saber, que el hijo dalgo no sera ansí juzgado, como otro que no sea hijo dalgo. Et glossa in capitul. cum quidam. §. illi verò. de iur. iurand. similis in. §. Item lex Cornelia. Institut. de public. iudi. alia in capitul. grauem. de poenis. text. in. l. 8. tit. 31. part. 7. Abb. in capit. nouit. de iudic. nume. 8. singulariter Hippolyt. de Marfilij in. l. Si quis viduam. in fine. ff. de quaestio. Paris de Puteo in tractatu syndicat. in parte, quid si per statutu. fol. 198. nume. 4. * Et vi. que dixi. in capi. l. infra. in glo. derechamente. nume. 28. * ¶ Et inueni quandam additionem doctoris Petri Lopez de Alcocer, qui fuit magnus literatus, & vir sanctimonie imbutus, in suo foro. supradictam. l. Qualquier, quæ est. l. 2. titu. 3. libr. 4. Foro legum, vbi dicit, quod audiuit in quodam sermone magni prædicato. quod si iniurians est altior, & plus perdit,

dit, ense desdexir: & ideo quia plus perdit q̄ vilis iniuriatus nō tenet se desdicere, sed aliter satisfacere, & ita dicit in sua additioe, q̄ in Chancellaria Regis inspecta persona, & qualitate comutat poena de se desdexir, in relegationē. p. l. Et si feuerior. C. de his qui notā. infra. Sed melius dicit hoc in expresso. l. 2. tit. 9. lib. 4. ord. quā vide. * Et idē tenet Otalora de nobilitate. c. vlt. nu. 6. q̄ fidalgui nō pnt compelli vt se desdiga: & hoc de cōsuetudine aliquarum prouinciarum, licet de iure fit secus vt in. l. penul. tit. 5. par. 7. & l. 8. titu. 3. ea. par. Sed dic q̄ de iure & stylo Cællariæ non cōpelluntur se desdicere. * ¶ Amen si ipse vult se desdicere, & sic recantare palinodiam, bene potest, vt in. d. l. Partit. & ordinat. & facit quod tenet Ioann. de Plat. in. l. 1. C. qui ætate se excusa. lib. 10. nu. 1. per text. in. l. 3. C. de decurio. eod. libro. ¶ Sed dictus Doctor Petrus Lopez, in dicta sua additione dicit, quod si iniuria est de his, quæ possunt esse notitia traditæ Inquisitorib' hæreticæ prauitatis, expedit se desdicere, cum iuramento: quia si in culpa iniuriatus non reperitur iniurians punitur. facit tex. in capit. vt officiu. de hæretic. in. 6. in prin. Et hoc casu non debet relaxari fidei iuribus, quia per alium implere nequit, quia est poena corporis afflictiuā, quæ est casus. de menos valer. vt in. d. l. 2. tit. 5. par. 7. ¶ Sed si verum dixit, excusabitur reus; secundum quosdam, de desdexirse. vt Sanctus Thomas. 2. 2. quæst. 62. art. 2. vbi iniurians petit veniam ob forum conscientia ab iniuriato, cum verum dixit in iniuria, & non debet dicere, quod mendaciū dixit, quod est vulgo se desdexir: sed sufficit, q̄ talis dicat malè locutus sum, vel non bene dixi: vt tenet Summa Angelica. in parte Detraçtio. §. 3. & melius Syluestr. in. §. 5. & Sanctus Thomas vbi supra. * Idem tenet Anto. Gomez in tomo. de delictis. in tit. de iniurijs. nu. 2. Et adde q̄ licet quis nō vtatur verbis de quibus in. l. 2. tit. 9. li. 8. ordi. q̄ mentitus est in iniuria quam aduersus aliu protulit, sed dicat verba aliqua alia. f. q̄ ille cōtra quē dixit est bonus & carens illa infamia seu macula, q̄ adhuc dicitur se desdicere. Ita Grego. Lopez in. l. 26. tit. 18. par. 2. in glo. como desmentir. quæ glo. debet esse in. l. 25. q̄ ego non credo, quia illa. l. 2. est odiosa, & debet impleri in specifica forma, & dicere eius verba. f. q̄ mentitus est: & si alia verba dicit, nō dicitur se desdicere, quia odia debent restringi per iura vulgaria, maxime poenalia. & quia. d. l. partitæ non obstat in quantum inquit esta palabra es tanto como desmentirse, quia ista verba proinde nō inducunt oimodam similitudinē prout tenet Bar. in. l. 1. ff. de receptato. & Ang. post Bar. in. l. Sed & si lege. §. perinde. ff. de

peti. here. Rogerius de Mota doctor Valentianus in rep. §. si quis tutelā. l. heres absens. ff. de iudi. nu. 17. & Philip. Detius. in consi. 124. & accedat in adiutoriū qd tenet Bal. in. c. nonnulli. de rescip. nu. 3. vbi affirmat q̄ si statutū disponit q̄ quis puniatur tanquā falsarius, debet intelligi, q̄ nō puniat poena. l. Cornelia, sed alia poena arbitraria hinc est q̄ ex eo. q̄. d. l. 2. est adimplenda in specifica forma, q̄ si quis accusat de delictis verbis cōuetus cū accusatore q̄ dicat illa verba vel alia similia corā testibus & tabellione extra iudiciū absq; sententia, q̄ licet dicat, nō dicitur se desdicere: quia ipse. l. inquit corā iudice & per sniam ibi al. plazo. Facit, nā si se desdixo est infamis secundū Montal. in. l. 2. tit. 3. lib. 4. fori. in gloss. desdiga lo. & est. l. 2. tit. 9. lib. 4. ordi. & l. 8. tit. 3. par. 7. & est infamia iuris que irrogatur per dictā. l. & sic per sententiā Bar. in. l. 1. ff. de his qui nota. infami. ergo si non dixit illa coactus per sententiā nō dicit se desdicere, de quo sape dubitatur maxime apud rusticos, qui se cōueniūt ob pacis bonū prædicto modo. * Et si probat verū, remittitur ad Inquisitores Regis, vel Episcopi: quia est delictum ecclesiasticū: vt per totū titulum de hæreticis. In Decretali. & in. 6. * Et intellige supradicta q̄ fidalg' nō cogitur se desdicere, scilicet quādo persona in qua nobilis delinquit, sit ignobilis: secus si sit æque nobilis: nā tūc nō minuitur poena corporalis: quia qn duo priuilegia cōcurrunt, quales priuilegijs redditur ad ius cōmune vt Bal. in auth. perpetua. C. de sac. sanct. eccl. & tenet Greg. Lopez in. l. 25. tit. 22. par. 3. in glo. Jos ade lantados mayores. in fi. & Abb. in. c. in prentia. de proba. nu. 40. Et idē tenet Grego. Lopez in. l. 5. tit. 3. par. 3. in glo. 1. in. fi. & facit in simili q̄ tenet Bal. in. l. quanuis. de priuileg. ff. vbi inquit q̄ si scholaris agat cōtra scholarē cessat priuilegiū. auth. habita argu. d. l. milites. & tenet expresse Iacobus de Bello Villo. in sua pratic. iudiciaria. in rub. de quaestio. quotuplices sint cause criminales. num. 204. vbi dicit q̄ licet rōne nobilitatis generis mitius puniatur, est verum nisi cōmiserit delictū in personā nobilem vel æque parem dignitatis: cū par dignitas priuilegiū tollat. vt. l. sed & milites. ff. de excusa. tuto. & per alia iura vt ibi per eum. * ¶ Et quia supra dixi, q̄ mulier fidalgui nō pōt torqueri. Quæro an sit idē iuxta re doctoris, & ad veritatē huius quaestiois veniamus. Sciamus vt trum Doctor habeat dignitatem? & dico q̄ sic: vt tenet Bar. in Procemio. C. in. 3. colu. nu. 10. vbi ait q̄ doctoratus est dignitas, quia habet iurisdictionē ordinariam in scholares. vt in auth. habita. C. ne fil. pro patre. & ide Bar. in. c. 1. de dign. §. si. nu. 12. Sed habere iurisdictionē

10. lib. 9. recopila stomis

nil quid quante iniuria probat vero ab accusato et est petungu hys hereticis

Handwritten mark

Handwritten mark

risdictione est dignitas, ut ibi fatetur, tñ non est illustis, sed si legit per. 20. annos efficitur comes sacri palatii, vel saltē clarissimus, ut ibi per Bart. in. d. Prooem. C. & Fely. in. c. Quāto de magistr. indistincte dicit habere dignitatē, & ibi plura iura allegat, & dicit q̄ est nobilis: ergo est in dignitate. & idē Alex. in additi. ad Bar. in. d. Prooemio. C. vbi ait, q̄ doctores sunt nobiles. per. l. Prōuidē dus. C. de postulā. & hanc partē tenet Bart. in. l. fi. C. de Iudā. ¶ Contrariū tñ tenet Abb. in. d. c. Quanto. & Bar. in. l. Ex eo. ff. de milit. testamē. & Bal. in. cōsti. C. & Cardinal. in. repetitio. c. per pēdimus. de sent. excom. pen. col. & in Cle. i. de magistr. vbi doctoratus appellat honorem. & facit glo. in. l. Julia. ff. ad. l. Iulīa. de vi publica, dicens, q̄ doctor Artūū habet aliquam dignitatē. ¶ Sed per hoc nō est recedēdum a prima opinio ne, scdm Fely. in. d. c. Quāto. & sic q̄ habet dignitatē, & hęc est cōmunis opinio, secundum Ioānē de Anania, ibi in. d. c. Quāto. & idē tenet Alex. in. consi. 94. in primo volumine, nu. 1. vbi ait, q̄ doctor est in dignitate cōstitutus. ¶ Sed hoc intelligit Bar. in doctoribus actu legentibus, nō in alijs. vti ipse tenet in. l. Medicos. C. de professori. & medic. lib. 10. & in. l. 1. C. de mulierib. In quo loc. eo. lib. ¶ Sed Guido Papa in decisione. 88. dicit, qd̄ in hoc malē dicit Bar. quia text. ibi indistincte loquitur de doctorib. ergo indistincte est intelligēdū de alijs doctoribus, nō actu legentib. iuxta. l. de pretio. ff. de publi. nec ipse Bar. aliqua lege aut rōne limitat illā. l. debere. intelligi de doctoribus, actu legentibus, & sic erubescimur, cū sine lege loquimur. l. illā. C. de collat. & in auth. de trient. & semiss. §. Consideremus. col. 3. q̄ nō sufficit dicere, nisi ratio assignet. 24. q. 3. c. 1. & forte Bar. q̄ actu legebat fuit affectu cōmotus, ita dicere, ppter laudē sui, & aliorum doctorū actu legentū, cū ipse absq; aliqua lege aut rōne ita dixerit volēdo restringere tex. d. l. indistincte loquētē: sed pro opinione Bar. licet Guido nō alleget, facit quod tenet Pau. de Cast. in Prooem. C. nu. 9. vbi ait q̄ doctor legens est exceptus in propria patria ab oibus muneribus realibus & personalibus, cum tota sua familia, filijs & vxore sed de alijs doctoribus non legentibus, dicit q̄ non reperit, ideo ponderanda est præeminētia legentium contra alios. ¶ Tamē cōtra Bar. fuit in dicta curia determinatū, & bene secundum Guid. pap. vbi supra per rationes, ut ibi pereū: quē vide, & istāmet opin. cōtra Bar. tenet Frā. de Arē. licet Guido nō alleget in cōsi. 95. In prin. dicēdo, q̄ credit, & cōsuetudo obseruat, vt simplex doctor, maxime si sit aduocatus, etiā si actu nō legat, non posset capi, quod

sequitur Frāc. Curt. in additi. ad Pau. de Cast. in Prooem. C. licet alleget corrupte. d. cōsi. Arē. q̄ allegat. 105. & est. 95. quē vide, & idē tenet Abba. ca. 1. de priui. nu. 4. dicēdo q̄ retinet dignitatē & priuilegia, licet actu nō legat, licet hodie ex numerositate doctorū vilescit dignitas, quā de se est excellens, quia oēs passim ad illā promouentur, & est cōtēptibilis longē vltra quā consueuit. ¶ Et in fauorē istius decisiois Guid. & cōtra Bar. facit qd̄ tradit additi. Guid. in. d. Decis. vbi inter cetera dicit, q̄ doctores postulatē habēt immunitatē ab oibus saltē personalibus muneribus. Ipsi em̄ sunt ij: quis ille diuus Iustinianus sacratissimus imperator inuenire summo opere studuit, eos vocitās Oratores maximæ scientiæ, Iustitiæq; satellites, ac otiosas athletas iudiciorū, vt in Prooemio digestorū. §. duplici. & ij merito aduocati dicūtur milites inermes literatoria militia militatēs, vt ibi per eum. ¶ Et hęc opinio nē q̄ gaudeāt doctores licet actu nō legat tenēt Lausitan. cōsi. 20. Quinimo gaudēt fratres eorū in cōmuniōne bonorū existētēs. vt in. d. cōsi. nu. 12. & prædictā opinio nē q̄ gaudeant, licet actu nō legat, dicit cōmunē, Rosādīn. a Valle. 9. in Cōsi. 66. nu. 37. & qd̄ de Licēciatis. vi. Grego. López in. l. 3. tit. 10. par. 2. glo. Sabiduria. vbi etiā quid de Bachalarijs. ¶ Sed hoc non habet locū in recipiētibus gradū doctorat. ex rescripto vel Bulla Apostolica, per ea quæ legūtur, & notant in. l. Si ita qs. §. 2. ff. de lega. 2. vt tenet. d. Guido. Pap. in. d. Decisio. 88. & idē cauetur hodie de nostro iure Regio per quādā Pragmatica, in volumine Pragmaticarū, quā per te vide quia isti sic graduati nō gaudēt priuilegio nec nobilitate doctoratus, quæ est prout dixi dignitas, vt Guido in. d. Deci. nu. 3. vbi dicit q̄ verus doctor est immunis a collectis & tributis: & in. d. lege Medicos. ¶ Et sicut talis doctor nō pōt torqueri ppter suam dignitatē ¶ & nobilitatem acquisitā ex scientia, vt per glossam in. c. de multa. de præbēdis. & nō torquetur sicut miles. vt Cynus in lege Milites. C. de quæstion. & in. l. 4. C. Ad legem Iuliam maiestatis. & tenet Hippolytus de Marsili. in suā practica criminali. §. expedita. nu. 29. & num. 37. quia priuilegia militum ad doctores extenduntur, vt Cynus in. l. 1. C. de iuris & facti ignorantia. Ita in terminis tenet dictus Hippolytus, in. l. Edictum. ff. de quæstionibus nume. 10. & ibi idē tenet in aduocato. numero. 7. & 8. ¶ Et facit quoq; q̄ quādo lex cōcedit capturā personæ, nō extenditur ad doctorē. vt in. d. l. Medicos. & Bald. in. l. 1. C. qui bonis cedere possunt & facit. l. Ne quis. C. de aduocatis diuersorū iudicū. ¶ Et quia doctores quāsi radij solis appellan-

tur. vt in capit. Multi. de poenitent. distinct. 2. & prima quæst. 7. capitul. Si quis. vbi velut luminaria splendescere dicuntur. & in capitu. primo. de reliquis, & veneratio sanctorum. in. 6. vbi Papa dicit quod per doctores quasi luminosas candelas vniuersum corpus orbis errorum tenebris profugatis velut sydus irradiat matutinum, & facit quod tenet Salycetus, in dicta authentica habita. C. nec fil. pro patre. columna prima. vbi tenet, quod mundus illuminatur doctoribus, & hominibus scientiæ, & quod nihil fuissent doctores, nos essemus in tenebris. ¶ Et quia sicut versatur publica utilitas in militibus. vt in lege prima. in fine. ff. de testamento militis. Ita etiam in doctoribus, & aduocatis: vt tradit Hippolytus de Marsilijs. in dicta. l. Edictum. ff. de quæstionibus. numer. 9. & 11. & Iason in leg. prima. C. de iuris & facti ignor. nume. 7. ¶ Et facit quia doctor vel literatus admittuntur ad officia. ad quæ soli nobiles admittuntur, ¶ vt tenet Montal. in. l. 6. titu. 9. Parti. 2. In glossa magna, in principio. & ibi per eundem de nobilitate scientiæ, & de illis qui eam acquisierunt. & idem tenet Ioannes de Platea. in. l. prima. C. de conditis in publi. horre. libro. 10. in fine. allegādo glossam in. l. 5. ff. pro socio. in verbo, Suppleat. vbi ait, quod est argumētum pro literatis, qui vt nobiles admittuntur ad officia, ad quæ soli nobiles admittuntur, quia vt dictū est, scientia hominem nobilissimum facit. vt in dicta. l. Prouidendum. C. de postulan. & in. dic. capitul. de multa & hoc facit ad extensionem text. in. l. 6. titulo. 18. Partit. 2. vbi ait quod tenens Castrum pro rege, vel pro alio domino debet esse generosus, ex vtroque parente fidelis magnus, & boni intellectus. & idem tenet Palaçios Ruuos. in repetitio. rubric. de donatio. §. 9. fol. 5. nume. 10. vbi nobiles & literati æquiparantur in dispensationibus sciendis, & sic quod literati possunt esse Castellani, seu præfides, qui in nostra Hispania Alcaides vocantur: vt ego ad præfens sum, & ex nobili genere, & hominum facere, seu fidem publicam, vt ego feci. ¶ Et tenet Nicasius de Boerda in. §. & qui potestatem. Insti. de excusa. tuto. nume. 11. vbi affirmat q̄ literati æquiparantur nobilibus, vt in. l. 5. ff. pro socio: & ideo impræbendis & Canonatibus priuilegiantur literati, sicut nobiles: facit. c. de multa. de præben. & dignit. & c. Ad cōrem. de instituti. & vid. additio. Abb. in. ca. ad aures de rescriptis. ¶ Et facit quod tenet Ioannes de Plat. in. l. qui vel exiguum. C. de diuersis officijs apparito. libr. 12. vbi dicit, q̄ ille textus facit pro pauperibus militare volentibus, vt nō

prohibeantur dummodo alias sint habiles. ¶ Et quis dicatur nobilis, seu fidalgus: vide. l. 2. in medio. tit. 21. par. 2. ¶ Non solum doctores, verum etiam filij non possunt torqueri. vt Hippolytus de Marsilijs in dicta. l. Edictum. nume. 12. & in sua practica. §. expedita. numero. 36. ¶ Et redeundo ad quæstionem supra tactam, an vxor doctoris potest torqueri? & licet pronuncin terminis non inuenio: teneo quod nō, ¶ quia vt dicit dicta lex Medicos. C. de professorib. & medic. libr. 10. doctores vnā cum vxoribus, & filijs, nec non rebus, quas in ciuitate possident, sunt immunes, nec eximi vel exhiberi, vel iniuriam pati possunt. iuncta gloss. ibi, in verbo, exhiberi, ibi. sic in domina fit. vt inauth. nulli iudicium. §. si verò crimen. colla. 9. & satis esset sibi iniuria dicta tortura, cum per eā esset infamia, infamia facti, & in eā incurrit, per quā quis repellitur a dignitate, nisi in subsidium. vt ff. de decurio. l. Eos. Item facit repelli a querella in officiosi testamenti, quia alias admitteretur. vt per glo. quæ ita tenet in. l. Nullam. C. ex quibus cau. infami. irro. & quia tormentum dicitur carcer. vt Bald. in. l. 1. C. de his, qui ad liberperue. nō possunt. & idem Bald. in. l. Falsus. C. de furtis. in fin. & Cyn. in. l. 2. C. quod me. caus. ¶ Sed qui est, in carcere recipit iniuriam, vt probat Paul. de Cast. in. l. si verò pro condēnato. ff. qui satisfare cōga. licet ille dicit esse. §. 1. Si decesserit. ¶ Ad idem si torquetur, iniuriam recipit, & quia sicut vxores militum, vel nobilium non possunt torqueri. vt Ioan. de Platē. in. d. l. Mulieres. Ita nec vxores doctorū, quia in omnibus parificantur, vt supra dictum est. ¶ Quinimo doctores precedunt militibus, ¶ vt Feli. late in. d. c. Quāto. de magistris, maxime militibus nostri temporis, quia non militant, sed tantum modo sunt nobiles, vt ibi allegat ad hoc plura iura, sed ibi tenet quod in actibus militaribus verus miles præfertur doctori, sed in actibus doctoris præfertur doctori militi, & in actibus promiscuis præfertur doctor, secundū Bart. in prooemio digestorū. ¶ Et q̄ priuilegia data a iure militibus, nō habent locum in militibus nostri temporis, tenet Specul. in titu. de procura. §. 1. verfi. Item quod est miles. & Feli. vbi supra. Et doctores æquiparantur veris militibus, & non militibus nostri temporis, vt cōclusum est, quia milites nostri temporis torqueri possunt, quia nec in absumptione militia, nec in vita obseruāte, quæ veros milites decet obseruare, & obseruari expediunt: vnde de priuilegijs militarijs gaudere nō debēt, & sic possunt torqueri, vt tenet singulariter Guido de Suza. in tracta tormenta. fin. colum.

col. verfi. An milites nostri temporis. & ibi eius additio. allegando Bart. in suo tracta. de quaestio. licet dicat quod illum tractatum non fuit Bart. licet ei attribuat: sed ista opi. Bar. quod torqueantur sicut alij priuati, est vera, & ab ea non recedendum: quia isti non sunt veri milites, & insignia sola non faciunt milites gaudere priuilegijs suis, sed exercitium. vt probatur in l. penu. ff. de testa. mili. vbi dicit, qd miles no militans, non gaudet priuilegijs suis: ergo multominus debent gaudere milites nostri temporis, quia non habent, nec habuerunt vera insignia, nec exercent militiam, nec militant, prout ibi tenet dict. addi. Guid. de Suza. illico doctores praecedunt, non solum istis militibus, verum etiam veris. Ad quod facit, maior est enim honor virtute sua titulos conseqni, quam facto maiorum, vt in l. si quis in bello. ff. de capti. & postlimi. reu. & ibi glo. & Christophor. Porc. Instit. de iusti. & iure. i. col. Et quia nobilitas scientiae praefertur nobilitati generis: vt Cy. in l. pro uidentum. C. de postul. & Alex. in consilio. 94. in. i. vol. nu. 2. & Lucas de Pen. in. d. l. Mulieres. C. de digni. lib. 12. pri. col. tenet quod nobilitas sapientiae est prima terrarum nobilitatum, & praefertur ceteris nobilitatibus, quia in sapientiano nobilitas vera consistit, & ibi quoque tenet in. 2. col. quod nobiles ex sapientia, & virtutibus, ac bonis moribus praeferendi sunt his, qui ex genere aut diuitijs seu loco nobilitatis priuilegio extolluntur: de quo aliquid per Abba. in ca. super eo. de testibus. & per Antoni. Fran. in additio. ad Abb. in cap. ad aures. de rescrip. in. 2. additio. ne. & idem tenet noster Montal. in l. 6. titul. 9. part. 2. Sed contra hoc videtur text. in l. 2. tit. 21. part. 2. quasi in fine, ibi, *Como qualquier desstos, que lo ganan por sabiduria, o por su bondad, son llamados nobles: mayormente lo son aquellos que lo han por su naje.* Quae lex non obstat, quia ista. l. debet intelligi vt supra dixi in actibus militaribus, & non in actibus promiscuis, vt Feli. in. d. c. Quanto. & quia illa dictio, maximè, non importat praecedentiam. Et per consequens vxores doctorum, vxoribus militum aequiparantur: & sic dicta vxores doctorum non possunt torqueri, nec carcerari. Tenet Hippo. de Mar. in. d. sua practi. cri. §. Attinga. nu. 68. allegando plura iura: & idem tenet Mathesil. in notabi. suis, in nu. 59. vbi singulariter. Intantum quod istud priuilegiu non potest renuntari, quia legi prohibenti, quae capi posse pro debito, non potest renuntari pacto. tenet Specul. in tit. de renu. §. 1.

verfi. Item est beneficium. num. 29. & sequitur Andre. Sicul. Barba. in. c. Lator. de pignori. col. 3. ver. vtrum autem. Vid. Gregor. Lopez in. l. 34. titul. 34. parti. 7. vbi tenet qd non potest renuntari vt torqueatur, sed vt capiatur, sic in glo. ibi de sanguine: tamen Alex. in. l. alia causa. §. eleganter. ff. solu. matri. num. 16. tenet primam opinionem, quod miles hoc priuilegium non potest renuntiare, & hoc putat verum, quia priuilegium competit personae: & tenet Bart. in. l. in. l. pactum. ff. de pact. nume. 5. & Barba. in cap. Odoardus de solutio. & Ioann. de Nauizanis in confi. 59. nu. 7. in quibus, qd non potest renuntari: quia competit ratione personae. Sed an idem erit in vxoribus Licentiariorum? Idem dicitur sicut in vxoribus doctorum: quia vxor Licentiariorum non potest cogi ad se descedendum, nec carcerari, nec torqueri: quia gaudet priuilegio viri. Et quia Licentiatu gaudeat priuilegio doctoris, maximè in fauorabilibus, tenet in expresso Bald. in. l. 1. ff. solu. matri. 4. col. versic. quid si filius non est doctor, sed licentiatu, & ista est communis opi. secundum doctorem de Pala. Ruui. in repet. Rubr. de dona. §. 38. fol. 21. vbi per. 3. co. hoc examinat: & idem tenet Alexan. in. l. Mulier. §. non est dubitandum. ff. ad treb. & hoc tenet. licet contrarium tenet Ang. in. §. & si quis. In sti. de test. mi. nu. 1. dummodo isti sint graduati in studijs generalibus habentibus priuilegia, vt iam per leges Regias decisum est. Et idem tenet Petrus Antebo. late in tra. de mun. in. 3. par. nu. 56. tomo. 6. tract. fol. 24. Et Gregor. Lopez in dicta. l. 3. titul. 10. part. 2. in gloss. Sabiduria. Et quia supra tetigi quod mulier nobilis & doctoris non potest pro debito incarcerationi. Quid in alijs mulieribus, an pro debito ciuili possint incarceratione de trudi. vi. per dictu Hippolyt. de Mar. si. vbi supra in. d. §. attingam. nu. 63. vsq; in fine, in. d. sua practi. cri. vbi ponit fallacias, & ampliationes: & Doctor del Castillo, in. l. 62. de Toro. Et in quatu ibi tenet qd fallit in casu mirabili, quae ponit Bar. in. l. si quis sub conditione. ff. de testam. tutel. & in auth. matri. & auia. C. quando mulier offi. tutel. fungi pot. & est in causa tutelae, & administrationis, quia pro tali casu pot. in carcerari, si renutiavit Velleiano, & secundis nuptijs, & omni alio auxilio. Contrarium videtur rarius, licet Bar. & alij teneant hanc partem: quia mater non pot. conueniri in plus quam facere pot. vt in. l. Sut qui. in fine. ff. de re iud. ergo non pot. carcerari, quia habet ista exceptione, nec conueniatur, nisi in quantum facere pot. Et idem tenet Ioan. Abbatis Cacialup. in tract. de debito, suspe. q. 5. nu. 26. tomo. 16. tract. fol. 185. Sicut vidim?

per cessionem bonorum, quia etiam non priuilegiatus cuitat carceres. vt in. l. 1. & si. C. qui bo. ced. pos. ergo multo magis personae priuilegiatae, nec conueniantur in plus quam facere possunt, non debet carcerari. ita dixit formaliter Cardi. Alex. in. c. ex parte. vlti. col. de appella. vbi dixit ita uoluisse Albe. de Rosa. in. l. vbi adhuc. C. de iur. doctio. col. 21. quae opini. placet Hippol. de Marfili. in. d. §. attingam. nu. 65. & miratur de Bart. & sequacibus, qd ad istas rationes non aduerterunt: & hoc credo, licet ipsemet Hippolyt. in singul. 248. vult tenere cum Bar. in. d. l. Si quis sub conditione. quia idem quod Hippo. in. d. §. attingam. tenet Andr. Sicul. in. c. 2. de pigno. 2. col. versic. & adde. vbi dicitur quod dictum Barto. in. dict. l. si quis sub conditione, iudicio suo non est veru. per text. in. c. 2. §. si. ff. de iudi. lib. 6. in. d. l. 2. §. si autem dignitas. C. de iura. calu. & facit. l. 1. C. de officio diuersi. iudi. vbi ponderatur honestas sexus: & ideo succedit elegans regula qd vbiq; aliquod priuilegium est indultum, propter honestatem personae, seu sexus, non potest tolli per renuntiationem, ita dixit Bald. in dict. l. 1. C. qui bon. cede. pos. Ex quo infert dictus Andre. Sicul. quod si mulier non potest renuntiare expresse priuilegio. d. l. 1. ergo multominus videtur renuntiare generaliter, & facit quod notat Bartol. in argu. in. l. sed & si quis. §. quae situm. ff. si quis cautio. Sed ibi tenet, quod si esset magna summa pecuniarum, videretur qd pro isto debito arduo possit incarcerationi, non solum ista mulier, sed etiam ille, qui accepit in vxorem mulierem, quae fuit uxor filiorum tuorum, si non reddit rationem administrationis, antea quam contraheret matrimonium, quia bona ipsius viri sunt obligata. ita Bald. singula. in. l. si mater. C. in quibus causis pig. taci. contraha. & Hippolyt. de Marfili. in. d. singul. 248. in. 2. col. Bachalarius Rodericus Suarez in repe. l. 2. For. leg. lib. 2. tit. de los gouernos. 14. & 15. col. ista. q. examinat, & licet sit bachalarius est magna auctoritatis, quia vt dicebat doctor dela Carrera, dum in vniuersitate Salamancaensi legeret chatedram Decreti, me audiente, qd iste Bachalarius Rodericus Suarez fuit magnus literatus, & aduocatus, & nunquam voluit gradum licentiarum, nec doctoratus recipere, quia asserbat qd volebat esse principuus bachalarius omnium qui sunt in Hispania, quam vnus infimus ex doctoribus multis: & hoc audiui a dicto domino doctore dela Carrera antequam opera ipsius bachalaris in luce prodirent, dicit qd non est fidendum de opi. Barb. Tamè in additioe qua ibi fecit dicit qd hodie videtur, qd determinatio Barto. non procedat: & sic sit vera opi. Barb. per. l.

62. Tauri. cuius verba sunt, *Ninguna muger por ninguna deuda que no desienda de delicto pueda ser presa, ni detenida.* Et sic videtur, & est attendendum, qd per ista verba, por ninguna deuda, quod hodie non procedat determinatio Bar. & sequaciu. In qua habetur qd pro debito descendente ex administratione tutelae possit mulier carcerari, cum ista sint verba generalia, & mens legislatoris est qd pro nullo debito, cuiuscumq; naturae, & conditionis sit, dum tamen non descendat ex delicto, possit mulier carcerari. Et hac quoq; ratione dicitur non procedere dictu And. Sicul. Barba. qui tenet qd pro debito arduo possit mulier carcerari, maximè qd si bene attendamus istud, est quoddam priuilegium mulieri per principem concessum humanitatis causa, ratione fragilitatis sexus, vt alia etiam priuilegia mulieribus conceduntur, quae viris denegantur: vnde eadem ratio est in debito magno, quae est in paruo: & sic qd hodie est vera opi. Hippol. de Marfili. in. d. §. attinga. Quod limitatur in muliere meretrice, seu luxuriose viuente: nam ista pot. personaliter capi, & carcerari: verbum est aureu Bald. in. l. consentaneu. C. quo. & qn iudex. 7. col. in parte, in gl. & tenet. d. Rod. Sua. in. d. l. 2. de los gouernos. 13. col. & Hipp. in. d. §. attinga. nu. 66. & idè tenet Alex. de Imol. in. l. Pleriq; ff. de in ius voca. si. col. nu. 11. & 12. vbi oes in dict. locis tenet qd est veru, qd mulier luxuriose viuens esset soluta, secus si esset nupta, quia tunc quauis luxuriose viueret non possit carcerari. p. tex. in arg. in. l. si vxor. §. 1. ff. de adul. pro quo facit dict. Ioan. An. in additi. ad Spec. in tit. de iniuri. & Alex. in. d. l. pleriq; nu. 12. & idem tenet Palat. Ru. in repe. c. per vestras, de dona. §. 21. nu. 22. fol. 95. & idem tenet And. Si. Barb. in. d. ca. 2. quod incipit, Lator. de pigno. 1. col. & in. c. pastoralis. 6. col. versic. sed ego quae ro. de iudi. & late per eundem Hipp. de Mar. in repe. l. vnica. C. de raptu virg. numer. 37. vbi dat singula limitationem, & intellectum ad supra dicta restringendo, non habere locum in meretrice maritata, quae habet in maritum vnū lenonem, vel infamè, quia tunc reputatur pro meretrice non nupta, ita dicit quod tenet Ioan. Baptif. de sant. Seue. in tract. suo de debito, suspe. 13. col. Et ibi dictus. Baptif. a Cacialup. in. d. tracta. q. 5. nu. 24. Et per alia, iura qd dicit esse menti tenendum, & notandum ad intellectum dicti Ioan. An. supra dictu: & idè tenet dict. Hipp. de Mar. in sing. 279. Sed si mulier de se est nobilis, non perdit nobilitatem generis, etiam si sit meretrix, vel faciat quatu corporis, vt in. l. Si qua illustri. C. ad offic. & in. l. senatoris filiu. ff. de rit. nuptia. & in. l. filium. ff. de senatori. & tenet Montal. in glo. ordi. in parte generosus: & sic quod licet ista vxor viuat

limitatio

sublimitatio

uat turpiter, si est nobilis ex se, non potest carcerari, etiā si sit soluta, quod nota ad intellectū. d. l. Tauri. ¶ Optimū est scire, si vxor clerici gaudet eodē priuilegio, ¶ & retineat illa duo de quibus in c. vnico. de cleri. cōiug. in. 6. quæ retinet maritus ferēdo habitū & tonsurā clericā. s. priuilegiū, canonis si quis suadēte. 17. q. 4. & quod in criminalibus cōuenitur corā ecclesiastico iudice. glo. in. c. clericū. 11. q. 1. tenet qd vxores clericorū sortiūtur forū ex personis virorum, & gaudent eisdē priuilegijs vxores & filij, quibus clerici gaudēt. vt in. l. 1. & 2. C. de episco. & cleri. & hoc quādo est legitima vxor. & idē tenet glo. in c. Eos. 32. dist. Abb. Panor. in. c. null. de foro cōpe. 2. col. nu. 6. & 7. istā. q. examinat, ad minus tāgit eam: & cū istis glossis trāsit, licet Io. Andr. in d. c. vnico, de cle. cōiuga. in. 6. tenet cōtrariū. & Ioā. de Imo. in. d. c. null. sequitur gl. licet Anto. ibi trāseat cū Ioā. And. & idē tenet Mōtalu. in. l. 32. tit. 2. part. 3. in glo. la tercera. ¶ Sed ratio & distinctio Abb. ibi mihi videtur vera, & ex ea potest concordare glossas, & Ioan. Andr. & sequaces. s. quod quādo clericus coniugatus desert habitū & tonsurā, & tunc sicut ipse clericus gaudet in criminalibus priuilegio personæ, ita & eius vxor, quia generaliter traditur vxorem debere sorti forū ex persona mariti, vt in. d. l. cū quædā puella. ff. de iuri. omn. iudi. & alibi dicit Imperator, Mulieres honore maritorū erigim, & genere nobilitamus, & forū ex eorū persona statuimus. vt in. d. l. fi. C. de incolis. lib. 10. ¶ Sed si clericus coniugatus non incedit in habitu & tonsura clericali, eius vxor nullo gaudet priuilegio ecclesiastico, quia hoc casu, nec clericus ipse gaudet: & certē ista distinctio mihi placet: & ibi Abb. respōdit ad dict. Ioā. And. quod erat, qd videretur absurdū, vt vxor clerici in ciuilibus conueniretur coram iudice seculari, & in criminalibus verō coram ecclesiastico, nec obstat si dicitur quod idē cōtingit in personā clericī, quia hoc operatur caracter, qui personam clericī non egreditur, quia imo non obstat, vt arg. in. l. fi. C. de iuri. om. iudi. & eorū quæ notantur in. c. quāto. de offi. ordi. & Inno. in. c. Cū ab ecclesiarū. cod. tit. Item quia in persona ipsius clericī eadem debet esse ratio de specie ad speciē, quæ est de genere ad genus: vt in. c. Pastoralis. §. Itē cū totum. de offi. delega. sicut enim quādo maritus gaudet ex toto priuilegio fori. Idē reperitur in vxore, ita si pro parte gaudet maritus, debet & pro parte gaudere vxor, nō obstante quod dicit de caractere: nā & multi gaudēt priuilegio fori, quibus caracter impressus nō est, vt est videre in monialibus. ¶ Et quod ista vxor gaudet priuilegio,

legio, est ratione vnionis matrimonialis, vt in. c. hęc imago. 33. qō. 5. & inter eos communicantur actiones & passiones. vt in capi. Martinus. & ibi Abb. de cog. spiritu. ¶ Attamē Domi. de sancto Gemi. in. d. c. vnico, de cleri. cōiuga. in. 6. restringit supradicta, solūmodo in priuilegio fori: secus in priuilegio canonis si quis suadēte diabolo, qd illud nō habet locū in percutiēte vxorē clericī, etiā si sit vxor legitima, prout pōt cōtingere in clerico cōstituto in minoribus, quia cū istud sit priuilegiū cōcessum toti ordini ecclesiasti. non debet extēdi ad personā nō existētē ecclesiasticā, in materia pœnali: & licet vxor sortiatur forū mariti clericī, & sic exēpta à iudice seculari. vt Abb. in. d. c. nullus. nō est eadē ratio in materia exorbitati, & pœnali, puniēdi offendētē vxorē clericī, & ideo nō debet fieri extensio. vt in. l. Iulia. §. hoc caput. ff. de rit. nup. Et in. c. canonica de sent. excō. cū alijs vulgaribus, vbi patet hoc esse verissimum, & sic teneo qd licet vxor clericī gaudeat priuilegio clericī quoad forū in quo priuilegio confertur beneficiū, siue pœna: tamen dispositio pœnalis loquens de offendente clericum, ad ipsam vxorem nō extenditur, vt supra fuit probatum per regulam in pœnis. & in regula odia. de regul. iur. in. 6. vt tenet omnia dicta Francif. de Aretio. in consil. 131. col. 2. & 3. ¶ Et sic concludo quod vxor clericī, quo ad forū gaudet in criminalibus priuilegio clericali, vt ipsa debeat coram ecclesiastico conueniri: sed non gaudet priuilegio canonis, si quis suadente. & sic quod licet quis iniiciat manus violentas in eā offendens, non est excommunicatus. & idem tenet Domi. in dict. capit. 1. de clericis coniuga. in. 6. & per dictum Franc. de Are. in dict. consil. licet dicat quod etiam de priuilegio fori multi recētores tenent quod vxor non gaudet, uec ei competat. ¶ Quinimo talis clericus coniugatus desrens habitum & tonsuram non subest sub iudice seculari in criminalibus, nec distringit suam personam, licet distringat sua bona. vnde insurgit conclusio, quod pro debito pecuniario non potest talis clericus incarcerationi ¶ vt sentit Anchara. in dict. capitul. vnic. de clericis coniu. in. 6. & Specul. in tit. de competen. iudi. addi. §. 1. & Lopus allega. 118. & probat text. in capi. Nuper. de senten. excommuni. per quod extenditur. l. 4. titu. 2. lib. 4. in ordi. regali. vbi cauetur, quod fidalgus non potest carcerari pro debito, qd sit idem in clerico coniugato habitum & tonsuram deferente: & idem in vxore sua per supradicta. ¶ Et non solū vxor clericī, verū etiam eius concubina gaudet priuilegio. Fori ipsius clericī. ¶ & coram ecclesiastico debet conueniri, tenet

net Ias. singulariter in. d. l. Cū quædam puella. ff. de iurisd. omni. iudi. nu. 17. & infra dicitur super cap. quod loquitur de concubinis clericorum, quod est. 47. in ordine. ¶ Et quia dictum est quod vxor vidua retinet forū viri & eius priuilegia per iura supradicta, intellige esse verum in moribus, ¶ non autem odiosis, nisi in contractu dotis, in quo inspicitur consuetudo fori viri. per. d. l. Exigere dotem. ff. de iudic. ita singulariter intelligit Bald. in. l. voluntas. C. de fideicommiss. nume. 1. & tenet Hippolyt. de Marfil. Bald. commendantem in repet. l. vnica. C. de raptu virg. nu. 215. & licet putabat dictum Bald. esse incognitum, quia est in loco remoto. idem tenet Felin. in capi. super eo. de testibus. 1. colum. ¶ Extende etiam, & habet locum, quod mulier retinet priuilegia viri, etiam si habeat virum inutilem: quia ¶ vidua dicitur non solū quæ virum non habet, sed etiam quæ virum sibi inutilem habet, & priuilegia quæ dantur viduis, conceduntur istis inutiliter nuptis: mirabile est dictum Bald. in. l. fina. C. ad. l. Fau. de plagi. & sequitur Hippolyt. de Marfil. in. d. repeti. l. vnica. C. de raptu virg. nu. 214. allegando Ias. in. l. si quis pro emptore. ff. de vsucap. colum. 53. Sed ego quæsiui & non inueni, tamen sufficit authoritas Bald. ¶ Et ex hoc infero & teneo pro constanti, quod licet vxor non sit copula carnali cognita propter impotentiam viri, & sic per suam inutilitatem si est traducta ad domum, & est vellata, habet dimidietatem ¶ bonorum acquiritorum, constante matrimonio inter eam & virum suum sic inutilem: & ita ego aliquando consilium dedi: & tenet in terminis noster doctor de Segura in repeti. §. si vir. l. 1. ff. de acquiren. posse. col. 9. & 10. cum sequentibus, per multa fundamēta, vt tibi per eum. ¶ Et quia quādo est traducta ad domum possunt dicimarus, & vxor, sicut in coniugio: quod verum fuit inter beatam virginem Mariam & Ioseph maritum suum, licet nunquam interuenit carnalis copula. vt in. c. Ioseph. & in cap. priusquam. 27. q. 2. & Segura vbi supra, hoc tenet: vbi pro vtraque parte istam. q. altercat. & vltra eum vi. Saly. istā qō. examinantem, & idem tenentem in. l. cū in te. C. de dona. ante nup. & sequitur Phil. De cius in consil. 540. num. 3. & Hippolyt. de Marfil. in consil. 66. nu. 7. vbi plura iura quoque allegat, & additio. Bart. in. l. Cū fuerit. ff. de conditio. & demonstra. ¶ Et quis dicatur vidua ¶ vid. dictum Hippo. de Mar. in. d. repet. l. vnica. C. de rapt. virg. nu. 211. cum sequentibus. ¶ Fallit primò quando ista vidua ingressa est in religionem ¶ quia tunc amittit dignitatem mariti, &

perdit eius priuilegia. sentit gl. in. c. scripsit. 27. quæst. 2. & Alex. expresse in additio. ad Bartol. in. d. l. filij. §. vidua. ff. ad municipal. & Antoni. Curse. in tracta. suo de potesta. reg. in. 29. q. col. pe. & ista opi. est vera, secundū Ioan. de Garonis, in tit. de nuptijs. C. colū. 13. quia tunc non viuit nomine mariti: sed tanquam monialis, & sic est prima fallentia, quod vidua non gaudet priuilegio viri. ¶ Alia est si viuit luxuriosē, vt iam dictum est, ¶ & si nupfit secundo viro inferioris conditionis, vt supra, & Alex. in addi. ad Barto. in. l. fin. C. de bonis mater. & Angel. in. l. Cū quædam puella. ff. de iur. om. iudi. verific. tertio, vbi dicit quod vxor sequitur forū viri, si tamen ducta est: & idem credit in vidua, nisi luxuriosē viueret; nec plus habeat luxuria, quā castitas. arg. in authen. de restit. ea quæ pari. sed melius facit text. in. l. his solis. ff. de reuocan. dona. & ibi Bald. ponderat text. ad hoc, videlicet qd mulier non castē viuens amittat priuilegia primi tori, quod intellige verum, nisi in his in quibus viduam retinere domicilium viri, esset ipsi viduæ odiosum. argumen. in. l. Si quis solidum. ff. de hæredi. instit. & tenet Bald. in cap. accedens. de procura. in fine, dicendo, quod factō diuortio, vxor non sequitur forū viri, nisi in eo, quod est sibi dānosum: & si adulteratur non habet priuilegia dotis, quia reatus omnem honorē excludit: vt in. l. 1. C. vbi sena. vel clari. & ita tenet Alex. in. d. l. Cū quædam puella. nu. 9. & putat hoc esse verum, licet Fulgo. dicat ibi simpliciter, quod dictum Ang. non videtur sibi verum, eo quia mulier ex luxuriosa vita nō adipiscitur nouum domicilium, ergo retinet domicilium viri. ¶ Sed secun. Alex. dic quod imo mulier adipiscitur primum domicilium, siue originem quam amiserat propter matrimoniū, & non perdit primum domicilium, nisi quoad ea propter quæ subtraheretur a seruitio viri: & ratio Ange. concludit, licet Fulgo. contra, sic declarando: nam mulier quæ transit ad secundum matrimonium perdit domicilium primi viri, vt in dict. capit. vidua. tamen existens in matrimonio, dicitur castē viuere. vt in. l. Mulier. §. cum proponeretur. ff. ad trebellia. ergo vidua luxuriosē viuens, debet quoad fauores illud perdere, ne plus habeat luxuria, quā castitas, secundū dict. Alexan. ibi. ¶ Hinc est quod donatio facta per maritum vxori habet tacitam conditionē si honestē vixerit. ¶ vt in. l. Res vxoris. C. de don. inter vi. & vxor. & ibi Bal. & idem tenet tex. in. l. 9. tit. 12. de las donaciones. fo. leg. libr. 3. ibi. E si por auentura despues de la muerte de su marido no hiziere buena vida, pierda lo todo quanto le dexo el marido. & te.

iltempedit doctem et luca quosita constante
illo matrimonio: Ant goz in l. lxxi n 73 et
n. finali. et l. s. n. 2. lib. 5. de iurisdictione.

PRO O E M I V M.

& secundum glo. Montal. ibi. Mulier quæ post viri mortem luxuriose viuit, præsumitur viro superflite, nõ castè vixisse & merito perdit donatione: & quicquid ex viri liberalitate ei peruenit, & etiã legata & fideicommissa & efficitur in famis, quia virum mortuum deshonestauit, & quia honorem mariti non seruat, indigna efficitur relictæ: vt in authen. cui relictum. C. de indidta viduit. tolle. & propter hoc anima mariti valde contristatur, vt for. iuz. lib. 5. titul. 2. l. 4. & 5. & in l. consensu. C. de repud. ¶ Sed optimum est scire an mulier debeat continere infra annum luctus, an durante viduitate ad hoc vt non gaudeat priuilegijs mariti: & nec consequatur si bi relictæ: ¶ tex. in l. 3. titu. 12. part. 4. dicit quod debet continere infra annum luctus, in quantum dicit, *essa misma pena deue auer si ante que passe el año hiziesse maldad de su cuerpo*, vnde videtur quod licet elapso anno luctus comittat stuprum, vel viuat luxuriosè, non debet perdere donata à viro. Sed lex fori iam dicta, tenet contrarium ibi. *si despues de muerte de su marido no hiziere buena vida.* ¶ Palacios Ruuios in repetitio rubri. de donatio. §. 67. qui incipit, vnum demum. fol. 47. istam quæstio. examinat, licet nõ alleget dicta. l. parti. tenet quod non solum infra annum luctus, verum etiam durante viduitate, debet honestè viuere. per. l. 4. titulo. 4. libro. 5. in ordinationibus. regalib. in fine, ponderando illa verba legis in quantum dicit, *seyendo binda*, quod dicit videri satis rationabile, quia ex quo interim est vidua, & gaudet priuilegijs mariti, & suam dignitatem retinet. vt in cap. ex parte. b. de foro competen. & Abb. & Felin. in cap. super eo. de testib. si durante viduitate luxuriosè viuat, etiam post annum luctus iustum est quod perdat donata à viro, quia quodammodo videtur esse in matrimonio durante viduitate, & quãtũ ad prædicta eadẽ castitas desideratur ac si matrimonium duraret, non solum infra annum luctus, sed etiam perpetuò, hoc est, viduitate durate & ego ita teneo nõ obstat. d. l. par. & vide vbi supra Pala. Ruui. nu. 4. vbi idẽ tenet allegãdo. d. l. fori, & sic quod si maritus aliquid donauit, vel legauit vxori, vel ipsam hæredẽ instituit, & eo mortuo luxuriosè viuat, priuabitur hæreditate vel legato, vt indigna, licet maritus non adiecerit clausulam, si castè vixerit. idem tenet Montaluus in l. sexta. titulo. 2. for. legum. libro. 3. in glof. pierda. quia per hoc vt ipse dicit infert iniuriam & tristitiam animæ mariti. & Salycet. in l. fideicommissum. C. de fideicommiss. in fine: & ibi dicit esse bene notandũ, quia quotidianum. ¶ Item talis vxor, quæ viuit lu-

xuriosè post mortem viri perdit dimidietatem bonorum acquiritorum, constante matrimonio ¶ inter ipsam & maritum. vt in l. quarta. titu. 4. de las ganancias. libro. 5. in ordinationibus. regalib. & Palaci. Ruui. in dicto. §. 67. & in dict. repetitione rubric. §. 70. qui incipit, cessante folio. 53. nume. 19. dicit hoc procedere etiam in vita mariti forte eo incio incontinenter vixerit, vel post eius mortem debet perdere dimidietatem lucrorum habitorum, matrimonio cõstante: & idem tenet in vxore occidente maritum, non debere habere dimidietatem dictorum lucrorum: vbi per te videas, & alia in proposito. ¶ Item perdit arras ¶ ista vxor vidua luxuriosè viuens. vt tenet doctõr del Castillo. in l. 51. de Toro. in glossã finali. ¶ Itẽ perdit tutelam ¶ filiorum. glo. & Bald. in authent. matris & auia. & in authen. sacramentum. C. quando muli. offici. tutel. fungi potest. & l. fina eodem titu. quæ requirit quod in pudicitia viuat. notatur in. c. ex parte. m. de appel. & Specu. in tit. de tutore. §. nũc dicendũ. versi. Item excipitur. & Pala. Ruui. in. d. §. 67. num. 16. & Bart. in l. his solis. C. de reuo. dona. & latè Abb. in. c. vxoratus. de conuersio. coniuga. & Bart. in. l. Si quis sub conditione. ff. de testa. tutel. ¶ Et quia ita perdit tutelã si incontinenter viuat, sicut si transfisset ad secundas nuptias, & per hoc potest inferri quod eas poenas patitur mulier per transitum ad secundas nuptias, quas infra annum luctus pati debet, si incontinenter viuat, quia ratio nuptiarũ prohibitiua infra tale tempus fortius vendicat sibi locum in incontinentia, nec in plus se habeat luxuria, quam castitas, vt dictum est, & tenet Abb. in. d. cap. vxoratus. num. 2. & ibi quoq; tenet idem, quod Saly. in. d. 421. Fideicommissum. ¶ Sed quid in ¶ cura, dic q sicut matri pertinet sicut tutela. vt Specul. in titu. de curato. §. cum autem. versi. sed nunquid mater. nu. 2. & Barto. & Bald. in. d. authen. matri & auia. & Abb. in. d. cap. ex parte. ita debet perdere curam sicut tutelam, quia dispositum in vno habet locum in alio. est text. singul. in. l. quod si nolit. §. quod in procuratore. ff. de edili. edict. & ibi Angel. vbi dispositum in tutore habet locum in curatore, & procuratore. & tenet doctõr de Stuniga in suo tractatu tutellarum, in fine, licet non allegat. d. l. quod si nolit. ¶ Et intellige, q mater potest esse filij curatrix si ab ipso filio peratur: vel si cura est legitima, vt quando filius est furiosus, prodigus, inete captus surdus vel mutus, vt tenet Bal. Plat. & Christ. Porc. & ibi Ias. in additio. col. 2. in. §. furiosi. Insti. de curato. contra glo. ibi quæ vult q solũ in furio-

PRO O E M I V M.

fo & prodigo sit legitima: tamen Ias. inquit, q est verus intellectus, & dicit concordare. l. fi. §. sint autem. C. de cura. furios. & l. de creationibus. C. de episcopa. audien. licet Lin. ibi dicat & teneat, q cura furiosi & prodigi est legitima & q alia cura semper est datiuã, & male: & sic tene opinionem. Bal. & Ias. & pro ea est tex. expressus in authen. vt ij qui obligatas se prohibent habere res mino. colla. 6. §. 4. & hæc. & ibi Bart. affirmans q ibi est tex. expressus q furiosus, prodigus, de mens, & omnes similes. de quibus in. d. §. furiosi & in. l. i. in fine & in. l. sequenti. ff. de priuileg. credito. habet curatorem legitimum. & idẽ Ias. in. l. is cui bonis. ff. de verbo oblig. nu. 8. & idem tenet Ba. supra. Bar. in. l. furiosi. C. de nuptijs: & Bal. dicit veritatem secundum dictũ doctõrem de Estuniga. in tracta. de tutel. in titulo de curator. furiosi. & idem tenet Bald. in. l. sed similites. §. quæ autem. ff. de excusa. tuto. & Cardina. Alexan. in. c. dilectus. desponsali. in fine. & idem dico q cura bonorum ab sentis est legitima & non datiuã: vt est. l. 4. titu. 29. part. 2. & tenet peregrina. in parte latinitas. 4. q. a. & facit. l. 12. titu. 2. part. 3. & exceptis istis casibus cura est datiuã: quia in vitus curatorem non recipit. nec accipit: vt in. §. item inuiti. Insti. de curato. & l. 13. titu. 16. part. 6. & l. matri. C. qui petant tuto. & supra dicta teneo, licet Grego. Lopez. in. l. 2. titu. 16. part. 6. in glo. *mas cercano*. dicat q nulla cura est legitima nisi furiosi, licet tutela sic: tamen filius si vult, potest petere matrẽ in curatricem, vt ibi: quia illa in casibus supra dictis potest esse curatrix filij, licet non petatur ab eo. ¶ Sed an perdat executionem testamenti, & primo ¶ sciamus si mulier potest esse executrix testamentorũ. text. in. l. 7. titu. 5. de las mandas. lib. 3. foro legũ. tenet quod nõ potest esse executrix, vel cabeçalera. & hoc potest esse, quia non habet personam standi in iudicio. vt in. l. foemina. ff. de procura. ¶ Tamen de consuetudine, quæ optima est legum interpret secundum Montal. ibi, potest habere hunc officiũ testamentarij: & vltra Montal. ibi dico q idem tenet Angel. in. l. Si traiecitur. ff. nauti quod foro. per glo. in. l. filio. §. matri. ff. de adimen. lega. & glo. in. l. vnica. §. pro secundo. C. de caducis tolle. & idem tenet glo. in cap. religiosus. de testamen. in. 6. in verbo, religiosus. vbi dicit idẽ quod Montal. quod quicquid sit de iure, de consuetudine habetur contrarium, & sic potest esse executrix testamenti: & idem tenet Bart. in. l. a filio. ff. de alimen. & ciba. lega. vbi hoc etiam extendit, etiã si talis vxor transeat ad secundas nuptias, non perdit executionẽ testamenti: quod

est notandum. & sequitur ibi Alexã. in additio ad Bart. & Bald. in. l. id quod pauperibus. C. de episco. & cleri. & Ioan. And. in additio ad Specul. in tit. de instru. editio. §. nunc verò aliqua. pe. charta. Et peregrina iparte tutor. 6. q. in. gi. non habebit, ante finem. ¶ Retẽta sic opinio quod potest esse executrix testamenti mariti, dico q si turpiter viuit, perdit illam executionem secundum Imol. in. l. cum qui. §. qui sibi. ff. de verbo. obligatio. quia sicut perdit tutelam, sic dictam executionem, cum executio testamenti & tutela æquiparentur. glo. in. l. antepe. ff. de tutel. & ibi Bart. & tenet dict. Palaci. Ruui. in. d. §. 67. nu. 16. ¶ Et idem est si maritus relinquat ¶ vxori facultatẽ pro eo testandi, prout in. l. 31. de Toro, cum sequentibus, & eo mortuo, ipsa vt videtur luxuriosè videtur sibi reuocatum mandatum ad quod bene facit dictũ Paul. de Cast. in. l. Si cum cornelius. ff. de soluti. & idẽ tenet Pala. Ruui. vbi supra. nu. 7. & quoque dicit ibi. nu. 15. quod authen. præterea. C. vnde vir & vxor. nõ habet locum in vxore quæ post mortem viri luxuriosè viuit. ¶ Idem est in dote, quia vidua luxuriosè viuens post mortẽ viri perdit dotem ¶ sicut si viuente marito, hoc fecisset. vt Paul. de Cast. in consilio. 121. & idẽ tenet Pala. Ruui. vbi supra. ni. 6. *quauis Alexã. in. l. Sororem. C. de his qui vt indig. aliter videatur sentire: & licet Pala. Ruui. in hac. q. plus non dicat, nec alleget: dico quod idem tenet Paul. de Cast. in. d. l. Sororem & in. l. Fideicommissum. C. de fideicommissis: artã men Ias. ibi nu. 1. & 2. dicit quod opinio Paul. est falsa, & contrarium consuleret, quia inuita loquentia de priuatione loquuntur quando mulier comittit adulterium, constante matrimonio, vt in. l. consensu. C. de repud. & cap. plerum que. d. dona. inter vir. & vx. vnde cõstituta sint poenalia, non debent extendi, maxime quando nõ est eadem ratio: vt in. l. cum quidam. ff. de l. i. ber. & postu. & per alia fundamenta ibi tradita per Ias. & ibi dicit quod quoque Alexãd. reprobabat dict. decisio. Paul. nu. 3. ¶ Sed miror de Iaso quia variat in. d. l. Fideicommissum: ab his, quæ tenet in. l. 2. ff. soluti. matri. nu. 6. vbi dicit amplia, & teneas perpetuò cordi, quod quædammodo viuò marito propter adulterium, vxor, perdit dotem: similiter mortuo marito, si vidua comittit stuprum, perdit dotem, seu actionem ad repetendum dotem: per hoc cõsil. Paul. de Castro 121. incipiente, Reuocatur in dubium. vbi multum plenè arguit ad partes: & inter cetera allegat bonum text. cum glo. in. l. pe. & ibi Bart. ff. de adulte. vbi notat Bart. quod qui offenditur ex adulterio constante matrimonio, ille offen-*

S V M M A R I V M.

ditur ex stupro, viduitate durante, & dicit nota re debere decisionem hanc Paul. & Bart. quia plerunq; contingit viduas stuprari, quia nō possent petere dotē, ab heredibus: & dicit ibi quoq; tal. in. d. l. 2. quod licet Alex. reprehendat istam decisionē in l. sororē. quod Alexā. non viderat prädicitum consiliū Paul. nec fecit mentionem de ipso in dicta. l. Fideicommissum. vbi Paul. format argumētum Alex. Et cum ista opi. quod vidua perdat dotem propter stuprum, tenet Se bastia. Sapia. in additio. ad Abb. in. c. ex parte. b. de foro compe. in finali addi. & idem tenet ad ditio. Bart. in. l. omnem. C. de boni. mater. & in l. libellorum. ff. de his qui not. infa. & idē tenet Hipp. de Mar. in sing. 234. quasi in fine. & idem tenet addi. Abb. in. c. vxoratus. de conuersi. con iuga. & Bart. in. l. penult. C. de adulte. & sequitur Augusti. de Arimi. in additio. ad Ange. in tracta. malefici. in parte, *obeme adultera la mia dona.* nume. 30. vers. adde tamen. & idem tenet Hippolyt de Marfi. quem omnino videas con tra Alexā. in lingu. 416. & idem cōtra Alexan. tenet Gerardus de petra sanct. in sing. 48. & idē tenet Pala. Ruui. magis latē in. d. repe. rubr. §. 82. vsque in fine repetit. rubri. Sed istam quæst. Jatissimē, & vltra omnes examinat dict. Hippo de Marfi. in repet. l. vnica. C. de rap. virginū. numer. 48. & 49. cum sequentibus, vbi per. 6. col. eam altercat, & in fine remanet cum opinio ne Paul. de Castro in dict. consilio, & sic quod perdat dotem: & istam credo esse veram.

Et istam conclusionem amplio, vt non solum perdat dotem marito traditam, verum etiam do tem sibi promissam: vt est text. & ibi Bald. in. l. Si mulier. ff. de conditi. institu. & latē Pala. Ru. in dict. repetitio. rubri. §. 20. qui incipit, habet aliū. Sed hoc vltra omnes intelligerē si mulier vel pater eius fuit in mora dandi dotē, & tēpus promissionis & solutionis fuit elapsum, & mo ueor per singula. dictū Paul. de Castro in. l. lube mys. §. sanē si hæc. C. de sacrosanctis eccles. nu. 3. vbi tenet quod si statutū dicat quod decedēte vxore in matrimonio, vir lucretur dotē, quod etia lucrabitur dotē non datā, sed promissam, si mulier fuit in mora soluēdi, & dicitur in mora post interpellationē. & idē tenet Paul. de Cass. in. l. Cuncertū. C. ad. l. Falc. nu. 2. & idē in. l. Si donatus. §. si quis. ff. de conditione caus. data, caus. non sequi. nu. 3. & Alex. in. l. Si quis. ff. eod. tit. nu. 7. vbi dicit quod ista est cōmu. opi. quod habeat locum in dote promissa: & Pala. Ruui. in repet. in fine. de dona. §. 20. qui incipit, habet aliū. fol. 12. Et etia si nō fit in mora, vt Alex. in additio. ad Bart. in. d. l. lube mys. §. sanē. C. de sa

crof. eccle. et doctor Cifon. in. l. 81. de Toro. & Mathesil. notab. 74. & ibi additio. Quod facie adintelle. l. 6. de Toro, ibi. *Pero bien permitimos* vbi filius licet habeat ascendentes potest legare tertiā bonorū suorū, quod vxor quæ habet do tē datā a patre vel promissam, potest legare vito tertiā partē suorū bonorū, quod in ista tertiā legata cōputabitur illud quod est promissum, & nō solum de dote, si tempus solutionis est el apsum, & sic pater fuit in mora dandi, quod ego ita pluries consului, & habebit tertiā ex illo quod non est solutū, sed debetur. Sed hoc quo que intelligerē quando dos promissa est certa; secus si est incerta, & est quādo mulier simplici ter nubit, intelligitur dare in dotem illud, quod primū dedit: vt Paul. de Castro in. l. Peculiū. ff. de peculio. & Iaf. in. §. fuerat. Institu. de actio. col. 23. nu. 127. maxime quādo ille, qui debet, fuit in mora tradendi, & maritus incepit sustinere onera matrimonij, quia tunc dos certa habetur pro traditā, secus si non cepit sustinere onera matrimonij, vt Paul. de Castro in dict. l. pecu lium. & facit tex. in. l. 29. de Toro. ibi, *Y para se dexir*, & ibi, *mandada*, & ibi, *o la promocio*. & doctor del Castillo ibi in parte, *quisiere escoger*. Quo que intelligerē q; vidua perdat dotē si viuit lu xuriose, quando maritus sustinuit onera matri monij, alias secus: & ad hoc me mouet dict. Bal. in authen. dos data. i. colū. C. de dona. ante nupt vbi tenet in vers. Itē ista. q; quemadmodū mu lier nō lucratur donationē propter nuptias, quā do nō sustinuit onera matrimonij, ita ecōtra vir nō debet lucrari dotē, si onera matrimonij non supportauit: idē tenet Paul. de Castro in. l. Al holtibus. §. si vir. ff. solut. matri. & doctor dī Ca stillo in. l. 16. de Toro. in glo. durate. vers. ceter quod ego nō credo verū, quia sponsa de præsen ti, licet nō sit traducta ad domū, nec sustineat onera matrimonij si cōmittat adulteriū, potest ac cusari, de nostro iure Regio. vt in. l. 2. titu. 15. libi 8. in ordinatio. regalib. & Morita. ibi in sua glo. in parte, fornicatio. & q; maritus lucretur dotē ante traditōnē ad domū propter adulteriū: tē net Cifon. in. d. l. 81. de Toro. in fi. Et an statu tū de dote lucrada habeat locū ante traditō nē ad domū, vi. Bart. in. l. nil. ff. reru. amo. & Bal. in. l. Deo nobis. C. de epif. & cleri. & in. l. Nō si ne. C. de bonifq; libe. & latē Saly. in. d. l. Cū te. C. de don. ante nupt. & Abb. in cōsil. 79. libr. 2. Quoq; vidua nō perdit dotē, licet viuat luxu riosē, si habet filios, licet sint ex altero matrimo nio. est glo. in. c. 1. vt lit. nō cōtelt. in verbo, recit pere. & text. in. l. 1. titu. 7. de los adulteros: foro leg. lib. 4. & l. 2. eodē titu. & text. in authē. vs li ce. matri

ce. matri & aui. §. si de adulterio. colla. 8. & Bal. in. l. Hac edictali. C. de secū. nup. 2. col. & Fracif Cre. in sing. 86. & per doct. del Castillo in. l. 81. de Toro. in glo. fi. & vi. Motal. in. gl. ordi. in par te, adulteriū. & Nicol. Boe. in additio. ad Dy. in regul. nō debet. in fine additionis. vers. & idē dicēdum est. de regul. iur. in. 6. & singulariter Pa la. Ruui. in. d. repet. rubri. de dona. §. 20. quod in cipit, habet alium. fol. 12. num. 1. vbi idem tenet. Quoq; intelligo quod vidua luxuriosē viuēs perdit dotem, quando sibi soli acquiritur actio de dote: secus quādo est cōmunis patris & filia; per glo. in. l. cōsensu. C. de repud. in verbo, si ha bere. in fine. & a fortiori in casu in quo actio de dote est integra patris, vt puta si a principio fuit sibi soli stipulatā. per glo. quæ hoc expressē di cit in. l. si dotē. C. de iure doti. & ibi Angel. & Sa ly. & licet in casu illius glossæ. l. si consensu. te neat contrariū, quia imo delictum filia; nocebit patri: tamē ibi reprobat per docto. & sic quod illa glo. in. d. l. cōsensu. est vera. Sed quid dicē dū ad. §. si. illius. l. cōsensu. vbi dicit quod nō va let pactū, quominus poenaillius. l. seruetur, dico quod est verū, quando pactū est factū a muliere quia vt ibi dicit glo. nec inuitetur mulier ad de linquendū: Si autē fuit pactū ab extraneo, vel a patre, tunc bene valet. vt est glo. in. d. l. Si dotē. lo quēdo autē in patre, etiā si nō faciat pactū pro pter delictū filia;, non admittit dotē. vt dicit glo in. d. l. Cōsensu. quæ cōmuniter approbatur, re probata in hoc pūcto. glo. in. d. l. Si cum dote in nō autē in alijs, secūdum Alex. in. l. 2. §. quod si in patris. ff. sol. matri. nu. 2. quæ vide: & vi. Gui. Pap. in singula. 568. vbi tenet, quod pactū factū per patrē, vt propter adulteriū filia;, dos non ce dat lucro mariti, sed ad eū reuertatur, valet, per glo. in. d. l. si dotē, quod dicit nō esse verū, quan do tale pactū est factum inter cōiuges. Sed ho die nō licet hæredi vt hæredi adulterā accusare, maxime ad dotem amittendā, siue maritus sci uent, & non fuit conuictus, siue ignorauerit, nec poterit agere vel excipere de adulterio, etiā vt amittat dotem. l. reiuudicata. §. morum. ff. lo lu. matrimo. & ibi. Bald. & Angel. tenet Grego Lopez. in. l. 3. titu. 17. partit. 7. in. g. *despues de la muerte de su marido*: & idem tenet. Anto. Gomez. in. l. 80. Tauri. nume. 70. & Guido. singu. 431. §. si maritus & in singul. 568. quibus adde, q; licet mulier quando accusatur a marito de adulterio debeat perdere dotem, intelligitur per senten tiam non ipso iure: vnde si moriatur mulier an te, eius heredes muliens debēt habere dotē, vt tenet Pal. Ru. in rep. de donatio. rub. i. §. 34. n. 5. & Bal. in. c. ex parte. de consuetudi. nume. 8.*

2. limitatio

sed glosa
graguis
ibi ait qd
huc serua
tū contra
tū imprac
tica

Amplio
ho solem
nis limi
2. hōgrimo

1. *Fœmina succedit in regno, & in alijs dignita-
tibus. num. 3. 4. 6. 7. & 8.*
2. *Fœmina nō succedit in feudo, fallit, vt hic.*
4. *Valet consuetudo, quod filia succedat in regno*
5. *Filia succedit in regno, masculo nō existente.*
6. *Masculinū concipit fœmininum.*
8. *Mulier succedens in regno, potest vti iurisdic-
Etione illius regni, vel comitatus.*
9. *Chronicis standū est, & faciūt fidem in factis
antiquis.*

Y reyna. b Extitul. isto notatur, q; foemina succedit in regno
1. & in alijs dignitatibus, vt in Ducatu, & Mar chionatu, & similibus iuribus. contrariū tenet Abb. in cap. significauit. de rescript. num. 3. vbi tenet quod de iure
y Reyna. b communi in digni-
tatibus & feudis nō
succedit nisi aliud

fit dictum in concessione feudi. Sed in dignita te non feudali videtur secus, quod de iure com muni succedat foemina. vt in. c. dilecti. de arbi tris. & istam regulam affirmat pro constanti Lu doui. Roma. in consi. 367. col. 2. ver. quæ ad quin tū. vbi ait fore regulam, foeminas in feudo non succedere, nisi feudum primum ad certum ser uitium datum fuerit, quominus dicitur, per foe minam explicari potest, quam per masculum: quia tunc foemina succedit masculis, & dicit fo re casum notabil. in. c. si qui multi. de capitul. extra ordi. in vsi. feudo. quem quidem titulum pauci libri habent, secundum eum. illud allegat Bald. in. l. quotiens. C. de legiti. hæredi. Quo que fallit. 2. cum feudum ita datur, cum nullum pro eo seruitium faciat, tūc enim foemina succe dit. vt notat Bald. in. d. l. Quotiens. Fallit ter tiō, vbi feudum est exiguum, tūc cum ex eo nō causetur obligatio ad seruitiū, nec ad fidelitatē potest habere. vt Bal. in. c. 1. §. & alia. quæ fuit pri ma caus. benefic. admit. in vsi. feudo. consequen ter succedit foemina. Quarto fallit in feudis iure emptionis quæsitis, in illis. n. succedit foe mina magis considerata natura cōtractus, quam natura feudi, vt tenet Bal. referēdo Odo. in. c. 1. vers. decēti. qui feud. dare possit. in vsi. feudor. Fallit. 5. vbi foemina redimeret feudum a do mino feudi. vt in. c. 1. quemadmo. feud. ad filiam pertineat. Sexto fallit vbi est feudum foemi-
B 3 ninum,

ninum, vel vbi specialiter conuenit quod ad foeminas transeat. vt de feudo foemi. ca. i. in vfi. feudo. ¶ Septimò fallit, nisi dominus de nouo foeminam inuestiret, consentientibus tamen illis qui alias in feudo successuri sunt. vt de alienat. feud. ma. cap. i. & de successi. feud. capit. i. §. hoc quoque. quæ omnia tenet Lud. Rom. in. dict. consil. ¶ Quæ fallentia non habet locum in successione regni, quia qui in eo succedit, multa onera habet, vt in. l. 4. tit. i. Parti. 2. & Iustina. in Procemio Institut. ¶ Et quod mulier non succedat in regno, tenet Martin. in suo tracta. de prim. geni. vbi inducit text. pro se. in. d. c. dilecti. de arbi. nam foemina prohibita sunt hodie habere iurisdictionem. vt ibi, & in. c. Qui absenti. de procura. & qui habet regnum, iurisdictionem habet, non obstante. c. dilecti. quia ibi ex consuetudine habet. ¶ Sed his non obstantibus, dico qd text. noster est verus, & filia, & sic foemina debet de iure succedere in regno ¶ vt tenet in expresso Abb. in. d. c. dilecti. de arb. nu. ii. vbi ait, quod si est dignitas, putat regnum, comitatus, ducatus, vel quid simile, tunc ex consuetudine de iure approbata succedit solus primogenitus masculus, & eo decedente sine filijs, venit ad secundum genitum. vt in cap. licet. de voto. & ibi gl. & Docto. masculis autem deficientibus, vel non stantibus succedit foemina: & hoc casu dicit intelligendum Inno. in. d. c. significauit. de rescrip. vt tenet Bal. ibi. & est text. expref. in. l. 2. titu. 15. par. 2. ibi. Y porende establecieron, que si hijo varon y no huuiesse, la hija mayor heredasse el reyno. * Et ibi Grego. Lopez. * ¶ Et omnes docto. in. d. c. significauit. tenent, quod valet consuetudo ¶ quod filia succedat in regnis: per glo. & Archi. in. c. deuotissima ii. q. i. & ita seruatur in nostro regno Hispania, filio deficiente, & sic est tenendum, quod in regnis, & comitatibus, ducatus, & alijs dignitatibus foemina succedunt in sede, nisi in concessione aliud sit dictum. tenet Ioan. de Plat. in. l. nullus. C. de decurio. lib. 10. in fine. ¶ Et quoq; mulier succedit in ius patronatus, vt Abb. in. c. i. de iur. patro. nu. 3. & ibi per eius addition. & Abb. in. c. fi. de concessi. praben. in fine. & glo. in cap. quoniam inuestituras. 16. q. 7. cap. ex literis. & quia mulier ita est capax huius iuris sicut & masculus, quia apud Deum non est, nec masculus, nec foemina, nec liber, nec seruus, cum non habeat dif-

ferentia personarum in sanctis operibus, prout tenet Paul. de Citadinis, in tracta. iuris patro. in. 9. parte. numer. 3. * Tamen si ex forma statuti, sed dispositionis, excludunt foeminae stantibus masculis non succederet foemina in iure patronatus: tenet Grego. Lopez. in. l. 8. tit. 15. part. i. in. g. de extra nos. Et etiam affirmat qd si patronus ecclesie decessit superstiti filio & filia, & discordat impresentia do qd debet praferri vox masculi tanq; dignior, tenet Bal. in. l. i. ff. de senato. * ¶ Et de iure gentium fundatur, quia vbi est aliqua consuetudo succedendi in iure, illa est iuris gentium. vt Bald. in dict. cap. significauit. 2. col. Et sic tene, quod ista regina Elisabeth domina nra iuste potuit succedere in isto regno Hispania, & in alijs dignitatibus, prout tenet doctor de Villafandino in suo tract. de maio. & primogenitu. in. 5. q. & est text. de nostro iure in. l. i. tit. 2. de la guarda de los hijos del Rey. libr. 2. in ordinament. regali. ibi. Guarden el señorio, y los derechos del Rey al hijo, o a la hija, que reynare en su lugar. Ibi in quantum dicit, a la hija. simil. textus in. l. i. titu. 3. foro legum. libr. i. ibi, o a su hija, que despues del reynare. & ibi Montaluus in glos. in parte, o a su hija. vbi idem tenet, quod potest succedere in regno, etiam si sit pupilla, quia est dignitas naturalis ex radice vel genere proueniens. vt Bald. in. l. fina. C. de testam. mili. & facit text. in. l. 3. titu. 13. part. 6. & Ludou. Roma. in consilio. 98. loquendo in regno Castellæ, & dicit allegado Bald. in. l. in multis. ff. de statu. homin. quod si consuetudo primogenito regnum deferat, ad primogenitam est extendenda, masculo non existente: ¶ cum in talibus secundum eum masculinum concipiatur foemininum ¶ in materia indifferenter, & in fauorabilibus vt in. l. si ita quis scriptum. ff. de legat. 2. & in. l. qui duos mulos. ff. de legat. 3. & plenissimè per Archidiano. in capitu. si quis suadente. 17. quaestio. 4. & Bart. in. l. i. ff. de verbo. signifi. * Et vi. Ioan. de Licerier in tract. de primogenitu. in. g. 19. primi. libr. tomo. 7. tracta. & Anto. Gomez. in. l. 40. Tauri. nu. 62. * ¶ Et quod filia succedat in regno, & in primogenitura, ¶ tenet singu. Palacios Ruuios ad longum, licet supradicta non alleget in repetitio. rub. de dona. §. 69. nu. 25. & nu. 26. cum sequentibus, foli. 32. que vi. & ista est communis opi. Et est text. singula. in. l. 2. titu. 15. lib. 2. in ordina. rega. vbi quoque tenet, quod potest

de Castilla, de Leõ, de Aragon, de Sicilia, de Granada, de Toledo, de Valécia

de Galicia, de Mallorca, de Seuilla, de Cerdeña, de Cordoua, de Corcega,

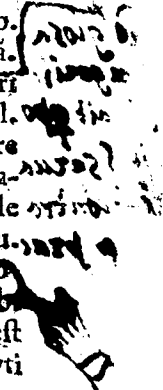
8 vti iurisdictione ¶ illius regni. vel comitatus cum consilio sapientium & in dict. cap. dilecti. de arbitris. * Et. l. 4. titu. 4. parti. 3. * per Abb. i. colu. & tenet Lucas de Penna. in. l. si quis in archiatri C. de professo. & medic. lib. 10. in fine. vbi quoque. an sit regnum commit tendum mulieri. * Vi Grego. Lopez. in. l. 26. titu. 6. part. i. & in tantum filia succedit in maiori catu masculo fratre suo deficiente qd succedit etiam si in maioratu dicatur qd succedant filij & descendentes masculi: quia ad illam transit maioratum quia in istis concessionibus & donationibus masculinum concipit foemininum vt dictum est, & quia est fauorabile & nomen filij ponitur p quolibet descendente ex masculi linea: vt Bald. in. c. i. versi. clientulus de aliena. feudi. num. 6. & Alex. in. l. gallus. §. instituens in fine. ff. de lib. & post. & ibi Iaso. nu. 25. & Pala. Ru. vbi supra. * ¶ Et facit in adiutorium, quod legitur, & notatur in chronica istorum catholicorum regum Ferdinandi, & Elisabeth. in. 2. part. in cap. 2. vbi per aliquos magnates regni dicebatur, quod dicta domina Elisabeth, non poterat in regno succedere, quia erat mulier, & mulier in regno Castellæ succedere non poterat, ad quod, ex parte dictæ dominæ reginæ Elisabeth respõsum fuit, quod ad eam Castellæ regnum pertinebat, secudum leges Hispania, maxime Castellæ, per quas mulieres sunt capaces in successione regnorum, cessante masculo, per rectam lineam succedente, & quod ita fuit semper vsitatum in Castellæ, vt patet per chronicas antiquas, vbi inuenitur, qd Hermisenda filia regis Pelagij, deficiente hærede masculo, successit in regno Legionensi, & contraxit matrimonium cum rege Alfonso, qui catholicus vocabatur. Et Odesina soror regis Fruelæ Legionensis nupsit Silo, & successit in regno, vt regina in defectu hæredis masculi. ¶ Item domina Sancha, per finem sui fratris successit in dicto regno Legionensi, & matrimonium contraxit cum Ferdinando magno. ¶ Et domina Eluira regina Nauarræ successit in regno Castellæ, quod tunc erat Comitatus, & statim filius suus dominus Ferdinandus habuit regnum Castellæ, & fuit primus qui se vocauit regem Castellæ. ¶ Et domina Vrraca nupsit comiti Don Remon de Tolosa, & successit in regnis Castellæ, & Legion. per mortem regis Alfonso eius patris, qd cepit ciuitatem Toleti a manibus Sarracenorum, & postea nupsit domino Alfonso regi Aragonum, & fuit mater Imperatoris dõ Alfonsi. ¶ Et

de Murcia, de Iaen, de los Algarues, de

domina Berenguela, filia regis Alfonso Castellæ per mortem regis Henrici fratris sui, qui in ciuitate Palætia obiit, habuit quoque regnum. ¶ Et domina Catharina filia ducis de Alencastre, quæ fuit in toto regno iurata in concordia pro hærede, & primogenita Castellæ, cum suo spõso domino Henrico filio regis Ioanis proauit istius reginæ. ¶ Quibus chronicis standum est, ¶ & possunt allegari in iudicio, & faciunt fidem in factis antiquis. glos. & ibi Abb. in cap. inter dilectos. de fide instrumeto. in verbo, magis alia in cap. venerabile. de electio. alia in cap. nisi cum pridem. de renuntiat. alia in capitu. consuluit. de Iudæ. per doctores in. c. cum causam. de probatio. per Domi. & Præposit. in. c. In nomine domini. 23. distinct. per Bart. & doct. in. l. i. ff. si certum petatur. * Et quia Chronica seu historia est antiquitatis vera narratio, & historia differt a fabula quia est impossibilium & in credibilium poetica narratio put tenet Albericus per text. ibi. in. l. 2. §. post hos fuerunt. ff. de origin. Iuris nu. i. & 2. & qd chronicis steterit est verum in chronis approbatis vt Bald. in. l. origo. ff. de offic. quaestoris. * ¶ Et qd ex priuilegio seu consuetudine filia succedat in regno, tenet Martin. Lau. d. in tracta. de primogenitura. q. ii. tomo. 7. tra. sta. fol. 37.

S V M M A R I V M.

- 1 AN India, quæ expugnata sunt per Cortes, debeant regi, & gubernari legibus istius regni Hispania. num. 13.
- Ciuitas, vel ecclesia, quæ destruitur auctoritate superioris propter delictum, amplius non vocatur ciuitas, nec ecclesia, quia perdidit priuilegia: secus si ab hostibus destruat.
- Priuilegium exemptionis concessum monasterio, & eius capitulo, trahitur ad futuras capellas, vnitatis monasterio.
- Priuilegium concessum de decimis non soluetur de prædijs, trahitur ad futura prædia.
- Si ciuitas capit villam, vel castrum, in quo erat, consuetudo quadam, debet in illo obseruari consuetudo ciuitatis, & non ipsius Castri, vel ville.
- Pacta habita in dote, intelliguntur repetita in augmento dotis.
- An bannitus de ciuitate, & eius districtu, possit habitare in villa, vel loco, postea tali ciuitate

- 8 Ciuitas, quae concessit suo castro cum suis villis immunitate, & postea in dicto territorio fuit edificata quaedam villa, an gaudeat illa villa sic edificata, dicta immunitate.
- 9 Privilegiu, vel statutu, quod quis non teneatur soluere collectas de rebus suis, an extendatur ad bona postea quae sita.
- 10 Ecclesiae inferiores debent regi, & gubernari secundum consuetudinem ecclesiae metropolitanae.
- 11 Pace facta cum rege Hispaniae, vel Galliae, & terris suis, videntur comprehendere terra adhaerentes, & terra, quae adiacentur.
- 12 Ciuitas, quae augetur, & iungitur nouis muris, totum augmentum dicitur ciuitas.
- 13 Quando vnus regimē accrescit alteri, an debeat regi secundum regulas regni: cui accrescit.
- 14 Immunitas a collectis: & datys: intelligitur habere immunitate: etiā a datys postea iudicis.

Yslas. Et quoq; Indiaru. Et an iste Indiaru, quae nunc nostris temporibus expugnatae sunt per Cortes, qui nunc dicitur Marchio del Valle, & per alios debeant regi legibus, vel constitutionibus istoru regnoru Hispaniae. f. Bar. in. l.

Algezira, de Gibraltar, de las yslas de Canaria. Conde y condesa de Barcelona, Señores de

si conuenerit. la. 2. §. si nuda. ff. de pigno. actio. dicit, q. si regnu augetur, illa puincia adaucta debet regi constitutionibus regni, quando talis puincia adijcitur regno vel castro. seu villa adijcitur comitatui accessorie, ita q. sit vnū regnu cu primo, vel vnus comitatus, tunc regulatur secundum regulas regni ad quod accedit & eiusdem legibus, & eiusdem priuilegijs est gubernada, quibus regnu: quia regnu est qd vnuerfale. Secus dicit, quando puincia no adijcitur regno accessorie, nec castru comitatui, exemplu ponit in regno Franciae. Qua distinct. Bar. seqtur ibi Paul. d. Cast. & dicit pcedere, etiā si illa terra, vel regnu habeat statuta de per se, quae sint cotraria statutis regni cui adijcitur. & vi. Io. de Pla. in. l. nemine. C. de decuri. lib. 10. in. fi. vbi tenet q. si ciuitas nouiter est supposita alicui dno, debet regulari suis legibus, consuetudinibus, & statutis, & non legibus & statutis ppxia ciuitatis ipsius domini. de quo vide

Ias. in. §. in personā. Instit. de actio. nu. 10. cu sequetibus. vi. quae dicā in. c. 6. infra in gl. ynter. ra. nu. 5. Ad qd facit in simili, qd notat Inno. in. c. cum ex iniuncto. de noui oper. nūtia. vbi quando ecclesia, vel ciuitas siue alia loca, siue sacra, siue profana, autoritate superioris destruitur propter delictu eorū: de cetero nullus debet vocari clericus illius ecclesiae, f. vel muniticeps illius loci, & ille locus priuilegiu perdit. Et si autē ab hostibus destruitur, tunc retinet omnia priuilegia sua: & idē videtur, si autoritate superioris transferatur in aliū locu, vel alij vniatur, seu adnectitur. Et Bar. in. l. dāni. §. si is qui aedes. ff. de dā. in. fe. tenet q. priuilegiu exceptionis concessum monasterio, f. & eius. capitulo trahit ad futuras capellas vnitas monasterio. vt per Cy. in. l. placet. C. de sacrosan. eccle. & in. l. priuilegia. C. e. tit. & ibi per Alex. in addi. ad Bart. & tenet Alber. de Ros. in. l. parte stat. q. 116. Et ibi Bar. vbi supra, tenet idē esse in priuilegio concessio de cimis no soluēdis de pradijs, qd trahitur ad futura pradia. f. pertex. lingu. in. c. q. circa. de priuilegijs. qd vna res no debet diuerso iure ceteri. Et idē tenet Io. An. in addi ad Specul. in. tit. de censibus. §. nūc dicēdu. in additio. magna. & facit tex. in. l. qui filiabus. ff. de test. tutel. Et Ange. in. l. de quib. ff. de legi. pe. col. dicit, q. si ciuitas capit castru, seu villā, in quo castro, vel villa erat consuetudo quaedā, tenet q. debet seruari consuetudo f. ciuitatis, & no villae, seu castru, & etiā lex: qd talis lex porrigitur, vel ppagatur ad loca, siue ad territoria sibi postea quae sita. Sed in hoc debet fieri distinctio, an ita sint coniuncti, vt sub vna conditione, vel legibus sint, an no, qd. res transit cu sua causa. vt in. d. l. si conuenerit. ff. de pigno. actione. in. §. 2. p. quofacit. l. in nomine dñi. C. de officio ppxi. Affricae. * Vi. l. 4. tit. 12. part. 1. * Et ita potest dici, q. pacta habita de dote, intelliguntur repetita in augmento dotis. f. tex. in. l. etiā. C. de iusdoti. Ad idē facit, si statuto ciuitatis cauēt, q. bāniti de maleficio in ciuitate Toletana, vel eius districtu habitare no possint: quidā bāniti habitant postmodū in villa de Talauera, vel Helbora vt antiquitū vocabatur, (vbi habeo domū, habitationis) quae no erat tēpore statuti de districtu Toletano, sed postea est coadunata, q. tales bāniti no possunt habitare in Helbora, vt antea faciēbāt. f. secū. Ricar. in. d. l. etiā. C. de iur. dor. & ibi

Vizcaya y de Molina, Duques de Athenas, y de Neopatria, Condes de Ruysellon, y de

ri distinctio, an ita sint coniuncti, vt sub vna conditione, vel legibus sint, an no, qd. res transit cu sua causa. vt in. d. l. si conuenerit. ff. de pigno. actione. in. §. 2. p. quofacit. l. in nomine dñi. C. de officio ppxi. Affricae. * Vi. l. 4. tit. 12. part. 1. * Et ita potest dici, q. pacta habita de dote, intelliguntur repetita in augmento dotis. f. tex. in. l. etiā. C. de iusdoti. Ad idē facit, si statuto ciuitatis cauēt, q. bāniti de maleficio in ciuitate Toletana, vel eius districtu habitare no possint: quidā bāniti habitant postmodū in villa de Talauera, vel Helbora vt antiquitū vocabatur, (vbi habeo domū, habitationis) quae no erat tēpore statuti de districtu Toletano, sed postea est coadunata, q. tales bāniti no possunt habitare in Helbora, vt antea faciēbāt. f. secū. Ricar. in. d. l. etiā. C. de iur. dor. & ibi

ibi Cy. & dicit facere ad hoc. l. si pupill. §. terrioriū. ff. de verb. sig. & l. quoties. §. si. ff. de admittut. & l. si ergo. §. si. ff. de publicis iudi. & in. l. in sulae Italiae. ff. de iudi. In contrariū v. facere illud, qd tenet Alber. de Rosa. i. q. 116. in. 1. pte statutu. vbi ait, q. ciuitas Mutinensis concessit immunitate cuidam suo castro Bazani, cu suis villis: & quaedā villa fuit postea edificata in territorio castri Bazani, an debeat gaudere dicta immunitate? f. Dicit, q. Alber. Papiēf. tenet q. no. per. l. vxori. §. vxori. ff. de leg. 3. qd ē tpe immunitatis concessae, no v. de ista villa cogitatu. Et hoc facit. l. si seruit. ff. de seruit. vrb. pdi. i. respō. & l. rutilia. ff. de cotrah. empt. & in. l. in lege. eo. tit. & in. l. si ita. ff. de aur. & argē. lega. & l. vlti. §. Gaio. ff. de liber. lega. & in. c. tua nos. de decimis. Quae opinio Alberti, cōiter seruatur scdm Alberi. vbi supra, licet dicat, q. facit in cotrariū. l. si. C. quae respign. obli. pos. Vbi quoq; Alberi. in. d. q. dicit, q. facit ad decisionē quaestiois, si sit concessio priuilegiū monasterio, cu gratijs & capellis, an porrigat ad capellas postea quae sitas. de quo in. d. l. vlt. C. quae res pigno. obli. pos. & pgl. in. c. cu capella. de priuileg. Et ad. q. si ex statuto, vel priuilegio qs no tenet solue re collectas de rebus suis, an extendat ad postea quae sita: f. & q. extēdat facit. l. incola. ff. ad municipāl. & q. ibi not. & in. l. certa. §. hoc senatus. ff. de leg. 1. & l. pradis. §. si. ff. de lega. 3. & Archi. in. c. de rebus. 12. q. 2. & plenius. in. c. frater noster. 16. q. 1. tū dicit, q. prima opi. Alberti Papiēf. q. no extēdat, seruatur, nisi forte essent bona pēdētia ex radice priorū, vt qd forte erat in diuisa: quae postea sunt diuisa. Sed dictu Alberi. no obstat, qd habet locū in villa, vel castro de nouo edificato, & no in vnito. & coadunato, & sic vera sit distinctio Bart. in. d. §. nuda. & Cy. in. d. l. etiā. Et facit in simili qd habetur in. c. cum olim. de censi. in. fi. & in. c. de his supra allega. in. q. b. dī, q. ecclesiae inferiores debēt regi & gubernari scdm consuetudinē, & ius ecclesiae Metropolitanae: f. ergo eodē modo puincia, quae adijcitur regno. Facit tex. in. c. traslato. de constitutu. vbi traslato sacerdotio, necesse est vt translatio legis fiat: & sic translata puincia in regno, debet regi scdm iura regni: quia ois dispositio, & disputatio recipit a iure illa restrictionē. s. reb. sic extātib, & remanētib: secus si trasit in alia dispositionē & legē vt tenet Alexā. in addit. ad Bart. in. d. l. si conuenerit. §. si nuda. quasi in fi. additiois. Vbi

Cerdeña, y Marqueses de Orifan, y de Gociano. &c. A todos los Cor-

quoq; tenet q. pax facta f. cu rege Hispaniae, vel Fraciae, & terris suis, v. comprehendere terras adhaeretes: ergo multo fortius terras, quae adijcuntur regno. qd voluit Inn. & Io. And. i. c. Applicā. d. re iud. i. 6. & tenet Bal. i. d. l. etiā. Facit in simili qd tenet Abb. i. cōfil. 63. in. 2. li. numer. 15. vbi ait, q. si ciuitas auget, f. & cingit nouis muris, seu fossatis, seu plantatis, totū augmentum comprehenditur appellatione ciuitatis. Ita ampliādo princeps aedificia castru, faciēdo nouas turres, totū debet comprehendere sub pertinetijs castru. Et in expō. nram cōclusionē tenet Ang. Per. i. l. si fund. ff. de pigno. vbi ait q. q. vnū regimē accrescit alteri, debet regi scdm regulas regni, cui accrescit: f. & an trasseat cu sua cā, remittit se ad dicta p. Bar. in. d. l. si conuenerit. Lud. Ro. i. cōf. 28. incipiente, Prēfens casus. hoc altercat, dicēdo, an ciuitas Pisarū, subiecta Florentiae, debeat regi, & gubernari eiusdem constitutionē: b. Et primō dicit statuta Pisana annullari p. subiectionē. l. vran. ff. de fideiuf. & l. plurib. §. & si placeat. ff. de verb. oblig. & per alia fundamēta. In aduersam partē dicit qd facit: quia Florētīnū dñū eo aīo Pisānorū subiectionē accepit, vt suo Comitatu illa eādē vniret, vnusq; comitatus esset, & ipsa acceptio, aut noua acquisitio, in dubio debet intelligi sine iudicio iurū aliorū. vt in. l. 2. §. merito. ff. ne qd i loco publi. & i. §. si qs a p. cipe. & in ca. ex tuarū. de auctori. & vsu pal. vbi sunt cōcordātia: & ista traslatio in dubio fore facta, cu suis iurib. l. via. §. si fund. ff. de seruit. rustic. pdi. Attamē. d. Lud. Roma. dicit, q. finalis cōclusio Bart. est i. tract. Tyberiad. i. rub. de insula. in. q. ft. q. incipit. Sed q. illae gētes. q. si no cōstat de mēte occupatis nouiter iurisdictionē, ac dñū, debet ciuitas occupata p. prijs regi cōstitutionib, quatenus illae honestae sunt, & non aliter. Et ista est verissima decisio, scdm Rom. ibi, quā seq. Phi. Deci. in. cōf. 538. nu. 13. Et ista opi. tenet Alber. de Rosa. i. tract. statutu. in. 1. pte. q. 28. vbi ē altercat, & finaliter dicit, q. si rex expresse, illas terras, vel loca cōiū xisset regno eo aīo, q. esset idē regnu, qd expresse apparet, q. n. rex vult, q. seruent statuta regni, tūc debet regi, alias acquisitio regis debet intelligi sine eorū iudicio. vt i. d. §. si qs a p. cipe. & §. merito. Isti augmentati regē suo pristino iure. arg. i. d. l. Prædijs. §. titio. ff. de leg. 3. Et hāc dicit tenere Guid. in. d. l. si conuenerit. in. §. si nuda. & idē tenet Ioā. de Plat. p. d. §. si nuda. i. l. vnica. C. de metropoliberto. li. 11. n. 4. R 5 dicēdo

dicendo, quod regnum augmentatum, ut quia additur noua prouincia, vel castrum, vel ciuitas, acquiritur vni, quod ista terra supposita, & acquisita debet regi lebus, & statutis proprijs, nisi vnatur, & addatur accessoria, ita quod fiat vnum regnū, & vnus cōmitatus, & tunc dicerem quod si leges, & statuta sunt compatiblea, & quodlibet seruetur in suo regno, seu villa, aut nō sunt compatiblea, & tunc seruetur statutum villæ dominantis, prout, tenet Bald. in dict. ca. translato. de constitu. num. 4. & quinto. * Et vi de hoc late Grego. Lopez. in. l. 7. tit. 20. part. 3. in. g. de termino poblado in principio vsq; in fi. & latissime per eundē. in. l. 27. titu. 7. par. 1. in. g. vniuersa en aquella pobreza. * Angelus quoque in dicta. l. si fundus. ff. de pignorb. altercat, an ille, qui habet immunitatem a datijs, & collectis communis, intelligatur habere etiam a nobis datijs inditis postea? Et secundum Dyn. dicit quod sic: quia sicut excusatur a consuetis datijs, etiam a superinditis, quæ sequuntur naturam datiorum cōsuetorum: quod dicit, videtur intelligi, quando collecta est imposita simpliciter: sicut si per nomina respectiua, & per modū augmenti. Attamen Angel. ibi dicit, quod licet dñs suus istam distinctionem teneat, certè principium dict. l. si fundum. licet non allegetur, valde probat opinionem Dyni: nam quodcumque crescit fundo pignorado per modum augmenti purè est pignoratium.

SVMMA RIVM.

- 1 *Iudex dicitur quasi ius dicens.*
- 2 *An appellatione iurisdictionis, veniat iurisdictione ordinaria, & delegata.*
- 3 *An capitula ista correctorū, magistratus municipales, & iudices pedanei, debeant ea obseruare, & ad eos extendantur.*
- 4 *Magistratus municipales sunt infimi: & idē pedanei iudices.*
- 5 *Iudices ordinarij sunt, qui habent merum imperium.*
- 6 *Iudices qui habent summam taxatam, non possunt multare delinquentes, vltra eam, nec vltra eam iubere, nec prohibere: alijs puniuntur.*
- 7 *Iudex ordinarius, vel delegatus, qualis debet esse.*

Qualesquier.

Scilicet ius dicēs, quia iudex quasi ius dicēs dicitur. ¶ vt Bart. in. l. pe. ff. de iust. & iur. & in. c. for. §. omni. d. verb. signi. & Specu. in tit. de positi. §. 7. vers. quia iura. n. 30. tenet

lesquier, d de todas las ciuda des villas y

discernere inter æquū, & iniquū, iustū, & iniustū: & iudex & ius dicēs sunt synonyma. vt in. c. 1. 23. q. 1. ¶ Et cōprehenditur, nō solū iudex ordinarij, sed et delegatus: quia appellatione iurisdictionis, nec dū venit iurisdictione ordinaria, sed etiam delegata ¶ gl. est in rub. ff. de iur. omn. iudi. in fi. & Alex. ibi. licet a doctoribus nō pōderet, quæ gl. est cōtra ea, quæ dicit Ant. de Butri. in. c. sua. de offi. vicar. vbi tenet cōtrariū, dicēdo, quod appellatione iurisdictionis intelligit in dubio ordinaria, nō de delegata. Et facit quod tenet glo. in. l. imperiū. ff. de iur. om. iud. & Ias. ibi in. d. rub. tenet opi. Ant. de But. & fortificat tali rōne, quia verba debēt intelligi in dubio in actu potētiori. l. 1. §. qui in perpetuū. ff. si ager. v. etigal. vel emphyt. sed sic est, quod licet delegatus cōferat dignior ordinario in illa causa, tū iurisdictione ordinaria est firmior, & potētior, quā sit iurisdictione delegata. vt Bald. in. l. si vt pponis. la primera. col. 3. C. quō & qñ iud. & in. c. in literis. de off. delega. & late p Alex. in rub. ff. de off. eius. ¶ Et dicit Ias. non obstare gl. in. d. rub. quia sibi nil facit loq̄ em glo. capiēdo iurisdictionē in gñre, prout capit in titu. de iur. om. iud. quia tūc cōprehēdit nedū propriā iurisdictionē: & sic ordinariā, sed etiam habētes delegatā. ¶ Sed in casu istius tex. ego tenerē contra Ias. p istū tex. ibi. ¶ *Otras justiciasualesquier.* & sic quod nō solū leges istius voluminis extendantur ad correctores, & eorū locū tenētes: & sic ad ordinarios, verū etiam ad iudices delegatos, qui in nostra Hispania vocant Perquisitores, & per ea quæ tradit Alex. in. d. rub. quia ratio subiectæ materiæ indicat, quod debet intelligi de iurisdictione ordinaria, & delegata. arg. in. l. si vno. in prin. ff. locati. & ca. cōstitutus. de religiof. domi. & sic pōt intelligere dictā gl. & quia legislator: & sic reges nri volūt hic perfectē tractare, & cōiter de oibus, quæ debēt obseruari, tā ordinarij, quā delegati: & facere in gubernatione ciuitatū, villarum, & locorū. vbi tenet Alexā. nu. 1. & in sequentibus, vide quæ sint iurisdictionis species, de quibus quoq; per glo. in. l. Si in aliquā in ver si. plenissimā. ff. de offi. proconsul. & in authen. de defenso. ciui. §. nulla. & late in. l. Imperium. ff. eod. de iur. omn. iudi. & ibi per moder. & antiquos,

tiq̄os, & ibi ponit Alexan. in. d. rub. ordines magistratuū, iurisdictionē habētū. ¶ An ista capitula, quæ debent seruari isti Correctores, & Prætores, debeāt seruari magistratus municipales, vel iudices pedanei ¶ cum nō habeant merū & mixtum imperiū. Alexan. in. l. dies cautioni. §. si forte. ff. de damnoinfecto. videtur tenere quod nō: cum ea, quæ sūt mixti imperij iure magistrat⁹, nō cōpetūt, nisi in tribus casibus. vt ibi per gl. & doct. & vt dicit Specul. in tit. de iurisdic. omn. iud. in prin. vers. infimi. nu. 6. ¶ Magistrat⁹ municipales sunt infimi, ¶ sicut defensores ciuitatū, & locorū, qui non possunt cognoscere vltra summā taxatā. & idē dicit de pedaneis iudicibus, quia nō possunt cognoscere nisi de paruis, vt in duobus aureis: & ibi vers. præditi. numer. 7. tenet dictus Speculato. conclusiue, quod iudices ordinarij sunt, qui habent merum imperium, ¶ exceptis defensoribus ciuitatum, & magistratibus municipalibus: & sic videtur clarē, quod capita ista ad istos iudices inferiores non extendantur, & quia isti iudices pedanei non possunt cognoscere de causis supra dictis, nec de contentis in istis capitibus, vt per Speculat. in titu. de iudice delega. §. 8. versic. Itē quod istis iudex pedaneus. nu. 24. ¶ Itē adde, quod isti iudices, qui habent summā taxatam, non possunt multare delinquentes, vltra eam, ¶ nec vltra eam superimponere. vt tenet Cyn. & Bald. & dicit memoracione dignū. in. l. 2. C. de sportul. & And. Siculus Barb. in. c. pastoralis. de officio delega. col. 10. Quod facit ad istos iudices rurales, qui non possunt cognoscere vltra. 60. dipondios, vel. 600. quia vltra istam summam non possunt iubere, nec prohibere, nec multam imponere: quia quantū quis habet de iurisdictione, tantum habet de auctoritate condendi legem, vel statuendi, nec vltorius extenditur, nisi iij, quorum interest, consentiant, vt tenet Inno. in. cap. 1. de locato. & tenet Summa Syluestri. in parte. lex. 4. q. 1. Et vi. Ias. in. l. omnes populi. ff. de Iusti. & Iur. nu. 35. vbi tenet quod licet possint condere statuta tanquā vniuersitates, tamē in illis statutis non possunt poenā adijcere allegatē. Bal. i rub. de cōstitutio. qd̄ limita vt ibi per eū & vi. Greg. Lopez. in. l. 12. ti. 1. par. 1. in. g. sobre las gentes. vbi idem qd̄ ego intelligo quod, nō possunt ponere vel statuere poenā scilicet vltra summā: qui a solēt cognoscere p̄ supra dicta & tenet singu. Peregrina. in parte multa. & vi quæ dixi. in. ca. 27. infra eode. in. g.

Requiera. * Imō si extēdunt suā iurisdictionē vltra suā sumā & potestatē, puniūtur. tenet Io. de Plat. in. l. militaribus viris. C. de decurio. lib. 10. nu. 2. de quo vi. Ias. in repeti. l. omnes populi. ff. d. iusti. & iur. nu. 35. cui potest addi supradicta in quātū tenerios, y a cada vno y qualquier de vos, quod quilibet populus potest condere statuta, cū non sit iurisdictionis, sed permissionis, maximē super administratione rerū suarū, tamē huic statuto nō pōt sūt poenā adijcere: qd̄ intellige vt dictū est vltra sumā, de q̄ possūt cognoscere. Secūdo intellige, nisi hoc haberet populus ex consuetudine: & licet ex præscriptione talē poenā imponēdi statutis. vt Pla. in. l. 1. C. d. fiscali vsur. li. 10. & Alex. sequitur in. l. 1. ff. si qsi⁹ dicēti nō obtēpe. 4. col. Quoq; intellige, nisi haberēt potestatē statuēdi cōcessā ab habēte iurisdictionē: vel nisi tales statuētes obligarēt se adinuicē cōfētēdo sub poena. vt gl. in. c. cū aliqb⁹. de rescrip. in. 6. in verb. firmitate. prout tenet Ia. vbi supra: alijs autē q̄ faciūt statuta cū nō habeāt potestatē, si dolo faciūt causa occupādi iurisdictionē superioris incidūt in. l. Iul. maiest. alijs poena arbitraria puniūt, vt dictū est secūdo. in. d. Ias. ibi. ¶ Adde quoq; quod talis iudex ordinarij, ¶ vel delegat⁹, debet esse fidelis, & bonæ opinionis, sine cupidine: & debet habere peritiā sciētīe, vel intellectu⁹, ad iudicādū, & māsuet⁹, & boni sermonis erga veniētes corā eo, timēsq; Deū, & eū, qui in officio sublimauit: vt in. l. 1. tit. 15. li. 2. ordi. rega. & nō debet esse fatu⁹, nec mut⁹, nec furdus, nec cæcus, nec habēs aliquā cōtinuā infirmitatē, ob quā iudicare, impediatur, & dubitatur, an curabitur: nec infamis, nec religiosus, seu mulier, nisi sit Regina vel Comitissa vel hæres existat alicuius regni, domini, vel patriæ. vt dictū est supra in glo. in parte, Reyna. & tex. in. l. 2. eod. ti. 15. iā allega. in. d. ord. rega. ¶ Et nō debet esse minor. Imō debet habere ætatē. 20. annorū: quia iste talis, lex præsumit quod habet ætatē, & sensum plenū iudicandi homines corā eo veniētes. Tenet tex. in. l. 4. eo. ti. 15. in ord. rega. & idē tenet. l. 5. ti. 4. par. 3. in præci. Et istamet ætas requiritur in iudice delegato, vt ibi latē. & de intelle. d. l. par. & ord. & c. cū vigesimū. de offi. delega. vide Bar. in. l. quidā cōsulebat. ff. de re iudi. & ibi Alex. nu. 3. vbi quoq; vide, an istamet ætas requiritur in arbitro. & gl. in. d. ca. cū vigesimū. ¶ In tātū maior. 20. annorū pōt esse iudex etiā si sit filius familiās. tex. in. l. cū prætor. §. nō autē. in fine. ff. d. iudic. Sed iā ista iura cōmunia & regni corrigūtur in ætate per quādā pragmati-

gmaticam factam per istos nostros reges Bar- chinonæ, anno. 1493. quæ est in volu. pragma. fo. 63. l. 58. vbi tenet, quod ad hoc vt quis possit esse iudex ordinarius, vel delegatus, & relator, debet habere ad minus ætatem. 26. annorū: tamen minor potest iudex dari à principe: & videtur cū tali minore dispensare. vt in. d. l. quidam cōsulebat. ff. de re iudi. & tenet Plat. in. l. i. in fi. C. de honor. & mune. lib. 10. Et quia supradixi, qd iudex debet esse legalis & fidelis, vi. text. in. l. 3. tit. 4. par. 3. vbi idē tenet qd. l. ordina. vbi in iudice requiritur intellectus, vt decernat verū a falso: ratio, vt eligat bonū, & reiiciat malū, memoria, vt recēseat acta causæ, & volūtas, quæ debet esse cū libertate arbitrii, vt notat Bal. in. l. voluntas. C. de fideicommiss. Et peritia scientiæ sufficit qd sit mediocris, sicut in prælato. vt glo. in. §. 1. 20. distin. Et tex. in. d. l. 3. part. 3. tenet qd si non habet scientiā, sufficit qd habeat vsum iudicandi per longum tempus. Sed hodie est pragmatica. §. 8. in lib. pragmatica. fo. 63. quæ disponit, qd tēpus debet studere ad hoc, vt possit quis esse iudex. quā vide. & tex. in. c. 4. infra, in glo. La prematica. & quæ ibi dicā, quā intelligerē de iudicibus salariū habētibus, & nō de illis, qui in propria patria possūt esse iudices. Et quoq; dicit text. qd debet esse māsuetus, quia p nimia iudicis sēuitiā priuatur iudex iurisdictione. vt in. l. 2. ff. d. his qui sunt fui vel alii. iur. Sed nō d̄bet esse multū patiēs: quia patiētia irrationabilis vitia feminat, & negligētia nutrit, vt nō solū malos, sed etiā bonos inuitat ad malū. vt Arch. in. c. sed causa. 11. q. 3. Et debet eē diligens: nam officialis pcuriam seu negligentiam officij, punitur vt in. l. 2. C. de cond. in pu. hor. lib. 10. Et punitur quoq; in amissione salarii. text. in. l. iudices. C. de anno nis. & tribu. lib. 10.

SVMMARIVM.

- 1 Salutatio fit minoribus per maiores.
2 Papa vel Rex, & eorum iudices debent salutari, magis reuerentur per suos subditos. Nullus debet flectere genua nisi corā principe vel maiestate Regia: & Papa osculatur in pede. Quilibet non admittitur ad salutandum principem.
3 Salutatio non solum debetur Regi, verum etiā literis, & prouisionibus suis.
4 Quando salutatur Rex a clarissimis personis, aliquantulum eis Rex assurgit.

Salud. Nota text. quod salutatio fit minoribus per maiores: & idem est in Papa sicut in Rege, vel Imperatore. vt tenet Spec. in titu. de rescrip. præsentatio. in prin. vbi ait quod Papa salutatur, & mittit suam benedictionē d̄ qua & quomodo fit. vi. latē per dict. Spe. in. d. §. 4. versi. & nota quod in salutatione litera

saludē y gracia, sepades que nos entendiendo que cumple a nuestro seruicio, y

rū Papæ, nu. 1. Attamē magis reuerēter debet Papa vel Rex salutari per suos subditos, & eorū iudices, vt tenet Specula. in tit. de aduoca. §. 5. qui incipit, dicēdū. & in. l. fina. in fine. C. de officio diuerso. iudi. quia si iudex est Rex, episcopus vel comes, deposito birreto, vel caputio, vel genib⁹ flexis, vel vultu ad terrā demisso, vel cū alio signo humilitatis, debet salutari: & coram eo cōparere. vt in. c. Adria. 63. dist. & in. c. in capite. 50. dist. secūdum Specu. vbi supra. Et. l. 18. tit. 13 part. 2. & l. 26. tit. 9. ea. part. Et Io. de Pla. in l. decuriones. C. de Silētia. li. 12. dicit qd princeps adoratur: alij verō salutatur, vt barōes: & qd null⁹ debet se genuflecti corā alio, quā corā principe, vel maiestate Regia, vel corā Papa: & Papa osculatur in pede. vt gl. in. l. 1. C. de domesti. lib. 12. * l. 4. titu. 5. part. 1. & rex etiā osculatur in pede & in manu. vt l. 20. tit. 13. part. 2. * & Plat. vbi supra quoq; ait qd nō admittitur quilibet ad salutandū principē: & facit qd tenet Bart. & Plat. in. l. Primiceriū. C. de fabricē. li. 11. vbi tenet qd sicut Deus adoratur in cælis: ita princeps adoratur in terris, nec obstat qd solus Deus adoratur, iuxta illud, Dñm tuū adorabis. quia adorare hic improprie ponitur pro omni exhibitione reuerētia. vt gl. ibi. & in. l. pe. C. de cōsuli. lib. eod. qd princeps adoratur tūc. cū salutatur. nā adorantur principes, & salutatur alij. C. de silētia. li. 11. & ibi Plat. & qd imperator quoq; dicitur ætern⁹ respectu dignitatis & officij quod semper durare debet, licet improprie ponatur, quia solus Deus est ætern⁹, vt Pla. in. d. l. Primiceriū. aliā salutationē ponit tex. gl. & Plat. in. l. 1. C. de veteranis. li. 12. videlicet Deus saluet te nobis, quia salus tua, salus nostra est: est enim salus principis, salus omnium subditorū: vt in authen. vt iudices sine quoquo suffra. in princ. col. 2. nō tamē licet cuilibet salutare principem, vt glo. in. d. l. 1. nec est irreuerens loquela dicentis principi tu, & nō vos: vt ibi multo magis inferiori, nisi consuetudo regionis aliter se habeat. vt ibi Plate. Et non

nō solum regi debetur ista salutatio: verum etiam literis & prouisionibus suis, & quia tales literæ debent reuerenter suscipi birreto deposito, & capite inclinato, eas osculādo. vt. d. Specu. in. d. ti. de rescri. præf. in prin. Adde quoq; qd quādo salutatur rex, vel imperator a clarissimis personis, aliquantulum eis assurgit. vt Ange. in. l. cū salutatus. C. de sens. passis. & ibi refert, qd Carolus quartus propter cardinalē de Colona quoti die assurgebat, & cū eo nimis curialiter se gerebat, & tenet Barb. in tracta. de præstā. card. in. l. 1. q. basilica. col. 22. Et princeps debet benignē respondere. vt in. l. Respōsum. C. de transactio. & in. l. præcibus. C. de impub. & aliis substit. & tenet Pla. in. d. l. 1. C. de vetera. lib. 12. nu. 3. turpiter tamē proponēti, turpiter respōdet. vt in. l. Mercalē. C. de cōdi. ob tur. caus. sicut iuriscōsultus fatuē interrogāti, an tabellio computetur in numero testiu acriter redarguit de facto a dubitatione. l. Domitianus labeo. ff. de testamentis:

SVMMARIVM.

- 1 Princeps tenetur reddere rationem pro subditorum iniustitia.
2 Rex contra iustitiam nullis parcat.
3 Rex debet cognoscere, amare, & timere Deū, per credulitatem, secūdum fidē catholicam.

Consciencias.

Quia princeps rationē pro subditorum iniustitia reddere tenetur Deo vt in authen. vt iudi. sine quoquo suffra. scriptū est exemplar. versi. vos autē negligētēs. coll. 2. & Paris d. Put. in tract. syndi. in prin. a quo iudicabitur sicut iudicabit, vt est gl. in c. cū æterni tribunal. de sent. & re iudi. in. 6. in verbo, Deum. & faci. tex. in. c. eū ex eo de poeni. & remis. & tex. sing. in. c. qualiter & quando. el primero, de accus. ibi apud iudicem districtū, in qua mensura mensi fueritis remetietur vobis; quia ab eius ore rectissima debet exire sententia, qui contra iustitiā nullis parcat sed reddat vnicuiq; quod suum est, vt sedendo in throno ex ore eius procedat gladius bis acutus. vt in. c. ex ore. de privilegiis, nō enim est, qd lumine clariore præfulgeat, quam recta fides in principē. vt in cap. conueni. q. 27. q. 18. & in. c. si imperator 96. distin. quia per Deum Reges regnant: & potestates scribunt iustitiam: Prouerb. 8. Et rex

debet amare, cognoscere & timere Deū per credulitatem, secūdum fidem catholicam, aliās nec sciret semet ipsum, nec regnum ad iustitiam faciendam cognoscere. tex. est in. l. 1. titu. 2. parti. 2. & l. 7. titu. 1. parti. 1.

SVMMARIVM.

- 1 Vnde dicatur Rex.
2 Regis officium quod est.
3 Rex est lex animata in regno suo.
4 Rex habet potestatem a maiestate cælesti.
5 Princeps est maritus reipublicæ.
6 Matrimonium spirituale contrahitur inter ecclesiam, & prælatum. Ita contrahitur temporale matrimonium inter principem, & rempublicam.
7 Princeps est caput reipublicæ.
8 Princeps est quasi pater: & sicut subditi obligantur bene obedire, ita obligatur ipse bene imperare.
9 Princeps est Vicarius Dei in regno.
10 Rex in suo regno dicitur Imperator.
11 Rex qui non bene regit, nomen amittit.
12 Regi datur curator, si non scit suum regnum defendere, vel in eo iustitiam facere, & perditā recuperare. idem est in alijs Ducibus Comitibus, & iurisdictionem habentibus.

Regimiento.

Et ideo dicitur rex quia populū & regnum regere d̄bet: & dicitur a recte, & a regendo, & quia ipse regit, & gubernat regnum: & dicitur quasi regulā: quia sicut per regulam indirecta, ita per regem iniusta cognoscuntur & emendantur. est text. singu. in. l. 6. titu. 1. parti. 2. & Montal. in. l. 5. eodem titu. text. in capit. regum. 23. q. 5. vbi dicit qd officium regum est proprium facere iudicium, atq; iustitiam, & liberare de manu calumniantium vi oppressos, & peregrinos, pupillosque & viduas, quæ facilius opprimuntur a potentibus, & eis præbere auxilium: & vt curam eis præceptorū dei maiore iniiceret intulit: & ideo dixit Bald. in authen. hoc amplius. C. de fidei. commiss. l. 2. egl. versicu. quæro: an filij regis: nu. 10. quod rex est lex animata in regno suo, & diui.

diuinitus habet à deo potestatem in terris, vt in. c. si imperator. 92. distin. & in cap. quæsitum. 23. q. 4. & quia habet gladij potestatem fà maiesta- te diuina, & cælesti. vt in. l. 1. C. de veteri iur. e- nuclean. in princi. & licet in labijs regis. lex sit, tamẽ eius cor est in manu Dei, & vbi voluerit incli- nauit illud. **dichas ciudades, vi- llas, y lugares, auen- dichas ciudades, vi- llas, y lugares, auen-**

Prouer. 21. & in epistola inter claras. C. de sum- ma trinita. & fide catho. à cuius ore rectissima debet exire sententia. Et quia princeps est ma- ritus f reipublicæ iuxta illud, Lucæ. 2. vbi pa- ter, ibi maritus. nam sicut inter virum & vxorẽ matrimonium carnale contrahitur & ycono- micum, sic inter principem, & republicã, matri- moniũ morale contrahitur & politicum. Itẽ si cut inter ecclesiã & prælatũ matrimoniũ spiri- tuale contrahitur & diuinũ. vt in. c. Sicut. 7. q. 1. & in. c. quoniã. de immunit. ecclesi. lib. 6. ita in ter principem & reipublicam matrimoniũ tem- porale cõtrahitur, & terrenum, & sicut ecclesia est in prælatõ, & prælatus in ecclesiã. vt in. c. sci re. 7. q. 1. quam ipse prælatus castè regere debet c. sicut. 21. q. 2. ita princeps in republica, & re- publica in principe. & sicut vir est caput vxor- is, vxor verò corpus viri. 33. q. 5. expensis. ita princeps est caput f reipublicæ. & reipublica est eius corpus, vt ait Plutarcus in institutione Traiani, & tenet Lucas de Pẽna. in. l. Quicũq; C. de omni agro desert. libr. 1. col. 2. Et prin- cept quoque dicitur quasi pater, f nam sicut sub- diti obligati sunt bene obedire, ita ipse prin- cept est obligatus bene imperare, & regere. te- net Bal. supra. rubr. de rerũ diuisi. & regnũ, ciui- tatẽ, & subditos debet in pace conseruare, & ru- mores impedire, & subditos acquiescere cõcor- diam, non solum hortari, sed cogere, quia plerũ que status publicus ex priuato turbatur. vt in. l. Si quis ingenuam. §. in ciuilibus. ff. de capti. & text. in. l. 1. §. qui es. ff. de offi. præ. vrb. vbi no- rat Bald. melior est bonus Rex, quàm bona lex l. præsentis. C. de his qui ad eccle. cõfug. & Bal. in. l. Ex hoc iure. ff. de iusti. & iur. quia cum rex iustus federit supra sedem, nõ aduersabitur sibi quicquã malignũ. Prouer. 20. c. & diligenter nõ solũ cũ legibus, sed baculo ferreo tenetur popu- lum suũ defendere, nec cõtra eum dicatur, quod absit baculus arũdineus rex Aegypti, vt in sum- ma. 23. q. 3. versũ. Item sicut legitur in Esai. Est enim vicarius Dei in regno. vt in. l. in fine. 11. Part. 2. & est caput & anima populi. vt in ead. Partit. & rigui. 1. §. & debet esse talis, vt ridens si

meri, & iratus possit amari: vt prælatus circa sub- ditos, vt Archidi. in cap. disciplina. 45. distin. & Montal. in prooe. fori. in glo. Al. Rey. & in glo. ordin. regali. in parte, Rex. Rex enim in suo regno dicitur f imperator. Bald. in. l. Exemplo C. de proba. versũ. quæritur. nu. 4. & Alexãd. in additio. ad Bart. in. l. Hostes. ff. de capti. & post- limi. reuer. in additione, quæ incipit, non reco- gnoscunt. vbi vult hoc intelligere in rege, non recognoscunt superiorem, vt rex noster Hispa- niæ, vt dictum est supra, in. i. glo. & sic quod nõ ster rex Hispaniæ & rex Galliæ sunt veri impe- ratores, quia non recognoscunt superiorem: & habent supremum imperium. vt Montalius in titulo primo. Partita. 2. in prima glof. Et si nõ bene regit, peccando nomen amittit. f cap. sce- lus. 2. quæstio. 1. & Archidia. in dict. capi. regum. 23. quæst. 5. & tenet glof. in. d. l. 5. tituli. 1. parti. 2. Quinimo dicit Inno. in. c. grandi. de suppl. negli. præla. quod si rex nõ scit suum regnum defendere, f vel in eo iustitiam, & pacem serua- re, maximè religiosi personis, & pauperibus, & etiã quod plus est, si nescit perdita recupera- re, iuste potest ei dari curator: & idem dicit esse seruandum in Ducibus, & Comitibus, & alijs, qui habent iurisdictionem super alios, & est spe- ciale in Regibus, Ducibus, & Comitibus: quia alijs priuatis nõ datur curator, nisi sint furiosus vel prodigi, quod dictum est singula. Et quã- do datur Regi curator, debet peti per subditos corã superiore, & si non habent superiorem, co- ram Papa peti debet, & causa cognita, debet da- ri, aliàs secus: & talis curator debet satisfare rem regis saluam fore: & debet facere inuentarium. vt ibi Innocen. & idem tenet Bald. in marga. In- nocen. in versũ. regibus, & in alijs dominis. Et idem est sibi dandus curator si prius factus est inutilis. probat text. in. d. c. grandi. & tenet Bald. in. l. Post susceptam. ff. de excusa. tuto. & plenè Specula. in titu. de feudis. §. quoniã. ad finem vbi dicit, idem esse in baronibus, & alijs iurisdic- tionem habentibus: & notatur singulariter in l. prima. C. de tutoribus & curatoribu. illustri. persona. & Bartachi. de Firmio. in suo auro re- pertorio, in parte, Rex. versũ. 35.

S V M M A R I V M.

- 1 Rex debet omnia ponderosa facere cum consilio procerum, & senatorum suorum.
- 2 Consiliarij principum, vel aduocati, debent de arduo dubio principi consulere.

- 3 Rex debet audire consilia, & verba prudẽtiũ
- 4 Bono consilio inimici vincuntur, & sub tribu- to ducuntur.
- 5 Qui bono consilio non acquiescit dignitatem amittere debet.
- 6 Sine consilio nil est faciendum.
- 7 Consilium prouidi placere debet regi.
- 8 Consilium quod tendit ad malum, regi placere non debet.
- 9 Cõsiliarij regis, cum prudentia debet tẽperare.
- 10 Quod de consilio procerũ fit, ad beatitudinem imperij, & eorum gloriam redundauit.
- 11 Malum cõsiliũ Deus conuertit super consu- lentem.
- 12 Consiliarius regis, qui de grauibus, tanquã le- uibus, vel econtra consulit, punitur.
- 13 Rex debet habere probos, & honestos consilia- rios, & expertos.
- 14 Que in consiliis tractatur, debet esse occulta, aliàs multa scandala possunt oriri. Consiliarij, vel rectores ciuitatum, iurare de- bent de consilijs non reueladis, ad instar iudi- cum aduocatorum & testium.
- 15 Consiliarij regis, solum Deo, & regi, & patriæ vtilitatem præ oculis habere debent.
- 16 Consiliarij per reges sunt vocandi, & in consi- lio sedere debent ad latus regis, & non ad pe- des, quia honorem habent.
- 17 Consilium debet fieri ante ciborum esum.
- 18 Consiliarij debent esse senes, aut magistri, seu doctores.
- 19 Senex non dicitur quis per etatem, sed per sa- pientiam.
- 20 Testator qui iussit, post obitum suum heredi- tatem deuolui ad maiorẽ, intelligitur de eta- te, non de maiori scientia.
- 21 Nemo negligat inquirere propter opprobriũ se- necutis, vel nobilitatẽ generis à paruis, vel minimis eruditis, si est aliquid vtilitatis, vel salutis.
- 22 Doctõ antiquus, nõ debet dedignari sequi sen- tentiã iunioris doctõ bene dicentis.
- 23 Senior in regno, est cõmodior populo.
- 24 Senex quis dicatur.

Acordado. h Scilicet, cõsilio pro- cerum, & senatorum suorum, quia ipse solus sine consilij maturitate facere non potest, vt. tex. & ibi Bald. & Iaf. in. l. Placet. in. 1. lectura. C. de sacrofanct. eccle. nu. 8. vbi per text. ibi in part. Ra- tionabilis cõ- filij, tenet q princeps, de- bet omnia põ derosa facere, nõ per se, sed cũ cõsilio pro- cerum suorum, vel senatorum. f vt in. l. nõ du- biũ. C. de decurio. Et testu. in. l. 19. tit. pri. part. prima. Sicut econtra cõsiliarij principum, vel aduocati, debet de arduo f dubio consulere princip. vt Saly. in. l. fi. r. notabili. C. de pact. & facit text. in. c. fi. de dilatio. circa mediũ: quia si aliter fieret, magno labore ipse Rex ac populus suus consummaretur, & esset vltra vires suas, quod sustinere nõ posset. Exod. c. 18. & seipsum in cõsilio suo affligeret. Eccle. 30. Rex f debet dire cõsilia, & verba prudẽtiũ, & erit Dominus cũ eo. Exod. c. 18. & Ieremi. 38. & bono consilio rex acquiescere debet. Prouerb. 1. Nam qui cũ- cta agit cũ consilio, regitur sapientia. Prouer. 13. & astutus omnia cum consilio agit, vt ibi & iux- ta illud audi consilium, & suscipe disciplinam, & eris sapiens in nouissimis tuis. Prouerbio. 19. Et quia bono consilio inimici vincuntur, f & sub tributo ducuntur, & in potestate metalla a- uri & argenti rediguntur: & loca possidentur: & lo- ca q lõge sunt pacificatur, aduersarij contremũ- tur, & in seruitutẽ deducuntur, regna obtinẽtur, & nomẽ regis timetur, & exaltatur in gloria, ad instar Romanorũ, & hoc propter cõtinuũ mu- titudinis prudentiũ consilium, vt legitur. 1. Machab. c. 8. Et quia q bono cõsilio nõ acqui- escit dignitatẽ, amittere debet: f exẽplo Roboã qui senioribus non credidit. 3. Reg. c. 12. & Para- lip. 2. c. 10. & in. c. Deniq; 8. q. 1. & est ad instar v- xoris Loth, quæ in statuã est conuerfa. Gene. 19 & sine cõsilio nil est faciendũ f, & post factũ non poenitebit. Ecclesiasti. 32. vnde Salustius, Priuquam incipias, cõsulto, & postquã cõsu- iueris mature, facto opus est. & Salomõ, Palpe- bræ tuæ præcedat gressus tuos. i. consilia actus tuos præueniant Consiliũ, inquit, prouidi place- re debet Regi, f sicut cõsiliũ Ioseph placuit Pha- raoni, & propter id regnum eius fame, & penur- ia non periit. Genes. 41. Et bonum consilium quã plurimos à morte liberauit. Iosue. 9. circa finem.

finem. ¶ Sed consilium quod tendit ad malum, regi placere non debet. Hest. 5. Et non debet cogitare consilia, quæ non possunt stabilire. ps. 20. Et rex cum consilio vanitatis non sedeat: & cū iniqua gerentibus non intret. ps. 25. ¶ Consiliarij quoq; eius, debet temperare cum prudentia, nec de bono faciant malum, & respiciant quid sit actum cuiquam temporis & videant quid debeant, & ubi, & quādiu, & qualiter, & quando faciant, per discretionē cognoscant causas rerum, cum omni diligentia distinguant contra, quæ arguunt diligenter excogitent qualiter bonū incipiant, & perficiant, teneant discretionem in omnibus actibus suis, & cum bene distrinxerint opus suum bonum iusti erunt, quicquid boni fecerint cū discretionē virtus erit, quicquid sine discretionē, vitium erit, tenet Montalu. in tractat. suo de consilio regis. ¶ Et quod de consilio procerum sit ad beatitudinem imperij, & eorum gloriam redundabit, tenet Bald. in l. humanum. C. de legat. nu. 1. ¶ Malum autem consilium Deus conuertit super consulentes. ¶ Hest. 14. Et consilium prauorum Dominus dissipat. Tob. 5. Consilia itaq; improborum lōge sint a rege. Job. 21. Nam beatus vir qui non abiit in consilio impiorum. ps. 2. ¶ Consiliarius regis, ¶ qui de grauius tanquam leuibus, vel e contra consulit, si est honorabilis mittatur in exilium, & perdat bona, si de minoribus moriatur. text. in l. 7. tit. 13. Part. 2. Sed cum Deus est cum rege consilium malū dissipabitur. Esa. 8. ¶ Ideo rex debet habere probos honestosq; consiliarios ¶, expertos, qui teneantur prestare iuramentum, quod bene & fideliter consilium impendent secundum formā text. in l. 21. tit. 3. lib. 2. in ordinat. regal. quæ vide. ¶ In simili facit quod tenet beatus Arch. Florē. in 1. part. tit. 4. c. 8. de consilio. §. 4. vbi ait, quod ea quæ tractantur ¶ in consilijs alicuius ciuitatis vel vniuersitatis, debet esse occulta: quia alias scandala multa possunt oriri, & debet facere dictum iuramentum ad instar iudicum testium, & aduocatorum. vt in l. properandum. C. de iudicijs, & in l. rem non nouam. eod. tit. quia vt dicit. d. Florent. vbi supra, valde malè faciunt qui talia reuelant, quæ in secreto ponuntur. & qui quærunt ea ab ipsis. ¶ Et quod isti consiliarij debent habere rectam intentionem in determinandis, vt non passione trahantur ad complacendū vel displicendū eis, qui proponunt ea, quæ sunt ad bonum communitatis, vel contraria, vt non

declinent à regula rationis, vnde Esther. c. 1. secundum eundem dicit, quod septem sapientes, qui ex more Regio semper aderant regi Assuero, scientes leges, ac iura maiorum illorum, faciebant cuncta cum consilio. Et hæc est causa frequenter multorum malorum in regimine temporalis, & spirituali: quia quæ communi consilio determinantur, non obseruantur. Vnde Iosephus & Azarias, qui non seruauerunt quod fuerat determinatum, scilicet, vt non exirent in prælium contra inimicos, debellati fuerunt, & occisis duobus millibus de exercitu suo, & hoc, quia sine consilio exierunt in prælio: vt habetur Machabæ. 1. capit. 10. ¶ Ideo dicitur, quod omnes consiliarij regis, solum Deum ¶ Regis, & patriæ vtilitatem præ oculis habendo, conueniri debent, quasi vnus homo, vna mente, vnoq; consilio, ad instar populi Israel. vt habetur Iudic. 20. ca. * Et non solum tenentur bene consulere verum & opere insistere ne rex aliquid faciat seu iubeat iniustum: non ergo debent se subscribere literas regias si contingerent in iusticiam, vel sint in damnum & grauamen hominum regni, nec tales subscriptiones à regis consiliarijs ex torquende sunt contra eorū conscientiam vt tradit Lucas de Poena in l. 2. C. de tabula. lib. 10. libertas debet esse in consulendo. vt S. Thom. 2. 2. q. 104. & non est obediendum Principi nec in pace nec in bello quando precipit aliquid contra conscientiam vt dicam infra, in c. 1. in glo. mandamientos. nume. 14. & an si consiliarij si cogantur se subscribere vt factum auctoritate teneantur officium relinquere vt non coactionem patiantur vid. Gregor. Lopez in l. 25. tit. 13. part. 2. in glo. por obra & melius. in l. 18. tit. 19. ea. part. vbi inquit qd si ex forma statuti ortaretur iudex ad aliquid iniustum excusaretur si facit de facto quando esset sine damno alterius: alias non debet facere sed lex bene potest hoc iubere vt pragmatic. 60. §. 5. & §. 15. in libr. pragmatica. * ¶ Et per regem sunt consiliarij vocandi, ¶ & in consilio sedere debent. 2. Efdra. c. 3. Item ad latus Regis sedere, non ad pedes, vt notat Bar. in l. Iuris peritos. in prin. ff. de excu. tut. & in l. 3. C. de actuar. lib. 10. quia ij sunt honorandi. Est enim honor, quando princeps reuocat quem iuxta se, vel pro consilio, vel alia causa publica, quasi faciens æstimationem de eo, vt tenet Plat. per glo. ibi in l. fi. C. de dignita. libr. 12. Et isti proceres sunt illustres, vel spectabiles, prout tenet Bart. in l. Omnes populi. ff. de iusti. & iur.

juezes de residencia q fueredes pro

ueydos para en las dichas ciudades, vi-

& iur. nu. 10. & quoq; procuratores principis. i. Fiscales. vt Saly. in l. vniuersi. C. vbi caus. fisca. & Guillier. de Cu. ibi. & Guillier. Roueli. in tracta. de iusti. & iniusti. tomo. 17. tracta. in. 3. libr. ca. 6. nu. 4. fol. 106. per. l. Siquis. eod. tit. ¶ Consiliū quoq; debet fieri ante ciborum ¶ esum, ad instar testimonij dicendi, vt in ca. 1. de testibus. quia venter pinguis crassum sensum generat. 44. dist. §. fina. ¶ Consiliarij isti debent esse senes, ¶ magistri, seu doctores. Vnde ait text. in ca. de quibus. 20. distin. Seniores prouinciæ congrega, & eos interroga, facilius namque inuenitur, quod à pluribus senioribus quæritur. Nam licet canicies hominum est prudentia. Sapient. 4. & gloria senum est canicies: hoc non intelligitur per decrepitam ætatē, nec de sene infensato, & imprudenti, sed de prudenti, & sapiente. vt Ecclesia. 25. Et hoc modo intelligo dictum Bald. in l. Senium. C. qui testa. facere pos. in prin. vbi tenet, quod plus valet vmbra senis, quam ensis iuuenis, vt intelligatur de sene sapiēti, & non de imprudenti. Et idem intelligo nō habere locum in sene diurno: quia vt dicit tex. in authen. vt de appella. §. illud. & colla. 4. quod licet senectus sit veneranda, non habet locum in senectute diurna, nec numero annorum computata. vt legitur Sapient. capit. 4. quia sæpe mentiuntur antiqui vt in. cap. vnico. de sacra vnctio. in fine. & Ioann. Andr. in cap. cum in iuuentute. de præsump. ¶ Et quia non dicitur quis senex per ætatem, sed per sapientiam ¶ seniores nominantur. vt in capit. fina. 84. distinctio. & text. in capitulo qualiter, & quando. el grande. de accusa. iuxta principium. & tenet Ioā. de Plate. in l. Cum ob prouete. C. de his qui non impletis impendijs. libr. 10. in fine. vbi ait, quod nomen senectutis, maturitatem magis indicat sapientiæ, quam canicies corporis. * Et l. 9. tit. 6. par. 1. de quo per Roma. in l. si verò. §. de viro. ff. solut. matrimo. col. 50. * ¶ Sed hoc non habet locum, quando testator iussit post obitum suum hæreditatem de uolui ad maiorem: quia debet intelligi de ætate, & non de maiori scientia, ¶ dignitate, vel pecunia, vt tenet Feli. in c. 1. de maior. & obed. fin. col. * Et tenet Grēgo. Lopez in l. 2. tit. 15. part. 2. gl. 1. in principio. * ¶ Tamē propter opprobriū senectutis, ¶ vel nobilitatem generis, a paruis, vel minimis eruditis, si quid forte vtilitatis, aut salutis est, nemo inquirere negligat, vt in. ca. fit 38. distin. & vt dicit iuriconsultus. in l. apud Iu-

llas y lugares, guardes y cumplays y

lianum. ff. de fideicommiss. liberta. nam & si alterum pedem in sepulchro tenerem, tamen vellē discere. Quod extendit Alex. in l. Si seruū stichū. §. sequitur. ff. de verb. obli. nu. 5. ab annicuz lo puero. ¶ Facit in simili, qd doctor antiquus ¶ non debet de dignari seq. sententiam iunioris doctoris bene dicentis, secundum eundem Alex. ibi in. d. §. sequitur. Et quia de isto consilio Regis, & eorum consiliariorum, late scripsit noster Alphonsus de Motal. in. d. tracta. ibi vide singulariter. & aliquid per docto. del Castillo. in. l. 1. de Toro. in glo. sabias. ¶ Tene quoq; ¶ quod senior in regno est commodior populo, vt dicit Bald. in l. Cum antiquioribus. pe. col. versi. 10. hoc probatur. C. de iure deliberan. ¶ Quis autem dicatur senex, ¶ Abb. in capit. Quoniam frequenter. vt lite non contesta. nume. 18. istam quæstio. examinat, & ibi ponit de pluribus ætatibus: sed ego. crederē in puncto isto, quod relinquatur arbitrio regis, & suorum consiliariorum. arg. eorum, quæ tenet Bald. in sua margari. ad Innocen. in verbo, senex, & Ioannes Andreas in capitul. nouit de iudic. & Florian. in l. Lex Aquilia. Si delectū. ff. ad legem Aquilianam. vbi dicit, quod de hoc est summam cognoscendum, & quod relinquatur arbitrio iudicis. ¶ Et quæ ætas excuset, vide textum, & ibi Plat. & doctor in l. Si vltra. C. de Decurionibus. libro decimo. * Et in l. cum de curionatus. eo. tit. & text. singula. in l. 3. tit. 19. part. 2. & glo. ynica in capit. 1. de pacē iuramen. fir. in glo. verbo. año. 18. in vsibus feud. prout tenet Roma. singul. 22. & nota dictam. l. partitē quia non excusat senectus in his quæ cōsilio prudentis viri expediunt ad bellum & alia agenda.

S V M M A R I V M.

- 1 Rex condit leges generales in suo regno, vel alius licentia, & mandato eius. nu. 5. & 6. & ibi quoq; vide, quis potest facere legem.
- 2 Rex, an potest facere leges sine consilio procerū suorum.
- 3 Papa an debeat omnia facere cum consilio Cardinalium.
- 4 Rex, in facienda lege semper imitatur consuetudinem.

- 6 Comites, & Barones, an possunt facere legem in suo territorio.
- 7 Regina, an potest facere legem.
- 8 Regina, quando facit legem, debet facere consilio suorum consiliariorum.
- 9 Mulier non potest esse de consilio, nec in legibus condendis debet intervenire.
- 10 Mulierum usus, non inducit consuetudinem.
- 11 Consuetudo dicitur lex.
- 12 Mulieres, an possunt consuetudinem inducere.
- 13 Principis placitum, an sit lex.
- 14 Principis sententia, an sit lex generalis in. 17. Et quid in contractibus.
- 15 Sententia lata à ciuitate non recognoscente superiorem, an sit lex.
- 16 Declaratio summi pontificis, ex singularis personæ postulatione facta, ad legem, vel ordinationem ius generale inter omnes constituit.
- 18 Declarare potest princeps leges, sicut potest eas concedere.
- 19 Declarare, an potest iudex suam sententiam.
- 20 Declarare an potest iudex sententiã sui prædecessoris.
- 21 Expensarum taxationem potest iudex successor facere.
- 22 Successor in officio, an possit reuocare consilia imposita à prædecessore pro libito voluntatis.

Ordenanças. Nota text. q rex cõdit leges in suo

- 1 regno generales. ¶ tenet Bar. in. l. i. ff. quod quisq; iur. in princi. per. l. fina. C. de legi. Idẽ tenet tex. in. l. 8. ti. i. par. i. vel alius ei⁹ autoritate, licẽtia, vel mado: vt Inst. in proœ. C. & in. d. l. par. & summa Sylue. in parte lex. 4. q. ¶ Sed nõ debet princeps legẽ facere ¶ sine cõsilio procerũ, & suorũ cõsiliariorũ, tex. in. l. humanũ. C. de legi. vbi debet facerẽ cum deliberatione; interuenientẽ consensu hominum prudentium. Idem tenet text. in. l. i. ff. de legi. in verbo, virorum prudentium cõsultum. ¶ In hoc ego tenerem, quod solus princeps, si vult, post leges condere: sed humanus faciet cum consilio procerum, vt tenet Bar. in. l. Omnes populi. ff. de iusti. & iur. nu. 15.

Et ibi nume. 13. tenet, q potest facere motu proprio, & postea subditis diuulgare. per. l. 3. C. de legi. q sine cõsilio alicuius potest facere, tenet. dict. l. par. supra allegat. Et Bar. in. d. l. humanũ. dicit, q veritas est, q in condenda lege nõ requiritur, quod princeps faciat cum cõsilio: quia nõ est ordo necessitatis, sed voluntatis: ideo omisio eius non vitiat. Idem vult tenere Iaf. licet Bar. non alleget. in. l. i. ff. de const. princip. nu. 1. Bal. in. d. l. humanũ. nu. 2. vbi ait, q forma tradita ibi nõ est ita præcisẽ, q per hoc princeps imponat sibi legem, quod patet: quia dicit, humanum, non autem dicit, necessarium: quia illa lex ponit formam de cõgruitate, & honestate, non de necessitate. Nec obstat. versi. illius. l. Scitote. quia ibi princeps loquitur enuntiatuẽ, non derogatiuẽ. Et idem tenet ibi Paul. de Cast. nu. 3. versi. vlti. vbi ait, q potest Imperator, seu Rex, recedere ab illa forma illius. l. Humanam. & videtur recessisse ex certa scientia, licet illa. l. habeat clausulam derogatoriam ibi, in quantum dicit, Scitote non aliter in posterũ legem nõstra clementia promulgandam, nisi supradicta forma fuerit obseruata: quia ista clausula nil operatur: nam non potest tollere sibi potestatem, quam habet à iure publico, & quia ad tollendam hanc tacitam derogatoriam dictæ legis, non requiritur clausula, non obstat: imò eo ipso quod facit contrarium, ex certa scientia censetur eam tollere. per. l. fina. in princ. ff. de leg. 2. secundum. d. Paul. de Castr. in. d. l. humanum. nu. 3. & 4. ¶ Idem dicit ibi Paul. in fine esse in papa: ¶ quia licet papa debeat omnia facere cum consilio Cardinalium, si tamen aliquando facit sine eis, valebit. vt ibi idem tenet idem Paul. in. l. i. ff. de leg. nu. 4. & doctor del Castillo in proœ. ll. Tauri. tangit in glo. con ellos consultado, versi. idem dico in Imperatore. Sic q communis cõclusio est, quod Rex solus sine cõsilio procerũ potest leges condere, sed de humanitate videtur, q non faciat sine eo. ¶ In facienda autẽ lege semper Rex innitatur cõsuetudini: ¶ vt tenet Lucas de Poena. in. l. cautiones. C. de solu. & libera. debito. ciuita. lib. 11. ¶ Sed quia supra allegauit. d. l. 8. part. quod de licentia regis potest quis facere legẽ, contrariũ videtur: ¶ quia potestas cõdendi legẽ, vel statuta, non potest committi: quia est de maximo Imperio. vt notat Bar. ff. de iur. om. iudi. l. Imperiũ. & in. l. i. in prin. ff. de offi. ei⁹ cui man. est iur. ¶ Sed tu dic, quod. d. l. par. est vera: quia princeps ea quæ sunt de Imperio, potest delegare.

executar las ordenanças y capitulos

gare. Inferior verò à principe, si quidem est magistratus, putà, episcopus, vel legatus, non possunt. ita tenet Pau. de Castro. in. d. l. i. ff. de legi. nu. 7. ¶ Facit quod tenet Angel. in. l. i. ff. quod quisq; iuris. in prin. vbi ait, quod magistratus iure proprietatis, vt sunt Comites ¶, & Barones, possunt facere leges in suo territorio, vt in titulo quæ sint regalia. & in titulo. de consuetu. & statu. contra liber. ecclesiasti. collat. 10. quia habent à principe regalia in suis locis, & idem dicit de episcopis. ¶ Attamen dicta potestas condendẽ legis, solum potest committi, & delegari per regem, & non per inferiorem. tenet Paul. de Cast. in. d. l. i. ff. de legibus. nu. 7. ¶ Quinimo mihi videtur, quod lex potest fieri per senatores consilij regalis: quia id, quod fit per curiam principis, dicitur factum per ipsam principem: & valet ordinatio facta per curiam, licet non sit nomen principis, vt est glo. in. l. vnica. versi. comitatu. C. quando Impera. inter pupil. & tenet Ioan. de Pla. in. l. ne mo. C. de dignitatibus. lib. 12. q dicit procedere in alio, quàm in sententia diffinitiuã: quia cum in libello & sententia apponatur nomen iudi. l. libellorum. ff. de accusa. l. i. C. de sent. ex peri. recitan. apparet, q non est factum per ipsum principem, vt Plat. ibi: quia curia est Regis, & ille de eius ordine est. l. ius Senatorum. C. eod. titu. de dignit. & Senatores pars corporis Regis sunt, vt est tex. in. l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiesta. gl. in. c. cum dilectus. de clericis nõ resi. ¶ Vi de tu quoque Montal. in proœ. fori. in glo. leges. vbi tenet, q populus Romanus potest condere leges. ¶ Contrarium tenet Bal. in. l. Imperialis. C. de legi. in fine. quia populus Romanus est de nudatus generali potestate, cum illa translata fuerit in principem, & per principem postea translata fuit in Apostolicum: & sic videtur, q opi. Montal. sit falsa, vbi dicit, quod potest facere legem, & deponere Imperatorem: nõ ad quæ non pertinet creatio, non pertinet destructio. & idem tenet Pau. de Cast. ibi. & vide Montal. vbi supra, & latè Ioan. Fa. in. §. Sed q principi. Insti. de iure gẽ. & ciuil. vbi per eos vide quis potest facere leges. ¶ Omnia supradicta loquuntur in Rege. ¶ Quid in Regina, an potest facere legem? ¶ videtur quod non. tenet Pau. de Cast. in. d. l. i. nu. 4. ponderando. d. tex. ibi, est consultorũ virorũ. Quia mulieres in condendis legibus, non vocantur, nec est exquirẽdũ earum consiliũ, propter earũ fragilitatẽ. Quod sequitur ibi Angel. in pri. vbi infert, q Augusta nõ potest legẽ condere. per legem princeps. ff. de legibus. & sic videtur quod ista nostra Regina Elisabeth non potuit has leges condere. ¶ Sed tu dic cõtra: imò potuit, quia habuit

Regnum iure proprio, & non iure mariti, & ius, quod habuit ex persona propria est, & fuit efficacius, quàm ius quod quis habet ex persona aliena, & sic ex marito. vt in. l. si filius. §. erit. ff. de fideicommissa. liber. & non fecit eas iure mariti, sed iure proprio. si iure successionis, vt dictũ est: vnde non est dubium, quod potest iudicare, statuere, & leges condere. Ita tenet Ang. in. d. l. si princeps. ff. de leg. & in. l. i. eo titulo. in princi. Quod dicit idẽ esse in Comitissa, quæ succedit in aliquo Comitatu, quæ potest in suo territorio leges condere: quia venit iure proprio, ratio ne sui Comitatus. Et idem tenet Paris de Puteo in tracta. Syndica. in parte dicitur. nume. 5. 7. & 8. quem sing. vide. fol. 28. ¶ Attamen debet has leges, & alias facere cum consensu procerum, & doctorum & suorũ consiliariorum, ¶ per tex. singula. in. l. 15. li. 2. in ordi. Regali. in fine. ibi. y esto por conseq de hombres sabios: porque si en alguna cosa errare, la sepan conseqar. Et sic fallit illa communis opi. de qua supra, q Rex potest facere legem sine consilio procerũ: quod non habet locum in Regina: quia illa tenetur sequi consilium in legibus condendis, vt est tex. in. l. 4. tit. 4. parti. 3. in fine. ¶ Sed regulariter non potest esse ¶ mulier de consilio: nec in condendis legibus, vel Senatusconsultis, seu cõstitutionibus mulieres non debent intervenire, secũd. Bar. in. d. l. i. nu. 6. ¶ Et licet mulier nõ potest esse de consilio, tamen ab vxore assumendũ est consilium vt in auth. vt iudices sine quoquo suffra. in princi. coll. 2. tertet peregrina. in parte Consilium. in. 1. glo. in fine. ¶ Et non solum supradicta sunt sibi interdicta. ¶ Imò vsus mulierum non inducit consuetudinem ¶ sicut nõ possunt condere legem: quia lex & cõsuetudo equi parantur. Bar. in. d. l. i. ff. de legi. in fin. & Ludo. Roma. in singu. 42. & dicit, quod si millies contraherent, non derogant statuto. Et ratio Barto. potest esse: quia consuetudo non potest induci, nisi ab habentibus potestatem legis condendæ. vt in. d. l. de quibus. ff. de legi. & quia consuetudo dicitur ¶ lex, vt Abb. in rubr. de consuetu. & idem quod Bar. tenet Abb. referendo eũ. in. c. fi. de cõsue. nu. 8. Et q mulieres non possunt inducere cõsuetudinẽ. ¶ tenet Ludou. Roman. in singul. 42. in fine. ¶ Sed cõtra hoc facit tex. in. c. illud. de præsumpti. ibi, sed mulier de more illarũ, qui vendũt panes. ¶ Sed non obstat: quia est intelligẽdũ in actibus muliebrib⁹, vt Firmia. in suo Reper. in parte, cõsuetudo inducitur. versic. 26. & Iaf. in. d. l. i. de legi. num. 14. versi. tertio videtur. vbi dicit, quod videtur posse limitari in his, quæ ad earum artem spectant, per. l. i. §. i. ff.

de vari. & extr. cog. de quo ibi per eum ampliationes. ¶ Et non solum ad principem pertinet leges condere, verum etiam placitum principis
 13 est lex. ¶ in §. sed & quod principi. in situ. de iure natu. gen. & ciuil. Quod intelligit ibi gloss. quando placuit causa faciendi legem communem & generalem, alias non esset lex communis: quia non omnis vox iudicis, est sententia: & sic non omnis vox principis, est lex. Et idem tenet Specula. in titu. de accusa. §. 4. in fine. & Ioann. Fab. in d. §. sed & si principi. ¶ Quoque sententia principis est lex ¶ si est diffinitiuā, lata inter partes, habet vim legis generalis inter oēs in similibus causis. gloss. in c. in Causis. de re iud. & Ias. in l. cum prolatis. ff. de re iudi. per tex. in l. fin. C. de legi. & Feli. in d. c. in causis per. l. ff. de consti. princip. vbi ait, quod regulariter sententia principis facit ius generale. Idem tenet Alex. in l. ciuitas. ff. si cert. peta. nu. 20. & facit text. in l. 198. in ll. styli. ibi. *que las fazañas de Castilla son aquellas porque deuen jur gar de lo que el Rey jur go, o confirmo en semejantes cosas.* Quod dicit Alexan. in dict. l. ciuitas numero. 20. procedere solummodo in principe: secus in alijs habentibus potestatem legis condendae secundum Angel. ibi. Quod extendit, etiam si talis sententia principis non redigatur in scriptis, facit ius. est gloss. in capitul. institutionis. §. 2. quæst. 2. quod intellige, si præcesserit talis diffinitiuā presentibus partibus. vt in l. si Imperialis. ff. de leg. alias non fit ius ex sententia. l. qui repudiatis. ff. de inoffic. testa. ¶ Idem dic esse in contractibus principis: quia habent vim legis, & possunt allegari in alijs causis sicut lex. text. & ibi Bartol. in l. pe. C. de dona. inter vir. & vxor. ibi, Imperialibus contractibus. secundum Ias. in dict. l. prolatis. numero. 4. ¶ Quod dicit Alex. ibi in d. l. ciuitas. idem esse in ciuitate
 15 non recognoscente superiorē, ¶ quia tunc dicitur tenere locum principis, & tunc potest facere legem. alleg. Ioan. And. in additio. ad Spec. in titu. de instrumē. edi. §. 1. in additione. incipiente, Hæc subscriptio. ¶ Ideo dicit Ludouicus Roma. in consilio. 260. quod interpretatio, seu declaratio ¶ summa pontificis, ex singularis personæ postulatione facta ad. l. vel ordinationem aliquam præcedentem, ius generale inter omnes constituit. per. d. l. fi. C. de legi. ¶ Paul. de Castr. in d. l. 1. de consti. princip. num. 5. vult hoc limitare, dicendo, quod tunc epistolæ principis, & sententiæ diffinitiuæ, vel interlocutoriæ ius faciunt quoad omnes, licet fuerint directæ ad certas personas singulares, quando ab ipso principe, traduntur vniuersitati ¶ omnium, vt contingit in. C. in quo fuerunt redactæ epistolæ

principum, & in decretalibus, & sic sunt inclusa in volumine iuris cōmunis, alias secus, quia faciunt ius singulare, & non generale quod mihi satis videtur. Et eā comprobo auctoritate cuiusdam pragmaticæ factæ per nostrum Carolum inuictissimum in curijs, quas habuit in *villa de Madrid*, anno. 1528. pragmat. nu. 6. vbi fuit ab eo peti-tum, vt super ludis non procederetur. & ibi respondit, quod erat iussu prouisum per certam epistolam per eum datam, quam volebat deinceps custodiri pro lege, & quod poneretur in volumine illarum pragmaticarum, prout est posita, quæ incipit, *Den Carlos*. Illico si epistola Regis fecisset ius, non erat necesse vt iuberet custodiri pro lege generali: & quia non faciebat ius nisi in ciuitate, vel prouincia, vbi fuit data, iussit pro lege custodiri, prout custoditur: in qua cauetur, quod elapsis duobus mensibus, non potest iudex procedere contra ludentes. Et idem tenet Ias. in d. l. 1. ff. de constitutio. princip. 2. col. num. 10. vbi ait, quod epistola principis habet vim legis, si est redacta in corpore iuris. Et idem dicit de sententiā interlocutoria principis, quod facit ius, quando est redacta in dicto corpore iuris. per. l. metum. §. quod prætor. ff. quod metus Cau. & per Bar. in d. §. pe. C. de nouo. C. componē. ¶ Tamen dicit ibi Ias. in d. l. 1. nu. 5. & 6. quod si sententia principis est lata cum causæ cognitione, habet vim legis. vide tu Paulum de Castr. in l. leges. C. de legi. nu. 4. vbi in essentia, vult dicere idem, quod dicit in d. l. 1. de cōsti. princip. scilicet quod si sunt redactæ in corpore iuris, habentur pro legibus, siue sint diffinitiuæ, siue interlocutoriæ, siue sint aliæ cōcessiones, dummodo proprietates verborum hoc patiantur. ¶ Sed de his, quæ non sunt comprehensa in corpore iuris, distinguit, aut sunt sententiæ interlocutoriæ, & non habent vim legis. Aut sunt diffinitiuæ in certis casibus, vel inter certas personas: tunc si lata sit presentibus partibus, & cum causæ cognitione, & non sit contra ius expressum, tunc talis sententia habet vim. l. generalis, alitero eorum deficiente, secus. Quæ distinctio videtur bona. ¶ Quoque potest Rex legem declarare ¶
 18 tex. in l. 10. tit. 1. par. 1. quia cuius est condere, eius est interpretare. vt in d. l. fi. C. de leg. Tamen non habet locum, quando mens, & ratio legis, est certa, & certum habet significatum verborum: quia tunc debet stari verbis, & menti: nec est consulendus princeps, nisi forte emergat iniquitas vt in l. ille autē ille. §. cum in verbis. ff. de lega. 3. Tenet Bal. in l. cum de nouo. C. de legi. & in l. Imperialis. ei. tit. vbi tenet, quod licet talis interpretatio pertineat ad conditorē. ¶ Tamen hoc dictum non est restringendum ad personam, sed ad officium. Nam Imperator,

tor, vel Rex, qui nunc est, potest interpretari leges Iustiniani, quia gerit illud officium: sed in alia materia interpretatio restringitur ad personam. vt in l. cum Pōponius scribit. ff. de rei vendi. ¶ Idem dico in iudice, quod potest declarare, vel interpretari ¶ suam sententiā, tenet Bar. in l. hæres palam. §. si quis post. nu. 6. ff. de testa. & non solum in continenti, verum etiam ex interuallo, vt ibi Bal. ibi. d. l. hæredes. §. sed & si notam. & Roma. consilio. 45. & tex. in l. 3. tit. 33. par. 7. Quod extendit, quod potest declarare, non obstante, quod ab ipsa sententiā fuerit appellatum. vt tenet Guido pap. singu. 349. versi. Et ex proxime vide quæ dicam infra in c. 17. in glo. emendar. nu. 11. Bar. tamen ista quæst. examinata in l. ab executore. ff. de appella. 2. colū. versic. primo quæro. vbi concludit, quod d. gl. in d. l. hæres palam. in d. §. est vera. Sed dicit procedere in iudicibus ordinarijs, habentibus merum Imperium: secus in minoribus, & finaliter colligit ex illa gl. distinctionem. ¶ Aut si quæritur de interpretatione sententiæ delegati a se: & quilibet potest hoc facere. ¶ Aut de interpretatione sententiæ propriæ: & tunc aut est delegatus, & nullo modo potest: aut est ordinarius, & tunc si est de maioribus, & potest, aut de minoribus, & non potest. Idem tenet Bar. in l. 2. C. de sentē. experic. recita. vbi tenet, quod habes merum Imperium potest suam sententiā interpretari, alias secus. Alex. in d. l. ab executore. In additio. ad Bar. & ibi Bar. versi. quæro secundum. dicit, quod quando interpretari assumitur pro correctione totali, quod istud non potest facere, nisi solus princeps: quod assumitur pro extensione, istud non potest facere, nisi circa accessoria ipso die. vt in l. Paulus. ff. de re iudi. Sed quando assumitur pro congrua verbi, vel orationis expositione, istud potest facere iudex: quia nil enim de nouo facere, sed factum declarat. vt in d. l. hæres palam. & per Abb. in c. ex parte. de verbo. signifi. el. 3. num. 8. ¶ Et hoc, nisi velit facere interpretationem omnino extraneam, quia non potest. Et idem est, si essent omnino verba clara, & ipse velit aliter interpretari, sed contra Bar. videtur facere dictum Innoc. in c. cum speciali. de appella. vbi ait, quod licet inferioribus iudicibus non liceat condēnare, nec interpretari iura, vt in c. inter alia. de sent. excō. sed folius principis: tamen in causis, quas coram se habet inferiores iudices bene possunt quantum ad ius litigatoris super iuribus, & interrogationibus interpretari. Quod dictum allegat Abba. pro singula. in c. cum venissent. de iudic. 2. col. ¶ Attamen dictum Innoc. limitatur, vt habeat locum in maioribus magistratibus, habentibus merum Imperium, secus in alijs, quauis ordinarijs.

¶ Ioan. de Ana. in c. qualiter & quando el. 1. de accusa. & Maria. ibi contrarium tenent, dicendo, quod quilibet ordinarius, etiam non habens merum Imperium, possit suam sententiā interpretari. & ista opi. sequitur Feli. in d. c. qualiter & quando. col. 14. versi. sed aduerte. vbi ponit alias limitationes, & sic contra Bar. videtur tenere. Tamen mihi videtur, quod non obstat: quia ordinarius est, & dicitur quilibet in sua iurisdictione in summa, in qua potest pronuntiare, & in tali summa potest declarare. vt Bar. in l. ambitiosa. ff. de decretis ab ordi. faciē. cogita. Tamen distinctionem Bar. sequitur Ferrar. in forma libelli executionis sententiæ diffinitiuæ in parte. p. publico nuntio. ver. cuius gratia. n. 11. & ibi nu. 13. versi. sed an pars tenet, quod in ista interpretatione est pars citanda, & ab huiusmodi interpretatione possit appellari, vt ibi per eum. versi. sed. nu. 15. ¶ Sed an talis iudex potest interpretari, & declarare sententiā sui prædecessoris, ¶ & sit idem quod in rege: videtur quod non: si cut hæres non potest interpretari libellum defuncti. vt in l. Pōponius scribit si frumētū. §. fin. ff. de rei vendi. & in l. inter stipulatē. §. 1. in prin. ff. de verbor. obliga. ¶ Sed in contrarium facit, quia accipiendo iudicem pro iurisdictione, seti pro ipso tribunali, verum idem est iudicium: & idem iudex in l. proponebatur. ff. de iudic. nec ius interpretandi competit sibi, vt priuato, sed vt iudici: hæres verò & defunctus, non est eadem persona verè, sed fictè. Et hanc dicit esse veritatem Bartol. in dict. l. ab executore. tertia columna. versicul. quæro vtrum. Et sequitur Ferrar. vbi supra, versi. post hæc quæritur. ¶ Bald. tenet contra hoc in d. l. hac lege. C. de senten. expericu. recita. per. d. l. Pompeius. §. fi. de rei vendi. vbi ait, quod successor iudicantis, non potest declarare sententiā prædecessori. Nec ad hoc obstat, quod videatur vnus magistratus, iuxta. l. proponebatur. de iudi. ff. quia respondet ipse. & in d. l. edita. C. de ædendo. colum. 13. versicul. 10. oppono. quod ea, quæ sunt animi, non transeunt in successores. allegat. d. §. fi. & dicit ibi esse hoc notandum. Idem tenet, Lanfran. de oria. in re. p. c. quoniam contra. de proba. in parte, interlocutoria appella. nume. 27. Et hoc etiam tenet Bald. Angel. & Imol. in l. ex facto. in prin. ff. de vulga. & pupill. dicētes, quod successor in officio, non potest declarare ambiguam sententiā prædecessoris. Idem tenet, Bald. in l. si vt proponis. C. de execu. rei iudi. & Bartol. expressè in dict. l. inter stipulatē. §. 1. ff. de verbo. obli. & Innoc. in capit. fi. de successi. ab intesta. ¶ Sed hoc non obstante opi. Barto. in dict. l. ab executore. est vera. & opi. Bald. & sequacium procedit

S V M M A R I V M.

ditū interpretatione, vel declaratione, quæ fit ex mera voluntate: vt si iudex condemnauit in amputatione manus, potest interpretari, quod senserit de dextra, vel sinistra, vnde pendet voluntas eius: & ideo non transit ad successorem, si cut nec ad hæredem: & ideo interpretationi legis staretur, quæ intelligitur de manu minus potēti. vt in. l. præsens. cum similibus. ff. de pœnis. ¶ Si verò loquimur de declaratione, vel in terpretatione, quæ est facienda ex verisimilibus coniecturis, & actis, tunc talis interpretatio cui que iudici committitur. vt in. l. voluntas. & ibi notatur. C. de fideicommiss. & ista talis transit in successorem iudicantis obscure. ita Imol. in. d. l. ab executore. ff. de appella. in prin. Et ita de bet intelligi opin. Bartol. ibi. & in. l. terminato. C. de fru. & lit. expe. & ita intelligit Feli. in dic. cap. qualiter & quando. column. 14. & column. 15. Et ita dicit esse intelligendum, quod notant Bald. & Ange. in dicta. l. ex facto. in prin. ¶ Vbi quoque dicunt, quod successores non possunt interpretari statuta condita ab alijs, antianis. de quo etiam pro Abb. in dicto. capitul. ex parte. cl. 3. de verbo. signifi. ¶ Idem est in iudice qui cō demnauit reum in expensis, referuata sibi taxa-
 21 tionē, quod successor ꝑ potest taxare. vt tenet Bartol. in dicta. l. ab executore. versicul. quæro vtrum. intantum hoc est verum, quod etiam, si iudex referuauit sibi taxationem expēsarum expresso nomine proprio, nihilominus facultas taxandi in successorem transit: quia materia nō potest concernere personam, sed dignitatem. tenet Abbas singulariter in capitulo. 1. de his qui ve. me. cau. si. numer. 8. & idem tenet Lanfran. de oria. in repe. capitul. quoniam contra. de proba. in parte, expensæ. numer. 13. * Et de materia ista an si iudex potest suam vel antecessorum sententiam reuocare vel interpretari latissimè per Peregrinam. in parte sententia. q. 5. in gloss. emendari. ¶ Sed quid de quæstione, quæ pluries euenit iudex confinauit aliquem per tem-
 22 pus arbitrio ꝑ suo arbitrandum: iste iudex est mortuus, vel officium eius expirauit: an possit successor in officio relaxare confiniam? dico quod sic, licet de iure nulla requiratur relaxatio: quia morte ipsius iudicis, vel expiratione officij, expirant confiniam. vt tenet Bald. in proœmio. forum. §. hæc autem. & latè Hippolytus. de Marsilijs in repetitione Rubric. de probationibus. numero. 251. cum sequentibus. & Felinus, in capitulo. ex literis. de constitutionib. columna duodecima, & Bal. in. l. fin. C. de contrahen. em ptio. numero. 13.

- 1 Index, & alia personæ tenentur iurare in casibus contentis in istis capitibus, & num. 14. & an præsumatur fuisse iuratum, si officium exerceant.
- 2 Index nō tenetur seruare statuta, quæ sibi nō fuerunt tradita.
- 3 Index si iurauit seruare statuta, an tale iuramentum extendatur ad statuta post iuramentum condita.
- 4 Iuramentum non extenditur ad ea, de quibus verisimiliter non fuit cogitatum.
- 5 Quid si in dispositione dicatur, non obstantibus statutis, an intelligatur de futuris.
- 6 Qui se obligauit ad statuta, an intelligatur obligatus ad edenda.
- 7 Publicatio bonorum intelligitur de bonis presentibus, non de futuris.
- 8 Bannito filiofamilias, & eius bonis publicatis: postea patre mortuo, fiscus non venit ad bona paterna.
- 9 In publicatione bonorum, non veniunt iura conditionalia.
- 10 Index, qui iurat seruare statuta, intelligitur de statutis, quæ sunt in vsu: idem quando iurat seruare consuetudines, quod intelligitur de laudabilibus, & præscriptis.
- 11 Iurans seruare statuta, & non seruans, an incidat in periurium?
- 12 An statutum debeat sequi iudex, licet non sit productum in causa, vel in processu.
- 13 Legatario, an debeat edi totum testamentum.

En los casos. ^k In istis capitibus cōtētis, & i. l. i. ti. 7. lib. 1. for. ll. vbi Mont. dicit, quod hoc iuramentū ꝑ debet fieri tam per ordinarios, quàm per iudices delegatos: & arbitros: & melius in. l. 6. titul. 4. par. 3. * Et ibi Grego. Lopez & Peregrina parte. iudex. q. 5. * Vbi ponit forma iuramēti fiēda per iudices: & eadem formam ponit tex. in. l. 4. tit. 15. libr. 2. in ordi. rega. quam vi. & ibi Montal. in. dict. l. ordi. in gloss. in verbo, iudex ordinarius. & tex. in. l. sancimus. C. ad. l. Iulia. repet. & in. l. 4. tit. 16. lib. 2. in ordina. regali. vbi cauetur, quod quoq; debet iurare, ꝑ nulli dedit, nec promisit pro

pro illo officio: aliàs sic dedit, vel promisit eo priuabitur, vt ibi. & Bar. latè in. l. Barbarius Philippus. ff. de offi. præto. nu. 1. & Plate. in. l. omnes. C. de decurio. libro. 10. vbi tenet quod qui fraude, vel ambitione, aliquam dignitatem adeptus est, illa priuari debet de fuso contenidos. Y q̄ hagays juramē
 23 tiosam. vt in. l. 2. C. de decre. de curio. lib. 10. vt ibi per eum. * Et vi. Peregrina in parte honores vbi late: & Paris de Puteo. in tract. Sindicatus in parte iuramentum. * Quinimo anteaquam iurent, licet sint nominati, & recepti, non sunt iudices, nec habent potestatem iudicandi. vt in. d. l. ordin. & part. probatur. & vide infra in gl. cartas. Et tenet Bal. in. c. significasti. de electi. nu. 4. vbi ait, ꝑ iuramentum debet precedere inuestituram corporalem: & ibi ponit quoq; personas, quæ debent iurare, anteaquam gerant officia. s. prælatus, & qui recipit insignia dignitatis, vel administrationis: vassalli, rectores ciuitatum, tabelliones, & numularij. Item milites & stipendiarij, custodes portarum, & si miles. Item tutores & curatores ophanotrophij vt. C. arbi. tutel. l. fi. * Et Peregrina in. dic. verbo. iudex. 5. q. in. glo. iurabit & Bal. in. l. meminisse in fi. ff. de officio. proconsul. & lega. vbi affirmat ꝑ non dicitur successor aduenisse nisi receperit iuramentum & applicauerit se ad locum vbi de cernitur sibi administratio. * Et sic quod ille, qui petit insignia, debet præstare solita iuramēta. vt Bald. vbi supra in fine. & vide, quæ dicam infra in. c. 33. in gloss. fi. aliàs non possunt vt iurisdictione, nisi prius iurauerint, & gesta aliàs sunt nulla. Licet Bal. & docto. in. l. Rem non no uam. C. de iudici. & ibi glo. teneant contrarium in versi. præferatur. quia Ludo. Bogoli. in secun dis interpretationibus tenet contrarium: quem sequitur Nicola. Boeri. in tracta. de custodia clauium. n. 52. & 53. tomo. 5. tracta. folio. 273. * Et si dici villarum officio sindicatus rectè vt inō pos sunt anteaquam iurauerint. tenet Bald. in. l. si va cantia. C. de bonis. vacan. libr. 17. nume. 2. Et sigillator iurat legaliter literas sigillaturus, vt late ponitur in. l. 3. tit. 20. par. 3. & vi. l. 26. tit. 9. par. 2. & ibi Gregor. Lopez vbi ponit aliàs personas quæ tenentur iurare, & in. l. 3. titul. 24. part. 2. & proxeta vt in. l. si. titul. 26. part. 2. in fine. * Sed circa supradicta nota, & tene menti, quod licet iudex, & personæ supradictæ in principio officij debent iurare, aliàs non possunt officium exercere: tamen si aliquis eorum est in officio, & cum exercet, præsumitur præstitisse iuramē

tum istud, ex quo reperitur in possessione officij. Tenet singulariter Bald. loquendo in tabel lione in capitulo ad audientiam. de præscript. numero. 4. ad quod dicit, quod faciunt notata in. l. quædam. §. numularios. ff. de eden. * Et fa-
 24 cit. d. l. 26. tit. 9. part. 2. in fine, vbi iuramento facto quis in vesti-
 25 tur, & ibi Grego. Lopez inquit ꝑ si intrarent of ficium non præstito iuramento sunt expellen di & puniendi, quia malo ordine intrauerūt alle gando Bal. in. §. vassalli nostro de pace constari: subdit tamen ibi illud quod dixit in. d. c. ad au dientiam, ꝑ in dubio ex quo sunt in possessione consulatus præsumitur Canonicus ingressus & omnia solenniter acta. * Vltra ibi dicta die
 26 quod nō tenetur iurare nec custodire statuta, ꝑ quæ sibi non fuerint tradita: nec tenetur ad sta tuta post tale iuramentum condita. ꝑ vt tenet
 27 Ange. in authentica de consuli. & in authentic. de manda. princi. & Ianoc. in capit. pe. de con flictu. & tenet Paris de Put. in tracta. syndicat. in parte, sequitur. numero. 5. folio. 29. in libro por tatil. ¶ Barto. tamen in. l. si stipulatus. §. cum sti pulamur. ff. de verbor. obligatio. numer. 3. licet non allegetur per dict. Pari. de Put. examinat. si potestas tenetur seruare statuta postea facta. Et dicit, quod si promisit seruare statuta, intelligi tur de futuris, si modicum præiudicat iuranti. ¶ Sed si multum præiudicium affert, tunc ad fu tura non porrigitur argumen. in. l. prima. C. qui res pigno. obliga. pos. Nec videtur obstare rext. in capitul. pe. de iure iurand. vbi videbatur con trarium: quia ibi iurauit seruare edita, & sic ad iam edita se restringit, & non ad postea eden da: & hoc potest esse, quia non debet ex tendi iuramentum ꝑ ad ea, de quibus non fuit verisimiliter cogitatum: & quæ postea acci dunt, non fuit cogitatum, vnde non potuit post modum ex nudo consensu extendere iura mentum ad edenda, vel nouiter edita: quia vt iuramentum extendatur, est odiosum, & peri culosum. vt Hostien. in capit. clericus. de iur. iu ran. & quia iuramentum est stricti iuris, & non debet extendi de facili propter periculum per iurij. Et Abb. ibi. numero. 2. transit cum opin. Bartol. & dicit dictam distin. esse notandam. & Alexan. in dict. §. cum stipulamur, num. 4. quo que sequitur distin. Bartol. & Ioann. de Imola. ibi. ¶ Et Alexan. ibi. nume. 5. ponit. Quod si in aliqua dispositione ꝑ dictum sit, non obstantibus statutis: an intelligatur de futuris. ¶ Et di-
 28 tam

etiam distin. Bartol. sequitur ibi Ias. numero. 12. concordando Paul. de Castro. & Cuma. qui tenent contrarium, dicendo, quod virtute iuramenti indistincte potestas tenetur seruare statuta, etiam postea edita: quia ratione officij eadem est ratio in futuris, quæ in presentibus: quia res ipsa datur ibi p. e. u. Quia aliud est querere, an potestas ratione officij teneatur seruare statuta, etiam postea edita: & dicit quod sic, & ita procedit fundamentum modernorum. Aliud est querere, an iuramentum extendatur ad statuta postea edita, & non ostenditur, & in hoc loquitur decisio Barto. Quæ responso Iaso. Mihi videtur vera: & sic debet intelligi dictum Paris. de Put. vbi supra, qui indistincte loquitur, quod ratione iuramenti non tenetur obseruare statuta postea edita. Idem tenet. Abb. in consilio. 51. in. 2. parte consiliorum. verific. sed his. vbi ait, quod si quis se obligauit indistincte ad statuta, & est res grauis preiudicij, non intelligitur de statutis edendis in futurum, sed solum de editis, & existentibus tempore obligationis per dict. theoreticam Barto. in dict. l. stipulatus. §. cum stipulamur. & dicit, quod facit in simili tex. in. l. si mandauero. §. is cuius. ff. mandati. 7 vbi habetur, quod publicatio bonorum simpliciter facta, intelligitur de bonis presentibus, non autem de acquirendis in futurum. & concordat. tex. in capitul. felicis. §. verum. de poeni. lib. 6. Et istam dicit esse communem Ias. in. d. §. cum stipulamur. nu. 6. vbi multa iura allegat, licet non alleget. d. Abb. in. d. consilio. Et ex hoc inferit, quod filiofamilias banni tenet, & bonis eius publicatis patre postea mortuo, fiscus non venit ad bona paterna, quatenus sit legitima filij, nec pro alimentis filij. Vt Paul. de Cast. consilio. 30. aliàs est. 23. in nouis. Et quoque facta publicatione, iura conditionalia non transeunt in fiscum. glo. est notabil. in. l. non ad ea. ff. de conditio. & demonstra. quam Bar. multum commendat in. l. quod traditum. ad finem. ff. eo. & Alex. in. l. 3. §. pe. ff. quod quisque iuri. secundum Ias. in. d. §. cum stipulamur. qui alia iura allegat, vbi de materia, An verba presentia trahantur ad futura: & ponit circa hoc alias quaestiones singulares. Circa praedicta nota, quod si iudex iurauit seruare statuta, intelligitur de statutis, quæ sunt in usu, non de illis, quæ sunt sublata consuetudine, & sic quod non sunt in usu. vt in. l. 2. §. sed quia. C. de veteri iur. enucle. & tenet Paris de Put. in tract. syndica. in verbo, statutum. fo. 247. in libro por-

tatil. num. 4. Et facit, quod tenet Angel. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iure. in fine. vbi ait, quod qui iurat seruare statuta, & consuetudines, omnino tenetur seruare, nisi laudabiles, & prescriptas. vt Innoc. in. ca. dilecti. de maior. & obedi. Attamen licet iudex iuret statuta seruare, & non seruet, licet incidat in periurium, non tamen officium perdit, nisi deponatur. vt in. l. fin. C. ad. l. Iuli. repet. Et dictus Paris de Put. vbi supra, & ibi ponit quid faciet iudex, si in eodem volumine statutorum sint statuta contraria. & est glo. in. c. vt officium. de haereticis. in. 6. in verbo, duabus. Ubi quoque Paris de Put. in. d. vers. statutum. ponit, An iudex de necessitate teneatur sequi statutum, licet non sit in causa productum? & dicit quod sic: secus in consuetudine non scripta: quia illa indiget probatio & onus probandi in causa civili, non pertinet ad iudicem. vt Bal. in. l. i. C. vt qui desint aduoca. Quod limitat habere locum, quando illa statuta essent extrauagantia, non posita in volumine statutorum, vt in archiuo publico: quæ sunt alleganda, & producenda. vt Bartol. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iure. fina. colum. num. 67. vbi Barto. tenet, quod si litigo in vna ciuitate, & volo fundare intentionem meam ex statuto alterius ciuitatis, debeo illud statutum producere. Aut volo fundare intentionem meam ex statuto eiusdem ciuitatis, & sunt statuta publice nota in volumine statutorum inserta, & illa non oportet produci. Aut sunt statuta non sic publice nota, & illa debent produci cum quis possit ipsa probabiliter ignorare, sicut est in consuetudine. Et hoc dictum Bartol. sequitur Abb. in capitulo, pastoralis. de fide instrumento. final. columna. numero. 2. & idem sequitur Abb. in capitu. primo de probatio. in fine. In casu in quo quis tenetur edere statutum, non est necesse, quod edat totum volumen statutorum, sed satis est edere illud, quod facit ad materiam, de qua agitur vt tenet Abb. in capitulo cum contingat. de fide instrumento. nume. 2. Tamen Pau. de Cast. & Barto. in. l. in ciuile. ff. de legi. tenent, quod si quis in sua causa producit statutum alterius loci, debet producere totum statutum à capite vsque ad finem, & etiã procerium, si materia requirit: quia solet dari intellectu sequentibus. Et idem tenet Alex. in rubrica. ff. de noui oper. nuntia. nu. 35. qui dicit idem esse in instrumento, & priuilegio. Ubi quoque dicit idem esse in legatario: quia non debet edi totum testa-

mentum, sed solum particula, quæ pertinet legatario. Idem tenet Cy. & Ias. in. l. fi. C. de prec. Impe. offere. & tex. l. 12. ti. 18. par. 3. & tex. in. l. 5. ti. 2. par. 6. & Ang. late in consil. 164. de quo per Alex. in. d. ru. & per addi. Pau. de Cast. in. d. l. in ciuile. Et quia in prin. istius glo. dixi de iurament. iudicum, & late ponit dict. l. 4. titu. 15. lib. 2. in ordi. regali. & l. 6. titu. 4. part. 3. & tex. in. l. rem non nouam. C. de iudi. cum authentica, hodie iurant. C. eodem titulo. sed inquam dict. l. par. & ordina. tenent, quod tale iuramentum debet recipere Rex ex iudicibus antequam exerceat officium, hoc non est in usu. Sed concilia ciuitatum hoc iuramentu recipiunt ex iurione regis, vt patet in provisionibus officiorum, ibi. *Estando juntos en nuestro consejo, cabildo, o ayuntamiento segun que lo auen de uso, y costumbre, recibades del dicho fulano el juramento, y solemnidad, y que en tal caso se acostumbra a hazer: el qual por el hecho, le recibades, y tengades por nuestro Corregidor.* Et hæc practica prouenit ex. d. l. 4. ibi. *o aquel a quien nos le mandaremos tomar.* Et est textus expressus in capit. fina. in capitibus iudicum syndicus, ibi, *lo hagays, y en el consejo de la ciudad.* Quoque illa forma iuramenti, contenta in. d. l. par. in omnibus non seruatur, sed tantummodo iurant iudices seruare seruitium Dei, & Regis, & bonum Republicæ custodire, & seruare leges, & statuta. Quod intelligitur de honestis, per capitulum final. de iur. iuran. in. 6. & Paul. de Castro in dicta. l. rem non nouam. numero. 2. Et quod facit iustitiam æqualiter, sine acceptione personarum: & eam definit secundum ius,

vt pertinet ad bonum & æquum iudicem: & ultra modum partes non grauentur laboribus, & expensis. vt in capitulo, finem litibus. de dolo & contu. Et quod secreta concilij non reuelabit. & tenet Paris de Puteo in. d. tracta. syndicus in parte, iustitia. §. iuramentum. folio. 139. in principio. vbi dicit, quod officialis antequam officium recipiat, debet iurare in manibus Regis, & eo absente, coram Metropolitanano, vel episcopo, & Primatè ciuitatis de bene gerendo: quia in tali iureiurando administratio accipitur, vt in dicto. §. necessitatem. In authentica. vt iudic. sine quoquo suffrag. Et si non facit istud iuramentum, non potest officium exercere: & si exercet sine dicto iuramento, tenetur ad eandem poenam, ad quam teneretur is, qui propria autoritate officium sibi usurpat, & sic poenam criminis læsæ maiestatis. vt in. l. 3. ff. ad. l. Iulian. maiestat. secundum Lucam de penna. in. l. vnicuique. C. de proxim. sacro. scrinio. libr. 10. quod est notan. secundum dictum Paris de Puteo. vbi supra. Et postquam iudex semel iurauit iudicare secundum iustitiam, non tenetur ulterius iurare: & idem dic in aduocatis, secundum Lucam de Penna. in. l. si quæ. C. de vendendis rebus ciuitat. libro. 11. final. columna. Tene quoque, quod talis iudex debet habere duos sales, alterum sapientix, ne sit insipidus: alterum rectæ conscientix, ne sit diabolus. vt in capitulo, cum æterni tribunal. de re iudicat. in. 6. & Ias. in dicta. l. rem non nouam. C. de iudi. in principio.

*estis pala-
bras estan
en tal caso se
acostumbra a
hazer: el qual
por el hecho,
le recibades,
y tengades
por nuestro
Corregidor.
Et hæc
practica
prouenit
ex. d. l. 4.
ibi. o aquel
a quien nos
le mandaremos
tomar.*

P R O O E M I I F I N I S.
P R A E T O R V M C A P I T A
S E Q V V N T V R.

Prætorum S V M M A R I V M.

- 1 **P**O T E S T A S constituendi magistratum ad iustitiam exercendam, ad principem tantum pertinet, vel ad alium à principe potestatem habentem. Et non pertinet ad populum, nec ad ciuitatē. numero. 13.
- 2 Rex, qui non recognoscit superiorem, fundat intentionem in regno suo quoad iurisdictionem. numer. 13. & quid in alijs dominis numer. sequenti. Deficiente correctore & præatore, seu expirante, ciuitas non potest cognoscere de causis. sed ipse. ius dicit vsque in aduentum successoris.
- 3 Princeps non potest concedere suam supremā iurisdictionem. Appellare potest liberè à dominis locorum per vassallos suos ad regem, & domini tenentur appellationi deferre sub pœna ibi.
- 4 Potestas magistratuum ad iustitiam exercendam transmittitur ad filios Principis, Ducū, & Baronum, si ex privilegio habent à principe.
- 5 Deputatus ab alio, quàm à principe, si iurisdictionem gerit, pro infecto debet haberi, quicquid fecerit.
- 6 Qui gerit se pro iudice, cum non sit, in crimen læsæ maiestatis incurrit, & in crimen falsi. An si iudex exercet iurisdictionem contentiosam extra territorium, puniatur.
- 7 Iurisdictionem ordinariam, vel delegatam, papa concedit. Consuetudo quoque iurisdictionem concedit.
- 8 Præscriptio dat iurisdictionem.
- 9 Præscriptio, & privilegium æquiparantur.
- 10 Sententia, & præscriptio æquiparantur.
- 11 Iurisdictionis suprema Regis, vel Papæ, non potest præscribi, nec utilis iurisdictionis exclusiua.
- 12 Quod non appelletur ad Papam, seu ad principem, præscribi non potest. Sed bene potest præscribi, quod non appelletur ab episcopo ad Archiepiscopum.
- 14 Rex habet fundatam intentionem quoad ciuitates, & loca intra regni limites constituta, & quoad supremam dignitatem ius reddendi: secus est quoad res singulares regni, in viro, vel castro existentes. Idem dic de Baronibus.
- 15 Dominus districtus, non est dominus bonorum infra limites existentium.
- 16 Oia dicuntur principis, quoad protectionem.
- 17 Regalia, nullus priuatus potest rationabiliter possidere.
- 18 An qui habet regalia in terris regni, aut demanalia in terris Baronum, & Comitum, potest cogi ostendere titulum suæ possessionis, ad eò quod nisi ostendat, licitè potest cogi ad restitutionem eorum.
- 19 Qui non habet potestatem regiam iudicandi, frustra iudicat, & per eum gesta non valent: quæ exceptio semper potest opponi.
- 20 An rescriptum falsum tribuat iurisdictionem.
- 21 Obediendum est prælato minus, iniusto, qui est in pacifica possessione, dummodo concurrat autoritas superioris.
- 22 Tabellio, qui est penitus falsus, debet puniri pœna mortis. Secus si fuit creatus notarius à principe, & creatio fuerit inualida.
- 23 Indulgentiæ concessæ à prælato penitus falso, qui putabatur verus, non minus operantur ad salutem animarum, quàm si essent concessæ à prælato vero.

Nuestros.

todos los capitulos deste libro ballazas en el titulo. 5. lib. 3. de la recopilacion de las leyes, y algunas de las leyes del dho titulo, no conuerdan en numero con los capitulos deste libro: pero en el margen del dho libro ballazas acõta dos los capitulos deste libro conuen conuen dan las dhas leyes.

Caput. I.

22

N Vestros. ^a Ex ista. l. tene, q̄ potestas cõstituendi magistratū, ad iustitiā exercendam, pertinet tantum ad principem. ¶ est similis text. in titu. quæ sint Rega. in vli. feud. circa medium. & in. l. 1. §. optamus. C. de offi. præfe. cū. l. sequenti, circa principiu. & in. l. pe. ff. ad. l. Iulian. amb. & Iaf. in. l. 1. in principi. ff. de officio eius. & tenet Restau. Castal. in tracta. de Imperatore. q. 118. tomo. 5. tract. fol. 71. vers. 17. Quæ iura de iurisdictione ordinaria loquunt: & de nostro iure regio, est tex. in. l. 1. tit. 1. lib. 3. in ordi. regali. & in. l. 2. tit. 4. par. 3. vbi tenet, q̄ solus princeps cõstituit iudicē ordinariū, vel alius habēs à principe potestatem. Et tenet Alex. i. l. 1. ff. de iuri. omni. iudi. nu. 35. vers. vnde dicit Bal. vbi ait, q̄ ois iurisdictione tribuit, magistratū creando, vel cõfirmādo, vel præstādo autoritatē creādi, vel cõfirmādi. allegando Bal. in. c. 1. §. ad hæc. de pace iura. firma in vli. feu. 1. col. per illū tex. & per. §. iudices. & noster Montal. in. l. 5. tit. 1. lib. 2. for. II. in gl. 1. in prin. col. 2. & tex. in. l. 4. tit. 1. lib. 2. in ordi. Regali. & in. l. 1. tit. 1. lib. 2. eod. lib. ¶ Et sic, quod apud Regē est iurisdictione, & non apud populū: quia nulla iurisdictione est apud populū, vel apud aliquā vniuersitatem, seu ciuitatem. vt tenet Innoc. in. c. cū accessissent. de consti. ver. & est notandū. & Bal. in. c. 1. si de inuestitu. inter. domi. & vassal. lis oria. in vli. feu. ver. nota mirabiliter. & Guido papa singula. 567. in fine. ¶ Quia populi transfulerūt in regē iurisdictione. tex. in. l. 1. ff. de cõsti. prin. Bar. Alex. & Iaf. latē in. l. 1. ff. de iurif. omn. iud. in fin. Barb. in rub. de offi. or. 4. co. Bal. in. c. bonæ. el. 2. de postul. præla. 4. co. vers. sed nunquid præscribenda. ¶ Et Rex habet de inrefundatā intentionē suā in iurisdictione. tenet l. 9. ti. 14. lib. 3. in or. regali. & Guido papa sing. 661. §. quid. & singulari. 823. §. omnia. & in confilio. 88. & Ioan. faber. in. l. cūctos populos. C. de summa tri. & fide catho. Bar. in. l. 1. §. cū vrbē. ff. de offi. præ. vrb. & Montal. in glo. ordin. Rega. in parte, præscribere cõtra regē. 1. co. vbi si nō recognoscit superiorē in suo regno de iure cõmuni quoad iurisdictionem, siue quoad ius reddendi, & vsus gladij exercendi, fundat intentionem

suam in toto regno. ¶ Et. l. 2. tit. 1. parti. 2. quali in fin. sed non est dominus singulorum, vt ibi. & in. l. bene à Zenone. C. de quadri. præscrip. Sed bene habet suam intentionem, fundatam quoad dominium ciuitatum, villarum & castorum regni. vt Grego. Lopez in. l. 1. tit. 18. par. 2. etiā si ab alio possideatur vt ibi. * Et quid in alijs infra dicitur. ¶ Et sic. q̄ vniuersitas, vel ciuitas, deficiēte, vel expirante correctore seu præatore, non pōt cognoscere de causis, nec constituere iudicem, quid de eis cognoscat, quia non habet iurisdictione: sed si officiū correctoris expirauit, talis corrector per se, & per suos officiales debet exercere iurisdictione vsq; in aduentū successoris. vt in. l. meminisse. ff. de officio procōsulis & lega. & ibi Bar. & doct. & dicitur infra in. c. 5. in glo. suspendidos. in. nu. 6. ¶ Tamē princeps ¶ priuato non pōt cõcedere suā supremā, iurisdictione. vt Bar. in. l. phibere. §. planē. ff. quo. vi. aut. clā. & Bal. in. l. 1. §. in initio. ff. de of. præfe. vrb. n. 6. ¶ Quia Imperator, seu Rex, nō pōt donare clauēs Imperij, seu regni: nec pōt viscera Imperij euiscerare, quia esset homicida suę dignitatis. vt. ff. de vsuc. pro emp. l. cū fundū. §. si tutor. prout tenet Bal. in. c. licet causam. de pbat. n. 7. nec ea, quę sunt sibi referuata. prout tenet Restau. Castal. in dict. tract. de Imperatore. q. 110. tomo. 5. tra. folio. 71. vbi quoq; ponit casus, q̄ sunt principi referuati. ¶ Fracisc. de Aretio. in rub. ff. de verb. obli. col. 3. quoq; dicit, q̄ Imperator nō possit renuntiare suo exercitio i manib⁹ habētis dominiū directū in præiudiciū successorū, quibus post mortē ei⁹ debet deferri Imperiū. per tex. in. ca. 1. in fine de valua. decrepit. atat. in vli. feu. * Et vi. tex. in. l. 4. tit. 26. par. 2. & l. 17. tit. 1. lib. 6. ordi. & Grego. Lopez in. d. l. par. allegādo Bal. vbi nec per contractū, nec alio mō pōt princeps regalia concedere in præiudiciū successorū: & sicut nō pōt iura eorū subuertere, ita nec minuire: qđ pcedit etiam in minima alienatiōe regaliū: q̄ intelligi in perpetuū, sec⁹ ad vitā regis cõcedētis vt i. d. l. par. & ordi. * ¶ Et ideo dicit Ang. in. l. vsuca. ff. de vsuc. q̄ cõtra regē, & Imperiū, & ecclesiā Romanā super referuatis ecclesie, vel Imperio in signū culminis, aut priuilegij prælationis, nō currit præscripti. vt loā. And. in. c. 1. de cleri. ægrot. lib. 6. & vide

vide infra. nu. 11. ¶ Attamen talē ordina. iure principis vel suo beneficio vniuersaliter quis exercere potest iurisdictionē. vt in. l. more maiorū. ff. de iuri. om. iudi. cū. l. sequenti. & tex. in. l. 1. tit. 15. lib. 2. in ordina. regali. Montal. in. l. 1. tit. 7. foro. II. lib. 1. in gl. 1. vbi quoq; vide, quis pōt cōstituerē iudicē, & iurisdictionē dare. ¶ Et quia supra dixi, qd Rex fundat intētionē suā in iurisdictione. Idē dic in iurisdictione dominorū, ducū, Marchionū, & Comitū, & aliorum: quia quilibet, qui habet territoriū limitatū ab antiquo, habet fundatā intētionem de iure cōi infra metas eiusdē ad exercēdū in qualibet parte ius, qd in toto vniuersali exercet. vt in. l. si pupill. §. territoriū. ff. de verbo. signifi. & tenet Ioan. faber in d. l. 1. C. de summa tri. & si. catho. col. 3. ver. sed tu pone. vbi quoq; dicit, qd imo oīa cēsentur teneri à domino territorij. vt Specul. in ti. de loca. §. nūc aliqua. ver. 86. & videtur quasi expressum in. c. quo iure. 86. dist. in. §. si. quib. mo. feu. amitta. & tenet Guido pa. in singula. 661. §. quicquid. & vide tex. in. c. cum personā. de priuile. in. 6. & in. c. omnes basilicā. 16. q. 7. & vide eundē Guido. sing. 823. & Bar. in. l. 1. ff. de offic. præ. vr. & per gl. in. l. quicūque. C. de fundis limitro. lib. 11. in gl. 2. per Innoc. in. c. ex literis. de iur. patro. & Guid. pa. cōsilio. 88. n. 1. & Bar. in. d. l. 1. §. vrbē. nu. 5. & 9. ¶ Appellationes tamen eorū ad principē pertinet. vt est tex. singula. in. l. 9. ti. 4. par. 5. ¶ Et an de iudicib⁹ positus in dictis villis, & locis per ipforū dominos, appelletur ad regē vel ad dominos ipforū: vide quē tēgam in. c. 38. infra. eo. Licet ibi, & hic sup hac parte, & quēst. nullā mediā sententiā intendo proferre, sed ad maiestātē regiā relinquo, siue remitto, vt suum velle faciāt ad cōmodū suorū regnorū, & subditorū. ¶ Attamen liberē pōt appellari à dominis locorū per suos vassallos ad regē, vel ad suos prætores: & dicti domini locorū tenentur appellatio ni deferre, & appellātes non impedire: nec aliquod dānū in personis, seu bonis inferāt, quia Rex sub sua protectiōe suscipit. vt in. l. 14. & 15. ti. 16. lib. 3. in ordin. regali. & in. l. 1. ti. 1. eo. lib. & tex. sing. in. l. 7. ti. 4. lib. 2. in eisdē ordi. & per. l. Guadalajarā, quā ponā ad literā, quia nō est impressoribus tradita. in. d. c. 38. infra. eo. vbi ponūtur pōenā cōtra contrariū faciētes: quā cōfirmatur per regē Ioānē secūdū Pincia, seu Vallisoleti, anno. 1442. petitione. 33. ¶ Et vi. l. 22. titulo. 13. partit. 2. & ibi Gregor. Lopez in glo. *o le embargassen*: quinimo non valet homagium, seu pactū factū cum iudice, vl cū alio qui tenet eum captū ne appellet ad regem, nec querelā de eo faciāt text. in. l. 17. tit. 26. par. 2. quē vi. ¶ Licet de iu-

re cōi graui⁹ puniūtur: quia Comites, Duces, & Barones iura Regis & superioris vsurpare nō tenentur, nec prohibere vassallos appellare, seu reclamare ad regiā curiā de eorū pattatis in eos criminibus: aliās in crimē læsæ maiestatis incidūt vt tenet Lucas de pē. in. l. si quis post hāc. C. vt nemo ad suū patroci. lib. 11. co. 8. & vide Mont. in gl. ordi. in parte, appellatio. ver. appellari potest liberē à dominis locorum. ¶ Et ibi vide, an habeat locū cū appellatur in locis ecclesiæ tēporalis iurisdictionis. subiectis. & tex. in. ca. Roma. §. debet. de appel. in. 6. & in. c. si duobus. eo. ti. & c. qd clericus. de foro cōpetē. ¶ Et quid erit in locis subiectis monasterio, vel ordini religio forum, cū ecclesia per omnia vendicet sibi iura principū in terris sibi subiectis quoad tēporalē iurisdictionē. vide gl. in. c. 2. de delictis puero. & Calde. cōsi. 18. Bal. in additio. ad Specu. in tit. de appel. col. 18. ver. quidā episcop⁹ dux. ¶ Sed tu vide pragmaticā. 9. in libr. pragma. vbi cauetur, qd prælati abbates, & ecclesiæ cathedrales, quæ habēt tēporalē iurisdictionē, si ab eis fuerit appellatū, deferāt appellatiōē ad regē in tēporalibus, nec cōtra laicos super eisdē causis procedāt per cēsurā ecclesiasticā, cū qua pragmatica cōcordat Archi. Florē. in. 3. par. ti. 24. c. 75. in prin. & in fine: dicēdo, qd excōmunicare nō pōt prælatus eos, in quibus habet iurisdictionē tēporalē secūdū Hosti. in. c. dilectus. de officio ordi. nisi habeat hoc ex priuilegio speciali, vel cōsuetudine, quæ dat etiā iurisdictionē: quæ consuetudo iam sublata est per dictā pragmaticā. ¶ Et est tex. in. d. c. Romana. §. debet de appellatio in. 6. & qd ibi notat: & idē tenet Alb. in auth. statuimus. C. de episco. & cleri. nu. 6. in quies, qd in tēporalibus ab episcopo appellatur ad regē: & idē tenet Greg. Lopez. in. l. 7. tit. 9. part. 1. in gl. *otros perlados*. ¶ Et facit, qd tenet Bal. in. c. solite. de maiori. & obedi. in princ. vbi ait, qd ab episcopo appellatur ad regē in ijs, quæ episcop⁹ tenet sub rege, & eius recto dominio: & decretū in cōtrariū, esset quædā tyrānia. ¶ Et nō solum iurisdictionē, & potestas cōstituēdi magistratum pertinet ad principē: verū etiā talis potestas trāsmititur ad filios principū, ducū, & Baronū. vt Bal. in. l. 1. C. de emācip. lib. col. 9. & in. l. mādātū. col. 3. Cmāda. & Bertachi. in tract. gabela. in. 1. parte. nu. 34. verfi. & adde, tomo. 6. tract. fol. 51. si habeāt ex priuilegio: aliās etiā minima iurisdictionē non pōt, nisi auctoritate principis cōcedi, mediata, vel immediata, tenet glo. Montal. in. l. 2. tit. 4. par. 3. in prin. vbi per eū de materia. ¶ Aliās si quis ab alio deputat⁹, ordinariā gerat iurisdictionem, quicquid fecerit, pro inf-

5 sto ꝑ debet haberi, nec necessitas imponitur appellādi ab eius sententiā: vt in. l. 1. C. qui pro sua iuris. & in. l. cum prætor. §. iudicis. ff. de iudic. & in. l. vnica. C. vt omnes iudic. tam ciuiles quā crimini. & tenet noster Montal. in. d. glo. ordi. regal. in parte, iudicem ordinarium. vbi quoque est text. in. l. 1. tit. 15. lib. 2. in eisd. ordina. ¶ Quia si potestatem à principe non habet iudicandi, si gerit se pro iudice, cū non sit, incurrit ꝑ in crimine læsæ maiestatis, si iurisdictionem exercet dolo malo, sciens potestatem non habere, vt in. l. duodecim tabularum. in fine. ff. ad. l. Iulianā maiestatis. & crimine falsi, est reus. vt in. l. qui nomine. ff. de fals. & in. l. maiorem. C. eodem. & idem tenet Franciscus Luca. in tracta. de fisco. in parte, de crimine læsæ maiestatis. ver. Item cum priuatis. numer. 9. in. 6. tomo tracta. folio. 11. & Montal. vbi supra. Et idem tenet Angel. in expresso. in. d. l. duodecim tabularum. vbi asserens se magistratum, qui non est, incidit in maiestatem, & tenetur etiam crimine falsi. vt in. l. eos. ff. eo. Et tenetur in. cap. 5. infra eod. ibi, *que otros no los tengan, ni ysen dellos*. & tex. in. l. omnes stationarij. C. de cohartali. lib. 12. & tenet Ioan. de Plat. in. l. viros. C. de diuersis offi. & a pari. iudi. eo. lib. Et vide Guido. pa. decisione. 423. vbi quoque dicit, quod est crimen læsæ maiestatis, cū ipse ad illam processerit, eiusq; priuata auctoritate: cuius pōena est vltimum supplicium, & cōfiscatio omnium bonorum. iuxta. l. quisquis. C. ad. l. Iul. maiesta. ¶ Sed quid. si aliquis iudex extra suum territorium exercet iurisdictionē cōtētiōsam, an delinquat, & puniatur? videtur qd sic, prout tenet dictus Guid. pap. in. d. deci. 423. vbi ait, qd licet quis habeat iurisdictionem, non debet eam extendere, vel exercere vltra terminos eiusdem, aliās capite punitur. per text. in. l. fi. C. de apparito. commit. orie. lib. 12. quinimo videtur multiphariam deliquisse. f. in. l. Iulian. de vi. publica. & in. l. Iulia. de ambitu. Nā etiam qui cū iusto ti. regnat, terminos suæ iurisdictionis, Imperij, aut potestatis debite in suos subditos excedens, in prædicta crimina incidisse censeatur. vt Bar. in tracta. de tyrannia. q. 9. quanto ergo magis hæc verificatur in eo, qui talia exercet in nō subditos? ¶ Attamen licet dictus Guido pap. hoc teneat, suus additionator ibi tenet, qd in isto casu non incidit in læsæ maiestatis crimine prædicta faciendo: cum nō intendebat occupare dominiū, vel iurisdictionem, aut Imperium mixtum vel merum regis. vt tenet Lonzi. in cōfilio. 22. ¶ Vide tu. l. 17. tit. 1. lib. 1. foro iuzgo. vbi in ista materia est sing. lex. vbi dicit, quod iudex, qui iudicabit in iurisdictione aliena, vel

capit aliquem, soluat vnā libram auri illi, cui damnum fecit: & faus Saion, qui est Algazell⁹, si aliquid ex suo iussu fecit, dentur ei, siue imponentur centum flagella publicē. ¶ Aliā pōenam ponit. l. 7. tit. 7. libr. 1. for. II. sed melius punitur per. l. 7. tit. 4. parti. 3. vbi tenet, quod iudices extra territorium neminem capiant, nec compellant, nec iudicent: aliās iudicatum nō valet, & pignora eorum mandato capta, cum pōena dupli restituant, & si iniustitiam fecerint, patietur similitudinem supplicij: & vltra hoc tenentur iniuriarum. vt in capit. ex parte. de verbor. signifi. & ibi Innocen. & tenet. Paris de pure. in tracta. syndica. in parte, si iudex processit. folio. 68. Et vide Bald. Angel. & Paul. de Castro. in. l. siuti. §. Aristo. ff. si seruit. vendi. & Bald. in. l. nō est. quod metus. cau. in. 3. lectura. column. 2. vbi de materia per doctores. & Hippoly. de Marfi. in. l. extra territorium. ff. de iur. omni. iudi. nu. 3. & 4. ¶ Et vi. peregrina. in parte captio. i. gl. capi. vbi dicit, qd si familia potestatis capit. bānitum extra districtum, debet relaxari: quia captus nō legitime: non enim potest capere delinquentem in alieno territorio iure publico, id est tanquam persona publica, cum ibi sit redacta ad instar priuati: & ideo tradita forma est à iure qd scribat iudici territorij in quo est capiendus vt eum. Capiat & remittat, vt ibi. & vi. quæ dixi, infra. in. c. 27. in glo. *entreguen*: tamen si iudex contra sic illicite captum formauit processum, vel fecit executionem, valet & tenetur qd factū est, si appellatum nō sit. Tamen iudex territorij in quo captus pōt suā iurisdictionē vlcisci de quibus per Bal. in. l. requirēdi. C. de feru. fugi. colū. 2. prout tenet Peregrin. vbi, supra, & dixi in. c. 3. infra i. gl. iurisdictionē in principi. & debet relaxari, etiā si capt⁹ sit eum insequendo incidat in iurisdictionē alterius vel territorij, vt tenet Iaso. in. l. si. ff. de iur. om. iud. col. 1. & ibi Hippoly. de Mar. nu. 4. & 5. & Bal. in. c. olim de dolo & contuma. in fine de quo latē per Iaco. de Bello Visso. in sua pra. tit. de fugare orū. nu. 4. & Paris de Pute. in tract. sindica. in parte si iudex pcessit, fol. 68. & Doctor Anto. Gomez contemporaneus me⁹ in suo opere delictorū in titu. de culto. reorū. nu. 5. per quod credo verum esse: qd ait Ange. in. l. siquis. C. vbi quis Curia. vel coharta. vbi affirmat, qd debitor pōt capi à creditore, si fugit si est in eadē prouincia & iurisdictione, secus si in alia: quia cū iudex hoc nō possit in alia capere, ita nec pars priuata. Sed si de facto pars capiat debitorem in alieno territorio seu iurisdictione, debet statim præsentari coram iudice illius territorij, argum. eorum quæ dixi, loquendo in clerico capto à iudice

dice seculari, infra in c. 47. in gl. o. clerigo. nu. 4. *
 ¶ Vnum tamē nota, quod inuadentes territo-
 rium alterius, possunt condemnari per magi-
 stratum illius territorij, & non per alium: quia
 priuatus non condemnat priuatum. tenet Bal.
 in c. sicut. de iure iuran. nu. 9. ¶ Quoque talis iurisdic-
 tio non solum per regem, verum etiam
 7 per Papam potest concedi, & dari dictam ordi-
 nariam vel delegatam, ordinando episcopum.
 ¶ Et quoque lex scripta, & consensus vniuersi-
 tatis, & consuetudo, potest dare iurisdictionem.
 vt ponit glo. in l. & quia. ff. de iuris. omni. iudi.
 & ibi Bar. & Docto. qui legit eam, iuncta. l. mo-
 re maiorum. & per Montal. in d. l. i. tit. 7. & per
 Innoc. in c. cum ab ecclesiarum. de offic. ordin.
 Tamen Bartol. in dic. l. more. num. 9. intelligit
 de consuetudine illius populi, qui possit illam
 iurisdictionem dare, expressē statuendo. ¶ Bar.
 ibi quoque ponit, an quis vt possit iurisdic-
 8 ¶ iurisdictionem vide Bartol. in consil. 189. & In-
 nocen. in cap. cum dilectus. de capel. monacho.
 & Bar. in l. si. ff. vt possi. & late & remissiue per
 Bertachi. de Firmi. in suo reperto. in parte, iuris-
 dictio. vers. 173. ¶ Et quia hoc est determinatum
 de nostro iure regio per l. 6. tit. 13. lib. 3. ordina.
 rega. vbi ponitur forma prescribendi iurisdic-
 tionem ciuilem & criminalem, non est necesse de
 iure communi examinare: quia ad literam. d. l.
 ordina. seruatur. Et vide Montal. in gloss. illius.
 l. in parte, prescriptio. & in l. 5. titulo. 11. for. 11.
 lib. 2. in gloss. 1. in. 2. colum. & aliquid per text.
 in l. 6. tit. 29. part. 3. & singulariter per Pala. Ru.
 in cap. per vestras. §. 1. de dona. inter vir. & vxor.
 vers. sed pulchra dubitatio. numer. 26. & 33. fol.
 82. & Innoc. in capitulo. nouit. de iudi. Archidi. in
 capitulo. conuestus. in fine. 9. quæstio. 3. gloss. in
 capitulo. cum quidam. de exceptio. lib. 6. & late
 Bald. in repeti. l. primæ. C. de emancipa. libero-
 rum. ¶ Sed nolo omittere vnum singula. intelle.
 ad supradicta, quia licet sit verum, quod in præ-
 scribenda iurisdictione, vel in prescribendis alijs
 iuribus regni aliquando requiratur tempus cen-
 tum annorum, prout cauetur in d. lege ordina.
 & in iuribus similibus: procedit, quando directè
 prescribitur contra regem, secus si contra alium
 inferiorem, cui Rex iurisdictionem, vel alia iu-
 ra concessit, vel ex prescriptione, vel quouis alio
 modo sibi quæsiuit: nam contra eum sufficit
 tempus decem annorum cum titulo, vel triginta
 sine titulo. Ita voluit Bartol. in l. si publica-
 nus. §. fina. ff. de publica. & vectiga. refert & se-
 quitur Abb. in capi. super quibusdam. de verbo.
 signific. & Saly. l. vectigalia. C. noua vectigali.

institui non poss. & Firmia. in tracta. gabella. in.
 1. parte. quæstio. 10. ad finem. & Pala. Ruui. vbi su-
 præ. numero. 48. in dicto folio. 83. quod est sin-
 gula. ad intelle. dict. l. ordina. & tenet singulariter
 Ang. in l. vsucap. ff. de vsucap. & est tex. in c.
 ad audientiam. de prescriptione. in fine. & ibi
 Abb. & Fel. & Martinus Laud. in tracta. de pri-
 uilegio. & rescrip. quæstio. 19. tomo. 1. tracta. fo-
 lio. 91. ¶ Et sic, quod sicut ex priuilegio princi-
 pis, vel concessione, iurisdic-
 tio acquiritur, ita ex
 prescriptione: & qui ex prescriptione eam
 acquisiuit, potest ea vti sine poena. vt in dict. l.
 1. titulo. 15. libro secundo ordinamenti. quia
 9 priuilegium, & prescriptio, sunt idem, & non
 sunt contraria. vt tenet Bald. in l. prima. C. de
 furtis. final. colum. numero. 23. versicul. Item
 quæritur. & tenet Lucas de Penna. in l. diuina
 domus. C. de exacto. tribu. libro. 17. colum. 4.
 ¶ Et idem dicit Bald. in dicta. l. 1. quod senten-
 tia. & prescriptio æquiparantur. Sed requi-
 10 ritur, quod tanto tempore prescribatur, quod
 contrarium illius memoria non existat. vt in
 dict. l. ordina. & Abb. in capitulo. cum a nobis. d.
 prescriptio. per tex. expressum in dicto capit.
 super quibusdam. de verbor. signi. sed intelli-
 gitur in acquirenda criminali, secus in ciuili.
 vt in dict. l. ordina. & quando prescribitur con-
 tra regem, secus si contra alium: vt supra dixi,
 quia tunc minori tempore prescribitur. ¶ Et
 qui ea vtitur, si non est tutus prescriptione,
 incidit in illam poenam. vt est tex. & ibi Mon-
 tal. in l. 2. titulo. 7. del officio delos alcaldes. lib. 1. for.
 11 ¶ Hoc tamen non habet locum in suprema
 iurisdictione Regis, vel Papæ: quia talis supra-
 ma iurisdic-
 tio prescribi non potest. vt in dict. l.
 ordina. nec utilis iurisdic-
 tio exclusiua directè.
 vt in l. comperit. C. de prescripti. 30. vel. 40. an
 & supra dixi numero. 2. & sic non potest prescri-
 bi contra Imperium, vel contra Regem non re-
 cognoscentem superiorem; alioquin Imperiū,
 vel regnum posset definiri propter prescrip-
 tionem subditorum, quod est falsum secun-
 dum Bald. in authentica, quas actiones. C. de
 Sacro sanct. eccle. penultim. colum. numer. 4.
 versicu. tertio. vbi quoque dicit quod ex his ap-
 12 paret, quod non potest prescribi, quod non
 appelletur ad principem, quia hoc pertinet
 ad summam iurisdictionem. Sed bene potest
 prescribi, quod non appelletur ab episcopo ad
 archiepiscopum, vt ibi pereum. Et idem tenet
 Bald. in dicta. l. prima. C. de emancipa. libe-
 numer. 7. per text. in capitulo, venientes. de iure
 iurand. & per l. fina. & ibi Cyn. C. de appel-
 dicendo, quod inferior non prescribit iuris-
 dictio

ditionem superioris, maximè appellationis,
 vt supra dixi. numero. 3. & idem Bald. in dicta
 authentica, quas actiones. C. de Sacro sanct. ec-
 clesijs. numero. 4. ¶ Montal. verò vbi supra, in
 dicta. l. secunda. ponit de tribus generalibus iu-
 13 dicum, quis iudicare possunt, & vltra non po-
 test qui iudicare: cum omnis iurisdic-
 tio est Regis, & ipse est, qui iurisdictionem tribuit,
 creando magistratum, vel confirmando, vel præ-
 stando auctoritatem creandi, vt dictum est in
 principio istius glossæ, & facit. l. prima. §. cum
 vrbem. ff. de offic. præfect. vrb. ¶ Intantū, quod
 etiam minima iurisdic-
 tio non potest conferri
 nisi auctoritate mediata vel immediata Regis.
 vt notatur in dicta. l. & quia. ff. de iur. omni.
 iudi. & per Innocen. in capitulo. cum ab eccle-
 siarum. de offic. ordina. & Bald. in capitulo. pri-
 mo de allodijs. in vsu. feud. Quia iurisdic-
 tio est
 apud regem tãquam apud fontem, a quo fluuit
 & refluunt aquæ, tanquam flumen ad mare
 fluit: itaque iurisdic-
 tio ab eo per concessio-
 nes, vel commissiones, seu confirmationes:
 sed ad eum refluunt iurisdic-
 tio per appellationes,
 per querelas, seu nullitates: de quibus
 cum Rex incipit cognoscere, omnibus alijs
 imponit silentium. vt notat Innocen. in dicto
 capitulo, cum ab ecclesiarum. vt tenet Bald. in
 dict. rub. de allodijs, prima colum. num. 2. cum
 sequentibus. Et ibi vid. per eum, an iurisdic-
 tio potest vendi. Et ibi tenet, quod apud
 fiscum non est iurisdic-
 tio, sed apud Regem, vt
 dictum est, qui habet suam intentionem funda-
 tam: quia non recognoscit superiorem in suo re-
 gno, vt in l. de precatio. ff. ad l. Rhodi. de Iactu.
 & in l. bene a Zenone. C. de quadri. prescript.
 & in capitulo, quo iure. octaua distinctio. & ca.
 fina. 16. quæstio. 3. & in capitulo in apibus. 7.
 quæstio prima. & in l. prima. titu. primo. par-
 ti. 2. ¶ Et non solum Rex Hispaniæ quoad iuris-
 dictionem in suo regno habet fundatam inten-
 tionem suam, sed etiam habet eam fundatam
 quoad ciuitates, & loca intra regni limites con-
 14 stituta. ¶ argu. in capitulo. ad decimas. de restit.
 spolia. & in capitulo. 1. de rescripti. in. 6. & quoad
 fruitionem regni debitam, quæ nullo tempo-
 ris spatio potest prescribi. vt in dicta. l. cõperit.
 C. de prescriptio. 30. vel. 40. anno. Et quo ad su-
 premam potestatem ius reddendi. vt tenet. d.
 Montal. in d. gloss. ordi. in parte, prescribitur
 contra regem. & 2. col. quem vide, vbi dicit se-
 cus esse quo ad res singulares regni in vico, vel
 castro existentes: quia in istis non fundat suam
 intentionem de iure communi: cum multa sunt
 allodia, vt dicit notare Hostien. in capitulo. nimis

de iure iuran. & Guiller. de Monte Laud. in cle-
 men. Pastoralis. de re iudi. & vid. quod not. Spe-
 cula. in titu. de locato. §. nunc. vers. 68. * Et su-
 pradixi. in numer. 2. allegando. l. 2. titulo. 1. par-
 tit. 2. quasi in fine. * ¶ Et idem dicit in Ducibus,
 & Comitibus, & dominis temporalibus. vt Ab-
 bas. in capitulo. si diligenti. de prescriptio. num. 2.
 & Felin. ibi. 2. col. versicu. ad illud. vbi idem di-
 15 cit, quod dominus districtus non est dominus
 bonorum & infra limites existentium. Cui di-
 cit esse addenda gloss. in l. fin. & in l. Barbarius.
 ff. de offi. præ. vbi tenet, quod licet omnia dic-
 16 tur esse principis, & intelligitur quo ad prote-
 ctionem. & facit glo. fin. in capitulo. ius militare. 1.
 distin. & Bartol. in proce. digestorum. §. omne
 in. nume. 3. Angel. in l. lucius. ff. de euctio. &
 Alexan. in consil. 112. in. 4. volu. nume. 6. * Et vi-
 las. saltem remissiue in vsibus feudorum. nu. 52.
 & tex. in c. fi. de officio. archidi. ibi cum mona-
 sterium infra metas sui diaconatus sit situm &
 in c. dextenodochis. de religio. domi & singula-
 riter Henricum. in d. c. si diligenti. de prescrip-
 tio. * ¶ Facit in simili. vbi ea, quæ regalia sunt,
 de quibus habetur in dicto titulo. quæ sint rega-
 17 lia. ¶ nullus priuatus potest rationabiliter pos-
 sidere. vt tenet Lucas de Penna. in l. quicumque
 castellorum. C. de fundis limitro. libr. 11. ¶ Vbi
 quoque ait, quod etiam si Comites, & Barones, tam
 ex forma priuilegiorum, quàm etiam ex vetu-
 sta consuetudine habent in castris, & terris eo-
 rum non nulla præcipua demanalia, puta iuris-
 dictiones, aquas, & decursus aquarū, mōtes, ne-
 mora, pasqua, fortalicia, & alia huiusmodi, quæ
 per eorum vassallos possideri non licet, nec præ-
 scribi. vt in l. theberianus. C. eodem titulo. quin
 etiam illa. ipse idem Baro, vel Comes alienare,
 vel in feudum dare non potest, vt in constitu-
 tione Neapoli. in titulo. de reuoca. feudo. l. con-
 stituciones. prout tenet dict. Lucas de Penna, &
 dicit notare Andre. de Ifernina in titulo. de contro-
 uerfi. feud. apud pat. capitulo. 1. ¶ Quid autem & si
 quis inueniatur præfata regalia in terris regni,
 aut huiusmodi demanalia in terris Baronum, &
 Comitum possidere, an cogi poterit ostendere
 18 titulum, & iura suæ possessionis, adeo, quod
 nisi ostendat, licet compellatur ad restitutionem
 eorum? Quæstio est singularis, & practicabi-
 lis: & eam ponit dictus Lucas de Penna. in dict.
 l. quicumque. C. de fund. limitro. libr. 11. pro vtra
 que parte: & dicit, quod veritas est, quod do-
 mino agente, ad quem ipsæ res de iure comuni
 pertinent, præfertur, vt aperte probatur in capi-
 tulo cum contingat. de decimis. in fine. & capi-
 dudum. §. vltimo. de elect. & quod notatur. 2.
 quæ-

quæstio. §. in principio. ¶ Sic etiam in beneficio ecclesiastico, si quis expolietur, & restitutionem petat cum illud sine institutione canonica, vel ecclesiastica obtinere non potest. ca. 1. de regulis iur. in sexto, non est restituendus, nisi probet, quod autoritate superioris, ad quæ ex officio pertinet, habuerit possessionem, vt notat Innocen. in cap. in literis. de restitu. spoliato. & Hostien. in summa. eodem titu. §. quando faciendâ. ¶ Ita etiam quando quis tenet feudum, cuius possessio non cadit in eum, vt clericus mancus, debilitatus, & huiusmodi, nisi doceat in promptu super hoc dispensationem habere, potest spoliari possessione ipsius. vt Andre. de Iserni. in summa. in titu. de violen. l. 1. prope finem. ¶ Fortius ergo tenentur detrahentes huiusmodi, in quos iura ipsa regalia, seu bona demanalia non cadunt, ostendere iura, & titulum suæ possessionis: cum talia per priuatos absque dispensatione possideri non possunt, nec etiam præscribi, vt dictum est. ¶ Facit ad hanc partem. l. emptorem. in princip. ibi, quia manifestum est. ff. de actio. empt. & l. dolo. ff. de doli excep. & in. l. fina. §. nullo. ff. de liber. exhiben. Vnde vbicumque de exceptione liquere potest per iura scripta, sine probationibus factis, & statim super ea pronuntiandum est, ne partes grauentur laboribus, & expensis. vt Innocen. in c. cum inter. R. de electio. Archi. in c. vlti. de restitutio. spoliator. in sexto. ¶ Maxime habet locum, quando is, qui bona huiusmodi inuenitur possidere, fuit officialis, vel actor regis, vel domini. Nam tales circa hoc sapius malignantur, & plura bona dominis auferunt. vt in cap. 1. si de feud. fuerit controuer. inter domi. & vassal. in v. sibus feudorum. de inuestitu. ¶ Sed dic secundum Lucam de Penn. vbi supra, quod quando ad reuocandum dicta bona ex officio proceditur ex mādato regis, cogitur ostendere, secus si inter alios priuatos de his bonis causa ventiletur: tunc enim possessor non cogitur ostendere titulum, & ius suæ possessionis. vt Archidiacon. in capit. contra maiorem. 100. distinctio. & Ioan. Andr. in capit. primo. de regulis iur. in sexto. * Et vi. singulariter Greg. Lopez. in. l. 9. titu. 4. parti. 5. in glos. otorgadas. vbi idem tenet. * ¶ Scias tamen secundum dictum Lucam de Penna, quod quando præsumptio est contra possidentem, cogitur possessor dicere titulum suæ possessionis, ostendere, & probare. notat Archidi. in cap. quia in additione. 10. q. 3. & in. l. cogi. C. de peti. hæredi. ¶ Sed quid si procurator fisci agat contra possidentem iurisdictionem, castrum, seu baroniam, vt cum cogitur possessor ostendere titulum suæ possessionis, quo, scilicet, res peruenit ad eum, cum bona huiusmodi non nisi ex Regia concessione possidentis facta, vel ei, a quo ipse ius & causam habeat, liceat possideri, quia talia bona censentur fiscalia. i. ex fisco procedentia. vi. singul. d. Lucā de Penna in. d. l. 2. C. de fundi. patrimo. libro. 11. in fine. & est tex. in. l. 4. titu. 1. lib. 2. in ordi. regali. vbi tenet, quod tenetur exhibere: quia rex habet fundatam intentionem de iure cōmuni, in habendo iurisdictionem. * Et text. & ibi Bald. & ceteri doctor. in. l. nequisquam. ff. de edēdo, vbi fisco eduntur instrumenta ad intentionem fundandam, & non solum fiscali editur, verum etiam cuiilibet de populo si accusat nomine populari: quia accusator sequitur commodum fisci, non proprium secundum. Bald. ibid. * ¶ Ad supradicta redeundo dico, quod quando iudex est penitus falsus, quia non habet dictam Regiā potestatem iudicandi, ¶ dato quod iudicaret, frustra faciet: quia non valent gesta per eum, & est exceptio, quæ semper potest opponi. tenet Ias. in. l. præscriptione. C. si contra ius, vel vtili. publi. col. 7. nume. 20. Et ratio quare non potest aliquis facere iudicem ordinarium, nec habere officium iudicandi, nisi Imperator, Papa, Princeps, vel consuetudo est. nam pari nemo potest alium subijcere alteri, nisi ex præminencia potestatis: cum ergo sumus natura omnes liberi: ergo per alium obligari, vel iudicari non possumus, nisi hoc datum sit de super. Ita tenet Innocen. & Bald. in cap. cum. p. tabellio. de fide instru. in fine. iuxta illud, non haberes in me potestatem vllam, nisi tibi datum esset de super. ¶ Et vi. eundem Iaso. in. d. l. præscriptione. vbi quoque in nume. 18. altercat, vt rum rescriptum omnino falsum ¶ tribuat iurisdictionem, vbi dicit, quod Bart. concludit quod sic, quando non habet manifestam falsitatem: cum propter dubium constituatur in quasi possessione iurisdictionis. Cui reprobatur ibi Bald. in. 8. q. tenendo, quod etiam si pars confiteatur rescriptum esse verum, cum in veritate sit penitus falsum, ad huc non constitueret in quasi possessione iurisdictionis. Et idem tenet ibi Fulgo. dicens, quod non potest sibi in mentem cadere, quod si literæ, vel commissiões essent funditus falsæ, quod tribuant aliquam iurisdictionem, imò semper potest opponi. per. l. licet. C. de iudi. Et contra Bart. tenent communiter Canonistæ in. c. super literis. de rescrip. Innocen. in cap. venerabilis. de excepti. quia falsificator rescripti non debet ex sua falsitate aliquod cōmodū sentire. vt in ca. licet causam. de probatio. & semper, vt dixi. per. test

test opponi, quod iudex erat falsus, & omnia per eum gesta sunt nulla. per doctrinam Bartol. in. l. 1. C. de iuri. & facti igno. Et ad allegata per Bar respondet, quod loquuntur in actu celebrato a superiore, concurrēte cōmuni errore. vt Ang. in. l. 2. in. 7. fallen. ff. si quis inius voca. non icrit. & Imol. in. l. quidam consulebant. ff. de re iudic. ol. 14. & 25. Et facit quod tenet Bald. in. l. 2. C. de seruitu. & aqua. col. vlti. versic. nunc de octauo. vbi tenet, quod obediendum est prælato ¶ minus iniusto qui est in pacifica possessione, dummodo concurrat autoritas superioris: secus in eo, qui nunquam fuit fretus autoritate superioris, sed per falsas literas obtinuit reputari prælatus. Et facit tex. & ibi Ioann. de Plate. in. l. in ijs officijs. C. diuersis offi. apparito. lib. 12. vbi ait, quod gesta a non iudice electo, sunt irrita ipso iure: quia nullus debet esse iudex, seu proconsul, nisi prius per sacram approbatoriam principis fuerit approbatus, alias contra faciens punitur. & idem in. l. probatorias. eiusdem titu. ¶ Quoque adducitur simile de notario, qui nunquam fuit creatus ¶ tabellio, & facit instrumenta tanquam tabellio: quia est penitus falsus, & debet puniri poena mortis. secus si fuit creatus notarius a principe, licet creatio fuerit inualida propter defectū personæ, tunc non punitur poena mortis. Ita determinat Bald. singulariter in. l. data opera. C. qui accusat. non poss. in. 16. colum. versic. sed dubiū est. & ista opini. Bald. supradictam contra Bart. tenet dictus Ias. in dict. l. præsumptione. num. 19. & dicit, quod licet Barto. communiter reprobetur, tamē vult eum defendere per dictū Cardina. in dicto cap. super literis. & per text. in. d. cap. ex parte. eodem titu. & ibi Panor. 4. notabil. & dicit nunquā tradendum obliuioni, quod vbi contenditur de omnimodo defectu iurisdictionis, ratione dubitationis constituitur in quasi possessione iurisdictionis. Et dicit non obitare adducta contra Bart. quia Bart. non negat istud: & quia ex quo semel ista exceptio fuit opposita, amplius opponi non potest. per. l. fina. C. de fide instru. & expressè Bal. in. d. l. 1. & ego transeo cum Bald. pro quo est communis opinio cum quo stat Ias. licet postea istud dicat quia cōmore suo est post communem aliquid addere. ¶ Tenendo supradicta contra Bart. limita non procedere quoad respicientia salutem animarum, ¶ vt notat Petrus de Ancharan. in cle. abu-

tionibus. de pœnit & remis. vbi tenet, quod indulgentiæ concessæ a prælato penitus falso, quod putabatur verus, non minus operantur ad salutem animarum, quam si essent concessæ a prælato vero. Et ibi infert ad quosdam quæstuarios qui Venetijs multa extorserunt cum falsis bullis: quia idem est, ac si essent veræ bullæ, quantum ad salutem animarum. contrarium tenet Oldra. cōf. 76. & Philippus Deci. cōf. 276. nu. 1. Sed pro Ancharra. est glo. in cap. dudum. d. electio in parte, deceptæ. & ibi Bald. nam. §. dicendo, quod licet ille, qui non est prælatus, non potest absolvere, vel ligare: tamen illi, qui credunt in eum, non confunduntur: quia excusat publicus error, & bona fides, secundum Bernar. & Innocen. ibi. quod dicit Bald. nota. Quod dicit intelligendum quoad Deum: quia cor contritum & humiliatum Deus non spernit. Sed quoad forum iudiciorum inspicitur veritas in litigando, & absolueno, vel quasi possessio cum iusto errore. vt in. l. barbarius. ff. de offi. procon. Et Bal. vbi supra dicit, quod fuit quæstio de facto, an cautio vsurarum præstita putatiuo sacerdoti, reddat vsurarium testabilem. Et dicit quod sic: quia nemini præiudicatur, & prodest vsurario ad pœnitentiam, vel factum quod per eum non stetit. Facit quod notatur in. l. cum qui. §. in pupillaribus. ff. de iur. iur. & l. quamuis. ff. de conditio. & demonstra. Sed si est verè prælatus, & excedat modum in concedendo, valet cōcessio in eo, quod potest. glo. in cap. fina. de pœni. & remisio.

S V M M A R I V M.

- 1 Literas suæ commissionis debet potestas ostendere in concilio ciuitatis.
- 2 Præpositis non creditur sine literis.
- 3 Officiali principis non creditur sine literis.
- 4 Commissio, vel mandatum regis, non potest probari per testes.
- 5 Delegatus, an potest probare suam delegationem per testes, sicut procurator.
- 6 Casus, in quibus non requiritur scriptura.
- 7 In omnibus casibus, in quibus scriptura requiritur, si talis scriptura interfit, & esset perditâ, admitteretur postea probatio per testes.
- 8 In casibus, in quibus scriptura requiritur, si est perditâ solennitas eius, debet probari per eum.

qui stat pro solemnitate, & non per excipientem.

9 An iurisdictione, & mandatum de ea utendo, possit per testes probari.

10 In iurisdictionum officijs, tria requiruntur.

11 Rescriptum est super omnia custodiendum.

12 Rescriptum non prodest sine presentatione, & antea quam presentetur, non aufertur iurisdictione, nec confertur.

Cartas.

Quas literas suæ commissionis & potestatis debet iudex ostendere in concilio civitatis. ¶ vt Montal. in l. 1. tit. 7. foro legum. lib. 1. in gloss. en el concejo. vel iudici, vel maiori civitatis, & his, qui cum eo sunt presentes: nec est necesse, qd maior pars officialium ibi fuerit. vt est gl. in c. si capitulo. de concess. p. b. in. 6. & tenet lo. de Pla. in l. obseruare. C. de decurio. lib. 10. numer. 1. & tenet Montal. in glo. ordina. in parte, civitas. & Ang. in authet. vt iudic. sine quoquo suffra. colla. 2. vbi dicit, qd potestas non habet iurisdictionem in continenti cum ingreditur civitatem, sed postquam iurat, & administratio sibi decernitur. * & Bal. in l. me ministrasse. in fine. ff. de off. proconsul. & legat. * & vide Ioan. de Plate. in l. fina. C. de consulibus non spar. lib. 12. vbi sola electio non tribuit ius, nisi postquam literæ electionis fuerint presentatæ: quas literas debet ostendere in scriptis. tenet ipse Plate. in l. 2. C. de exemptorib. & exacto. lib. 12. & idem tenet Bald. in cap. cum contingat. de rescriptis. nume. 8. dicendo, quod affirmatiua, & negatiua iurisdictionis vel (proprius loquendo) reuocatiua probatur per scripturam. l. Lucius. §. Sempronio. ff. de legatis. 3. Et omnis scriptura. in qua fit mentio probationis, præsumitur posterior, vt notatur in l. cum proponatis. C. de codicillis. & facit text. & ibi doct. in cap. super eo. el. 2. de appell. vbi tenet, quod iudex ante presentationem litterarum non recipit iurisdictionem. ¶ Alias enim præpositis principis non creditur sine literis. text. & ibi docto. in l. palatinos. C. de collatio. fundo. fiscali. vel reipubli. lib. 11. Et idem tenet Ioann. de Plate. in l. si quis decurio. C. de decurio. lib. 10. loquendo in ambasiatoribus, qui debent portare literas suæ commissionis, & sine eis recedere non debent, alias non creditur eis. Et magis in expresso Ioann. de Plate. in l. prohibitum. C. de iure fiscali. lib. 10. num. 2. vbi tenet, quod non creditur officiali principis, nisi literas commissionis,

vel voluntatem principis ostendat, etiam si asserat sibi secrete commissum a principe. vt in l. unica. C. de manda. principum. & Angel. in consilio. 182. in princip. & est tex. & ibi Plate. & docto. in l. quicumq;. C. hæc est notiti. scri. memo. probato. lib. 12. alias est de actoribus & tributo. ¶ Et tale mandatum non potest probari per testes, ¶ licet regulariter contra. vt est glof. in l. maritus. C. de procur. & per Bart. in l. 1. C. eo. & est tex. in l. 2. tit. 10. foro legum. lib. 1. quia speciale est in mandato principis, quod debet probari per scripturam. vt in d. l. prohibitum. & tenet ad litteram Paris de Pute. in tracta. syndica. in parte, an officialis successor. fol. 250. quem vide in libro portatili. ¶ Quod dicit Plat. in d. l. prohibitum. quod fallit in persona nobilissima, authentica, & honesta. vt est Cardinalis. Sed hoc intellige, quando asserit se habere mandatum super eo, quod principaliter non ordinatur, nec tendit ad præiudicium alienum, sed ad commodum papæ, vel principis, & ad commodum aliorum absque alieno dispendio, vt est in casu dispensationis, tunc sine literis creditur, non autem creditur si est inferior. Secus in his, quæ directò concernunt præiudicium alienum, tunc nullo modo creditur sine pergramante legationis. vt tenet Angel. in consi. 182. vbi dicit, quod sic intelligitur glo. in cap. nobilissimus. 97. dist. ¶ Plate. in d. l. prohibitum. dicit quoq;, quod licet legato non credatur, nisi ostendat literas sue delegationis, tamen talis delegatus potest probare suam delegationem per testes, sicut procurator, de quo per Bartol. in l. 1. C. de procura. Tamen contrarium tenet glo. in cap. 1. de censibus. in. 6. §. postquam. in verbo, in scriptis. vbi ponit casus, in quibus requiritur scriptura. & in vigesimo quinto casu dicit, quod in delegato papæ requiritur scriptura. per text. in cap. cum in iure. de offi. delegat. & per d. l. vnicam. C. de manda. princip. & in alijs casibus. vt ibi per glo. Et Domi. ibi addit alios. 10. casus, in quibus scriptura requiritur. Et Speculat. in titu. de instrument. editio. §. restat. versic. casibus. nume. 14. & ibi in. 19. casu ponit idem, quod in legatione, & delegatione scriptura requiritur. ¶ Sed vltra dictos casus ego addo alios, in quibus scriptura requiritur, scilicet in promissione de non meliorando aliquem ex filijs. vt tenet doctor del Castillo in l. 22. de Toro. in glo. scriptura. versic. no-

das las cosas que les mandamos en las cartas de poder que lle-

4 cet regulariter contra. vt est glof. in l. maritus. C. de procur. & per Bart. in l. 1. C. eo. & est tex. in l. 2. tit. 10. foro legum. lib. 1. quia speciale est in mandato principis, quod debet probari per scripturam. vt in d. l. prohibitum. & tenet ad litteram Paris de Pute. in tracta. syndica. in parte, an officialis successor. fol. 250. quem vide in libro portatili. ¶ Quod dicit Plat. in d. l. prohibitum. quod fallit in persona nobilissima, authentica, & honesta. vt est Cardinalis. Sed hoc intellige, quando asserit se habere mandatum super eo, quod principaliter non ordinatur, nec tendit ad præiudicium alienum, sed ad commodum papæ, vel principis, & ad commodum aliorum absque alieno dispendio, vt est in casu dispensationis, tunc sine literis creditur, non autem creditur si est inferior. Secus in his, quæ directò concernunt præiudicium alienum, tunc nullo modo creditur sine pergramante legationis. vt tenet Angel. in consi. 182. vbi dicit, quod sic intelligitur glo. in cap. nobilissimus. 97. dist. ¶ Plate. in d. l. prohibitum. dicit quoq;, quod licet legato non credatur, nisi ostendat literas sue delegationis, tamen talis delegatus potest probare suam delegationem per testes, sicut procurator, de quo per Bartol. in l. 1. C. de procura. Tamen contrarium tenet glo. in cap. 1. de censibus. in. 6. §. postquam. in verbo, in scriptis. vbi ponit casus, in quibus requiritur scriptura. & in vigesimo quinto casu dicit, quod in delegato papæ requiritur scriptura. per text. in cap. cum in iure. de offi. delegat. & per d. l. vnicam. C. de manda. princip. & in alijs casibus. vt ibi per glo. Et Domi. ibi addit alios. 10. casus, in quibus scriptura requiritur. Et Speculat. in titu. de instrument. editio. §. restat. versic. casibus. nume. 14. & ibi in. 19. casu ponit idem, quod in legatione, & delegatione scriptura requiritur. ¶ Sed vltra dictos casus ego addo alios, in quibus scriptura requiritur, scilicet in promissione de non meliorando aliquem ex filijs. vt tenet doctor del Castillo in l. 22. de Toro. in glo. scriptura. versic. no-

ta. ¶ Alius est in licentia iudicis de mittendo aliquem in possessionem: intantū, quod talis missio non potest probari per testes, sed de necessitate debet probari per instrumentum, seu scripturam. Est theorica Bart. in l. fina. in fine. C. de edito. diui Adria. tolle. & Iaf. in l. cum proponas. la primera. C. de pactis. nu. 3. Idem tenet Guid. papa in singula. 275. vbi dicit, quod si aliquis possidet, & dicit se fuisse missum in possessione auctoritate litterarum iudicialium, quod probat ita per testes, qd talis probatio non sufficit, imò debet probare per instrumentum: sicut cætera acta debent probari per scripturam. per d. Bart. in d. l. fina. ¶ Hac de causa dico, quod si aliquis in executione, vel venditione bonorum captorum pro dicta executione emit aliquid ab executeore vendente, debet habere sententiā, & acta sufficientia, per quæ possit probare valere sententiam, & executionem. vt tenet Bartol. in l. si cum nulla. ff. de rei iudi. quod nota. ¶ Alius est, quando nūtius vult facere executionem personalem: nam non potest familia potestatis aliquem personaliter capere, nisi ostendat licentiā iudicis in scriptis. ita est text. in l. 8. titu. 14. lib. 2. in ordina. regal. ¶ Quod dicit fallere, nisi inueniat delinquentem in fragranti delicto, quia tunc algazellus potest capere sine licentia iudicis malefactorem, & coram iudice ducere. vt text. in l. 18. eod. lib. & titu. 13. & idem tenet Montal. in l. 1. titu. 13. foro legum. lib. 4. in glo. quæ incipit. de la carcel. in fine. & est tex. in l. neminem. C. de exhiben. reis. & Iaf. dicit hoc esse notandum in d. l. cum proponas. C. de pactis. num. 4. allegando Bald. in cap. cum parati. 2. col. de appella. & in l. consentaneū. C. quomo. & quando iudex. per tex. in d. l. missi opinatores. C. de exacto. tribu. lib. 10. & idem tenet Roderi. Suarez, in repetitio. 1. 2. titu. de los emplazamientos. foro legum. lib. 2. in colu. 3. in fine. ¶ Et in quantum d. l. ordina. tenet quod algazellus potest capere sine licentia iudicis delinquentem quado est in fragranti delicto, extendo dicta. l. & iura similia, quod non solum potest capere in delicto fragranti, verum etiam post delictum commissum, quando est in fuga, vt tenet Bald. in l. ictus fustium. in fine ff. de his qui not. infamia. tenet Hippol. de Marfi. in consi. 137. nu. 42. vbi tenet, quod ille dicitur capi, qui post crimē commissum capitur in fuga. Quod dicit esse notandum. Et ex eo extendo. d. l. regiam. & vide quæ dicam infra in cap. 35. in glo. mandado. ¶ Alij casus sunt in actibus iudicialibus, & in contractibus, & in alienatione rerum ecclesiasticarum, & in gratia principis, vel inferioris, & in emancipatione, & in emphytheo-

si, & in solutione canonis: in istis quoque requiritur scriptura, vt tenet omnia dicta Alex. in additio. ad Bartol. in l. conratur. ff. de pigno. ¶ Itē est alius in protestatione, in qua scriptura requiritur. tenet Ang. in l. si cum venditor. ff. de cuictio. & vide alios per Bertachi. de Fir. in suo aureo reper. in parte, scriptura. ¶ Sed in omnibus istis casibus, & similibus, in quibus scriptura requiritur, si talis scriptura fuerit intercessit, & esset perdita, admitteretur postea probatio per testes. l. testium. in fi. C. de testi. Ita Bart. in l. 1. §. sufficit. ff. bonoru posse. secundū tabul. & in l. emancipato. vbi etiam tenet Bald. C. de fideicom. mis. & Bald. & Salyce. in l. litigatoribus. C. de appella. & Iaf. in d. l. cum proponas. C. de pactis. nume. 3. ¶ In omnibus istis casibus, in quibus d. scriptura requiritur, si est perdita solēntas, ¶ debet probari per eum, qui stat pro solemnitate, & non per excipientem: dictum est Abba. vbi dicit esse bene notandum in cap. quoniā contra. de probatio. nume. 20. ¶ Attamen ego teneo, quod in casu iurisdictionis, talis iurisdictione & mandatum de ea utendo, non possit probari per testes, ¶ nisi per literas principis, vt tenet d. Ioann. de Plat. in d. l. prohibitum. & in iuribus supradictis. & in c. Lugduni. 9. q. 2. vbi habetur, qd sine literis non est adhibenda fides legatis. & glo. in d. c. nobilissimus. 97. dist. Ad idem facit d. Bald. in l. falsus. C. de furtis. 6. col. vers. sed pone. numer. 17. vbi tenet, quod quando alicui est causa delegata, & nondum recipit literas ad exercendum iurisdictionem, quod non potest ea uti, nisi ante omnia fiat presentatio rescripti, etiam si sciat se delegatum: quia eius iurisdictione pendet ex productione rescripti. quod dicit ibi Bald. esse notandum. & ibi per eius additio. & est tex. expressus in d. l. prohibitum. Et facit no ster text. in quantum dicit, cum planlas carius de poder. quia si mandatū non apparet, quomodo debet adimpleri? quia mandatū debet diligenter custodire. vt in c. cū dilecta. de rescri. & in l. diligenter. ff. manda. Et idē probatur in prouisione officij, vbi rex dicit, dende el dia que por vos fuere recebido al dicho officio. &c. Et quia si non exhibet commissio nem, vel mandatum iurisdictionis potest excipi contra eum, & eum non admittere ad officium. tenet in expresso Specu. in titu. de iudi. delega. §. excipi potest. vers. itē excipitur. nu. 23. quia in isto casu non potest probare per testes commissio nem, quia requiritur scriptura. tenet Spec. in tit. de instru. editio. §. restat. vers. illud quoq; nu. 20. ¶ Sed in hoc pūcto tenerem. qd si mandatū iurisdictionis, quæ in Hispania vocatur prouisio, fuit presentata concilio, vel cōsistorio ciuitatis,

tatis, & fuit receptū in iudicē: quia tūc fuit exhibita, & presentata, pūisio: si perditur, possit probari iurisdicō. & mādatū per testes. secus si nūquā fuit presentatum mandatum, quia tūc nō potest probari per testes. Ita tenet Abb. in. c. cū olim. de priuileg. in fi. & dicit ibi hoc tene redōcto. & ego istam solutio-

uan, y aquellas executen y cumplan se

app. in integ. resti. pet. Et est gl. in. c. audita. d. resti. spoli. & glo. in. l. eius qui in prouincia. ff. si cert. pe. & Bald. in. l. falsus. C. de furtis. in. 7. col. vbi idē tenet in epō deposito, vel trāllato. & idē in tabellione. & glo. in. authē. d. tabellio. versu. si verō præter. colla. 5. in parte, documentis.

S V M M A R I V M.

- 1 Index debet seruare formam suæ cōmissionis, & ab ea non debet recedere: alioquin quod vltra agit, non valet. num. 7.
- 2 Superior non potest ratificare gesta per illum, qui asserbat se esse iudicem.
- 3 Etiam non valent gesta, quæ sunt præter, vel vltra mandatum.
- 4 Non valent gesta contra mādatum, etiam si partes consentiant in transgressione formæ, vel mandati. nume. 6.
- 5 Forma data à statuto, non potest inquisitas renuntiare.
- 6 Rescripti forma, quæ est merè in fauorem partium, potest renuntari. Secus si est data à lege, vel cōcernit publicam vtilitatem, vel partes contradicunt.
- 7 Mandatum debet obseruari in specifica forma amplia vt hic.
- 8 Forma mandati est seruanda, & ab ea non licet recedere, etiam si conditio mandantis efficeretur melior.
- 9 Iudex apponens manus ad annexa mandato, non dicitur excedere fines mandati. num. 2. 7. Extēde etiam ad casus similes, & equipolentes. Idem dic in mandato procuratoris, arbitri, & testis.
- 10 An vendita vacca, veneat vitulus.
- 11 An qui tenetur ad emendationem dāni, tenetur ad expensas.
- 12 An transactio super sortem, opereatur super pœnam.
- 13 Liberatio super principali, an extendatur super annexa.
- 14 Arbitrator, an potest cognoscere de coherentibus,

bus, & connexis.

- 15 Sententia, an valeat super non petitis.
- 16 Dispensatio, an extendatur ad contigua.
- 17 Sententia, an extendatur ad connexa.
- 18 Fideiusor, an censeatur obligatus ad cōnexa.
- 19 Tutor, an teneatur pro non gestis.
- 20 Præbenda confertur canonicatui.
- 21 Mandatarius ad eligendum potest postulare.
- 22 Iudex datus ad testes recipiendos, potest recipere confessiones.
- 23 Iudex datus ad cognoscendum de compromisso, potest inobedientem condemnare in pœnā compromissi. Et contumacem in expensis condemnare. Et de fructibus, & de terminis solutionis iudicare.
- 24 Arbitrator incidenter potest cognoscere de restitutione integrum.
- 25 Mandatū habens de vendēdo, potest rem venditam tradere.
- 26 Procurator ad vendendum, potest vendere, & dominium trāsferre, habita fide de pretio.
- 27 An in mādato iurisdictionis veniat cōsequētia ad petita.
- 28 Commissio cura clausula, cum incidētibus & dependētibus, quid importet.
- 29 Procurator licet possit necessaria ad causam, nō tamen grossa.
- 30 Cōnexa vt sint aliqua, quid requiritur ad hoc.
- 31 Iudex, vel perquisitor, nō potest cognoscere de rebus, vel personis in commissione non contentis.
- 32 Sententia lata contra formam rescripti, est nulla.
- 33 Delegatus: qui in cōmissione excedit, an ordinarius potest se intrromitere.
- 34 Delegatus, qui delinquit in legatione, an possit conueniri coram ordinario loci.

Mandado.

A quo mādato nō debet recedere: & debet seruare formā suæ cōmissionis. ¶ text. in. l. quicunque. C. de exacto. & execut. lib. 12. & in cap. cū dilectia. de rescrip. & in. l. diligenter. ff. manda. alioquin quod vltra agit, non valet. vt ibi. & in. c. venerabilis. de officio delega. & tenet Spe

cula. in titu. de iudice delega. §. sequitur. & in. l. 20. titu. 4. partit. 3. vbi non debet excedere metas suæ iurisdictionis, alias reputatur priuatus. & text. in. l. quicūq;. C. de exempto. & exacto. lib. 12. ibi, hoc tantum potestatis arripiat, quod

gū que por ellas les fuere mandado. C Y

quod nullus: ergo officialis de palatio principis, missus ad aliquam prouinciam, non plus potestatis sibi usurpare potest, quam in scriptura mādati sibi officij continetur, & sic tale mandatum debet in scriptis ostendere. vt ibi. & dixi supra in glo. cartas. in prin. Et præsumitur dolus in iudice, qui authoritatem suam interponit contra authoritatem legis. vt in. l. 1. C. de fide instrum. & iur. hacta fiska. lib. 10. Et quoque dicitur, per iniuriam fieri illud, quod fit contra ordinem. l. ait prætor. §. permittitur. ff. de minori. & Bald. in. d. c. cū dilecta. in prin. Quinimo dicit Bald. in. c. ex parte. de rescrip. numer. 3. quod qui excedit fines potestatis sibi concessæ, præuaricator est mandati. per text. quem dicit laudabilem. in. l. militariibus. C. de decuri. li. 10. Et quia quis non habet plus de arbitrio, nisi quantum habet de mandato. vt in. l. qui Romæ. §. Calimachus. ff. de verbo. obliga. & Bald. in. c. abbatem. de rescrip. numer. 2. vbi in numer. 3. quoque dicit quod parendum est mandato expresso omni circuitu, nisi circuitus esset necessarius: quia ea quæ sunt ordinis, non debent omitti. ¶ In tātum non valet, quod si aliquis in aliqua causa cognouit tanquam delegatus, qui non erat: licet ille, qui delegare poterat, ratificet, ¶ non valet processus, nec sententia. ita tenet Bartol. in. l. obseruare. nu. 6. ff. d. offi. procō. & lega. per gl. in. l. licet. ff. de iudic. & Bar. & Paul. ibi. * Et singulariter. Bald. ibi in. §. post hęc. num. 7. & Inno. in. c. prudentiam. de offi. delega. num. 7. * Et feli. ibi. * & tenet Oldra. in. l. ist hac. C. de iure fisci. lib. 10. num. 12. & tenet Syluestr. in parte, consensus. versu. 5. licet Angel. in. d. l. obseruare. dicat, quod de plenitudine potestatis papa potest ratificare sententiam latam à iurisdictione carente. de quo per Bar. in. l. 1. C. vbi de crimi. agi oportet. Et vi. singulariter Abb. in cap. significasti. de foro competen. num. 21. vbi dicit, quod communis opi. est, quod non potest ratificari per proprium iudicem. & ibi nume. 22. an sententia nulla confirmata à partibus valeat in vim patet dic quod sic in vim pacto. l. 2. C. cōia vtriusq; iudi. & an gl. in. l. sciendum. ff. de dili. edicto

& in l. vnica. C. qui per sua iurisd. & Bald. in l. cum qui. ff. de iur. omn. iud. num. 2. vbi etiam per Bald. quid de eo qui incipit cognoscere de quadam causa & non habebat literas de legatoria sed pendente processum recepit eas vtrum processum valeat, affirmat quod non per glo. in l. inlar. C. de iur. fisci lib. 10. quam approbat ibi Bald. & vtrum post sententiam processus ratificari possit quod non tenet. glo. in l. firmater. §. hociure. ff. de exceptio. ex rei. iudi. cuius cōtrarium tenent doctores. in l. si tutor. C. in quibus causis in integrum. resti. de quæ per Bald. in l. Iulianus. ff. qui satisfar. cog. col. fi. fof. quinto quæ re. Et si a principio delegans non habet iurisdictionem delegandi, licet ex post facto pendente processu adepta sit iurisdicō, non potest ratificare: quia superueniens iurisdicō non firmat retro factum a iudice in competēti: ita Bald. in l. in causarum. C. qui pro sua iurisdicō. & peregrina in parte iudex. q. 11. in glo. suæ in fine. *

3 Et nec dum si aliquid fiat contra mandati formam, sed etiam si præter, vel citra. ¶ vt Ioann. And. in d. cap. prudentiam. supra, verbo, iura. dicens per illum tex. æqui parari citra, contra, & præter. ¶ In tantum hoc procedit, etiam si partes consentirent ¶ in transgressione formæ datæ in rescripto Bart. in l. de his. ff. de trefac. & Butrig. in d. c. prudentiam. 23. col. & Bald. in l. r. C. qui admit. & in tracta. schismatis. 3. col. ver. prædictis quoq; accedat. posito in rub. C. si quis aliquem testa. prohib. ¶ Et ideo dixit Ioann. de Imol. in l. quicquid astringendæ. ff. de verb. obli. 1. col. quod si millies partes sint in concordia, vt forma non seruata habeatur pro expressa, nil operabitur talis conuentio, vel voluntas ipsorū: quia omnis solemnitas, seu substantialis forma, est publici iuris: vt in l. terna. ff. de testa. & in l. nemo potest. ff. de legat. 1. & ideo non læditur pacto priuatorum. ¶ Et facit quoque: quia partes non possunt vti clausula, pro expressis habētes. &c. vt in c. qui ad agendum. de procura. in 6. & l. sed si quis. §. quæsitum. & ibi Ange. ff. si quis cautio. licet. secus est in principe. l. omnes. & ibi Ange. C. de præscrip. 30. anno. & quia forma ¶ data ab statuto inquisitus renunciare non potest. tenet Feli. in d. c. cum dilecta. colum. 12.

6 Quod dicit non procedere, quando forma rescripti esset merè in fauorem partium. ¶ vt Abb in cap. fi. §. is autem. de offi. delega. quia tunc de consensu partiū potest omitti: imò sufficit tacitus cōsensus earum secundum eū. per gl. notabi. in c. olim. el primero. cod. tit. ibi, scientibus partibus. Quia prædicta procedunt, quādo forma est data a lege, vel in rescripto, & cōcernit publi-

cā vtilitatē, vel partes cōtradiciunt. & tenet Abb in cap. super quæstionum. §. verum. de offi. delega. ¶ Et quia ibi Feli. ad istam regulā, qd mandatum debet obseruari in specifica forma, ¶ ponit duodecim ampliaciones in d. c. dilecta. ibi te remitto, quæ in summa sunt hæc. ¶ Prima, quod debet custodiri etiam in eo, quod verisimile est de mente concedentis, sicut illud, quod est pro forma expressa. ¶ Secunda, etiam si transgressio formæ induceret faciliorem expeditionem cōmissionis. ¶ Tertia, etiam si partes consentiant, vt dictū est. ¶ Quarta etiam si solēnitas, quæ est de forma, sequatur actum. ¶ Quinta, etiam si alius subrogetur habenti expedire actum cū forma: quia tacitè censetur subrogatus, etiā quoad illam formam. ¶ Sexta, etiā in sententia arbitri, quæ est lata contra formam compromissi, quia est nulla, etiam si partes emologauerint. vt in c. examinata. de confirma. vtil. vel inutil. ¶ Septima, etiam in statutis. ¶ Octaua, etiam si solēnitas data pro forma, sit leuis. ¶ Nona, etiam si forma impleretur per æquipollens. ¶ Decima, & etiam si habens formam limitatā ad præparationem actus, vellet ipsum actum nedum præparare sed expedire: quia actus non tenēbit propter transgressione. Quas ampliaciones, & alias vi. per d. Feli. amplè. ¶ Sed ego vltra eas do tibialiam singul. quod forma mandati est seruanda: & non licet eam extendere, posito quod excedendo cōditio mandantis efficeretur melior. ¶ tenet singulariter Andre. Sicul. Barb. in d. cap. prudentiam. de offi. delega. 8. col. per text. lingu. in l. 3. §. in bello. ff. de re. milita. & ego allego Ioann. de Plat. de quo oblitus est Barb. in l. Seruū. C. de delatori. lib. 10. nu. 1. & voluit sentire Feli. in d. ca. cum dilecta. col. 11. Ampliacione prima, dū dicit, quod mandato nil boni videtur addendū. Et narrat illud de Iulio Cæsare, qui cum in domandis hostibus quinque annorum spatium sibi permissum. pertransisset, licet gloriose triumphasset, honor tamen sibi debitus denegatus est nec vrbē ingredi permissus est, eo quod vltra terminum sibi præfixum moram traxisset. quod facit secundum Plate. vbi supra contra nuntios, & ambasiatores, qui aliquid agunt vltra quod habent in mandatis, quod etiam si bene gerant, sunt puniendi. per dict. §. in bello. Quod dicit ibi additio, quod obseruant Veneti, qui acriter puniunt suos ambasiatores, si agunt vltra, quod eis mādatum fuerit, siue bene, siue malè agāt. * Vid. Guiller. Benedi in rep. C. rainuntius detestatin. in verbo in eodem testamento relinquēs. num. 69. * Quod facit contra istos procuratores, & nuntios ciuitatum, & villarum huius re-

gni, qui mittuntur ab ipsis: qui aliquando excedunt mandatum, & instructionem, quam ab ipsa ciuitate portant: quia debent puniri, etiam si bene gerant vtilitatem reipublicæ. Quod ego aliquando volui punire, saltem in amissione salarij. Et ibi glo. in d. §. in bello dicit. quod facit pro prælatis contra subditos: tenet illa glo. non sit Accursij secundum Bart. ibi. & facit in simili quod tenet Angel. in consi. 225. quasi in fine. vbi tenet per l. fi. C. de negotijs gestis. & per l. si pro te. ff. mandati. quod ingerens se domino inuito, quantuncūq; domini negotia bene gerat, & de suo expendat, non repetit per dicta iura. licet contrarium teneat glo. & malè. in l. soluēdo. ff. de negotijs gestis. de quo plenè per Barto. in l. stichum. §. fina. ff. de nouatio. ¶ Si iudex ponit manus ad annexa mandato, ¶ non dicitur excedere fines mandati. est glo. in c. licet ergo. 8. q. 1. loquendo in iudice delegato: & quia talem datum extenditur ad casus similes, & æquipollentes. vt in l. fi. §. fi. ff. manda. & tenet Alex. in consil. 40. in 5. volu. nu. 11. & Feli. in cap. translato. de constitu. col. 5. vbi dicit, quod idem est in procuratore, & in arbitro. vt Inno. in cap. dilectus. de arbitris. & idem est in teste. vt Bal. in l. perēptorias. circa finē. C. sent. recur. non poss. & Hippoly. de Marfi. in repeti. rubr. ff. de fideiussu. nu. 189. vbi tenet quod Feli. & Paul. de Castro in consi. 28. & Abb. in consi. 62. in 2. volumi. pro quibus dicit Hippol. quod est tex. in l. sed ades. §. si quis mulierem. ff. loca. & Bald. in cap. 1. de capi. qui. curiā vendi. & in d. c. translato. vbi dicit, quod vēdita vacca, ¶ venit vitulus qui est in corpore, & etiam vitulus natus, qui nō dum pascitur herbis. Et faciunt alia plura singularia in materia dicta per Feli. in dicto capitu. translato. & in cap. causamque. de re iudi. in 2. & 3. colu. Et Hippoly. vbi supra tenet, quod ille, qui tenetur ad emendationem damni, tenetur etiam ad expensas, ¶ quæ sunt occasionedāni. vt in l. si seruus. §. rumpi. in verbo, verū sumptus. ff. ad l. Aquil. & Alexan. in l. 2. in principi. ff. si quis cautio. vbi quoque dicit quod transactio facta ¶ super sorte, operatur etiam super poena tanquam super cōnexo. Quod sequitur Feli. in cap. super literis. de rescrip. 13. col. vbi quoque dicit, quod iurisdicō super principali, extenditur ad connexa. Et idem, quod liberatio facta super principali, extenditur ad cōnexa, ¶ & dependentia, etiam non expressa secundū Feli. ibi, & Abb. in consilio. 18. in 2. volu. vbi arbitri ¶ potest cognoscere de coherentibus, & cōnexis, etiam si in cōpromisso non sit dictum. Et facit quod dicit Ioan. de Ana. in cap. licet heli-

de simo. vbi ait, quod valet sententia super non 15 petitis, ¶ quando non petita sunt cōnexa. vel dependentia: quia illud, quod est de appendicijs, dicitur ad propositum, & pertinet ad articulum vt Bald. in l. testiū. in 3. col. C. de testi. & Ang. in l. iam dubitari. ff. de hæredi. institui. & quia di-

16 spensatio ¶ extenditur ad contigua. glo. in cap. quia in tantū. de præben. Item sentētia ¶ extenditur ad connexa. vt habetur in l. si cū tibi. C. de iud. & ibi Bar. & Hippoly. de Marfi. in d. re. pe. vbi in num. 187. & 188. tenet quod est idem in fideiussore, quando obligatur pro aliqua ad 18 ministracione, ¶ censetur obligatus pro omni actu cōnexo ad illā administracionē. argu. in l. lucius. §. Paulus respondit. ff. de adminitra. tuto. & ibi Bar. ¶ Et facit quod dicit Bart. in l. non quasi. §. 1. ff. rem pupilli. salu. for. vbi ait, quod si tutor quædam negotia pupilli gessit, & quædam non, quod tamē pro nō gessis etiam ¶ tenetur, & hoc propter cōnexitatem. Et potest esse ratio: quia cōnexorum, & dependentium idem est iudicium: & idem iudicamus de connexo, quod de principali. vt in l. perinde. §. si seruus. ff. ad l. Aquil. & Bald. in l. quid ergo. §. sufficit. ff. de iudi. cōtrar. tuel. ¶ Idem quoq; est de collatione præbendæ consuētæ ¶ confertur canonico, quia confertur canonicatus: nō quia sit accessoriū, sed ratione cōnexitatis. arg. in capi. si quis obiecerit. p. q. 3. & Imol. in cap. cū m. de constitu. col. 18. & Feli. in dict. cap. translato vbi latissimè de iuribus illorum cōnexorum. & Hippoly. de Marfi. in l. 1. §. frater diuus adrianus. ff. de quæstio. nu. 8. vsque in finē. ¶ Adde quoq;, quod mandatarius ad eligendum potest postulare. ¶ glo. in cap. Innocens. 22. q. 4. & in capit. cū in causis. de electio. Et quia iudex, seu executor faciens id, quod non multum differt a mandato, non dicitur fines mandati excedere. vt ibi glo. in d. c. innocens. Et sic iudex datus ad recipiendū testes, potest recipere cōfessiones, ¶ & dicitur confessio iudicialis: quia hoc est iuxta mandatum, licet non sit mandatum. tenet Rota decisio. 24. in antiquis. in titul. de probatio. & in antiquiorib⁹ in titul. de testibus. decisio. 3. ¶ Et idem Rota in decisio. 1. de arbitris. in antiquis. dicit, quod iudex datus ad cognoscendum de cōpromisso, ad finē vt obseruetur, ¶ potest in obediētem condēnare ad poenam compromissi. ¶ Item talis arbiter potest in sua sententia condēnare contumacem in expensis. ita Inno. in c. ex parte. de arbitris. ¶ Itē iudicare de fructibus, & de terminis solutionis: quia ista cōtigua sunt compromisso, licet in eo non expressa. & sequitur Abb. in c. cū dilectus. de arbitris. colu. 5.

¶ Quoque arbiter potest incidenter cognoscere de restitutione in integrum. ¶ Et est ratio: quia non est extra compromissum, sed ipsi negotio inhæret. & secundum Angel. in l. si vacantia. 28 col. C. de bonis vacan. lib. 10. & quia ratione incidentiæ ampliatur iurisdictio. vt Abb. in cap. 1. de in integr. resti. Et ideo dicit Butri. & Imol. in cap. cum inferior. de maio. & obedi. quod si mandetur iudici, vt aliquem capiat, & condemnet, certè potest eum absoluerè, si meretur, quia hoc est contiguū mandato, nisi esset merus executor. Et idem est in teste, vt latè Felin. in d. cap. causamq; de re iudi. 2. & 3. col. vbi quoq; tenet, quod habens mandatū de vèdèdo, potest etiam rem venditam tradere. ¶ vt Angel. in l. si quis prohibuerit. ff. de publici. Et quod procurator datus ad vendendum, potest vendere, & dominium transferre, habita fide de pretio, ¶ aliter non interueniente pecunia. tenet Abb. in cap. olim. el primero. de officii. delega. colū. 2. exceptis casibus, vt ibi per Felin. & per docto. in l. à diuopio. §. sed si emptor. ff. de re iudi. ¶ Et licet mandatū iurisdictionis ¶ sit strictum, veniunt consequentia ad petita. vt Bald. in l. fina. 2. col. C. de fideicommiss. liberta. & Innocen. in cap. episcopi. de rebus eccle. non alienan. dum dixit, quod legatus datus vt reducat ad proprietatem malè alienata, potest cognoscere de possessione, tñ super extraneis nō potest cognoscere. vt Bald. in dicto cap. causamque. ¶ Et Felin. in dicto cap. cum dilecta. col. 18. versicu. limita secundo. tenet, qd quando iudex facit illud, quod non multum differt à mandato, non dicitur excessisse fines mandati, dummodo sit vicinū mandato. Et quando dicatur vicinum mandato, vel connexum, tractat singulariter Felin. in cap. sedes. eodem titu. de rescrip. col. 4. versicu. & pro hoc vltimo. allegando Aegidi. de Bellame. de cisione. 28. vbi dicit, quod si Papa ¶ ad instantiā alicuius commisit causam, adiecta clausula (cū incidentibus, & dependentibus, & connexis) intelligitur de his, quæ sunt eiusdem naturæ, cuius est ipsa causa, scilicet de iudicialiter agitandis. de quo dicit, nunquam obliuiscaris. & quia cencestra iurisdictio in genere, veniunt ea, sine quibus iurisdictio non possit expediri, etiam si sit maioris iurisdictionis. per l. quotiens. C. de iudic. vt Bartol. in l. 2. colū. 2. ff. de iurisdic. omnium iudicum. Sed hoc intelligit Felin. vbi supra, dummodo sint eiusdem speciei. Facit ad idem, quod tenet Rota. decisione. 23. in titulo de procuratorib. vbi ait, quod licet procurator possit necessaria ad causam, ¶ non tamen grossa quæ possit dominus: sicut offerre se ad spontè

confitendum, consentire testium examinationi, sine citatione, & similia, quæ non veniunt in mandato: sicut ne donatio, aut liberalitas, secundum Felin. vbi supra in tertia col. versicu. & dicit Rota. ¶ Tu quoque nota singular. verbum Felin. in dicto cap. translato. de constitū. 5. colū. vbi tenet, quod ad hoc, vt aliqua sint connexa, ¶ non sufficit, quod eodem tempore sint facta, nisi simul. Quod ego iam pluries practicaui: & in quadam cōmissione Regia. virtute cuius, quidam perquisitor in ciuitate Placentiæ procedebat contra priuatas personas de causis, quæ non erant expressæ in cōmissione, nec in ipsius petitione, & volebat eam extendere ad eas ratione verborū contentorū in dicta prouisione, ibi, *sobre lo annexo, e connexo*: sed quia illæ iniuriæ non erant factæ tempore, quo iniuria principalis fuit facta, sed postea, non poterat ille iudex de hoc cognoscere: & non obstante allegatione partis declinat iurisdictio, ille perquisitor protulit sententiam in eos: quæ sententia in causa appellationis fuit reuocata in curia regali: & iudex qui eam tulit, fuit in expensis condemnatus, & in salarijs. Quod ego ei dixi antequam pronuntiaret, & noluit credere mihi. Et allegaui quoque ei, quod illæ iniuriæ non erant deductæ principi in petitione, nec habebat in mandatis, vt de eis cognosceret: quia iudex delegatus, seu perquisitor, non potest cognoscere de rebus, ¶ vel personis in cōmissione non contentis, vt in capit. 1. & gloss. de offi. delega. & in cap. cum olim. eodem titu. tenet ad litteram. Specula. in tit. de iudice delega. §. sequitur. versu. Item ad eius officium. numer. 2. & text. in l. 20. titu. 4. partit. 3. versicu. *Otro si deximos, que el delegado no se deue trabajaren otro pleyto entre ellos, sino en aquel, que señaladamente le fue encomendado que librasse*. Et rectè fuit condemnatus ille perquisitor in retributione salarij, & in expensis: & in sua sententia fuit nulla pronuntiata. ¶ Et facit quod sententia lata contra formam rescripti & cōmissionis, ¶ est nulla. ¶ tenet Paulus de Castro in l. cum que rebatur. ff. de re iudica. & Paris de Pute. in tractat. syndica. in parte, iudex an si iudex mandat nu. 9. fol. 142. in libro portat. ait, quod si iudex extendit iurisdictioem suam ad aliam rem, super quam non est ei commissā, præter consensu partium, tenetur ad interesse. per text. in capit. sacro. de sententia excommunicatio. ¶ Et in quantum tenet, quod fallit, si de consensu partium iudicat, idem tenet dicta. l. 20. partit. 3. ibi, fueras ende por auenencia de ambas las partes. Idem tenet gloss. in extrauagan. sedes apostolica. de concessio. præben. in parte, tenorem. vbi

ait,

ait, quod forma mandati, & tenor, est ex acta diligentia obseruandus, alias processus non valeret iudicialis: secus partialis, id est per partes habitus, & factus. Quod intellige vt supra dixi, quando forma rescripti est merè in fauorem partium, secus si ob publicam vtilitatem. ¶ Sed du bitatur, si delegatus, seu perquisitor in iurisdictioe excedit, ¶ si ordinarius iudex potest introumittere. Quod videtur: quia ordinarius supplet negligentiam, seu malitiam delegati, quando ex tali oritur peccatum: sed in alia causa pecuniaria non introumittit, sed remittit eam ad superiorem. tenet Abba. in cap. significauit. de officio ordi. numer. 2. ¶ An delegatus delinquens in delegatione sua ¶ possit conuenire coram ordinario loci: Doctores Legistæ hanc quæstionem tractant in authent. si qua in prouincia. C. vbi de cri. agi oportet. Tamen Abba. in capitulo fina. de rescrip. fina. colum. nu. 17. concludit, dicendo. Aut delegatus delinquit in non procedendo, quia tunc solum excessit contra Regem, vel Papam in non parendo mandatis ipsius, non potest per alium inferiorem puniri. Aut delinquit iniquè agendo, & tunc potest puniri per ordinarium loci: quia non conuenitur vt delegatus, sed vt criminofus. Tunc dicit ibi Abbas, quod Ioannes Andreas ibi dicit se non credere, quod pendente causa coram eo, possit puniri, nec conueniri coram ordinario, saltem vbi impediretur procedere in causa sibi commissā, & delegata. Nam respectu illius causæ duntaxat, est maior ordinario. vt in capitulo, studiuisti. de officii. delega. Vide glossam in cap. prudentiam §. adijcimus. de officii. delegat. in verbo, arguendus. Sed ego credo, quod Abb. dicat verum, & glossa ibi intelligatur, quando delinquit in nō exequendo mandatū, quod tunc redarguatur, & superior puniet eum. Et Barba. transit cum illa glo. Et Montal. in l. 4. tit. 7. foro legū. lib. 1. in glo. si. in fine, tenet indistinctè, quod ordinarius potest punire delegatum principis delinquentem in processu causæ, & abutentem iurisdictioe. vt in authent. vt iudices sine quo quo suffragio. §. volumus. collatio. secunda. Et Ancharr. in Clementi. prima. de offi. ordina. sed summa Syluestri. in parte, iudex. primo. §. 7. transit cum Abba. vbi supra. quam vide. ¶ Et vide Iasonem in l. secunda. ff. de in ius vocan. numero. 2. versicu. adde. vbi tenet, quod si delegatus Papæ delinquat, potest accusari coram ordinario, & puniri postea finito officio. Et dicit esse glossa. singulari, in dicto capitulo fina. de rescripti. & textus, & ibi Abba. in capitulo fina. de statu. monacho. Et vide

singulariter Ioannē de Plate. in l. siue ex prætoriano. C. de executori. & exactori. lib. 12. vbi expressè tenet, quod si delegatus à principe delinquit in prouincia, præses contra eum cognoscit, licet alias delegatus maior præside reputetur. ¶ Et que durante el tiē- vide peregrina in parte iudex q. 13. in glo. cōmissionis in fine. *

S V M M A R I V M.

- 1 An plura officia quis potest habere. & numero. 6.
- 2 An potest quis esse in pluribus collegijs.
- 3 Habens iurisdictioem ordinariam in ciuitate, non potest legere, nec cathedram ordinariā habere.
- 4 Officia compatiblea, an potest quis habere.
- 5 Dispensatur vt quis habeat duo officia ex necessitate, intelligitur pro tribus annis.
- 7 Officia incompatiblea, quæ dicantur.
- 8 Quæ sit pœna habentis plura officia.
- 9 Quando quis eligitur ad duo officia compatiblea, duo salaria debet habere.
- 10 Idem in doctore vtriusque iuris, qui dat vocē in vtroque, duo salaria debet habere. Idem dic in distributionibus quotidianis, quæ debentur duplicatè illi, qui duplici iure inter est diuinis officijs.
- 11 Quando labor minuitur, salarium minui debet.
- 12 Qui habet duo officia, debet habere familiam pro vtroque. Et pro vtroque debet stare ad duos syndicat.
- 13 Si eligitur ad duo officia in eadem ciuitate, an retineat primum, vel secundum.
- 14 Doctor debet intendere in illa scientia, & per seuerare, quam semel elegerit.
- 15 Rex potest de duobus officijs facere vnum, & alterum suppressere.
- 16 Officiū an quis debeat habere pro vno anno: & an puniatur, qui vltra annū habet officij. An si fiat electio officij vno cōtextu, per triēnium vitietur.

Officio. d. Rectè dicit, officium: quia nemo potest habere duo officia ¶ & sic duos magistratus, sed vnũ tantummodo. tex. in. l. 2. tit. 16. lib. 2. in ordi. reg. in. fi. & in. l. 14. titu. 2. lib. 7. in eisdẽ ordi. text. in. l. nemo. quæ est lex fina. C. de assesso quia nemo potest subire vicẽ duorum vt ibi. **po que tuieren el officio d que les**

quia cum ad vtrunq; festinat, neutrum bene peragat: & quia qui binos lepores vna sectabitur hora, vno quandoque, quandoq; carebit vtroque. & in. l. si plures. ff. de pactis. & in. l. quisquis. C. de postulan. & in. l. hac parte. & ibi glo. & in. l. comperimus. C. de proximi. sacro. lib. 12. & ibi doctor. & in. l. 1. C. de præposi. agenti. in rebus. eo. lib. & habetur in. l. si cõsul. ff. de adoptio. Specula. in titu. de iura. calum. §. tertio. vers. quicquid aliquid. per glo. & docto. in cap. ex literis. de p. batio. c. fina. de institutu. & in cap. per nostrã de iure patro. cap. debitu debatis. text. in cap. cum singu. de præben. in. 6. * Et text. in. l. 60. tit. 5. par. 1. & ibi Greg. Lopez. & Peregrina in parte dignitas * vbi singula officia singulis psonis committi debent. & vna persona non debet habere duo officia, sicut singula membra corporis, singulos actus habent. vt in capitu. 1. 89. distinctio. & in cap. presbyteros. 16. quæstio. 1. ¶ Et in expreso tenet Angel. in. l. si quis decurio. C. ad legem Cor. de fal. dicendo, quod vnus non potest ad duorum magistratuum officia deputari: quia nõ est credendu duabus causis tam necessarijs vnũ sufficere: quia exercendo vtrunq; neutrum bene perageret. vt in dicta. l. nemo. Et sic non potest habere quis duo correctoria, nec duas militias, quæ requirunt continuũ exercitium personale: cum sit impossibile esse eundem in eisdem, eodem tempore militare. vt in dictis iuribus cauetur: & in. l. his quidem. §. in posterum. C. qui milit. poss. vel non. lib. 12. ¶ Vt in eo, qui vult esse in pluribus collegijs ¶ & societatibus, ita quod à seruitio vnus auocetur à seruitio alterius. Similiter nõ potest quis aspirare ad duo officia, quibus non bene sufficeret, secundum Angel. vbi supra, vbi ait, qd cum salario, nec sine salario non potest quis aspirare ad dicta officia: & quia si dicta officia & honores sunt magni, per quos & amicis fauor, & inimicis timor possit incuti. vt in. l. libertus. §. præscriptio. ff. ad municip. & in. l. penul. ff. de assesso. * Quinimo in aliquo loco seu villa sub officij priuationis poena non habeat quis duplicem publicum of-

ficiũ vt Peregrina in parte officium. col. 3. in princ. * ¶ Et ideo dicit Bart. in. l. lecta. ff. si certum peta. num. 33. quod habens administrationem iurisdictionis in ciuitate, non possit legere ordinarie, nec cathedram habere. Quod facit cõtra istos auditores cancellariæ Pincianæ, qui habent audientiam & regunt cathedram dicti studij: quod iam est de remedio per nostrum Carolum prouidenter consultum, vt vnum tantummodo habeant officium, & fuit in praxim deductum. Quod manifestè videtur in splendissimo doctore de Mancauedo, qui cum vtrunq; habuisset, deposuit officium auditoris, cathedranq; amplexus est, siue delegit. Et vi. ibi per Alex. in numer. 11. ¶ Tamen licet hoc sit verum si princeps, vel populus, qui habet autoritatẽ principis eligat sciẽter doctorem legentem, ad officiu videtur dispensari: quia certa sciẽtia principis æquiparatur clausulæ (non obstantibus) quãdo nõ tollitur ius tertij. Ita tenet Bal. in proemi. feudo. 13. col. & Archi. in. c. si eo tẽpore. de rescri. in. 6. Tenet hoc Marti. Laudẽ. in tract. de legatis principũ. tomo. 5. tract. q. 29. fo. 256. ¶ Tamen si dicta officia sunt ¶ compassibilia, & potest eis cõmodè seruire, bene potest ea habere. vt in. l. si. ff. de assesso. Et sic concordatur tex. in. l. 1. ff. quãdo appellan. sit. vbi præfens in ordine decurionũ sederit consiliarius: nã illi duo honores sunt cõpassibiles, nec sunt ambo cũ salario: & solũ per vnum decurionatũ potest incuti fauor, & terror, & nõ per alium. licet Inno. timuit illum tex. in. c. irrefragabili. de officio ordi. & non soluit. ¶ Plura autẽ officia cõpassibilia potest quis habere, si nõ sunt onerosa: quia nõ est verisimile aliquem affectare, quia concurrat ambitionis suspitio. vt in. l. tria onera. ff. de excusato. secundum Ange. in. d. l. si quis decurio. * Et vtrum quis possit cogi ad duplex officium dic vt in. l. 1. C. quemadmodum. ciuili muner. indu. libro decimo. * ¶ Et vide Ioann. de Plate. in. l. maior. C. de dignita. lib. 12. nu. 2. vbi tenet, qd licet quis vno tẽpore non possit plures dignitates habere, nec continuare, imò incidit in ambitũ. vt in dicta. l. si. de assesso. C. & in. l. si. C. ad legẽ Iuli. de ambitu. ¶ Tamẽ potest habere plures dignitates, & officia, & honores eodem tempore, si non habent administrationẽ annexam, etiã si vna habet annexam, alia non. vt in prima constitutu. C. §. ideoque. ibi, consularẽ atque patriciũ. & in. l. 1. & 2. C. consu. lib. 12. si autem habent annexã, tunc si inter se continet repugnantiam, siue per actũ vnus impeditur administratio alterius, & sic non compatiuntur ad inuicem

tunc

tunc non potest habere. vt in. d. l. eis quidem. C. qui milit. non poss. lib. 12. & ibi Plate. secus si compatiuntur ad inuicem. l. si consul. & l. sequẽti. ff. de adop. & ibi per Barto. & Plate. in. d. l. maior. ¶ Et idem tenet Barto. & Plate. in. d. l. cõperimus. C. de proxim. sacro. scrini. lib. 12. dicendo, quod licet non possit quis ad duo officia fungi, fallit si sunt connexa, & circa idem, quæ quasi pro vno reputentur. vt in dicta. l. eis quidem. & ibi docto. Ex quo infert Bart. & Pla. & Angel. in. d. l. comperimus. quod potestas potest quẽ deputari vt sit iudex, & notarius maleficiorum, cum officia non sint diuersa, sed circa idem tendentia. Et similiter si iudex, qui erat tabellio, scripsit acta corã se facta, quod ex illis iudicare potest, & tenet sententia: cum hoc casu possit exercere duo officia circa idẽ tendentia. Quod est notandum. * Ansi aliquis possit duo officia gere. vide. singulariter Petrus Antibola in tracta. de muneribus. in. 3. parte. principal. num. 61. tomo. 6. tractatuũ fol. 24. & Alberi. in tracta. statutorum. prima. parte. q. 142. * Vide quæ dicam in. c. 36. infra eod. in scripto. numer. 3. ¶ Et licet quis non possit habere officia incompatibilia, fallit, nisi aliud operetur hominis, vel iuris dispensatio. vt Abb. in. c. ex literis. de probatio. ¶ Et causa vtilitatis, & necessitatis. vt glo. ibi. & Bart. in. l. sancimus. C. de executo. & exactori. lib. 12. dicendo, quod ex necessitate potest quis suscipere duo officia simul, & semel, sed nõ tria. Et idem tenet Plate. in. l. 1. C. quemadmo. ciuilia mune. lib. 10. Et idem tenet Plate. in. l. hac parte. C. de proximi. sacro. lib. 12. & in. d. l. his quidem. qui milita. non poss. nu. 1. & 2. ¶ Quinimo dicit Felin. in. d. cap. ex literis. nu. 10. quod non potest dispensare etiam ex causa, vt quis habeat tria officia. ¶ Adde, quod dispensatus vt habeat ¶ duo officia ex necessitate, intelligitur pro tribus annis. vt in. l. sancimus. C. de executo. & exacto. lib. 12. sequitur Alex. in additio. ad Bart. in. l. si consul. ff. de adoptio. ¶ Quoque potest habere duo officia, quando non sunt repugnantia, vt Cyn. in dicta. l. si quis decurio. * Et Alber. in. l. cum seruus. §. cõis seruus. ff. de stipula seruo. & in. l. 3. ff. de adoptio. * vel quando tendunt ad eundem finem. vt Bart. in. d. l. comperimus. secus quãdo sunt protinus diuersa, vt ibi. & Paris de Puteo in tracta. syndicus. in parte. officium nemo. fol. 192. nume. 3. ¶ Et ansi dicta officia sunt publica, aut priuata, si potest quis simul habere. vide singulariter Petrus Antiboli. in tract. de muneribus. in. 3. parte. nu. 61. tomo. 6. tracta. foli. 24. ¶ Quoque non potest quis habere duas ¶ iurisdictiones, vt dictum est. Quod intellige in

contentiosis, secus in gratuitis. vt glo. in. d. capi. ex literis. & ibi Felin. late. numer. 10. ¶ Quæ autem dicuntur ¶ officia in compatibilia, vel compatibilia, & non repugnantia, in hoc non potest dari certa doctrina, sed secundum qualitatem, & varietatem factorum, personarum, ac officiorum, potest iudicari secundum Abb. in. d. capitul. ex literis. ¶ Sed quæ sit. ¶ poena habentis plura officia. Bart. in. d. l. quisquis. C. de cohartali. princip. lib. 12. dicit, quod lex, seu statutum dicitur, quod habens vnum officium, non debet aliud accipere: quod si accipiat, ille qui sic accepit, careat officio accepto, & eius effectu, & etiam punitur in hoc, quod non debet habere stipendium primi officij, nec eius privilegiũ. Quod sequitur Ludou. Roma. in singula. 388. vbi dictum Bart. commendat. ¶ Sed tu vide dictum Pari. de Put. in. d. tracta. in. d. parte. officium nemo. fol. 192. vbi ait, quod quando quis assumit duo officia, & non potest habere nisi vnum, non potest habere salarium nisi primi officij tantum. ¶ Sed tu dic, quod quando quis eligitur ad plura officia ¶ compatibilia, debet duo salaria habere, sicut gerit duo officia. Ita Bald. in dicta. l. binos. C. de aduoca. diuerso. iudi. & per eundem in cap. 1. vlti. col. si de feud. guar. & Paul. de Cast. in. l. si eadem. de assesso. Ange. in authen. vt determi. sit num. cleri. colla. 1. & in. §. illud autẽ. in authen. vt iudi. sine quoquo suffra colla. 3. & ibi quoq; Ange. & Felin. in. c. trãslato. de constitu. nu. 6. & Felin. in. c. cum oliu. de re iudi. nu. 1. vbi alia iura allegat. ¶ Vbi quoq; dicit quod si plura officia vniuntur, debentur duo salaria habenti vtrunq; tanquã vnum. ¶ Et idẽ si archidiacono debetur procuratio visitationis si visitat vt vicarius, habebit duplicem procurationem. vt docto. in cap. nuper. de censu. & Bald. in dicta. l. si vices. de adoptio. ff. in fine. dicens, qd qui gerit vices plurium officialium, meretur salarium cuiuslibet. ¶ Et facit, quod tenet Ioã. de Plat. in. l. quod maior. C. de dignita. lib. 12. nu. 3. vbi dicit, quod cum quis vtitur duplici officio ex lege, vel statuto, vel superioris permissione, habebit duplex salariũ. per glo. in. d. §. illud. in verbo, officium. & est casus in. l. his scholaribus. C. de eroga. milit. anno. lib. 12. Quia quotiens iura duorum concurrunt in personam vnus, idẽ seruatur in personã vnus, quod in duobus. l. si quis mihi & tibi. in prin. ff. de lega. 1. & l. titius. §. qui marco. ff. de annuis lega. l. tutorẽ. ff. de his quibus vt indig. ¶ Idẽ dic in doctore ¶ vtriusque iuris, qui dat vocẽ in vtroq; duo debet habere salaria. vt tenet Bal. in. l. ad scribatũ. C. de appell. nu. 2. Idem tenet Paris de Put. in. d. tract. in parte, lala

te salariū. nu. 2. fol. 226. ¶ Et idē Bal. in cōsi. 470 in. 4. vol. loquēdo in distributionibus quotidiana, quia debētur duplicatā illi, qui duplici iure interest diuinis officijs. Et sic vidi in praxim in vniuersitate Salmanticensi in personam doctoris de Tapia, q
erat doctor v-
triusque iuris
es encomendado,
in dicta vniuersitate. De quo latē per Feli. in ru. de maiori. & obediē. col. 2. & eundem, & Abb. in cap. cum olim. de re iudica. & ibi Bald. nu. 1. per plura iura, sequendo Ioann. And. & latē Anto. Curse. in tract. de verbis geminatis. nu. 26. to mo. 1. tracta. fol. 214. ¶ Sed quando assumit duo officia, & nō potest habere nisi vnum, non potest habere salariū nisi primi officij. prout tenet Paris de Put. in. d. tracta. in. d. parte, officiū nemo. fol. 102. ¶ Tamen si duo officiales subrogantur loco vnius, non habent maiorem salarium ambo, quā ille solus habebat. vt in. l. fina. C. de offici. magistra. mili. in fine, & in dicta. l. binos. tenet Albericus de Ro. in suo dictionario, in parte, salarium. ¶ Adde quoque quōd quando labor ꝑminuitur, debet minui salarium. vt Felin. in dicto cap. cum olim. de re. iudi. ¶ Dic quoq; quōd qui habet duo officia, debet habere familiam pro vtroq; ꝑ & debet stare ad duos syndicus. tenet Angel. in. d. §. illud. in authen. vt iudi. sine quoquo supra. colla. 2. & in. d. authen. vt sit nume. cler. termi. colu. 1. ¶ Sed quid si in eadem ciuitate quis eligitur ad duo officia, an retineat ꝑ primum, vel secundum, vide Specula. in titu. de censi. §. nunc dicendum. name. 15. & vi. l. 14. & l. 15. & 16. titu. 2. libro. 7. in ordinatio. regalib. & singulariter dictum Petrum Antiboli. in dicto tracta. de muner. in. 3. parte. numer. 62. cum sequentibus. tomo. 6. tracta. foli. 24. ¶ Et debet perseuerare in ea, quam eligit, per cuius electionem videtur alias renuntiare, vt tex. in. l. quidā C. de palati. sacra. lib. 12. Et ibi Plate. dicit, quōd est ibi argu. quōd doctor ꝑ debet intendere, & perseuerare in illa scientia, quam semel elegit, & cōmentatus est, non autem illa omiſsa, assumere aliam, nec ambas assumere cum administratione. ¶ Et quoq; dicit, q est contra eos, qui omiſso habitu doctoris, assumunt habitum armigeri militis: nisi fortē diceres, quōd propter cōnexitatem, quam habet ad inuicem armata, & inermis militia, vt in proemio institutionum, possit vtraque vti. vt in. d. l. eis. C. qui milita. nō poss. §. fina. lib. 12. ¶ Et sic, quōd si habenti officium deferatur aliud, quōd est in sua potestate retinere quod velit, vt in dictis iuribus. & tenet ꝑ in expresse Bar. in. d. l. quidē. ¶ Rex autem ꝑ

16 test de duobus officijs facere vnum, & alterum suppressere, & abolere in totum. tenet Bal. consili. 277. in fine. in. 2. volu. consili. per text. in. l. fina. C. de frumen. Alexan. lib. 11. ¶ Adde quoque, quōd pro vno ꝑ anno quis debet habere officium, & de eo prouideri. vt in. l. 2. titu. 16. lib. 2. in ord. regali. & Bart. in. l. omnes populi. ff. de iusti, & iur. col. 17. nu. 52. ¶ Sed hodie prorogatur per biennium. vt in. l. neminem. C. de iuceptori. & archa. lib. 10. * Et in. l. pro biēnio. ca. de proximio. sacro. scrinio. eod. lib. & test. in aut, de consuli. §. quantuncunq; coll. 6. in prin. & Plat. in. l. fancimus la. 1. C. de dignita. lib. 12. & l. 1. C. de Castrensi. eo. lib. 12. & l. 1. C. de decanis. eod. lib. & Plat. in. l. 2. C. de numera. eod. lib. & tex. & glo. in. l. nisi opinatores. C. de exacto. tribu. li. 10. & vide. Greg. Lop. in. l. 9. tit. 18. par. 2. in. gl. embiara a menudo vbi hoc tangit & in fin. glo. remanet cum. d. l. neminem. vbi officiales non debent esse perpetui sed ānales nisi aliud à rege seu à republica ordinaretur quia est damnoſa reſirmatio officialium quando multa est & lōga & vid. Enri. in. c. aduersus. de in munita. ecclesiarum. * & per Anto. Curse. in tracta. de potesta. regia. numer. 6. tomo. 5. tracta. fol. 223. vbi ponit quinque rationes, quare officia non sunt continuanda. Quod dicit, quōd fallit in subsidium, vbi alij defunt, qui gerant. ff. de muner. & honori. l. vt gradatim. §. quotiens. & in authē de defenſo. col. 3. in fi. vid. Soci. in fallen. in parte, Reddit. Et vid. l. 9. in titu. 1. in quaterno, de la mesta. Et de materia per Ange. & Salyce. in. l. 1. C. ad. l. Iuli. de ambit. ¶ Imo si quis stat in officio vltra annum, incidit in poenam. vt in. §. sunt præterea. In titu. de publicis iudi. ¶ Et si quis officium habuit, quōd si non vult, non potest eligi iterum in eum, nisi elapſo quinquēnio, vel biennio. vt in. l. ab honoribus. C. de muner. & honori. lib. 10. Et vi. text. in. l. his muneribus. ff. de vaca. & excusa. munerum. ¶ Dic quoq; quōd si talis prouilio, seu electio officij fieret vno cōtextu. per triennium contra formam legis, seu statuti, non valet in anno: tenet Roma. consi. 66 quem vide. & sic vtile per inutile in isto casu vitatur. vid. ibi per eum.

S V M M A R I V M.

1 Index, sub fide, & industria, debet contentiones dirimere, nec fallat, nec fallatur. num. 4.

Index

- 2 Index sapiens, quis dicatur.
- 3 Fides, fundamentum est iustitiæ.
- 5 Fides, præfertur industrie.
- 6 Fidem fallere, graue est.
- 7 Industria, qua dicatur.
- 8 Professores optimi iuris ciuiliſ, sapientes vocantur.
- 9 Index, debet habere conscientiam, scientiam, & experientiam iudicandi.
- 10 Index iudicans contra conscientiam, & contra iustitiā scienter, an pariatur poenis. c. cum æterni. de re iudi. num. 6.
- 11 Index, qui malē interloquitur, parti tenetur.
- 12 Index, qui totam causam malē diffiniat, parti tenetur. Et idem dicitur in iudice ecclesiastico, qui aliquem iniuste excommunicauit, & in notario.
- 13 Indices plures, qui simul per imperitiā iudicauerunt, an omnes teneantur.
- 14 Index, qui secundum vnam opinionem & malam iudicauit, an teneatur.
- 15 Cōmunis opinio, an sit sequenda in iudicando vide regulam, & fallentias.
- 16 Commentatori magno non statuitur, nisi probeat opinionem suam.
- 17 Quando opiniones sunt hinc inde probabiles, laudatur iudex, qui diuidit per medium materiam diuisibilem.
- 18 Lex habens duos intellectus, non potest allegari pro decisione legis.
- 19 Gloſ. vel alius, referens plures opiniones, præsumitur in dubio vltimam approbare.
- 20 Index, qui imitatur opinionem magistri sui, excusatur in syndicato. nu. 22.
- 21 Sententia lata contra cōmunē opin. est ipſo iure nulla.
- 23 Opinio communis est sequenda, fallit in arbitrio.
- 24 Quando opiniones sunt contrariæ, vel occurrunt dubium, iudex sequatur consilium Abb. in cap. 1. de constitū.
- 25 Index debet aduertere ad vires ingenij sui.
- 26 In iudice sex requiruntur.
- 27 Index, qui malē indicat, plus perdit, quā pars.
- 28 Index negligens, an puniatur.
- 29 Negligentia, an debeat probari. nu. 37.
- 30 Index dicitur negligens, non recipiēdo querimoniam, & non faciens dāna passo restitui.
- 31 Fur licet fustigetur, debet detineri in carcere, donec satisfaciatur parti, & fisco, alias iudex tenetur: sed hodie potest cedere bonis.
- 32 Index negligens dicitur, quando remittit partes ad arbitrium.
- 33 Index negligens generaliter dicitur, quando nō procedit in causis, in quibus tenetur procedere de officio.
- 34 Index antea quā in delictis ex suo officio procedat, debet partem offensam requirere.
- 35 Index in ciuilibus denegando officium parti, non tenetur in syndicato.
- 36 Index de factis per eum, ex officio non potest redargui.
- 37 Negligentia iudicis, qualiter probetur.
- 38 Index negligens, an perdat salarium.
- 39 Tutor, vel curator, an propter negligentiam perdat salarium.
- 40 Corrector, seu iudex propter culpam remotus ab officio, non debet habere salarium.
- 41 Index, an potest ab officio remoueri propter negligentiam.
- 42 Locum tenens ab officio non debet remoueri, nisi ex iusta causa expressa in iure. Et an si potest corrector inhibere suo loco teneti, vt in aliqua causa non procedat, aduocando eam sibi.
- 43 Index vt ex negligentia teneatur, requiritur, quōd à parte requiratur.
- 44 Iudicem præsumitur semper esse paratum reddere ius.
- 45 Quando iudex requisitus propter negligentiam puniatur.
- 46 An plures interpellationes requirantur ad hoc, vt iudex ex negligentia puniatur.
- 47 An illud, quōd soluit iudex propter suam negligentiam, recuperet à parte.

- Fiel.** Pro sua fide, & industria iudicet, & contentiones dirimat, sic, vt nec fallat, nec fallatur. **¶** tex. est in l. quotiens. C. de ponderato. lib. 10. Et Ioann. de Plat. ibi dicit, quod peritus, & sapiens est: nec fallit, nec fallitur dolo suo: ergo non est sapiens, qui fallit, seu decipit **vfen bié del, yfiely**
1. **¶** Item sapiens est, **¶** qui non potest falli. Quod intelligit, si habet facti peritiam, aliàs ignorantia facti, sæpe fallit prudentissimos. secundum Plat. ibi. **¶** Sua fide dico, idest conscientia. vt in c. literas. de restit. spolia. & in ca. quoniã. de præscrip. & sic exponitur de pœnitent. disti. 3. ad finem. §. illud. quasi ad medium. Et quod talis conscientia, vel fides, sit publicè approbata, vt in l. si ventri. §. in bonis. ff. de priuile. credi. **¶** Et quia talis fides **¶** fundamentum est iustitiæ, idest dictorum, conuentorumq; constantia, & veritas. vt dixit Tuli⁹, primo, de officijs. Vbi non est sana fides, non potest esse iustitia. cap. vbi. 23. quæst. 1. Nam sub fide, lex, & iustitia continentur. vt in authen. de mada. princip. §. festinabis. Et si fides non seruetur, homines fiunt in agendis bonis operibus segniores, vt in authen. vt lice. de cæte. §. hic similiter. **¶** Quæ bona quippe fides debetur Deo, qui omnia videt, & cuncta iudicat. cap. quæcunque. 10. q. 1.
4. Et ideo bene subditur, nec fallat, **¶** scilicet propter fidem. nam fidelis non fallit de se confidentem. Talis hodie vix, aut nullatenus inuenitur. Prouerbio. 12. Virum fidelem quis inueniet? **¶** Nec fallatur, scilicet propter industriam. Præferenda **¶** est ergo in honore fides industria, quia hic præfertur in ordine. vnde fidelis prudenti viro præfertur. tenet Lucas de Pœna. in l. 1. C. de conditio. impub. or. lib. 10. Nec enim res vlla vehementius reipublicam continet, quam fides. vt Tuli. lib. de offi. Fidem quoque **¶** falle re, graue est. ff. de constitu. pecu. l. 1. in principio. Quid tam enim congruit fidei humanæ. vt ff. de pactis. l. prima. **¶** Quod intellige verum, si ex obseruantia fidei, non resultat illicitum. 22. quæstio. 4. capi. si ad peccatum. nam tunc potius est fides rescindenda, quam obseruanda. vt in cap. in malis. eadem quæstio. & tenet dictus Lucas de Pœna in dicta. l. quotiens. 1. col. 1. & ibi quoque in secunda col. dicit, quod ideo dicitur textus induitria, **¶** hoc est, doctrina, studium, & vigilantia: ab indulgere, idest operam dare studio. & generaliter loquendo qualibet ipsarum dicitur sapiens. vnde optimi professores **¶** iuris civilis vocantur sapientes. vt ff. de origi. iur. l. secunda. §. deinde sextus. vt ibi late per eum. **¶** Et sic,

9 quod iudex debet habere conscientiam, **¶** & scientiam iudicandi, & experientiam, vt late dixi in glossa proœmij, in parte, *iusticias qualisquier.* quasi in fine. versicu. & quia supra dixi. **¶** Quia si iudicat contra **¶** conscientiam scienter & contra iustitiam patitur pœnas positas in c. cum æterni tribunal. de re iudi. in. 6. secus si iudicaret contra conscientiam: dum tamen iudicaret secundum iustitiam, secundum Domi. ibi. Si autem credebat bene iudicare, & non iudicauit, tunc non patitur illas pœnas: tamen iudex tenetur ad æstimationem litis. vt Instit. de obliga. ex quasi delirans, in princi. & ibi glos. communiter approba. in verbo, litem. vbi ait, quod tenetur ipse in quo læsit: & hoc quãdo per ignorantiam, vel imperitiam: secus si dolo, quia tunc ex maleficio tenetur, & fit infamis. l. fina. C. de pœna iud. qui mal. iudica. & Bar. in l. filius familiaris. ff. de iudic. Et idem dic, quod iudex facit litem suam, quando iudicat contra consuetudines patriæ. Ita Bald. Salyce. & Ias. in l. iubemus. C. de iudi. & tenet Pala. Ruui. in repetitio. rubri. de dona. col. 3. nume. 12. & facit glo. in cap. Roma. de electio. in verbo, videas. Ias. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. col. 4. Sed hoc verum, dummodo consuetudo sit publica, & notoria. vt Ias. in d. l. iubemus. numer. 2. & 3. **¶** Et iudex, qui malè interloquitur, **¶** parti tenetur in quantum eam læsit. tenet Guido Pap. in singula. 580. §. iudex. allegan. Bart. in l. quod iussit. ff. de re iudi. Et idem, si totam causam **¶** diffiniendo malè per imperitiam iudicaret, tenetur parti secundum dict. Guido. & Bart. in l. fina. C. de pœna iud. qui mal. iudi. **¶** Videtur Alex. in additio. ad Bart. in l. de eo. C. eod. tit. in additi. magna. in princi. dum Bart. ibi tenet, quod quando iudex iudicat malè per imperitiam, tunc tenetur quantum religioni iudicantis videbitur. Intelligit ibi Alexã esse verum, quando illa sententia esset executioni mandata, quo casu tenebitur etiam in toto interesse, & in tota æstimatione litis. vt notat Bald. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsul. & lega. **¶** Et idem dicitur in iudice ecclesiastico: quia si iniuste excommunicat aliquem, licet eum absoluat, tenetur illi ad interesse. vt tenet glo. & ibi Bald. in capi. cum contingat. de offi. delega. de quo in capit. sacro. de sentent. excommunic. vbi singulariter, & gloss. in c. cum olim. Abbas eod. titu. de offic. delegat. in gloss. fin. **¶** Et tex. in l. 20. titu. 9. part. 1. vbi singulariter & hoc intellige nisi quando tale præiudicium vel interesse esset inæstimabile vt Ioannes Andrea. in d. capit. sacro. & Grego. Lopez. in l. 6. titu. 17. part. prima. in gloss. fina. & vide

vid. peregrina. in parte excommunicatio. 10. q. in glo. *absoluer.* **¶** Idem tene in notario: quia non describendo debitores, & eorum quantitates, quas describere tenetur, facit litem suam, & est obligatus simul cum dictis debitoribus ad eorum solutionem: tamen contra dictos debitores notarius habebit regressum: secus in iudice, pro ut tenet Plate. in l. qui numerarij. C. de numeraria. & actua. libr. 12. & facit text. in l. final. C. de magistr. conue. & tenet Iaso. in l. errore. C. de testamen. 1. col. & vid. Philipp. Deci. in l. si librarius. ff. de regulis iuris. & Hippol. de Marfi. in sua practi. §. superest. numer. 12. cum sequentibus. **¶** Sed si plures iudices **¶** per imperitiam iudicauerunt, simul quilibet in solidum facit litem suam: tamen vno solente, alij liberantur. tenet Baldus per text. ibi. in l. nouissimè. §. si plures. ff. de falso tuto. **¶** Et peregrina in parte sententia. q. 9. in glo. iudicatis. **¶** Quid si iudex **¶** iudicaret secundum vnam opinio. & malam. Barto. in l. cum prolatis. ff. de re iudi. tenet, quod facit litem suam, tamen mitius punitur. per dict. principium. Instit. de obliga. quæ ex quasi delict. naf. vers. videtur. Idem notat Bald. in l. mancipia. C. de seruis fugiti. & in l. pignus. colu. 20. C. de pignor. actio. Quod limitat Ange. in d. l. cum prolatis. procedere, quando iudicasset contra comunem, secus si nulla esset opinio approbata comuniter in casu illo, quia iudex tunc excusabitur in totum. allegat notata per Innocen. in cap. ne innitaris. de constitu. & Barto. in d. l. de eo. C. de pœna iud. qui mal. iudi. vid. Bald. in l. obseruare. §. proficisci. quæst. 4. ff. de offi. proconsul. & leg. Ioann. Andr. post gloss. in cap. capellanus. de ferijs. & Abb. in cap. 1. de re iudi. numer. 10. & Alexan. in d. l. cum prolatis. numer. 21. vbi in numer. 22. tenet quoque, quod si iudex iudicauit malè, sequendo opinionem bonam, tenetur in syndicato, licet mitius puniatur. Sed dicit limitari secundum Angel. vbi supra, quando iudicasset contra comunem: secus si nulla esset opi. approbata comuniter in casu illo, quia tunc excusatur in totum, per iura supra allegata. **¶** Ex quo infert ibi Alexã. in d. l. cum prolatis. **¶** numer. 23. quod comunis opinio **¶** sequenda est, & secundum eam debet quis iudicare. Pro quo dicit, quod est text. bonus. in l. 1. in verbo, crebrior. ff. de offi. quæsto. & ibi Bald. & in l. athletas. in princi. ff. de his qui not. infami. & Barto. in d. l. fina. cum concordantijs. C. de pœna iudi. qui malè iudi. & idem tenet Ioann. Faber in proœmi. instit. col. 2. nume. 2. & Bald. in l. 1. in fine. C. de vulga. & pupill. substi. & in capi. 1. de natura successi. feudi. in fine. **¶** Vbi ait, quod cõ

munes opiniones doctorum sunt tenendæ. Et vnde Ange. in l. si idem cum eodem. ff. de iurisd. omni. iudi. vbi tenet, quod comunis opi. est lex, & tanquã lex potest allegari. **¶** Et peregrina in parte doctor. **¶** Quod extendit, quod non solum comuni opinioni est standum in foro contentioso, sed etiã in foro conscientie & anime, comunis opinio excusat, etiã si veritas se habeat in contrarium. vt tenet Paul. de Cast. in consi. 19. col. 2. in fine. in 2. parte suorum consilij. **¶** Istam regulam limitat Alex. in d. l. cum prolatis. in fine, nisi comunis opin. esset notoriè falsa, vel rationabiliter conuincatur secundum quod iudex acutissimi ingenij æstimabit, vt inquit Ioann. Andre. in c. 1. de constit. & Abb. in c. 1. de re iudi. nu. 10. & in d. c. capellanus. de ferijs. **¶** Ad quod facit, quod dicit Gemina. in c. de quibus. 20. q. 1. vbi ait, quod licet potius sit standum opi. antiquorum, quam iuniorum, vt in d. c. de quibus. fallit vbi dicta iuniorum essent magis rationalia. vt in c. ita domus. 19. dist. **¶** Item a comuni opi. potest recedi, si alia opi. esset humanior. vt Host. & Abb. in c. 2. de cognatio. spiritual. in verbo, humanitatis. Sed hoc non tenetur per Alex. in d. l. cum prolatis. Quia quãdo opiniones sunt pares, amplectenda est humanior, vt in l. maiores. ff. de pactis. & tex. in d. c. 2. de cog. spiritu. Non obstat, quia loquitur in Papa habente potestatem legis condendæ: & ideo talem opinionem eligere poterit. Et idem, quod Alexã. in d. l. prolatis. tenet Abb. in d. c. 1. de constitu. in fi. vbi ait quod communis opi. est sequenda, nisi sit euidenter falsa, vel possit conuinci probabilibus rationibus. quod dicit esse notandum. Ad hoc dicit, quod solet allegari tex. in l. 1. C. de veteri iure enucle. vers. sed nec. vbi ait text. quod ex multitudine authorum non est iudicandum: quia posset vnus, & deterioris sententia, multos, & maiores in aliqua parte superare: & sepe Deus reuelat paruulis, quod abscondit sapientibus. **¶** Itẽ fallit, nisi contra comunem opi. sit glo. in contrarij: quia auctoritas glossæ est maior, quã aliorum doctorum. vt Bar. in l. vt vim. ff. de iusti. & iur. nu. 8. Et Bal. in l. cum hereditas. C. de positi. dicit, quod auctoritas glossæ omnes alias antecedit. & Azo. & Accursi. glossatores habuerunt illustre ingenium. vt tenet Bal. in ti. super lothari. in vsu. feudo. Et idem Bal. in c. dilecti filij. de maio. & obed. dicit, quod Accur. glossator fuit vberimus fons iuris ciuilibus. Et Cyn. in l. nam moriturus. C. de cotrahẽ. & comit. stipul. appellat glossatorem idolum suum. Et Ioan. butri. in l. 1. C. qui pro sua iuris dicit, quod vbi cum glossa concordat aliquis doctor, illa opinio censetur comunis in iudicando. Et Bald. in l. si. §. necessitatem. 3. col. C. de

C. de bonisque liberis. dicit, 'Adhæreas car-
tio veritatis, id est glossatori, & in perpetuum
non errabis. Et in authenti. cessante. 13. col. C.
de legiti. hæredibus dicit, quod in consulendo
timet recedere à glos. Vide latè de hoc Ias. in
dicta. l. vt vim. ff. de iustitia & iur. numer. 34.
¶ Vid. tu quoque Ioann. Fab. in. §. pupillus. In-
stitu. de inutilibus stipula. vbi dicit, quod in cu-
ria ecclesiastica opinio glossæ, & Innocen. ad-
ratur vt idolum: & quod in iudicando, & consu-
lendo sequenda est glossa, & hoc est tenendum
secundum Ias. vbi supra. numero. 34. licet solus
Abb. teneat contrarium in. d. capit. capellanus.
de ferijs. in. 4. notab. ¶ Sed limita, nisi habeas
glossas contrarias, secundum Iasonem vbi su-
pra, allegando Bald. in dicto cap. r. de constit. 4.
col. quia tunc autoritas plurium glossarum vin-
cit vnam, secundum Bald. in. l. precibus. 15. col-
lum. C. de impube. & alijs substit. sicut duo vin-
cula magis stringunt, quam vnum. vt in auth. e.
Ita. C. communia, de successio. Et sic dum ego
inuenio glos. maximè Bernardi, & decreti, eam
sequor. Vide tu additio. ad Abb. in dict. capit. r.
de constit. in additione, quæ est in numer. 15.
in parte, sed nec. vbi istas fallentias firmat. & vi-
dè quoque Salycet. in. l. tradi. C. d. pæctis. ¶ Quo
que limita, quod communis opin. est sequenda
quando fundatur ex causa legis. vt tenet Ias. in. l.
illam. C. de colla. nume. 9. quod possumus iudi-
care contra communem opin. si non habet cau-
sam legis, vel verè non probatur, secundum An-
to. de Butri. in cap. tua nos. col. 2. de vsu. & Bar-
ba. in consilio. 10. in secundo volumi. vlti. col.
quod Iaso. vbi supra, dicit esse notandum. ¶ Itè
limitatur, nisi opinio singularis vnus doctoris,
vel minoris partis, esset pro matrimonio, quia
illi statur contra communem. vt Hostien. in. c.
si vir. de cognatio. spiritua. & Ioann. de Imol. in
l. r. secunda col. ff. solut. matrimon. Andre. Sicu-
lus Barba. tantum in consili. 3. penultima col.
versicu. nec obstat. hoc intelligit, nisi opinio ve-
rior, & approbator esset in contrarium, quia
tunc non debet iudicari pro matrimonio, vt di-
cit probari text. singulari. in. l. si pars. ff. de in of-
ficio. testamen. & dicit quod hoc sequitur om-
nis prudentia iuris. ¶ Quoque limitatur, nisi ef-
set opini. Archidiaconi supra. 6. quæ præualet
alijs, secundum Rotam. decisio. 348. in antiquis.
¶ Limita item, nisi vna opinio faueat potestati
clauium, quia præualet non fauentibus. Hostie-
in capi. Rursus, qui cleri. vel vouen. ¶ Item limi-
ta, nisi talis singularis opi. quæ est contra com-
munem, esset in fauorem libertatis, & testamē-
ti, & similibus fauorabilibus causis, tunc enim

præualet dicta opinio contra communem. te-
net Andre. Siculus Barba. in consilio. 70. inci-
piente, Scriptum est. & tenet Zachari. in addi-
tio. ad Abb. in capitul. r. de constit. ¶ Vbi quo-
que limitat, nisi consuetudo obstaret communi
opinionem, vt in Hispania nostra, & Anglia, in quibus
si doctores sunt diuersi, aut contrarij, statur
opinionem Barto. quanuis communis sit in con-
trarium. vt Ioann. Baptista de Gazalup. de sancto
Seuerino, in suo tractatu de modo studendi
& est tex. in. l. 6. tit. 4. de las leyes. lib. r. in ord.
rega. vbi ait, que no se ha de alegar glo. ni dicho
de doctor de aquellos, que fueron despues de Bar.
& Ioannie. Andr. & tex. in. l. 74. in legibus de
Madrid, in antiquis, vbi habetur, quod in mate-
ria canonica præferatur opi. Ioann. An. & post
eum sequatur opi. Abb. Sicul. & in materia lega-
li præferatur opi. Bart. & in suum defectum se-
quatur opi. Bald. sed iam istæ leges sunt corre-
ctæ per tex. in. l. r. de Toro. ver. *T por quanto nos
houimos hecho.* Et sic, quod nec opi. Bar. Bald. nec
Ioann. An. nec Abb. debet stari, sed bene possunt
allegari vt alij doct. & commentatores: quas fal-
lencias quoque ponit Feli. in dict. capit. r. de con-
stitu. colum. 38. Et Ioann. de Nauozinis in sua
Sylua nuptiali. in. 5. libro mirabiliter examinat
vbi quoque ponit has limitationes, & ampli-
ationes, & in. 6. libr. ¶ Ex quibus Fallentij Feli.
vbi supra in dict. c. r. infert quinque notabilia.
16 ¶ Primum, vt non stetur magno commetatori, ¶
nisi probet opinionem suam per authenticam
scripturam. vt Archidi. in. c. nolite. n. quæst. 3.
Et per illum tex. inducit contra scholares, dicen-
tes, hæc est communis opi. & Cardi. in consilio.
78. loquendo de Ioann. Andr. quod nec sibi,
nec alteri voluit vnquam in opinionibus crede-
re, nisi in quantum eum vrgeat ratio. ¶ Secun-
dum, quod quando sunt opiniones inde proba-
biles, laudatur iudex, ¶ qui diuidit per medium
materiam diuisibilem. ¶ Tertium, quod lex ha-
bens ¶ duos intellectus, non potest allegari deci-
sionem esse tanquam. l. secundum Bald. in. l. in
ambiguo. ff. de rebus dubijs. ¶ Quartum, quod
19 quando glo. ¶ vel alius refert plures opiniones,
præsumitur in dubio approbare vltimam glos.
in. l. qui filium. §. fabinus. ff. ad Trebellia. & alia
iura ibi per. d. Feli. allega. & Bal. in. c. r. an apud
iudi. in vsu. feudo. & est gloss. vnica in. c. superi-
ordinata. de præben. & Bart. in. l. bona fides. ff.
deposi. Angel. in. §. item pretium. Institu. de
emptio. & vendi. & Ias. latè in. l. pæcta nouissi-
ma. C. de pæctis. nu. 6. & Montal. in glo. ordi. in
parte, rescripta. per. l. si idem. §. si. ff. de iuri. omn-
20 iudi. & per. d. l. qui filium. ¶ Quintum, ¶ quod
iudex,

iudex, qui imitatur opinionem magistri sui, ex-
cusatur in syndicatu. Abb. in ca. r. 7. col. de po-
stula. præla. Angel. in. l. terminato. C. de fructi-
bus & litis expens. quia tenetur discipulus de-
fendere opinionem magistri, nisi veritati repu-
gnet, iuxta illud philoso. Amicus Socrates, A-
micus Plato, magis amica veritas, secundum Fe-
21 lin. vbi supra. ¶ Sextum, ¶ quod sententia lata
contra communem opinionem, non est ipso iure
nulla, sicut lata contra legem. secundum An-
gel. post Imol. in. l. qui Romæ. §. duo fratres. ff.
de verbo. obligatio. ¶ Quia supra in. §. notabili
dixi, quod iudex excusatur sequendo opinio-
22 nem magistri, ¶ facit in simili, quia opinio do-
ctoris excusat ab expensis. doctores in capitul.
vt debitus. de appella. Cardina. in cle. secunda,
de magistris. Bald. in authentica. generaliter.
C. de episcopis & cleri. per Barto. in. l. bonorū.
ff. de bonorum poss. titul. generali. Alexan. in.
l. iuris. C. qui admitt. numer. 3. vbi dicit esse ve-
rum, quando consuluit bonum doctorem, secus
si malum: & quando non est in populo, vel ciui-
tate, nisi vnus: secus si sunt plures. Idem dicit de
doctore, qui non excusatur, si credidit alio do-
ctori, male consulenti. & tenet Angelus in. l. si
conuenerit. ff. de re iudicata. ¶ Quoque, intellige
verum, quando talis opinio doctoris est appro-
bata pro communi opinione secundum Philip-
pum francum, in dict. capitulo. vt debitus. de ap-
pella. ¶ Idem requiritur, quod non sit opinio
doctoris, qui præstitit patrocinium in causa, quia
tunc non excusatur: sed si non præstitisset pa-
tracium in causa, & in causa consuluit, eius o-
pinio excusat. vt voluit Alexand. in dict. l. iuris
numero. 3. ¶ Idem dic, quod opinio doctoris ex-
cusat à culpa. vt Paul. de Castro, in consilio. 87.
Quod intellige secundum Alexand. vbi supra,
quando consuluit doctorem peritorem: Quia
vt dicit Angelus in. l. plagij. C. ad. l. plagij. de pla-
giar. quod ille qui consuluit doctorem, qui non
erat de peritioribus, & ab eo habuit malum con-
siliium, & secutus est illud, excusatur à dolo, sed
non excusatur à temeritate, seu culpa, quod est
menti tenendum secundum Alexand. vbi su-
pra. ¶ Quinimo opinio multorum doctorum ex-
cusaret etiam in foro conscientie: tenet Paul. de
Castro in consilio. 19. colum. 4. sentit Innocē. in
capitulo: nec innitaris. de constit. ¶ Quod opin-
doctoris excuset, Anto. Frā. in additio. ad Abb.
in capitulo. finem litibus. de dolo & contuma. in
additione, quæ est in numero. 23. putat hoc esse
verum, maximè si est opini. Iulian. Andre. quia
ipse fuit lumen iuris canonici, vt voluit Bald. in
capitul. olim. de re iudi. vel si esset opinio gloss.

aut Innoc. vt Ioan. de Imol. in capit. cum cōtin-
gat. de iure iurand. 5. charta. De quo vi. Ias. in. l.
properandum. §. sint autem alterutra. C. de iu-
dic. columna. 3. versiculo, tantum in hac mate-
ria. numero. 16. cum sequentibus, vbi latè simè.
¶ Supradicta regula, quod cōmunis opi. est se-
23 quenda, fallit in arbitro, ¶ qui potest iudicare
suo sensu, secundum Ioan. Andr. in. d. c. r. de cō-
stitu. & gloss. si ibi per. l. qualem. ff. de arbitris.
Quod est verum, nisi in sententia arbitri esset ex-
pressus error iuris. per id, quod notatur in. l. a-
pud Celsum. §. Item quaritur. ff. de doli exce-
ptione. secundum Imol. in. d. capit. r. vel nisi ex-
presse fuisset dictum in compromisso, quod iu-
dicaret de iure. secundum Bar. in. l. diem prefer-
ri. §. stari. ff. de arbi. & per Feli. in cap. cum dile-
cta. de rescrip. vel nisi sit arbiter iuris, qui debet
pronuntiare secundum iura, ex quo potest ap-
pellari ab eius sententia. vt Bart. in. l. si. C. de iu-
dic. & Ancharr. in capitulo. ab arbitris. de offic. de
24 lega. ¶ Sed ego consulo ¶ iudicibus ordinarijs,
& delegatis, vt quando in iudicando occurrit ca-
sus dubius, aut contrariæ opiniones, sequantur
consilium Abb. in dict. cap. r. de constit. versu.
& vt habeas perfectè. quod per te vide. num. 14.
25 ¶ Attamen iudex in primis aduertat ¶ ad vires
ingenij sui: quia magistratus virum ostendit, vt
ethicorum text. commen. 9. & Aegidius de re-
gimi. principi. libr. 3. par. r. capitul. 13. & fuit ori-
ginale dictum Piætaei, vt refert Margarita Poe-
tarum in dictis Laertij. vt sit idoneus ad litis de-
cisionem secundum humanam fragilitatem. vt
in. l. si quid venditor. ff. de ædilitio edicto. & Fe-
lin. in capitulo. per tuas. de fimo. nam in puncto
subtili recusari potest. vt Ias. in. l. apertissimi. C.
de iudi. & si dubitet, conferat se cum peritioribus,
vt Panorm. in capitulo. r. vlti. notabi. de con-
sangu. & affinit. ¶ Ioann. Porchus in. l. imperi-
tia. ff. de regul. iuris. enumerat sex ¶ requisiti in
iudice, scilicet debet habere peritiam, bonitatē,
constantiam, diligentiam, eloquentiam, & pru-
dentiam, & semper debet habere iustitiam ante
oculos. vt Bal. in quæst. quæ incipit, Accusatus
de vi. turb. colum. pe. Et veritas, & æquitas sunt
duo lapides angulares, quos debet seruare iu-
dex. vt Bal. in cap. qui cōtra. de probat. Et in iu-
dicando conetur totis viribus se intricare inter
medullas negotij, & aperiat oculos intellectus
ad finem dirigere: qui oculi, non debent esse pro
vna die, nec pro vna conclusionem, sed talis iudex
totum processum debet considerare quod prin-
cipium cum fine, & finis in suum principium.
recto procedat ordine, vt sit alpha; & o. princi-
pium, & finis, id est quod conclusio, & conclu-
E sum:

sum conuertantur sicut diffinitio & diffinitum & ex persona actoris, metiatur actionem: & ex persona rei, metiatur exceptionem. vt Bald. in l. emilius. in repet. 10. col. ff. de minori. ¶ **Quia** debet iudex cogitare, quod si malè iudicat, plus perdit, quam pars, quã iniquè condemnat: quia pars aliquid solùm de facultatibus suis perdit, sed iudex honorem perdit, & animam: quia tenetur ad dāna, & interesse vtriq; parti. vt Alberi. in dictiona. suo in versic. iude. c. rofariam. in. 1. par. sermo. 25. litera. 5. incipiente, Tertio. 1. parte. & sic est deterius, quàm fœnerari. nam fœnerator restituendo quod accepit, potest sperare misericordiam à Deo: sed iudex corruptus pro decem ducatis, non poterit absolui, nisi restituat damna, & interesse, quæ ascendunt fortè ad mille. Tenet Sylua nuptia. in. d. 5. libr. folio. 232. colum. 3. & sic quod fideliter agere & exercere debet officium, vt in nostro text. cauetur.

28 ¶ Sed quæritur, an iudex negligens, plus puniatur sicut si iudicat contra conscientiam? dic. qd iudex negligens in administranda iustitia, tenetur actione in factum quasi ex maleficio. Bart. in. l. si. ff. de vari. & extraordi. cog. vers. quæro. & ibi ponit casus, in quibus iudex dicitur negligens. Angel. in. l. dies cautioni. §. in eum. ponit alios quatuor. & in. §. duas ergo. e. 1. ff. de dāno infecto. ¶ **Qui** sunt, si est negligens facere fieri cautionem, aut aliquid, quod ipse facere potest, & cognitio, actio in factum, & missio in possessio nem. * Et negligentia in latin tanto quere dixit en romance, como quando home dexa de fazer lo que dene e pue de non parando en ello mientes, vt. in. l. 3. titu. 16. partit. 1. * ¶ **An** extra istos casus teneatur semper actione in factum ad verum interesse partis, iudex qui negligens fuit? tene quod sic, vt tenet Alexand. in. d. §. in eum. Quia cum talis iudex propter negligentiam possit accusari criminaliter, vt in authentica vt differt iudi. post principiu. ergo debet competere etiam ciuili actio in factum ad interesse partis. vt i. l. ne quicquã. & ibi glo. pe. ff. pro socio. & in. l. qui nomine. ff. de falsis. non autem tenebitur ex tit. posito. Instit. de obliga. quæ ex quasi delicto nas. in principi. & in dict. l. fin. quia illa iura prouident in iudice per imperitiam malè iudicante, scilicet, quod teneatur quantum religioni alterius iudicantis æquũ videbitur secundum docto. in dicta. l. fin. Et vi. Bald. in capitulo. quoniam contra. de proba. 8. colum. versic. quæro an iudex. vbi tenet, quod ex qualibet culpa iudex facit litem suam, licet hoc committatur arbitrio iudicis. gloss. tamen in capitul. hoc etiam. 2. quæstion. 6. & in. l. non quicquid. §. 1. ff. de iudic. tenet, quod imò iudex

negligens teneatur ex illo titulo. de obligatio. quæ ex quasi delict. nascuntur. in princip. Et las. sequitur istas gloss. in. §. præterea. institu. de actio. 3. colum. numero. 11. & 12. cum sequentibus. vbi alia iura allegat, & dicit, quod iudex negligens administrare iustitiam, etiam facit litẽ tuam, sicut faciendo, & sic malè iudicando firmat Angel. singulariter in authentica scenicas non solùm. ad finem. 5. columna. Et istam opin. tenet Paris de Put. in tract. syndicat ver. iudex vt non arguatur, folio. 176. num. 9. Et est gloss. in l. argentarius. §. cum autem. ff. de edendo. in versic. de iudice. vbi ait, quod iudex negligens, tenetur ex illo titul. de oblig. quæ ex quasi delict. nas. & gloss. in. l. si quis in conscribendo. C. de pactis. in gloss. final. & in. l. si quando. C. de testa. ¶ **Sed** Ioannes de Imola, in dict. l. dies cautioni. §. in eum. ff. de damno infecto. dicit, quod non est verum, quod ex isto titulo teneatur. & stat cum opinion. Bartol. quod solùm teneatur ad actionem in factum. & idem videtur tenere glossa in capitulo quoniam contra. de probatio. in glossa penultima. & idem tenet Bartol. in. l. prima. C. quomodo, & quando iudic. in. §. cum autem. & in. l. mancipia. C. de seruis fugi. & tenet Montal. in. l. 24. titulo. 22. par. 3. vbi tenet, quod ex negligentia non poterit iudex criminaliter condemnari, ciuilitè autem sic, ad interesse partis: quia negligentia in magistratu, est lata culpa per. d. §. in eum. Et certè illa glo. in dict. cap. quoniam contra. in verbo, negligentiam. est singulari. vbi expressè tenet, quod si culpa, vel negligentia iudic. pars aliqua damnum incurrat, iudex totum resarciet: & sic, quod iudex, qui negligit iustitiam facere, litem suam facit: vt in capitulo dominus noster. 23. quæstion. 2. Et sic expressè illa gloss. tenet negligentiam in iudice, culpæ æquiparari, & rectè loquitur: & idem habetur in dict. capitu. cum æterni. de re iudi. in. 6. & in dict. §. præterea, quod non solùm habet locum in iudice corporis, sed etiã in iudice anime. vt est tex. & ibi notatur in capitul. ex iniuncto. de hæreti. & est textus mirabilis, & terribilis in suis verbis, in capit. fin. de celebra. missa. & facit gloss. in capitulo. officium. de offi. archipresby. in verbo, sine confessione. vbi tenet, quod si culpa, vel negligentia presbyteri moriatur infirmus sine confessione, reus erit anime illius. vt in capitulo, si presbyter. & capit. cognouimus. 26. quæstio. 6. ¶ **Et** sic ego teneo cum Ioann. de Imol. quod solùm teneatur ad interesse, & non ex illo titulo. de obligatio. quæ ex quasi delict. nascunt. & sic cum Bartol. & Ange. & cum gloss. in dicto capitul. quoniam contra. Quia gloss. in dicto

dicto. ca. hoc etiam. & gloss. in dict. l. non quicquid. §. fina. non rectè probant, quod teneatur ex illo titul. nec doctores in dict. titul. dicunt. ¶ **Angel.** tamen in dicta. l. mancipia. C. de seruis fugi. aliter distinguit, dicendo, quod vbi poena reperitur terminata ratione negligentiæ, tunc vera sit opi. Barto. quod conueniatur in factum ad interesse: sed vbi non reperitur terminata, tunc sit vera opin. glossa in dict. §. cum autem. l. primæ. C. quomodo, & quando iudex. & in. l. si quis in conscribendo. C. de pactis. & tunc debet attendi, si negligentia est dissoluta: quia esset propriè dolus, & tenebitur tunc in solidum. Aut annumeratur culpæ, tunc tenetur quantum iudici æquum videtur pro modo culpæ: quæ certè est bona distinctio. ¶ **Vide** tu Alexandrum in additio. ad Bartolũ in dicta. l. fina. ff. de vari. & extraordina. cog. vbi ait, quod magis debet puniri negligens facere iustitiam, quam malè iudicans: quia negligens indistinctè tenetur parti ad interesse, & sic ad verã æstimationem litis. vt in dicto. §. in eum. Sed malè iudicans, si per imperitiam iudicauit, tenetur in quantum iudici æquum videbitur: quod minus videtur, quam vera litis æstimatione. per. l. si filius. ff. de iudic. Et idem Alexand. in dicto. §. cum autem. in fine. de damno infecto, ait, quod si per imperitiam iudicauit, tenetur in quantum bono viro visum fuerit, qui habet condemnare ad totum interesse, vel minus, secundum qualitatem culpæ. ¶ **Ratio** huius potest esse: quia negligens facere iustitiam, non videtur habere aliquam excusationem: sed ille, qui malè iudicat, & administrat, licet malè, si per imperitiam facit, magis videtur tolerandum. ¶ **Sed** debet videri, an imperitia iudicantis fuit supina, quia tunc tenetur ad veram æstimationem. vt notat gloss. in dict. principio. in institutio. de obligatio. quæ ex quasi delict. nas. & tunc est idem, quod in negligente. Secus quando non fuit supina ignorantia, vt quia errauit in difficili lege. quæ opini. Alexandri videtur quoque bona. Et idẽ videtur tenere in dicto. §. in eum. numero. 4. licet non clarè, vbi tenet, quod sibi placet, quod vbi non reperitur poena determinata iudicis negligentis, debet attendi, an per imperitiam neglexerit facere iustitiam, & tunc tenetur ex illo titulo, de obligationi. quæ ex quasi delict. nas. & quod si errauit in articulo dubio & difficili, mitius teneatur, quam si in re clara. ¶ **Aut** si dolose denegauit facere iustitiam, seu dare audientiam, prout in dubio videtur, præsumendum scilicet, quod dolo recusauerit. argument. textus in. l. si procuratorem. §. dolo. & in. l. do-

lus. ff. mandati. tunc tenetur indistinctè in solidum ad verum interesse. vt in dict. l. si filius. ff. de iudic. & videtur esse de mente speculatoris in titulo de disputationi. & allega. §. final. versic. sed quid, si vellet supplere. ¶ **Et** quod iudex negligens teneatur ad interesse, indistinctè est comunis opinio, vt Alexan. in additio. ad Bar. in. d. l. si. ff. de vari. extraord. cog. in additio ne magna. in fine. & idem tenet Paris de Pute. in. d. tracta. syndi. in verbo, iudex vt non arguatur. nume. 3. & singulariter Ludo. Roma. in consilio. 339. vers. quod ad secundum. vbi tenet, qd contra regentem, seu iudicem denegantem, vel negligentem iustitiam facere, actio datur parti damnificata, quæ recuperat ex iudicis facultatibus omnem iacturam sibi ex iudicis negligentia illatam. & est tex. qui idem tenet in. l. 8. tit. 7. for. ll. lib. 1. & ibi nosser. Montal. quem vi. Licet tex. in. l. 2. tit. 2. for. ll. lib. 2. videatur tenere contrarium scilicet quod non teneatur ad poenam propter negligentiam. ¶ **Sed** non est contra, imò est pro opi. Bart. & sequaciam quod nõ meretur poenam, sed ad interesse tenetur, vt dictum est. ¶ **Sed** hoc fallit, quãdo pro eodem negotio potuisset adire plures iudices: quia si primus aditus neglexit facere iustitiam, non propterea facit litem suam, quasi non censeatur dānificare petentem, ex quo ad alium potuit habere recursum. tenet notabiliter Barto. in. dic. l. dies cautioni. §. si tam vicini. ff. de dāno. infect. nume. 1. quod dicit esse notandum. Sed Angel. ibi dicit, qd non credit esse verum dictum Bart. quia postquam ille est aditus coram alio iudice non debet reus vexari, vt in. l. 1. in fine. C. de assertio. tollen. & ei non est imputandum, si ad alium non recurrit. Nec obstat secundum eum dictum Barto. quia loquitur, & potest procedere, quando officium iudicis foret ordinatum, solùm in subsidium, & ob necessitatem alterius superioris, qui postea de facili non potest adiri. ¶ **Tamen** Alex. in. d. l. si. ff. de vari. & extraord. cog. dicit, qd re vera ille. §. si tam vicini. non probat dictum Bar. & d. l. fina. C. de assertio. tollen. non facit: quia ibi iudex aditus non erat negligens, vt ibi per eum. & per Ioan. de Imol. & per eundem Alexand. in dicto. §. si tam vicini. vbi idem tenet. & quoque Paul. de Castr. Sequitur omnino Angel. contra Bart. & dicit, qd opi. Angel. est vera, in nume. 2. & non est tenenda limitatio Bart. & sic qd ad totale interesse tenetur ex negligentia, quæ absorbet ius partis. ¶ **Sed** vide tu Amode. in sti. in tracta. syndica. colum. 18. versic. optima conclusio. vbi transit cum dicto Bar. in. d. §. si tam vicini. & sic qd non teneatur, si

potest consequi ab alio iudice eius successore. Et hoc tenet, licet Ang. teneat cōtrarium. ¶ Tamen ego concordarem, q̄ si ex negligentia in totum perditur ius partis, ita q̄ ab alio iudice successore cōsequi nō potest, q̄ teneatur, & sic procedat dictum Angel. secus si a successore potest cōsequi, quia tunc nō tenetur, & sic intelligatur dictum Bart. quæ mihi vera concordia videtur. ¶ Item dico, q̄ ex negligentia ex qualibet parte litis, facit iudex litem suam, & tenetur ad interesse particulare. tenet Bal. in. l. si quādo. C. de testibus. nu. 1. & in. d. l. argentarius. §. tunc. ¶ Et dicit idem Bal. in. l. non solū. C. de commerc. & merci. per tex. ibi, q̄ negligentia in iudice, facit eum puniri tanquam cōsocium criminis. ¶ Et Bar. & Ioan. de Pla. in. l. vnica. C. publicæ lātī. lib. 12. dicūt, q̄ officiales, qui maleficia dissimulatione non puniunt, sunt acriter puniendi. & idem tenet Ioan. de Pla. in. l. omnes iudices. C. de delatori. eo. lib. & tenet Paris de Pu. in tract. synd. in parte, negligentia. num. 9. folio. 164. Et plus tenet, q̄ iudices negligentis in puniendis sceleratis, puniuntur sicut ipsi sceleratis. per. l. si. C. ne sacrum bapti. reite. & in. l. si quis in hoc genus. C. de episcopis & cleri. ¶ Talis enim negligentia debet probari, q̄ quia pro officiali præsumitur, & nil præsumitur omittit. vt Bal. in. l. 2. C. qui accusar. non pos. & Abb. in cap. auferte. de præsumptio. num. 5. tenet, q̄ tanta est iudicialis auctoritas, q̄ semper pro ipso præsumi debeat, donec probet aliquid legitime cōtra ipsum. vt in cap. in præsentia. de renuntiatio. in princi. & in cap. causam. de re iudi. ¶ Et Alex. in additio. ad Bart. in. l. herennius. §. gaza. ff. de euctio. tenet, q̄ præsumitur iudicem suum officium rectè exercuisse. vt in. d. c. in præsentia. & C. bonæ memoriæ. de ele. & c. quoniam cōtra. de proba. vbi quoque dicitur, q̄ præsumitur pro notario. vt notatur in. l. quotiens. in princi. ff. de hæredi. institū. ¶ Et q̄ præsumatur pro iudice, tenet idē Ioann. de Platea in. l. monetæ. C. de delato. lib. 10. numer. 4. quia multum præsumitur pro eo, vt in. l. si quis. C. de officio ciuili. iudi. & Bald. in. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offic. proconsul. & leg. 10. q. & tenet Ias. in rub. C. vt omnes iudicium ciuili. quàm cri. num. 7. ¶ Et facit, quia diceretur inquisitio scrupulosa, quādo redarguitur quis de negligentia, seu culpa, & ista non debet exigi ab officialibus, nisi de imperitia: quia difficile esset omnia providere: vnde plurimi non syndicanter, nisi de furtis, & baraterijs. vt tenet Angel. & Paul. de Castro, in. l. si seruus vetuit. ff. de lega. 1. ¶ Et probationes cōtra officiales debent esse claræ, & euidentes; & ideo sacramen-

tum in supplementum probationis in isto casu, deferri non potest, nec debet. Et hoc potest esse, licet ipse non dicat: quia sufficit, q̄ officialis præstet diligentiam, quam potest. vt in. cle. 1. §. porro. & ibi Card. de hæreticis. ¶ Et non solum iudex dicitur negligens in supradictis, verum etiam quando noluit recipere libellum querimoniarum, & si non fecit restituere damna dānū. passo. vt Bal. in. d. l. mancipia. sed hoc intelligo, q̄n petitū est, vel delictum cōstat ex confessio-
ne rei, aliās secus. vt Innoc. in ca. cum oporteat. de accusa. & Bal. in. l. 2. ad finem. C. de edendo. & in repet. l. cunctos populos. C. de summa tri. & fid. catho. ver. incidēter. & doctor del Castillo in. l. 48. de Toro. in gl. a restitu. r. 3. col. & de-
cisi. Tolos. 22. vbi quoq; tenet, q̄ licet quis suffi-
getur q̄ debet detineri in carcere, donec satisfaciat parti, & fisco, aliās iudex de suo soluet. & vi. Pari. de Put. in dict. tracta. syndi. in parte, sequitur modo alia quæstio. folio. 82. vbi de hoc. *Et idem tenet Peregrina in parte furtum. q. 6. in glo. mutilabitur. in. fi. & Sylua. nuptial. folio. 96. col. 3. in fin. & dicta Peregrina in parte inquisitio. in princi. & Bald. in. l. congruit. de officio. præsid. *Sed hodie fur non detinetur in carcere propter res furatas, per quandam pragmaticam factam per nostrum Charolum regem in inclita Pincia. 18. die iunij. anno. 1538. vbi statuitur, q̄ quando aliquæ personæ fuerint in carcere detrusæ, & aliqua cōdemnatione affectæ propter furta, quæ antea perpetrarunt, & in suis proprijs personis ad veram executionem perductæ fuerint: nullaq; bona habuerint, quibus creditoribus satisfaciant cedendo bonis, prædicti admittantur ad dictam cessionem bonorum, quantum debitum à crimine, siue delicto dependeat. *Et vi. que dixi in ca. 18. infra in gloss. qual. conuenga. nu. 6. *¶ Sed hoc voluit intelligere Angel. in. l. 1. ff. de priua. delictis. quando processum est per viam inquisitionis. secus si per viam accusationis: quia tunc si malefactor confessus est maleficio, & alia plura, vt in fure contingit, illa cōfessio soli accusatori prodest, & non alijs, secus si fuit processum per viam inquisitionis: quia quando per inquisitionem proceditur, omnibus furtum pãsis intelligitur facta confessio, ex quo est facta iudici inquirenti, qui omnium personam representat, secundum Ioan. Andre. in additio. ad Specul. in titul. de accusat. §. 1. ver. ficul. quid si latro. ¶ Quoque dicitur iudex negligens in iustitia administranda, quando remittit partes q̄ ad arbitriū, adeo, quod potest cōueniri ad omne damnum & interesse, putā quando iudex, qui partem coram eo iustitiam prosequi violentem pronuntiando remisit causam ad arbitrium, non dicitur facere iustitiam, sed neglexisse: quia eo ipso, q̄ vna ex partibus, spreto arbitro, apud iudicem causam prosequitur, cōpromissum dissolutum esse censetur: quia est in potestate vnus compromittentium compromissum soluere per accessum ad iudicem, dum tamen poenam in compromisso adiectam soluat, in qua ex hoc incidisse censetur. vt in. l. sed si in feruum. §. si. cum. l. sequenti. ff. de arbitris. & sic potest redire ad iudicem, si talis iudex remittit ad arbitrum, est in negligentia. & casus expressus in. l. si cum dies. §. quæsitum. ff. de arbitris. vbi cauetur, q̄ si arbiter, coram quo pars intēdit suā iustitiā prosequi, pronuntiat partem redire debere ad iudicem, vel rem compromissuram in alium arbitrum, coram quorum altero iustitiā consequatur, non censetur arbiter pronuntiasse, sed potius pronuntiare neglexit. & huius est ratio secundū text. ibi, & in. l. qualē. §. dicere. eo. tit. quia officium arbitri est sua sententia totalē finem imponere controuersie: sed ista sententia, per quam pronuntiat coram alio litigandum esse, controuersie finem non imponit, sed coram alio nouæ litis suscitationem inducit. ¶ Ita igitur in proposito, cuius incumbit officio finem imponere liti. l. quidam æstimauerunt: cum similibus. ff. si cert. petat. pronuntians se exonerando, cum dicit super ea re coram arbitro litigandum esse, non dicitur iustitiam fecisse, nec finem liti imposuisse, sed imponere neglexit: quia non totalem finem liti dedit, imò controuersie nouam suscitationem coram alio fieri voluit. vt est casus huius quæstionis in dicto. §. quæsitum. prout tenet singulariter Ludouicus, Roman. in consilio. 339. quem vide. ¶ Tu tene regulam generalem, quod iudex dicitur negligens, quando non procedit in causis, in quibus tenetur procedere ex officio suo. vt Bald. in. l. gallus. in principio. ff. de liberis & posthum. vbi si potest tenetur inquirere, & non inquirat, tenetur de negligentia. Et Ioannes de Imola quoq; ibi dicit, quod cum potestas reneat ex necessitate officij purgare prouinciam malis hominibus. vt in. l. congruit. ff. de officio. præsi. necessarij sequitur, quod verbum, potest, importat eandem necessitatem: & ideo si fuerit negligens, tenetur de negligentia in syndicato: & idem tenet Paris de Puteo in tracta. syndica. in dict. ver. negligentia. numer. 8. Et Alexand. in dicta. l. gallus. numer. 4. vult tenere contra Bal. dicendo, q̄ regulariter procedi non potest per viam inquisitionis. vt in. l. rescripto. §. si quis accusatione. ff. de muneri. & hono. & in. l. 2. §. si publico. ff. de

adulte. Tamen Alex. ibi dicit, q̄ dictum Bal. in se est verū, quādo lex pcedit per modū regulæ, & nō per modū fallētiæ. & Ias. quoq; ibi sequitur dictū Bal. licet cōtra eū opponat: quia ibi loquitur in statuto, qđ loquitur pverbū pōt, q̄ nō importat necessitatem: secus in lege, quæ inducit necessitatē. vt in. c. 1. de cōstitu. & vbi supra per eos. ¶ Et licet glo. in di. §. si publico. in verbo, sine accusatore. ponat casus, in quibus iudex potest ex officio procedere, scilicet in crimine suspetuto. & in charta falsa, & in calumnia tore, & in falso, & in notorio, & regulariter sit contra: tamen Barto. & Ange. ibi dicunt, quod non solum potest fieri ad delicta inuenienda, verum etiam ad puniēda. & Bart. ibi dat regulas. ¶ Prima, q̄ iudex pōt inquirere per denūtiationē officialis. vt in. l. ea quidē. C. de accusatio. & in. l. diuus. ff. de custo. re. ¶ Secunda, quod iudex potest inquirere propter incidentem cognitionē: quia vbicunq; iudex incidenter cognouit de crimine, potest de eo cognoscere per inquisitionem. vt in dict. §. si publico. ¶ Tertia est, quod iudex potest per inquisitionem procedere, propter generalem inquisitionem præcedentem, vbicunq; iudex in generali inquisitione comperit aliquem deliquisse, in eodem casu potest ad inquisitionem specialem descendere, & reū condemnare. & ita intelligitur dict. l. congruit. de quo latè per Fran. de Are. in capi. qualiter, & quando. el. 2. de accusa. §. debet. colum. 7. vers. super prima. q. Bart. & Bart. in. l. 3. §. præterea. ff. de suspetuto. ¶ Quarta est, quod propter magnū dolorē, seu magnā offensam vbicunq; committitur crimen coram iudice, de illo per specialem inquisitionem potest procedere. vt probatur in calumniatore. vt in. l. 1. C. de calumnia. & in falso teste. vt in. l. nullum. C. de test. & cum falsum instrumentum coram iudice produxit. vt in. l. pe. C. de probatio. & idem est in alijs delictis, si committuntur coram iudice. vt in. l. eos. ff. de falsis. & de eis per Barto. ibi. ¶ Quinto est propter immentum crimen. Sunt enim quædam delicta enormia, in quibus potest quis accusare sine metu calumnie, vt in falsa moneta, & in crimine maiestatis, & in omnibus alijs, in quibus sine metu calumnie potest quis accusari, in illis potest iudex inquirere: & inquirendo iudex habet magis largas habenas, quam in creditis. & hoc de iure communi secundum Barto. & Angel. in dict. §. si publico. ¶ Sed iam hodie de nostro iure regio per quandam pragmaticam factam per nostrum regem Charolum iubetur, quod iudices ex officio procedentes, vel a querelis parti-

bus

bus desistentibus, non procedant in casibus leuibus. In tantum dicitur iudex negligens & tenet quod licet præfens, vel alius officialis qui mittitur ad prouinciam regendam sit negligens inueniēdo, non ex hoc excusabitur præfens qui est in officio actualiter si sit negligens in officio, & ex hoc aliqua damna succedant in prouincia sibi commissa, imo durius punitur. text. & ibi Greg. Lopez. in l. 3. titul. 18. par. 2. * ¶ Tamē ego in omnibus delictis, quæ ad meam notitiam veniunt, habita informatione, iubeo delinquentes capere: & capti, facio partem requirere, vel dum in absentia procedo, & eam interrogare, ¶ si vult accusare delinquentem, compareat infra triduum, aliās pro non parte pronuntiabitur, & in causa procedam, faciēdo iustitiam: & tunc si offensus est in mora, vel dixit se nolle accusare, procedo per inquisitionem, aliter non facta ista requisitione, iudex non potest procedere ex officio suo. Ita dixit glo. notabi. in cap. presbyter si à plebe. 2. quæst. 4. Quam pro singul. cōmen. Bal. in l. senatus. C. qui accusa. non pos. dicens, quod ratio est: quia præferendus est, qui maius ius habet. Idem tenet Cepol. per illam gloss. in cautel. 27. incipiente, Tu scis. & tenet Hippol. de Marfi. in sua præcti. cri. §. constante. num. 33. & in consilio. 53. numer. 10. & in consili. 35. nu. 7. & in consilio. 135. nu. 7. & in l. vnus facinoris. §. cogniturum. numero. 46. ff. de quæstio. ¶ Alias sententia lata, offenso non requisiti, non præiudicaret offenso, & iudex tenetur in syndicato, si absoluit delinquentem. Ita tenet Paris de Put. in dict. tracta. syndica. in parte, dicit constitutio regni. nume. 10. folio. 137. ¶ Et sic quod per istam contumaciam non agendi, vel non accusandi à iudicio excluditur. in l. titia. ff. de accusation. & tenet Bald. in l. 1. ff. si quis ius dicenti. non ob temp. 1. lectura. nume. 3. Sed circa hoc quæritur an requirantur plures monitiones, vel saltē vna sufficiat gloss. in authen. de hæred. & falsi. §. si quis autem, colla. 1. in verbo. monitus, tenet quod vna tantum requiratur, quam approbat Angel. ibi & Ioan. de Imol. in c. si hæres & in c. nos qui dem. de testam. Tenet Ang. ibi in dict. auth. nu. 15. dicit quod vera opinio est, quod nisi iudex bis moneat actorem vt agat, infra dictum terminū & reum, quod excipiat intra terminum prælibatum quod non obstante lapsu termini actor agere poterit: quia ius quæsitum actori ad agendum perpetuo, & reo ad excipiendum, iudex non potest eis sua interlocutoria tollere nisi bina monitio interueniat, ne auctoritas iudicis sit delusoria: vt. l. si prætor. ff. de iudi. tamen licet Angel. hæc dicat esse veram opinionem, cogitandum relin-

quit: quæ omnia dicta Angel. congerit. Ias. vbi alios allegat in l. 15. apud quem. C. de edendo. numero. 11. & 12. & in fine remanet cum opinione Bartol. ibi quod vna tantum requiratur: quæ sententiam Bartol. dicit communiter esse approbatam, pro qua est text. in cap. licet. de accusatio. Vbi fuit semel monitus vt accusaret, & pro ea facit quod tenet Bald. in l. qui crimen. C. de accusatio. nu. 17. vers. 8. vbi tenet quod ista requisitio seu monitio fit ad intimandum, seu ad exortandum si vult accusare, & sufficit vna monitio: vt in l. 1. §. 1. officio de libe. agnoscen. & in clementina. 1. de hæretic. & istam affirmat Oldral. in consil. 3. asserens, quod si alicui accusatori certum tempus ad accusandum præfigatur per iudicem post illud tempus non poterit accusare per dicta. l. titia quia omnis ille qui non venit ad accusandum intra tempus præfixum à iudice, videtur expresse negare se accusare vel le: vt in l. lica. C. qui accusa. non & in l. si ego. ff. de nego. gest. & probatur in l. ab accusatore. §. desititile. ff. ad turpilia. & quia si intra terminum non venit, edictum siue decretum. propositum continere videtur, vt in l. non nunquam. ff. de collatio. bonorum: & poena autem non parentis decreto prætoris est, vt prætor ei iurisdictionem suam deneget vt in l. sed & si per prætorem. §. sed et si. dum decreto. ff. ex quibus causis. maio. & ibi istam quæstio. determinat gloss. ordina. in verbo: vt quia statuit tempus, vt per ista & alia fundamenta satis vtilia tradit Oldral. in dicto consil. ex quibus inquit quod fuit repulsus accusator & obiector: & ita est tenendum, quod vna sola monitio sufficiat, & si intra eam & terminum præfixum à iudice ad accusandum non venerit, iudex procedat ex officio contra delinquentem, imponendo silentium illi cui competit ius accusandi: attamen antequam imponat istud silentium debet iterum citari accusator, saltem quo ad hoc vt silentium sibi imponatur, & accusatus absoluat ab instantia iudicij: & si non comparuit post istam citationem imponetur sibi silentium: tenet singulariter Abbas in dicto capitul. licet. de accusatio. numero. 5. & sic possunt reduci ad concordiam. dicta per Angel. in dicto. §. si quis autem, quod sit necessaria bina monitio, vna scilicet ad accusandum intra terminum, alia ad imponendum sibi silentium: quia in termino non accusauit, quod nota: & istam concordiam sentit Matthe. de Afflict. in decisio. Neapolitan. de cisione. 264. numero. 3. & 4. Quod intelligo nisi in prima monitione, respondit se nolle accusare: nam tunc imponitur sibi silentium sine alia moni-

monitione iusta gloss. mag. in fin. l. fin. ff. de restit. in integr. & ibi Bartol. & Angel. in tracta. maleficiorum. in princi. nume. 77. Ias. in dict. l. 15. apud quem. nume. 11. Adeo quod transacto termino, & imposito silentio, minor non restituitur ad accusandum. text. in l. auxil. in princ. ff. de minori. & gloss. in clementina. 2. de procurato. in verb. grauiora, & ibi Abbas, & tenet Bald. expresse in dict. l. auxilium, in princi. asfirmas, quod si minor omisit accusare infra terminum sibi statutum non restituitur postea ad accusandum, & Bald. in l. scio illud. ff. de in integrum. resti. & Pala. Ruui. in rep. capitul. per veltras de donatio. in princ. §. 26. nu. 13. Et tenet Albericus de Rosa. in rub. C. de in integrum. resti. asserens quod minori in executionibus poenarum non est productum restitutionis auxilium per dictam. l. auxilium. ¶ Supradicta intelligo in criminalibus, in quibus iudex inquirens pro offensa alteri facta, dicitur assumere partem accusatoris. vt Bartol. in dicto. §. si publico. & Bald. in dict. l. neganda. C. qui accusa. non pos. & in l. 15. qui reus. ff. de publi. iudic. & Paris de Puteo, ibi supra. num. 9. ¶ Secus est in ciuilibus, in quibus iudex ¶ de negando officium suum, parti non tenetur in syndicato, licet à tali denegatione possit appellari, si multum lædat. Ita Ias. in §. superest. in litu. de actio. nume. 66. & idem tenet ibi Angel. numero. 6. & 7. Et idem tenet Paris de Put. in dicto tracta. syndicus. in parte, iudex, qui potest ex officio suo aliquid facere. folio. 193. allegando Angel. in l. iustitia. ff. de iustit. & iure. vbi idem tenet: & plus dicit, quod in commissis arbitrio iudicis, non potest appellari. vt penè in capitulo. 2. de iura. calum. & Ioann. de Imol. in l. 2. ff. de pub. iud. Quod est verum, vt Ias. vbi supra, quando residet in mero arbitrio: quia tunc denegando, non dicitur grauare partem, & quædo iudex parum lædit, secus si nimis. & opin. Ias. tenet Abb. in capitulo. 1. de dilatio. numer. 7. & in capitulo. ex parte. de test. numer. 8. & in capitulo. præterea. eodem tit. De quo vi. Inno. in capitul. fina. de feriis. vbi dicit, quod sic debet intelligi. & Paul. de Castr. in l. videamus. §. fin. ff. de in lit. iura. & Hippolyt. de Mar. in l. quæstio nis modum. ff. de quæstio. num. 66. ¶ De quo articulo, an si iudex excusetur, si malè arbitrat, vt dictum Paris. de Put. in dict. tracta. in parte, arbitrium. folio. 52. & in parte. potestas. folio. 56. Et quia in casibus qui relinquuntur arbitrio iudicis, quos ponit ad longum dictus Hippolyt. in dict. l. quæstio nis modum. in principio. ff. de quæstio. & Bald. in sua practica, in titulo. de officio iudic. & Segura in repeti. l. prime. §. si vir. ff.

de acquirend. possessio. columna prima. folio. 13. iudex ipse non tenetur reddere rationem de eo, quod facit, secundum Ioann. Andre. in rubr. de officio. delega. ¶ Ultra nec ipse iudex ¶ potest redargui de eo, quod facit in ipsis: quia semper præsumitur moueri ex iusta causa. vt Innocent. in capitulo qualiter & quando. el. 2. de accusat. tenet singulariter dictus Hippolytus de Marsili. in dict. l. quæstio nis modum. numer. 65. ¶ Sed si iudex qui habet arbitrium ex forma statuti si enormiter grauatur: punitur, quia ratione enormitatis præsumitur dolus, secus si modice etiam si statutum diceret quod statum arbitrio & voluntati iudicis: quia totum hoc debet intelligi sanè: tenet Peregrina in parte sententia & quæstio. 9. in gloss. & iudicantis, & Cyn. in l. fina. C. de dotis promissione. ¶ Alios casus, in quibus iudex dicitur negligens, vi. per dictum Paris. de Puteo. in dict. tracta. syndi. in parte negligentia. per discursum. ¶ Sed qualiter probetur negligentia ¶ alicuius iudic. dic breuiter, quod si tenebatur ad aliquod factum limitatum certo loco & tempore, probato, quod id non fecerit, probata est negligentia. Iste est textus. in l. 3. §. si ad idem. ff. de re mili. ¶ Et in simili si aliquis colonus conduxit aliquam possessionem per quinque annos, & in istis quinque annis debet vires alleuiare, & hoc non facit, probata est negligentia sua: si autem tenetur ad aliquod factum in genere non limitatum certo loco & tempore, & tunc diuersi sunt modi probandi negligentiam prout tenet Lanfran. de Oria. in repet. capit. quoniam contra. de probatio. in parte, restituum depositio nes. numero. 187. & ibi ponit quid debet probare ad obuiandum negligentiam. ¶ Sed quia supra dixi, qua poena iudex negligens punitur. ¶ Quæritur an perdat salarium ¶ propter suam negligentiam. Ias. in §. præterea. in l. de actio. columna. 3. numero. 14. tenet quod sic: allegando Angelu. in l. si vacantia. C. de bonis vacan. libro. 10. & licet Ias. non alleget. est text. expressus in l. iudices. C. de anno. & tribu. libro. 10. qui idem tenet & Montalu. in gloss. ordina. regali. in parte, iudex. & Bartol. in l. Mevia. ff. de annis legatis. idem Bartol. & Plat. in dicta. l. iudices. Et ratio huius est secundum Plat. ibi, quia huiusmodi negligentia est lata culpa, & dolus præsumptus. vt in l. dolus. ff. mandati. & est textus quoque expressus, quod perdat salarium in l. si in fine. C. de vesti. & olori. libro. 11. Sed Bartol. & Plat. ibi dicunt esse speciale in negligentia adhibita circa executionem tributorum, & aliarum exactionum fiscalium propter magnū periculum, quod inde sequitur. Sed in iudici-

bus prætoribus, & Correctoribus distinguitur: quia propter negligentiam commissam in officio non priuatur iudex toto salario, nisi quando negligentia respicit totum tempus officij: alias autem pro parte temporis, quia non fuit negligens, salarium debetur. argument. in. l. si fundum. in verbo, simpliciter. ff. locati. & ita tenet Bartol. in dict. l. Meuia. & Bartol. & Plate. in dict. tra. l. iudices. & quoque Paris de Puteo. in dict. tra. l. iudices. in parte, contra magistratum. numero. 5. folio. 178. vbi quoque ita intelligit. * Sed si potestas seu prætor est condemnatus in syndicato propter alia non debet reddere salarium præteriti temporis: quia satis est quod puniatur ut debet puniri: tenet Peregrina. in parte iudex. quæst. 5. in gloss. quinquaginta & singulariter Paris de Puteo. in tra. l. syndicus. in parte condemnatus. numero. 1. folio. paruo. 85. * Idem est in tutore, ¶ vel curatore: quia propter negligentiam perdit commodum, seu salarium, quod habet. ut gloss. in dict. l. iudices. Quod facit ad. l. 2. titu. 7. for. ll. libro. 3. vbi tutores ratione laborum debent habere decimam partem fructuum rerum minorum, quia amittunt istam partem, si sunt negligentes in totum: & si pro parte temporis, pro ea parte amittunt, pro qua fuerunt negligentes, ut supra dictum est. ¶ Corrector tamen seu alius officialis ¶ remotus ab officio, propter culpam non debet habere salarium. notat Bald. in. l. Nensenus. ff. de excusa. tuto. & Montalu. in gloss. ordina. regal. in parte, Corrector. & in dicta. l. iudices. C. de anno. & trib. libro. 10. ¶ Sed sciendum est, an iudex, vel alius officialis remoueri potest ab officio propter negligentiam. ¶ Paris de Puteo in dict. tra. syndi. in parte, qualiter arguatur folio. 179. numero. 7. dicit, quod non remouetur, sed tenetur in syndicato, allegando Baldū. in dicta. l. mancipia. C. de serui. fugitiu. vbi Bald. distinguit, dicendo, quod officialis per petens non debet deponi, nisi culpa inducat de positionem, ut quia deliquit in officio. ut de susceptori. & archa. l. fina. & talis dicitur extinctus, & nunquam ad officium redire potest. ut in authentica de armis. in fine. colla. 7. ¶ Aut est officium ad tempus, ut officium potestatis, & tunc propter enormiam cessari potest. ut in. l. finali. C. ad. l. Iulian. repet. sed hoc solummodo debet facere, & remouere superior. ut in authentica de defenso. ciuit. §. interdum. Pro minoribus autem culpis non deponitur ab officio, sed punitur tempore syndicatus. ut in. l. prima. C. ut omnes iudi. tam ciui. quam cri. ¶ Et Ioann. de Platea in dicta. l. iudices. numero. 2. dicit, quod potestas, vel alius officialis, qui est negligens in

officio, potest propter negligentiam, & etiam propter suspicionem remoueri, & salario priuari. * Et vi. l. 16. titu. 7. parti. 1. vbi deponitur prætor propter negligentiam, & ibi Greg. Lopez & potest etiam remoueri propter nimiam crudelitatem & abusum: ut Bald. in. l. si dominus. §. domitorum. ff. de his qui sunt sui vel alieni. vbi distinguit. * ¶ Sed in quantum tenet, quod propter suspicionem potest iudex remoueri, non dicit verum, quia non remouetur, sed alius iudex sibi adiungitur. ut cauetur in. l. prima. titu. 5. lib. 3. in ordin. regali. & in. l. apertissimi. C. de iudi. Et tenet idem Platea. in. l. nulli sciniario. C. de numerarijs actuari. libro. 12. numero. 3. vbi ait, quod idem est in tabellione, quod quando recusatur, non remouetur in totum, sed datur sibi adiunctus, ut fit de iudice ordinario, & sic seruatur consuetudo, ut ibi tenet. Idem tenet Montaluus in gloss. ordina. in parte, tabellio. ¶ Bald. quoque in dicta. l. mancipia. dicit, quod iudices maiores propter enormia delicta in officio commissare mouentur, propter leuia, & minores culpas expectatur tempus syndicatus. Officiales vero minores de facili possunt remoueri. ut in. l. 2. C. de sportul. & in. l. nã & magistratus. ff. de iniuri. ut tenet d. Ioannes de Platea in dicta. l. iudices. ¶ Vbi dicit idem esse in famulo, & stipendiario inobediente, & negligente. Tamen in casu. l. fina. ad. l. Iuli. repet. potest remoueri Corrector propter delictum. ut notat Bartol. in. l. libertus. §. in quæstionibus. ff. ad municipal. ¶ Et illud, quod est dictum, quod ex negligentia non remouetur, intellige nisi sit negligens ex culpa, quia tunc potest remoueri. gloss. in. l. 2. §. miles. ff. de infami. sed debet remoueri a superiore. ut dicit Paris de Puteo. in dict. versicul. qualiter arguatur. & in parte, officialis propter negligentiam. folio. 177. dicit, quod quoque fallit, quando negligentia est magna, quia tunc remoueri potest. ut in capitul. ad monasterium. de statu mona. secus si parua. argument. in capitul. quicquid. 1. quæstione. 1. & nisi maius inde præiudicium possit generari. & sic intelligit. l. carcerari. ff. de custo. reo. quia negligentia omnia lædit, ut in. l. 2. C. de naufra. & in authentica, de quæst. ad finem. ¶ Item remouentur si sunt abiecti: & si quis fuit negligent in adimplendo mandatum: & si fit contra id, quod est expresse sibi mandatum. ut in. l. qui fiscales. de nauicula. C. Nam non eo ipso, quod mandatum non impletur, contemnitur. ut in dict. l. qui fiscales. & in capitul. si quis autem. fol. distin. ut ibi per dict. Paris de Puteo. ¶ Ex quo in 42 fero, ¶ quod dicit in provisionibus Correcto-

rum rex det illis potestatem ponendi locum tenentes in officijs, & remouendi ad beneplacitum, non debet remoueri nisi ex iusta causa expressa in iure: quia ultra quod esset deducere hoc facere, ut Ioann. de Plat. in dict. l. iudices. dicendo, quod maximum est dedecus remoueri ab officio, quasi de eo dominus non confidat, non potest remoueri, nisi ex iusta causa expressa in iure, ut dictum est. Facit textus. in. §. cum igitur. in authentica. de non eligen. secund. nubẽ. collatio. 2. & gloss. in summa. 15. quæst. 8. quam pro notabil. allegat Bald. in authentica. ex testamento. C. de secundis nupt. tenet Alexan. in. l. etiam. §. licet. ff. solut. matri. numero. 7. vbi tenent, quod priuationis poena non habet locum, nisi exprimat a iure. ut posui, & dicam infra in capitulo. 9. in gloss. *solapena de la ley*. Et facit text. & ibi Plat. in. l. ordinariorum. C. de cohabitibus. libro. 12. vbi tenet, quod officiales cuiuscunq; magistratus ordinarij, tan præsidet, quam alterius, ex nulla quantuncunq; honesta causa potest licitari ab officio, nisi primus reddat rationem officij. * Et tenet late & singulariter. Guillelm. Benedict. in repetition. capitul. Raintius. de testament. in parte duas habens filias. nume. 37. cum pluri. seq. vbi in numer. 38. dicit quod quando debet reuocari, ex causa debet audiri in suis defensionibus adeo quod si sine causa & pro sua voluntate desisterentur eis succurritur per remedia iuris ordinaria etiam possessoria. & reuocans tenetur ad omnia præparamenta: interesse & damnain foro conscientie, & etiam contentioso & per superiorem debet in hoc cõdemnari ad resarciendum secundum eum ibi. numero. 44. 45. & 46. argument. text. in. l. 1. §. cepisse. ff. de pollicitatio. & inquit quod in curia Burgalen. fuit salubriter ordinatum, quod iudices Basyletij & Senescali & ceteri magistratus: suos non possunt sine causa in curia parlameti ipsis auditis causa cognita locum tenentes mutare, quod nota contra istos correctores, quia quotidie eos reuocant ex eo: quia eis nolunt pecuniam conferre seu partem fructuum seu expensarum officij & quia hoc nollunt facere, prætores falso perperam contra dictos loca tenentes proponunt ut remotionem colerent quod est iniquum, & ideo rex. ad hoc euitandum, eos debet prouidere. ut dixi, infra. capit. 4. * ¶ Sed an potest corrector aduocare ad se causam aliquam, & iurare suo loco tenenti ut de ea non cognoscat. Videtur quod sic, ut tenet Pau. de Castri. in. l. iudiciu soluitur. ff. de iudic. numer. 6. loquendo in potestate, & suo viciario, qui habet iurisdictionem ordinariã eiusdem tribunalis: vnde cum potestas seu Corrector sit

superior, potest a suo tenente iurisdictionem auocare, vel sibi inhibere, quod in aliqua causa non procedat, & sic auferri sibi exercitium: & tunc non valebit, quod faciet per dict. l. iudiciu soluitur. * Et facit quod tenet Peregrina in parte iudex. quæst. 5. in gloss. officium quod superior potest inhibere inferior ne iudicet quando inferior recognoscit iurisdictionem ab ipso superiore, alias non potest ut dicit notari Host. in cap. volentes de officio legati. & Archidiacono. in cap. de prima. n. quæst. 1. * Et sic patet in provisionibus officiorum: quia potest ut iurisdictione per se, vel per suum locum tenentem, quod potest remouere in totum, a fortiori inhibere, quod in aliqua causa non procedat, ad se eam aduocando. Et licet hoc sit de iure, tamen non est faciendum per Correctores: quia vbi ceptum est iudicium, ibi debet accipere finem. ut in. l. vbi acceptum. ff. de iudi. & quia si locum tenens est suspectus potest recusari, ipse associabitur, iuxta. l. n. titu. 5. libro. 3. in ordin. regali. ¶ Ultra supradicta dico, quod ad hoc, ut iudex teneatur ex negligentia, requiritur, quod requiratur ¶ a parte: quia post talem protestationem tenetur, aliter honorari. Ita Bartol. in. l. damni. §. sabin. in fine. ff. de damno infecto. & Bald. in capitul. iudices. numer. 6. de pace iura. firma. per. l. argentarius. §. cum autem. ff. de ededo. & per. l. cum seruum. C. de serui. fugiti. vbi Bald. quoque tenet, quod iudex non debet ponere quem ad torturam, nisi petatur a parte. & Bartol. in. l. dies cautioni. §. hoc autem. ff. eod. titu. de damno infecto. late Alex. in. d. l. de pupillo. §. si quis ipsi. ff. de noui. l. ope. nuntia. & Anto. in capitul. venerabilis. de iudi. & Abbas in capitul. fin. de rescrip. column. fin. numer. 16. vbi omnestenent, quod negligentia iudicis non præsumitur, nisi post protestationem, & interpellationem: quia non tenetur officium situm impartiri non postulatum ad utilitatem priuatam. ut in dict. §. hoc autem. & ibi Bartol. & docto. & late Paris de Puteo. in dict. tra. syndicatus. in parte. an & quando. folio. 40. vbi idem tenet. ¶ Ex quo infert Abbas in dict. capitul. si. in dict. num. 16. quod si statuto cauetur, quod si iudex non finiet quæstionem infra certum terminum, debeat soluere poenam certam: quod iudex non incidit in poenam, si non fuerit petitum, seu interpellatum a partibus, ut decidet infra terminum. Quod facit ad. l. 1. tit. 15. lib. 3. in ordin. regali. quæ lex ponit poenam iudicibus non pronuntiantibus infra terminum illius. l. quia in illam poenam non incidunt, si eis non fuit requisitum, vel protestatio eis non fuit facta. ¶ Quoque facit pro iudicibus, qui vocantur,

del regimiento: quia si infra terminum sibi datum postquam est appellatum causam non diffiniunt. vt in l. 6. titu. de las appella. in ordina. regali. & in pragmatica facta per nostrum Carolum regem in curijs Vallisoletanis, anno. 1523. in ordine consi. 95. in qua cauetur, q̄ incidant in pœna ibi contenta, & in interesse partis appellantis: intelligitur, si fuit eis requisitum, & protestatum, alias secus per suprascripta. * Et tenet expresse Ange. in consi. 140. incipien. quidam Mathæus, & sequitur Iaso. in l. properandū. §. sin autem vterq;. C. de iudic. nume. 6. * Et idem tenet Abb. in capitulo penu. columna pe. de iudic. & Cataldi. in trac. syndicat. in versiculo. 42. incipiente. Adde quod iudex. & Barb. in capitulo, consuluit. de offic. delega. columna. 4. Hippolyt. de Marfi. in sua practi. crimi. §. nunc videndum. numero. 4. Pro quo dicit, quod facit textus in l. prima. §. magistratibus. ff. de magistrat. conueni. vbi dicitur, quod magistratus, qui non dedit tutorem, vel curatorem minori, tenetur. Quod est verum, si interpellatus fuit, alias secus. Quod tenet Ioan. Calde. in consilio. 3. titulo, de pœnis. vbi si per statutum imponitur iudici pœna, si non administrauerit iustitiā: si non fuit petitum per partem, non cadit in pœnam. vt tenet Hippolytus de Marfilij in l. vnus facinoris. §. cognituum. ff. de quæstion. numero. 4. cum sequentibus. & Ioann. de Platea in dict. l. iudices. numero. 4. vbi ait, quod officialis non præsumitur negligens, nisi fuerit protestatum. allegando Bald. in dicta. l. damni. §. fabini. & tenet idem quod Abb. in dict. c. finali, de rescrip. de iudice non decidente causam infra terminū, quod in pœnam non incurrit, si ei non fuit protestatum. Et faciunt notata per Andre. Barb. & Anto. Fran. in additio. ad Abb. in capitulo, licet ex suscepto. de foro compe. in prima additio. ne. vbi idem tenet, allegando plura iura. ¶ Ad 44 quod facit. quia iudex ¶ semper præsumitur paratus reddere ius: quod probatur eo ipso, q̄ non probatur contrarium. vt glossa in l. prima. C. de testament. mili. & sic pro iudice præsumitur. vt in l. 2. C. de offi. ciuil. iudic. & quod si non appareat de interpellatione, præsumitur iudex paratus reddere iustitiam. ¶ Quæ interpellatio debet fieri post conclusionem in causa, quando fit super processu concluso. vt in dicta. l. ordina. in authentica. Item si appellatum. & ibi Bald. C. de tempore appella. & per eundem in additio. ad Specul. in titulo de appella. §. primo. versic. mora. & per Ioan. de Imol. & Philippu. Franc. in capitulo, ex ratione. de appella. & Alexā. in dicta. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. prout

tenet dict. Anto. Fran. vbi supra. ¶ Vbi quoque ait, quod iudex, qui non facit id, quod ab eo petitur per partem, non allegata ratione quare non facit, dicitur esse negligens. Et hac de causa semper ego soleo respondere protestationibus factis contra me, quæ in nostra Hispania, requirimentos vocantur, ne videar negligens, & consentire. Quia vt ait Bald. in capitulo primo de milit. vasa. qui contu. est in vfi. feudo. nume. primo, qui non loquitur, & obmutescit, iustitiam denegare videtur. Et sic, quod iudex requisitus de iustitia, vel de expeditione causæ nil respondens, dicitur esse in mora, & iustitiam denegare. Quod etiam voluit Philipp. Franc. in dicto capitulo, ex ratione. in 2. quæstione. circa §. impedimentum. & quod ex isto casu poterit ab eo appellari, vt Abb. in capitulo, dilecto. de appella. & Alexand. in l. de qua re. ff. de re iudica. ¶ Suprascripta intelligerem, quod iudex requisitus, si est negligens puniatur, procedat ¶ quando lex ponit pœnam iudici aliquid non facienti ad vtilitatem priuatam in dictis. l. regalibus, & similibus. Secus in his, quæ non ponunt pœnam, nec præcipitur per legem: quia iudex in his, quæ expediuntur, ex officio suo requisitus, non tenetur in syndicato, licet denegando possit ab eo appellari, vt dixit Ias. in dicto. §. præterea. & hoc in ciuilibus. vt textus. & ibi Paulus. de Castro in l. non quicquid. ff. de iudi. Quia illud, quod per legem arbitrio iudic. committitur, non compellitur, nec tenetur iudex facere, si non vult, licet facere possit: & ideo si non facit, non tenetur: secus si per legem iudici præcipitur, vt in exemplis ibi positis per eum, & per doctores. Quod intelligo; quando est quæstio inter priuatos: quia vtilitatem priuatam iudex non tenetur interponere officium suum non petitum, si non respicit reuerentiam alterius iudic. vt in l. eos. in fine. & in l. iudicibus. C. de appellation. Et licet respiciat vtilitatem partis, si non respicit miserabiles personas, vel actum piū, si iudex non prændit probabilem ignorantiam, tenetur interponere, licet non sit petitum inter miserabiles, vt in dicta. l. prima. §. magistratibus supra allega. Tenet Bartolus & Alexander. late in dicta. l. dies cautioni. §. hoc autem. ff. de damno infe. numero secundo. vbi vi. quæ dicantur causa piz. & Angelus de Aret. in dicto. §. præterea. Institut. de actio. numero. trigésimo nono. vbi dicunt, quod secus est, quando non tale officium respicit principaliter publicam vtilitatem, quia ex merito officio illud tenetur imponere: vt in dicta l. congruit. ff. de officio præ. Idem tenet Abbas

bas in capitulo, prout. de dolo & contuma. numero decimonono. ¶ Et etiam in criminalibus si non sit petitum, tenetur procedere, alias tenetur prout late dixi supra versicul. tene regulam generalem, & tenet dict. Pari. de Puteo in dicto tracta. in verbo, negligentia. infra quantum tempus. in principio. Et Bartol. in dicta. l. congruit. numero. 3. dicit, quod iudex debet facere inquisitionem generalem facti, & ista est permilla: quia debet generaliter inquirere, vt malis hominibus prouincia purgetur. Et dicit, quod ista est practica, quam in principio sui regiminis rectores faciunt generalem inquisitionem: sed specialis inquisitio contra certam personam, est prohibita regulariter: quia sine accusatore nemo punitur. vt in dict. l. rescripto. §. si quis. ff. de muneri. & honori. Quod dicit, quod fallit in casibus notatis in dicta. l. i. §. si publico. ff. ad l. Iuli. de adulte. & ibi Bartol. quos supra posui. ¶ Tamen in illis secundum eum non debet iudex inquirere, nisi indicijs precedentibus, aut fama publica, vel ad relationem nuntij iurati. ¶ Sed tunc, quod iudici est permillum de iure ad publicam vtilitatem & vindictam de quolibet crimine inquirere, quicquid senserit gloss. in l. ea quidem. C. de accusatio. quia accusatio de quolibet crimine est permilla, ergo inquisitio, quæ succedit loco eius. vt in capitul. licet heli. de simo. & in l. cum patronum. §. primo. ff. de iure patro. & sic ad eundem effectum, ne delicta remaneant impunita. licet Salycet. in dicta. l. ea quidem. dicit, quod hoc ei non placet. ¶ Vide tu Angelum de Are. in tracta. malefi. in parte, hæc est quædam inquisitio. versiculo secundo, principaliter. numero. 30. vbi in hoc ponit veram conclusionem, dicendo, quod aut iudex procedit faciendū inquisitionem specialem contra certam personam, nullo alio præambulo præcedente, propter quod iudici verè, vel præsumptiuè sibi cōtest de aliqua præsumptione legitima illā personam delictum perpetrasse, & tunc non potest procedere: & hoc modo dicit esse intelligendam gloss. in dicta. l. 2. §. si publico. Et potest esse ratio, vt iudicum malitia refrænetur. vt in l. 2. in fine. ff. de custo. reorum. ¶ Si verò præambulo legitimo præcedente, propter quod apparet iudici verè, vel præsumptiuè illam personam perpetrasse illud delictum, potest formari specialis inquisitio: & quando clamor validus peruenit ad aures iudic. quod eius subditus diffamatus sit de aliquo delicto. vt in capitulo, qualiter & quando. de accusatio. & in l. tertia. ff. de officio præfecti prætoris. ex eo, quia contra diffamationem ex inquisitione ge-

nerali iudex deueniat ad specialem. vt in l. quarta. ff. ad l. Iuli. repetitio. Quia tale delictum non potest amplius sub dissimulatione transire: maximè quando scandalum potest oriri. vt in dicto capitulo, qualiter & quando. Quod dictum Angeli ad literam seruatur. Quia statim, quod delictum ad notitiam iudic. peruenit, illico facit suam informationem, & procedit contra delinquentes, alias teneretur in syndicato: quia diceretur stare per iudicem, quando sibi liquet, vel in suam notitiam venit, & non procedit. Secus si sibi non liquet, secundum Bald. in l. si de meis. §. ex compromisso. ff. de arbitris. & Paris de Puteo in dict. tracta. in parte, negligentia. numer. octauo. ¶ Quo modo probatur negligentia contra iudicem. Vi. Bartol. singulariter in consilio. 102. & latissimè dictum Paris de Puteo in dict. tracta. in parte qualiter arguatur negligentia iudicis. & ibi videtur casus negligentiar. & quoque quomodo iudex probat diligentiam ad hoc ne teneatur in syndicato.

¶ Ad suprascripta adde, quod quando iudex tenetur ex negligentia, intelligitur quando est leuis, vel lata. Secus si est leuissima, vel casu fortuito, vt Amodeus iussi. in tracta. syndicatus. folio quinto. capitulo de secundo ad bannum iuris. Et ibidem folio. 16. columna tertia. versiculo, similiter tenet, quod non syndicatur officialis de negligentia, nisi sit dissoluta, & dolo proxima, & ita dicit quod seruat consuetudo: quia inquisitio de negligentia, dicitur scrupulosa. Sed quia suprascriptum est, quod ad hoc, vt iudex teneatur, debet requiri, vel protestari. ¶ Quæritur, an ¶ sit necesse, quod pluries requiratur, vel sufficiat vnica interpellatio? Bartolus in l. mora fieri. ff. de vfuris tenet, quod sufficit vnica interpellatio, nec requiritur quod semper inter. & ibi Angelus idem tenet in fine colu. per glossam ibi. quam dicit notabil. & idem tenet Ioan. de Pla. in d. l. iudices. nume. 4. C. de anno. & tribu. lib. 10. per l. titia. §. 10. §. vfuras. ff. de leg. 2. vbi Bartol. idem tenet, dicendo, quod sufficit, quod quis semel interpellatur per iura supra allega. imò in tali requisitione, seu interpellatione non tenetur quis dicere peremptoriè: cum quælibet interpellatio sit peremptoria, sicut in dilationibus, quæ dantur ad probandum. Et in terpellatio, quæ fit iudici, sufficit quod interpelletur semel, vt perpetuo videatur stare per iudicem: nec habet necesse singulo die iudicem interpellare. vt ibi tenet ad literam Bartol. & Abb. in consilio. 7. in secundo volu. & Paul. de Castro in consilio. 27. Et Ioann. de Imola ibi, in d. §. vfuras.

§.vfuras. sequitur opinio. Bartol. dicendo, quod vnica interpellatio sufficit. Quod tenet Amodeus iusti. in tracta. syndicus folio. 6. in parte, de tempore. sequendo Barto. in dict. §.vfuras. Et idem tenet Alexan. in. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de noui operis nuntiatio. numer. 3. cum sequētibz, vbi dicit, quod regulariter ista est communis opinio. & hoc est tenendum. Licet Ioann. de Ana. in capitulo. si quis. de accusatio. in fine. videatur contrarium dicere, dum ait, quod quando monitio fit in iudicio, requiritur trina monitio, alias sufficit vnica: quia intelligitur, quando talis monitio fit parti à parte: secus quando fit iudici per partem, per supradicta. ¶ Quod fallit in petendo libellos dimissorios. vt in cle. quanuis. de appella. & quando in causa appellationis interpellat iudicem vt causam finiat, quia requiritur, quod summa ope, institerit, quod causa terminetur. vt in. l. fina. §. illud. versi. Summa ope. C. de tempo. appell. & sic qd opi. Barto. in dict. §.vfuras. habet locum in causa principali, non in causa appellationis: quia vltra hoc regulariter vna monitio sufficit. Et vltra allegata per Bartol. est gloss. in capitulo, cupientes. in verbo, proposita. de electio. in. 6. & gloss. in capitulo primo in verbo, requisierit. de hæreticis. & gloss. in capitulo, si episcopus. 18. distin. & Innoc. in capitu. cum nobis olim. de electio. ¶ Præterquam, quando vnus iudex requireret alium iudicem sibi parere, quia tunc requiritur trina. vt est glossa in capitulo, causam. de officio delega. ¶ Vi. alias fallentias per dict. Alexand. in dicto. §. si quis ipsi prætori. numer. 5. & 6. ¶ Modò sciamus, si illud, quod iudex soluit propter suam negligentiam, si potest à parte 47 recuperare. ¶ Angelus in dicta. l. mancipia. C. de serui. fugi. in principio, tenet, quod quando iudex facit litem suam, faciendo scilicet malè sententiando, non potest habere recursum contra illum, in cuius fauorem tulit iniquam sententiam, quia sui delicti poenam sustinet. ¶ Secus autem si facit litem suam negligendo: tunc si soluit id, quod in obligatione versabatur, habet recursum contra eum. Casus est secundum eum in. l. missi opinatores. C. de exacto. tributo. lib. 10. Quod dictum Angel. sequitur Paris de Put. in tracta. syndi. in parte, lis sua numero. 5. folio 160. vbi per eum. & Amodeus iusti. in tracta. syndicus. in parte, item in eo quod plures innocētes. 2. colum. versu. Item tenetur si tulit. vbi ait, quod si malè iudicat, tenetur: & si soluit, non repetita parte pro qua iudicauit: quia soluit pro sui quasi delicto. licet contrarium teneat Angelus in. l. si stichum. §. si mādato. ff. de solutio. vbi

ait, quod debent cedi actiones ab eo cuius soluit. ¶ Sed concordatur vt supra: si per dolum iudicauit, actiones non debent cedi. Secus si per imperitiam, culpam, vel negligentiam, quia tunc debent cedi. & ita procedit opi. Angel. & idem tenet latè Cataldi. in tracta. syndica. quæstione 44. quæ incipit, Adde an officialis. & idem qd Angelus, tenet Bal. in. d. capitul. iudices. de pace iura. firma. in vli. feud. numer. 2. & idem tenet Angelus in. l. sed eximendi. §. hoc iudicium. ff. nec quis eum qui in ius voca. vi exi. & ibi magis latè Alexand. numero. 2. & in. l. si quis dolo. §. 1. ff. de re iudica. Et quoque tenet idem Alexand. in additio. ad Bartol. in. l. prima. ff. de appellat. in additio. magna, quæ incipit, habet regressum. in fin. vbi tenet, quod iudex, qui in syndicatu condemnatur, & soluit expensas litis, in quibus negligenter omisit condemnare partem victam calumniosè litigantem, possit eas repetere. vt est dictum singul. Specula. in titulo. de impen. §. postremo. versu. illud. per dicta. l. missi opinatores. ¶ Quod Imola impugnatur, & bene secundum Alexand. vbi supra per. l. si tertius. §. celsus. ff. de aqua pluui. arcen. & ante eum contrarium tenuit. Bald. in. l. sancimus. ad finem. C. de iudic. tamen secundum Alexan. opini. Specula. potest esse salua in vno casu, secundum Roma. in dict. §. celsus. scilicet quando expensæ litis essent promissæ in contractu, quia tunc etiam post iudicium finitum iure actionis peti possunt secundum glossam in. l. nō solum. ff. de rei vendi. & in. l. 3. §. si rem. ff. de legatis. 3. merito ergo iudex illas repetere potest. Quod Alexand. vbi supra dicit esse notabi. de quo vi. latè dict. Paris. de Puteo in dict. tracta. in parte, an iudex, qui facit litem suam: & soluit expensas litis. folio. 163. & Alexan. an additio. ad Barto. in dict. l. missi opinatores. ¶ Sed hoc intelligit Alexand. in dicto. §. hoc iudicium: quando soluit illud, quod tenetur, tunc à debitore principali repetit: secus quando soluerit illud ad quod tenebatur, sed aliam rem. Et facit quod tenet Angelus in. l. stichum. §. si mādato meo. ff. de solutio. vbi ait, quod quando ex negligentia condemnatur iudex, quod ei sunt cedendæ actiones cōtra debitorem, vt recuperet. & Paul. de Castr. ibi dicit, quod ita consuluit, & torum collegium Florentinum. & sic debet intelligi dict. Paul. de Castr. in. l. filius familias iudex. ff. de iudic. numero. 8. & Montan. in. l. titulo. 2. for. 11. lib. 2. in glossa, pierda lo. que ouiere. vbi indistinctè tenent, quod iudex non repetit illud, in quo fuit condemnatus. Quod intellige, quando fuit condemnatus propter imperitiam, & propter malam

lam sententiam, & sic in agendo: secus quando condemnatur propter negligentiam. Et ita quod tenet Alexan. in additio. ad Barto. in. l. fin. ff. de varijs & extraordi. cogni. in additione magna in medio. Et miror de nostro doctore de Pala. Ruui. in repeti. capituli, per vestras. de dona. inter vir. & vxorem. folio. 107. numero. 10. vbi indistinctè tenet contrarium, dicendo, qd si iudex, qui malè iudicauit virtute suæ iniquæ sententiæ, pars pro qua lata fuit, aliquid obtinuit, quod si postea tempore syndicus petitur à iudice, quod poterit iudex dicere parti petenti, dirigas actiones, & remedia tua contra illum, ad quem pecunia in condemnatione deducta peruenit meis sumptibus, & meo periculo, quod audietur, & interim ab instantia absoluetur. Et dicit ita tenere Paris. de Puteo in. d. tract. in verbo, iudex malè iudicans. fol. 56. versiculo, attamen ego. in libro magno, sed in portatil. est foli. 150. qui in expresse tenet di. Palat. Ruui. & loquitur, quando malè iudicauit, & non in negligente. Sed hoc ego non tenerem, quia est cōtra opinionem communem.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex qui rectè iudicat, stateram habet in manibus, ita quod condemnet condemnandum, & absoluat absolendum.
- 2 Iudex non debet declinare ad dextram, nec ad sinistram.
- 3 Iudex in vtroque penso iustitiam & misericordiam debet habere.
- 4 Iudex puniens aliquem, misericordiam facit.
- 5 Iudex sine causa an potest mitigare poenam, vel multam à canone, vel à lege inflictam. Et quid ante sententiam, vel post. Et quid si est iudex inferior. numero. 18. 21. & 22.
- 6 Iudex, an potest remittere poenam propter paupertatem.
- 7 Bannū an potest remitti propter paupertatē.
- 8 Infamie poena post sententiā non potest remitti.
- 9 Leges ex causalicitum est transgredi. nu. 11.
- 10 Cause, propter quas poena minuit. Et si iudex vidit se errasse in sententiā syndicus cōmunis petat restitui. in integrum cuius rigore poterit addere.
- 12 Dans alapam potestati, potest suspendi.

- 13 An pro vno furto magno possit quis suspendi. & nume. 15.
- 14 Propter seditionem leges transgrediuntur: & suspenditur sine processu, & ordine iudicij.
- 15 Repertus in crimine, non potest appellare, & ad executionem proceditur contra eum.
- 16 Fur absconditus in domo, an debeat mori.
- 17 Ponens scalas ad domū, vel muros alicuius, punitur.
- 19 Propter inhumanitatem criminis punitur animal, & homo rationalis.
- 20 Propter inhumanitatem criminis corpus mortuum suspenditur.
- 22 Iudex, qui ex aliqua euidenti vtilitate venit contra statuta, non tenetur in syndicatu.
- 23 Iudici debet constare delictum, quando ex causa excedit leges.
- 24 Iudex quando procedit per denuntiationem, vel inquisitionem, potest ex causa leges transgredi: secus si per accusationem. Hic ponuntur aliæ fallentie.
- 25 Iudex ita debet iudicare magnū, sicut parvū.
- 26 In poena pecuniaria plus puniuntur maiores, quam minores: nobiles, quam ignobiles.
- 27 Plus punitur inferior, quam superior ex eodem delicto.
- 28 Nobiles, & honestiores ciues de capitantur, plebei suspenduntur. Fallit, vt hic.

f Derechamente. ^f Rectè iudicando, stateram in manu gestat. ¶ glo. in cap. cum æterni tribunal. de re iu. in. 6. in verbo, stateram. & c. omnis qui. 45. distin. & sic, qd cōdemnet condemnandum, & absoluat absolendum. ¶ Vnde Aristot. vt refert Cicero, Magistratus virum ostendit, si ritè, & rectè gesserit. i. seruato iuris ordine, & iuste iudicauerit, premia digna fert, vt Amodeus iusti. in tracta. syndicus. in præfatione dicti tractatus. ¶ Et iusto non aduersabitur quicquam malignum. vt in epistola inter claras. & in capitulo. iniustum. 11. quæstione. 3. & capitul. rectè. & iustus est, qui iustitiam facit. vt in dict. capitul. iniustum. ¶ Et non

non debet declinare ad dextram vel sinistram. vt in capi. qualiter & quando. el. i. de accusa. & in. l. vbi. C. ad. l. Corn. de fal. & in ca. cum inter. de excep. & ideo vocatur sedens in medio. vt in capitulo, quoad consultationem. de re iudica. & tenet Specula. in titu. de aduoca. §. 5. versiculo. Item de iustitia. numer. 13. & idem tenet Specula. in dict. tit. §. 6. versicu. cum suum bonū. num. 33. vbi latè vide. ¶ Quia non est iudex, si in eo iustitia non est. vt in capitulo. i. 22. quæstion. 2. & gloss. in. l. 2. titulo. 2. for. ll. lib. 2. in glossa. 2. ¶ Et in vtroque penso iustitiam & misericordiam in criminalibus debet habere. Misericordiam dico, & rigorem debet seruare: non quod simul exerceat ea circa aliquem, sed quia si opus fuerit, & causa subest, debet esse misericors in dispensando: si causa non subest, debet rigorem seruare in iudicando: vel quod semper habeat misericordiam etiam occidendo hominem: & si non per mitigationem pœnæ, saltem per compassionem. vt est textus in. l. 41. titu. 5. partit. 1. in fine. vbi tenet, que la ver dader a iusticia con ducho se deve hazer. & vi. quæ dixi infra in gl. el derecho alas partes. in principio. ¶ Quia ex hoc facit misericordiam, si cum facit, vt quis contereatur inter flagella, & nec fiat deterior: vnde eo ipso, quod iudex punit aliquem, misericordiam facit. vt in capitulo, ei qui. eadem distin. & qui facit finem peccato misericors est. de pœnit. distin. vlti. capitulo vlti. in fine. vt tenet gloss. singula. in dict. capitulo. omnis qui. ¶ Quia iudex sine causa non potest pœnam mitigare à canone vel lege inflictam. vt in capitulo, si quem pœnituerit. 2. quæstione. 3. ibi: tamen legis potestas aduersus eum exercebitur: nam facti quidè quæstio, in arbitrio est iudicantis: pœnæ verò periculi, non est eius voluntati, mandatur, sed legis auctoritate reservatur. vt in capitulo. iudicet. 3. quæstione. 7. & in. l. si operis. C. de pœnis. & in. l. prima. ff. ad turpili. ¶ Sed illum textum intelligit ibi gloss. in dicto. capitulo. si quem pœnituerit. in verbo, voluntati. sine causa: cum causa verò potest, vbi ex causa, ex persona, & ætate, & ratione scandali potest iudex arctare, vel pœnam augere. vt in. l. aut facta. §. vlt. ff. de pœnis ex persona. vt in. l. capitalium. §. vlti. ff. eodem. A Etate, vt in capitulo, tãta nequitia. 86. distin. ratio ne scandali, vt in capitulo, in primis. prima quæstione prima. Quas causas, & alias, ponit textus singula. in. l. 8. titu. 31. partit. 7. quem vi. & Paris de Puteo. in dict. tracta. syndica. in parte, compositio. folio. 96. numero. 4. in libr. portatil. vbi ait, quod ex causa videlicet, ex persona, ex ætate, & tempore, & ex loco, ex rei conditione, ex

delictorum vniuersalitate pœna mitigatur. ¶ Et hoc ante sententiam, vel in ipsa sententia, non autem post. vt in. l. cum quærebatur. ff. de re iudi. & in. l. pœnam. C. de pœnis. & textus in. l. 2. titu. 22. parti. 3. versicu. la tercera. & textus in. l. 5. titu. 13. for. ll. libr. 2. & ibi Montal. vbi post latam sententiam nil potest facere iudex, qui eam tulit, sed textus in. l. 4. eodem tit. & Parti. supra allegat. ponit casus, in quibus iudex post latam sententiam potest moderare, & minuere sententiam ex causa, scilicet quando: condemnat in centum camera regis, est pauper, quia propter paupertatem potest minuere, quod ego pluries feci. Et est singularis lex ad misericordiam faciendam cum pauperibus delinquentibus, si post latam sententiam pauperes reperiuntur, & tantam pœnam non esse soluendo. ¶ Sed dict. l. partit. semper solitus sum intelligere in multa: secus in pœna à iure statuta. vt tenet Bartol. huc intellectum in. l. prima. ff. si quis ius dice. non obtem. numero. 14. & in. l. finali. C. de modo mul. in fine. & tenet summa Syluestri. in parte, sententia. numero. 5. & in. l. illicitas. §. fina. ff. de officio præsi. ¶ Et ibi Bal. in. §. præses prouinciar: & ibi tex. & glo. tenet, quod licet illi cui facta est remissio efficiatur soluendo non debet exigi, licet secus sit in illo qui cessit bonis, & Bar. ibi in principio & Angel. ¶ Et vbi supra per Syluestrū: & tenet ad literam Alex. in. l. iudex. ff. de re iudi. numero. 3. vbi ait, quod pœna, quæ imponitur per viam accusationis, tunc officium iudicis est mercenarium, deseruiens actioni intentatæ, ideo expirat lata sententia super pœna: vnde iudex pœnam per suam sententiam impostam remittere non potest, etiam pauperi. & idè tenet Abb. in capitulo. licet. de pœnis. numero 6. & idem Alexander in. l. acta. §. de amplianda. ff. de re iudi. numero. 3. vbi dicit, quod est verum in pœna, secus in multa. ¶ Ex quo infert Ias. in. l. si quis id quod. ff. de iuris. om. iudi. nu. 28. quod licet sit regula, quod qui non habet in ære, luit in corpore. vt per gloss. ibi. & multa iura similia: est verum in pœna, quæ imponitur à iure limitata, & certa. Secus est in multa, quæ imponitur extra ordinem, arbitrio iudicis, quia illam potest iudex remittere propter paupertatem. vt in dict. l. partitæ. & Bartol. in. l. prima, in fin. ff. de pœnis. & Bal. in. l. certa ratione. in fine. C. quando prouocan. non est necess. & ita tenet Montalu. in dicta. l. partit. in prima gloss. & sic dicit, quod intelligitur capitulo. si res. 14. quæstione. 6. & capitulo. Odoardus. de solut. & notat Abbas, in capitulo, si specialis. de officio de legat. numero. 6. vsque in finem. vbi idè tenet,

tenet, quod potest ex causa paupertatis remittere multam, etiam iam impositam. ¶ Quod dicit idem esse in banno, quod potest remitti propter paupertatem, etiam ex postfacto. Quod ego iam feci, per istum dictum Abb. & iusi tollere & remittere exilium, per me impositum ad tempus antequam completeretur propter dictam paupertatem. & per dictum Bartol. in dict. l. illi citas. & idem tenet Barba. in dict. capit. 7. si specialis. colum. 5. & Ias. in. l. centesimis. §. si ita stipulatus. in fine. ff. de verbo. obliga. numero. 17. ¶ Secus est in pœna, quia post sententiam non potest remittere, nec diminuere. Quod dicit procedere, etiam si simpliciter condemnauit de delicto, & nil dixit de pœna, quia immediate venit pœna iuris, vt in. l. prima. ff. ad Turpilia. & in dict. capit. si quem pœnituerit. licet omnes allegent. §. notandum. illius causæ. & quæstione. 2. q. 3. quod dicit esse verum, post factum minuire non potest, quando est talis iudex, qui non potest dispensare in illo delicto, vt in capitulo, at si clerici. §. de adulteris. de iudi. ¶ Et quod pœna imposita per diffinitiuam sententiam iudex minuere, vel augere non potest, sine licentia principis, est textus expressus in dict. l. acta. §. de amplianda. ff. de re iudi. & ibi Bartol. dicit, quod secus est in multa. & per Bald. in authentica, inter dicimus. C. de epif. & cleri. & Pau. de Castro in. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui not. in fa. numero. 11. & Angel. ibi in fine. & idem tenet Feli. in cap. qualiter, & quando. el grande, de accusa. colum. 20. versicul. ex hac Fallentia. & est textus singula. in. l. 9. tit. 31. part. 7. ¶ Quod dicit Bartol. in dicto. §. de amplianda, quod est idem in ciuitatibus, quæ non recognoscunt superiorem, & in alio domino, ad cuius bursam pœnæ fiscales veniunt, vt Comites, & Barones, qui habent regalia in aliquo loco, vel Comitatu. Sed pœnam infamiae, vel aliam non possint remittere, & tunc est necesse, quod iudex rescribat principi, secundum Angelum ibi. & sic alius quam princeps non potest restituere famam, vid. Bar. & Pau. de Caltr. in. l. prima. §. de qua re. ff. de postulatio. & in. §. ait prætor. Secus in iudice inferiori, vt dixi: quia iudex non debet pœnas statutas à iure differre. vt in. l. seruos. in fine. ff. de vi publica. alias punitur. vt in. l. prima, de priuatio. delict. & in. l. finali. C. de sanc. Baptif. reit. quod non debet esse clementior lege, vt in authentica, de iudic. §. oportet. ¶ Quod est intelligendum verum. vt dixi, post sententiam. Itaque quod tenet Paris de Puteo. in dict. tracta. syndica. in dicta parte, compositio. folio. 96. numero quarto, ante sententiam, vel in ipsa sententia se

cus: quia potest augere, vel minuere ex causa. vt ibi tenet dictus Paris de Puteo. Quæ causæ colliguntur ex. l. si quis aliquid. §. instrumenta. ff. de pœnis. ¶ In criminibus lenibus iudex debet leuitatem exercere, in senioribus seueritatem cum temperamento. vt in dicta. l. respiciendum. ff. de pœnis. quia in pœnis legalibus iudex potest dispensare, & misericorditer gratiam facere. vt Archid. in capitulo, omnis. 45. distincio. & Specula. in titulo. de lega. §. generaliter. ¶ Vnde obnoxium est virum statim pro vno delicto punire: quia magis est expectandus, & corripendus, quam puniendus. vt in capitulo, plerique. 95. distincio. ¶ Et omnis iudex terrenus debet imitari Deum. vt in authentica. vt omnes obedi. iudi. prouin. §. eripiat. Sed natura diuinitatis ipa est. de consecra. distin. prima, capitulo quia diuinitatis. ¶ Et hac de causa consulit Hippolyt. de Marsil. magnus practicus in sua practica criminali. §. final. qui incipit occurrunt. numero. 7. quod iudex semper peccet magis in clementia, quam in crudelitate, & atrocitate: in dubijs potius absoluat, quam condemnet. nam maiorem honorem consequitur iudex in absoluendo, quam in condemnando. vt tenet Paulus de Castro. in consilio. 197. incipiente, Visa inquisitione. in fine. Et faciunt ea, quæ tenet Ancharran. in consilio. 23. incipiente, Visa inquisitione, vbi inuehitur contra iudices maleficiorum, qui anhelant ad condemnationem, quando per viam inquisitionis procedunt. & ita tenet Philippus Decius. consilio. 189. & quia iustius peccatur in absoluendo, quam in condemnando. l. Item Mela. §. si plures. ff. ad. l. Aquilia. & Philip. Decius consil. 175. col. vlti. & vi. l. 7. tit. 1. lib. 1. foro iuzgo. & in. l. 1. tit. 1. lib. 12. eo. libr. ¶ Et hac de causa dicit Paris de Puteo. in. d. tract. syndi. in ver. compositio. num. 5. quod quando crimè, non est liquidè probatum, licet iudici pœnam à lege statutam minuere ante sententiam, vt in. c. circunciliationes. 23. q. 5. & in capitulo. Innocens. 23. q. 4. & etiam si esset pœna mortis: post latam verò non, nisi soli principi. vt Archid. vbi supra. & quia in condemnando minor pœna est eligenda, vt voluit Cardi. Alex. in cap. rursus. qui clerici, vel vœni. §. colum. & Cepola. in. l. si fugitiui. 6. & 7. col. C. de serui fugi. & Nouazi. in sua sylvanuptiali. in vlti. charta. ¶ Et ideo consulit dictus Hippolytus de Marsil. vbi supra, quod quando eris iudex maleficiorum, ne cures seueriter procedere, nec semper imponas reo pœnam mortis, etiam lege permittente: quia Christus dixit, Nolo mortem peccatoris, sed vt conuertatur, &

tur, & uiuat. vt in. d. c. quia diuinitas. de poenit. distin. 1. & facit te x. in authentica. vt non luxu. contra. nat. post principium. vbi dicitur tex. misericordia Dei non perditionem, sed conuersionem, & salutem vult: & quia melius est errare in misericordia remittendi, quam in veritate vlcisci. text. est in cap. allegat. 26. quæsti. 6. & quia scientia, quæ misericordiam verat, fugienda est. vt in ca. licet. 45. distin. vt latè tradit dictus Hippolyt. ¶ Fatetur tamen supradicta non habere locum in committente enorme delictum, nec in famulo delinquente, seu in alijs. Et debet iudex recordari, quod ipse est homo humanus, & non sanctus, & ante oculos habeat iustitiã cum charitate mistam, & reminiscatur se moriturũ, iuxta illud, Memorare nouissima tua, & in eter nũ non peccabis. Et iudex habeat misericordiã, maxime in nõ enormibus delictis, quia est sibi arbitriũ antequam imponat. vt in. l. hodie. ff. de poenis. Quia licet potest imponere grauiorẽ quam lex potest imponere minorem. vt in dic. l. & si feuerior. C. eod. de his qui not. infamia, & Paul. de Castro in dict. l. quid ergo. §. poena gra uior. quãdo iusta causa facit, secũ si in iniusta. vt in exemplis positis in gloss. magna illius. §. poe na grauior. ¶ Debet iudex tamen cauere, vt nõ parcat malis: quia parcere malis, dicitur nocere bonis. gloss. in authentica. de manda. princip. §. quod si delinquenti. in verbo, supplicium. col. 3. & probat textus in. l. 16. titulo. 4. par. 3. & tenet Ioan. de Plat. in. l. omnes iudices. C. de delato. lib. 10. vbi quoque dicit, quod iudex debet esse feuerus, & grauisimis afficere poenis eos, qui in consuetudinem deduxerunt delinquere: quia propter consuetudinem delinquendi, potest al terari poena à iudice de pecuniaria in corporalem, etiam si esset poena imposta ab statuto ciuitatis, vel castri. vt per Saly. in. d. l. & si feuerior. & dict. Plat. vbi supra. ¶ Et ideo dixit Innocen. in capitulo primo de constitu. quod ex causa li citum est leges transgredi, ¶ & Paul. de Castro in dicto. §. poena grauior. numero. 2. dicit, quod propter bonum publicum: quia multis grassan tibus in eodem delicto, ad terrorem oportet ali quem grauius punire, vt alius abstineret. vt in dict. l. aut facta. ff. de poenis. ¶ Sed cautus fit iudex, q̄ in sententia faciat mentionem de causa, vt non puniatur, secundum Pau. de Castro. vbi supra. numero. 15. & Feli. in. d. capitu. primo, de constitu. columna. 29. versicul. ex prædictis ad de. & Ludouic. Roma. in consilio. 184. incipiente, dubitatur primo. pe. colum. allegando Inno. in capitulo. præterea de dilatio. & Oldra. consilio. 287. & Roma. singula. 77. Et idem tenet Fe-

li. in capitul. qualiter & quando. §. ad corrigendos. de accusa. colum. 7. vbi tenet, quod quando iudicẽ reperitur alterat. ff. poenam iuris co muni, præsumendum est in dubio, quod hoc ce rit ex causa. Ita Specula. in tit. de accusatio. §. primo. versicu. quid si iudex ipsum. & hoc cre do, licet Paris de put. dicat, quod non præsumi tur in dict. tracta. syndica. in parte, licet dica tur. folio. 200. in numero. 4. vbi dicit, quod talis causa debet apparere ex actis, vt non faciat litẽ suam: quia si non apparet ex actis, non præsumi tur pro iudice ad ipsum excusandũ. Et tenet Specula. in titulo de senten. §. primo. ver. est au tem. numero. 8. vnde dicit gloss. ordina. in capiti iudicantem. 30. quæst. fina. quod quando iudex supplet ex officio, incumbit ei probatio causæ. ¶ Sed causæ quare poena minuitur, sunt hæc, sci licet senectus, vt in. l. secunda. ff. de termi. amot. & in capitulo, tanta. 86. distin. & gloss. in dic. §. poena grauior. quia nimis fenex, habet sensum puerilem. glo. in. l. senectus. C. de donatio. ¶ Itẽ ratione ebrietatis. vt in dict. l. aut facta. §. delin quit. ff. de poeni. ¶ Itẽ est causa minorandi poenam, quando multum regi seruiuerat, vel con iurationem detexit. argument. in. l. si quis. §. hoc quoque. ff. ad Sillania. ¶ Etiam si est minor ex defectu etatis. vt in. l. auxilium. ff. de minor. §. in delictis. & capitul. fina. de sent. excommu. in verbo, etatis. & in capitulo primo, de delictis puerorum. Et hoc est in se verum, quod licet minor post delictum efficiatur maior, debet pu niri vt minor, de illo delicto facto tempore mi noris etatis. ¶ glo. est in. l. sciant. & ibi doctores. C. de legiti. hære. & Hippolyt. de Marfi. in. l. in fans. ff. ad. l. Corne. de Sicar. numero. 15. & in. l. de minore. vlti. columna. ff. de quæstio. quia ætas facit differentiam poenæ. vt in capitulo. hoc fit. 26. quæstione vlti. * Et vi. singulariter Pere grinam in parte poena. q. 5. in gl. puer: vbi distin guit. * ¶ Item si magister in discipulum pecca uit. vt in. l. item queritur. §. Julia. ff. locati. ¶ Vel si coniunctus in coniunctum, non tamen ex ini micitia, vel odio. vt in. l. prima. C. de emendatio. propinquo. Et Bartol. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iur. numero. 4. tenet quod omnis iniuria, quæ fit à parente vsque ad septimum gradum, non præsumitur animo inferendi iniuriam, ergo nõ potest dici nisi licita. Et idem tenet Sebalian. Sapia. in additio. ad Abb. in capitulo, cum cõtin gat. de foro. compe. in additione, quæ est in. 5. co luma. numero. 20. in parte, ordinarium. Quod extẽdit, etiam si iniuria fiat fratri seniori. vt per Bal. in dict. l. prima. C. de emenda. propin. ¶ Ta men Paul. de Castro in. l. cum oportet. C. de bo nis;

nis que libe. numero. 3. tenet, quod grauior re putatur iniuria, quæ inferitur à coniuncto, quam quæ fit ab extraneo. Idem tenet Angel. in. l. cõ ductores. C. de delatori. & procuratori. siue au tori. prædiorum fiscalium. lib. 11. vbi quoque te net, quod plus punitur delictum consanguinei, quam extranei. Sed hoc intelligerem, quando procedit ex inimicitia, vel odio. vt in dicta. l. pri ma. C. de emenda. propinquo. & tenet Paris de put. in dict. tracta. syndica. in parte, quot sunt. quæ faciunt poenas à iudicibus alleuari: folio. 201. vbi supra dictas causas ponit, & quæ infra sequuntur. Sed in dubio ratio sanguinis tollit præsumptionem iniuriæ. vt tenet Angelus in. l. vel tem. ff. de iniurijs. de quo vi. Angelum de Are. in tracta. malificio. in parte, verba iniuriosa columna secunda. * Et delicta inter coniunctos puniunt in atrocibus fecus in leuibus, tenet Bal in. l. si quis violauerit. ff. de rerum diuisio & ra tione coniunctionis sanguinis mitigatur poena vel est arbitraria: vt Grego. Lopez. in. l. 2. tit. 8. parti. 2. * ¶ Quoque poena minuitur, si nobilis ex virtute, vel dignitate peccet in ignobilem ex vitio, vel gradu. vt in. l. sed si vnus. §. quædã. ff. de iniurijs. ¶ Item si maior in subditum ratio ne potestatis: vt dominus, pater, vel maritus. 11. quæstione. in capitulo, si dominus. ¶ Item cum pluri sunt peccantes, quia tunc poena est alle uianda. capitulo, non potest. 23. quæstione. 4. ca pit. & quotiens. prima quæstione. 7. * Scilicet si sunt quadraginta & ultra: vt in. l. 50. titu. 5. part. 1. tamen maiores factores & principales sunt pu niendi: vt ibi Bart. in. l. aut facta. §. non nunquã. ff. de poenis. c. Romana nisi. de sent. excom. lib. 6. Abba. & Feli. de exceptio. Bald. in. C. impera torum de iura. calum. Plat. in. l. vnica. c. vt nul lus ex vicarijs prode. lib. 11. & gloss. singula. in. d. c. comestationes. 44. dist. * ¶ Item persona pun ientis, vt quia Præsidens est debilis, & imbeci llis potentia, vt nequeat sæuiorem impone re poenam. vt in capitulo, quidam. 33. quæstione quarta. ¶ Item ratione personæ, vt quia recepta uit consanguineum, vel affinem. vt in. l. 2. C. de recepta. vel alias peccauit pro salute proximi. vt in capitulo, si quilibet. 12. quæstione secunda & in. l. 2. ff. de recepta. quia affectio sanguinis multum operatur. vt in. l. prima. §. largius. ff. de successo. edito. & idem tenet Gandi. in tracta. malefi. in parte, de furi. & latro. 7. columna. nu mero. 14. loquendo in receptante affinem de linquentem, quia mitius punitur. & idem tenet Hippolyt. de Marfi. in singula. 210. vbi tenet, quod poena receptantis bannitum, non habet locum in receptante affinem. & Alexan. in con

filio. 144. in secundo libro. ¶ Quod ego exten derem in amico: quia ratione amicitia poena mi nuitur: quia idẽ operatur maxima amicitia, quod operatur affinitas, seu coniunctio sangui nis. vt Barba. in capitulo. nisi specialis. de offi cio delegat. columna. 8. & Bartol. in. l. Titia. ff. de verborum obligatio. & vid. quæ dicam infra in capitulo. 44. & quod ratione amicitia potest iudex remittere poenam. vt in capitulo. clerico. 50. distin. & capitu. veniam. 30. quæst. 9. de quo per Barb. vbi supra in. d. c. nisi specialis. Quod de bet intelligi de poena, quæ applicatur sibi, vel pender arbitro suo sine magno detrimento ad uersarij. & vi. gloss. in. l. cum allegas. C. de castre. peculio. lib. 12. & gloss. in capitulo. de testamen. nu. 6. & gloss. & ibi Abb. in capitulo. relatum. de testamen. Cy. Alexand. & las. in. l. exigendi. C. de procurato. & Hippolyt. de Marfi. in repe. l. vnica. C. de raptu virgi. numero. 206. ¶ Ego etiam extẽderem in seruitore alicuius domini, vel famulo: quia ratione delicti commissi per eum, dominus eius mitius punitur: cum talis famulus, & seruitor, reputetur amicus. vt tenet Barb. in dict. cap. requilisti. de testa. co lum. 25. ¶ Item poena mitigatur, vt quis ad me liorem vitæ frugem reducatur, capitu. conue nientibus. prima. quæst. 3. ¶ Item ratione perso næ intercedentis, vel intercedentium, qui sunt multi vt in capitulo. prodest. 23. quæstione. 5. ¶ Item ratione eius, in quem peccatur, vt si est excommunicatus zelo ecclesiæ. ¶ Item ratione pietatis, nõ solum præsentis, sed futuræ: vt pro pter filios nutriendos. vt in. l. 2. de his qui filios occide. C. & in. l. qui in prouincia. §. primo. ff. de ritu nupti. ¶ Item ratione necessitatis: vt si ex præcepto superioris peccauit, quem alias iu sta potest ratione timere. vt in capitulo. presby teros. 50. distin. & in capitulo. sicut dignum. §. illis. de homicid. tunc enim poena mitigatur, li cet alias non teneatur sibi in atrocioribus obe dire. vt in. l. ad ea. ff. de re iudica. & in. l. liber ho mo. ff. ad. l. Aquiliam. ¶ Item causa vniuersalis reipublicæ utilitatis. vt in. l. ad bestias. ff. de poe nis. & in cap. scias. 7. quæstio. 1. & per dicta. l. ad bestias. tenet Hippolyt. de Marfi. & per alia iu ra in sua præti. crimi. §. opportunè. nu. 6. quod mors potest differri alicui, si est insignis artifex. & idem tenet Barba. in. d. c. nisi specialis. de of fi. delega. col. 5. ¶ Et las. in. l. debitoribus. nu. 16. ff. de re iudi. tenet quod damnatus ad mortem, si populus petit dimitti propter aliquam eius præstantem virtutem, & magnam peritiã ar tis, vel scientiæ, propter quam est valde utilis ciuitati,

ciuitati, tunc iudex debet superfedere ab execu-
 tione, donec principi, vel superiori consulat &
 Ludo. Roma. in singu. 441. & idem tenet Ias. in
 l. i. ff. de legi. num. 11. & 12. & dictus Hippoly.
 Marfi. in l. vnus facinoris. §. cogniturum. ff. de
 quæstio. numer. 86. & Feli. in capitul. illud. de
 maio. & obediens. Item est causa minuendi
 poenam, si delinquens, vel eius progenitores p
 republica multum laborauerunt. argu. in l. ho-
 nor. ff. de poenis. Item causa simpliciter, vel
 boni zeli, quibus delinquens inductus excessit
 vt in capitulo, ex tuarum. de fortilegi. nam sim-
 plicitati venia datur. capitul. scriptura. de conse-
 cratio. distinctio. 2. Item causa rufficitatis. vt
 in l. si quis id quod. ff. de iurisd. omnium iudi-
 cum. & in l. secunda. ff. de in ius vocan. Item
 causa nimie & importunæ humilitatis, quam
 peccans exhibet in supponendo poenam sibi re-
 mitti. vt in capitul. importuna. de poeni. dist. 1.
 Item causa vnitatis, quia peccans vna vice tan-
 tum excessit. vt in capitul. licet plerunque. 45.
 dist. 1. Item causa infamie, & leuitatis. vt in l.
 prima. C. si quis impera. male. Item causa iræ.
 vt in capitul. si quis iratus. 2. quæst. 3. Item cau-
 sa debilitatis probationum: vt quia delictum
 non plene probatur, sed per indicia indubitata
 vt. d. Pari. de Pute. vbi supra, cum versic. sequen-
 tibus. vbi late, an minuat poena ratione loci,
 temporis, & consuetudinis, & ignorantie. Et
 de pluribus alijs in proposito, quæ per te vide-
 & per Montaltum in dict. l. octaua. titulo. 31.
 partita septima. vbi in fine illius glossæ. Quo-
 que tenet, quod causa subleuandi poenam, &
 mitius puniendi est, si post delictum commif-
 sum stetit multum tempus in carcere: vel si co-
 misit delictum, & iam est multum tempus ela-
 psu, quia initus debet puniri, quam si deli-
 ctum esset recens. vt notat gloss. in l. si quis diu-
 turno. ff. de poenis. Nam ibi non ex delicti fre-
 quentia excusatur, sed carceris, & accusationis
 longinquitate reuelatur. & ibi Bart. & aliquid
 per Hyppo. de Marfi. in consil. 87. Et ibi vi-
 an delicti accusatio præscribitur. glo. & ibi do-
 cto. in l. quærelam. C. de falsis. & Abba. in cap.
 illud. de præscriptio. numer. 23. & in capitul. li-
 cet. de proba. Et Roma. in singula. 182. & Abba.
 in d. capitul. licet. numer. 28. & 29. tenet, quod ac-
 catio criminalis non clauditur tempore. vt in ca.
 ecce. 27. q. 3. vbi habetur, quod crimina vbiun-
 que claruerint, puniēda sunt. & Bald. in l. fina.
 penultima colum. C. qui accusar. non pos. vbi
 vult, quod in poenis spiritualibus nulla currit
 præscriptio. & Roma. in dict. singul. 182. alle-
 gando dict. Specula. in titul. de sententi. §. quo

niam. versicu. & nota secundum canones. & tex.
 in cap. vere omnis. 30. quæst. 2. quod dicit esse
 notabil. & idem tenet Bartol. in dicta. l. fina. &
 Angel. & moderni. in l. diuus. ff. de re iudica.
 & idem tenet Motaluus in dicta. l. parti. in fi-
 ne. Alias causas, propter quas mitigatur poe-
 na, ponit Bonifaci. de vitali. in tracta. malefic. in
 parte, de poenis condensationis & bannis. num.
 18. cum sequentibus. & has ponit Feli. in dict.
 cap. qualiter & quando. el segundo. de accusa.
 in §. in corrigendis. colu. 6. versicul. sed pulchre
 dubitari posset. Et non solum potest mitiga-
 re poenam legis ex causa, verum etiam poena
 statuti. vt tenet Abb. in cap. 2. de emptio. & ven-
 ditio. in fine. & Speculato. conscien. in primo
 tracta. cap. 99. & expressius idem Abb. in cap.
 fina. de constitu. fina. colu. numer. 12. & in cap.
 de causis. de offi. delega. nu. 16. vbi ait, quod iu-
 dex ordinarius ex causa potest auerere, vel mi-
 nuere poenam a iure statutam, etiam si sit præ-
 fixa ab statuto municipal. & idem tenet Fran-
 ciscus de Arecio. in consilio. 131. incipiente. Spi-
 ritus sancti gratia. Adde vnum quod est singu-
 lare in ista materia, quod si iudex condēnavit
 in minus quam debet, & videns se errasse vt no-
 puniatur in iudicatu, consilium est, vt commu-
 nis iudicus restitutionem in integrum petat
 cuius vigore poterit addi in poena fiscali, vt tenet
 Bald. in l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de
 his q nota. in fam. 1. lect. col. 3. n. 5. in ii. vers. sed
 qd si iudex: quod inquit bene notandū: quæ seq-
 tur Paris deput. in tracta. iudicatus, in parte co-
 dēnatio. fol. paruo. 81. & idem amodeus. fusti. in
 eo tracta. iudica. in fi. tractatu. nu. 261. & hoc te-
 ne, licet contrarium teneat ipse Bald. in additio
 ad Specul. in titu. de accusatore vers. quid si iu-
 dex. vt tenet Ferrara. cautela. 14. col. 4. * Quo-
 que tene, quod iudex propter atrocitatem, &
 enormitatem delicti, potest transgredi leges, &
 cōtra regulas iuris pronuntiare. dictum est In-
 nocentij, in cap. 1. de constitu. commendat eum
 Angel. in l. quod si nolit. §. quia assidua. ff. de
 adilitio edicto. & Bal. in l. prima. C. de preci.
 impera offeren. & in l. & si seuerior. & ibi Saly.
 C. de his qui not. infami. Sed Ludou. Roma.
 in repetitio. l. si vero. §. de viro. 46. fallen. ff. fo-
 lut. matrimo. nō tenet dictū Innoc. sed q tunc
 superior debet cōsuli. per tex. in l. diuus. in ver-
 bo, imperatori rescribere. ff. de fals. & facit tex.
 in l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstio. Sed tu te-
 ne dictū Innocē. quia eū tenet Ias. in d. l. 1. C. de
 preci. imper. offe. & pro eo allegat text. in l. si
 quis filio ex heredato. §. hæc autē omnes. ad fi-
 nem. vbi Bald. & alij notant. ff. de iniusto rapt.

amplius

hand

& text. inica felicitis. §. ceterum. de poenis. in 6.
 & text. valde solēnis in l. si hominem. ff. manda-
 ti. quæ lex est unica & singula secundum Bald.
 in cap. 1. & qd vlt. hite non contestata. & per il-
 lum text. nota Bald. in l. omnes populi. ff. de
 iusti. & iurē. 6. col. & limitat omnia in canoni-
 ca dicentia, quod episcopus nil potest statuere
 contra ius canonicum: quia inferior dispo-
 neret contra l. superioris. quod limitatur, nisi ex ma-
 gna causa. & istam limitationē sequitur Panor.
 & exclamat de ea in ca. dilecti. el vltimo, de ap-
 pella. & in cap. at si clerici. §. de adulter. §. colu-
 de iudic. & in capi. studuisti. de officio delega.
 & per d. l. si hominem. tenet Bald. in rubri. C.
 qui admitt. q potestas ex causa potest transgre-
 di statuta, etiam iurata. Eper illa. l. tenet glof.
 in cap. temporaplenitudinis. 26. quæst. 7. quod
 si Papa iniungit alicui poenitentiam: episcop-
 12. quauis inferior potest diminuerē. & idem tenet
 glof. in cap. latorem. 22. quæst. 3. Et per d.
 Innocen. tenet Bald. in cap. 1. §. iniuria. de pa-
 ce iura. firman. in princip. q si aliquis dedit ala-
 pam potestati, possit potestas facere eum fur-
 ca suspendi: quia tā ex magna causa licitū est le-
 ges transgredi. sed Ias. in d. l. 1. dicit, q ipsa pote-
 stas caueat, per hoc non possit, ne sit iudex in cau-
 sa propria per text. & ibi Innoc. in cap. dilectis.
 de poenis. & idem tenet Ias. quem vide in l. qui
 iurisdictioni. ff. de iurisd. omni. iudi. nu. 3. cum
 sequenti. Quinimo pro tali casu potest facere
 nouam furcam, & in loco comissi delicti, vel an-
 te portam delinquentis eum ponere, & suspen-
 dere eum. vt tenet Paris de Put. in d. tracta. syn-
 di. in parte, contumacia. fol. 89. num. 7. & Ang.
 de malefic. in parte, vsque ad locum. & Hippo-
 ly. de Marfi. in d. l. vnus facinoris. §. cogniturū.
 ff. de quæstio. nu. 90. Et idem, q suspendatur,
 si dedit alamp potestati, tenet Anto. Cursēt. in
 reperto. ad Abba. in verbo, iudex. col. 13. allegā-
 do Bal. vbi supra. Et nō sunt plures anni, q ego
 ita in praxim deduxi, & nisi suspendere quen-
 dam hominem nigrum in villa de Carnona in
 Vandalia me iudice in ea assente per nostrū re-
 gem Carolum anno. 1330. quia expilauit cōines
 & barbam algazelo, qui vocabatur Figuerda, &
 fregit ei virgam iustitiæ, & accumulauit cū hoc,
 q ille suspensus erat homo malæ famæ, & sedi-
 tiosus. per l. 1. C. de seditio. & erat quoq; raptor
 mulierum. per l. vnica. C. de raptu virgi. & mo-
 tus sui per d. Bald. in l. data opera. C. qui accu-
 sa. non pos. & per dictū Bonifa. de Vitali in tra-
 cta. malefic. in tit. quibus de causis possit ad mor-
 tem condēnari. in 2. col. vbi tenent, q potest co-
 dēnari ad mortem, qui manus intulit tuo centu

rioni. & idem dicit de potestate, & capitaneo.
 arg. a simili in l. iustitias. §. reuertens nullos. ff.
 de re militi. Item per d. Innocen. in dict. capit.
 de constituto. tenet Bald. in authent. sed nos iur.
 Cade serui, fugiti. quod licet pro vno furro nō
 potest quis furca suspendi, sed tria requiruntur
 si tamen esset vnum furtum multum enorme,
 possit furca suspendi, cum æquipolleat tribus.
 arg. & ibi Bald. in l. si quis tres. §. fina. ff. de ex-
 cusa. tuto. quia ex causa licitū est leges transgre-
 di. & idem tenet Bald. in cap. 1. §. iniuria. nu. 8.
 de pace iura. firman. in vltibus feudo. & Angel.
 in d. l. q si nolit. §. assidua. ff. de adilitio edicto.
 & Angel. Areti. in §. ex malefic. in titi. de actio.
 2. col. & idem Angel. in tractat. malefic. in parte,
 vestem caelestem abstulit vers. nunc sumpta oc-
 casione. nu. 13. vbi dicit, q ita semel practicauit
 Perusij. & Abba. in cap. inter alia. de immunit.
 ecclesi. vlti. col. nu. 3. vbi dicit, q dictum Bald.
 est notabile. Sed contra Bald. tenet Ioan. Bap-
 tista de Gazialupus in l. cum seruis. ff. de con-
 ditio. ob caus. vbi ait, q pro vno furro magno
 quis non debet suspendi. & dicit q ita fuit con-
 sultum. & contra Bald. tenet Fulgos. Salyce. &
 Paul. de Castro in d. authent. sed nouo iure. & Io-
 ann. de Ana. in c. fina. de furtis. & Bar. in l. e.
 mi qui emitt. §. idem dicitur. ff. de furti. & idem con-
 tra Bald. tenet Augusti. de Arimi. in additio. ad
 Angel. de Aret. in tracta. malefic. vbi supra, vbi
 ait, q sentētia Bald. multo quam sibi placuit. & ita
 obseruaret, si sibi casus obuenisset: quia non est
 vrgens causa, q imponatur poena mortis, tamē
 si iudici videbitur, poterit minuerē illam poenā
 statuti, & cōmutare in aliam poenam minorem
 circa mortem. Et istam partē contra Bald. tenet
 Ias. in d. l. 1. num. 4. C. de preci. impera. offeren.
 & dicit, q est tenenda in consulendo & iudican-
 do. Quia quando in criminalibus reperuntur
 varia opiniones doctorum, debet teneri iuris
 legis interpretatio. vt in l. sancti rolegi. ff. de
 poenis. & idem tenet Ias. in §. ex malefic. nu. 12.
 In titu. de actio. quia consideratur consuetudo
 furandi, & non furtum. & per alias vrgentes ra-
 tiones, quas ponit dictus Ioan. de Ana. in d. c.
 fina. de furtis. & idē si quis faciat vnum furtū,
 statutum indulget sibi, & sic secundo idem, sed
 tertio non: quia certē pro vno furto non induci-
 tur consuetudo furandi. vt in l. 3. C. de episco.
 audi. & glo. in rubr. C. quæ sit longa consuet. &
 contra Bald. est text. in c. furtum. 14. q. vlti. vbi
 est text. solēnis, quod magnum obiectum excu-
 sat. & in §. si vero. in authen. vt nulli iudicium
 vbi text. dicit, quod non vult, quod omnino vn-
 quā quis moriatur: & cōtra Bald. tenet Aeneas

de Falco in additio. ad Abb. in cap. at si clerici. de iudic. in additione, quæ est in num. 8. in parte, mensuradã. vbi dicit esse contra Bal. tutio rem opinionem. & idem tenet Cepola, vbi dicit contra Bal. est vera opinio in repeti. illius authen. Sed nouo iure. col. 42. in fine, cum alijs sequentibus. Et idem tenet Alexan. in additio. ad Bal. in d. authen. sed nouo iure. nu. 2. in parte, enormi. & dicit hoc verius: quia vt dictum est, dicit consuetudinẽ ponderari furandi, & non furtum: & q̄ enorme furtum dicitur, licet modicum, si tamen sit valde scandalosum. Et dictũ Innocẽ. in d. c. r. de constitu. per quod mouetur Bald. dicit Saly. in d. authen. hodie. C. de iudi. non obitare: quia intelligitur, & procedit in causis arduis concernentibus statũ publicum reipublicæ, putã, si fuerit vna seditio in ciuitate, ¶ licitum sit potestati transgredi leges, & facere suspendi sine processu. prout tenet dict. ad ditio. Abb. in d. c. inter alia. de immunita. ecclesiarum. in additione, quæ incipit, Per cõtrariam. & idem tenet Bald. in dict. c. r. de constitu. col. 5. versi. extra nota. vbi ait, quod quando periculum, & tumultum imminet, possunt poena mortis culpabiles puniri absque vllõ ordinato processu. Et facit quod tenet idem Bald. in l. si quis violauerit. ff. de rerum diuisi. vbi in crimine seditionis deprehensus, potest puniri absque ordine iudiciario. & vi. Bertachi. de firmi. in suo aureo reperto. in parte, iudex maleficiorũ. versi. 50. * Idem tenet Grego. Lopez in l. 16. titu. 26. partit. 2. * Et in simili vi. Bart. in tracta. de præstan. Cardi. in prima basilica. col. 21. vbi tenet, quod propter euitandum scãdalum potest sententia accelerari sine aliqua dilatione. per text. in l. qui eadem. ff. de sicari. & per alia iura. Et idem tenet Hippoly. de Marfi. in repeti. l. vnicã. C. de raptu virgi. nu. 93. cum sequentibus, & in consili. 9. nu. 19. & 93. vbi tenet, quod reperit in fragranti crimine, potest sine processu condemnari, & vt ledatur tumultus populi, potest pendente dilacione facere executionem corporale. vt Augusti. de Arimi. in additio. ad Angel. de malefi. in parte, qui iudex statuit terminum defensionis. in additione si. in si. & Cataldi. in suo tracta. syndica. q. 197. vbi hoc intelligit, si aliter tumultus populi nõ potest sedari. vt in d. l. qui eadem. in fine. ff. de sicarijs. & per alia iura vt ibi per eum. & q̄ contra repertum in fragranti crimine possit procedi ab executione: & si est condemnatus, nõ potest appellare. ¶ vt Hippoly. vbi supra. * Et facit, quia licet sententia sanguinis est exequenda publicè & non occulte, nec de nocte, vt condemnati poena sit multorũ

metus: vt in l. 5. titu. 27. partit. 3. & in l. si. eit. 31. parti. 7. est intelligendum nisi esset scãdalum, vel forte timeretur q̄ de familia manibus tolleretur: vt tenet Grego. Lopez. in d. l. 5. & facit. l. sequis filio exheredato. §. hic autem nisi. ff. de iniusto. rup. & Bald. in l. additos. C. de episcop. audi. & Bertachi. in suo aureo reperto. in parte iudex maleficiorum versi. 50. vbi inquit, quod ita vidit praticari. * Sed de nostro iure Regio in casu Bal. quid tenendum? Montal. in l. 18. tit. 14. part. 7. tenet opi. Bald. in d. authen. sed nouo iure. versi. tertio. tenet. d. Bal. dicendo, q̄ licet pro primo furto non debet suspendi, est verum, nisi sit vnicum furtum magnũ, quod præualeat pluribus furtis paruis. & idem tenet in l. 6. titulo. 5. lib. 4. foro legum. in glof. *mura per allo.* ¶ Ego in hoc tenerem, quod si est factum cũ aggressura, pro vno delicto puniatur poena mortis. per text. in l. capitalium. §. famofos. ff. de poenis. & Abba. in dict. cap. si. de furtis. in fine. quia tunc dicitur enorme furtum. vt tenet text. in d. l. 18. parti. supra allega. vbi ait, q̄ fur nõ occiditur, nisi sit publicus pirata, aut vi per vim cũ armis de predetur, vel in aliena domo loco, vel ecclesia, seu loco religioso furerur, & quando perforauerit domum furti causa facienda. vt in l. 6. foro legum, supra dicta. ¶ Tamen Montalius in glo. d. l. parti. in. i. glo. in fine. dicit, quod vidit seruare illam. l. fori. & etiam hodie seruatur. & idem tenet in d. l. 6. fori. in gl. 2. vbi tenet, quod pro vno furto multum enormi fur debet mori: quia deprehenditur enormitas delicti, ex quantitate & qualitate furti, & ex animo delinquentis. vt in d. l. aut facta. §. sed hec minor. ff. de poenis. Et idem habetur in l. 74. del Stylo vbi disponitur, quod fur debet mori, si ascendat per parietem, vel fenestram, vel per alium locum supra tectũ, ingrediatur domũ ad furandũ. Et idẽ est, si cũ clauẽ, vel cũ effractione arca aperiat. Et idẽ si reperitur ianua aperta, & inuentus est latens in domo. Quæ lex Styli est in l. 1. §. qui pignore. §. qui ferramẽta. ff. de furtis. & in l. §. pen. Instit. de obliga. que ex delicto nascun. ¶ Sed in quãtũ. d. l. Styli, in fine tenet, q̄ si est absconditus in domo, debet mori, ¶ vid. tu Francif. de Aretio. in l. possideri. §. si rem. ff. de acquiren. posse. vbi limitat singulariter illã. l. in fine: & tenet, q̄ si fur est inuentus in domo, non tamen mouit aliqua de loco ad locum, q̄ tunc non puniatur poena mortis. d. qua in dicta. l. Styli, sed puniatur extraordinariè per text. in l. sacularij. in principi. ff. de extraordin. crimi. quæ ad hoc secundũ eum allegat Bald. in l. si quis nõ dicã rapere. C. de epif. & cler. & tenet

net in l. Cataldi. in tract. synd. nu. 141. tom. 14. tract. fol. 199. vbi singulariter. * Et late per Thomã Grammatic. consil. 36. nu. 16. & 17. * Et sic, q̄. d. l. Styli in fine, dum loquitur, quando est absconditus in domo, ad hoc quod moriatur, requiritur, quod amoueat aliqua rẽ de loco ad locum, aliter nõ debet mori, licet in domo causa furadi inueniatur, & ingrediatur. ¶ Et ultra istos casus contentos in d. l. parti. & fori, & Styli propter vnum furtum licet magnũ, nõ potest quis suspendi. Et ita credo, & teneo cum limitatione Francif. Areti. in d. l. possideri. & postea reperi Catal. in tract. syndica. quæst. 196. vbi idẽ tenet, quod Franciscus de Areti. per. d. l. sacularij. §. 1. supra allega. vbi tenet, quod non puniatur vt fur, sed debet dãnari in opus publicũ: vel si iudex vult, potest condemnari communi poena flagellationis, vel suo arbitrio, quando iste, qui intrauit domum vt furtum committeret, non commisit, quia non potuit. ¶ Sed quid si aliquis apponit scãlas ad domum, ¶ ad muros, vel ad fenestras alicuius? Dic quod si hoc facit causa violandæ castitatis, est poena mortis. vt in l. si quis non dicam rapere. C. de episcop. & clerici. secus si mulier non sit casta, sed meretrix: tunc tamen puniatur extra ordinem crimine iniuriarum: & hoc verò crimen regulariter est extraordinarium. tenet Bald. in l. si quis violauerit. ff. de rerum diuisi. Quod dictum Bald. dicit Angel. quotidianum, & notandum. in l. §. sancte quoque Instit. de rerum diuisi. in fine. vbi dicit, quod licet sit arbitrarium, potest ita esse atrocis iniuria, vt etiã mors veniret imponẽda, vt Bald. in d. l. si quis violauerit. nam arbitriũ a lege datũ in maleficio, potest se etiam vsque ad mortẽ extendere, si sit factu multum graue. §. p. e. Insti. de iniur. ¶ Attamẽ licet ex causa possunt iudices transgredi leges, vt dictum est, hoc non habet locum ¶ in Correctoribus, nec in eius locum tenentibus, quia sunt iudices inferiores: sed habet locum in magistratibus maioribus, vt sunt magistratus perpetui, vt Episcopi, Marchiones, Comites, & similes: nõ autem in potestatibus terrarũ, quia iurant seruare leges, & statuta. secundũ Bald. in authen. hodie iurãt. C. de iudic. vbi supra limitat dictum Innocent. in d. c. r. de constitu. ¶ Imò secundũ Saly. ibi, maioribus magistratibus nõ licet, nisi in casibus arduis publicum statum concernentibus. & idem tenet Hippoly. de Marfi. in sua practi. crimi. §. diligenter. nu. 176. vbi dicit, q̄ secus est in minoribus. vt sunt potestates terrarum: quia tales nõ possunt leges, statuta, nec consuetudines transgredi. & idẽ tenet Iaf. in d. §. ex maleficijs. Insti.

de actio. col. 2. nu. 16. vbi tenet allegãdo Roma. q̄ in trasgrediendo leges, debet consuli superior per. l. diuus. la seguda. ff. de falsi. Et licet Iaf. vbi supra dicat, quod ille tex. non probat, Hippoly. vbi supra dicit, q̄ rectè probat. Et idem tenet in singula. 244. vbi dicit, q̄ parcat sibi Iaf. q̄ bene probat: & dicit hoc esse menti tenendum, quia in hoc multi iudices errant, credentes sibi licere transgredi leges, statuta, & consuetudines. ¶ Sed Bald. in c. 3. ad finem. de re iudica. & in d. cap. de constitu. 3. col. aliter tenet, dicẽdo, quod maiores magistratus, præfides, & potestates ciuitatum, & sic Correctores, & eius locum tenentes, quia habent merum & mixtum imperium & altam iurisdictionem, possunt leges transgredi: & q̄ dictum Innocẽ. defendit assessores, qui pro bono publico, quando cũq; statua transgrediuntur, prout tenet Iaf. in d. l. 1. & in d. authen. hodie iurãt. & Bald. in cap. Obertus. in quibus causi. feud. amittatur. nu. 2. in vñ. feudo. Et sic videtur, q̄ isti Correctores, & eius locum tenentes, qui regunt ciuitates, & villas, ex causa possunt augere poenã, trasgrediẽdo leges, quicquid dicat Bald. in d. authen. hodie iurãt. & Hippoly. in dicta practi. quia hoc tenet Paris de Pute. in dicto tracta. syndica. in verbo, iudex an si iudex mandat aliquid. fol. 141. nu. 19. vbi quæstionem supradictam altercat, & remanet cũ dicto Innocẽ. & q̄ eius dictũ habeat locum in potestatibus, & iudicibus terrarum, licet inferiores dicantur, per. d. §. poena grauior. Nam, vt ipse dicit, si requireretur superioris licentia, nõ esset in potestate iudicis, vt dixit Innocẽ. quia propter facti atrocitatem multa permittuntur, quæ aliàs non permetterentur. ¶ Et hac de causa propter criminis inhumanitatem puniatur animal, ¶ & homo rationalis cum eo. vt in cap. mulier. 15. quæst. 1. vbi pro concubitu cum animali bruto, fit punitio vtriusque ad facti memoriam. vt tenet Beatus archiepiscopus Floren. in 2. parte. tit. 1. cap. 25. col. 2. & Leuiti. 18. & 20. cap. & text. in l. 2. titu. 21. parti. 7. in fine. ¶ Et sic ratione in humanitatis criminis corpus mortuum, ¶ quod non potest post mortem suspendi, vel poenis subijci, potest suspendi, vel bestijs subijci aut comburi. vt dictus Paris de Pute. vbi supra. nu. 20. ¶ Sic ego teneo cum. d. Paris de Pute. quod dict. Innocẽ. habeat locum in iudicibus inferioribus propter enormitatẽ delicti licitũ sit leges trasgredi. & idem tenet Philippus Deci. in regula. in ambiguis pro dote. §. quotiens. ff. de regul. iur. vbi tenet, q̄ per illud dictũ Innocẽ. infert Bald. in l. si quis filio. §. illa autẽ. in fine. ff. de iniusto rupt. q̄ propter metum periculi, vel

scandali interdum permittitur magistratibus leges transgredi. & idem tenet Bal. in l. obseruari. §. proficisci. q. ii. ff. de offi. proconsul. & lega. & facit text. in l. si hominem. ff. manda. & ibi Bar. & Roma. in consi. 428. & Bald. in l. clari. C. de fideicomis. Ad quod non obstant supradicta adducta in cōtrariū, scilicet, q̄ potestas iuravit seruare statuta, & leges: quia intelligitur, nisi iusta causa superueniat: quia in iuramento semper intelligitur clausula, rebus sic stantibus. vt in l. q̄ seruus. ff. de conditio. ob caus. da. & quia quæ de nouo emergūt, nouo indigent auxilio: vt in l. de ætate. §. ex causa. ff. de mino. & in l. si ff. qui satisfda. cogan. & Bar. in l. ambitiosa. col. 3. ff. de cre. ab or. faci. & in cap. finā. & ibi Abba. de transacti. & Alexan. in l. nemo potest. ff. de legat. primo. & postea inueni Feli. quasi omnia congerentem. in d. cap. i. de constitu. col. 26. versicu. Fallit septimo regulam. Et ibi in col. 27. tenet, q̄ iudex, qui ex aliqua euidenti utilitate

22 reipublicæ venit contra statuta, nō tenetur in syndicato. allegando Angel. in tracta. syndica. notabi. 184. Et tenet Amod. Iusti. in tracta. syndica. nume. 245. tomo. 14. tracta. foli. 189. argu. text. in l. rescripto. ff. de munerib. & honorib. & in l. quanuis. ff. de in ius vocan. & in l. hos edicto. ff. de calūnia. & argu. l. item vulnerarus. ff. ad l. Aquili. & in l. aut facta. ff. de poenis. in fine. & idem tenet Cataldinus in tracta. syndica. nu. 18. Et ibi quoque Feli. in d. cap. i. in col. 29. versicu. nihilominus. vult tenere cum Ludouic. Roma. in d. l. si vero. §. de viro. ff. solut. matri. fallen. 42. quod consuli debet superior in tali emergentia casuum inopinorum. Et sic limitat omnia supradicta, vt non procedant, quādo superior cōsuli possit: sed quando non possit adiri, & periculum est in mora, prædicta procedunt, & possunt transgredi leges. vt in capit. vnico. in fine. ne sede vacan. in 6. & per ea quæ dixit Innocen. in cap. venerabilem. de electio. vbi tenet, quod etiam in iuramento, imminere necessitate inuitabili, potest quis contrauenire propria autoritate prout tenet dictus Felin vbi supra, & in verlic. nec est consonum. Sed ego nunquam consulo superiorem, maximè senatores consilij regalis: quia quando consuluntur, de consultatione ridenti, & nunquam dant consilium, nec prouident quid sit faciendum, sed solummodo iubent fieri iustitiam legis. Et si in talibus enormibus iudicēs inferiores excidunt, aggrauant excessum: & aliquādo, imō pluries, iudices puniuntur ab eis, & quia appellationē nō deferunt, intātū, quod in officijs exercendis iudices sunt timidiore ratione dictorū

procerū, & auditorū Cæcellariarū, & earū iudicum criminalium: quia faciliter procedunt contra eos, personaliter vocando, & capiēdo, & quæpeius est, in carcerem detrudendo, nō reminiscētes, quod sunt literati, & fortasse si fauor eis esset, possent esse in illo loco, sicut ipsi proceres, & auditores. Ideo attende dum fueris iudex, quid facias, quia expertus loquor. Quoque intelligitur dictum Innoc. quod ex causa licitum est leges transgredi, quod habet locum in puniendo delinquētē, quando constat verè de delicto. Secus autem, in procedendo: quia quando in processu nondum verè scitur, an accusatus, vel inquisitus sit verus delinquens, tūc non debet excedere: quia debet verè constare de delicto vt puniatur. vt tenet dictus Hippolyt. de Marfil. in dicta practi. crimina. in d. §. diligenter. nume. 75. quod dicit notandum, quia fecit sibi honorem aliquando. Quoque procedit dict. Innocen. quod potest ex causa minui, vel augeri, quando iudex procedit ex denuntiatione, ¶ vel ex inquisitione. Secus autem si procedit per accusationem: quia tunc nō potest mutare, vel diminuere poenā legalem. est singulare verbum Hippolyt. de Marfil. in dict. §. practi. §. constante. nu. 84. allegando Bal. in suo repertorio. in verbo, poena. 2. colū. versu. poena legalis. Et licet eū non alleget, idē tenet Socin. in fallē. in parte, poena. regula. 293. prima fallentia. & dicit, quod ita tenet Hostien. in cap. in archiepiscopatu. de raptori. per l. seruos. in fine. C. ad l. Iulia. de vi publica. & tenet Specul. conscientia in tracta. primo. cap. 99. in princip. De quo vide quæ dicā latē in cap. 2. infra eodē, in gl. ni parcialidad. colū. 2. & in cap. 36. in gl. el derecho permite. in fine. Quoque fallit dict. Innocen. in iudice delegato: quia non potest moderare poenā. sicut dicit Archidia. & Domi. in dicto. §. notadu. 3. q. 1. & Anto. post Io. And. in ca. quoniā frequēter. §. fi. col. 2. vt lite nō cōtesta. Fallit quoq; 2. nisi lex diceret, nulla alia poena imponatur secūdū Bal. in l. nō dubiū. n. col. C. de legi. Fallit. 3. nisi esset iudex, qui super crimine dispensare nō possit. vt per gl. in c. licet. de poenis. Fallit. 4. nisi esset lata sentētia, vt dixi. & Inno. in c. nisi specialis. de offi. delega. Quā fallentiā restringe, vt non procedat in crimine hæresis. vt in c. cōmissi. §. vlti. de hære. in 6. scūdū Domi. in d. §. notandū. & in foro poenitētiali: quia poena semel mutari potest. vt in c. super his. de voto. & ibi Anto. & est glo. singula. in c. tēpora. 26. q. 7. Fallit. 5. seu declaratur, dū modo minuens poenā ordinariā, minuat in eodē genere delicti secūdū Abb. in ca. 2. de delictis

licis puerorum. Fallit. 6. nisi poena, quā mutar, esset applicāda parti, secūdū Domi. in d. §. notandū. & tenet beatus Tho. 2. secūdā. q. 67. ar. vlti. nisi esset princeps, qui tamen nō possit in totū, & sine causa tollere ius partis. vt in l. venia. C. de in ius vocā. vt ponit Feli. in d. c. qualiter & quando. el segūdo. de accusa. in §. ad corrigendos. col. 6. versu. sed aduerte. Et ibi quoque ponit septem causas minorandi, vel alterandi poenā, quas per te vide. Iudex tamen vltra supradicta nō debet minuere poenā, sed rectē iudicare, vt hic, & in iuribus supradictis, ita magis nū, ¶ sicut paruū, ita q̄ apud ipsum non sit acceptio personarū. vt in cap. nouit. de iudic. & ca. vlti. 3. quæsti. 9. & in authen. de monachis. §. 1. & latē Dyn. in regula. in iudic. de regul. iuris. in 6. Sed hoc intelligit gl. in l. i. ff. de postula. verum quoad Deum: secus quoad nos. Sed Bart. ibi in princ. dicit, q̄ sicut apud Deum, ita debet esse apud hominē. Nā in his, quæ fiunt ex mera gratia, etiā apud Deum est acceptio personarū, plus enim facit gratiā vni, quā alteri. In his verò, quæ sunt de mera iustitia, nec apud eum, nec apud homines debet esse acceptio personarū: cum scriptum sit, ita iudicabis magnū, sicut paruū. vt supra. Et idē vult tenere Abba. in d. c. nouit. col. 2. in 8. versu. nota. vbi tenet, q̄ quando proceditur ad correctionem peccati, nō est faciendā distinctio inter magnum & paruū. in modo tamen coercendi, & puniendi, & in generibus poenarū bene fit differentia. vt notat gl. in c. qui contra pacem. 24. q. 1. vbi est bon⁹ text. cum glo. & facit text. in c. sanē. de offi. delega. & in c. 2. eod. titu. lib. 6. Et dixi. in c. 25. infra. eod. in glo. dispensare, quasi in fine. Et ideo glo. in c. cum quidā. de iureiurā. in parte, dignitate. in fine. tenet, q̄ in poena pecuniaria plus puniuntur ¶ maiores, quā minores, nobiles, quā ignobiles. in poena corporali sæpe puniuntur minores, & parcius maioribus. vt in c. ante omnia. 35. distin. est similis glo. in c. grauem. de poenis. alia in §. Item lex Cornelia. de falsis. In situ. de publicis iudic. in gl. de portatio. & vide sanctum Thomam, prima secūde. q. 75. arti. 10. & Alexan. in c. homo christianus. 40. distin. & text. qui hoc expressē probat in l. si. C. quæres vendi non poss. & ibi gloss. Et ideo dicit Amod. Iusti. in tract. syndica. nu. 156. tomo. 14. tracta. fol. 190. q̄ iudex non tenetur, si mitius condēauerit militem in corpus, quā plebeum, & in pecunia mitius plebeum, quā militem. Et plus est, q̄ ex eodem delicto plus puniuntur ¶ inferior, quā superior. vt glo. in l. i. in parte mediocris. C. vt nemo ad suum patron. lib. 11. &

cum glo. in d. c. cum quidam. concordat text. in l. 8. titu. 3. part. 7. Et Abba. in cap. pastoralis. de offi. delega. n. 5. tenet, q̄ nobiles, & honestiores res ¶ ciues solent decapitari, alij verò plebei suspendi. de quo per Bar. & alios in d. l. capitaliū. ff. de poenis. & text. in l. moris. §. Itē fere. ff. eo. tit. de poenis. & Pala. Ruui. in repeti. rubr. dedona. §. 9. nu. 19. tenet, q̄ sicut nobilis nō suspenditur furca, ita nec plebeius diues: & si iudex condēnauit militem mitius in corpus, quā plebeium, & in pecuniam mitius plebeium, quā militē, non tenetur. vt gloss. in §. rusticus. de pace conitan. in vñ. feudo. & ibi Bal. vt tenet Amod. Iusti. in tract. syndi. fol. 17. in princ. Et vid. quæ dixi supra in prooemio in glo. 1. nu. 20. versu. ad quod facit. & vi. Peregrina in parte poena. §. q. ¶ Quod non habet locum in nobile proditore: quia iste furca suspenditur. vt Bal. in d. ca. cum quidam de iureiuran. Et in transgrediente mā datum superioris nō fit differentia, an sit nobilis, vel plebeius. vt Bald. in c. 1. §. si quis verò temerario. de pace iura. firma. in vñ. feudo. Et Lucas de Pēna. in l. 1. C. de desertori. lib. 12. in 6. colū. tenet, quod miles propter suam turpitudinem non potest ad furcā suspendi, nec condemnari, nisi propter latrocinium, propter quod omni priuilegio eximitur. Et probat text. singular. in l. 12. titu. 21. part. 2. & vi. Cifuent. in l. 79. Tauri. col. 2. tamen si nobilis accusat plebeium, & se inscribit ad poenam talionis, si non probat venit puniendus vt plebeius non vt nobilis: quæ eadem poena sed non eadē lege debet puniri: tenet Salic. in l. si vteris. C. de fide. instrū. in fin. & Hippolyt. de Marfil. in sua practi. crimi. §. diligenter. nu. 166. vbi idem tenet, & in l. vnus facinoris. §. cogniturum. ff. de quæst. nu. 77. vbi omnino vide. & in consi. 9. nu. 19. & Pari. de Put. in d. tract. syndi. in parte, quid si per statutum. foli. 198. nu. 4. & gloss. in l. 3. ff. de remilit. de quo aliquid per Sebast. Sapi. & Zachari. in additio. ad Abb. & Anto. Fra. in d. c. pastoralis. in additio. quæ sunt in nu. 5. Sed tu vi. text. singula. in d. l. 8. tit. 31. part. 7. in princ. vbi tenet, *Que maguer que el fidalgo, o otro hombre honrrado por sciencia, o por otra bondad que huuere en el, huziesse cosa por donde huuere de morir, no le deuen matar abistadamente como a los otros, nisi como arrastrando lo, o echando lo a las bestias bravas, mas deuen lo mandar matar en otra manera, nisi como huziendo le sangrar, o ahogando lo.* Quæ lex rectē probat opi. Abba. in d. capitul. pastoralis. & aliorum. & text. in dicta. l. moris. §. sunt fere. Quod ego iam vidi in patria mea quæ Mombeltrañ vocatur, Abulensis dioecesis, vbi fuit practicata. d. l. in personam Ioannis.

Florin. qui erat magnus pirata, qui fuit strangu- latus in platea illius villæ. * Et vid. l. 24. titu. 21. part. 2. & ibi Grego. Lopez. in. gloss. *alene otray- cio* vbi circa hoc. * Et sic, qd nobilitas, seu digni- tas, est causa minoradi poenavt supra. & in. l. si qs viduam. ff. de quæst. d. quo per Cyn. & Bal. C. de summa trinit. & fide catholi. & per Bart. id. l. pedius. §. fi. ff. de incend. rui. naufra. & ibi Alexan. in additio. ad Bar. & per Hippolyt. de Marfi. in. d. l. si quis viduam. in fine, saltem remissiuè. Tu tamen vid. Bald. qui vnico verbo supradicta limitat, in capitul. 1. §. si rusticus. de pace tenen. & eius viola. in fine. in vfi. feudo. vbi tenet, quòd licet sit verum, quòd nobiles, & nati de genere militari mitius in corpore, quàm plebei puniantur: sed in pecuniaria se- cus habet locum in poenis arbitrarijs tantū nō in certis statutarijs, vel legalibus: quod nota.

SVMMA RIVM.

- 1 Index debet seruare dominiū, & honorem re- gis, & iura regalia, & regis dānum euitare: & tenetur omnia custodire, quæ vasallus do- mino suo custodit.
- 2 Regnū, ciuitates, & villa tenentur amare, cu- stodire, & honorare regem, & uxorem, & filios suos. nume. 3.
- 3 Rex dicitur quasi Deus in terris.
- 4 Rex tenetur amare, & honorare populū, & regnum suum, & munus eis impartire.
- 5 Rex sine causa non debet expellere vasallos de regno.
- 6 Rex non seruans contēta in legibus Partita- riu, excedit.

Seruicio. g Idem tenet tex. in. l. 4. ti. 15. lib. 2. in ordi. rega. vbi habetur, qd index debet seruare dominiū, & honorem regis, & iura regalia: & regis damnū diligēter pro posse euitare: & si euitare nō valuerit, regi illico certificabit. Idem tenet text. in l. 6. titu. 4. par. 3. & l. 1. titu. 7. foro Tegū. lib. 1. Et tenetur omnia custodire, quæ vasallus domino suo custodit. s. in colu. 2. turum, & omnia alia, quæ ponuntur per rex. in. c. de forma. 2. q. 5. & in tit. de forma fidelitatis. cū titu. sequenti. in vfi. feudo. & nō sufficit, qd faciat illa se, quæ conti- nentur in. d. c. de forma. sed qd abstineat a malō & quòd fiat id, quod est bonū, & qd consiliū, &

auxilium suo regi fideliter præstet, vt in supra dictis iuribus patet. Quod est idem in regno: quia regnum, ciuitates, & villæ, tenentur cus- todire, amare, & timere, & honorare regē: nullus de populo debet eius desiderare mortē:

seruicio, & y el bien

uofus, & debet mori, & bona perdere, text. est in. l. 1. titu. 13. parti. 2. quia tota fidelitas debetur regi: quia est quasi Deus in terra. vt in. l. iube- mus nulla. C. de sacros. ecclesi. & per totum tit. in. d. parti. vid. quomodo debet Rex honorari, & custodiri, & amari: & non solum rex, sed vxor sua, & filij sui. vt in dict. partit. titu. 14. & ti- tu. 15. vbi late per te vide. Ad idē tenetur rex: quia tenetur amare populum suum, & regnū suum, & munus impartire eis, cū sibi videbi- tur: & eos honorare triplici modo, vt per. l. 2. ti. 10. eadem part. 2. & regnicolas, & subditos sui regni, tam maiores, quàm minores, & medio- cres defendere. vt in. l. 3. eius tit. & part. que est singul. in ista materia, cum legibus sequētibz. eiusdem titu. Et facit illud, quod tenet Bald. in dict. ca. de forma fidelitatis. §. si dominus. in princi. vbi ait, quòd sicut vasallus debet esse fi- delis domino, in eisdem dominus debet fidē va- fallo, alioquin dominus iudicabitur malefidus: & ita debet fauere, & diligere, qd sine causa non expellat eos de suo regno, cū mundus sit om- nibus communis patria: & causa debet esse ex qua possent bāniri: quia expellere, interdicerē est: quæ poena sine causa non debet imponi. vt in. l. relocatorum. ff. de interdi. & relega. prout tenet Bal. in. d. §. dominus. Et idē est de nostro iure regio, vt in quadā pragmat. facta per istos nostros catholicos Reges. foli. 3. in qua iusserūt Iudæos exire ex isto regno Hispaniæ ex causa ibi expressa, scilicet, quia faciebant Christianos apostatate. * Et si rex facit licet non expresset cam præsumitur iusta in eo causa vt Abba. in capitul. nisi specialis de officio de lega. numer. 6. quod est verum dum facit, vel donat, vel alie- nat res profanas: secus autem fires ecclesiæ, vel regni: tunc enim non præsumitur causa: tenet Peregrina in parte imperator. 6. q. in. gloss. au- ferre, in fine. * Et si Reges non seruant, nec faciunt contenta in dictis legibus partitarum, excedunt: sicut excedunt in pluribus casibus notatis per Par. de Pute. in dict. tracta. in ca- pitul. cum sequentibus. vbi tractatur late de excessibus Imperatorum, Regum, & Ducum, quem per te vide.

Summa

SVMMA RIVM.

- 1 Rex, regni administrationem habens, curare debet pro bono cōmuni patriæ, & eam amare bonam culturāq; desiderare, populationē, & passus pontium, itinerūq; reparare.
- 2 Rex ea quæ sunt publica nō potest diminuerē.
- 3 Index tenetur oia facere, quæ rex facere iene- tur.
- 4 Regens ciuitatem, habetur loco principis. Iniuria facta officiali, principi intelligitur esse facta.
- 5 Iuris peritis, & non alijs, est cōmittenda gu- bernatio reipublicæ.
- 6 Cōmune bonum defendenti magis est paren- dum, quàm certanti bono priuato.
- 7 Vtilitas publica quando vertitur, partes non possunt renuntari, etiam cū iuramento: sec⁹ quando vertitur priuata vtilitas.
- 8 Propter publicā vtilitatem discedimus à regu- lis iuris communis. Et in fauorem ecclesiæ.
- 9 Lex introducta in fauorem publicum, debet ampliari.
- 10 Magna vtilitas priuata, præfertur modica publicæ vtilitati.
- 11 Aduocatus, an potius debeat aduocare pro pa- tria, quàm pro patre.
- 12 An potest aduocare contra patriam.
- 13 Patriæ debetur fidelitas.
- 14 Terram suæ originis, quis non debet relinque- re, nec negligere, quāntūcūq; vilis sit. Et hic de fauore patriæ.
- h Tierra. Quia Rex habens admini- strationem regni, debet cura- re pro bono communi patriæ, tenet Specu. in ti- tu. de feudis. §. quoniam. vers. 16. nu. 31. & Bart. in auth. de hæredi. & falci. in. 2. col. in prin. vbi ait, qd primò Rex de vtilitate publica, quàm suam debet tractare, & eam amare: & bonā cul- turā desiderare, populationem, & passus potiū, itinerūq; reparare, nō sinēdo muros factos, tur- res, & domus corruiere. vt in. l. 1. 2. & 3. titu. 11. part. 2. Et ea quæ sunt publica, & ad vsum publicum destinata, non potest diminuerē: vt Signor. de Homod. in confi. 26. colum. 7. & tex. in. l. 2. & 3. titu. 3. lib. 7. in ordina. rega. & Ioann.

de Pla. in. l. si quis ex titulo. C. de diuersis præ- dijs vrba. lib. 11. tenet quòd imperator magis fa- uet ciuitatibus, quàm priuatis, propter nimiam excellentiam, & hominū copiā ibi moratium. vt in. l. si quis tam. C. de decuri. lib. 10. * Et Pere- grina. in parte. rex. colu. 4. in gl. idem tenet iniquens quòd rex potest do- nare loca, exitus, montes termina: vel prædia ciuitatum seu locorum, nec alienare nec redit⁹ concilij: vt ibi per eum: & idem Par. de puteo in tracta. syndic. in parte excedunt. numer. 20. fol. 13. nec dominus potest talia bona occupare, vt tenet Specul. constientia in tractatu. 1. ca. 19. §. 11. & Archiepiscopus Florenti. in. 3. part. ca. 4. §. 4. nec ea quæ sunt in vfu publico possunt vē- di, vt in. l. 15. titu. 5. part. 5. & ibi Grego. Lopez. l. 3. dicit quòd de licentia principis: secus tamē ea quæ non sunt in vfu publico possunt vendi delicentia principis, vt ibi: & vid. Bald. in. l. sa- cra. §. sciendum. ff. de rerum. diuisio. vbi tenet qd rex potest donare quod publicum est: sed vi. l. 23. 4. lly. & dum. d. l. 3. titu. 3. lib. 7. ordi. dicit qd talia publica non possunt laborari: tamen ciues iuste petere possunt à rege vel. à ciuitate sibi as- signari loca vbi possint plantare vineas & oliue- ta, & alia necessaria ad vitā, & agros seminādos: vt inde possint viuere vt tenet Greg. Lopez. in l. 10. tit. 25. par. 4. in gl. *Auer vinda*: & vi. l. 4. ti. 28. part. 3. & ita debet. intelligi. d. l. 3. nisi in eo qd sit necessariū ad vfu ciuiū nā ad hoc coli & semina- ri possunt termini publici, vt ciues viuāt & inde alatur. * Et oia supradicta tenentur facere Cor- rectores, & iustitiæ, qui locoregis in republica officia gerūt vt in isto tex. & tenet gl. & Cyn in. l. fi. C. de prescrip. lōg. tēpo. Dices, qd qui re- git ciuitatē, habet lōco principis: & idē tenet Bar. in. l. hostes. ff. de capti. & Hippolyt. d. Mar- fi. in sua pract. crimi. §. cōstāte. h. 22. & tenet Bal. in. l. spadonē. §. ciuitatis. ff. de excusa. tuto. vbi ait, qd officialis habēs magistratū, dicit esse prin- ceps in ciuitate illa. Et tenet Motal. in gl. ordin. regal. in parte, Corrector. vers. Itē nota. Et fa- cit, qd omnis iniuria facta officiali regis actu ge- rēti officiū, intelligitur facta regi. vt tenet Cyn in. l. si nō cōiutij. C. de iniurijs. & in expresso Lu- cas de Pen. in. l. omnes stationarij. C. de coharta lib. lib. 12. col. 2. Et tenet Io. de Plat. in. l. nemo. C. de dignita. lib. 12. in fine. loquēdo in senatori- bus regalibus: quia iniuria eis facta, dicitur illa- ta curia principis: quia pars corporis principis sunt. vt in. l. quisq; C. ad l. Iuli. maiest. & d. eius

ordine. vt in l. fenatorum. C. d. dignita. lib. 12. & tenet singulari. Bald. in. c. 1. de offi. delega. nu. 1. indistinctè reprobando determinationem, & distinctionem Bal. in. d. l. hostes. Et facit, quod tenet Alex. in. l. si familia. ff. de iuri. omni. iudi. nu. 1. vbi tenet, qd maiestas non solum principi, & superiori attribuitur, verum etiã attribuitur prætori. Item & populo. vt in. l. si non dubito. ff. de captiuis. ¶ Et respublica potius committit da est gubernari iuris peritis, quã alijs. vt Ang. in prooemi. Instit. §. summa. in fine. vnde abuntur, qui contrarium faciunt. ¶ Et commune bonum defendenti, ¶ magis est parandum, quã certanti priuato bono. vt Specu. vbi supra: quia vtilitas publica præfertur priuatã. vt in. l. sancimus. C. de sacrosan. eccles. & in ca. bonæ memoriæ. de postula. præla. & las. in authen. resq;. C. cõmunia deleg. nu. 28. & in. l. impensa. ff. de religio. & sumpt. fune. vt per Barto. & docto. in. l. 1. ff. solu. matrimo. nu. 26. ¶ Et ideo dicitur publica vtilitas, secundum Alex. ibi. n. 44. quia affert vtilitatem respectu vniuersi: sed in particulari suam affert vtilitatẽ ciuibus per se separatim ita vni, sicut alteri: nec est apta in quolibet particulari afferri vtiliter. ¶ Et quãdo vertitur vtilitas publica principaliter per partes non potest renuntari, ¶ etiã cum iuramento. vt in. l. si vnus. §. pacifcor. & §. sequenti. ff. de pactis. & notatur in cap. t. si diligenti. de foro compe. ¶ Et quando aliquid ob publicam vtilitatẽ prohibetur, etiã ille, in cuius vtilitatẽ sit prohibitio, non potest consentire. & si cõsentit, eius cõsensu non operatur, vt veniens contra prohibitionẽ non puniatur: quod est notandum secundum Hippolyt. de Marf. in. l. lege cornelia. §. constitutu. ff. de licarijs. nu. 2. Quod est secus, quãdo vertitur vtilitas priuata principaliter, licet secundario publica: tunc enim potest renuntari cum iuramento, secundum las. in. d. l. 1. ff. solu. matrimo. nu. 39. Et ideo dicit, qd mulier potest consentire alienationi fundi dotalis cum iuramento. vt in cap. cum contingat. de iur. iur. ¶ Et propter publicã vtilitatẽ discedimus à regu. iuri. communis. & in simili ratione ecclesie propter publicã vtilitatẽ. vt tenet Alex. in. d. l. 1. hu. 4. & las. ibi. numer. 40. addit, quod lex introducta fauore ¶ publico, debet ampliari, & extendi, vt in. l. illud. & ibi glof. C. de sacrosan. eccles. & Bart. in. l. si constante. ff. de solut. mati. & in. l. 2. §. exercitium. ff. de infami. Quod dicit procedere, etiã si respiciatur fauorem publicum secundario: per textu. notabil. licet vulgatum. in. l. hoc modo. in fine. ff. de conditio. & demonstratio. ¶ Tamen ¶ quando est magna vtilitas priuata,

præfertur modicæ vtilitati publicæ. text. est in l. 2. §. qui putant. ff. nec quis in loco public. & docto. in dict. capitul. bonæ memoriæ. & laso. in. d. l. 1. ff. solut. mati. nume. 39. & Alexan. ibi. numer. 46. & ibi per eius additio. ¶ In tantum bonum publicum, & patria debet custodiri, & defendi: quod aduocatus ¶ debet potius aduocare pro patria, quã pro patre. vt Bald. in. l. qui necessario. C. de aduocat. diuer. iudi. & ita tenet Alexand. in additio. ad Bart. in. l. 1. §. veluti. ff. de iusti. & iur. & dicit, quod hoc tenet Bal. in. d. l. qui necessario. per. l. postliminij. §. filiis. ff. de capti. sed certè Bald. ibi nil dicit, sed in cõtrarium est veritas. vt tenet Abba. Panor. in. ca. fina. de postulan. numer. 7. allegando Specu. in titul. de aduocato. §. 1. versicu. sed quid si pater hostis. & in sequenti, vbi concludit, quod potest esse aduocatus ¶ contra patriam, & quod potius tenetur iuuare patrem, quã patriam. arg. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iure. vbi prius nominantur parentes, quã patria. Et hoc verum, quando pater præten dit iustam causam, aliã si esset rebellis patriã, debet filius insurgere, & aduocare contra patrem. vt Abba. ibi. Et intelligere quoq;, quod non potest aduocare contra patriam, quando habet honorem, & salarium à republica. vt Bald. in. d. l. qui necessario. aliã secus. ¶ Quoque tene, qd propriæ patriæ ¶ debetur fidelitas: & est prior tempore, sicut natura est posterior accidente. vt tenet Bald. in. c. de noua forma fidelitatis. in vfi. feud. ¶ Et pugnare patriã, aut magistratu eius, nõ distat à crimine maiesta. & ideo tractatum, aut consilium nõ faciat quis contra eos. vt tenet Angel. in. l. 1. ff. ad. l. Iul. liã maiesta. in fine. ¶ Hac de causa credo, quod Ioann. de Plate. in. l. si quis ex maiortate. C. de municipibus origi. lib. 10. dicit, qd quis terram ¶ suã originis quantumcunq; vilem negligere, & relinquere non debet: hoc enim impium est: & non valet impetratio rescripti, vt quis suam patriam deferat. Et idem Ioan. de Plat. in. l. vni ca. C. si curialis relicta. eod. lib. tenet: & magis dicit, qd est impius, qui propriã patriã negligit, & derelinquit. nam vnicuiq; dulcis esse debet amor patriæ. vt in. l. qui habeat. in principi. ff. de legatis. 3. adeo, vt patrem patriam delente filius impunè puniri possit. vt in. l. minimè. ff. de religiof. & sumpti. fune. secundum Plate. vbi supra. ¶ Quia natura est, vt vnusquisque natale diligat, & nil dulcius habeat, quã patriam, vt Hierony. 2. super Hieremi. vnde paria sunt, parentibus parare venenũ, & tyrãnidis inire consilium, secundum Quintilia. & est defendenda. vt in cap. fortitudo. 23. q. 3. Imò etiã sibi parandum.

dum. vt in. l. 2. ff. de iusti. & iur. & qui eam defendit, non infamatur. vt in. l. neminem. C. de his qui not. infami. nõ sic qui delet illã. vt in. l. minimè. ff. de religio. Et de hac materia latè per Tulliu. in. c. 8. suã Rhetoricã, & in. c. 2. ¶ Quoniam omnia commoda prouenerunt ex patria; & nullum incõmodum est graue pro patria putandum. Et Seneca in libro de clemẽtia dicit, qd gubernatio reipublicæ fugienda, & vitãda non est in ciuitatibus, vbi quis honoratus est, nõ repulsus. iuxta illud oratoris. Cur te habebam in principem, cum tu me nõ habes in senatorem? vt in cap. Est. 95. distin. De qua materia reipublicæ, & qd sit defendenda in tempore pacis, & belli, vel seditionis. vide latè Lucam de Pẽna in. l. vnica. C. si curialis relicta. lib. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 Index vnicuique debet suum ius tribuere.
- 2 Index non tribuens parti, quod suum est, tenetur ad omne interesse.
- 3 Index tenetur, quãdo sententia per eum lata habuit effectum, & sic fuit executioni mandata.
- 4 Ex sola sententia iudicis non transit dominium in vincẽtẽ: ideo opus est, vt executioni mittatur. nume. 7.
- 5 Pars licet concedat alicui titulu super aliqua re, non transfert dominium, nisi actualiter tradatur.
- 6 Per sententiam non perditur possessio.
- 8 Sententia si est deserta, licet non sit executioni mandata, habet pars recursum contra iudicem, qui eam tulit.
- 9 Index, qui malè iudicauit, an teneatur, etiã si pars potuit appellare, & non appellauit, vel si appellationi renuntiauit.
- 10 An index, qui primò pronũtiauit, teneatur, si in gradu appellationis sua sententia fuit reuocata. & nume. 12.
- 11 Index, an teneatur pendente appellatione à sententia per eum lata.
- 13 Appellator succumbens in causa appellationis, non habet recursum contra iudicẽ à quo.
- 14 Quis ex iudicibus faciat litem suam, an index à quo, vel index ad quem.
- 15 Index, qui tulit sententiam nullam, an teneatur

tur in syndicato. & nu. 18.

- 16 Exceptio nullitatis sententiæ, an præscribatur.
- 17 Exceptio nullitatis, quæ non debet admitti, si admittatur, valet.
- 19 Consentiens sententiam expressè, nõ habet recursum contra iudicem.
- 20 Index, qui credit bene iudicare, & errore datus malè iudicat, an teneatur parti in foro conscientie.
- 21 Index, qui iudicat de cõsilio sapientis, an excusetur?
- 22 Index ignar⁹, an teneatur sequi consilium sapientis, & excusetur. & nu. 24.
- 23 An expensis partiũ pot index assumere consultorem.
- 25 Partes licet consentiant, quod index ferat sententiam de consilio sapientis, possunt à tali sententia appellare.
- 26 Sententia lata prætextu consilij sapientis, nõ quam transit in rem iudicatam.
- 27 Index, qui tulit sententiam de consilio sapientis qui habet instrumentum suæ approbationis factæ à doctoribus, excusatur. Vel si erat publicè exercitatus in officijs, in quibus peritiã docuit: vel si cõmuniter ad eum haberetur recursus pro causis decidendis.
- 28 Iudicio medicorum est standũ, si sunt experti.
- 29 Medicus approbatus, licet non sit doctor, nec graduatus, potest intrare monasterium monialium sine pœna excommunicationis.
- 30 Consultor, an teneatur iudici ex malo cõsilio, quod dedit, & partibus.
- 31 Consultor nõ solum tenetur de consilio expresso, sed de tacito.
- 32 Locum tenentes semper cõtradiciãt apud acta suis Correctoribus, & protestentur, quod iniustitiam non faciant, aliã ipsi tenentur.
- 33 Iudici parendum est in dubio.
- 34 Casus, in quibus index tenetur. Et ibi vide, an index in syndicato potest ex nonis allegationibus defendere sententiam, & ostendere cõdenatum ius nõ fouere. Et an teneatur ex eo, quia absoluit aliquẽ ab obseruatione iudicij.

A las partes. Nota tex. quod iudex debet vnicuique ius suum tribuere. Idem tenet text. in l. iustitia. ff. de iusti. & iur. & in l. i. titu. i. partita. 3. & in §. primo. Instit. eodem. de iusti. & iur. & latè archiepiscopus Florenti. in 3. parte. tiul. 9. cap. i. per totum. In tantū, quod iudex aut gloriam clementiæ, aut severitatis affectare non debet sed perpenso iudicio, prout quæque res exposulat, statuere debet. vt dicit text. in l. respiciendum. ff. de pœnis. & Plat. in l. qui publi. C. de his qui spôt. munera susceper. lib. 10. in. fi. & vid. Hippo. de Marfi. in repe. rubri. de fide iusso. num. 384. & vide quæ dixi supra in glo. derechamente. num. 3. Quod intelligitur, quod distribuit ius pro generibus singulorum, non pro singulis generum, hoc est generaliter tribuit ius vnicuique, scilicet Deo sibi, & proximo, non autem singulis hominibus totius mūdi particulariter, secundum Angel. in d. §. i. ¶ Vult ergo dicere clarius secundum Ioan. Fab. ibi, quod generale est, quod homo reddat vnicuique ius suum, licet de facto semper non fiat, Et loquitur de iustitia, quæ cadit in homine, & sic de iustitia creaturæ: vnde nō oportet ad hoc quod homo sit iustus, quod sit ita constās, sicut beatus Petrus, sed prout cadit in homine, vt humana fragilitas. vt in authentic. quomo. opor. episcopis & cleri. §. ordinandis. & in l. siquid. ff. de ædilitio edicto. ¶ Et in se est virtus, non autem vt per homines exercetur: quia si homines non faciunt iustitiam, non propter hociustitia, put est virtus, de suo esse mutatur, sicut nec ius, si iudex malè iudicat. vt in l. si. §. i. ff. eod. de iusti. & iur. secundum Ioannē Fabr. vbi supra. ¶ Et ideo si iudex non tribuit parti, quod suum est, parti læse tenetur ad omne interesse. vt tenet Bal. in authē. statuius. C. de episc. & cle. nu. 2. vers. iuxta hoc quero. & Bart. in l. i. C. quomo. & quādo iud. nu. 6. & in l. si. ff. de vari. & extraor. cogni. & in q. sua, incipiēte, iudex per imperitiā iudicavit. vbi plenè in 9. q. & idē tenet text. in l. 2. tit. 2. foro legū. lib. 2. ibi, y el alcalde porque jurgo tuerto, peche otro tanto de lo suyo. Et ibi Montal. in glo. pierda lo que huuere. versic. 4. dicit, quod de iure nostro Regio poena apposita in illa lege debet feruari. & Bald. in l. si quando. C. de testi. & Instit. de obliga. quæ ex quali deli. nas. in princ. & Iaf. & docto. in d. l. i. nu. 6. ff. quod quisq; iuris. & Angel. in princ. Instit. de officio iudi. nu. 4. quæ vid. & latè per summā Syluestrinā in parte

iudex, primo. 12. q. vsq; in fine. & tex. singula. in l. 23. & in l. 24. titu. 22. parti. 3. & ibi Gregor. Lopez. quas leges omnino vide. vbi Montal. loquere dicit, quod poena legis Fori supradictæ est stādum. Bal. tamen in c. dilectus filius. de rescrip. nu. 3. dicit verum, quod tenetur ad interesse, & sic ad veram litis æstimationem, si dolo pronūtiavit: Secus si per imperitiā, quia tunc tenetur in quantum iudici visum fuerit. vt in l. 2. ca. de poena iudi. qui malè iudi. & cap. venerabilis de senten. excōmuni. lib. 6. Sed hæc differentia nō habet locum in causis beneficialibus, in quibus non cadit æstimatio, nisi ratione expensarū punitur igitur plus, vel minus arbitrio iudicis. secundum Bald. ibi, in d. c. dilectus. referendo Io. And. ¶ Sed quod teneatur parti ad interesse, intellige verum, quando sententia per eum lata habuit effectum, & sic fuit executioni mandata, vt in l. fina. ff. quod quisque iuri. & tenet Barto. in dict. quæsti. iudex per imperitiā, in prima parte. in fine. quia quando non sortitur effectum, non dicitur ledere partem, nec facit litem suam. vt in d. l. si. ff. de vari. & extraordi. cogni. ¶ In adiutorium Bart. facit glof. singular. in §. si finium. Instit. de officio iudicis. in glossa magna. & ibi Angel. vbi tenet, quod ex sola sententia iudicis non transfert dominium in actorem vincentem, imō opus est, vt postea virtute dictæ sententiæ per iudicem, vel per nuntium nomine iudicis inmittatur in possessione rei ad iudicatæ: quia cum factum iudicis dicatur factū partis. vt in l. si ob cam. C. de euictio. ¶ Licet contrarium teneat. glo. in c. proposuit, de concessione preben. in verb. vacare: & Peregrina in parte dominiū in fi. quia illa. gl. loquitur in alio casu & supra dicta sequitur Thom. grāmatic. Consil. 54. nu. 10. affirmās quod sentētia seu iudicis decretū licet fuerit iniquissimū ob quod iudex litē faceret suā est verū quādo exequitur eā: secus si solū eā ptulit: quia tūc nō tenetur parti. per. l. lētos. C. de pericul. & como. reuendi. & tenet Par. deput ni tracta. syndicat. in verb. sentētia quod est notandum. ¶ & licet pars concedat titulum alicui supra aliqua re, non tamen transfert dominium suæ rei, nisi actualiter tradat. vt in l. traditionibus. C. de pactis. ergo iudex non transfert dominium, nisi tradat. vt Angel. in dict. §. si finium. Et idem tenet Angel. Perusinus in l. habere licere. ff. de euictio. vbi tenet, quod per sententiam non perditur possessio, sed requiritur ipsius sententiæ manu militari executio. vt in l. qui restituere. ff. de rei vendi. & idem tenet Alexand. in consil. 90. in 2. volum. nume. 8. allegando dict. glo. in d. §. si finium

num. & alia iura. & idem tenet Bartholo. Soci. in cōsi. 179. incipiente, circa præsentem cōsultationem. vers. i. quia venditor. & latè Rogerius de mota, doctor Valentinus in repeti. quam fecit in d. l. traditionibus. numer. 27. & latè Iaso. quem vide in l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iur. num. 44. & Alexā. in l. pomponius. §. si iussu. ff. de acquiren. possessio. Et Feli. in cap. cum venerabilis. de exceptio. col. 10. cōmendat dictam glof. in dicto. §. si finium & dicit, quod Imol. cōmen. eam in rubri. ff. de re iudica. & Angel. in l. si quis. §. differentia. ff. de acquiren. posse. ¶ Sed est intelligendum secundum Felin. vbi supra in his quæ sunt merè corporalia, secus in incorporalia, vt in ius eligendi, & præsentandi, & similibus: quia sententia sufficit ad plenum ius. vt Innocen. in cap. cum nostris. de concessio. præb. & sequitur Bald. in l. i. C. communia vtriusq. iudi. de quo latè per Felin. vbi supra & aliquid per Abb. & Feli. in cap. cum aliquis bu. de reiudi. ¶ Et ideo quoque dicit Amod. iusti. in tracta. syndica. num. 242. tomo. 14. tracta. fol. 189. quod si iudex tulit sententiam. quæ est ipso iure nulla non tenetur ex ipsa pronuntiatione sola, nisi processerit ad executionem facti. per. l. penul. & ibi Bar. ff. de vari. & extraor. cog. & d. l. i. ff. quod quisque iur. vid. infra nu. 15. ¶ Attamen licet non sit executioni mandata: si sententia est deserta, & eius appellatio, habetur recursus contra iudicem qui malè iudicavit: quia talis iudex deliquit cōtra Deum, quia est per iurus: & contra rem publicam, quia infidelis: item contra litigatorem, quem oppressit, vnde delictum non purgat, nisi puniatur. tenet Montal. in l. 2. titu. 2. lib. secundo. foro legum. in glof. sin derecho. & Bart. in d. quæstion. iudex, qui per imperitiā, & in l. i. ff. quod quisque iuri. colum. 2. num. 9. & ibi Paul. de Castro. in §. qui magistratum. numer. 14. & in l. dies cautioni. §. si tam vicinum. ff. de damno infecto. & Innocen. in capitul. sape. de appella. & in capitul. pastoralis. de rescrip. & Iaf. in d. l. i. ff. quod quisq; iuri. num. 15. vsque in fine. & Paul. de Cast. in l. si filius familias. ff. de iudi. nu. 7. & Alexā. in d. l. i. nu. 16. vbi omnes tenent, quod si iudex iniuste iudicavit, & pars potuit appellare, & non appellavit, si vult potest cōuenire iudicem in syndicatu. quia vt Iaf. ibi tenet. iudex, fuit in dolo, pars verò, quæ non appellavit, fuit in culpa, & dolus præponderat culpæ. vt in l. item si obstrix. ff. ad l. Aquil. & tenet Abb. in c. ad hæc. de appel. in fi. & Bar. in l. Itē si res. ff. de alienas iudi. muta. caus. fact. & Bal. in c. §. iudices, de pare iura. fir. in vfi. seu. nu. 7. ¶ Et Abbas in c. pasto

ralis. de iur. patro. num. 8. & tenet Peregrina in parte appella. q. 3. in glof. procurator. & in parte sententia. q. 9. in glof. iudicantis. ¶ Et est communis conclusio, quod potest conueniri secundum Alexan. in l. dies cautioni. §. fina. ff. de damno infe. num. 1. vbi in nu. 2. tenet, quod est cōmunis, quod iudex tenetur si appellauit pars, & est deserta appellatio temporis lapsu, vel alia causa: secus dicit, si pars renuntiauit appellatione: quia tūc videtur approbare sentētiā, vt in locis supradictis. & tenet Amodeus iusti. in tract. syndica. n. 247. & nu. 135. quia tunc videtur fateri habere malam causam. per. l. 3. C. de fide instrumeto. & Barto. in dicta quæstio. in fine. & Bald. in d. §. iudices. & in l. 3. C. de fide instrumeto. & Barba. in capit. pastoralis. §. quia verò. de offi. delega. col. 9. allegando Bald. in l. fina. §. sint autem. C. de tempori. appellat. vbi contrarium tenet, sed opini. Alexan. est communis, vt ipse dicit. ¶ Quam intellige veram quando renūtiatio est expressa, secus si tacita nam tunc non inducit hanc tacitam confessionem prout tenet Peregrina vbi supra in dicta parte appellatio. & gl. ¶ Attamen contrarium tenet Angē. in cōsi. 188. quasi in fine. vbi tenet, quod si victus potuisset appellare, & non appellavit, tunc contra iudicantem iniquè non poterit haberi recursus: quia nō appellando confirmat quis sententiam suo consensu. per. l. hic qui ciuilia. C. de appellatio. Et Bald. in cap. cum inter. de reiudi. versic. nota. tenet quod quando a sententia non est appellatum, præsumitur ritè & rectè per. omnia pronuntiatum, & includit accessorium, & principale, id est, veritatem, & solemnitatem. vt Paris de Puteo, in tractatu syndica. in parte, iudices puras. folio. 125. Tamen Alexand. dicit cōmune esse in contrarium. ¶ Sed in quantum est dictū, quod si appellauit pars, & appellationem non prosequitur, quod iudex teneatur. Mihi semper placuit opi. Bar. in d. quæsti. in fine. vbi cōtrariū sentit, dicendo, quod si pars appellavit & iudex nō detulit appellationi, nil potest iudex parti imputari, & poterit conueniri. Et sic credo quod intelligatur opi. cōmunis Alexā. scilicet quādo iudex nō detulit appellationi, & appellatio est deserta: secus quando detulit appellationi, & partis negligētia est deserta, vel alio modo pars renuntiauit appellationi, tūc cum per interpositionē appellationis eo ipso sit que situm ius liberationis iudicis, respectu totaliter interesse, licet remiserit obligatus propter sumptus, vt infra dicetur, non potest pars per suam renūtiationem tacitam, vel expressam rescindere obligationem contra iudicem. vt in l. fina. ff. de

ff. de pactis. & ista negligentia partis iudici nocere non debet. vt in l. præfens. C. de pignori. & in hoc refidet Barto. in dicta sua. disputatio. ne. Quod tenerem: quia in Barto. semper ferè inest clausula veritatis, vt re ipsa patet. vt Ioan. Bapt. de Galalup. in tractatu de modo studendi. in quinto documeto, in fine, vbi modo que dicit, quod sua scripta curèmus habere, scire, & imitari: quia Bartolista optimus legista censendus est. Sed quid si in gradu appellationis sententia fuit infirmata, & sic reuocata, an poterit iudex conueniri. Barto. in d. quæstio. tenet, quod poterit conueniri, sed non ad totale interesse quod erat ab initio, sed tantummodo ad sumptus, vel expensas, quæ factæ fuerunt in causa appellationis, quas alias non sustinisset, nisi contra eum fuisset iniquè iudicatum. vt in l. sine. §. cum autem. ff. rem rat. habe. & in §. Marcellus. Sed quid si appellatio pendet, & an teneatur. Videtur quod non tenetur ad interesse cum per interpositionem appellationis extinguatur pronuntiatum. vt in l. prima. ff. ad Turpilia. & Angel. in l. furti. ff. de his qui not. infami. 2. colu. & latè Iaso. in l. prima. ff. de re iudi. numè. 14. & Abba. in cap. laudabilem. vt dicit pendens. in fine. Attamen potest conueniri solum ad expensas, & cætera damna, cum primus remaneat sibi illæsum. vt in l. tertia. §. ex quibus. & ibi Barto. ff. de aliena. iudi. muta. caus. fat. & Barto. in d. quæstio. in fine. Sed ego non sto cum dicto Barto. quia nunquam practicatur: nam tantummodo in isto casu dum pendet appellatio tempore syndicatus potest iudex, qui tulit sententiam, conueniri, & tantummodo condemnabitur, vt caueat de indignitate, quia dubius est euentus. arg. in l. penul. ff. de peti. hare. di. quia si appellans obtinuit, non damnificabitur etiam factò, secus si succubat. ita in expresso tenet Paul. de Castro. in l. si filius familias. ff. de iudic. numè. 9. & idem Ange. ibi. versicu. vltimo quarto. per l. statu liberationem. ff. de statu libe. & per alia iura. Et idem tenet Bald. in d. §. iudices. numè. 9. & sic tenet quod pendeat ex futuro euentu. Quicquid dicat Bart. in d. quæstio. & in l. si minoris. ff. de administra. tuto. numè. quarto. & in dicto. §. ex quibus. Semper in iudicis obseruatur opinio Angel. & Paul. in dict. l. si filius familias. quod solum iudex, pendente appellatione, tenetur cauere de indignitate: quod sequitur Amodeus iustri in tracta. syndicat. in glossa. Item in eo quod plures innocentes condemnauerunt. col. 4. versicu. sed pone vbi in expresso ait, quod si tempore syndicatus ad iura pendet appellatio a sententia, quam querelans

contra iudicem dicit fuisse iniquam, quod syndicatores faciunt, quod iudex det fidei iussores de reficiendo omnia damna, & expensas querelantis, si contingat eius sententia infirmari. Et hoc dicit esse in practica, & consuevit facere, quod pars, pro qua lata est sententia, fidei iubeat pro iudice, & præstita ista fidei iussione, syndicum non condemnabunt. Et istam opinionem tenet Bald. & dicit esse veriores in. l. nouissimi. §. Pomponius. ff. quod fals. tuto. auto. Et hoc tene licet idem Bald. in dict. l. fina. C. de poena iudi. qui malè iudi. dicat, quod si exprimis actis appareat sententia iniqua, iudex debet condemnari in syndicato ad expensas, & interesse dubij euentus litis. Sed ex primis actis appareat iusta, debet absolui, licet in causa appellationis ex nouis actis possit impugnari. Et dicit quod talis sententia in qua est condonatus ad istam indignitatem prestandam & ipsa obligatio virtute ipsius facta potest executioni mandari, & ad probandum quod fuit damnificatus faciet actor statim articulos, nec est necessaria libelli oblatio nec litis cœn. stat. o. & sic proceditur summarè vt tenet Peregr. in parte executio. 2. q. in gl. qualiter. versu. sententia in certa. * Item quædo sententia per appellationem est rescisa, tunc iudex non conuenitur ad totale interesse, sed tantummodo ad sumptus, & expensas, quæ fuerunt factæ in causa appellationis. vt Barto. in d. quæstio. fina. col. versu. his præmissis. Sed hoc intelligerem, quando sententia fuit rescisa ex primis actis, secus si ex agitatis in causa appellationis. per l. per hanc. C. de tempor. appella. & capitu. cum Ioannes. de fide instrumento. & fertur Bald. in dicto. §. iudices. in fine. versicu. Item ex omnibus. & in expresso tenet Amodeus iusti. in tractatu syndicatus. in dicta glossa, colu. tertia. versicu. Item illud. allegando Bartol. in l. post legatum. ff. de his quibus vt indignis. Sed Bartol. ibi nil dicit, sed sufficit autoritas Amodei, vbi quoque dicit, quod iudex non tenetur ad dictas expensas, si reus condemnatus eas consequutus fuit a parte, quæ temerè eum vexauit quia definit sua interesse contra iudicem. vt Bartol. in l. fina. C. de poena iudi. qui malè iudica. & facit. l. i. §. nunc tractemus. ff. de tutel. & ratio. distrac. Sed quid si appellator & in causa appellationis succubuit, & sic sententia prima est confirmata: an iudex, qui primò eam tulit, teneatur? Dicit quod non, nec potest conueniri quia talis sententia confirmatoria excusat iudicem. vt in l. pro consulibus. C. de appellario. & ita tenet Bartol. in dicta quæstio. fina. col. & idem tenet Alexan. in additi-

ad Barto. in l. i. ff. de appella. in additione magna, in medio. & Pari. de Pute. in d. tracta. syndica. in parte, quarto de quæstione. foli. 161. nu. 8. versicu. pone q. reus. Sed quis ex iudicibus teneatur, an qui primò tulit sententiam, & an qui eam confirmauit? Bald. in dict. §. iudices. nu. 8. tenet, q. si primus iudex tulit sententiam, a qua fuit appellatū, & sententia confirmata, & ab ista secunda sententia non fuit appellatum, secundus iudex facit litem suam, quia ista secunda transit in rem iudicatā: prima enim fuit nouata per secundam, & in ipsam transfusa. & idē tenet Alex. in additio. ad Bart. vbi supra. Et idē tenet Amodeus iusti. vbi supra. col. 3. versu. tenetur etiā. vbi vult sentire, quod si est appellatum ab ista secunda confirmatoria, & fuit reuocata, q. primus iudex teneatur: quia fuit principium iniquitatis, & totius mali, secundum Innocē. in capit. sæpe. de appella. & sic ad sumptus litis, vt dictum est. Sed quando sunt plures sententiæ conformes, tunc præsumuntur omnes iustæ, & querelās contra iudicem præsumitur calumniari. vt in cle. vt calumnijs. de re iudica. & Bald. in rubri. C. de poena iudi. qui malè iudic. & tenet Amodeus iusti. vbi supra. col. 3. versicu. Item non tenetur. Quid autem sit sententia est nulla, & an iudex teneatur in syndicato? Dicit quod non. vt tenet gloss. in dict. l. si. ff. de varijs & extraord. cogni. in glossa. 1. & Bald. cōmendat eam in l. si vt proponis. la primera. C. quomodo & quado iud. numè. 17. Et tenet Montaluis. in l. 23. titu. 22. partita tertia. vbi ait, q. si sententia nō valet, nullam poenā iudex sustinebit. per dictā. l. 2. titu. 2. foro legum. lib. 2. Quod Bald. vbi supra dicit verum, nisi aduersario interfit. & idem Bald. in dicto. §. iudices. numè. 3. & idem tenet Paul. de Castro. in l. 1. §. hæc autem verba. ff. q. quis iuri. in fine. Et ibi Angel. in princip. dicit, q. licet non faciat litē suam, tenetur tamen ad damna, & expensas litis. per dict. glo. in d. l. fina. & per l. si veritur. C. de excusa. tuto. Et idem tenet Paul. de Castro in dicta. l. filius familias. ff. de iudi. numè. 3. vbi quoque dicit, q. non tenetur, nisi ad dictas expensas litis, vel sumptus, in quibus potest lædi: vel quando sententia nulla fuit executioni mandata de facto. & idem tenet Hippol. de Marli. in l. fin. ff. de quæstio. nu. 19. & Feli. in c. tua nos. de iureiura. nu. 6. & Bald. in l. obseruare. §. proficisci. q. 2. ff. de offi. proco. su. & Amodeus iusti. in tracta. syndi. nu. 242. & supra nu. 7. Quod intellige verum, nisi executio possit retractari per grauatum: quia grauatus retractare eam debet, secundum Alex. in d. §. hæc autem verba. nu. 3. Quocq. vltra Paul. intellige

16 rē, nisi exceptio nullitatis sit præscripta, & quia tunc iudex tenetur: nam in casibus, in quibus sententia est nulla, requiritur q. talis exceptio nullitatis infra. 60. dies a die pronuntiationis sententiæ numerandos opponatur, aliàs transit in rem iudicatam talis sententia. vt in l. 2. titu. 15. lib. 3. in ordina. regali. & sequitur Montaluis in l. 2. titu. 2. foro. legum. lib. 2. in glos. quæ incipit, sin derecho. Et per istam. l. Regiam hodie non habet locum illud, quod tenet Paul. de Castro in l. nec quis messium. §. sed si prætor. nu. 9. ff. de ferijs. vbi dicit, quod vsque ad triginta annos potest principaliter peti agendo, vt sententia declaretur nulla. & idem tenebat Abb. late in consilio. 97. in prima parte. Tamen tene, quod si admittitur & addicendum de nullitate elapsis illis sexaginta diebus contentis in dicta lege Regia, & probauit, debet obtinere. vt tenet singulariter. Ias. in l. hoc edicto. ff. de noui oper. nuntia. numè. 3. vbi dicit, quod si statutum disponit, q. post duos menses non potest dicere de nullitate sententiæ, vt in d. lege Regia cauetur: si tamen fuit admissus, & probauit, debet obtinere in causa allegando Abb. in consilio. 55. in secundo volu. incipiente. In causa. Eteft magna extensio ad d. l. ordinamenti, q. etiam si post illum terminum fuit admissus ad allegandum de nullitate, & probauit, obtinebit in causa. Et facit in simili illud, quod tenet Innocē. in cap. cum dilecta. de rescriptis. vbi ait, q. contra sententiam, quæ transit in rem iudicatam non debet pars aduersa audiri super iniquitate, vel nullitate: tamē si de facto fuit admilla, & iniquitatem probauit, est retractanda sententia. & Feli. in cap. quoniam contra. de proba. col. 13. versu. fallit quarto. & Sapia. in additio. ad Abb. in capit. 2. de purga. vulgari. Et quoque facit: quia licet a sententia super possessorio de iure civili nō appelletur, vt in l. vnica. C. si de momen. posse. fuerit appellatum: tamē si sit appellatum, & iudex admisit, debet appellas obtinere. vt Bald. singulariter. in l. post sententiam. col. 2. C. de senten. & interlocu. omn. iudi. & sequitur Alexan. in consilio. 2. in tertio volumi. numè. 14. Et quia probatio, quæ non debet admitti, facta tamen debet per iudicem obseruari vt Innocē. in capi. cum Bertoldus. de re iudi. quem refert Bald. in l. illicitas. §. veritas. ff. de officio. præsi. multa enim facta tenet, quæ fieri prohibentur, vt in l. patre furios. ff. de his qui sunt sui, vel alii. iur. & capit. ad apostolicam. de regula. Quoque facit: quia licet spoliator nō debet audiri ante restitutionem, quia spoliatus ante omnia est restituendus. vt in l. si quis ad se fun-

se fundum cum similibus. C. ad. l. Iuliam. de vi. tamen si de facto fuerit admittus à iudice, & probauit de proprietate, debet iudex pro eo ferre sententiam. Itatenet Innocen. in capitulo, constitutus. de filiis presbyter. prout tenet Iaso. in d. l. 1. quæ incipit, Hoc edicto. supra allega. & sic quod si post terminum est admittus, & probata, iudex debet pronuntiare super nullitate, si de ea constat, & non teneretur in syndicato. vide Bald. in. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconfu. & lega. quæstio. 21. & Amode. iulii. in dicto tracta. in dicta glos. colū. 4. versicul. quid autem si tulit sententiam, ipso iure nullam. vbi concludit in eo, quod tenet Paulus de Castro in dicta. l. filius familiæ iudex. licet eum non alleget. & Bald. in. l. si pignora. ff. de euctio. ¶ Vide tamen Bald. in dicto. §. iudices. vbi tenet, 18 ¶ quod si per dolum iudex tulit sententiam nullam, facit litem suam: quia grauat partem de facto prætextu officij facit. l. per imperitiam. ff. de euctio. Et idem tenet Alexan. in dicta. l. prima. §. hæc autem verba. ff. quod quisque iur. nu. 4. vbi dicit, quod tenetur ad interesse, & ad integram litem æstimationem, quando sententia nulla est lata dolo. vt tenet Bald. & Salyce. in l. venales. C. quando prouoca. non est necess. licet Angel. teneat contrarium. ¶ Quid autem, si 19 pars consentit sententiam expressè, an si est iusta habebit regressum contra iudicem? Dic quod non. vt tenet Abba. in capit. pastoralis. §. quia verò. tertia col. nume. 5. de officio delega. & idem tenet ibi Andre. Siculus Barba. in. 7. column. in fine, cum sequenti. quem vide. Et facit quia ille, qui consentit, iura sua perdit, & aliena fortificat. tex. in. c. 1. §. præterea. quib⁹ modi. seu amittitur in vfi. feud. & ibi glo. & Bal. ibi dicit, qd hæc regula est infallibilis, de quo ibi per eū. Et etiam si quando consentit sententiam sit in carcere, valet: & tenet prædictus consensus, quādo carcer est iustus, & subest iusta causa detinendi: quia metus carceris cum adhibetur secundum ordinem iuris, nō est metus. Bald. in. c. si iustus. de appella. in fine. & facit. cap. dilectis. eod. titu. & l. qui in carcere in. ff. quod metus caus. & quia detentus licet in carcere. bus, potest consentire, & contrahere etiam cum eo, ad cuius instantiā detinetur, nec dicitur contractus factus per metum: tenet Pau. de Castro in. l. qui à latronibus ff. de testamen. & Bald. in. l. nam & seruus. ff. de negotijs gestis. Et vid. de materia per Hippolyt de Marfi. in sua practi. crimi. §. attingam. nume. 52. cū sequentibus. ¶ Et tenet pragmatic. 42. in pragmatic. de madrid anno. 1537. vbi si pars consentit sententiam nō habet recursum contra iudicē

20 ¶ Quid si iudex credat bene se iudicare, tamen malè iudicat, ductus errore iuris, an in foro conscientia teneatur parti, quam læsit? Petrus & Cy. in authen. hodie. C. de iudi. dicunt, quod si ex necessitate assumpsit sibi officium iudicandi, vel ex voluntate de consensu partium, non tenetur nisi de dolo. vt in. l. 1. ff. si messor fal. mo dixit. Quod est notandum pro arbitris, & arbitratoribus, qui assumentur de consensu partium, vt non faciant litem suam si malè iudicant, nisi cum dolo hoc faciant, & ita intelligitur. l. si quis in conscribendo. C. de pactis. secus si est iudex non de voluntate partium, quia tunc tenetur, nec excusatur per ignorantiam iuris: quia asseruit se peritum, acceptando officium iudicandi: nam medicus non excusatur propter ignorantiam. ita Paulus de Castro in dicta authent. hodie. numero. 2. Et ita videtur tenere Cardinalis Caietanus optimus theologus temporibus nostris, in sua summa, in parte, iustitia. loquendo de iudice proijciente aliquem de possessione iuris errore, & de iudice malè iudicante, & negligente, & de procrastinante iustitiam. & quoque dictum Caietan. in dict. summa, in parte, iudicis peccata. vbi vide quando peccant, & sic 21 quod teneatur in foro conscientia. ¶ Et an teneatur, si de consilio sapientis iudicauit. Angel. in dict. l. filius familiæ. in fine. tenet quod tenetur, & non excusatur, quia non tenetur ipsum sequi, quia iudex asserit se peritum. vt in. l. 2. ff. quod quisq; iuri. imputet enim sibi, qui tale consilium sequitur. & dicit hoc sequi Iacobus Butri. quod sequitur ibi in dicta. l. filius familiæ. Paul. de Castro. ¶ Sed contrarium tenet textus. & ibi Bartolus in. dict. l. 2. ff. quod quisque iur. vbi tenet, quod imperitia assessoris excusat magistratum, non autem ipsum assessorem. sed Bart. ibi, quem sequitur Iaso. & omnes. numer. 4. dicit quod est verum, si magistratus imperitus iuris tulit sententiam iniquam de consilio sui assessoris, quod tunc excusatur à pœna illius edicti, non tamen excusatur, quin faciat litem suam, & teneatur parti ad totale interesse. per text. & glo. ibi. Quam glo. dicunt ibi Alex. & Ias. quod communiter sequuntur doctores, & commendant eam, quia multociens accidit in facto. & pro ea est tex. secundum omnes scribentes in authen. de iudi. §. necessitatem. cum glo. in verbo, periculi; quanuis teneat contrarium gloss. in eod. etiam. 2. quæsti. 6. in glo. si. quam allegat Imol. in. l. 4. §. in eum. ff. de damno infecto. secundum Iaso. vbi supra. Et Alexan. ibi. nume. 8. dicit quod pro glo. in. d. l. 2. est communis opinio, & est tenenda, & sic quod ad interesse teneatur.

¶ Sed

¶ Sed contra istam comunem opi. videtur tex. in contrariū in. l. cum bonorū. ff. de bono. poss. & ibi Bartol. & docto. vbi habetur, quod iudex propter consilium excusetur. Sed pro solutiōe dicit Hippoly. de Marfi. in sua practi. crimina. §. superest. nu. 18. quod Bald. dicit in rub. C. de pœna iudic. qui mal. iudi. ¶ Et Montal. in. l. 2. titu. 2. lib. 2. fori in gloss. *per no lo entender.* & in. l. 10. tit. 5. part. 5. & Bal. in. l. obseruare. §. proficisci ff. de officio proconfu. quæst. 31. nu. 14. & Paris de Puteo, in tracta. syndica. in part. assessor in princi. fol. 58. ¶ Quod si iudex sibi eligit assessorem, non excusatur. vt in. l. si procurator. §. si tuores. ff. mandati. si verò respublica eum elegerit, vel deputauerit, tunc excusatur tanquam astrictus cuidam formæ. argumē. notatorū. in. l. polla. C. de his qui. vt indig. vbi quoque tenet dicta gloss. in. d. l. 2. Et pro ea, & sic pro primo membro facit illud, quod tenet Angel. in. §. omnem. in authen. de litigiosis. dicens, quod licet potestas ferat sententiam, & dicat latam sub examine iudicis maleficiorum, tunc dicitur ab ipso potestate prolata, & ipse tenetur. vt ibi per Angel. & per Cepol. in cautel. 258. & Alexand. & Ias. in dict. l. 2. nume. 4. & 8. ponunt hoc pro limitatione ad dict. l. 2. vt procedat, quando sibi eligit magistratum, secus si respublica. ¶ Et facit illud, quod tenet Barto. in. l. si conuenerit. ff. de re iudica. volens quod assessor, qui tulit in iustam sententiam de consilio iuris periti, & electus de voluntate partium, qd tenetur: quia non debet stare dicto iniquo consilio. vt in. l. quidā decedens. & in. l. Titium & Meuium. in princi. ff. de administratio. tuto. & facit. l. nemo. C. de sentent. interloc. omni. iudi. Quia licet partes consenserint vt causa committatur, non tamen consentiunt, qd sententia sic feratur, si malè consuluit, & ideo tenetur, & facit litem suam: nisi consensus partium, vel statutum arctaret iudicem ad sequendum dictum consilium. Et ideo Bart. ibi in. d. l. si conuenerit. dat consilium assessoribus, qd in tali cōmissione faciat poni, quod partes ex nunc consentiunt, vt secundum consilium talis feratur sententia, tunc iudex nō poterit conueniri. ¶ Tamen Guido de Suza. in. l. humanum. C. de legi. & Imol. & Paul. de Cast. in dict. l. si conuenerit. tenet cōtra Bartol. Quia si paribus consentientibus iudex eligit consultorem, tenetur sequi consilium: quia licet à principio habuerint potestatem consilium non habere, ita habitō consilio, videtur astrictus illud sequi. allegat in argum. l. 3. §. tametsi. ff. de arbitris. maxime cum iusta causa cōsueuit quem excusari. vt in. l. qui solidum. §. etiam cum simili-

bus. ff. de legat. 2. & Paul. de Castro in. l. sed & si lege. §. qd autem. in fine. ff. de peti. hæredi. & Ias. in. l. iuste possidet. ff. de acquired. possessio. num. 35. cum sequentibus. & Hippoly. de Marfi. in repetitio. l. de vno quoque. ff. de re iudic. nume. 193. ¶ Et idem contra Bartol. tenet Bald. in. d. l. obseruare. §. proficisci. ff. de officio proconfu. & lega. quæst. 13. & in. l. mancipia. C. de struis fugiti. nisi consilium sit contra legem, quia illud non tenetur sequi. argum. l. rescripta. C. si contra ius, vel vtili. publi. ¶ Attamen opinio Barto. tenet Specula. in titu. de requisit. consilij. §. 1. versicul. quid si iudex. & ibi per Ioann. Andre. in addition. & in regula. nullus ex consilio. ff. de regu. iur. in. 6. in mercuri. & Barto. in repetitio. l. 1. §. si plures. 1. quæstio. ff. de exercito. & Abb. & ibi Canon. in. c. si pro debilitate. de officio deleg. & in. c. nec episcopi. de tēpor. ordi. ¶ Et ista opi. Bart. & sequacium est verior secundū Alexā. in. d. l. si conuenerit. nu. 11. & sequitur quoq; ibi Ias. nu. 16. pro qua Alexan. dicit, qd est text. optimus. in. c. cum olim. de arbitris. & ibi docto. ¶ Quod dicit facere ad limitationē statusi disponentis, vel partibus disponētibus, qd iudex teneatur cōmittere causam cōsilio sapientis, nō dicitur arctare iudicē ad sequendum cōsiliū. 22 ¶ Quod dicit fallere, ¶ nisi ex toto iudex esset ignarus. per cap. cum venerabilē. de offi. delegati. & ibi glo. & in. l. impuberibus. ff. de suspect. tuto. Quod est verū secundum Ioan. de Imol. in. d. c. cum olim. de arbi. quādo ex consuetudine patriæ viri imperiti cōmuniter creatur in iudices, quia tūc intētio dicti statuti videtur fuisse, qd debeat sequi cōsilia peritorū, alias secus. vt tenet Alexā. vbi supra. vt Bald. in. l. certi iuris. C. de iudic. & Cataldi. in tracta. syndica. nu. 157. tomo 14. tracta. Et Angel. de Perusio. in tract. syndica. nu. 8. tomo. 18. tracta. foli. 41. dicit, qd potestates terrarū facilius excusantur, quā eorum assessores: quia cum ignaro lex mitius agit, quā cum iure peritis. vt Bald. in. l. penulti. C. de legat. in fine. debēt enim tales potestates consilio sapientis omnia deliberare, & non ex suo capite. vt dicit notare Bart. in. l. legati. C. de offi. proconfu. & lega. Quod facit pro istis iudicibus villarum, qui *Alcaldes ordinarios* vocantur, qui continuo eliguntur in iudices, maxime in locis, & villis dominorum, licet non sint periti, quia iudicant consilio literatorum: quia si isti iudices aliquid iubent, vel faciunt de consilio iuris periti, excusantur. vt tenet dict. Alexan. quia de consuetudine patriæ est, qd tales iudices iudicent de consilio iuris peritorum. ¶ Sed hoc intelligo si eligunt prudentes consiliarios excusantur: quia non est

G veri-

verisimile eos errare debere, secus si eligunt im-
peritos: quia non excusantur vt declarat Albe.
in. l. illicitas. §. sicuti medico. ff. de officio. præ-
sid. numero. 6. * ¶ Quinimo expensis partium
23 ¶ possunt assumere assessorem. vt in capitu. sta-
tutum. §. assessorem. de rescrip. in. 6. & Paul. de
Castro in. l. fina. ff. de assesso. & Abb. in capitu.
sciscitatus. de rescrip. fina. column. numero. 15.
& vide Alexan. in addition. ad Bartol. in. l. po-
stulauerit. ff. de adulter. & Cardina. in Clemen-
prima, de ætate & qualita. Et vide quæ dicā in
capi. 2. infra eodem, in glo. *ygualmente su iusticia.*
versicul. & ego idem dicerem. & Bald. in. l. 2.
C. de sentent. ex pericul. recit. & Lanfran. de
Oria. in repetitio. cap. quoniam contra. de pro-
batio. in parte, interlocutorie & appellationes.
num. 25. vbi intelligit hoc verum in iudicibus,
qui de se non sunt periti, nec est electus ratio-
ne scientiæ, vt dicunt esse potestates, & arbitra-
tores, qui sunt idiotæ. Secus autem si esset ele-
ctus propter peritiā scientiæ, vt sunt vicarij po-
testatum, qui in nostra Hispania vocantur, *Tenientes*,
quia tunc non possunt compellere partes eligere
consultorem: quia si ipse nesciat, de se conque-
rat: nec facere expensis ipsorum. vt tenet ad
literam beatus Archiepiscopus Florent. in tertia
parte. titu. 9. cap. 2. §. 9. vbi dicit, quod cum
ordinarius secularis non teneatur scire, sed
sufficit quod habeat experientiam de causis,
prout habetur in. l. certi. C. de iudic. poterit sa-
larium pro assessore petere. Et dicit, quod no-
tatur in authenti. de iudi. circa principium se-
cundum Ioann. de Imol. qui dicit, quod supra
hoc est consuetudo attendenda, prout dictus Ar-
chiepiscopus Florent. tener, vbi per eum de mat-
ria. ¶ Vbi quoque dicit, quod hoc est verum, si
non habet salarium de publico. Et idem cau-
etur de lege Regia, vt infra dicitur, vel si nõ ege-
bat, quia est peritus, & per se potest causam de-
terminare, & finire, quia in hoc vult grauare par-
tes. secus si sit idiota, prout tenet Paul. de Cast.
in. l. consilium. ff. de offi. assesso. vbi ait, quod
si iudex, vel arbiter sit idiota super puncto iu-
ris, bene potest mandare partibus, quod dent ei
salarium pro consultore habendo. vt in. l. 4. §. 2.
ff. finium regundo. & glossa in. l. 2. titu. 2. foro
legum. libro. 2. in glossa, quæ incipit, *que nolo en-
sunde.* ¶ Et quando quæstio committatur cõsu-
lenda, cuius expensis debet fieri. vide Barto. sin-
gulariter in. l. si postulauerit. in fine. ff. ad le-
gem Iulian. de adulter. Et Baldus in. l. 2. prima
column. versicul. sed nunquid. C. de senten. ex
peri. recitan. dicit, quod tale salarium debet præ-
stari consultori ab vtraque parte, nisi altera pars

petat consilium. vt Bartolus in dicta. l. si postu-
lauerit. & Lanfranc. de Oria. in dicto capitulo.
quoniam contra. de probatio. versicul. senten-
tia. 9. column. & si præstatur ab vna parte tan-
tum casu, quo iudex suo motu, vel ad instan-
tiam vtriusque partis consilium habuerit, da-
tur regressus contra alteram partem. vt Floria.
in. l. sed & loci. §. primo. ff. finium regun. & Spe-
culato. in titulo de assessori. §. salarium. versicu-
penultim. & Bartol. in. l. in sacris. C. de proximi.
sacro. lib. 12. * Idem tenet Peregrina. in parte
consilium. quæstione. 5. in gloss. partes: & idem
die. si iudex recufatur, quod illa pars quæ recu-
fat iudicem debet soluere expensas, seu assesso-
riam: si verò ab vtraque parte recufatur, tunc
ab vtraque parte soluitur per supradicta: ad
quod facit quod tenet Bald. in. l. prætor. §. si de
vi. ff. de edendo: vbi tenet quod qui petit consi-
lium sapientis debet petere suis expensis, & si-
mittit notarium ad aliquem locum pro exami-
nandis testibus debet mittere expensis peten-
tis, si autem mittitur eximero officio iudicis:
tunc ex pensis vtriusque partis secundum Bald.
ibi. * ¶ Et quod dicti iudices, qui de consuetudine
24 ne creantur imperiti, si de consilio iuris periti
iudicauerunt, non teneantur. prout tenet Alex-
an. allegando Anton. in dict. l. si conuenierit.
Facit quod dicit Iaso. ibi numer. 16. vbi dicit, quod
Barto. ibi loquitur in iudice, qui debet esse pe-
ritus iuris, & qui videtur asserere esse peritum.
vt in dicta. l. 2. ff. quod quisque iuri. vnde nõ de-
bet credere consultori imperito. & dicit ita te-
nere Bald. in dicta. l. obseruare. in dict. §. profi-
cisci. quæstione. 13. & quod ille allegat Bart. ita
tenere in dict. l. in bonorum. in fine. ff. de bono.
possessio. & Bald. & Salycet. in. l. iuris ignoran-
tia. C. qui admitti. Et vide Bartol. in dicta. l. in
bonorum. numero. 4. vbi expressè tenet, quod
credens consilio alterius, si per se scire non de-
bet, excusatur: quod dicit esse menti tenendum.
& idem tenet Alexand. in additio. ad Barto. in.
l. 1. §. si plures. ff. de exercito. in additione, quæ
est in numero. 12. & idem tenet Alexan. in dic.
l. 2. ff. quod quisque iur. in fine. ¶ Sed Paulus de
Castro ibi, in numero. 7. tenet contrarium, di-
cens, quod magistratus quantuncunque imperi-
tus literarum facit litem suam, si faciat iniusti-
tiam, etiam si non tenebatur tenere assessorem:
licet videbatur contrarium, quia non esset in le-
ui culpa, quia nunquam asseruit se peritum, &
tale officium consuevit dari imperitis, vnde vi-
debatur, quod non teneatur. ¶ Sed istud dictum
Paul. non obstat: quia talis tenetur, quando nõ
iudicauit de consilio sapientis: secus quando de
consilio

consilio sapientis iudicauit, quia tunc non tene-
tur, vt dictum est. Et Cataldi. in dicto suo tra-
ctat. syndica. quæstione. 41. tenet in expresso,
quod potestas, qui est iuris ignarus, si sententi-
am iniustam tulit de consilio suorum iudicum, ta-
lis potestas non tenetur, sed iudex, sub cuius
examine & consilio sententia lata fuit. vt in di-
cta. l. 2. pro quo dicit, quod facit bonus text. in:
l. prima. C. de his qui latro. ibi, sub examine iu-
dicis. & Angel. idem tenet in. l. si illi. C. de decu-
rio. libro. 10. & in authentic. de litigio. §. omnẽ
nota. & Bald. in. l. obseruare. C. eo. titu. de decu-
rio. ¶ Et vbi supra dicunt, quod licet partes con-
sentiant, quod iudex ferat sententiam de confi-
lio sapientis, etiam apertum & cognitum parti-
bus, quod à tali sententia possunt ¶ appellare,
25 & ex nouis actis & probationibus possunt im-
pugnare sententiam. vt in. l. eos. C. de appella.
quia non tollit remedium appellatio, nisi per
expressam renuntiationem. vt in. l. fina. C. de
tempo. appella. Et cum Bart. in. dict. l. si conue-
nerit. tenet Alexan. nume. 13. vbi dicit, quod ita
communiter tenetur, licet Bald. teneat contra-
rium in quodam suo repertorio. per text. meli-
orem de iure in. l. generaliter. §. 1. ibi, quis em
ferendum est. C. de rebus credi. tamen dicit, quod
communis opin. est in contrarium, & temera-
rium esset ab ea recedete, & pro vera est tenen-
da, & sic, quod si iudex imperitus de consilio iu-
ris periti iudicauit, excusatur. ¶ Imò dicit ibi Ias.
in dicta. l. si conuenierit. numero. 20. quod non
26 solum à tali sententia potest appellari: imò for-
tius ¶ talis sententia lata prætextu consilij sa-
pientis, nunquam trãsit in rem iudicatam, quin
possit semper retractari peritiõibus iustius con-
sulentibus. ita singulariter Anto. de Butri. in. c.
proposuisti. de probatio. & Ias. vbi supra. ¶ Sed
27 dict. gloss. in dict. l. 2. ff. quod quisque iuris ¶ limi-
ta per. d. Salycet. in. l. fina. C. de pœna iudi. qui
malè iudi. nisi talis assessor haberet instrumen-
tum suæ probationis factæ à doctoribus in stu-
dijs generalibus & publicis: quia tunc magistra-
tus habuit iustam causam credendi, & excusa-
tur. argument. in. l. agrum. & in. l. qui non tam
idoneum. ff. commodat. vel etiam dato quod nõ
sit doctoratus, licentiatus, vel Bachalarius, erat
tamen publicè exercitatus assessor in officijs si-
milibus, in quibus peritum se docuit, secundum
Alexan. ibi in dic. l. 2. num. 9. quod dicit esse nõ
rãdum, & nõquam ei dici debet à memoria, quia
poterit plurimos ex hoc euadere prætores à pe-
riculo syndicati. quod sequitur ibi Ias. nu. 4.
Et idem tenet Alex. in consili. 19. volu. 7. num.
13. vbi ait, quod licet communis opin. sit, quod

imperitia consultoris, vel assessoris electi à ma-
gistratu non excuset magistratum, fallit quan-
do eligit virum approbatum, & exercitatum in
similibus, ad quem communiter habetur recur-
sus, quia tunc excusatur. vt Angel. in. l. termina-
to. C. de fruct. & lictis expen. & isto casu acces-
sor tenetur. vt gloss. in capitu. hoc etiam. 2. quæ-
stione. 6. & infra dicitur. numer. 30. Quod facit
pro dictis iudicibus, qui quotidie creantur indo-
cti: quia si isti de consilio sapientis approbati,
vel exercitati, vel de illo, ad quẽ recurritur pro
dubijs decidendis, aliquid faciunt, licet sit iniu-
stum, excusantur. ¶ Nec obstat limitatio Alex-
and. in quantum intelligit, quod excusantur,
quando est iustum consilium, secus si iniustum
quia intelligitur in iudicibus habentibus scien-
tiam, & sapientiã, quia isti non tenentur ipsum
sequi, cum asseruit se peritum, secus in alijs. te-
net Cataldi. in dict. tracta. syndica. quæstio. 70.
¶ Et faciunt omnia, quæ tradit Alexan. in con-
silio. 64. in primo volu. numero. 5. vsque in fine.
& in consilio. 15. eod. volu. numero. 16. & 17. vbi
28 ait quod regula, in ¶ qua habetur, quod dicto
medicorum sit standum, an vulnus sit mortale,
& in similibus. vt in. l. semel. & ibi Barto. & An-
gelus. C. de re mil. lib. 12. & Innocen. in capit. si
gnificasti. el. 2. de homic. & Specula. in titu. de
probatio. §. 1. versicul. hoc quoque. & Bartol. in
procemi. ff. forum. pe. column. & ibi Bald. & An-
gel. & Bar. in. l. quotiens. C. de pöderi. lib. 10. &
Abb. & docto. in. d. capi. proposuisti. de proba-
tio. ¶ Satis est, quod medici sint in similibus ex-
perti, vt dicit text. in capit. si. de frigi. & text. &
ibi Bart. in. l. prima. ff. de vari. & extraor. cogni.
vbi declarat Barto. qui dicatur medicus. ¶ Et pro-
cedit quoque, etiam si talis medicus non esset
doctoratus. per tex. in. l. prima. §. nec autem. C.
de communi seruo manumif. vbi serui possunt
esse medici, qui esse nõ possent, si ad hoc vt quis
dicatur medicus, requireret doctoratus. nam cũ
doctoratus sit dignitas, vt notat Bart. in. l. ex eo.
ff. de testam. mili. & in ca. quanto. de magistris.
& dixi in. 1. gloss. supra procemi. istorum capi-
tum: seruus ad illam dignitatem nõ potest aspi-
rare, vt in. l. prima, & 2. C. si seruus, aut lib. lib.
12. & Bald. in. l. sciendum. §. demum. ff. de ædili-
tio edicto. per text. ibi. vers. dictum. ¶ Et per il-
lum text. dicit ibi, quod cum in quadam eccle-
sia esset cõstitutio, prout est in monasterijs mo-
nialium, quod nemo possit eorum claustrum
intrare sub pœnã excommunicationis, nisi sit
29 medicus, ¶ prout in Hispania habetur in mona-
sterijs monialium, quod si medicus, qui non est do-
ctor, nec graduatus, si est expertus in medicina,

vel in chirurgia intrauit claustrum, non incidit in excōmunicationem, dummodo sit talis, quæ vulgus medicū, vel chirurgū appellet: quia licet nō sint literati, intrāt i. d. claustrū. ¶ Et quoq; per illū tex. tenet ibi An. q; si officialis pmit tat ducere secū duos iuristas, sufficit ducere tales, qui vulgo iuristæ appellātur, licet non sint doctores. n. otat An. de Aretio. in. §. cūq; in primo notabili. in proccmi. Insti. num. 2. & Ias. vbi supra. ¶ Sed an consultor ¶ teneatur iudici ex malo consilio quod dedit. Angelus & Paul. de Castr. in dict. l. si filius familias. ff. de iudi. num. 11. tenent quod non, allegando Bar. in dicta l. bonorum. ff. de bono. posse. Sed Amodeus Iust. in dict. tracta. syndi. in glos. Item in eo quod plures. 1. colū. versi. si potestas. nu. 124. intelligit hoc, si fuit electus à iudice, quia tunc non tenetur iudici cōsultor. & sic intellige. d. An. & Pau. in dict. l. si filius familias: secus si fuit electus à partibus, quia tenetur parti l. s. de malo consilio, allegando Angel. & Bal. in. l. certis annis. C. de pactis. & in dict. §. proficisci. quæst. 4. Tu vidi de melius dictum Amode. Iust. in dicto tracta. num. 203. an si potestas, seu iudex soluit in syndicatu, quia in plus, vel minus cōdemnauit iuxta sui assessoris consilium, an contra ipsum consultorem possit habere regressum. Vbi dicit, q; si potestas per dolum tulit sententiā iniquā, & soluit, licet etiā collateralis fuerit in dolo confu lēdo, nō habebit regressum contra collateralē quia punitur ex dolo suo, quia fortè erat legum doctor, & cognouit q; faciebat iniustitiā. Secus si potestas erat iuris ignarus: quia tunc licet potestas teneatur tanquam caput vt in. l. i. ff. fur ad uer. nau. quia tulit sententiā nomine suo, habet regressum contra collateralē. per. l. 2. ff. q; quisq; iur. & ibi Bar. & Bal. * Vbi in fine dicit q; durius agitur cum assessore quā cum potestate scilicet, in dolo præsumēdo: quia facilius præsumitur in eo dolus qui est iuris peritus. * Et not. in authentica. vt iudi. fine. §. necessitatem. & ibi bona glo. colla. 2. ¶ Specula. in titu. de requisiti. consi. §. i. versicu. consiliarij. numer. 5. in d. finctē tenet, q; si talis, qui præstat consiliū, conuincatur de dolo, & iniquè consuluisse, tenetur parti, & aliās punitur. vt in. l. consilij non fraudulent. ff. de regul. iuris. & in. l. consiliarios. C. de assesso. & contra iniquè consulentem potest agi quanti interest alicuius consilium datū non fuisse. vt in. l. arbitro. §. dolo. ff. de dolo. & si non sit soluendo, videtur quod debet restitui litigator ad pristinum ius. vt. ff. eod. l. eleganter. §. pe. & quādoq; falsus cōsiliarius excōmunicatur. vt ca. nouerit. & c. grauē. de sent. excō. & quan-

doq; suspenditur, & infamis efficitur. vt in. c. si aduersus. de hæreticis. ¶ Licet sit in cōtrarium: quia nemo ex cōsilio obligatur. vt in. l. 2. in fin. ff. manda. & in. §. ex diuerso. aliās. §. tua gratia. Insti. eod. vbi de hoc. ¶ Sed illud procedit in cōsilio non fraudulentō, ex quo nemo obligatur. Sed si per imprudentiā falsum dedit consiliū, non videtur excusari, imò debet puniri. vt in. l. i. ff. de varijs extraord. cogni. quia imprudentia culpæ cōnumeratur. vt in. §. imperitia quoque. in situ. ad. l. Aquili. & sic q; tenetur. & in hoc refidet Specula. vbi supra. ¶ Et Ange. de Aretio. in dict. §. tua gratia. insti. manda. nu. 4. dicit, q; credit, q; facit litem suam, quando ex forma statuti iudex debet stare dicto consilio, & ferre sententiā secundū eum, aliās autē dictum consiliū nō laedit, quia non cogebatur illud consilium sequi. vt in. l. 1. & ibi Bart. in. §. si plures. ff. de exercito. Sed non affirmat pro constanti, sed cogitā dum relinquit tamen Alexan. in rub. C. de procura. videtur sentire idem. ¶ Sed opinio Specula. quod puniatur indistinctē, tenet Montalu. in l. 2. titu. 2. lib. 2. for. II. in glos. *porque no lo entiendo.* vbi ait, quod si per imperitiā assessoris iudex malè iudicauit, tunc assessor punitur. vt in dict. l. 2. & Ioan. Fab. in princ. in situ. de obliga. quæ ex quasi deli. nas. idem tenet, q; assessor, seu cōsiliarius tenetur sicut iudex. Et est tex. expressus q; talis consultor tenetur. in. l. 3. titu. 21. part. 3. & ibi Montal. singulariter. & idem videtur tenere Paul. de Castro. in. l. si quis fundum. §. celsus. ff. locati. vbi tenet, quod assessor tenetur de imperitia, quia cōsetur asserere se peritū, & sic quod talis consultor teneatur, & non potestas, nec iudex. idem tenet Ias. in. l. omnem. ff. de officio assesso. nu. 17. & idem tenet Bal. in cap. intimasti. de appella. nu. 3. ¶ Sed hoc intellige verum in iudice vel potestate imperito, qui non est doctor, nec literatus, quia tūc talis iudex excusatur propter tale consilium, & consultor tenetur. Secus est in iudice, vel potestate, qui est doctor vel iuris peritus, quia tūc non excusatur, sed tenetur vt supra dictum est. Et Bar. in. d. l. bonorum. in fine. & Bal. & Saly. in. l. iuris ignorantia. C. qui admitti. & Sali. in. l. fi. C. de pœna iudi. qui mal. iudi. dum ponit. q. de potestate idiota. & ita intelligit Philipp. Decius singulariter in consilio 8. colum. 4. nu. 5. quem singulariter vide. ¶ Et dicit, quod facit in simili, quod tenet Anto. de Butrio in cap. cum olim. de arbitris. col. fina. versi. & puto. vbi tenet, quod quando iudex est ignarus, tenetur sequi consilium sapientis, & ideo merito excusatur. ¶ Sed alius non cogitur sequi consilium, & ideo si sequatur malum cōsiliū: facit

facit litem suam, & in syndicatu non excusatur. Quod intellectum credo q; sit ipsamet veritas: quod facit, vt supra dixi, pro iudicibus, qui communiter eliguntur imperiti, vt si aliquid faciant de consilio iuris periti, excusentur, & non teneantur, sed ipse peritus. ¶ Quod extende, quod nō solum tenetur de malo consilio expresso, verū etiam de tacito: ¶ quia omne, quod factum est à potestate, videtur fieri de consilio assessoris. vt in. l. quoniam iudices. C. de appellat. vbi Bald. dicit, quod potestas facit iniustitiā, assessor debet puniri, nisi protestetur, & ei contradicatur apud acta. Et Pau. de Castr. in. l. diē functo. num. 8. ff. de offi. assesso. & Ias. in. l. omnem. eod. tit. nu. 17. idē tenet. s. quod cauti assessores quādo potestas facit aliquod iniustū expressè protestent. & non consentiant, aliās ipsi tenentur. Et ideo dicit Cataldi. in. d. tracta. syndi. q. 41. in fine, q; si vicarius erat ad bānum dū potestas sententiā proferebat, & non contradixit, præsumitur ei consuluisse, & ex hoc punitur, sicut si in sententia contineretur, q; esset lata de suo consilio. per. d. l. quoniā. ¶ Unde dicit, q; cauti faciēt iudices, qui non assentiant potestates ad tribuna lia, quādo sentiunt, vel putant, q; sententia, quā vult proferre potestas, est contra ius: quod sæpe videtur de facto. & idē tenet Ang. in auth. vt nulli iudicū. §. omnem. vltim. notabil. & in. l. omnes iudices. C. de decurio. lib. 10. & Bartol. in tracta. repesali. in. 2. q. 6. q. principalis. & Bar. in auth. omnino. C. nec vxor pro mari. in. 6. col. & Cepo. in cautela. 61. ¶ Et in istis locis reperies, q; non sufficit ad releuandū assessorem, q; in actis nō reperiatur quod sententia iniqua sit lata ex suo cōsilio, & deliberatione. & Ias. in. d. l. omnē. & Philippus Decius in. d. consilio. nu. 2. Et ideo dicit Montal. in. d. l. 2. fori. in glos. *porque no lo entiendo.* quod assessores imperiti sunt in magno periculo constituti: quia tenentur de imperitia, & consilio, quod dant potestati, licet sententia nō formetur in personam assessoris, sed potestatis. ¶ Quod facit contra istos locum tenentes Correctorū: quia isti Correctores semper volūt facere aliquid iniustum, quia sunt imperiti, q; aduertant tales ¶ sua locatēnes, q; contradicatur eis apud acta, & protestetur. q; nō faciant quod est iniustū, aliās tenerentur. vt Io. de Pla. in. d. l. omnes iudices. & in. l. prohibitū. C. de iure fiscali. 10. vbi Plat. in. d. l. omnē. dicit in fine, q; debet resistere facto: & si nō valent facto, resistat verbo. s. cū protestatione. Quod dicit esse verū, quādo certū est eū facere cōtra leges: si autē faciat secūdū leges, omnes obedire debent, aliās puniuntur. vt in. l. 1. ff. si quis ius dicē. nō ob tēpe. Et idē

tenet Ioan. de Pla. in. l. prædia. C. de locatione prædiorū fiscali. & ciuiliū. lib. 11. n. 5. dicendo, q; ex delicto iudic. seu magistratus puniuntur omnes sui officiales eadē pœna. quæ & ipse solus. vt ibi. & in auth. generaliter. C. de epif. & cleri. & hoc ideo: quia totū officii debet resistere iudici iniquè & pertinaciter prohibita faciēti. vt in. l. quoniā. C. de appel. * Et ibi Bald. & Peregrina in parte iudex. q. 9. in glo. malè in fi. & Alberi. in. l. hoc edicto. ff. q; quisque iur. numero. 4. in quiens, q; quando rector aliquid contra ius face re velit, quod nō permittatur fieri de eius consilio, & debet denunciare q; non est de eius consilio, aliās teneretur. * 1. oēs iudices. C. de decurio. lib. 10. & ibi Plat. nā tutor tenetur accusare contutorem de suspecto, cū videt eum malè administrare, alioquin ei imputatur. vt in. l. emilius. in fine. ff. de tute. & in. l. tres tutores. circa finē. ¶ In dubio verò parēdum ¶ est iudici: quia præsumptio est, q; iuste agat. argu. in. l. 2. ff. si quis in ius voc. non ierit. est gl. magis in. l. non videtur. ff. de re. iuri. ¶ Sed ego quoq; intelligerem q; debet talē protestationē, vel resistētiā facere, quādo potestas nō est peritus. Secus si est iuris peritus, quia tūc nō tenetur: quia impuret potestati, si facit cōtra legē, quia asserit se peritū. per. d. Sal. in. d. l. fi. C. de pœna iudi. qui malè iudi. & Philipp. Decius in. d. consilio. 8. qui ita tenet, q; nota, & tene mētē. ¶ Casus ¶ autē, in quibus iudex tenetur, ne sim transcriptor, vide per Paris. de Put. in. d. tract. syn. & per Amo. Iust. & Cataldi. & Bal. in. d. suis tractatibus. & per Bar. in. d. l. fi. ff. de varijs & extrao. co. & aliquid per Mōtal. in. d. l. 23. & 24. titu. 22. par. 3. * Sed nota vnum mihi singulare, q; si iudex facit, seu dicit subdito iniuriam non in forma iudicij, nec per sententiā, sed solo verbo, vel facto: q; talis iudex debet leuiter parci: quia vix seu difficulter, est iudex qui habet curam regere seu gubernare, ciuitatem, urbem seu vniuersitatem, q; non faciat seu dicat aliquid superflue, & ultra quod debet, prout tenet singula. l. 49. tit. 5. partit. 1. & ita q; iudex in tali causa debet parci, & leuiter puniri, & tenet singulariter Paris de Put. in. d. tracta. syndica. in verbo. syndicanatur etiam officiales. nu. 3. & 7. & Pla. in. l. si desertores. C. de deserto. milit. li. 12. * ¶ Tamen iudex in syndi. potest ex nouis allegationibus defendere sententiā, & ostendere condemnatum ius non fouere. Bald. per illum text. in repeti. l. emilius. ff. de minor. in fine. & aliquid per Bald. in. l. iudices. titu. de pace iura. fir. & Paris de Puteo in tracta. syndica. in parte, an nisi potestas. folio. 21. Et hoc vidi practicari, licet idem Bald. in capitul. quoniam contra. de

probatio. 8. colum. versi. nota. nu. 50. tenet contrariū, dicēdo, q̄ cū acta iudicij sint stricti iuris, & omisū habetur pro omisso, non creditur iudici volenti iustificare sententiam suā aliunde, quam ex actis & hoc dicit, q̄ determinat ille tex. solē. sed primū tene. * Tamen querelans in syndicato contra iudicem seu officialē debet iustificare grauamen ex eisdem actis & processu, nec potest nouas probationes inducere contra iudicem seu officialem: tenet singulariter Thom. Gramma. in consil. 54. nu. 16. q̄ est notandum per. d. Par. de Puteo in. d. parte an si potestas condemnatur. nu. 22. versic. adde q̄ iudex non facit litem suam. & Amode. Iusti. in eo. tra. cta. syndica. versi. item in eo q̄ plures innocentes colum. 6. versi. sed idem Bal. nu. 137. & idem Thom. Gram. consil. 49. nu. 20. * Quod credo q̄ fallit in tortura, in qua iudicia debent præcedere, & non sequi. vt tex. & glo. in. l. maritus. ff. de quæsti. & Bal. in. ca. ad nostram. de probatio. nu. 3. & hac causa in tali tortura post latam sententiam, & executioni mandatam iudex ex nouis iudicijs non potest suam sententiam iustificare, & eum defendere, & ostendere rectē esse condemnatum. cogita. * Et vi. Roma. singul. 131. dicens q̄ licet inditia superueniant post quæstionem habitam non confirmant confessionē antea factam per. d. glof. in. d. l. titus. de qua multum gaudet. Bald. in. l. fi. C. de accusatione. * Sed quid si iudex absoluit ad obseruatione iudicij, licet per hoc nō sit perempta actio, vel ius partis: an faciat litem suam? Bar. tenet q̄ sic. in. l. si quis in conscribendo. C. de pacti. q̄ dicit notā dū. Tamē cōtrariū tenēt ibi Bal. Sal. Alex. n. 4. & las. nu. 10. dicētes, q̄ non teneatur. s. ad totale interesse, prout Barto. dicit, nisi dolo fecerit, vel quando parti non esset facile reinchoare litem de nouo, aliās non tenetur nisi in quantum lædit. vt per Alexan. ibi, & in numero. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Mandatū principis, est cōstitutio de prouincia gubernanda.
- 2 Mandatum regis est adimplendum, aliās inobedientes puniuntur. Fallit vt in. nu. 13. cum sequentibus.
- 3 Inobedientia, est crimen grauissimum.
- 4 Mandatum regis est lex generalis, quando est clausum in corpore iuris, & specialis in re, super qua emanatur, & post presentationem de

- bet restitui presentanti.
- 5 Violator legis, qua pœna puniatur.
  - 6 Mandatum regis non adimplens, qua pœna puniatur.
  - 7 Rogationes principum, vel regum sunt adimplenda, quia mandata intelliguntur.
  - 8 Iudices ecclesiastici debent obedire rogamini- bus principum, aliās puniuntur.
  - 9 Episcopi, & iudices ecclesiastici, sunt subrege.
  - 10 Episcopus magis parere debet regi, quā Archiepiscopo.
- Rex de cōsuetudine antiqua & approbata se intromittit de violentijs illatis personis ecclesiasticis.
- 11 Iudex temporalis, & sic iudex laicus, est competens iudex super possessorio, vel quasi in spiritalibus, vel beneficialibus causis.
  - 12 Correctores nō solum debēt obedire, & adimplere mandata regis, verū etiā informare subditos ad obediendū: aliās si contrariū faciunt, tanquam falsi prædicatores sunt puniendi.
  - 13 Potestas, qui ignorat mandatū principis, non punitur, licet non adimpleat.
  - 14 Mandatum regis, quod est contra consciētā regis, non est adimplendum.
  - 15 Mandatum regis, quod est contra articulos fidei non est adimplendum.
  - 16 Mandatum regis, quod est contra rem publicam, vel contra ius, non est adimplendū, nisi secunda insio emanauerit.
  - 17 Mandato regis, in quo non subest causa, non est obediendum.
  - 18 Mandatū regis, in quo iubet, quōd quis admittatur ad officiū, in quo semel deliquit, non est adimplendum, nisi diceret ex certa scientia.
  - 19 Mandato regis ex subita scuitia emanato, nō est parendum, sed supersedendum.
  - 20 Casus, in quibus executio, & mandatum regis differtur.
  - 21 Mandatum regis est seruandum, dummodo alteri non inferat iniustitiam.
  - 22 Mandatum regis, quōd tollit debitū alteri sine causa, non debet adimpleri.

Index

- 23 Iudex, qui non adimplet mādatum regis, obediāt illi, & supplicet de eo, & durate ista supplicatione, non dicitur contempsisse mandatum.
- 24 Executio differtur ad petitionem populi propter aliquam virtutem præstantem, vel magnam peritiā artis, donec principi, vel superiori consulatur.
- 25 Quoque supersedetur, quando damnatus est in aliqua magna dignitate.
- 26 Item supersedetur executio, quando quis accusatur de grauiori delicto.
- 27 Quoque executio supersedetur, quando post latam sententiam corporalem constaret de innocentia condemnati.
- 28 Executio quoque suspenditur, quando aliquis est suspensus, & laqueus se fregit.
- 29 Executio suspenditur, quando damnatus ad mortem vult ducere in uxorem meretricem in lupanari publico existentem, & illam a peccato extrahere.

Mandamientos. ^k Est autē mandatum principis constitutio ꝛ quædam continens præcepta de laudabiliter prouincia gubernanda. vt est glo. in authentica, demanda. princ. in princ. col. 3. Et mandatum quodlibet principis præceptum per excellentiam accipitur. vt ibi glossa.

- 1 Et regis est obediendum, & mandatum eius ꝛ debet adimpleri, aliās inobedientes puniuntur. vt in. l. i. tit. 4. for. ll. lib. 1. quia subiecti debemus esse regi tanquam præ excellenti. vt in. c. de Constantinopolitana. 22. distin. in fine. & eius māda tis obedire ad vindictā malefactorum, laudē vero bonorū. vt in. c. solitā. de maio. & obedi. Et qui ei non obedit, morte moriatur. vt in capit. si quis venerit. eod. titu. quia inobediētia ꝛ est crimen grauissimum, quia est crimen idolatriæ. vt in cap. sciendum. 8. quæsti. 1. & hoc, quia si mandatum regis ꝛ est clausum in corpore iuris, est lex generalis. vt in dict. authen. de manda. princ. siue sit specialis in ea re tantum, pro qua mādatum emanat. vt. l. 2. C. de legi. & post presentationem debet dari, & restitui tale mandatum, seu prouisio ei, in cuius fauorē mittitur, & exemplū debet remanere ei, ad quē literæ mittuntur. vt tex. & ibi Pla. in. l. fi. C. de diuersis offi. appar. libr. 12. Quod dicit malē obseruare iustitiarij, & officiales regis, quibus mandatur, vt aliquid

faciant, vel soluant, qui nec facere, nec restituere literas volunt. Et sicut violator legis ꝛ punitur extraordinariē, quia non est certa pœna imposta contemptoribus. vt Angelus in additioni. ad Bartolū in. l. vnica. C. de thesaur. lib. 10. * Et vi. singulari. Bal. in. l. legis virtus. ff. de legi. nu. 1. * Ita punitur violator mādati Regis, licet alij dicant, q̄ punitur pœna capitali. Sed Ange. ibi dicit, q̄ illud potest intelligi demandato contēpto, in quo continetur illa certa pœna, aliās extraor dinariē puniatur: nā alibi ponit lex pœnam de portationis, alibi pœnā pecuniariā. vt. C. de agē ti. in rebus. l. fi. lib. 10. Sed q̄ iste puniatur ꝛ arbitrio iudic. tenet Ioan. de Pla. in. l. 1. C. de veteri numisma potesta. lib. 11. n. 4. Tamē si est familiaris principis, qui eum non adimplet, vel si est nobilis, magis punitur quando contēnitur mādatum principis quā alius, sec⁹ in alijs delict. vt est tex. in. l. 1. C. de condu. & procura. domus Augusti. lib. 10. & tenet Montal. in gloss. ordin. in parte, pœna. & tenet Bal. in. c. si quis vero. de pace iura. firma. in vfi. feudo. Idem tenet Pla. in. l. vnica. C. de conductor. & procurato. lib. 11. nu. 2. & quoq; dicit, q̄ facit, vt officiales, & baronarij potestatis delinquentes grauius quam ceteri puniri debeāt: Sicut etiam filius pro parricidio grauius punitur: quam extraneus. vt in. l. vnica. C. de his qui paren. vel libe. occid. Vide quoq; Ioan. de Plat. in. l. dotitij. C. de decurio. libr. 10. vbi ait, q̄ pertinaciter resistens mandatis principis, vel ea impugnans, incidit in crimen sacrilegij, & eius pœna. per text. ibi. Sed iam hodie est pœna a iure determinata. vt in. l. 12. titu. 19. lib. 8. in ordi. regali. vbi dicit, q̄ non adimplens mandatum, vel literas regis, punitur pœnis, de quibus & in ipis literis & mandatis. & idem tenet glo. in. l. 1. ff. de legi. & cōsuetudi. in cōstitutionibus regni Neapolit. in verbo, immortalitatis. vbi resolutiue tenet, q̄ qñ in mandato Regis est certa pœna, tūc de contēpto sufficit pœna illa. Aut non est imposita certa pœna, & erit extraordinaria, vel arbitraria. Et hoc dicit q̄ seruat Curia. s. punire arbitrariē: Sed cautius dicit esse in mandatis Regis certam pœnam apponi. * Sed si quis nō obedit principi, & non recognoscit eū in principem & dominum pœnam mortis meretur. vt. l. 11. titu. 13. par. 2. & ita dicit ibi Gregor. Lopez q̄ debet intelligi text. in. c. 2. de maio. & obed. sed si cognoscit in vniuersalibus, & in aliquibus non vult ei obedire, inquit quod ego q̄ si in mando regis est apposta pœna illa infligitur: si autē non est apposta nec a iure determinata, erit arbitraria & vi. Peregr. in parte rescriptum. q. 2. in gl. adimplendū: vbi inquit q̄ officiales

cialis cōcilij literas regis auditoris nō adimplēs
 captus dūcatur per eos legitime puniendus. *
 Quoc; punitur iudex nō adimplēs mandatū
 regis in cōmissione salarij, sicut ille, qui malē se
 habet in officio, vt Ioan. de Platea. in. l. iudices.
 C. de anno. & tribu. lib. 10. in principio. ¶ Et nō
 solum amittit salariū, si nō adimplet mādatum
 superioris, verum etiā amittit, si est tardus, &
 negligēs in eum exequendo. vt Ioan. de Pla. ibi
 per tex. in. l. fi. C. de fabricē. lib. 11. ¶ Et non so-
 lum mādatū expressum regis debet adimplere,
 7 verū etiā rogationes ꝑ regis, vel principis : quia
 vt dixit gl. in. l. i. in principio. in verbo, quemad-
 modum. ff. ꝑ iussu. Rogationes domini, & prin-
 cipis præcepta sunt. & est gl. in. cle. 1. de testi-
 bus. in verbo, exhortamur. & Innoc. in. ca. peti-
 tio. de iureiurā. & Ias. in. §. quadrupli. Instit. de
 actio. nu. 58. & Bald. in. l. si mandator. C. ꝑ cum
 eo. & iuxta illud, Est rogare ducum species vio-
 lenta iubendi. vt Bar. in. tracta. de tyrannide. in.
 7. q. & Andre. de Iernia in. c. si quis miles. in. tit.
 de feudo sine culpa nō amitte. Alex. in. consili.
 124. in. fine. in. 1. volu. ¶ Quod facit contra istos
 8 iudices ecclesiasticos, ꝑ quia eis non precipit rex
 sed rogat, quæ rogatio est mandatū, vt dictū est:
 & si nō faciūt quod est mandatū, vel rogatum,
 sunt puniēdi tanquā inobedientes: & quia epi-
 scopi, & iudices ꝑ ecclesiastici sunt sub rege. tex.
 9 & ibi gl. in. c. tributū. 23. q. 8. in verbo, ecclesia.
 Et inno. in. c. cum parati. de appella. & Alexan.
 10 in. d. conf. 124. nu. 4. dicūt, ꝑ episcopus ꝑ magis
 parere debet regi, quā archiepo: maximē quia
 rex Hispaniæ de cōsuetudine antiqua & appro-
 bata pōt cognoscere, & se intromittere de violē-
 tijs etiā inter ecclesiasticas personas, & sup eccle-
 sijs vel beneficijs illatis. vt tenet Mōtal. in. gl. or-
 di. regali. in. parte, rex in. fine. & dicit, ꝑ cū dicta
 cōsuetudine cōcordat glo. in. c. princeps. 23. q. 5.
 & quoc; facit tex. in. c. regū. ead. caus. 12. q. & l.
 5. ti. 1. li. 2. in. ordi. regali. & facit quod tenet Gui-
 do papa in. decisioni. suis. decisi. 1. & decisiōe. 85.
 11 vbi ꝑ tenet, ꝑ iudex tēporalis, qui est iudex lai-
 cus, est cōpetēs iudex, qñ agitur sup possessorio
 vel quasi in spiritualibus, vel beneficijs. Cau-
 sis. vt Ioan. Andre. in. c. fi. de iudi. Et est rō: quia
 possessoriū nō est quid spirituale, sed tēporale.
 vt glo. in. c. literas. de iura. calumni. * Et rex His-
 paniaē habet dictā cōsuetudinē fundatā. & ap-
 probatā cognoscēdi de violētij inter ecclesiasti-
 cos, & etiā ex præsumpta volūtate papæ tenet
 Greg. Lopez in. l. 13. tit. 13. par. 2. vbi per supradic-
 ta & alia late tradit, & ibi per eū an eo casu quo
 per modū violētiaē princeps inter ecclesiasticos
 cognoscit: an cōdenare possit in tali articulo vio-

lētia vim faciēte in expēsis. ¶ Quinimo nō so-
 lum correctores, & iudices debēt obedire, & ad
 12 implere mādata regis, verū etiā informare ꝑ sub-
 ditos ad obedientiaē principis, & dominorū: & si cō-
 trariū faciūt, sunt puniēdi tanquā falli prædicato-
 res. vt tenet singulariter Bal. in. auth. habita. C.
 ne fili. ꝑ pa. 3. colū. nu. 13. versū septimo. ¶ Sed
 13 iste tex. fallit. 1. i potestate ignoratē ꝑ detali mā-
 dato principis. vt tenet Bal. in. l. Si duas habētꝑ
 ff. de excus. tuto. ¶ Itē fallit, qñ rex mādat id, qđ
 14 est cōtra cōscientiā, ꝑ qñ tūc nō est obediēdꝑ, nec i
 pace, nec in bello. vt tenet Bal. ibi in. d. auth. ha-
 bita. nu. 13. & Par. de Put. in. d. trac. syndi. in. pte,
 post imperatorū excels. n. 28. fol. 5. * Vi. supra. in
 proemio in. gl. acordado. nu. 15. * vel si mandatū
 est cōtra ea, quę ad suā iurisdictionē nō spectāt.
 vt Plat. in. d. l. dotitij. C. de decuri. lib. 10. ¶ Quo
 15 q; fallit, qñ rex aliquid mādat, ꝑ quod est cōtra
 articulos dei, vel cōtra præcepta & phibitiōes
 legis, vel cōtra gnale statutū ecclesie, quia tūc
 nō debet tale mādatū adimpleri. vt in. c. Iulia-
 nus. & in. c. Imperatoris. 11. q. 3. & Mōt. in. d. l. 1.
 in. gl. que haga otra cosa. aliās aut oīo mādatū regis
 debet adimpleri, etiā si dubitet, an sit iustū, vel
 iniustū qđ mādatur, semper obedire tenetur,
 etiā si sit onerosum. vt in. c. in memoriā. 19. di. &
 Mōt. in. d. gl. ¶ Itē fallit, qñ est cōtra rēpublicā
 16 ꝑ quia officialis nō debet recipere vel admittē-
 re rescriptū principis cōtra publicā utilitatē, vel
 17 cōtra ius, nisi secunda iussio emanauerit. vt in
 auth. de mā. prin. §. de iudi. vbi gl. dicit quod
 est tex. contra miseros prælatos, qui non curāt
 nisi mādata papæ obseruare, tenet Paris de Put.
 in. d. tracta. syndicat. in. parte, officiales, qui eli-
 gūtur. foli. 186. nu. 6. ¶ Itē adde, ꝑ etiam in foro
 conscientiaē vbi pars scit causam nō subesse, nō
 tenetur principi obedire. vt Inno. ca. inquisitio-
 ni. de sen. excōm. & Inno. & Feli. in. c. quæ in ec-
 clesiarū. de constitu. & Hippoly. de Marfi. in. l.
 1. §. præterea. ff. de quæstio. nu. 108. ¶ Est alius ca-
 sus in quo fallit iste tex. l. quando quis admitti-
 18 tur ꝑ ad officium, in quo semel deliquit: quia tē-
 tur rescriptum præsumitur subreptitium, & non
 debet adimpleri. tex. est. & ibi Ioann. de Plat. in.
 l. si aliquid. C. de suscepto. & arca. lib. 10. Alij ca-
 sus ponūtur in. l. 1. C. de petiti. bono. sublat. lib.
 10. Tamē hoc fallit, nisi princeps diceret ex cer-
 ta scientia non obstantē tali lege. ¶ Quoque fal-
 lit in mandato ex subita s̄uitia principis ema-
 19 nato, ꝑ quia non est subito parendum, sed super
 sedendum. vt in. l. si vendicari. C. de pœnis. &
 in. c. si quando. de rescrip. & in. l. 30. tit. 18. par. 3.
 & Ioan. de Plat. in. l. solidos. C. de veteri. numis.
 lib. 11. nu. 4. Et est tex. in. c. cum apud thessaloni-

cam feditio. 11. q. 3. in finalibus verbis. vbi tenet,
 quod si rex iubeat aliquem puniri vltra modū
 regularem, debet iudex superfedere vsq; ad. 30.
 dies, & differre, vt videat, si princeps pœnā rela-
 20 xet. & idē habetur in dict. l. si vendicari. Et gl. ꝑ
 in. d. ca. cū apud thessalonica. po-
 nit quinq; casus, in quibus dif-
 fertur executio.
 ¶ Vnus est, quando sententia est lata cōtra mu-
 lierem prægnātem, quia differtur donec pariat.
 vt in. l. prægnantis. ff. de pœnis. 2. l. 2. & ibi Mon-
 tal. in. titu. 5. for. 11. lib. 4. & l. si. tit. 3. partita. 7.
 ¶ Alius est, quando est lata contra seruum, quia
 differtur executio, donec domino reddat ratio-
 cinia. vt in. l. 1. C. de bonis præscripto. ¶ Quod
 est idē in administratore, vel procuratore: quia
 si aliquis istorum veniret puniendus vltimo sup-
 plicio, mors debet prorogari, si ratio peteretur à
 domino, tenet Bal. in. l. 2. ff. de custo. reorum. &
 Angel. & Pau. de Cast. in. l. interdum. ff. de pu-
 blica. & in. l. seruus vni. vbi Bar. & Ang. ff. de le-
 gatis. 1. & l. 112. in. 11. Styli. & Pau. de Castr. in. l.
 si maritus. ff. solut. matri. & Hippoly. de Marfi.
 in. sua practi. crimi. §. opportunē. nu. 2. & nu. 7.
 sed Ias. in. dict. l. seruus vni. dicit, ꝑ hoc non ser-
 uat consuetu. ¶ Item differtur, quando insula est
 assignanda à principe. 2. q. 6. §. biduum. ¶ Item
 differtur, cum quis est confessus de crimine, do-
 nec appareat, an velit in confessione perseuera-
 re. vt in. l. 2. C. de custo. reorum. ¶ Alius est, quā-
 do principi iubet aliquid ex arrupto, vel iracū-
 dia. vt in. dictis iuribus. Et Ias. dicit, quod dict. l.
 si vendicari. esset pingenda auro. in. l. debitori-
 bus. ff. de re iudi. nu. 14. & Paris de Put. in. di. tra-
 cta. syndica. in. parte, excedunt cōsiliarij. foli. 16.
 nu. 11. vbi idē & latius hoc tenet. ¶ Tamē Abb.
 in. c. cum olim. de re iudi. pen. colū. nu. 23. tenet,
 ꝑ licet sit verum, ꝑ iudex debet superfedere in
 executione, vt in. d. l. si vendicari. tamē si prin-
 21 ceps sine causā cognitione mādat alicui, vt ali-
 que suspēdat, pōt ille sine peccato exequi: quia
 pro principe præsumitur, ꝑ iustē procedat, qđ
 dicit esse notādū: & sic vult, ꝑ de necessitate iu-
 dex non debet superfedere, & principi rescribe-
 re, sed de volūtate, & misericordia. vt late Mon-
 tal. in. l. si. tit. 7. lib. 3. for. 11. in. gloss. magna. in. fi-
 ne. versū. ex quibus vltimū. & ꝑ officialis absq;
 peccato potest exequi sententiā principis qui
 absque processu mandat vt aliquis furca suspen-
 datur, est communis opin. vt Hierony. Cagno-
 lus in. l. velle. ff. de regul. iuris numero. 15. ¶ Et
 facit quod tale tradit idem Montal. in. l. 1. tit. 7.

parti. i. in gloss. como religios. in. 2. colum. vsque
 in fine. versicul. ex quibus. vbi altercat, an si rex
 Ioannes secundus potuit de iure ad mortē con-
 demnare, & bona confiscare magnifici militis
 don Aluari de Luna magistri sancti Jacobi, ex
 eo quæ non fuit
 auditus, nec cō-
 fessus. Et te-
 net, quod præ-
 sumitur pro re-
 ge quod iustē facit, quod facit, & ex iusta causa.
 vt in. l. rescripta. C. de precibus impera. offer. &
 cap. quæ in ecclesiarum. de constit. quia scriptū
 est, Cor regis in manu Dei est, & vbi voluerit,
 inclinabit illud. vt in. epistola. inter claras. C. de
 summ. tri. & fide catho. & quia debet, & potest
 secundū conscientiam iudicare, sola veritate
 inspecta, aliās peccaret, notat Bar. in. l. 1. in. fine.
 C. quæ defunt aduoca. ¶ Attamen quando vide-
 rit iniustum mandatam, super sedeat in execu-
 tione, ne dicatur pro eis, quod dictum est de mi-
 seris prælatis. vt tenet Bal. in. ca. si quando. de re-
 script. & ibi Feli. in. princi. quia nolunt superfe-
 dere, etiam si rationabilis causa suadeat. * Et Gre-
 go. Lopez in. l. 19. titu. 18. partit. 2. * Et ideo dicit
 gloss. in. l. puniri. C. si contra ius, quod non de-
 bent timere, sed veritatem sequi, quia sic place-
 bit Deo, papæ, & regi, secundum Feli. vbi supra
 etiam si in literis papæ, vel regis dicatur, distin-
 ctē præcipiendo, mandamus, potest superfederi
 ex iusta causa secundum Bal. in. cap. cum tenea-
 mur. de præben. in. apostil. ad Inno. & papa, vel
 rex tolerat vt superfedatur, quando agitur de
 grauissimo danno tertij, vel de malo futuro, vel
 scandalo. vt Cardi. in. consilio. 147. per tex. in. c.
 & si illa. 1. q. 7. & Innocen. in. ca. inquisitioni. de
 sent. excommuni. ¶ Et Ioan. de Liua. in. cap. ad
 apostolicam. de regula. 2. co. tenet ꝑ si papa mā-
 dat monachis, vt aliquem recipiant possunt tamē
 ei opponere crimina vel defectus. Quod fa-
 cit contra istos rectores ciuitatū, vel villarū : quæ
 quādo rex mādat, vt aliquē recipiant in rectō-
 rē, dū cōfert illi regimētum, possunt opponere
 cōtra eum defectus, de quibus late in pluribus
 legibus huius regni, & eum nō recipere, & super-
 federe, supplicādo corā rege. * Et rescribere p̄ci-
 pi, & mittere causas & testimonia de causis qua-
 re mādatū nō adimpletur, & secunda iussio ex-
 pectatur. vt tenet dictus Greg. Lopez in. d. l. 19.
 titu. 18. par. 2. * ¶ Tamē ad supradicta adde, ꝑ iu-
 dex exequēdo mandatū regis post triginta dies
 nō peccat. vt tenet Ang. i. d. l. si vendicari. ¶ Quo-
 que fallit in mādato regis, quod infert alteri in-
 iustitiā, ꝑ quia nō tenetur parere. vt Archidi. in.

c. rescripta. 25. q. 2. vbi tenet, q̄ vbi præceptū pa-
 pæ parū aut nil nocet, obediendus est, secus vbi
 multū, quia debet expectari secūda iussio, ni
 si ponat clausulam, non obstante canone, a quo
 caufatur ius tertij, quia tunc videtur eū abroga-
 re. vt in. cap. ex parte. titu. 2. de
 offi. delega. se-
 cundum Felin.
 in. d. c. si quan-
 do. 5. col. versu. dicta per istum tex. ¶ Ad quod
 22 facit, q̄ mandatum principis, quod tollit debi-
 tum alterius sine causa, non debet adimpleri. vt
 est tex. in. l. 32. tit. 18. partita. 3. & tex. in. l. venia.
 C. de in ius vocan. in fine. & ibi gloss. & docto.
 ¶ Attamen quādo in mandato superfedetur iu-
 dex obediat & quantum ad implementū sup-
 plicet caram eo secundum Andream sicul. Barb.
 in. d. c. si quando. colum. 8. ver. glo. vltim. quod
 dicit esse bene notandum. & Felin. ibi. colū. 6. &
 sic vtitur. & durante ista supplicatione, non di-
 citur quis contempisse mandatum, nec incidit
 in pœnam. vt ibi. & in dict. l. si vendicari. Licet
 glo. in. c. ex literis. de in integr. restit. in verbo,
 supplicauit, dicat q̄ supplicatio nō suspēdit exe-
 cutionē sicut appellatio, nec quoq; suspendit
 processum causæ. vt Bal. in. l. 1. C. vt lit. pēdē. &
 Specu. in tit. de supplica. §. differt. n. 2. vbi Ioan.
 And. in additio. ponit rationē diuersitatis, ideo
 videtur, q̄ nō obstat supplicatiōe, debet adim-
 pleri mandatū. Sed ibi loquitur generaliter. &
 inter partes: secus est in mādato regis sine causæ
 cognitione emanato. vt in. d. l. si vēdicari. & gl.
 singula. in. c. præceptis. 12. distin. in verbo, non
 dura. & similibus, in quibus executio superfede-
 tur. ¶ Quia idem est quando damnatus ad mor-
 24 tem † populus petit dimitti propter aliquam
 eius præstantem virtutem, & magnam peritiā
 artis, vel scientiæ, propterquam est valde vtilis
 ciuitati, quia tunc debet iudex superfedere ab
 executione, donec principem, vel superiorē cō-
 sulat. text. est singu. in. l. ad bestias. ff. de pœnis.
 & Cepola in cautel. 3. & Hippo. de Marfi. in sua
 practi. crimi. §. opportunē. n. 6. & Barba. in. c. ni-
 si specialis. de offi. delega. co. 5. & Iaf. in. l. debito-
 ribus. ff. de re iudi. nu. 16. & eund. Barb. in. ca. de
 causis. de offi. deleg. col. 8. & Iaf. in. l. 1. ff. de legi-
 bus. nu. 11. & Hippo. de Marfi. in. l. vnicus facino-
 ris. §. cogniturū. ff. de quest. n. 86. & Fe. i. c. illud
 de maio. & obedi. ¶ Idē est, quādo damnatus ad
 25 mortē † esset in aliqua dignitate cōstitutus, pu-
 tā esset decurio ciuitatis, quia tūc executio quo-
 q; debet differri, donec princeps cōsuletur, & re-
 scribat. vt in. l. pe. ff. de ficarijs. & Iaf. in. d. l. debi-

toribus. n. 17. ¶ Quoq; superfedetur, † quādo cō-
 dēnatus accusaretur de grauiori delicto, ex quo
 veniret grauior pœna imponenda, putā pro cri-
 mine maiestatis læsæ: quia interim debet super-
 fedi ab executiōe cōdēnationis, donec cogno-
 scatur, & sentē-
 tia proferatur
 super tali gra-
 uiori delicto.
 text. in. l. 1. §. fi.
 ff. nil noua. appella. pend. & Barto. in. l. 2. §. fin.
 ff. de custo. rborum. & Iaf. in dict. l. debitoribus.
 27 nu. 18. ¶ Item superfedetur, † quādo post latam
 sententiā corporalē cōstaret de inno centia con-
 dēnati: quia tūc executio differtur, donec prin-
 cipi rescribatur. text. & ibi Bar. in. l. 1. §. fin. ff. de
 quæst. ita tenet Ang. in. §. appellatur. Instit. de
 exceptioni. n. 11. quod dicit esse notandum. Et
 facit quod notat Innoc. in. c. 1. in gloss. magn. de
 confirma. vtil. vel inutil. ¶ Sed hoc procedit in
 sentētia criminali, in qua imponitur pœna capi-
 talis: secus si imponeretur pœna pecuniaria. vt
 Iaf. in. d. l. debitoribus. nu. 19. vbi per eum. vsq;
 in fine. & Alex. ibi. nu. 16. & Hippolyt. de Mar-
 in sua crimi. practi. §. vltima quæst. nu. 13. tenet.
 & additio Abb. in. ca. pastoralis. §. quia vero. de
 28 offi. delegat. ¶ Itē executio suspēditur, † quan-
 do dānatus suspēsus fuit, & laqueus se fregit, &
 viu⁹ cecidit in terrā, q̄ videtur ex diuino nira-
 culo hoc actū, & est executio differenda donec
 principireferatur. Ita tenet singulariter Lucas
 de Pen. post lōgā disputationē provtraq; parte
 factā. in. l. 1. C. de desertori. lib. 12. in. 6. colū. ver-
 fed pone damnatus. ¶ Sed quid si damnatus ad
 29 mortem velit ducere † in vxorem meretricem
 in lupinari publico existentem, & illā a pecca-
 to extrahere, an executio debeat impediri. Par.
 de Put. in. d. traēt. syndi. in parte, an si iudex ali-
 quē fol. 196. nu. 2. dicit, q̄ Hispani practican q̄
 sic, tñ de iure dicit, q̄ nō reperit, sed facit tex. in
 ca. inter opera charitatis. de spon. & relinquit co-
 gitādū. & ibi quoq; tangit quæst. supradictam
 de illo suspēso, qui laqueum fregit.
 ¶ **Iuramento.** ¶ Est text. in. l. 6. tit. 4.
 par. 3. & in. l. 4. tit. 15. lī.
 & in ordinatio. regali. & vide quæ latē dixi su-
 præ in procemio in glo. y *hagays iuramento.* in prin-
 cipio & in fine. vbi dixi, quod non vtitur, vt in
 consilio regis iuretur.

S V M M A R I V M.

1 An clausula in fine vel in medio appōsita, re-
 feratur ad omnia præcedentia,
 Lo suso-

Lo susodicho. ¶ Text. noster
 vult, quod so-
 lum in casibus supradictis iudex iurare debeat,
 dum ad officiū recipitur, & non ea, quæ sequun-
 tur, in quātum tenet *hagays iuramento de guardar*
 y *cumplir todo*
 lo susodicho. quæ
 clausula ad om-
 nia superiora
 tātūm refer-
 tur, & non ad sequentia. vt in capi. causamque.
 vbi latē per Feli. & docto. de rescrip. & Francis-
 cus de Aretio in. l. 1. ff. de verbo. obliga. 9. colū.
 vbi tenet, quod clausula † in fine vel in medio
 appōsita, refertur ad omnia præcedentia, nisi
 quatenus apparet, cum non possit referri ad ali-
 qua. vt in. l. 1. C. de liber. præteri. & in. l. talis scri-
 ptura, cum materia. ff. de legatis primo. ¶ Sed
 contrarium cauetur in isto tex. ibi, & que no pidi-
 ra, ni lleuara mas salario. quæ dictio, & copulatiue
 ponitur. vt in. l. hæredi. §. gaya. ff. de fundo in-
 stru. & in. l. cum vtrunque. ff. nec quis eum, qui
 in ius voc. vi exima. & in. l. titiæ textores. §. ni-
 hil. ff. de legat. primo. & de sui natura illa di-
 ctio, & debet æqualiter copulare, & simul & se-
 mel vocare. vt Iaf. in. l. Paulus. §. quidam rectē.
 ff. de liber. & posthu. & sic quod sequentia quo-
 que debet iurare. vi. text. in capi. 55. infra eodē.
 & quia ista dictio, & est similitudinaria. vt glos.
 in. §. item lapilli. Institut. de rerum diuisi. Sed tu
 vi. capit. fi. in capitulis iudicum syndicatus. vbi
 tenet, quod solum debet iurare in casibus ex-
 pressis in dictis capitulis, vt pater ibi. y *en los capi-
 tulos que mandamos que para el cumplimiento dellos ha-
 gays iuramento.* ¶ Et an clausula in fine appōsita,
 referatur ad omnia, vel ad supra proxima supe-
 riora. vid. regulam cum limitationibus per Iafō.
 in. d. l. 1. C. de liberis præteri. & aliquid per Se-
 guram in repet. l. 3. §. fin. ff. de liber. & posthum.
 colum. 22. & per doctorem del Castill. in. l. 6. de
 Toro. in glo. el fuero de la tierra. versu. item quæro.
 ¶ Sed tu vi. Alexand. in consilio. 101. in. 3. volu-
 nume. 10. vbi vnum singula. tenet, scilicet, quod
 etiam in materia odiosa clausula in fine, vel me-
 dio appōsita, refertur ad omnia præcedentia. per
 tex. in. l. 3. §. filius. ff. de libe. & posthu. & per. d.
 l. 1. de liber. præte. ¶ Vide tu Iafō. in. l. titia. §.
 idem respondit in fine. ff. de verbor. obliga. vbi
 ait, quod clausula in fine appōsita, non refertur
 ad illa capitula, quæ ex tali ratione fierent inu-
 tilia. per dict. l. talis scriptura. * Nec refertur ad
 capitula præcedentia quando sunt inuicem cō-
 traria, tunc refertur ad vltimum præcedens. nisi
 resularet absurdum: nam ratione. absurditatis

euitandæ refertur ad capitulum remotiorem
 secundum Iaf. in. l. si idem cum eodem. §. si vna
 actio. ff. de iur. om. iudi. numer. 4. & vi. Bald. in.
 l. in actionibus. ff. de infami. * De qua materia
 vide quæ posui infra in capit. 2. in glossa. so pena.

A todo su leal poder.

Text. in capitu. cum æterni tribunal. de re iudi.
 in. 6. & de hoc latē scripsi supra in gloss. y *en del*
bien y fiel. vbi ad plenum.

S V M M A R I V M.

- 1 Iurat iudex, quod excepto salario, nil penitus
 recipiet in administratione, quam post offi-
 cium depositum.
- 2 Salarium Correctori debet solui ex proprijs ci-
 uitatibus, & Villarum: & si ciuitates proprijs
 non habent, debet fieri collecta, seu contribu-
 tio inter consuetos contribuere.
- 3 Salarium consuetum intelligitur sicut habuit
 prædecessor.
- 4 Salarium Correctori nec alio non debet solui,
 nisi specialiter a principe sit concessum.
- 5 Officiales licet possint eligere decuriones, ta-
 men eis non possunt constituere salarium de
 communi, ne sequatur læsio reipublicæ.
- 6 Procuratio rerum quamuis alicui cōcedatur,
 non tamen eius remissio, nec alienatio.
- 7 Maior est potestas tutoris in re pupilli, quàm
 administratoris reipublicæ in re publica.
- 8 Casus, in quibus permittitur decurionibus sa-
 larium dare.
- 9 Valet proclamatio, vel banimentum factum
 a potestate vna cum consilio ciuitatis; quod
 quicumque ceperit malefactorem, habeat cen-
 tum de pecunia communi, id est de proprio ci-
 uitatis.
- 10 Salarium potest constitui de publico imminen-
 te iusta causa pro necessitatibus publicis.
- 11 Expensa, quæ fit ex multis appōsitis per pote-
 statem, expendi potest. Et alias fallentias. Vi-
 hic.
- 12 Corrector, qui se absentat: vel in officio nō re-
 sident, an ei salarium debeat.

- 13 Clericus, qui de licentia superioris se absentat, fructus sua præbendæ percipere debet.
- 14 Rectores ciuitatis licentiam concedentes Correctori se absentandi ultra terminum nonaginta dierum, de suo salarium debent Correctori soluere.
- 15 Potestas dans licentiam portandi mercatias in ciuitate sine solutione gabella, tenetur de suo rescarcire damnum conducenti, si propter hoc fuit damnificatus. Idem dic de iudice licentiam dante extrahendi contra statuta.
- 16 Salarium potestatis non debet defalcari.
- 17 Si Corrector est mortuus anteaquam officium adimpleat, an heredi suo debeatur salarium totius temporis.
- 18 Quid in heredibus aduocatorum.
- 19 Salarium, an debeatur iudici infirmo.
- 20 Famulo infirmo, an salarium debeatur.

o Salarium. o Habuit ortum à text. in. §. oportet. ver. patrocium. & ibi Bart. in auth. de manda. princip. colla. 3. vbi idè habetur, quòd iudex inter alia ꝑ iurat exceptis salarijs se nil penitus tam in administratione, quam post depositum officium pro aliquo præstito beneficio tempore administrationis, quam gratuitum meruit, accepturum: quòd si secus fecerit nõ solũ recipiens, sed etiã dans in quadruplum tenetur. & tenet Motal. in gl. ordin. rega. in part. iudex cum salario, quinimo vt dicit text. in. c. nõ satis. 86. distin. circa finem. loquendo in istis officialibus, quòd debent esse cõtenti stipè dijs suis. & vi. Hippolyt. de Marsil. in singulari. 190. & vi. quæ dixi infra in glo. puestos. ¶ Quod salarium hodie, vt patet in prouisionibus Correctorum & iudicum syndicatus, non est in eis taxatũ, sed solummodo dicit rex, quòd habeat salarium consuetum dari per illam ciuitatè alijs Correctoribus, & iudicibus: Quod salarium sic deputatum auctoritate principis non põt illud mutari nõ nouũ statum, vel reuocari. tenet Bar. in. l. prima. C. de annonis ciuilibus. libr. 11. ¶ Et hoc salarium debet solui ex proprijs ciuitatum ¶ & villarum: & si ciuitas proprium nõ habet, debet fieri contributio, seu collecta inter cõsuetos contribuere ad soluendum. Et in. l. 7. tit. 16. in Ordina. rega. libr. 2. tenet Fran. Luca. in tracta. de fisco. in. 3. part. nu. 4. tomo. 6. tractat. fol. 12. ¶ Et licet concedatur officium cum salario cõ-

sueto, & salarium fuit variũ retroactis tẽporibus, verba illa, secundum salarium cõsuetum debent intelligi in dubio sicut habuit predecesor suus. vt tenet Bal. in. l. viuos. circa finem. C. de aduocat. diuer. iudi. & Ia. in. l. diem functo. colum. 4. nume. 12. ff. de officio assesso. & vi. Bald. in. l. licet. C. de loca-

Y no pidiran, nille uaran mas salario

& con. in fine, vbi tenet, q salariũ deputatũ semper videtur tacite constitutum electo ad illam sedem, non facta mentione salarij. Et idem dicit in salarijs potestatis, & aliorum officialiũ. Sed secus est in salario, quod constituitur difformiter secundum merita personarum. vt in. l. salariũ. C. mandati. & idem tenet Bal. in. c. cum. m. Ferrariensis. de constitu. nu. 11. dicendo, q sicut concessio officio videtur concedi præbenda, & prouisio, & correspondens de cõsuetudine, vel de iure: ita concessa lectura alicui doctori, videtur ei promissum salarium illi lecturæ tribui cõsuetum. Secus si pendeat ex arbitrio electoris. argu. d. l. licet. nam quæ incerta sunt, promitti non videntur. l. salarium. C. mandati. & l. seia. §. medico. ff. de annuis lega. * Et vi. Curse. in notabili. in parte. salarium. vbi tenet q si communitas conduxit pro vno anno doctorem ad legendum sub certõ salario, qui finito recessit ad domum, & elapsis pluribus annis eadem communitas reconduxit eum, nulla facta mẽtione de salario, q intelligitur reconductus pro eodẽ salario, nisi esset mutata conditio personæ: q effectus esset excellens: quia tunc debet augmentari salarium secundum eius excellentiã. * Et tene q semper consuetudo regulatur à posteriori. l. mela. ff. de alimentis lega. §. 1. & l. mater. C. nec de statu defuncto. * Et tenet Bal. in. d. l. binos. n. 4. & ibi per eũ qd de salario qui cõsueuit habere vnus cẽtũ florenos in anno & postea deputant duo, an quilibet habebit cẽtũ, an diuidatur: & inquit q diuidat, & etiã affirmat ecõtra, q si loco duorũ officialiũ vnus positus est per hæc verba cũ salario cõsueto, vel simpliciter, q vtrũq; habebit salariũ, quia gerit vtrũq; officiu cui salariũ annexũ est. & dixi supra in gl. offic. n. 9. & fesset cõsuetũ alicui dare cẽtũ salarij rõne & postea cepit esse duo cẽtorũ, & dicũt literæ q dẽt salariũ cõsuetũ: debet anni tres proximi præcedẽtes inspicere, & ad illos fit relatio tenet Pere. in par. salarium. ¶ Tali omi correctori, seu iudici, nec alio nõ debet solui salariũ, nisi specialitẽ à principe sit concessũ. vt in. l. vnica. C. de præ. sala. li. 10. nisi oblibe rale artẽ, vt medicinã. vt gl. ibi. ¶ Et hoc, etiã de curio-

curiones ꝑ possent eligere officiales. vt in. l. 2. C. de decurio. cod. lib. quia nõ possunt cõstituere salaria de communi, ne sequatur læsio rei publicæ. argu. in. l. officium. §. 1. ff. de re mili. & sic, q quãuis alicui cõcedatur electio officialis publici, non conceditur salarij cõstitutio secundum Ioan. de Plat. in. d. l. vnica. ¶ Vbi quoque, dicit q quãuis alicui procuratio rerum conceditur, non tamen earum remissio, & alienatio conceditur vt in. l. 3. §. non tamen. versic. planè. ff. quo vi aut clã. qui text. semper allegatur, q maior est potestas tutoris in re pupilli, quam administratoris rei publicæ in republica, quia ille potest soluere. ¶ Sed fallit in dictis casibus, in q quibus permittitur decurionibus de publico soluere. s. magistris, & medicis. vt in. d. l. archiatri. C. de professo. & medi. lib. 10. & in. d. l. vnica. C. de præben. sala. & in. l. ambitiosa. ff. de decret. ab ordi. faci. Et quoque potest dari salariũ, vel alimenta concedi de publico ei, qui totum suum patrimonium exhausit pro republica. textus in. l. decurionibus. ff. de decurion. tenet Plat. in. l. ordinis. C. de decret. decuri. libr. 10. & cum eis specialiter est concessum à principe. Et quoque potest statui certum salarium, seu præmium de publico plantanti arbores in ripa fluminis. vt ageres consolidentur ad continendum aquam, ne rumpat, & prædia circumstantia lædat tenet Plat. in. l. 2. C. de cupres. lib. 11. non autem sufficeret generalis concessio, vel generale arbitrium, vt dicit ibi gloss. in dicta. l. vnica, de præben. salario. & ideo non sufficeret, licet rex, vel alius dominus dicat in instrumeto, vel scriptura, quod promittit se habere ratum & firmũ quicquid per eos factum erit: quia per hoc non conceditur libera administratio alienandi. vt in. l. quã tuberons. §. primo. ff. de pecul. secundum Bartol. in. l. prima. ff. de offi. procura. cessa. & Plat. in dict. l. vnica. ¶ Sed videtur, quòd dict. l. vnica. C. de præb. salario. intelligatur in republica romanorum, seu imperij, quia hæc est propriè res publica. vt in. l. eũ qui vectiga. ff. de verbo. signi. cetera verò ciuitates abuliuè dicuntur res publicæ, & loco priuatorum habentur, vt ibi. ¶ Tamen gloss. ibi in dict. l. vnica videtur sentire de republica omnium ciuitatum. Pro quo facit, quòd ille titulus situs est inter materias aliarum ciuitatũ, ergo de his, quæ ad alias ciuitates pertinent. statuit le videtur. ar. in. l. imperatores. in fine. ff. de in diem adiectio. Sed Lucas de Pẽna ibi in dicta. l. vnica. dicit, quòd sibi videtur verius, quòd solum in republica imperij sit ille ti-

ci, non conceditur salarij cõstitutio secundum

del que les fuere taf

tulus, & lex intelligenda, & ipsa glo. malè excipiat casum. vt in. l. ambitiosa. ff. de decret. ab ordi. faci. in qua dant decuriones salarium de publico propria ciuitatis. vt in. l. prima. C. de decretis decur. lib. 10. & quia sequeretur absurdũ: quia fortè profado en la carta de modico negotio, quod habent ciuitates expedire, longissima interdũ via distantem principem adire oporteat, & sic pro nihilo publica ciuitatum negotia deperirẽt. vt ff. de vaca. l. prima. in principi. & quia plus haberet dispendij cõsensu principis in petratio, quam salarij constituendi summa foret illatio, quod lex abhorret. vt in. l. mediterraneæ. C. de anno. & tribu. lib. 10. ¶ Facit ad idem. ff. de iudi. l. si longius. & c. baptizari. §. dist. & de consecr. dist. 4. c. quando quis. & c. ne abdit. vnde in publicis huiusmodi ciuitatum quod facit princeps in vrbe Romana facit ea præsens in eis. vt in. l. fluminum. versic. quid ergo. ff. de dano infecto. & l. sacra. §. pen. ff. de rerum diui. & hoc est satis iustũ secundum Lucã de Pẽna. vbi supra. ne dũ nimia subtilitate circa res publicas ciuitatũ vitimur, subtilitas in earum perniciẽ reuertatur. vt ff. ad trebell. l. pe. in princi. & sic res ipsæ deperant. vt in. l. pe. C. de verb. signi. Et ista opi. Lucã de Pẽna, seruatur quia ciuitates, & villæ huius regni sine licentia regis salaria constituunt officialibus, & venientibus de nouo ad habitandum in eis. ¶ Et ideo valet proclamatio, ꝑ seu bannimentum factum à potestate vnã cum consilio ciuitatis, quòd quicũque ceperit malefactorum, habeat centum de pecunia communi. i. de proprio ciuitatis: sed ipse potestas solus facere non potest. tenet Barto. in. l. prima. ff. de iusti. & iur. num. 3. & in. d. l. vnica. & ibi Ioan. de Platea. ¶ Sed Paul. de Castro in. d. l. prima. nume. 11. intelligit hoc in iudice, qui habet administrationẽ bonorum communis, non in iudice simplici, qui de communi non põt disponere. vt. C. de sal. non præsta. lib. 11. in rubro & in nigro. ¶ Sed licet habeat administrationem bonorum communium, debet facere iudex cum consensu decurionum. vt Francisc. Curti. in addi. ad Paul. de Castro ibi. in dict. l. prima. ¶ Vbi quoq; tenet, quòd illud præmium primum est soluendum de bonis ipsius banniti: & si bannitus non habet bona, de bonis offensi, alijs de bonis fisci. ita Ang. in. l. si quis libellum. ff. de iniurijs. ¶ Angel. tamen in. l. cum nauarcorum. C. de nauicul. lib. 11. ¶ Tenet contrarium, dicendo, quòd pro necessitatibus publicis potest rector ciuitatis imminente iusta causa constituere salarium. Et licet dicit, quòd

quod valet præ conium. quod qui ceperit male factorē, & præsentauerit, habeat à cōmuni tantū. Sed non econtra. quia Bar. & sequaces in. d. l. i. loquuntur necessitate non imminente, aliās secus. vt Ang. vbi supra quia necessitate cogente ille solus potest facere bannimentum sine cōsensu decurionum. & ita limitat Ias. in. dict. l. r. nume. ii. ff. de iust. & iur. allegan. Bal. ibi. ¶ Vbi quoque limitat suprapositam doctrinā, vt procedat. quando occasione talis proclamationis venit aliquid expendendum de publico, quia tunc consensus decurionum requiritur, aliās secus, & ita dicit quod loquitur Bartol. in dic. l. i.

¶ Tertiō limitatur, ¶ quando talis expensa non fit de publico, sed ex multis, quæ à potestate ponuntur. secundūm Bar. in. l. multarum. per illum tex. C. de modo mult. & in. l. diuus. ad finem. ff. de bonis damnat. ¶ Quarto limitatur, nisi ipse iudex sol⁹ statuatur salariū super eo, quod debet sumptu publico expediri. vt in. l. mulier. ff. de capti. secundūm Ang. in. l. i. ff. quod quisque iuri. quod dicit, quod vidit de facto Perusij in deputatis ad prouidendum cōtra rebellē. ¶ Quinto limitatur vt procedat in rectoribus tēporalibus positis ad regimē ciuitatis: secus in magistratibus perpetuis, qui regunt proprio nomine. vt in Marchionibus, & Comitibus, & similib⁹ iuxta doctrinam Bar. in. l. omnes populi. ff. de iust. & iur. in. 4. q. primæ. q. principa. & Alexā. in cōsilio. 507. in. i. volu. Sed ego illum consiliū non inueni, licet allegetur. ¶ Tamen de ista materia si potest dari aliquid pro inuentione, seu captura, vi. l. filius. §. qui alienum. ff. de furtis. & Angel. de Are. in tracta. malefici. in parte, fama publica præcedente. column. 27. versicu. tertio de cimo. & Paris de Puteo. in tracta. syndica. folio 34. in parte, an si tempore sententiæ. & Hippolytus de Marsili. in. l. quæstionis habendę. ff. de quæstio. numero. 49. & 55. ¶ Sed quid si Corrector se absentat, vel in officio nō residet, ¶ an si bifalariū debeatur? dic quod in prouisionib⁹ officiorum cauetur, quod resideat & non se absentem faciat, aliās soluat vnam doblam pro singulis diebus absentię. Sed istam pœnam nunquā vidi obseruari. Attamen circa hoc est tex. in. l. 10. titu. 16. lib. 2. in ordi. regali. vbi cauetur, quod Correctores non debent absentiam facere, aliās non percipiunt salarium, nisi pro tempore residentię. Et Amode. iusti. in tracta. syndic. in parte. Item in eo quod dictus potestas & officiales non fecerunt cōtinuam residentiam. vbi idem tenet, dicendo, quod potestas, & eius officiales, tenentur de iure communi facere cōtinuam residentiam in loco officij, & quouſque durat of-

ficiū, non debent exire extra fines suę iurisdictionis, nisi causa adimplendi votum: & non debet pernoctare extra prouinciam. vt in. l. illud. ff. de offic. præsi. & si durante tempore officij potestas, vel officialis sine licentia recedunt, & aufugiunt, incurrunt in pœnam statuti in electione contenta, & sic in illa dobla, & debent perdere salarium totius temporis. vt tenet Bal. in. l. si hæres generaliter. §. etiam si partis. ff. de lega. primo. dicendo, quod ibi est argumen. qd si potestas recedat per vnum mensem anteaquā debeat, quod nil debet habere de salario totius temporis. & facit text. in. l. miles ita. §. quod diximus. ff. de excusa. tuto. Et in tantum hoc est secundūm Amode. vbi supra verum, quod etiā si habeat iustas excusationes, quæ cauſentur ex parte ipsius potestatis, vel officialis. argumen. in. l. miles ita. §. primo. ff. de testa. mili. Sed tu vid. Pari. de Puteo in tracta. syndica. in parte salarium. numero. 2. folio. 226. vbi tenet, quod licet iudex sit salariatus, & deinde pro seruitijs ciuitatis mittatur ad regem extra prouinciam. debet habere aliud salarium. * Et vi. Bonifaci. in Peregrin. in parte absentia, vbi tenet, qd ille qui est absens propter negotia ecclesiæ, seu superioris, vt patroni præsidis, vel Imperatoris, vel clericus propter episcopi negotia. vel papæ: talis censetur præsens quo ad percipiendos fructus suæ præbendæ in ecclesia vel etiam pensionem ad omnino: vt Bar. in. l. testamento. ff. de alimē. & cibaleg. & vi. latē Boeri. decisio. 17. vbi de hoc & de absentia consiliariorum. * Et licet hoc sit, tamen de iure regni contrariū cauetur, vt patet per quādā pragmaticā factam per nostrum Carolum in Madrid a. 7. de Hebrero de. 1535. años, por la qual prohibe, que los Corregidores, y justicias, ni sus tenientes, ni oficiales vayan a la corte a negocios de la tal ciudad, o villa, o lugar ni a sus audiencias con salario, ni sin el. quæ lex certē est singularis ad tollendam concupiscētiā aliquorum iudicum. * Tamen si mittitur valet missio: quia prætor potest esse procurator suæ ciuitatis, & syndicus suæ ecclesiæ, seu collegij, tenet Bald. in. l. filius familiars §. veterani in fine. ff. de procura. & Roma. singular. 277. * Attamen si ciuitas cōcedit licētiā potestati, Correctori, seu alteri officiali se absentā di vsq; ad certū tēpus, debet pro toto tēpore absentię habere salariū: quia dicitur esse præsens, qui licito cōmeatu est absens. vt in. l. hac lege. C. de pxi. sacro. scri. lib. 12. & ibi Bar. & Ioan. de Pla. & gl. & tenet Montal. in sua glo. ordina. in parte, iudex cū salario. & idē tenet Alexan. in. l. diem functo. ff. de offi. asse. fina. columna. numero. 33. vbi ait, quod si doctor, vel stipendiarius,

pet aliquod temporis spatium cessauerit ab officio, debet habere salarium etiam pro illo tempore, si illud fecit cum licentia. per. l. si deserto rem. §. si ad diem. ff. de re milit. & per alia iura, vt ibi per eum. & tenet Ioann. de Plat. in. l. nec ipsi. C. de incolis. libr. 10. numero. 4. vbi officialis clericus, vel stipendiarius, qui cum licentia superiorum se absentat per aliquod tempus, habetur pro præsentē, & debet habere salarium, ac si fuisset præsens. & idem tenet. d. l. ordina. in fine. versic. pero bien permitimos. * Et facit quod tenet Bal. in. l. si quis decurion. C. de decurioni. libr. 10. quod medici salariati non debent recedere de ciuitate absq; licentia priorum. * ¶ Vbi quoque iam est limitatum tempus absentię, quod est. 90. dierum, quos potest habere interpolatim in quolibet anno, vel continuos, vt ibi. Et ita seruatur, quia quando Corrector vult se absentare, conuocat conciliū ciuitatis. i. regimētum, & licentiam petit se absentandi, & assignat causam: & rectores illico concedunt dictā licentiam per dict. tempus. 90. dierum. per. d. l. & est gloss. in. d. l. si desertorem. §. si ad diem in verbo, commeatu. & Bald. in. l. si ea. C. de condi. infer. tis. vbi dicit, quod dicta. glossa. in dicto. §. si ad diem. est singula. ad hoc. Et facit quod tenet Bald. in. l. diuus Marcus. ff. de offic. præ. vbi dicit, quod rectores locorum, & rerum non possunt inde recedere sine licentia superioris, etiā si velint stare per vnum diem tantū, & debet eam habere à prioribus. * Et idem tenet Alberi. in. l. nullus. C. de officio recto. prouinci. vbi inquit quod potestates non debent exire districtum ciuitatis: quam regunt sine licentia concilij. * Sed videtur dict. pragmaticam factam per nostrum Carolum in villa de Madrid año. 1535. vbi cauetur, qd Correctores residentiam faciant in suis officijs: aliās si fuerint absentes ultra tres menses, amplius officijs nō vtantur, nec deinceps habeantur per prætores, vt ibi latius per. dict. l. quam vide. ¶ Idem est in clerico, ¶ qui de licētia superioris est absens, quia debet interim percipere fructus, & cōmoda suæ præbendæ, ac si præsens esset. vt notatur in dict. glo. dictæ. l. hac lege. & dictus Ioan. de Plat. & ibi Bar. ibi. & notatur in capitulo, relatum. & capitulo, de catere. & ca. dilectus. cū similibus. de cleric. nō refid. & ca. licet canō. & quod ibi nota. de elec. in. 6. * Et Boerius decisio. 17. * ¶ Sed si rectores ciuitatis concedūt Correctori licētiā se absentandi ¶ ultra numerum illorum. 90. dierum, & Corrector est absens ultra illud tempus, salarium perdit, sed potest recuperare à dictis rectoribus ciuitatis, qui dederunt ei licentiam, quia dederunt cau-

sam perdendi salarium, & tenetur satisfacere de suo. vt tenet Ioann. de Plat. in. l. per hanc diuinam. quæ aliās incipit, iubemus. C. de erog. mili. anno. lib. 12. §. non danda. & idem Bartol. ibi, in principio. Et ratio quoque est secūdu additio. Bartol. ibi, quia dederunt licentiam vt se absentaret contra formam statutorum, & legis: & ideo per illud tempus Correctores, & stipendiarij, non debent habere stipēdium à ciuitate, vel communi, sed à rectoribus. quod nota. & idem tenet Paris de Puteo. in tracta. syndica. in parte, licētia. folio. 164. per dictā. l. primā. C. de comme. libr. 12. & Ioan. de Platea. ibi. & in. l. hac lege. C. de prapo. sacro. scrini. libr. 12. ¶ Vbi quoque dicit quod facit contra potestatem, qui dedit alicui licentiam ¶ portandi mercantias in ciuitate sine solutione gabellæ, & propter hoc conducens sit damnificatus à gabellarijs, quod potestas tenebitur ei restituere, & resarcire illud dānum, per notata in. l. annonas. C. de erog. mili. anno. lib. 12. & quia non erat officiu eius facere conduci sine gabella, per nota. per Angelum in. l. pars literarum. ff. de iudic. & idem tenet Montal. in glossa ordina. in parte pœna. loquendo in iudic. dante licentiam extrahendā contra statuta. & per Plat. in dict. l. prima de cōme. ¶ Et quod isti portantes mercantias etiam cum licentia à iudic. puniantur, facit quod in simili tenet Bartol. in. l. 2. C. de agricolis & censitis. lib. 11. §. quod quando venditio rei inhi-

bitur alicui propter publicam vtilitatem, quod si cut priuata pactione non potest fieri venditio, ita nec autoritate iudic. Secus si ob vtilitatem priuatam, quod sequitur ibi Plate. Et facit in simili: quia quis non excusatur à pœna virtute decreti iudic. inualidi. vt Bartol. in. l. iuste. ff. de acqui. re. posse. quia lata culpa punietur. allegat tex. in. §. primo, Institui. vi bono. raptō. & l. prima. §. primo. ff. si mens. falso modo. quod sequitur Alexan. vbi alia iura allegat, consilio. 135. in 6. volu. consiliorum. ¶ Quod salarium ¶ debet potestas habere integrum, & non debet defalcari, vigore statuti disponentis soluēda esse capitata solidorum de quibuscunq; pecunijs soluen dis per communem. vt tenet Paulus de Castro in consilio. 39. incipiente, visis & consideratis omnibus. Quod facit contra istos computatores dominorum, qui percipiunt computationem. i. contaduria de decima parte vnam de dictis salarijs iudicum. Er an si isti computatores, secretarij, & alij officiales dominorum possunt recipere & habere istam computationem? vi. Archiepi. Florenti. in secunda parte. titulo secundo, capitulo quinto. §. 2. & Specul. conscien

es lei. 5. y 6. lib. 3. xepi

es l. 7. de 5. lib. 3. xepi

2

17 17 18 19 20
 tia in primo tracta. capitulo. 37. & aliquid per
 Abb. in capitulo. cū ab homine. de vita & hone
 sta. cler. Sed tu dic. quod si Corrector mortu
 us est antequam officium adimpleat, hæ
 redi suo debetur salarium pro toto tempore. vt
 Alexand. & doctores latē in dicta. l. diem fun
 cto. ff. de offic. assessor. etiam si non stetit in of
 ficio nisi per mensem. vt Bartol. in l. prima. §. di
 us. el. 2. column. 3. versiculo tercio. quando ex
 dispositioe. ff. de varijs & extraordina. cogni. de
 quo vi. Barto. in l. si quis. C. de proximi. sac. scri
 ni. lib. 12. & idem tenet Ioann. de Plat. in l. com
 moda. C. de primipilo. lib. 12. in principio. & nu
 mero. 2. & ibi respondet ad contraria. & idem te
 net in l. his scholaribus. C. de erogatio. mili. an
 no. eodem. lib. 12. Et est tex. in l. 9. titul. 8. par. 5.
 quæ idē tenet. quod hæres iudic. debet habere
 totum salarium. quā vi. * Et hoc est tenendū.
 vt Peregrina in part. locatio. quæstio. 6. in glo.
 totius anni. * Licet sit secus in hæredibus ad
 uocatorum, ¶ vt ibi. de quo vi. Paris de Puteo
 in tracta. syndica. in parte. si officialis decedat.
 folio. 230. in libro portatil. & Antonius Corset.
 in singulari. suis. in parte. salarium. Quod debet
 intelligi. quando salarium est promissum aduo
 cato a parte. quia tunc non debetur. nisi pro ra
 ta temporis. Secus quando salarium ex publi
 co fuit constitutum. quia tunc licet moriatur
 aduocatus. totum debetur. vt Bartol. in dicta. l.
 diem functo. & tenet Sūma syluestrina in par
 te. familia. §. 2. in fine. per quod declaratur dict.
 l. parti. in quantum loquitur de salariō aduoca
 torum. Sed quid si Corrector. seu iudex est in
 firmus. an debeatur ¶ salarium tempore infir
 mitatis? dic quod sic. nisi culpa sua uenerit in
 infirmitatem. vt gloss. & Floria. in l. arboribus.
 §. de iilo. ff. de usufructu. Quod intelligitur vt
 per Paris. de Puteo in dict. tract. syndica. in par
 te. rex concessit. folio. 227. numero. 5. si in ciuita
 te permanferit. secus si iuerit ad patriam profe
 curando. quia uidetur officium delinquere. vt
 Barto. in l. prima. in principio. ff. de his quibus
 vt indig. Quod intelligit ubi supra Paris de Puteo
 nisi dimittat substitutum. vel locum tenen
 tem. aut recedat cum licentia superioris. quia sic
 impeditus. vel infirmus. potest administrare
 per substitutum. vt Angel. in authentica. vt cle.
 apud proprio episcopos. colla. 6. Ad quod fa
 cit in simili de famulo ¶ infirmo. an debeatur sa
 larium. De quo per glo. in capit. ad audientiam.
 de cleri. non residen. & in capit. primo. de cleri.
 agrotan. & tex. & ibi docto. in l. suo victu. ff. de
 oper. libe. & Montal. in l. 8. titulo. de las fuerças.
 foro. ll. lib. 4. & textus. in l. vna. §. scimus. C. de

latina liber. tollen. & decisio capellæ tolos. 360.
 & Bartol. in l. si vno. §. item cū quidam. ff. lo
 cati. * Et latē Peregrina in parte locatio. quæ. 6.
 in gloss. secundum laboris. versic. si famulus in
 firmatur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iudex recipiens expensas litis ultra in regula que vulgò dicitur aranzel contentas, incidit in pœnam, vt restituat eas cum septenis.*
- 2 *Iudex manus mundas, & puras debet habere.*
- 3 *Iudex etiam a volentibus sponte dare ultra sibi debitum, non tenetur recipere.*
- 4 *Tabelliones a sponte dantibus non licet ultra quantitatem taxatam recipere.*
- 5 *Notarius ancianorum, si est salariatus de publico, non potest aliquid accipere etiam a sponte dante.*
- 6 *Consuetudo indicitur, quando a pluribus capitur.*
- 7 *Prohibitum dare propter locum publicū, prohibitum est recipere a sponte dante. & hic de intellectu.*
- 8 *Medicus salariatus de publico, non debet petere premium ab infirmis, nec recipere, etiam a sponte dantibus.*
- 9 *Quæ pro pignore prohibentur accipi, etiam a volentibus dare non debent accipi.*
- 10 *In executione sententia, vel instrumenti, non possunt capi bones aratorij, & alia, quæ sunt necessaria ad agriculturam, etiam volentibus debitoribus.*
- 11 *In generali obligatione non veniunt ea, quæ specialiter non fuisset quis obligaturus, vt puta pannos, & lectos, & alia supellectilia, sine quibus viuere non potest.*
- 12 *Executio in libris non potest fieri, nec sub generali obligatione comprehenduntur.*
- 13 *Arma militibus relinquenda sunt, & libri scholaribus, & breuiarium clerico, etiam debitoribus volentibus: nisi ipse obligans alia bona non haberet. & nume. 14.*

Nille-

P Ni lleuaran. Nota tex. quod re
 1 1 2 3 4 5
 cipiens expēsas li
 tis ultra ¶ in dicto aranzel expressas, incidit in
 pœnam, vt eas cum septenis restituat: quæ est
 pœna furti, quæ potestati debet imponi, & a
 lijs officialibus
 vbicunque ali
 quid a priuato
 recipiunt ultra sibi debitum. vt in l. prima. & ibi
 glossa in versiculo, accepit. ff. ad. l. Iuli. repet. &
 in l. eadem. §. finali. & l. Iuli. eodem titulo. quia
 debent ¶ habere manus mundas, & puras. vt in
 authentica. iuri iurand. quod præstabis. colla.
 2. ¶ Intantum hoc est verum, quod etiam ¶ a vo
 lentibus sponte ei dare ultra sibi debitum, non
 debet recipere: & si recipit, incidit in istam pœ
 nam. tenet Paris de puteo in tracta. syndica. in
 parte. consiliarij officiales. folio. 194. in princi
 pio: & tenet text. & ibi Plat. in l. tam collato
 res. §. vt autē. de re milit. C. lib. 12. & tenet las. in
 l. si quis in conscribendo. C. de pactis. numero
 15. Et tenet Montal. in glossa ordina. regali. in
 parte. tabelliones. vbi etiam a sponte dantibus
 ¶ non licet officiali ultra quantitatem taxatam
 recipere. vt in l. per omnes. C. de strato. lib. 12.
 & per alia iura allega. vt ibi per eum. vbi quo
 que dicit Montal. quod imò dans, & recipiens
 pariter puniuntur. vt in authentica. vt iudices
 sine quoquo suffragi. §. si quis autem. colla. 2. in
 fine. & est tex. in capitulo octauo. infra eodem.
 quem vide ibi. *aunque se lo quieran dar.* & vide.
 quæ ibi posui circa hoc. & tenet Guido singu
 la. 487. §. si notarius. & tenet Ioann. de Plat. in
 l. 2. nec rustici ad vllum obsequium deuo
 centur. lib. 11. Quia cū quis prohibetur exige
 re. prohibetur etiam ei sponte dari. vt in l. deuo
 tum. C. de meta. lib. 12. & in l. vnica. C. de strato
 & ibi Plat. quoque. quia quantumcunque spon
 te & volens det. præsumitur inuitus dare, per
 horresens officium. vt in dict. l. 2. & per alia iu
 ra. vt per Plate. ibi. ¶ Et facit: quia quando ali
 quid est prohibitum fauore alicuius. tale prohi
 bitum non potest fieri etiam consentiente illo.
 in cuius fauore illud fuit prohibitum. ita opti
 me probat textus in l. vnica. C. de salga. hospi
 non præstan. lib. 12. & ad idem est textus. in l.
 finali. §. primo. C. de re mili. eodem. lib. 12. & in
 l. spem. C. quæres pigno. obliga. pos. & facit:
 l. commodis. ff. de re iudi. & l. quos prohibet. ff.
 de postulan. & l. filius familias. §. veterani. ff. de
 procura. ¶ Et facit quod tenet Feli. in capitulo.
 tua nos. de homicidi. vbi ait; quod si notarius
 ¶ ancianorum est salariatus de publico, non pot
 aliquid accipere, etiam a sponte dante: allegat

hoc voluisse Bartol. in l. munerum. §. finali. ff.
 de regulis iuris. & allegans quoque rationem
 6 7
 dicens rationem esse: quia quando ¶ a pluribus
 capitur, inducitur consuetudo, & sic quis erube
 scit non dare. ¶ Et faciunt etiam dicta per Feli.
 in capitulo pri
 mo in fine. de
 simonia. vbi di
 cit. ¶ quod prohibitum dare propter publicum
 bonum, prohibitum est recipere a sponte dan
 te: allegat ad hoc glossam in l. inuitus. §. finali.
 ff. de regulis iuris. & dicit, quod idem tenet Bal.
 in authentica. Sed hodie. C. de episcopis & cle
 ric. & glossa in capitulo. statutum. §. finali. de re
 script. in. 6. & in capitulo. exigit. cum glossa. de
 cenſi. eodem lib. & facit textus. & quæ ibi di
 cam in dict. capitulo octauo infra eodem in gl.
aum que se lo quieran dar. ¶ Et tenet. Greg. Lopez.
 in l. 15. titul. 19. part. 3. & in l. 8. titul. 9. part. 2. in
 gloss. *mandare tomar.* ¶ Et optime faciunt dicta
 per Feli. in capitulo. cū. m. ferrariensis. de con
 stitutio. in. 12. columna. versiculo. superposito.
 & per Cepolam in consilio. 13. columna. 5. & Pe
 trum de Anchara. consilio. 272. & Lapum. alle
 gatione. 37. & Philipp. Deciū in d. l. inuitus. §.
 finali. ff. de regu. iuri. vbi idem tenet. Sed dicit.
 quod dicta conclusio procedit. vbi agit de in
 teresse publico. & in casibus a iure expressis. vt
 in nostro textu cauetur. aliās secus. videbitur:
 quia quædā honeste accipiuntur. quæ inhonestè
 petuntur. vt dicit textus in l. prima. §. pro in
 de. ff. de varijs cognitio. & glossa in l. secunda
 circa finem. in verbo. sed præstari. ff. de origi. iu
 ris. ¶ Et quoque procedunt supradicta. quod
 etiam a sponte dantibus non possunt recipere
 plusquam est debitum. quando statutum pro
 hibet salarium accipere: quia sunt verba gene
 ralia. & comprehendunt etiam sponte soluē
 tem. Secus videtur. si quis esset prohibitus pete
 re. quia non prohibetur accipere ab eo. qui spō
 te solueret. vt in capitulo. dilectus. el. 2. de simo
 nia. & Bartol. in dict. §. finali. Sed noster textus.
 prohibet accipere. & sic lleuar. ergo a sponte
 non potest accipere plusquam hic continetur.
 ¶ Quoque faciunt optime dicta per Feli. in d.
 capitulo. tua nos. de homic. vbi tenet reproban
 do Angelū in l. Archarij. C. de professo. & me
 di. lib. 10. quod medicus ¶ salariatus de publico.
 non debet petere premium ab infirmis. secun
 dum Barto. ibi. quod etiā nec poterit consequi
 præmitum a sponte dare volentibus. licet Ange
 lus ibi teneat cōtrariū. & malè. Nec obstat text.
 in clem. prima. de censibus. & cle. prima. de im
 munit. ecclesi. vbi ab eo. a quo nō potest exige
 re. pos.

re, possunt recipere, si sponte soluat, quia loquitur in casu permisso à iure, vt Montal. in d. gl. ordi. in parte, tabelliones. Tamen Ioannes. de Platea ibi in d. l. Archiatri. tenet cum Angel. dicendo, quòd potest recipere salarium, & alia, quæ sibi offeruntur sponte post sanitatem, licet salarium recipiat de publico: nisi ex forma conuentionis suæ conditionis esset, quòd nil posset recipere, quia tunc etiam à sponte soluente recipere non potest. per gloss. in dicta. l. inuitus §. fin. ff. de regul. iuri. & sic quòd Angel. & Plat. verum dicant, & dicta per Feli. intelligantur durante infirmitate: secus cum sanati fuerint, vel quando ita conuentum fuit, vt etiam à sponte dantibus nil recipere possit. ¶ Quod dicit Plate. idem esse in aduocato, qui habet salariū à cõmunitatibus villarum. quæ vid. in fine. ¶ Ad id faciunt notata per Hippolyt. de Marli. in l. stipendia. C. de execu. rei iudi. vbi plura posuit, quæ prohibentur à lege accipi pro pignore à debitoribus per barnerios, algazelos, & executores: quòd licet ipsi debitores talia prohibita accipi pro pignore sponte dant barnerijs, vel executoribus, quòd non possunt accipere etiā ab illis volentibus. per dictam. l. vnicam. C. de salga. hospiti. supra allagatis. prout tenet dictus Hippolyt. de Marli. in l. vnius facinoris. §. seru. nec li. ff. de quæstioni. numero secundo, cum sequentibus. & in l. cornelia. §. constitutum. ff. ad l. corneliam. de fica. numero secundo, cum sequentibus. & si accipiunt, incidunt in pœnam, vt ibi. Quod facit ad l. 7. titulo. n. de las prendas. libr. quinto, in ordina. regali. & ad l. executores. C. quæ respignori obligari possunt. & ad tex. in §. agricultores. in rub. de statutis. & consuetudi. in vii. feud. & ad l. 1. titulo. 5. part. 5. vbi in dictis iuribus cauetur, quòd pro executione sententiæ, vel instrumenti guarèrigij, non possunt capi boues aratorijs, & alia, quæ sunt necessaria ad agriculturam, vt sunt ligones, & instrumenta ferrea. quod habet locum etiam volentibus debitoribus. Sed hoc intellige, si sunt alia bona. ¶ Vt in l. 3. tituli. 27. part. 3. ¶ q̄ in illis non potest executio fieri, aliàs incidit in pœnā illius legis ordina. & idem tenet Bald. in l. quemadmodum. §. magistratus. ff. ad l. aquili. vbi ait, quòd si per imperitiam capit pignora, seu fecit illicitam capturam, ipse tenetur ad interesse. ¶ Ratio potest esse: quia in generali obligatione non veniunt ea, quæ specialiter non fuisset promissurus, vel obligaturus. vt Bartolus in l. prima. C. quæ res pigno. obliga. poss. vt puta pannos, & lectos, & alia supellectilia, sine quibus viuere non potest. ad idem facit text. in l.

obligatione generali. ff. de pigno. & textus in l. 5. titulo. 13. parti. 5. quæ hoc in expresse tenet. Quod extende ad vestimenta: quia quoque non possunt capi pro executione sententiæ ne aliàs videatur ipse debitor quodammodo in vinculis pro debito poni. vt tenet Lucas de penna in rubri. C. de militari veste. lib. 12. Quod putat verū in vestibus necessarijs, secus in his, quæ sunt ad ornatum & delectationem. ¶ Quoque in libris ¶ executio non potest fieri, nec sub generali obligatione comprehenduntur. vt gloss. singularis. in l. nepos proculo. ff. de verbo. significa. in verbo, dignitate. quæ tenet, quòd in executione iudicati, quemadmodum arma non sunt auferenda militibus, ita ne libri scholaribus. per quam gloss. dicit Bald. in rub. qui boni. cedere possunt. quòd si scholaris cessit bonis, non poterunt ei auferri libri quia secundum eū arma ¶ militibus relinquenda sunt, & libri scholaribus, & breuiarium clerico. & tenet Laf. in §. item seruiana. 9. colum. numero. 65. & 66. in l. titutio. de actio. & idem tenet Montal. in dict. l. 13. parti. supra allega. & quia leges & arma sunt ad inuicem correlatiua. vt Ioann. Faber in proœmio institutio. Quod intelligitur, vt dictum est: etiā debitoribus volentibus in illis executio non fit. ¶ Tamen supradicta fallunt, si nisi ipse obligas non haberet alia bona, nisi bona, quæ specialiter quis non esset obligaturus: quia tunc veniunt in obligatione, & in illis potest fieri executio. vt doctores moderni in dict. l. obligatione generali. ff. de pignori. ¶ Et in d. l. 3. tituli. 27. part. 3. & in l. commodis. ff. de re iud. ¶ Et ratio potest esse: quia si aliter diceremus, sequeretur quòd talis obligatio, & contractus nil operaretur, quod non est dicendum. argumen. in §. quibus. in prima constitutio. C. & in l. amplioem §. in refutatorijs. C. de appella. & in capitulo, solita. de maior. & obediens. & idem probat dicta l. ordinamenti. Quinimo dicit Bald. singulariter in rub. C. de contrahen. emptione. quòd vnum quodque verbum etiam minimum appositum in contractu, intelligitur esse appositum cum ministerio aliquid operadi. Quod dictum refert & sequitur Alexand. in consilio. 151. in 2. volu. incipiente, themate. & in consilio. 157. eodem volu. & Ioann. de Ana. in consilio. 98. & Hippolytus de Marli. in l. prima. §. si seruus. ff. de quæstioni. nume. 6. cum sequentibus. vbi omnino vide. ¶ Et vid. l. 2. tituli. 26. Part. 2. & l. 3. tituli. 27. part. 3. ¶ Sed licet sit verum quod alijs rebus deficientibus in subsidium fit executio in rebus in quibus non possunt obligari, vt dictum est, intelligitur verum in alijs rebus præterquā in bo

in bobus & bestijs aratorijs, quia in istis etiam si alia bona non sint, & licet debitor vellet, vel sponte obliget, & det, non potest fieri in illis executio, nec secretum: ratio vt euitetur reipublicæ damnum, nec sterilitas fructuum inducatur & hoc tenet Cyn. & putat verius. in l. executores. C. quæ res pigno. obliga. poss. cõtra. gloss. ibi quod sequitur Salic. ibi & Peregrin. in part. pignus. 3. q. in. gloss. executionis: tamen hoc fallit & declaratur nisi pro petitis & iuribus regalibus. vel domini loci, seu pro debitis domini hæreditatis dūtaxat: quia in istis duobus, vel tribus casibus si agricultor alia bona non possidet, fieri executio potest in dictis bobus & bestijs aratorijs, sed non in alijs casibus, nec pro alieno debito consilij, vel alterius personæ hoc fieri valebit, licet debitor alia bona non possideat: vt in d. l. 7. ordi. cauetur expresse: & ita declaratur à Montal. in sua gloss. ordina. in. gloss. pignus: & iste est verus intellectus illius. l. 7. licet ab aliquibus male intellecta, & in praxi imdeducta: qui in omnibus casibus deficientibus alijs bonis faciunt executionem in bobus, & in bestijs aratorijs, quod fieri non debet nisi in prædictis casibus. *

SVMMA RIVM.

- 1 Consentiens pari pœna constringitur. num. 7.
- 2 Consentiens dicitur quis, quando non corrigit, quos tenetur ex officio corrigere.
- 3 Corrector in syndicato tenetur non solum de eo, quod mandauit, vel ratum habuit, sed etiam de eo, quod consentit. numero. 7. 8. 9. 10. & 12.
- 4 Consentiens magis punitur, quàm agens.
- 5 Consensus quadruplex est.
- 6 An consentire videtur non reuelans crimē læsæ maiestatis, & an ab eo præsumitur committi. Fallit in sacerdote, quia non punitur, licet non reuelet.
- 8 An licet potest deponi potestas, seu officialis, qui vidit rixantes, & non misit familiam.
- 11 Dominus videns fieri malum, & cum possit non vitat, videtur consentire.
- 12 Iudex, an teneatur ex perceptis per suos officiales, etiam si ignorauerit. num. 13.

- 14 Cõsanguineus an teneatur scire facta consanguinei: & vicinus an præsumatur scire facta vicini.
- 15 Correctores præsumuntur scire facta suorum officialium.
- 16 Potestates terrarum, & sui officiales donec sunt in officio, dicuntur esse ciues illarum civitatum.
- 17 Officiales durante officio, & tempore syndicati debent tractari tanquam ciues, & in eis statuta civitatis de ciuibus loquentia habent locum. Officio finito, non sunt ciues, quia desinit illa ciuitas. Idem est in prælato, quia ratione prælature est ciuis, secus ea deposita.
- 18 Iudex pro delicto commissio in officio debet puniri pœna ciuim, vbi alia pœna est in forense.
- 19 Stante statuto, quòd quilibet de populo potest accusare: familia potestatis accusare potest, quia comprehenditur sub tali statuto.
- 20 Statuto stante, quòd quilibet de populo potest accusare, & habere tertiam partem: an officialis curiæ, vel familiaris potestatis, possit accusare, & illam tertiam partem habere. ¶ Et inquisitor representat partem vbiunque inquisitio permittitur. *
- 21 Illi qui sunt simul, videtur vnus alteri dare auxilium.
- 22 Qui est armatus cum alijs, licet nullum actum faciat, dicitur dare opem, etiam si manus ad arma non moueat, & etiam si armatus sit à remotis.
- 23 Auxiliatores, & socij alicuius delinquentis vt possint puniri de auxilio, quid requiritur.
- 24 Præbentes consilium, & auxilium, & fauorem, qualiter puniantur.
- 25 Si occidi aliquem, an socij, qui mecum erant, puniantur.
- 26 Delictum factum ad commodum alicuius, licet non perueniat ad sui notitiam, an teneatur.

27. *Delictum famuli, an imputetur domino.*

28. *An delictum factum a filio in re concernente causam patris, presumatur factum de voluntate patris.*

¶ **Ni cōsentiran.** ¶ Nota, q̄ consentiens, ¶ pari poena constringitur. Similis tex. in ca. notū. 2. quæstio. prima. & capi. facientes. 86. distin. Et sic isti Correctores, qui consentiunt officialibus suis accipere expensas ultra in dicto aranzel contentas, tenentur ad poenam: quia prout dicit glossa in dicto capitulo, nouum. quis dicitur ¶ consentire, cum non corrigit, quos tenentur ex officio corrigere. vt in capitulo. primo. 83. distin. & in capitulo, inferiorum. 86. distin. Quia eo ipso, quod prælatus tacet, videtur consentire. capitulo, si rector. 44. distin. & punitur ac si fecisset. 83. distin. capitulo, quid enim prodest. & tenet Cardi. in cle. prima, de vita & honesta. cle. quæst. 11. ¶ Et sic talis Corrector ¶ non solum potest conueniri in syndicato de eo, quod mandauit, vel ratum habuit, sed etiam de eo, quod consensit. vt in. c. cum ad sedem. de restitu. spolia. in fine. quia quoque dicitur consentire, cum defendit peccantem, vel quando sua autoritate delinquit. ¶ Imò magis punitur consentiens, ¶ quam agens. prout habetur in ca. qui aliorū. 24. quæst. 3. vbi qui aliorum defendit errorem, multò amplius damnabilior est illis, qui errat. tex. in. c. qui consentit. 11. q. 3. vbi habetur, quod qui consentit peccantibus, & defendit alium delinquentem, maledictus erit apud Deum, & hominem, & corripietur increpatione seuerissima. Et quidam sanctus pater ait, si quis peccantē defendit, acrius quam ille, qui peccauit coercetur. ¶ Sed propter hoc glo. in capitul. 1. de offi. delega. in verbo. pari poena. dicit, quod quadruplex ¶ est cōsensu. Et in quarto casu dicit, quod quando cōsensu est autoritatis, seu defensionis magis peccat consentiens defendēdo, & autoritatem præstando, quā faciens, & magis puniendus. vt in. d. c. qui aliorū. Sed in cæteris casibus nō. vt in. d. glo. Idē vult tenere glo. in. d. c. qui cōsentit. in quātū dicit, qui cōsentit, scilicet per cooperationem, & autoritatē. & glo. in. d. c. notū. & sic intelliguntur iura cōtraria, dicentia, q̄ magis punitur cōsentiens, quā agens, scilicet quando cōsentit per cooperationē, & autoritatē. ¶ Et quoq; dicta gl. procedit in crimine hæresis & atrocioribus delictis, quia magis peccat consentiens defendēdo. vt glo. in. cle. 1. de poenis. ¶ in parte, defensionem. ¶ Idē dico ¶ in non reuelā

te crimen læsæ maiestatis, quia videtur cōsentire, & ab eo cōmitti, qui in simplicē sciētia incidit, licet nulla operatio, vel factū interuenerit. vt in. l. quisquis in fine. C. ad. l. Iuli. maiesta. Et quod ex sola sciētia quis teneatur ex tali delicto, & ex pluribus alijs, notat Bar. in. l. vtrum. ff. de parici. & plenē saly. in. d. l. si quis. §. ad quod. ¶ Tamen hoc est verum, dum modo sciat, & probare possit, alias nō punitur. tenet Feli. in. cap. de cætero. si. co. de re iudi. Tamē opi. Bar. & saly. seruatur in practica, prout tenet Ang. in tracta. malefi. & ibi Aug. de Arimi. in additio. in pte, & chai tradito latua patria. ver. quod crimē. n. 10. vbi per eos. ¶ Et in tellige q̄ punitur. si nō reuelauit. ¶ tibi. de quā reuelatiōe. vi. per Feli. in. c. quātē. ¶ d. sent. excō. in verbo. si extra. gl. & l. 5. ti. 2. part. 7. * Et vi. & cogita, qui vt inquit. Feli. in. d. c. quātē allegas Bald. in quodam consil. q̄ anima Bart. est sepulta in inferno propter suam opinionem & eorū qui sequuntur eam, & curia Pisana lib. 2. ca. 26. col. 3. * Et an per simplicē sciētia quis incurrat in crimine læsæ maiestatis & puniatur. vi. latē Hip polyt. de Mar. in. d. l. vtrū. ff. ad. l. Pōpe. de parici. vbi in. nu. 6. tenet hoc nō procedere in sacerdote, cui fuit dictū in cōfessione aliquid maleficiū sciendū: quia licet non reuelauerit, nō cadit in poenā, vt in. c. omnis vtriusque sexus. de poenit. & remi. & ibi doctores. & an nō reuelas crimē puniatur, vid. quæ posui in. c. 52. infra eo. in gl. incurra. ¶ Sed noster tex. in quātū tenet q̄ cōsentiens punitur, ¶ intelligit glo. vbi est tex. similis in dicto capitulo, quantæ. de senten. excō. munita. scilicet per cooperationem, præstando autoritatem, quia tunc eadem poena punitur faciens, & cōsentiens. & sic debent intelligi verba ista, vbi inueniuntur, & iura supra allegata. quod notat ibi Abb. pro singulari. nu. 5. pro statutis punientibus consentientes certo facinori, vt illi dicatur consentientes, qui cooperantur ad delictum, saltem præstando autoritatē. Secus videtur in eo, qui adhibuit præsentia nō authorizabilē, nec cooperatiuam, etiam si poterat obuiare, & non obuiavit, quod videtur cōtra supra dicta, vbi magis puniuntur consentientes præstando autoritatem, quā agentes. ¶ Sed certē tex. ibi in. d. capitul. quantæ. in fine, videtur tenere contrarium. Nam ille text. nō intendit punire autoritatem præstantes, sed non obuiantes, cum possunt, secundum Abba. & Feli. ibi, ideō tene dictam distinctionem

sentirā ¶ lleuar a sus
officiales mas dere

ly. in. d. l. si quis. §. ad quod. ¶ Tamen hoc est verum, dum modo sciat, & probare possit, alias nō punitur. tenet Feli. in. cap. de cætero. si. co. de re iudi. Tamē opi. Bar. & saly. seruatur in practica, prout tenet Ang. in tracta. malefi. & ibi Aug. de Arimi. in additio. in pte, & chai tradito latua patria. ver. quod crimē. n. 10. vbi per eos. ¶ Et in tellige q̄ punitur. si nō reuelauit. ¶ tibi. de quā reuelatiōe. vi. per Feli. in. c. quātē. ¶ d. sent. excō. in verbo. si extra. gl. & l. 5. ti. 2. part. 7. * Et vi. & cogita, qui vt inquit. Feli. in. d. c. quātē allegas Bald. in quodam consil. q̄ anima Bart. est sepulta in inferno propter suam opinionem & eorū qui sequuntur eam, & curia Pisana lib. 2. ca. 26. col. 3. * Et an per simplicē sciētia quis incurrat in crimine læsæ maiestatis & puniatur. vi. latē Hip polyt. de Mar. in. d. l. vtrū. ff. ad. l. Pōpe. de parici. vbi in. nu. 6. tenet hoc nō procedere in sacerdote, cui fuit dictū in cōfessione aliquid maleficiū sciendū: quia licet non reuelauerit, nō cadit in poenā, vt in. c. omnis vtriusque sexus. de poenit. & remi. & ibi doctores. & an nō reuelas crimē puniatur, vid. quæ posui in. c. 52. infra eo. in gl. incurra. ¶ Sed noster tex. in quātū tenet q̄ cōsentiens punitur, ¶ intelligit glo. vbi est tex. similis in dicto capitulo, quantæ. de senten. excō. munita. scilicet per cooperationem, præstando autoritatem, quia tunc eadem poena punitur faciens, & cōsentiens. & sic debent intelligi verba ista, vbi inueniuntur, & iura supra allegata. quod notat ibi Abb. pro singulari. nu. 5. pro statutis punientibus consentientes certo facinori, vt illi dicatur consentientes, qui cooperantur ad delictum, saltem præstando autoritatē. Secus videtur in eo, qui adhibuit præsentia nō authorizabilē, nec cooperatiuam, etiam si poterat obuiare, & non obuiavit, quod videtur cōtra supra dicta, vbi magis puniuntur consentientes præstando autoritatem, quā agentes. ¶ Sed certē tex. ibi in. d. capitul. quantæ. in fine, videtur tenere contrarium. Nam ille text. nō intendit punire autoritatem præstantes, sed non obuiantes, cum possunt, secundum Abba. & Feli. ibi, ideō tene dictam distinctionem

nem glo. in. d. capitul. 1. de offi. delega. quam ap probat Feli. vbi supra, & ibi Barb. in gl. magna. ¶ Et ibi in versic. qui ratione potestatis. notat, quod habens potestatem contra alium, & vidēs eum percuti, & non prohibens habetur pro cōsentiente, & faciente. Et ponderat ad vnam val de singulare dictum Bart. ¶ in. l. illicitas. ff. de officio præsi. vbi dicit, quod si potestas, vel officialis vidit rixantes, & non mittit familiā, licitē potest propter hāc causam deponi. et ita expref se notat Bald. in. l. nullus. versic. Item nota argumētū. C. de summa trini. & fide catho. & in. l. 1. §. quies. ff. de offi. præfect. vrbis. & fuit originale dictum Cy. in. l. seruus. C. de noxali. Quod dictum dicit Feli. in. d. c. quantæ. esse intelligendū sanē duobus cōcurrētibus. s. nisi misisset ad aliud faciendū, & si videt rixam adeo magnam, q̄ nō possit sedari per illos de familia. ¶ Sed videtur, q̄ iste text. ad Correctores ¶ consentientes non extendatur, etiam si poena imponatur ipso iure quia hoc est potius ex interpretatione, quā nō habet locū in statuto, vbi fictus, & interpretatiuus intellectus nō habet locum. vt in. l. 3. ff. de negocijs gestis. & in. ca. in nostra. de iniurijs. & Abb. in. d. c. quantæ. nu. 3. & sic, q̄ non extendatur ad cōsentientem. Idem tenet Abb. in. c. si culpa. 1. col. de iniurijs. & Anto. in. c. fina. de pactis. col. 1. sed istud est verum, quando verba statuti diriguntur in personam, putā, si factū fuerit tale quid, quia comprehendit etiam consentientes prout in text. nostro cauetur ibi, lleuar. ita notat Bar. in. l. is qui opem. ff. de furtis. & text. & Bart. in. l. aut qui aliter. §. fina. ff. quo vi aut clā. & Paul. de Castro in. l. si necessarias. §. de vēden do. ff. de pign. actione. & Feli. vbi supra, in prin. ¶ Quoque intellige, nisi lex, vel statutum exprefse disponat ¶ contra consentientes, vt in isto text. ibi. ni consentira. & in dictis iuribus, supra allega. quia tūc in eis habet locum dicta poena. Ad idem facit text. in. l. 13. titu. 33. de regul. iur. part. 7. vbi tenet, q̄ si dominus ¶ videt fieri malum, & non vetat, cum possit, videtur cōsentire Facit tex. in. l. quid ergo. §. 1. ff. de his qui not. in fami. & in. l. sciētiam. in prin. ff. ad. l. Aquili. & C. de noxali. l. si seruus. Et illa regula habet locum secundum Montal. ibi in. d. l. parti. siue dominus pōt prohibere de iure, siue de facto. vt in. l. in omnibus. ff. de noxalibus. & cap. qui alios. de hæreticis. & glos. in dicta. l. sciētiam. ¶ Sed ad hoc, vt isti Correctores de consensu te neantur, oportet q̄ sciant, ¶ quod sui officiales extorquent, & recipiunt istas expensas ultra in dicto aranzel contentas, vel q̄ sint presentes dū

eas recipiunt, & intelligentes. arg. glo. in. l. pen. C. de errore aduocato. in versic. presentibus, & intelligentibus. & facit. l. nō multum. ff. de autoritate tuto. & quod dixit Bar. & docto. in. l. 1. ff. de verb. oblig. ibi, vtroq; loquēte, & sermonum efficaciam intelligente. & quod tradit Bal. in. l. testium. C. de testi. nu. 8. & ibi Barb. in additio. & Abb. in. c. peruenit. el. 2. de testi. cogen. quia si sunt præsentēs, & intelligentes, q̄ extorquet ultra hic contenta, & tacent, & dissimulat errores suorum officialiū, est presumendum contra eos. nam error, cui non resistitur, approbatur. vt in. c. error. 83. dist. c. qui prodest. & Abb. in. d. c. quialios. Quod intelligit non solum in errore fidei, sed etiā in quolibet errore. nam errare presumitur, qui errantibus, cum potest, nō resistit. Sicut quoque dicitur nō carere scrupulo societatis occultæ, qui manifesto facinori desinit obuiare. vt in præallega. c. qui potest. ¶ Sed text. noster dicit, q̄ tenetur, etiam si ad sui notitiam ¶ non peruenit. ibi, *aunq; diga que nolo supo.* & est fortis text. vt quis teneatur ex ignorantia facti. Et potest esse ratio: quia vt dicit Paris de Pute. in tract. syndi. in parte, iudex, an si iudex fol. 141. nu. 17. iudex non debet pati illicitas extorsiones, imò ex officio supplere. vt in. l. vbi patum. ff. de trāsa. & in. l. illicita. ff. de offi. præsi. ¶ Hoc quoq; credo esse: quia ¶ sicut consanguineus tenetur scire facta cōsanguinei. vt. in. l. o. stau. ff. vnde cognata. & Pau. de Cast. in. l. auūculo. ff. de cōditio. sine causa. nu. 2. & idē latē in. l. de tutela. C. de in integr. restitu. mino. licet hoc sit verum in iuribus sanguinis. vel naturæ, secus in consistentibus in facto: quia sciētia non presumitur, nisi probetur. vt Bal. in. l. quoniam. C. de iure delibe. & Feli. in. c. Petrus. de homicid. 1. col. ¶ Ita vicinus presumitur scire facta vicini. vt Abb. in. c. quosdam. de presumpcio. nu. 1. & Feli. latē in cap. literis. cod. tit. & Bar. in. l. is potest. col. 5. versic. videamus. ff. de acquiren. hæredi. & Pala. Ruui. in repeti. c. per vestras. de donatio. §. 18. fol. 65. col. 1. nu. 32. sed hoc dicit Bar. in. d. l. is potest. Si erat fama in vicinia, tunc vicinus presumitur scire facta vicini, aliās non. Et licet hoc reprobet Alexan. & Ias. sequitur Sebastianus Sapia. in additio. ad Abb. in. c. quosdam de presump. in prima additione. vbi Alex. quoque dicit limitari, nisi vicinus, vel cōsanguineus velit probare contrariū, vel nisi cōsanguineus, vel vicinus esset infirmus. Et habet locū in his, quæ verisimiliter consueuerūt esse nota consanguineis, aliās secus, vel nisi ciuis esset nouus, quia iste potest prætere ignorantiā. ¶ Sic presumitur, quod Correctores ¶ sciūt facta suo

16 rum officialium: quia potestates ꝑ ciuitatum & sui familiares donec sunt in officio, dicuntur esse ciues illarum ciuitatum. tenet Ioann. de Pla. in l. ciues quidem. C. de incolis. lib. 10. nu. 2. & la rē Paris de Pute. in d. tracta. syndica. in parte, ci uilitas. fol. 77. ¶ Et tenet Cataldi. in tracta. syndica. q. 21. vbi ait, ꝑ officiales, durāte officio, & tempore syndicus, debent tractari tanquam ciues, & in eis statuta ciuitatis de ciuibus loquētia habent locum. vt in l. 1. ff. ad municip. & magistratus municipales appellantur potestates. & hoc tene. licet Albericus de Rosa. in 2. parte statu. q. 177. in fine. tenet contrarium, dicens, ꝑ Rector non dicitur ciuis. Quod intellige in alio iudice, quā in electo à principe: quia electus à principe, siue à domino loci, vel villæ, efficitur ciuis, & sic sunt ciues, & habitatores: sed intellige quoad honores, secus quoad onera. vt gl. in cap. si. de parochijs. in parte, habitatores. Tamen deposito officio. definit ciuitas illa. per dict. l. ciues. supra allega. & Andre. Sicul. consi. 23. vbi quoque dicit, ꝑ est idem in prælato, qui ratione prælaturæ est ciuis, qua deposita, definit ciuitas eius. ¶ Ex quo inferitur, ꝑ quod pro delicto commissio in officio debet puniri poena ciuium, vbi aliq. poena est in Forense, quia est caput ciuium: & ideo debet eodē priuilegio gaudere, quo sui ciues gaudent. argu. l. quoad statutum. ff. de testamen. mili. ¶ Et quod sit ciuis dū est in officio, est glo. in l. si. C. de incolis. & idē est in eius officialibus, & familiaribus, quia eius priuilegio gaudēt. vt in l. 1. C. de episco. & cleri. & intantum est ciuis, ꝑ offendens officialē, punitur poena parricidij. vt dicitur Paris de Pute. vbi supra. ¶ Quod facit ad illud, qd tenet Bald. in cap. ex parte ad e. in 2. col. per glo. ibi, de testi. quod stante statuto, ꝑ quilibet possit accusare intelligitur quilibet de populo illo statuentiū, non autē de populo extraneo. prout refert, & sequitur Iaf. in l. si fideiussor. §. si necessaria. ff. qui satisfacere cogantur. & glo. in l. si. & l. is qui reus. ff. de publicis iudicijs. & Bald. ibi. & Institutu. de publi. iudi. in principi. & in l. 1. §. per cōsequens. ff. de suspic. tuto. & per Bart. Bald. & Imol. in l. eum. C. qui accusa. nō poss. & Alex. in l. in pro uinciali. §. fina. nu. 2. ff. de noui oper. nuntiati. contrarium tenet Ioan. de Plate. in rubri. C. de iure fisci. lib. 10. num. 2. vbi tenet, ꝑ quilibet admittitur ad accusandū de crimine publico, etiā de populo alieno. & est glo. in l. 2. §. pe. in verbo, actoris. ff. ne quid in loco publico & eam dicit singula. Ioann. de Anani. in cap. qualiter & quando. el. 2. de accusa. 8. col. versu. 2. nota. ꝑ nō parochianus. & idem tenet Feli. in c. dilecti. de

maiori. & obediens. col. 3. nu. 2. in fine. dicendo, ꝑ actio popularis competit etiam illi, qui nō est proprie de populo, sed credo, quod Iaf. non est cōtrarius, quia loquitur in poena statuti, in qua non admittitur, nisi sit de illo populo, vbi est tale statutum. Secus est in poena legis generalis regni, quia tunc habet locum quod dicit gl. Plat. & Feli. & sic non sunt contrarij. ¶ Et talis familia potestatis comprehenditur sub dicto statuto & potest accusare, ꝑ & habere cōmodum applicatum accusatori per dictum statutum: quia dicuntur ciues, dum sunt in officio, vt dixi, & hoc teneo. licet Ange. in l. debitor. ff. de pigno. vult tenere contrarium, dicens quod positus in loco ad tempus, nō dicitur positus in loco, nec de loco. vt in l. ex facto. ff. de hæredi. institu. §. rerū. & ideo Forenses studentes, non dicuntur esse de loco, vbi studēt, sed in loco, cum studere in ipso debeant. Quia hoc non obstat: quia loquitur in priuato, & non in illis, qui officia publica habent. vt colligitur ex dictis per Paris. de Pute. vbi supra in parte, statutum. ¶ Et quoque tenet contrarium Bal. in sua practi. crimi. in tit. de q. circa statuta. q. 12. vbi finaliter concludit altercādo pro vtraque parte hanc. q. ꝑ stante statuto, ꝑ de tali maleficio liceat cui libet accusare, ꝑ & ꝑ accusator habeat tertiā partem, quod si officialis curiæ, vel familiaris potestatis accusauerit de tali maleficio, non recipiet dictam tertiā partē ab statuto concessam, eo quia Corrector, seu potestas recipit salarium per se, & omnibus famulis suis, quo debet esse contemptus. vt in aucth. de iureiuran. Quod præsta. ab his. in principi. Itē quia lex cauet, quod did, quod capitur ab hostibus, efficiatur capiētis. vt in l. si quid. ff. de capti. & postlimi. re. & tunc si milites armatæ militiæ, qui recipiunt stipendia à republica, capiant aliquem ab hostibus, nō ideo efficitur ei seruus. Et idem dicit seruandum fore in officialibus, & familiaribus terrarum. arg. in l. nec quid. ff. de incēd. rui. naufra. & tenet Hierony. Caluilon in additio. ad Angel. in tracta. maleficio. in parte, ad querelam Titij. numero. 43. ¶ Sed practica cōmunis est in toto regno in cōtrarium: & sic, quod si iudex ex officio procedit vel ei? algazelus, vel familiaris accusant, percipiūt dictam partem, quæ accusatori pertinet. Sed contrarium debet hodie seruari, quando iudex ex officio procedit, & non ad petitionem fuorū officialiū, vel aliorū, per quādā pragmaticā factā per nostrū principē Philippū nomine patris sui Caroli in curijs, quashabuit Valissole ti anno. 1548. l. 45. in qua cauetur, que si el juez procede de officio, y condenare en alguna pena que pertenez

ca al denunciador, que el juez no pueda llevar la tal pena que al denunciador pertenese. Sed hoc intelligerem, quando lex applicat partem poenæ iudici, ex eo quod sententiā tulit: quia tūc partes, quæ pertinent ad seipsum, & accusatorem, non pōt sibi vendicari, & attribueri. Secus si nulla pars condēnationis iudici applicatur: quia tunc bene poterit partem accusatoris sibi sumere, si ex officio procedit, cum inquisitio, & officium iudicis succedat actioni. vt Bart. in l. infamem. ff. de publi. iudi. & Paul. de Castro. consi. 59. * Et Bald. in l. 2. C. de edēdo nu. 25. inquit, ꝑ inquisitor representat partem vbicunq. permittitur inquisitio, & idem Peregri. in parte inquisitio. gl. 1. in fin. & est tex. in l. 1. titu. 2. lib. 1. ordi. in fin. & vi. Peregri. in parte denuntiatio. colu. 7. versu. quæro de quæstione, vbi tenet, ꝑ licet per statutum debeat medietas poenæ accusatori, ꝑ etiam debetur denuntiatori: quia delator dicitur accusator, & quæ vtriusque idem est effectus, tamen credit hoc verum in denuntiatore voluntario, non in necessario. i. qui necessitate officij sibi iniuncti, facit vt est fiscalis: quia præmium nō debet habere nisi caueatur in statuto, vel edicto, seu preconio: nam turpiter dicitur accipere cum gratis facere teneatur, & quod debeat denuntiatori tenet Alberi. in l. accusatorum. §. incidit. ff. ad turpilia. nu. 2. & idem Alberic. in l. diuus Adrianus. ff. de custo. reo. n. 7. affirmans ꝑ iudex qui procedit ex officio per inquisitionem contra aliquem succedit loco accusatoris, & videtur capere formam accusatoris & locum partis secum dem Abb. in c. proposuisti. de for. comp. nu. 3. per test. in c. ad nosram. la. 2. de iur. iur. & capi. qualiter & quādo de accusa. tamen hodie familiaris iude. non potest denuntiare, & si denuntiet non habebit partem denuntiationis vt in pragmatic. 30. de Madrid. anno. 1557. * Quoque potest esse ratio nostri text. quod teneantur etiam si ad sui notitiam non perueniat, quia sunt simul in officio: & illi qui ꝑ sunt simul, videtur vnus alteri auxilium dare. vt est notabil. dictum Innocen. in capitulo. continentia. de cleri. percusso. vbi Innocen. quoque dicit, quod qui est armatus ꝑ cum alijs, licet nullum actum faciat, dicitur dare opem. quod dicit Baldus. menti tenendum. in l. raptores. C. de episco. & clericis. & in l. 1. columna. 2. de serui. fugiti. & in l. 1. vltim. charta. C. vnde vi. & Felin. in capitulo. sicut dignum. de homic.

columna tertia. versu. septimo & vltimo. vbi hoc extendit etiam si manus ad arma non moueat, dicitur præstare opem. vt ibi latē per eum. & etiam si armatus est à remotis, si per eum efficitur audacior, & offensus timidior. vt Baldus in l. 1. non ideo minus. C. de accusa. tertia columna. & per Angel. de Aretio. in tractatu malefic. in parte dictus Andreas armatus. in principi. & ibi per Augusti. in additio. ¶ Et facit illud, quod tenet Hippolyt. de Marfil. in singula. 400. ꝑ vbi ait, ꝑ ad hoc, vt scias quando aliqui dicantur auxiliares, vel socij alicuius delinquentis, vt possint puniri de auxilio, vel ope, oportet quod ad hoc fuerint principaliter adunati, seu in simul congregati, vt sunt Correctores, & sui officiales in officio, qui sunt congregati ad exercendum iurisdictionem, & rempublicam gubernandam. per textum. quem allegat dictus Hippolyt. in l. 3. §. homines. ff. vi bonorum raptu, & dicit, quod si omnes delinquentes apparent fuisse in rixa, tunc omnes sunt puniendi. de quo per Bartol. & Hippolyt. de Marfil. in l. in rixa. ff. ad l. Cornel. de fidei. ¶ Angel. tamen dicit in l. grachus. C. de adulte. quod associans ad delictum perpetrandum, non punitur de homicidio, si principalis licet occidere poterat, licet ipsi associantes non. ¶ Et quod associantes excusentur, est verum, quando paruerunt, quia erant filij, vel serui, vel vassalli, secus in alijs. vt ibi per Angel. ¶ Qualiter autem puniantur, qui præbent auxilium, ꝑ cōsiliū, & fauorem, vide bonum text. in capi. cum homo. & in cap. si quis. cum sequenti. 24. quæstio. 5. & cap. qui aliorū. 23. quæstio. vlti. & capit. periculose. de poeniten. distinctio. 1. ¶ Et si occidi aliquem, an socij, quꝑ ꝑ mecum erant, puniantur? Vide Inno. & docto. in c. sicut dignum. de homicidio. & quod notat Bart. in l. si vendidero. §. raptorem. ff. de furtis. & in dicta. l. fina. ff. de sicarijs. & latissimē per Alexand. in additio. ad Bartolum. in l. is qui opem. ff. de furtis. & Bartolus. in l. in furti. §. ope. & l. furtum. ff. eodem. titulo. de furtis. ¶ Et si aliquis facit delictum ad commodum ꝑ alicuius, licet non perueniat ad sui notitiam, an teneatur? Bartolus. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de noui oper. nunti. tenet quod sic, loquendo in familia iudicis verberante appellantem à sententia iudicis, quia præsumitur facere de mandato iudicis. De quo vid. per Abba. distinguentem. & ibi Ioannes. de Ana H 4. in c.

in capitul. Petrus diaconus. de homici. vbi multas fallentias ponit Feli. & latissimè per Barba. in dict. capitulo. 1. de officio delega. columna. 8. cum sequentibus. vbi concludit, quòd vera
 27 ¶ conclusio est, quòd delictum famuli imputetur domino, si cedit ad commodum domini. Vel possit dari distinctio
 go fueren puestas, r
 fo pena que los pa-
 vt ibi per eum, scilicet, Aut dominus, seu còsan. guineus sciuit delictum futurum, & potuit prohibere, & non prohibuit, & tunc imputetur sibi delictum. Aut ignorauit, & tunc non imputetur. Aut sumus in dubio, an sciuerit vel ignorauerit: & tunc quando factum est successiuum tunc præsumitur scientia. Aut est momentaneum, & tunc præsumitur ignorantia. vt Abba in capitu. constitutus. de testib. & Bart. & docto. in dict. §. si quis ipsi prætori. ¶ Vide tu Alex. in consilio. 69. num. 6. in secundo volumi. v-
 28 bi tenet, ¶ quòd delictum factum à filio in recò cernente causam patris, præsumitur factum de voluntate patris. Quòd dicit saltem esse verum quando aliqua alia præsumptio iudicaret còtra patrem. & idem tenet Hippolyt. de Marfi. con filio. 3. nume. 18.

uitatù, qui per castra, & villas mittunt eorù milites ad locorù còseruationem sumptibus rusti corum, quia puniuntur. vt ibi. & Ioann. Fab. in l. omnes cognitores. C. ad l. Iulian. repe. Idem tenet, qd iudices salariati nò possunt recipere esculètù. Et quòd iudex ordinarius salariatus non debet habere esculètù.
 gue cò las setenas, s
 aunque digan que
 tenet glos. & ibi Fab. & Nicasius de Voerda. in §. plebiscitum. Instit. de iur. nat. gen. & ciuil. nume. 4. & glo. in c. non licet. ii. q. 3. & in c. militare. 21. quæst. 1. alia in c. cum ab omni. de vita & honesta. clerico. vbi tenet, qd ordinarius nunquam debet habere expensas: nam ideo stipendia, id est salaria sunt ei constituta: Imò dicit, qd etiam si de mandato principis ad aliam prouinciã proficiscitur, debet expendere illa quæ domi expenderet. vt in authen. de mād. prin. §. illud tamen. colla. 3. Sed in hoc senatores consilij regalis iubent, vt habeat. 300. dipondia pro vna quaq; die, dum proficiscitur extra suam prouinciã, seu iurisdictionem ex commissione eorum. Vide quæ dicam in c. 9. infra eodem: in gl. 1. & in c. 6. in glo. salario.

S V M M A R I V M.

1 Expensas litis quomodo debet iudex accipere. Et quid si habet salarium.
 2 Puestas. Ex isto tex. patet, quòd ex regula iuris expensarum, debet iudex dictas expensas percipere, secùdum regulam, seu aranzel suæ iurisdictionis, & nò secùdum aranzel regale. ¶ Et ad hoc dico, quòd in prouincijs, vbi plus iudices percipiunt vltra in dicto aranzel regali contenta, qd ea nò debet percipere, sed secùdum dictum aranzel regale. Et in prouincijs, vbi minus est consuetum percipi, illud debet obseruari, & non dictum aranzel regale, quia in hoc est consuetudo seruanda & ita tenet pragmatica in d. aranzel contèta. qua si in princi. quã per te vide. ¶ Et an valeat consuetudo in oppositù, vide infra. ca. 7. in glof. 2. ¶ Et nil amplius debet recipere à partibus, nec esculètum, dummodo habeat salarium, ex quo sibi satisfieri potest. text. in authen. scriptù est exēplar. vt iudic. sine quoquo suffragi. colla. 2. & glo. ibi in verbo, auaritia. & gl. in §. sunt præterea. Instit. de publi. iudic. Angel. in d. authen. §. nulli. tenet, qd ille tex. est contra Rectores ci-

S V M M A R I V M.

1 Simplum, an in septenis contineatur.
 5 Setenas. Quia furi æquiparatur. vt in l. 2. titu. 13. foro legum. lib. 4. & Instit. de obliga. quæ ex delict. naf. ¶ Sed an in istis septenis ¶ simplum contineatur, & sic expensæ datae vltra in dicto aranzel contèta. text. in §. quadruplum. Instit. vi bonorum rapto. tenet, quòd in quadruplo inest rei persecutio, vt poena tripli sit. las. tamē in §. sic itaque discretis. Instit. de actio. 4. notabil. dicit, qd in duplo, vel quadruplo, in quo condènatur fur, non continetur simplum, & sic res ipsa furto subtracta, & sic duplum, vel quadruplù est tota poena. ¶ Sed in rapina, & violentia dicit esse secus: quia in ea in quadruplo continetur simplum, & sic rei persecutio. & idem tenet Iaso. in §. ex maleficijs. in princ. eodem. titulo. de actio. numero. 17. & 18. Et ratio diuersitatis dicit esse secùdum Ioann. Fab. ibi. 3. columna. quem sequitur ibi Angel. 2. columna. quia magis frequentatur furta, quàm rapinæ, & sic grauius puniuntur, vt magis arceatur. vt in l. aut facta. §. fina. ff. de poenis. ¶ Et licet Iaso. in ista ratione cogitet text. in l. 18. titu.

14. part. 7. vult eam tenere, loquendo in fure: & quòd in eo poena duplici, vel quadruplici, in qua condènatur, non continetur simplù. Et hac de causa semper in casu isto quando proceditur contra iudicem, simplum in quadruplo vel septenis computo: quia cum sint in officijs, magis videtur mihi rapina, quàm furtum, & nò inducitur omnimoda similitudo. arg. eorù, quæ notat Bart. in l. pessimum genus. ff. de recepta. ¶ Et facit quòd tenet Faber. in l. mulier. C. de sponsalibus & Speculato. in titu. de emptio. & vendi. versicu. quid si non fecerit, & text. in l. hoc edicto. §. quærentibus. ff. de public. & vetigali.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex ignorantia an quis teneatur.
- 2 Disposita in sciente, habent locum in scire debentem.
- 3 Scire dicitur aliquando per vehementem opinionem.
- 4 Ignorantia crassa & supina non excusat.
- 5 Ignorans non peccat. nume. 8.
- 6 Officialis, qui ignorauit delictum, in syndicato excusatur.
- 7 Scientia in factis domesticorum & suorum officialium præsumitur. Valet statutum, quòd ignorantia non possit allegari.
- 9 Correctores indagare tenentur factum suorù officialium: & in hoc ignorantia iuris non toleratur.
- 10 Excusatio nò potest esse pastoris, si lupus oves comedit, & pastor nescit cum teneatur inquirere, & curam de ouibus suis habere.
- 11 Facta nobilium personarum præsumuntur nota alijs.
- 12 Prælati quantumque bonus, & sanctus, in se potest grauari, & deprimi ex subditorum excessibus, quos negligenter omisit incorrectos.
- 13 Idem est in patre negligente corrigere excessus filiorum.
- 14 Iudices & rectores dissimulantes ea, quæ præne geruntur ab officialibus suis, puniuntur. Et idem est in alijs officialibus.

Nolo supierò. Nota text. qd quis ex ignorantia tenetur. ¶ de isto tex. dixi latè supra. in gl. *Nt consentir l'leuar.* ver. sed tex. noster dicit; vbi, vsq; in fi. ¶ Sed Paris de Pute. vult contrariù in d. tract. syndi. in parte, recto. res. fo. 116. n. 2. vbi ait, qd extortù à familiaribus potestatis non præsumitur extortum cù eius scientia: vt in ca. cum ad sedem. de restitu. spolia. Bal. in l. ad inuidiã. C. qd metus caus. nisi esset coniectura veri similis ad propositum, putà, quòd còmoditas, quæ prouenit ex tali, peruenit ad potestatem. Et ideo dicit Hostien. qd dominus etiam ecclesiasticus tenetur de violentia per homines suos illata. Quòd dicit verum secundum Ioan. And. quando res, in qua est violentia còmissa, peruenisset ad dominum, vel quando dominus mandasset, vel ratum habuit. Et idem si fuissent positi ad custodiam illius territorij. Ideo dominus agri tenetur de violentia in eo illata, si sciuit, & potuit providere, & nò fecit. vt dictus Paris de Puteo. vbi supra. Sed in text. nostro contrariù cauetur, & credo qd sit speciale in nostro casu: quia prætores debent scire ea, quæ officiales sui faciunt: quia disposita in sciente, ¶ habet locum in scire debent. vt Bal. in ca. 1. §. vasallus. in tit. si de feud. fuerit còtrouerf. inter domi. & agnatum. i. per text. in l. quod te. ff. si cert. petatur. & in l. pe. C. de pericul. tuto. vbi quoque tenet, quòd aliquando ¶ quis dicitur scire per vehementem opinionem consonantem substantiæ veritatis. l. cum quidã. §. quòd dicitur. ff. de acquir. hæredita. ¶ Quæ vehemens opinio ex immediatis indicijs nascitur. vt doctores in l. dolum ex insidijs. C. de dolo. & l. milites. §. oportet. C. de quæst. & in talibus delictis & similibus, quia est ¶ ignorantia crassa & supina, non excusat. vt in l. nec supina. ff. de iuri. & facti igno. & in l. 1. ff. de abigeis. & Bald. in l. error. C. de iuri. & facti igno. 2. col. nu. 7. & Dy. in l. 1. §. certè. ff. de ver. in spi. & l. de ætate. §. fina. ff. de interroga. actio. l. quid si fugitiuus. §. apud labeo. ff. de ædilitio edicto. & Bart. in l. si. ff. si quis testa. liber. ¶ Contra hoc facit, quòd tenet Innocen. in cap. nouerit. de senten. excõmu. in fine. vbi tenet. qd ignorans ¶ non peccat. vt in l. 2. C. ne sac. baptist. reite. & ff. de poenis. l. vlti. & l. 1. C. de si catijs. ¶ Et facit illud, quòd tenet Bart. in l. quicunque. C. de serui. fugi. in fine. vbi ait, ¶ quòd officialis, qui ignorauit delictù, in syndicato excusatur. Tamen dictum Bar. licet in se sit verù, eum intelligo, quando còtra ignorantem de iu

re contrarium non sit dispositum, vt in isto tex
 7 quia præsumitur scientia in factis domesticorum, & consanguineorum. vt tenet Bal. in. d. l. quicunque. i. col. num. 3. & dixi supra in glo. ni consentira. num. 14. licet dicat, quod sæpe cõtrarium euenit. nam nescit feruus quod facit dominus suus. vt in. l. eius qui in prouincia. in fine. ff. si cert. peta. & nescit soror quid ordinauerit frater. vt in. l. quoniam sororem. C. de iure delibe. & nesciunt absentes, quid faciant præsentibus. vt in. l. fin. de decret. ab ordi. fac. ¶ Et sic per istum text. & per supradicta probatur, quod valet statutum. quod ignorantia non possit allegari, & idem tenet Bal. in. l. i. ff. de legibus. nu. 6. & Bar. in. l. diuus. in prin. ff. de falsi. de materia per Alexan. saltẽ remissiũe in. l. de pupillo. §. nuntiationem. ff. de noui ope. nunti. nume. 15. vbi dicit hoc verum, nisi allegaretur ignorantia iusta, vel nisi offerretur probatio in continẽti. vt in. l. status. C. de his qui sibi ascrib. & vide Abb. in. cap. ad falsariõrũ. de crimi. fal. nu. 1. & 7. & ibi Ioan. de Anania numero. 1. ¶ Nec obstat dictũ Inno. cen. in. d. c. nouerit. quia ipse dicit ibi, quod licet ignorans nõ peccet, tamẽ punitur. qui ignoranter peccat. Et ideo mitius agitur cum ignorãtibz iuspositiuũ. vt in. l. 2. C. de in ius vocan. quã cum ignorantibus ius naturale. vt Inno. in ca. cum illorum. de senten. excõmu. per tex. in. c. gaudemus. de diuorti. ¶ Et quia isti Correctores non possunt allegare ignorãtiam. vt in l. quod vulgo. ff. pro empto. & text. in. l. fin. & ibi Bar. ad hoc notat. ff. pro suo. vbi in facto alieno tolerabilis est ignorãtia: quia tales Correctores tenentur indagare factũ alienum, & sic suorum officialium: quia in hoc nõ toleratur ignorantia iuris in facto alieno. vt tenet Ias. in. l. si res obligata. ff. de legatis primo. col. pe. nu. 36. vbi ait, quod quãdo quis tenetur indagare factum alienũ ratione officij sui, tũc præsumitur illud scire nec toleratur ignorantia. tex. dicit esse notabi. in ca. innotuit. circa finẽ. in verbo, nec probare cogimus ignorantia. de electio. iuncta glo. & ibi notat Abb. 3. col. & ad idem est tex. in. c. quauis. & ibi Abb. de regu. iur. vbi dicit text. quod non potest esse pastoris excusatio, si lupus oues comedit. & pastor nescit, cum teneatur inquirere, & habere curam de ouibus suis. & idem notat Domi. in. c. vt circa. in verbo, super huiusmodi. de elec. in. 6. & est glof. ibi. & idem Domi. in. c. 2. in verbo, sciẽter. de tẽpor. ordi. lib. 6. & Abb. in. c. fina. de confessio. vlti. colum. & in consili. 180. quod incipit, in. q. quã ad præfens vtitur. quia potestas debet velle certiorari qualiter in officio sui Comites & officiales se habeant, alias

ipse tenetur, cum eos in officio præposuerit: licet eos exhibendo liberetur, maxime si ei possit imputari culpa in non eligendo idoneos. tenet Ioann. de Plate. in. l. cum ad quamlibet. C. de conditis in public. horreis. lib. 10. in fine. Et facit quod tenet Ias. vbi supra. num. 37. vbi dicit, quod fallit in factis nobilium personarum, quia ista præsumitur nota alijs: vnde de facili nõ admittitur allegatio ignorãtiã. vt in. ca. tuã. & ibi Abb. de ordi. cogni. in primo notabi. & facit quod vult glo. notabi. in. l. si tutor petitus. C. de pericu. tuto. ¶ Sed sic est, quod officium iudicis est nobile. vt in. c. 2. de offi. iud. & ibi Abb. & doct. & Specula. eod. titu. §. 1. & Azo. in summa eod. titu. Ergo iudex, qui exercet iurisdictionem, & sic factum nobilium personarum: Imò exercet factum regale, debet scire factum suorum officialiũ, qui exercet eãdem iurisdictionẽ. & ignorantia eos nõ excusat. ¶ Ad idem facit, quod tenet Abb. in. c. licet Hely. de simoni. nu. 2. vbi dicit, quod prælatus quantuncũque; bonus & sanctus in se, potest grauari, & deprimi ex subditorum excessibus, quos negligẽter omisit incorrectos. ipse enim videtur eos occidere non corripẽdo. vt in cap. ephesis. 43. distin. & ca. irrefragabili. de offi. ordi. & ideo prælatura non est modicũ onus: cum nec dum sibi, sed etiam alijs oportet quod sit bonus. vt in. c. episcopatu. 8. quãst. 1. & prælatus quandoque; ex hoc punitur, non solum æternaliter in alio seculo, sed etiam in isto morte violenta, & tẽporali. Ex quo inferitur, quod propter peccatum citius quãdoque; quis moritur nec cõplet dies suos. Iuxta illud Psalmist. Viri sanguinum non dimidiabũt dies suos. gloss. in. c. episcopi. 11. quãst. 3. ¶ Et idem, quod dictum est in prælato, dicit idem esse in patre negligẽte corripere excessus filiorum suorum. tenetur enim ad hoc. c. ad duo ista nomina. 23. quãst. 4. & in. §. necessitate. 47. dist. & cap. nõ putes. 24. quãst. 5. ¶ Et facit quod tenet Ioann. de Plate. in. l. placet. C. de excusa. mune. lib. 10. in fine. vbi ait, quod iudices, & rectores dissimulantes ea quæ prauẽ geruntur ab officialibus suis, puniuntur. vt in. l. præcepit. C. de cano. largitio lib. 10. & vbi quoque dictus Plate. est enim quidam tacitus consensus negligendo inductus, quod minus punitur, quã faciens secundũ Plat. ibi. in. d. l. placet quem vide in. 3. & fi. notabi. Et facit in simili quod tenet Ioan. de Pla. in. l. omnes iudices. C. de delatori. lib. 10. & Bar. in. l. vnica. C. public. læti. lib. 12. vbi dicũt, quod officiales, qui maleficia dissimulatione nõ puniunt, sunt acriter puniendi. Et ad idem facit, quod tenet idem Plate. in. l. 1. C. de fundi. & salti. lib. 11. vbi per illum

illum text. dicit, quod facit ille tex. cõtra capra rios, & saltuarios, siue custodes agrorum constitutos à cõmunitatibus, qui videntes alienas bestias damnum dantes, recepto pretio, denuntiare, vel accusare omittunt, quia sunt grauiter puniendi. Et Plate. in. l. 1. C. de desertori. mili. lib. 12. nume. 3. ait, quod eadem poena imponitur magistratui, & eius officialibus, qui poenas per leges statutas gratia, vel dissimulatione pertrancunt. Et nimirũ: quia si iudex repertum nõ vindicat facinus, tegere vt conscius criminosa festinat. vt text. in. l. 2. C. de cõmer. & mer. lib. 11. vt per Plate. in. d. l. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex curiæ regis, siue alius ordinarius, vel de legatus, seu iudex appellationis, dona aliqua à litigantibus, vel eorũ nomine nullatenus exigant, seu recipiant, alias puniuntur.
- 2 Munus est triplex.
- 3 Dona etiam à sponte dantibus non tenetur iudex recipere.
- 4 Iudex debet seruare præ alijs manus mundas Deo, regi, & legi.
- 5 Iudex qui dona recipit, tãquã infamis, & per iurus eijciatur à curia, & ampliõ nõ sit prætor nec habeat officium, nec honorẽ in domo regis.
- 6 Munera excecant lumina sapientium, & mutant verba iustorum. num. 11.
- 7 Iudex magis estimabitur, si dona non recipit, licet de iure recipere possit.
- 8 Officiali, qui mundas habuit manus, multũm fauet imperator.
- 9 Inquisitio scrupulosa nõ debet fieri cõtra iudicem, qui habuit manus mundas, & de barateria non diffamatur.
- 10 Munus paruum, an possit iudex recipere.
- 12 Munus paruum, vel magnum, attenditur secundũ qualitatem & conditionem dantis.
- 13 Munera magna, vel minima quæ dicantur, arbitrio iudicis relinquuntur.
- 14 Officialis recipiens mutuo pecuniam, an committat barateriam.
- 15 Dona an possit iudex recipere finito officio.
- 16 Probatio sufficiens contra iudicem recipien-

tem munera, quæ sit.

- 17 Fuga iudicis tẽpore syndicati, facit semiple-nã probationẽ, adeo quod de furtis, & baraterijs, & extorsionibus probatur per iuramentũ eorum, qui de eis conqueruntur.
- 18 Talis fuga reddit suspectũ iudicẽ, adeo, quod possit cõtra eum perueniri ad torturam.
- 19 Fuga officialis, facit eũ haberi pro cõfesso, & conuicto in omnibus his, in quibus erat inculpatus. num. 21.
- 20 Fugere faciens quem de carceribus, tenetur integre soluere omne debitum creditoribus, etiã sitalis debitor denuò apprehendatur, & ad carcerem reducatur.
- 21 Officialis ex fuga potest cõdenari sine alia probatione.
- 22 Contra officialẽ fugientẽ ratione nõ reddita, creditur sacramẽto agẽtis, nisi fuisset reduciõ, etiam inuitus ad locum vnde fugit. num. 23.
- 24 Casus, in quibus licet officiali fugere tempore syndicati.
- 25 Fugere nõ debet officialis tẽpore syndicati, etiam ad ecclesiam.
- 26 Successor in officio si viderit vel sciuerit officialem depositum recedere, & non prouidit eum tenere, in syndicatu ipse tenetur.
- 27 Probationes contra officialẽ debet esse clare, & euidentẽs, si à syndicatu non fugit: ideo sacramentum in supplementum probationis deferri non potest.
- 28 Testes plures singulares deponẽtes per se de furtis, & baraterijs, & extorsionibus, an probent contra iudicẽ.
Quid sit furtum, & barateria in casu isto.

Dadiuas. ¶ Similis textus in. l. 7. titu. 15. lib. 2. in ordina. regali. vbi habetur, quod iudex curiæ Regis, seu quiuis aliõ ordinariõ, vel etiã delegatõ ciuitatũ, vel locorũ, vel iudex appellationis, seu supplicationis dona aliq. aurũ, argẽtũ, pecunias, pãnos, beluas, comestibilia, seu alia quæcũque à litigantibz, vel eorũ nie nullatenus exigant, seu accipiant: iudex verò contrarium faciens, officium perdat, & alius, vel alterius officij penitus fiat indignus: &

& quod accepit, cum duplo restituat regis camera: in superarbitrariè, aliàs per regem puniatur secundum doni, quod recepit, quantitatem qui text. est singula. Concordat cum eo text. in l. omnes cognitores. C. ad l. Iuli. repet. & in authen. de mada. **recibiran dadiuas**, principi. §. oportet. coll. 3. l. plebiscitum. ff. de offi. præsi. * Et Peregrina in parte iudex. q. 5. in glo. recipiet. * & cap. statutum. de rescrip. in. 6. §. in super. vbi glossa dicit, quod triplex est munus, **famam, à lingua, & ab obsequio**: & ab istis debet iudex se abstinere. vt glossa & docto. in capi. cum ab homi. de vita & honesta. clericorum. & in. c. & si quæstiones. de simo. & Speculato. in titu. de legato. §. 1. versic. sed quid si. & Barto. in. l. lex Iulia. §. 1. ff. ad l. Iuliam repet. & notatur in authenti. de iureiuran. quod præsta. ab his. in gl. **Tamen Rex potest dare licentiam iudicibus, vt ista dona recipere possint. tenet Restau Castell. in tracta. de imperatore. quæstio. 11. versic. 198. foli. 74. tomo. 5. tracta.** **Quod extendit, quod etiam à sponte dantibus ista dona non tenetur recipere. vt tenet Paris de Pute. in tractatu syndicat. in parte, consiliarij. folio. 194. in princip. vbi latè de ista materia.** **Quia oportet iudicem sine omni suffragio præ alijs omnibus mundas seruare manus Deo, Regi, & legi, & nullum contingere lucrù, & cætera. vt in authenti. de mandatis princip. §. oportet. colla. 3.** **Aliàs iudex, qui donare recipit, tanquam infamis, & per iurus ejiciatur à curia, & amplius non sit prætor, nec habeat officium, nec honorem in domo Regis. vt Montalius in. l. 2. titu. septimo. libro. 1. foro legum. in glof. fina. & legitur. Job. capitul. 8. Ignis deuorauit tabernacula eorum, qui libenter munera recipiunt. vt refert Archi. in. capitul. quis rectè. 11. q. 3. & tenet Lucas de Pen. in. l. ad splendidiore. C. de diuersis offi. lib. 12. allegando Job. cap. 15.** **Et vide Paridem de Pute. in suo tracta. syndi. in parte, consiliarij officiales. folio. 194. in libro portat. numero. 2. vbi quoque ait, quod periculosum est illa à litigantibus recipere: quia non dant cum charitate, sed per corruptionem: & qui dant iudici vnam gallinam, dant cum intentione, vt habeant ab eo bouem: & dicunt rustici, quod encaniam intrat per portam iudicis, & diabolus exit per fenestram. Et satis lege antiqua prohibentur munera, vbi dicitur, quod **munera excæcant lumina sapientium, & mutant verba iustorum. Et licet modica sint, rustici solent dicere, Ego portauit ei vnam gallinam, & feci quicquid volui: & ideo incurritur infa-****

mia, & non sunt recipienda. **Quia qui dat, putat polluere mentem iudicis, qui mundas debet habere manus. vt in authen. vt iudi. sine quoquo suffragio. §. necessitatè. & §. illud. colla. 2. & magis iudex estimabitur, si non recipiet dona, licet de iure recipere possit. Ergo, dicit dict. Par. de Put. à muneribus cauete, & precauete, & esto te contenti stipendijs vestris: quia virtus augetur, & iustitia munda erit. Nam imperator **multum fauet officiali, qui manus mundas habuit. vt in. d. §. necessitatem. & §. illud. vbi pollicetur præmium alterius officij.** **Quod habet locum in consiliarijs alicuius principis capitanei, vel iudicis, vel Admirati. vt singular. Bald. latè in consilio. 503. in. 4. volumi.** **Et vide tu quoque dictum Pari. de Pute. in. d. tracta. in parte, syndicat. iudex. foli. 35. vbi etiam dicit allegando Ambro. quod munera à iudicibus affectari, in sidere miserimus animus consuevit. Et facit text. in. l. properandum. §. sint autem vrraque. C. de iudic. & qui aurum diligit, non iustificabitur. Ecclesiastes. 31. per totum. Hodie verò secundum dictum Pari. de Pute. vbi supra in regno cupiditas satis abundat: ibi quidem imperat aurum, iudicat argètum, remouet passio, promouet affectio, silent Leges & Canones, ratio & æquitas proscribuntur: & ibi nullus quantum mereatur sed omnis quantum dare sufficiat estimatur: ibi omne tribunal principis expugnatur: ibi nulla integritas, nulla fides: ibi ad iustitiã reddendam non iustus Deo queritur, sed magis contra Deum pecunię venerantur: vnde iudices magis potentibus, quam iustitiã postulãtibz deferunt. vt in dict. authen. vt iudi. sine quoquo suffra. §. si verò.** **Et contra iudicem, qui in officio habuit manus mundas, & non distamatur de corruptione, vel barateria, non debet fieri scrupulosus inquitio. vt tenet Ange. in. d. authen. vt iudi. sine quoquo suffragio. §. oportet. col. 3. & Paris de Put. in dicto tract. in parte, per syndicatores. in principi. folio. 18.** **Sed quid si munus est paruum?** **Domi. in dict. cap. statutum. §. in super. 1. col. dicit, quod ex paruo munere, quod consistit in comestibilibus, non presumitur iudex corrupti in iustitia administranda. vt in. d. cap. si quæstiones. de simoni. & sic videtur, quod possit recipere poculètum, & aculentum, quod est illud, quod est potabile, & comestibile, & quod possit cõsumi paucis diebus. vt dicit ibi tex. & Ioa. Andre. & Domi. & talia minima potest recipere, vt vnum par gallinarum, vt glo. in. l. 9. tit. 7. lib. 1. foro legum. * Et tenet Curse. in tractatu d minimis. in fine. 1. tomo tracta. & est. l. singul. in l. 5. tit. 17. par. 1. quã vi. * Sed hoc intelligit hodie****

prob. do
lor

& declaratur per text. in. l. 30. eod. titu. 15. lib. 2. in dict. ordi. regali. post latam sententiam: quia tunc potest iudex recipere minima comestibilia, & potabilia in parua quantitate à sponte dantibus: quia non gratis accipitur munus, quod petenti donatur: qui enim donat, aliud sibi naturaliter obligat. vt glo. in. d. c. & si quæstiones. aliàs si post latam sententiã petit ea, vel ante recipit per se, vel per alios, directè, vel indirectè, incidit in illam poenam, licet recipiat minima. Secus post sententiã ex mera liberalitate, quæ liberalitas offeretis omnè suspicionem tollit. vt in. cap. de eulogijs. 18. dist. & c. placuit. prima. q. 1. cum similibus. Et per. d. l. Regiã corrigitur illud, quod tenet Hippoly. de Mar. referendop lures docto. in. l. lege Cornelia. ff. ad l. Corne. d. Sica. n. 4. vbi ait, quod si post latam sententiã iudici sit data pecunia, tunc valet sententiã, nec dicitur venalis, nec iudex potest conueniri de barateria. vt Feli. in. c. tuanos. de simoni. & corrigitur in quantum tenet, quod iudex non potest puniri, quia punitur: quia talia encaniam & dona, excæcant oculos iudicium, maximè cardinalium. vt Host. in. d. ca. & si quæstiones. **Sed ad hoc, vt. d. l. ordinamenti habeat locum, credo, quod debeant considerari circustantiæ, & qualitates personarum dantiũ, & recipientium. Nam à diuite locupletifacilius presumitur libera donatio, quam si sit diuiti à paupere. Itè consideratur quantitas muneris: nam de facili quis non presumitur conferre liberè ea, quæ sunt maximi pretij: quia nemo presumitur iactare suum. vt in. c. super hoc. de renutiã. l. cum de in debito. ff. de proba. & Abb. in dict. cap. & si quæstiones. nu. 3. **Et sic quod. d. l. Regiã. intelligatur in diuite date, non autè in paupere. Et sic, quod quando dicatur munus paruum vel modicum, seu magnum, est attendenda qualitas, & conditio personarum dantis. vt est glossa in. l. illicitas. §. nec potentiores. ff. de offi. præsi. vt tenet Antoni. Fran. in additio. ad Alexand. in rubri. ff. solut. matrimo. allegando Roma. in. l. si constante. ff. eod. **Sed contra dict. l. Regiam est tex. in. l. prima. C. ad l. Iuli. repet. & in. l. 3. C. de assesso. & in dicta authenti. vt iudi. sine quoquo suffra. §. si quis. & tex. in. cap. exigit. de censi. lib. 6. vbi nil debet capi ab administratore, seu à iudice quantumcunque modicum. **Sed solue secundum Abb. ibi, in dicto ca. & si quæstiones. n. 8. quod contraria procedunt in exigente. & d. l. Regiã in sponte dante. vbi quoque tenet Abba. quod ista minima comestibilia, & potabilia, quando dicantur magna, vel parua, non potest dari certa doctrina, sed arbitrio iudicis relinquuntur. **Sed quid si officialis recepit pecuniam mutuo? Dic quod punitur, quia in eo præsumitur**********

barateria. vt tenet Bald. in. l. 1. C. de calumnia. dicens idem esse in alijs rebus: quia appellatione pecuniarum, continetur vtilitas. & idem esse, si afoeneratore gratis recipit. vt tenet Pari. de Pute. in dict. tracta. syndica. in parte, an si tempore sententiæ foli. 93. nume. 3. * Et Peregrina. in parte solutio. 66. in. gl. iudici: vbi tenet quod **in officio recipienti licet adiiciatur titulus mutui presumitur barateria** inquit esse casum, & ibi Bal. in. quis. C. si cert. peta. * **Omnia supradicta intellige, dum iudex est in officio. Sed an finito officio possit iudex recipere aliquid sibi sponte oblato, mera liberalitate partis, pro qua fuit lata sententiã? Domi. de sancto gemi. in dict. ca. statutum. §. in super. col. 2. dicit quod putat, quod cessante fraude licet recipiat, quia causa prohibitionis huius iuris tunc cessat, quæ fuit, vt iudicium pure & sine corruptione iudicis procedat vnde cessante causa corruptionis, ex quo pronuntiatum est, debet cessare dispositio istius. l. vt in c. cum cessante. de appella. & dicit, quod innuit dict. §. in super. qui dicit, qualitercunque, ad excludendum quæcunque modum munerum: sed non dixit, quomodocunque, & sic videtur voluisse includere solum tempus, quo durat iudicium. Et pro hoc dicit quod facit quod notat glossa in verbo, remissione. in. §. si quid illius. c. statutum. & idem tenet iste tex. infra in quantum dicit, **durante el tiempo de su officio. & ibi dicã.** **Sed vtile est scire, quæ est probatio sufficiens contra dictos iudices dicta munera recipientes. glossa in authen. vt iudices sine quoquo suffragio. §. necessitatem. colla. 2. tenet, quod furtum, & barateria contra officialem probatur per iuramentum aduersarij. eam comendat Bald. in sua margarita. in verbo, officialis. & probat tex. singulari in authen. de collato. §. super hoc. versiculi vero. collatio. 9. & ibi Angel. **Sed ille text. non obstat: quia loquitur in iudice, qui aufugit tempore syndicatus anteaquam adimpleat tempus residentiarum: quia talis fuga adeo facit templanam probationem, seu presumptionem, quod de furtis, & baraterijs, seu exorffionibus per eum factis, probatur per iuramentum eorum, qui conqueruntur de eis, qui aliàs si non fugissent deberent plenè probari per testes. vt tenet Ias. in repeti. l. admonedi. ff. de iureiura. column. 69. numero. 145. eo quia officialis per talem fugam redditur suspectus, adeo quod possit ad torturam perueniri. quod Ias. dicit diligenter notandum. Et eum vide in. l. vnica. C. vt omnes iudi. tam ciuil. quam crimin. numer. 3. vbi dicit, quod officialis tempore syndicatus fugiens habetur pro conui-******

14. dic q hodie mutuum probat iudex recipere ut. §. fol. 36

cto, & pro confesso in omnibus his, in quibus erat inculpatus. vt est text. & ibi Barto. qui dicit esse singulari. in l. consil. C. de assesso. & domestico. & in l. lege Cornelia. & Bartol. ibi. ff. ad Silliana. Et tenet A Eneas de Falcō. in additio ad Abba. in capitulo. licet. de for. comp. supra. numer. 19. in parte fuga. * Sed Iaso. vbi supra dicit aduertendum: quia Bart. non bene aduertit ad illum text. qui reu. era non loquitur quantum ad ipsum officialem fugientem, sed loquitur de subtrahente, & faciente fugere ipsū officialem. prout etiam loquitur text. in l. tertia. C. de exactori. tribu. lib. 10. & ita dicit, & melius Salyce. in l. bonæ fidei. colum. 10. de iur. iur. C. prout eum refert & sequitur Ludo. Roma. & dicit Iaso. esse valde notandum. text. in dicta. l. 3. supra allega. secundum secundam expositionem glof. quod si facit quis aliquem fugere, de carceribus, tenetur integrè soluere omne debitum creditoribus, qui fecerant illum incarcerari. prout concordat. d. l. consiliariorū. C. de assesso. & Bald. in l. aditos. C. de episco. audi. & Angel. de Aretio in. §. poenales. In situ. de actio. & docto. in l. 1. & in l. sed exigendi. ff. ne quis eum quā ius voc. Et dicta. l. tertia est fortior in hoc, quod etiam si talis debitor denuo apprehendatur, & reducat ad carceres, per hoc adhuc non liberatur ille, qui semel eum fecit fugere, quin teneatur pro eo totū debitum soluere. & ita illum text. pro lingul. comment. Salyce. in dict. l. bonæ fidei. col. 10. & Roma. in d. l. admonendi. colu. 25. in fine. dicens, quod ille text. est mirabilis. De hoc, quia non est præsentis materiæ, dicam in cap. 3. infra eo. in glossa, *en fauor de su iurisdiction.* Vide tu

21 Abba. in cap. veritatis. de dolo & contuma. col. 7. numer. 30. vbi dicit, quod ex tali fuga potest officialis condēnari sine alia probatione. & idem tenet Antoni. Fran. in additio. ad Abb. in cap. aduersus. de immunita. eccle. in additione, quæ est in numer. 14. Et Angel. in l. quæsitum. ff. de pigno. tenet, quod officialis fugiens tempore syndicus, habetur pro confesso, & talis fuga facit semiplenam probationē. Et idē tenet Paris de Put. vbi quoque dicit, quod perdit salarium. in d. tracta. syndi. verfi. dicitur. fol. 27. nu. 5. & latius in parte, an officialis aufugit. fol. 123. vbi facit distinctionē, aut fugit ante finitā administrationem, aut post, & si fuit captus aut nō. vbi in fine tenet vnum singula. allegando Lucam de Pen. in l. ordinariorum. C. de cohar. lib. 2. quod si officialis fugerat, non reddita ratione, quod creditur contra eum sacramento agē-

tis, quia fuga eo casu violentiæ comparatur. Et facit text. & ibi Bart. & Plate. in l. si apparitor. C. de cohartali. lib. 12. vbi si officialis criminofus fugit, & se absentauit, est citandus, adiecta conditione, quod nisi infra talem diem venerit, contra eum feretur sententia: quo non veniente, condēnari potest, quantuncunq; etiam lis non fuerit contestata, & sic absens, potest condēnari ad mortem, attenta qualitate delicti. vt notat Bar. in l. pe. §. ad crimen. ff. de publicis iudic. quia vt dictum est, habetur pro confesso de delicto, de quo impetitur, tam ipse, quā eum subtrahēs, & occultans. vt in dicta. l. consiliariorum. dummodo in tali edicto, vel citatione dicatur, quod nisi venerit infra talem terminum in citatione appositum, contra eum feretur sententia: nam tunc eo non veniente, condēnari poterit. Et non sufficit, si dicatur in citatione, alius procedemus contra te quantum de iure poterimus, vel prout iuris fuerit, vel iustitia mediator: quia tūc non poterit fieri sententia cōtra eum: quia ista verba non habent vim peremptorij termini secūdum Ioann. de Platea, ibi. Quod limita, nisi officialis postquam aufugit, etiam inuitus fuisset reductus ad locum vnde fugit, quia tunc sua fuga non facit amplius plenam probationem, sed debet plenè probari. vt tenet Iaso. in dicta. l. admonendi. in dicta. colum. 69. numer. 145. & idem tenet Hippolytus de Marfil. in sua practica crimina. §. diligenter. numer. 45. & idem in repeti. C. de probatio. numer. 260. Est tamen aduertendū, quod in vno casu est officiali licitum fugere dum est in syndicato, & talis fuga non facit probationem contra eum, puta, quando ipse officialis fugit aliqua ex causa, puta timore partialitatis contrariæ, vel capitalis inimicitie, vt quia minati fuerant officiali, quod deposito officio ipsum malè tractarent, quia tunc fuga nullam contra eum probationem faceret. vt in l. quid si fugitiuus. §. apud labeonem. ff. de adilitio edicto. & tenet Amodeus Iusti. in tractatu syndicus. in parte. Item in eo quod dictus potestax. versiculo tertio. * Vel si recessit: post triginta dies: nam tunc licitum est libi. l. 6. titul. 16. lib. 2. ordi. & Pragmatic. facta per nostrū regē Philippū en Madrid. anni 1564: adeo quod tenet Ias. in repe. l. admonendi. ff. de iur. iur. nu. 177. quod si detinet post finitū tempus licitū est sibi aufugere, quod intelligo vt vadat ad superiorē: vt infra. * Vel etiam quā recessit animo reuertēdi, & reuersus fuisset. arg. in l. 3. cū gl. §. emāfor. ff. de re militari. & tenet Baldus in l. prima. C. de seruis fugitiuis. & tenet Andreas de Isernia. in consili-

tation. regni humanitatis. Et hæc de causa con-

fuit Paris de Puteo in dicto tractatu, in parte, an iudex vel officialis. fol. 124. in libro portat. numer. 3. & 4. officialibus, qui suspicantur de grauinibus in eorum syndicato, & vidēt electos syndicatores eorum æmulos, & timent op-

25 primi iniuste, vt constituto procuratore, recedant, appellant, vel se grauant, & de iniusta electione syndicatorum, vel de loco non tuto, vel alio grauamine inferendo, accedant ad magnam curiā, id est, ad cōsiliū regis, & ibi se præsentent, offerendo velle stare ad syndicatum coram ipsis, & recessit propter locum non tutum allegando iustas suspiciones, quia excusatur a fuga, & recessu: quia qui vadit ad superiorē, non dicitur fugere. & Speculato. in titul. de compe. iud. adi. §. effectus. in princip. & quia itineris arreptio ad superiorē loco appellationis habetur secundum Hosti. vt in cap. vt debitus. de appella. de quo Bald. dicit esse text. in l. sed si per prætorē. §. fina. ff. qui. ex caus. maior. secundum eum ibi. & Bartolus vbi de arreptione itineris ad superiorē, per quam quis videtur se submittere protectioni ipsius. Et ideo illi officiales, qui in ciuitatibus officia exercuerunt, vbi dominatur aliquis potens Ciuis, vel Baro, qui vult iusticiam ministrari ad suum velle, qui fecerunt iusticiam rectam, & noluerunt applaudere voluntati tyranni, & suos sequaces poenis afflixerunt, siuultē timeant deposito officio personaliter offendi, possunt impunè recedere: & etiam qui delinquentes suspenderūt, & timent iram consanguineorum potentum, si de ciuitate recesserunt, sunt de iusticia ministrata collaudandi, & non puniendi ratione recessus, per iura supradicta secundum Paridem de Puteo, vbi supra, quod nota. Vel si fugit timore iudicis syndicus, quia pluries dixit, quod volebat eū suspendere, vel verberare. vt dicam in capitulo quarto, infra eodem, in glossa. *entreguen.* numero decimo septimo, cum sequentibus. Quia officialis nisi in supradictis casibus non tenetur fugere tempore syndicus: & etiam si aufugiat

26 dicto tempore ad ecclesiam, non gaudet immunitate. vt tenet dictus Paris de Puteo, in dicto tractatu in parte. viso. folio trigesimo secundo, numero sexto, & septimo. Et idem Paris de Puteo, in dicto tracta. in parte, probatio in syndicato. folio 216. in fin. Quoque tenet vnum singula. scilicet, quod si successor in officio videret officialem depositum recedere, vel sciuerit, & non prouidit eum tenere in syndicato, quod ipse de proprio tenetur pro eo, & simili poena punitur, quā ipse veniebat puniendus. vt in d.

l. vnica. §. similique. C. vt omnes iudi. tam ciu. quā crimina. & si aufugit, ad literas præfidi

27 unde aufugit, debet remitti, vt primi officij patrum digerat, & sic rationem reddat, vt tenet text. & ibi Plate. in l. 1. C. de diuersis offic. appa. lib. 12. Si tempore syndicus non fugit, probationes contra iudicem debent esse claræ, & euidentēs, quia multum pro eis præsumitur. text. est multum notabil. in l. si quis. C. de officio ciuil. iudi. Ita in specie tenet Bald. in l. obseruare. §. proficisci. q. 10. ff. de ofaci. proconsul. & leg. & ideo sacramentum in supplementū probationis in isto casu deferri non potest, nec debet. vt tenet Ias. in dicta. l. vnica. C. vt omnes iudi. numero. 7. Et Angel. in l. nemo. C. vbi de ratio. agi. oport. & per hoc dicit quod ita potest limitari. l. in bonē dci. C. de iur. iur. quia pro officialibus multum præsumitur vt dictū est: & idem tenet Iaso. in l. eccl. ad monendi. ff. de iur. iur. nu. 93. & Paris de Put. in tract. syndici. in part. contra officiales. num. 1. & 4. & in verbo. probatio. num. 1. fol. paruo. 215. cum seq. & idem tenet Amodeus Iusti. in tracta. syndica. in parte. Item in eo quod dictus. columna secunda versicul. qualiter. vbi tenet quod si de barateriis agatur criminaliter ad poenam triplici, vel exilij, probationes debent esse luce meridiana clariore. vt in l. fina. C. de probatio. & in capitulo. per tuas. & in capitulo. ad aures. de simonia. & text. in §. hæc quidem. in authent. vt liti. iudi. vbi tenet, quod requiruntur probationes idoneæ. Sed si agitur ciuilitate, potest probari per eum, qui agit mediator, sicut est in simonia, & idem tenet Cataldi. in tracta. syndica. quæstio. 64. Et idem tenet Amodeus Iusti. in parte, supradictus de dominis potestas. versicul. negata dicta inquisitione. vbi latē. Sed contrarium tenet Bald. in consilio. 479. in quarto volu. vbi ait, quod ille, qui dedit iudici aliquid, vel promisit, non potest testificari contra ipsum: quia vni testi in criminali non creditur. ff. de quæstio. l. maritus. Tamē glossa. in d. §. necessitatem. in d. authen. vt iudi. sine quoquo suffrag. colla. 2. in verbo, ostenditur. tenet, quod

28 plures testes singulares deponentes de per se de furtis, baraterijs, & extorcionibus probant contra iudicem. & ad hoc commen. il. tam glossa. Angel. in additio. ad Bald. in dicta. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsul. Et cum ista glossa. concordat textus. in l. 8. titul. 15. lib. 2. in ordina. regali. loquendo quomodo fit probatio contra iudicem, qui munera recepit. & ibi tenet, quod per testes singulares cum alijs adminiculis & circumstantijs probatur

batur contra iudicem dicta munera recepisse. Quam. l. vide; & nota, quia sic ut in ea cauetur & practicatur. Tamē tales testes debēt esse noti quia testes ignoti contra officialem non producuntur tempore syndicatus: quod dicit mēti tenendum. Angel. in. d. l. nemo. C. vbi de crimi agi oportet. Sed Ioann. de Platea in. l. iudices. C. de dignitate libro. 1. intelligit dictam glo. in dict. authen. vbi iudi. sine quoquo suffragi. hoc modo scilicet, quod officialis dicitur conuictus de delicto, vt possit puniri, & priuari dignitate, & officio, quando per testes, vel alio modo legitimo delinquit extra officium: vt in. d. l. sciant cūcti. C. de probatio. Si autē delinquit in officio, tūc sufficit quandoque iuramentū partis cum semiplena probatōne. per. d. glo. in verbo, ostenditur. Quoque vide tu eundem Plate. vbi aliter dicit in. l. si aliquid. C. de suscep. & archa. lib. 10. vbi cōtra officialem probatur per testes, vel per solum sacramentū agentis, est verum, quando delinquens in officio aufugit, quia tunc habetur pro confesso, & ideo sufficit sacramentum. per dict. l. 3. C. de assesso. vel etiam quando est præfens, & certum est de delicto, sed dubiū est de summa, vel quātitate, vel qualitate rei, alias autem requiritur plena probatio. & vi. Hippo. de Marfi. in consil. 6. nu. 3. vbi aliquid. Sed practica est, vt dixi, quod per testes singulares probatur. Quinimo voluit Angel. de Perusi. in tracta. syndi. nume. 3. & 4. tomo. 18. tracta. foli. 41. quod quando obijcitur iudici de furto, & barateria, probatur, vt dictum est per iuramentum actoris, per dict. gl. in. d. §. necessitatem. Et quia verbum, furtum, in ista materia intelligitur pro extorsione vbi libet. vt in. d. §. necessitatem. Item pro pecunia clam in nomine barateriæ accepta. Quia barateria secundum eundem Angel. est distrahere per pecuniā iustitiam, seu officiū suum cū pecunia permutare, vt in. l. omnes. & ibi Bar. ff. ad. l. Iuli. repe. Et baratus seu barateria quoque dicitur, quādo partim emittur, & partim venditur, id est, quādo datur res pro re, sed pro equalentia additur pretiū. Ita tenet Ioann. And. in e. ad nostram. de empti. & vendi. in nouella. & Fabianus de morte in tract. de empti. & vēdi. q. 2. nu. 30. tomo. 8. tracta. fol. 25.

S V M M A R I V M.

- 1 Donum, & promissio, equiparantur.
- 2 Iudex debet executere man⁹ ab omni munere & sic à promissione.
- 3 Lex si quis argentum. C. de dona. quæ loqui-

tur in donatione, non debet extendi ad pactū de donando.

- 4 Aliud est donare, aliud est dicere donabo.
- 5 An ex promissione de vendendo compellatur quis vendere.
- 6 Gabella an debeatur de promissione de vendendo.
- 7 Promissio de non donando, vel meliorando valet.
- 8 Promissio, & solutio, equiparantur.
- 9 Promissio sola sufficit in causa barateriæ, sicut in crimine assassinatoris.
- 10 Conseruationem indēnitatis iudex potest licite recipere in his, quæ facit licite pro cōseruatione sui officij. nu. 13.
- 11 Si quis dederit aliquid iudici, vel promiserit vt habeat sententiam, incidit in pœnam falsi.
- 12 Iudex, qui declarat votum suum parti facienti indēnitatem anteaquam sententiā proferat, pœna falsi tenetur.
- 14 Promissio iudici facta, vt proferat pro me sententiam, non valet.
- 15 Iudicium iustum non licet vendere.
- 16 Promissio indēnitatis syndici vniuersitatis facta, vt nō denūtiat maleficia, quæ secundum statutum debet denuntiare, non valet.

Promessa. ^x Similis tex. in. l. 2. tit. 2. foro legum. lib. 1. in parte, o que le prometan. & ibi glo. tenet, quod donū, & promissio equiparētur, cum spe futuri doni promissione præcedēte, iudex grauet partem. vt in authenti. nouo iure. C. de poena iudici. qui malē iudi. & in cap. cum essent. de simoni. licet dicatur, quod si detur iudici aliquid occulatum minimi valoris considerata persona dantis & recipientis, etiam si grauet partem, non præsumitur propter hoc grauare. Quod intelligo per dict. l. Regiam post latam sententiam, vt dixi in glo. supra proxima. Tamen tutius est secundum eundem Montal. vt iudex excutiat manus suas ab omni munere, & sic à tali promissione, quia dono equiparatur. Sed contra istum text. tenet Alexand. in. l. iurisdictionum. ff. de pactis. col. 2. nume. 10. cum sequentibus. vbi tenet, quod quando aliquis promittit donare, istud nō dicitur donatio, sed pactum, siue promissio de donando, quæ sunt diuersa: sicut aliud est vendere,

in n. 6. ubi allegat berta thimum. dices q. me lias alle
 garetur in n. 45. qui est perultimus cap. hinc par
 tis dicti tractatus gabelar. quem omnino vide:

dere, & aliud facere promissionem de vendendo. vt in. l. bonæ fidei. cum ibi nota. ff. de eo quod cert. loco. & l. titius cum glo. in verbo, distrahere. ff. de pignora. actione. & in. c. penulti. cum glossa. ibi de electio. in. 6. Et ideo Alex. vbi supra dicit, q. lex. si quis acetarā promissio argētum. C. de donat. quæ est correctoria, cum loquatur in donatione, non debet extendi ad pactum de donando: quia in correctorijs non fit extensio ex indemnitate rationis. Iuxta notata in authent. quas actiones. C. de sacrosanct. ecclesi. & ideo dixit Imol. in. l. in ædibus. ff. de donatio. q. si dixi donabo tibi decem, ex istis verbis non oritur actio, seu conditio. d. l. si quis argentum. quia illa lex non loquitur in hoc casu. Et pro hoc dicit q. facit, q. aliud est & donare, aliud est dicere, donabo. nam dicendo donabo, videtur dicere promitto donare. vt per glo. in. c. in noua. 21. distin. quicquid dixerit glo. in. §. perficiuntur. in verbo, manifestauit. in litu. de donatio. quæ ex prædictis reprehendit Imol. in. dic. l. in ædibus. Et Salyc. in. l. 2. C. de conditio. ob causam: tenet esse verum, q. d. l. si quis argentum. non habet locum in pacto de donando. & ibi latius per eū & ita etiā tenet ipse in. d. l. si quis argentum. §. si. & Ioan. de Imol. in. c. qualiter de pactis. licet Bart. in. l. fina. ff. de conditio. ob causam. & Angel. in. dict. l. si quis argentum. §. si. videantur sentire contrarium. & supradicta est veritas in pūcto iuris secundum Alexan. vbi supra: quāuis magna sit autoritas Barto. quod videtur esse cōtra dispositionē istius tex. Sed adducta per Alexā. nō obstat: quia in isto tex. expressè prohibetur ne promissionem recipiat de donādo, & sic lex prohibet expressè, & vetat: & contrariū de isto iure regio reperitur, & est seruandum. vt Bald. in. l. conuentulam. C. de episco. & cler. & in. c. cum apostolica. de his quæ fiunt à præla. sine consen. capit. & docto. in cap. publicatio. de electio. nu. 6. Prout quoque dicimus de promissione de vendendo: quia licet nō sit venditio, nec ex tali promissione cōpellitur vendere, vt tenet Ias. in. §. superest. In litu. de actio. 1. colū. & Bald. singulariter in. l. penulti. C. cōmunia. de Iega. & Philipp. Decius consilio. 502. num. 8. & additio. Bart. in. l. lecta. ff. si cert. petā. in additio. ne, quæ est in nume. 11. de quo per Montal. in. l. 2. tit. 10. foro legū. lib. 3. in glo. fina. & Franciscus de Aret. in consil. 262. incipiente, Facio pactum. Tamen in casu, in quo talis promittens compellatur vendere, vt doctōr vbi supra, ex tali promissione & de vendendo debet solui gabella, non

tamen venditione postea sequente, cum semel tantum solui debeat. secundum Bart. & Angel. in. l. si pupillus. in prin. ff. ad. l. falcidi. & Bart. & doct. in. l. si. §. quot. in fine. ff. de publica. Pau. de Castro in consil. 185. Alex. de Imo. in cōsili. 89. in. 4. volum. & Bertachi. de Firmi. in tractatu gabellarum. in. 8. par. in. 3. par. q. 13. Adē dicim⁹, q. valet promissio de non donando, & vel meliorando. vt in. l. 22. de Toro. & ibi doctōr del Castillo, in glo. fina. tenet, q. promissio donandi operatur donationē, sequuta morte promittentis. Et an si valet pactum de non auantagiando filios, vi. singulariter Philip. Decium cōsili. 184. Adde in simili, quod tenet Bart. in. l. quod nomine. ff. de conditio. indebiti. vbi tenet, q. promissio, & solutio equiparantur. Et rectē igitur in nostro text. cauetur, q. promissionem nō recipiat, quia solutio videtur, & ex tali promissione potest iudex partem grauare. Et vide glo. & Bal. in. l. 1. ff. quod quisque iuri. vbi dicit, q. in causa barateriæ & sufficit sola promissio, sicut in crimine. assassinatoris. Et tex. & generaliter. §. iugiter. ff. de calumniato. vi. in glossa. seq. nu. 43. Et tenet Par. de Pute. in dict. tract. syndica. in parte, multa de barateria. foli. 64. nu. 4. vide quæ dicam infra, in glo. donacion. nu. 43. Tamen iudex potest recipere conseruationē indēnitatis in his, quæ iudex facit licite pro executione, & conseruatione sui officij, nec propter hoc iudex facit licem suam: neque qui conseruat iudicem, intelligitur iudicem corrumpere. tenet Bald. per text. ibi, in. l. 1. C. de magistris conueni. Et ibi Alberic. de Rosa. & text. in. l. eum pro quo. ff. de in ius vocan. & idem tenet Bald. in auth. generaliter. C. de episcop. & clericis. & Petrus de Ancharra. in. c. quauis. de vsu ris. lib. 6. & idē tenet Bal. & ibi Alex. in additio. ad Bar. in authen. nouo iure. C. de poena iudicis, qui malē iudi. & tex. & ibi Bart. in. l. si quis vxori. §. si fugitiuū. ff. de furtis. nu. 2. vbi tenet. & q. si quis iudici dederit aliquid, vel promiserit sibi, ad hoc, vt habeat sententiam, incidit in pœnam falsi. vt in. l. 1. §. 2. ff. ad. l. Corne. de falsi. Quod debet intelligi secundum eum, quādo promittitur aliquid, per quod sibi acquiratur: sed si promittitur tantum defensio de conseruando eum indēnem, tunc non incidit in crimen falsi. quod sequitur Paris de Pute. in dict. tract. syndica. in parte, an si tempore sententiæ. foli. 93. Tamen intelligit hoc, quod conseruans iudicem indemnem, nō intelligere eum corrumpere, si habeat bonam causam, & nisi dedisset ei pignus. arg. in. l. litigatores. ff. de arbitris. Et idem tenet Bald. in cap. cum ab omni. de vita & honesta. clerico.

si promissio
 ne

nume. 3. intelligendo Bart. in d. l. si quis vxori. §. si fugitiuum. q. licet ille qui promittit iudici indemnitate non videtur committere barateriam, intelligit Bart. si promissor foueat ius, alioquin debet puniri de barateria. ¶ Et quoq; Ludou. Roma. in l. i. ff. de condi. ob turp. caus. dicit, quod dicit. §. si fugitiuum. loquitur in cautionibus legalibus de præstando eum, qui liberatur à carceribus, in quo est licita cautio indemnitate: quia est iudicialis respectu eorum, quæ iudex causa sui officij facit. Secus si ei faciant cautiones turpes, vel infuetas, quia litem perderet. ¶ In l. generaliter. ff. de calumniato. ¶ Sed videtur distinguendum secundum Pari. de Puteo. vbi supra. Aut iudex recipit talem indemnitate antequam sententiam proferat, & declarat votum suum parti dictam indemnitate faciendi, quod iudex punitur: qui si iudex antequam sententiam proferat, declarat illam parti, tenetur poena falsi. vt in l. prima. ff. de falsis. & Innocen. in capitulo. refragabili. de officio ordin. dicit, quod efficitur suspectus, quando declarat votum suum parti ante pronuntiationem. ¶ Si autem recipit talem indemnitate, non declarando sententiam, quam vult proferre, vel recipit post prolationem sententiæ, nõ tenetur. Et ita dicit q. Barto. loquatur vbi supra. Et ex ista cautela dicit Paris de Puteo vbi supra, quod vtuntur iudices ignorantes, & executores, quando timent exequi, quia solent recipere cautionem indemnitate, quando pars aduersa minatur iudici, vel executori ne quid innouet, vel non procedat imponendo defensam, vel inhibendo ex parte superioris. ¶ Sed Ias. in l. i. ff. de condi. ob turp. caus. numer. 4. tenet contrarium, prout tenet Bald. ibi. & in dict. cap. ab omni. de vita & honestate clerico. quia præsumitur hanc indemnitate promittere animo iudicem corrupendi. ¶ Sed credo dictum Ias. intelligi, quando recipit cautionem indemnitate pro male sententiando, vel sic sententiando, quia tunc non potest: secus si pro iuste sententiando. vt colligit ex dict. Par. de Put. vbi supra. Et ita tenet Montal. in d. l. 2. tit. 2. foro legu. l. 2. in gl. que le den. vbi tenet, q. nõ intelligitur iudicem corrupere, qui cauet de cõseruado iudicem indemnem, si cõstet q. habet bonam causam. per dictum Bart. in d. §. si fugitiuum. & Bald. in d. e. cum ab o. n. 3. Nã iudex quæ facit licite p. executione sui officij, potest recipere cõseruationem suæ indemnitate. vt dicit esse casus vnicus in d. l. 1. C. de magif. conue. Sed non põt accipere pignus propter hoc, vt dixi, quia tunc res interuenit. arg. l. litigatore. §. 1. & 2. ff. de arbi. & vide Hippolyt. de Marfilij in repetitio. rubri. ff. de

fideiusso. numer. 316. & 31. * Et Peregrina in parte. solutio. 66. in gloss. iudici column. 2. idem tenet scilicet quod qui conseruat iudicem indemnem, intelligitur eum corrupere si non constat quod habet bonam causam, nisi forte dedisset pignus: quia tunc res interuenit, quia iudex in his quæ facit licite: pro executione officij potest recipere indemnitate cõseruationem. per dict. l. 1. C. de magiftra. conue. * ¶ Et Ange. in d. l. 1. quæ incipit. vt puta. ff. de cõdi. ob turp. caus. vbi tenet idem, scilicet, q. si promissum fuerit iudici eum seruare indemnem tempore syndicatus vt sententiam ferat, vel vt excarcerari faciat carceratum ad sui instantiam, & nil recipit, sed solum seruatur indemnem, non incurrit poenam, & contra suum promissorem habet actionem, quam cedere tenetur ei, in cuius præiudicium relaxatio facta fuit per dict. §. si fugitiuum. quia quæcunque permittuntur licite de iure, illa eadem licite deducuntur in pactum, nec contrahitur simonia. vt per Innocen. in capitulo. ad audientiam. de rescrip. Vide tu tamen pragmaticam in ordinationibus Cancellariæ Vallisoleti, vbi tenet, quod nullus iudex dictæ curiæ, & Cancellariæ, recipiat cautionem indemnitate ex parte, in cuius fauorem sententia debet proferri sub poena centum regalium. ¶ Et quod non valeat promissio facta iudici, vt pro me ferat sententiam. tenet dictus Paris de Puteo in dict. tracta. in parte, an si tempore sententiæ. folio. 193. nume. 4. quia non licet vendere iustum iudicium. vt in capitulo. cum ab omni. de vita & honestate. cleri. & capitulo. non licet. ii. quæ. 3. tamen valet promissio de indemnitate. vt ibi per eum & Bald. in margarita, versic. iudex. versicul. 78. Quod est verum, vt dixi, quando aliquid iuste facit, quia tunc non dicitur corruptus. vt Bald. & docto. in dicta. l. 1. C. de poena iudi. qui mal. iudi. & C. de conueni. fisci debito. lib. 10. & Bart. in l. 1. §. fina. ff. de calumniato. ¶ Quod secus est in syndico: ¶ quia si syndicus communitatis, qui ex forma statuti tenetur sub poena denunciare omnia maleficia, & ad preces alicuius noluit denunciare, & ille promissit syndico eum indemnem seruare, quod talis promissio non valet, & tenetur ad poenam statuti, non obstante tali promissione inualida. tenet singulariter Alexand. in dicta. l. iurisgentium. §. si ob maleficia. ff. de pactis. numero. 5. post Bartol. in l. a reo. §. fina. ff. de fideiusso. Quod facit contra istos promotores fiscales: quia ex forma Pragmaticæ tenentur denunciare omnia maleficia, quod tenentur, si non denuntiat, licet accipiant cõseruationem indemnitate: quod nota.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex, qui donationem recepit in syndicatu, tenetur, quia dicitur corruptus, sicut si pecuniã recepisset.
- 2 Donatio est lucri datio.
- 3 Iudex dicitur commodum bursale recipisse, si donationem, vel pecuniã recepit.
- 4 Pecuniã appellatione continetur omne quod sit, vel esse potest in patrimonio.
- 5 Donationem remuneratoriam ex gestis ante officium, licite recepit iudex.
- 6 Sententia lata donatione, vel pretio, est nulla ipso iure. & numer. 10.
- 7 Pecunia data iudici, vt iudicet, an repetatur.
- 8 Iudex indebitè aliquid recipiẽs à subditis, conuentus ciuilitè, an teneatur ad quadruplum.
- 9 Quilibet de populo an potest agere contra iudicem.
- 10 Dans iudici pecuniã, vt secundum iustitiã sententiam proferat, an causam perdat.
- 11 Venalis non dicitur sententia, si post eam latam iudici fuit data pecunia, tamen iudex punitur.
- 12 Sententia an valeat, si pecunia non est data, sed promissa.
- 13 Sententia an valeat, si vnus ex iudicibus fuit corruptus.
- 14 Qui corrumpit iudicem, pecuniã ei dando, an puniatur.
- 15 Lex imponens poenam recipienti aliquid per barateriam, habet locum in dante.
- 16 Accusator, seu accusatus dans aliquid iudici, an puniatur.
- 17 Correlatiuorum natura est communis vtrique extremo: & vno contrahentium prohibito, vel permissio, alter cõsetur prohibitus, vel promissus.
- 18 Actor obtinens specialem cõmissionem, vt in causa ciuili reus debeat personalitè comparere in iudicio, ipsemet actor tenetur quoque comparere.
- 19 Prohibita emptians, videtur prohibita venditio.
- 20 Officialis præsidis, qui accepit pecuniã, & pollicetur præsidem certam sententiam laturum super crimine, punitur sicut corruptor.
- 21 Iudex, qui malè iudicat, ex eodem processu potest ciuilitè & criminalitè puniri, & an debeat iudex citari.
- 22 Iudices propter quæstum pecuniæ non debent innoxios condemnare, & noxios ad præstationem adiuuare.
- 23 Paria sunt iustitiã vendere, & simoniam committere.
- 24 Grauius est vendere iustitiã, quàm præbendam.
- 25 Iudex, an videatur corruptus, si à feneratorè gratis pecuniã recepit.
- 26 An valeat sententia arbitratorum, si sint corrupti.
- 27 Corruptens notarium actorum, punitur, & causam perdit.
- 28 Falsans acta, an causam perdat.
- 29 Quid in corruptente procuratorem partis aduersæ.
- 30 Quid in desigillante acta transmissa cõsultori.
- 31 Omnia iura statuta in fisco habent locum in priuato, nisi lege dicatur, quod sit speciale in fisco.
- 32 An qui fuit conatus subtrahere aduersarij probationes, perdat causam.
- 33 Cancellans nomen procuratoris, quod est in mandato, committit falsum, & punitur.
- 34 Occultans acta iudicij, vt veritas occultetur, punitur.
- 35 Desigillans acta probatoria, an puniatur.
- 36 Barateria generalitè committitur ab officiali, cum aliquid recipit à priuato vt faciat non faciendã, vel omittat ea, quæ sunt faciendã.
- 37 Barateria vnde dicatur.
- 38 Iudices, qui furtis, & sceleribus cõuincuntur perdunt priuilegium, & dignitatẽ ut quisq; tant, & tanquã plebei & pessimi cõdemnantur, & quoque poena periury puniuntur.
- 39 Libellus contra iudicem, qui barateriã cõmissit.
- 40 Responso iudicis ad dictum libellum.

- 41 *Querelans de iudice iniuste, patitur talem pœnam, qualem iudex si verum esset.*
- 42 *Officialis, qui absolutus fuit in syndicatu, an potest agere actione iniuriarum contra eum qui non probavit, & egit contra eum.*
- 43 *An officialis, qui barateria tentavit, & non perfecit, puniatur.*
- 44 *Barateria quomodo probatur.*
- 45 *Officialis, qui in syndicatu timet condemnationem ex aliqua barateria, an potest offerre solutionem ante cõdemnationem, vt eam euitet.*
- 46 *Condẽnatus de barateria in syndicatu, nõ potest amplius ad similem officium aspirare.*

Y Donacion. Y Similis text. in .s. scriptum. in auth. vt iudic. sine quoquo suffragio. coll. 2. ibi, acciperet à nostris subiectis, aliàs tenetur in syndicatu iudex, qui istam donationem recipit: quia dicitur corruptus, sicut si recepisset pecuniam. vt text. & ibi Bald. in. d. l. obseruare. §. proficisci. ff. de officio. proconsul. & lega. & in. l. 1. ff. de ambitu. & tenetur fisco. l. in hæredem. ff. de calumnia. quia donatio, ¶ est luci datio. vt tenet Cynus in. l. cum sponsa. C. de donatio. ante nupti. ¶ Et dicitur donationem, ¶ vel pecuniam recepisse, quocumq; modo burfale senserit. vt in. l. prima. §. si pecuniam. ff. de calumnia. vbi appellatione ¶ pecuniarum continetur omne, quod sit, vel esse potest in patrimonio. vt in. l. 4. ff. de verbo. significati. & tenetur de calumnia, etiam si recipit pecuniam, vel aliquid loco eius extra iudicium. vt in. l. si quis publicanus. & ibi Bart. ff. eo. ¶ Quod intellige in donatione pura. secus in donatione remuneratoria ¶ ex gestis ante officium, quia tunc licitè recipit. l. Aquili. Regulus. ff. de donatio. tenet Paris de Puteo. in dicto tractat. syndica. in parte. officiales. folio. 87. in fine. & tenet Alex. in. l. principalibus. ff. si certum petatur. n. 4. versicul. secundo limita. ¶ Intantum, quod sententia ¶ lata pretio, vel donatione, est ipso iure nulla. vt in. l. venales. & ibi doct. C. quando prouo. non est neces. & Archi. in. c. qui rectè. ii. q. 3. vbi tenet, quod sicut in mutuo non debet expectari pecunia ex pacto, ita nec in sententia. Et sicut qui in mutuo ex pacto accepit pecuniam, potest inde condẽnari ab ecclesia: sic & sententia data per pecuniam promissam irritatur. §. venales. 2. q. 6. Et sicut usurarius, qui præter pactum pecuniam accepit, peccat, & nõ potest exinde ab ecclesia condẽnari: sic & iudex, qui præter pactum pecuniam accepit, peccat, tamẽ sententia nõ irritatur. ¶ Ex quo dicto Archi. notatur, qd ad hoc, vt sententia ex pretio lata irritetur, requiritur, qd tale pretium sic datum ex pacto inuito inter iudicem, & datem, aliàs secus: quia vt ibi dicit Archi. licitè potest dari publice pro iusta sententia obtinenda, & pro vero testimonio, & leges supra dictæ habent locum, cum est dubium quo animo detur pecunia secundum Lanf. quia est intelligendum de tali munere & pecunia ratione cuius deuinet à iustitia. argumento. in. capitul. & si questiones de simonia. & l. solent. ff. de offi. procõsu. Et glo. in. d. c. qui rectè tenet, qd licet simpliciter quis det iudici vt iudicet, vel testi vt iustè testetur, licet non peccet in dando, tamen repetit quod dedit. 14. q. 5. c. nõ sanè. & gl. ibi tenet, qd talis ¶ repetit pecuniam, si non eo animo dat, vt iudicem corrumpat: nam si dat eo animo vt ius, & quietem sibi conferuet, tunc potest repetere. vt probatur in. c. dilectus. de simo. Et idè tenet tex. singula. in. l. 27. tit. 22. par. 3. vbi ait, qd si litigans donet aliquid iudici simpliciter, vel vt iniustè iudicet, aut differat litè, non poterit repetere, sed fisco applicatur, cui turpia ex officio lucra acquisita accrescunt. Illud verò quod dedit, vt iustitiam faciat, licitè potest repetere: quia tunc turpitudine repetendi fuit ex parte iudicis causata. & cum ea. l. cõcordat tẽ. in. l. i. ff. de cõd. ob turp. caus. & tenet Specula. in titulo de sententia. §. quæ sit pœna. versul. sed nõ quid ille qui dedit. & cõcordat tex. in. l. luci. ff. de iure fisci. Et idè tenet Archi. Florenti. in. 3. parte. titul. 9. c. 2. in princip. quæ vide. & dicit, qd cum ex officio suo teneatur gratis iudicare, & bene, turpiter accepit, & crimen concussionis commisit: quia non licet vendere iustum iudicium. ¶ Et sic dicit, qd iudex tenetur restituere ei qui dedit per. d. glo. in. d. c. non sanè. 14. q. 5. & idem inquit ipse Floren. esse si ex aliqua causa oportebat cum nõ iudicare: & nihilominus vt non iudicaret accepit: nam tenetur restituere parti qui dedit. 1. q. 1. c. iubemus. & ca. nemo de simonia. ¶ Et Paris de Puteo. in dicto tractat. syndicat. in parte, an si tempore sententiarum. fol. 93. nu. 2. tenet, ¶ quod si iudex indebitè aliquid accepit à subditis, conuentus ciuilitè, in quadruplũ tenetur. vt in. l. 1. C. ad. l. Iuli. repet. vbi dicit, qd gl. ibi tenet, qd totum illud applicatur fisco. ¶ Ad quam pœnam ¶ quilibet de populo potest agere, quia actio est popularis: tñ si parti acquireretur solueti, tunc pro parte sibi cõpeteret actio, & eius hæredi. glo. in. l. 2. ff. eod. ad. l. Iul. repe. Et etiã vbi criminaliter ageretur, cuiuslibet daretur potentia accusandi. vt in. l. si. eo. tit. quia crimen est publicum, secundum Ange. in. d. l. 1. & Par. de Puteo. vbi supra. ¶ Quinimo dicit dict. Puteo. in parte, corruptio. fol. 92. nu. 10. qd non licet dare pecuniam iudici: vt etiã ferat sententiam secundum iustitiam, nec iudici est licitum recipere. vt in. l. penultima. ff. de conditione. ob turpem caus. sicut non licet testi recipere, vt testimonium deferat secundum veritatem, quia falsi tenetur. vt Bart. in. l. 1. §. primo. ff. de falsi. ¶ Et si dat iudici pecuniam ¶ vt secundum iustitiam sententiam proferat, perdit causam, & non potest ab eo repeti. vt gloss. in dicta. l. 1. de condi. ob tur. caus. Et idem tenet Iaf. ibi, numer. 3. vbi ait, quod quando datur iudici pecunia solum ad finem, vt causam expediat, perdit causam, tamen datum potest repetere. & ita dicit tenere ibi Alexã. & docto. Et de ista materia corruptionis vide latè ibi per dict. Pari. de Puteo. cum versul. sequentibus. & vi. text. singula. in. l. 52. titu. 14. parti. 5. vbi latè de hoc. ¶ Et in. dict. l. 27. tit. 22. part. 3. & vi. Peregrin. in parte. falsitas. q. 2. in glo. recipienti, vbi iudex qui accepit pecuniam vt veram sententiam det punitur. ¶ ¶ Vide tu Bal. in. c. si iustus. de appella. nu. 11. vbi tenet, qd licet sententia non valeat, si fuit aliquid datum iudici pro ea ferenda. vt in. d. l. venales. tamen licitum est iudici dare pecuniam pro vera sententia, & testi pro vero testimonio, dummodo detur publicè, & nõ secretò: nec ista dicitur corruptela, sed cautela, & redimere vexationem suam, & sententia est valida. Et ideo dicit idem Bald. quod si iudex non vult facere tibi iustitiam sine simonia, ex parte tua sis cautus: si potes des ei pecuniam coram duobus testibus, & tabellione, alioquin omnino abstineas: tamen licet sententia sit valida, iudex punitur, per supradicta. ¶ Sed vnum scias, & menti tene, quod si pecunia sit data ¶ iudici post latam sententiam, tunc sententia valet, nec dicitur venalis, nec poterit iudex puniri de barateria. tenet Felin. in capit. tua nos. de simoni. & Hippolytus de Marsil. in singula. 190. & in. l. lege Cornelia. ff. ad. l. Corneli. de ficarijs. nu. 4. Sed ego credo, qd licet valeat sententia, tamen iudex punitur, quia etiam post sententiam nil potest recipere. vt in. l. 30. tit. 15. lib. 2. in ordi. regal. vt dixi supra in glo. no recipira. 1. colũ. Et pro ista mea opinione est dictum expressum Paris de Puteo. in. d. tract. in parte, cõfiliarij officiales. nu. 2. foli. 194. vbi ait, quod intantum iudex prohibetur præmium accipere, qd si post sententiam accepit, in syndicatu conuenitur. Quia qui recepit pretium post factum, punitur ac si recepisset ante factum allegando Bal.

12 ¶ Quid si pecunia ¶ non sit data, sed tantum est promissa? Dicit Bald. in consilio. 490. incipiente, Proponitur. 4. volu. qd sit nulla: si est lata in fauore promittentis. De quo dubitat dictus Hippolyt. de Marsil. in. d. singula. 190. quia communiter ante sententiam partes promittunt iudicibus maria, & montes, sed post prolationem ipsius nec dum non obseruat promissa, & nec partem promissorum, imò sæpe fingunt eum non cognoscere: & qui viderunt, testimonium perhibuerunt secundum eum. ¶ Sed quid si plures ¶ iudices simul iudicauerunt, & vnus eorum sit corruptus, alijs ignorantibus, an teneat sententia? Vide singular. Ioan. And. in additio. ad Specula. in titu. de sententia. §. iuxta. in additione, quæ est in versul. ratione. num. 2. in part. c. cum ab omni. ¶ Et tene, quod non solum iudex corruptus punitur, verum etiam punitur qui eum corrupit, ¶ dando ei pecuniam, vt pro se ferat sententiam: quia diffidere videtur de iustitia, qui corrupit ministrum iustitiæ, & commodum victoriæ perditur ipso iure. vt Baldus in. l. prima. C. de pœna iudi. qui malè iudi. & tenet Montalius. in. l. 2. titu. 2. lib. 2. foro legum. in gloss. que le den. & ultra eum per Bart. text. & ibi gloss. in. l. Item apud labeonem. §. si quis virgines. ff. de iniurijs. in glo. in parte, vendidit. ¶ Quinimo vbi corruptus & corruptus sunt ambo seculares debet corumpens maiori pœna puniri quàm iudex accipiens secundum Iacob. de Bello Vifo in. §. si quis autè. in auth. vt iudices sine quoquo suffragi. & Thom. Gramma. in consil. 35. nu. 15. ¶ Ad quod facit, quod tenet dict. Hippolyt. de Marsil. in. l. circuncidere. §. seruo. nu. 6. & 7. ff. ad. l. Corne. de ficarijs. allegando Bald. in. l. ff. de calumnia. vbi tenet, quod lex imponens ¶ pœnam recipienti aliquid per barateriam, habet locum etiam in dante, & idem tenet Paris de Put. licet Hippolyt. eum non alleget in. d. tracta. in parte, corruptio. folio. 91. nume. 6. per. d. l. i. de calumnia & dicit, quod facit quoque text. in. l. 1. C. de cupressis. libro. 11. secundum Bald. ibi: & Amode. iust. in tracta. syndicat. in parte. Item in eo. columna. 2. versicul. aduerte. vbi idem tenet. Et est text. in. l. 25. titulo. 22. partit. 3. qui est singular. vbi tenet, quod ¶ accusator, qui aliquid iudici dedit, vt iniustè contra accusatum iudicaret, perdet causam, & patietur alias pœnas, de quibus in. l. 24. eodem titulo. ead. partit. ¶ Accusatus vero corumpens dono vel promissione iudicem, pro confessio habetur, nisi sit certum eum fore in fontem, sed litis formidine hæc constat fecisse. ¶ Si autem est causa ciuilis, quilibet dans, aut promittens, perdit causam, & soluet regi triplũ dato-

13 ¶ Sed quid si plures ¶ iudices simul iudicauerunt, & vnus eorum sit corruptus, alijs ignorantibus, an teneat sententia? Vide singular. Ioan. And. in additio. ad Specula. in titu. de sententia. §. iuxta. in additione, quæ est in versul. ratione. num. 2. in part. c. cum ab omni. ¶ Et tene, quod non solum iudex corruptus punitur, verum etiam punitur qui eum corrupit, ¶ dando ei pecuniam, vt pro se ferat sententiam: quia diffidere videtur de iustitia, qui corrupit ministrum iustitiæ, & commodum victoriæ perditur ipso iure. vt Baldus in. l. prima. C. de pœna iudi. qui malè iudi. & tenet Montalius. in. l. 2. titu. 2. lib. 2. foro legum. in gloss. que le den. & ultra eum per Bart. text. & ibi gloss. in. l. Item apud labeonem. §. si quis virgines. ff. de iniurijs. in glo. in parte, vendidit. ¶ Quinimo vbi corruptus & corruptus sunt ambo seculares debet corumpens maiori pœna puniri quàm iudex accipiens secundum Iacob. de Bello Vifo in. §. si quis autè. in auth. vt iudices sine quoquo suffragi. & Thom. Gramma. in consil. 35. nu. 15. ¶ Ad quod facit, quod tenet dict. Hippolyt. de Marsil. in. l. circuncidere. §. seruo. nu. 6. & 7. ff. ad. l. Corne. de ficarijs. allegando Bald. in. l. ff. de calumnia. vbi tenet, quod lex imponens ¶ pœnam recipienti aliquid per barateriam, habet locum etiam in dante, & idem tenet Paris de Put. licet Hippolyt. eum non alleget in. d. tracta. in parte, corruptio. folio. 91. nume. 6. per. d. l. i. de calumnia & dicit, quod facit quoque text. in. l. 1. C. de cupressis. libro. 11. secundum Bald. ibi: & Amode. iust. in tracta. syndicat. in parte. Item in eo. columna. 2. versicul. aduerte. vbi idem tenet. Et est text. in. l. 25. titulo. 22. partit. 3. qui est singular. vbi tenet, quod ¶ accusator, qui aliquid iudici dedit, vt iniustè contra accusatum iudicaret, perdet causam, & patietur alias pœnas, de quibus in. l. 24. eodem titulo. ead. partit. ¶ Accusatus vero corumpens dono vel promissione iudicem, pro confessio habetur, nisi sit certum eum fore in fontem, sed litis formidine hæc constat fecisse. ¶ Si autem est causa ciuilis, quilibet dans, aut promittens, perdit causam, & soluet regi triplũ dato-

14 ¶ Sed quid si plures ¶ iudices simul iudicauerunt, & vnus eorum sit corruptus, alijs ignorantibus, an teneat sententia? Vide singular. Ioan. And. in additio. ad Specula. in titu. de sententia. §. iuxta. in additione, quæ est in versul. ratione. num. 2. in part. c. cum ab omni. ¶ Et tene, quod non solum iudex corruptus punitur, verum etiam punitur qui eum corrupit, ¶ dando ei pecuniam, vt pro se ferat sententiam: quia diffidere videtur de iustitia, qui corrupit ministrum iustitiæ, & commodum victoriæ perditur ipso iure. vt Baldus in. l. prima. C. de pœna iudi. qui malè iudi. & tenet Montalius. in. l. 2. titu. 2. lib. 2. foro legum. in gloss. que le den. & ultra eum per Bart. text. & ibi gloss. in. l. Item apud labeonem. §. si quis virgines. ff. de iniurijs. in glo. in parte, vendidit. ¶ Quinimo vbi corruptus & corruptus sunt ambo seculares debet corumpens maiori pœna puniri quàm iudex accipiens secundum Iacob. de Bello Vifo in. §. si quis autè. in auth. vt iudices sine quoquo suffragi. & Thom. Gramma. in consil. 35. nu. 15. ¶ Ad quod facit, quod tenet dict. Hippolyt. de Marsil. in. l. circuncidere. §. seruo. nu. 6. & 7. ff. ad. l. Corne. de ficarijs. allegando Bald. in. l. ff. de calumnia. vbi tenet, quod lex imponens ¶ pœnam recipienti aliquid per barateriam, habet locum etiam in dante, & idem tenet Paris de Put. licet Hippolyt. eum non alleget in. d. tracta. in parte, corruptio. folio. 91. nume. 6. per. d. l. i. de calumnia & dicit, quod facit quoque text. in. l. 1. C. de cupressis. libro. 11. secundum Bald. ibi: & Amode. iust. in tracta. syndicat. in parte. Item in eo. columna. 2. versicul. aduerte. vbi idem tenet. Et est text. in. l. 25. titulo. 22. partit. 3. qui est singular. vbi tenet, quod ¶ accusator, qui aliquid iudici dedit, vt iniustè contra accusatum iudicaret, perdet causam, & patietur alias pœnas, de quibus in. l. 24. eodem titulo. ead. partit. ¶ Accusatus vero corumpens dono vel promissione iudicem, pro confessio habetur, nisi sit certum eum fore in fontem, sed litis formidine hæc constat fecisse. ¶ Si autem est causa ciuilis, quilibet dans, aut promittens, perdit causam, & soluet regi triplũ dato-

datorum, aut duplum promissorū. Sed si Cor-
rector se sponte deregat, & probet regi, vel suo
maiori, nullam patitur pœnam: si autem non
probet, soluet regis litiſtimationem, si causa
fuit ciuiliſ, si criminalis, perdit omnia bona fi-
ſco applicanda, & iudex purget se per iuramen-
tum. nam diffidentia iuſtæ ſe nententiæ ſpem ne-
gotij depoſuit in pecuniæ corruptelam. vt ibi
per Montaluum in dict. l. par. & tex. & ibi Hip-
polyt. de Marſil. in l. qui duobus. ff. de falſi. vbi
qui iudicem corrumpit, tenetur pœna falſi. ¶ Et
17 facit ꝑ quod dicit Bald. in c. 2. vlti. co. de proba-
tio. vbi ait, ꝑ natura correlatiuorū eſt cōmunis
vtriq; extremo: & vno contrahentium prohibi-
to, vel permiſſo, alter cenſetur prohibitus, vel
permiſſus. per. ca. 2. de mutuis petitiō. ¶ Et ideo
dixit domi. in c. vnico. de dolo & contu. libr. 6.
18 ꝑ si actor ꝑ obtinuit ſpecialeſ commiſſionem,
ꝑ in cauſa ciuili reus debeat perſonaliter com-
parere in iudicio, ꝑ tunc tenetur etiā ipſe actor
comparere perſonaliter. ¶ Et illud, quod tenet
Bar. in l. fin. C. de exacto. tribu. lib. 10. vbi quan-
do lex Imperialis prohibet emere, comprehen-
dit etiā eccleſiam. & ibi Angel. dicit, quod
19 prohibita emptione, intelligitur eſſe ꝑ prohibi-
ta veditio. & illam doctrinam ſequitur Barb. in
capit. primo. col. pe. de teſtament. & facit quod
tenet Barto. in l. fin. C. de indiſta viduitate tol-
le. & Abb. in proœmi. Gregori. 8. colum. num.
20. & ibi Sebaſt. Sapi. in additiō. licet cōtrarium
teneat dictus Abb. in ca. primo. col. 3. de locato.
quia ibi additiō tenet contra Abb. de quo ibi
per eum. & per dictum Hippolyt. in dict. l. circū
cidere. §. ſeruo. vbi latè. vbi quoque ait, ꝑ ſtan-
te ſtatuto quod nullus poſſit eniere ſine licētia
alicuius officialis, includitur etiā venditor. per
Barto. in l. fi. C. de accepti. per text. & ibi Bart.
in dict. l. 2. C. de cupreſſi. lib. 11. ¶ Ex iſta conne-
xione poteſt eſſe illud, quod tenet tex. in l. qui
explicandi. C. de accuſa. & Angel. & Bal. ibi. vbi
20 tenent, quod officialis ꝑ præſidis, qui acceptat
pecuniam, & pollicetur præſidem certam ſentē-
tiam laturum ſuper crimine, punitur quemad-
modum & corruptor, non tamen eadem pœna.
Quod dicit Angel. ibi, quod facit contra barate-
rios, qui accipiunt promiſſionem pecuniæ, pol-
licendo iudicem condemnaturum, vel abſolutu-
rum ad ſuam inſtantiā, ꝑ extenditur ſecundū
Angel. ibi, & habeat locum in cauſa criminali,
in qualiſcūq; eſt pro ſanguine ſuo redimendo
corrūpere hominē: quia licet promittēs, vel ſol-
uēs vt abſoluatur nō puniatur, tñ qui pollicetur
pro pecunia iudicē laturū ſentētia abſolutoria,
iniuriā facit iudici, cuius animi motū detegit, &

reuelat, & ideo ſibi iniuriarū tenetur. text. dicit
Ang. eſſe in l. item apud labeonē. §. idē ergo. ff.
de iniur. & ideo ſecundū eū poterit in inſulā rele-
gari. vt in l. fi. ff. de iniurijs. & cum hoc tranſit, li-
cet dicat, ꝑ Bar. relinquit cogitādū. quod ſequi-
tur dictus Paris de Pu. in d. tract. in d. parte, cor-
ruptio. n. 11. Quod eſt notandū cōtra iſtos ſequa-
ces, & amicos iudicū: quia multotiēs talem pro-
miſſionē faciunt donis, vel pecunijs iudicibus
ignorātibus, qui poſſunt condēnari vt corrupto
21 reſiudicū. ¶ Quoq; dic, ꝑ talis iudex, ꝑ qui ſic
iudicauit ex eodem proceſſu, poteſt puniri ciui-
liter, & criminaliter. Et eſt ſpeciale in iudicibus
delinquentibus in officio ſuo, ꝑ ſimul, & ſemel
puniantur. ita tenet Bal. in d. l. venales. per tex.
quē dicit eſſe notabi. in §. oportet. el. 1. vt in au-
then. vt iudic. ſine quoq; ſuffragi. ſuprà allega-
* Et an debeat citari, dic ꝑ ſic, vt Abb. & melius
Feli. in c. ſacro. de ſent. excommu. num. 9. & eſt
tex. ſingul. in c. venerabilibus. §. 1. de ſent. excō-
mu. libr. 6. & vi. Angel. in tracta. maleficiorū in
parte Gaio appellante: & ibi Auguſti. num. 27.
& Abb. in c. cū ſpeciali. §. porro. de appellatio.
nu. 8. & ibi vi. quid quando agitur cauſa in gra-
du appellatiōis: & vi. Peregrini. in parte iudex.
q. 5. in glo. aduocatus & vi. glo. inſtrū. in cap. 3. in
glo. abogados. nu. 6. verſi. ſed quando. * Tamen iu-
dex in ſyndicatu poteſt ex nouis allegationib⁹
defendere ſuam ſententiā, & oſtendere cōdem-
natū ius nō fouere, vt dixi ſuprà in iſto. c. in gl.
22 *el derecho a las partes.* in fine. ¶ Et quia iudices ꝑ
propter quæſtū pecuniæ non debēt innoxios
condēnare, & noxios verò ad præſtationē adiu-
uare. vt in d. auth. vt iud. ſine quoquo ſuffra. §.
quapropter. ibi, adminiſtratiōes nūquam: quia
iudices auari neſciūt quantū delinquit. nā cū
vēdūt aliena crimina, ſua faciūt eſſe peccata: vn-
23 de paria ſunt iuſtitiā vēdere, ꝑ & ſimoniā cōmit-
tere. vt in c. accepimus. de purga. cano. imò gra-
24 uius eſt vēdere iuſtitiā, quā præbendā, ꝑ quia le-
gimus Chriſtū eſſe iuſtitiā. c. exiſtimat. 11. q. 3.
nō autē legitur eſſe præbēda. Sed culpa tāto eſt
grauior, quāto res, in qua culpatur, & ſanctior.
vt ait Bernardus. cū vēdere ergo præbendā inter
cætera crimina grauius reputetur. c. ſi. 1. q. 7. ven-
dere iuſtitiā, quæ eſt Chriſtus, grauiſſimū eſt cē-
ſendū. ita tenet Luc. de Pen. in l. 1. C. de deſer. li.
12. co. 16. Et vi. Bal. in d. l. venales. vbi ait, ꝑ nō v-
25 detur iudex corruptus ꝑ pecunia, qui a ſcenera-
tore gratis recepit. vt per Specul. in ti. de vſu. li-
cet dicat ꝑ facit in cōtrariū. l. quin etiā. ff. de ca-
26 lū. ¶ Quid ſi arbitri ſunt corrupti, ꝑ an eius ſen-
tentia valeat, vi. ibi glo. & docto. in d. l. venales.
¶ Et nō ſolū corrūpēs iudicē punitur, ſed etiam
ille,

27 ille, qui corrūpit notariū ꝑ actorum, perdit cau-
ſam. l. qui in fraudē. §. quotiens. ff. de iure ſiſci.
& l. ſi quis obtexerit. ff. de falſi. & l. ſi quis ali-
quid. §. in ſtrumēta. ff. de pœnis. & not. Bal. in l.
de eo. C. de pœna iudi. qui malē iudi. & Motal.
in d. gl. *que le den.* & d. Pari. de Pute. vbi ſuprà in
parte, corruptio. nu. 7. Et iſta eſt cōmunis opin.
ſecundū Feli. in cap. venerabilis. de excep. 5. co.
28 verſi. vtrum ſi falſans. vbi quoque tenet, ꝑ ꝑ fal-
ſans acta cauſa, perdit cauſam. vt Barto. in dict.
§. quotiens. & Bal. in l. qui teſtamen. ff. de excu-
ſa. tuto. & in l. 1. §. 2. in fine. ff. de calūnia. Quod
eſt ſecus in corrumpente aduocatum ſecundū
29 eum ibi. ¶ Quod extendit ꝑ Feli. in corrumpen-
te procuratorem partis aduerſe, vel ipſam par-
tē, ſi cauſa reſpicit intereſſe etiā alterius, quā
partis. vt in d. §. 2. & ibi pulchrē Bart. & in l. qui
falſam. C. de falſis inſtrū. & Ang. dicit cōmunē
opi. eſſe in l. prima in fine. ff. de his qui teſta.
30 len. ¶ Dicens ꝑ idem eſſe in deſigillante acta trāſ-
miſſa conſultori. per d. §. quotiēs. Sed in hoc di-
cit Feli. vbi ſuprà, ꝑ Ang. non bene loquitur, quia
iure non cauetur ſecundū Imo. in d. l. prima.
ff. de his, qui teſt. delen. per. c. cū olim. lo. 2. de
offic. delega. Iunctis verbis Bart. in l. qui teſta-
mentū. ff. de falſis. & vi. Imo. in l. diuus. ff. de re
iudica. Et licet Feli. non dicat, dic ꝑ talis deſigil-
lans, & ſubtrahens præſumitur fouere malā cau-
ſam, ſicut ille, qui alteri parti aduocatos ſubtra-
hit. vt tenet Romanus in conſil. 346. col. 3. Et licet
Abb. ibi in d. c. cū venerabilis. poſt multa
teneat, ꝑ falſans acta, non perdat cauſam, quia
cautū non reperitur: & ꝑ tex. in d. §. quotiens.
loquatur in cauſa ſiſcali, quia imò eſt cautum il-
lud, quod tenet opi. cōmunis: nec ibi in. dict. §.
quotiens. ſit ſpeciale in ſiſco, ſecundū Cardi. in
dict. c. cū venerabilis. prout refert & ſequitur
Andre. Sicul. in d. cap. cū olim. & quia omnia
31 ꝑ iura ſtatuta in ſiſco, habent locum in priuato,
niſi in lege dicatur, ꝑ ſit ſpeciale in ſiſco. vt te-
net laſ. in §. in bonæ fidei. Inſti. de actio. colū. 11.
& glo. in l. prima. C. de peti. hæredi. & glo. in l.
prima. ff. quod cuius. vniuerſi. nomi. & laſ. in l.
nec quicquā. ff. de edendo. in principio. & Pau.
de Caſt. in l. reſcriptū. ff. de pactis. nu. 4. & in l.
itē veniunt. §. adaptanda. verſi. in priuatorū. ff.
de peti. hæredi. ¶ Sed dic melius ſecundū Fel.
vbi ſuprà, ꝑ tex. in d. §. quotiens. dicit, ꝑ quo-
tiens apud ſiſcū cauſa agitur, gl. exponit. 1. apud
procuratōrē ſiſci, & tu ſciſ, ꝑ procurator ſiſci co-
gnoscere pōt inter duos priuatos conſentiētes.
vt in l. cū vendente. ibi, ſi volueris. C. vbi ſi
cauſ. ſiſca. & l. cū eorū. C. de ſenten. ergo tex.
in d. §. quotiens. loquitur generaliter. ¶ Fortius

32 dicit Innoc. in c. intimauit. de teſti. ꝑ qui ꝑ cona-
tus fuit aduerſario ſubtrahere probationes, de-
bet perdere cauſam. & ſequitur Ang. in l. 1. §. ſi
reus. ff. de eo per quē factū eſt. Sed hoc non eſt
tenendum ſecundū Feli. vbi ſuprà ſecundū
Bal. in d. c. intimauit. quia ſi eſſet, nō oportebat
ibi examinare teſtes ſuper cauſa. idem Bal. in l.
prouidendum. C. de poſtula. & Abb. in c. cū
cauſam. de teſti. vlti. col. ibi, ego dicerē, vbi ait, ꝑ
licet talis probatio per partem ſubtrahā habe-
tur pro facta odio illius. l. ſi de poſſeſſiōe. C. de
proba. non tamen perdit ille ex hoc cauſam. pa-
tet per. c. peruenit. lo. 1. de teſti. cogen. & c. cōſti-
tutus. de teſti. vbi aliter punitur. ex quibus re-
probatur glo. ſi. in c. venerabilis. in fine. de reli-
gioſ. domi. Et prædictis adde Petrū de Anchar.
in conſil. 381. vbi tenet dictam cōmunem opinio-
nē, de qua ſuprà, quam etiam ſentit Bart. in l. ſi
quis obrepreſerit. quæ omnia dicit Feli. vbi ſuprà
33 notāda vt noua. ¶ Ad idem facit, quod ꝑ tenet
Ioan. de Ana. in conſil. 12. vbi tenet: ꝑ qui cancel-
lat nomen procuratoris, qui eſt in mandato, cō-
mittit falſum, & debet puniri, etiā ſi officiū pro-
curatoris ſit finitū: quia negari non pōt, quin
ſcriptura dicatur mutata ſiue ſublata, ergo falſa.
iuxta notata in c. in memoria. 19. diſtin. & in ca.
licet. de crimi. falſi. quia talis cancellatio nō ſpe-
ctabat ad ipſum. argumen. in l. 1. per totū. C. nec
quis in ſua cauſa. & ſic ꝑ commiſit falſitatem pu-
nibilē. Pro quo dicit Ana. ꝑ eſt dictum Angeli
in l. prima. ff. de publicis iudi. vbi ait, ꝑ ille, qui
34 occultat ꝑ acta iudicij, vt veritas occultetur, inci-
dit in pœnam falſi, ergo ipſe qui cācellat. ¶ Qui
nimo dicit ibi Ludoui. Boguli. in additiō, ꝑ tale
crimē eſt publicū, & quilibet de populo admit-
titur ad accuſandum. vt Inſtitu. de publicis iud.
in principio. & qui ſic cancellauit, debet puniri.
per l. corneliam. de fal. vt voluit in terminis An-
gel. in l. 2. ff. de publicis iudi. vbi dicit ſe vidiffe
de facto ſeruatū in ciuitate Peruſij in quodam
qui vocabatur Ang. & ſic quod quilibet admit-
tatur ad accuſandum eum, qui ſubtrahit acta iu-
dicij, vt veritas occultet: ſed iſte plus fecit, quia
cancellauit acta iudicij: & ſic verificatur doctri-
na gloſſæ. in l. Paulus. ff. de falſi. ¶ Quoque fa-
cit quod tenet Ludo. Roma. in conſil. 346. col.
3. verſi. cæterum. vbi tenet, ꝑ quod ſi alter ex liti-
gantibus deſigillat, aperit, & legit acta probato-
ria penes alterum, ſic ſecretata per iudicem, du-
pliciter punitur, primò arbitrio iudicis, ſecun-
dò, quia nō auditur ſi quid poſtea allegare velit
ad infringenda ipſa acta probatoria, quæ faciūt
pro aduerſario. vt in d. c. olim magiſter. de offi.
delega. Et intantum faciunt fidem, quod etiā ſi
I 4 aliqua

aliqua rasura quanuis in loco suspecto reperia-
tur pro altero litigante, non derogatureorum fi-
dei in his, quæ ex eisdem concipi possunt: quia
tunc rasura ipsa non præsumitur facta ab eo, in
cuius fauore acta cantant, nec eius mādato, hoc
est, quod notanter notat Hosti. & Ioan. Andre.
in. c. accepimus de fide instr. qd̄ verbū dicit Bal.
in. l. i. C. eo. ti. de fide instr. nō reperiri alibi, put
tenet dictus Ludo. Roma. in. d. consilio. ¶ Ad su-
pradiçta redeundo dic, q̄ generaliter barateria
36 ꝑ committitur ab officiali, vbi cūque aliquid rece-
pit à priuato, vt faciat non faciendā, vel omittat
ea, quæ sunt faciendā. vt in. l. i. & ibi gl. in versū.
accepit. ff. ad. l. iuli. repet. & in. l. eadem. §. si. eo.
37 ti. ¶ Et barateria ꝑ dicitur à barato, baratas: quia
iudex recipiēdo aliquid, dicitur baratāre, & per-
mutare iusticiā cum eo quod recepit: sicut reci-
piēs aliquid pro dādo beneficiū, dicitur vēdere
beneficiū. vt Amodeus Iulius in. d. tra. syn-
di. in prin. versū. §. & vide supra in glo. no recipiā
dadina. in fine. vbi quid sit furtum, & barateria.
38 ¶ Et isti iudices, qui conuicti sunt ꝑ sceleribus
& furtis in officio maculasse, perdūt priuilegiū
ex dignitate acquisitum, & tanquam plebei, &
pessimi condēnantur. vt tenet tex. in. l. iudices.
C. de dignit. lib. 12. Et ibi Luc. de Pen. colū. si. di-
cit, quod quoq; tenetur pœna periurij, cū iu-
rent nil recipere à subiectis, sed contentos esse
his annonis, quæ sibi à fisco dantur. Et vltra iu-
ramētum etiā amplius quā latrones excedūt,
cū legis quodammodo vigore id facere videā-
tur. Totius enim iusticiæ nulla capitalior est,
quā eorum, qui cū maximē faciūt, id agūt,
vt boni viri esse videantur. Et maius malum est,
cū iudex non tenetur furare, imō aliena furta
punire, si calcato iuramento spoliēt ipse subie-
ctos, quos vendicare tenetur: & qui legis autho-
ritate, seu fauore furatur, inmanissimē plusquā
latro peccare censendus est, secūdu Lucā de Pe.
vbi supra. quod nota. & vide. ¶ Optimū est sci-
39 re quomodo intentetur libellus ꝑ cōtra iudicē,
qui dictam barateriam fecit. Et dic quod conce-
ptio est talis. ¶ Coram domino potestate. & c.
Compareo omni modo, & meliori quo possū
cōtra talē: & dico, q̄ cū ipse in ista ciuitate of-
ficiū iudic. exerceret, tempore sui officij, hoc
anno, & mense tali, in domo talis, in tali camara
regnante tali, pecuniam accepit à Titio aduersa-
rio meo, ob iudicandum, vel non iudicandum,
ob interponendum decretum, vel non interpo-
nendum, & ipse iudicauit, vel interposuit decre-
tum, vel non iudicauit, per hoc enim coram vo-
bis accuso: quare peto ex vestro arbitrio eum
punire, & puniendum fore sententialiter decla-

rari. Et hoc cū criminaliter agitur. ¶ Si verò ci-
uilitate sic concipi. iunge quare peto ipsum in
quadruplum condemnari. prima. quæst. i. capi-
eum qui. & in. l. finali, in fine. C. ad. l. iuli. repe.
Tamen in hoc libello non est necesse ponere
aliquid de anno, vel mense, vel domo, vel no-
mine principis, nisi velis. Istas formas ponit
Specula. in titulo de accusatio. & inquisitio. §.
nunc formæ. versiculo secundo. numero tertio.
¶ Attamen quando contra iudicem, vel contra
40 aliquem de ꝑ sua familia libellus supra barate-
riam, vel furtum porrigitur, seu datur simplex
petitio, quod sæpe fit maliciōse, ipse iudex ne-
get contenta in dicto libello, seu petitione, &
faciat reconuentionem de iniuria, & de infamia,
& protestetur in dicta reconuentione in casu
in quo ille non probet, & alleget se nobileni,
& probum virum, iuris peritum, & optimæ
fama: quibus attentis reconueniendo ipsū,
dictus iudex ætmet infamiam, & suam iniu-
riam centum librarum, vel mille ducatorum,
attentæ eius qualitate: & offerat se probatu-
rum, quod pro dicta quantitate noluisse, reci-
pere vel sustinere tantam iniuriam, seu infamiam:
& protestetur de damnis, & expensis,
& intereſſe ipsius. vt tenet omnia supra dicta sin-
gulariter Cataldi. in tracta. syndicat. in quæstio-
ne. 281. quæ est finalis. ¶ Vbi quoque dicit,
quod ille, qui porrigit petitionem cōtra officia-
lem, non potest retrahere ab ea absque eius licē-
tia. Quæ dicta Cautela de reconuentione (iudi-
cio meo) est optima: quia facit ad. l. 2. titulo. 2.
lib. secūdo. foro. II. in fine, iam allega. vbi tenet,
*que si alguno se querellare del Alcalde a tuerto, en esta
razon aya la pena sobre dicha, que el Alcalde auria, si
tuerto yuz gasse.* & tenet Montalu. in. l. 23. titulo.
41 22. partit. tertia: vbi tenet, quod ꝑ querelans de
iudice iniuste, patietur talem pœnam, qualem
iudex, si verum esset, allegat Bartol. in. l. seruo
inuito. §. cū prætor. ff. ad Trebellian. Et licet
Bartol. ibi non dicat, tenet Paris de Puteo in
dict. tracta. in parte, Syndicatorum. folio. 25. vbi
tenet, quod in syndicato non debent calumniari,
& vexari contra honorem, & dignitatem suā,
& prouidere, quod quis non frustretur friuolis,
petitionibus, vel ineptis, & calumniosis, &
quod debent reijci tales conuiciantes officiali-
bus in fine sui officij, & eos puniri. quod nota.
¶ Tu quoque vide singulariter Pari. de Puteo
in dicto tracta. syndicat. in parte, iniuria offi-
42 cialis. folio. 131. vbi ꝑ tenet, quod officialis, qui
fuit absolutus in syndicato, potest contra quem
non probauit, & egit contra eum, agere actione
iniuriarum. per. l. item apud labeonem. §. si quis
libellos.

libellos. ff. de iniurijs. & Bartol. in. l. fin. ff. ad se-
nat. consul. turpilia. vbi si quis agit contra ali-
quem calumniosē, quod potest actione iniuria-
rum conueniri. per tex. in. l. eadem. §. si quis nō
debitorem. per eū allega. & etiam si actor iuras-
set de calumnia, & quod querelās de iudice in-
debitē in syndicato puniatur, dicit q̄ est text. in
constitu. regni prout in dict. l. fori. cauetur. & in
dict. authentica. vt iudices sine quoque suffra-
gio. §. ex aduerso. ¶ Tamen dicit, quod licet di-
cta cautela Cataldi sit utilis, & bona: tamē quia
syndicatores, qui syndicant; quærun aliquan-
do gratificare, dicit quod plures cōsultuit, quod
expectetur finis primi iudicij: quia si contingat
absolutio, tunc poterit agi actione iniuriarum.
per. l. si tibi. C. de liberali caus. & consulit, quod
agat actione iniuriarum in magna curia, vel co-
ram iustitiano regionis, quo casu potest pro par-
te protestante de calumnia punire iniuste que-
relantes contra ipsū officialem. vt ibi per eū.
vbi quoque tenet, quod debet puniri eadē pœ-
na. per. l. hinc. C. de accusatio. Sed tu tene dictā
cautelam Cataldi. & facias dictam reconuentionem:
& si non facis, potes postquam absolutus
fueris intentare actionem iniuriarum principa-
liter contra querelantem: quia utroque modo
iudex tenetur condemnare querelantem inde-
bitē, modo reconueniatur, vel postea principa-
liter accusetur per supradicta. ¶ Et vide Guido.
Pap. in singula. 358. §. iudex à quo. vbi in alio ca-
sa tenet, quod iudex à quo non debet reputare
ad iniuriam, si appellans dicat in appellatione
sententiam iniquam: quia illa verba de consue-
tudine non important iniuriam. Secus si diceret
sententiam latam fuisse per pecuniam, & sic de
similib. iniurijs: quia tunc si illud non probetur
in causa appellationis, scilicet, corruptio prædi-
cta, forte iudex possit agere actione iniuriarū:
non tamen agat ante sententiam in causa appel-
lationis latam, vel appella. desertam. ¶ An au-
43 tem officialis, qui attentauit barateriam ꝑ com-
mittere, & non perfecit, puniatur? Bald. in au-
thentica. Sed nouo iure. C. de pœna iudic. qui
inal. iudi. dicit, quod sic. putā quia accepit pecu-
niam, & nondum tulit sententiā. vt in. l. generali-
ter. §. i. ff. de calumnia. sicut in simili dicimus in
crimine assassinatorum. vt in. l. prima, in fine. ff. qd̄
quisq; iuri. * Et ibi Bal. in. §. hæc autē versū. in ea
glo. ibi prouenit. * Et est speciale, quia æquipa-
ratur crimini læsæ maiestatis. vt dixit glo. in. d.
authen. sed nouo iure. ideo puniatur attentans. Ita
tenet Amodeus Iustus in dict. tract. syndi. in parte.
Item in eo an autem officialis. Et ideo dicit Ioā.
de Ana. in rub. de simonia. numero. 6. allegādo

Bald. Perusini in regula Contractus. de regulis
iur. in. 6. in additionibus, quas fecit Ioann. An-
dre. in mercuria. se vidisse de facto Florentiæ ip-
se ibi ordinariē legente, videlicet, an ille qui cō-
misit barateriam in officio recipiēdo solam pro-
missionē, an possit pœnitendo remanere in offi-
cio? Et dicit, quod fuit consultum, q̄ non, quia
turpiter fuit pactus. vt in. l. 3. ff. de calumnia. &
ita dicit q̄ remansit desolatus, & præ dolore &
verecundia mortuus est: & licet videatur, q̄ nō
poterat puniri, nisi opere subsecuto. Tamē opi-
Bal. est de iure vera, faciendū dictam æquipara-
tionem de barateria ad simoniam, & ad crimen
læsæ maiestatis per notata in ca. 1. de homic. lib.
6. stante potissimē, q̄ in parificatis seu æquipa-
ratis de facile fit extensio. vt per gloss. in capit. si
postquā. de ele. in. 6. §. 1. & si. vt per Ana. ibi, quē
44 vide. ¶ Quomodo autē probetur barateria, ꝑ di-
xi supra in glo. no recipira dadiuas. si. column-
versū. quia si nō fugit tempore syndicatus. ¶ Ali-
quando dubitatur tempore syndicatus, & sæpe
45 occurrit in practica, vtrum ꝑ officialis, qui timet
in syndicato condemnari pro aliqua barateria,
vel furto, seu debito, possit offerri solutionem
ante condemnationem vt eūter condemnatio-
nem, & infamiam iuris, & facti. vid. Bal. in. l. ge-
neraliter. §. si igitur. ff. de calumnia. & Paris de
Put. in dict. tracta. in parte, multa de barateria.
fo. 62. nu. 4. vbi tenet, q̄ in crimine barateriæ nō
habet locum pœnitentia, & in vno nūmo com-
mittitur, quæ est inter maximas causas capita-
les. vt in. l. furti. §. pactum. ff. de infamibus. ¶ Ta-
men tu dic, quod per istam oblationē debet ab-
solui, & talis oblatio debet admitti per syndica-
torem, aliās faceret sibi iniusticiā, & teneretur
ip̄si, nihilominus condemnaret, vt tenet Paul-
de Castro in. l. si reus paratus. ff. de procura. nu-
mer. 10. per tex. notabil. ibi. Et idem tenet Bart.
in. l. iusturādum. §. cū res. ff. de iure iuran. vbi
dicit, q̄ iam persuasit cuidam potestati, qui tem-
pore syndicatus debebat condemnari in parua
quantitate: cū ibi esset statutum, q̄ quicun-
que condemnatus fuerit in officio, quod is ges-
ferit, non possit ibi iterum esse rector ipse, nec
aliquis de eius domo: vt effugeret istam pœnā,
persuasit q̄ solueret ante sententiā, & ita factū
est per tex. in. §. fin. Institu. de perpetuis & tem-
po. actio. Quod dictum Bart. sequitur ibi Ias. in
dict. §. cū res. nume. 3. & Bal. in. l. prima. C. de
dolo. & in. l. ea quæ. in fine. C. de conditione in-
debi. & in. l. quoniam de infamibus. & Matheſi-
la. in notabil. 84. vbi dicit, q̄ debet soluere totū
vt eūter pœnam, & condemnationem. Sed quā-
do non offert totum, sed partē, tunc hoc sibi nō
prodest,

prodest. vt in l. tutor. §. lucius. ff. de v. furis. & Ce- pol. in cautel. 27. & Bart. & Bal. in l. furti. §. qui alieno. ff. de infa. & vi. latè Bal. in l. si traditio. C. de actio. empti. col. 2. n. 6. ¶ Et facit quod tenet idem Paul. de Castro. in l. i. ff. de actio. empt. n. 9. vbi ait, quod quocumque lite pēdente res quæ petitur offertur, debet sequi absolutio ab obseruatione iudicij. & idem quod Paul. in d. l. si reus paratus. tenet additio. Abb. in c. cum te. de re iudi. in additione, quæ est in n. 5. & Ange. in l. si. ff. de rebus credi. & Ioan. Andr. in additi. ad Specul. in ti. de censu. §. i. in additione secūda. ¶ Vbi dicit, quod publicanus euadit pœnam, re- stituendo surreptum ante sententiam. quod nota. & Abb. in cap. at si clerici. de iudi. n. 27. & idē tenent Paul. & Angel. in d. l. si reus paratus. de quo tex. vi. Barb. in cap. licet Hely. de simoni. & est tex. expressus in l. si cum exceptione. §. hæc autem actio. ff. quod metus caus. & idē tenet An- gel. in dict. §. si. In lit. de perpet. & tempo. actio. ¶ Sed contra supradicta videtur tex. contrarius in l. si pignore. §. cum furti actio. ff. de furtis. vbi recepta re, nihilomin⁹ est saluafurti actio: & ecō- tra, soluta pœna duplici, vel quadruplici, est sal- ua vendicatio. & idem tenet Abb. in ca. i. de do- lo & cont. col. 2. nu. 6. vbi tenet, q̄ ad pœnā eui- tandam non prodest restituere rem ratam, seu aliter pœnitere de peccato. pertex. in l. nō pro- dest. ff. vi bono. raptō. ¶ Quæ contraria non ob- stant, quia loquūtur in raptore, & fure: & dictū Pau. & aliorum loquitur in dante, & recipiēte, & sic habet locum pœnitentia: & restitutio an- te sententiam, facit cessare pœnam. Vel potest intelligi, quando ex tali barateria nō fuit sequu- tum damnum parti: quia si est sequutum, pœni- tentia, nec solutio, non releuat iudicem, & sic potest intelligi. d. Bald. vbi suprà, in quantum te- net, q̄ in barateria non est locus pœnitentiæ. * Vel aliter q̄ loquantur contraria in oblatione verbalis: quia talis oblatio verbalis pœnam con- uentionalem tollit, secus in pœna legali: quia tunc non sufficit oblatio verbalis, nisi etiam cō- signatio interueniat. tenet Anto. Franc. in addi- tio. ad Abb. in c. super eo de officio. deleg. suprà nu. 6. In tantum iudex liberatur offerendo, vel consignando, q̄ si iste à quo iudex extorsit ali- quod plus confiteatur se illud à iudice recepisse, & satisfactum esse, liberatur: tenet Ancharra. in capitulo. statutum. §. si quidam. de rescripti. in 6. per. l. si debitorem. ff. de nouatio. sed hoc credo si dicat cum iuramento: argumen. eorum quæ affert Ias. in l. apertissimi. C. de iudit. nu- mero. 27. & Bald. in capitulo. tuis quæstioni- bus. de testi. numero. 3. ¶ Et opin. Paul. & An-

gel. & aliorum tenet Paris de Puteo in dict. tra- cta. syndica. in parte, oblatio. folio. 190. & sic, q̄ facientes ante condemnationem compositionē seu soluentes, & protestantes, quod propter du- bium litis euentum hoc faciunt, & ne vexentur litibus, & expensis, absolui debent ab instantia iudicij simpliciter, nec habet locum. l. quoniā. C. de infami. nec videntur delictum confiteri: quia faciunt causa redimēdi vexationes. per no- ta. per moder. in l. interdum. §. Itichi. ff. de ver- borum obligation. & ita dicit Paris de Puteo vbi supra, quod faciunt officiales, quia ante sen- tentiam conantur partem concordare, vt eui- tent condemnationem, per quam eis paratur maximum præiudicium, quod nota, quia ita obseruatur. Quia si condemnaretur, etiam de iu- re communi condemnatus in syndicatu † non potest amplius ad simile officium aspirare. vt in l. i. iudices qui. & ibi notat Bartol. C. de digni- ta. libro. 12. & in l. si quis aliquid. C. de susce- pto. & arca. libro. 12. vbi gloss. allegat plures concordantias. & tenet Ias. in dict. §. cum res. in sine. l. i. iusiurandum.

SVMMA RIVM.

- 1 Iudices seu rectores terrarum, non debent se- cum ducere vxores: & si dicunt, tenentur pro eis.
- 2 Potestas tenetur pro omnibus, quos secum du- xit, etiam si non sint prepositi alicui officio, si prætectu officij domini delinquant.
- 3 Iurisdictionem non habentes, licet vxores eo- rum in officio delinquant, non tenentur pro eis.
- 4 Iudex tenetur pro matre, quæ promisit victo- riam causæ, vel remissionem & veniam deli- ctorum pro pecunia, vel serico, aut lino sibi donato.
- 5 Iudex tenetur pro vxore, matre, & officiali- bus, quādo agit ciuilitè: secus si criminaliter.
- 6 Vxor dicitur de familia.
- 7 Vxor dicitur domestica persona.
- 8 Vxor est socia diuinæ & humanæ domus.
- 9 Vxor, & vir sunt eadē caro, & vnū corpus.
- 10 Sponsa de præsentī, dicitur vxor.
- 11 Mulier nupta, non dicitur concubina clerici, vel vxorati.

Leges

- 12 Leges loquentes contra concubinam, non ha- bent locum contra mulierem nuptam, licet sit concubina.
- 13 Desponsata per verba de præsentī, licet sit cō- cubina clerici, vel vxorati, non punitur.
- 14 Matrimonium dicitur & maritus & vxor contractis duntaxat sponsalibus per verba de præsentī.
- 15 Contra vxorem, vel sponsam alicuius nō pro- ceditur, licet sit concubina, nisi maritus, vel sponsus eam accuset.
- 16 Pœna legis ordinæ disponentis contra illum, qui vocauerit mulierem nuptam meretricē, habet locum in illo, qui mulierem desponsa- tam meretricem vocauerit.
- 17 An consanguinei, vel amici rectoris ciuita- tis, qui in officio non administrant, sed tantū sunt in domo, contineantur appellatione fa- milia, pro qua rector tenetur.
- 18 Agens contra potestatem pro delicto sua fa- milia, quid debet probare.

Mugeres. ^Z Habuit ortū à dicto Bal. in l. obseruare. §. p̄ficisci. ff. de offi. procon. & lega. in prin. vbi tenet, † q̄ rectores terrarum non debent secum ducere vxores: & si ducant, tenentur pro eis: quia ibi ma- gis puniuntur sui culpa, quam incurrunt ducen- tes secum vxores. vt gloss. in l. si quis in suo. §. le- gis. C. de inoffi. testa. & Plat. in l. apud eum. C. de censu. & censitori. lib. 11. nu. 2. Et ibi quoq; te- net Bal. in d. §. p̄ficisci. q̄ etiā tenetur † pote- stas pro omnibus, quos secū duxit, etiam si non sint præpositi alicui officio, si prætectu officij domini delinquant. vt in authentica, de iudicij §. nec autē. colla. 6. & tenet Pari. de Put. in d. tra- cta. syndi. in parte. an in eo quod fecerunt. foli. 114. nu. 22. & Montal. in l. 2. tit. 2. for. ll. li. 2. in gl. porque no lo entiendo. ver. & quia. & idē tenet Amo- de. Iusti. in d. tract. syndi. in parte, qui dominus, potestas, & officiales. versic. sed pone. vbi tenet, q̄ si duxit vxorē, & delinquit in officio, tenetur pro ea ad interesse partis. Quod tamen dicit nō habere † locū in alijs officialibus non habētibus iurisdictionē: quia licet vxores eorū delinquant in officio, non tenentur pro eis. per l. i. §. fami- lia. ff. de publica. & Bal. in l. nulli. C. quorū ap- pell. non resc. & in l. 2. C. vbi de ratio. agi oportet. & in. dic. l. obseruare. & idem tenet & intelligit Paris de Puteo in dict. tracta. syndicat. in parte,

potestatenetur. nume. 2. folio. 207. vbi quoque dicit quod non solum potestas tenetur pro vxore, quam secum duxit, sed etiam si duxerit ma- trem, † quæ promisit victoriam causæ, vel remis- sionem, & veniam delictorum pro pecunia, vel pro serico, aut lino sibi dona- to, quia tene- bitur potestas, licet mater non videatur esse de familia filij. vt in l. qui adoptio. ver. ita. ff. de a- doptioni. ¶ Quoq; intelligit Amode. Iusti. vbi suprà, q̄ tenetur pro vxore, & familia, quando agitur ciuilitè, secus si criminaliter secundum glo. & docto. in dict. §. p̄ficisci. Et magis dicit Amodeus vbi suprà, q̄ si statutum dicat, q̄ pote- stas teneatur de delicto officialium, & familia, debet intelligi, si agatur ciuilitè, non criminali- ter, & operatur ultra ius commune, quod teneatur etiam de delicto commissio extra officiu: & si in electione obligauit se ad omnem pœnam pro sua familia ciuilitè & criminaliter, debet in- telligi † de pœna pecuniaria, non de corporali: à qua pœna pecuniaria liberatur exhibēdo reum principalem, secundum Bartol. in l. si cum ex- hibuissent. ff. de publica. & in l. i. §. familia. ff. eod. & in. §. quod nouissimè. & est tex. in c. 4. in frā eodem in fine. vbi latius dicam. & idem est si non stat per eum quominus exhibeat. secun- dum dict. Amode. vbi suprà. ¶ Ratio nostri text. potest esse. quia vxor † dicitur de familia viri. vt in l. quicumque. C. de re mili. lib. 12. & in ca. hæc imago. 30. quæstio. 5. & ideo corrigi potest & ex- causa verberari. vt notatur in l. cōsensu. & in au- thentica ibi posita. C. de repud. glo. in ca. quem admodum. de iure iur. & in capi. literas. de resti- spolia. glo. in capit. sicut vltèrius. 7. quæst. 1. Bal. in l. si filius. C. de pactis. ¶ Prædicta vera sunt cum causa legitima, aliàs modicè permittitur. vt in d. capi. sicut vltèrius. & in authentica de nu- pti. §. si igitur. Alex. in cōsilio. 96. in. 4. volu. per Feli. in capi. cum contingat. de foro cōpet. & ali- quid in cap. illud. de præiumptio. ¶ Et quoque dicitur vxor † domestica persona. vt Bald. in l. etiā. & ibi glo. C. de testi. & quoque dicitur qua si vsum viri. vt Paul. de Castro in consil. 124. Sa- ly. in l. cum te. C. de dona. ante nupt. quæ vnica vnico viro debet esse. Cardi. in cle. prima. de re- nuntiati. §. oppo. ¶ Et est socia domus viri. † vt in l. aduersus. C. de crimi. expila. hæredi. videli- cet tam diuinæ, quàm humanæ. vt in l. i. ff. rerū amota. & Specu. in tit. de feudis. §. quoniam. ver- si. 20. ¶ Et sunt vir & vxor † eadem caro, & vnū corpus. vt in ca. debitum. de biga. & in l. si cum dotes. §. si maritus. ff. solut. mat. & in capit. ido- nei. 4.

nei. 4. quæst. 1. & Ioann. Andr. in additio. ad Specul. in titu. de teste. §. primo. versic. quid vxore. **C**istum rex. extende, quod non solum iudex tenetur pro vxore, verum etiam quoque tenetur pro sponsa, si ducit eam in officio, & aliquid commisit: quia sponsa de presenti, dicitur vxor. vt est gl. in c. iuuenis. de sponsa. verbo. coniug. id est sponsa. alia in capit. canonica. de sent. excom. in verbo, duximus in fine. de quo per Bal. & Pau. de Castro. & docto. in l. non sine. C. de bonis que libe. & per doctore del Castil. in l. 49. de Toro. in gloss. matrimonio. **E**t intantum dicitur vxor, quod etiam si non sit traducta ad domum viri. Bartholo. Cepol. in l. Marcellus. ff. de verborum signifi. 12. colum. & Bal. in dic. l. non sine. dicit hoc verum esse, nisi exprimaturn de carnali copula. Et vi. Abb. in capi. ex publico. de conuers. coniug. & latissimè per Angel. de Aret. in §. fuerat. Instit. de actio. nume. 24. **Q**uod facit ad pragmaticam. 95. in libro pragmaticarum, vbi cauetur, quod mulier nupta non dicatur concubina clerici, vel vxorati. Quod sequitur Pala. Ruui. in repeti. ca. per vestras. de dona. §. 21. fol. 95. vbi dicitur, quod leges loquentes contra concubinam, non habent locum contra mulierem nuptam, quanuis esset publica concubina clerici, monachi, & religiosi. Quod nora, quia dicta Pragmatica quoque extenditur ad mulierem desponsatam: quia talis desponsata de presenti, licet sit concubina clerici, vel vxorati, non potest puniri: quia dispositum in vxore, habet locum in sponsa de presenti, vt dictum est: & quia statutum in vxore, habet locum in sponsa, & econtra. Tenet Palati. Ruui. in repetitio. rubric. de donationibus. §. 55. numero. 5. folio. 33. per gloss. singula. in §. pen. Instit. de excusation. tutorum. in verbo, maritum. in fin. & ibi notat in prin. & est text. iuncta gloss. in ver. concubine. est in l. 3. ff. de dona. intervrum & vxo. vbi ait, quod matrimonium duntaxat sponsalibus per verba de presenti, licet non interueniat carnalis copula. de quo ibi per Pala. Ruui. nu. 3. & 4. cum sequenti. & quæ dicam in cap. 47. infra eodem. in gloss. *manceba publica.* & in glo. *casado.* Et sic seruatur: quia quando sponsa alicuius est concubina alicuius clerici, vel vxorati, non proceditur contra eam, nisi maritus accuset. per l. 2. titu. 15. lib. 8. in ord. regali. & per l. 3. titulo. 7. lib. 4. foro. 11. Et per istas leges corriguntur leges, quæ tenent, quod marito negligente alij poterat vxorem suam de adulterio accusare. vt per Montal. ibi. vbi in fine tenet, quod ex illa lege elicitur priuilegium, quod habet vir. si quod eo nolente, alius non admittitur

ad vxorem suam adulteram accusandam. **P**er supradicta quoque extenditur. l. 2. titu. 9. *de las injurias.* lib. 8. in ordi. regali. in quantum tenet, quod si aliquis vocauerit meretricem vxori habentium virum, quod incidat in poenam illius. l. quæ poena dicta illius. l. habeat locum, quando vocauerit meretricem mulierem desponsatam per verba de presenti. & tenet text. in l. 82. in 11. *del stylo.* vbi habetur, quod quando lex ponit poenam ratione calumnia vxoris, ipsamet poena intelligitur posita ratione sponsæ de presenti. quod tene menti. **A**d supradicta de familia adde, quod tenet Ang. in l. 2. §. familia. ff. vi bono. rapto. vbi tenet, quod communi sanguinei, vel amici rectores ciuitatis, qui in officio non administrant, sed tantummodo stant in palatio, non continentur appellatione familiae, pro qua rectores tenentur secundum formam statuti dicentis, quod mali rectores illos tenent, vt per eos committant multas baraterias, & deinde faciunt eos recedere, & dicunt se non teneri pro illis, quia non sunt in numero familiae, nec inter eos descripti. Tamen dicit Angelus ibi, quod boni syndicatores debent contra talem fraudem occurrere, sicut occurritur contra dominos expellentes famulos suos, vt possint in testes producere. **E**t in eadem. l. in §. hæc actio. tenet quoque Angelus, quod quando agitur contra potestatem, quod eius familiae damnum dederit, quod petitio procedit, licet non exprimaturn sigillatim nomina familiarum, tamen vt maleficium melius liquidetur, tota familia erit exhibenda cum eisdem vestibus per dicta. l. cum exhibuissim. quod sequitur Paris de Puteo in dic. tract. in parte familiaris, siue familia potestatis. folio. 111. numero. 5. **Q**uando agitur contra officialem de delicto familiae, agens debet probare duo. s. ipsum de familia esse, & positum tali officio: & probatur esse de familia eo ipso, quod cum alijs famulis est associatus, licet alia scriptura non appareat per tex. in l. finali. C. de proximo. sacro. scini. & esse positum alicui officio probatur eo ipso, quod probatur illud officium exercuisse sciente domino. vt in l. prima. §. magistratum. ff. de exercito. & tenet Cataldi. in tracta. syndicatus. quæstio. 264.

SVMMARIVM.

- 1 Pater & filius pro vna persona reputantur. limita, vt nume. 6. cum sequentibus.
- 2 Causa filij, causa patris esse videtur.
- 3 Pater & filius vna caro censentur.

Filios

- 4 Filios habens in ciuitate, proinde habetur, ac si sit presens.
- 5 Aestimatum patris, censetur esse estimatum filij.
- 7 An pater teneatur ad filij obligationem.
- 8 Si statuto prohibetur contrahi cum exbannito sub poena, an poterit contrahi cum filio, vel seruo dato, quod ipso bannito acquiratur.
- 9 Pater, an teneatur ex contractu, vel delicto filij.

Nihijos. ^a Quia filius accipiēdo, pater censetur recipere cum pater & filius pro vna persona reputentur. vt in l. vlti. in fin. C. de impuberū, & alijs substitu. & 35. q. 3. hac autoritate. & in §. ei verò. Instit. de inutilibus stipulat. & causa filij, causa patris esse videtur: quia damnum, & emolumentum ad eum pertinere videtur. argu. 2. quæstione. 6. §. bidoū. in ver. palam. tenet gl. in c. super eo. de testibus. & gloss. in cap. pastoralis. in parte, quasi lucro. circa medium. de decimis. Et alibi dicitur, quod pater & filius censentur vna caro. vt in capit. contradicimus. & in dict. §. hac autoritate. 35. quæsti. 3. & facit tex. in l. cum scimus. ad finem. C. de agrico. & censitis. lib. 11. Et Bart. ibi signatè decidit per illum tex. de statuto disponente, quod si quis stet absens a ciuitate, & sic non portet onera ciuium, non gaudet priuilegijs, quod si quis sit absens, & habeat filios in ciuitate, perinde sit, ac si sit presens. **E**t per istam regulam vulgaram, quod pater & filius censeantur vna persona, decidit Bal. in d. l. fi. in fine. allegas gl. quæ semper habet in ore in l. 2. C. qui ætate. lib. 10. quod estimatum patris, censetur estimatum filij, & econtra. de quo plenè per las. in l. sciendum. in prin. ff. qui satisdare cogant. & ibi Alex. in fine tenet, quod si statuto cauetur, quod nullus habeat officium in ciuitate, nisi habeat estimatum centum librarum, quod filius possit habere officium, licet non habeat tale estimatum, si pater suustale estimatum habet & etiam tale estimatum patris prodest filio: etiã seorsum habitati a patre. ita Bal. formaliter in l. prætor. §. sed si filius. in lectura antiqua. ff. de edendo. vt per Alex. ibi. vbi allegat alios doctores hoc tenentes. **S**ed dicta regulam, quod vna persona censeantur, limita quoad ea, quæ sunt iuris, secus ad ea, quæ sunt facti. vt in l. cum hæredes. in principi. ff. de acquire. posse. licet contrarium & male dicit glo. in l. cum miles. §. 1. ff. ex quibus caus. maior. secundum las. in d. l. fi. **S**ecundo intellige istam regulam in filijs in potestate, secus in emancipatis, vt in l. qui in potestate. ff. de edendo. & in l. his

nulla. ff. de iudi. & gloss. & ibi Ioann. de Plat. in l. cum filios. C. qui ætate se excusa. lib. 10. in fine. **T**ertio limita secundum las. ibi supra non procedere quoad ea, quæ sunt iuris publici. vt in l. nam quod. in prin. ff. ad trebelli. declarat Bar. qualiter intelligi debeat in l. senium. C. qui testament. facer. pos. **E**t si dicatur, quod pater & filius censentur eadē persona, quare ergo pater non tenetur ad obligationem filij, sicut videmus in herede, qui tenetur ad omnia debita defuncti, quia fingitur idē cum defuncto. vt in authentica, de iur. iura. a morien. præsti. in prin. responde, quod de rigore pater tenetur ad omnia debita filij: tamē quia iniquum videtur quem teneri ex contractu vel facto alterius, ideo in quarto libro. C. sunt facti tres tituli, qui continuatiue procedunt. Primus est titulus vt actio a hære. vbi statuitur, quod omnes obligationes actiuæ & passiuæ transeunt in hæredē. Postea est titulus ne vxor pro marito. & titulus, ne filius pro patre. quibus statuitur, quod de benignitate vxor non tenetur pro viro, nec econtra. ita nec pater ad onera filij, nec econtra. Et si dicas, quare magis in hærede responde, quia hæres non repræsentat defunctum, nisi mediante facto suo voluntario, id est nisi voluntariè adeat hæreditatē, mediante qua ad ditione censeatur eadē persona cum defuncto, ideo sibi imputet, si adiuit hæreditatē, qua mediante fingitur idē cum defuncto. Sed pater & filius censeantur eadē persona, non procedit ex facto voluntario: quia etiã si filius nollet, non posset desinerē esse eadē persona cum patre. ita sentit Bar. in rub. C. ne filius pro patre. & gl. in rub. C. ne vxor pro ma. put tenet las. in d. l. fi. vbi pro limitatione dicit, quod si statutu prohibet contrahi cum exbannito sub poena, quod poterit tñ contrahi cum eius filio, vel seruo, dato quod ipsi bannito acquiratur tenet Bar. in l. 3. §. 1. ff. de leg. præstā. Et an hoc sit verū. videtur latè las. in l. si mihi & tibi. §. regula. ff. de legat. 1. **E**t an pater teneatur ex contractu vel delicto filij, vbi latissimè per las. i. §. actioes. Instit. de actio.

SVMMARIVM.

- 1 Persona appellatione, venit masculus, & femina.
- 2 Dicitio, quicumque, an concipiat feminam.
- 3 Persona appellatione, an veniat vniuersitas ecclesiastica, & secularis.
- 4 Verba legis, an comprehendant corpus collegij, vel vniuersitatem.

Fideli-

5 *Fidelitatem an si quis iurat contra omnem personam mundi, an videatur iurare contra rem publicam: procurator constitutus contra omnem personam mundi, an potest experiri contra rem publicam, & collegia.*

6 *Inquisitio generalis commissa contra quoscunque, an intelligatur commissa contra vniuersitatem, vel collegium.*

7 *Excommunicatio aduersus vniuersitatem proferri non potest.*

8 *Masculinum, an comprehendat foemininum.*

9 *Foemininum, an comprehendat masculinum.*

b Deninguna persona. b

Cuius appellatione masculus, & foemina venit in statuto. vt in l. metum. §. animaduertendū. ff. quod metus caus. & Bald. in l. omnes populi. ff. de Iusti. & iure. col. pe. & in l. quicunq;. 3. col. C. de seruis fugiti. nu. 10. vbi tenet, quod dictio, quicunq;, ꝑ concipit foeminam, hoc non ex vi conceptionis generum, sed vi regulæ. ff. de legi. liura. vel vi communis substantiui, homo. l. 1. ff. de regul. iur. vel vi rationis eiusdem. vt in l. si. C. de indicta viduit. tolle. Et idem si statutū diceret quæcunq; persona: nam nomine persone etiam masculi significantur, non ex conceptione generum, sed ex propria natura huius dictionis, persona. per. d. §. animaduertendum. ¶ Persona etiam dicitur vir & mulier. Item vniuersitas ꝑ masculorum & foeminarum, vel mista. Item nomine vniuersitatis masculi & foeminae pariter & nomine Aquiliae, continetur masculus & foemina: quia ita antiquitus declinabatur forte: quia in illa specie foemina dignior erat. ¶ Et e contra distincta sunt iura: quia nomine maris non significabatur foemina. vt in l. quisquis. C. ad l. Iuli. maiesta. Sed ibi lex & ratio ultra procedit, distinguendo: secus si non procederet ultra. vt in l. maximum vitium. C. de liber. præte. & l. fina. C. de legiti. hæredi. & l. illam. C. de collation. ¶ Et non solum appellatione persone venit masculus & foemina, verum etiam persone ecclesiastica tam religiosæ, quam seculares cuiuscunq; sint dignitatis, vel qualitatis. vt tex. in cap. cum persona. de privileg. in. 6. & ibi Domini. in. 1. notabil. & sic quod non recipiat munera a masculo, nec a foemina, sed etiam nec ab vniuersitate, vel collegio, vel ab alia congregatione, etiam si sit religio

sa, alias incidit in poenam. vt tex. in capitul. & in fra eod. quia nomine persone, omnia supradicta continentur: quia res publica, & ciuitas, est persona representata. Iuxta illud, Et erat multitudo quasi vir vnus. l. mortuo. ff. de fideiui. & tenet

sona b por si, ni por

appellatione hominis, venit fiscus. vt glos. in l. eos. C. de vsuris. ¶ Et facit quod tenet Angel. in dic. l. metum. §. animaduertendum. vbi dicit, quod verba ꝑ legis generaliter & in rem scripta, comprehendunt vnumquenq; tam singularem personam, quam corpus, collegium, vel vniuersitatem responsum facientem. vt in l. in fraudē. §. si na. ff. de testa. mili. cum. l. sequenti. & l. deprecatio. ff. de publica. & Bal. in d. rubrica tenet, quod appellatione persone, continetur ciuitas, vel res publica, verbi gratia, si iuro ꝑ fidelitatem contra omnem personam mundi, videbitur iurare contra rem publicam: & si facio procuratorem contra omnem personam mundi, talis procurator potest experiri contra collegia. per. d. l. mortuo. cuius contrarium dicit Bald. in d. rubrica esse verius. per. d. §. animaduertendum. quia stricta sit interpretatio, & absq; fictione iuris, tamen talis procurator potest agere contra tutorem, & procuratorem debitoris, quia ibi præstant nudum ministerium. Et idem tenet Pau. de Castr. in authen. Item quæcunq;. C. de episcopis & clericis. vbi dicit, quod appellatione persone de proprio significato non comprehenditur ciuitas, vel vniuersitas. Et ideo notarij in instrumentis procuratorum dicunt contra quamcunque personam, vel vniuersitatem, quia alias non veniret. per. l. si. §. hoc etiam. ibi dum dicit, siue pro nulla persona, siue pro aliquo corpore. ¶ Tamen Alex. in additio. ad Bart. in d. l. mortuo. tenet quod si iurare te defendere contra omnem personam vel hominem mundi, in isto casu venit collegium, & vniuersitas. secundum Bal. in cap. 1. de noua forma fidei. vbi tunc omnes comprehenduntur, excepta persona, quæ est ita prior tempore. ¶ Sed quid si inquisitio ꝑ est commissa contra quoscunque, an intelligatur commissa contra vniuersitatem, vel collegium? Alex. in additio. ad Bart. in d. §. animaduertendum, dicit, quod sic. De quo dicit quod dubitat Speculat. in titulo de inquisitio. pe. colum. vers. quid si inquisitio. & hoc tenet Cy. ibi in d. §. animaduertendū. in additio. & Bal. in l. sed si hoc. §. qui manumittitur. ff. de in ius vocan. In lectura antiqua per In hoc in cap. graue. de sent. exco. ¶ Contrarium tamen tenet Bal. in authen. quicunq;. C. de episcopis & clericis

Imò,

Imò, quod tale rescriptum non porrigitur contra vniuersitatem, licet vniuersitas fingatur loco persone. & idem tenet Andre. Barb. in additio. ad Bal. in d. cap. 1. §. ad coueticulas. de pace iur. firm. in additio. quæ est in nu. 2. allegado Bal. in cap. sedes. de rescrip. vbi ait, quod si impetratum contra Titium, & quosdam alios tale rescriptum, non extenditur ad collegium. Et ibi quoque dicit, quod si est impetratum contra personas, non venit furiosus. & sic Bald. tenet contrarium eius, quod dixit, & sic quod nomine persone vniuersitas, & ciuitas non continentur. vt. C. de eroga. milit. anno. l. fin. lib. 12. ¶ Sed tu potes concordare, vt Petrus, in capit. nobis. de his, quæ fiunt a præla. vbi ait, quod si statutum loquitur per ista verba, si quis non habet locum in vniuersitate. per. l. 3. §. hæc verba. ff. de negoti. gesti. at tamen Ioan. de Imol. ibi limitat, quando esset statutum exorbitans: sed si esset præter ius, seu secundum ius, tunc credit habere locum & extenditur. allegat. l. primam. §. lex falcidia. ff. ad l. falcid. & quod notatur in dict. §. hæc verba. quod est notandum secundum Andre. Sicul. Barb. in additio. ad Bald. in d. §. conuenticulas. ¶ Sed sic est, quod noster tex. in quantum prohibet ista dona recipi, non est exorbitans, nec præter ius, imò secundum ius debet se extendi, vt ab vniuersitatibus iudices ista dona non recipiant præter suum salariū, vt dictum est. ¶ Quia contraria loquantur in materia exorbitanti, & correctiua: quia tunc appellatione persone non comprehenditur vniuersitas. vt tenet Lud. Roma. in consilio. 400. versic. his tamen non refragantibus. ¶ Et ideo dicit ipsam vniuersitatem in seipsam consideratam animam non habere, & aduersus eam excommunicationem ꝑ non proferri. vt in cap. Romana. §. in vniuersitate. de sent. excom. in. 6. & quod notat Innoc. in capitu. grauem. de sent. excom. ¶ Quoque potest intelligere iura, quæ dicunt appellatione persone contineri vniuersitas, quod comprehenditur non ex propria significatione, sed ipsius. l. extēfione. vt in simili. l. si. §. sed & si quis sit natura. ff. naut. caup. stabul. & in dicta. l. sed si hac. §. si liberta. & in. §. sed si eiusdem. ff. de in ius vocā. prout concludit dictus Ludo. Roma. in di. consilio. De qua materia an appellatione persone ciuitas, vel vniuersitas contineatur. vi. latē Andr. Sicul. in additio. ad Bal. in d. rub. C. ad trebellia. & in d. §. conuenticulas. ¶ Item facit: quia masculinum comprehendit ꝑ sub se foemininum, vt in nostro tex. hic. de ninguna persona. & in l. 1. ff. de verb. signifi. & in cap. si quis suadente. 17. quæstio. 4. & in l. si ita scriptum. ff. de lega. 2. etiam si sit in rescri-

ptis. vt in capitu. significauit. de rescrip. & in cōtractibus, prout tenet Barb. in additio. ad Bald. in dict. l. quicunq;. in additione, quæ est in numero. 17. in parte, nota tertio. vbi de materia. ¶ Tamen tu vi. Alexand. in l. si extraneus. ff. de condi. caus. data. caus. non secu. numero. 5. vbi tenet in expresso, quod licet in vltimis voluntatibus masculinum concipiat foemininum, secus est in contractibus, allegando Archidi. in dicto cap. si quis suadente. 2. col. vbi. d. Archi. tenet, quod quando sunt verba contrahentium, tunc verbum non egreditur suos terminos, quia non reperitur cautum in iure, quod in hoc casu foemininum concipitur: quia in potestate paciscentis fuit leges apertius scribere. l. veteribus. ff. de pactis. Et nec mirandum quare aliud in testamētis: quoniam plenior habetur interpretatio in testamētis, quam in contractibus habitis inter viuos. vt in l. in testamētis. ff. de regulis iuris. ¶ Quod extendit, quod comprehenditur etiam in poenalibus iuribus communibus. vt in Clemen. prima, cum glos. & ibi Cardina. quæstio. 7. de regula. vbi sorores mendicatum transeuntes sine licentia, puniuntur vt mendicantes. ¶ Item comprehenditur in statuto de vi cum armis. vt in l. si constante. §. final. ff. solut. matri. & tenet Alexand. in additio. ad Bartol. in l. prima. ff. ad l. Iulia. de vi. publi. quod dicit esse notandum. ¶ Tamen appellatione doctoris, non venit foemina doctor, quando masculinum profertur a iure qualificatum, vt doctor medicus religiosus, videlicet in materia poenali. vt in Clementi. eos. & ibi doctores. de consangu. & affini. ¶ Et nota, quod etiam masculinum comprehendit foemininum, & in legibus, & in constitutionibus papæ, vel iuris, seu episcoporum, pro quibus præsumitur, quod nil iniquum comprehendant. Sed secus est in statutis laicorum. tenet Cardin. in Clementi. prima, de sepult. 2. quæstio. ¶ Foemininum ꝑ verò nunquam concipit masculinum. vt in l. si ita scriptum. & ibi Bartol. ff. de legatis. 2. & Cardinal. in Clementina prima, de consangu. & affi. & Bald. & Alexand. in l. 1. Sed si hac. §. si liberos. ff. de in ius vocan. & glossa. in l. prima. §. primo. ff. de constitu. pecu. Sed Barba. in capitulo. si quis presbyterorum. de rebus ecclesi. non alie. prima column. intelligit, quando exprimitur ab homine, tunc foemininum non concipit masculinum. vt in dicta. l. si ita scriptum. Secus quando exprimitur a lege. vt in dict. l. adigere in principi. ff. de iure patrona. Sed in contrarium dicit quod est casus formalis in capitulo. quoniam. de simonia. quod dicit mentitendum, quia est nouum.

SVMMA RIVM.

- 1 *Faciens per aliū, an per se facere videtur, vel fraus præsumatur, vbi hic latet.*
- 2 *In pœnalibus, an habeat locum extensio.*
- 3 *Consequi an potest ex persona alterius, quod ex sua consequi non potest.*

Ni por otro. ^c Quia qui p aliū facit, per se facere vide

1 tur. ¶ vt in l. aretusa. ff. de statu homi. & ibi glo. & in l. vlt. ff. de cōd. instit. & c. accedēs. de præben. & l. veteris. C. de cōtrah. stipul. & in l. vnica. §. nec aut. C. de cadu. tol. l. ad similitudinem. C. de episcopis & cleric. & l. prima. §. deiecit. ff. de vi. & vi arma. & tex. in l. hęc ratio. §. sed si debitorem. versi. cæterum. ff. de dona. inter vir. & vxorem & ibi gloss. & quia eo ipso præsumitur fraus, quando sit, vel emitur per interpositā personam. vt tenet Bartol. in l. si pupillus. §. si. ff. de autho. tutor. & Iaso. in. §. itē si quis in fraudem. Institut. de actio. nume. 47. & Plate. in. l. i. C. de prædijscuria. li. 10. versi. tertio nota. ¶ Sed hoc intellige fictē, vt est magis communis conclusio secundum Alexan. in. l. i. ff. de verb. oblig. colum. 2. num. 23. per. l. si pater. cum gloss. ff. quæ in fraud. credito. & l. si obstetrix. in. princi. ff. ad. l. aquli. & ideo secundum eundem statutum loquens in persona facientis, & sic in casu vero, non trahitur ad facientem per alium, & sic ad casum fictum. vt in. l. fina. C. de his, qui veniā æta. impetraue. & in. l. prima. §. hoc interdicitū. de cisterna. & ibi Bal. ff. de fonte. & in. l. 2. §. hęc verba. & ibi gloss. inducendo. & Barto. ff. de negotijs gestis. Vnde in isto casu faciens per alium tanquam omisso à statuto erit puniendus per iura iuris communis, non statuti. Sed vbi nō reperitur punitus talis de iure communi, faciens per alium ex identitate rationis comprehendetur in statuto per modum extensionis. Quia vbi cūque statutum disponit aliquid præter ius commune, fit extensio de vno casu expresso ad alium non expressum ex idētitatis ratione. Ita loquitur glo. in. c. constitutionem. in. versic. participationem. de senten. excommu. in. 6. & plenē notat Bald. in. l. omnes populi. ff. de Iustit. & iure. in. 6. q. principali. secundum Alexan. in. d. l. i. ¶ Nec obstat si diceretur, quod in pœnalibus non habet locum extensio. vt in. §. pœnæ. & c. quicunque. 1. distin. & notat glo. in. §. Item mixta. Institut. de actio. vbi Ias. Quia respondetur secundum Alex. vbi supra, quod illud procedit, & in pœnis nō fit extensio nisi ellemus in casu in quo si non fieret extensio de facili possit eliq̄i dispo

sitio iuris pœnalis. vt glo. in. c. quanquam. de v. fur. in. 6. in gl. si. quæ extendit prohibitionē illius. c. loquentis de testamento ad prohibitionē codicillorū, nec si aliter diceremus illuderetur dispositio illius canonis. & ibi Gemi. & in Cle.

otro ^c directe ni in-
directe ^d durante ^e el

1. de sepul. & ibi Paul. de Liaza. benefacit. l. filiū. ff. ad Macedonia. ¶ Et ex isto tex. notatur quod quis non potest cōsequi ex persona alterius illud quod ex persona sua consequi non posset. & facit text. in. l. hęc ratio. §. videmus. in. fine. ff. de dona. inter vir. & vxorem. vbi non solum maritus, & vxor inter se prohibentur donare, sed nec per alias interpositas personas. contrarium tenet text. & ibi vid. Angel. in. l. Aristo. ff. quæ res pigno. oblig. pos. latissimē per Ias. in. l. si emancipati. C. de collationi. colum. 2. nu. 5. vbi per multa fundamenta hoc tenet. quem omnino vide.

SVMMA RIVM.

- 1 *Quæ directē non conceduntur, nec per consequentiam.*

Indirecte. ^d Nota tex. quod ea, quæ directē non conceduntur

1 ¶ nec per consequentiam cōceduntur. cuius cōtrarium tenet Specula. in. titu. de feudis. §. 2. ver. ficulo. 31. per. l. cum probation. ff. de probatio. vbi glossa. dicit quod aliquid conceditur secundario, quod principaliter non conceditur. vt. ff. de testamen. l. qui testamento. §. seruus. nam principaliter seruus non est testis in defectum tamen, siue secundario est, & quoque aliquid indirectē probatur, & indirectē fit, quod aliter non fieret. vt tenet Specula. in. titu. depositio. §. septimo. versiculo. sed forte. numero. 17. in parte, veruntamen. ¶ Sed supradicta non obstant, quia loquuntur in probationibus, & testamentis, in quibus fit larga interpretatio. vt in. l. in testamentis. ff. de regulis iuris. & per totum titulum. C. & ff. de probatio. Sed in nostro text. si indirectē posset accipere, esset facere fraudem legi. & qui leges conantur fraudare, puniuntur, & earum priuilegijs merentur abuti. vt in. l. omnes. & ibi Ioannes de Platea. C. de metatis. & epēdimetis. libr. 12. & ideo noster text. fuit rectē conditus.

SVMMA

SVMMA RIVM.

- 1 *Officio finito, iudex potest recipere munera, & alia prohibita. nu. 4.*
- 2 *Relictum factum alicui post officium, non cēsetur factum propter officium.*
- 3 *Si familia potestatis officio finito commisit aliquod delictum, syndici non debent de eo cognoscere, sed nouus potestas.*
- 5 *Iudex conuenitur ex promissione durante officio recepta, si finito officio fuit adimpleta.*
- 6 *Reliquia officij & dignitatis durant finito officio.*
- 7 *Iudex gaudet priuilegio, officio finito in tēpore syndicatus.*
- 8 *Offendens potestatem tempore syndicatus, vel familiam, punitur ac si offendisset tempore officij.*
- 9 *Iudex finito officio non torquetur in memoriam prioris dignitatis.*
- 10 *Sicut nobilis clericus & doctor non possunt carcerari pro debito, an ita iudex finito officio, etiam si non sit soluendo. vide ibi.*

Durante. ^e Eo tamē finito, recipere potest. ¶ vt tenet Domi.

1 in ca. statutum. §. insuper. col. 2. de rescrip. in. 6. & dixi supra in glos. no recibira dadina. col. 2. ver. Sed supradicta loquuntur. Et tenet in expresse Ioan. de Pla. in. l. archiatri. C. de professo. & medicis. lib. 10. dicendo, quod est arg. illius. l. pro rectoribus ciuitatū, vt finito rectoratu possunt à suis ciuibus recipere dona, & ea quæ recipere non possunt durate officio. ¶ Et facit quod tenet Bal. in. l. amicissimos. ff. de excusa. tuto. vbi dicit, quod relictum factum alicui post officium, nō cēsetur factum propter officium. ¶ Et facit quod tenet Cataldi. in. tract. syndic. q. 20. vbi si potestas ¶ vel aliquis ex sua familia finito tēpore syndicatus cōmittit aliquod maleficium, ratiocinator, seu syndici non debent de hoc cognoscere. sed nouus potestas: quia iudices syndicatus tantum habent cognoscere de illo, quod durate officio cōmiserunt. vt patet in. l. lege Iulia. cum. l. sequenti. ff. ad. l. Iuli. repet. & idem tenet Paris de Put. in. d. tract. syndi. in. parte, an si potestas. fol. 21. nu. 8. quia post depositū officij durate syndicatu non debent coarctari, nisi sit grauissimū

4 crimē. per. l. i. & l. diuus. ff. de custo. reorū. ¶ Sed Bal. in. l. ius gentium. §. quinimo. ff. de pactis. & in. l. pars literarum. ff. de iudi. & Paris de Pute. in. d. tract. syndi. in. parte. an finito officio, folio. 194. dicat cōtrariū, imō, quod finito officio, ista dona, & munera non possunt iudices recipere: quia quod sit in ingressu vel egressu officij, dicitur fieri in officio. ar. in. l. i. §. bestias. ff. de postula. & quia potest præsumi durante officio promissum fuisse. vt in. l. si ventri. §. si. ff. de priuile. credi. & in expresse tenet Ludo. Rom. in. l. principalibus. ff. si cert. peta. vbi ait, quod lex prohibēs officiales contrahere durate officio, habet locū dū officialis est in syndicatu. allegat Bal. in. l. folent. §. si. ff. de offi. pro consu. & lega. in. §. q. vbi concludit Bal. quod donatio prohibetur fieri officiali, vt etiā cōtractus prohibetur etiam Paulo post finitum officium. Et licet non dicat, poterat allegare gl. in simili in. l. Pomponius. §. rati habitationis. ff. de procurato. quā reputat singul. Imol. in. l. ex consensu. §. eum qui. ff. de apella. co. 25. est simil. in. l. 2. in prin. C. de iura. calum. quod paria sunt fieri ante vel post. ¶ Tamē his nō obstantibus tene, quod finito officio potest ista recipere, secundum Ias. in. dict. l. principalibus. ff. si cert. peta. nu. 4. vbi tenet, quod quicquid dicat Ludo. Roma. nō placet sua decisio sibi: quia cessat ratio, qua fundatur prohibitio dict. l. principalibus. cum similibus, scilicet timor impressiois metus: sed quādo est in syndicatu officialis nō potest dici, quod in eo sit metus impressiois, ergo & c. Et licet Ias. nō dicat, est gl. in. l. qui officij. ff. de cōtrahē. emptione. ibi. Itē si finita militia, & quod finito officio potest iudex ista recipere, tenet Paris de Put. in. dict. tracta. syndica. in. parte, officiales. fol. 87. in prin. ¶ Attamē si promissionē accepit officio durate, & talis promissio fuit impleta, & soluta tēpore syndicatus, & sic finito officio, potest conueniri, cum adhuc durent reliquæ officij, & dignitatis, licet deposuerit ad imitationē. argumē. l. pro cōsule. ff. de officio procōsul. ¶ Et nomine rectoris appellatur à lege, etiā post depositū officij, durate tamē syndi catu. vt in. l. i. C. vt omnes iudi. tā ciui. quā cri. & ideo appellatur potestas vetus vulgariter. vt dictus Cataldi. quæst. 20. ¶ Itē adde, quod finito officio, iudex ¶ gaudet priuilegio tēpore syndicat⁹, quo ante, & in officio gaudebat. tenet Hippol. de Marfi. in. singula. 179. & tenet Paris de Pute. in. dict. tract. syndi. in. parte, an si potestas. fo. 21. nu. 16. vbi dicit, quod offendēs potestatem ¶ tempore syndicatus, vel familiā suā, punitur, ac si offendisset tempore officij. vt in. l. prima. C. vt caus. post liber. & Bald. in. l. obseruare. §. proficisci. ff. de

ff. de officio procon. & lega. quæstione septima & dictus Hippol. in dict. singul. ¶ Quod est verum secundum dict. Pari. de Put. vbi supra, si est offensus occasione officij. & gl. in. §. illud. In authentica. vt iudi. sine quoquo suffra. in verbo, mortis. colla. secūda, dicit q̄ punitur capite inferens iniuriam officiali, durante syndi catu, sicut in officio. Quod est verum in officiali, qui habuit manus mudas. vbi Angelus dicit esse idem in affessoribus, & iudicibus. Et Andre. de Isernia in cōstitutione regni, quæ incipit, Magnæ curiæ. disputādo tenet, q̄ officialis finito officio dicitur officialis, & possit magna curia cognoscere de cōmissis per eū in officio, à quo est depositus. & idem tenet Paris de Put. in dict. tracta. syndi. in parte, per syndicatores. folio. 18. licet dicat, q̄ Bar. in. l. lrē quæritur. §. qui impleto. ff. locati. dixerit, q̄ officialis finito officio nō dicitur officialis, sed nō licet eis inferre iniuriā, aliās inferētes puniuntur, & efficiuntur infames. vt in. l. iudici. ff. de iniurijs. coniuñcta. l. illud. ff. de appel. vbi Bar. dicit, q̄ extraordinariē puniuntur. nā ¶ lex fauet eis, finito officio, in memoriā prioris officij, & dignitatis, q̄ non torqueātur. vt in. l. diuo Marco. & in. l. milites. C. de quæsti. vbi dicit singulariter Bar. q̄ cū quidā miles fuisset potestas, & staret ad syndicatum, & essent contra ipsum aliqua iudicia de delicto, & syndicatores vellent ipsum potestātē torquere, ipse cōsultuit q̄ torquere non poterat: quia decuriones post decurionatū nō torquentur in reuerentiā prioris dignitatis. vt in. d. l. diuo Marco. nā ipse officialis fuit pater ciuitatis. vt in. l. si. C. de incolis. lib. 12. & ibi dicit quoque de potestate Bononię quia tāquā patri actio famosa nō debet institui cōtra ipsum. vt in. l. hic q. §. liberi. ff. de accusa. quia reliquiæ pristinæ qualitatis etiā abolitæ, multum operantur. vt per Feli. ca. quæ in ecclesiariū. de cōstitu. col. 50. & Dynus in regu. decet. de regul. iuri. in. 6. ¶ Et vi. Bal. in. d. l. obseruare. §. proficisci. q. 6. vbi ait, q̄ debetur reuerentiā, dū est in syndicatu, ac si duraret officiū. Vnde infert, q̄ si quis intulerit iniuriā, debet puniri, ac si esset illata officio durate. ¶ Et ex hoc infertur q̄ sicut dans alapā potestati, capite punitur. vt Bald. in. c. 1. §. iniuria, de pace iura. firma. in vfi. feud. ita est dicendū de dante alapā potestati, existenti in syndicatu. ¶ Vi. tu Ias. in. d. l. principibus. ff. si cert. peta. 4. col. vbi Butr. allegādo

tiēpo de su officio de cuya mano ya de venira el y a su

Bal. in. l. tribunus. in prin. ff. de testa. mili. & Angel. dicēdo, q̄ si statutū disponit, q̄ qui offendit potestatem puniatur capite, intelligitur de eo, qui est nunc in officio, licet nō dū recesserit de ciuitate. & vi. Bal. vbi idē tenet in dict. §. proficisci. 3. q. & alle gat tex. in. l. af finitas. ff. d. potulā. ¶ Quod facit ad extensionem. l. 5. tit. 12. lib. 8. in ordi. regali. vbi ponuntur pœnæ contra occidentes, seu vulnerantes iudices, & algazelos, q̄ habeant illæ pœnæ locū cōtra offendentem iudices tempore syndicatus, si ratione officij præteriti offenduntur. quod nota. ¶ Ad idē facit quia sicut nobilis, hoc est fidalgus, pro f̄ debito nō potest carcerari. vt in. l. 4. titu. 2. lib. 4. in ordi. regali. nec clericus etiā per suū iudicem ecclesiasticum. vt Alex. in additio. ad Bart. in. l. si quis in feruitute. ff. de furtis, in additione, iuxta hoc quæro quasi in fine, & nec doctores legum & medicinæ. vt doctor del Castil. in. l. 66. de Toro in glo. a se arraygar. colu. 6. versi. Item doctores. Ita nec iudices pro debito, pro quo sunt condēnati, non possunt carcerari finito officio, etiam si non sint soluendo, sed tenentur solam inquitum facere possunt. vt tenet Bald. in. l. quæ fortuitis. C. de pignora. actio. columna quinta. numer. 15. & sequitur Alexand. in additio. ad Bartol. in. l. si filius familias iudex. ff. de iudicijs. qd̄ nota. Tamen contrarium tenet Bald. in capitulo, iudices. de pace iura. firmand. in vfi. feud. numero. 2. vbi tenet, q̄ si iudex condemnatus in syndicatu non potest soluere condemnationem, debet puniri poena corporali. Sed dicit, quod de consuetudine est, q̄ ponatur in carcere donec soluat.

proueche. Ni recibā mas de su salario y derecho, que ju

di. regali. vbi ponuntur pœnæ contra occidentes, seu vulnerantes iudices, & algazelos, q̄ habeant illæ pœnæ locū cōtra offendentem iudices tempore syndicatus, si ratione officij præteriti offenduntur. quod nota. ¶ Ad idē facit quia sicut nobilis, hoc est fidalgus, pro f̄ debito nō potest carcerari. vt in. l. 4. titu. 2. lib. 4. in ordi. regali. nec clericus etiā per suū iudicem ecclesiasticum. vt Alex. in additio. ad Bart. in. l. si quis in feruitute. ff. de furtis, in additione, iuxta hoc quæro quasi in fine, & nec doctores legum & medicinæ. vt doctor del Castil. in. l. 66. de Toro in glo. a se arraygar. colu. 6. versi. Item doctores. Ita nec iudices pro debito, pro quo sunt condēnati, non possunt carcerari finito officio, etiam si non sint soluendo, sed tenentur solam inquitum facere possunt. vt tenet Bald. in. l. quæ fortuitis. C. de pignora. actio. columna quinta. numer. 15. & sequitur Alexand. in additio. ad Bartol. in. l. si filius familias iudex. ff. de iudicijs. qd̄ nota. Tamen contrarium tenet Bald. in capitulo, iudices. de pace iura. firmand. in vfi. feud. numero. 2. vbi tenet, q̄ si iudex condemnatus in syndicatu non potest soluere condemnationem, debet puniri poena corporali. Sed dicit, quod de consuetudine est, q̄ ponatur in carcere donec soluat.

SVMMARIVM.

- 1 *Fraus fit de persona ad personam.*
- 2 *Magnas cui ex forma statuti prohibetur emere possessiones, & facit Chartam dicere de famulo suo, contractus non valet.*
- 3 *Fraus fit de re ad rem: vt si est prohibitū extrahi frumentum, non potest extrahi farina.*
- 4 *Fraus fit de contractu ad contractum.*
- 5 *Fraus præsumitur de modo ad modum.*
- 6 *Fraus fit de nomine ad nomen.*

Fraus

- 7 *Fraus fit de tempore ad tempus.*
- 8 *Fraus fit de quantitate ad quantitatem.*
- 9 *Iudex accipiendo munera in aliquo foramine parietis per aliquem posita, punitur.*
- 10 *Facere fraudem legi, & facere contra legem, parificantur.*
- 11 *Casus, in quibus fraus & dolus præsumitur.*
- 12 *Instrumentum simulatū, largo modo dicitur falsum.*

f De cuya mano. ¶ Quia hoc modo munera recipiendo, fit fraus legi, & punitur. vt in. l. oēs. & ibi lo. de Plat. C. de meta. & epedi. lib. 12. & tex. & docto. in. l. non dubium. C. de legibus. vbi tenet Pau. de Cast. per. l. pe. C. quod metus causa. 1 q̄ fit fraus f̄ de persona ad personam: quia q̄ iudex facere nō poterat per se, facit fieri in personam vxoris, filij, vel alterius, quia vterque istorū dicitur cōmittere in legem, quod est generale verbum, & cōprehēdit vtrasque species. ¶ Et tenet Peregri. in parte, fraus. q̄ si f̄ ex forma statuti prohibetur Magnas emere possessiones, & ipse fecit chartam dicere de quodā famulo suo populari, q̄ non valet contractus, quia fit fraus de persona ad personam, quod facit ad extensionē tex. in. c. 2. infra. eod. ibi. *ni compre heredad alguna.* ¶ Et quoq; dicit Peregrina, q̄ fit fraus f̄ de re ad rem, vt si est prohibitum in districtu extrahi frumentū metu carestie, nō poterit extrahi farina, quia fieret fraus de re ad rē, licet frumentū & farina non sit idē, imò sunt diuersa. vt in. l. quæsitū. §. illud fortassis. ff. de lega. 3. & vide quæ dicā infra in. c. 52. in glo. *en la tierra. nu. 19.* ¶ Item fit de contractu f̄ ad contractū, puta prohibitus donare, fingit se vendere, & talis contractus est nullus ratione fraudis, & ratione simulationis. 5 ¶ Quoque præsumitur de f̄ modo ad modum, puta mulier quæ nō potest fideiubere, fingit se principalē: quia ista fraus quoque reddit cōtractū nullū. nō obstante, q̄ sit color quæsitus. Ex quo infertur, q̄ prohibitū nō pōt sub aliquo colore intentari. vt gl. in. l. fraus. de legi. ¶ Item fit fraus de nomine f̄ ad nomen, puta ille, qui non potest esse assessor, facit se vocare cōsiliariū. Facit qd̄ notatur in. l. 1. C. de priuile. scholari. lib. 12. & ibi gl. tenet, q̄ ille, qui nō potest reformari in potestātē, nō pōt mutato nomine reformari in defensorē. Itē in eo, qui non potest tenere cōcubinā, vocat eā sororē, vel famulā. ¶ Item fit fraus de tempore ad tempus. f̄ vt in. c. 1. de renūtia. lib. 6. Itē dicit Bonifa. vbi supra, qui Peregri. vocatur, q̄ quādoque committitur fraus procrasti-

finādo factū. sicut glo. in. d. l. non dubium. dicit de Alberto de Calui, qui mutuabat frumentum tempore vbertatis, & nunquam faciebat verba rusticis, quibus mutuabat, imò ipsi offerentibus procrastinabat: ista fraus sibi non patrocinauit. vt nota turin. l. nulli. C. de erog. milit. lib. 11. ¶ Quoq; fit fraus de quantitate ad quantitatem. f̄ Ex quo infertur, q̄ si statutum prohibet solcium vini vendi vltra sex denarios, & tabernarius addit castaneā, vt habeat decē denarios, q̄ ipse debet puniri: quia castanea nō est digna isto pretio superaddito, vnde præsumitur fraus. ¶ Quod facit quoque ad pragmaticā factā per nostrū regē Carol. Toleti, anno. 1528. vbi cauetur, q̄ pretiū mulæ, seu trotoni, sit quadraginta ducatorū & infra, & q̄ plus nō possunt emi, nec vendi: q̄ si quis vēdidit mulā quadraginta aureis, & guar niamenta alijs quadraginta aureis, q̄ nō potest fieri, quia fieret fraus legi de quantitate ad quantitātē. tenet ad literā Bal. in. d. l. nō dubiū. 4. col. vers. septimū fit fraus. vbi in. d. l. Bal. ponit istos modos fraudis, quæ vide. ¶ Et per supradicta tenet, quod si aliquis nō f̄ dat iudici munera, nec alius pro eo, sed talia munera posuit in quodam foramine parietis, vel in alio loco, vbi iudex accipit, q̄ talis iudex punitur: quia præsumitur de fraude, quando donatio, vel vēditio facta est clā, vel in occulto. argū. in. l. si. ff. de ritu nuptia. & l. nō existimo. ff. d. administra tutorū. & facit q̄ a qui facit f̄ cōtra legē, vel in fraudē legis, parificantur quantum ad poenas legales. vt in. l. non dubium. & ibi Bal. & docto. & quia mens istius tex. est, quod nullo modo talia recipiat: & punitur qui facit contra mentem legis, sicut ille, qui facit contra mentem & verba. Et ratio est: quia virtus legis principaliter consistit in mente. est enim mēs, idem quod ratio legis. vt notat Dy. in regula finali. de regul. iur. in. 6. & Bal. vbi supra & Paul. de Castro ibi. numero. 3. dicit, q̄ virtus legis non consistit in verbis, sed in vi, & potestate eius, id est, in intentione, seu sensu vt in. l. scire leges. ff. eodem. & talis fraus nō debet alicui prodesse. Cyn. & Bald. in. l. si infantē. C. de lega. & Specula. in titulo de cessione actio. §. primo. versic. ex præmissis. & in titu. de appella. §. 4. versic. sed secundum. ¶ Vi. tu Lucam de penn. doctorem excellentissimum, & penē diuinum in. l. quemadmodum. C. de agrico. & cenfi,

11 censi. lib. II. col. 2. ubi per. 8. col. sequentes ponit
 † 223. casus, in quibus præsumitur fraus & dolus. Et aliquos ex dictis ponit Petrus de Ferra. in forma libelli, in actione reali. in parte, veris ac legitimis documentis nu. 53. versic. sed qualiter de fraude probabitur. ¶ Quibus adde vnum, quod didici à Barb. quod aliqui mihi honorem fecit, quod si actus diu fiet occultus, præsumitur fraus, & ex tali occultatione longinqua contractus præsumitur simulatus, & fraudulosus. vt Barbat. in consil. 7. in fine. 4. colum. cum princ. 5. in. 2. volu. consilio. allegando Bald. in. l. fraus. ff. de legib. 12 vbi quoque tenet, quod simulatum instrumentum largo modo dicitur falsum. quod nota.

- 9 Pro capiendo malefactore, officialis, qui non habet sufficientem familiam, potest implorare brachium alterius iudicis.
- 10 Iudex ecclesiasticus, an potest implorare officium iudicis secularis pro executione.
- 11 Sententia lata per episcopum, an mādabitur executioni per iudicem secularem.
- 12 Iudex ecclesiasticus licet habeat iurisdictionem in laicis, non habet executionem, nec potest eos capere, nisi consuetudo sit in contrarium.
- 13 Consuetudo tribuit iurisdictionem.
- 14 Iudex qui coadunationem dolosam non fecit, non punitur.
- 15 Coadunati per alium, si damnum receperunt, an repetant à coadunante. nu. 16.

8 Auditorio. De hoc latè scripsi supra in gl. E. q. no. p. d. i. r. a. ni. lleuara mas salario. & in gl. no. cōsintira lleuar mas de rechos. & in gloss. fueren puestos. Et auditoriū est locus, vbi causæ tractantur. text. & ibi gloss. in c. veritatis. de dolo & contuma. & in. l. lecta. ff. si certum petatur.

Prætorum Capit. primi finis.

SUMMARIUM.

- 1 Statutum puniens coadunantem gentes, comprehendit illum, qui quatuor coadunauit homines,
- 2 Congregans mulieres, incurrit pœnam, sicut qui congregauit homines.
- 3 Pœna facientis coadunationem contra rem publicam, vel contra personam priuatam.
- 4 Armatos homines habens in domo, vel platea vel castro, seu in alio loco, an puniatur de vtroque.
- 5 Rixantes si sunt duo, & aliquis fingit mediare inter eos, & cum sua fictione prohibet alterum se defendere, incidit in pœnam.
- 6 Coadunatio potest fieri in fauorem iurisdictionis, & præses potest tenere homines armatos.
- 7 Illi, quibus custodia mandatur, de delatione armorum, non puniuntur.
- 8 Aceruatio in fauorabilibus debet fieri.

Vntaran. a Que adunatio fit quatuor hominibus. vt Bar. in. l. ff. de probatio. vbi ait, quod statutum puniens coadunantem gentes, quod comprehendat coadunantem quatuor homines, & in illis quatuor verificatur: & est verum propter verbum, ges, que constat ex quatuor hominibus. vt ibi per Bart. & in. l. prætor. in prin. & ibi. Alex. la seguda. ff. vi bono. rapto. & in. l. oues. ff. de abigis. & Bal. in. l. i. in fine. ff. de iusti. & iur. & in §. omnes. In lit. de iure naturali gēti. & ciuil. vbi per. d. Alex. in. d. l. ait prætor. in additio. ad Bar. vbi vi. quot homines faciāt turbā, collegiū, congregatione, & populū, vel parochiā. * Tamen Grego. Lopez. in. l. 16. titul. 26. part. 2. inquit, quod probabilius potest dici si adunauit decem: quia verbum gentis turbam significat secundum Bal. in. l. i. §. ius gentium. ff. de iusti. & iur. sed ego non recedo a supradictis. * ¶ Sub quo statuto & lege comprehenditur ille, qui cōgregauit, seu adunauit mulieres †. vt Paul. de castro. in. l. i. §. ius gentiū. ff. de iusti. & iure. in princip. vbi dicit, quod statutū, quod prohibet cōgregare gētes ad aliquid faciendū sub certa poena, cōprehēdit etiā eū, qui cōgregauit mulieres. ¶ Et an verificetur in illo, qui solum vnū cōgregauit. vi. infra, in gloss. conninguno. & ibi dicā. ¶ Sed quæ est poena facientis istā cōgregationē? † Dic quod tex. in. l. i. ff. ad. l. iulian

Quosi q no se junta ran ni farā

ib. per Bart. & in. l. prætor. in prin. & ibi. Alex. la seguda. ff. vi bono. rapto. & in. l. oues. ff. de abigis. & Bal. in. l. i. in fine. ff. de iusti. & iur. & in §. omnes. In lit. de iure naturali gēti. & ciuil. vbi per. d. Alex. in. d. l. ait prætor. in additio. ad Bar. vbi vi. quot homines faciāt turbā, collegiū, congregatione, & populū, vel parochiā. * Tamen Grego. Lopez. in. l. 16. titul. 26. part. 2. inquit, quod probabilius potest dici si adunauit decem: quia verbum gentis turbam significat secundum Bal. in. l. i. §. ius gentium. ff. de iusti. & iur. sed ego non recedo a supradictis. * ¶ Sub quo statuto & lege comprehenditur ille, qui cōgregauit, seu adunauit mulieres †. vt Paul. de castro. in. l. i. §. ius gentiū. ff. de iusti. & iure. in princip. vbi dicit, quod statutū, quod prohibet cōgregare gētes ad aliquid faciendū sub certa poena, cōprehēdit etiā eū, qui cōgregauit mulieres. ¶ Et an verificetur in illo, qui solum vnū cōgregauit. vi. infra, in gloss. conninguno. & ibi dicā. ¶ Sed quæ est poena facientis istā cōgregationē? † Dic quod tex. in. l. i. ff. ad. l. iulian

iuliam maiesta. dicit. quod qui homines armatos tenent contra rem publicā Romanā, incidunt in crimen læsæ maiestatis, & hoc propter excellentiam. secundū gl. ibi. Secus est si tenēt contra aliam ciuitatē. quod sequitur ibi Bar. dicēs, quod cōgregans gentē in alia ciuitate, quā in ciuitate Romana non tenetur nisi de poena. l. Iulie. de vi. vt in. l. i. cū sequēti. ff. ad. l. Iuliā. de vi publica. & in. l. fi. C. eod. ti. quod dicit Alex. ibi in additio. ad Bart. habere locum, quando cōgregat contra ciuitatem, quæ non recognoscit superiorē & Bar. in. l. lex. xij. tabularum. ff. eod. ¶ Sed si cōtra aliquem priuatū ducat fecum seruos, & famulos armatos, punitur. tenet Roma. in. l. 3. §. Sed vtrū. ff. ad. l. Iulianā. & Bal. & Saly. in. d. l. fi. C. ad. l. Iuli. de vi publi. Sed intellige verum, quando fecit sine licentia, secundū Saly. ibi. r. notabili. ¶ Sed qua lege sunt puniendi isti, qui sic istos homines armatos tenent? Et videtur quod l. Iuli. de vi publi. ca. vt. ff. ad. l. Iulia. de vi publica. l. tertia, in principio. ¶ In contrarium facit: quia poena. l. Iul. a. de vi public. est de portatione & bonorum publicatio, vt in. l. secunda. C. ad. l. Iuli. de vi public. Et dicit Saly. in rubri. quod lex finalis ipsius tituli non imponit pœnam publicacionis bonorum, sed certæ quantitatis, purā, cētum librarum auris: quinimo nec pœnā de portationis, sed minorem, licet textus dicat seuerissimam vindictam in eos proferri, vt probatur: quod si hoc intelligeretur esse poena de portationis, vel maior, bona eius in consequentiam essent publicanda. vt in. l. finali. C. si reus vel accusat. mortuus fue. & si appellatione pendente mors interueniat. vt in. l. secunda. C. de bonis damnat. in. l. finali. attamen in. d. l. finali. C. ad. l. iul. de vi publica. non publicantur. ergo, & c. ¶ Quid in hoc dicendum? Saly. in dicta. l. finali. dicit, quod dubitat: sed dicit quod potest dici, vt ibi, quod puniatur conditione ex illa lege, & hoc, quia imperator de seipso loquitur in principio, dum dicit, volumus. & in secundo responso, dum dicit, nostræ mansuetudinis, & dū, dicit sancimus. Potest dici etiam, quod potest puniri antiqua lege Iulia de vi. nec dicta. l. finalis corrigit illam, ex quo non cauetur argumē. in. l. in eū. ff. de furtis. & l. quotiens. ff. de actio. & obligationibus. & altera lege poterit tantum puniri. vt in. l. senatus. ff. de accusatio. Vel. l. final. corrigit illam in poenam. Vel dic, quod l. Iulia de vi. tenetur. vt ibi. Sed quia olim poena isto casu non erat declarata, ideo Imperator illā interpretando adiicit, vel declarat poenam. Et pro his duabus solutionibus facit quod dicit gl. supra Rub. illius tituli. & æquum videtur, vt

mitius puniatur, qui aliquid fecit, quod pro violentia habetur. vt in dicta. l. final. quam qui verentulit, vel ad actum proximum deduxit: prima tamen dicit Saly. ibi, quod videtur tutior, propter personas ibi admittas, propter buccellarios & isnarios, de quibus in dicta. Iulia. de vi. non cauetur, sed solum si habebat liberos, vel seruos armatos. Et in fine querit Saly. qualis erit ista seuerissima poena. Et dicit, quod creditur per prædicta, quod debet esse corporis afflictio: per iudicem arbitrandam. argument. l. primæ. §. expilatores. ff. de effracto. quod nota. Et cum ista opinio Saly. concordat textus in. l. prima. titulo. io. part. septima. vbi tenet, quod faciens in castro, vel in domo armatorum congregationem ad maleficium committendum, licet non sequatur effectus, punitur, vt ibi. quia multitudo non seruat: & nemo est, qui furentis populorum non pauet. vt gloss. ibi. & quod notatur in capitulo, statutum. §. primo, de rescrip. in sexto. Et quia qui talem vim tentat, duo delicta complicat, scilicet iniuriam, & inuasionem. ff. de iniurijs. l. iure fisci. & in. l. qui pendente. ff. de actio. empti. Simul ergo iniuriam & vim facit. Ergo lex, quæ permittit resisti, hæc duo permittit, scilicet, resisti iniuriæ personali, & reali. concordat dicta. l. i. titul. quarto. for. II. lib. quarto. & ibi Montal. & per omnes leges, titul. io. lib. quarto, in ordin. regali. ¶ Quod facit cōtra istos rectores. i. Regidores ciuitatum, qui sæpe habent istos homines armatos pro sua partialitate: maxime dum intrant in consilio ciuitatis, id est in regimento, quod iudex non permittat, nec dissimulet, imo puniat eos seueriter, vt dictum est, etiam si effectus, ad quem fuerint armati, non sequatur. quod ego iam feci per supradicta in ciuitate Plazentia. * Quinimo dicit Bald. in. l. qd ergo. §. si quis alieno. ff. de his qui. nota. infam. quod si aliquis dominus suam patitur gentem aliquid facere, quod potest prohibere: quod ita tenetur de patientia sicut de præcepto: quod dicit menti tenendum. * ¶ Quinimo dicit Montal. in glossa ordin. regali. in parte, associata. quod quando est diuisio in ciuitate, vel in prouincia, accidit eodem modo, quo in arbore, si scinderetur per medium, vel præscinderentur eius rami, quod citò desicareretur. In tali enim morbo absconduntur nerui ciuitatis, id est magnis ciuibus, vnde ciuitati obuenit spasmus, & plerunque ad necessitatē tyrannidis, sicut experientia docet, & imperitū & ignobile vulgus non diu sustinet pressuras: & vt dicebat quidam sapiens Ianuensis, quod diuisio in ciuitate. est vermis ingressus in caseo. vt refert Bal. in. l. prima, circa principiu. C. de ca

caducistollen. ¶ An isti, qui sic tenuerunt homines armatos in domo, vel platea, puniatur de vtroque, scilicet de portatione armorum, & ex eo quod habuerint secum armatos, in quo dicas, quod de vtroque non poterunt puniri: quia ista duo tendunt ad eundem effectum. ita Bart. in dicta. l. prima. ff. ad. l. iulii. de vi publica. versiculo, quæro vos. Quod dictum sequitur Hippolytus de Marf. in sua practi. crimi. §. pro complemento. nume. 37. pro quo dicit quod facit glo. notabil. in. l. qui de crimine. C. de accusatio. per Bald. in. l. aduersus. C. de furti. in. fine. & Peregr. in parte, armatura. in. fine. per. l. illud. ff. ad. l. a. quili. in quibus iuribus dicitur, quod stante statuto, quod qui portauerit arma puniatur in. 10. alio statuto cauetur, quod vulnerans aliquem cum armis, puniatur in viginti, quod isto casu vulnerans aliquem cum armis non punietur vtraque poena, sed solum pro vulnere: quia vna poena confunditur cum alia. ita dixit etiam Bart. in. l. quemadmodum. §. illud. ff. ad. l. Aquili. & Baldu. in. l. diuortio. in. fine. 2. columna. ff. solu. matrimo. de quo latè remissiuè per dict. Hippolyt. de Marfili. vbi supra, vbi infert ad alias quaestiones. ¶ Sed nota vnum in proposito de hominibus armatis, quod si sunt duo armati rixantes, & aliquis fingit se mediare inter eos, & cum sua fictione prohibet alterum se defendere, quod incidit in poenam. l. Iuliaz. de vi publi. Dictum est notandum Angel. in. l. in eadem causa. ff. ad. l. Iulian. de vi publi. per text. in. l. 3. §. fina. ff. de incendi. rui. naufra. quod nota, quia aliquando fit. ¶ Sed tex. noster in quantum dicit, *no se agunt* 6 *varan.* fallit, quando ralis adunatio, vel coaceruatio fit in fauorè suæ iurisdictionis, quia tunc fieri debet. Secus quando propter eam impeditur iurisdictione. vt in. l. si idem cum eodem. ff. de iurisd. omni. iudi. in principio. Et dicit Lucas de Pemna. in. l. fina. C. de dignit. lib. 12. quod potest præses dum vadit in prouinciam sibi de cretam ducere secum viros armatos. Et idem dicit esse propter honorem debitum dignitatibus in ipsorum comitiua & securitate possunt se cum ducere armatos, quod est notandum. * Et tenet Bald. in. l. hanc salutem. §. aut enim. ff. de officio præfeti vigil. vbi idem putat de familia episcopi cum ipse habet merum imperium in sua dioecesi. * Et facit quod tenet Innoc. in cap. olim causa. de restitu. spolia. & ibi Abb. & Bald. in. l. nunc salutem. §. sciendum. ff. de officio. præfeti. vigil. & Abb. in. c. significasti. de officio. delega. quod stipendiarij de nocte stare possunt armati, cum eis custodia mandatur: & sic, quod ille, cui mandatur custodia, non debet puniri de delatione

armorum. Et idem tenet Angel. in. l. i. ff. si quis ius dicen. non obtempe. vbi tenet, quod pro tuitione iurisdictionis possunt iudices & episcopi arma sumere, & bellum indicere. vt Innoc. in di. c. cum olimi. & non solum contra litigatores inobedientes, imò etiam contra quoscuque turbantes, dum modo sint de foro iudicis, secundum Angel. ibi. ¶ Et facit text. in. c. apostolica. in verbo, semel, aut successiuè. de donatio, vbi fit aceruatio pluriù summarm ad finè, vt ecclesia non lædatur. Et doctores ibi, maxime Petrus de Anchar. & Ioan. de Imol. allegat illam doctrinam, quod in fauorabilibus debet fieri coaceruatio. vt etiam dicit Ioan. de Imol. in. l. si quis testamento. in princip. ff. de legat. primo. Secus autem est in odiosis. Ita loquitur id quod notat gl. & Bar. in. l. vbi fideiussor. ff. de solutio. & Bar. in. l. Lucius. §. qui habebat. ff. ad trebellia. & Bald. in. l. sancimus. §. si quis autè. el. primero. C. de dona. & in. l. nã & si fur. §. si. ff. si cer. peta. & Ange. in. l. quotiens in stipulationibus. & l. scire debemus. ff. de verbor. obliga. prout tenet omnia Alex. in consilio. 13. in. 5. volu. nu. 3. & 4. quem vide. ¶ Facit ad idem, quod tenet Ange. in. l. 2. C. de his, qui latro. vbi ait, quod si pro capiendo malefactore officialis non habet sufficientem familiam, potest impetrare brachium alterius iudicis, Et clamare, *aqui del Rey.* per text. ibi. Et vi. Bartol. in. l. si quis hoc genus. C. de episc. & cler. qui tenet, quod officialis, qui non est potens, potest inuocare auxiliū potentioris. vbi etiam tenet Bal. quod homines de contrata ad præceptum officialis vel iudicis tenentur capere malefactorem, & ad ipsum ducere, & sic potest etiam inuocare auxiliū superioris. Et si officialis requirat colètes, quod eum adiuet ad malefactorem capiendū, & illi volunt vt fugiat, quod dicuntur prestare auxiliū negligendo, & tenentur conditione ex. d. l. 2. C. de his qui latro. & tenet Par. de Put. in. d. tract. syndi. in parte, brachiū. fol. 64. ¶ Et vi. Ioan. de Pla. in. l. in fiscalibus. C. de exacto. tribu. lib. 10. vbi ait, quod vnus officialis potest alterius officialis auxiliū & brachiū implorare pro executione, vel alia re pro officio suo. ¶ Ex quo infert, quod iudex ecclesiasticus implorat officiū & auxiliū iudicis secularis pro executione aliqua. l. episcopale C. de episcopa. audi. & in authè. de sanctis episc. §. si quis cōtra. coll. 9. & in. c. 1. de officio. ordi. & ibi per Inno. per Bar. in. l. à diuo pio. §. sententiā. & ibi doct. ff. de re iudica. vbi Bar. in. §. si quis contra. dicit, quod sententia lata per episcopū, mandatur executioni per iudicem secularem. & glo. in. l. episcopalis dignitas. C. de episc. & cleri. & l. 7. tit. 3. lib. 1. in ordina. rega. Et in. d. c. 1. de officio. ordi.

ordi. vbi quoque; vi. de iudice ecclesiastico, an teneatur exequi sententiā iudicis secularis. ¶ Tamen si opponatur aliqua exceptio corā iudice seculari requisito ad exequendū sententiā ecclesiastici possit secularis iudex cognoscere, & non exequi. Bar. in. d. l. adiuo pio. & tex. in. c. pastoralis. §. qui. de officio. delega. * Et vi. Montal. in. l. 7. titu. 5. lib. 1. fori. ll. in. gloss. *no lo puedan auer* tenentem, quod licet iudex secularis debeat exequi sententiā ecclesiastici iudicis ad eius mandatum requisitus, vt plene per Innoc. in. d. c. significasti de officio delega. non tamen deneceitate tenetur credere sententiæ & processui iudicis ecclesiastici, sed potest ex integro queri. vt Barto. in. l. diuus. ff. de casto. reorum. & iudex requirens vel auxiliū in vocans ad executionē faciendam debet esse competens, alias punitur officialis qui concedit milites suos executoribus sententiarum iudicum in competentium: vt in. l. in criminali. C. de iur. om. iud. & ibi Bald. & tenet Peregr. in parte executio. q. 1. in. gloss. *mandare.* col. 2. * ¶ Et quando iudex secularis requiritur à iudice ecclesiastico, & non vult brachium accommodare sine legitima causa, est excommunicatus. vt Archid. in. c. 1. de statu regula. in. 6. & tenet Par. de Pute. in. d. tracta. in parte, brachium. De quo auxilio istorum iudicum ecclesiasticorum & secularium vi. singulariter Pala. Ruui. in repeti. c. per vestras. de dona. fol. 80. §. sed est pulchra dubitatio. vbi inter cetera dicit vnum singula. ¶ Quod licet sit verum quod iudex ecclesiasticus non potest exequi suam sententiā inter laicos sine auxilio secularis, tamen dicit hoc limitandum, & intelligendum, nisi forsan consuetudo legitime præscripta esset in contrariū quæ habet, quod iudex ecclesiasticus, qui certis casibus potest cognoscere inter laicos, possit suam sententiā in eorum bonis exequi, vel ipsos carcerari, quando consuetudo in hoc casu valida reputatur. vt in terminis nostris decidit Bal. in. c. significasti. de officio. delega. dices, quod licet de iure rector, qui potest inter scholares cognoscere, non possit exequendū suam sententiā dare possessionem corporalē, nec eos personaliter capere, fallit, nisi lex municipalis, vel consuetudo aliud disponeret. vt in. l. 1. cū gl. C. de emancipa. libe. vt ibi per eū. ¶ Per quod declaratur dict. lex. 7. tit. 3. lib. 1. in ordina. regali. & ibi Montal. in sua glossa, in parte, iudex ecclesiasticus. vbi tenet, quod licet iudex ecclesiasticus in casibus, in quibus habet iurisdictionem in laicos: quos casus ponit ibi quoad cognitionem, non tamen ad actualem executionem, quia di-

stincta est iurisdictione, & si fieret executio in laicum, vel in suis bonis, furaretur eius iurisdictionem. vt in. c. si. de foro compe. in. 6. & Feli. in ca. episcopus. de officio ordin. in. 6. & ibi Domi. late, de quo per Eeli. in cap. cū sit generale. de foro compe. in. 13. columna. non habet locum, quando ex consuetudine quis habet istam iurisdictionem & executionē in laicos, quia tunc sine requisitione potest suam sententiā executioni mandare in bonis & personis laicorum. per supradicta. vid. quæ dicam in cap. 20. infra eod. in glo. *vsurpan.* nume. 15. * Et etiam intellige, quod non licet clerico iniicere manus in laicum, quādo locus est temporalis iurisdictionis regis, secus si locus est de temporale iurisdictionis ecclesie: quia tunc potest. text. in. l. 35. titu. 9. par. 1. & ibi Grego. Lopez. in. gloss. *por fuerca.* * ¶ Et quia consuetudo tribuit iurisdictionem non habenti. per text. in cap. irrefragabili. §. excessus. de officio. ordi. & c. dilecti. de arbitris & non solum iurisdictionem habenti, vt loquuntur iura prædicta sed etiam nullam penitus iurisdictionem habenti, consuetudo tribuit iurisdictionem etiam priuato. vt est tex. vnicus & singular. in. c. cū contingat. de foro compe. secundum Ioan. And. & alios ibi. Idem tenet Inno. in. ca. nouit. de iudic. in versu. consuetudine. Archidi. in. cap. conquestus. in. fine. 9. q. 3. & idem tenet glo. in cap. cū quidam. de exceptio. lib. 6. & in. capi. Romana. in verbo, consuetudine, de appella. eo. lib. Bart. & Ioan. de Imol. in. l. nã. §. deniq. ff. de aqua pluua. arcend. Bal. in cap. 1. colum. 2. versic. consuetudo. qui feud. dare poss. Iaso. in. l. more maioru. ff. de iuri. omni. iudi. 6. colum. glo. notabi. in. d. l. 1. C. de emancipa. liberis. quæ loquitur in iurisdictione voluntaria, & notat ibi Cyn. & Baldu. & alij. ¶ Hinc est, quod priuato homini ex consuetudine potest competere ius dandi tutores. ita dicit gloss. in. l. 1. ff. de tuto. & cura. datis ab his. quam dicit ibi Nicola. de Neapo. vnicam. ¶ Non est ergo mirandum, si is, qui alias est iudex, & iurisdictionem habet, potest ex consuetudine acquirere iurisdictionem iudicandi in casibus, ad quos sua iurisdictione non extenditur. vt probatur in. d. §. excessus. & in. cap. Romana. §. debet. de appella. lib. 6. & in. l. cū prætor. §. iudicem. ff. de iudi. prout tenet dictus Pala. Ruui. 14 vbi supra. ¶ Quoque fallit iste tex. in iudice, qui non fecit dolosam coadunationem, quia tunc puniri non debet. tenet Bart. in. d. l. prætor la. 2. §. hoc edicto & §. si quis aduentu. ff. vi bono. rapt. & sic requiritur, quod ex ista adunatione sequatur alicui damnum. vt Barto. ibi. ¶ Sed

coadunati per alium, si dānū passi sunt, an reptant, † & recuperent à coadunante. Vide latam distinctionē Salyc. in. l. quoniam multa. C. ad. l. Iulīa. de vi publi. col. tertia. versi. reuertor ad principiū. gl. & ibi omnes doct. & vi. infra. nu. 16. ¶ Sed ille, qui est principalis, & homines coadunauit, tenetur de damno dato. vt Bar. in dict. l. 2. §. si quis non homines. ff. eod. tit. vi bo. rapt. & per Inno. in. c. si. quod metus causa. & in. c. in nostra. de iniurijs. & Bal. in. l. non ideo min⁹. C. de accus. ii. quæst. ¶ Et Bar. in. d. §. si quis nō homines. dicit, q̄ ille, qui est inter coadunatos, nō tenetur de dāno, nisi de illo, quod ipse dedit, nō de eo, quod alij dederunt. quod dicit esse menti tenendū in foro consciētīæ. vt glo. ibi. & sic est arg. secundū eū q̄ comes Albertus nō tenetur de dāno dato à bānitis, si ipse nō dedit dānū. Ratio: quia ipse non coadunauit, seu dedit eis opē sed si eos coadunauit, tenetur ad omnia per supradicta. Et idē tenet Bal. in rubrica de his, quæ vi met. caus. in decretali. nu. 13. quem vide. & vi. gl. in. l. ii. tit. 4. lib. 4. foro legū. & quæ dicā in. c. 3. infra in gl. fauor. nu. 28. ¶ Et vid. Quid. pap. singu. 226. vbi tenet, q̄ vocās ad bellū amicos, non tenetur de equis amissis, & alijs rebus, nec sumptibus, si bellum fuerit iniustū: quia in re turpi nulla est obligatio. vt in. c. sicut. de iureiur. c. si. de pactis. nec etiā tenetur si est iustum, si faciūt ex debito, id est causa pietatis. vt in cap. dilecto. de senten. excōmuni. lib. 6. & in. c. non inferenda. 24. q. 3. si uerō non teñebatur, actionem habebit: & vocans amicos, vel subditos, non poterit agere ad satisfactiōē, si spoliati sunt bonis suis per tertium, sed faciet sibi cedi actiōnes. arg. in l. 2. §. si quis sponsonis. ff. de bonis dānat. ¶ Et quāuis dominum sequi debeant, tamen ad suas expensas, nisi aliud sit de cōsuetudine vel pact. vt in. c. non minus. de immunitat. ecclesi. & di. Gui. vbi supra. & d. c. sicut.

S V M M A R I V M.

- 1 Confœderatio quid sit.
- 2 Confœderationes illicitæ sunt prohibitæ.
- 3 Congregationes si sunt suspectæ papæ, vel Regi, possunt prohiberi.
- 4 Congregationes ex mala causa præsumuntur congregatæ, nisi aliud probetur.
- 5 Pœna capitalis punitur, qui confœderationem

seu tumultum fecerit contra aliquem, seu voces seditiosas emisit.

- 6 Cymbala non pulsantur, nec resonent sine iussu iudicis, seu rectoris ciuitatis, aliàs pœnam mortis, & amissionis bonorum incurrat.
- 7 In cōgregatione ciuitatis requiritur quod voce præconis, cymbalo, seu campana sonata cōgregetur, vel per nuntium de mandato iudicis: eo tamen absente, de antiquioris mandato.
- 8 Colligatio non est conspiratio, sed potius concordia, quando aliquid honestum sit.
- 9 Ligæ & confœderationes, quæ fiūt inter principes, barones, aut ciuitatem, an valeant.
- 10 Omnis colligatio, seu confœderatio, quæ non fit auctoritate principis, seu prælati est illicita. Et quid si fiat causa pietatis, vel religionis & si tali confœderationi, seu fraternitati potest legari, vel potest bona sua alienari, & coram quo iudice debet conueniri.
- 11 Congregatio, seu cōfœderatio pro defensione sua, & rerum suarum, permittitur, nō solum laicis, sed etiam clericis.
- 12 Confœderationum authores pœna. l. Iulīa maieſt. tenentur.
- 13 Statuta confœderationum, & collegiorū potest superior mandare, vt coram se portentur: vt si quæ sunt in eis, quæ sapiant monopoliū, puniantur.
- 14 Iudex in sua prouincia curare debet, ne tumultus, aut conuenticula fiant.
- 15 Fraternitates, & confœderationes militū, seu locorum contra regem, seu rempublicam factæ, casus est proditiōis.
- 16 Confœderationes inter monachos & fabros prohibentur, & inter scriptores, & similes, nisi ciuitas statuerit. Illi, cui est fornax, vel molēdinum, potest ius competere, vt nullus alius circa eum possit aliterum ædificare.
- 17 Statutum, quod non ematur, vel vedatur frumentum, vel alia res, nisi certo pretio, non valet.

- Nicōfederacion.** ^b Quæ cōfœderatio, † est cōiuratio pluriū in vnū iuratio. Et differt à cōspiratione, quæ fit mediante iuramēto, & coniuratio sine eo. fit enim promissio, vel pactio sine iuramēto. Et est dicta a cōspirando, quādo scilicet, plures spirāt, id est, flant, & tēdunt in vnū. Et pōt dici à, con, & spira, id est, superbia, vel elatione. vt tenet Domi. de sancto Gemi. in. c. cōstitutionē. de verb. signi. nu. 6. in prin. allegādo Ioan. And. in. c. exhibita, de iudi. vbi gl. dicit in verbo, cōspirationē. q̄ cōspiratio est grauissimū crimē. ¶ Et tales illicitæ confœderationes, seu cōgregationes, † sunt prohibite. vt in cle. pastoralis. de re iudi. & ibi Card. nu. 2. & text. & ibi Bal. in. l. nullus. C. de sum. trini. & fide catho. in prin. dicit, q̄ si cōfoederationes fraternitatis, † seu congregationes essent domino, papæ, vel regi suspecte, pōt ipsas prohibere, & deinceps cōgregari nō possunt, aliàs puniuntur. arg. illius. l. quia tales cōgregationes & cōfoederationes † præsumuntur ex mala causa cōgregatæ, nisi aliud probetur. tenet Alexa. in additio ad Bar. in. l. si. ff. d. collegi. illiciti. in additiōe, quæ est in parte, nō valēt. nu. 10. & Paris. de Pute. in tract. lyndic. in parte, pone q̄ vniuersitas. fo. 24. vbi de hoc. ¶ Et Abb. in. c. si. de testibus cogēdis. nu. 1. in. fi. tenet, q̄ si quis † confœderationē, vel tumultū contra aliquē fecerit, vel seditiosas voces emisit capitali poena punitur. vt in. l. denūtiamus. C. de his qui ad ecclesi. cōfuge. & in. l. i. & 2. C. de seditiosis. & in. l. aut facta. i. respō. ff. de poenis. & in. l. qui cætu. ff. de vi publi. l. conuenticulā. C. de episc. & cler. ¶ Et dicit Abba. vbi supra, q̄ in his reperijs, q̄ nec cætu, nec turbam debet quis cōgregare: quia omnia hæc, & similia, sunt prohibita, nisi reperiātur cōcessa. Et idē tenet tex. in. l. 5. titu. 10. lib. 4. in ordi. regal. vbi cauetur, q̄ nullus sine iussu † iudicis, & rectorū ciuitatis resonet, seu pulset cymbala, aliàs pœna mortis, & amissionis bonorū incurrat. Quæ lex potuit habere ortū à dicto Angelo, in. l. nulli. ff. q̄ cuius. vniuersi. nomi. col. 2. versi. attēde. vbi dicit, q̄ in † cōgregatione ciuitatis requirit, q̄ voce præconis, aut cymbalo, seu cāpana sonata, vel cornu aut baculo, vel per nūtiū secundū morem solitum cōgregetur de mandato superioris. Est autem superior præses, vel alter officialis vniuersitatis: & si nullus est officialis vel præses, fieri potest congregatio de mandato antiquioris, qui est ipso iure præpositus. primum dicit probari in. l. 2. C. de decurioni. lib. 10. secū-

dum probatur per gloss. ibi in. d. l. nulli. in glo. 2. & ff. de albo scriben. l. 2. & idem tenent Angel. Baldu. & Ioann. de Plat. in. d. l. de decurio. C. quæ incipit, obseruare. vbi singulariter declaratur quis sit antiquior. ¶ Et dicunt, quod de mandato magistratus conuocatur: sed vbi magistratus de est, potest conuocare ille, qui est antiquior decurio. ille enim ipso iure vocat prior decurionum, & alij ei parere debent. Sed si non parent, non potest eos punire, sed procedit ad actum vel electionem cum his, qui intersunt, alijs nō expectatis. secundum Innoc. in capitu. r. de maior. & obedi. secundum Plate. vbi supra. ¶ Et sic, quod talis confœderatio, quæ fit per rectores ad ciuitatem gubernandam, vel regēdam seu ad iustitiam exercendam, est licita. vt Inno. in capitu. dilecta. de excessi. præla. in principi. Et vi. Guido. pap. decisione. 106. vbi an vniuersitas possit se congregare pro suis negotijs cōmunibus sine licentia superioris? vbi tenet q̄ non. & Bart. in. l. actor. ff. rem ratam haberi. & latius dictus Guido decisio. 631. versic. ad tertium dubium. vbi concludendo, idem tenet. Et licet senior de capitulo deficiente prælato potest congregare consilium, non potest nomine ecclesiæ seu ciuitatis facere contractus, nec agere in iudicio, quia non est prælatus secundum Innoc. & Baldu. in. d. capitu. 1. de maiorita. & obedi. ¶ Et vi. Peregrina in parterector columna. 4. vbi dicit, quod decurio filios habens, alijs decuriōnibus non habentibus præfertur ipso iure, ou hoc intelligitur eorum esse præpositus, vt in. l. in albo. C. de decurio lib. 10. ex quo habes secundum Peregrin. vbi supra q̄ quando vniuersitas caret superiore, ipso iure ille qui habet filios intelligitur esse præpositus illorum, adeo quod de eius mandato potest dicta vniuersitas cōgregari: vbi autem essent plures filios habentes, tunc antiquior dicitur esse præpositus. ¶ Et facit quia cum ad aliquod honestum fit colligatio, † non est conspiratio, sed potius concordia, & vnio. vt in. l. i. ff. de collegi. illiciti. & textus. in. §. si quis de prædictis. in authen. vt cum. de appella. cognosci. colla. 3. vbi dicitur, quod beatissimi patriarchæ vna cōspiratione & concordia vnā fidem prædicant, & facit. capitu. si quis clericorum. ii. quæstion. i. ibi, rebelli auctoritate. vt tenet Domi. in. d. capitu. constitutionem. in princi. versic. quæro an monachi. & Abba. in capitu. exhibita. de iudi. 3. col. nu. 6. versi. quæro. ¶ Sed ligæ, & confœderationes, quæ fiunt inter

vbi dicitur, quod ciuitates inuicem foederatur, & colligantur: quia istud est verum, quando ciuitates alie non amice, vel liberae foederantur populo Romano habenti imperium: sed plures ciuitates, vel plures Barones, qui essent sub vno rege, domino, vel principe, non possunt in inuicem facere illam cofoederationem. ista enim sunt fodalicia, & collegia prohibita. vt tenet Bart. in l. fodalicia. ff. de collegi. illici. col. tertia. nume. 10. ex quo colligitur secundum Bartol. ibi. quod ciuitates Tusciae, quae non recognoscunt de facto in temporalibus superiorem, possunt inuicem foederari tanquam liberae. Sed plura castra, & villae, quae sunt sub vna ciuitate, vel vno domino, hoc non possent. de quo per. l. 1. & l. 2. & l. 6. titu. 11. lib. 8. in ordi. rega. sine principis auctoritate. vt ibi tenet etiam Montal. in glo. ordi. regali. in parte, liga. sequendo Bar. vbi supra. vbi dicit, quod vnum est notandum, quod ciuitas potest facere colligationes, seu confoederationes principe non existente in partibus ad se defendendum. vt in titu. de pace iura. firman. §. conuenticulas. in vfi. feudo. & in l. 1. ff. quod cuiusque vniuers. nomine. facit. d. l. non dubito. & tenet Petrus de Ancharr. in d. cle. pastoralis. de re iudi. & ibi Cardi. verfi. 7. nu. 2. vbi quoque dicit, quod in bonum bene procedunt, secus quando confoederationes sunt in malum, & superre illicita, secus si super licita. ¶ Dic tamen, quod regulariter omnis colligatio, seu confoederatio est illicita, quae non fit principis auctoritate, nisi quae fit causa, vel religionis. vt plenè notat Bartolu. in d. l. fina. ff. de collegi. illicitis. & Innoc. eleganter in d. cap. dilecta. de excessi. praes. la. sed hodie per. d. l. 2. ordinamenti licet fiat causa pietatis talis colligatio, collegiū, seu cofoederatio, non potest fieri sine auctoritate principis, vel praelati. Quinimo dicit Bald. in titu. de summa trini. & fide catho. in §. firmiter. nu. 10. in de creta. quod congregatio dici potest eo ipso, quod est approbata per dioecesanū. Et si religio non est approbata per Papā, vita eorū dicitur superstitiosa, & religio ambitiosa. Et licet sit causa pietatis, requiritur dicta auctoritas. vt Inno. vbi supra, & Bal. in authen. habita. C. ne filius pro patre. nu. 45. & Abb. in consil. 55. in primo vol. & Motal. in gl. ordina. in parte, liga. ¶ Et tali fraternitati potest legari. vt in l. cum senatus. ff. reb. dub. & l. quarta. titulo tertio. partita. 6. & Plate. in l. 3. C. de venden. reb. ciuit. lib. 11. ¶ Et potest sua bona alienare absque alia solemnitate quia non est collegiū pium, sed seculare, & onini no profanum. vt Bald. in authen. hoc ius porrectum. C. de sacrosan. ecclesi. nume. 3. Felin. in c.

nullum iudicum. de foro cope. in fine. & tenet Francif. Balb. in tract. de praescrip. in. 1. parte. 5. part. principa. nu. 6. fol. 91. in libro paruo. quia non gaudet priuilegis tributis ecclesiis. Et sic tenet Bart. & latius Paul. de castro. in d. l. cum senatus. de rebus dubi. quod licet istae fraternitates fustigatorum faciāt collegium licitum, quia ad pium ministerium, cum sint merè laici, debent conueniri coram iudice seculari. & ita confuluit. & idem tenet Socinus ibi. final. colu. & hoc si conuenitur ipsa fraternitas: nam si singulariter, non est dubium. Sed quid si sunt aliqui eorum clerici? Vide Bart. in l. fodalicia. ff. de collega. illici. nu. 14. & 15. & Felin. in d. c. nullum iudicum. & in c. ex literis. de constitu. in princip. Additio. Abb. in c. 1. de electi. in fine. ¶ Nec de istis relictis fraternitati debetur episcopo quarta canonica, quia non sunt personae ecclesiasticae. vt Paul. de Cast. in d. l. senatus. ¶ Confoederatio, seu congregatio quoque permittitur pro defensione sua, & rerum suarum: quia potest tunc stipendiarios, & amicos congregare, & propter hoc non dicitur bellum, sed defensio. Item pro recuperatione possessionis, dummodo fiat in continenti. Et non solum permittitur hoc laicis, sed etiam clericis. Et hac causa licitum est arma mouere, & contra subditos rebelles & inobedientes armari debent iura, & homines, & licite fit eis bellum, tam a dominis temporalibus, quam a spiritualibus. Et manu militari vtendum est contra rebelles subditos, vbi alia remedia non sufficiunt. tenet Bald. in margari. Innoc. in parte, congregare, quod nota. ¶ Alias actores talium confoederationum pro pena legis Iuliae maiestatis tenentur. vt in l. quisquis. ff. de collegi. illici. & in l. 1. ff. ad l. Iulia. maiesta. ibi, quoue cætus. & tenetur. l. Iulia. de vi publi. vt in l. denuntiamus. C. qui ad eccle. confuge. vt tenet Montal. in dicta glof. ordina. in parte, liga & dixi supra in glo. proxima. ¶ Quinimo dicit Montal. ibi, quod iudex superior potest mandare, vt portentur coram se statuta collegiorum, vel cofoederatorum: & si quae sunt in eis quae sapiant monopolium, procedet contra eos. vt in l. vnica. C. de monopolij. vbi hoc notat Bal. Et idem Bal. in titu. de pace iura. fir. §. conuenticulas. in vfi. feudo. nu. 4. & Alex. in additio. ad Bar. in l. sub pretextu. ff. de extraor. crimin. ¶ Et vi infra in c. 17. in glo. prouener in fine in additione. ¶ Quinimo ibi Bar. & Bal. vbi supra dicunt, quod si potestas reperit in vna societate statutū inhonestum, potest statim eo ipso cassare societatem. sequitur Roma. singu. 344. ¶ Et propter hanc, quae dicta sunt, secundum eundem Motal. ibi, iudex curare debet,

14. ¶ debet, ne in sua prouincia tumultus, aut conuenticula fiant, ne damnum inde sequatur. vt in l. 16. titu. 4. parti. 3. qui tex. est singularis. & habuit ortum a l. congruit. & a l. 3. ff. de ofi. praesid. 15. ¶ Et quoque dicit, quod est casus prodicionis, si quis fraternitates, seu coiurationes militum, seu locorum contra regem facit, ex quibus regi, aut patriae damna oriatur. vt in l. 1. titu. 2. parti. 7. Dic vt supra. vt in glo. proxima. ¶ Intantum istae cofoederationes prohibentur, quod menachi. ¶ vel fabri non possunt inter se statuere vel pacifica, quod de labore vnus, non se intromittat alter. Et idem in scriptoribus, & similibus, nisi tota ciuitas hoc statuerit. Et specialiter punitur Primas artis illius: qui hoc consentit. vt notatur in d. l. vnica. de monopolio. & Bal. ibi. Tamē potest alicuius competere, vt alibi, quae in locis suis victualia non vendatur. Et idem dic in forno, & molendino, & similibus, vt possit ex consuetudine, seu priuilegio competere hoc ius in illo loco, quod alius non exerceat, si inhibitu acquieuerit prohibitioni per tempus legitimū ad praescriptionem completam. tenet Abb. in c. significate. de appella. nu. 1. & Cepola in tracta. de seruitu. in tit. de forno. 2. q. & Guid. pap. decisi. 298. & Faber in §. a que. Instituta. de actio. nu. 20. Bertachi. in suo reperto. in parte, coquus. * Et Stephanus Bertrādus consil. 1. nu. 28. in 3. par. consil. & vi. singulariter Io. de Neuiza. consil. 43. nu. 7. vsque in fine. * ¶ Et vide Montal. vbi supra, vbi quoque ait. quod non valet si statutum, quod non ematur, vel vendatur frumentum, nisi certo pretio. & idem in alijs rebus venalibus secundum Bal. vbi supra. sed lex bene potest facere. vt cauetur in Pragmatica facta per nostrum Carolum regem in villa de Madrid, anno proximo. 1539. Octobris. 10. die. per quam imposuit pretiū frumeto. quam parte vide.

S V M M A R I V M.

1 Iudices, & potestates terrarū qui sequuntur partiales reformationes, incidunt in poenam, si ex partialitate sua sequatur dānū, vel iniuria alicui.
2 Partiales dāna inferētes, & iniurias, tenentur ad refectionem damnorum, & iniuria satisfactionem.
3 Partialitas terrarū dicitur infortunium: & ideo si vir propter partialitatem exulatur, mulier potest dotem repetere.

4 Iudex non debet esse partialis in arbitrarijs.
5 Iudex dum ex officio procedit, an debeat imponere poenam ordinariam, vel arbitrariam numero. 7.
6 Officialis in syndicato condemnatus ex generali inquisitione non efficitur infamis.
7 In arbitrarijs arbitriū debet esse iuri, & equitati consonum, alias non valet.
8 Iudex, qui habet potestatem disponendi secundum conscientiam, seu arbitrium, non debet sequi propriam conscientiam, sed publicam.
9 In arbitrarijs iudex debet facere suū arbitriū cum consilio peritorum.
10 Vt partialitatem iudex eritet, non debet habere nimiam familiaritatem cum subditis: quia ex conuersatione equali nascitur contemptus dignitatis.
11 Si partialitas est in ciuitate inter aliquos, potest iudex ad euitanda scandala, & rixas, iurare, & vetare, quod vnus non transeat ante portam vel domum alterius.
12 Si de possessione alicuius loci est contentio inter duos, & est timor, ne veniant ad arma, potest iudex precipere vtrique, ne ad illum locū vadant.
13 Hospitiū potest quis cogi mutare propter partialitatem, causa vitandae discordiae.
14 Episcopus potest iubere archipresbytero suo, ne transeat per contratum duorum fratrum, quorum patrem interfecerat.
15 Inimicitia quando est inter aliquos, potest iudex prouidere futuris scādalis, precipiendo sub poena, ne per certos fines incedant.
16 Quilibet officialis ex causa potest prohibere, ne quis accedat ad fundum.
17 Arbitrator potest prohibere duobus inimicis, vt vnus non vadat per portam alterius.
18 Potestas potest precipere subdito, ne discedat de domo sua.
19 Scandalis, & rixis iudex occurrere, & prouidere debet.
20 Iudex debet prouidere ne partes veniant ad arma.

22 *Iudex non debet studere in criminalibus de cōcordia partium anteaquam puniat.*

An pars potest se componere, seu pacem facere post sententiam.

23 *Ad pacem potest compellere iudex, quādo inimicitia esset scandalosa, & res publica in quietaretur.*

24 *Ad compromittendum potest cogere iudex, quando videt, quod via iudicij, vel sententiæ non potest bene sedari discordia.*

25 *Contententes de possessione, & properantes ad occupandum: si inter eos præsumitur verisimiliter ad arma venire, possessio sequestrabitur.*

¶ **Parcialidad.** ^c Hac de causa dicit Bald. in l. de eo. C.

de poena iudi. qui mal iudi. in princip. nu. 2. q̄ potestates terrarum, qui vadunt ad terras, vbi sunt diuisiones in populo, qui non possunt salua conscientia pertrahere, sed oportet eos sequi partiales reformationes, incidunt in poenam. c. cum æterni. de re iudi. in. 6. ¶ Quod intellige verum, si ex sua partialitate sequatur alicui iniuria vel damnum, aliās non: vt dixi in gloss. *no se iuratan.* fi. col. versic. secundo fallit. & arg. eorum, quæ tenet Inno. in. c. fi. Quod metus causa. n. 3. versic. Item nobis videtur. & Bald. in. c. i. §. iniuria. in titu. de pace iura. firma. nume. 5. in vli. feu

2 do. versic. quæro. vbi tenet, q̄ quod si partiales in vicem inferunt iniurias & dāna tenentur ad refectionem damnorum, & satisfactionem iniuriar. Sed hoc Bald. ibi dicit verum, quod tenentur, scilicet illa pars, quæ iniuste egit. & sequitur Alex. in additio. ad Bar. in. l. iniuriarum. ff. de iniurijs. ¶ Et d. c. quod partialitas terrarū dicitur infortunū: ¶ & ideo si vir efficiatur exul,

3 non solum propter culpam suam, sed etiam propter partialitatem, mulier poterit dotem repetere: quia exilium paupertatem inducit. vt gl. in authen. de exhiben. & intro. rei in prin. colla 5. & idem tenet Ioan. And. in additio. ad Specu. in titu. de dona. §. si. versic. quid si vir est in bāno. Bart. in. l. si constante. in. 5. q. 1. partit. principa. ff. solu. matri. & idem Bart. in. l. i. C. de decurio. & in. l. 2. in princip. ff. solu. matrimo. Angel. in l. cū acutissimi. §. illud. C. de præscrip. 30. anno. Anto. de Butri. in. c. per vestras. de dona. tenet ad literam Alexan. in. l. si cum dotem. §. si maritus. ff. eod. solu. matrimo. nu. 3. & Ludo. Roma. consilio. 187. in. fi. vbi dicit, quod eo ipso, quod

maritus à ciuitate absens est, aut tanquam exbānitus cum bonorū publicatione; aut tanquam alio modo exul sine publicatione locus est re petitioni dotis. vt per gloss. in. d. l. 2. in princip. & per alia iura supra allega. & idem quod. Alexan. in. d. §. si marit. ¶

¶ **parcialidad** ^c con tenet las. in. d. l. si constante. nu.

145. versic. amplia istud. loquēdo in dicta partialitate. ¶ Notari potest ex text. isto. *in parcialidad.* q̄ etiam in arbitrarijs iudex non debet esse

4 ¶ minus partialis & fauorabilis alteri parti. notat Inno. in dict. ca. cum æterni. de re iudi. in. 6. & certè cum laxius datur habentia, ille magis debet habere præ oculis æquitatē. vt in authē. ius iurādo, quod præstatur ab his. collatio. 2. in nigro. & hoc dicit tex. notabil. & vulga. in. l. q̄ si ephe si. ff. de eo quod certo loco. & tenet Bal. in. d. l. de eo. nu. 3. & in. l. quocunque. C. de seruis fugi. col. 5. nu. 18. vbi ait, q̄ in arbitrarijs iudex debet inclinare in mitiorem poenā, vt in. c. de causis. de offi. delega. non tamen debet esse nimis gratiosus. vt in regula, in poenis. de regul. iur. in. 6. & ibi Ioann. And. in nouella. & idem tenet Bal. in. l. 1. in prin. ff. de his, qui sunt sui vel ali. iur.

5 ¶ An iudex procedēdo ex officio debeat imponere poenam ¶ ordinariam, vel arbitrariam? Vi. Abb. in rub. de iudi. nu. 3. & 5. & quæ dixi supra in dicta gloss. *derechamente.* & eundem Abb. in c. inquisitionis. nu. 1. de accusa. nu. 2. vbi tenet, quod de iure canonico miti⁹ punitur, per viam inquisitionis, quā per accusationem. De iure autem ciuili non reperit quod hæc differentia fiat in impositione poenarū, sed per imponitur poena. per bonū tex. in. l. 4. C. de sepulchr. viola. facit. l. ordo. ff. de public. iudi. & q̄ notatur in. l. 2. §. si publico. ff. de adulterijs. Ex quo infert Abb. ibi, q̄ saltē de iure canonico ex inquisitione nō efficitur infamis: quia sicut receditur à poena ordinaria delicti imponēda per hominē, ita eadē æquitate videtur recessum à poena iuris, quæ est infamia, quæ sequitur cōdeinnatum pro crimine. vt in. l. infamem. ff. de publicis iudicijs. & secundū ius canonicum poterit esse veragloss. in. l. 3. §. præterea. ff. de suspectis tutori. & in. l. i. C. de modo multan. quod cōdeinnatus ex inquisitione, non est infamis. nā de iure ciuili Barto tenet oppositum. in. d. l. infamem. Et potest esse ratio secundū eund. Ab. quia de iure ciuili regulariter non potest procedi per inquisitionē, nisi in certis casibus: de iure autem canonico semper potest procedi, præcedente infamia. Quæ ratio dicit Frac. de Aretio ibi in. d. cap. inquisitionis. column. 2. non videri suffi-

ri sufficiens: quia grauamē illatum in modo procedendi, non est iusta causa alterandi poenā. vt plenē declarat Bart. in. l. i. ctus fustium. ff. de infami. vlti. quæst. & in. d. l. infamem. & Bald. ibi. & in. l. etiam. C. de furtis. vbi in effectu concludit Bald. in. dicta. l. infamem. quod ex inquisitione generali cōdeinnatus non efficitur infamis.

6 Vnde infert, quod si officialis ¶ in syndicato cōdeinnatur virtute generalis inquisitionis cōtra se factæ, non efficitur infamis: quia non potest dici, quod inquisitio succedat in locum accusationis, quoniam accusatio non potest fieri sine specificatione criminis. ca. libellorum. 2. quæst. 8. Et hanc sententiam sequitur Ioann. de Imol. in. d. l. his qui reus. & in. d. l. infamem. Sed dominus Areti. vbi supra dicit, quod in hoc non est standum: quia Bald. ponit exemplum, quando ex ipsa potest sequi cōdeinnatio de iure, quia formatur cōtra certā personam pro administratione vnus officij. vt in. l. vnica. C. vt omnes iudiciā ciuili. quā crimi. quo casu ex inquisitione generali potest sequi sententia cōdeinnatoria, & absolutoria. vt notat Ang. in. l. si vacātia. C. de bonis vacan. lib. 10. ¶ Sed tu vide Abb. in. ca. at si clerici. de iudic. nu. 34. vbi indistinctē tenet

7 ¶ q̄ si probatum est crimē per modum inquisitionis, venit quis mitius puniendus, quā si ageretur viā accusationis. per. l. hodie. ff. de poenis. & Bald. in margarita. Inno. in parte, poena. tenet idem quod Abb. in. d. c. inquisitionis, scilicet, q̄ poena ordinaria nō imponatur ex inquisitione secundum canones, sed secundum leges sic. vt notat Innocen. in cap. cum. p. de purga. ca noni. Quod limitat & dicit esse verum Bald. ibi, quando proceditur cū plena causæ cognitione, sec⁹ si incidēter, & summam, quia tūc extoror dinariē etiā secundū leges nō pōt puniri. vt notatur in. l. nullus. C. de testi. & idē tenet Hippol. de Marfi. in sua practi. crimi. §. cōstāte. fi. col. n. 100. & nu. 84. & vi. Socinum in fallen. in parte, poena. regula. 293. ¶ Attamen in arbitrarijs eius

8 arbitrium debet esse iuri ¶ & equitati consonū, aliās non valet. Ita tenet Ludou. Roma. in consilio. 376. vbi pro hoc allegat gloss. in. l. eas causas ff. de conditio. & demōstra. & latē Hippoly. de Marfi. in sua practi. crimi. §. diligēter. num. 24. & in. l. quæstionis modum. ff. de quæstio. num. 71. cum sequētib. vbi quoque dicit, quod qui habet ¶ potestatem disponendi secundū conscientiā, vel arbitrium, nō debet sequi propriam conscientiā, sed publicam. tex. iūctaglo. in. c. iudicet. 2. q. 7. & voluit Cyn. in. l. quisquis. C. ad. l. Iuli. maiest. & las. in. l. sic legatum. ff. de legat. 1. nume. 28. cum sequentibus. Et ideo dixit Bald.

in dicta. l. de eo. C. de poenā iudi. qui malē iudici. iudicem debere sequi regulas legum. & non conscientiam suam, quæ legibus aduersatur. De quo etiam per Bald. in. l. 2. in tertio notabi. C. de fidei cōmiss. & per Roma. in repetitio rubri. ff. de arbi. colum. 2. ad finem. & tex. in. l. i. ff. de solu. tex. & ibi Bald. in. l. certi iuris. in. fine. C. de iud. & las. in. §. fed iste. col. penultima. Institutu. de actio. glo. & vide Anto. de Butri. in capit. vt debitus. de appella. vbi dicit, q̄ in arbitrarijs iudex debet facere suam arbitriū cum consilio peritorum. & allegat quæ habentur in cane innitaris. de cōstitū. & subdit ibi Domi. Anto. per illam glo. quod si cōmittitur aliquid iudici expediendum secundū quod sibi videtur, intelligitur tamen habito consilio peritorum. quod etiam voluit in capitu. i. de cōstitū. quæ sequitur Cardi. Alex. in. c. vt debitus. de appella. ii. col. & Mathefil. in notab. 13. incipiente, nota q̄ vbi iudex. & Fel. in cap. quoniā frequēter. §. porro. vt lite nō contestata. & Hippo. vbi supra. ¶ Consulo tamē iudicibus, vt ablineant se ab ista partialitate, ¶ tam in arbitrarijs, quā in alijs, & vt euitent nimiam familiaritatem subditorum: quia ex conuersatione æquali, nascitur contemptus dignitatis. vt dixit textus in. l. obseruandum. ff. de offi. præsi. & tex. in. l. 8. tit. 4. parti. 3. * Et test. in. l. 49. titu. 5. part. 1. quasi in fine & ibi Grego. Lopez & tex. in. l. 17. titu. 22. part. 1. * Et alibi dicit Canon, Dum nimium seruetur humilitas, regendi frangitur autoritas. vt in capitulo. quando. 86. distin. 1. vilis & contemptibilis habetur. secundū Archidi. ibi. pro ut tenet Abb. in cap. dilectus. de poenis. num. 2. & idem in prooemi. Grego. num. 2. vnde infert illud vulgare, Familiaritas nimia, contemptum parit. sed dicebat Azo. illud verbum procedere inter fatuos: quia fatui tantū contemnunt præsidem ex familiaritate, non tamē prudētes: imò magis præsidem cōmēdant. de quo per glo. in dict. cap. quando. secundū Abba. ibi. ¶ Nota vnum singula. in materia partialitatis, quod si in aliqua ciuitate ¶ adeit partialitas, vel inimicitia inter aliquos milites, vel alios potentes, potest iudex vetare, & præcipere sub certa poena, quod vnus non trāseat ante portam, vel domum alterius. Et est iusta causa vetandi propter rixas, scandala, & pericula euitāda. vt tenet Bart. cum quo cæteri doctores transeūt in. l. quā iussit. ff. de re iudi. & ibi Alex. nume. 3. & las. late, num. 25. vbi dicit, quod pro hoc allegat Bart. text. in. l. i. §. fina. ff. de officio præfecti vrbi. in verbo, solitarium regionum. * Et Peregrin. in parte inimicitie & vid. Baldu. in. l. curatores. ff. de

ff. de officio. procur. Cessar. vbi tenet q̄ tumultuosus & iniurius p̄t̄ phiberi ne accedat ad aliquem locum. Ange. & Imol. & Alex. addūt text. in. l. si cuius. §. sed si inter duos. aliās incipit. l. æquissimum. ff. de vsufru. vbi est text. no
 13 tabil. quòd si duo contendunt de possessione alicuius loci, & est timor ne veniant ad arma, & rixam, potest iudex præcipere vtrique eorum sub poena ne vadant ad illum locum. Et per istam gloss. dicit Rapha. Cuma. se putare, quòd
 14 eodem modo possit quis cogi per iudicem mutare hospitium in quo habitat causa vitæ discordiæ prout tenet Iaso. ibi in. d. l. quod iussit. quod ego iam pluries feci. Et idem dicit in episcopo, quòd episcopus potest licite præcipere suo archipresbytero sub poena ne transeat per contratam duorum fratrum, quorum pater interfecerat, ne eorum animos prouocaret. Ad quod addit Ias. Idē quod tenet Ioann. And. post Guidonē. de Suza. in additio. ad Specul. in titu. de pigno. §. sequitur. vers. quid si timeo.
 16 vbi tenet, quòd quādo est inimicitia inter aliquos, iudex potest providere futuris scandalis, præcipiēdo sub certa poena, ne per certos fines incedant. arg. in. d. l. i. §. fina. ff. de officio præfe. vrb. Quam decisionem Ioann. And. refert, & sequitur Alex. in. l. qui bona. §. si quis iusto. ff. de damno infecto. Et tamen licet sit prohibitus accessus ad certum locū, vel ingressus palatij, cōtrafaciens ex causa ineuitabili, non punitur. tenet Bal. in. c. monasterium. de vita & honestate clerico. arg. l. Cæsar. ff. de publica. Et est ratio: quia persona agēs est illa, quæ debet puniri, sed ista non est persona agens, sed patiens, quia per vim patitur. vt ait Seneca in epistola. c. 7. ad Lucillum, ducunt volentem fata, nolētem trahūt. Et item tu adde text. in. l. fina. ff. de offi. procur. Cæsa. in verbo, veluti contumeliosum. vbi est
 17 text. q̄ procurator Cæsar. & quilibet officialis potest ex causa prohibere, ne aliquis accedat ad talem fundum. Et per illū tex. decidit ibi in terminis nostris Alberi. de Rosa. post Iacob. de
 18 Aretio, quòd si sunt duo inimici, arbiter potest prohibere ne vnus vadat per contratam alterius, & e contra. Idem tenet Alberi. in. l. si. ff. d̄ interdi. & relega. vbi ait, q̄ iudex potest præcisē præcipere alicui, ne vadat per contratam alicuius inimici sui. per. d. l. i. §. fina. Et idē tenet Ias. ibi in. d. l. qd̄ iussit. nume. 27. tenēdo contra Bal. q̄ iudex potest iubere alicui, ne exeat domum suam. quem text. allegat singu. Alex. ibi. Sed secundum Ias. ibi dicit, q̄ Alberi. in dict. l. fina. no
 19 tat ex illo text. q̄ præses prouintæ, & potestas, potest præcipere subdito suo sub poena, ne

discedat de domo sua. Et quòd nō obstat dictū Bal. in. c. Quintauallis. de iureiur. col. 2. vbi tenet, q̄ arbitrator pro bono pacis non potest mā dare alicui, q̄ exeat ciuitatem suam. Et similiter non potest iudex præcipere alicui, ne exeat domum suam, quia esset species seruitutis: nisi hæc potestas esset sibi specialiter cōcessa à principe. qui tex. in. d. l. fin. propriē loquitur, quādo propter delictum cōmissum quis punitur à præside ista poena, ne quis exeat de domo sua, sicut propter delictū, posset eum confinare in aliquo loco, ne inde recedat. Sed in casu nostro, & in materia nostra nō est delictum, sed solus timor rixæ, & armorum, secundum Ias. vbi supra, quāuis Alex. ibi alleget. d. l. fina. ad materiam nostram. Ratio dictorum potest esse, licet Ias. nō
 20 dicat: quia scandalis iudex providere, & occurrere debet. vt in. l. æquissimum. ff. de vsufru. & tenet Abb. in. c. licet. de probatio. col. 15. nu. 36. in fine. Et ibi tenet Anto. Fran. in additio.
 21 q̄ iudex debet semper providere, ne partes veniant ad arma: quia eius officium est partes concordare, si sint discordes. vi. Bart. in. l. de die. ff. qui satisda. cogan. & in. l. obseruandum. ff. de iudic. per Alexand. in. l. athletas. §. Item si quis. ff. de his, qui not. infami. vi glo. in ca. 1. de mutuis peti. quod dicit Alex. verum in additio. ad Bar. in. d. l. si vsufructus. §. sed si inter duos. ff. de vsu
 22 fructu. & ibi Angel. in ciuilibus, q̄ secus in criminalibus, quia in eis non debet iudex studere ad reconciliationem. vt per Bald. in. l. cum affirmes. C. de liber. caus. & in. l. transigere. C. de trāsa. num. 13. col. 3. Quinimo si iudex in criminalibus ante punitionem delicti, & ante solutionem poenæ cogit offensum ad pacem cum delinquente, tenetur in syndicat. secundū Bald. in. d. l. cum affirmes. & tenet Amod. Iusti. in tract. syndi. in parte. Item in eo q̄ plures innocentes. col. 6. vers. Itē tenetur. & idem Bald. in. l. i. ff. de offi. præf. vrb. & in cap. 1. de pace tenē. glo. in. c. per venerabilem. de ele. & Bart. in. l. ambitiosa. ff. de decretis ab ordi. facien. Notat Bart. in. d. l. quos prohibet. ff. de postulan. dicens, q̄ pax nō potest fieri per iniuriatum ante condēnationē. allegant glo. singu. in. l. 2. ff. ad Sillania. & quod notat Bald. in. l. ex stipulatione. C. de senten. & in. l. 1. §. quies. ff. de offi. præfe. vrb. & Ioannes. Andre. in additio. ad Specula. in titu. de pigno. §. sequitur. vers. q̄ sit timeo. Sed intelligo Bar. in. d. l. quos prohibet. scilicet. q̄ pax nō potest fieri ante condēnationem, est verum per compulsionem iudicis, secus ex volūtate partis. vt tex. in. l. 22. titu. 1. par. 7. & tex. & ibi docto. in. l. transigere. C. de tranfa. Quæ pax potest fieri etiam post

post latam sententiam. vt Bartol. in. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his, qui not. infam. numero. 7. Per quod. d. Bartol. extenditur. d. l. par. ti. quæ dicit, quòd debet fieri ante sententiam: & sic quòd non solum ante sententiam, verum etiam post sententiam potest fieri. quod nota. & idem tenet Alex. in. l. iurisdictionum. §. si paciscar. ff. de pactis. numero. 1. si renuntiat sententiæ pro se latæ. per gloss. in. l. si diuersa. C. de tranfa. & ibi quoque Alexan. numero. 3. & vide Bald. singula. in capitul. nisi specialis. de officio delegati. numero. 1. vbi ait, quòd ne offensus patiatur dānum in re sua, potest remittere poenam sententialiter impositam ad ipsius querelam, ne proprium suum perdat. quod dicit notandū per text. vnicum in. l. qui poenæ. ff. de manumissi. Quoque; intellige, quòd post condēnationem, & solutionem poenæ potest iudex cogere ad pacem, quando respublica inquietatur, & inimicitia eorum esset scandalosa in republica, quia tunc ad pacem potest compellere. vt in. l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus. ff. de capti. tenet Bartol. & Pau. de Castro. in. l. furti. §. qui iussi. ff. de his, qui not. infam. & idem Paul. de Castro. in. l. quidam extimauerunt. ff. si cer. pet. nu.
 24 mero. 6. vbi dicit q̄ iudex potest compellere partes ad compromittendū, quando videt per viam iudicij, vel sententiæ non posse bene sedari discordia inter partes, & q̄ sit oriturum inter eas scandalum, prout frequenter cōtingit. arg. in. d. l. æquissimū. aliās secus. Et ita debet intelligi secundum eum, quod tenet Bald. in. d. l. ex stipulatione. & ista opinio Paul. tenet Alex. in. d. l. quidam æstimauerunt. num. 4. & dicit, quòd eam amplectitur Bald. in. c. cum ecclesia vult rana. de electione. ad finē. licet Bal. in. d. l. ex stipulatione. expressē tenet, quòd iudex etiā propter timorem scandali non posset partes cogere ad concordiam. vide quæ dicam in. c. 6. infra. eod. in gloss. pobres. numer. 25. Intantū iudex
 25 debet occurrere scandalis, q̄ si aliqui contendunt de possessione, & vterq̄ properat ad occupandum, & verisimiliter posset veniri ad arma inter eos, possessio sequestrabitur, & mandabitur vtrique, ne accedat sine licentia iudicis: & si post interdictum iudicis accedit, punitur, & reuocabitur statim à possessione. vt tenet Bal. in. l. edicto diui. C. de edicto diui Adri. tollē. i. col. numero. 3. & est tex. in dicta. l. æquissimum. §. sed si inter duos. aliās est lex si vsu fructus. §. sed si inter duos. & sequitur illic. l. æquissimum. & tenet Abb. idem quod Bald. in. capitu. dilectus. de sequestra. posse. & fru. licet de Bald. nullam mentionem faciat. numer. 10. & 12. & Bald. in. l.

fi. C. de ordi. cogni. faciunt cummlata per Feli. in. ca. nihil cū scādalo. de præsumptio. Quod intelligitur verū secundum Alex. in additio. ad Bart. in. d. §. inter duos. Si neuter contendit possideat: quia si vnus possideret, nō possidenti inhiberetur possessio, & non potest sequestrari. Bald. in. l. 1. colu. 1. vers. quædam est. C. de sequestra prohibi. & idem Bald. in. l. fi. C. de ordi. cogni. & in. cap. 2. colu. 2. de vita & honesta. cleri. & in. l. ordinarij. C. de rei vendi. Quod refert, & sequitur Iaso. in. d. l. quidam extimauerunt. 3. colu. nu. 4. vbi dicit hoc esse quotidianum: quia propter metum armorum non debet fieri sequestrum, nec recedi à tramite iuris, nisi quādo dubium est de possessione: secus quando vnus possidet, alius non. & idem tenet Hippo. de Marli. in sua practi. crimi. §. pro complemento. fin. col. nu. 45. & idem tenet additio. Ab. in. c. examinata. de iudic. in additione, quæ est in nu. 13. col. 4. in parte, si iudex. vbi tenet, q̄ iudex præcipiat nō possidenti vt non molestet possidentē sub certa poena. Itē tenet Petrus de Ferra. in sua practi. in forma libelli sequestri. col. 2. nu. 6. versicu. sed circa. & vltra eos allego gloss. in cap. accedens. el primero. vt lite non contestata. in parte, turbare.

S V M M A R I V M.

- 1 Adunatio dicitur cum vno tantum. nu. 10.
- 2 Stante statuto, quòd puniatur producēs testes falsos, habet locum in producente vnum testem falsum.
- 3 Testator iubens bona sua distribui inter pauperes, possunt in vnum distribui.
- 4 Protestatio quæ debet fieri coram vicinis sufficit si fiat coram vno.
- 5 Apellatio quæ debet interponi coram honestis personis quando copia iudicis non potest haberi, sufficit si appellatio interponatur coram vna honesta persona.
- 6 Plurale ponitur pro singulari.
- 7 Pluralis loquutio, an vno numero sit cōtēta.
- 8 Decedere non dicitur sine liberis, qui ex matrimonio vnicam filiam relinquit.
- 6 Medici quando plures requiruntur, si in loco non possunt haberi, an sufficiat vnus.
- 10 Statutum disponens, quòd accedens ad domū alterius cū hominib⁹ armatis puniatur, an verificetur, si accesserit cū vno homine armato.

1 Ninguno. ^d Notatex. quòd partia litas, & cõfoederatio ¶ cum vno solo contrahitur. idem tenet Bart. loquendo in adunatione in l. si rixa. 3. column. ff. de ficijs. & in l. si criminis. C. de vi publica. vbi dicit, quòd forma actio- ninguno, ^d ni algu- nã coaduna tã debent intelligi, etiam si adunauit vnũ. per l. 2. §. 3. ff. vi bono. raptõ. quòd dicit menti tenẽdum. ¶ Et facit quòd tenet in d. §. 3. vbi dicit in simili, quòd stante statuto, quòd si quis produxerit testes ¶ falsos puniatur, quòd habet locũ in producẽte vnum falsum testem. Et vi. Alex. & Iaso. in l. gallus. §. quid si is. ff. de liber. & posthu. 1. col. vbi idem tenent. & Albericus de Rosa. in 2. part. statu. quæf. 28. & ibi dicit quòd idem sit, si ad vnum actum probandum producat duodecim in eadem causa, non debet puniri pro quolibet, nisi pro vno, quia est vnum delictum. Secus si in diuersis causis ad diuersa facta probada. ¶ Item facit: quia si testator ¶ iussit bona sua distribui inter pauperes per Titium, quòd Titius potest in vnum distribuere, licet in hoc contrarium tenet Bar. per ea, quæ habentur in l. 2. ff. de optione lega. & Alexan. in dict. l. gallus. §. quid si is. quia in expresso tenet Paul. de Castro. in l. cum quidam. ff. de lega. 2. nume. 4. dicẽdo, quòd prima opinio est vera, & sic quòd in vnum potest distribui, quando est facta electio cum discretione, & iusta causa, si bona non multum valent, & ille multum meretur, quia nobilis, & virtuosus, & cum illis bonis potest ascendere ad magnum gradum, & sic relinquatur arbitrio superioris, vt episcopi. ¶ Facit ad idem, quòd tenent Bartol. Alex. & docto. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de noui oper. nuntia. maximè ibi Alex. in fine, vbi ait, quòd quando timetur de prætore, ¶ de denuntiatione, debet protestari coram vicinis, & sufficit pbari per testes, quòd coram vno tantum vicino facta fuit protestatio. secundum Specu. in titu. de primo & 2. decreto. §. iam de effectu. versic. quid si nunc sufficeret. Lopus allega. 38. aliã. 40. vbi ad hoc allegat. l. vt perfectius. cum glo. in versicu. tabularum. C. de annali excep. & ca. vt circa. de electio. in 6. & Romanus ibi in d. §. si quis ipsi prætori. dicit, quòd alibi non reperitur tactum, & quòd omnes scribentes ita volũt maximè Anto. de Butri. in capitul. pastoralis. §. præterea. de offi. delega. & idem tenet Imol. in capitul. fina. de appella. ¶ Vbi quoque tenet Imol. quòd appellatio, ¶ quæ debet interponi

coram honestis personis, quando non potest haberi copia iudicis qui sententiam tulit, sufficit si appellatio interponatur corã vna honesta persona, adhibitis tantũ testibus. per tex. in d. l. vt perfectius. & Abb. in d. ca. pastoralis. §. 1. de offi. delega. ¶ Et sic quòd plurale ¶ ponitur pro singulari. vt in l. diuus. in fi. ff. de peti. hæredi. & in l. 2. §. ex actis. ff. de origi. iuri. gl. in l. falga. ff. de condi. & demonstr. & glo. in princi. Institu. de iure persona. Et non solum in materia fauorabili, verum etiam in poenali, & sic odiosa plurale ponitur pro singulari. Bar. in l. si quis alteri. per illum text. cum glos. C. ad l. Iuliam. maieſta. quia licet omnes leges loquantur in plurali, & dicant, præcedentibus iudicijs, tamen sufficit vnum iudiciũ, & sic in materia odiosa plurale pro singulari ponitur. vt tenet Iaso. in d. l. gallus. §. quid si is. num. 3. ¶ Vbi dicit, quòd facit quòd tenet Bald. in l. 1. notabi. C. de conditio. inferti. vbi pluralis ¶ loquutio vno numero est contenta. vbi infert Bald. quòd stante statuto, quòd si super sunt masculi, non succedat foror: quòd si extat vnus solus masculus, ille excludit fororem: quia naturalis ratio magis attenditur, quàm pluralis loquutio. ¶ Item facit secundum Bald. quòd stante lege, vel statuto, quòd si mulier deceſſerit sine liberis, vir lucretur dimidiam dotis: quòd non dicitur decedere sine liberis, quando vnica filiam ex eo matrimonio relinquit. facit text. in l. non est sine liberis. ff. de verborum significatio. ¶ Item facit, quòd si testator dicat, si deceſſerit sine liberis, quia sufficit decedere cum vno. vt est glo. in l. ex facto. §. primo. & ibi Bart. ff. ad trebellia. & idem dicit Bald. in dicta. l. 1. C. de conditio. infertis. generalius, quòd extante statuto, quòd existentibus filijs masculis, filia femina non succedat idem erit, si vnus masculus tantum extabit: secundum Alexan. & Ias. in dicto. §. quid si is. ¶ In simili vi. tu. Abb. in cap. proposuisti. de probatio. numero. 4. versic. & primo. vbi tenet, quòd licet plures periti ¶ & medici requirantur in arte attestationis, si in eodem loco plures possunt haberi, sunt adhibendi, aliã sufficit vnus solus. Bar. in l. 1. §. 1. de ventre inspicien. & in l. 1. constitu. digestorum. per tex. in authen. de non alienãdis. §. quod ait. columna. 2. versic. vt neq; & ille text. est multum notabilis: quia probat hoc dictum. & idem tenet Paul. de Castro. in l. qui luminibus. in fi. ff. de seruituti. vrbã. prædi. & per Ange. in l. quòd si nolit. §. si mancipium. ff. de adilitio edicto. ¶ Et de materia ista & quis potest eligere hos medicos in casu vulneris & de pluribus.

bus. q. in materia vi. late Peregrinũ in parte medicus. ¶ Sed contra nostrum text. tenet Ias. in d. §. quid si is. d. legis. gallus. nũ. 12. dicẽdo, quòd si statutum disponat, quòd si aliquis accesserit ad domum alterius cum hominibus armatis, puniat certa poena. vt in l. 1. in fine. nos regidores, nica. tu. 4. foro le. gum. lib. 4. vbi ponitur poena congregantis gentem ad malum, quòd non habet locum, si accesserit cũ vno homine armato. secundum Bal. in l. iubemus. §. sint autem per tex. ibi. C. ad trebellia. & idem tenet Montal. ibi. in glo. illius. l. fori. quia non est eadem ratio. nã grauior est iniuria, quæ fit a pluribus, & materia subiecta requirit pluralitatem. vt. ff. de testam. in l. vbi numerus. ¶ Secus verò dicit, quando statutum vtitur nomine collectiuo, vt quia dicit, si quis accesserit cum familia. vt in dicta. l. fori. & non habet nisi vnum in familia, tunc puniatur: quia hoc nomen etiam in vno verificatur. vt in l. sint autem. & ibi Bal. C. ad trebellia. vbi Bald. dicit, quòd si statutum dicit, quòd si quis accesserit cum familia, habet locum in eo, qui cum vno accessit, cum plures in familia non haberet. & sic intellige dictum Ias. vbi supra. & sic dicta. l. fori. verificetur in coadunante vnum solũ. secundum Montal. ibi. & tenet iste text. & facit tex. in d. l. 2. §. sed si vnus. ff. vi bonorum raptõ. ¶ Et Alex. & Ias. in d. l. gallus. §. quid si is. volunt concordare. Bal. cũ d. §. sed si vnus. & dicunt idẽ, quòd Montal. scilicet, quòd maior iniuria fit accedendo ad domũ alicuius cum pluribus armatis, quàm si accedant cũ vno. tex. est notabilis in l. si plures serui. ff. de iniurijs. & ita procedit decisio Bal. in d. l. iubemus. sed quantum ad damnũ si quis violenter rapiat, puta centũ, tantũ dũnum infert rapie dũ cũ vno homine, sicut si raperet cũ mille hominibus. & ita loquitur. d. §. si vnus. ¶ Sed quid dicemus de l. 1. tit. 10. lib. 4. in ordi. regali. vbi dicit, quòd nemo faciat adunationem affonatum nec congregationem gentiũ sub poena ibi posita: an si aliquis faciat itã affonatum, seu adunationem cũ vno homine, puniatur poena: de qua in d. l. quòd videtur per suprãdict. sed tu dic contra, per verbum, gens, positum in ea, quòd verbum verificatur in quatuor hominibus. vt Bar. in d. l. 1. ff. de probatio. quòd nota ad intel. illi. l. fori. & dixi supra in gl. no se iunãra.

• **Personas.** Quæ veniant appellatio ne personæ, dixi late in c. 1. in gloss. de ninguna persona. & sic quòd cum illis

lis personis, & vniuersitatibus contrahitur adunatio, confederatio, & partialitas: siue sint ecclesiasticae religioſe, vel cuiuscunque qualitates, & etiam si fiat cum muliere, vt dixit Paul. de Castro. in l. 1. §. iugentium. in principio de iur. ſi. & iur. & dixi in glo. 1. istius. c. nu. 25. in glo. 1. in fine. **SVMMARY**

- 1 Partialitas contrahitur etiam cum forensi, si ibi saepe conuersatur.
- 2 Statutum ciuitatis habet locum in forensem, & contra eum, si ibi continue conuersatur.
- 3 Contrahere non potest iudex cum forensibus, qui conuersantur in loco suæ iurisdictionis.
- 4 In conuersatione decenium requiritur.
- 5 Conuersatio, an faciat quem de foro.
- 6 Scholaris non efficitur incola alicuius loci ante decenium: & ideo de contractibus, & delictis alibi commissis non potest conueniri in loco studij.
- 7 Conuersatio, seu habitatio assidua, an sufficiat etiam si non sit decenalis.
- 8 Domicilium an dicatur quis contraxisse, quando vedit bona, & possessiones, & conuulise in aliũ locũ, in quo emi domũ, & possessiones.
- 9 Domicilium, an constituatur per decenium.

Tales pueblos. Idem crederẽ & tenerẽ, quòd in poenam confederationis, adunationis, seu partialitatis iudex incurrit, si eam habet non solum cum subditis suæ iurisdictionis, verum etiam cum forensi, ¶ si ex eius adunatione, & partialitate aliquis damnũ recipiat, si talis forensis erat homo, qui saepe. & quasi continue ibi conuersabatur, vel vtebatur. Quia licet sit verum, quòd forensis dicatur ille, qui non est subditus, nec habitat in eadem ciuitate, nec habet ibi domicilium, vt Paul. de Castro. consilio. 193. col. vlti. & in consi. 9. & Feli. in capit. quoniam. de offi. ordina. in principi. non habet locum in forensem, qui continue ibi conuersabatur, vel vtebatur: quia iste pro ciue, & subdito reputatur: & contra eum extenduntur ¶ statuta ciuitatis, & non potest allegare ignorantiam. tenet Gandi. in tracta. maleſi. in tit. de rebus portan. contra debent. nume. 7. in fine. & Iaso. in l. cunctos populos. C. de summa trinita. & fide catholica. nume. 67. cum sequentibus. & Hippolyt. de Mar-

de Marfil. in l. fin. ff. de iur. omnium iud. nu. 81. in repositio. Et cum talibus forensibus, qui conuersantur in loco, iudex non potest contrahere: & si contrahit, contractus est nullus. vt tenet Alex. in l. principalibus. ff. si cert. petat. nu. 4. versic. **personas alguas de los tales pueblos,** f. quarto limita. & facit tex. i. i. Et glossa. ibi in l. quisquis, C. si certum petat. ibi, si in prouincia fuit versatus. Sed quod tempus in ista conuersatione requiritur? Angel. in consilio. 27. dicit, quod in ista conuersatione requiritur decennium, loquendo quando quis dicatur contrahere incolatum. vbi dicit, quod consuetus conuersari in ciuitate, talis conuersationis vsus non facit quem de foro, nisi vsus sit assiduus, vt per. 10. annos continuos. secundum Cy. in l. 2. C. vbi senato. vel clariss. vbi hoc expresse dicit. Et facit quod notat Innocen. in c. ex parte. de foro compe. & idem tenet Alex. in consilio. 165. in. 6. volum. consiliorum, nume. 3. Tamen Bart. ibi in l. 2. C. vbi de crimi. agi oportet. dicit, quod licet tales non habeant ibi domicilium, ex conuersatione assidua fortituntur ibi forum, & possunt ibi conueniri. Quod est considerandum: quia prædicti expresse dicunt, quod assidua conuersatio domicilium non inducit, sed quod facit quem sortiri forum. ita Bart. vbi supra, & Felin. in cap. dilectus. de rescrip. col. 6. versic. ad domicilium fortitendum. vbi dicit, quod cautus debet esse ille, qui fundat se in assidua conuersatione, vt deducat dictum tempus. 10. annorum. Idem tenet Bald. in l. 1. versic. quarto quarto. C. vbi de crimi. agi oportet. dicens post Iacob. Butri. quod scholaris non efficitur incola alicuius loci ante decennium: quia quotidie videtur esse in via, donec est in studio: & ideo de contractibus, vel delictis commissis alibi non potest conueniri in loco studij. Sed secundum Felin. vbi supra, est aduertendum, quia multi tenent sufficere conuersationem assiduam, etiam non decennalem. ita Innocen. in c. dilecti. de foro compe. & Salyce. in dicta. l. Senatores. & in dicta. l. 2. C. vbi de crimi. agi oportet. & Cardi. in cap. ex parte. de foro compe. dum modo ex coniecturis non appareat eum de loco recessurum: & ibi Abb. late col. secunda. dum modo etiam habeat certam partem fortunarum suarum in illo loco, per illum text. videtur tamen Abb. ibi requirere ad finem, vt quis dicatur sortiri ibi domicilium. Sed ad finem, vt possit ibi conueniri, videtur velle, quod sufficiat assidua conuersatio. Et pro ista parte vide late vlti-

tra omnes Maria. in cap. fin. de foro compe. colum. 16. vbi vltra alios confidetur, quod non reperitur text. qui dicat, quod requiratur habitatio decennalis. Nec obstat. l. 2. C. de incolis. quia responderetur, quod iura loquentia de habitatione intelliguntur, quando quis efficitur per ea incola. vt in dict. l. 2. C. vbi senato. vel clari. & notat Innocen. in dict. cap. ex parte. secundum Felin. vbi supra, vbi dicit, quod ex dictis Mariani licet multa scribat, tres casus ordinat. Primus, quando sola habitatio non habet aliam causam aut actum adiunctum significatiuum assumpti, vel non assumpti domiciliij, & hoc casu sit arbitrium, vt arbitretur iudex ipsam habitationem & moram. Et sic sit in isto casu istius capituli, quod sit arbitrium, vt ex ista conuersatione domiciliij possit partialitas notari, si forte nulla alia causa adest constituti domiciliij, non debet arbitrari domicilium constitutum in minori tempore decennij. per text. iuncta glossa. in l. cit. verum. C. de incolis. lib. decimo. Et facit quod de decurione notat glossa. in l. 1. C. de seruis fugiti. Ita dicit sensisse Abb. in cap. fin. de parochijs. dum dicit, quod si habitans non emit ibi possessionem, sed stat ibi in suspensio, tempus erit arbitrium. Secundus casus est, quando habitatio habet admitta aliqua significatiua domiciliij: quia in loco vbi prius habebat domicilium, vendidit domum, & possessiones, & contulit se ad alium locum, in quo emit domum & possessiones, dicitur ibi constituisse domiciliū. vt per Hosti. & Abb. in d. cap. si. & hoc modo intelligitur dicta. l. secunda. C. vbi senato. vel clari. cum alijs præ allega. Et concludit late Maria. contra Abb. in dict. cap. ex parte, quod habitus totius patrimonij, vel maioris partis, non constituit domiciliū, quia requiritur animus, qui cognoscitur per habitationem. Et dicit Abb. in d. cap. fin. quod vbi immediate quis declarat animum suum, quod vult ibi habere domiciliū, dicitur tunc habere sine alia exceptione temporis. Tertius casus est, quando quis habitauit decennio, & quia videtur habere animum perpetuo standi, & præsumitur ibi constituisse domiciliū, etiam si prius non ostenderit alia signa domiciliij acquirēdi, puta, si stetit simpliciter conducendo domum. ita loquitur text. cum glo. in d. l. 2. C. de incolis. lib. 10. & ita intelligitur quod notat Ioan. Andr. & Abb. in procmio decretali. per. l. cum de in rem. verso. ff. de vfuri. & glof. Bart. & Angel. in l. lex Cornelia. §. domum. ff. de iniurijs. Speculator. in titu. de compe. iudi. aditio. §. 1. versic. 45. & versic. 51. Sed hunc tertium casum limita tripliciter secundum

secundum Felin. vbi supra in dict. capit. dilectus. de rescrip. Primò dummodo decennium sit continuatum, secus si interpolatum. allegat Angel. in dict. §. domum. Sed Ioan. de Plate. in l. nec ipsi. C. de incolis. lib. 10. num. 2. dicit, quod si statuto cauetur, quod quicumque habitauerit per decennium sit ciuis, requiritur ad hoc quod sit ciuis, quod habitauerit maiori parte temporis secundum Iacobum de Aretio. & Barto. in dict. l. cum delanionis. §. fabinus. ff. de fundo in structo. Secundò limita, nisi sit præsumptio, quod etiam habitans decennio non intendat ibi contrahere domicilium. Exemplificat in scholari, qui stetit in studio decennio, & forte studuit primò in vna facultate, & modò in alia, vel forte detentus alia extrinseca occupatione non potuit studium complere, & cōtinuè cogitat de repatriando: quia iste domiciliū non sortitur per decennium. Et idem potest secundum eū exemplificari in quocunq; alio ostendente per exteriora signa, quod non intendit domiciliū sortiri. vt late per Felin. vbi supra. quem vide. Et quod per decennium habitando quis, dicatur vicinus, text. est in l. 23. titu. 2. lib. 7. in ordi. regali. & text. in l. 32. titu. 2. partit. 3. & text. in l. 2. titu. 24. parti. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 *Aequalitas in iudicijs etiam arbitrarijs, & in alijs actibus extraiudicialibus est seruanda.*
- 2 *Præuilegium competens vni litigatorum, extenditur ad alterum.*
- 3 *Inter litigatores debet esse equalitas.*
- 4 *Præuilegium personale egreditur personam, & transit ad aduersarium.*
- 5 *Dilatio vni data, prodest alteri.*
- 6 *Aequalitas inter socios est seruanda. Contrahentes cum minore, obligantur, licet ipse non obligetur.*
- 7 *Aequalitas seruatur in quasi contractibus, & in vltimis voluntatibus, & in collationibus, & inter dotem & donationem, & in muneribus subeundis.*
- 8 *Casus, in quibus ratione equalitatis præuilegium personale egreditur de persona.*

9 *Accessoria, quæ dantur iudicibus illiteratis & non salariatis ad proferendam sententiam de consilio peritorum, debent solui per vtrumque litigantium, vt equalitas seruetur.*

Quid in expensis notariorum.

10 *Iudex, vel notarius, qui vni parti remisit expensas, an teneatur remittere alteri, vt equalitas seruetur?*

8 **Ygualmente.** Idem tenet Speculator in tit. de dilatio. §. 4. versic. sed nunquid terminū. nu. 13. vbi ait, quod æqualitas in iudicijs est seruanda. Et facit tex. in l. qualem. ff. de arbitris. & l. in sacris. C. de proximi. sacro. scrini. §. quoniā. lib. 12. & glof. in l. si in fine. C. de re milit. libro. 12. in parte. forma. Et non solum in iudicijs, sed etiā in arbitris, & in alijs actibus extraiudicialibus; & arbitraria contingentibus. vt ff. de arbitris. l. si de meis. circa principium. & l. pedius. §. in seruuum. & l. cum dies. §. penulti. ff. de vulgari. & pupilla. substitu. & l. hoc iure. & l. lucius. eod. titu. & in l. ratas. C. de rescinden. vendi. & in l. in testamento. ff. de testamen. mili. & in l. hæreditatem. de impuber. & ali. substitu. & Bart. & Plat. in dicta. l. in sacris. §. fina. Et dicit Dynus in regula. in iudicijs. de regul. iur. in. 6. quod in tantum debet obseruari in iudicijs, quod si vnus litigatorum sit priuilegiatus, & alter non priuilegius vni competens, extendi debet ad alterum. vt in l. fina. C. de fructi. & liti. expens. & per dicta. l. in sacris. Sed dicit Dynus, quod hoc est falsum: quia priuilegium vni concessum, ad aliud extendi non debet. vt Institui. de iure natura. §. sed quod principi. nisi saluetur, quod habeat locum in priuilegijs concessis vel pertinentibus ad liti executionem. vt in dict. l. fin. de fructib. & liti. expens. Vel potest dici, vt ibi per eum: Aut priuilegiū continet ius iniquū, vt quia in alterius læsione concessum, & si fuit concessum ad postulationem, debet vt impetrans eodē iure: sed si sine postulatione, tunc non compellitur eodem iure vti. vt in l. 1. ff. quod quisque iuri. sed si non continet ius iniquū, sed fauorem illius, cui cōceditur, & aliquam iuris cōmunis relaxationem, siue ad postulationem eius concedatur, siue non concedatur, prodest impetranti tantū. vt in d. §. sed quod principi. & prodest non solum impetranti, sed etiā cū litigati occasione controuersie quæ inter eos versatur, esset in æqualitas vitan-

da, & tunc videtur eū cōtingere. & ita loquitur. l. fin. de fructi. & litis expens. & l. in sacris. & l. vnicuique. eo. tit. secundam Dy. vbi supra. ¶ Ex quo dicit Bar. ibi in. d. l. in sacris. in fine. & Plat. in. d. §. si. quod inter litigatores debet esse æqualitas, ¶ vt quantum vnus soluit pro sportulis, tantum soluat alter, & nō plus: & si vnus ex speciali priuilegio nil soluet, etiā vnus aduersarius nil soluet, quantumcūq; succubuit, & aduersario sit in expensis condēnatus. vt est casus in. d. l. fina. Et idē tenet Christopho. Por. Institu. quibus aliena. licet vel nō. in si. dicēdo, qd si aliquis ex priuilegio habet qd non teneatur iudici delegato soluere nisi mediam partem salarii eius, quod alter solueret tenetur, hoc priuilegium attribuitur aduersario cū quo litigat, vt dicta æqualitas in iudicio inter litigatores seruetur. ¶ Et sic est casus, in quo priuilegiū personale ¶ egreditur personam, & transit ad aduersarium ratione iudiciali æqualitatis seruandæ. ¶ Sic est in dilatione: quia dilatio vni data, ¶ prodest alteri. l. petendi. C. de tempo. in integr. resti. ¶ Similiter in arbitris, vt dixi: quia se habent ad instar iudiciorum vt in. l. i. ff. de arbitris. ¶ Et inter socios: ¶ vt in. l. si socius pro filia. ff. pro socio. licet quandoque claudicat pactum, siue contractus, quando est iusta causa claudicandi, vt est fauore pupilli, quia contrahendo sine autoritate tutoris, non obligatur, sed cōtrahens secum, bene obligatur. vt in. l. nihil. §. penul. ff. de actio. empti. & Institu. de autho. tuto. in princip. & vide Alexa. in. l. videamus. ff. de iur. iura. nu. 8. vbi idē tenet. §. qd licet contractus factus per minorem sit nullus, et verū, quando est cōtra le, secus si est in iuu fauore. §. l. in. l. r. §. fuit qualitum. ff. ad trebelli. & in. l. 7. tit. ii. foro legū. lib. i. & facit. l. ii. tit. 22. par. 3. tex. in. l. nō ideo minus. C. de procu. in si. glo. in l. si tutor. C. in quibus caus. resti. in integrū non est neces. Salyc. in. l. non vtiliter. C. de eo, qui pro tuto. se gessit, & Cyn. in. d. l. si tuto. Et facit quod tenet Bar. i. l. i. ff. de tutel. & ratio. distra. nu. 5. vbi si contractus est nullus fauore alicuius ille potest dicere contractum valere. vt in. l. si res. §. i. ff. de iur. dot. & vi. Inno. in. c. accedēs. de procur. in fine. vbi allegat. d. l. nō eo minus. est gl. singulari. in. l. 2. ff. de acceptila. & ibi Angel. & cōsi. 316. & Bal. in. l. cōtra iuris. ff. de pactis. Barb. cōsi. 38. in. 2. volu. in fine. licet Bal. in. d. l. contra iuris. ff. de pactis. dicat, qd valet actum fauorabile in fauorem minoris sine curatore, si non opponatur. & Feli. in. ca. de accusa. nu. 6. sed hoc intelligo, si actus est in fieri, & nondum est perfectus. Secus est si est perfectus, quia tūc valet, & tenet, licet a parte opponatur, si est in fauorem

minoris. vt in iuribus supradictis. * Et idem tenet Iuan. Bosq; in tractat. de legitimis nuptijs lib. 6. nu. 49. tomo. 10. tracta. fol. 64. qd si minor vel mulier non volunt rescindere contractum, alia pars non potest, & sic claudicatur & vi. Fel. in. c. cum causa. de re. iud. num. 25. & late Alex. in additio. ad Bar. in. l. cum lex. ff. de fideiussor. in additione. fin. & loquendo in ecclesia vi. Bal. in. d. l. contra iuris. ff. de pact. vbi idem tenet qd ecclesia potest facere contractum sibi fauorabilem absque solennitate legalis seu canonice, nō tamen potest se obligare. & vi. Abb. in. c. diuersis fallacijs. de cleric. coniuga. nu. 4. & glo. in. ca. 1. ne sede vacante, & singulariter per Inno. in. c. 1. de his qui fiunt a præla. & Bar. in consi. 159. col. 2. in si. cum seq. * Item in quasi contractibus ¶ seruatur æqualitas. vt in. l. fin. ff. de nego. gest. ¶ Et in vltimis voluntatibus, & in substitutionibus in dubio seruatur. vt in. d. l. in testamento. ¶ Et in collationibus. l. illud. §. ad nōc. C. de colla. ¶ Item inter dotem & donationem seruatur æqualitas. vt in authē. æquali. C. de pactis cōuē. ¶ Et in muneribus subeundis, & solutionibus tributorum seruatur æqualitas. C. de anno. & tribu. lib. 10. prout tenet dicitur Ioan. de Plat. in. d. l. in sacris. ¶ Attamen licet Plat. dicat, qd illi sunt casus, in quibus ratione ¶ æqualitatis priuilegiū personale egreditur de persona, Ange. de Aretio. in. d. §. sed quod principi. nu. 2. ponit alios. ¶ Et primum dicit, quod h est priuilegium concessum propter naturalem & sufficientem rationem, vt in beneficio restitutionis in integrū concessio minori propter lesionem, qd transit ad hæredes. vt in. l. interdū. ff. de iur. iura. ¶ Secundus est in priuilegio concessio marito ne conueniatur nisi in quantum facere potest, quod transit ad hæredem, id est, ad cōmunem filium eiusdem matrimonij. vt in. l. etiā. in principi. & ibi doct. ff. solut. matri. ¶ Tertius in priuilegio prælationis dotis concessio mulieri, quod transit ad hæredem ratione æqualitatis, id est, ad filiū mulieris eiusdem matrimonij. vt in. l. absiduis. §. exceptis. C. qui portio. in pig. habeant. ¶ Quartus, quando de hæredibus in plurali est facta mentio, quia tūc etiam transit ad hæredem hæredis. vt in. l. sciendum. ff. de verbor. signification. Sed si de hærede in singulari fuit facta mentio, tunc non transit nisi ad primum hæredem, si est talis res, quæ de sui natura non transit ad hæredem. vt in. l. antiquitas. C. de usufructu. ¶ Quintus, quando priuilegium conceditur ciuitati, vel loco, quia semper idem est locus, licet personæ renouentur. vt in. l. proponebatur. ff. de iudicijs. & vide que dicam infra, in capitulo. 29. in glossa, de priuilegijs. ¶ Sextus,

¶ Sextus, si concedatur posteris, quia transit ad successores, non tamen ex foemininis. vt in. l. prima, in fine. ff. de iure immunita. ¶ Septimus est, si priuilegium concedatur rei, quia ad quoscunque transit res, transfret priuilegium. gl. in. l. sordidiorū. C. de exacto. tribu. lib. 10. Quæ omnia sunt de mente Barto. in. l. i. ff. de constit. princip. & Bart. Angel. & Imol. in. l. quia personale. ff. solut. matrim. ¶ Et idem ego dicerem in accessorijs, ¶ quæ dantur iudicibus illiteratis non salariatis, vt cum consilio peritorum proferant sententiam, quæ debent solui per vtrunque litigatorem. vt tenet Luca. de Pēn. in. d. l. in sacris. col. 3. versicu. secundo quærit. per cap. statutū. §. assessorem. de rescrip. in. 6. & Paul. de Castro in. l. fina. ff. de assesso. & Abb. in cap. sciscitatus. de rescrip. nume. 15. & dixi supra in. c. i. in gloss. y el derecho a las partes. versu. an h de consilio iapiēris. in fine. ¶ Et facit quod tenet Bald. in. l. prætor. §. sed ibi. ff. de edendo. vbi ait, quod si iudex mittit notariū ad aliquem locum pro examinādis testibus, quod debet mittere expensis petentis: si autem mittitur ex mero officio, tunc mittet expēsis vtriusque partis. & sic tenet, qd consilium est perendum expensis petentis. vt Bal. ibi, an additione. nu. 2. ¶ Sed si iudex, vel tabelio, qui ¶ sportulas recipere debet gratis, remiserit vni parti, an teneatur remittere alteri, vt æqualitas seruetur. quod videtur per supradicta. & in authē. sed cum testator. C. ad. l. falcidi. Tamē contrarium est verius: quia nemo tenetur esse liberalis vltra quā velit. vt in. l. tutori. C. de negoti. gestis. secundum Bald. in. d. l. fina. C. de fru. & litis expens. nume. 9. Nec obstat dicta authē. quia ibi non est liberalitas, sed fidei meritum, & honore exhibitæ fidei. vt in authent. de hæredi. & falcis. §. si verò. col. 1. & in. l. patrem. ff. quæ in frau. credi.

S V M M A R I V M.

- 1 Iustitia definitio.
- 2 Iudex debet esse iustus, & nulli vitio subiace-
re: & debet esse fortis, potens, & constans, &
debet habere in se alia, vt hic.
- 3 Iudicandi authoritas est quædam potestas de
legata hominibus a Deo, de qua rationem sūt
reddaturi secundum qualitatem eorum.
- 4 Exemplum de quodam gentili, qui iustitiā fe-
cit omni tempore.

- 5 Iudex non faciens iustitiam, Deo tenetur.
- 6 Iudex iustitiam non faciens, parti tenetur.
- 7 Iudex tenetur parti, si probationes, & defen-
siones non admittit.
- 8 Iudex negligens in accusatione, vel querela
recipienda, & in testibus examinandis super
ea, facit litem suam. Fallit vt hic.
- 9 Iudex si non admittit probationes, & defen-
siones, & instrumenta, tenetur.
- 10 Iudex tenetur, si non fecit restituere furtum.
- 11 Iudex tenetur, si non exigit condemnationē
communis.
- 12 Iudex tenetur, si noluit audire partes.
- 13 Iudex tenetur, si per dolum notabilem omittit
interrogare testem.
- 14 Iudex omittens condēnare victum in expen-
sis, quando fuerunt petita a parte, tenetur.
- 15 Iudex tenetur, quando nō diffiniuit ca-
sam ciuilem, infra tempus a statuto præfixum.
Iudex negligens inferendo sententiam, ad fi-
nem, vt partes se concordent in foro conscien-
tiæ, parti tenetur.
- 16 Iudex tenetur, si processum criminalem nō ex-
pediuit infra tempus statuti, & successori re-
liquit.
- 17 Iudex, an teneatur, si de maleficio non inqui-
rit.
- 18 In magistratu præsumitur ignorātia, nisi sciē-
tia probetur.
- 19 Iudices, & rectores possunt aliquos retinere,
vt socios, vel mandatores manifestent.
- 20 Iudices debent esse vigilantes in iustitia faciēda,
quod nunquam ad superiorem citius perue-
niat culpa delinquentium, quā vindicta.

h En iustitia. h Quæ est omnis virtus
secundum Philo. ethi
corum. ¶ & est constans & perpetua voluntas ius-
suum vnicuique tribuens. Instit. de iusti. & iur.
in principi. & in. l. i. ff. eo. quæ nō pōt habere lo-
cū, vbi deficit fides. vt Specula. in rit. de summa
trinita. & fide catholi. in principi. Et sit iudex ¶
in se iustus, vt nulli subiaceat vitio graui. Et for-
tis, potens, & constans in exhibendo quod de-
bet. Nec vereatur magnitudinē cuiuscūq; : quia
nō est qui resistat maiestati sue. Esther. 9. & ideo

dicitur Ecclesiastes. 7. Noli velle fieri iudex, si non vales virtute, id est fortitudine irrumperet iniquitates malorum. Et ad hoc tendit illud vulgatum. Non vultum pauperis, nec honores potentis considerari debere, sed quod iustum, & honestum videtur tribui vnicuique quod suum est, nec alterum lædere: **tengã a todos en iusticia^h quãto a ellos** quæ duo sunt iustitiæ partes. vt in. §. iuris præcepta. In situ. de iusti. & iur. & tenet Marcus Mætua. in tracta. de fauoribus pupillorum. prima parte. col. fina. tomo. 18. tracta. folio. 95. ¶ Et debet esse patiens in sufferendo, & tranquillus in discutendo, & finiendo, & rigidus in minas inferendo: quia sic Deus iudex minatur peccatoribus per prophetas. vnde dicit. Nisi conuersi fueritis ad Deum, gladium suum vibrauit super vltionis, cõminando. Et debet esse æquus in discernendo, & maturus in discurrendo. vt ponit Archiepisc. Floren. in tertia parte. titu. 9. cap. 1. in principi. vbi quoque tenet, quod qui iustè iudicat, bonum opus facit. & secundum eum remunerabitur: quia opus excellens & laboriosum valde bene peregit, & magno premio coronabitur: quia iudex dicitur quasi ius dicat populo, siue quod iure disceptat. Iure autem disceptare, est iustè iudicare. vt in. ca. iustit. 23. q. 2. & Leui. 19. Iustè iudicaproximo tuo. Et nisi sufficienter probatum fuerit, nullus debet condemnari, nisi confessus, vel cõuictus. Et hæc omnia acta per iudices, pōt dici pro eis, Beati, qui custodiunt iudiciū, & faciunt iustitiam omni tēpore. Psal. 105. secundum Florē. vbi supra. ¶ Et quia actus iudicij, & autoritas iudicandi est quædã potestas delegata, seu collata hominibus a Deo, qui in hoc tenent locū, & vices Dei in iudicando in quātū possunt debēt eum imitari. Vnde dicitur Duter. 1. Quod iustum est iudicate. Dei enim est iudicium. Nā & de suis iudicij ipsi iudici Deo rationē sunt reddituri, & secundum qualitatem eorū gloriam, vel poenā recepturi. vt tenet latē Archi. Flo. vbi supra. ¶ Vbi refert de quodã pagano iudice, qui fuerat iustissimus in iudicando, cauens sibi ab omni iniustitia: qui quauis mortuus fuerit in infidelitate, tñ præseruatus fuit per longissima tempora ab condēnatione infernali. ¶ Demum quodam fodiente in agro suo ad puteum, vel aliud faciendum, audita est vox, leuiter percutite me lædas: quo interrogante quis esset, respondit se fuisse gentile, & iudicē, & propter iustitiā suam a Deo præseruatum quousque baptismum reciperet, rogans eum, vt pro episcopo mitteret

vel iret, vt baptismū ei conferret: quo facto, subito in cinerem dissolueretur: caluaria eius integra erat, & lingua in ea viuens, & recens, & loquens. Quibus omnibus peractis, & corā ipso clero, & populo per ipsum declaratis, baptismō recepto, in cinerem, est resolutus, ad beatitudinem anima eius nulli dubium tendente. Beati ergo, qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiā omni tēpore. & sine acceptione personarū. vt latē Dyn. in dicta regul. in iudicij. & in capi. nouit. de iudi. quia alias teneretur, vt f. dictus Archie. Florenti. vbi supra allegando Sapient. 6. dicendo, Discite iudices finium terræ præbere aures vos, qui cōtinētis multitudines, & placetis vobis in turbis nationum: quoniam data est a domino potestas vobis, & virtus ab altissimo, qui interrogauit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: quoniam cum essetis ministri regni illius, nō rectè iudicastis, nec custodistis legē iustitiæ, nec secundum volūtatē Dei ambulastis. Horrendè & citò apparebit vobis: quoniam iudiciū durissimū fiet his, qui præsumunt, id est damnatio, & punitio grauissima iudicibus malè iudicantibus, & iniuste. ¶ Et non solum Deo, verum etiā parti læsæ tenetur. ¶ vt dixi in cap. 1. in glo. y. de rechamente. & in gl. el derecho alas partes. in ver. & ideo si iudex. ¶ Et vltra ibi dicta dic, quod quoque iudex tenetur, si non admittit probationes, & defensiones, quia non facit iustitiā: dum tamen pars probatur in syndicato, quod produxit testes probantes intentionem suam, & noluit examinare, alias non tenetur. Quod est menti tenendum secundum Amodeum Iusti. in dicto tractatu syndic. in parte, an & quando officialis teneatur de negligētia. ver. 2. ¶ Ex quo secundum cum ibi infertur, quod si potestas, ¶ vel iudex negligat recipere accusationem, denuntiationem, vel querelam sibi porrectā: vel si recipiat, & noluit examinare testes sibi productos, facit litem suam, & tenetur in syndicato: dum tamen pars probet in syndicato, quod produxit testes probantes intentionem suam, & iudex noluit examinare: & quod interest sua testes fuisse examinatos in tanta quantitate. vt in. l. si quando. C. de testibus. alias iudex non teneretur secundum Bald. in. l. dani. §. fabini. ff. de damno infecto. & in. l. in pecuniarijs. ff. de ferijs. allegat. l. qui com meatus. ff. de re militari. ¶ Sed hoc fallit, quando querelatur seu queritur de vxore, filijs, vel cæteris, quos secū iudex habet: quia quādo tales cōueniuntur, potest iudex nō admittere querelantē, & dicere, vade ad aliū iudicem. text. est in. l. lex Cornelia. ff. de iniuri. in principi. & tenet in. l. qui iurisdictioni. ff. de iuri. omni. iudi. in fi.

¶ Simili

¶ Similiter tenetur, si non admittit alias defensiones, ¶ vel probationes per instrumenta. secundum Bal. in. l. præscriptione. C. si contra ius vel vtil. publi. ¶ Idē secundum eundē Amodeum. Iust. tenetur, ¶ si non fecit restituere furtū, vel dānum, dānum passo, cū possit, & tenetur in solidū quia præsumitur esse in dolo, vel lata culpa, quæ dolo cōparatur. secundum Bal. in. d. l. mancipia. C. de serui fugi. vbi dicit. quod vidit quendam iudicem condēnari, quia attulit accusationem sibi porrectam ad camaram, & noluit super ea procedere. ¶ Item tenetur, si non exigit ¶ condemnationes, & alia debita communis. vt in. l. i. C. de murile. lib. 12. & in. l. fin. C. vt in posse. lega. maximè si debitores ipsius communis facti sunt non soluendo. l. lucius. §. si. de fideiuss. & eo casu debet de suo salario tātundem retineri. l. iudicis. C. de anno. & tribu. lib. 10. ¶ Poterit tamen ab his, pro quibus soluit, repetere. secundum Bar. in. d. l. nisi opinatores. C. de exa. trib. lib. 10. ¶ Item tenetur, si noluit ¶ audire partes. Bal. in rub. C. de poena iud. qui malè iudi. l. argētarius. §. cum autem. ff. de edendo. ¶ Item si per dolum, vel notabilem ¶ negligentiam omittat interrogare testem de causa sciētia. per tex. in. l. si quādo. C. de testibus. ¶ Item si omittit condemnare ¶ victum in expensis, quando fuerunt petite a parte gl. singula. in. c. fi. de rescrip. alias nō tenetur, si nō fuerunt petite. vt in. l. properandum. §. sint autē alterutra. C. de iudicij. Tamē si vult potest condemnare in expensis, licet non sint petite a parte, eum hoc emergat post litem cōteltatam, & sic ad eius officium spectet. tenet lo. de Plat. in. l. 2. C. de decurionibus. lib. 10. in fine: & si nō condemnat, nō recuperat ab eo, qui debuit condemnari: quia lata sentētia super expensis, officium expirat: quia soluit potius poenam sui quasi delicti, quam verum debitū, ideo nō potest recuperare secundum Ang. & Ioa. de Imol. in. l. si quis dolo. ff. de re iudi. Bal. in. l. san cimus. C. de iudi. licet Specul. teneat contrariū in ti. de expensis. §. postremò. ¶ Item tenetur, si non diffiniuit ¶ causam ciuilem infra tempus a statuto præfixum. vt in authentica de quæsto. §. super hoc. colla. 6. Et non solum facit litē suā vt tenetur ad interesse partis quatenus eam legdit. vt in. c. iudices. de pace iur. firm. in vli. feud. Sed tenetur etiam ad poenam statuti; & incidit in periurium: quia iurauit seruare statuta, & poena statuti nō excludit poenam periurij. vt in. l. si quis maior. C. de transa. & notat Bal. in. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconf. & lega. in. 3. q. vers. sed nunquid iudex. & ita refert tenuisse Iac. Butri. in. d. l. properandum. in principio. C.

de iudicij. & idem tenet tex. in. l. 6. titu. 16. lib. 3. in ordi. regali. & in Pragmatic. 95. facta per nostrum Imperatorem & regem Carolum Valisoleti, anno. 1523. loquēdo in iudicibus. appellatio num regimenti, quod si infra illum terminū nō decidit causam, incidit in illam poenā vltra interesse partis. ¶ Quod limita, & intellige verum, si potestas, vel iudex est in dolo, quia potuit, & noluit: sed cessante dolo, non est periurus, alias sequeretur, quod ex culpa, & negligētia fieret periurus, quod est falsum. non tamen excusatur a poena pecuniaria statuti, nisi propter causam probabilem, & necessariā. vt in. l. cōtinuus. §. illud. ff. de verbo. obliga. & Inno. in capit. pe. de offi. delega. ¶ Et dicitur probabilis causa, si fuit impeditus factio partiū, & tunc excusatur a poena, & potest tempus prorogari secundum Bald. in. l. petenda. C. de tempori. in integrum restit. pe. te. & in authent. clericus. C. de episcopis & cle. & in. l. ideo. C. de his, quibus vt indignis. vbi habetur, quod vbi nō est culpa, nō debet esse poena. ¶ Dicitur ergo iudex in culpa, si causa erat instructa, & fuit requisitus quod expediat, & stat per eum: alias non dicitur negligens, nec tenetur ad poenam. secundum Bald. in authentica, sed & lis. & in authent. Itē si appellatio. C. de temporibus appella. & in dict. §. iudicis. & dixi in capitulo primo in gloss. y. siel. versiculo vltra supradicta. vbi singulariter. Quia in his, quæ respiciunt vtilitatem priuatam, iudex regulariter non impartitur officium non petitur. l. 4. §. hoc iudicium. & ibi Bart. & scriben. ff. de damno infecto. & Amodeus Iusti. vbi supra. Et quantum tuncque iudex teneatur infra certum terminum causam finire, non cogitur expedire, nisi infra finem tēporis. Bart. in extrauaga. ad reprimendum. in verbo, procedatur. & Cataldi. in. d. tracta. syndic. quæstione. 45. ¶ Et facit quod singulariter tenet Cardina. in Cle. sæpe. de verbo. signifi. §. & quia quæst. 18. vbi ait. quod si iudex est negligens ferre sententiam ad finem concordandi partes, si propter concordiam partes lædantur, parti læsæ in Foro conscientia ad refectionē damni tenetur. quod sequitur Restai castal. in tracta. de Imperatore. quæstione. 110. columna. 7. versiculo. 41. in fine. tomo. 5. tracta. folio. 72. ¶ Quoque tenetur, ¶ si nō expediuit processum criminalem infra tēpus statuti, & successor relinquit. vt Bal. in. l. 1. §. sciendum. ff. de magistra. cōueni. Quod intellige verum, quando procedit ex mero officio, & ad vtilitatem publicam, quo casu dies, & terminos statuti interpellat pro homine. l. magnam. C. de commit. & contrah. stipula. c. potuit. de loca. Secus si proce

dit per accusationem, & non fuit per accusato-
rem requisitus, quia tunc non dicitur negligēs,
nisi accusatore petente, & requirente, quod sen-
tentiam ferat. notat glossa in. l. si curatoris. C.
de iure deliber. & l. penult. eodem titulo. & est
casus in. l. prima. C. ut infra
certum termi-
nū crimi. quæ-
sti. termini. secun-
dum Amod. Iusti. vbi supra. ¶ Item tenetur, si
17 non inquitur de maleficio, quando est noto-
rium, vel quando fuit ei denuntiatus, aliās nō
teneretur. tenet Bald. singulariter in. l. prima. §.
magistratibus. ff. de magistra. conuenie. quia eo
ipso, quod delictum est sibi denuntiatus, vel
est notorium, constat de negligentia iudicis: quæ
si ei nemo denuntiat, nec est notorium, non te-
18 netur, quia etiā in magistratu præsumit et igno-
rantia, nisi probetur scientia. quod Bald. ibi di-
cit notandum. & dicit quod ibi est melior text.
ad excusationem officialium. ¶ Et vid. Ioann.
Andre. in capitul. quanto. de offi. ordin. & text.
in capitulo, ordinationes. 8. questione prima. v-
bi dicit, quod si iudex non inquitur de eo, quod
debet inquirere, tenetur, quia præsumitur in eo
scientia, vel culpa. Quod intellige, quando est
publicum, quia si non est publicum, nec noto-
rium, & non denuntiat ab officiali, vel syndi-
co, vel promotori fiscali, sed ab aliquo priuato,
qui præ tendit commodum proprium, sit cau-
sus iudex, quod faciat porrigi accusationem in
scriptis, & recipiat testes ad informationem, &
ea data, procedat. ¶ Si verò non dederit testes,
non inquirat, quia tunc non tenetur: quia non
debet esse facilis ad credendum iniuriato, imò
condemnat accusantem, nō in pœnam talionis
vt in. l. prima. C. de accusa. saltem in expensis,
maximè ex querela maleuola, & nō sit leuis ad
inquirendum. Quia sicut iudex arguitur de ne-
gligentia, si non procedit de crimine, de quo
sibi liquet. ita arguitur de leuitate, procedendo
de eo, de quo non constat, maximè super male-
ficijs antiquis, in quibus dicit Amod. Iusti. vbi
suprà, quod vidit multos officiales leues ad in-
quirendum, & cum verecundia processisse, & in
19 syndicato uisisse damnatos. ¶ Rectores, & iudi-
ces possunt aliquos retinere, vt manifestent so-
cios, vel mandatores, vel vt aliud faciant; quod
de iure debent, & est iusta causa carcerandi. ita
Bartol. in. l. 2. §. diuus. ff. de iure fisci. Cataldi. in
dict. tract. synd. quæstione. 88. Et de multis alijs
ex quibus iudex tenetur, vel non, ne membra-
nas occupem, nec sim transcriptor, vi. late per

posibile fuere. Ni
as si mismo durate

dictum Paridem de puteo. & per alios in dictis
tractatibus. ¶ Et intantū iudex debet esse vigil
in iustitia facienda, quæ nunquam ad superiorem
citius perueniat culpa delinquentium, quam vin-
dicta: quia hoc ipso præsumitur & arguitur de
negligentia iudicis inferioris, qui habet delicta
punire. vt in capitulo, peruenit. 18. distin. Inno.
in capitulo, sicut. de accusa. & tenet Lucas de
Penna. in. l. quotiens. C. de lucris aduoca. lib. 12.
1 Fuere. Text. in. l. 4. titul. 15. lib. 2. in or-
di. regali. versicu. la quinta. & di-
xi supra in. c. primo in glo. yel derecho a las partes.
prima columna.

S V M M A R I V M.

- 1 Emere an possit iudex in loco officij prædium
per se, vel per alium. nu. 5.
- 2 Domestici, & assessores iudicum, non possunt
emere prædia.
- 3 Si res paternæ confiscatæ venderentur, filius
iudex potest eas emere.
- 4 Emere potest iudex finita iurisdictione.
- 6 Si vtensilia ad emendum iudex non inuenit,
potest ea auferre pretio soluto.
- 7 Consiliarij, & proceres regum, seu dominorū,
non possunt emere prædia.
- 8 Emere quod possit officialis de licentia regis,
seu dominorum.
- 9 An duces, comites, & Barones habeant sena-
tores, vel consiliarios, vt consilium ducis, vel
marchionis vocetur.
- 10 Equos quod possint emere officiales.

11 Heredad. No. text. quod officialis in
loco, in quo officium ge-
rit, prædium non potest emere. simil. text. in. l.
5. tit. 5. part. 5. & in. l. qui officij. ff. de contrahen-
emptioe. vbi qui officij causa in prouincia agit,
vel militat, prædia comparare in eadem prouin-
cia non potest. ¶ Quod extēde etiam ad nauē,
quia nec eam fabricare, nec fabricatā emere po-
tēst. secundum glo. ibi. Et ratio huius est securi-
dum. d. glo. ne fortē culture militiam, id est exer-
citiū iurisdictionis dimittat. vt in. l. milites. C.
locati. & l. in. l. principalibus. ff. sic certum pe-
ta. num. primo. referendo Ludouic. Roma. dicit.
quod officiales debentes officio publico vacare
& sic publicæ vtilitati, commodè facere. nō pos-
sent,

sent, si vacaret priuatis emptionibus. argumē. l.
militis agrum. ff. de re mili. & in. l. ab administra-
tione. ff. de leg. primo. * Et tenet Alberic. in. l.
sed si res aliena. ff. deleg. 1. nu. 1. per. d. l. milites.
de remilit. quod miles non potest aliquid possidere
in loco vbi mi-
litat. * Et istam
rationem an-
tea assignauit
glossa in. l. 1. C.
de nego. ne mi-
li. lib. 12. & vid.

el tiempo de su offi-
cio del dicho asistē-
te, o gouernador, o

tex. qui idē tenet in. l. nō licet ex officio. ff. eod.
de contrahen. empti. vbi nō licet ex officio, quod
administat quis, emere per se, vel per aliā per-
sonam, alioquin non tantum remittit, sed etiā
in quadruplum conuenitur, quod fisco applica-
tur. vt glo. ibi. & idem tenet tex. in. l. vnica. C. de
cōtractibus iudi. & tex. in. l. auferetur. §. quod a
2 præside. ff. de iure fisci. ¶ Quod extēde ad cō-
siliarios domesticos, & assessores, quia quoque
isti nō possunt emere. vt in. d. l. nō licet. & Par-
de Pūt. in tract. synd. in parte, officiales. fol. 87.
3 ¶ Quod fallit, nisi quando res paternæ confisca-
tæ venderentur, quia tūc licet filio officiali emere
propter affectionem. vt in dict. l. qui officij.
& est simil. tex. in. l. milites. ff. de remilit. & nō
solum quando distrahuntur a fisco, verum etiā
si distrahantur ab alio emere licet. vt glossa. ibi.
4 ¶ Quoque fallit finita iurisdictione, et vel offi-
cio, quia tunc licet emere. vt glo. ibi. ¶ Tu circa
istum tex. vi. distinctionem Bar. in dicta. l. aufer-
5 tur. §. a præside. et quam sequitur. Lucas de Pen-
in. l. 2. C. de lucris aduoca. lib. 12. vbi dicit, quod quā-
do quis habet aliquod officium sine iurisdictione,
vt si est ei commissā administratio rerum pu-
blicarum, & tunc si vigore illius administratio-
nis aliud venditur, non licet sibi emere, aliās pu-
nitur. vt in dict. l. non licet. nisi emerit palam,
& bona fide. vt in. l. cum ipse. C. de contrahen-
emptione. prout est in tutore. & in executore
testamentario, quia nō possunt emere bona mi-
norum, nec defunctorum, aliās puniuntur. vt in
l. 13. ti. 19. lib. 8. in ordin. regali. nec per se nec per
aliam personam. vt Dynus in regula. alicui de re-
gulis iuri. in. 6. & Paul. de Castro. in dicta. l. cum
ipse. ¶ Et idē, si haberet iurisdictionē, & admini-
strationem. & ex ea emerit per dictas. ll. & hoc
vult dicere dict. l. non licet ex officio. ¶ Quādo
que quis vult emere extra id, quod venditur ra-
tione ipsius officij: & tunc aut emit inferendo
metū occasione sui officij, & habet locū. l. si per
impresionē. C. quod metus causa. quæ loquitur
etiā in mediocribus officialibus, vt in his,

qui positi sunt ad denūtiandum maleficia, & si-
milibus. ¶ Si verò emit non inferendo metū, &
tunc si quidē est talis officialis, qui habet iurisdic-
tionē, & non licet sibi emere, nisi prout dicitur
in dict. l. prima, de contractibus iudi. & si eme-
rit, habet lo-
cū pœna, dict
§. quod a præsi-
de. ¶ Si nō ha-
bet iurisdic-
tionē, nō im-
peditur emere

corregidor, ni sus of-
ficiales por si, ni por
otro cōpreheredad^k

re aliquo iure. argumē. in. l. ad inuidiā. C. quod
metus cau. quæ distinctio certē est bona. ¶ Quid
6 autem si vtensilia, quæ emere valet. vt in dict.
l. prima. C. de contra. iudi. non potest ad emen-
dum inuenire, an possit ea pretio soluto auferre,
vel subditos cogere ad vendendum? Dic quod
sic, vt tenet dictus Lucas de Pēna, in dict. l. secū-
da, de lucris aduoca. quod est notandum; quia
multi ribaldi nolunt talia vendere iudicibus ex
inimicitia, quā cū eis habent. & tenet Bal. in ca-
pitulo, nobis intrantibus. de pace constan. in. v-
li. feudo. ¶ Text. nostrum amplia, vt non solum
7 habeat locum in iudicibus, verum etiam in pro-
ceribus et palatij, siue consiliarijs, qui stant ad cō-
silium dominorum, quorum consilio res publi-
ca regitur, quia isti non possunt emere res subdi-
torum, aliās amissione pretij multantur. vt tex.
& ibi docto. in. l. finali. C. de res. indenda. v. di.
& hoc est, quia possunt ostendere minacem, &
feruorem. vt glossa. ibi. Quod dicit ibi Bal. habe-
re locum in magnis consiliarijs magnorum do-
minorum, qui tenent locum principum; sicut
sunt Regis legati, & Cardinalis, & domini mā-
gnarum ciuitatum, & non de alijs, quia non de-
bet intelligi de consiliarijs episcoporum, vel mā-
gistratum minorum ecclesiasticorum; nec de
ipsis seruatur de consuetudine. ¶ Et istum tex.
8 intellige verum, nisi de conscientia, vel licen-
tia principis, seu dominorum, quia tunc licet eis
emere. secundum Bal. in dict. l. finali. & est tex.
hic. Et vi. Alexan. in consilio. 64. numero. 4. in
4. volu. vbi ait, quod licet consiliarij principis
non possunt emere res subditorum, tamen si il-
la emunt de conscientia principis, possunt: quia
præsumitur abesse omnis sinistra suspicio pro-
pter præsentiam principis. Idē tenet Peregrin.
in part. venditio. q. 2. in. gl. per alium versu. pro-
ceres. * ¶ Et quia supra loquitur Bald. de consilia-
rijs dominorum, videtur quod et quilibet dux,
seu comes potest habere consilium, seu parla-
mentum. vt sentit ibi Bald. Tu tamē tene cōtra-
rium: quia solus princeps, qui non recognoscit
L 5 superio-

superiorem, potest habere consilium, seu parlamentum. vt tenet Guido Papa. decisione. 43. Quod est cōtra istos Duces, & Marchiones Hispaniæ, qui vocant suum consilium. Quia si superiorem habent, non possunt habere parlamentum, seu consilium. vt ibi. allegādo Bartol. in. l. quodam Tiberius Cæsar. ff. de hæredi. institu. licet ibi Bartol. non videatur hoc sentire. Sed tu vi. Bartolu. vbi vult hoc expressè dicere in. l. 2. C. de decurio. lib. 10. in fine, allegādo. l. 2. circa principium. ff. de orig. iuris. Et tenet Ioann. Montag. in tracta. de parlamentis. in princ. nu. 4. tomo. 5. tract. fol. 241. Et idem tenet Guiller. Benedi. in rep. c. Raynūtius de testam. in parte & vxorem nomine Adelasiam. lo. 2. nu. 190. fol. 98. Et an quilibet prælatus, vel Baro possit constituere consulatum in terra sua. vi. Guido. Pap. licet remissiue singulari. 422. §. vtrū. Et licet officialis nō possit emere a subditis hospitia, vel campos, nisi victualia, vt dictum est. & in. l. folēt. §. nūc verò. ff. de offi. proconfu. tamen pōt emere equos, quia nō debet ire pede, q̄a sunt similes alimentis, imò sunt pars alimentorū. vt notatur in. l. denique. §. idem labeo. ff. mandati. secundum Bal. ibi. & tenet Paris de Put. in dict. tracta. Syndi. in parte contrahere officialibus. foli. 86. num. 3.

S V M M A R I V M.

1 Habitare debet iudices in palatijs publicis, & non in domibus priuatorum.

1 Casas. Similis tex. in. l. vnica. C. de contracti. lud. ibi, vel domos extruere nō aliter possint, nisi specialē nostri numinis hoc eis permittente diuinā rescriptionē meruerint. simil. tex. in. l. 5. tit. 5. part. 5. & ibi Mōta. Et ratio est, quia possunt inferri metū & impressio nē vt dictum est in gl. supra proxima. Et quia non possunt habitare in domibus priuatorū, sed in domibus publicis. vt in. l. nulli. C. de officio rectorum prouinci. & gloss. in. l. obseruare. ff. de offi. proconf. & lega. Quod intellige si sint palatia publica, vel prætoria, alias secus. vt ibi in. d. l. nulli iudicium. & Paris de Put. in. d. tract. versi. officialis. in fine. folio. 88.

S V M M A R I V M.

1 Mādatur speciale requiritur in istis casibus Et an in istis casibus admittatur procurator cum cautione de rato.

Special mandado. Nota

1 in quo mandatū speciale requiritur. Aliū vide infra in ca. 42. & alios vide per glof. in capitulo, qui ad agēdum, de procura. in. 6. in parte, vel pacisci. & Barto. ponit alios in l. filius familias. ff. de donatio. & in. l. prima. §. inter filiū. ff. de fals. & Abb. in capitulo. sunt nonnulli. §. sunt & alij. de rescrip. per doctorem del Castillo in. l. 31. de Toro in glof. specialmente. Quibus adde, q̄ renuntiare, est donare: quam renuntiationem procurator non potest facere sine speciali mandato. tenet Abb. in cap. primo. vt lite non contesta. num. 28. Tamen in omnibus casibus, in quibus speciale mandatū requiritur, si probabiliter dubitatur de mandato, admittitur procurator cum cautione de rapt. ita tenet Abb. in cap. coram. de in integr. resti. col. fi. numero. 6. per text. notabi. in. l. quod si speciali. ff. de minori.

S V M M A R I V M.

- 1 Negotiari an possint regentes prouincias, & eorum astantes: pro se, vel per alium.
- 2 Negotiationes plures requiruntur, vt index in pœnam incidat.
- 3 Mercator dicitur proprius, qui plures negotiationes facit, non vnā tantum.
- 4 Aleator, nec peccator dicitur, licet semel lusit vel peccauit.
- 5 Clericus non dicitur negotiari per venditionē vnus rei.
- 6 Contrahere, vel permutare, est intātum prohibitum officialibus durante officio, quod etiā si durante officio faciunt contractum, quod eo finito non potest confirmari mutuo cōsensu, quod extenditur ad consiliarios principis.
- 7 Exactores publici prohibentur contrahere cū prouincialibus.
- 8 Contrahere potest iudex in officio, quando cōtrahit causa suæ necessitatis, vel familie.
- 9 Alienari prohibitus ex causa necessitatis, alienari possit.

Extra-

- 10 Extrahere prohibitus frumentum de ciuitate non intelligitur prohibitus, quando extrahit ex causa necessitatis.
- 11 Exemptus a collectis, nō intelligitur exēptus a collecta, quæ imponitur ciuibus propter necessitatem.
- 12 Necessitatis tempore nō excusatur quis a murorum seu ciuitatis custodia.
- 13 Priuilegium exemptionis nō prodest in causa necessitatis reipublicæ, vel principis.
- 14 Necessitatis tempore, putā guerræ vel belli, pōt princeps imponere subditis subsidium charitatum.
- 15 Gabellarum arrendatores pro necessitate reipublicæ, regis, seu domini, possunt gabellas exigere ante diem, vel ante tempus.
- 16 Alienare potest prælatus Romano pōtifice in consulto res ecclesiæ cathedralis, imminente necessitate alienandi.
- 17 Vicini venientes ad machinandum tempore necessitatis in terra aliena, non tenentur soluere gabellam.
- 18 Confiteri permissum est etiam Iudæo, & Saraceno tempore necessitatis.
- 19 Victualia, quæ valent iudices emere, si nō inueniuntur ad emendum, possunt pretio soluto auferre a subditis, & cogere ad vendendum.
- 20 Contrahere potest officialis, qui habet officium in sua propria patria, seu in loco suæ originis.
- 21 Priores ciuitatū, seu anciani, id est regidores durante officio possunt contrahere.
- 22 An contrahere potest officialis cum non subditis.
- 23 An contrahere potest officialis perpetuus, & si potest syndicari.
- 24 Officialis positus ad beneplacitum, an potest contrahere.
- 25 Emere pōt officialis res paternas confiscatas.
- 26 Officialis durante officio pōt recipere donationem remuneratorem.
- 27 Cōtrahere an pōt officialis, quādo cōtrahit palā, & cū auctoritate alteri administratoris.
- 28 Hæres potest officialis institui durāte officio, & legatum sibi fieri.

- 29 Alienatio prohibita per contractū, non intelligitur prohibita in vltima voluntate.
- 30 Statutū prohibens forensē emere in loco, nō prohibetur emere ea, quæ fuerūt antecessorū, & non prohibetur acquirere ea, quæ sibi obueniunt iure hereditario.
- 31 Alienatio prohibita in forensē, nō habet locum, quando forensis succedit ab intestato ex dispositione legis.
- 32 Emere potest officialis, qui non habet iurisdictionem.
- 33 Contrahere potest officialis ex licentia principis.
- 34 Negotiari pōt officialis nomine reipublicæ, & ad eius vtilitatē, vel super re ipsius reipublicæ.
- 35 Cōtrahere possunt iudices officio durāte, quando est ibi consuetudo contrahēdi.
- 36 Contrahere potest iudex, quando cōtrahit in alio contractu, quā mutui, & quādo in illa ciuitate habet proprietates, seu res mobiles.
- 37 Matrimonium an potest iudex contrahere in illa ciuitate officio durāte.
- 38 Contractus factus per iudicem officio durāte, non firmatur iuramento.
- 39 Pignus an prohibetur iudex accipere durante officio.
- 40 Instrumentum guarētigium, quod iudex habet contra alium, an officio durāte pōt mandari executioni.
- 41 Potestas debet soluere pretiū rei emptæ a familiaris suo.

De mercaderia. Reges prouincias, &

eorum astantes, in eisdē negotiari nō possunt nec foenus exercere. tex. est similis, & ibi Barto. Ang. Paul. de Castro, & cæteri doctor. in. l. principalibus. ff. si certum petatur. & tex. singul. in l. 5. ti. 5. part. 5. quā vide. Quod extēde nō solū per se, verum etiam per alium non possunt contrahere in tali loco, vbi administrationem gerūt. vt in. l. non licet. ff. de cōtrahen. emptione. & tenet Montal. in glo. ordi. regali. in parte. officiales. Sic nota, quod præsumitur fraus eo ipso, quod emitur per interpositam personam,

nam, secundum Bartol. in l. si pupillus. §. finali. ff. de excusa. tuto. & Ias. in §. Item si quis in fraudem. Institut. de actio. numero. 47. ¶ Cyn. tamen. in l. quisquis. C. eodem si cert. petatur. distinguit, aut est officialis perpetuus. aut temporalis, aut dubius, utrum sit temporalis, vel perpetuus. ¶ Si est perpetuus, tunc dare, & recipere mutuo, & contrahere cum subditis, non prohibetur, dum tamen faciat sine oppressione. ut in l. præsidis. ff. eodem. si cert. pet. & C. quod metus causa. l. si per impressionem. ¶ Si est temporalis, refert, aut contrahit nomine vniuersitatis, & potest. ut in l. gaius. ff. de vsu. aut nomine suo, & tunc aut cum subiectis, & non potest, ut hic, & in dicta. l. quisquis. & in l. eos. eodem titulo, aut cum non subiectis, qui non conuersabantur in loco, & potest. & sic dicit, quod debet intelligi dicta. l. præsidis. ¶ Sed dicit Cyn. quod alij moderniores tenent, quod potest accipere à subiectis ad suum vsu & necessitatem. & ita intelligunt. d. l. præsidis. Sed si acciperet ad negotiandum, non potest etiã ab alijs non subiectis, & hoc magis placet sibi, & hanc distinctionem tenent Angel. & Paul. de Castro in dict. l. principalibus. ¶ Et vriste text. & iura similia habeat locum, requiritur, quod iudex ꝑ exerceat pluries negotiationem hanc. Secus si vna vice tantum exercuit, quia tunc non incideret in poenam. ut tenet Paris de Pute. in tracta. syndic. in parte, officiales non possunt. foli. 87. ¶ Et facit: quia mercator ꝑ proprie est ille, qui plures facit negotiationes, non vnam tantum. tenet Barto. in procemio fororum. num. 10. per. l. prima. §. 1. ff. de tribut. & probatur per. l. semper. §. diuus Adrianus. cum. l. sequenti. ff. de iur. immuni. vbi si immunitas cõceditur alicui, qui negotiatione nauiculariam exercet, oportet quod maiorem partem substantiæ in ea negotiatione ponat, & habeat. Et ideo dicit Bar. in d. l. semper. §. negotiatio. quod immunitas data aliquibus mercatoribus, ita demum seruanda est, si maiorem partem facultatũ tenerent in mercantijs. prout tenet Alexand. in consilio. 108. in. 4. volu. ¶ Et quod vna mercantiã non faciat quem mercatorẽ, sed professio, & exercitium. tenet Bald. in rub. C. de constitu. pecuni. in fine. Quod dicit verum nisi hanc vnicam mercantiã præcedat professio, seu matriculatio in matricula mercatorum. nam nomina dicta à professione acquiruntur.

ra desu iurisdiction.
Nivse en ella de tra
to de mercaderiaⁿ,

profitendo, nomina verò dicta à cõsuetudine, seu ab actu generalitatis acquiruntur vsu, & exercitio. non per vnicum actum. vnde non dicitur ꝑ aleator, licet semel ludat, nec peccator, licet semel delinquat, nec lector, licet semel legat. & idem in similibus. secundum Bal. ibi. & Bart. in l. legatis seruis. ff. de lega. 3. nu. 4. vbi ad ea, quæ in contrariũ adducit, respõdet. ¶ Et sic, q̄ mercator nõ dicitur quis per vnum actum. & cū Bart. transit Anchar. in capitu. canonum statuta. de constitu. ver. quis dicatur. & Barto. in l. mariti. §. quæsitũ. ff. de adulterijs. & Feli. in procemio Gregori. co. fi. ver. quartõ limita. * Et Peregrin. in parte mercator, & Angel. in procemio. Institut. §. cunque hoc. num. 5. ¶ Et facit quoque, q̄ licet clericis ꝑ sit interdicta negotiatio, ut in ca. fi. de vita & honest. cleri. per venditionem vni⁹ rei tantum non dicitur negotiari, seu mercari. est tex. in capitul. eiciens. 88. distin. quæ est palea: & tenet Paris de Put. vbi supra, sed dicitur negotiator, quando emit pluries res aliquas, & in iuisformis eas vendit. nam si vëdidit rem mutatum lucrum proueniens ex artificio, secus ut si emit chartas pro libro scribendo. ut in capitulo. nunquam. de conse. distin. 5. & Cardina. in Cle. fi. de censu. in. 3. nota. & Abba. in dict. ca. fi. de vita & honest. cleri. in fine. num. 14. & Bertachi. in tracta. gabella. in. 3. parte num. 5. tomo. 6. tracta. foli. 55. ¶ Et idem Bertachi. in. 7. part. nu. 48. foli. 63. dicendo, quod non dicitur mercator, qui contrahit semel tantum, sed frequenter ut dictum est. & Bar. in l. prima. C. de nauicula. lib. 11. & in l. prima. ff. de tribu. nisi præcedat professio, vel matriculatio, quia tunc etiam ex vni⁹ co actu dicitur mercator. ut Bart. in rub. de constitu. pecu. in fine. C. ut supra dixi. ¶ In tantum officiales non possunt cõtrahere, nec mutuare durante officio, ut dictum est, quod si durate ꝑ officio fecit contractum, q̄ eo finito nõ potest confirmari mutuo cõsensu expresso, vel tacito. ut in dict. l. prima, versi. pe. C. de contracti. Iudi. & Ias. in dict. l. principalibus. Quod etiam extẽdit ad proceres, seu curiales principis, qui prohibentur emere, & alios contractus facere: & si cõtrahunt, contractus est nullus. l. si. C. de rescind. vend. iuncta glo. in verbo, palatinos. quæ dicit, q̄ illa lex, habet locum in omni cõtractu. quod Bal. ibi dicit esse verum quoque in magnis consiliarijs magnorum dominorũ, ut supra dixi in glo. heredad. & tenet Paris de Put. in dict. tract. syndic. foli. 16. in parte, excedunt. num. 8. ¶ Et ratio prohibitionis est, ut dixi, quia officiales debent vacare officio publico: qd cõmode non possunt facere, si vacarent priuatis emptionib⁹.

Cum

Cum quæ ratione Ias. non transit ibi, sed dicit, q̄ melior est propter metũ impressionis: quia lex suspicatur, quod officiales propter officium inducerent aliquem ad contrahendum nõ liberẽ. ut in dict. l. si per impressionem. C. quod metus causa. argu. l. 1. C. si rector vel prouin. ¶ Quod extende non solum in iurisdictionem exercentes, verum etiam in exactoribus ꝑ publicorum, quia isti prohibentur cum suis prouincialibus contrahere. ut tenet Ioan. de Plat. in l. miseri opinatores. C. de exactor. tribu. lib. 10. nume. 3. prima colum. ¶ Regulam istius tex. & iurium similia limita aliquibus modis. ¶ Primò limita nõ habere locũ, ꝑ quando emit, vel cõtrahit ex causa necessitatis, puta vtensilia, vel victualia. ut probat tex. in dict. l. vnica. versi. præterea. C. de contra. iudi. secundũ intelle. Guiller. & Bart. Alexa. & communiter docto. secundũ Iaso. ibi, in dicta. l. principalibus. ff. si cert. pet. 4. limitatione. Et ibi Angel. dicit, quod si negotiat propter victum suum, & familie sue, quod potest facere. & est gl. in l. vniuersi. C. de vctigali. & cõmissis. & Bart. in l. solent. §. non vero. ff. de offi. proconsu. & lega. dicit, quod prohibitus emere in aliquo loco, intelligitur posse emere vitualia sibi necessaria. & Alexa. in dict. l. principalibus. nu. 2. dicit, quod prohibitus cõtrahere non intelligitur prohibitus, quando facit ex causa necessitatis, vnde secundũ eũ nõ prohibetur emere victualia necessaria. & idem dicit Bal. in dict. l. solent. in dict. §. primo. in. 3. notabi. ff. de offi. proconsu. & lega. ¶ Hinc est, quod prohibita alienari, ꝑ possunt alienari ex causa necessitatis. l. alienationis. ff. famil. herci. eo quia necessitas non subiacet legi. ut in l. prima. ff. de offic. proco. tex. in. 1. 3. §. in eadem. ff. ad. l. Rhodi. de lact. & tenet Roma. consilio. 290. & Areti. consil. 28. Alexand. consilio. 59. in. 5. volu. numer. 6. & ibi ponit causas necessitatis, propter quas potest alienari. & in authentica resque. C. communia delega. ¶ Hinc dicunt docto. Angelu. Roma. & Alexand. in dict. l. principalibus. quod prohibitus extrahere ꝑ frumentum de ciuitate sub certa poena, non intelligitur prohibitus, quando extrahit ex causa necessitatis, puta propter necessitatem victus sui. notant doctores in l. cate ra. ff. de leg. primo. ¶ Quoque infertur secundũ Ias. ibi, in dicta. l. principalibus. quod extẽditur ex priuilegio, & habens ꝑ immunitatem à collectis, non tamen intelligitur exemptus à collecta, quæ imponitur ciuibus propter necessitatem instantem, puta propter bellum. prout tenent Dy. Ray. & Bald. contrariam eis in l. si ex toto. in principio. ff. de legatis. 1. ¶ Et facit

12 quia tempore ꝑ magnæ necessitatis non excusatur quis à murorum, seu ciuitatis custodia. tex. est in. capit. 2. de immunit. ecclesi. & in l. absit. C. de priuile. domus Augustæ. lib. 11. & l. 52. titulo. 6. part. prima. & l. 1. titu. 3. lib. 1. in ordina. regali. Montal. in l. 1. titu. 5. foro. 11. lib. 1. in gloss. magna. Iaso. in §. Item seruiana. Institut. de actio. colum. 19. vbi tenet, quod priuilegiũ ꝑ exceptionis non prodest in casu magnæ necessitatis reipublicæ, vel principis. ¶ Itẽ facit optimẽ illud, quod notat Bal. in l. iubemus nullum. C. de sacrosanctis eccle. primo & 2. notabil. vbi notat, quod de necessitatibus imminentibus ecclesiæ forte propter guerram, seu bellum nullus quantumcũque priuilegiatus intelligitur excusatus siue priuilegium sit dignitatis, siue persone, seu religioni cõcessum. ¶ Ex hoc quoque dicit Bal. in l. prima, ad finẽ. C. de operis liberti. quod tempore necessitatis, ꝑ puta guerre, potest princeps imponere subditis subsidium charitatiuum. Ias. tamen vbi supra dicit, quod Ioann. de Anani. in consilio. 7. incipiente, visis. consuluit, quod vasalli non tenentur tempore necessitatis, puta guerre, subuenire dominis de pecunia. & ibi ad hoc bene põderat tex. in c. licet vasallus. in. 2. respõso. si de feud. fuerit controuers. inter domi. & agna. Limita tamen istam decisionem, ut ibi per eum, quæ limitatio est, licet Ias. non ponat, nisi necessitas sit magna, vel quia captus, vel quia effectus est inops secundum sui qualitatẽ, vel est in aliquo euidentis periculo propter guerram, & vasallus est diues, & potens, quia tunc tenetur secundum Ioan. de Anani. in dict. consilio in fine. ¶ In simili facit, quod emptores, ꝑ seu arrendatores gabellarum pro necessitate reipublice, vel regis, seu domini, possunt exigere ante diẽ, vel ante tempus dictas gabellas, remisso tamen eis inter usurio medij temporis. tenet Bal. in l. 1. C. de condi. ex leg. & sequitur Ias. in §. Sed hæc quidem. Institut. de actioni. columna. 2. numer. 8. & Pala. Ruui. in repetit. capitu. per vestras. de dona. §. 23. numer. 13. folio. 98. & Ioann. de Plat. in l. prima. C. de iuri. fiscali. lib. 10. & late Roderi. Suarez in repet. l. post rem. ff. de re iudica. columna. 128. & idem tenet Angelus in l. si is, qui bona. ff. de pignori. & in l. cum quidam. §. sic. ff. de vsuris. Idem tenet Mar. de Laude, in tract. de fisco, quæst. 25. tomo. 6. tracta. foli. 2. quod dicitur notandum, quia plerumque propter necessitates publicas principes ante diẽ exigunt a publicanis. ¶ Adde etiã tex. notabil. in l. tutor quæ repertorium. ff. de excusa. tuto. in prin. per quẽ dicit Abb. in cap. fin. 2. colum. de ecclesijs & di. 16 cadis, quod si imminet necessitas alienandi res ecclesiæ

ecclesie cathedralis, potest prælatus incõsulto Romano pontifice alienare, quanuis iurauerit nil alienare inconsulto põtifice, capit. super. de reb⁹ eccle. nõ alie. ¶ Vi. quoq; quod notat Bar. 17 in. l. si qñ. per illũ tex. C. de naufragijs. vbi ait, q si tẽpore magnæ necessitatis vicini veniũt ad machinadũ in terra nostra, non tenentur soluere gabellã. & ideo gl. in. c. si. in verbo, p̄cipiet. 23. q. 18. vult q in causa necessitatis permissum est cõfiteri peccata etiã Iudæo, & Saraceno. ¶ Et ideo si victualia, quæ emere valent, nõ possunt ad emẽdũ inuenire, possunt ea p̄tio soluto auferre, vel subditos cogere ad vendendũ. vt dixi supra in gl. heredat. n. 6. ¶ Et quoq; põt emere equos, quia nõ debet ire p̄de, quia sunt similes alimentis, vt ibi dixi. & vi. Parid. de pu. in tract. l. yndic. in parte, officialis. n. 6. fol. 70. Et ibi quoque tenet, quod potest victualia accipere pretio soluto. ¶ Et adde quoque, q prerogatiua in pretio rerum venalium nõ est faciendã militibus & officialib⁹ plusquã vendatur priuatis psonis in fo. publico. & si per minas, vel alio calore hoc faciat officialis, incidit in crimẽ cõcussiois. tenet Io. de Pla. in. l. septẽ. C. de erog. mil. anno. lib. 12

20 ¶ Secũdõ limita nostrũ tex. & iura similia, nisi officialis gerat officiu in sua patria, vel in loco suæ originis, qã põt indistincte contrahere. Bart. Paul. Alex. & Iaso. in. d. l. principa. & Ang. in. l. eos. C. eo. si certũ petã. tamẽ Bal. in. d. l. principa libus. tenet contrariũ. Et Ang. dicit ibi, q de rigore videtur oppositum, per dict. l. qui in officijs. in principio. ff. de contrahẽ. emptio. vbi videtur casus in oriundo. ¶ Ludo. Roma. cõcordãdo Bar. Bal. & Ang. dicit, quod si quis est officialis in propria patria, sine iurisdictione, potest contrahere secũdũ Barto. ¶ Aut est officialis cum iurisdictione, & sit vera opinio Bald. quod nõ possit contrahere. Istã concordantiã ponit Paris de Put. in dict. parte, contrahere officialibus. folio. 86. num. 8. Tamen Alexã. in dict. l. principalibus. num. 4. dicit, quod cõmuniter tenetur prima opinio, reiectã opinioẽ & distinctionẽ Ludo. Roma. quia tex. in dict. l. qui officij. nõ exprimit de eo, qui in loco suæ iurisdictionis officium gerit. Et idem tenet Ias. ibi. num. primo. & 2. vbi quoque dicit secũdũ Barto. & Angel. ibi quod priores & ciuitatũ, seu incantũ, id est regidores sũt rectores durante eo rum officio possunt contrahere. & ita dicit Ang. quod tenet cõsuetudo. & facit tex. in. l. eos qui in patria. ff. de ritu nuptia. & idem tenet Guill. Benedi. in repẽti. ca. Raynucius. de testa. in parte, duas habens filias. num. 48. dicendo, quod officiarj annales officia tenent in loco originis,

vel domicilij, omnes contractus celebrare possunt. ¶ Sed vid. hodie pragmatic. 76. in curijs valis oleti anni. 1558. vbi cauetur. q regidores tenent y quãtros iurados ciuitatum & villarum notaten in bastimentis nec reuendantea sub officiorum amissionis pœna. ¶ Et idẽ est, si talis iudex habet proprietates in illa ciuitate, vel in illo Castro, vel loco, seu res immobiles: quia tunc præsumitur subiectos diligere, & eos nõ opprimere. vt in authentica, vt iudices sine quoquo suffragio. §. eos. & in. §. si cogitatio. & §. necessitatẽ colla. 2. & tenet Montal. in glo. ordi. in parte, officiales sic nota. ¶ Tertiõ limita regulã prædictã non procedere, quando officialis contrahit cum non subditis, quia tunc cessat impressio nis metus, secũdũ gl. & Saly. in dict. l. quisquis. C. si cert. petã. Barto. Ang. Paul. Alex. & Iaso. in dict. l. si principalibus. & Montal. in dict. gl. ordi. in parte, officiales sic nota. per. l. præfides. ff. si cer. petatur. ¶ Sed istã limitationem intellige, nisi illi contrahentes conuersarentur in illo loco, quia tunc pro subditis reputantur, & habentur, & contractus non tenebit per. d. l. quisquis. Ita tenet Alex. in dict. l. principalibus. ver. quarto limita. & probat in expresse dict. l. quisquis. ibi, si in prouincia fuit versatus. & vide quæ dixi in glo. de los tales pueblos. ¶ Quartõ limita dictã regulã, vt procedat in officiali, vel iudice tẽporali, secũdũ in officiali perpetuo. tex. est in dict. l. præfidis. ff. si cert. petã. in verbo, perpetui. secũdũ Bart. & communiter moder. & Ias. ibi cum limitatione, de qua ibi per Angel. Alexan. & Ias. nisi per impressionẽ ipsius iudicis indutus esset ille ad contrahendum secum. per. d. l. si per impressionem. que impressio in iudice nõ præsumitur. vt Bal. in dict. l. solẽt. §. si. ff. de offi. proconsu. & lega. gl. & docto. in. l. ad inuidiam. C. quod in metus caus. & tenet additio. Alexan. in dict. l. principalibus. ¶ Et si dicas, quod. d. l. præfidis. nõ loquitur in officialibus principalibus sed in eis qui secum sunt: respondetur, quod ratio illius tex. est generalis, videlicet, quia perpetui sunt, secũdũ Ias. ibi. ¶ Attãmẽ Saly. ibi contrarium tenet, & mouetur: quia maior metus, & maior impressio timetur in perpetuo officiali, quã in temporali, qui in breui est remouẽdus. Sed ad. l. principalibus. & ad. l. præfidis. nõ respondet Saly. Bal. tamen in dict. l. solent. §. si. in. 2. quæst. plenẽ disputat hanc. q. nunquid ista lex, & similis habeant locum in officiali perpetuo. Et hoc nõ obstante contrarium determinat, & sequitur cõmunem opinionẽ, & sic, qã perpetuus officialis potest contrahere, dummodo nõ appareat metus impressiois. quod probat,

bat, quia episcopus habet perpetuum officium, & potest contrahere authentice. C. de episcopis & clericis. Quæ opi. potest suaderi: quia perpetui officiales viderentur perpetuo prohibiti contrahere, & sic videret eis interdictũ perpetuum commercium, quod nõ est dicendũ. Et potest responderi ad argumentum dictum: Nam ex quo potest contrahere cũ nõ sibi subditis, nõ est iurandum, si non possit contrahere in loco, vbi perpetuo gerit officium. facit. l. titio. centum. §. primo. ff. de condi. & demonstrat. ¶ Sed alia ratio melior ponitur per Montal. in. d. sua glo. ordi. in parte, officiales. vbi tenet, quod officiales perpetui possunt contrahere: quia in perpetuis officialibus censetur esse fides approbata, ex quo perpetuo sunt electi, sed in temporalibus secus. vt ibi per eum. Et facit quod tenet Guido Papa in decisionibus. decisi. 195. vbi idẽ tenet, dicendo, quod consiliarij regis possunt contrahere, & sic permittitur. Et quia isti officiales perpetui possunt per superiorem syndicari, etiã officio durante, & videri quomodo se habeant in officijs: quod secus in officialibus temporalibus, quoniam debent syndicari nisi in fine eorũ officiorum. Ita tenet Bal. in. l. nisi. §. cum furiosi h. de tutelis & ratio. distrahent. ¶ Et quod dictũ est in officiali perpetuo, idẽ est in officiali p̄posito ad beneplacitũ, quia potest contrahere, quia equiparatur perpetuo propter incertitudinẽ secũdũ Ias. ibi in dict. l. principalibus. & Bald. & Ange. ibi. Et facit glo. in Cle. 2. de rescriptis. & in capi. si gratiose. & in cap. fina. de rescrip. in 6. Montal. vbi supra. Ita determinat Bar. in. l. de pupillo. §. si quis ipsi p̄tori. ff. de noui ope. nũtia. & Cy. & Bal. in. d. l. quisquis. & Bal. in. d. l. solent. §. si. ¶ Quod intellige vt per Ang. in. l. eos. C. si cert. petã. quãdo Papa, vel rex habet ex cõsuetudine eos non remouere, quia tunc vt de perpetuis iudicantur. secus si habet ex consuetudine eos remouere post certũ tẽpus, quia iudicatur de eis, vt de officialibus tẽporalibus, quod nota. ¶ Quintõ limita, quãdo res paternã p̄confiscatã venderentur, quia tunc licet filio officiali emere propter affectionem. textu. in dicta. l. qui officij. ff. de contrahenda emptio. & in. l. milites. ff. de renali. & dixi supra in glof. heredat. nume. 3. ¶ Sextõ limita, non procedere in officiali, qui caperet donationem remuneratio nis causa durante officio. l. Aquilius regulus. ff. de donatio. & ibi Barto. secũdũ Alexand. & Iaso. in dict. l. principalibus. ¶ Septimõ dictã regulã limita, non procedere, quando officialis contrahit palam, & bona fide, vel cum auctoritate alterius administrationis, sicut in simi

Edicatur de tutore. ita tenet glof. in. l. si emptio ne. §. si. in. 3. solutione. argumen. illust. tex. ff. de contrahen. emptio. & facit tex. in. l. non existimo. ff. de administra. tuto. secũdũ Ange. ibi in dict. l. principalibus. & Rapha. Fulgo. in dict. l. nõ licet. ff. de contrahen. emptio. dicit quod ita seruatur de consuetudine. ¶ Sed secũdũ Alexan. & Iaso. in dict. l. principalibus. contrarium & melius tenet glo. in dict. l. i. C. de cõtra iudi. quæ est singulã. ad hoc secũdũ Bald. & Saly. in dict. l. quisquis. C. si cert. petã. vbi idem tenet, & sequitur moderni. eo, quia iura contraria loquuntur in administratoribus priuatis, scilicet tutoribus, in quibus cessat ratio: in impressio nis metus. & quod ita probet text. in dict. l. i. C. de cõtra iudi. vbi dicit, quod officialis, qui vult contrahere, debet hoc specialiter impetrare: sed frustra impetraretur a principe, quod palam, & bona fide posset facere. & idem tenet Paris de Put. in. d. tracta. syndi. in parte, contrahere officialibus. folio. 87. in libro portatil. num. 8. & 9. ¶ Vbi quoq; dicit, q potestas, vel capitaneus nõ potest dare licẽtiã vel loru. vti in officio cõtrahat, sed requiritur licẽtia principis. per tex. & glo. in dict. l. i. C. de cõtra iudi. ¶ Octã. nõ limita, vt procedat per viã contractus inter viuos, p̄secus per vltimã voluntatem: & ideo durante officio potest officialis institui hæres, & sibi fieri legatum secũdũ Iaso. in dicta. l. principalibus. per legem. nõ dubium. In principio. in verbo, potest fãte. C. de testamen. & ibi Barto. & cõmu. docto. ad quã limitationem infert Iaso. quod prohibitus contrahere cum certo genere personarum, nõ prohibetur eis relinquere per viã vltimã voluntatis. Facit text. in. l. testamentum nõ ideo. & ibi glof. & Bald. C. de testamen. & vltra Iaso. tu vide Alexand. in consilio. 120. in. 1. volum. num. 5. vbi tenet, q vbi prohibetur alienatio per contractũ intelligitur phibita alienatio, quæ fit in vltima voluntate iure vniuersali. allegat. l. verba gesserunt. ff. de verborum significatione. & l. milites. ff. de re milita. & l. decuriones. cum ibi notat. ff. de decurioni. & l. i. in fine. iuncta gl. in verbo, sui. C. nõ liceat habita metropo. lib. 11. & firmat etiã clarẽ Ioãnn. de Imol. in. l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verbo. obliga. penult. colum. & bene facit. l. si. C. de prædij. curial. lib. 10. & vide glo. singul. in. l. 4. titul. 10. lib. 3. foro legum. in glof. si in si. vbi tenet, quod licet per statutum forensis prohibeatur emere in loco nõ prohibetur emere quæ fuerunt antecessorum, vel nisi illa prædia emptã, vel conductã obuenant iure hæreditario. vt refert Ioãnn. de Platea in. l. i. C. quibus

ad modum poterit iudex p̄pelere subd. ut ei locet iudici domum ut fol. 742. col. 2. p̄p̄.

23

28
29
30

quibus ad conducen: præd. fisco. non licet acce-
 de. lib. 11. Et Hippolytus de Mar. in repetit.
 ff. de iur. dict. omni. iudi. nu. 11. tenet, quod
 licet res sit prohibita alienari in certum genus
 personarum, puta in forenses, talis forensis pot
 ab intestato succedere ex legis dispositione Bar-
 to. in dict. l. supra quis. §. ea lege. argum. in. l. eum
 pater. §. Julianus Agrippa. ff. de legatis. 3. & se-
 quitur Paul. de Castro, & alij ibi. Et a civitas
 prohibens ex portari blandum extra districtu,
 an comprehendat forenses habentem agrum
 in districtu dictæ civitatis: vid. Alberic. in rub.
 ff. de muner. & honori. numero. 34. * Non
 limita, ut non procedat in officiali, qui habet
 administrationem sine iurisdictione. secundum
 Bartolū. in l. confertur. §. quod a præfide. ff. de
 iure fisci. Decimo limita in officiali contra-
 henti ex licentia principis. per dict. l. 1. C. de cō-
 tra. iudi. secundum Iaso. in dicta. l. principalibus.
 Et Paul. de Castro. ibi vnicō verbo ponit
 has limitationes, & vide Bertachi. de firmio. in
 tract. gabeliarum. in 3. parte principali. colum.
 2. in fine. vbi quoq; eas ponit. Angel. quoq; di-
 cit in dicta. l. principalibus. quod fallit, si nego-
 tiatur in nomine reipublice, & ad eius utilitatem
 ut in l. Gaius. ff. de vsuris. & in l. civitas. ff. si cer-
 tum petatur. Item dicit quod fallit, si negotia
 tur super re ipsius reipublice, quam admini-
 strat palam, & bona fide cum suo collega. ut in
 dict. l. si in emptione. §. si. sed dic vt supradixi.
 Est alia limitatio, & fallentia, & sic. 13. quando
 est tibi consuetudo, vt iudices contrahant quia
 tunc possint sine poena contrahere. tenet Paris
 de Put. vnicō verbo. in d. tractatu. in parte, con-
 trahere. fol. 86. nu. 7. Adde aliam, & sic decimam
 quartam, scilicet, quando iudex contrahit
 in alio contractu, quam mutui, scilicet, quando
 talis iudex habet proprietates in illa civitate,
 Castro, vel loco, seu res immobiles, quia tunc
 potest contrahere: quia præsumitur subiectos
 diligere, & eos nolle opprimere. tenet Montal.
 in d. glo. ordi. in parte, officiales. Vide tu Berta-
 chi. in tracta. gabella. in 3. parte. num. 10. tomo.
 6. tracta. fol. 55. vbi ponit aliquos ex istis casib;,
 quem vide. * Quia mutuum recipere non potest
 quia dans præsumitur eum corrumpere, & in
 iudice præsumitur barateria, licet adijciatur mu-
 tui titulus: tenet Peregrin. in parte mutuum, ta-
 men hodie contrarium cauetur, imo quod iudi-
 ces mutuum recipere possunt in pragmati. 40.
 in curijs. Valisolei. anni. 1558. * Et an si potest
 iudex matrimonium contrahere in civitate, in
 qua officium gerit. Vi. text. in l. vnica. C. si re-
 tor vel prouinc. vbi tenet, quod non. & tex. in

l. 1. tit. 14. parti. 4. nisi in sua patria, vbi iurisdic-
 tionem exercet. Et ibi glo. in dict. l. vnica. in
 verbo, administrantes. Sed tu vbi dictum in
 gu. Saly. ibi. in. §. vbi quoq; dicit, quod dicitur
 etia sunt vera de iure civili: sed de iure canonico
 potest liberè matrimonium contrahere. & sic
 d. l. vnica. & d. d. parti. si correctz. * Et mat-
 monium tenet de iure Canonico, vt in l. m. l.
 si. C. de inter. mari. & Peregrina in part. concubina.
 q. 3. in. glo. prouincialit. * Et quoq; potest
 retinere concubinam in civitate, quam regina
 prout tenet Roma. singula. 481. per. l. ff. de cō-
 cubi. & l. 2. tit. 14. parti. 4. Attamen in casib; ibi
 in quibus prohibetur officialis contrahere du-
 rante officio, si contrahit, & talis contractus au-
 iuramento firmetur: dic q non, tamen iuramen-
 tum est seruandum. per. c. de bitores. de iure iu-
 ran. tenet Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fide iusto
 col. 3. num. 10. versi. quarto dixi, & dictus Paris
 de Put. in dict. tracta. in dicta parte, contrahere
 officiales. Sed an officialis, qui prohibetur cō-
 trahere, prohibeatur pignus accipere. Iaso. in
 d. l. principalibus. d. nume. 3. dicit, quod tractum
 non inuenit, & arguit ad partes. Tamen nō eni-
 do per mendicata suffragia dicit, q est glo. ex-
 pressa in l. in quorum. ff. de pigno, vbi dicit, q
 officialis, qui prohibetur contrahere cum subdi-
 tis officio durante, non prohibetur accipere pi-
 gnus: & Bart. ibi, & Bertachi. in d. tracta. gabel-
 la. in d. 3. parte. num. 10. de intelle. in hac. q. Iaso.
 vbi supra putat distinguendum sic. Aut officia-
 lis fecerat contractum ante ingressum officij,
 vel in alio loco, ita q contractus principaliserat
 validus, tunc durante officio pro illo contractu
 possit pignus, seu securitatem accipere, sed si of-
 ficialis officio durante fecerit contractum, quia
 non valet, si pro illo contractu acceperit pignus
 credit quod non valet acceptio pignoris. Ex
 qua distinctione infero intellectum ad dictum
 Ange. in l. pars literarum. ff. de iudicijs. vbi te-
 net, q licet potestas habeat instrumentū gua-
 rentigium, contra sibi subditum, non poterit il-
 lud perere executioni mandari durante officio,
 sed remedium est, vt cedat iura sua, ita q de eni-
 ctione non teneatur, & cessionario nō obstat
 exceptio, per. l. sed & si restituatur. ff. eo. quod
 dictum sequitur Paris de Put. in d. tracta. in par-
 te, officiales durante. fol. 106. nu. 10. Quod in-
 telligatur, si instrumentum, vel contractū fait
 factum durante officio, secus si ante. Sed tene-
 rem, quod non mandetur executioni, licet sit
 antea factum: quia magistratus maiores, & sic
 iudices, non possunt conuenire, nec conueniri
 durate officio, sed eo finito. per tex. in d. l. pars
 litera-

durante officio, sed eo finito. per tex. in dicta. l.
 pars literarum. & tex. in l. 2. tit. 20. for. leg. libr.
 4. & ibi Montal. in glo. in parte, ni alcalde ni meri
 no. maxime quia in executione requiritur cau-
 sa cognitio ad minus. 10. dierum. per. l. 4. & 5.
 tit. 8. lib. 3. in or-
 di. regali. & ibi
 Rodericus Sua-
 rez in rep. quā
 posuit iuncta. l.
 post rem. ff. de reiud. & tex. in l. 64. in. 11. de To-
 ro. Sed finito officio, pot executioni mādari,
 quia potest contrahere. vt Ias. in dict. l. principa-
 libus. nume. 4. & dixi in c. 1. supra in glo. durante
 el tiempo de su officio. Adde in proposito, q si
 potestas mittit famulum ad emendum carnes,
 vel alias res, potestas debet soluere debitū non
 familiaris: quia ille solummodo est nūtius, qui
 non afficitur ex contractu, prout tenet Bal. in l.
 si tutor. in fin. ff. si quis cautio. & dicit quod fac-
 cit ad prædictam. l. titium. §. à matre. ff. de admi-
 nistra. tuto. vide quæ dicam in. capitulo. 4. infra
 eo. in glo. sea obligado. numero. 17.

S V M M A R I V M.

- 1 Grex quis dicatur.
- 2 Abigeatus crimen, quod dicatur.
- 3 Inter gregem, & armentum, quæ sit diffe-
 rentia.
- 4 Iudex, qui in sua patria gerit officium, pote-
 rit portare gregem in pascuis publicis.
- 5 Quod tempus iudex debet portare gregem in
 pascuis publicis, ad hoc vt puniatur.
- o Ganado. Qui ex decem ouibus cō-
 stat, vel ex quatuor, & vel
 quinq; porcis. vt in l. oues. ff. de abigeis. gl. in. §.
 si grex. Insti. de lega. Et tenet Nicasi. de Boerda.
 in. §. quod verò natura. Insti. de iure nat. gen. &
 ciui. nu. 3. Quod intellige simul, & congregatim
 consistentiam. vt gl. in. §. sed si gregis. Insti. de
 rerum diuisio. & tex. in l. 19. tit. 14. part. 7. vbi di-
 citur idem, q. 10. oues, & quinq; porci, aut qua-
 tuor equi, vel tot earum foetus facit gregem, mi-
 nor autem numerus non, vt ibi infertur secūdu
 dic. l. partitæ, q qui minorem numerum & fura-
 tur, non dicitur abigeus, & per consequens non
 debet mori, sed aliter punitur, vt ibi. Ex quo
 infertur, q ad hoc, vt iudex incidat in poenam
 istius. c. debet portare istum numerum gregis in
 pascuis publicis, aliter non ponitur. Et facit gl.
 Montal. in l. 6. tit. 5. lib. 4. for. leg. in glo. muera

por ello. vbi quoque dicit, quod quinque boues
 faciunt gregem. Idem tenet Angel. in dicto. §. si
 grex. nu. 2. vbi tenet, q quinque equi, vel boues
 ad similitudinem porcorum faciunt gregem. vt
 glo. & Bartol. in dict. l. oues. Sicut quatuor, vel
 quinq; equi-
 tes faciunt gē-
 tem. vt Barto-
 ibi. & idē Ang-
 gel. in d. §. Sed
 si gregis. qui legit eum iuncto. §. In pecundum.
 nu. 2. & 3. Et gloss. in capitul. 1. 10. quæstio. 1. di-
 xit, quod. 10. oues faciunt gregem, sed porci quin-
 que vel quatuor faciunt gregem porcorū. Saly-
 tamen in l. 1. C. de abigeis. tenet contrarium,
 dicens, quod in porcis, equis, & bobus, & in ouī
 bus, quod. 10. requiruntur, vt faciant gregē. quia
 in d. l. nō dicitur, quod quatuor porci, vel quin-
 que faciant gregē, sed propter quatuor vel quin-
 que illud crimen abigeatus committit. Tamē
 contra Salyce. est text. in dict. l. parti. si alguno
 hurtasse diez ouejas, o dēde arriba, o cinco puercos, o qua-
 tro hieguas. & ibi. por tanto que como sobredicho es de
 cada vna destas cosas hazen greyes. q nota. Quæ
 autem differentia inter gregem, & armentum?
 Bar. in l. si. C. de milita. veste. libr. 12. dicit, quod
 armentum est de animalibus magnis, sed grex
 de pecudibus. & animalibus minutis. Qui ergo
 promittit gregem, potest dare pecudes, sed qui
 promittit armentum, non potest dare nisi be-
 stias magnas, & grossas. Quod Bar. ibi dicit esse
 notandum. & Ioann. de Plat. ibi vbi dicit, quod,
 qui accusat de damno dato ab armento, non ob-
 tinet probando de grege, nec e conuerso; quia ap-
 pellatione armenti, in dubio intelligitur de ani-
 malibus grossis, & grex intelligitur de paruis,
 vt de ouibus. gloss. pleniorē habes in Clem. 1.
 de decimis. super verbo, gregibus. Sed contra
 dictum Bar. & gloss. in d. l. si de milita. veste. est
 text. secundum Areti. ibi in l. si grege legato. ff.
 de lega. 1. vbi hoc nomen grex, comprehendit bo-
 uem, & sic animal magnum. Tamen secūdu
 Ias. ibi pro dictis glossis. & Bart. facit tex. in l. 1.
 per hanc primo. ff. de rei vdi. vbi separatim po-
 nitur significatio gregis à significato armenti. fa-
 cit. l. boues. ff. de verbo. signifi. Et ad dictū text.
 in d. l. si grege legato. respondet, q ex quo text.
 dicit, ex eo grege pecus esset vel vnus bos, in qua
 tum dixit primo, pecus, terminus, grege, pro-
 priè stat: sed dū subiungit de boue, capitur lar-
 gē. Sicut in l. si. ff. de abigeis. declarat gloss. in d.
 Cle. 1. q grex largo modo cōprehēdit omne ge-
 nus animalū, quod gregatim pascitur. vt in l. le-
 gatis. §. pecoribus. ff. de legatis. 3. Sed tene, q
 M iste

4 iste tex. non habet locum in officiali, ¶ vel iudice, qui exercet officium in sua patria, & in officiali perpetuo, vt dixi supra in gloss. mercaderia. ¶ Et quia in isto text. dicitur, quod iudex non portet gregem in pascuis publicis, & non se de clarat, nec dicit per quod tē pena^p, que el que lo pus debet permanere dictus grex in dictis pascuis, ¶ vt pœna committatur, quod tempus requiritur? Dic q̄ in isto casu relinquitur arbitrio iudicis syndicat̄is: quia quando tempus non est taxatum à lege, debet taxari arbitrio iudicis. gloss. in. l. si constante. §. pe. in verbo, temporis. ff. solut. matri. vbi gloss. altercat quando dicatur modicū tempus, & ponit opinionēs: vna, q̄ sit. 10. dierū: alia, quod sit trium dierum alia, quod sit duorū mensium, vel trium: alia & finalis, quod sit arbitrio iudicis relinquendū, & cum ista transit ibi Bar. & dicit esse vera argumen. in. l. i. in fine. ff. de iure delibera. vbi quando lex non statuit certum tempus, relinquitur arbitrio iudicantis. & ibi Bart. & Bald. & tenet in expresso Abb. in. capi. nonnulli. de rescript. colum. 2. nume. 6. sequendo Hostien. & dicit, quod in non determinatis à lege, arbitrium iudicis succedit. vt in dicta. l. i. §. ait prætor. & in capitul. de causis. de offic. delega. quod sequitur Alexan. in additio. ad Bart. in. dicto. §. ait prætor.

S V M M A R I V M.

1 Pœna legis, vel statuti habentis plura capitula, an extendatur ad omnia capitula, si est in fine apposta.

P So pena. P Nota text. q̄ quando finis legis determinat aliquā pœnam, & præcedunt ¶ multa capitula, vt in isto text. omnia videntur ab eadem pœna determinari. tenet Bald. in. l. quisquis. C. si cert. petat. Quod intelligo, nisi ea, quæ præcedunt, habeāt suam pœnam, & determinationē. vt tenet Abb. in. c. Causamq̄. de rescript. numer. 5. quod dicit probari in capitul. cum dilectus. de donatio. & dixit in capitul. secundo requiris. de appellatio. Et istum intellectum ponit Philippus Decius consilio. n. num. 15. licet non alleget Abb. in. d. cap. causamq̄; allegando Bart. in. l. talis scriptura. §. si. ff. de legatis primo. & Bald. in. l. i. C. de liberis præter. ¶ Et quod talis pœna, vel clausula in fine apposta referatur ad præcedentia, etiam in materia odiosa, & pœnali. tenet Alexand. in consilio. 101. in. 3. volumi. nume. 10. per. l. 3. §. si si

lius. ff. de liber. & posthu. & per. l. i. C. de liberis præteri. quæ iura loquuntur in clausula cōtinēte ex heredationem, quæ est odiosa, & restringenda. l. cum quidam. ff. eod. de libe. & posthu. & idem tenet Alex. cōsi. 25. in. 1. volu. versi. secūdo respōdeo. &

contrario hiziere, Ange. in. §. cap. 3. Institut. ad. l.

Aquil. num. 1. cum sequenti. vbi dicit menti tenendum, q̄ quando vna lex, vel statutum habet plura capitula, licet sint pœnalia, dictum in vno capitulo, intelligitur repetitum in alio, vt ibi per eum. ¶ Et facit quod tenet Philipp. Decius consil. 92. numer. 2. vbi ait, q̄ qualitas adiecta in vna re ex pluribus copulatis in eadem oratione ad omnes alias porrigitur. vt notat Bar. per illū tex. in. l. Seix. §. gaio. ff. de fundo instru. & idem Bart. in. l. si ita stipulatus. §. Grifogonus. colū. 3. ff. de verbo. obli. & in. l. si legatarius. §. si. per illum text. ff. de legat. 3. Et facit quod notat idem Bart. in. l. doli verbum. ff. de seruo corrup. vbi inquit, quod si statutum dicat, si quis fecerit sic, & sic de nocte, illa qualitas noctis, ad omnia supradicta refertur, & idem tradit Barto. in. l. 4. §. entq̄; differentia. column. 1. ff. vi bono. rpto. & vide quæ dixi supra in. capitul. i. in gloss. y complir todo lo suso dicho.

S V M M A R I V M.

1 Pœna iudicis contractantis.

¶ Pierda. ¶ Aliter de iure communi ¶ disponitur. vt per text. in. l. non licet. ff. de contrahen. emptio. vbi dicitur, q̄ amittit rem emptam, & cōdemnatur in quadruplū. Et. l. aufertur. §. quod à præfide. ff. de iur. fisci. dicit, q̄ res vendita in firmato contractu vendicatur, & eius æstimatio fisco infertur. Sed de iure communi est conclusio secundum Amodē. Iustit. in dict. tracta. Syndicat. in parte, Item in eo quod dictus potestas barateria. versi. si. q̄ cōtractus non valet, qui sit lege prohibente, & res vendita à domino vendicatur, & pretium, quod habuit ab officiali, fisco infertur. vt in. d. §. quod à præfide. & vltra hoc officialis, qui emit, cōdemnatur fisco ad æstimationem rei emptæ in quadruplum. concordat dict. l. non licet. secundum glo. in. d. §. quod à præfide. in vltima solutione glo. cui in dubio est standum. l. qui filium. §. Sabinus. ff. ad Trebel. allegat. l. i. C. de contract. iudi. Sed hodie per nostrum tex. dicta iura corriguntur: quia solummodo amittit illud, quod emittit, & difificauerit, & contractauerit, & gregem, quem

quem in dictis pascuis publicis portauerit, & camera regis applicatur per nostrum textum. quod nota.

S V M M A R I V M.

- 1 Lex pœnam imponens, an fisco applicetur.
  - 2 An quando pœna pecuniaria imponitur dicatur iudicium criminale, vel ciuile.
  - 3 Pœna imposita à lege, vel statuto, dicēte, si quis fecerit sic, condemnetur in centum, cui applicetur.
  - 4 Pœna debita ex vltima voluntate, cui sunt in dubio applicandæ.
  - 5 Pœnas, & ius confiscandi an habeant Duces, Marchiones, & Comites, & ceteri domini.
  - 6 Pœnam an possunt minuire vel remittere Comites, & Barones, dummodo non sit pœna in familia. & nume. 7.
- An si possint restituere famam.

1 Camara. ¶ Licet hic lex istam pœnā non applicauerit, intelligitur ista pœna applicata fisco. Quia ¶ quādo lex ponit pœnam, & eam non applicat, intelligitur fisco applicata, secundum glo. & doct. in. l. agraria. ff. de termino amoto. & glo. in. l. iubemus. §. his iudiciibus. C. de sacrosan. eccle. & facit text. in. l. multarum. C. de modo multan. ¶ Licet videatur, q̄ parti applicetur, vt in omnibus popularibus actionibus. vt in. l. si cui ex popularib⁹. ff. de verbor. signifi. ¶ Et alibi videtur, q̄ medietas applicetur parti, & medietas fisco. vt in. l. 3. §. hoc autem. ff. de his qui deiece. vel effude. & in. l. lege Cornelia. ff. ad filania. ¶ Sed tu in hoc tene distinctionem Bar. in dict. l. agraria. ¶ Scilicet, q̄ quando lex ponit pœnam, & introducit actionem, regula est, quod applicatur parti. vt in. l. si cui. ff. de verbo. signi. & in. l. 3. ff. de sepul. vio. l. si quis id quod. ff. de iuris. om. iudi. fallit si in lege aliter exprimitur. vt in. l. si. ff. de litigio. & in. d. lege Cornelia. ff. ad filania. ¶ Sed quādo lex introducit accusationem, tunc applicatur fisco. vt in. d. l. multarum. C. de modo multan. & in. c. i. quæ sint regalia. in feud. col. 10. & hoc nisi aliter exprimeretur. ¶ Sed quando lex simpliciter loquitur, tūc putat Bart. q̄ in dubio introducat accusationem, & pœnam fisco applicatur. vt in. d. l. iubemus. §. his iudiciibus. Et hanc distinctionem Bar. sequitur ad literam Abb. in. c. ex literis. de probatio. in si. num. 14. & in rub. de iudi

cijs. nu. 6. & sequitur eam Ias. in. §. pœnales. Instit. de actio. nu. 40. & 41. vbi dicit, quod non discedit ab ista theorica. Barto. licet istam. q. alter cet, & ait q̄ contra Bart. tenet Ang. in. d. l. si quis id quod. ff. de iuri. om. iudi. dicendo, q̄ vbi lex non dat actio-

nerem, nec accusationem, sed simpliciter dicit, iudiciū dabo, tūc pœna applicatur parti. Sed Alex. suus præceptor. in dic. l. si quis id quod. conatur respondere, & dicit, quod doctrina Bartol. in illo finali membro potest limitari, vt non procedat, quādo pœna debetur ex edicto prætoris, quia tunc in casu dubio pœna applicatur parti. Et quoq; dicit, quod fallit, quando lex dicit, iudicium dabo: quia est proinde ac si dixisset, actionem dabo, & parti applicatur, & sic videtur tenere cum Angelo in isto casu. ¶ Sed quando pœna pecuniaria venit imponenda, ¶ an dicatur iudicium criminale, vel ciuile. Abb. in dict. rubr. de iudicijs. numero. 5. dicit, quod canonistæ non habēt istam materiam declaratam, & quod dominus Anto. dicit quod glossæ, iuris ciuilis in hoc variauerūt. & ipse ibi dicit, quod causa ciuilis dicitur, cuius finis est commodum partis, & interesse priuatum. ¶ Causa criminalis, cuius finis est interesse publicum, vt vindicta publica. Causa mixta, quæ de vtroque participat. Ex quo concludit quod quando pœna pecuniaria fisco est applicanda, sit criminalis. quod tenet Innoc. in capitulo, qualiter & quando. de accusa. el segundo. per. l. 3. §. pe. ff. de præuari. quia ita intēditur vindicta publica per pœnam pecuniariam, sunt per pœnam corporis, seu famæ. ¶ Sed Abb. ibi latius attingens istum passum, dicit, quod circa hoc repetit triplicem opin. ¶ Prima, vt si pœna venit applicanda fisco, iudicium datur criminale, si parti, dicatur ciuile, seu ciuilitèr agi. ita notat gloss. in dict. l. 3. ff. de sepul. viola. ¶ Secunda opi. vt si venit pœna pecuniaria imponēda, semper agi ciuilitèr, si corporalis, criminalitèr. vt notat glo. in dict. l. si qua per calumniam. C. de episcopis. & cleri. & l. prima. C. quando ciuili. actio. ¶ Tertia opinio, vt si agatur de crimine, semper dicatur agi criminalitèr, siue pœna veniat applicanda fisco, siue parti. Hanc opin. sentit gl. in. l. lex cornelia. ff. de iniurijs. quæ vltima opin. videtur apertè contra tex. in. c. per tuas. el primo.

de simoni. prope finem. & c. tuæ. de procura. & ca. super his. de accusatione. ¶ Sed quæ opinio istarum sit vera. ¶ Barto. in præallega. l. 3. de sepulch. violato. tenet primam opinionem, & dicit eam veram, & communiter tenendam. & per Innoc. in dicto. c. qualiter & quando. ¶ Sed contra prædicta dicit, quod fortiter stat. d. ca. per tuas. ubi agebatur de crimine simoniæ ad priuationem beneficii, tamen dicitur agi civiliter, nec poena ibi applicatur parti. ¶ Et ideo Abb. putat dicendum, quod tunc proprie agitur criminaliter, quando directa via crimine deducitur ad iudicium, ut puniatur acrius, quam potest. & sic ut imponatur poena ordinaria, siue poena applicetur fisco, siue parti: quia est considerandum, quod principaliter agitur, & non quod venit in consequentiam. ¶ Aut crimen deducitur non sic directa via, ut supra dicitur, & dicitur agi civiliter, quamquam poena non venit applicanda parti. ut optime probatur in. d. c. per tuas. & dicitur tunc agi civiliter, quia si curialiter, & remota stricta severitate. Sicut & verba dicuntur civiliter intelligi, quando cessat amara interpretatio. l. si cui. ff. de seruitut. ¶ Sed quicquid dicat dominus Abb. vera, & communis conclusio est, quod quando poena non applicatur parti, agitur criminaliter, & dicitur causa criminalis. secundum Bart. in. l. prætor ait. in princ. ff. de sepulch. viola. & Ias. in. §. 1. Instit. de actio. nu. 15. & etiam quantuncunque sit pecuniaria, licet glossæ quam plures aliter dixerunt, quæ impugnantur à Bartol. in dicto. l. 3. idem tenet Aeneas de Falco. in additio. ad Abb. ibi in dicto. Rubric. de iudic. & dicendo, quod non obstat dicto. cap. per tuas. per Abb. allega. quia quando agitur solum ut quis remoueat ab officio vel administratione: tunc dicitur civiliter agi. Ista est doctrina Barto. in. l. non solum. §. fin. in. 2. notabil. ff. de procura. & in. l. 1. ff. de suspect. tuto. & ita agebatur in dicto. capitul. per tuas. si bene aduertis. Et istam quoque dicit veram & communem opin. Zachari. ibi in dicto. Rubric. in additio. ad Abb. scilicet, quod si poena non venit applicanda parti, tunc dicitur criminalis. ¶ Quod dicit Ias. fore intelligendum in dicto. §. 1. de actione. Instit. quæ incipit, superest. numero. 16. quando poena est applicanda fisco ex accusatione, quia tunc dicitur criminalis causa. Secus si aliqua actio intentetur nomine fisci, puta petitione hereditatis, quia tunc dicitur causa civilis. secundum Barto. in dicto. l. 3. ad finem. per. l. 1. C. de peti. heredi. cum alijs allegatis ibi per eum. ¶ Idem dicit, quod quando poena applicatur fisco, dicitur criminalis, est verum, quando venit imponenda ex delicto, secus quando ex illicito contractu prout te-

net Alexand. in additio. ad Barto. in dicto. l. prætor ait. ff. de sepulch. viola. in. 2. additione, in fine quod sequitur Bertachin. de Firmio, in suo aureo repertor. in parte, causa criminalis. versic. 5. quod nota. quia facit ad multa. ¶ Quoque restringe, quod poena pecuniaria, quæ venit applicanda parti, sit civilis, est verum, quando poena est applicabilis parti. secundum d. Zachar. ubi supra. quem vide. ¶ Sed quid si lex, vel statutum dicit. Si quis fecerit sic, condemnetur in centum quorum dimidiam applicetur fisco, & dimidiam accusatori: quia erit merum iudicium civile, & in totum est condemnandus, & debet tota poena solui fisco, & fiscus exigit eam, sed postea contra fiscum accusator regressum habebit ad dimidiam. ut ponit Bartol. in. l. senatus. ff. de iure fisci. §. si verò senatus. ¶ Quid autem si dicitur condemnetur in centum, quorum dimidiam applicetur fisco, & aliud offensus debeatur, tunc ante condemnationem non potest dici nata, & quæ sita sit actio offensus: quia statutum dirigit verba ad iudicem, & sic iudicis officio nobili fit condemnatio in centum, & sic per viam accusationis. ut Instit. de public. iudic. in princ. alijs si diceremus contra, quod oriatur iudicium civile, & criminale, non posset ferri in eadem sententia ad centum. per. l. 1. C. quando civil. action. cum similibus. ¶ Sed si statutum dicit, si quis turbauerit aliquem in possessione sua, incidit in poenam centum, quorum dimidiam applicetur fisco, & aliud parti turbata. oritur ex illo duplex via agendi, scilicet civiliter, & criminaliter. per notata in di. l. 3. §. 1. ff. de sepulchro. violat. & sic sequitur, quod simul non poterunt intentari. dic. l. 1. C. quando civilis actio. & l. 2. §. 1. ff. de bonorum raptu. quos casus, & supradictam distinctionem tenet Mathefila. in suis singul. singula. 70. quod nota. & vide. ¶ Sed Antonius Francisc. ubi supra, in additio. ad Abb. in. d. Rubric. dicit, quod proprie appellatur causa mista. ut est text. & ibi notatur in dicto. capit. tuæ. de procura. & ibi per Imol. & sic ratione mixtionis simul potest intentari, intentando accusationem ut principaliorē. & vi. Ias. in dicto. §. 1. Instit. de actio. nume. 16. ¶ Et sic ego teneo, quod quando poena venit imponenda, non solum ad priuatam utilitatem, sed etiam ad publicam, potest procedi simul in ea intentando accusationem, & debet pronuntiarī in sententia super utroque: quia magis dignum trahit ad se minus dignum. ut in. l. quæ religio. ff. de rei vindicat. & in. capit. quod in dubijs. de consec. ecclesi. vel altar. bene facit quod notat Bartol. in. l. præcipimus. capitulo. penul. C. de appellatio. & ideo potius inspicitur publica

tanquam

tanquam dignior, cum in illa præferatur priuata, & illam ad se trahit. ut in. l. 1. C. de vendi. rei. fisci. & tenet ad literam Alexand. in consilio. 82. in. 1. volum. nume. 12. in fine. ¶ Et facit quod tenet Alexan. consilio. 82. in. 1. volu. in fine. ubi ait, quod quando poena applicatur fisco, & parti, dicitur criminalis. de quo per Bart. ff. de sepulchro. viola. l. prætor. ¶ Poenæ autem debita ex ultimo voluntate, si cui sint in dubio applicanda, si testator iubeat aliquid heredi, & eo casu, quod contra fecerit, priuet eum simpliciter hereditate, cui erit tunc illa hereditas applicanda? Text. est menti tenendus in. l. vxorem. §. heres. ff. de leg. 3. & ibi Bar. dicit, quod talis hereditas debet peruenire ad cohæredes, vel substitutos. & Ang. in. l. pater familias. ff. de heredi. Instit. in fine. & idem quod Bar. in. d. §. heres. tenet Bal. in. l. vnica. C. de his, qui poenæ nomi. column. 7. nu. 43. ubi ait, quod si testator mandauit heredi, quod non molestaret vxorem in quodam legato, & si molestauit, priuauit eam hereditate. tandem heres molestauit, hereditas non applicatur vxori, quia testator hoc non disposuit, sed cohæredibus, & substitutis: & si non habet cohæredem, vel substitutum, venit ad venientes ab intestato: & ultimo loco deficientibus ab intestato, venit ad fiscum. ut est expressum in authent. hoc amplius. C. de fideicommiss. & quia ibi loquitur in monitione iudicis, est text. in eod. titulo. in. l. fin. quod est notabil. secundum Bald. in. d. l. vnica. & idem tenet Bal. in. authent. cui relicta. C. de indi. vidui. tol. numer. 10. versic. extra queritur. ubi per eum distinguunt. & tenet Alexan. in consilio. 138. in. 1. volu. nu. 24. & nu. 25. & 26. ubi quoque tenet, quod si legatarius caret legato, debet dari pro anima testatoris, si testator prouidit, alias ad heredem. ¶ Et ibi quoque tenet, quod valet dispositio testatoris, quod heres non adimplens voluntatem testatoris, hereditate priuetur. ut in dicto. l. 1. C. de his, qui poenæ nomi. & Instit. de leg. §. 1. & si. & in. l. multa. in princ. ff. de condi. & demonstra. & declarat Bart. in. l. pater. ff. de heredi. Instit. Petrus de Ancharra. in. ca. si heredes. de testa. in. 6. ¶ An autem Duces, & Marchiones, Comites, & Barones nostri temporis habeant has poenas, & ius confiscandi? Ioan. de Platea. in. l. 1. C. de bon. vacat. lib. 10. 1. column. nu. 2. versic. an autem Barones. dicit, quod videtur quod sic, cum habeant merum imperium in feudum. ut in. d. §. si verò dominus temporalis. de statutis contra liberta. ecclesiæ. præsertim cum imperium sit scissum. Quidam autem dicunt esse confiscare ex causis descenditibus à mero imperio, ex quo ipsum habent, alias non. Sed secundum Ioannem

de Platea. ibi possunt, si consueuerunt, cum enim ex consuetudine dicatur eis iurisdictionem competere. ut in. l. 1. in fine. C. de emancipa. liber. ita & confiscatio. & facit text. in. l. final. titul. quinto. libro. 4. foro legum. ubi in expresso tenet, que las penas, y las calomias que las ayen aquellos que tuuieren vezes del Rey en los lugares que han por donación del Rey, ansí como las debe auer el Rey. ¶ Et text. in. l. 5. tit. 12. in. fi. lib. 3. fori. & vi. l. 7. tit. 2. li. 8. ordi. ¶ Qui textus est singularis, ubi expressè cauetur, quod poenæ, seu multæ, quæ applicantur fisco, de iure, pertinent dominis locorum. & sic tenet. ¶ Et tenet in expresso sequendo. dict. l. fin. fori. in parte furtum. questio. 4. in glo. applicandū, & de iure regni nouissimo. in. l. 5. titul. 4. libr. 1. ordi. in fin. ubi ait los señores de los dichos lugares ayen para sí los omexillos calunias segun los auemos en los lugares de nuestra corona Real. & vi. Guillelmi. Benedicti. in rep. capit. Rainuntius. de testamēt. in parte & vxorem nomine adellafam. in. 5. de cessione. nume. 293. ubi affirmat, quod cum Barones nostri temporis hodie habeant ex consuetudine, aut in memoriali præscriptione merum imperium, certe soliti sunt bona delinquentium sibi confiscari, licet proprie fiscum non habeant. ¶ Et facit quod tenet Baldus in. l. prima. in fin. C. de heredi. vel actio. ven. ubi tenet, quod domini terrarum in suis terris habent fiscum ex largitione principis, seu ex contractu, seu ex præscriptione immemoriali. & vid. Petrum Iacobum in sua pract. in Rubric. de conditione ex lege. Instit. de actio. §. quadrupli. column. 3. ubi dicit, quod licet videatur, quod non sit nisi vnus fiscus. ut in. l. 1. C. de boni. vac. libr. 10. attamen quilibet habens merum Imperium, habet fiscum ex quadam consequentia quantum ad confiscationem bonorum, vel ex sententia contra criminosos lata, vel alio modo. & sic intelligitur authentica, bona datorum. C. de bonis præscrip. & l. vnica. C. nec sine iussu princi. & l. 1. ff. de iur. fisci. Et sic, quod ille, qui habet merum Imperium confiscat, & etiam de consuetudine, quæ pro lege debet obseruari. ut in. l. de quibus. ff. de legi. ¶ Sed hoc intelligitur, quando confiscatio fit a lege: quia hanc confiscationem expressam, vel tacitam, potest facere quicumque habet cognitionem, & condemnationem de illo crimine. Sed confiscationem, quam vellet facere dux, seu alius dominus, vel iudex ex officio, & præter legem in casibus, in quibus à iure non cauetur, non potest facere nisi quis positus est in summa potestate, vel alius de principis iussu. Et ita procedunt, & soluntur omnia contraria. prout tenet Saly. in. d. l. vnica. C. nec sine iussu. prin. & Bal. & ibi Cyn. & Martinus de Lau

de in tracta. de fisco. q. 3. tom. 6. tracta. fol. 2. Et sic quoque potest intelligi dictum Matthæ. de afflictis. in tracta. de iure protomisæos. in parte est autem. n. 24. vbi dicit, q. ciuitates, & alij domini, recognoscunt dominos superiores, non habent rescum. l. eum qui ve. §. i. ff. de verb. si gni. & l. prima. C. de bonis vacanti. l. simile. ff. de muner. Attamen fisco dominorum merum Imperium habentiū non habet priuilegiū tacite hypothecæ, nec in alijs similibus, sicut habet fisco Imperatoris, seu regis, quia ille, qui habet merum Imperium, potest illud exercere sine talibus priuilegijs, secundum Petrum Iacob. vbi supra, quod nota. & vide in. c. 12. infra eo. in gl. Camara. & ibi quoque dicam si episcopus habet fisco. Attamen isti duces, Comites, & Barones, & alij, ꝑ ad cuius bursam pertinet iste poena, qui habet regalia, possunt minuere. vt Bar. in. l. acta apud se. §. de amplianda. ff. de re iudica. Sed poenā infamie, vel aliā, nō pecuniariā non possunt remittere, nec minuere. vt in. l. 1. §. de qua. ff. de postu. secundum Bart. in. d. l. acta apud se. §. de amplianda. Et Paul. de Castro. in. l. 1. §. ait prætor. ff. de postula. nu. 3. & 4. dicit, quod restitutio aduersus infamiam non potest fieri nisi à principe, quia est casus de reseruatis principi. vt in. c. cum te. de re iudi. per Innoc. in. c. domino sancto. 50. distin. & ibi per gloss. & Bar. in. l. si. C. de sent. passis. & 3. q. 1. §. intelligitur per Cy. in. l. imperialis. C. de nuptijs. & tenet in expresso Lucas de Penna. in. l. contra publicā. C. de re milita. lib. 12. vers. 26. Quod ego intelligerem, q. non possunt remittere poenam infamiam, quando est poena determinata per sententiam, secus ante sententiam, vel in ipsa sententia. vt Ang. in. d. §. de amplianda. & hoc cum causa, vt glo. & docto. in. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his, qui notant. infami. aliās sine causa ante sententiam, vel in ipsa sententia nō possunt minuere. vt ibi per docto. & per Pau. de Castro. in. d. §. ait prætor. Et quid de restitutiōe gratiosa, & de non gratiosa, sed de iustitia; & an papa possit laicum famæ restituere? vt. per Abb. in. d. c. cum te. de re iudi. & Roma. consilio. 497. Ange. in. d. l. 1. §. de qua. ff. de postu. dicit, q. populus, qui præscripsit iura Imperij in sua ciuitate, restituere potest infamē. Quod intellige, si est infamis ex statuto, secus si est infamatus de iure cōmuni. l. infamē. ff. de publicis iudi. quod tenet quoque Bar. in. d. §. de qua re. & idem dicit esse in regibus, & principibus, qui Imperatorem in dominum recognoscunt, quia non possunt ad famam restituere. Sed si nō recognoscunt, possunt quoad seipsos, & quoad suos restitutio famæ va-

leret, quia apud eos met dicitur esse Imperium sui ipsius. Et cum ista limitatione Bart. transit. Alex. in. d. §. de amplianda. nu. 4. Quia restituere infamem non potest alius, quam Imperator, vel Papa. l. 1. §. de qua. ff. de postu. & tenet Bal. in. c. cum per Tabellio. de fide instru. vers. quærit Innoc. Et quoq; isti Duces, Marchiones, & Comites, & alij domini temporales, & spirituales non possunt poenas remittere, nec bannitos reuocare, nec exilium remittere, nec dare licentiam redeundi ad loca, ex quibus fuerunt exulati. vt tenet Ioan. Faber in. l. poenam. C. de poenis. nec episcopi damnatos ad carceres perpetuos reuocare. vt ibi. Quia nullus nisi princeps, vel ciuitas non recognoscens superiorem hoc potest facere, & concedere dictam licentiam reuertendi ad ciuitatem. tex. in. l. relegati. in fin. ff. de poenis commendat eum Ludou. Roma. in. singul. 537. Et idem tenet. Peregrina in parte poena. 6. q. in glo. reuertatur: quem vi. Et idem tenet Bal. in. c. at si clerici. de Iudi. n. 11. vbi post diffinitiuam remissio poenæ à nullo potest fieri, nisi à principe. & ibi quoque in nu. 16. & idem tenet Cyn. & Bal. in. l. seruos. C. ad. l. Iulia. de v. publi. Dicunt tamen ibi, q. aliquando Barones de facto, aut de consuetudine, & pro libito, & non de iure faciunt: & q. solus Imperator, seu rex hoc possit, tenet Restau. castel. in tracta. de Imperatore. q. 110. in. 1. col. versic. secundò dare commeatum. tomo. 5. tract. folio. 71. idem tenet Ang. in. §. cum autem. In situ. quibus mod. ius patr. solui. col. 3. n. 6. Sed contrarium videtur, quia de iure isti duces, & ceteri domini hoc possunt: quia omnes isti perpetuò inuestiti censentur principes in suo regno, ducatu, seu comitatu, & dominio, & omnia possunt in subditos eorum, quæ possit Imperator in toto orbe, & rex in suo regno. vt Pau. de Cast. in. consil. 125. & Alexan. consil. 2. primo volu. nu. 6. & Feli. in. c. quæ in ecclesiarum. de constitu. col. 10. num. 33. & est communis opinio. vt Curtius iunior. consil. 61. Sed hoc non obstante, crederem, & tenerem primam opinionem, & sic, q. supradicta non possunt facere: quia licet possint in suo ducatu, seu dominio omnia, quæ Imperator, & rex in suo imperio, seu regno: est verum de potestate ordinaria, secus de absoluta. vt tenet Feli. & Philipp. Decius in. d. c. quæ in ecclesiarum. & tenet idem Bonus decurtillus in tracta. de nobilitate. in. 3. parte. nu. 218. tomo. 5. tracta. fol. 14. quia absolutam nō habet nisi princeps nō recognoscens superiorē. Et si de facto isti duces, & domini faciunt, ad consequentiā nō debet trahi. vt Corsea in notabili. suis. i. parte, facere. Facit. l. cōtinu. §. cum

cum quis. ff. de verbor. oblig. & Franc. de Aret. Et quia factum contra legem, pro non facto habetur. vt in. l. non dubium. & ibi Bar. C. de legi. & nullum est: licet lex ultra non procedat. vt ibi per eum. & per Bald. in. l. iubemus. §. 1. & ibi Bar. C. de sacrosanc. eccles. Sed ego hoc intelligerem, quod dicti duces, & domini hoc nō possunt, quando poena, seu exilium est determinata, & certa per leges regum, vel iuris communis, quia tunc inferior non potest venire contra legem superioris, nec eam tollere. vt in Clem. ne Romani. de electione. Philip. Decius. consil. 493. nu. 4. & 5. & in. c. cum inferior. de maiori. & obed. 25. q. 2. quasi per totum. Abb. consil. 26. in. 1. volu. & in. c. inferior. 21. distin. Sanctus Thomas. 2. 2. q. 67. artic. 4. quoque dicit, q. inferior à principe non habet potestatem absoluendi reū à poena contra leges superioris sibi impositas. Et facit q. inquit Alberic. de Rosa. in. 4. parte. statu. q. 16. q. solus imperator possit eximere bannitos de maleficio de banno per. dict. l. relegati. ff. de poenis. & l. 1. ff. de postu. quod asserit fortè verum in hijs qui essent banniti ex forma iuris cōis, secus si ex statutis vel. consuetudinibus ciuitatis. Nec ad hoc potest obstare tex. in. l. 1. tit. 32. parti. 7. quæ vult, que el perdon pue de hazer el Rey, o el señor de la tierra a los hombres que tuuere presos. quia loquitur antesententiam, vel in ipsa sententia, non post. vt in. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his, qui notant. infami. & ibi doct. cum simili. Secus si poena, vel exilium per Ducem, seu Comitem, vel alium dominū, seu per suos iudices fuit imposita ex suo capite, seu ex suo arbitrio: quia licet sit certum, & determinatum, temporale, seu perpetuum, potest per dictum dominum loci, seu villæ tolli, & gratiam de eo facere, & concedere licentiam redeundi in loca ipsius ducis, vel domini ex quibus locis fuit missus in exilium. Et hoc tenet Sanctus Thomas vbi supra dicendo, quod misericordia iudicis habet locum in his, quæ arbitrio iudicis relinquuntur, hoc debet fieri cum causa: quia in his, quæ sunt determinata secundum legem diuinam, & humanam, non est suum misericordiam facere. Et hoc in leuibus criminibus, secus in enormibus: vt in. l. diuus marcus. ff. ad senat. consul. senia. prout tenet. Bellus Villo. in sua pratic. iudicia. in titul. de senten. criminal. nu. 9. 10. 11. & 12. vbi hanc. q. tangit & an si causa præsumatur, vi. quæ dixi, supra in dict. capitul. 1. in glo. seruitio in fine, in additione loquendo in rege. Et in istis arbitrarijs potest habere locum, quod dicit Barto. in. l. illicitas. §. præses. ff. de offi. præsi. nume. 2. & in dict. l. relegati. & Abb. in. cap. nisi

specialis. de offi. legat. numero. 6. vbi tenent, q. iudex potest ex causa remittere bannū ex post facto, id est post sententiam. Et quod tenet Paris de Puteo. in tracta. syndic. in parte, iudex qui aliquem ad mortem condemnat. folio. 31. in fine: vbi damnatus per iudicis sententiam ad opus metalli, potest ab illo exercitio reuocari per ipsum iudicem post decem annos, si superueniat infirmitas, dummodo vnus ex consanguineis subrogetur, qui deferuiat pro ipso. Quod facit secundum ipsum, quod damnatus in galeis si efficiuntur infirmi, vel debiles, possunt dando vnum seruum liberari. Facit quoque, quod tenet Ludouicus Roman. in repeti. l. si verò. §. de viro. ff. solut. matr. colu. 11. vbi dicit, quod licet sit verum, quod nulli competat remeatum exilij concedere nisi principi. vt in dicta. l. relegati. & in. l. non omnis. §. fin. ff. de remili. & per Barto. in. l. is qui reus. ff. de public. iud. tamen restringitur vt non extendatur ad casum, in quo inferior remeatum concedere vel let ratione vtilitatis publicæ. Et quod princeps potest remittere poenas pecuniarias sibi debitas, & poenas corporales prout vult, vltra supra allegata. vide Andrea. de Isernia in titu. que sint regalia. in parte, & bona committen. crimē. numero. 73. in vlt. feud. Sed quantum interest pecunialiter alterius, illud non posset remittere: quia sicut non potest donare meum, sic nec mihi debitum. secundum communem distinctionem glossæ in. l. finali. C. si contra ius vel vtili. publi. & in. l. prima, de constitu. princip. & creditor dicitur ex delicto. vt in. l. creditor. ff. de verborum significatio. & facit. l. licitatio. §. quidem talia. ff. de publi. & text. in. l. venia. C. de in ius vocan. in fine. vbi poena, quæ applicatur parti, non debet per principem remitti. & ibi glossa. & communiter docto. & text. in. l. 4. titulo. 24. partit. 3. & in. l. 3. titulo. 11. de los perdones. libro. 1. in ordina. rega. & Lucas de Penna in. l. nulli. C. de conditis in public. horre. libro. decimo. in fine.

Prætorum Cap. secundum finis.

Sequitur Caput. III.

Prætorum. S V M M A R I V M.

1 *Familie appellatione, quis veniat.*

Amiliares. ^a Per text. reprobatur opinio Abb. in. c. 1. de officio iudicis. vlti. notabil. vbi tenet, quod domesticus, & comensalis iudicis potest esse aduocatus alterius partis, nec ex hoc iudex est suspectus: quia non est tanta suspicio contra iudicem si aduocatus est sibi domesticus sicut cum pars est familiaris suus.

Prætorum.

Quosdam que el tal Afsistente, o Gouverna-

las. in princip. ff. de capitulis. diminu. & per Bertachii. de firmi. in suo reperto. aureo. in parte, bastardus. versic. 5. & 6. & per Ias. in. §. penales. Instit. de acti. nu. 58. & Ang. in. l. filium diffinim. ff. de his, qui sunt sui vel alie. iur. vbi si est statutum, quod de domo magnatum nullus possit habere officium in communi, quod spurij possunt habere, quia non sunt de domo. & latissime per nostrum Pal. Ruui.

Caput. III.

dor, o Corregidor, ni sus officiales ni familiares^a no sean abogados, ^b ni pro-

in repetitione Rubric. de donatio. §. 32. num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 *Aduocatus, & iudex, vel assessor in eadem causa non potest esse. nu. 7.*
- 2 *Decurio potest esse aduocatus.*
- 3 *Aduocatus, an potest esse in causa, in qua fuit iudex. numer. 5.*
- 4 *Qui fuit aduocatus in vna causa, non potest postea in illa esse iudex nec assessor. nu. 4.*
- 5 *Defendere an potest iudex suam sententiam, & an debeat vocari in causa appellationis ad eam defendendam.*
- 6 *Aduocatus electus prætor alicuius civitatis, debet finita prætura redire ad aduocandum.*
- 7 *Aduocatus sicut non potest esse iudex, ita non potest quis esse iudex in sua causa, nec suorum. Fallit, vt nu. 9.*
- 8 *An potest quis ius sibi dicere.*
- 9 *An iudex potest cognoscere de sua vel suorum iniuria. 12. 13. & 14.*
- 10 *Iudex, cui aliquid per statutum applicatur, an de causa potest cognoscere. nu. 13.*

Abogados. ^b Quia iudex, & aduocatus in eadem causa non potest esse. text. in. l. 15. titu. 19. lib. 2. in ordina. regali. text. in. l. quisquis. C. de postulan. si mil.

Caput. III.

mil. in. l. 6. titu. 18. eod. lib. 2. in eisd. ordina. in fi. Tamen ille, qui non potest esse aduocatus, potest alteri monstrare, ostendere, siue consulere qualiter aduocare debeat. tenet Bald. in cap. qualiter. de electione. nu. 3. quia consulere, & mandare, non sunt facere. vt in. l. ob hæc verba. ff. de his qui not. infami. & ibi notatur secundum Bald. vbi supra. ¶ Et quoque assessor, & aduocatus non potest esse. gl. in. l. nemo. la. 2. C. de assessor. Et non solum in foro iudiciali prohibetur, verum etiam de foro conscientie. tenet beatus Archiepiscopus Florenti. in. 3. part. tit. 6. c. 1. §. 1. quasi in fine. dicendo, quod in illa causa, in qua quis est iudex, vel assessor, in eadem non potest esse aduocatus: quia duo officia in eadem causa prohibentur exerceri. cum sacerdotis. de postula. & capitulo. 1. & 2. 4. questione. 4. & gloss. in. dict. l. nemo ex his. la. 3. de assessor. & Montalu. in. l. 3. titulo. 9. foro legum. libro. 1. in gloss. in. fine. ¶ Intantum, quod si aduocatus fuit iudex, vel testis, retractatur sententia. vt gloss. Montalu. in. l. 4. eod. titulo. & libr. foro legum. in gloss. per christiano. ¶ Tamen decurio, id est, regidor, bene potest esse aduocatus in sua patria, & pro sua vniuersitate, & habere salarium ratione aduocationis ab ea: quia hic non militat ratio de duobus officijs. vt supra in. c. 1. in gloss. officio. quia hoc officium aduocationis non est incompatible cum officio decurionatus, imò ei annexum. vt tenet singulariter curia Pisana. in. 2. libro. capitulo. 23. & est gloss. in. capitulo. de occidendis. 23. questione. 5. ¶ Potest tamen is, qui fuit iudex, nunc in causa patrocinari: quia cessat causa prohibitionis erga causam, in qua fuit aduocatus, ergo cessauit effectus. Iuxta illud vbi ratio legis. &c. vt in. l. adigere. §. quanuis. ff. de iure patronatus. & satis expresse probatur in. l. fina. C. de assessor. & tenet Cyn. in dicta. l. quisquis. C. de postula. 1. quest. & Motal. in gloss. ordina. in parte, aduocatus. ¶ Tamen ille qui fuit aduocatus in causa, non potest postea esse iudex, vel assessor in ea. est text. in. l. 10. tit. 4. part. 3. ibi. *otrofi dezimos.* & Bal. in. l. nec in arbitris. col. 2. C. de arbitris. & in. l. apertissimi. C. de iudi. & tenet Bart. per illum text. in. l. prætor. & ibi per Alexan. ff. de iuri. omni. iudi. gl. in. c. postremo. de appella. notatur in speculo. in titu. de lega. §. restat. versu. Item si fuerit. & Philip. Franc. in. d. capi. postremo. intelligit hoc verum in causa, in qua fuit aduocatus, secus autem in alia causa: nisi si forsan esset connexa, vel de pendens ab illa, in qua fuit aduocatus. de quo etiam per Ioan. Andr. in. c. fina. de testa. in. 6. ¶ Abb. tamen in. c. irrefragabili. de officio ordi. in fine. dicit, quod si aduoca-

tus fuit consultus in aliqua causa, & nondum dedit responsum, quod si assumitur in iudice, potest iudicare. licet ibi Domi. Anto. hoc impugnet, dicens, quod ex quo isti sunt reuelata secreta causæ, potest vt suspectus recusari. Sed dictum Abb. est verius. per. glo. ordinari in. c. dilecte. de testibus. vbi dicit, quod non debet quis remoueri a iudicando, quia reuelauit ei secreta causæ, quia non habet iudicare secundum conscientiam, seu secundum reuelata per partem, sed secundum legitimas probationes, quod dictum Abba. mihi placet. ¶ Et quando aduocatus in causa datur iudex, tunc alteri eam delegat. glo. in. l. eos. C. de appella. in verbo prouocatum in fine & ibi Salycet. & Ias. in. l. solet. ff. de iur. omni. iudi. nume. 1. & Bal. in. l. prætor eius. titu. quod dicit notandum, & vi. Enricum in. c. cum speciali. de appella. & ita seruatur in practica secundum Angel. in dicta. l. eos. column. 1. & tenet Par. de Put. in tracta. syndica. in verbo potestascu esset in offi. nu. 11. ¶ Paul. de Castro in. d. l. quisquis. C. de postulan. dicit, quod iste tex. intelligatur tribus modis. ¶ Primo, quod ille, qui fuit aduocatus in vna causa non potest postea in eadem esse iudex, quod dicit verum in iudice delegato, secus in ordinario. vt Specul. in titu. de iudi. delega. §. superest. versic. Item si fuit aduocatus. dum tamen causam ordinari delegaret, si ab eo petatur, cum sit suspectus propter officium aduocationis, quia videtur habere affectum ad causam, in qua fuit aduocatus. & ista est iusta causa recusandi, & sic habet iurisdictionem mero iure. ¶ Vt Ioan. Andr. ibi in additio. ad Specul. quod videtur secutus Albe. in. l. fi. C. de assessor. in fin. & Iaso. in. d. l. solet, vbi tenet quod valet sententia si non recusetur. ¶ Sed de legatus videtur, quod ipso iure non habeat, vt sit aliqua differentia inter delegatum, & ordinarium. ¶ Secundo dicit Paulus de Castro, quod potest intelligi econuerso, quod ille, qui fuit iudex in causa, non possit finito officio esse aduocatus in ea, sed, vt supra dixi, Cyn. non tenet hoc, imò contrarium, & sic quod potest esse aduocatus: quia non est eadem causa suspicionis: quia iudex plus ad vnam partem, quam ad alteram. Sed in illo casu dicit Paul. sibi videri, & honestum esse, quod si dedit sententiam in vna causa pro vna parte, non possit finito officio suo in causa appellationis sumere officium aduocationis pro illa parte, vel saltem non debet, quia tunc resultat suspicio, quod faueret illi parti, vel cum intellexit se cum illa. Sed si non dederat sententiam secure potest acceptare officium aduocationis. Sed in

hoc cōtra Pau. de Castro est hodie Pragmatica in pragmaticis aduocatorū. 17. in ordine, que incipit, *Otrofi mandamos*. vbi tenet, q̄ iudex, qui sententiam pronuntiauit, contra eam in causa appellationis aduocare non potest, tamen potest eam defendere allegando iura, interest enim sua: dummodo ex hoc salarium a partibus non percipiat. Idem tenet Montal. in. l. 2. titu. 2. foro legum. lib. 2. in glo. *sin derecho*. in fine. allegando Innocen. in. cap. verum. de foro compet. & Archidi. in. §. in hoc. 2. q. 6. Et facit. cap. dilectus. de rescrip. vbi Feli. penulti. colū. versi. quarta declaratio. & sic q̄ in hoc dictum Paul. non sit verū. Imō nō solum finito officio potest suam defendere sententiam, sed etiam eo durante potest legitime assistere pro defensione suæ sententiæ. & instruere, & producere acta & monumenta causæ pro sententia per eū lata faciētia in causa appellationis. vt Lucas de Penn. in. l. apparitores. C. de exacto. tribu. lib. 10. versi. quod facit. quia secūdū eū iudex ad hoc est admittendus, vt eui tet infamiā, & pudorē suū serpet illesum. arg. in l. quæ omnia. ff. de procura. versic. omnia. & faciūt quæ notātur in. l. si suspecta. in gl. 2. ff. de in offi. testa. & quod notat Archidi. in. c. hoc etiā. 2. q. 6. Et tenet Bal. in. c. accedēs. vt lit. non cōtēta. nu. 4. dicēdo, quod iudex debet defendere suū processum, quia debet defendere suū decretū & missionem. vt. l. si quis est missus. ff. ne vis fiat. ei. Licet cōtrariū videtur, quia producere testes, vel instrumēta nō cadit in aliū, quam in partē principalē, vel suū procuratorem. vt notat Inno. in. c. veniēs. de accusatio. Quia in hoc dictus Lucas de Penna distinguit. Aut iudex qui sententiā tulit, procedit ex officio suo, aut ad partis petitionē. Primo casu vocādus, & admittendus est ad defensionem sententiæ, & probationes inducere poterit pro defensione ipsius. Nā, prout dicit Innoc. in. c. cū speciali. de appel. appellatio non mutat naturam Causæ. sicut ergo in principali procedebatur sine parte, & iudex solus loco partis erat, sic & in causa appellationis procedi poterit nisi parte, & iudex solus loco partis habetur, & poterit quod pars potest, scilicet probationes inducere. vt notat Innoc. in. ca. in nostra. de probatio. in gloss. qualiter recipiūtur: vbi aperte tenet, q̄ si iudex primæ causæ ex officio processit, vocabitur quando petitur sententia reuocari, secus vbi non ex officio. Secundo casu, quando ad partis petitionem procedit, non est admittendus. Et sic dicit Lucas de Penna. quod fuit per illum determinatum de consilio doctorum, cum ipsum consilium peteretur. Veruntamen dicit ipse Lucas de Penna,

q̄ id, quod dictum est de iudice a quo appellatur sustinere partes officij sui, seu onus partis, quas ipse in principali sustinuit in causa appellationis & coram ipso iudice, non videtur congruē dictum, cum lata sententiā iudex fuerit functus officio. l. iudex. ff. de re iudi. & appellatione interposita, extinctum fuerit pronuntiatum l. prima. §. vlti. ff. ad Turpilia. Non ergo videtur admittendus ad prosecutionem ipsius negotij, ne sit præsumptio contra eum, quod aduersus condemnatum ex aliqua animi passione processit. Magis ergo dicit videri honestum, q̄ sicut iudex causæ principalis vigore officij, & cōtemplatione vindictæ publicæ subijt partes actoris in principali, ita iudex appellationis. & tenet Ange. in tracta. maleficiorum. In parte, præfente dicto Gaio appellante. versi. quæro quādo appellatur. nu. 27. Et ex hoc dicto Luc. de Penn. credo extractā fuisse quādam pragmaticā, quæ est in volumine pragmaticarū lex. 47. §. 5. quæ incipit. *Otrofi. par que a nos es hecha relacion*. vbi cauetur, quia aliquando Correctores, vel sui locū tenentes ex officio procedunt contra delinquentes, qui appellant ad curiam regis, & iudices vt euitent expensas, nolunt sequi causas: cauetur, quod dicti iudices cancellariæ iubeant fiscali regio, & ipsa lex iubet, quod assumat causam, & in ea procedat, allegando ex parte curiæ, & regis, & damnificatorum. quam vide, quia sic vtitur. Et idem tenet Angel. de malef. in. d. suo tracta. in dict. parte, præfente dicto Gaio appellante. nume. 27. vbi dicit, quod syndicus, vel fisci procurator, cuius interest, est citandus: & ibi per Augusti. de Arimi. in additio. & dicti iudices debent citari, vt mittant processum, informationes, & acta causæ. Intantūm, quod dicit Abba. in dict. capi. cū speciali. de appellatio. nume. 8. allegando Federi. in consilio suo. 254. quod processum est nullum, si iudex, qui processit ex officio, non fuit citatus per iudicem, ad quem allegat Innocen. in capitu. penult. de re iudi. quod dicit Abb. sibi placere, quia est loco aduersarij. Recte fuit enim illa pragmatica facta: quia, prout dicit Lucas de Penn. vbi supra, iudex a quo appellatum est, non videtur posse pro hac causa deferere Imperium, id est iurisdictionem sine permissu principis. vt in. l. 2. ff. ad. l. Iuli. maiesta. nec portabile est terram esse sine rectore. vt in authenti. de admi. proprie. colla. 7. & vt dicit Innoc. in capitu. significauerunt. de iudicijs, periculosum est sine regimine terram esse. Tamen contra Lucam de Penn. Inquantū tenet, quod quādo procedit ad partis petitionē nō est admittendus ad suā sententiam

defendendā. est rex. expressus de nostro iure Regio in. d. pragmatica aduocatorū, ibi in quā tum tenet. *pero bien pueda asistir con los abogados de la parte appellada en cuyo favor pronuncio defendiendo su sentencia, e allegando derechos en su favor*. Sed credo, quod opinio Lucæ de Penn. sit vera, & recte vocetur Lucas de Penna. quia lucem dedit tribus libris. C. & debet intelligi, quod non est admittendus contra suam voluntatem, nec ad illud est compellendus, sed si sponte vult, bene admittitur. vt tenet Augusti. in additio. ad Angel. in. d. tracta. malefic. in dict. parte, præfente dicto Gaio appellante. versi. quæro quādo appellatur. numer. 27. vbi de hoc. & sic dicit dicta pragmatica. *bien pueda asistir*, quod verbum, potest, non importat necessitatem. vt Abb. in ca. at si clerici. de iudi. in. §. de adulterijs. Bartol. & Alexan. in. l. quod seruius. ff. de condi. ob caus. & idem Abb. in dict. capitul. cū speciali. de appella. num. 8. ibi dum dicit, quod quādo iudex procedit ad instantiam partis, nec agitur ad puniendum iudicem, potest iudex assistere in processu, licet necessario non sit vocandus. Dicit, q̄ hoc casu poterit iudex appellare, si sententiā sua retractatur, quia iudex potest assistere: in hoc casu. Sed quando agitur ad poenas iudicis, semper est vocandus, siue processerit ad instantiam, siue ex officio, cum agatur de suo præiudicio, & in præiudicium absentis nil est innouandum. c. 1. de causa pos. & proprie. secundum Abb. vbi supra. de quo per Augusti. de Arimi. in additio. ad Ange. de Arerio. in dict. tracta. malef. vbi supra. & per Barto. in. l. 1. §. reus. ff. ad Turpilia. & ibi per additio. & per Alexan. in. l. de vno quoque. ff. de re iudi. & Ludo. Roma. in consilio. 343. col. 3. versic. 2. ad idem. vbi tenet, quod ad irritationem sententiæ, quam iudex promulgauit ex processu per eum ex officio proprio, instituto, citandus est ipse iudex pronuntians, quia ad eū isto casu pertinet defensio suæ sententiæ, & processus: alias autem sententiā ipsa irritatiua quoad eum nulla est, nec præiudicialis. per. d. Federic. in consilio. 205. allegans Hosti. in cap. 1. de re iudi. per text. optimum in capitu. in canone hoc etiam. 2. q. 6. & per dictum Innocen. in. dict. ca. cū speciali. & in capitu. in nostra. de procura. & per Barto. in. dict. l. 1. §. reus. & per Bal. in. l. nam ita diuus. ff. de adoptio. Et vi. quæ dixi. supra, in. c. in. c. in glo. donation. nu. 21. in additione: & vi. Bald. in. l. obseruare. §. proficisci. ff. de officio proconful. & legat. nu. 13. versi. 28. quæritur, vbi tenet q̄ iudex non debet de necessitate citari, vt defendat ea, quæ facit ratione iurisdictionis nisi de eius poena tractetur: quia tūc requiritur

q̄ iudex citetur, vt per Inno. in. c. cū speciali. de appella. & tunc si non citatur sibi non præiudicat vt in. l. lucius. ff. de infami. quod non vel aliter potest intelligere vt Bald. ibi in. d. l. Lucius: titius. num. 3. quod non est citandus quando non procedit ex officio sed ad partis petitionem: quia tunc si partes agant de retractanda sententiā iudicis & licet possit defendere suū processum non est citandus: quia causa secum nō est. Tertio modo intelligit Paul. de Castro istum rex. in. d. l. quisquis. scilicet, quod eodem tempore, quo quis est iudex, non debeat tanquam aduocatus vnus ex partibus allegare pro ipsa. Et ita dicit, quod faciunt cauti iudices, quando vnā pars ducit aduocatum, & altera non, nam dicit illi, Ducas aduocatum tuum vt respondeat aduocato alterius partis, quia non intendit esse iudicem & aduocatum pro te. Sed præfentibus aduocatis vtriusque partis, si alter ipsorum desiceret in respondendo, potest supplere de iure allegando meliorem legem, vel rationem. vt in. l. vnica. C. vt qui de sunt aduoca. & istam credit Paul. fuisse mentem illius literæ. l. quisquis. & istius capituli est. Tamen iudex volens audire istos aduocatos partium, non tenetur: quia præsumitur doctus, nec dicitur grauare partes. Innocen. in cap. pastoralis. de causa posse. & propria. & Bald. in matzarita. in verbo. iudex. versi. 66. sed facit se suspectum, etiam si causa clara. Lanfrā. de Oriā. in Clem. sapē. de verbo. signi. in versic. de plano. Adde, quod aduocatus si electus prætor alicuius ciuitatis, debet finita prætura redire ad aduocadū. ita Bar. & clarius Bal. in. l. si quis. C. de aduocatis diuerso iudi. & dicit esse arg. de Abb. q̄ depositus remansit monachus sicut prius, & habet vocē in capitulis sicut simplex monachus, quod intelligi, quādo non priuatur propter demerita sua, vt And. Barb. in additio. ad Bal. ibi. Eodem modo, si iudex nō potest esse aduocatus, ita nō potest esse iudex in causa sua. vt in. l. 10. ti. 4. par. 3. versi. per eundem. vbi habetur, q̄ nemo in causa propria sit iudex, nec locū duorum teneat. s. iudicis, & actoris. text. in. l. vnica. C. ne q̄s in sua causa ius lib. dica. Et secundum Cyn. ibi est ratio: quia fauor, & odium peruertūt iudicia. nā maledictus homo qui partē suā deteriorem facit. Et nō obstat rex. in. l. proxima. ff. de his qui testa. delēt. & l. hic. Tiberius. C. de heredi. in situ edis. quia loquuntur in imperatore, qui potest esse iudex in causa sua: & eodem modo ille, qui non habet superiorem, sub quo litiget, nec recognoscit superiorem. Attamen licet possit iudicare in sua causa, regulariter constituit alium iudicem, scilicet procurato-

curatorem Cæsaris, & procuratorem fisci, qui de causis spectantibus ad eum cognoscunt. vt in l. procurator. C. de edendo. & vtrouique Cyn. & Alex. cõsi. 35. in primo volu. & Ias. in addi. ad Por. In liti. de autho. tuto. in fine. Et Anto. in. c. cum venissent. de iudi. prout ibi Abb. nu. 6. refert concludendo cum Cyn. ¶ Et quod papa in causa sua patrimoniali, aut ciuili, personam eius tangens, potest cognoscere de absoluta potestate, sicut dicimus in imperatore. vt glo. ibi. & Innocen. in cap. ex parte. de verbo. significati. tenet idem dicendo, quod debet eligi arbitri. vel potest ipse causam delegare: quia imperator in causa fiscali dat procuratores, qui habent ordinariam, fortius poterit papa dare delegatum. & videtur sentire glo. in cap. cum dilecta. de confirmatione vtil. vel inutil. vbi poterit esse iudex in causa suæ ecclesiæ, & sic sentit; quod nõ in propria causa pcedit. secundum Abb. vbi supra. de honestate: secus tamẽ de absoluta potestate, quia potest ipse cognoscere. secundum Bar. & Cyn. in. d. l. vnica. puta si papa requiritur ab aliqua muliere asserente se esse vxorẽ illius, & ipse negat, ipse non cogitur stare iudicio alicuius, sed potest excipere, dicens, Dominus est, qui me iudicat glo. in cap. Guilifarius. 23. q. 4. super verbo, anathematizari. glo. in. c. si quis pecunia. 79. distinc. & c. aliorum. 9. q. 3. ¶ Et quod dixi, quod non recognoscens superiorem potest esse iudex in causa propria, limita esse verum, quando procedit contra subditum suum, quia tunc potest esse iudex in facto proprio: secus si contra nõ subditum, vel saltem non omnino subditum, quia tunc debet conueniri coram papa. vt tenet Abb. in. c. nouit. de iudicijs. colu. 6. nu. 16. quod dicit esse satis rationale, & notabile. Quod secus est in alijs iudicibus inferioribus, qui non possunt de sua causa cognoscere. vt per Abb. in. d. ca. cum venissent. ¶ Intantum non potest iudex esse in causa sua, quod etiam si aduersarius consentiret nõ potest illum facere iudicẽ in sua causa: quiniimo nec tanquam arbitrum potest in eum consentire. prout tenet Abb. in. d. c. cum venissent. nu. 12. ¶ Et non solũ de sua causa cognoscere nõ potest, verum etiam non potest esse iudex de causis liberorũ, ¶ aut suorum familiarium. vt in. l. qui iurisdictioni. ff. de iurisdictioni. omni. iudic. tex. & ibi gl. & docto. in. c. causam que. el. 2. de offic. delega. ¶ Quod fallit primo in iurisdictione voluntaria. vt in. l. cõsul. ff. de adopti. & in. l. apud filium. ff. manumissi. vindi. ¶ Secundo fallit, in causis breuissimis, quia poterit quis esse iudex in causis suorũ. vt. l. senat. in verbo, parcissimẽ. ff. de officio præsidis. secundum intellectũ, quẽ ponit Ang. in. d. l. qui iurisdictioni. qui sequitur ibi Fulgosiu. quod est bene notandum, si esset verũ. sed Alex. ibi. nu. 1. putat hoc nõ esse verũ: quia ille tex. in illa parte loquitur etiã in causis ipsius met iudic. & sic pariter ille tex. probaret secundum talẽ intellectũ, quod quis possit esse iudex in causa propria, quãdo esset causa modica. quod nemo dicit. per d. l. 1. C. ne quis in sua causa. Quando enim lex sub eadẽ determinatione determinat, debet intelligi vt pariformiter determinet. l. nã hoc iure. ff. de vulga. & pupill. notat Bar. in. d. l. si cum dotem. in prin. ff. solut. matri. Sed Ias. ibi in. d. l. qui iurisdictioni. tenet, quod potest in breuissimis, & viliissimis cognoscere, quicquid teneat Alexand. ¶ Tertio fallit, quando actio esset peritura. vt gl. in. d. l. qui iurisdictioni, quam vide. ¶ Quarto fallit, quãdo filius nõ ageret coram patre, sed conueniretur. l. ille a quo. allegata in. d. l. qui iurisdictioni. ¶ Quinto fallit, quãdo iudex pariter esset affectus, vel coniunctus tam actori, quam reo. arg. in. l. non solũ. §. denuo. ff. de ritu nuptia. notat glo. in. c. postremo. de appella. facit bene. l. repeti. alias est lex extraneo. ff. de quaestioni. cum ibi notatis per Bart. gl. in. ca. 1. 3. q. 5. ¶ Sexto fallit, vbi persona iudicis esset talis qualitatis, quod omnis suspicio verisimiliter cessaret, vt si esset monachus. ita Specul. in titu. de iudice delegat. §. superest. versic. quid si non est cõsanguineus. arg. in. l. non omnes. §. a barbaris. ff. de re milit. ¶ Septimo fallit, in iudice delegato. secundum glo. quã ita intelligit in. l. in priuatis. ff. de iudicijs. Et ratio differentie est: quia ordinarius nõ potest recusari tanquam suspectus de iure ciuili. vt in. l. nemo. cum ibi notatis. C. de iurisdic. omni. iudic. & ideo grauissimum fuisse, quod talis possit esse iudex, sed delegatus tanquam suspectus bene potest recusari. vt in. l. apertissimi. C. de iudic. quod intellectus approbatur communiter per docto. in. d. l. qui iurisdictioni. secundum Alex. ibi dicit tamen Paul. de Castro, quod licet de iure ciuili non potest recusari ordinarius, fallit in casibus in. d. l. qui iurisdictioni. expressis: & ideo in illis casibus bene potest esse iudex. patet, quia text. ibi vtitur verbo, nõ debet, nõ autem verbo, nõ potest. & sic secundum Alex. ibi. nu. 2. si non opponatur, valebit processus. & ita intelligitur. l. in priuatis. allega. in gl. d. l. qui iurisdictioni. & putat verum esse, quod in casibus illius. l. possit esse iudex, si non opponatur. vt dicit notare Ioan. Andre. in. c. postremo. de appellatio. per tex. in. c. 1. 3. q. 6. versic. Item si contra patrem. & probatur in. l. quinetia. ff. de arbitris. Quod dicit intelligendum in criminalibus, in quibus pater nõ potest esse iudex in causis filio-

vel afflores, qui delinquit in officio: quia potestas potest eum cõdemnare, nec ab eius sententia appellatur. tex. in. l. nulli. C. quorum appell. nõ recipi. & Bar. & Ang. ibi. & etiã si delinquat extra officium. vt Bart. in. l. si quis. ff. de poenis. Quod est verũ, quando delictum est notorium: quia in notorijs delictis potest sibi ius dicere in causa propria, quãdo poena est certa, & limitata à iure, vel statuto secus quando esset arbitraria, tunc nõ possit punire, etiã si delictum esset notorium, sed debet ad superiorem remittere. ita tenet Ias. suppledo Alex. in. d. l. qui iurisdictioni. in ista. 8. fallentia. & idẽ tenet ibi Fraciscus Curt. in additio. ad Alex. in additioe, quẽ est in nu. 4. & infra dicam. ¶ Nonõ fallit in casu. c. 1. de poenis. in. 6. ¶ Decimo fallit, quãdo cõsuetudo hoc induceret secundum docto. in. c. cum cõtingat. per glo. ibi, de foro cõpeten. Tu allega text. expressum in. d. c. 1. de poenis. in. 6. cum glo. in. versic. punire. in fine. ¶ Vndecimo fallit in episcopo, qui potest esse iudex in causa suæ ecclesiæ. glo. ordin. in. c. si quis ergo. in glo. fi. 2. q. 7. & in. d. c. cum venissent. Innoc. in. c. in nostris. de electio. ¶ Duodecimo, quando episcopus vendidit rem ecclesiæ, & postea vult eã venditionẽ retractare, quia potest coram eius vicario litem mouere. Et similiter quando episcopus vult mitti in possessionem bonorũ relictorum pauperibus, potest per eius vicarium sibi dari tenuta dictorũ bonorum. secundum Bart. in. l. si quis ad declinandam. C. de episco. & cleric. quicquid teneat Innoc. in ca. ex parte. de verb. signi. secundum Ias. vbi supra. quas limitationes ponit Alex. & Ias. in. d. l. qui iurisdictioni. ¶ Vbi plus dicunt, quod regula, quod quis in causis suorũ non debet ius dicere, procedit vsq; ad decimũ gradum cognatiõis, vsq; ad quẽ permittitur successio. secundum Bar. Ang. & moder. ibi. & secundum Bar. in. l. qui testamento. §. quod autem. vlti. colu. ff. de testament. & docto. in. c. insinuante. de offic. delega. ¶ Et quid de consanguineo consanguinei mei, & quid de amico inimici mei, vi. per Alex. & Ias. in. d. l. qui iurisdictioni. ¶ Sed ego addo alia fallentia, in qua potest quis ius sibi dicere, scilicet quando quis ex defectu iurisdictionis rẽ suã nõ valet cõsequi, tunc potest propria auctoritate illã cõsequi, & inuadere. vt dicit glo. notabil. in. c. ius gentium. 1. distinct. & Innoc. in. c. olim. de restit. spoliat. & Motal. in gl. ordi. regal. in parte, iudices iustitiam, & Abb. in. c. 1. de dolo. & cõtuma. nu. 10. & allegat. l. ait prætor. §. si debitorem. ff. qui in fraudem credito. l. nullus. iuncta glo. C. de iudæi. & quod notatur in. c. cum ab homine. de iudic. Et Specula. in tit. de actore. §. 1. versic. Item quod vult.

nu. 55. ponit istū & alios plures casus, in quibus potest quis ius sibi dicere. ¶ Sed aliter tenet Abb. in. c. qualiter & quando. de iudic. i. colum. nu. 2. vbi ait, quod licet iudex negligat iustitiā facere, nō tamen per hoc quis ius sibi dicere debet, sed debet habere recursum ad superiorem: in defectum tamē superioris licitū est cuilibet ius sibi dicere. vt notat Innoc. in. d. c. olim causam. de restit. spoliat. Et hoc credoverius: quia prius est requirēdus iudex vt sibi iustitiā faciat, & illo negligēte, debet ad superiorem accedere, scilicet per viā appellationis denegatā iustitiā. vt Petrus Anchar. in. d. c. qualiter & quādo. & vi. l. fi. §. illud. C. de tempo. appella. & ibi Barb. in additio. ad Bar. & si neuter faciat sibi iustitiā, tūc potest sibi ius dicere, & accipere rē sibi debitam, etiā manu militari, propter potentiam aduersarij, ratiōe denegatā iustitiā, & providere indemnitati suā, & se indēnem cōseruare, nec propter hoc incidit in pōnā. l. si quis in tantam. C. vnde vi. nec. l. 2. tit. 19. foro. ll. lib. 3. & l. 8. tit. 5. eod. for. & libro. prout tenet Antonius Franciscus in additio. ad Abb. in. d. c. qualiter & quādo. in additiōe, quā est in. n. 2. in parte ius sibi dicere. Et ibi Aeneas de Falco. in. d. additiōe tenet, q̄ creditor, qui ppria autoritate exigit suos debitores, nō inueniēdo iustitiā; nō incidit in pōnā illius. l. licet dicat, q̄ per aliquē non vidit tractata, & cogitandū relinquit. ¶ Et idem dicit q̄ quādo non habetur copia iudicis; potest quis propria autoritate ius sibi dicere, si periculū sit in mora. secundū Cy. & Bald. in. l. sed si per prætorē. §. ait prætor. ff. ex quibus caus. ma. io. per. d. §. debitorē. Attamē Alex. in. l. i. §. nuntiatio. ff. de noui operis nūtiatioe dicit idē; etiā si non sit periculū in mora. per. l. generali. C. de decur. lib. 10. sed debet prius expectari iudex abfens. quod intelligit, si sit in breui rediturus, alias nō. Et quoq; nō debet expectari, quādo expectatio esset frustratoria secundū Alexā. vbi supra. nu. 6. & 7. allegādo glos. in. c. 1. & ibi Bal. de cōsuetudi. recti feudi. ¶ Omnia supradicta loquuntur in ciuilibus. Sed quid in criminalibus. 12 an iudex possit cognoscere de sua vel suorum familiarū iniuria, putā quādo potestas percutitur, iniuriatur, vel vulneratur, nunquid poterit delinquentē punire? Et quia est quæstio, quæ sæpe accidit, volo eā examinare. Et pro parte affirmatiua, & sic, q̄ possit de ea cognoscere, facit: q̄ præses prouinciæ omnē iurisdictionē habet in sua prouincia quā varij iudices habēt Romę. ff. de officio præ. l. ex omnibus. & l. sequenti. ergo à simili. & potestas in sua ciuitate: sed lege cautur, quod præfectus omnia vlciscitur. vt. ff. de

officio præse. vrb. l. 1. in principio. ergo & potestas, cum ille, qui in eū surrexerit, crimen commiserit. ¶ Quoq; facit: quia præses debet purgare suā ciuitatē malis hominibus. vt in. l. cōgruit ff. de offi. præsi. nec distinguit, ergo nec nos distinguere debem⁹. vt in. l. deprecatio. ff. de pub. ¶ Et q̄a reipublicæ vtile est, nec maleficia remaneāt impunita. vt in. l. ita vulnerat⁹. ff. ad. l. Aquiliā. Sed nisi potestas puniat, remanebit impunitū maleficiū, cū null⁹ ali⁹ habeat hāc potestatē. ¶ Et quia permittitur ius dicenti non pati se cōtemni, & cōtemnētes potest punire. vt in. l. nec quicquā. ff. de offi. proc. & lega. §. 1. & in. l. obseruādum. ff. de offi. præsi. ergo multo magis suos iniuriatores puniet, cū sit maius. vt. ff. de iniurijs. l. iniuriarum. §. si quis. ¶ Alia ratio: quia constat potestatem ciuitatis dici principem ipsius ciuitatis. vt in. l. spadonem. §. si ciuitas. ff. de excusa. tuto. sicut & dominus dicitur princeps familiæ. vt. ff. de verbor. significatio. l. familiæ. sed princeps familiæ animaduertit in illos de familia in se delinquentes. vt in. l. si seruū. ff. de ver. obligati. & in. l. quid ergo. ff. de legat. primo. & in. l. i. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. ergo potestas poterit animaduertere in suos ciues in se delinquentes. ¶ Alia ratioe probatur: quia magistratus est publica persona. ff. de iusti. & iure. l. i. §. ius publicū. & ex iniuria sibi facta respública est affecta, sicut ex iniuria sacerdoti illata. vt in. l. si quis in hoc genus. C. de episcopis & cleri. ergo potest talem iniuriam vindicare, etiam nemine nūtiāte. ¶ Finali ratioe probat. Ille qui dicit magistratū populi Romani, incidit in. l. Iulii. maiesta. vt in. l. i. ff. ad. l. Iulii. maiesta. nec mirū, cū in magistratu repræsentaretur imperator, sicut dominus repræsentatur seruo. vt. ff. de optio nelega. l. si Paphilo. & sicut in ministro ecclesię repræsentatur ecclesia. ff. de annuis leg. l. annua. §. Attitia. argumen. l. peto. §. mater. ff. de legat. secundo. & ideo iniuria facta ei, domino Regi, seu Imperatori videtur illata, siue imperio, cum in parte minister est. vt in Proœmio Institutio. nullus. & nullus dubitat, q̄ iniuriam factam imperio, & principi, ipse princeps vindicare potest, sicut Imperator. vt in. l. quisquis. C. ad. l. Iulii. maiesta. ¶ Pro cōtraria parte, quod nō potest ius sibi dicere. vt in dicta. l. vnica. ¶ Secundo: quia ex offensā iudex est factus inimicus. C. de in offi. test. l. liberi. & ff. de his q̄ testa. del. si inimicitia; & si est inimic⁹, nō debet ius dicere. vt. ff. de iniu. l. lex Corn. arg. in. l. pariter. C. de libe. caus. q̄a si aliq̄ defensio cōpeteret offendētī, nō admitteret eā, cū de ei⁹ defensioe admittēda nullo mō posset cogitare, sicut aliās dicit. C. de heretic. l. si

tie. l. si quis orthodoxe. in fine. ¶ Item, quia nō debet quis committi sui aduersarij potestati. vt l. si idē. ff. de iuri. omni. iudic. ¶ Et quia lex est expressa, quod si patitur iudex iniuriā, superiori suo illud debet nūtiare, vt puniat. vt in authenticā de defensione ciuita. §. si verō egerit. collatio. 3. ergo non poterit per se: quia si per se posset, non poterit ab alio. vt. ff. de furti. l. serui & filij. ¶ Quoq; facit: quia isti competit defensio, & debet audiri: Sed cū iudex assumit sibi accusatoris vel denuntiatoris personam, iudiciariā potestatem, quam habet, amittit, cū in eadem lite duplici non possit fungi officii. vt in. l. nemo. C. de assesso. ¶ Et videtur casus expressus in. l. fenatus. ff. de offi. præ. ¶ Cyn. in dict. l. vnica. C. ne quis in sua caus. 2. colum. pro solutione & intellecte. dicit, quod Iacob. de Aret. distinctionem facit. ¶ Aut delictum est notorium. ¶ Aut non. ¶ Si est notorium, non indiget inquisitione, sed sola puniendi coercionē, vt in. l. ea quidem. C. de accusatione. & tūc poterit punire, cū in hoc sit executor potius, quam iudiciarius ordo in talibus non seruetur. vt in. capitul. cū ad nostrā. de iure iura. & Bartol. in. l. confessus. ff. de custoreorum. & ibi Alexan. in additio. Nec potest respui vt suspectus: quia cū per appellationem non recedatur ab executore. l. ab executore. C. quorum appella. non recipi. meritō nec per recusationem, cū recusatio sit species appellatio. nis. vt in. d. l. non distinguemus. §. quidam. ff. de arbitris. & à quocunq; remouetur genus, & sua species. l. si causa cognita. C. de trālatio. & quia in notorijs delictis non intelligitur quis grauari. vt in. §. in manifestis. 2. q. 1. lex est enim quæ facit, non ipse. l. 1. C. ne liceat potentio. ¶ Secundo casu, quando delictum non est notoriū, aut iniuria est illata obtentu dignitatis, aut inimicitia personali, si dignitatis obtentu, potest inquiri, & punire: quia iniuriam suę dignitatis potest quilibet vlcisci. l. milites. §. retinētes. ff. de rem. l. l. continet. ff. quod metus caus. Et ad hoc faciunt omnia iura, quæ dicunt, quod iudex debet pati se contemni, & q̄ læsa maiestas est vindicāda, & iudex suā iurisdictionē defendere debet. vt in. c. & qui mēdicat. 25. distin. & c. si quis erga. 2. q. 7. & c. Guilifarius. 23. q. 4. ¶ Si verō illata fuit iniuria ex inimicitia personali. licet secundario pertineat ad diuinitatē, præualet principale, scilicet iniuria personalis. vt in. l. eū qui. §. si iniuria mihi. ff. de iniuri. & hoc casu non potest punire, sed potest facere, vt malefactor ponatur in tuta custodia, & successorī, vel principi querela referuetur. vt in dic. l. fenatus. ff. de offi. ci. præ. & in. l. capite quinto. ff. de adulte. & ita

dicit Cyn. q̄ disputat, q̄ soluit dictus Iacob. de Aret. ¶ Sed dicit, q̄ Petrus de Bella per. dicit, q̄ licet iudex possit prosequi iniuriā sibi factam, quatenus tangit interesse, & vtilitatē reipublicæ, ne possit dici suspectus, non tamē ipse solus debet ius dicere, sed debet aliū sibi adiungere: quia propter id, quod secundario tangit personā suā, habetur vt suspectus. quod satis æquitatis ratione defendi potest. ¶ Tamē Bald. ibi. in. d. l. 2. nu. 2. dicit, q̄ istud dictū Petri de Bella per. nō probatur per aliquā legē. & ideo dicit tenendū distinctionē supradictā Iacob. de Aretio. quam distinctionē Iacob. de Aret. approbat Abb. licet de eo, nec de Cy. nō faciat mentionē. in. c. dilectus. de pōnis. nu. 3. faciēdo differētiā inter iudicē ordinariū, & delegatū, & inter iniuriam notoriā, & occultā. Et idē tenet Ioā. de Plate. in. l. nemo carcerē. C. de exacto. tribu. libr. 10. nu. 10. in fine. vbi ait, q̄ cōmunis opinio est, quod potestas potest procedere cōtra delinquentē contra ipsum met potestatē, & eius familiares, si crimen est notoriū, vel cōmissum cōtra dignitatē officij, aliās non. & idē tenet Lucas de Pen. in. l. quinq; C. de decurio. lib. 10. colum. 2. ¶ Sed hoc credo intelligendū secundū Abb. in. d. cap. dilectus. nu. 3. scilicet q̄ potest cognoscere, si iniuria est notoria, quando pōna est in iure expressa. Secus autē quādo veniret imponenda arbitrio suo, quia tūc arbitrādo posset excedere modū. Nec excusat ibi notorietas delicti, maximē quia pōna iniuriarū secūdū ius cōmune regulariter est arbitraria. & istāmet limitationem & intellectū tenet idē Abb. in. c. 1. de maledi. num. 5. & ibi eius additionator dicit eā singularē, & nouā, & eā quoq; tenet Ias. in. d. l. qui iurisdictioni. ff. de iuri. om. iudi. nu. 3. ¶ Et Frānciscus Curtius ibi in additio. ad Alexan. in additione in parte, lege, nulli. quæ est in nu. 4. dicit q̄ potest, quādo est pōna à lege, vel statuto taxata, secus si arbitraria. & eā quo tenet Mōtal. in. l. si. titul. 15. libr. 2. for. ll. in parte. 10. marauedis. vbi vide cōgētem distinctionē Iacob. de Aret. in summa. ¶ Iudex verō delegatus, si iurisdictione sua nō impeditur, nō cognoscet sup iniuriā sibi illatā, sed per superiorē debet facere punire. Secus si iurisdictione sua impeditur, quia potest procedere contra impediētes, vt Abb. in. d. c. dilectus. & Archidi. in. ca. si quis erga. 2. q. 7. & Specula. in titul. de iudi. delegat. §. 5. verū. Itē ad eius. nu. 2. Et ita tenet Ias. in. d. l. qui iurisdictioni. nu. 3. vbi ait, q̄ si aliquis iudici delegato iniuriam personalem intulerit, non potest ipse eū punire, sed debet ad superiorē remittere. & hoc dicit esse tenendū, quicquid dicat Nicola. de Neapoli in lecturis Barto. in. l. spadonē, §. si ci-

§. si ciuitatis. per illū text. ff. de excusat. tutorū. & vi. Abb. in. c. 1. de offi. delega. nu. 6. & idem in expresso tenet Innoc. in. diēt. c. dilectus. de pœnis. Sed supradicta opinio, quod iudex quando est notoria iniuria, & certa pœna potest cognoscere, videtur intelligi, quando non applicatur sibi aliquid: quia si iudici aliquid applicaretur, puta decima, vel tertia pars, seu dimidia, vel sportulæ, nō esset eius cognitio: quia esset causa sua, etiam quoad utilitatem. ita tenet Bartolus singulariter in. l. si quis ex aliena. ff. de iudicijs. per gloss. in. l. de iure. §. 1. ff. ad municipal. Et ibi quoq; Barto. dicit, quod dixit in. l. 2. ff. si quis in ius voca. nō ierit. vbi in nu. 3. vers. tertium membrū. hoc examinat. Et idē dicit, q̄ si iudex sentit aliquod commodū, & debet habere aliquos solidos pro libra, q̄ tunc ipse non cognoscit an sua sit iurisdictio. per. d. gl. licet Gofre. in suis libellis determinet contrarium dicendo, quia per consequentiam habet istud cōmodū sportularum, non principaliter: de hoc agitur sicut in legatario, qui potest esse testis in testamento. vt in. l. qui testamento. ff. de testamen. & idem tenent Petrus, & Iacob. Butri. Sed opinio gl. plus placet Barto. ibi de iure. Nam vides, quod ratio ne alicuius affectio, licet ad iudicem non spectet aliquod commodū, nec incommodū, dicitur iudex incompetens: vt si est consanguineus, vel aduocatus. vt in diēt. l. qui iurisdictio. ni. in simili de iure eius non est cognitio, sed deberent eligi arbitri, vel superiori remittatur, vt de ea cognoscat. l. fina. C. de iudic. Tamen dicit Bar. q̄ in quibusdam locis de consuetudine hoc non seruatur, & ille seruaret consuetudinem loci vbi esset. & istam opinionem Bar. tenēt Ang. Saly. Fulgo. & Paul. de Castro in. d. l. 2. & Bart. & Bald. Angel. & Rapha. in. l. quidam consulebāt. ff. de re iudi. Bar. in. l. de iure. ff. de iudi. Bal. in. c. 1. in tit. an apud iudicem vel circa. & in. ca. imperialē. §. præterea tertio. de prohibita feud. aliena. per Federi. in vsi. feudo. & in. c. super literis. column. 13. de rescriptis. vbi illam glo. in. d. l. de iure. reputat ad hoc singula. idem tenet Angel. in. l. 1. C. ne quis in sua caus. & in. l. 1. C. qui pro sua iurisd. Anto. de Butri. in. c. cæterum. de iudic. & Cardina. Flor. in. c. pastoralis. de rescriptis. Mouetur Bar. & alij per rationem affectio nis, vt dictum est. Quæ similitudo ibi dicit Ias. q̄ sibi nō videtur bona in nu. 17. Nam propter consanguinitatē habetur maior affectio ad vnā personam, quam ad aliam: hinc est, q̄ si iudex esset æqualiter consanguineus partis vtriusq; , nō posset repelli: quia par affectio omnem suspicio nem tollit. vt in. l. non solum. §. de vno. ff. de ritu

nupti. Bart. & alij in. d. l. qui iurisdictio. Sed salarium, & sportulæ præstantur ab vtraque parte. & propter eas non magis afficitur vni parti, quam alia, vnde simile Barto. & aliorum, non videtur bonum. Et istammet opinionem tenet Alexan. in. diēt. l. 2. nu. 9. & dicit, q̄ idem sequutus fuit contra Bart. in. d. l. quidam consulebāt. ff. de re iudi. nu. 14. Ias. tamen more suo in. d. l. 2. ff. si quis in ius vocatus non ierit. nume. 17. ponit quinque opiniones, quas per te vide. Sed dicit, q̄ est tenenda secūda opinio, quæ est, quod propter commodum sportularum non prohibetur iudicare, q̄ sua sit iurisdictio, quam tenet Ioan. Andr. in additio. ad Specul. in titu. de citatione. §. 1. versicu. Item generaliter. & Bald. in. c. suspitionis. col. 3. de offi. deleg. & in. ca. ex liter. el. 2. de præsumptio. Et in hoc casu conclusio generalis est facienda secundum eundem. Ias. scilicet, q̄ quando dubitatur de iurisdictioe iudicis, q̄ ipse potest cognoscere an sua sit iurisdictio, siue ad eum spectet commodum sportularum, siue non. Quam regulam amplia secū dum eum, vt procedat etiam in delegato. vt in. ca. pastoralis. & c. super literis. de rescrip. & probatur in. l. præscriptione. secundum vnum intellectum. C. si contra ius vel vtili. publi. Et ita dicit, quod communiter tenetur, quicquid teneat gloss. in. c. accusatus. §. sanè. in verli. manifestè. de hæreti. in. 6. quam in specie reprobatur dominus Cardi. in. d. ca. super literis. Sed hoc de iudice delegato limita duobus modis, vt per Ange. ibi in. 3. column. vers. 6. fallit. & est quando obijci tur iudici delegato, q̄ eius iurisdictio est reuocata per secundas literas delegationis alteri factæ: quia an sit reuocata, vel non, ipse non potest cognoscere: imò arbitri eliguntur per partes. Sed opinio supradicta q̄ iudex non prohibetur iudicare, intellige in sportulis, & expensis, prout doctores dicunt: Secus est, quando iudici applicatur ex lege, vel statuto aliqua pars litis, vel pœnæ, prout in multis iuribus regalibus applicatur iudicibus pronuntiantibus, vel offensis, quia tunc de iure nō possunt cognoscere de causa, quia esset sua, maximè si commodum est magnum. prout Alexan. in. d. l. quidam consulebāt. numero. 14. Quod intellectum si esset verum, esset magna restrictio ad omnia iura regalia applicantia partem condemnationis iudicibus, vt de illis causis non possint cognoscere. Sed in contrarium est communis practica totius regni: quia iudices huius regni cognoscunt, & percipiunt commodum ex dictis legibus, vel statutis sibi applicatum, quæ consuetudo valet. vt tenet Bar. in. d. l. 2. & sequitur. Fran. de Aret.

con-

S V M M A R I V M.

consilio. 107. in. 3. colu. in fine. & Alexa. in addi. ad Bar. in. d. l. de iure. in princip. vbi dicit in hoc consuetudinem esse seruandam, quem vide. & si visus fuerit expressè suspectus, potest recusari. vt in. l. 1. titulo. de las recusat. in ordina. regali & quod ista consuetudo seruatur in practica tenet in expresso Felin. in diēt. capitul. super literis. de rescrip. column. 15. vers. fallit octauo. & dicit, quod ita tenet Ioannes. de Imol. & quod Bald. in. d. l. 2. ff. si quis in ius voca. non ierit, dicit istam esse meram veritatem, quod commodum sportularum, vel aliud commodum simile non impedit vt iudex cognoscat. Et sequitur Andre. siculus ibi. propter dictum Dyn. & aliorum. in. l. si cui. §. fina. ff. delega. 1. & quia ista incidentia non consideratur. vt in. l. cum proponas. C. de rebus credi. nihilominus dicit Felin. vbi supra, quod est sequenda gloss. in. d. l. de iure. ff. ad municipa. propter eius autoritatem, & suorum sequacium. & idem dicit quod sentit gloss. in. d. l. 2. & in. d. l. si quis ex aliena. Sed tu tene dictam practica & consuetudinem supradicta: quicquid Felin. dicat, quia sic vtitur, vt dixi.

13 Sed si iniuria non est notoria, nec pœna est certa in iure p̄ ea determinata, de sua offensa iudex non debet cognoscere: sed si est in ciuitate, seu villa vbi regit, alius sibi coniudex, ille debet cognoscere, & ad illū causam remittat, & processum iniuriæ. Quia vbi ius in diuiduum pertinet duobus, vno perdente, illud ius accrescit alteri cōsocio. vt in. l. cōmuni libero. ff. de operi. liber to. & in. l. vnica. C. de adēp. liber. tenet ad literā Bar. in. d. l. qui iurisdictio. nu. 6. & 7. Sed si ibi nō habet cōiudicē, capiat reū, & superiori causā remittat. vt tenet Bart. per text. ibi. in. d. l. senatus. ff. de offi. præsi. nu. 4. & tenet Ang. de Aretio. in. l. sciendū. ff. de appella. in principio. vbi dicit, q̄ dictū Bart. sic debet intelligi. quod nota. Tamen si inter suos familiares quæstio versatur, de ea potest cognoscere, quia cessat ratio suspitionis. Secus si verteretur inter prouinciales, & familiares, quia est suspicio, quod magis faueret familiari, quā prouinciali, & hoc nō est, quādo vertitur inter familiares. vt tenet Bar. in. d. l. senatus. Et de delicto, vel iniuria cōmissa per suū officialē potest cognoscere, quādo eā fecit ratione officij, & eū punire. & in casu. c. 9. in frā cod. ibi, que los castigue. & ibi dicā. Ista regula, quod iudex potest cognoscere de sua causa,

14 & iniuria, vt dictū est, limitatur decē modis. vt per Ias. in. d. l. 2. ff. si quis in ius voca. nō ierit. nu. 20. vsq; ad. 30. & Felin. in. d. c. super literis. de rescriptis. ponit quoq; quatuordecim fallentias, quas per te vide.

- 1 In procuratorem non potest constitui potestas de curio, siue consiliarius, alias punitur constituens, & consiliarius recipiens, exilio damnatur.
- 2 Procuratoris officium, an sit vile.
- 3 Doctores, licentiati, seu milites procuratoris officium recipientes, infames videntur, & non gaudet privilegio notisibilita. Fallit in procuratore principis, episcopi, vel fisci.
- 4 Prosoneta contractuum illicitorum, priuatur honore, & nobilitate.
- 5 Tabellionatus officium nō licet consiliarijs potestatibus assumere.
- 6 Procuratoris officium ante assumptum dimittere debet potestas, dignitate superueniente.
- 7 Infamis, an potest esse procurator, arbiter, & tutor nu. 23.
- 8 Potestas nō recipiens mandatum, an puniatur.
- 9 Decurio, vel alius potens in officio, vel dignitate præstans patrociniū litiganti, vel suscipiens in se actionem, an puniatur.
- 10 Iudices, nec sui officiales, nec familiares non possunt esse procuratores officio durate, tam ad negotia, quā ad lites.
- 11 Patrociniū familiaris potentium impetras, an incurrat in pœnam.
- 12 Quid in procurante habente dictum patrociniū familiaris alicuius potentis. nu. 14.
- 13 Procuratorē nemo potest dare potentiorē ad uersario suo, alias punitur.
- 15 Inuocās auxilium mulieris nobilis non puniatur pœna. l. 1. C. nec lice. poten.
- 16 Pœna. d. l. 1. C. nec liceat potē. habet locum tā in reo, quā in actore.
- 17 Lex pœnalis loqns in actore, habet locum in reo.
- 18 Pœna. l. 1. C. nec lice. potē. habet locum, siue palam, siue occulte procurauerit, seu patrocinetur per interpositam personam, semper lites.

N

Quoq;

Quoq; incidunt in poena illi, qui faciunt scribi literas per dominos priores inferioribus iudicibus.

19 Comitatus, qui faciunt civem emere aliquam rem pro eis, ut sub titulo civis non subsint oneribus eis impositis, puniuntur.

20 Fallentia ad dictam. l. 1. C. nec lice. poten.

21 Infamis, licet potest esse procurator, tamen inuito reo, non poterit respondere positionibus.

¶ Vi. nu. 23.

22 Principalis persona, & non procurator, tenetur respondere positionibus, si asserit, quod dominus litis est fidelis. Et ita iudex debet facere, si dominus litis est in loco: si vero est absens, debet mitti ad iudicem, ubi principalis est, ut faciat respondere. Et cuius expensis fiat, vide hic.

24 Infamis non potest esse procurator illustrium personarum, nec episcoporum, nec advocatus, nec notarius principis.

25 Procuratoris officium infamat, sententia sequenda.

Procuradores.

1. si quis procuratorem. C. de decurio. lib. 10. ubi habetur, quod potestas, et decurio, siue consiliarius curie non potest constitui procurator, alias constituens punitur iudicis arbitrio, omni repulso privilegio: & iudex, seu consiliarius recipiens, danatur exilio. secundum Ioa. de Plat. ibi. Quia consilij, potestates, & iudices debent intendere eorum nobili officio, & non distrahi per vile officium procuratoris. Et quod officium procuratoris sit vile, tenet gl. in §. eas vero exceptiones. In tit. de exce. & ibi Ang. nu. 1. & tex. in l. si quis procurator. ff. de decu. & tex. in l. 7. tit. 6. part. 7. Et Bart. ibi in d. l. si quis procurator. dicit quod est vilissimum. & ideo nullo modo advocati volunt esse procuratores, nec eis licet, ut non danetur eorum fama, & Angel. in d. §. eas vero. dicit, quod doctores, et licentij, & milites, qui onus procuratoris recipiunt, videntur infames. Et doctor, vel alius nobilis exercens officium procuratoris, non gaudet privilegio nobilitatis, ut Iaco. rub. in d. l. si quis procurator. num. 1. & ibi Celsus in apostillis. Quod fallit in procuratore principis, officium cuius non est vile, imo est dignitas. ut Ludo. Roma. in singula. 805. & rube. ubi supra. Quod am-

pliat in procuratore episcopi, vel fisci. ut tenet Zacharias in additio. ad Abba. in c. deputati. de iudic. in additio. quae est in nu. 6. in parte. de iure civili. Et idem dico de profoneta, quia si nobilis est profoneta contractuum illicitorum priuatur

curadores, ^c ni te. tenet Roma. singula. 722. Multo minus licet consiliarijs, & potestatibus assumere officium tabellionatus, quod est vile officium. secundum Plat. in d. l. si quis procurator. Et officium procuratoris antea assumptum dimittere debet superueniente dignitate. secundum eundem. Quia procurator potest esse quis, licet sit infamis. secundum gl. & Ang. in d. §. eas vero. & etiam arbiter potest esse. gl. in c. cum vicesimum. de offi. delega. & tutor. ut in d. l. par. quae istos tres casus ponit. & Ang. ubi supra. Et ratio est secundum eundem, quia est onus. per text. in l. sed & milites. §. sed & ignominia. ff. de excusa. tur. & ibi Cy. & Bal. & infra late dicitur. Sed circa istum text. dubitatur, si iudex, seu familiaris suus recepit mandatum, an puniatur? Dic quod non, nec das, si non vitur eo: quia sola attentatio non punitur, cum tale crimen non sit de atrocioribus. ut tenet Lucas de Pena. in d. l. si quis procurator. & est glossa. in l. 1. C. ne liceat potestio. in verbo, advocassent. & in l. 1. §. hac verba. ff. quod quisque iuris. & ibi Ang. & Paul. de Cast. Ille tamen text. & d. l. si quis procurator. & l. curialis. C. locati. loquuntur in procuratore ad negotia. Quid autem in procuratore ad lites? lo. de pla. ibi in d. l. si quis procurator. dicit, quod decurio, vel alius potest in officio, vel dignitate, praestare patrociniū litigati, vel in se suscipiens actionem, punitur iudicis arbitrio, & litigator in amissione causae. ut in l. 1. & 2. C. ne liceat potestio. & hoc per sententiam. ut Ang. ibi. & tex. noster loquitur quoque in procuratore ad iudicia, ibi, *delos pleytas y causas*. & sic quod non solum non potest esse procurator ad negotia verum etiam nec ad iudicia, alias punitur. Quia habentes merum, vel mistum imperium, non possunt esse simplices procuratores. ut Bal. in d. l. 1. C. ne liceat potestio. quia secundum eum ibi, interest minorum, ne opprimantur a maioribus: & non solum interest minorum, sed totius rei publicae, quod dicit esse notandum. Et quod istud caput, & iura similia loquantur in potentioribus ratione officij talis, quod possit inferre minacem furorē. tenet Ang. in d. l. 1. propterea dicit, quod officialis in civitate existens, qui ratione officij tale furorē inferri potest, si praestat patrociniū alicui priuato litigati, vindicatur in eo poena illius legis. Et ratio quare fuit factum istud caput fuit, ut dictus terror evitaretur. Nec requir-

quitur, quod patrociniū palam praestetur, sed tamen praestari promittat, ut de rigore habeat locum haec poena ex generalitate literae, licet non de aequitate. ut tenet glo. ibi, in verbo, advocassent. Quinimo veditat sibi locum, secundum Ang. ibi, si impetratur patrociniū familiaris potentium, ut patet in litera: ut dicit, potentiorum dominorum opibus nitetur. & gl. exponit, illorum de domibus quia nomen, domus, non potest conveniri aedificio, sed accipitur pro illis de familia. secundum Salyc. quem sequitur Alexan. in d. l. 1. num. 3. & idem probat noster text. inquit dicit, *ni sus officiales, ni familiares*. Et ideo secundum eundem Ang. teneas, quod in lite civili, vel criminali, quam habes, non impetres patrociniū familiarium iudicum: quia hoc detecto, incurres poenam illius. l. & etiam advocans punitur. ut ibi Bart. in expresso tenet, quod si quis procurat habere patrociniū familiaris alicuius potentis, incurrit in dicta poena. Sed Fulgo. tenet contrarium, & cum eo transit Paul. de Cast. ibi. quia textu. in l. 1. C. si rector provinciae videtur potius probare contrarium: quia tunc familiares faciunt locum illi titulo, quando rector dedit operam, & quia non est eadem ratio in familiaribus, quia facilius audiuntur potestates, quam eorum familiares. Alex. ibi in d. l. prima. num. 4. dicit, quod opinio Bar. est vera per illum text. in verbo, domorum. qui recepit expositionem iam dictam: & quia id, quod fit a familiaribus, praesumitur fieri cum scientia domini. ut in c. constitutus. de testibus. & Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipse. ff. de novi oper. nuntiatio. Sed contra Alex. tenet ibi Ias. in dict. l. 1. & dicit forte esse melius. Et pro opinione Ias. potest facere: quia titulus. C. de his qui potentio. loquitur de praestante, & recipiente in se cessionem actionis. & l. prima. C. ne liceat potentio. & isti text. loquuntur de patrociniū praestante, & advocante, & sic quod differunt. Et cum dict. l. prima concordat tex. in l. 16. tit. 10. for. lib. primo, ubi nemo potest dare procuratorem potentioris alicuius sui. & ibi Motal. ubi dicit, quod qui sibi advocat potentioris patrociniū in terrorem alicuius, causam amittit, & potentior punitur. Et non intelligitur de quolibet potentiore, sed de eo, qui ratione officij, ut dictum est minacem furorē ostendere potest, & est terribilis alicuius. Et Abba. in capit. ex parte, de aliena iudic. mutand. caus. facta. num. 9. dicit quod non sufficit quodlibet officium ad hoc, ut quis incidat in poenam. d. l. primae. C. ne lice. potentio. ut probatur in l. 2. C. de advoca. diverso iudic. ubi decurio potest esse advocatus, & potest patrociniū impedere litigatoribus, sed intelligitur in habentibus magnū

officium, puta merum, vel mistum imperium. ut in l. pe. ff. de alie. iudic. mutā. caus. fact. Bart. tamen tenet, quod incurrit in dictam poenam, etiam si inuocat auxilium potentioris, qui non habet officium misti imperij, ut puta, si aliquis actor iret ad priores, & faceret, quod ipsi intercederent pro eo ad capitaneū, vel potestatem, quod ius suum perderet per dict. l. primam. Quod dicit esse notandum, quia saepe occurrit, ut tenet ipse in l. cum miles. ff. de alie. iudi. mutā. caus. facta. num. 1. ver. & nota. Sed credo, quod isti priores habebant officium iudicandi, quia aliter dictum Bart. non potest stare: quia non loquitur glossa. communiter approbata in d. l. prima secundum Alexand. ibi, nisi de potentiore ratione officij iudicandi, licet glossa. senserit contrarium in d. l. cum miles. & male secundum eundem Alexandrum in dicta lege prima. Adde, quod non habet locum dicta poena in muliere, puta si aliquis inuocat auxilium alicuius mulieris nobilis, ut pro eo intercederet ita tenet Baldus in consilio. 226. in tertio libro. & tenet additio. Abba. in dicto capitulo ex parte. de aliena. iudic. mutā. causa facta. quod nota. Quam legem primam extendit, ut non solum habeat locum in actore, sed etiam in reo, secundum Cyn. Angel. Bartol. & moder. ibi. Quavis glossa. in rubrica. C. de his qui potentio. & in l. penulti. ff. de aliena. iudic. mutā. caus. fa. teneant, quod solum habeat locum in actore, confirmatur per Iaso. in d. l. prima. dato, quod dicta lex loqueretur in actore, cum tamen generaliter loquatur, debet extendi ad reum, cum sint correlatiua. Quia lex correctoria loquens in vno ex correlatiuis, intelligitur etiam loqui in alio. l. fina. & ibi Barto. C. de indic. vidui. tollen. Et quia lex etiam poenalis loquens in actore, habet locum in reo. glossa. in l. per intervallum. ff. de iudic. & glossa. in capitul. primo, de confessis. in 6. Et extendit istud caput, & dicta. l. prim. & similes, etiam si palam, siue occulte procuraverit, et vel patrocinetur etiam per interpositam personam vel per literas. secundum Bartolu. & Paulu. ibi. qui dicunt, quod facit contra eos, qui faciunt scribi literas per dominos priores inferioribus iudicibus. ut in capitulo. 21. infra cauetur, quia incidunt in constitutionem. Et idem tenet Barb. in capitul. 1. de offi. delega. columna. 26. versic. & in quantum. ubi miratur de Bartol. & Anto. & de Anchara. & de alijs maximis iuris peritis, qui non allegauerunt Iano. ibi. in dict. capitul. qui recte tenet in quantum dicit. Item si dolo quocumque modo illato, cum & his modis iurisdictionis turbetur allegando dict. l. primam. C. ne lice. po-

19 ten. **C** Similiter incidunt comitatenses, ꝑ qui faciunt ciuem emere aliquam rem pro eis vt sub titulo ciuis non subsint oneribus eis impositis, nam puniuntur in amissione talis rei empta, quæ debet publicari. ita notat Barto. in l. prima per illum text. C. de nauis. non excusan. libro. ii. quod sequitur Iaso. in dicta. l. prima, in principio. **Q**uam regulam ipse ibi limitat aliquibus 20 modis. **P**rimo, nisi ille, qui assumpsit patrocinium potentioris litigaret cum æque & pariter potentiore, quia tunc videtur fecisse non vt metum inferat, sed vt excludat. l. cum pater. §. titio ff. de lega. 2. secundum Paul. Alexan. & Iaso. ibi. Quod dicit Paulus de Castro, quod vidit de facto Bononiæ in personam cuiusdam mulieris viduæ, quæ habebat litem cum vno magno doctore, qui poterat videri potentior ratione & respectu eius, cum ipsa esset destituta auxilio cuiuscunque, quæ ideo aduocauit patrocinium cuiusdam magni doctoris, qui erat magnus instatu & non consueuit patrocinari, sed illud patrocinium libenter assumpsit, vt illam mulierculam defenderet, non videtur fecisse contra dictam legem. Et idem in expresso tenet dicta lex decimafexta, titulo decimo, foro legum, libro primo. in fine. ibi. *E si el pobre omiere pleyto con hombre poderoso, pueda dar por si tan poderoso hombre como es su contendedor.* & ibi Montalius. **S**ecundo limitatur, vt procedat, vt dictum est, in potentiore ratione officij. Secus si est potentior alia ratione, puta diuitiarum, vel quia sit de primatibus ciuitatis secundum glossam ibi. & in dicta lege prima. C. de his qui poten. & glossa. Abba. & doctor. in dicto capitulo finali de alienatio. iudic. mutan. causa facta. Specula. in titulo de cessio. action. §. primo. columna prima. **T**ertio limitatur, nisi esset officium, ex quo verisimiliter timor non incurritur a cessante ratione illius. l. puta, quia esset tabellio, qui est iudex chartularius secundum Bald. in l. 2. C. ne lice. poten. in fine. **Q**uarto limita in causis criminalibus, in quibus ingeritur poena sanguinis: nam licitum est sanguinem suum qualitercunque redimere. l. 1. C. de bonis eorum, qui mort. sibi consciu. glo. & doctores in l. transigere. C. de transa. & in l. 20. tit. 1. part. 7. **E**t quia supra tetigi, ꝑ infamis potest esse procurator, tamen inuito ꝑ reo non poterit respondere positionibus: quia principalis persona est legalior, quam procurator, cum sit bonæ famæ. est pulchrum & notabile dictum Bald. in l. 1. C. de senten. pe. columna. refert, & sequitur additio Angel. in dict. §. eas verò. in l. titu. de exceptio. Quod probat textu. in l. 22. titulo. 5. partit. 3. vbi si pars ꝑ aduersa vult, quod

principalis persona, & non procurator respondeat positionibus, quia asserit, quod dominus litis est fidelis, & homo, qui veritatem non negabit, & procurator est seditiosus, tenetur respondere, & iudex tenetur ita facere, & iubere, & cogere dominum litis, si est in loco. Si verò est absens, debet mitti ad iudicem, vbi principalis est, vt faciat respondere. Et vide Cy. singulariter in l. reos. C. de accusatio. vbi dicit, quod in casu isto nunquam boni iudices, & assessores patiuntur se lædi per procuratores, & aduocatos: quia principalis debet iurare, & si non comparet, procedant contra eum, sicut contra contumacem. **S**ed cuius expensis debet mitti ad iurandum? Andre. sicul. Barb. in capitul. constitutus. de fidei iusso. columna. 5. dicit, quod expensis remittentis, & quod ita consuluit Domi. in capitulo. præsentium. de testi. in. 6. **S**ed tu vide Paul. de Castr. in l. sed hæ personæ. §. defendere. ff. de p. cura. & Ias. in l. prætor ait. §. etiam is. ff. de edendo. vbi tenent, quod debet mitti sumptibus absentis ad iurandum. de quo, licet non sit de materia nostræ glossæ. **V**ide Saly. in l. generaliter. §. his præsentibus. C. de rebus credi. vbi tenet in hoc resolutionem, dicendo, quod expensam nuntij debet facere is, cui defertur iuramentum, quia sui gratia ad eum mittitur, cum iudex possit mandare, vt personaliter compareat: & quia tales expensæ, si fuisset præsens, nõ essent necessariæ. Alia verò expensæ, puta actorum, sub quorum testificatione debet recipi, expectat ad deferentem. quod nota, & vide. **A**d materiam procuratoris infamis si redeundo, dico, quod gloss. in capitul. cum deputari. de iudicijs. tenet 23 contrarium, ꝑ dicendo, quod infamis nõ potest esse procurator. Abba. ibi. numer. 6. dicit, quod contrarium est verum de iure ciuili. per. d. §. eas de iure verò canonico tractat latè in cap. imperatorum. de iura. calu. nu. 9. vbi indistinctè putat, quod infamis, etiam infamia facti, nõ potest esse procurator, vel oconomus ecclesie, vel ipsorum clericorum, etiam pro patrimonialibus. vt probatur in cap. iudicatum. 89. distin. vbi dicit, quod hoc officium debet committi clericis probatis, & sic bonæ vitæ, & nulla suspitione notatis: & debet tales probos eligere, vt euiteatur suspicio, quæ oritur ex conuersatione cum suspectis. Quæ ratio militat quoque in procuratore ad negotia. vt tex. in. d. c. imperatorum. cum indistinctè loquatur: quia a laicis debet esse segregata conuersatio clericorum. 2. q. 7. laicos. & multò fortius a suspectis, vt eos non promoueant ad negotia sua. **S**ed in laicis, & sic de iure ciuili, satis putat infamem admitti, siue sit nota

tus

tus infamia iuris, siue facti per. d. §. si. de excep. in l. titu. & sic remanet, quod de iure Canonico infamis non potest esse procurator, secus de iure ciuili. & sic intellige gl. in. d. c. cum deputati. vt procedat de iure canonico. **S**ed tu dic, ꝑ infamis non potest esse procurator illustriū personarum ꝑ nec episcoporum. vt in. capitul. fi. 3. quæstio. 5. & tenet Peregrina in parte, infamia quæstio. a. Et ibi vid. per Bonifacium differentiam inter alias personas, hoc est, quia officium quantuncunque vile, dicitur dignitas, quando sit principe mandante, seu superiore. tex. est singul. in. l. nemo perfectus. C. de dignita. lib. 12. & sic verificatur. d. l. de mada. princip. tenet Roma. in singula. 805. **E**t an potest esse procurator ad negotia, vi. Paul. de Castro. consilio. 222. **T**amen in curia Romana non potest esse procurator: quia infamis non potest ingredi urbem. vt Bald. in. d. l. sed si milites. §. in nomine. **E**t infamis non potest esse aduocatus. vt in l. 1. ff. de offi. asse. & per Bar. in. l. 1. §. hoc edicto. ff. de postulan. & in. §. ait prætor. vbi glossa. in verbo, certis. dicit differentiam esse: quia officium aduocationis est honor, quia eis dantur multa priuilegia, sed procuratio est onus. **N**ec potest esse notarius principis, quia proprie dicitur habere dignitatem, secundum Barto. in. d. l. 1. C. de dignit. lib. 12. aliàs bene potest esse notarius: quia potius dicitur habere officium, quam dignitatem. Bart. in. l. prima. C. de manda. princip. & in. l. hac lege. C. ad. l. Iulian. repet. **N**ec potest esse notarius infamis banchi publici. vt Bartol. in dictis locis. & Alexan. in consili. 80. in. 2. parte consiliorum. **E**t quod supradictum est officium procuratoris ꝑ infamare, dic hoc esse verum sententia secuta. vt tenet dictus Zacharias in addi. ad Abba. in dic. cap. cum deputati. de iudi. q. nota. aliàs secus.

S V M M A R I V M

- 1 Solicitator aduocatus, & procurator equiparantur.
- 2 Aduocati procuratores dici possunt: & dispositum in aduocato, habet locum in procuratore.
- d Solicitadores. d Quia sollicitatio facit negotium dici ipsius sollicitatoris. Specula. in titulo. de iudi. §. 2. versicul. curauero & sollicitudinem. numero. 21. & omnia, quæ dixi supra in glossis, possunt hic adaptari: quia aduocatus ꝑ procurator, & sollicitator equiparantur. vt in capitul. 1.

3. q. 7. & in. capitul. Romana. §. neq; etiam. de foro competen. lib. 6. & tenet Specula. in titulo. de salar. §. 2. versicul. sed nunquid. numero. 3. & in capitul. quia episcopus. §. q. 3. & glossa. in. l. 1. C. mandati. vbi aduocati ꝑ procuratores dici possunt: & dispositum in aduocato, habet locum in procuratore. tenet Andre. Barb. in addi. ad Abba. in. capitul. pastoralis. de iudi. in additio. quæ est in numer. 4. in parte, quod sic. **E**t. l. 1. §. aduocatos. ff. de vari. & extraordi. cogni. tamè vsus loquendi se habet in contrarium: quia solum iurisperiti allegantes in iure, dicuntur aduocati: alij autem ignari legum proponentes simpliciter factum nominantur procuratores: & ideo si terminus aduocatus reperitur in statutis, vel in decretis, non intelligitur procurator, quia communis vsus loquendi se habet in oppositum. tenet Lanfran. de Oria. in repet. capitulo. quoniam contra. de probatio. in parte, testium depositiones numer. 177. quoque differentia est inter eos: quia aduocare, est honor: & procurare, est onus. tenet gloss. in. l. 1. §. ait prætor. in verbo certis. ff. de postula.

e **Pleytos.** c Non solum prohibetur, potestas, seu decurio, & eorum officiales, & familiares esse procuratores ad negotia. vt in. d. l. si quis procuracionem. C. de decur. lib. 10. sed etiam prohibentur ne sint procuratores, vel sollicitatores ad lites nec ad iudicia, aliàs puniuntur arbitrio iudicis. vt Platea. ibi, versiculo & nota. vt dixi supra in gloss. *mi procuradores.*

f **Otros juezes.** f Vi. tex. in. l. fi. C. de assesso. in fin. & gl. in. l. consiliarijs. ff. eod. titulo. de assesso. in verbo, non prohibentur.

S V M M A R I V M

- 1 Verbum, potest, an inducat necessitatem. Et vide hic multa de hoc verbo.
- g **Puedan.** g Scilicet si voluerint, quia ad hoc non coguntur, nec tenentur in syndacatu, si non faciunt: quia istud verbum, potest, ꝑ positum affirmatiuè in legibus, & in rescriptis, vel in contractibus, nunquam importat necessitatem præcisam, sed causatiuam. facit. l. si mandauero. §. si. ff. manda. & in. l. sæpe. ff. de offi. præsi. tenet Bar. in. l. gallus. nu. 4. ff. de lib. & posth. **S**ecus quando ponitur in vltimis voluntatibus, quia tunc verbum, potest, necessitatem inducit. vt gl. in. d. l. sæpe. Et hoc verum, quando

quæ verbū potest, ponitur in oratiōe dispositiue per se principaliter: secus si poneretur incidenter per modū cōditionis, vel causæ. vt in l. i. ff. d. iniusto ru. & ibi glos. & hoc quæ verbū, potest, refertur ad hæredem, quia tunc importat necessitatem præcisam.

gl. in. d. l. peto. secundū Iaf. in d. l. gallus. nu. 27. Et idem est quando verbum potest ponitur in dispositione negativa quia tunc inducit necessitatem præcisam, quia priuat potentiam. vt glo. singu. in. ca. i. in verbo, non potest. de reg. iur.

in. 6. quæ istam differentiam facit & Bar. vbi supra. & in. d. l. i. ff. de iniusto rupt. nu. i. & ibi per Ale. in addi. De qua additione vide per Ale. & Iaf. in. l. i. q. seruius. ff. de conditione causa data, nu. 6. Sed quando ante verbum, potest, præcedit negatio posita ab non habente potestate præcisam priuandi, quia ponitur à priuato pacifcente non importat præcisam necessitatē. Ita Iaf. in. d. l. gallus. nu. 23. Secundò non importat necessitatem, licet ante verbum, potest, præcedat negatiua, quando resultaret absurdus intellectus, nam tunc importat solum præsumptionem. vt Abb. in. c. quāto. de præsumptio. quod dicit esse notandum ad saluandum dictū testis, prout tenet Iaf. vbi supra. Conclusionē Bart. q. verbum, potest, affirmatiue prolatur in legibus, contractibus, & rescriptis, nunquam importet necessitatem præcisam, sed solum causatiuam. Limita, quando verbum, potest, est relatum ad iudicem, vt in isto capitulo, tunc importat necessitatē præcisam, quando ab eo petitur. ita Angel. & Fulgo. in. l. i. ff. de iuri. omni. iudi. per illū tex. cū gl. in verbo, potest, qui addit, & debet. Et in fauorem Angel. & Fulgosi. facit quod tenet Bal. in. d. l. gallus. quod si statuto cauetur, q. potestas possit inquirere de quocunq; maleficio, licet vtatur verbo, possit, tamē importat necessitatē, q. iudex teneatur inquirere, aliās punitur in syndicatu de negligentia. quod est notabile secundū eū, & Rapha. Cū ibi sequitur, quia iurisdictio importat necessitatē. vt in. d. l. i. ff. de iuri. omni. iudi. Sed Alexā. in. d. l. gallus.

solicitadores d de los tales pleytos, y causas q dētro del termino de su jurisdiciō se tratarē, ni ayudarā a psona q sea de fuera de su jurisdiciō, aun q el negocio se trate en

nu. 4. dicit, q. nō putat verū dictū Bald. quia iudex regulariter nō pōt per viā inquisitionis procedere, sed per viā accusatiōis. vt in. l. rescripto. §. si quis actiōe. ff. de muner. & hono. & in. l. 2. §. si publico. & ibi Bar. ff. de adulte. vbi ponit fallentias. si igitur statutū disponit, q. possit inquirere de quibusdā maleficijs, apparet, q. nō ponit regulā, sed fallētiās.

Præterea cōtra Bald. & Rapha. est text. in l. nō quicquid. & ibi Bal. ff. de iudi. & ibi expressius Ange. dū ait, q. si statutū dicit, q. iudex

ex iudicio famæ præcedentis de maleficio cōmissio possit ponere reū ad torturā, nō facit iudicē teneri eū nō ponere ad torturā, qui dicitur emanasse illud statutū ad tollēdas opiniones cōtrarias doctorū super illa quæstione, vtrū fama sit sufficiens iudiciū ad torturā. Vñ dixit Alexā. vbi supra, q. licet dictū Bal. sit in se verū, quādo procedit statutū per modū regulæ, secus per modū fallētiæ, quia nō possit sustineri, licet magna sit autoritas. Bal. Quā opinio. Alexā. sequitur Iaf. ibi. nu. 26. vbi quoq; ipse dicit, q. dicta limitatio Bal. nō sit vera. per. d. l. nō quicquid. & per. l. i. C. quomo. & quādo iudex. & per. tex. in. l. sæpe audiui Cæsarē. ff. de officio præsi. vbi verba imperatoris fuerūt relata ad iudicē, & tamē verbum, pōt, parte petēte, nō importat necessitatem præcisam. Et ad tex. in. d. l. i. ff. de iuri. omni. iudi. respondet, q. ibi stat propriē, dū dicit postea absq; sub auditione glossæ: quia tex. ibi vult ostendere quātā potētiā habeat officii iudicis, & sic quātū possit, nō autē, an teneatur. Secundò limita, quando diceretur, possit, & debeat, ista verba geminata simul posita importāt necessitatē præcisam. vt in. c. i. in verbo, possumus, & de beamus. vt ecclesiasti. benefi. & in. l. prætor. in principio. ff. de edēdo. & in Clemē. secunda, cū glo. in verbo, debēt. de statu mona. Facit tex. in ca. eā te. de rescrip. ibi, mandatū dedimus & præceptū. licet ista nō sit propriē limitatio, quia est propter verbum, debet. Tertio limita, q. si episcopo datur potestas dispēsandī cōtra ius per verbum, pōt, intelligit q. si dispēratio sit necessaria ecclēsiæ,

clēsiæ, vt notatur. i. quæst. ca. exigunt. tunc episcopus potest præscōmponi per superiorē ad dispērandū, & sic tunc verbum, potest, importat necessitatē præcisam. Ita Archidi. singulariter in. c. cū ex eo. de electio. in. 6. & ibi Ioann. Andr. in nouella. vt refert. Iaf. in. d. l. gallus. nu. 26. & ibi sequitur Franciscus de Are. tio. 2. col. versic. & ad materiā. Quarto limita, quādo verbum, potest, est prolatur à legislatore, tunc importat potētiā, & voluntatē, & non actū, & sic necessitatē, est verū, quādo refertur ad iudicē, vt dictū est in. i. limitatione. Secus quādo refertur ad partē, quia tūc significat necessitatē, & potētiā deductā ad actū. vt est tex. notabil. in. l. 3. §. si quis acceperit. & ibi Barto. ff. de statu lib. & plenius in dicta. l. i. ff. de iniust. rap. & Bal. in. l. 8. q. C. de institu. & substitu. & sentit Franciscus de Are. vbi supra, in versu. in gl. posito. & ibi Iaf. num. 16. Quinto limita, vt dixi. quādo ponitur verbum, potest, præcedere negatione, & sic nō potest: quia inducit necessitatē præcisam, & priuat potētiā. per. d. glo. ordinaria. in regula. i. de regul. iur. in. 6. & Bar. in. l. de his. de transa. & Bal. in. l. i. col. penul. C. qui admitti. & sic infert Franciscus de Are. & Iaf. q. si iudex concedat secundā dilationē sine causæ cognitione, quod cōcessio est ipso iure nulla. cūm tex. dicat in. l. i. C. de dilation. prius quā semel tribui nō pōt. & verbum, potest, cū negatiōe præcedente inducit necessitatē præcisam, & potētiā priuat. Quoq; facit illud, qd tenet Bart. in l. cūm lex. ff. de fideiussio. n. 6. vbi tenet, q. si statutū dicit, q. mulier, vel minor nō possit cōtrahere sine cōsensu duorū propinquorū, q. si cōtrahit sine eorū cōsensu, talis cōtractus nō valet adeo, q. impeditur naturalis obligatio: quia dicendo, nō pōt, aufert facultatē, & potestātē contrahendi. Quod facit ad. l. 54. & ad. l. 55. & ad. l. 61. de Toro, vbi mulier non pōt cōtrahere, nec se obligare, vt ibi cauetur. Adde quoq;, quod tenet Abb. in. c. i. de causa posse. & proprie. vlti. not. vbi cōtra partē inauditā nil possumus diffinire, & sic negatiua ibi præponitur, verbo, pōt, & sic est necessitatis præcisæ, & remouet potētiā. Vnde secundū Iaf. vbi supra. nu. 18. est tex. q. etiā papa, vel imperator nō possunt, parte nō citata, causam diffinire, etiā de plenitudine potestatis. vt ibi plenius per Abb. & tex. in Clē. pastoralis. §. ceterū. de re iudi. & Bald. in. l. i. C. de legibus. Et vi. Ang. singulariter in. l. si accusatoribus. C. de accusat. vbi tenet, q. papa, vel imperator etiā de plenitudine potestatis nō possunt in sententia supplere defectum citationis contra nō citatū, quia aufert sibi ius defensionis

q. est de iure naturali, & immutabili. vt in dict. Clē. pastoralis. §. ceterū. & latissime per Ioan. monachū picard. Card. in gloss. extrauagan. in extrauaganti, quæ incipit, Rem non nouam. in titu. de dolo. & cōtuma. in verbo, non obstantibus aliquibus priuilegijs. vbi mirabiliter. & per Abba. in. c. cū olim. de re iudi. nu. 20. cū sequētib; vbi vide quid in notorijs, an in eis procedatur sine citatiōe. & Mont. in. l. i. titu. de las herencias. for. ll. lib. 3. in gl. magna. col. 18. cū sequētib;. & Oldra. consi. 43. Franciscus de Are. cōsi. 62. Alex. in. l. de vno quoq;. ff. de re iudic. & pbat. tex. in capitul. nos in quēquam. & c. Deus. 2. quæstio. prima. & in. ca. quæ notorijs. ea. caus. & quæst. & text. in capi. iudicas germanum. 3. q. 9. & capit. accusatum. de simoni. ibi, necesse habuimus citandi. Quod est verum, nisi in aliquibus casibus, in quibus iudex priuatus potest procedere sine citatione. vt per Maria. in rubrica d. dilatio. folio. 30. Adde quoq; quod notat Abba. in cap. i. de fide instrum. in. 2. notabil. vbi tenet, q. papa vel imperator, nō potest de iure scripturæ nō authenticæ in præiudiciū alterius partis, ex quo ibi in tex. negatiua præcedit verbum, pōt, & sic denotatur necessitas præcisæ, & remotiō potētiæ: qd intellige, vt ibi per eū. In simili adde ad supradicta qd tenet Anto. de Butri. in. c. præterea. de dila. col. 5. vbi dicit de facto dixisse, quod si statutū disponat, q. iudex non possit exercere iurisditionem suā ultra limites suæ iurisditionis, quod tunc nō poterit pronuntiare se iudicem competentem, quādo per hoc excederet terminos suæ iurisdictiōis, & sententia esset nulla, per ea, quæ notantur in capi. si iudex, de sentē. excommu. in. 6. Et hoc dictū pro singula. sequitur Alex. in consilio. 77. in. 3. volumi. nu. 3. & ita limitatur regula. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. & l. 2. ff. ne qui eum qui. Sed contra istam communem regulam ab omnibus indifferentur approbatam facit tex. foriter in l. obligari. in principio. ff. de author. tutor. vbi text. dicit, quod pupillus non potest obligari sine autoritate tutoris, & sic ibi negatiua præcedit verbum, potest, & tamen si est pupillus proximus pubertati, obligatur sine tutore naturaliter. vt in. l. i. ff. de noua. & in. l. si pupillus. ff. ad. l. falci. Et propter istos text. Ludo. Roma. in. l. stipulatio. ista. §. alteri. in. 3. col. ff. de verbo. oblig. tenet cōtra dictā gl. in. d. regu. i. de reg. iur. in. 6. & reprobatur illā. Sed tu secundū Iaf. vbi supra. nume. 20. responde eā sustinendo: quia tex. in dict. l. obligari. in principio, loquitur de efficaci obligatione, quia pupillus sine tutoris autoritate efficaciter obligari nō potest. & quan

tum ad hoc denotat impossibilitatē de iure. Facit text. in l. cōtra iuris regulas. in principio. ff. de pactis. tamen si est proximus pubertati, & habeat aliquem intellectum, potest sine tutore naturaliter obligari, quia talis obligatio naturalis est in efficax. ¶ Secundo contra dictam regulam facit. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verbo. oblig. & §. alteri. & §. si quis alij. insti. de inutili stipula. ubi ista iura dicūt, alteri stipulari nemo potest, & sic negatiua præcedit verbū, potest. & secundum istam regulam priuat potentiam, & reddit actū ipso iure nullum. Et tamē istud est falsum: quia si quis stipulatur alteri, stipulatio non est ipso iure nulla: patet, quia illi acquiritur naturalis obligatio. vt glossa. in. d. l. stipulatio ista. §. alteri. in verbo, interest. & Bartol. ibi. & Ias. Præterea, & fortius si stipulatio alteri facta esset ipso iure nulla, etiam adiectio poenæ esset nulla ipso iure: quia si non valet principale, non valet etiam adiectio poenæ accessoria. vt in. l. nō dubium. C. de legi. l. cum principalis. vbi glossa. magistra. ff. de regul. iuri. & tamen si stipulationi alteri factæ adiciatur poena, valet, vt dicunt textu. præ alleg. ¶ Bartolu. in dict. l. cum lex. ff. de fidei iusso. Respondet huic difficultati. penulti. column. & dicit, quod textu. in dict. §. alteri. loquitur per verbum de præsentis, scilicet, alteri stipulari nemo potest: & sic ius non asistit obligationi illi, sed non prohibet aliquid in futurum, nec in futurum aliquam facultatem aufert. Sed quando lex vtitur verbo futuri temporis, & sic secus esset. ¶ Sic in proposito nostro, si lex dixisset, alteri stipulari nemo possit, & sic vteretur verbo futuri temporis, tunc bene lex diceretur resistere, & sic actus factus ipso iure non valeret. Sed Iaso. vbi supra, num. 21. dicit, quod est trufa, quia non tollit difficultatem de verbo, non potest, quod est in illis iuribus supradictis: quod licet sit præsentis temporis, tamen præcedere negatione. deberet inducere necessitatem. Aliam solutionem ponit Ias. vbi supra, quem vi. nu. 21. sed in fine dicit, quod retinet opinionem glossæ. in dict. regula prima. quam Bartol. & omnes sequuntur, ideo tu eam sequere cum limitationibus dictis.

S. V. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 Iudex tenetur suam iurisdictionem defendere quando est in possessione.
- 2 Iudici infertur iniuria, si in iurisdictione, quam possidet, turbatur: & potest eam resistere armis materialibus, & legalibus.

- 3 Iurisdictione potest vtilitas est: quia si turbatur in ea, potest de facto resistere, & impediens punire, etiam si sint clerici.
- 4 Episcopus, qui ab ecclesia subiecta non recipitur ad procuracionem debitam, an potest frangere ostia domus ecclesie, & violenter intrare. Et quid de canonico, qui ad ecclesiam non admittitur. Et quid de illo, quod factum est in re mea, & a me possessa, an possim mea auctoritate illud destruere.
- 5 Iurisdictione ordinaria impediri non debet per occupationem.
- 6 Libellus contra iurisdictionem impediens.
- 7 Pro iurisdictione competit non solum interdictum, vti possidetis, sed etiam competit actio confessoria, & negatoria.
- 8 Iurisdictionem iudex defendere debet, & impediens punire, etiam si impediens sint penitus extranei a sua iurisdictione.
- 9 Parere qui non vult iudici vel suam iurisdictionem impedit, dicitur rebelis.
- 10 Eximens a manibus familie potestatis capti pro aliquo delicto, pro quo esset condemnatus, dicitur impedire, & perturbare iurisdictionem, & in crimen lese maiestatis incidit.
- 11 Clericus ductus per officiales temporales, potest eis auferri, quia illicitum committunt.
- 12 Eximens a manibus familie iniuste condemnatum, an puniatur.
- 13 Eximens in carcere positum, punitur. Vide fallentias hic.
- 14 Fugere faciens carceratum pro debitis priuatorum, an teneatur satisfacere creditoribus.
- 15 An occultas debitorem alicuius, & nō patiens eam capi teneatur ad debitum.
- 16 Qui notificauit debitori alicui, quod fugeret, quia creditor suus ordinauerat facere eum capere, & detinere, tenetur creditori ad debitum soluendum.
- 17 Impediens me quo minus aliquam vtilitatem consequar, contra eum habeo ad interesse regressum.
- 18 Receptantes salitos, vel qui fregerunt, & propter

- pter hoc conueniri non possunt, an teneatur ad interesse.
- 19 Receptator quis dicatur.
- 20 Occultans, vel faciens fugere officialem tempore syndicatus, an pro eo teneatur.
- 21 Contra eximentem aliquem de manibus familia probatur interesse per creditoris iuramentum.
- 22 Auferentes captum a familia, seu eximentes aliquem de carcere, quilibet in solidum tenentur, & vnus solutio non prodest alteri.
- 23 Eximens soluendo an debitor liberetur.
- 24 Perquisitor, seu delegatus iudex, an potest suam iurisdictionem defendere.
- 25 Pro iurisdictionis defensione iudex delinques an teneatur ad satisfactionem delicti ipse, vel ciuitas, pro qua defensionem fecit.
- 26 Delictum commissum a prelato, seu iudice, collegio, seu consilio vocato, & communicato, redundat in damnum collegij, & ciuitatis. nu. 29.
- 27 Ecclesia, seu conuentus, & ciuitas obligatur, si ratum habuit, quod factum est per prelatum, seu per iudicem.
- 28 Consentire debent omnes de collegio, vel vniuersitate ad hoc, vt vniuersitas videatur fecisse, & nō sufficit maior pars: quia quando tendit actio ad danum, requiritur quod omnes concordent: & contradictio faceret, ne videatur gestum ab vniuersitate.
- 30 Iudex dans damnum fauore sue iurisdictionis de suo soluere non tenetur: sed res publica ad illius emendationem tenetur.
- 31 Priuatus intentans iudicium ad vtilitatem publicam, siue clericus ad vtilitatem sue ecclesie, debet sibi refici expensæ a fisco, si vtilitas sit fiscalis.
- 32 Iudex potest de bonis communibus expendere pro amplianda ciuitate numero hominum & ciuium.
- 33 Iudex ex multis publicis potest aptare domum publicam.
- 34 Multæ impositæ per iudicem possunt per eum deputari in salarium aduocatorum, vel in refectore.

Et tione alicuius rei spectantis ad reipublicam. 35 Iudex, qui dedit alteri damnum & elo iustitie, vt alij terreantur, & maleficia puniantur, nō tenetur, sed fiscus tenetur pro eo. 36 Iurisdictionem cuius expensis defendere debet iudex, & an dominus ville duplicem in partibus scuis portionem habeat & in syluis cedulis, & si potest cum gregibus suis pastalarum, & scindere ligna montium dum ibi habitat. An domini locorum teneantur in his, & similibus contribuere.

Iurisdiction. Quam defendere tenetur, & dicitur in possessione: & si impeditur ab alio, potest armis, legibus, & processibus eam tueri. vt Bal. in Marg. Inno. in parte, iudex tuetur. vers. 37. Et hoc debet facere, si vt reus conueniatur, quia potest. Et ideo dicit Enriquis in. cap. 7. de regni. & pace, & Peregrin. in parte bellum, in principio, qd bellum dicitur licitum tam laicis, quam prelatis pro defensione sue temporalis iurisdictionis & si iudex extra suum territorium, non potest capere reum, & si capit debet relaxari, & si contra licillitē captū formauit processum, vel fecit executionem, tenet nisi sit appellatū, tamen iudex territorij in quo captus est potest suam vlcisci iurisdictionem: & tenet Paris de Put. in tracta. syndic. in verb. nisi contra officialem in fin. in quibus, & si vnus iudex exercet capturam in territorio alterius tenetur actione iniuriarum illi iudici in cuius territorio vel, iurisdictione exercet ipsam capturam, vel iurisdictionem: & clerici habentes temporalem iurisdictionem in distincte possunt arma sumere, pro defensione sua & suorum, tenet Enriq. in. c. clerici arma. de vita & honesta. cleri. in fin. & vi. quæ posui supra. in. c. r. in glo. s. nu. 6. in fine. ¶ Sed si agat vt actor, debet agere corā superiore, quando vult consequi commodam iurisdictionis. vt dicit Baldu. ibi notari in. l. de iure. ff. ad municipal. ¶ Et si turbatur in iurisdictione, si eam possidet, iudici infertur iniuria, quia vult eum expellere de territorio, talis potest resistere armis materialibus, & armis legalibus, banniendo, vel excōmunicado. tenet sing. Ang. in. l. vt vim. ff. de iustit. & iure. vers. Itē quæro iniuria. in fi. allegado Inn. in. c. venerabili. de censibus, addes, qd cum iste iudex nō pcedit vt iudex, sed vt pars, nō est necessarius ordo iudicij. Et qd sit licitū iudici suā iurisdictionē defendere, est text. in. l. ff. si quis dicē. nō obtemp. & Guido sing. 706. §. licitum.

tum. & glo. in capitul. quod super his. de maiori. & obedi. Et ideo dicit Petrus de Ferra. in forma libelli in actionem confesso. nu. 8. q. est utilitas possidere iurisdictionem: quia si possessor turbetur in ea extra iudicium, potest de facto resistere. Quid dicit valde notandum pro con-

jurisdiction, h o del
 servatione iurisdictionum temporalium, & ecclesiasticarum, in quibus procedit illa vulgaris regula, vim vi repellere licet. vt in. c. significasti. el. 2. de homic. & ibi gloss. & in. l. 1. C. vnde vi. & Ange. & Ferra. vbi supra. & idem tenet Bart. in l. 1. §. hoc interdicto. ff. de itiner. actuq; priua. n. 2. & 3. quem vide. vbi credo Ange. extraxisse. licet Barto. non allegauerit. & idem tenet. Abba. in capitul. cum Vintonien. de elect. in fine. nu. 14. vbi per eum. & in cap. 1. de immunita. eccles. Quinimo iudex secularis quando clericali quid attentant in præiudicium temporalis iurisdictionis, potest coercere clericos resistentes, & merito: quia quilibet potest tueri suam iurisdictionem etiam poenali iudicio. vt in. l. vnica. in principio. ff. si quis ius dicen. non obtemp. & Innoc. in. c. 1. de offic. delega. Potest etiam non subditos coercere. iuxta. c. Romana. de poenis. in. §. & ob id iudices temporales in dictis casibus clericos multant, nec propter hoc incidunt in sententiam excommunicationis, nec faciunt contra libertatem ecclesiasticam: quæ licet sit tuenda, & amplianda, non tamen q. alijs ius suum auferatur. arg. c. ex tenore. de for. comp. non enim debet apponi laqueus fauore ecclesiarum. vt in capitul. mulieri. de iur. iur. & iurisdictione ecclesie tueri debet ob reuerentiam Dei, scilicet iuste. Sed nullatenus iniuste: & sic contra eos potest procedi, prout tenet Bernardus Lauren. in tractat. de potestate seculari super ecclesiasticas personas. nu. 13. cum sequentibus. tomo. 5. tract. fol. vlti. 442. Tamen dicit ibi, q. executio huiusmodi multæ pecuniariæ non debet fieri contra personam clerici, nec in bonis ecclesiasticis, quia non subijciuntur iudici temporali, sed executio fit in bonis immobilibus, seu in rerum temporalitate, si qua habent, cum talia bona temporalia subijciuntur iurisdictioni regum, & aliorum temporalium dominorum. vt. ca. quo iure. 8. distinet. & in. l. si captiuus. §. expulsus. ff. de capti. & postlimi. reuert. & Oldra. consil. 59. & consil. 17. & ita dicit dictus Bernar. q. seruatur. & vide quæ dicam in. ca. 20. infra eod. in gloss. Usurpan. num. 9. Quod verò de episcopo, qui non recipitur ab ecclesia subiecta ad procuracionem debitam, si potest frangere ostia domus eccle-

sia, & violenter intrare? Et quid de canonicis, qui non admittuntur ad ecclesiam, & ad capitulum? Et quid de illo, quod est factum in re mea, & à me possessa, an possim mea autoritate illud destruere? Vide Alexan. & doct. in. l. 1. §. nuntiatio. ff. de noui ope. nuntia. num. 2. cum sequentibus. Et q. iurisdictione ordinaria per occupationem non debeat impediri, tenet Ioann. Monachus in. c. cum episcopus. de offic. ordi. in. 6. & Bart. in. l. sepulchri. ff. de sepulchro. viol. nu. 3. vbi est concessum iudicibus suam iurisdictionem defendere. Et libellus contra impediendum sic intentatur. Talis procurator talis vniuersitatis, vel domini nomine ipse dicit, cum ipsa sit in possessione, vel quasi talis iurisdictionis turbat illam, & molestat, quo minus vtatur plenè & pacificè iurisdictione ipsa. Quare peto per vos sententialiter ei interdici, ne illam deinceps turbet, sed pacificè vtatur in possessione vel quasi iurisdictionis prædictæ, & illam in hoc potior esse sententialiter declarari: vt ponitur ista forma ab Specul. in titul. de causa posse. & proprie. §. 1. nume. 16. versic. porro. vbi dicit hoc esse interdictum vt possidetis quod nota. Et q. istud interdictum competat, si turbatur in iurisdictione. tenet Bar. in. d. l. sepulchri. & in. l. vlti. ff. vt possi. & facit. l. sanæ mentis. ff. de iniurijs. & c. 1. de offic. delega. Tu quoq; dic, q. non solum pro ista iurisdictione competit interdictum vt possidetis, sed etiam competit actio confessoria, & negatoria, sicut competit proferuitibus rusticis & vibanis. vt notatur pro Innoc. in cap. conquerente. de offic. ordi. & in. c. inter tuor. de maior. & obedi. & in. ca. abbate. de verbo. signi. & tenet dictus Petrus de Ferra. in. d. libello. actio confesso. in parte, plenam & omnimodam iurisdictionem. versic. & aduertendum. nu. 8. & idem tenet Ia. in. §. a quæ si agat. institu. de actio. nu. 35. & idem Ia. vbi dicit, q. ista est communis opinio in. l. si prius. ff. de noui oper. nuntia. nu. 4. & sic ego aliquando intetaui, & obtinui. Intantum iudex potest suam iurisdictionem defendere, & impediētes punire, habet etiam locum, si impediētes sint penitus extranei à sua iurisdictione. vt tenet Bar. in. l. oibus. §. is videtur. ff. si quis ius dicē. nō obtēp. in fi. nu. 6. vbi ait q. contra tales remedia ciuilia prodita sunt. vt. ff. nec quis eum, qui in ius voca. per totum. & ff. de eo per quæ factū erit. & in. l. 1. C. de his qui latro. Item in remedijs criminalibus. vt in authen. vt omnes obediant iudic. prouinc. §. accipiant. alias. arripiat. colla. 5. sed in casibus, vbi remedia criminalia non apparent expressa, putat Barto. ibi. in dict. num. 6. q. iudex possit punire tales impe-

impediētes crimine stellationis: quod habet locum, vbi deficit nomen delicti. vt in. l. 1. ff. de crimi. stellio. de iure canonico potest punire ex officio suo. vt in capitul. 1. & ca. sanè. el. 2. de offic. delega. quod sequitur Alexand. in dict. §. is videtur. numer. 6. & Iafo. ibi. nume. 16. Talis enim, qui iudici non vult parere, ¶ vel suam iurisdictionem impedit, dicitur rebellis. vt tenet Abba. in. d. c. sanè. el. 2. de offic. delega. nu. 4. & idem Bart. ibi, col. 3. versic. nota. ibi, cōtūmax & rebellis. vbi ponit quoq; differētiā inter contumacē, & rebellem, & rebellis est, qn̄ de facto resistit. Adde in proposito, quod singulariter Bernardus Laurentius in tract. de potestate. secula. super ecclesiasticas personas. tomo. 5. tracta. fol. 441. cū seq. vbi ponit casus in quibus iudex secularis, seu temporalis coercere potest clericū: & sextus casus dicit, q. est in. l. si quis curialis. C. de episcopis & cleri. vbi si curialis clerizetur potest per temporale, etiam per manuum iniectioem ad curiam reuocari, & potest huius esse ratio, quia vbi aliqua sunt in cognitione & iurisdictione ex natura causæ iudicij temporalis potest cognitio seu iurisdictione exerceri per temporalem iurisdictionem in clericum: vt in. c. verum de for. Comp. & ca. ex transmissa eo titul. quæ loquuntur in feudū & in. c. caterū, de iudit. vnde si clericus resistat, tunc iudici seculari potest de facto repelli, & eius persona potest de facto a feudo exui sine metu excommunicationis secundum Innoc. in. d. c. verum, & ex hoc inquit, quod quotidie praticatur q. in causis quæ pertinent temporalibus de iure, vel ex priuilegio, vel quando clerici aliquid attentant in præiudicium temporalis iurisdictionis, profecto iudices temporales possunt coercere clericos resistentes, & merito: quia quilibet potest tueri suam iurisdictionem & poenali iudicio, vt in. l. vnica in prin. ff. si quis ius dicen. non obtemp. & Innoc. in. c. 1. de officio. delega. quo casu iudex potest etiam non subditos coercere iuxta text. in. c. Romana. de poenis. lib. 6. & plene Innoc. in. d. c. 1. de officio. deleg. & ob id iudices temporales in dictis casibus clericos multant: nec propter hoc putat eos incidere in excommunicationis sententiam, nec contra ecclesiasticam facere libertatem: quæ licet sit fouēda & amplianda, non tamen quod alijs ius suum auferatur. arg. cap. ex tenore. de for. comp. non enim debet apponi laqueus fauore ecclesiarum: vt in capitulo. mulieri. de iur. iur. vbi sunt concordantia: iurisdictione enim ecclesie semper tueri debet ob Dei reuerentiā, scilicet iuste, sed nullatenus iniuste, vt dicitur de pupillari causa: vt in. l. quotiens, nec vtique. ff. de administra. tu-

to ex quibus dicit Bernardus Laurentius dicit, & opinatur quod iudices seculares contra personas ecclesiasticas iurisdictionem exercentes debito modo vtique non excedunt, & maxime quia hoc faciunt ex priuilegio iuris, vel papæ, aut saltem ipso papa sciente & tolerante: ad quod faciunt notata in capitul. quoniam de vita & honest. cleri. & Innocen. in capitul. 1. de tregua & pace: verum est tamen quod tunc executio huiusmodi multæ pecuniariæ non fiat contra personam clerici, nec in bonis ecclesiasticis quia non subijciuntur iudici temporali, sed bene fit in bonis eorum temporalibus immobilibus, tamen cum mobilia sequantur personam iuxta. l. si captiuus. §. expulsus. ff. de cap. & postlimi. re ver. & notat Dynu. in. l. etiam. §. patronus. ff. de bonis. liber. & plene Oldra. in consil. 59. & consil. 17. fiet igitur executio in bonis immobilibus seu in rerum temporalitate, si qua habent cum talia bona temporalia subijciuntur iurisdictioni regum, & aliorum temporalium dominorum: vt in capitul. quo iure. 8. distinet. & ita inquit quod seruatur: quod nota, quia ex hoc euenit practica, quam auditores cancellariæ habent iubere iudicibus ecclesiasticis sub poena temporalitatis, & quod sint extranei huius regni. & vi. per dictum Bernard. vbi supra alios casus in quibus iudex temporalis potest coercere clericum vbi singulariter. Et adde secundum Iafo. in dicta. l. in omnibus. §. is videtur. numero. 6. quod non solum puniuntur impediētes iurisdictionem, verum etiam eximentes ¶ à manibus familiarum potestatis captum pro aliquo delicto, pro quo esset condemnatus: quia tales eximentes dicuntur impedire, & perturbare iurisdictionem, & incidunt in crimen læsæ maiestatis. tenet Bartolu. per illum textu. in. l. cuiusq; ff. ad. l. Iul. maiesta. & in. l. legis iulie. ff. ad. l. Iul. de vi publi. & Bald. notabiliter in. l. additos. C. de episcopa. audi. & Hippoly. de Marfi. in singul. 223. quem vide, & idem tenet Iafo. in. §. poenales. insti. de actio. numero. 102. per dictum Baldu. in dicta. l. additos. & per. l. fina. C. de oper. liberto. & per. l. 3. C. de exacto. tribu. libro. 10. & ibi per Andre. de Barulo & Guido. pap. singul. 300. & latius per eum in consilio. 211. vbi conclusiue tenet, ponendo qualiter puniatur eripiens hominem a manu officiariorum, quod aut eripitur homo condemnatus, vel condemnandus cum esset confessus de crimine: tunc talis eripiens incidit in crimen legis iulie maiesta. vt per Bartolu. in. d. l. cuiuscunq; si verò eripiat aliquis non condemnatus, vel confessus: tunc talis eripiens condemnari debet

debet ad mortem. in alijs autem casibus qualiter puniatur talis eripiens captiuatū à manu officiorum. habetur in auth. vt omnes obedi. iudic. §. cripiat. colla. 5. ¶ Quod fallit, quando clericus ducitur per officiales temporales, quia eis impune potest auferri, quia committunt illicitū. Quod est verū, vbi constat eū esse clericū, aliā secus, vt tenet singula. Guido papa in decisio. 73. in fine. & Bal. in. c. 1. de offi. deleg. in fi. ¶ Quocq; fallit, quā condēnatus, qui eximitur à manibus familiarū, esset iniuste condēnatus, quia tūc eximēs non punitur. tenet Hipp. de Marfil. in. l. 1. ff. ad. l. cornel. de Sica. nu. 67. & in. l. 1. ff. de quæstio. 6. col. nu. 26. & 27. cū sequētib. Sed de hoc dubito: quia licet iniuste captus, nō potest eximi: vt infra dicetur. ¶ Prædicta procedūt, quā aliquis eximit captū à manibus familiarū. ¶ Quid si aliquis eximit positum in carceribus ab ipsis carceribus. Ioan. Fab. in. d. §. poenales. dicit distinguendo. Aut erat captus p debito civili, & tūc eximens tenetur ad principale debitū. p. d. l. 3. quæ incipit, quotiēs, de exactori. tribu. libr. 10. quæ lex licet loquat in fisco, habet locū in priuato, imō in priuato expressē loquit. scdm Bart. ibi, & Ias. in. d. §. poenales. nu. 104. & Ioan. Fab. quicqd dixerit gl. ibidē in. d. l. quotiēs. ¶ Si verō erat carceratus pro cā criminali. & sic pro maleficio, tūc si erat cōiuctus, & cōfessus, & condēnatus, tūc eximens crimine læsæ maiestatis tenetur. vt in. l. 4. vers. pe. vbi est casus. ff. ad. l. iulianā maiesta. & Guido. pap. in singula. 408. §. aliquis. vbi dicit, qd si aliquis homo ingreditur carceres. & reū de aliquo crimine victū, seu aliā cōpeditatum soluit, & liberauit, punitur capite: nā tenetur crimine læsæ maiestatis, vt dicit esse casum in. l. cuius. §. Itē contra confessum. ff. ad. l. iulianā maiesta. ¶ Sed si non esset cōiuctus, nec confessus, non videtur qd habeat locū illa pœna. scdm Ioan. Fab. ibi, in dict. §. poenales. nu. 9. vers. itē aduersus. ¶ Tamē Ias. ibi nu. 104. dicit. qd quicqd dixerit Ioā. Fab. si nō erat cōfessus, vel condēnatus de maleficio qualiter eximēs puniatur, dicit qd est text. in. d. §. arripiat. in. d. auth. vt omnes obedi. iudic. pro uinc. colla. 5. & Barto. in dict. l. 4. ff. ad. l. iuliam maiesta. vbi quocq; possit procedere de incarcerato pro maleficio confessio, & condēnato, ne dum si eximat de carceribus, sed etiam si quis eximat à manibus familiarū. & in extrauaganti ad reprimendum. in glo. in versicu. tanga tur. & idem tenet Iaso. in dicta. l. omnibus. §. 15. videtur. numero. 17. & Speculator in tit. de præscript. §. 2. & Hostien. in. c. à nobis. de apostatis. Quia ille, qui est detentus, vel captus à familia, vel ducitur ab ea, dicitur esse incarceratus. vt in

l. qui neq; ff. de verbo. signifi. & tenet Barto. in. l. eiusdem. §. transfugas. ff. ad. l. Cornel. de ficiarijs. & August. de Ari. in additio. ad Angel. de Gambeli. in tract. de malefi. in parte, qd fama publica. numer. 56. ¶ Sed ego teneo, qd si est captus pro delicto, licet non sit conuictus, nec confessus, qui eximit eum à carcere, seu à vinculis, punitur ea pœna, qua ipse captus puniendus erat. per. l. 1. C. de his qui latro. quem tex. allegat Bar in proposito in. l. si quis. in fine. ff. ne quis eum qui in ius vocat. vi eximat. & Alex. consil. 35. in 2. volumi. nu. 5. & facit & tex. in. l. 14. tit. 29. parti. 7. quam vide. & Montal. ibi, quæ habuit ortū à. l. vnica. ff. de effraçto. & ab his, quæ notantur in. l. eos. ff. de custo. reorū. & est tex. nouissimus de nostro iure regio, qui ista decidit, loquendo in eximente à manibus familiarū delinquentem. in. l. 5. tit. 12. lib. 8. in ordi. regali. versic. *si le toma re el preso.* vbi tenet, qd si ab officialibus captum quis ceperit, seu quomocūq; ne capiatur impēderit, vel vt executio iustitiæ non fiat, si talis pati pœnam sanguinis merebatur, illam captum accipiens, seu executionem iustitiæ impediret, si autem captus pœnam sanguinis subeundus nō erat, propter ausum temerarium contra iustitiam cōmissum, si generosus fuerit, per medium annum in carcerem iaceat, & per decem annos à regno exulet: si verō generosus non fuerit, per annum in carcerem permaneat à regno quocq; insuper p bienniu exulet. si bona sua viginti mille marabitarum quātitatem excefferit sex mille marabitarū soluat: si minoris sunt quātitatis, quartā perdat bonorū: & si soluendo non sit, per annum in catenis iaceat, & per quadriennium à regno exulet. Et si talis condēnatus ante exilium completum sine regis mādato in regnum intrauerit, exilij tempus duplicetur. Et si tertio ingredi rebelliter contēdat, vltimo supplicio puniatur. Quæ lex ad litteram seruatur, quando aliquis eximit captū pro delicto à manibus familiarū. Sed quando eximit à carceribus, vel vinculis, seruatur pœna dict. l. partitæ, scilicet, qd debet pati eam pœnā, qua captus puniendus erat, de quo per Ange. in tract. malefi. & ibi per August. in additio. in parte, qd fama publica. vers. secundo quæro. nu. 55. cum sequētib. Et Saly. in. l. 1. C. de fals. mone. in. 7. notabil. dicit, qd qui custoditum fugere fecit, ea pœna, qua ille punitur. vt in. d. l. ad commentariensem. C. de custo. reorum. vers. si quis fecit. Tamen Augusti. in dictis additio. ad Angel. de malefi. in parte supradicta, numer. 57. intelligit hoc, qd eximens aliquem à carcere, tenetur pro eo, & non in plus, qd teneretur ipse principalis, qui

qui fuit exemptus. vt dicit tenere glo. & Ange. ibi, ponderādo text. in. l. 1. §. hæc verba. ff. ne vis fiat eis, quod dictum Angel. non inuenio: imō nec illum tantum legi. dicit Augusti. vbi supra fore intelligendum in civili, sed in criminali nō procedet intellectum suum, potest esse, quia in criminalibus licet quis sit iniuste captus, & in vinculis vel carcere positus, & nullam pœnam mereatur captus, tamen eximens eum, meretur pœnam: quia captus de mandato iudicis, de cuius iurisdictione constat, licet captura sit iniusta, non est resistendum de facto, sed de iure per appellationis remedium. Ita tenet Angel. singula riter in. l. 1. ff. ne quis eum qui in ius voc. vi. exi. allegando Innocē. in. c. si quādo. de offi. delega. & alia iura, vt ibi per eum. ¶ Et talis eximens in isto casu potest puniri ad petitionē iudicis, qua si eius iurisdictione sit turbata, vbi captura est iniusta rescriptū rit, & ordinis, & tūc eximens debet puniri, etiā ad petitionē partis. & vi. Hippoly. de Marfi. in sua practi. crimin. §. attingam. nu. 49. vbi remissiuē. ¶ Et etiam ista actio est popularis vbi cūquæ maiestas prætoris est offensa, tenet Bald. in. l. siquid id quod in. 2. lectu. ff. de iur. om. iud. & vi. quæ dixi. infra. in. ca. 20. in gl. iurisdiction. & in glo. remediado. ¶ Et eundē Hippoly. in dict. pra. §. opportunē. numero. 20. vbi tenet, qd si aliquis est captus ex mandato iudicis pro aliqua summa, qui verē non est debitor, attamen eximens eum à manibus familiarū, cadit in pœnam, etiam si velit ostendere, quod exemptus non erat debitor. tenet Capola consil. 14. in. 4. columna. ¶ Quod dicit Angel. vbi supra fallere, quando aliquis esset captus de mādato eius, de cuius iurisdictione non constat, putā, de mandato delegati à principe, qui suum mandatum in publicum non deduxit, tunc nō punitur eximens, quia licet eximit exemptū. ¶ Idem si fuit captus demando non habentis iurisdictionem, quia excessit terminos iurisdictionis suæ. per. l. prohibitū. C. de iure fisci. lib. 10. ¶ Quocq; fallit secundum Ioann. Fab. in. d. §. poenales. versic. item aduersus. nume. 9. quando quis non est damnatus, nec captus pro delicto ab imperatore, vel ab eius officiali, sed à iustitia inferioris, putā, ducis, vel Marchionis, vel suorum officialium, tunc eximens non incidit in. l. iuliam maiestatis, sed aliter. debet extraordinariē puniri. Quia ad hoc vt incidat in illam pœnam. l. iulianā maiestatis. requiritur, quod captus, vel carceratus sit ab imperatore, vel eius officiali. Quod dictum Ioannem Fab. sequitur Ias. in dicta. l. omnibus. §. is videtur. numero. 16. vbi dicit, quod est notandum, quia est magna

limitatio ad prædicta iura, & ad decisionē Barto. Sed dictus Ias. in. d. §. poenales. nu. 107. dicit quod si hoc dictum Fabri est verum, est aureū, & notabil. dignum, nec alibi inuenitur. de quod dicit, quod dubitat. per dict. l. 4. vers. penul. ff. ad. l. iuliam maiesta. ibi; propter hoc in vincula coniectum emiserit. Et propter istam dubitationem in. d. §. poenales. & propter affirmatiōnem per eum factam in. d. §. is videtur. videtur mihi, quod sit verum illud, quod multi asserunt. scilicet, quod lectura in. d. tit. de actionibus. non sit Ias. sed Alexan. de Imol. & propter alia, quæ laborando scripta inueni in multis locis. ¶ Et quod limitatio Ioan. Fab. non sit vera, sed quod dicta pœna habeat locum, scilicet, pœna legis. 4. supra allega. etiam in eximente delinquentem à carcere Ducis, Marchionis, vel aliorum dominorum. tenet tex. in. l. 14. tit. 29. parti. 7. ibi. *E porende mandamos, que si alguno fuere ofado de sacar preso de la carcel del Rey, o de algun adelantado, o de comun de algun concejo, o de otra prision qualquier en que fuesse meido por mandado del Rey, o de alguno de los otros que han poder de iuzgar por el, que deue recibir tal pena qual deuia recibir aquel que fuesse desfacato por fuerça.* qui tex. loquitur in criminalibus, vt ex eo patet, & in quantum text. dicit, *que deuen iuzgar por el*, scilicet, quando à principe magistratus est constitutus ad iustitiam exercendam, vel ab alio, qui habet potestatem à principe. vt dixi latē in cap. primo. supra in gloss. in principi. quia vt tenet Alexan. in. l. prima. in fin. nume. 35. versic. unde dicit Bald. ff. de iurisdictione omnium iudi. quod omnis iurisdictione est imperatoris, & ipse est, qui iurisdictionem tribuit, magistratus creando, vel confirmando, vel præstado authoritatem creandi, vel confirmandi; allegando Bald. in capit. 1. §. ad hæc. col. de pace iura firman. per illum text. & per. §. iudices verō fallit quoque, nisi condēnatus, vel alius pro eo, putā consanguinei, vel amici appellassent iuste à sententia condēnationis iuxta. l. non tantum. ff. de appella. quo casu si iudex nō obstante appellatione vellet exequi sententiā, quæ non est amplius reiterabilis, vel retractabilis, isto casu licitum esset etiā facto resistere iudici, & impunē talem executionem impedire, quia per appellationem sublata est iurisdictione iudicis à quo. ita Inno. singulariter in. c. si quando. de offi. deleg. vers. transactione. quod dictū reputat notabile Bald. in. d. l. additos. C. de episcopa. audienti. vbi vide alia plura per eū. & sequitur Ias. in. d. §. poenales. nu. 108. vbi alios doct. allegat hoc idem sequētes. & idē tenet Ange. ibi num. 17. de quo per Abb. in. d. c. si quādo. & de intellectu,

intellect. nu. 2. ¶ Vltimò limita prædicta de exi-
mente, vt non procedat in Cardinalibus: nam si
Cardinalis obuiauit ei, qui ducitur ad mortē, ha-
bet ex cōsuetudine priuilegium hoc, q̄ possunt
eum eximere, & à morte liberare, secundū Bal.
in. d. l. additos. & Iaf. in. d. §. poenales. num. 109.
¶ Si autem esset aliquis incarceratus pro debitis
14 priuatorum, faciens t̄ eum fugere de carceribus
tenetur satisfacere omnibus creditoribus. text.
est solennis in. d. l. quotiens. C. de exacto. tribu.
lib. 10. vbi tex. iuncto vno intelle. glossæ adhuc
probat aliud, quod est singularis, q̄ etiam si il-
le denuò reducat ad carceres, hoc nō obstatē,
qui fecit eū primò fugere, tenetur creditoribus
soluere. & ita per illū tex. dicit Iaf. in. d. l. omni-
bus. §. is videtur. nu. 17. quod tenet Saly. in. l. bo-
næ fidei. C. de rebus credit. & in. l. admonēdi. ff.
de iureiuran. & ibidem Ludou. Roma. colu. 25.
vbi refert & sequitur. ¶ Si autem aliquis occul-
15 tauit t̄ debitorē alicuius, & non patitur eum ca-
pi, an teneatur, maximè ad creditum? Bald. in. l. i.
fi. C. de ope. libertenēt, quòd non: sed Saly. ibi
tenet contrarium, & fortè melius, secundū Iaf.
in. d. l. omnibus. §. is videtur. in. fi. & idem tenet
Iaf. contra Bal. pro Saly. in. d. §. poenales. instit.
de actio. nu. 102. & credit etiā, q̄ isto casu proui-
deatur creditori, mediante tit. ff. si quis ius dicē.
non obtemp. hoc modo, quia iudex habet præ-
cipere illi, occultanti ne impediatur executionē.
& si cōtemneret præceptum, possit iudex proce-
dere ad multas, & ad alia remedia, quæ tradi
solent per scribentes in dict. l. i. ff. si quis ius dicē.
nō obtemp. & opinionem Salyce. licet de
eo non faciat mentionem, scilicet, quod nedum
ille qui de facto eximeret captum, tenetur cre-
ditori ad solutionem. ¶ Sed etiam ille, qui noti-
16 ficauit t̄ debitorē alicuius, quòd fugere deberet,
quia creditor suus ordinauerat facere eum cape-
re, & detineri, tenetur ad soluendum debitum
creditori, si talis debitor fugam arripuit. ita do-
ctor del Castillo in. l. 66. de Toro. in. glof. de se ar-
rayar. 3. colum. versic. & nota allegando meum
Hippolytum de Marsilijs, in repetitio. rub. ff.
de fideiussor. columna. 7. numero. 16. & 17. vbi
allegat Petrum de Anchara. in consilio. 341. inci-
piente, Visothemate. in fine. & idem tenet Hip-
polytu. de Marsil. in singula. 137. quem vide. &
Bald. in capitul. dilectus. column. 4. de appella.
& ibi Cardi. Alex. & Ioann. de Ana. consil. 55.
incipiente, quia dubia super facto isto occuren-
te. in fine. vbi dicit, quòd reperit, q̄ cōsultuit Sa-
lycetus, & dominus suus Petrus de Anchara. &
inter alia allegant text. in. l. sint certo. versicul.
custodiam. ff. cōmoda. cum ibi notatis. per glo.

& in. l. si à bonæ fidei possessore. vers. si verò cu-
stodiat. ff. de rei vendi. allegant etiam notata in
l. pe. C. de operis liberto. ¶ Ego in fauore Saly.
& Anchara. & Hippolyt. & sequacium allego.
dictum Paul. de Cast. in. l. dedi tibi. §. fi. qui in-
cipit. quanq̄. nu. 6. ff. de condi. caus. data. vbi di-
cit per tex. ibi, qui non est alibi, secundū Ray.
17 de for. quòd si tu impedis t̄ me, quò minus ali-
quam vtilitatē consequar, habeo cōtra te regres-
sum ad omne interesse. vnde infert Paul. de Ca-
stro, si aliquo volente mihi aliquid relinquere,
tu impediisti, teneris mihi ad interesse. ¶ Et ad
de Ioann. Andr. in additio. ad Specul. in titu. de
iudicijs. §. generalia. vers. posset poni. vbi ponit
de tutore, qui procurauit, vt testator sibi relin-
queret totum, vel partem eius, quam pupillo re-
linquere intendebat, q̄ pupillus potest agere ad
interesse. quod dictum Paul. sequitur Alexā. in
additio. ad Bar. in. d. §. quāquam. ¶ Et idem q̄
Saly. & Anchar. tenet Fran. Curtius in additio.
ad Paul. de Cast. in. l. si per alium. §. docere. ff. ne
quis eum qui in ius vocatus vi exi. & idem in ex-
presso tenet Ioanne. de Plat. in. d. l. quotiēs. vbi
singulariter de ista materia. ¶ Circa supradicta
vide notabile dictum Ioann. de Plat. in. §. præte-
rea. instit. de actio. vbi tenet, q̄ licet receptaue-
18 rim t̄ in mercatores salitos, vel qui fregerūt, non
propter hoc possunt conueniri vt eos exhibeāt
nec teneor ad interesse. & idem tenet & sequit̄
Hippoly. de Marsil. in singula. 366. quod nota.
¶ Sed hodie dictum Plat. Iaf. & sequacium non
tenetur, quia contrarium disponitur per tex. in
l. 5. titul. 8. de los troques y cambios. lib. 5. in ordina-
men. regali. vbi cauetur, quòd nullus receptet
dictos mercatores salitos, aliās ad debita, quæ
ipsi tenentur, teneantur. & facit. l. 80. in pragma-
ticis. fol. 78. & tex. singula. in. l. 4. ti. 17. lib. 8. in
ordi. regali. vbi idem tenet, q̄ receptantes, ad de-
bita teneantur, & hoc quando malefactorē, seu
debitorem abscondit, quia tūc dicitur recepta-
19 tor, t̄ nō in eo, qui dedit potum, vel cibum. tex.
& ibi Bart. in. l. i. §. q̄ autem. ff. de seruo corrup.
vbi Bar. dicit facere pro statutis, qui dicunt, si
quis receperit malefactorē, vel bannitum. Quo-
q̄ receptator debet esse sciēs, prudēs q̄, vt demū
puniatur, si sciuerit ipsum esse debitorem rebel-
lein, non autē si ignorauerit. vt in. l. i. C. de defec-
tori. mili. lib. 12. & ibi Plat. nu. 3. & facit. l. 3. §. nō
tantum. ff. de incen. rui. naufrā. & l. metodorū.
ff. de poenis, & in dubio præsumitur ignorātia,
nisi foret notorium. vt in. l. i. ff. de recepta. pro-
quo facito quod notat gloss. in. l. si tutor. C. de
pericul. tuto. prout tenet dictus Plat. in. d. l. i. &
statutur iuramento suo. vt ibi per eū. nu. 4. & Hip-
poly.

poly. in. l. qui ignorans. ff. ad. l. cornel. de fal. nu.
22. & Feli. in. c. à nobis. de exceptio. & Plat. in. l. i.
fi. C. de fabricen. lib. 11. & Luc. de penna. in. d. l. i.
20 col. 1. ¶ Idē est in occultante, vel faciēte t̄ fugere
officialem tēpore syndicus, quia tenetur ad re-
stitutionem in quadruplum, secundū Bal. in.
l. 2. C. de assesso. ¶ Sed intellige verū in foro con-
scientiæ post condemnationem, sed ante solūm
tenetur ad dānū, quod restituere debebat ipse
oficialis, si in syndicato fuisset. ita singulariter
summa Angeli. in parte, restitutio. §. 9. ver. vtrū
faciēs fugere. de quo vide que latē posui supra,
in. c. i. in. gl. ni recibira dadiua. vers. sed vtile est.
nu. 20. ¶ Adde vnū singulare, q̄ contra eximen-
21 tem aliquē de manibus familiæ interesse t̄ p̄ba-
tur per iuramentum creditoris. tenet Bart. in. d. l. i.
si per aliū. §. docere. ff. ne quis eū. & tenet Paul.
de Cast. in. l. sed eximendi. §. item si is. eo. tit. &
tenet Anto. Frac. in additio. ad Abb. in. c. dilecti
filij. de foro compe. in additione finali: que inci-
pit, ex contractu. post medium. & Angel. in. d.
§. poenales. nu. 16. vbi tenet, q̄ in ista actione in
factum cōtra eximētem iuratur in litem: & spe-
ciale est, quamuis sit stricti iuris propter rigo-
rem iuris conseruandum. de quo ibi per eum, &
format quæstionem vt clarius intelligatur. ¶ Et
ideo dicit Montal. in. glo. ordi. in parte, iudices
prætores. q̄ ille, qui aufert captum, vel alio mo-
do eum eximit, succedit ne dum in interesse, &
poenam, sed etiam est in maius periculū, quam
erat reus principalis, quia facilius est probatio
contra eum. Dicit ad hoc tex. valde notabil. in
l. 2. §. prætor ait. ff. eo. tit. ne quis eum qui in ius
voca. vi exi. & Bald. ibi. & probatur per. d. l. fi.
C. de operi. liberto. & in. l. consiliarios. C. de as-
fello. & gl. in. d. l. quotiēs. ¶ Item nota, q̄ si plu-
res abstulerūt captum à familia, vel vi eximunt
22 aliquē de carcere, q̄ quilibet tenetur t̄ in solidū,
& vnus solutio non prodest alteri. per tex. in. l. i.
2. §. fi. ff. ne quis eum qui in ius vocatus vi exi. &
ibi Bal. & tenet Moral. vbi supra: & tenet in ex-
presso Pau. de Cast. in. l. pen. quæ incipit, si per
alium. §. hoc iudicium. ff. eo. ti. nec poena soluta
ab vno, liberat alium, & etiam debitor remanet
23 obligatus. ¶ Sed an solutio t̄ facta ab eximente
debitorē liberet? Glo. in. d. l. pen. quæ incipit, si
per aliū. §. i. tenet quòd non, sed alij antiqui
tenent ibi contra. ¶ Sed Ange. & Flori. ibi con-
cordant, dicendo. Aut primò debitor fuit con-
demnatus, & soluit quod debebat, & eximēs li-
beratur quoad ipsum actore: quia amplius sua
non interest, & primū debitum est extinctum.
¶ Aut primò fuit exactus eximens, & tunc nō
liberat eximēs debitorē: nā id quod soluit exi-

mens, videtur solutū in poenā sui delicti. l. man-
cipia. C. de seruis fugit. ¶ Sed istā distinctionem
Ang. de Are. in. d. §. poenales. nu. 18. dicit, q̄ non
credit eam verāsimò quanuis sit primò exactus
debitor, nō sit liberatus eximēs propter dolum
suum, & suum delictū. Præterea quia vt eximēs
teneatur, nō habetur respectus ad quātum in ve-
ritate teneatur exēptus: quia etiam si in nihilo
tenebatur, & calūniōsē esset exemptus, tamen
eximens tenetur. vt in. d. l. sed eximēdi. §. item.
& in. d. l. si per aliū. §. i. in. fi. ¶ Pro quo etiam fa-
cit quod dictū est, q̄ si sunt plures, qui eximunt
captum, quilibet tenetur in solidum. vt in. d. l.
pen. §. hoc iudicium. Sicut etiā dicimus, q̄ duæ
causæ lucratiaz procedentes à diuersis debitorū
bus possunt concurrere in eadem re, etiam quo
ad exactiōē, q̄ primò extimatio rei fuit exacta.
l. Meuius. §. duobus. & ibi Bartolus latissimè.
ff. de lega. 2. & in. l. planē. §. i. in. 2. responso.
ff. de lega. 1. Præterea potest dici, q̄ quoad debi-
torem ut rei persequutio, & quoad eximētem
fit poenalis. Sed poenalis non tollitur per per-
secutoriam, nec cōtra. vt in. l. si profure. §. i. ff.
de condi. furti. cum similibus. siue sit exactus
primò debitor, siue non, quia non liberatur al-
ter, qui tenetur ad poenam. secundū Ange. in
dict. §. poenales. quod mihi placet. ¶ Sed quid in
24 iudice delegato, t̄ seu perquisitore, qui sunt idē
an potest defendere suam iurisdictionem limi-
tata, quam habet, & punire turbantes eā? Et
videtur q̄ non: quia iurisdictione delegata nō ex-
tenditur ad personas nō expressas in rescripto.
vt in. c. i. & glo. de offi. delega. sed de istis impe-
dientibus non habetur mentio in rescripto, il-
licò ad ipsos non extenditur iurisdictione. Sed dic-
t̄ illud intelligitur vniuersaliter. & fallit in istis
qui impediunt processum iudicis, quia contra
iplos bene extenditur iurisdictione. vt in. c. i. de of-
fi. delega. Et est ratio: quia omnia videntur sibi
commissa, sine quibus iurisdictione explicari pōt.
cap. præterea. el. 2. de offi. delega. & l. 2. ff. de iu-
ri. om. iud. Cōtra istos ergo turbātes pōt delega-
tus exercere cēsuram: quia permissū est iudicibus
defendere suā iurisdictione iudicio. poenali. vt
in. l. i. ff. si quis ius dicē. non obtrēp. licet Ioan. de
Imol. in. d. c. i. & in. c. dilectus. de poenis. variet.
¶ Sed tu cōclude post scribētes in. d. ca. i. d. offi.
deleg. scđm And. sicul. Barb. ibi. co. 25. cū sequē.
¶ Quod si tertius delinquit in personā iudicis
delegati, nō pōt illū punire, nisi ex hoc cōtigat
suam iurisdictione impediri. Et ita reducit ad
cōcordiā Inn. in. d. c. i. & in. c. dilectus. nā in. ca. i.
tenet, q̄ pōt suā iniuriā vlcisci. p. c. si qs erg. 2. q.
7. sed in. c. dilectus. tenet oppositū. & cōcordat
dictum

dictum est. ¶ Quoq; dic, q; tex. in. d. cap. si quis erga. loquitur in ordinario. de quo plenè per Abba. in. d. cap. cum venissent. de iudi. Et attende, q; in casu, in quo pòt delegatus punire, non intelligas q; possit imponere pœnam ordinariã sed extraordinariã, quia ipse non est deputatus supra illam iniuriam. ¶ Si verò delinquitur contra partes, vel testes, & similes personas necessarias in iudicio. conclude, q; si ex hoc sua iurisdictione impediatur, potest vlcisci, aliãsecus, & ad limites impedimenti potest se impedire, & non aliter. Sed contra officiales delinquentes carum se contrarium tenet Inno. in. d. cap. dilectus, q; non potest ipse procedere, nisi impeditur sua iurisdictione, sed debet facere eos punire per ordinarium. ¶ Quam aut potestatem potest exercere delegatus in istos tales impediens? Dic q; censura ecclesiastica, etiam si hoc non sit expressum in rescripto. vt voluit Inno. in. d. c. 1. Et quoq; poterit eos multare pœna pecuniaria secundum eundem: quia omnia videntur commissa, sine quibus iurisdictione exerceri non pòt idem tenet Abb. in. d. c. 1. num. 6. ¶ Quid si alius præter litigatores, est suspectus, q; vult impedire iurisdictionem, vel offendere eos, qui ad suum iudicium sunt vocati? Dicit Inno. q; iudex cogit eum prestare cautionem super eorum securitate. arg. cã. literas. de resti. spol. tenetur enim iudex assignare partibus locum securum. cap. ex parte. de appella. ¶ Sed limitatur hoc, nisi esset tanta securitas, q; non posset per cautionem mederi, quia dicit Hosti. q; suspenderetur censura, donec mutentur tempora, vel per deũ, vel eius vicarium aliud consilium apponatur, & consularur, q; ad tps desistat. arg. in. d. cap. literas. & c. ex transmissa. de resti. spol. secundum Barb. vbi supra, in. d. c. 1. ¶ Sed queritur, si iudex, seu potestas pro defensione sua iurisdictione delinquat, ¶ & damnum det, an ille teneatur ad satisfactionem delicti, vel ciuitas, rone cuius defensionem fecit? Et videtur q; ille tenetur, & non ciuitas: quia delictum personæ in ecclesiam, vel ciuitatem seu rem publicam non debet redundare. Et ideo si Abb. delinquat, vel alius monachus, vel clericus, iniuriam faciendo, vel damnum dandò, vel alicui eius possessionem occupando, ecclesia non tenetur. Nam qua ratione delictum tutoris non obligat pupillum, vt in. l. neq; ff. de reg. iur. & in. l. pe. ff. de tabulis exhibend. eadem ratione delictum clerici, vel prælati, nõ debet ecclesiam obligare: cum pupillus, & ecclesia, & respublica parificentur ex vna parte, & eorum administratores etiam parificentur ex alia, vt in. l. orphanatrophos. C. de episcopis, &

cleri. & in. cap. 1. de in integr. restit. & ibi gloss. ¶ Et quia ex delicto officialis non tenetur vniuersitas ad pœnam, ex eo, q; in generali mandato non venit, q; faciat incidere in pœnam. tenet Bar. in. l. aut facta. §. si vlti. colu. ff. de pœnis. sequitur Alex. in consi. 105. in. 3. volu. consiliorũ. nu. 27. ¶ Sed in contrarium videtur ratione prædictæ parificationis: quia iure expressè cauetur, q; pupillus teneatur de dolo tutoris. vt in. l. 1. §. hoc edicto. ff. ne vis fiat ei, qui in posse. & in. l. si vna. §. si dolo. ff. de peculio. & in. l. 3. §. pe. & ff. de administra. tuto. l. si. ¶ Dyn. in regula delictũ personæ. de regul. iur. in. 6. pro solutione dicit, q; si ex delicto, vel dolo prælati, vel alterius peruenit ad ecclesiam aliquid, eatenus teneatur ecclesia, sicut tenetur pupillus de eo, quòd ad se peruenit ex delicto tutoris. vt in. l. supradicta. Sicut pater ex delicto filij tenetur, & dominus ex delicto serui in quantum ad eos peruenit. vt in. l. 1. §. cum igitur. ff. de vi & vi arma. & in. §. si quis eum, & in. §. si filius. & in. l. 2. §. si ff. de peculio. Eteodem modo tenetur ciuitas, vel vniuersitas, quatenus ad se peruenit ex facto, vel delicto præsentis. i. iudicis. vt ff. de vi & vi arma. l. si in me. & ff. de dolo. l. si ex dolo. §. Sed an municipes. Tunc ecclesia non videtur pati damnum, quòd est diminutio patrimonij. vt in. l. 4. ff. de damno infecto. cum de suo nõ soluat, sed quòd ad eam peruenit restituit. Et istam solutionem quoq; tenet Ioann. Andr. in. d. regula delictum in mercuriali. in princ. ¶ Vbi Dyn. ponit quoque alium contrarium de. l. iubemus nullã. C. de sacrosanct. eccles. ¶ Sed soluendo dicit, q; delictum commissum à prelato, seu à iudice, collegio, seu consistorio, ¶ vel capitulo vocato, & communicato redundat in damnum ecclesie, seu vniuersitatis. vt in. d. l. iubemus. Secus eo non communicato: quia delictum solius potestatis, vel prælati, seu alicuius, vel aliquorum de collegio, ecclesie, vel vniuersitatis non præiudicat. & ita intelligitur. d. regula delictum. & ista est communis solu. secundum Dyn. ibi. Et eam quoq; dicit communẽ. Abb. in. c. 1. de dolo & contu. nu. 12. & Bart. in. d. l. iubemus nullam. vbi quoq; dicit, q; sic debet intelligi. d. c. delictum. * Et vid. l. 17. titu. 10. part. 7. * ¶ Quinimo non solum obligatur ecclesia, ciuitas, vel vniuersitas quando communicato consilio fuit factum, & de suo consensu, verum etiam obligatur ¶ vniuersitas, si ratum habuit quòd factum est per prælatum, seu per iudicem, & hoc casu obligatur ecclesia, seu vniuersitas etiam in delictis. vt notat gloss. in. cap. cum dilectus. de ordi. cogni. in. gloss. 3. & vi. Ba. & Abba. Notat etiam gloss. & ibi Bartol. in. l. si quis

quis in tantam. C. vnde vi. tenet ad literã. Alex. in additio. ad Bart. in. d. l. iubemus nullam. in finali addit. ¶ Sed hoc intelligitur verum ¶, quando omnes de capitulo, vel de collegio consensissent: secus si maior pars capituli consensisset, & minor contradixisset, quia adhuc nõ fieret præiudicium ecclesie. * Et dicitur quis consentire quando quis de capitulo tacet & non contradicit illa quæ malefiunt in capitulo: & tenetur pœna cum alijs qui expressè consenserunt vt tenet singulariter Innocen. in. c. 1. de his quæ fiunt, à præla. sine consen. nu. 4. & Abb. singulariter. in. c. vestra de locat. nume. 6. in. fi. & idem Abb. in. c. continebatur. de his quæ fiunt, à prælato. nu. 9. & Fel. latè. in. eo. in. c. omnes. de constitu. nume. 12. & Ioan. de Ana. in. capi. veniens. de simon. nume. 4. & Abb. singulariter. in. c. 1. de his quæ fiunt, à maio. part. nume. 13. & vi. quæ dixi. in. c. 44. in glo. se salgan. nume. 2. * Nec obstat. l. maior. ff. ad municipales. quia debet intelligi de his, quæ tendunt ad vtilitatem, vel saltem non tendunt ad damnum: & tunc quòd maior pars facit, videtur fecisse totum capitulum, vel vniuersitas. Sed quando tendit actio ad damnum, requiritur q; omnes concordent, & contradicatio vnius faceret, ne videatur gestum ab vniuersitate. Quòd perpetuo tene menti, secundum Paul. de Cast. in. d. l. iubemus nullam. numer. 6. quòd dicit raro reperies alibi hoc dictum, & est pulchra limitatio ad. l. maior. & vi. aliquid per Roma. in. singula. 44. ¶ Et in casu isto non ciuitas, sed ista maior pars tenetur ad damnum, non in solidum, sed quilibet tenetur pro parte. vt tenet Bald. in. c. edoceri. de rescript. nume. 3. dicendo, q; si plures admittuntur ad communionem officij publici, & simul delinquant in officio, quilibet tenetur pro parte. quòd est notandum. Ad quòd facit, quòd tenet idem Bal. in. c. cum dilecta. de rescript. nume. 5. vbi tenet, q; si multitudo hominum facit sibi vnum caput, siue capitaneum tenetur pro se, & non pro alio. vt notatur in. l. prætor. ff. vi bono. rap. & vi. Bald. in. rubr. de his quæ vi met. caus. in. decretali. nume. 13. vbi singulariter. & vide supra in gloss. jntaran, in. fine. & quæ ibi dixi in capitulo. 2. ¶ Alij faciunt aliam distinctionem. Aut delinquit contrahendo, vel delinquendo, aut negligendo, aut delictum reale & mere suum, aut est delictum, vel actum, & inclusum, seu coniunctum cum administratione. vt per Bartol. Bald. & Paul. in. dicta. l. iubemus nullam. singulariter distinguentes & quoque ibi per eos quid in acquisitis, & quid in acquirendis. & per Abb. in. dict. capitul. 1. de dolo

& contu. ¶ Sed contra supradictam conclusionem, in qua cauetur, quòd quando communicato consilio fecit, non tenetur, sed vniuersitas. facit glo. ¶ in. capit. placuit. 16. quæsti. 6. & Archi. ibi. & Cardi. in. d. c. 1. & glo. in. c. priuilegium. 11. q. 3. vbi indistinctè volunt, q; quantuncuq; hoc delictum sit communicato consilio, nunquam præiudicat ecclesie, vt ecclesia priuetur re sua: quia cũ expressè non posset prælatus & capitulum sine causa legitima, & solemnitate debita, alienare bona ecclesie. 12. q. 2. c. sine exceptioe. multò fortius tacitè, maximè delinquendo. Et distinctio, quæ fit, an fiat communicato consilio, vel non, procedit quo ad ea, quæ cadunt in potestate prælati, & capituli, vt in obligando ecclesiam pro aliqua legitima causa. vt legitur in capit. quòd quibusdam de fide instru. non autem quoad alia. notat in simili Barto. in. l. sciendum. ff. de verborum obligat. Et hoc plus placet Abb. vt ipse ait in dict. cap. 1. de dolo & contuma. num. 13. & 14. cum sequentibus. vbi singulariter hoc altercat melius, quàm alibi: quem vide, & concludit in num. 18. & dicit, quòd si res spectat ad mensam prælati, puniatur ipse prælatus in vita delinquentium: si verò res erat ecclesie, & non pertinebat solum ad mensam prælati, & capituli, tunc condemnabuntur ipsi de proprio ad estimationem. & idem voluit tenere Bald. in. prælud. feudo. in. finali diuisione, licet Abb. eum non alleget. nume. 58. * Tamen si ipsa ecclesia, vel ciuitas, seu villa soluit damnum ex forma statuti, potest repetere ab eo qui damnum dedit: tenet Alberic. in. Rub. ff. de lib. causa. nu. 2. * ¶ Attamen quicquid dicat Abbas, ego teneo, ¶ q; si iudex fauore sua iurisdictionis aliquòd damnum fecit, quòd non tenetur soluere ex suo, sed respublica tenetur tale damnum emendare, & soluere condemnationem contra eum factã. vt tenet singulariter Paris de Puteo in tractatu syndica. in. parte, an officialis possit capere rem. folio. 69. in libro portat. vbi dicit, quòd si officialis accipiat boues alicui pro homine traxinando ad iustitiam, quòd illi boues de cetero cum arabunt in terram, & nunquam germinabit fructum illa terra arata cum dictis bobus, dicit quòd non iudex, sed respublica ad emendam illorum bouum sic deterioratorum tenetur, & soluetur talis emenda, non de pecunia iudicis, sed de pecunia publica. per notata in argumen. per Bartol. in. l. diuus. ff. de bonis damna. & in. l. cum ratio. §. Si plures. eod. titulo. vbi tenet quòd expensæ pro exercitio officij sunt faciendæ ex multis extraordinarijs paruulis, & quòd talia vilia non conuertantur in suam

in suam vtilitatem, sed in vtilitate officij. ¶ Maximè si illud, quod facit iudex pro dicta defensione, habet causam successiuam: quia tunc quâuis non præcedat tractatus vniuersitatis, impunitur vniuersitati. vt Cardua. in clementina. 1. de pœnis. & tenet Pala. Ruui. in repetitione. capitul. per vestras. de dona. §. 18. fol. 65. nume. 36. quod dicit esse notandum. ¶ Et facit idē, quod tenet Pala. Ruui. in dict. repetitio. capitulo. per vestras. §. 39. nu. 6. fol. 75. vbi dicit, quod si priuatus intentat iudicium ad vtilitatem publicā, siue clericus ad vtilitatem ecclesiæ suæ, debent sibi refici expensæ à fisco, si vtilitas sit fiscalis, id est, afferens lucrum fisco. Et dicit esse casum notabilem in. l. si mulier in opus salinarum. ff. qui potio. in pigno. habe. secundum Bal. in. l. 1. in prin. iuxta finem commenti. ff. de Iusti. & iure. & text. in capitulo. ex parte. de accusatio. & Francisc. de Aret. tenet ita in capitulo. si qui testium. de testibus. 3. column. Et licet Palat. Ruui. alleget. d. l. si mulier. ego non inuenio. & credo quod est tex. in. l. si. ff. de pignora. actione. * Sed quid si minor pars cōcilij ciuitatis, vel aliqui particulares illius in fauorē ciuitatis seu reipublicæ litigant, cuius expensis ambæ partes litigabunt: vi. doctor. in capitulo. cum inter canonicos. de electio. & in cap. præteritæ. eod. titul. vbi quod factum est à maiori parte vniuersitatis pro sequitur expensis vniuersitatis, nisi euidenter constet de improbabili causa, & minor pars & singulares faciant suis expensis, & si obtinuerint ab vniuersitate recuperabūt: prout tenet curia Pisana lib. 2. cap. 16. & an si iuuantes perdidit equos, & arma, & alia an possint, recuperare illa ab eo in cuius auxilium veniūt, vi. glo. & ibi Docto. in. l. quoniam. C. ad. l. Iuli. de vi. priuat. & melius quam alibi per Peregrin. in parte emenda, vbi per. 3. column. latas distinctiones facit. ¶ Adde quod tenet idem Bartol. in. dict. §. si plures. vbi dicit, quod rectores pro amplianda ciuitate numero hominum, & ciuium, potest expēdere de bonis communis, & est iusta causa expendendi. ¶ Et in simili facit quod tenet Bar. in. l. multarum. C. de modo mul. vbi quando iudex non potest facere aliter aptare cameram, imponat aliquam multam, & deputet eam ad fabricā vel expēsas palatij: quod dicit menti tenendū, sed credo, quod palatium debet esse ciuitatis, & non priuati. Et ita intelligit Salyce. ibi, dum dicit, quod iudex in impositione multæ potest eam deputare in salarium aduocatorum, vel in refectioe alicuius rei spectantis ad rem publicam. Et Bald. in. l. 2. C. communi rerū alie. num. 3. dicit, quod iudex potest donare fiscalia

modica, sed magna non, nisi ipse princeps. ¶ Facit quod tenet Andreas de Iferni. in tit. de pace iura. firman. in vfi. feu. §. receptoribus. circa finem. vbi tenet, quod non tenetur iudex, qui vt maleficia puniantur, & alij terreantur, zelo iustitiæ dedit alteri damnum, sed tenebitur fiscus ad illud damnum: quia hoc exigit publica, vtilitas. argum. l. contra. §. si. ff. ad Silania. & in. l. 1. C. in quibus caufi. seru. & per notata. in. l. si is cum quo. ff. famil. herciscun. vbi de villa exusta propter contumaciam alterius socij, quod Andre. latē examinat in. d. §. receptoribus. & ibi intelligit hoc verum, si iudex aliter non potuit prouidere. Et facit quod tenet Stephanus. Aufre. in decisione. 70. Tholosa vbi dicit, quod si officialis delinquit præ textu officij, & ad cōmodū ipsius officij, seu vniuersitatis, successor in officio tenetur satisfacere, secus si officialis delinquit, vel cōtraxerit ad cōmodum proprium, vel libidinē suam secundam, nam tunc non successor, sed ipse, & eius hæres conueniri debent. iuxta quod legitur, & notatur in. l. 1. & 2. ff. ad. l. Iulianā repetund. & in. l. iubemus. C. eo. tit. Et ita voluit Siculus limitare. c. aduersus. de immuni. eccles. Et est tex. & ibi glo. expressa in. l. si laborante. §. æquissimum. ff. ad. l. Rhod. de iact. vbi tenet, quod si quis pro communi vtilitate, vel alterius damnum patiat, est sibi restitutio facienda. ¶ Nec obstat, quod officialis nil debet recipere à prouincialibus. vt in authen. de manda. princi. §. si. colla. 3. quia est verum pro se, sed secus pro executione officij. secundum Bartol. Bald. & Cyn. in. l. si. ff. de pigno. actio. & tenet dictus Paris de Puteo, vbi supra: quē vide. & Barto. in. d. §. si. intelligit data mercede de publico. ¶ Sed quando alius accipitur alicuius suspendendum, gratis potest iudex accipere. vt Paris. de Puteo. vbi supra. ¶ Quoq; tu dic, quod quando iudex facit aliquid pro defensione iurisdictionis, faciat ex multis extraordinarijs per eum impositis, & applicatis operibus publicis, vel expēsis iustitiæ: & his deficientibus expensis Camera regis. Sed requiritur licentiā regis, vel suorum senatorū: quam licentiā illicō concedunt dum petitur, si videtur eis necessarium esse: & hoc, quando iudex contendit cum aliquo alio iudice ecclesiastico, vel seculari super iurisdictionem, vel super delictum. ¶ Secus si ciuitas contendit super territorio & iurisdictione cum alia ciuitate, villa, seu domino, quia tunc expensis ciuitatis debet defendi. & ita seruatur. Quia omnia ista sunt ciuitatis, & communia vniuersitatis, putā, fontes, plateæ, termini, viæ, mōtes & campi, & similia. vt in. §. vniuersitatis. Instit. de re-

de rerum diui. & in. l. in tantum. §. vniuersitatis ff. eodem. text. in. l. 4. titul. 28. partit. 3. ¶ Et si ciuitas, seu villa redditus non habet, vel non sufficiunt, illis deficientibus, collecta per habitatores imponitur, à qua clerici, nec alij priuilegiati sunt immunes. argumen. text. in. l. 20. tit. 32. partit. 3. & l. penulti. & si. ff. de operi. publi. & l. ad portus. C. eodem. & l. ad instructionem C. de sacrosanctis ecclesi. ¶ Et quoque tenetur, etiam si lis sit super iurisdictione, licet iurisdictione sit regis, seu domini, vt dixi in capi. 1. supra eodem in gloss. *nostros*. numero. 1. Quia iurisdictione videtur data territorio, & ei coheret. vt in l. pupillus. §. terra territorium. ff. de verborum significatione. & facit in argumen. text. in. l. 7. titul. 16. lib. 2. in ordinamen. regali. vbi salaria correctorum, vel iudicum ciuitatum, vel villarum soluuntur de proprijs consiliorum: quorum de factu soluuntur pereos, qui pro necessitatibus, & vtilitatibus consiliorum contribuere consueuerunt. Illicō si ciuitates ista salaria soluunt ius sibi dicentibus, & administrantibus à fortiori defendere debent dictam iurisdictionem suis expensis. Quia si habent ciuitates, & villæ territorium, debent quoque dictam iurisdictionem defendere: quia territorium nō est aliud, quàm terræ spatium munitum, & armatum iurisdictione. tenet Baldus in Rubri. quæ sint regalia. in vrbibus feudorum, & territorium habet intra iurisdictionem. textus in lege finali. ff. de iuri. omi. iudic. ¶ Et facit quod tenet Petrus Antibo li. in tractatu de m. in secunda parte. §. restat. nume. 3. tomo. 6. tract. fo. 21. vbi tenet, quod licet ciuitas propter publicam vtilitatem fisci non potest indicare collectam, tamen propter emergentem necessitatem totius prouinciæ bene potest, vt si est negotium tangens iurisdictionem magistratus, quia ad eam conseruandā potest iudici, & sic intelligit. l. in honoribus. ff. de vaca. mune. & casus in. l. omnes. C. de operi. publi. Et est ratio secundum eum nam licet collectam imponere sit ius reale, tamen ex quo officium est concessum, ad eundē modum talia regalia videntur concessa. argumen. l. secundæ. ff. de iuri. om. iudi. ¶ Tamen nota vnum singula. quod si pro supradictis indicitur collecta in aliquo loco, seu villa alicuius domini: ipse dominus tenetur contribuere, si in ipsa habet demanalia, molendina, dehesas, & agros, & similia, tenet Lucas de Penn. in. l. hac prouidentissima. C. de quibus muner. præsta. nemi. lice. libro decimo. colum. 7. versic. 18. & 19. vi. quæ dixi infra, in. c. 23. in glo. *den orden*. nu. 4. ¶ Et in cōtributione ista tenetur talis dominus pro duo-

bus vicinis in talibus & similibus contribuere: quia sicut ille habet duplicem portionem in pascuis, & in syluis ceduis illius villæ, & sic potest cum gregibus suis pascuari pro eo numero, quo duo vicini de diuitibus tallis villæ, & scindere ligna mōtium, dum ibi habitant, prout tradit collectari. in capit. quæstiones. de rerū permut. & seruatur in practica, & probatur in. c. 21. Deute. quia in hoc habetur respectus ad dignitatem vsuarij. l. plenum. ff. de vsu. & habita. * Et tenet Gregor. Lopez. in. l. 9. titulo. 18. parti. 3. in gloss. *como los ricos*. * Ita tenetur in supradictis contribuere pro duobus vicinis ex diuitibus illius villæ, vt æqualitas seruatur: vt in lege in sacris. C. de proximis sacro. scrini. lib. decimo. & lege finali. C. de fruct. & litis expen. & capit. finali. 3. quæstio. 9. cap. nouit. §. penultimo, de iudicijs. cap. cum inter. de exceptio. & facit textus, & ibi doctores in lege secundum naturam est commoda cuiusq; rei. ff. de regu. iuris. * Et quia qui plus participat de cōmodo plus de expensis debet soluere: tenet Grego. Lopez. in. l. si. tit. 5. part. 3. in glo. si. & facit quod tenet Specu. in titulo. de instrum. editio. §. nunc vero aliqua. nume. 27. vbi inquit, quod quāto aliquem honoramus tāto eum possumus onerare, vt in. l. imperator. ff. de lega. 2. & c. 3. de rebus ecclesi. alie. vel non.

Bien publico. Vide quæ latē dixi supra. in. c. 1. in gloss. *el bien comun de la tierra*. & vi. text. in. l. qui necessario. C. de aduoca. diuersi. iudi. & ibi Bald. vbi tenet, quod licet quis magistratū gerat, potest esse aduocatus pro sua republica: Secus contra eam, quia habet honorē, & salarium ab ea. ¶ Ex isto tex. potest notari illud, quod tenet Luc. de Pēna. in. l. in filijs. C. de decuri. lib. 10. vbi ait, quod si duerūt imperatores, vt rescuuitatū publicē regerentur, vt sub pace, & iustitia viuerent in salute. Quod dicit, quod facit contra modernos principes, quod licet vrbes dissentiant inuicē, quāuis & ad paratū exterminium prouāt, nulla eis cura est, dummodo in nullo quæstus pecuniæ minuat. Et ibi vi. quoq; p. eū, an patria debet diligi vel iuuari.

S V M M A R I V M.

1. Aduocare, a teneat iudex gratis, pro republica
2. Fideles imperij, & cōmendatores an teneantur sequi regem, si fructus feudij, vel commendatorum non sufficiunt ad itineris expensas.
3. Extra territorium iudex non tenetur aduocare pro republica.

k No lleuando dineos. **k**

Idem tenet Matth. de Affli. in tract. de iure pro tho. in parte prohibemus. nu. 3. dicendo, q̄ officialis nil potest recipere pro defendēdo aliquē, & punitur qui donat, & officialis, qui recipit extraordinariē arbitrio iudicis. vt in. c. 2. de alie. iudi. & l. 2. c. ne lic. poten. & Specul. in tit. de celsi. actio. §. 1. versi. ceterum. sed hoc intellige, quando consilia essent modica, ¶ vel rara, & lites sint parue: secus si sint magna. ¶ Quo q; intellige, quando salarium, quod habet ex officio, seu iurisdictione, est sufficiens ad laborem & facundiam eius: secus si non sit sufficiens, quia tunc talis iudex non aduocabit pro republica gratis. argu. eorum, quæ notat Paris de Pute. in tracta. syndi. in parte, potestas cum esset in officio. fol. 61. loquendo in aduocato, quod non teneatur gratis aduocare pro rege, sicut nec alia personalia munera subire cum sumptu, vel sin. vt Inno. in. c. ficut. el. 2. de iure iuran. in principi.

¶ Sicut & aliās differt vtrum habeat salarium à publico, vel non. vt in. l. final. ff. de officio. asse. Quod dicit esse verum, quando dicta consilia essent modica, & in paruis litibus. Secus verò si magna, & salarium publicum, quod habet, nō est sufficiens ad laborem, quia tunc gratis non aduocabit. dicit esse argumen. in. l. apparitores. C. de exacto. tribu. lib. 10. & in. l. Meuia. §. fi. ff. de annuis lega. ¶ Vbi Bart. num. 5. dicit, q̄ fideles ¶ imperij non tenentur sequi imperatorem, si fructus feudi ad expensas itineris non sufficiunt. Quod dicit ibi Alexā. in additio. ad Bart. notari pro Baronibus, qui non tenentur sequi regem. si fructus Baroniz non sufficiunt. & Bart. in. l. imperator. ff. ad Trebell. & Bal. in. l. qui ma numittitur. C. de ope. liberto. ¶ Quod facit quo q; pro commendatoribus sancti Iacobi. Calatrā uā, & Alcantarā, q̄ non tenentur sequi regem, si fructus suarū commendarum non suppetunt. quod nota. Et vi. Guid. pap. in singula. 226. vbi tenet, q̄ quauis dominum sequi debeant, non tamen ad suas expensas, nisi aliud sit de consuetudine vel pacto ad hoc. c. non minus. de immu nita. ecclef. ¶ Et vi. de hoc Greg. Lopez. in. l. 17. tit. 18. parti. 2. & vi. quæ dixi. in. ca. 9. infra in. ca. judi. syndi. in. glo. sacra la gente. ¶ Quoc; intel ligitur istum tex. quando in sua ¶ iurisdictione, & territorio lis tractatur, secus si extra quia limita ta, & disposita, intra territoriu, seu in territorio,

ultra non ducūt effectum. vt in. l. ex ea. ff. de po stula. & in. l. 3. ff. de officio præsi. & in. l. extra territorium. ff. de iuris. om. iudi. & in. l. in eius. in prin. ff. de pœnis. tenet ad literā Signorellus de homod. in consili. 99. in fine. * Et facit quod tenet. Gregor. Lopez. in. l. 8. titul. 20. par. 2. in glof. magna, loquēdo in do minis, quia te nentur ad defensionem subditorum respectu sui districtus & territorij, nam extra territoriu ad hoc non tenentur.

ren, lo tornen con el doblo ¹ para la nuestra Camara.

S V M M A R I V M.

- 1 Pœna iudicis procurantis, seu aduocantis.
- 2 Iudex, seu familiaris, qui nil recepit pro aduo catione, seu procuratione, an puniatur.
- 3 Datum iudici, vel familiari, vt patrocinetur, an potest repeti tāquam datum ob causam pro curationis, quæ non est secuta.

1 Doblo. ¶ Per tex. istum videtur, q̄ cor rigatur. d. l. si quis procuratio nē. C. de decurio. lib. 10. vbi dicit, q̄ cōsiliari, vel potestas, qui constituitur procurator, dam netur in exilium, & constituens puniatur, amif so priuilegio in exilium: quia hic in tex. nostro dicit, q̄ tantum illud, ¶ quod recepit ratione ad uocationis, procurationis, vel sollicitudinis, cū duplo restituat Cameræ regis. ¶ Sed quid ¶ si ta lis potestas, vel sui officiales, & familiares ratioē huius aduocationis, vel procurationis nil rece perunt. Credo quod puniatur arbitrio iudicis. vt in. d. l. si quis procurationem. & Pla. ibi, vers. & nota. ¶ Vbi quoq; querit Plat. an datū ¶ pro patrociniis personis supradictis, qui nō possunt patrocinari, nec procurare, dū sunt in officio, si pōt repeti tāquā datū ob causam procuratiōis, quā non est sequutus an verò donari videatur tanquā scienter & cōtra prohibitionem legis. Et dicit q̄ glof. ibi, & in. l. si militē. de condi. ob caus. dicit, q̄ si dans ignorabat esse iudicē, vel de curionē, vel sciebat, sed credebatur illos posse ad mitti ad procurationem, tūc repetet: quia iuris ignorātia nō nocet in dāno vitando. l. iuris igno rātia. ff. de iuri. & facti igno. Si autē sciebat eos nō posse procurare, tūc si dedit sub cōditione si procuraret, causa nō sequuta, repetet, secus si de dit sim pliciter sub modo vt esset aduocatus, vel procurator, quia tunc tanquā turpiter datum

donare

donare videtur. & licet Ioan. de Plat. in hoc re maneat, mihi videtur, q̄ licet ille, qui dederit, sciuerit, vel ignorauerit, quod ille non possit ad uocare, seu procurare, repetit quod dedit: quia ille qui accepit, accepit contra legem, quam de bet scire, & custodire. vt pro Barto. text. in. l. 26. titul. 22. part. 3. ibi porque la maldad y la enemiga fue de parte del juzgador, que lo recibio. & per istum

text. qui indistinctē loquitur, non faciendo dif farentiam inter scientiam, & ignorantiam.

Prætorum Cap. II. finis.

Sequitur Caput. IIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Ciuis vnius prouinciæ, vel ciuitatis, non po test in ea esse officialis iudex seu assessor, aliās in pœnam sacrilegij incidit.
- 2 Locum tenens non debet esse ex prouincia quā regit, quia debet esse eiusdem iuris, & condi tionis illius, in cuius locum subrogatur: & de bet esse talis, qui à principio potuisset eligi ad tale officium. numero. 4. Et ibi de doctore, qui vult legere per substitutum. Et de colonis, qui faciunt laborari & cultivari possessiones & arbores per indoctos & ineruditos. Et de epi scopo succedente in executionem testamenti. numero. 8.
- 3 Gesta à laico, à pralato subrogato, sunt nulla.
- 5 Ex permissione principis bene potest quis esse iudex, seu assessor in patria sua.
- 6 Assessor procuratoris Cesaris potest esse in propria patria.
- 7 Iudex potest quis esse in patria sua, si est homo eminentissimæ scientia.
- 9 Iudex potest quis esse in propria patria, quādo per legem determinatur.
- 10 Vt iudex quis in propria patria nō possit esse, quid requiritur.
- 11 Mensuratio de vna ciuitate ad aliam, quomo do debet fieri.
- 12 Mensuratio de molendino ad molendinū quo modo fit.

1 Terra. ¶ Idem tenet tex. in. l. hi qui. & in. l. si cui. ff. ex quibus caus. maio. vbi cauetur, q̄ ci uis ¶ vnius prouinciæ, vel ciuitatis, non pōt in eadem esse officialis, vel assessor. ra tio huius est secū dum gl. ibi, ratio ne suspicionis, ne qd graciosē agat, Itē quia nō time retur, cum nemo propheta sit rece ptus sine honore, nisi in patria sua, vt in euāgelio tes tatur. Et idem se

Prætorum.

Tem, que no tēga al caldes, ni alguaziles que seā vezinos, ni natura

quendo tex. & glo. tenet Paris de Put. in tracta. syndica. in parte, statutū ciuitatis. fol. 77. nu. 4. & est tex. & ibi Bar. & Plate. in. l. nullus apparitor. C. de diuersis officiali. & appar. iud. lib. 12. vbi Plat. in nu. 1. tenet, q̄ quis non debet gerere officiu apparitoris, vel executoris in prouincia, in qua oriundus est, vel in qua habitat, siue larē

cōstituit, nisi speciali cōcessione principis, aliās incidit in pœnā sacrilegij: quod est notandū, & vide tex. in. l. nulli patriæ. C. de officio recto. p uinci. & Bar. in. l. q̄ seruius. ff. de conditione cau sa data. nu. 2. * Vi. latē per Par. de Pute. in parte assessor. nu. 16. cū seq. & q̄ commit tat quali sacrile gium impetrans iudicaturā in pa tria sua, tenet Pe regi. in parte iu dex. capi. 4. & in parte sacrilegiū. qd. 3. * ¶ Eodem modo sicut corre

Caput. IIII.

les dē la tierra^a quel lleua en cargo, y q̄ los busq̄ ellos me jores y mas suficiē tes q̄ pudiere auer

etor, vel assistēs non pōt quis esse iudex in sua patria, ita nec per cōsequēs debet habere locū ¶ tenentē ex illa prouincia, vel ciuitate, quam re git, vt hic in nostro tex. ibi, no tenga alcaldes ni al guaziles. & tenet ad literā Amodeus Iustinus in tract. syndi. in parte. Itē in eo q̄ dictus potestas retinuit in. dict. officio: vbi ait, q̄ si potestas reti

nuit aliquem officialē de terra, vel loco propinquo ciuitatis, quam regit, cōtra formā electiōis, tenetur ad pōnā in electiōe contētā, sicut dicit euenisse in syndicato domini benedicti de Gracionis potestatis Anconæ, quia ex forma suæ electiōis non poterat retinere in officio aliquē officialē de Urbino, & fuit condemnatus in ducatis centum. ¶ Et ratio potest esse: quia licet quis potest per substitutū officium administrare publicū, vt hic, & in l. quisquis. C. de episcopo. & cleric. & in l. ad similitudinem. & ff. de administra. tut. l. decreto. & in l. quid ergo. ff. ad municipal. & c. vlti. de offi. deleg. debet esse talis substitutus, vel locum tenēs, & sic subrogat⁹ in locū potestatis debet esse eiusdem conditionis, professionis, iuris, siue artis, & idoneus scientia, moribus, & peritia: nec sufficit scientia, nisi adsit peritia cuius est ille, in cuius totū subrogatur: & debet esse talis, qui à principio potuisset eligi ad talē locū, vel officiū vt tenet Bal. in l. parabolā. C. de episc. & de. per illū tex. & tenet Bar. & Plat. in l. i. & in l. agētes in rebus. in fin. C. de agent. in rebus. lib. 12. * Et tex. singula. in l. 7. tit. 18. parti. 2. & ibi Grego. Lopez. in glos. *en sulugar.* & ibi etiam dicit q̄ quando seruitium debet fieri principi non admittitur substitutus nisi de eius voluntate. * Et Ioan. de Pla. in l. nullus qui. C. de decurio. libr. 10. nu. 3. Et quoq; dicit, q̄ debet seruire periculo substitutis. Quod dicit Bal. in d. l. parabolam, q̄ facit contra iudices, & assessores regni, qui q̄n recedūt ex prouincia vt reuertantur domū fortē ex aliqua causa necessaria, ponūt in locū suum vnum ciuē, vel aduocatū illius ciuitatis, vel terræ in qua erant iudices, vel assessores, quod nō possunt, quia à principio subrogatus nō potuisset eligi, quia erat ciuis, & propterea secundū eum subrogatio nō tenet, nec tenebit etiā, quod per eos factum est. Sequitur Ias. in §. fuerat. Instit. de actio. col. 2. nu. 7. & Abb. & Feli. in c. 1. pen. col. de summa tri. & fide Catholi. Alex. in additio. ad Bar. in l. 1. §. hæc actio. ff. si quis testa. lib. iust. fuer. in l. ad ditione. & Corse. in notabil. suis. in verbo, substitutus. * Vi. Peregr. in parte iudex. q. 12. in gloss. in delegabilia. * Et Hippoly. de Marfi. in repet. Rub. de probatio. nu. 343. vbi dicit, per illam doctrinā Bal. & sequaciū proximis superiorib⁹ diebus cōsultus respōdisse, q̄ omnia gesta ꝑ à quodam laico mero substituto à quodam prælato erāt nulla, quia nō poterat subrogari loco ipsius prælati in tali officio ecclesiastico. ¶ Et in aduocatum Hippoly. licet ipse non dicat, facit quod tenet Abb. in c. cum causam. de electio. num. 9. vbi tenet, q̄ laicus nō pōt esse vicarius episcopi,

quia est alterius professionis. Et idē tenet in c. decernimus. de iudi. num. 9. & vtrubiq; per eius additionatores, vbi tenēt, q̄ pōt eius consultor esse, vt Imol. Butri. & Inno. in d. c. decernimus. tñ vicarius episcopi pōt esse, licet non sit sacerdos. vt Abb. in c. ab excōmunicato. de rescri. n. 16. & dictū Hippo. de Marfi. probat text. in l. 2. tit. 7. lib. 1. for. leg. ¶ Sed Ioan. de Pla. de quo Ias. nō meminit, nec moderni meminerunt, tenet cōtrariū. in d. l. nullus apparitor. C. de diuersis offi. & appa. iudi. lib. 12. dicendo, q̄ in hoc docto restenēt cōtrarium: quia imō quis ꝑ pōt esse locū tenēs iudicis in prouincia ipsius locum tenētis: quia nō reperitur iure cautū de prohibitiōe locū tenētis, & quia nō habet multum durare. arg. ff. de offi. asse. l. si in eadē. Sed credo, q̄ si talis locū tenēs in officio parū durat, q̄ pōt subrogari, & valēt gesta per eū, & ita aliquādo vtitur, quia isti ciues ponūtur in locū tenētes, quando in breui iudex est statim reuersus. vt tenet Plate. in d. l. nullus apparitor. & Bal. in l. i. in repe. ff. de offi. asse. vbi ait, q̄ quis pōt esse locū tenēs in propria prouincia, & delegatus, quia ab extra non pōt faciliter haberi. & hoc tenet Cy. & Guiller. quos Bal. refert, & sequitur Par. de Put. in tract. syndi. in parte, assessor, an potestas. fol. 59. nu. 18. sed dicit, q̄ de iure cōstitutionis regni assessor, & actorū magister, nō pōt esse de propria patria vnde habet incolatū, vel maiorē partē fortunariū, prout in nro. ca. cauet. * Vel, q̄ sit originarius, vel q̄ sit domiciliarius: quia prouinciales prohibentur, vt in l. his qui. ff. quib. ex caus. maio. & in l. cōsiliarijs. C. eo. prout tenet Pari. de Put. ibi, nam prouinciales autē dicūtur qui in prouincia habēt domum. l. prouinciales. ff. de verb. signi. item iudex non pōt esse de prouincia arg. l. 3. C. de diuer. offi. lib. 12. secundū dict. Par. de Put. * Ias. quoq; hoc altercat in l. si in eadē. ff. de assesso. nu. 7. & dicit, q̄ Guiller. & Albe. tenēt, q̄ locū tenēs pōt esse quis in patria sua, quia censetur esse delegatus ad vniuersitatē causarū, & vt delegatio alicui possit fieri, requiritur, q̄ sit subditus. Tamen dicit, q̄ Martinus Laud. tenet cōtrariū: quia si prohibetur quis esse assessor in patria, qui tamen nullā habet iurisdictionē, quāto minus poterit esse locū tenēs, qui habet iurisdictionē, & pōt pronūtiare, & rationes propter quas quis prohibetur esse assessor, militāt magis in locū tenente. & si vera esset opinio Laud. grauius erraretur in practica, tñ tu tene eam, & sic q̄ non pōt esse locū tenēs in propria patria. per. d. Ioan. de Pla. & per iura supradicta. Tamen si cōstituitur ad paucos dies, bene potest esse: quia ad multos dies non pōt ordinarius

narius abesse, & si lōgo tēpore ob esset, deberet loco sui alius ordinarius poni licētia principis. vt in l. si quis. C. de offi. præsi. præto. Affricæ, vel aliū locum tenentem extraneum ille iudex in locū sui ponere debet. quod nota. ¶ Ex quo inferitur secundū Bar. in d. l. i. C. de princip. agēti, in rebus. q̄ si doctor vult seruire per substitutū, debet seruire per doctorē, & nō per scholarē licet sufficiens sit. Idē tenet Abb. in d. c. 1. de summa Tri. & fide catho. nu. 2. vbi latē, & per eius additio. ibi, & per Feli. 3. col. vers. 2. ¶ Et idē in milite: quia si vult seruire per substitutum, debet seruire per aliū militē, & nō per domicellū. vt tenet dictus Corsetus in d. notabil. in parte, substitutus. & Ias. in d. §. fuerat. num. 8. vbi dicit, q̄ est vidēdagl. & Ang. in l. stipulationis commo. dissimū. & Ang. & Imol. in l. cōtinu. §. si ab eo. ff. de verb. obli. ¶ Et facit quod notat Bart. in l. 1. C. de mācip. & colo. patri. lib. 11. contra colonos, qui faciūt laborari, & cultuari possessiōes, & arbores per indoctos, ineruditos, & nō expertos culturæ, q̄ si prædia ex hoc effecta sunt deteriora, tenentur dominis, quia imputandū est ipsis colonis cui in eruditos miserūt ad culturā. quod sequitur Ias. vbi supra. Et idē tenet Anto. Corse. in suis notabil. in parte, colonus. * Et cōductor tempore debito non colens prædiū rusticum, pōt ab eo expelli, & soluet etiā interesse arbitrio iudicis: vt in l. 5. titu. 17. libr. 3. fori. ll. vi. l. 7. tit. 8. par. 5. & Peregr. in part. locatio. qō. 8. & Plat. in dic. l. 1. C. de mancip. & collo. & vi. Pau. de Castr. in l. & hæc distinctio. §. cum fundum. ff. locati. & vi. l. 74. tit. 18. par. 3. & ibi Grego. Lopez & Bertachi. in tracta. gabellarū in. 4. part. nu. 15. tomo. 6. tract. * Et vi. Ias. vbi supra, an si passagiū debeat alicui pōti, qui est destructus, & postea est renouatus, an idē passagiū nō ui pōti debeat, tanquā loco primi subrogato. ¶ Eodē modo de scriptore, qui promisit scribere librū, non pōt scribere per discipulū, quia suū uisus sit per magistrū. tenet Alex. in l. stipulationes cōmodissimæ. n. 6. iam allega. ff. de verb. oblig. & Ioā. And. in regula. qui facit per alium. de regu. iur. in. 6. ¶ Idē dic, quādo episcopus succedit executori propter negligētiā, quia debet seruare formā impositā per executores primi executoris. vt Bal. in l. si. C. si mancip. ita fuerit aliena. & notat Bal. in l. si. col. 7. C. vnde legit. ¶ Et idē dic de substituto, quia substitutus potestatis debet obseruare tēpora assignata potestati per statutū. vt ibi per Alex. in additio. ad Bart. ibi per eundem, an actio subrogata sapiat naturā eius, in cuius locū subrogatur. ¶ Tamen dic, q̄ ex permissione principis ꝑ bene pōt esse iudex,

locū tenēs, seu assessor quis in propria patria, & hoc per quatuor mēses, per. l. in consiliarios. C. de assesso. aliās punitur. vt in l. nulli patriæ. supra allega. C. de offic. recto. prouin. * Quia sine ista concessione principis in prouincia vnde originem ducit iurisdictionis administrationē impetrans, tanquā sacrilegus est puniendus. tenet tex. in l. 11. tit. 18. part. 1. vbi singulariter & l. fin. C. de crimi. falsi. & q̄ puniatur tenet Par. de Pun. in d. verb. assessor. nu. 16. * Et in ista concessione debet dicere, q̄ rex iubet non obstatē tali lege, aliter nō valeret, & puniretur, prout tenet Paris de Put. vbi supra. ¶ Vbi dicit, q̄ quoq; fallit in assessore ꝑ procuratoris Cæsaris, qui est inter fisci & priuatū, vnde vni priuato plusquā alteri suspectus haberi nō debet, & habet salarium de bonis procuratoris Cæsaris. vt in l. si. de assesso. ¶ Fallit quoq; secundū cū in homine eminentissimē ꝑ sciētiæ, quia iste talis bene pōt esse assessor, vel locū tenēs in propria patria, quia ppter suā eminentissimā sciētiā receditur à regul. iur. & statutorū secundū Bald. in l. sed & reprobari. §. amplius. ff. de excusa. tuto. Facit tex. in l. ad bestias. ff. de pōenis. & tēgit Ludo. Roma. in l. cum quid. ff. si cert. peta. ¶ Et Ias. in d. l. si eadē. ff. de offi. assesso. nu. 8. idem tenet dicēdo, q̄ dicta lex debet limitari, nisi nō inueniret ꝑ alium idoneū locum tēniētē nisi illum de patria propria, quia necessitas facit probabile, quod aliās esset prohibitū. vt in l. 1. ff. de offi. cōsul. & glo. in l. 1. in principio. ff. de offi. eius cui mand. est iuris. in verbo, non aliter. ¶ Fallit quoq;, nisi aliud ꝑ legem ꝑ determinaretur, quia tunc in propria patria potest esse assessor, vt in casu aliquo de electio. vt in cap. fundamenta. in fine, de elec. in. 6. Quod est verū, quādo non habet salarium à publico, nec iurisdictionē, quia tunc pōt assidere in sua prouincia. vt glo. in d. l. in cōsiliarijs. ¶ Et ad hoc ꝑ vt prohibeatur esse iudex, vel locum tenens, seu algazelus in propria patria, requiritur, q̄ sit originarius, vel domiciliatus, quia prouinciales prohibentur. vt in l. his qui. & in d. l. in consiliarijs. & prouinciales dicuntur, qui in prouincia habent domicilium, vt in l. prouinciales. ff. de verbo. signifi. prout tenet dictus Paris de Put. vbi supra. ¶ Circa istam tex. pone, q̄ est lex, seu statutum, q̄ non potest eligi potestas de terra, quæ non distet ad minus per octoginta miliaria ab illa vrbe, vt est Florentiæ: pone ergo, q̄ ciuitas Perusina bene distat per octoginta miliaria eundo per itinera consueta, quæ sunt in pluribus locis destructa, sed si ferretur furatio per rectam lineam, eundo per campos, & agros directa via non distaret vltra sexaginta

miliaria, an poterit idem eligi in potestatem? Barto. in. l. i. ff. si quis cautio. num. 6. dicit, quod non: quia mensuratio debet fieri per reſtitutionem loci, & si non potest fieri per terram, fiat per aërem. Et dicit quod ita est determinatum in quadam extra uagati, in qua Papa statuit, q̄ monasteria mendicantium non possint esse propinqua infra tantum spatium. & ibi ponitur, quod mensuratio non potest fieri per terram, sed debet fieri per aërem, quod dicit esse notandum. ¶ Tamē Pau. de Castr. ibi nu. 4. dicit, q̄ sibi videtur contrarium: quia statuentes legem, non habuerunt respectum ad istam mensuram, sed ad mensuram vulgarem, & communem vsu loquendi. vt in. l. cum delationis. ff. de fundo instruet. & dicit q̄ istum casum habuit Florentia, & illa extra uagās seruat in terminis suis, & non in alijs. Et idem quod Paul. tenet Ias. ibi. nu. 5. allegando Bal. in. l. non solum. in fine principij. ff. de excus. tuto. ¶ Vbi quoq; Ias. supra dicit, q̄ si statutum disponderet, quod non possit fieri molendinum nisi fiat per centum perticas a remotis alterius molendini, q̄ mensuratio non fit per aërem, sed per cursum loci, in quo aqua decurrit, non obstante doctrina Barto. & dicit q̄ consuluit Alexan. in consi. 22. in. 4. volu. consi. vbi singulariter idem tenet, quod Ias. & Paul. in. d. l. si quis cautio.

para los cargos que les diere^b, q̄ no sean mendicantium

debet industriam, & peritiam, & alia, de quibus hic.

- 8 Iudex quam scientiam debet habere.
- 9 Iudex exhibere se debet equalem bene viuētibus, & iustitiam exercere circa peruersos.
- 10 Peritum non sufficit esse, nisi experientia habeatius ad quod eligitur, exemplum pone hic.
- 11 Imperitia causatur ab ignorantia.
- 12 Inſipientem, & imperitum se cognoscens, in culpa est, si ingerit se, aut ingeri patitur negotio, cuius artem ignorat.

Que les diere. Quia præses p̄ uincie debet esse virtutum, morumq; nobilitate splendidus, & iustitiae obseruatione præfulgidus, vt sic se & celo dignū exhibeat. vt tenet Lucas de Penna in. l. præcepit. C. de canone largi. tit. libro. 10. 3. col. ¶ Et debet considerare, q̄ ista officia, magistratus, & administrationes non assumat lucro, quæstu, & pecunia, vt Ambr. 2. de officijs. quia qui aurū diligit, non iustificabitur. Ecclesiastes 31. vbi de hoc satis: quia talis honor non est affe ctandus, nisi ad commodum subiectorum. vt dicitus Lucas de Penna in. l. ad splendidioris. C. de diuersis offi. lib. 12. 1. col. ¶ Et in concedendis his officijs ¶ merita præcedentia sunt consideranda, & vita laudabilis meritorum, est iusta causa dignitatis tribuendæ. vt tenet Ioan. de Plate. in l. agentes in rebus. C. de agenti. in rebus. lib. 12. Nam fides diuturna, indultria literata, militia, probitas commendat officialem. tenet Plat. in. l. proximos. C. de proxi. sacro. lib. 12. ¶ Sic etiam prodest tutori præcedens vita laudabilis ad satisfactionem præstandam. vt in. l. legitimos. ff. de legit. tutel. & in. l. testamen. ff. de testa. tutel. ¶ Ideo dicit glo. in dict. l. agentes. q̄ prodest hactenus fuisse bonum. vt in. l. 3. §. is qui. & in. l. non omnes. §. a barbaris. ff. de re milita. & idem tenet tex. & ibi Plat. in. l. 1. C. de diuersis offi. ap. pari. iudi. lib. 12. in fi. ¶ Vbi quoq; dicitur, q̄ ad officia ministranda sunt extollēdi, & proponendi, qui meritorū fulgent insignijs. vt in. l. 1. C. de Castren. pecul. Et licet gradatim honores sint ¶ cōferendi. vt in. l. honor. §. geredorū. ff. de munerib. & hono. est verū, nisi assiduitas laborum faciat aliquē anteire. vt tenet Plat. in dict. l. agentes in rebus. nu. 1. versu. nota ex princ. ¶ Et facit, quod tenet Abb. in. c. cōstitutus. de appella. nu. 4. vbi notorie peritus ¶ trāsit sine examinatione, saltem modica pro forma. & est glof. in. c. de petro. 45.

S V M M A R I V M.

- 1 Præses provincie debet esse splendidus virtutum, morum, & nobilitate, & iustitiae obseruatione præfulgidus, & officia non debet assumere quæstu pecunie, sed ad commodum subiectorum.
- 2 In officijs concedendis, quæ sint consideranda.
- 3 Honores licet gradatim sint conferendi, fallit, nisi assiduitas laborum faciat aliquem anteire.
- 4 Notorie peritus, transit sine examinatione, saltem modica pro forma.
- 5 Scholaris præstatis ingenij, si spes est in eo magna scientia, licite potest ad doctoratum promoueri.
- 6 Boni mores plusquam diuitia operantur.
- 7 Locum tenens debet esse laudabilis, & habere

tro. 45. distinct. & in. c. episcopos. 23. distinct. & tenet idē Hippoly. de Marli. in sua pract. criminali. §. aggredior. nu. 128. de quo singula. per Socin. in suis regulis & fallen. in parte, lex generaliter loquens. Et nō solum si est peritus, sed si talis scholaris pauco tēpore studuerit, & non habet scientiā idoneā ad doctoratum, tamen si est ¶ præstatis ingenij, & in eo est spes magnæ scientiæ futuræ, licite potest promoueri ad doctoratum. vt tenet Inno. in. c. cum in cunctis. de electione. Quod dictum dicit singula. Barba. in tracta. de præstan. Cardi. in. 1. q. Basilica. col. 26. Et ita dicit limitari text. in. l. nemini. C. de aduoca. diuer. iudi. & tenet additio Ioan. de Pla. in. l. magistratos. C. de professo. & medi. libro. 10. & tenet Soci. in fallē. suis, in parte, lex generaliter. versu. fallit, nam licet regulariter, quisquis nō studuerit legitimo tēpore, si est præstantis ingenij, & est spes futuræ scientiæ, licite promouetur ad doctoratū. & facit tex. iuncta gl. in. l. 1. C. quibus, & aduersus quos. ¶ Nam boni mores, ¶ plusquā diuitia operantur. vt institu. de suspect. tuto. in fine. ¶ Et talis locū tenens, & sic substitutus debet esse laudabilis. ¶ vt in. l. 3. §. illud. C. de Can. largi. lib. 10. & ibi dicit Lucas de Pen. ¶ Et debet habere industriā, ne a malis hominibus decipiat. l. argentū. ff. cōmodati. & debet habere peritiā, quæ est plenitudo scientiæ, & prouidentia, vel artis perfectio. vt in. l. 2. C. de vsuca. pro empto. & peritia, eruditio, & scientia in prælatis, & iudicibus criminū requiritur. vt in. d. l. agentes. ¶ Imò dicit Luc. de Pen. ibi. col. 2. q̄ tanta in eis debet esse scientia, & eruditio, q̄ quicquid agāt, quicquid loquātur, sit doctrina subiectorum, vt ait Hierony. ad Fabiolam. ¶ Et vi. Peregri. in parte electio. §. q. in gl. eligi. vbi ait, q̄ ad reipublice gubernationem vocari debent iuris ciuili sapientes, & non alij, & si non fiat ita per consules ciuitatum, vel per eos qui talia officia prouidere debent, sed forte mandantur gubernari ab alijs imperitis, in culpa sunt, & non excusantur, sed puniri debent de mala electione. Bar. in. l. omnem in. fi. ff. de Iusti. & iur. ¶ Sed quis dicitur sufficienter literatus ¶ ad ista officia exercenda? Tu dic, quod iste text. loquitur de scientia sufficienti, in quantum dicit, *mas sufficientes que pudere.* & quando lex loquitur de scientia sufficienti, requiritur scientia sufficiens talis, qualem requirit qualitas officij, qd̄ quis exercere debet. Vnde dicitur quis habere scientiā sufficientē, quādo sufficienter pōt explere ea, quæ necessario incumbūt suo officio, & hæc sufficientia discernitur secundū arbitriū boni viri, cōsiderata qualitate loci, vbi quis habet illū actū exercere, & conuersa

ri, & secundū qualitatem officij sui. vt tenet mirabiliter Andr. Sicul. Barb. in consi. 34. in. 2. libr. consiliorū. col. 24. vbi quoq; ponit, quis dicatur habere eminentem scientiam, vel mediocrem, vel sufficientem. Et idē quod Barb. tenet Inno. in. c. cū in cunctis. de electio. in principio. quem vide. ¶ Et. l. 22. tit. 5. par. 1. & vi. Grego. Lopez. in l. 2. tit. 9. part. 2. in glo. nobles. vbi inquit, q̄ illa. l. limitat iura disponentia q̄ nobiliores debent eligi ad officia: quia intelliguntur de nobilitate & potentia media, non maxima: ne ad officia de dignentur, nec ex magna potentia prorumpāt in illicita: nam vt dicit Bal. in. l. per adoptionē. ff. de adoptio. nobiles pro maiori parte sunt superbi & inimici popularium. ¶ Item iudex ¶ bene viuētibus debet se exhibere æqualē, quā si honore suppresso, & circa peruersos exercere iustitiam, vt ait Hieron. supra Jeremi. libr. 20. & est tex. in. l. 16. tit. 4. part. 3. ¶ Et secundū eundem Luc. de Pen. vbi supra, scientia quidem ualēt quoad cognitionē, experientia quoad operationem. nam & experientia æquiparatur scientiæ. vt in. l. certi. C. de iudicijs. & sic non sufficit ali- ¶ quē esse ¶ peritū, nisi experientia habeat eius, ad quod eligitur. secundū eundē Lucā de Pen. vnde dicit, q̄ in bello non tantū multitudo, & virtus in docta, quā ars, & exercitiū solent præstare victoriā. Exercitata quidem paucitas, ad victoriā prona est, rudis autē, & indocta multitudo exposita est semper ad cædē, vt dicit Vegetius. 1. de re mili. quia bellū quidem robore, non numero confici solet, vt Oroſius. 2. ad August. ¶ Et ecōtra imperitia ¶ causatur ab ignorantia. ca. diuus. 25. q. 1. & ea nil est imperfectius secundū Marcū in saturnalibus, quæ est proprie circa artē, in qua agitur. vt in. l. si per errorē. ff. de iuris. om. iudi. cū ibi notatis quinimo ipsa imperitia sicut inſipientia poena est. Vnde Aug. 21. de ciuit. Dei. c. 14. nō parua poena est ipsa inſipientia, vel imperitia, quæ vsq; adeo fugiēda merito iudicatur, vt per poenas doloribus plenas pueri cogātur quq; artificia, vel literas discere ipsū q; discere, ad quod poenis adiguntur, tam poenale est eis, vt nūquam ipsas poenas, per quas cōpelluntur discere, malint ferre, quā discere, alias imperitia, & infirmitas æquipollēt. vt colligitur in l. 3. §. si vero. ff. de libero homi. exhiben. ¶ Et est in culpa, qn̄ quis se inſipientē, ¶ & imperitum agnoscēs, ingerit se, aut ingeri patitur negotio, cuius artē ignorat. vt in. l. Iulian. §. qui tñ. ff. de actio. emp. & in. l. si seru. §. pe. ff. ad. l. aequi. ¶ Et sic, q̄ est differentia inter peritū & prudentē, de quo legitur, & notatur in. c. nemo peritorū. n. q. 3. & per Archi. in. c. cōmissi. de here. li. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 *Consanguinei qui dicantur.*
- 2 *Consanguinei dicuntur etiam nati ex illicito coitu, & durat talis consanguinitas vsq; ad quartum gradum.*
- 3 *Familiares vocantur largo modo consanguinei.*
- 4 *Spurij, an dicantur de stirpe, vel domo, & sint coniuncti, & habeant cognationem, seu coniunctionem.*
- 5 *Liberorum appellatione, vel consanguineorū, & parentum, an veniant naturales, & quid in contractibus, statutis, & in vltimis voluntatibus.*
- 6 *Illegitimi dicuntur coniuncti, inspecta naturali equitate, & consanguinei, & in eis cadit affectio naturalis.*
- 7 *Naturales filij an, dicantur de domo, & de familia.*
- 8 *Statutum, quod nullus consanguineus, vel affinis Perusini possit esse potestas, & sint contracta sponsalia cum filia ciuis Perusini, non impeditur esse iudex, quia proprie non dicitur affinis.*

Parientes. ^c Consanguinei qui dicantur, ^{vi. gl. in. l. i. ff. de suis & legiti. hæredi. & Hosti. in summa. in titul. de consanguin. & affi. §. 1. & 2. & Ias. in. l. fratres. C. de inoffi. testa. in fine. ¶ Et consanguinei ¶ dicuntur etiam nati ex illicito coitu, vt Ioan. Andre. in arbore affinita. in parte principa. & Abb. in c. in literis. nu. 1. de testibus. & Bald. in. dic. l. fratres. nu. 1. versi. aduerte intelligas. & in. l. fin. C. de verbo. signifi. & in. cap. discretionē. de eo qui cogno. consanguin. vxō. suæ. ¶ Et durat talis consanguinitas vsq; ad quartū gradū. vt hic. & glōf. in. c. postremo. de appella. ¶ Et consanguinei dicuntur illi, qui ex eodē sanguine procedūt. vt tenet Cardi. Zabare. in Cle. 1. de consanguin. & affi. ni. ii. q. num. 9. ¶ Et largo modo ¶ familiares vocantur consanguinei, quia nobiscū habent habere familiaritatē, quia sumus de eadem familia. tenet Abb. in. d. c. in literis. num. 6. ¶ Per quod videtur, qd iste text. habeat locum in consanguineis non legitimis, & qd illi nō possunt esse officiales potestatis: quia consanguinei dicuntur etiā nati ex illicito coitu, vt dictum est. ¶ Sed cōtra hoc in expresso tenet Ange. in. l. filiū diffinim. ff. de his qui sunt sui vel alie. iuri. quasi in fine.}

4 *vers. extra. gl. vbi referēdo. Cy. tenet, qd si statutum dicit, qd nullus de domo magna tum possit habere officium in cōmuni, per illā. l. dicit Cy. qd spurij ¶ non dicuntur de domo, vel stirpe. Ita notat ipse in. l. cū pater. §. mater. ff. de lega. 2. nā nullam legitimam cōsequētiā faciūt spurij. l. fi. C. de natura. libe. ideo spurij non faciunt domum, & possunt habere tale officium. ¶ Ratio potest esse, quia talis spurius non videtur ppriē coniunctus. vt Hosti. & Ioan. Andr. in. c. non nulli. §. sunt & alij. de rescript. Bal. & Ang. ex*

pressius in. l. sed hæc. in principio. ff. de procura. & Bald. in. l. cū acutissimi. C. de fideicommissi. column. 2. & in. l. forma. C. ad Turpilia. & Bartol. in. l. secunda. ff. ad accusa. & intelligit hoc Bald. in. dicto. §. nonnulli. Siue sit ascendentes, siue descendentes siue collaterales. per. l. lege Iulia. §. nec distinguitur. ff. de ritu nuptia. Et facit quod tenet Dynus in consilio. 14. incipiente. In Christi nomine amen. Diligentur considerata. vbi dicit, quod spurius non videtur habere cognationem, vel coniunctionem. allegat. §. fin. in authen. quibus modis natura. effi. sui. colla. §. qd consilium Dyn. allegat Bal. in. l. id quod pauperibus. pen. column. C. de episcopis & clericis. dicens, qd spurij non veniunt appellatione coniunctorum. & Ioan. de Imol. in. l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebellia. dicit idem in naturalibus, quod sicut spurij non dicuntur cōiuncti, ita nec naturales. de quo latē per Felin. in. d. ca. sunt & alij. colum. 16. & 17. cum sequētib. & Alexan. in. d. l. ex facto. §. si quis rogatus. ¶ Et qui filij de iure ciuili dicantur spurij. vi. Peregr. in part. spurij & melius in parte filius. q. 1. supra. versi. spurij. ¶ Et an appellatione liberorū ¶ vel consanguineorū, & parentum veniant naturales, & quid in contractibus, & quid in statutis, & quid in vltimis voluntatibus, vi. Alexandum, in dicta lege, ex facto. in dicto. §. si quis rogatus. numero. 17. & latissimē per Iaso. saltem remissuē. in. §. pœnales. Institu. de a-

ctio.

ctio. numer. 58. & Cy. & Bald. in lege libertinū. C. de interdēt. matrimon. & Baldum, & alios in lege, quia semper. ff. de iniur. vocand. Bartolus, in lege secunda. ff. de accusatione. Panorm. in cap. in præsentia. de probatio. ¶ Sed in cōtrarium adducta non obstant, quia iste tex. loquitur inspecta naturali æquitate, ¶ in qua omnes illegitimi dicuntur cōiuncti. nā secūdum naturā sunt cōsanguinei, & in eis cadit affectio naturalis, hinc est quoad matrimonium impediēdū dicuntur consanguinei. c. per tuas. de probatio. vt probat Abb. in. d. §. sunt & alij in fine. & Felin. ibi. 17. col. versi. excipiuntur ab ista limitatione & per consequens cadūt sub dispositione istius tex. ita qd non possunt esse officiales potestatis. ¶ Ias. quoq; in. d. l. fi. de verbor. significatio. nu. 13. aliter soluit. & hoc intelligit, & concludit, qd naturales filij non dicuntur de domo, seu de familia, nisi aliud sit ex communi ¶ vsu loquēdi, vel alia coniectura ex statuto colligatur, vel nisi statutum loquatur per nomina naturæ, nō iuris. vt Bart. ibi. & in. l. pronūtiatio. §. familia. ff. de verb. signi. & in. l. de tutelis. ff. de ca. diminu. & idem tenent Bald. & Ang. in. d. l. fi. & referūt ita fuisse iudicatum. ¶ Et Peregrin. in parte spurij. vbi etiam dicit, quod est istius ratio, quia si non cōtinentur in fauorabilibus, ergo nec in pœnis irrationabilibus & sic non continentur bastardi filij qui sunt flos primitiuus, id est primus amor, multo minus continentur ne potes etiam legitimi ex bastardis nati secundū. Bald. in subgectioni. C. de verbo. signifi. ¶ Quæ omnes fallētiæ cadūt in tex. nostro, inquātū dicit, que noscan sus parientes dentro del quarto grado. Et ex communi vsu loquēdi consanguinei dicuntur etiam illegitimi, & noster tex. loquitur per nomina naturæ, & ex eo colligitur, quod nō debet tenere officiales, qui sint consanguinei, modo sint legitimi, vel illegitimi. & ita tene. ¶ Vide Bar. in proposito in. l. qd seruus. ff. de cōditio. caus. data. caus. nō sequit. in principi. vbi tenet, qd si est statutum, quod nullus possit esse potestas, qui sit consanguineus, vel ¶ affinis alicuius Perusini, qd si sunt contracta sponsalia cum filia ciuis Perusini, quod non impeditur, quia nō dicitur affinis proprie, & ideo eligi non prohibetur. Quod dicit esse menti tenendum, quia fuit de facto. ¶ Tamen iste tex. fallit in principibus agentium, qui possunt tenere domesticos, & cōsanguineos suos in officijs, si eorum fides, & industria est probata: non obstante, quod regulariter nō liceat præsidibus, & alijs officialibus, & iudicibus tenere secū in officio consanguineos suos, vt hic, & in. l. nullus. C. de assess. hoc tenet

Plat. in. l. ex agentibus. C. de principibus agentium in rebus. lib. 12. & sic patet secundum eum, qd propter fidem, & industriam quis recipitur ad officium, qui alias non reciperetur, vt ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iudex, nec corrector nemo potest esse, nec eius locum tenens, nec perquisitor, nec receptor, nec relator, nisi antea per decennium studuerit in studio generali, & hoc doceat fide nota rj studij.*
- 2 *Doctor vt fiat, requiritur quod studuerit per quinquennium.*
- 3 *Pragmatica dicta, vtile esset quod seruaretur!*
- 4 *Imperiti non sunt præficiendi, & idoneis non debet interdici licentia iudicandi, seu legēdi.*
- 5 *Homo eminentis scientiæ potest habere officia, licet nondum studuerit tempus in. d. pragmatica statutum.*
- 6 *Scholaris si sit excellentis doctrinæ, debet præcedere doctorem.*
- 7 *A statuto, quod minor viginti quinque annis non habeat lecturam ordinariā, receditur si est præstantis scientiæ propter excellentiam.*
- 8 *Si statuti forma potestas debet habere collateralē doctorem, qui debet facere fidem de doctoratu, propter suam scientiam dispensatur, quod doctoratum non teneatur docere.*
- 9 *Notus non est necesse, quod examinetur.*
- 10 *Scientia adulterina præsumitur doceri in studijs particularibus nisi ex persona legētis, & audientis aliud iudicetur.*
- 11 *Ad honorem cum vanitate & imperitia quis non debet ascendere.*

Prematica. ^d Quæ est lex. 58. in lib. pragmaticarū. fo. 63. vbi cauetur, quod nemo ¶ potest esse iudex, corrector, nec eius locū tenens, nec perquisitor, nec receptor, nec relator, nisi antea in studio generali studuerit per decēniū, & hoc doceat fide notarij studij, & qd talis, qui vult esse iudex, sit ad minus. 26. annorū & per istā pragmaticā si seruaretur, corrigitur dictum Paris de Pute. in. d. tracta. syndi. in parte potestas cū esset in officio. fol. 61. nu. 7. vbi tenet, qd assessores vt possint assumi

fumi ad officia, debent studuisse per quinquenniū in iure civili, & q̄ studuerint cōstitutiones, leges. & capitula regni. & sint examinati per protonotarium, vel eius locū tenentē: q̄ qui si reperti sunt insufficiētes, debēt ad studiū reuer-

ti. & idem dicit de actorum notarijs, & in cōstituēdis aduocatis. ¶ Et hoc ad instar doctoris: quia vt aliquis fiat doctor, requiritur, q̄ ad min⁹ studuerit, & au-

diuerit iura per quinquennium. argu. in Proemio fforū. §. sed quia. vers. quibus. in tali enim tempore ius præsumit nil legitimæ scientiæ iuris deesse: & ex hoc videtur, q̄ contrarium præsumatur in minori tempore: quia nemo repente, nec temerē proficere debet ad munus doctoratus, & sic ad officii iudicandi, quia nemo repente fit summus, de pœnit. d. 2. §. hæc quæ de charitate. & tenet Cardi. in Cle. 2. de magistris. nu. 35.

¶ Et si hoc, & dicta pragmatica seruarietur, & ¶ examinarētur, nō esset iniustitia extirpata, & sepulta, & aliqui probati literati non sic egerent: quia hodiernis temporibus non est opus legibus, nec eruditis viris, quoniā solum viget pro ratione voluntas, libitum profectō, ac cæca voluntas subrogata est in locum iuris, & rationis: & verè non fateor, multi sunt ius dicentes, seu locum tenentes iuris dicentium, quibus nimium licet libitum, & apud eos quod placet, licet: & cum iura eis allegātur, & ostēduntur, obaudiūt, & de directo solum ex ceruice sua sentētiās contra iustitiam, & quitatē, & bonos mores audaciter proferūt quibus meritō dici posset, ius, & iura negāt homines, & numina fallunt: Nec iouis imperiū nec phlegethonta timēt. vt tenet Hippoly. de Mar. in repeti. rub. de fideiussor. in fine. nu. 383. cum sequentibus. vbi circa hoc magnā ponit lamentationem, & magna cum ratione.

¶ Quia, vt dicit Cardi. in Cle. cum sit. de magistris. vers. quartō noto. nu. 23. imperiti nō sunt præficiendi, aliās imperitus matheosofos risui patebit. 37. distin. c. qui de mensa. & dicit matheosofos, quod sicut imperiti non sunt præficiendi, sic etiam econtra idoneis nō debet interdici licētia legendi, & iudicandi. vt in cap. i. eod. tit. & ca. prohibens. ¶ Sed iste text. & pragmatica dicta fallit in homine, qui ante tempus ipsius habet eminentem scientiam, quia tunc potest ha-

bere officia, licet non studuerit tempus in ea statutum. qui assiduitas laborum, facit quem ante ire. vt tenet Ioan. de Plate. in dicta. l. agentes. C. de agenti. in rebus. lib. 12. nume. 1. vers. nota ex principio. Et facit quod tenet idem Plat. in. l. 1.

ordenado, & q̄ nolleue alcaldes ni alguaziles que persona alguna de nuestra corte ni de fuera della le diere por

men noui eliguntur propter sua merita, vt ibi. & arg. de iure deliber. C. l. fin. §. sint autem. ¶ In simili facit, quia quandoq; ingenium supplet tempus in bene studentibus, sicut industria supplet tempus. vt in. c. monachus. 77. distin. nec sufficit quis diu in scholis fuisse, sed laudabiliter vixisse inquirendum est. vt in capit. gloria episcopi. 12. quæstio. 2. & argumen. in. l. 2. C. de his qui veniam æta. impetra. & gloss. in capitu. tunc ex literis. de in integr. resti. in verbo. institutus. gl. in. l. vnicuique. C. de proximi. sacro. scrini. libr. 12. & Sebalti. Sapia. in additio. ad Abb. in proemio Grego. in. 1. additione. & Antoni. Franc. in additio. ad eundem Abbat. in capitul. dilectus. de procura. in. 1. additioe post medium. & quia ingenium docile etiā sine doctore, laudabile est. vt Ioan. Andr. in. d. cap. tunc ex literis. ¶ Et facit glo. in. l. 1. C. de apponnis ciuili. libr. 11. vbi tenet,

¶ scholaris si excellentis doctrinæ, debet præcedere doctorem. sequitur Ias. in. l. cum quid. ff. si cert. pet. nu. 12. vbi quoq; tene, q̄ si est statutum, q̄ minor ¶ viginti quinque annis non habeat lecturā ordinariā, receditur, si est præstatis scientiæ propter excellentiā. & idē tenet Alexā. ibi, nu. 4. & 5. tamē talis maior excellētia debet probari per quindecim testes. vt Alexan. ibi, nu. 7.

¶ Et facit quod tenet Bald. in. l. administrantes. ff. de excusa. tuto. vbi ait, q̄ si ex forma ¶ statuti potestas debet habere collateralem doctorem, qui debet facere fidem de doctoratu, q̄ propter suam scientiam dispēsatur cū potestate, q̄ nō tenetur docere doctoratū, quia ex tūc non debet facere fidē de doctoratu, nec ostēdere priuilegiū doctoratus, & nihilomin⁹ potestas habebit salarium cōstitutū pro doctore. ¶ Facit quoq; q̄ tenet Car. i. Cle. 1. de iur. iura. §. nos itaq; n. 8. q. 18. vbi ait, q̄ not⁹ ¶ nō est necessario, q̄ examine. p. gl. ibi, in verbo, aliquale. Sed si nō est oīno not⁹, aliquale

qualiter examinatur, sed facilius, quā incognitus. vbi arguit, q̄ cum Bachalarus notus sit in scientia, & moribus, facilius pertransire debet in priuata examinatiōe, per iura, quæ allegat dict. gloss. & per capi. veniam. 35. quæst. 9. & vi. text. in cap. nullus.

24. distincio. ruego, saluo que el & Abbat. in. c.

fraternitatis. De clericis non residenti. & facit quod dixi supra in gloss. que les dierent. ¶ Et facit quoque quod tenet Cardina. in Clementi. cum sit. de magistris. quæstio. 2. numer. 35. vbi dicit, quod ad hoc, vt quis sit doctor, requiritur, quod examinetur, nisi notitia euidētis scientiæ aliud inducat. argumen. in Clement. Romani. §. nos itaq; de iure iuran. sed in hoc tenerē, quod tenui in dict. gloss. que les dierent. scilicet quod saltem pro forma, requiritur aliqualis examinatio. Licet Ioann. Andre. in capitul. constituto. el. 2. de appella. & Feli. in. c. clerici. circa fi. 2. colū. de iudicijs. & Socinus in fallē. suis. in parte, lex generaliter. versic. fallit ratione famæ. In expressō dicant, nā licet regulariter ille, qui doctoratur, debeat examinari, fallit, si est aliquis bonæ famæ, qui publicæ visus est legere, & cōferre, vel facere alia, ita q̄ ex fama sit doctus. nam iste poterit sine alia examinatiōe licitē doctorari. ¶ In quantum dicta pragmatica, tenet q̄ requiritur, quod studuerint in studijs generalibus, & sic approbati, videtur prohibere in particularibus

10 nō studere, quia in illis præsumitur, ¶ q̄ doceatur scientia adulterina. vt in Proemio fforū. §. hæc autem omnia. ¶ Quod intellige, nisi ex persona legentis, & audientis in loco particulari aliud iudicetur. argumen. in. ca. tuar. de cleri. non resid. cum ibi notatis per Host. tenet ad literam Card. vbi supra. ¶ Et in talibus officijs atq; di debent ea, quæ dixi in. dict. glo. que les dierent. quia nimis absurdum est, vt quis cum vanitate,

11 ¶ vel imperitia ascendat ad honorem peritiæ literarum: quia ascensus debet esse per gradū virtutum, non vitiorum. c. dum sanctam. in fin. de pœnitē. distin. 2. vt tenet dictus Card. in. d. Cle. cum sit. in principio. quem vide. ¶ Et quia honorem conferre insipienti, est reipublice subuere vitam. Et impossibile est vt alios vtiliter regat, quem proprius subuertitur error. tenet Lucas de Penna. in. l. filios. C. de decurio. lib. 10.

¶ Por ruego. e Idem tenet text. & ibi Ioan. de Pla. in. l. cōtrapublicā. C. de re milit. libr. 12. nu. 1. vbi honoris, & dignitatis augmentum non suffragio, sed laboribus conuenit adipisci. & in. l. 1. C. de prin-

cip. agēti. in reb. lib. 10. Quod non seruatur, imò hodie non morum honestas, sed verborum venustas attenditur, non scientiæ visus, sed stultitiæ risus, non puritas manuum, sed quāritas munerum confouētur, & nō virtutes, sed vestes ad insignes honores & vtilitatis officia promouentur. vt in. c. fertur. 1. q. 1. & ibi Archidi. nu. 3. vbi exponit vitia, id est vitiosos, id est dū vitiosi promuneribus honores recipiunt, & officia, & non meritis proprijs. s. alienis, scilicet, progenitorū, & in assequutione, honorum ei, qui proprijs laborauit viribus, & exposuit se periculis preferatur. Vnde Ouidius. 13. Meta. Proposita arma peto meritis expendite causam, Dummodo q̄ fratres Telamon Peleusq; fuerunt. Aiactis meritū non fit, nec sanguinis ordo, Sed virtutis honor spolijs quærat in istis. Et parum supra, Nam genus, & proauos, & quæ non fecimus ipsi, vix ea nostra voco. Et Tullius contra Salustium.

Nec mecum his conferri decet, Patres concrupti, qui iam decesserunt, omniq; odio carent, & inuidia, sed cum eis, qui mecum vnā in republica versati sunt, gloriosum quidem est honorem passim impedire, sed laudabilius bene meritis digna præstare: quicquid enim talibus tribuitur, pro generali potius vtilitate largitur. Dicit Calsi. 4. vari. Quod vocamus in meritis virtutum, aut vitæ sic extollendis. Hodie nil sibi grauitas, nil industria vendicat, tantum auri profanus amor obtinet. Hodie honor vitia indefensè remunerat, & in locum vltoris, seu iudicis, qui fuerat puniendus, adijcitur. tenet Lucas de Penna in. l. si quando. C. de diuersis offic. & apparito. iudi. libro. 12. in fine. & probat text. in. l. 5. titulo. 16. libr. 2. in ordi. regalibus. ¶ Quinimo nec talis prouisio officialium debet fieri ad clamorem, seu petitionem populi, seu ciuitatis: quia talis clamor impedit animum, ne possit discernere æquum. vt in. l. si constat. ff. de appellatio. & in. l. si priuatus. ff. qui & a quibus: & quia aliquando quod placet populo, displicet Deo: quia populus est docendus, non sequendus. vt Bald. in. capitulo. 2. de electione. ¶ Vbi quoq; tenet, quod quando prouisio: seu electio fit ad petitionem præcedentem, & instantem, præsumitur, quod iste clamor fuerit causa finalis eligendi, etiam si fiat per debitam electionem, seu prouisionem.

S V M M A R I V M.

1 Correcor debet eligere sibi locum tenentem & ceteros officiales.

f Escoja. ^f Nota text. q̄ corrector ꝑ debet sibi eligere locū tenentem.

Et per istū text. corrigitur text. in l. 10. tit. 16. lib. 2. in ordi. Regali. vbi cauebatur, q̄ rex debebat eligere, & nominare locū tenētē in prouisione speciali: que lex non vtitur, sed solum in prouisionibus officialium dat rex potestatem eligendi, & ponendi sibi locū tenētē, & remouendi ad libitū suū: & dicā infra in gl. *justicia*. in principio. ¶ Et quoq; electio aliorū officialiū pertinere debet ad potestatem ciuitatis, dūtā in cōcilio ciuitatis approbetur. tenet Ioan. de Plat. in l. 1. præcepit. C. de Cano. largi. titularum. lib. 10. nume. 6. Sed ad euitandas plures baraterias, quæ contra ius & consciētiam fiunt inter correctores, & inter suos locū tenentes, esset vtile seruare dictam. l. ordina. & si non iubetur seruari, & sic quod rex prouideat, loca tenentes non possunt vitari dictæ barateriæ. ¶ Et q̄ iudices & locū tenētes correctorū, & iudicū ciuitatū poni debēt à rege: tenet. Greg. Lop. per tex. ibi in l. 22. tit. 9. par. 2. in gl. *les deue dar*. vi. que dixi, supra, in c. 1. in gl. *fiel*. nu. 42. in additione, & in c. 19. infra. eo.

S V M M A R I V M.

- 1 In electione officialis attendi debet prudentia & merita vitæ.
- 2 Vitam laudabilem habere debet, qui ad precipuum gradum honoris promouendus est.
- 3 Rex pati non debet quenquam celsiorem gradum obtinere, nisi cui & laborum assiduitas, & stipendiorum prolixitas suffragatur.
- 4 In electione officialis consideranda est nobilitas: prudentia, fidelitas, & bona consciētia cum mentis integritate, ac rerū experientia, & etiā solertia, & morum probitas, & artis peritia.
- 5 Nobilitas dicitur, qui est prudēs, & virtute imbutus.
- 6 Scientia hominem nobilissimum facit.
- 7 Laudabilis vita debet attendi, & etiam si inhabilitas ei proneniat ex defectu natalium debet promoueri.
- 8 Fructus sapientiæ est gloriosus labor.
- 9 Vilissimus est reputandus, si non præcedit alios scientia, quæ est honore præstantior: quia vbi non est scientia, non est bonum.
- 10 Diuites, & non pauperes sunt eligendi.

g Le cumple. ^g Scilicet, vt prudentia, ꝑ & merita vitæ

clarescant. c. innouamus. 60. distin. in fine. Item virtutum. 40. distinctio. per totum. & in c. miramur. 61. distinctio. Item merita probitatis. vt in l. vnica. C. de præfectis digni. libr. 12. ¶ Debet enim qui ad precipuum ꝑ gradū honoris promouendus est habere vitam laudabilem proprijs moribus institutam. C. de professo. qui in vrbe Constanti. lib. 12. l. 1. quia propter merita præstantur officia. vt in l. 2. C. de vetera. libro. 12. & dixi supra gloss. *que les diere*. ¶ Et rex ꝑ non debet pati quenquam celsiorem gradum obtinere, nisi cui & laborum assiduitas, & stipendiorū prolixitas suffragatur. vt in l. 1. C. de tyronib. libro. 12. & Montalu. in gloss. ordi. in parte officiales consiliarij. ¶ Et Ioan. de Platea. in l. 1. C. de conditis in publicis horreis. libro. 10. nume. 5. vbi ait, quod viles personæ non debent attemptare publicos honores, quia iniuriam facit dignitati, qui eam committit vilissimis. vt in l. iudices. C. de dignita. libro. 12. quia sicut pulchra sponsa requirit pulchrum sponsum, ita publici honores requirunt honorabiles personas. vt in d. l. fi. C. de condi. in publicis horre. lib. 10. ¶ Vi. quæ dixi supra. in gloss. *que les diere*. nu. 8. ¶ Et prudentia, fidelitas, & bona consciētia, cum mentis integritate proueniens, ac etiam rerum experientia, vt. C. de nob. C. comp. §. sed cum sit necessarium. ac etiam solertia, & etiam morum probitas, & artis peritia, vbi quoque tenet, quod ille dicitur ꝑ nobilis, qui est prudens: & virtuosus: & sic virtus nobilitat hominem. ¶ Et similiter scientia ꝑ nobilissimum facit eum. vt in l. prouidendum. C. de postula. & glossa. in capitulo. de multa. de præbend. ¶ In tantum hoc est vetum, quod etiam si inhabilitas ꝑ ei proueniat ex defectu natalium, debet promoueri. capitulo. apostolica. in fine. 56. distinctio. & capitulo. cenomanensem. vbi patet de meritis virtutum. capitulo. tali. 1. quæstio. 7. nec enim potest de illius promotione dubitari, cui pro laboribus multis pro moribus castis, pro actibus eximijs celsioris loci præmium debetur, vt in c. miramur. 61. distinctio. Itē dantur

go de su cōciencia,
y para la buena ad
ministracion de la

uendus est habere vitam laudabilem proprijs moribus institutam. C. de professo. qui in vrbe Constanti. lib. 12. l. 1. quia propter merita præstantur officia. vt in l. 2. C. de vetera. libro. 12. & dixi supra gloss. *que les diere*. ¶ Et rex ꝑ non debet pati quenquam celsiorem gradum obtinere, nisi cui & laborum assiduitas, & stipendiorū prolixitas suffragatur. vt in l. 1. C. de tyronib. libro. 12. & Montalu. in gloss. ordi. in parte officiales consiliarij. ¶ Et Ioan. de Platea. in l. 1. C. de conditis in publicis horreis. libro. 10. nume. 5. vbi ait, quod viles personæ non debent attemptare publicos honores, quia iniuriam facit dignitati, qui eam committit vilissimis. vt in l. iudices. C. de dignita. libro. 12. quia sicut pulchra sponsa requirit pulchrum sponsum, ita publici honores requirunt honorabiles personas. vt in d. l. fi. C. de condi. in publicis horre. lib. 10. ¶ Vi. quæ dixi supra. in gloss. *que les diere*. nu. 8. ¶ Et prudentia, fidelitas, & bona consciētia, cum mentis integritate proueniens, ac etiam rerum experientia, vt. C. de nob. C. comp. §. sed cum sit necessarium. ac etiam solertia, & etiam morum probitas, & artis peritia, vbi quoque tenet, quod ille dicitur ꝑ nobilis, qui est prudens: & virtuosus: & sic virtus nobilitat hominem. ¶ Et similiter scientia ꝑ nobilissimum facit eum. vt in l. prouidendum. C. de postula. & glossa. in capitulo. de multa. de præbend. ¶ In tantum hoc est vetum, quod etiam si inhabilitas ꝑ ei proueniat ex defectu natalium, debet promoueri. capitulo. apostolica. in fine. 56. distinctio. & capitulo. cenomanensem. vbi patet de meritis virtutum. capitulo. tali. 1. quæstio. 7. nec enim potest de illius promotione dubitari, cui pro laboribus multis pro moribus castis, pro actibus eximijs celsioris loci præmium debetur, vt in c. miramur. 61. distinctio. Itē dantur

dantur honores & dignitates. Itē propter reuerentiā studiorū, vt tenet dictus Lucas de Pēn. in. d. 1. si quādo. C. de diuersis offi. & appar. iudi. lib. 12. versū. & nota. vbi quoq; dicit, bonorū nāq; labor ꝑ gloriosus est fructus. Sapientiæ. 3. & deinde apouito. dicit. 2. ad Timoth. **Justicia,** h por los quaca. 2. labora fi cut bonus miles Christi merita scientiæ, ætatis, & vitæ. c. talia merita. 8. q̄o. 3. & quia requies est habere fructus sui laboris. glo. in l. omnes. C. de ferijs. ¶ Nam vilissimus ꝑ reputandus est, si non alios præcedat scientia, quæ est honore præstantior. c. vilissimus. 1. quæstio. prima. & vbi nō est scientia, non est bonum. Prouerbio. 19. potissimē hæc locum habent. in sacerdotibus, & iudicibus, de quibus scriptum est, Labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirit dominus ex ore eius, quia angelus domini exercituū est. Malachi. 2. & in capitulo. nisi. §. pro defectu. de renuntiation. aliās iustē dicitur contra eos. Tu scientiam repulisti, & ego te repellam, nec sacerdotio fungaris mihi. Olex. 4. & in d. §. pro defectu. ¶ Et ad talia officia non solum debent eligi literati, ꝑ & experti, vt dictum est, sed etiam debent esse, diuites: quia si sunt in summa, & in tolerabili inopia, eligendi non sunt, tenet Plat. in l. ad subeunda. C. de decurion. lib. 10. nam gerēs dignitatem, honorem, vel administrationem, hæc sine amplis facultatibus administrare non potest, sicut anima sine corpore corporaliternil agit. i. q. 1. c. si quis obiecerit. aliās esset inane nomen honoris, secundum Lucam de Pen. ibi, in fine. vbi quoq; dicit, q̄ iustē igitur ab horrenda est indigentia, quæ quodammodo morti cōparatur. Vnde Ecclesi. 40. Fili in tempore vitæ tuæ ne indigeas: melius est enim mori, quā indigere. ¶ Et Greg. Lopez. in l. 2. tit. 9. part. 2. in gloss. *pobredad*. & facit. d. l. ad supradicta. ¶ Sed quis dicatur pauper, arbitrio iudicis relinquitur gl. in auth. præterea. C. vnde vir & vxor. cum sumilibus. ¶ Et Angel. in l. infundo. ff. de rei vendica. Grego. Lopez. in l. 7. titulo. 9. part. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Per locū tenentē potest iustitia administrari, & pot poni locū tenens sine licētia principis.
- 2 Locū tenens potest pœnā sanguinis imponere.
- 3 Locum tenens potest facere omnia, quæ eius corrector potest facere.
- 4 Vice gerēs, habet iurisdictionem ordinariam,
- 5 Vice gerens obtinet locum illius, cuius vicem

gerit: & quidquid rescribitur sibi, est mādandum executioni per illum, cuius vicem gerit, etiam si sit creatus post commissionem datā Vice gerenti.

- 6 Inter vice gerentem, & delegatum est differentia.
- 7 Locum tenens non potest alium locum tenentem sibi substituere.
- 8 Vice gerens an gaudeat immunitate, qua gaudet ipse rector.
- 9 Tenēs locum correctoris gaudet immunitate, & priuilegijs, quibus gaudet ipse corrector.
- 10 Vice gerens alicuius, debet honorari sicut ille, cuius vices gerit.
- 11 Administrator debet obediri, sicut dominus.
- 12 Vicarium episcopi offendens, dicitur episcopum offendisse.
- 13 Corrector si moriatur durante officio, an suū locum tenens remaneat in officio.
- 14 Ad officium, quod semel administrauit, an quis redire possit.
- 15 Officialis, vel locum tenens vnius correctoris potest continuare, & esse cum alio officiali, vel correctore successorē, si eius fides, & industria est approbata.
- 16 Corrector faciens locum tenentem, quotiens eū abesse contigerit, & contingat casus, quod iudex vna die sit absens, & alia die presens, valent gesta per eum.
- 17 Gerens se pro loco tenēte alicuius superioris, videtur tacitē ei mandare, vt gerat se pro suo loco tenente.

h Justicia. ^h Quā potest per substitutū, & sic per locū tenētē administrare. vt in isto text. & in l. quisquis. & in l. ad similitudinē. C. de episcopis & cleri. & superi^o dixi. & in l. decreto. ff. de administ. tut. & in l. qd ergo. ff. ad municipal. de quo latē p Par. de Put. in tracta. syndi. in parte, an substituēs. foli. 248. quinimo corrector potest facere locū tenētē sine licētia principis. vt tenet Bald. in l. si incertus. §. a perfectis. ff. de leg. 3. per rex. in auth. vt nulli iudic. colla. 9. §. ad hoc verò prohibi. Guid. pap. de cisi. 234. vbi idē tenet. & dixi supra in gloss. *escoja*. ¶ Et talis locū tenēs potest imponere ꝑ pœnā sanguinis, put possūt illi, quorū locū tenet, quā locū tenet

tenet autoritate legis, & lex dat ei merum imperium. Secus si teneret locum autoritate hominis, vel de iure Canonico. tenet Angel. in l. si prior. §. à Titio. ff. qui potior. in pigno. habea. & hoc tene, licet Paris de Puteo, contrarium teneat in d. tracta. syndica. in parte. an substituēs. fol. 248. nu. 8. & 9. vbi hanc. q. altercat. ¶ Quia locum tenens potest facere omnia, quæ potest corrector: quia subrogatus loco alterius, eiusdē naturæ, cuius est is, in locum cuius subrogatur. tenet Ange. in l. grege. per tex. ibi. ff. de pigno. in principio. & Bartol. in l. i. ff. de tuto. & cura. datis ab his. vbi quoq; tenet, q̄ ille, cui mādatur à principe, vt vicem præsidis gerat, mortuo præside, vel etiam absente, habet merum imperiū, & mistum, etiam quo ad executionem, & hoc quia specialiter mandatur. vt ibi per Bartol. & tenet text. hic. & in l. 2. C. de offic. eius, qui vicem alicuius iudic. vel præla. obti. licet. glof. ibi videatur tenere cōtrarium, quæ reprobatur per Bartol. in l. i. ff. de officio eius, cui manda. est iurif. num. 15. ¶ Talis enim vice gerens, ¶ habet iurisdictionem ordinariam, vt Bartol. in dict. l. 2. & in l. 1. §. à præfectis. ff. de legat. 3. de quo per Bald. in authentic. Sed nouo iure. in principio. C. de seruis fugiti. & pereundem Bart. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de offi. proconsul. & legat. antepe. columna. & ibi glof. ¶ Et facit quod tenet Abb. in capitu. eam te de rescriptis. nume. 14. vbi vicegerens obtinet locum illius, cuius vicem gerit: & quicquid rescribitur sibi, est mandandum executioni per illum cuius vicem gerit etiam si fit creatus post commissionē datam vicegerenti. Tamen contrarium tenet Plat. in l. ex eo. C. de agen. in re. lib. 12. nu. 3. vbi si rex committit causam senascalco, locum tenēs constitutus ab ipso senascalco nō poterit cognoscere: & in hoc dicit, q̄ doctores determinant: quia si rex nouisset, hoc expressisset in sua commissione. vt in l. 1. §. ad deficientis. C. de caducis tollen. quia à forma rescripti non est recedendum. Nec obstat q̄ debet transire ad successorem. vt in c. quoniam Abb. de offic. deleg. quia debet intelligi de successore habente officium iure proprio, non alieno, vt est locum tenens. vt Plat. vbi supra. Et quoq; mandatum, seu præceptum factum prædecessori, successor tenetur adimplere. c. dudum. 18. q. 2. gloss. in c. literis. de rescrip. ¶ Et quod dixi de loco tenente, q̄ non potest adimpleri, maximè si papa, seu rex mandat fieri aliquid per personam alicuius, quia tūc non potest fieri per procuratorem habentē speciale mandatum. est gloss. in c. exposuit. de dilati. aliam Clementin. de vita & honest. cleri &

Cardi. ibi text. in l. iubemus. per hanc. C. de erogat. milit. ann. lib. 11. & las. in l. 2. §. q̄ si in patris. ff. solut. matri. numer. 3. ¶ Et Bar. ponit in d. l. 2. differentiam ¶ inter delegatum: & vicem gerentem: quia delegatus est ille, cui ipsemet iudex committit: sed vicegerens est ille cui superior committit locum alterius, & ille, vt dictum est, habet ordinariam iurisdictionem. & per Alex. in rubrica. ff. de officio eius, cui mand. est iurif. nume. 13. vsq; in finem. vbi per eum. ¶ Et licet locum tenens potest omnia, quæ potest is, cuius locum tenet, non tamen potest facere alium locum tenentem sibi substituere. tenet Bald. in l. 1. §. à præfectis. ff. de legatis. 3. per. l. à iudice. C. de iudi. & in l. si Augustæ. ff. de legat. 2. & Paul. de Castro in l. 2. in fine. ff. de offic. eius, cui mā. est iur. Et facit text. in c. in archiepiscopum. de raptori. de quo vi. Bartol. in d. l. 1. §. hic quibus. & Alexan. in l. & quia. ff. de iuri. om. iudi. & in l. filius. ff. de lega. 3. & tenet Paris de Put. in d. tracta. syndi. in parte, an substituens. fol. 248. nu. 6. vi. Enri. Ferran. in addi. ad Guido. papam, decisio. 234. Et quoq; dicit, q̄ vicarius episcopi si oportet se abesse, non potest ponere alium vicarium loco sui, nec assessor. tenet Bald. in ca. quoniam apostolica. de offic. delegat. qui est finalis. nu. 1. nec nuntius ambasiam sibi commissam alteri committere possit. vt Bald. ibi. nume. 2. & tenet Boerius decis. 152. loquendo in loco tenente, vbi altercat. & ibi quoq; tenet, q̄ locum tenēs creatus à iudice loci, non præfertur loco tenenti creato à domino loci. * Sed tu vi. Bal. in l. aliquādo. ff. de offic. proconsul. & leg. nu. 3. vbi loquendo in vicario dicit, q̄ vicarius alium vicarium facere non potest cum ordinaria potestate, tamen per modum delegationis potest alteri committere vices suas, vt in c. 1. de offic. vica. lib. 6. tamē ex causa probabili & necessaria dicit Host. in c. clericus. de offic. vica. & Bald. in margarita, in versiculo vicarius. q̄ potest facere alium vicarium. * ¶ Vide quoque per Alexan. in d. rubrica, an vicegerens ¶ gaudeat immunitate, qua gaudet ipse rector, & per Bart. in l. filius. ff. de legatio. vbi concludit duas esse species vicegerentiū. Quidam sunt constituti ab ipsemet rectore in locum eius, & isti non gaudent. vt in dict. l. filii. & in l. vicarius. eod. tit. quidam sunt constituti ab ipsa vniuersitate, quæ consuevit eligere rectorem in locum mortui rectoris vel absentis, & isti gaudent immunitate. vt. C. de dignita. or. serue. libro. 12. & de isto loquitur text. in l. 2. C. de officio eius, cui vicem alteri ger. & cum Bartol. ibi concordat Bal. in l. aliquādo. ff. de offic. proconsul. & Cardin. Flor. in Clem. 1. de offic. vica. in. 6.

in. 6. opposi. cū gl. in verbo, sacerdotium. vbi dicit, q̄ de cōsuetudine seruatur, q̄ indistinctè vicerector gaudet immunitate, sicut rector. & vltra Bartol. in d. l. filius. pōt allegari tex. optimū in l. pe. in fin. C. de aqua ductu. lib. 11. & c. fi. 93. distin. vbi tenet q̄ quis est tādū honorandus, quandiu tenet eius locum, & quoq; habet eius priuilegium. Ecce ergo, q̄ vicarius, & vicegerēs pōt dici non solū ille, qui à superiore constituitur in locum alterius absentis, vel defuncti, sed etiā si constituatur ab ipsemet constituyente vicarium in locum ipsius constituentis. ¶ Et plus est quia vtroq; casu tales vicarij, seu vicegerentes, videntur ordinarij: vnde vicarius episcopi etiam constitutus ab ipso episcopo, dicitur ordinarius. vt in c. Romana. in principio. & ibi glof. in versic. generaliter de appel. in. 6. & in l. præcipimus. in principi. & ibi Bar. C. de appel. & ca. sua. & ibi notat Innoc. de officio vica. glo. in ca. perlestit. 25. distin. & in cap. 2. de offi. vica. in. 6. Hosti. & Ioann. Andr. in c. 2. ne præla. vice. sua. & vi. Ale. in addi. ad Bar. in d. l. filius. saltem remissiuè. & in d. rubric. num. 14. vsq; in fine. vbi circa hoc quatuor consideraciones facit, quas p te vide. ¶ Sed in hoc dico, q̄ tenēs ¶ locum correctoris, gaudet immunitate, & priuilegijs, quibus gaudet ipse corrector: quia ex p̄uisione regis, & sic superioris fuit politus, vt tenet ad litteram Cardi. in d. Cle. 1. de offi. vica. 6. q. ¶ Et facit qd tenet Ludo. Ro. in singula. 362. vbi ait, q̄ vicerector debet habere sessions rectoris præminentis. & dicit, q̄ est tex. vnicus in ca. præcipimus. 62. vel. 63. distin. & ibi vi. additionē in d. singul. ¶ Et ad idem facit, quia vicegerens alicuius, debet honorari ¶ sicut ille, cuius vices gerit. vt tenet Abba. in capi. sanè. el. 2. de offi. delega. & ibi Barb. 1. colum. & vltra eos est gl. in c. cum voluntate. de senten. excom. & videtur tex. in c. fi. 93. distin. & gl. in c. cum olim. el. 2. de offi. delega. & facit tex. in c. in accusa. 2. q. 7. & in ca. felicis. num. 6. & tex. in c. nobilissimus. 87. distin. & in c. nouo. 21. distin. & ca. honor. 2. q. 5. ¶ Quoq; facit text. in c. grandi. de supplē. negli. præla. vbi debet ¶ impendi honor administratori, & obedire sicut dominus à quo datur administrator, nec dicitur infringere iuramentum, qui tali administratori obtemperat: nec mirum, quia potestas administratoris est dependens à domino, & cōiuncta sibi, vnde grauamē in iunctum administratori, cōcernit ipsum dominum. l. peto. §. mater. & l. cum pater. §. curatoris. ff. de lega. 2. & ex persona principali domini sumit robur & perpetuitatem. l. annua. ff. de annuis lega. & l. quod principi. & l. si augustæ. ff. de lega. 2. &

c. Romana de offi. vica. in. 6. ¶ Implet ergo fidē & promissionem, quæ illa exhibet administratori ipsius. l. municipibus. ff. de condi. & demonstra. & quod notat Innoc. in ca. eā te. de rescrip. facit. l. ossa. ff. de religio. & sumpti. funer. vbi dicitur, ¶ q̄ qui offendit vicarium episcopi, dicitur offendere ipsum episcopum. & ad hoc illū tex. allegat Baldu. in l. sed & si quis. §. fi. ff. de in ius vocā. & l. si prior. §. fi. ff. q. potio. in pig. hab. vbi prærogatiua, quæ est in principali, est in suū locū tenentem, secundū Barb. in d. c. sanè. 1. colu. ¶ Et an si corrector moriatur ¶ durante officio, si suus locum tenens remanebit in officio? Videtur q̄ nō, sed eligendus est, cui meritorū suffragantur insignia. vt. C. de diuersis offi. lib. 12. l. 1. & ibi Luc. de pē. Sed cōtra facit apertē. ff. de tutori. & curato. datis ab his. l. curatorē. & in l. que sitū. ff. de tutelis. ¶ Attamen Lucas de penna in d. l. agētes. in fine. C. de agēti. in rebus. lib. 12. dicit, q̄ ista sunt in principis potestate. vt. C. de cōsuli. lib. 10. l. 3. & dicit, q̄ satis faciat, si subrogatum, & sic locū tenentē alijs præferat. dum tamen mereantur virtutes eius. quod nota. Vide quæ dixi supra in cap. 1. in glo. nūestros. nu. 2. & quæ dicam in c. 5. infra eod. in glof. suspēditos. ¶ In proposito nota, an quis potest redire ¶ ad officium, quod semel administrauit? Et videtur q̄ non, quia præsumitur contra eum. vt in d. l. nullas apparitor. & in l. ad splendidioris. C. de diuersis. offic. & ap. iudi. lib. 12. & hoc nisi licentia principis, vt ibi, & in l. consiliarijs. C. de assel. & hoc siue quis fuerit semel solutus ab officio ex honesta causa, vt quia compleuit, & rationem villicationis reddidit siue casuaria occasione propter morbum, vel senectutē. vt in l. semel. C. de re milita. lib. 12. siue causa ignominiosa, vt propter delictū vt in l. si quis ex grege. C. de appari. præfecto. præto. & priui. eorum. lib. 12. & tenet Ioann. de pla. in d. l. nullus apparitor. Quod dicit fallere, quando prouincia est diuisa & in procuratore Cæsaris. ¶ Item ad hoc vt redeat, non potest compelli, & stantibus alijs sufficientibus. gl. in l. pe. ff. de muneri. & honori. & in l. æstimationem. §. defensionem. & l. spontē. & l. honor. §. gerendorum. vt tenet Ioa. de Plat. per text. ibi in l. quis tā. C. de decur. lib. 10. ¶ Et hoc est secundum eum ibi, ne ex continuatiōe honoris, grauius subditis efficiatur. vt in auth. de defenso. ciui. §. pe. coll. 3. alias enim continuādo, incideret in l. iulian. ambitus. vt in §. sunt. in ff. de publi. iud. nisi in casibus, in quibus pōt continuare, vel ex interuallo eligi sine pena ambitus, scilicet vt est dictum in defectu aliorū. * Quinimo non potest eligi ad aliud officium nisi

- 17 prius syndicetur de primo officio Bar. & Alex. in. l. rescripto. §. i. ff. de muner. & honor. & in. l. nemine de suscepto. & archar. lib. 10. per Bar. in l. 1. C. vt omnes iudic. tan. ciuil. quã crim. & non debet in aliũ officium prouideri antequã sua syndicatio visa sit per auditores cõsiliij regis, & con sultata cũ persona regis & executioni mandata: tenet Cataldinus in tract. asyndica. q. 96. & est pragmati. 63. in curijs Valisoleti. anni. 1523. & in pragmati. 92. Vallad. anni. 1537. & in pragmatic. 33. de Madrid. anni. 1563. * **¶** Itẽ admittuntur spuriij vt in. d. l. 3. §. spurijs. ff. de decurio. **¶** Et similiter plebei, vt in. l. ante pe. ff. de decurio. **¶** Alij casus notãtur in. l. diuus. ff. ad municip. pal. videlicet quĩ princeps ex pprio motu illũ refirmit, quia tũc nõ creditur principẽ ob importunitatẽ petẽtis fecisse, nec refirmatũ subditos lædere, sed potiõ esse à principe reformatũ, sua exigẽte experien tia meritorũ. vt in. d. l. liceat. de allefso. in fi. quẽ vid. **¶** Et idẽ, si ab vniuerso populo reluctãte re firmetur. vt in. d. authẽ. de defẽsori. ciui. §. fi. col la. 3. **¶** Fallit etiã, vbi esset honor cũ sumptu. vt in. d. l. spõte. de muner. & hono. secũdũ Ioan. de Pla. in. d. l. quis tã. vbi quoq; per eũ, an in dubio in ciuitate præsumatur esse plures alij habiles, & sufficiẽtes, vt quis nõ cogatur officium cõtina re, vel ante tẽpus vacatiõis re assumere? & di cit, qd sic in vrbibus insignibus, & magnifico sta tu. **¶** Itẽ fallit in cõsiliario, & loco tenẽte: quia vnõ cõsiliarius, seu locũ tenẽs vnus officialis, põt cõtinuare, & esse cũ alio officiali vel corre ctore successore in officio, si eius fides, & indu stria est approbata. vt tenet Io. de Pla. in. l. ex agẽtib. C. de principi. agẽti. in rebus. lib. 12. Hoc intellige, si de primo officio rationẽ digestaue rit, id est, de priori tẽpore fuerit syndic. vt tenet Pla. per tex. ibi, in. l. ordinariõrũ. C. de cohartali lib. 12. nume. 4. & benefe gessit in officio, quia si fuit depositus, seu remotus, nõ põt cõtinuare. vt tenet Bal. in arg. in. c. gratũ. de postula. præla. in fine, loquẽdo in notario deposito à notariatu, quia nõ põt iterũ creari notarius, & idẽ dicit de sententia arbitratoris cassata, quia de nouo ferri nõ põt. **¶** Adde quoq; qd si iudex facit aliquẽ locũ tenẽtẽ quotiẽs eũ abesse cõtigerit, & cõtĩ gat casus, qd iudex vna die sit absens, alia die præ sens, qd valent acta coram illo. locum tenente, e tiam illo die. quo fuit præsens, ne ex continua variatione litigantes decipiantur. facit. l. barba rius. ff. de offi. præto. Sed si plures & plures dies esset præsens, secus esset. tenet Paul. de Castro. in. l. sed & si pupillus. §. conditione. ff. de insti tuto. numero. 4. vbi dicit, quod est pulchra in ductio. **¶** Et vide Hippolytu. de Marfi. in confi
- 17 lio. 9. numero. 26. vbi dicit, quod si aliquis se gessit pro loco tenente alicuius superioris, vide tur tacitẽ sibi mandasse, vt se gerat pro suo loco tenente. quod nota. & tenet Paulus. de Castro in. l. 1. §. magistrum. ff. de exerci. actione. nume. 3. quem vide per. l. fina. ff. quod cum eo.

S V M M A R I V M.

- 1 Substituens aliquem in officio, tenetur de commissis per dictum substitutum.
- 2 Potestas tenetur de commissis, & omisis per suos officiales, & familiares, si delinquant in officio, vel ratione officij.
- 3 Si familiaris potestatis commisit delictũ non ratione officij, sed extra officium, officialis nõ tenetur, nume. 9.
- 4 Qui habet syndicare officialem, non se impedit de gestis extra officium.
- 5 Fideiubens pro aliquo Castellano alicuius Rochæ, non tenetur, si ille facit robariam.
- 6 Si libro mercatoris ex consuetudine creditur intelligitur in pertinentibus ad artem suam, non autem ad alia.
- 7 Si statuto cauetur, quod filius familiars mercator potest contrahere, intelligitur causa mercantia, sed in alia causa diuersa non valet cõtractus. nu. 42. versi. Et adducit.
- 8 Nuntio publico creditur circa officium.
- 9 Si officiales potestatis inter se inuicem se percutiant, vel cum alijs, potestas non tenetur.
- 10 Potestas tenetur de factis per suos familiares, & officiales de factis per suos familiares, & officiales, licet sint extra officium, quando mandauit, vel raptum habuit.
- 11 Ad exhibendum tenetur potestas res familiarium, vel ipsos familiares, si potest, licet delinquant extra officium, vel quando ad eum im mediatẽ à familiare, qui delinquit, aliquid ex tali delicto peruenit potestati.
- 12 Potestas tenetur pro vxore, si delinquat pro textu officij, & si ciuilitè agatur.
- 13 Potestas tenetur de delicto officialium quan do ciuilitè agitur, secus si criminaliter. num. 49.

Dominus

- tem signum, an puniatur.
- 14 Dominus tenetur pro familia, siue sit deputata ad officium publicum, siue ad priuatum.
  - 15 Episcopus si non potest personaliter visitare, si per alium visitat, tenetur, si deputatus in aliquo excefferit.
  - 16 Nominans aliquem ad officium, & ad munus publicum, suo periculo nominat.
  - 17 Potestas, licet teneatur ex delictis familie sue non tamen tenetur ex contractibus sue familie. Intellige vt hic.
  - 18 Proclama, quod nullus faciat aliquam credẽtiã, seu aliquid credat alicui de familia, cũ potestas non intendit teneri pro eo, prodest vt pro eo non teneatur, etiam si ex forma statuti teneatur, pro familia.
  - 19 Qualiter probetur, quod cõtraxit in causa domini, & in eius vtilitatem.
  - 20 Fideiubens pro officiali publico, intelligitur fideiubere, & promittere indemnitate, & interesse respectu damni rei publicæ tantum. Et non tenetur pro extorsionibus, damnis & violentijs illatis priuatis, nec de pœnis impositis officialibus, nisi fideiussio, & promissio sit ita lata, vt hæc comprehendat.
  - 21 Ratio quare potestas tenetur de omni delicto commissio in officio per suos officiales.
  - 22 Potestas, qui non eligit sibi officialem, an teneatur pro eo.
  - 23 Famuli, qui dicantur.
  - 24 Famuli potestatis positi ad custodiam ciuitatis, si delinquant, an potestas teneatur.
  - 25 Potestas non tenetur de gestis per substitutum loco ipsius ad tempus impediti. numero 41.
  - 26 Potestas inuocans auxilium aliquorum ad capiendum malefactorem, quia vltra familiam aliquando habent aliquos seruitores, qui fauent sibi in officio, & de nocte associant ipsum, an si isti offendantur in exercitio illius officij, dicatur offendi familia potestatis. Vel si in illo exercitio committant aliquid, an potestas teneatur pro eis. nume. 27.
  - 28 Percutiens familiarem potestatis non deferẽ
  - 29 Potestas, an teneatur in syndicato pro officiali mortuo.
  - 30 Potestas, in syndicato an teneatur pro familiari bannito.
  - 31 Potestas, an teneatur pro familiari condẽnando, si fuerit contumax.
  - 32 Potestas, an teneatur de delicto famuli sui anteaquam esset famulus.
  - 33 Potestas vt teneatur de cõmissis per familiã, requiritur quod ipsi sint in aliquo officio deputati, & non tenetur de cõmissis per eos extra officium.
  - 34 Officiales, & stipendiarij, pro contractibus, & delictis antea factis conueniri nõ possunt, durante officio.
  - 35 Officialis regis habens malum filium, qui eo presente delictũ facit, an pater teneatur pro eo.
  - 36 Si testes dicunt, quod familiares potestatis percusserunt Titium, vel delictum commiserunt, & nomina familiarium ignorat, an probent.
  - 37 Petitio procedit, quando agitur contra potestatem, quod eius familia aliquid fecit, licet non exprimantur sigillatim nomina ipsorum.
  - 38 Bannum factum à potestate, quod omnes debentes aliquid recipere ab officialibus, & familia, compareant infra. 10. dies, alias nõ audiuntur, an tale bannũ excuset potestati, & creditoribus noccat.
  - 39 Potestas, an potest punire suos officiales, & nõ expectare vt puniantur à superiore, vel à syndicatoribus, & si põt suos officiales remouere. nume. 40.
  - 41 Potestas an teneatur de negligentia sui officialis.
  - 42 Contra retinentem familiares criminosos præsumendum est: & ideo si commiserunt aliquod delictum pro eis tenetur. Quod intellige, & declara, vt hic.
  - 43 Pœna apposta in pace per me & per adheren

tes mihi de non offendendo, non extenditur ad adherentem extra casum inimicitie.

44 Potestas non tenetur pro suo officiali, quando officialis est approbatus, & expertus in officio. Quid si talis officialis fideiussorem dedit de residentia facienda, an teneatur potestas, qui eum in officio nominauit.

45 Rex committens tempore belli Castrum cui-dam militi ad custodiendum, & ille miles comisit alteri militi, vel nobili, an teneatur, si hostes occupauerunt Castrum.

46 Episcopo an imputetur, si archidiaconus examinavit indignum.

47 Potestas non tenetur de gestis per officiales positis a superiore.

48 Potestas quando exhibet officiales, non tenetur.

49 Potestas non tenetur pro officialibus, quando agitur criminaliter. Nec tenetur, si sui officiales fideiussorem de residentia facienda dederunt, & de iudicato soluendo.

50 Si potestas seu corrector multos conuocauit causa debellandi vnam domum, in qua erant malefactores, & illam igne concremauit, propter quod illi conuocati passi sint damnum, an ipse potestas teneatur illis ad damnum.

51 Potestas, quod soluit pro officialibus suis potest ab eis repetere, vtendo retentione, vel aliter. Quod intellige vt hic.

1 Sea obligado. Nota tex. qd substituentis aliquem in officio, tenetur de commissis defectibus, & delictis ipsius. est tex. similis in l. agetes in reb. C. de ageti. in rebus. libr. 12. & ibi Lucas de pen. 3. colum. versi. nota hic. dicit, qd quidam peritus in signis authoritatis hanc. l. præcipuam allegauit ad hoc: sed similis litera dicit, qd est in l. nemine. C. de decurio. libr. 10. & in l. nullus. C. de episcop. & cleri. & in l. ad similitudinem. Vide omnino. l. ex facto. ff. de negoti. gestis. & in l. 3. C. de fundi. rei publi. libr. 11. & in l. 1. in princip. ff. de exercito. & l. 1. §. si quis. ff. nau. caup. stabu. & in l. licet. §. in factum. & l. si. in princip. vbi est verbum suo periculo. Et sic, qd officialis substitutus gerit periculo ipsius substituentis. vt in l. nullus qui ne. C. de decu. libr. 10. prius tamen debet substitutus quam substituentis conueniri. vt est glossa.

in. l. si quis ex corpore. C. de muri legulis. libr. 11. & ibi Plat. & vi. infra. numer. 16. Et qd potestas teneatur non solum de delictis commissis per eum, sed etiam tenetur de commissis, & omissis p suos officiales, & familiares si delinquit in officio, & ratioe officij, tenetur ad interesse parti lesa. vt in. d. l. 1. §. si serui. ff. furti. aduersus nau. caup. stabula. Et tex. in l. 1. C. ad l. luli. repe. gl. in. l. 1.

les sea obligado i a dar cuenta, y razõ, y satisfazer lo que ellos hizieren, saluo en caso que los

C. vt oēs iudi. tā ciui. quam crimi. & in. l. si post deposita. C. de assesso. & gl. in. l. consiliarios. C. eo. tit. quia mala electioe est in culpa, & ideo tenetur p eis. vt in. d. l. licet. ff. nau. caup. stabul. & in. l. 2. ff. furti. aduersus nau. & tenetur in expreso Bar. in. l. 1. ff. ad l. luliā repet. versi. quæro pro quibus. & Ang. de Are. in. §. in lege Iulia. repetitū darū. institū. de publi. iudi. versi. & scias. & Bart. in. l. 1. §. familiæ. ff. de publica. & vectigali. & Par. de Put. in tract. syndi. in parte, familiaris. siue familia. fo. 111. nu. 5. & in parte, quia supra. nu. 2. fo. 113. & in versi. an ex eo. fol. 114. & in parte, potestas tenetur. fo. 207. in princip. quia vt ibi dicit, tenetur vinculo iuramenti malos cõpescere, qui etiã potest remouere suos officiales, & etiã malos assessores, nõ tamen remouet defensorē ciuitatis. vt ibi vide per eum. Et qd substitutus debet seruire periculo substituentis, tenet Pla. in. d. l. nullus qui. C. de decu. nu. 3. vbi quoq; infert, qd si ædificium confectum ab substituto ruat eius vitio, tenetur substituens, per dicta iura. & vid. Pari. de Put. in parte, an substitutis. folio. 248. & in parte, substitutus. Et facit quod tenet Bart. & Plat. in. l. 1. C. de executo. & exactori. libr. 12. vbi ille textu. facit contra potestatem ciuitatis, qui mittit eius officiales, & exactores per comitatum, quod si committitur aliquid illicitum, vt furtum, barateria, vel concussione, tenetur ipse potestas, & capitaneus. Et si autem delictū non est commune cū officio, nec ratione officij putat quia officialis fecit homicidiū, vel furtum, vel simoniã, quia recipit pecuniã vt rogaret potestati non tenetur potestas de tali delicto nec ciuilitè, nec criminaliter. vt est gl. singul. in. d. l. obseruare. §. proficisci. ff. de officio proconsul. & lega. facit tex. in. c. ad sedē, de resti. spolia. & ibi glossa. & notat Bart. in. d. l. debet. §. 1. ff. nau. caup. stabula. & in. d. l. 1. §. familiæ. & Gulier. in. l. nulli. C. quorum appella. nõ recip. & Bal. in. l. 2. C.

2. C. vbi de cri. agi oport. & Paulus de Castro in d. l. prima. §. familiæ. & la. in. l. age cum geminiano. C. de transa. nu. 3. vbi ait, quod qui habet syndicare officialem non se impedit de gestis extra illud officium, & Hyppol. de Marfi. in repeti. Rubricæ de fideiussio. nu. 182. & Romanus consilio. 434. vbi in fine dicit, quod licet pro eis teneatur, procedit si in eo deliquerunt, ad quod sunt deputati, vt late la. in. d. l. age cū geminiano. & Hyppolytu. de Marfi. in repeti. l. si. ff. de iuri. om. iudi. nume. 169. cum sequentibus vbi allegat in simili. Et tenet Peregrin. in parte furtu. q. 4. in gl. familiares, quod tenet Bal. in. l. 1. in principio. ff. de magistr. conue. vbi dicit, qd ille, qui fideiussit pro aliquo Castellano alicuius Rochæ, nõ tenetur, si ille facit robariam, quia ille fideiussor fideiussit apud rempublicam, non apud priuatos. Et idem in simili dicit, quod si ex consuetudine creditur libris mercatorū, intelligitur in pertinentibus ad artem suã, non ad aliã. Et idem dicit de statuto, quo cauetur, qd filius familias mercator possit cõtrahere, intelligitur causa mercantia, sed in alia causa diuersa non valet contractus. Et idem est de nuntio publico, qd creditur circa officium: vnde si dicat citatum dixisse sibi iniuriam, non creditur sibi. Abba. in. c. cum parati. de appella. & la. in. d. l. age cum geminiano. nu. 5. & Hyppolytus in. d. repet. Rubricæ. de fideiussio. nume. 185. Et tenet Guido papa. singul. 259. versicul. penulti. quem vi. sed circa hoc vide singularē distinctionē Petri Antibolini in tracta. de muneribus. in fine. tomo. 6. tracta. folio. 49. vbi dicit, quod si nõ est iuratus, tunc non est ei credendū. Et si autem est iuratus, si est persona fide digna, legalis, & honesta, si non percipit partem condemnationis, creditur ei, & suo dicto, & iuramento statur. & sic intelliguntur omnia iura supradicta, & consuetudines. si autem percipit partem, tunc nõ statur ei, quia in sua causa diceret sibi ius, & non debet tali dicto stari sine iudicis cognitione. vt. C. ne quis in sua causa ius sibi. & sic repellentur hodie quasi omnes nuntij & banerij, cum vel omnes, vel in maiori parte percipiant partē in bānis, & in pœnis. quod est mihi notandum. Et quod iudex teneatur ex delicto familiarium, habet locum si familiares delinquant inter se, siue cum alio. vt est text. in. d. l. debet. §. hæc actio. vbi exactor nauis non tenetur de delictis commissis inter nautas, siue cum alijs extra officium. vt in. d. l. debet. §. primo. & ideo si officiales, vel familiares inuicem se percutiant, vel alium extra officium, potestas non tenetur, licet debeat formare processum contra delinquentem.

tes, sicut extraneos. vt in. l. si quis fortē. §. si quis comitum. ff. de pœnis. & ab officio reinouere. vt tenet Amodeus Iusti. in tracta. syndi. in parte, qui dominus potestas, & officiales promiserunt parere mandatis syndicorum. versicul. primo. quod probat ratione: quia si potestas teneatur hoc casu, non posset esse iudex contra tale officialem, vel familiarium, cuius contrariū dicitur, & notatur in. l. senatus. ff. de officio præsi. & ibi Barto. nume. 5. & 6. Et quod potestas non teneatur de factis extra iudicium per suam familiam: intelligo verū, nisi mandauerit, vel raptum habuerit. vt in dict. l. prima. §. familiæ. ff. de publica. & vectigali. per Bartol. & in. l. si seruum. §. liber homo. ff. ad l. aquiliam. Vel nisi ad eum perueniat, vel nisi dominus, seu potestas sciat, & non prohibeat. vt Floria. in. l. is cuius. ff. si seruitus. vendi. vel nisi statuto caueatur. vt Bart. in. l. Titius. ff. de testa. mili. & Bertachi. in tract. gabell. in. 7. partē. nu. 30. tomo. 6. tracta. fo. 62. Tamen tenetur, vt res familiaris, vel officialis exhibeat, si potest. ita, tenet Bald. in Rubrica. C. de pœna iudicis qui malè iudi. nume. 16. versicul. quæro quid in factis. & idem tenet Amode. Iusti. in. d. tracta. syndi. in dict. parte. versicul. secundo. vbi dicit, quod supradicta limitatur, nisi aliquid ex tali delicto potestati perueniret immediatē ab eo, qui delinquit. vt in. l. prima. ff. de vi & vi arma. Secus si peruenit mediante alio, quia tunc nõ tenetur de eo, quod peruenit, secundum Innocen. in. d. capitu. cum ad sedem. de resti. spolia. nume. 6. versicul. Sed non nec. & Amode. Iusti. vbi supra. Et extendit, quod non solum tenetur pro officialibus, & familia. Sed etiam pro vxore tenetur. & alijs, quos secum duxit, licet non sint propositi alicui officio in duobus casibus de iure communi, si delinquant prætextu officij, & si ciuilitè agatur. Secus si criminaliter. vbi quæ posui supra in capitulo. primo. in gloss. nisi mulieres. & gl. singula. in dict. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsul. & lega. Et tamen iste text. & iura similia, quæ dicunt, quod potestas teneatur de delicto officialium, & familiæ, intelligi debent, nisi agatur ciuilitè, non criminaliter. vt glo. in dict. §. proficisci. & Amodeus Iusti. vbi supra. versic. quantō. dicit, quod si per formam statuti, vel suæ electionis forma, potestas se obligauit ad soluendum omnē pœnam pro suis officialibus, & familiaribus ciuilitè & criminaliter, certè intelligitur de pœna pecuniaria, non corporali, quæ per alium pro alio solui non potest. argu. in. l. qui seruum. in principio. ff. de interroga. actio. & in. l. sancimus. C.

de pœnis. capitulum. cum homo. 23. quæstio. 5. & in l. si a reo. ff. de fideiussoribus. & in l. 3. C. ad Turpilia. & Paris de Put. in dict. tracta. syndi. in parte, an ex eo. folio. 114. in principio. numero. 23. & Cataldi. in dict. tracta. quæstio. 264. & Roma. in consilio. 15. vbi tenet, quod pœna corporalis p alio solui non potest. l. secunda. C. ad Turpilia. nec ad eam potest quis se obligare. 26. quæstio. 5. capitulum. cum homo. ¶ Et quod dominus teneatur

14 pro familia, si amplius, siue sit deputata ad officium publicum, siue ad priuatum ex quasi maleficio. vt in l. sicut exhibuisset. ff. de publica. & victigra. prout tenet Ang. in d. l. 1. §. q. nouissimi. eo. tit. ff. & sentit ibi Bar. & tenet Paul. in d. §. familia. nu. 4. & Alexand. in additio. ad Bartol. in l. nec quid. ff. de incendi. rui. naufra. ¶ Simile dicit Lucas de penna in dict. l. agentes. columna. 3. de episcopo. quia si episcopus cum non potest personaliter visitare, ad hoc alium deputat tenetur si deputatus in aliquo excesserit, vt Archidi. in capitulum. si episcopus. de offi. ordi. in. 6. & vide Innocen. in capitulum. quod quibusdam. de fideiussoribus. in fine glossæ magnæ. & facit. l. 3. C. de omni agr. deserto. libr. 11. ¶ Quia vt dicit Lucas de penna in dict. l. agentes, quod qui nominat aliquem ad munus publicum, suo periculo nominat, & prius conueniendus, quam ipse collega fidei ratione. vt in l. imperator. ff. ad municipal. & in l. quid ergo. & C. de pericul. nomi. l. prima. libr. 11. & in l. secunda. C. de suscepto. & arca. libr. 10. & in l. exactores eius. tituli. & Innocen. in capitulum. ex ratione. de ætate & qualitatibus. in fine primæ glossæ. & hoc pro eo, quod testimonium pro ipso perhibuit. capitulum. si seruus. §. 4. distinctione. & in authenti. de fideiussoribus. §. vno. vid. supra. numero. primo. ¶ Et licet potestas teneatur ex delictis, & extorsionibus familiae suæ cõmissis in officio, non tamen tenetur ex contra-

17 tibus suæ familiae. vt tenet Paul. de Castro. in l. prima. ff. de exercito. numero. 6. per text. ibi. & facit text. iudicio meo. in l. quicumque. §. non tamen. ff. de instituto. ibi, duntaxat ad id, quod eum posuit. & idem tenet Paul. de Castro. in d. l. prima. §. familiae. numer. 3. vbi dicit, quod ista est communis opinio, quod ex contractibus per familiam factis potestas non tenetur. Sed dicit, quod ista communis opinio patitur distinctionem, scilicet, aut erat talis, qui non erat deputatus super contractibus, & hoc est verum, quod potestas non tenetur. Aut erat super hoc deputatus, vt sunt expeditores, qui habent emere necessaria pro victu, & tunc si contraxit in causam, ad quam est deputatus, & tenetur, alias secus. vt in l. prima. §. non autem. in dict. ti-

tulo de exercito. Et vide quæ dixi in capitulum. 2. supra, in glossa. de mercaderia, in fine. ¶ Tamen licet sit deputatus super contractibus ad necessaria emenda, si talis potestas in principio sui officij fecit fieri proclama, quod nullus faciat aliquam credentiam, seu aliquid credat alicui de sua familia, cum non intendit teneri pro eo, prout aliquando consuetum est fieri, isto casu licet ex forma statuti teneatur pro familia, & officialibus respondere, non tenetur pro debitis per eos contractis. vt probat text. in l. si pupilli. §. proscribere. ff. de instituto. vbi proclama, seu protestatio excusat dominum ne teneatur pro institutore. tenet ad litteram Amode. Iusti. in d. tracta. syndi. in dicta parte, qui dominus potestas. versic. sed pone. cum versic. sequenti. vbi dicit quod excusatur, si fuit publice preconizatum, ita quod verisimiliter potest venire ad notitiam plurimorum. vt in d. §. proscribere, & in c. 1. de postula. præla. Et prædicta vera, nisi contraxerit in rem necessariam potestati, vel suæ familiae ratione officij explicandi, quia tunc potestas tenetur, non obstante bannimento. vt in l. fin. ff. de exercito. & in l. 4. ff. de in rem verso. Quod est notandum, & menti tenendum, quia occurrit pluries in facto, vt dixit Amode. Iusti. vbi supra. ¶ Qualiter autem probetur, quod contraxit in illam causam, distingue, vt per Bart. in l. si ciuitas. ff. si cert. peta. ¶ Adde quod tenet Ioa. de Pla. in l. 1. C. de conueni. fil. debito. lib. 10. nu. 203. vbi ait, quod fideiubens pro officiali publico intelligitur fideiubere. & promittere de indēnitate. & interesse respectu damni reipublicæ tantum. per l. 3. §. pro magistratu. ff. de administrat. rerū ad ciuita. pertinent. vnde secundum Plat. non tenetur pro extorsionibus, dānis, & violentijs illatis priuatis. per text. in d. l. 1. §. 1. in principio. ff. de magistrat. cōuenie. & ibi per Bald. nec tenetur de pœnis impositis officiali propter maleficia, & baraterias per eum commissas. vt in l. fideiussores magistratum. ff. de fideiussoribus. & ibi Bart. & hoc nisi fideiussio, seu promissio sit adeo lata, vt hæc comprehendantur. vt in l. quarto. ff. locati. & ibi notatur in gl. magna in fine. ¶ Ratio quare potestas tenetur de omni delicto in officio commisso per suos officiales est, quia debuit eligere idoneos, & sufficientes. vt in authen. de colla. §. 1. colla. 9. Instituti. de obliga. quæ ex quasi delicto. nal. §. si. & ita seruatur de consuetudine secundum Parid. de Put. in d. tracta. syndi. in parte, an ex eo. fo. 114. nu. 17. & de suo proprio tenetur emendare per eius famulum. vt in d. authen. de mādatis principi. §. sed nec milites. colla. 3. & d. Paris de Put. vbi supra. nu. 15. ¶ Sed quid si ipse potest

22 testas non eligit familiam, sed eligit commune vel plebs, seu superior, & sibi datur. Dic quod pro ea non tenetur. arg. in l. cum plures. §. seruus. ff. locati. & d. Paris de put. vbi supra. nu. 18. vbi quoque;

23 nu. 16. dicit, quod famuli appellatur filij, qui quotidie famulantur. vt in l. 1. C. de his qui in ecclesi. mane. vbi quoque; in nu. 9. tenet quod si famuli potestatis positi sunt ad custodiam ciuitatis de nocte, & faciunt cum alijs furta, quod potestas tenetur: quia deliquerunt in eo, in quo positi fuerunt. Et ibi quoque; dicit, quod nuntij non possunt seruire diuersis iudicibus in diuersis officijs. ¶ Vnū tamē adde, quod rector, siue officialis, non tenetur de gestis per substitutum loco ipsius ad tempus impediti. tenet Ange. in §. ab hostibus. Instituti. de alienato. quod nota & infra dicitur. ¶ Et sic dictum est, quod potestas tenetur de facto familiae suæ.

26 ¶ Quid si potestas inuocat auxilium aliquorum ad capiendum malefactorem, & ultra familiam necessariam aliquando habet aliquos seruitores recomendatos vel domesticos qui fauent ei in officio & de nocte associant ipsum, an si illi offendatur in exercitio illius officij dicatur offensus familiares potestatis, vel si in illo exercitio committant aliquid, an potestas teneatur pro eis? Paris de Put. in d. tracta. syndi. in parte, quia supra pluries fo. 113. dicit, quod magnū dubiū est. Tamē dicit, quod si officialis non habet familiam necessariam ad capiendum malefactorem potestatem inuocare auxiliū subditorum & illi sibi parere tenentur. vt in l. 1. & l. 2. C. de his qui latro. vbi hoc tenet Ang. & in l. 1. C. nil. agge. non rube. quod si noluerint obedire, tenentur conditione ex illa lege. C. de his, qui latro. & Bald. tetigit in l. si quis in hoc genus. C. de episcopis & cleri. & sic secundum Parid. de Put. vbi supra. illi quorum auxilio imploratur sint ministri officialis iuris autoritate assumpti, & sic subrogati loco famulorum si quis eos offendat, ea occasione tenetur. ¶ Et sic dicendum est in alijs, qui officiali fauent in officio suo, & cum eo conuersantur, vt familiares associando ipsum. ¶ Et Andre. de Iserni. in cõstitutione iure regni. de sent. dicit, quod illi, qui sunt in societate domini, associando, & pro magna parte simul stado, licet in domo sua quilibet comedat, & iaceat, & qui ad requisitionem domini equitāt, & alia agunt, dicuntur familiares. arg. in l. si quis ita. ff. de cõditio. & demonitra. ideo istos offendens officij contemplatione, dicitur offendere familiares potestatis pro prædicta, & per ea, quæ tenet Bart. in d. §. familiae. ¶ Vbi dicit, quod probatur aliquem esse familiare alicuius, ex quo cum alijs familiaribus associatur, & seruit vt alij famuli, licet nulla scriptura interuenerit de familiaritate per text. in l. si de præposi. sacro. scrini. C. lib. 12.

vbi dicit, quod probatur aliquem esse præpositum per dominum in aliquo exercitio officij eo ipso, quod exercet officium domino sciente, quia videtur eum proposuisse. Et quoque; probatur satis quem esse alicuius famulum, si apud eum alatur. vt Paris de Put. vbi supra. & tetigit Bal. in l. 1. C. de episcopis & cleri. vbi Cyn. ¶ Et tenet Peregrin. in part. furtum. q. 4. in glo. familiares vbi etiam tenet quod probatur esse præpositum ad officium domini eo ipso quod officium exercet domino sciente, quia videtur proposuisse ad tale officium. ¶ Et per consequens si illi deliquerunt ratione officij, potestas tenetur pro eis: & si talis potestas velit se excusare quod non cognouerit illos esse de familia potestatis, non poterit se excusare, si conuersabantur cum potestate familiariter, & cum illo accedebant, & cum familiaribus eius associabantur, vt supra, quia isti, qui vocantur per officiales ad eorum auxilium, habentur loco familiae. vt tenet Andre. de Iserni. in cõstitutione. Regni humanitatis. & dicitur Paris. de Put. in d. tracta. in parte, an ex eo. nu. 4. & pro familiaribus habentur, licet signum non portauerit, quia satis est, quod ex illis sit certioratus. arg. in l. cõtinuus. ff. de verbo. oblig. præsertim si potestas, vel alius eius officialis, mādasset istis, quod exqueretur, vel caperetur iuste malefactorem eo presente, quia non requireretur aliud signum licet Angel. in l. ite apud labeonem. §. si quis virginem. ff. de iniurijs. dixerit, quod percussit familiam potestatis, non deferentem signum, vel vestem, non teneatur. quod est intelligendum, quando non constabat esse familiariter: vt tenet singulariter. d. Paris. de Put. in d. versic. quia supra. nu. 5. Quod nota ad intellectum. l. primæ. cusequētib. titu. 12. lib. 8. in ordi. regali. vbi ponitur pœna cõtra percussorem officialē, vt intelligatur, & habeat locum illa pœna, etiā si non portet signum officij, si est notus, & constat esse officialē: quod nota. ¶ Quoque; leges illius tituli non habent locum cõtra offendentes famulos non positos ad seruitium potestatis, nec pro illis stabit potestas ad syndicatū, nisi dolus potestatis interuenerit in non ponendo, vt fortè possit per eum baraterias committere. vt tenet Angel. in d. §. familiae. vbi dicit, quod iam vidit. ¶ Sed

29 quid si officialis decessit, an potestas teneatur pro eo? Dic quod non. arg. in l. si decesserit. ff. qui facti. cogā. & Cataldi. in tracta. syndi. q. 218. & tenet Paris de Put. in d. tracta. in parte, an ex eo. folio. 114. nu. 18. cum sequenti. & numer. 27. in fine. & tenet Ias. in dict. l. si decesserit. numer. 6. allegando Baldu. ibi, in lectura antiqua, vbi tenet, quod si ex forma statuti potestas tenetur stare ad syndicatū pro sua familia, & soluere con-

demnationem familiarium, quod non tenetur stare ad syndacatum pro eo, qui interim decessit. Ad quod dicit Iaso. esse bonum text. in. l. Sed hic. §. siue autem. ff. de public. Dicit tamē, quod considerandum est, quod potestas dicitur fideiusfor isto casu non solum de iudicio fisci, sed etiā de iudicio soluēdo: & ideo in casu, in quo posset familiaris post mortem condēnari, potestas teneretur, vt patet ex dictis per eum in. d. l. Et idem dicit Paris de Put. vbi supra esse in bannito: quia si familiaris potestatis est bannitus ex aliqua causa, ita quod de iure fisci non potest propter bannum, liberatur potestas vt in. l. sed & si quis. ff. si quis cautioni. Et ideo dicit Par. de Put. vbi supra, quod si familia potestatis delinquit, & potestas non vult teneri, nec ipse potest cognoscere, faciat anteaquam sit tēpus syndacatus poni delinquētē in bāno per aliquē aliū officialem ciuitatis. Idē tenet Bald. in additio. ad Specul. in titu. de accusatore. colū. 5. vers. & ideo. & hoc nisi faciat in fraudē, prodest ei. per nota. per Bald. in. l. 1. §. seruus. ff. de quæsti. & idem tenet Paul. de Castr. in. d. l. sed & si quis, in fine. vbi dicit, quod si potest probari, quod ipse fecerit, hoc fieri, non poterit sibi prodesse hæc fraus. per. l. si eum. §. 1. ff. eod. titu. si quis cautio. & per gloss. in. d. l. & si decesserit. de quo singulariter per Hippol. de Marfi. in repe. rubricæ. de fideiussor. nu. 150. cum sequentibus. & nu. 111. vbi latē. Sed an potestas teneatur pro familiari **condemnato, si fuerit contumax, & noluerit comparere, vel stare in syndacatu?** Dic quod sic, quia tenetur de iudicio fisci, & iudicio soluendo: & cum teneatur ex officio alieno, non dicitur potestas teneri ex maleficio, sed ex quasi maleficio, quia vsus est opera malorum hominū. vt in. d. l. 1. ff. fur. aduersus naut. & glossa. in. d. l. obseruare. §. proficisci. & Bald. in additio. ad Specul. in titu. de accusatore. colum. 5. vers. sed nūquid potestas. An teneatur potestas de delicto factō a famulo **pro suo anteaquam esset famulus.** Bar. & Bald. in. l. titius. ff. de testamento milit. tenent quod non, quia oportet quod tempore delicti commissi sit famulus, per illum text. & expressius in. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxali. vbi dicit esse gloss. cum concordantijs. Et facit tex. in. l. tutoris. in fine. ff. quod iussu. & Feli. in. c. Petrus. de Homici. in fine. vers. nono, & vltimo. Secus est, vt dicit Barto. vbi supra, si statutū dicat, quod dominus teneatur pro delicto famuli, quia videtur teneri pro delicto commissō, tamen cogitandū relinquit. allega. notata per ipsum in. l. ex factō. in principio. ff. de vulga. & pupilla. vbi dicitur latē, quando requirantur qualitates ad esse tem

pore quo fit dispositio, vel desinant. Tamen in casu nostro non procedit ista dubitatio: quia ad hoc, vt potestas teneatur de commissis per eius familiam, requiritur, quod ipsi sint in aliquo officio deputati. vt in. d. l. 2. §. familia. ff. vi bono. raptō. & in. d. l. 1. §. familia. ff. de publica. & per alia iura in principio istius glossæ allegata, vbi dicitur, quod potestas non tenetur de commissis per eos extra officium, vt pro homicidio. & Bald. in rubrica. C. de poena iudi. qui malē iudi. vbi ait, quod non tenetur potestas pro factis perippos extra iudicium: & quia statutū hoc casu disponit cōtra ius, quo cauetur neminem pro alio teneri vt in titulo, ne filius pro patre. & in titulo vxor, pro mari. ergo strictē debet intelligi. l. 3. §. hoc vbi. ff. de negotijs gestis. secūdū Ro. consilio. 15. vers. quo autē ad secundum. vbi ait, quod si statutum diceret potestatem teneri pro debito familiaris intelligendum est pro contractu sui officij tempore, non autē antea. per. d. Bart. & Bald. in. d. l. titius. & idē tenet Io. de Pla. in. l. nec ipse. C. de incolis. lib. 10. num. 3. vbi expressē tenet, quod officiales stipendiarij pro contractibus, & delictis ante factis conueniri non possunt durante officio, sed pro contractibus, & delictis sibi commissis. vt tenet Bart. in tracta. repræfali. Et vide Cyn. in. l. si seruus. C. de noxali. vbi altercat, an officialis regis, qui habet filium malum iuuenem, qui præterite eo verberauit aliquē atrociter, & agebatur contra patrem, teneatur? Ad quod arguit pro vtraque parte, sed concludendo dicit, quod cum erat magistratus, & non prohibuit conscius sceleris iudicatur, sed non tenetur directo, sed arbitrio superioris remanet, ex quo fuit ille officialis merito repulsus ab officio, secūdū Petrū. quod nota. Sed quid si testes dicant, quod viderunt quendam familiarem potestatis percutere titium, tamen nesciunt nomen eius, an sufficiat? Videtur quod non: quia in libello, & probationibus debet poni specificatio certi hominis. ff. itau. caup. stabula. & in. l. licet. §. 1. eod. titu. Et ideo si testes non cognoscant personam nomē, debent testibus corpora exhiberi. ff. de publica. l. si cum exhibuisset. gl. in. c. cum causam. de testi. tamē hoc fallit in actione quod metus causa. vbi non oportet certi hominis factū. arg. l. cū exceptione. §. in hac. ff. quod metus caus. & si potestas noluerit exhibere familiā suā, testibus videtur subtrahere probationes, & fingitur cōtra eū. arg. in. l. prouidēdū. C. de postul. tamē illa lex non loquitur in sufficienti præsumptione, sed melius facit. l. nullus. C. de assesso. & l. & post. & l. cōsiliarios & facit tex. in arg. in. c. cum homo. 24. quæst. 5. & Bal. in additio. ad Specul. in. d.

in. d. titu. de accusatore. col. 5. vers. sed quid remanet cum hoc. Licet in contrarium dicat, quod facit quod tenetur, licet testes ignorent nomina familiaris: nam cum sit vni formis conditio concludorum sub genere, debet valere probatio generalis. arg. in. l. quod si dubitatur. ff. de acquir. hæredi. & l. gallus. §. sextus. ff. de liber. & posthu. Sed dicitur Pari. de Put. vbi supra, in. d. parte, an ex eo. num. 23. vers. pone. dicit, quod istam opinionem Bal. non teneret, quia hic non tractatur de puniendo potestatem criminaliter nec de puniendo famulo, sed de condemnatione civili, per notata per Barto. in. d. l. 1. ff. de fur. aduers. naut. & in. l. nec quid. ff. de incen. rui. naustra. & per Andre. de Iser. in constitu. regni si damna clandestina. Vbi dicit, quod si homines in facie in territorio derobant, & nescientes, quod villa, vel dominus territorij tenetur, licet nomina delinquentium ignoretur. hoc etiam tenet Angel. in. l. 2. §. hæc actio. ff. vi bono raptō. vbi dicit, quod procedit petitio, quod agit contra potestatem, quod eius familia aliquid fecit, licet non exprimentur sigillatim nomina ipsorum. & vide quæ dixi supra, in. ca. 1. in gloss. nisi mulieres. in fine. allegando Catal. in tracta. syndi. quæsti. 264. Quid si potestas fecit banniri quod omnes debentes aliquid recipere ab officialibus, & familia, quod compareant infra. 10. dies, alias non audientur, an tale bannum excuset potestati, & noceat creditoribus, qui non audiantur post terminum? Dic quod non nocet creditoribus, nec potestas excusatur nec ad hoc potest obstare. l. diffamari. C. de ingenuis & manumiss. quia loquitur in termino assignato, creditori certo per iudicem competē tem: sed hic tanquā caput familiaris potestas tenetur exhibere, aut soluere. Ita tenet Amode. Iusti. vbi supra, vers. si verum si potestas. Et licet Amodeus non dicat, ratio huius potest esse: quia talis potestas de commissis per suos officiales in officio non habet cognitionē, sed spectatur tempus syndacatus: quia par in parē non habet imperiū. vt in. l. nā magistratus. ff. de arbi. & in. l. ille a quo. §. tēpestiuū. ff. ad trebellia. Et facit quod in expresso tenet Ang. & Pau. de Cast. in. l. pars literarū. ff. de iudi. vbi tenet, quod licet potestas mitti bannimēta per ciuitatem, quod quicumque velit petere aliquid a notario suo, compareat infra tot dies, hoc bannimētū non ligat creditoribus. Et idem tenet Rodericus Suarez in repet. l. post rē ff. de re iudi. colum. 215. sequendo Ang. & Paul. vbi supra. De quo vide Hyppolyt. de Marfi. in repet. Rubricæ. de fideiussor. num. 111. & infra dicam. num. 40. Facit in simili: quia collega suū

collegam nequit compellere. vt in. l. 3. ff. de administrat. tuto. nisi voluntate. l. est receptum. ff. de iuri. om. iudi. & quæ notantur in. l. ex asse. ff. ad trebellia. vt tenet dictus Par. de Put. vbi supra in parte, potestas tenetur. folio. 207. & idem Paris de Put. in parte, potestas an possit punire alium officialem. fo. 208. Istam. q. examinat, an possit eum punire, & non spectare vt puniatur a superiore, vel a syndicatoribus. Et dicit quod Dy. in. l. si quis forte. §. si quos. ff. de poenis. dixit ibi casum, quod iustitarius possit punire assessorem suū: tamē cōtra eū dicit, quod videtur tex. in. l. 3. de offi. præf. orien. dicēs, quod iudices pedaneos corruptos bene possent punire. per tex. in. l. si quis aliquid. §. iudices. eod. titu. Tamē aliqui dicunt per illū text. in. d. l. 3. quod præfectus prætorio, & sic potestas potest in sufficientem iudicem, vel propter diuersam corporis valetudinē, negligentia, vel furtum deponere, vel principi referre, & alios subrogare. Sed ille text. loquitur in præfecto prætorio, qui habet supremā potestatem. vt in. l. 1. ff. de offi. præf. de hoc vide tu dictum Paris de Put. vbi supra, vbi facit distinctionē. Aut si potestas eū elegit, tūc potest eum punire, & remouere: Secus si fuerit creatus a principe, vel ab alio superiore, quia tūc non potest, vt ibi per eū. Tamē ego teneo, quod licet potestas, & sic corrector possit remouere suos officiales ad libitū suū, vt in prouisionibus officiorū patet, & dictū est, tamē de commissis per officialem in officio amoto eo, ipse non potest cognoscere, sed expectatur tēpus syndacatus, quia, vt dixit Amode. Iusti. vbi supra. talis corrector tenetur pro eo soluere, vel exhibere tanquā caput familiaris, illico ipse non potest esse iudex in causa sua, nec suæ familie. vt in. l. si quis iurisdictioni. ff. de iuri. om. iudi. & ibi Alex. & doctor. & latē dixi supra in gl. ni abogados. vers. eodē modo. maximē quia actio cōtra eos nata, non est peritura, donec tēpus syndacatus sit elapsū, quia sicut non potest conueniri durate officio. vt in. d. l. pars literarū. de iudic. ff. & per Bart. in. l. 2. ff. ad. l. iulianā repet. & Paris de Put. in dict. tracta. in parte officialis durate officio. folio. 106. nisi cōueniatur corā principe, vel delegato specialiter ab eo missio, vt Angel. in tracta. syndica. in principio. Ita eo finito corā alio non potest conueniri, nisi corā principe, vel corā delegato ab eo missio. vt tenet dictus Angel. vbi supra. & tenet in expresso Paul. de Castro. in. d. l. pars literarū. nu. 2. & Angel. ibi, vbi dicūt, quod si potestas misit bannimēta per ciuitatē, quod quicumque vult aliquid petere a tali officiali suo, qui vult recedere, compareat infra tot dies, alias non audietur, quod istud bannimē

nimētū nō ligat aliquē, qui debeat ab illo habere, quia ipse potestas nō est iudex competēs cōtra aliquē de sua familia: nō debet ergo dimitte re ipsum recedere, quousq; fuerit syndicat⁹, vel faciat se secudari ab eo, aliās tenetur pro ipso. qd̄ nota. Quod sequitur Roderi. Suarez vbi suprā. column. 215. vt dixi. nu. 38. vbi dicit, qd̄ per dictū Angelu. dixit de facto cū corrector cuiusdam ciuitatis fecisset quendam prætorem & algazelum familiares suos facere eis residentiam termino assignato omnibus, qui de eis vellent querelare, & contra eos petere, vt moris est hodie secundū legē regni, quod licet elapso termino aliqui ab eis nil petierunt, nihilominus audiūtur & ita postea fecit illos audire corā quodā officiali per curiam regis misso ad capiendum residentiam correctorum, & officialiū eius, & fuerunt condēnati, nec eis profuit dicta exceptio de residētia facta corā correctore, & de termino ab eo assignato transacto. & tenet Bar. licet ipse non dicat in l. meminisse. §. legatum. ff. de offi. pro consu. & lega. vbi dicit quod ante syndicatū non debet officialis suos officiales remittere.

41 Sed an potestas teneatur de f̄ negligentia sui officialis? glo. in situ. de excusa. tuto. in parte, remanere, videtur tenere, quod non. sed Floria tenet contrarium in l. seruus seruū. §. si fornicarius. ff. ad l. aquili. quia mala electio est in culpa. Et istā partē tenet Amodeus Iustinus in d. tracta. syndica. vbi suprā. versic. fi. & Cataldi. in d. tracta. syndi. quæst. 220. Et per istū text. ibi. *por los quales sea obligado.* & per iura supradicta familia reprobatur glo. iudicio meo, & Angelu. ibi. in §. ab hostibus. in versic. post liminij. In situ. de aq̄lia. tuto. vbi tenent, quod rector, siue officialis non tenetur de gestis per substitutum loco ipsius ad tempus impediti. & facit text. in c. 1. de offi. vicar. lib. 6. & in dict. l. 2. cum glossa. C. de officio eius, qui vicem alterius gerit. Nisi saluetur, quod non tenetur de gestis loco ipsius, scilicet de gestis extra officium, secus de gestis in officio, per supradicta. & idem tenet Petrus de Ferrā. in forma libelli inquisitio. in parte, trā feat in exemplum. numer. 9. quem singulariter vide, vbi dicit, quod regulariter est contra: quia nullus debet grauare, vel punire ex facto seu delicto alterius, ad quod committendum nullum præstiterit auxilium, cōsiliū, vel fauorem. vt in d. titu. C. ne filius pro patre. & C. ne vxor promari. & pœnæ debent solū tenere suos auctores. l. sancimus. C. de pœnis. nec ad agnatos vel affines innocentes debet extendi, vt dicit ibi tex. & habetur in cap. quæsiuit. de his quæ sūt à maio. part. Capitul. absurdum enim est, vt al-

teriper alterum possit auferri cōditio iniqua. vt in l. rem hæreditariā. in fine. ff. de cuiusctio. sed in certis casibus specialibus cōtrariū reperitur secundū d. Petru de Ferrā. & vnus eorū est, quando officialis, vel famulus delinquit in officio cōmisso domino suo, quia tunc tenetur dominus secundū eādē. Et vi. Feli. in c. nulli. de accusa. in principio. vbi dicit, f̄ qd̄ præsumēdum est cōtra retinētem familiares criminosos: quia ex socijs cognoscitur vita hominis. Et si episcopus, vel Abb. habet aliquos criminosos, qui cōmiserūt aliquod crimē, qd̄ tenetur pro eis, & nō possunt allegare ignorantia. Et idē dicit, quādo nō misit idoneos visitatores, quod dicit intelligendū, qn̄ dñs est in culpa, quia scit, vel scire potuit delictum perpetratum. Sed dicit, qd̄ excusatur si ante accusationem expulerat, & hoc intelligo, quando deliquerunt extra officium, secus in officio, vt dictū in est. Et idem Feli. in capitu. Petrus. de homici. 2. colu. in. 7. fallen. vbi dicit singulariter, qd̄ ista fallentia declaratur, & restringitur multipliciter. Primò declaratur, nisi dominus post scientiā statim purgaret delictū officialis, vt dicit, qd̄ tenet Rota in decisioe. 266. incipiente. Itē si vicarius, in nouissimis. Secūdo declaratur, nisi officiales delinquerēt extra officiū vt dictū est, quia dñs non tenetur, nisi in quantum alij dñi tenentur de delicto famali, non officiali. Ita pulchrē Bar. in l. nec quid in prin. ff. de Incen. rui. naufr. & Abba. post Anto. in capitu. de resti. spolia. 3. col. & Feli. vbi suprā dicit, qd̄ potest adduci illud, quod tenet Carli. post anti quos in Clemen. 1. §. ana. de hæret. vbi dicit, qd̄ pœna ibi appositā turbantibus officiales inquisitores, non ligat turbantes extra officium. Et adducit dictam Bal. in l. fina. C. ad Macedo. vbi ait, qd̄ si statutam validat cōtractum factum cū filio familiā mercatoris, non intelligitur de cōtractu facto extra mercatiam, & idem tenet Ias. in dict. l. age cum geminiano. C. de trāfac. nu. 3. & Pau. de Castro in l. 1. §. In filio. ff. ad Macedo. vbi dicit, qd̄ vidit istū casum de facto Florentiæ. Et quoque adducit notabile dictū Bar. in extrauagan. qui sint rebelles. in verbo, rebellanda. vbi ait, qd̄ resistens officialibus de facto quando excedunt officium suum, non punitur vt rebelis. Similiter adduci potest, quod scribit Bald. in l. si prædiū. C. de electi actio. vbi dicit, f̄ qd̄ pœna appositā in pace per me, & per adherētes mihi de non offendendo, non extenditur ad adherentem extra casum inimicitæ iure veteris, sed ex alia sua causa. Quoque declaratur, nisi de putatus ad certum officium a superiore esset persona valde integra, f̄ putā si locum tenens est lite

ratus expertus, & approbatus in officio, quia tunc potestas pro tali suo officiali nō teneretur est glo. Peregrina in c. 1. de offi. Archidi. secundū Feli. vbi suprā. Sed non est in c. 1. sed est in c. ad hæc nos dicimus. in verbo, examinatur. ab Archidiacono. loquendo in promouente indignum, an sit puniendus episcopus, vel archidiaconus, qui eū examinavit. Et dicit, qd̄ episcopus tenetur de facto illius, qui examinatur, cū d̄ mā dato illius illud faciat, sicut exercitor nauis de facto magistri tenetur per l. 1. §. magistram. ff. de exercito. quod dicit, qd̄ fallit, nisi forte examinatus talis fuisset, vt nō sit verisimile ipsum mentiri. argu. in c. significare. de pigno. Ita in p̄posito in officiali potestatis, quia sicut est persona valde integra, potestas nō teneretur pro eo. Ad quod facit, quod tenet Oldra. consi. 92. vbi dicit, qd̄ si rex habebat f̄ castrum, & tempore belli commisit cuidam militi eū custodire, & ille miles commisit alteri, & hostes venerunt, & occupauerunt castrū culpa illius, an teneatur miles? Et dicit, qd̄ si cōmisit custodiā nobili, nō tenetur si cōmisit ignobili, tenetur, quod dicit esse satis rationum iuri cōmuni. arg. in l. fina. in prin. ff. de iur. reorum. & in l. ad cōmētariē sem. C. de iur. reorum. & quando cōmisit nobili, non tenetur eū repræsentari, & si nō exhibuerit, vel presenteret, videtur liberatus: quia cū tēpore cōmētariē custodiā diligens & sufficiens reputatur, non debet nocere, si postea mutauit mores. argu. eorū, quæ dicuntur d̄ magistratibus, qui dāt tutores. ff. de magist. cōueni. l. 1. §. si magistrat⁹. & ff. de neg. gestis. l. litis. §. si pecuniā. & in l. 3. §. si eo tēpore. ff. de admini. re. ad ciui. peri. & l. argētū. ff. cōmoda. & cū hoc remanet. d. Oldra in d. consi. * Et tenet Grego. Lopez. in l. 7. titu. 18. part. 2. in gl. *en su lugar.* & idem tenet Feli. in c. super his. de accusa. pe. col. vbi quoq; allegat glo. in d. ca. ad hæc. vbi dicit, quod imputatur f̄ episcopo, si archidiaconus examinavit indignū nisi examinatus esset persona valde digna, adeo qd̄ excusaretur episcopus, si credidit ei. & ibi Feli. accumulā priuilegia virorū integræ opinio nis vsq; in fine, quæ vide. Quoque declaratur secundū Feli. in dict. c. Petrus. nisi officiales f̄ dati essent a superiore, & sic potestas ipse eos non elegit, quia eorū delicta ei non imputabūtur secundū Bal. in c. 1. de offic. delegat. vt suprā posui in versu. sed an quid si ipse potestas. Quoque declaratur, nisi potestas f̄ exhiberet officialem, vt dicitur infra in isto tex. in gl. fi. Quoque declaratur nisi criminaliter f̄ ageretur, vt suprā dixi in versu. extendē. quia etiam si officialis fugeret, potestas non tenetur secundum Rom. in

dict. consi. 15. vbi subdit allegando Bal. in dict. l. obseruare. §. proficisci. per glo. ibi. & per aliam in dict. c. cū ad sedem. de resti. spoli. qd̄ statutū volens, qd̄ potestas teneatur de delicto familiaris, debet interpretari, nisi agatur criminaliter, & al legat, quia pactum non potest facere, qd̄ vnus in corpore puniatur pro alio; glo. in c. cū homo. 24. q. 5. ergo nec statutum iuxta glo. in cap. non putamus. de consuet. in. 6. & in Rubr. C. quæ sit longa consuetudo. per Bart. in Rubr. C. de decretis. decurio. per l. non impossibile. ff. de regu. iuris quod dicit Feli. vbi suprā. esse bene notandum. Vbi quoq; dicit, qd̄ declaratur, nisi essem contra in casu, de quo per Imo. in d. c. cū ad sedem. & refert ibi Abb. notabiliter. 15. colu. ver. item præsupposito. & Bald. in l. fina. C. de episcopis & cleri. videlicet, qd̄ licet possessio rei inueniatur penes dominum, quæ fuerat occupata per familiares, non tamen præsumitur dominum mandasse, quia potuit peruenire ad dominum ex alia causa, quam ex violētia, quia violentia officialium sibi non nocet. Et an dominus teneatur de cōmissis per familiarem, vel cō sanguineum, vide latē Feli. in d. c. Petrus & Barbara. in c. 1. de offi. delega. & Anto. Fran. in additi. ad Abb. in c. ex parte. h. de foro compe. in additione. 1. Sed tenē, qd̄ officiales potestatis seu correctoris, & sic locum tenētes, & algazelli, & ceteri officiales fideiussores dederunt de residētia faciēda, & de iudicato soluēdo, potestas non debet cōueniri: nec tenetur soluere pro eis, nec eos exhibere, si fideiussores officialium sunt soluēdo. vt tex. & ibi glo. & docto. in l. vnica. C. de periculo nominato. lib. 2. vide quæ dixi suprā, nume. 40. & sic excusio primo requiritur, qd̄ fiat cōtra dictos fideiussores, & nō reperti soluēdo tunc deuenitur ad potestatem, seu correctorem, qui eos nominauit in dictis officijs per dictā. l. & sic practicitur, & pluries iudicauit. & in consilio regali confirmatum, & qui prius debet conueniri substitutus, quam substituens. vt in prin. istius glossæ dixi. Quid autem si corrector, vel potestas conuocauit f̄ multos, vt eorū auxilio debellaret vnā domū, in qua dicebatur, quod erant receptati malefactores, & illam igne concremauit contra iustitiam, propter qd̄ illi sic vocati passi sunt damnū, an potestas teneatur illis ad damnū. vid. in l. quoniam multa faciēda. C. ad l. Iulianā. de vi. & in l. 1. §. si quis homines. ff. vi bono. rauto. & Innoc. in c. fina. qd̄ metus causa. Bal. in l. nō eo minus. C. de accusa. 10. q. & Bal. in l. 1. C. de seruis fugiti. & vid. glo. in l. fina. ff. si furt. familiaris fecisse dicatur. & Paris de put. in tracta. synd. in parte, an ex eo. num. 1. fo. 114. vbi

114. vbi quoque dicit, q̄ licet subditi, qui parent domino in atrocioribus non excusentur. l. liber homo. ff. ad. l. aquil. est verum, nisi aliàs perituri essent, si non facerent, per gl. notabi. & ibi Bart. in. l. si feruus. ff. de noxali. ¶ Postremo scias, an illud, quod potestas soluit pro officialibus suis, si potest ab eis repetere vtendo retentione, vel aliter. Specula. in titulo. de iniurijs prope finē tenet, q̄ sic, de quo exclamat Pau. de Castro. in. l. videamus. ad finem. ff. de in lit. iura. & tenet Paris de put. in dict. tracta. synd. in parte, an substituentis. fo. 248. nu. 5. allegando Bal. in. l. ex facto. ff. de negotijs gestis. & vide Bar. ibi, vbi dicit, q̄ inter eos habet locū actio mādati. & tenet Berta chin. in tractatu gabella. in. 7. parte. num. 30. tomo. 6. tracta. fo. 62. dicendo, quod si dominus soluit pœnam pro famulo in casibus, in quibus nō tenetur, repetit ab eo. per dict. Specul. in dicto titulo. de iniurijs, & damno dato. versicu. in summa. & Bald. ibi in additio. ¶ Et Ioan. Faber. in. §. penul. Insti. de obligati. quæ ex quasi delict. tenet quod si condemnatur dominus propter delictum famuli ab eo repetere potest adde. l. licet. §. si. ff. de nau. cau. & stabu. & Greg. Lopez in. l. 7. titu. 14. parti. 7. in. glo. pechar doblado. in fine. ¶ Pro quo facit, quod scribit Angel. in. l. 4. §. actor. ff. de re iudi. vbi dicit, q̄ syndicus vil læ coactus soluere propter mala, potest ab ea repetere. ¶ Et nota, q̄ adeo succurritur sibi in hoc & domino soluenti pro famulo, quod propria autoritate poterit apprehendere bona illorū, secundum Bartol. & ibi latius Paulu. de Castro in. l. creditor fundi. in principio, per illum text. ff. de actio. empti. secundum Feli. in dict. c. Petrus. de homi. in fine. ¶ Et Bal. in dict. l. ex facto. & Paris de Pute. vbi supra in expresso dicit, q̄ si potestas fuit cōdemnatus pro assessore, quod potest ab illo repetere, vel de suo salario retinere. ¶ Supradicta intelligo, licet ipse non dicat, nisi soluisset pro famulo, qui aliquid fecit iniuste ex mandato potestatis, quia tunc imputetur sibi potestas, qui iniuste mandauit, vt notat Dy. in regula, q̄ quis mandato. de regu. iu. in. 6. & Bar. in. l. non solūm. §. si mandato. ff. de iniurijs. & tenet Paris de put. in dict. tract. in parte, potestatenetur. fo. 118. num. 5. ¶ Et idem est si sciente potestate, & non prohibente, aliquid iniuste fecit, quia tunc etiam est imputandū potestati. d. l. i. ff. si fur. famil. feci. prout ita tenet dictus Amodeus Iusti. in. d. trac. synd. in. d. parte, qui dominus potestas, & officiales, promiserūt parere mandatis syndicorum. col. 3. versu. sed an potestas, qui soluit. quod nota. ¶ Quodq; intellige, nisi potestas participauerit fraude cum fami-

liari, quia tunc non repetit quod soluit pro eo. tenet Bart. & Bald. in dict. l. ex facto. ff. de negotijs gestis. & Paris de put. in dicto tracta. in parte. potestas tenetur. fo. 118. num. 8. & in parte, an substituens. fo. 248. nu. 5. vbi quoq; dicit, quod facit eum participem sola scientia fraudis. & vide Bart. in dicta. l. ex facto.

S V M M A R I V M.

- 1 Exhibendo corrector officialem, vel famulū liberatur.
- 2 Exhibendo familiarē, liberatur, licet statutū non dicat, quod exhibendo liberetur.
- 3 Exhibitus si satisfacere non potest, in corpore debet luere.
- 4 Exhibendo familiarem, vel officialē potestas liberatur, nisi forma suæ electionis, vel prouisionis expressē dicat, quod ipse teneatur pro eis iudicatum soluere, quia tūc licet exhibeatur, tenetur, vt hic vide.
- 5 Exhibendo dominus famulū in officio priuato, non liberatur, sed pro eo tenetur, licet exhibeat: quod secus est in officio publico.
- 6 Exhibendo iudex alium delinquentem, liberatur, sicut si exhibuisset officialem.
- 7 Exhibere cogitur potestas officio finito officiales, & domesticos, vt conueniantur, vel vt testimoniū ferāt de his, quæ in officio fecerūt.
- 8 Testes an possunt esse in syndicatu officiales, & domestici. (tu.)
- 9 Prætor an teneat potestas filiū suū in syndicato.
- 10 Exhibere an teneatur potestas tempore syndicati famulū, seu officialē, qui aufugit. n. 17.
- 11 Exhibere nō tenetur potestas officialem mortuum.
- 12 Hæres iudicis, an teneat de barateria defuncti.
- 13 Hæres iudicis, an pro eo teneat ad syndicatum stare.
- 14 Exhibere potestas officiales quot vices teneat.
- 15 Fideiussor de representando reum ad suā voluntatem sub pœna certa, & ille reus postea fuit captus per iudicem, & a manibus eius fugit, an fideiussor sit liberatus.
- 16 Fideiussor promittens aliquem presentare certa die

ta die sub certa pœna in iudicio, vel soluere condemnationem de eo fiendam, & ante lapsū termini pro eodem crimine iudex posuit eum in banno, an erit liberatus fideiussor.

- 17 Fugiens officialis tempore syndicatus timore iudicis syndicanstis: quia pluries dixit, quod volebat eum suspendere, seu verberare pro baraterijs, & furtis, potestas an teneatur eum exhibere, vel pro eo soluere.
- 18 Excusatio rei etiam minus legitima prodest si deiussori, etiam in iudicio sistendi.
- 19 Falsi pœna tenetur iudex, qui declarat partem sententiam, quam laturus est.
- 20 Fugiens propter minimam iudicis scuitiā, vel propter minas atroces, an habet criminis presumptionem contra se.
- 21 Bannitus excusatur, si non comparet, nec procuratorē mittit, si timet vim inferri nedum sibi, sed etiam causæ.

Entregare. Notatext. q̄ si corrector vel potestas exhibet officialem, vel famulū delinquentē in officio, liberatur ipse potestas, & pro eo nō tenetur Idem tenet Bar. Pau. de Castro, & Ang. & ceteri docti. in. d. l. i. §. familie. & §. qd̄ nouissimē. ff. de publica. & in. l. cum si exhibuissent. eode. tit. & Pau. de Cast. in. d. §. quod nouissimē, tenet, q̄ si aliquis de familia potestatis aufugit, & sic nō potest eum exhibere, tenetur potestas de delictis per illum cōmissis in officio, sed si ipsum exhibet liberatur. & ita seruatur in practi. secundum eūdem, & idem tenet Petr. de Ferra. in forma libelli inquisitionis, in parte, trāseant in exemplum. numer. 10. & idem Ange. in. §. lege Iulia. Insti. de publicis iudicijs. ¶ Ex quo infert Ludo. Roma. in. conf. ii. in. fi. q̄ licet iste text. nō diceret, q̄ exhibendo liberatur potestas exhibendo familiarē liberatur: quia si statutū diceret potestati pro sua familia facto teneri certis solēnitatibus nō seruatis, q̄ tale statutū interpretandū est, nisi potestas famulum, pro quo tenetur exhibeat, maximē quia, vt vulgariter dicitur, statutū à iure cōmuni interpretationem recipi. vulgata. l. 2. C. de noxali. & l. si. §. in computatione. C. de iure liberat. & l. Cæsar. ff. de publ. & ca. cum dilectus. de consuetudi. ¶ Et licet iudex exhibeat officialem, vel famulum, vel fideiussor de iudicio sisti exhibeat reum, vel captū in cau-

sa appellationis liberantur quia in appellationis causa mora purgari potest quia non videtur iudicatum vt. gl. in. l. i. ff. de actio empti. in gl. verb. agitur in fi. quam sequuntur ibi Bart. & Salic. & Cyn. in. l. si maior. C. de transac. in principio &

notatur in. l. entregare^k comoel ab executore. derecho requiere. §. si procurator. ff. de appella. Bald. in. c. que fit prima causa benef. amit. §. porro. in fine & in l. alia. C. ad selenia. & Nellus. in tracta. banito. in. 4. part. primi temporis numer. i. in fi. tomo. 15. tracta. fol. 79. & Alex. in additio ad Bart. in. l. si cum exceptione. §. hæc autem actio. ff. q̄ metus causa. in fine. quoniam in hoc casu purgatio more locum habet etiam post factam executionem à iure si ius aduersarij integrum erat vt in l. mancipiorum. ff. de option. lega. tenet Paulu. Castr. in. l. & si post tres. ff. si quis Cautio. nu. ii. licet contrarium teneat Bertachi. in tract. gabella. in. 3. part. 8. partis principal. nume. 47. tomo. 6. tractatu. folio. 68. quia intelligitur quando ius non erat integrum aduersario. ¶ Et si familiaris sic exhibitus satisfacere non potest creditori, luat in corpore. l. si quis id quod. ff. de iurif. om. iudi. l. vlt. ff. de in ius vocand. & in. l. i. ff. de pœnis. & c. finem lib. de dolo & cōtu. secundū Ludo. Roma. in. d. confilio. ii. ¶ Sed istū text. & iura similia dicentia iudicem teneri pro officiali, nisi eū exhiberet, intellige verū, nisi forma suæ electionis, vel prouisionis repugnet, putā quia cōtinetur in ea expressē, q̄ ipse teneatur pro eis iudicatum soluere, quia tunc licet exhibeat, tenetur. ita singulariter tenet Ang. Perusinus. in. l. i. C. ad. l. Iulian. repet. in princ. quia sequitur Ang. de Areti. in. d. §. lege Iulia. Insti. de publi. iudi. vbi dicit hoc esse notādū. ¶ Sed Paris de Put. in tract. syndi. in parte, rectores terrarū in princip. folio. 116. licet de Ange. nullam faciat mentionē, tenet contrariū, dicendo, q̄ licet in electione officialis ponatur pactum expressum, vt rector teneatur pro se, & officialibus, & familia sua, tūc enim exhibendo eos liberatur. vt in d. §. familie. quia ista verba intelliguntur secundum naturam officij. arg. in. l. si stipulatus. ff. de vsuris. & in. l. legati serui. ff. de legatis. 2. & in. l. quidā. ff. de dāno infecto. & in. l. si vno. ff. locati ¶ Secus dicit, si promittit soluere omnē cōdemnationem fiendā de officialibus suis, & de sua familia, tunc ipse cōdemnatis tenetur soluere, nec exhibendo liberat, quia est fideiussor iudicatum solui. Secus si esset simplex fideiussor de iudicio sisti, quia tūc sistēdo liberatur. vt in. l. scimus. C. de iu-

de iudicijs. ¶ Sed si bene aduertatur Paris de Pu-
 teo nō tenet cōtrariū eius, quod tenet Ang. q̄a
 Ang. loquitur, q̄n per formā electionis, vel sta-
 tuti potestas promisit soluere omnē cōdēnatio-
 nem fiendā de suis officialibus, & familia, quia
 tunc nō liberatur exhibēdo, quia nō est fideiuf-
 for de iudicio sisti, sed de iudicato soluēdo. vt in
 l. grege. §. post litem. ff. de fideiusso. & isto casu
 loquitur Ang. ¶ Et non loquitur quando in for-
 mam suā electionis promisit tenere pro officia-
 libus suis, & familia, quia tūc liberatur exhiben-
 do: quia videtur promittere tātū de iudicio sisti
 simpliciter, & pro eo fidei iubere, & ideo sistēdo
 & exhibēdo liberatur. vt in dict. iuribus. & in l.
 sanē. C. de fideiusso. & Bar. in d. §. quod nouissi-
 mē. & Paris de Put. in d. tract. syndica. in par. re-
 ctōres, terrarum. fo. 116. quasi in prin. ver. hoc tū
 casu. Et ita tenet Amodeus Iusti. in tract. syndi.
 in parte, qui dominus potestas, & officiales pro-
 miserunt parere mandatis syndicatorum. col. 2.
 versi. item aduerte. vbi dicit, q̄ dominus Bal. in
 quodam suo consilio. dicit, q̄ de iure communi
 potestas exhibendo officialem, & familiam, nō
 liberatur, si est debitor ex maleficio, cū sit vs̄
 opera malorū hominū. per l. debet. §. 1. ff. nau-
 caup. stabu. secus si est debitor ex cōtractu, quia
 potestas est fideiussor d̄ iudicio sisti. vt in l. post
 depositam. C. de assesso. ideo liberatur exhiben-
 do: dum tamen exhibeatur tali modo, q̄ familia-
 ris possit cogi. Vnde dicit, q̄ si exhiberet eū cū
 saluo cōducto, nō liberatur potestas. l. sed ij qui
 §. sint autem. ff. de publica. ¶ Tamen hodie per
 istum tex. si exhibet corrector suum officialem
 liberatur, modō exhibeat ratione delicti, seu ra-
 tione contractus, vt ex isto tex. patet: & est spe-
 ciale in officiali correctoris, seu potestatis. ¶ Se-
 cus est in alijs dominis exercentibus ¶ officium
 priuatum, puta tabernā vel hospitium, quia tūc
 non excusantur, suum officialem, vel famulum
 exhibendo, secundū Bar. in dict. §. nouissimē.
 quia pro eo tenentur, licet exhibeant. Cuius ra-
 tio potest esse secundū Petrū Ferrā. in dicta for-
 ma libelli inquisi. num. 10. quia isto casu ex qua
 si contractu dominus tenetur ad diligentiam &
 custodia. Et idē tenet dictus Paris de Put. in d.
 parte rectores terrarum. in principio. & idem te-
 net Abb. in c. 1. de restitu. spolia. col. 2. nu. 7. vbi
 idem tenet, q̄ exhibendo famulū dominus libe-
 ratur, scilicet q̄n dominus exercet officium pu-
 blicū, secus si priuātū, quia tunc non sufficit ex-
 hibere malefactorem, sed est in optione dānū
 passi, vt agatur contra famulum, aut cōtra domi-
 num, seu hospitātē. ¶ Quod extēditur, q̄ non
 solūm potestas liberatur exhibendo famulum,

6 seu officialem, sed etiā ¶ liberatur, si exhibet aliū
 delinquentem, pro cuius delicto ipse potestas
 tenebatur, vel poterat conueniri. vt tenet singu-
 lariter Amodeus Iusti. in d. tracta. syndica. vbi iu-
 prā in d. versi. Item aduerte. In parte, & est spe-
 ciale. Quod facit pro iudicibus, vt faciant cape-
 re, vel exhibere malefactorem, & delinquentē,
 si existimant pro eorum delictis cōueniri. quia
 exhibendo eos, liberantur. * Et Amodeus Iusti
 vbi supra. nu. 201. in 14. tomo tract. fol. 186. ¶ Ad
 7 de quoq; q̄ potestas, finito officio, cogitur ¶ ex-
 hibere iudices officiales, vel suos domesticos,
 quos habuit in officio, vel vt cōueniatur, vel vt
 testimoniū ferant de his, quæ in officio fecit. te-
 net Hostien. in summa de testi. in principio. ar-
 gu. l. post. de officio assesso. tenet Lucas de Pen-
 na. in l. agētes. C. de agenti. in reb. lib. 12. col. 3.
 vbi dicit, q̄ si post administrationē iudicū depo-
 sitā ad querimoniā prouincialiu, seu curialiu ali-
 cuius ciuitatis, aut aliqua alia publica necessitas
 postulauerit, tenentur iudices suos domesticos
 exhibere præsentes: & quod plus est, si idonea
 causa exigerit, torquendi sunt ad detengēda fla-
 gitia iudicū, quorū domestici extiterūt. vt in l.
 nullus. C. eo. tit. de assesso. in fine. ¶ Et q̄ tales
 8 officiales, & domestici possint esse testes ¶ in
 syndicato, inspecto statu, pro quo pducuntur p
 potestate, dūmodo nō sint ita viles, q̄ sint suspe-
 cti ex vilitate vitæ: quia nō sunt amplius fami-
 liares, finito officio, & hoc si recesserunt ab ipso,
 quia si non recesserunt, adhuc durat familiaritas.
 tenet Ang. in l. sciendū. ff. de vsuris. & tenet
 Bal. in l. etiā. C. de testibus. in fine. vbi quoq; te-
 net, q̄ contra potestatem possunt testificari, quia
 cōtra domesticū possunt produci: tamē si dixe-
 rint partim pro eo, & partim contra, non possit
 diuidi fides testimonij. vt gl. ibi. ¶ Quid autem,
 9 si lex, vel statutum dicit, q̄ potestas teneatur ¶
 in syndicato præsente eius familiam, & filius
 potestatis commisit delictū, an potestas teneatur
 eum præsente? Dic q̄ sic, si seruiebat in of-
 ficio, alias secus. secundū Dy. in l. 1. §. fin. ff. de
 publica. & vestigali. & Amodeus Iusti. vbi su-
 prā. versi. & si statutū. vbi dicit, q̄ est secus, si sta-
 tutū dicit, q̄ si familia illius, qui est potestas de-
 linquit, potestas teneatur eum præsente, tūc
 tenetur, etiam si filius in eo officio nō seruiebat
 10 secundū Dy. ibi. ¶ Quid si officialis fugit, ¶ an
 potestas teneatur exhibere, aut soluere, in prin-
 cipio istius glo. dixi, q̄ sic, allegādo Paul. de Ca-
 stro. in d. §. quod nouissimē. num. 2. vbi dicit, q̄
 ita seruatur. Sed Cataldi. in tract. syndi. q. 264. te-
 net cōtrarium, dicens, q̄ si est statutum, q̄ pote-
 stas teneatur tempore syndicatus familiam præ-
 sentare,

sentare, adhuc non tenetur, si aufugit: quia ad
 impossibile nemo tenetur, nec ad casum fortui-
 tum cautum tamen est, q̄ ponatur in bāno. vt
 in l. sed & si quis. §. si quis. ff. si quis cautio. tunc
 nō videt stare per ipsum, sed per rē publicā, cu-
 ius autoritate positus fuit in banno. Et idē vi-
 detur tenere dictus Amodeus Iusti. vbi supra. in
 d. ver. & si statutum. vbi dicit, q̄ ab illa pœna pe-
 cuniaria, quam potestas tenetur pro suo officia-
 li, liberatur exhibendo eum, vel si non stat per
 eum, quo minus exhibeat, sed si fugit, non pōt
 eum exhibere. ¶ Sed tu tene dictum Pau. de ca-
 stro, quia sic practicitur. Et nō obstat supradic-
 ta, quia nō est statutū, nec lex, quod exhibeat
 suam familiā tantūmodo, imō q̄ soluat, vel ex-
 hibeat, vt in isto text. nostro dicitur. ¶ Et vide-
 tur Amodeus Iusti. vbi supra, vbi ait, q̄ si officialis
 vel familiaris potestatis facit homicidium, vel
 furtū, & immediatē aufugit, ita q̄ potestas non
 pōt eū præsente, nec tenetur ad impossibile.
 arg. in l. lucius. §. si. ff. de excusa. tuto. quia casus
 fortuitus viro bonæ fidei obesse nō debet. l. si à
 bonæ fidei. ff. de rei vendi. & casus fortuitus per
 consiliū hominū prouideri non pōt, secundū
 Amodeus. vbi supra, versi. & si est statutū. vbi quo-
 q; dicit, q̄ cautela est, q̄ eo casu, quo aufugit, q̄
 ponatur in banno: quia tunc non videtur stare
 per ipsum, quo minus eum repræsente. vt no-
 tat Bart. in l. si fideiussor. §. qui pro rei qualita-
 te. ff. qui satisfda. cogan. gloss. in l. capitis. ff. de fi-
 deiusso. Nec obstat si dicatur, q̄ stetit per pote-
 statem, qui posuit eum in bāno: quia potestas
 fecit hoc licitē, & ex necessitate officij. Cautius
 tamen dicit q̄ faciet, si faciat eū accusare vel de-
 nuntiare ab offenso vel denuntiare à syndico, q̄
 procedere per inquisitionē. ¶ Tamen si ipse po-
 testas anteaq; fugiat, posuit eū in carcere, & ex
 carcere fugit, tenetur potestas de fuga, quia po-
 suit malos custodes. secundū Amodeus. Iusti.
 vbi supra, & tenet idē Paris de Put. in tract. syn-
 dica. in parte, an ex eo. n. 12. & nu. 21. & nu. 24. &
 25. fol. 114. quē vide. Quod non habet locū in of-
 11 ficiali mortuo: ¶ q̄a rectores nō tenentur pro deli-
 ctis officialis mortui, quia facultatē illum exhi-
 bendi non habent, nec per eos stat, quo minus
 exhibere possint. vt tenet Bar. in d. §. quod no-
 uissimē. nu. 2. & Paul. de Cast. ibi, per glossa. ibi,
 quæ incipit, per accidens. & idem tenet Angel.
 in l. sed hic. §. siue autem. eod. tit. quod extēdit,
 etiam si secundū statutū promisit potestas sol-
 uere omnē cōdēnationem officialium, & fami-
 liarium, & ille, qui deliquit, decessit, quia ex sua
 promissione nō potest conueniri, quia est fidei-
 ussor iudicato soluendo, quæ stipulatio non

committitur, nisi lata sentētia: sed sententia nō
 potest ferri cōtra defunctum, ergo non tenetur
 secundū eundem. quod est notādum. & idem
 tenet Bal. in l. si decesserit. ff. qui satisfda. cogan.
 & ibi las. nu. 6. per. d. §. sin autē. vbi dicit, q̄ solū
 in casu, in quo possit familiaris cōdēnari post
 mortē, in illo teneretur potestas, vt patet ex his
 quæ ibi dixit, & nō in alijs. ¶ Tamē dicit Amo-
 deus Iusti. vbi supra, versi. item aduerte. in fi. q̄ su-
 pradicta fortē procedunt quando ipse officialis
 fuit principaliter conuentus, & non potestas:
 quia si potestas fuisset conuentus principaliter,
 teneretur etiā post mortē officialis. vt dicit esse
 tex. notabil. in l. si. §. hoc autē. ff. nau. caup. sta-
 bula. qui tex. rectē probat, sed non loquitur in
 officio publico, sed in priuato. Et credo, q̄ hac
 de causā dictus Amodeus hoc intellectū posuit
 sub isto dubio fortē, & credo, q̄ Iaso. vbi supra
 dicat verū, quia solūm tenetur post mortē tan-
 tūmodo in casibus, in quibus post mortem po-
 test officialis, vel familiaris condemnari. ¶ Qui
 casus sunt illi, in quibus hæres iudicis post eius
 mortē tenetur, & vide aliquos p Ang. & Paul.
 de Castro in l. dies cautioni. §. hæc autē actio.
 ff. de dāno infect. vbi in illis casibus tenetur. &
 vi. tex. & ibi Lucā de pœna. & Ioann. de Pla. in l.
 in successione. C. de decurio. lib. 10. ¶ Et vide tu
 Ang. de Are. in tracta. maleficij. in parte, per iu-
 dicem maleficiorū. versi. si. qui incipit, Et dico.
 12 vbi quoq; dicit, quod si iudex ¶ aliquid recepit
 per concussionem, vel per barateriam, illud cū
 quadruplo debet restitui. vt Bald. in l. fina. C.
 ad l. Iuliam repe. quæ pœna dicit, quod transit
 in hæredem officialis, licet contra eum non fue-
 rit lis contestata. vel ad hæredem eius nil perue-
 nerit. vt in l. 2. & ibi Bald. C. eodem. & est text.
 singula. in l. in hæredem. ff. de calumnia. & vid.
 quæ dicam in c. 1. in de syndica. nu. 16. ¶ Quia ta-
 lis officialis debet mūdā habere manus. vt in l.
 omnis. C. eo. tit. ad l. Iul. rep. & Bal. ibi. & si nō
 habet, de qualibet barateria pōt à quolibet ac-
 cusari. l. iubemus. C. eo. & ibi quoq; Bal. & etiā
 ab eo à quo extorsit, dummodo querela porri-
 gatur infra tēpus syndicatus. vt in l. vnusquisq;
 & ibi Bal. eo. tit. quod dicit notādū pro syndi-
 catoribus, & cōtra alios officiales baraterios. In
 istis casibus credo, q̄ teneretur potestas pro suis
 officialibus mortuis, quia in istis pōt post mor-
 tem conueniri, in alijs autem casibus non tene-
 tur: quia hæres ¶ iudicis nō tenetur stare ad syndi-
 13 catū pro eo, nisi conueniretur pro eo, quod per-
 uenisset ad hæredem. est textu. & ibi gloss. in l.
 Iulianus. la primera. ff. de iudicijs. & ibi Angel.
 ¶ Illicō nec potestas pro suo officiali. & vide
 Ange.

Ange. in. l. i. ff. de priua. delictis. quasi in principio, sequendo Bart. ibi, ubi tenet, quod licet hæres potestatis non teneatur stare ad syndicatam pro eo, nisi cum potestate fuerit prius lis contestata. vt in dict. l. Iulianus. tamen si non poterit lis contestari cum eo forsitan propter eius subterfugia, tunc bene hæres tenetur, licet cum potestate lis non fuerit contestata. per. l. vt perfectus. C. de annali exceptio. Et an si hæres potestatis teneatur stare ad syndicatam, vide Paridem de Puteo in tracta. syndi. in parte, hæres an hæres mortuo potestate. fol. 126. Quot autem vices tenetur potestas exhibere suos officiales, & familiares, in casu, in quo est obligatus exhibere? Dic quod vna tantum: quia si promississet expressè præsentare toties quoties opus fuerit, liberatur bina præsentatione facta. vt voluit singulariter Angel. in. l. si finita. in principio. ff. de damno infecto. & idem tenet Roma. cons. 15. in fine. & Paris de Put. in. d. tracta. syndicat. in. d. parte, an ex eo. nu. 26. idem tenet Ange. in. l. 2. §. qui exhibendi. ff. de custo. reorum. vbi ponit alias quæstiones in proposito satis singulares, quæ quotidie occurrunt. Et prima quæstio est, Qui dam promissit iudici præsentare se eum ad suam voluntatem sub certa pœna, si ille reus fuit captus per iudicem, & deinde à manu eius fugit, an liber sit fideiussor? Et dicit, quod Odofred. dicit, quod sic: si captus fuit pro eadem causa, quia iam est ei satisfactum & non refert à quo satisfaciatur. vt in. l. si. & l. 3. ff. de condi. instit. & in. l. 3. ff. mada. vnde omnis obligatio est extincta. Sed si fuit captus pro alia causa, tunc non esset liber, nisi fideiussor comparuisset coram iudice, & protestatus fuisset, quod habebat illum pro præsentato. Sufficit enim dicta verbalis præsentatio ex quo actualiter præsentari non potest, quia positus est in carcere, quod dicit Ang. esse notabil. dig. & quotidianum, & menti tenendum. & eius opi. Odofred. est verissima. Sequitur Hippolyt. de Marfi. in rep. rub. ff. de fideiussor. num. 142. * Aliam quæstionem in proposito quoque ponit. Aliquis fideiussor promissit aliquem præsentare certa die sub certa pœna in iudicio criminali, vel soluere condemnationem de eo fiendam, & ante lapsum dicti termini pro eodẽ crimine iudex ponit eum in banno, an fideiussor erit liberatus à pœna, si eum non fuit in termino, post quæ terminum extitit definitiue condemnatus? Et dicit quod Odofred. dicit, quod non, quia in eadem causa non debet officium iudicis impediri, vnde banniendo eum, non dicitur stare per iudicem quo minus compareat. l. capitis. ff. de fideiussor. secus si ante euentum ter

mini iudex banniret pro alio maleficio. vt in. d. l. sed & si quis. ff. si quis cautio. Audi ergo tu, qui fideiussisti, & times non soluere condemnationem rei, vt ordines, quod reus ab alio accusetur de aliquo crimine, & banniat per alium iudicem: nam postquam positus erit in banno, tu si deussor eris securus, quia per iudicem stetit, quod eum sistere non possis. vt in. l. iure ciuili. ff. de conditio. & demonstra. quod nota secundum Angel. vbi supra. Et vide istam quæstionem latè examinatam per Bald. in sua practica, in Rubrica de quæstionibus emergentibus, circa merita causæ. §. tertio quæritur. Quæro quoque de quæstione, Quidam officialis potestatis stabat in Syndicatu, contra quem fuit datus libellus criminalis de corruptione, furto, & barateria: & lite pendente iudex syndicus, id est residentia pluries dixit, Ego intendo verberare, vel laqueo suspendere istum officialem ad terrorem aliorum, sibi minando mortem, quibus verbis auditis ductus timore officialis aufugit, propter quod syndicator petebat à potestate, vt solueret, vel eum exhibeat potestas, allegat hanc fugam dolo syndicatoris procuratam fuisse, & eius opera. Paris de Puteo in dict. tract. syndica. in parte, subijcio subtilem & vtilem quæstionem. folio. 120. loquendo in fideiussore potestatis, vel officialis, dicit, quod omisis, quæ dici possent pro & contra consuluit, quod fideiussor officialis, vel capitanei, Baronis, non teneretur ad pœnam fideiussionis, quia obstat exceptio doli contra syndicatorem, quia minas mortis intulit capitaneo, vel officiali, vt aufugeret. arg. in. l. i. vers. dolo. ff. de eo per quem factum est. & bene facit textu. in. l. si opera creditoris. ff. de doli excep. vbi dicitur, quod si opera creditoris debitor perdidit pecuniam, quam soluturus erat creditori, subuenitur debitori, & ista verba minatoria fuerunt ordinata ad casum fuge, ergo tenetur minans casu sequuto. argu. in. l. si. §. si ea conditione. ff. ad. l. Rhodi. de iact. propter quod fideiussor, & sic potestas, qui fideiussor suorum officialium est, vt in gloss. proxima dictum est, videtur non posse sistere officialem ex indicij illius syndicatoris, tales minas proferentis. arg. in. l. si pater. ff. de institu. & sublitu. & l. 3. ff. de fideicommiss. liberta. §. fina. vbi si per hæredem steterit quo minus illa pareret, quæ dedit medicamenta sterilitatis, quod illi imputatur. & facit textu. in. l. 2. §. simili modo. ff. si quis cautio. vbi de impedito ad iudicium venire impedimẽto causato facto officialis. videtur enim officialis illi prorumpendo ad tales minas ab se abdicare iurisdictionem contra eum, cui minatus est.

per

per text. in. l. i. C. si quacunquæ prædi. potesta. secundum Barto. Bal. & Ang. & Saly. in. l. quia poterat. ff. ad Trebellia. vbi Imol. in. d. l. i. quæstionem istam decidit, & dicit, quod si officialis facit iniuriam alicui, vel sibi minantem feruorem infert, quod ille, cui minatur, cum tota familia sua, est exemptus à iurisdictione sua in omnibus causis ciuilibus, & criminalibus, & alium iudicem sortiuntur, nam minaces feruores officialem iustum metum inferunt, secundum Bald. ibi. & in. l. i. C. si rector prouinci. & sic cum propter hoc fuerit iudex, seu syndicator iurisdictione priuatus, non poterit pœnam à fideiussore petere, nec cogere ad exhibendam, vel ad solutionem faciendam, quia in eum non habebat amplius iurisdictionem ministerio legis ab eo abdicatam, per tex. in. dic. l. i. si quacum prædi. 18 Accedat quoque quod excusatio rei etiam minus legitima in iudicio sistendi prodest fideiussori. vt in. l. sed & si quis rei capitalis. in principi. eo. tit. & quia tales minas atroces inferendo, syndicator est in dolo, vt dictum est, qui dolus nunc ex factosequuto intelligitur. per. d. l. i. §. sed an dolo. ff. de doli exceptione. vbi text. dicit. Ideo hanc exceptionem prætor posuit, ne cui dolus suus per occasionem iuris ciuilis contra naturalem æquitatem profit, qui dolus probatur ex antecedentibus minis, & suasionibus, quas fecit contra ipsum. per glo. notabilem in. l. apud celsum. in principi. eo. tit. quam Bal. allegat in. l. veteri. C. de fideicommissa. liber. & in. l. dolum. C. de dolo. & omnia iura clamant, quod fraus & dolus alicui patrocinari nõ debet. Imò tenetur iudex pœna falsi, quia declarat parti sententiam, quam est laturus. arg. in. l. obseruandum. ff. de officio. præsi. coniuicta. l. i. de falsis. & in. l. si quid aliud. §. i. ff. de pœnis. & in. l. omne delictum. §. explo-

ratores. ff. de re militari. Et quia reus, qui aufugit propter nimiam iudicis sæuitiam, vel propter eius minas atroces, non habet præsumptionem criminis contra se. vt in. l. lege Cornel. ff. ad Silania. & per doct. moder. in. l. admonendi. ff. de iureiur. Et quia talis fuga tanquam ab eo procurata prodesse non debet. argu. in. l. ite hic qui. ff. ex quibus caus. maio. nam quando suasio alicui dolosa, est proxima causa damni, tenetur suadens de dolo, & etiam de damno, vt in. §. cæterum. in. l. ad legem aquiliam. & in. l. cum quis persuaserit. ff. de dolo. Et sic cum syndicator fuerit in dolo, seu culpa, ob quam fuga fuit causata, fideiussor non tenetur ad pœnam, nec potestas ad soluendum, nec exhibendum. & ita per ista iura, & per alia plura tenet dictus Paris de Put. vbi supra. vbi quoque dicit, quod qui in illo casu melius senserit, melius consultet. In adiutorium Pari. de Put. facit, quod tenet Ange. in disputatione, incipiente, Bononiensis à sua ciuitate, bannitus. in. 4. q. vbi tenet, quod excusatur bannitus, si non comparet, nec mittit procuratorem, si timet vim inferri, nec dum sibi, sed etiam causæ. vt si est repulsus propter partialitates, vel habet causam cum potestate, etiã si sit bannitus ex causa, & culpa sua, prout tenet additionator Abb. in. cap. quæ in ecclesiarum. de constitu. in additione, quæ est in nume. 17. in parte, si culpa sua eget. & ibi Feli. col. 45. & Domi. in. c. statutum. §. cum verò. de rescrip. libr. 6. & idem tenet noster Pala. Ruui. in rep. Rub. de dona. §. 78. fol. 56. nume. 30. vbi singulariter.

Prætorum Cap. III. finis.

Sequitur Caput. V.

S V M M A R I V M.

- 1 Iurisdictione, in quibus casibus suspenditur.
- 2 Per aduentum successoris expirat officium prædecessoris. nu. 5. & 10.
- 3 Officiales, qui syndicari debent, ab officio, debent suspendi.
- 4 Officialis accusatus de crimine commisso circa officium, accusatione, vel inquisitione pendente suspendi debet. Quid si est electus in potestatem, & opponitur contra eum, an ista oppositione durante exercebit officium.
- 5 Iurisdictione prædecessoris expirat post præsentationem provisionis, quia anteaquam præsentetur, iurisdictione non aufertur, prædecessori. num. 10. Officium vsque ad annum datur.
- 6 Corrector, seu potestas, licet tempus sui officij finitum sit, officium deponere non debet, sed successorem expectare, & de causis cognoscere, & omnia agere vsque in aduentum successoris: & quoque debet habere salarium consuetum. nume. 8. 9. 10. & 16.

- 7 *Iudex si non compleuit officij sui tempus, non tenetur recipere successorem in officio. numero. 13.*
- 8 *Vniuersitas, seu ciuitas correctore deficiente non potest exercere iurisdictionem, nec iudicem ponere.*
- 9 *Iudex delegatus datus cum præfinitione temporis, expirat elapso tempore.*
- 10 *An iurisdictione concessa ad beneplacitū principis expiret per mortem concedentis.*
- 11 *Iudex ingredi debet per illam portam, seu per*

- partem prouinciæ, quam ingredi moris est.*
- 12 *Iudex pati debet, quod successor suus in officio intret, & ei debet præbere baculum iustitiæ vt officium exerceat, aliàs in crimen læsæ maiestatis incidit, & in istam pœnam incidunt rustici, & populus, qui recusat illum habere in iudicem.*
- 14 *Castellanus non debet dimittere Castri custodia finito tempore, si dominus custodē nō mittit.*
- 15 *Iurisdictione, an potest exerceri vltima die officij.*

Spendidos. ^aIdem caue-

tur in prouisionibus officiorū, vbi rex inter alia dicit, y por esta nuestra carta mandamos a qualquier persona, o personas,

que tienen las varas de la nuestra justicia, y de los officios de alcaldia e alguazilazgo de esta dicha ciudad, e su tierra, que luego las den, y entreguen al dicho nuestro Corregidor, e que no usen mas

dellas sin nustralicencia so las penas en que caen las personas privadas que usan de officios publicos, para que no tienen poder, ni facultad, ca nos por la presente los suspendemos, e auemos por suspendidos de los dichos officios. Et sic nota vnum casum, in quo iurisdictione suspenditur. Item suspenditur per appellationem, reuocationem, & relationem. vt tenet Bal. in. c. 1. §. si. quo tempore miles. in vfi. feudo. nume. 2. & 3. Item per restitutionem. vt in. l. si causa. C. de transact. Item si papa committat causam appellationis ex certa scientia, quæ de iure non tenebat. vt in. c. pastoralis. de offi. delega. Item suspenditur per recursum ad superiorem, qui succedit loco appellationis. vt Bal. vbi supra. Et quoq; suspenditur in casu nostri text. cū quo cōcordat tex. in. l. vnica. ff. de offi. præfe.

- 2 *august. vbi cauetur, q̄ per aduentum successoris expirat officium prædecessoris, & præfectus augustalis amittit imperium eo ipso, q̄ successor intrauit.*
- 3 *Idem dicitur de officialibus syndicanis, quia debent suspendi ab officio, quia abstruerent testes scientes veritatem, vel eis minas inferrēt, vt tenet Paris de Put. in tracta. syndi-*

dica. in parte, officialis finito officio. foli. 26. nu. 6. & in parte accusatus in officio. fol. 41. nu. 2. in libro portatil. Et idem dicitur de officiali accusato de crimine commissio circa dictum officium, quia pendente accusatione, siue inquisitione potest suspēdi ab officio.

* Propter criminis enormitatem per. l. q̄ si fortē circa finem. ff. de solutio. & ibi Bart. & Institu. de suspen. tuto. §. si q̄ fecus si deliquit extra officium. vt in. l. Reo. & in. l. quanuis. aliàs incipit Calpedius. eo. ti. ff. de solutio. & tenet Stephanus aufreri. in decisione. Tolosa. 371. in ordine. Et tenet Peregrini. in part. iudex. q. 5. in fin. in glo. maleficij quem vi. & quæ dixi. in. c. 7. in capi. iudi. syndica. in glo. suspenda. Sed quid, si aliquis est electus in potestatem alicuius ciuitatis, seu castri, & quidem se opponit huic electioni, dicens eam non valere, an pendente lite exercitiū exercebit? Dic q̄ non, si nō inchoauit exercere. l. qui status. ff. de re mil. sec⁹ si inchoauerit. vt in. l. 1. §. pen. ff. nil no. appel. pend. & l. reus. §. 1. de muner. & honori. c. nōc. 8. q. 4. tenet Petr. Antiboli. in tract. de muner. in. 3. par. nu. 69. tomo. 6. tract. foli. 25. in electo autē in prælatū dic, vt in. c. cōstitutus. de appel. & in. ca. nil. §. si. de electio. Et q̄ nō admittatur pendēte lite, & donec exceptio fuerit discussa, quæ debet discuti infra tres menses. tenet Plat. in. l. 2. C. de dignita. lib. 12. in. fi. Et facit tex. in. §. si quis autē talis. in auth. quomodo oport. episcopi. colla. 1. & idē tenet Pla. in. l. fi. C. de iure fisci. lib. 10. vbi ad excludendum ab honoribus consequendis sufficit

Prætorum. Caput. V.

Quosi que los officios que por la carta que lleua mādamos que estē suspendidos, para q̄ el, y sus oficiales los tēgan, no daran

rit extra officium. vt in. l. Reo. & in. l. quanuis. aliàs incipit Calpedius. eo. ti. ff. de solutio. & tenet Stephanus aufreri. in decisione. Tolosa. 371. in ordine. Et tenet Peregrini. in part. iudex. q. 5. in fin. in glo. maleficij quem vi. & quæ dixi. in. c. 7. in capi. iudi. syndica. in glo. suspenda. Sed quid, si aliquis est electus in potestatem alicuius ciuitatis, seu castri, & quidem se opponit huic electioni, dicens eam non valere, an pendente lite exercitiū exercebit? Dic q̄ non, si nō inchoauit exercere. l. qui status. ff. de re mil. sec⁹ si inchoauerit. vt in. l. 1. §. pen. ff. nil no. appel. pend. & l. reus. §. 1. de muner. & honori. c. nōc. 8. q. 4. tenet Petr. Antiboli. in tract. de muner. in. 3. par. nu. 69. tomo. 6. tract. foli. 25. in electo autē in prælatū dic, vt in. c. cōstitutus. de appel. & in. ca. nil. §. si. de electio. Et q̄ nō admittatur pendēte lite, & donec exceptio fuerit discussa, quæ debet discuti infra tres menses. tenet Plat. in. l. 2. C. de dignita. lib. 12. in. fi. Et facit tex. in. §. si quis autē talis. in auth. quomodo oport. episcopi. colla. 1. & idē tenet Pla. in. l. fi. C. de iure fisci. lib. 10. vbi ad excludendum ab honoribus consequendis sufficit

sufficit sola accusatio, licet nondū sit lata sententia. vt in. d. l. reus delatus. ff. de muner. & honori. vi. text. & glo. in. l. vnica. C. de reis postula. lib. 10. & ibi docto. vi. Iaf. in. l. 1. ff. de re iudi. nu. 14. cum sequentibus. Sed solum rex debet de hoc cognoscere, & per eum debet terminari, vt in Pragmat. 9. in lib. Pragmat. ibi, que nō se conorza dello, sino por nos. & vide Bal. in. c. 1. de confirm. vtil. vel inquit. nu. 4. vbi de hoc. Sed iste tex. & iura similia, quæ dicunt, q̄ expirat officium, & suspendatur per aduentū successoris, intellige post præsentationem literarum, id est prouisionis: quia præsentatio literarum, & non data consideranda est. vt in. c. capitulum. sanctæ crucis. de rescrip. & in. c. si qualiter. de cleri. nō refi. & c. di lectus. el. 2. de præbēd. & C. quia frustra. de vsur. & c. vt debitus. de appel. Quā præsentationē debet facere in concilio ciuitatis, vt dixi supra in. c. 1. in glo. les fuere mandado. in prin. & in versi. & quia in istis officijs. & tenet Bald. in. l. 1. C. vt lit. pēden. vbi dicit, q̄ rescriptū non prodest sine præsentatione, & antea quā iudici præsentetur, non aufertur iurisdictione, nec confertur, & dicit q̄ ista est veritas, & ita habetur in prouisionibus regalibus officiorū, inquantū dicunt, tenga por nos el officio de corregimiento de esta ciudad por vn año, contado desde el dia que por vos fuere recebido al dicho officio. Quia vsq; ad annum consuevit dare officium potestatis, tenet Bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. col. 17. num. 52. & tex. in. l. 2. tit. 16. lib. 2. in ordi. rega. & tex. singul. in. l. nemi nem. C. de suscept. pra p. & arca. lib. 10. vbi officiales non debēt esse perpetui, sed annales, vel ad plus biennales. & ibi Lucas de Pen. fina. col. & tex. in. c. fundamēta. §. si. de elect. in. 6. & Pla. in. l. ius senatorum. C. de dignit. lib. 12. & sic seruatur. Et q̄ iterum præsentationi, vi. quæ dixi supra in. c. 1. in gl. officio. Idem tenet Bald. in. l. falsus. C. de furtis. 6. col. nu. 17. tenet, q̄ ante omnia debet fieri præsentatio rescripti, quia eius iurisdictione pendet ex eius productione, quod dicit notabile. & tenet idē Hippoly. de Marsil. in. l. si quis nec quæstio. ff. de quæstio. nu. 66. Imō si non sunt literæ præsentatæ, talis corrector, seu potestas licet tempus sui officij sit finitum putā annū, non debet statim deponere, sed debet successor expectare, & debet de causis cognoscere, & omnia agere vsq; ad aduentū successoris. vt in. l. meminisse. ff. de offi. proc. & lega. & ibi Bar. & vsq; ad eius aduentū ius dicere. vt ibi in tex. propter ciuivtilitatē. vt in. l. 1. §. administratorem. C. vt omnes iudic. tam ciui. quā crimina. & in. l. 1. ff. de offic. præfect. August. & in. l. si fortē. ff. de officio præfecti. quinimo si successorem non

expectat, tenetur, vt tenet Amodeus Iusti. in tracta. syndi. in parte, olim potestatem. per. d. l. meminisse. & per docto. in. l. eum qui. §. iudicare. ff. de iuri. om. iudi. quinimo pro reliquo tempore, quo sedet vltra tēpus ipsius officij, debet habere salariū consuetū. tenet Roma. singulari. 390. per tex. in. §. illud. in auth. de administrato. colla. 7. Et Bal. singul. in confi. 8. vol. 4. quod extende in rectoribus ciuitatum villarum & in iudicibus ordinarijs nostri temporis qui cōmuniter sunt annales; quia etiam habent seruire officium & ius dicere in aduentum successorū: tenet Albe. in. d. l. meminisse. nu. 2. versi. sed quæro: & vi. quæ dixi, supra in. c. 1. in glo. 1. nu. 2. ver sic. & sic q̄ vniuersitas. Quod extēdit Bar. in. l. legati. ff. de offi. procen. & lega. q̄ intantū debet cognoscere, q̄ nō dicitur suum officium finitū, nisi aduenerit successor, & etiā si non sit confirmatus in officio, pōt vt iurisdictione donec successor adueniat. quod nota, quia ita tenet extendendo dict. l. meminisse. Et Cataldinus in tract. syndi. q. 253. dicit, q̄ gesta per potestatem, & etiam per aliū officialem, finito officio tenēt, & valent donec successor veniat, quæ expectare tenetur vsq; ad euentum: per. d. l. meminisse. & idē tenet Guido pap. in decisio. 501. vbi ait, q̄ quando iudex nouiter creatus nondū accepit possessionem officij dictæ iudicaturæ, valēt gesta per antecessorem, qui est in possessione ipsius officij, donec alius adeptus fuerit possessionē dicti officij, quia apud eum remanet administratio cum tit. vt in. d. l. 1. §. administrationē. C. vt omnes iudi. tam ciui. quā crimi. quod habet locum in maioribus, & minoribus iudicaturis, secundū Guid. papā in. d. l. decisio. vbi dicit q̄ ita seruatur. & vi. quæ dixi supra. c. in glof. nustras. nu. 1. Supradicta quoq; habēt locum in beneficiis. vt tenet Roma. singula. 566. per glo. singula. in. l. tribunus. ff. de milita. testa. Quod est intelligendū, quādo iudex prædecessor cōpleuit tēpus officij: quia si nondū finiuit, non tenetur recipere successorē ad officium, quia sua prouisio, vel creatio ante finitū tempus prædecessoris ipso iure nō valet. vt tenet Bald. in. l. scire oportet. §. consequēs. in fi. ff. de excusatio. tuto. vbi ad literā tenet, q̄ si officialis est creatus in aliquo officio, & ante eum dimissus, vel remotū, alius, est creatus loco eius, ipso iure non valet eius creatio. & infra dicitur nu. 13. Et intantum est verū, q̄ finito officio debet remanere in iurisdictione, q̄ vniuersitas, seu ciuitas correctore deficiente, non potest exercere iurisdictionē, nec iudicem ponere. vt tenet Montal. in glo. ordin. in parte, vniuersitas, allegando tex. in. c. accessif

sent. de constitutio. & ibi tenet Inno. nume. 3. & dixi supra in c. 1. in gl. *nuestros*. nu. 1. contrarium vult Bald. in c. cum omnes. de constitu. num. 22. vbi dicit, qd dictum Inno. fallit quado, magistratus vacat. per tex. in l. vbi absunt. ff. de tutori. & cura. datis ab his. vbi idem tenet Bald. quia licet ibi sit speciali favore minorum, nō minor favor est totius populi, quam minorum. vt in l. Barbarius. ff. de offi. præto. sed ista fallentia Bal. non credo: quia ipsemet Inno. loquitur expressè rectoribus deficientibus, seu vacantibus, vt per te poteris videre, & ipsemet Bal. in d. c. cum accessissent. nu. 10. transit cum dicto Inno. dicendo, qd vniuersitates non habent iurisdictionem contentiosam quoad exercitium per se, sed per rectores suos, nisi quando rectores deficiunt. per d. l. vbi absunt. quod dicit qd non placet Innocen. & ratio dicit qd patet, quia populus nō habet aptitudinem ad hoc, quia solum habet vniuersitas, seu populus iurisdictionem habitu in conferendo, sed non in exercendo per se. ¶ Item intelligitur in iurisdictione ordinaria, secus in alio officio, vel in iurisdictione delegata. vnde legatus cum temporis præfinitione, illo elapso non potest cognoscere. tenet Bald. in d. l. meminisse. & sequitur additio ad dictā decisionem Guidonis. & idem tenet Petrus de Ferra. in forma libelli, de declinatio. iurisdictionis alicuius. in parte, nec fuisse iudicem. nu. 18. & Abb. in c. super eō. el. 2. de appella. nu. 7. & Specul. in ti. de iudi. delega. §. excipi potest. versu. Itemq; iurisdictione nu. 8. & idem Petr. de Ferra. in forma libelli sententiæ difinitiuæ. in parte, nos Bernardinus. nu. 23. ¶ Et vide Par. de Put. in d. tract. syndi. in parte, sequitur de modo. fol. 29. loquendo in ordinario, vbi dicit, qd licet de iure authenticorum debeat ante aduentū successoris officium deponere per duos dies. vt in auth. de colla. §. illud. in fi. colla. 7. debet intelligi, postquam notificauerit successori aduentū suū. secundum Azo. in summa tit. vt oēs iudi. causæ. ¶ Imō & post aduentū successoris, si eius officium non est de momento ad momentum finitū, potest admittere, licet non necessitetur. glo. in c. si Christus. de iureiuran. & notatur in l. meminerit. c. vnde vi. & dicit qd est capitulum regni, qd omnis officialis debet notificare aduentū suo prædecessori, & ex tunc gagia computantur à die notificationis, tñ dicit, qd in regno nūquā deponitur officium, nisi post ingressum factum visis, & lectis commissionibus, vt in constitutione regni, quæ incipit, scire te volumus. vbi dicit, quod antiquus officialis exercet officium ante aquam sibi sint delata litera defistentia. vt in dicta. l. l. ff. de offi. præfe. august. & ita in nostro

regno Hispaniæ quoq; seruatur. Et vide Par. de Put. in tracta. syndi. in verbo, ad officialis successor. numer. 6. fol. 151. in porta. vbi ait, quod si princeps concessit iurisdictionem ordinariam ad beneplacitum, & moritur princeps, qd nō expirat iurisdictione ante aduentum successoris. per d. l. meminisse. & sic erit ordinarius, donec per successorem reuocetur. vt in auth. de questori. §. super hoc. colla. 6. idem tenet Archi. in c. scriptis. 7. q. 1. & Specu. in tit. de loca. §. nūc aliqua. nu. 178. & ibi Ioan. And. in additio. & Bart. in l. 1. §. si plures. ff. de exercito. nu. 1. vbi idē tenet. & idē tenet Ioann. Fab. in §. item si adhuc. Instit. mandati. ¶ Et Bal. in d. l. meminisse. ff. de offi. proconsul. nu. 2. ¶ Licet contrarium teneat ipsemet Par. de Pute. in d. tracta. in verbo, officiales perpetui. fol. 191. nu. 3. dicendo, qd officialis datus ad beneplacitū sedis apostolicæ, est perpetuus, secus si est datus ad beneplacitum papæ, quia eo mortuo, expirat, quia intelligitur, qd expiret adueniente successore, vt dictum est, aliās secus. ¶ Vi. l. 2. tit. 2. libr. 2. ordi. & l. 24. tit. 2. lib. 7. ordi. & Grego. Lopez. in l. 20. titul. 13. part. 2. in gloss. de los officios. ¶ Quod fallit in vicario episcopi: quia Mortuo episcopo, expirat iurisdictione vicarij, nisi capitulum, quod succedit, eum confirmet post mortem episcopi tenet Guido papa singu. 560. ¶ Quod etiā fallit in alio officio quam in iurisdictione ordinaria, & ita non habet locum in concedendis beneficijs vel præbendis prout tenet Bald. in d. l. meminisse. nu. 1. ¶ Et vi. Bald. in l. falsus. C. de furtis. vbi tenet, qd facta ab officiali reuocato valēt anteaquā sint sibi litera defistentia præsentata. Et idē dicit in episcopo reuocato. Et procedit hoc ex ordine: quia successor per duos dies ante debet significare aduentū suum prouincialibus, vel ciuibus cum aliquali cōmendatione sui ipsius. vt dicit tex. in l. obseruare. §. anteaquā. ff. de offi. procōsul. & etiā antequo potestati amicabiles literas destinare, vt in suo aduentu occurrat officiales, & non turbetur ab officijs. vt in d. §. anteaquā. & §. illud. ¶ Ingre ditur quoq; per illam portam, seu partem prouinciæ, per quam ingredi moris est, vel adueniat ad illam ciuitatem, seu terram prouinciæ, in qua solent alij plurimum venire, & se præsentare. vt in dic. l. obseruare. §. proficisci. quia multe ciuitates habent in hoc prærogatiuam, quod priuadad ad vnā ciuitatem, quam ad aliā, & sic ingressa præsentat literas defistentia decessori, quibus princeps significat, qd officium deponat nouo præfidi, quibus lectis, & signatis, prædecessor septrū deponat in manibus noui, & sibi assignet tribunal, secundum Par. de Put. vbi supra. ¶ Et præde-

12 prædecessor obedire debet: quia qui non vult pati quod successor suus in officio intret, comittit crimen læsæ maiestatis. vt tenet Franc. Lucas in tracta. de priuilegio fisci. versu. item quod non vult. nu. 4. in 2. parte. de crimine læsæ maiestatis. tomo. 6. tracta. fol. 11. Et vid. Angel. in l. qui ve. ff. ad l. Iulianā maiestat. vbi tenet, qd si potestas Bononiæ, vel alicuius ciuitatis successor suus denegat præbere baculum, vt possit officium exercere, incidit in crimen læsæ maiestatis. & idē tenet Amod. Iusti. in tracta. syndi. in parte, olim potestatem. & dicit esse tex. in l. 3. ff. ad l. Iulianā maiesta. Et est tex. expressus in l. 2. tit. 2. partit. 7. versu. la dozna es. Et quod tenet Guiller. in l. Imperium. ff. de iuri. om. iudi. ¶ Et secundum dictum Amod. vbi supra quoq; tenetur, si non expectat successorem. per d. l. meminisse. & in dictam poenam incurrunt rustici, & populus, qui recusat illum habere in prætorē, quē princeps elegit. secundum Fran. Luca. in d. tract. vbi supra. quod nora. ¶ Et hoc, quado primus iudex finiuit suum tempus, vt dictum est. nu. 7. quia si ante tempus primi iudicis finitum successor peruenerit, non debet admitti vt est tex. iuncta glo. in l. 1. §. administrationem. in verbo, per uenerit. ibi, finito tempore primi. C. vt omnes iudi. tam ciuil. quam crimi. & tenet quoq; glof. in authen. de administrato. §. illud. in verbo, vocatur interdicta. colla. 7. ¶ Sed contra supradicta, & d. l. meminisse. videtur tenere Bart. in l. itē quæritur. §. qui impleto. nu. 8. & 9. ff. locati. quem sequitur ibi Paul. de Cast. in fi. vbi dicunt, qd officia, quæ ex necessitate geruntur, vt in tutela, non videtur tacite illud renouatum, licet quis in eo remaneat. vt in l. 2. §. 1. versu. qd si finita. ff. de eo qui pro tuto. Et ideo dicit Barto. qd isti rectores, qui mittuntur per ciuitatē, & castellani, qui mittuntur ad custodiam Castrorū, licet finito officio remaneant, non sunt Castellani, quia illud officium solo cōsensu nō renouatur, sed necessitate, illata autoritate publica. ¶ Sed mihi videtur, qd non sit contrarium, imō simile: quia licet non sint iudices, remanent in officio autoritate publica, & propter publicam vtilitatem. vt Barto. ibi dicit. & hoc propter ciuium vtilitatem. vt in dicta. l. meminisse. ibi, & vtilitas prouinciæ exigat esse aliquem, per quæ negotia sua prouinciales explicent, & sic videretur esse iudex, & loco iudicis esse. ¶ Quod dicit idem Bal. esse in Castellano. in l. ex diu. pij. C. locati. in fi. vbi tenet, ¶

q; finito tempore Castellanus nō debet dimittere custodiā Castris, si dominus non mittit alium ad custodiendum, quia bonā fidem debet agnoscere, & nō debet reddere præcipiti festinatione: nam propter casum tempus prorogatur, secundum Bald. ibi. & facit tex. in l. 3. tit. 18. partit. 2. in fine. de quo per docto. in l. mora. ff. solut. mati. vbi per Bar. nu. 17. & nu. 18. & ibi Alexan. nu. 8. vbi cū Bar. tenet. & per Ias. ibi. n. 17. vbi singulariter. vbi quoq; ibi per eum, an si habebit salariū pro custodia artis tempore elapso. ¶ Sed an vltima die officij potest iurisdictionē exercere. glo. in c. & si Christus. de iureiuran. in verbo, seruandū. dicit, qd non. tamē si fiat, valet. per d. l. meminisse. & illa glo. approbat Bar. in d. l. eum qui. ff. de iuri. om. iudi. & Cy. & Fulgo. Quod dicit Abb. notādum in d. c. & si Christus. nu. 7. pro intellectu illarum legum. Sed dicit, qd nō debet vltima die iudicare, scilicet, post aduentum successoris erubescit enim propter abdicationem iurisdictionis, ante aduentum successoris licite iudicat. ¶ Itē dicit, qd debet intelligi glo. in ordinario, secus in delegato, nam ille iudicat vltima die iurisdictionis. vt in ca. cōsultit. de offi. delega. & idem tenet Alexan. in d. l. eum qui. nu. 7. vbi dicit, qd aduentus successoris non accipitur pro ingressu in officium, sed pro aduentu, sine ingressu. vt dicit Bal. ibi. & hoc ostendit verbum, debet, positum ibi iunctis nota. per gl. in d. c. & si Christus, & ita dicit de mente doctorum in d. c. cōsultit. & idem tenet glo. in auth. de administra. §. illud. in verbo, dies. colla. 7. vbi tenet, si prædecessor adueniente successore per duos dies ante administrationem deponere debet, sed recedere non debet, hoc dicit verum, si successor aduenit, non aliās, & hoc probat Barto. ibi. versu. oppono. & sic dicit Alex. in d. l. eum qui in fi. qd hodie seruatur. d. auth. administra. in fin. ¶ Et quoq; in nostra Hispania seruatur, qd anteaquā successor in officio se præsentet in concilio ciuitatis, & baculū accipiat, prædecessor iudicat, & negotia expedit, licet successor sit in ciuitate. & ita pluries feci, & multi alij faciunt, quia ex sola electione nō quaritur ius electo. vt Bar. in d. auth. & supradixi. ¶ Et non solum exercet officium vsq; in aduentū successoris, vt dictū est, imō debet habere salariū cōsuetum pro illo tempore, quo sedet, & iurisdictionē, & officium exercet. vt tenet tex. in d. §. illud. & ibi Bar. vbi dicit, qd vsq; ad eius aduentū emolumēta publica percipere

cipere debet. & idem tenet Roma. in singulari. 401. & tenet iudex in expresso. Bal. in consili. 8. in. 4. volumine per. d. l. meminisse. ff. de offi. pro consul. & lega. & per. l. item quæritur. §. qui impleto. ff. locati. & per. l. pen. §. vxor. ff. solut. matrimo. & per alia iura.

Vse. ^b Alias si iurisdictionem exercet do-
lo malo non habentes potestatem iudi-
candi a principe, eos punire debet, quia incidit
in crimen læsæ maiestatis. vt tenet Angel. in. l.

lex duodecim tabularum. ff. ad. l. Iuliam maie-
sta. vt dixi supra in. c. i. in glo. i. col. i.

Carta. ^c Quam per te vide, quia in ea co-
tinentur casus omnes istius ca-
pituli, qui custodiri iubentur.

Prætorum Cap. V. finis.

Sequitur Caput. VI.

S V M M A R I V M.

1 Præceptum, & lex, an ligent in foro conscientie.

Mandamos. ^a Quod ver-
bū, præcipi-
mus, est durum verbum cōtra negli-
gentes. vt tenet Cardina. in Cle. 2. de
magistris. in. 17. notabil. nu. 29. in. fin. † vbi dicit,

q̄ obligat ex p̄-
cepto. & vi tex.
in. c. præcipitur.
14. q. 1. vbi archi-
dia. dicit, q̄ man-
datū consistit in
ter cōsiliū, &
præceptum. est

Prætorum.

Quosi les
mādamos
que del dia

enim vltra consiliū, & citra præceptū. mandatū
enim cogit sicut præceptū, & peccat si nō adim-
pletur. de quo per Cardina. in Cle. 1. de ætate &
qualit. in. 8. q. vbi dicit, q̄ prælati negligēs su-
per eo, quod disponitur, peccāt mortaliter. per.
c. deniq; 4. distin. quod notat gl. in. c. ea quæ. de
offi. archid. de quo per archi. ca. vtinā. 76. distin.
vbi dicit, q̄ ad intelligentiā huius sciendū est, q̄
præcepta, quæ per modū statuti, vel cōstitutio-
nis proponuntur, nō eodē modo obligāt omnes,
sed secundū q̄ requiritur ad finem, quē legilla-
tor intēdit, cuius auctoritatem si aliquis trans-
grediendo statuta contēnat, & hoc modo trans-
grediatur, q̄ impediatur finis, quem intēdit, pec-
cat mortaliter talis transgressor. **C** Si autem ex
aliqua rationabili causa nō seruet, præcipue etiā
si legislator adesset, non decernet esse seruanda,
talis transgressor non committat mortale pecca-
tum: & inde est, q̄ nō omnes, qui omnino non
seruant ieiunia ecclesie, non peccāt mortaliter.
C Sed contra hoc opponitur, q̄ præcepta eccle-
sie obligant sicut Dei præcepta, secundū illud
Luc. 10. Qui vos audit, me audit. c. qui vos. 8. q. 1.
Sed ad præcepta Dei omnes tenentur, illicō. &

ius soluendo dic, q̄ præcepta Dei sunt præcepta
iuris naturalis, quæ secundū se sunt de neces-
sitate salutis: sed statuta ecclesie sunt de his, quæ
non per se sunt de necessitate salutis, sed solū
de institutione. & ideo possunt esse aliqua im-
pedimenta, pro-
pter quæ aliqui
ad ea obseruāda
huiusmodi non
tenerentur, secu-
dū sanc. Tho.
proutenet Archi.
in. d. ca. vti-
nam. **C** Tu vi. Abb. singu. in. c. nam concupiscen-
tiam. de constitu. nu. 2. vsq; in finem. vbi ponit
perfectam distinctionē, an, & quando qui venit
contra legē, vel regulam, incurrat peccatū mor-
tale. Et sequitur Archi. in. d. ca. vti. nam. & mirabi-
liter per Speculum cōscien. in. 1. tracta. ca. 17. vbi
per totū, an leges humanæ obligēt in foro con-
scientie. **C** Vide tu quoq; Bald. in. l. cū quis. in. 6.
col. num. 14. C. de iuris, & facti ignor. vbi ponit,
an lex positua excuset, vel obliget in foro pœ-
nitē. Et dicit, q̄ Petrus de Ultramo. auditor dñi
Card. Rainaldi in isto casu distinctionē facit, sic.
C Aut lex humana dicit cōtra legē diuinā. **C** Aut
secundū eam. **C** Aut præter. **C** Primo casu dicit
nō excusare in foro pœnitētiæ, & ponit exēplū
in vsuris. Nā si lege antiqua permittatur, dicit il-
lā legē non valere: quia conditor legis humanæ
nō pōt tollere legē superioris. vt in. l. ille a quo.
§. tēpestiuū. ff. ad Trebel. & quia conditor legis
humanæ, siue sit Papa, siue Imperator, est cōsti-
tutus a Deo, & ab eo habet potestatem legem cō-
dēdi. Sed ille qui alicui mādat, non intelligitur
mādere, vt quicquā faciat contra se. vt in. l. si ho-
minē. ff. manda. ergo cōcluditur, q̄ non est data
potestas

Caput. VI.

que fuerē al lugar
dōde an d̄ ser rece-
bidos fasta sefenta

potestas condendi legē humanam cōtra legem
diuinā, cum legem diuinā concedat ipse Deus.
C In secundo casu, qñ lex humana est secundū
legē diuinā, tunc dicit legem humanam in foro
conscientie ligare, & etiam a peccato excusare,
si cum sit condi-
ta secundū le-
gem Dei: imō
punire debet
magistras gref-
forē huius legis, quā si esset simplex humana,
vel diuina. argum. in. l. si cum dies. §. si. ff. de arbi-
tris. & in. l. celsus. eo. tit. & illa ratione, quia du-
plex funiculus difficillimē rūpitur. **C** In tertio
casu, quando lex humana condita est præter le-
gem diuinā, quoq; ipse subdistinxit, q̄ aut lex
humana fundata est super præsumptione, aut
super veritate. Et certē primo casu dixit non ex-
cusare, ponit exemplū de re iudicata. Nam si te-
neo fundū alienum, quē scio alienū esse, & pe-
titur a me in iudicio, & propter defectū proba-
tionis, vel aliā causam absoluo, certē dicit ipse,
q̄ licet de iure positiuo; & humano ista senten-
tia faciat ut vt postea nō teneatur restituere, ta-
men in foro conscientie non excusor. **C** Itē po-
suit exemplū de mutuo. Nam sicōtra instrumē-
tū mutui aliquādo non possit excipi de iure po-
sitiuo, tamen nō excusor de iure, & in foro con-
scientie, & pœnitentie quoad Deum, & hoc ea
ratione: quia istud ius humanū est fundatū su-
per præsumptione, & incerto. vt Dy. in regula.
Locupletari. de regul. iur. in. 6. & inno. in. c. quia
pleriq; de immu. eccle. **C** In secūdo casu, qñ ius
est fundatū super veritate, & certo, tūc bene ex-
cusat in foro pœnitentie. vt in. præscriptione,
in qua est bona fides, & iustus titulus, tunc dicitur
q̄ excusat in foro conscientie, & pœnitētiæ.
Et etiam si præscriptor sciat postea rem alienā
esse, & hoc ea ratione: quia cum causa pōt aufer-
ri dominium, item possunt auferri actiones: sic
ergo qui legitimē præscripsit, tutus est, non so-
lū in via fori, sed etiā in via poli, quod est equi-
tas secundū Bal. quæ in via poli multum con-
sideratur in materia conditionis indebiti, & etiā
in via fori consideratur, & alia exempla, vi. per
eum. vbi supra. **C** Et an præter pœnam deporta-
tionis teneatur in foro cōscientie restituere ipsa
bona fisco. vi. Bart. & Luc. de Peana in. l. 1. C. de
his, qui se deferunt. lib. 17. in. 2. col. vbi distinxit,
an bona ipso iure propter delictum confiscantur,
& tunc statim sunt fisco, & si detinet, furtum fa-
cit. Secus si non veniunt ipso iure publicāda, seu
confiscanda, sed per sententiam, tunc fisco non
habet ius, nisi post sententiam, & rectē detinet.

potestas condendi legē humanam cōtra legem
diuinā, cum legem diuinā concedat ipse Deus.
C In secundo casu, qñ lex humana est secundū
legē diuinā, tunc dicit legem humanam in foro
conscientie ligare, & etiam a peccato excusare,
si cum sit condi-
ta secundū le-
gem Dei: imō
punire debet
magistras gref-
forē huius legis, quā si esset simplex humana,
vel diuina. argum. in. l. si cum dies. §. si. ff. de arbi-
tris. & in. l. celsus. eo. tit. & illa ratione, quia du-
plex funiculus difficillimē rūpitur. **C** In tertio
casu, quando lex humana condita est præter le-
gem diuinā, quoq; ipse subdistinxit, q̄ aut lex
humana fundata est super præsumptione, aut
super veritate. Et certē primo casu dixit non ex-
cusare, ponit exemplū de re iudicata. Nam si te-
neo fundū alienum, quē scio alienū esse, & pe-
titur a me in iudicio, & propter defectū proba-
tionis, vel aliā causam absoluo, certē dicit ipse,
q̄ licet de iure positiuo; & humano ista senten-
tia faciat ut vt postea nō teneatur restituere, ta-
men in foro conscientie non excusor. **C** Itē po-
suit exemplū de mutuo. Nam sicōtra instrumē-
tū mutui aliquādo non possit excipi de iure po-
sitiuo, tamen nō excusor de iure, & in foro con-
scientie, & pœnitentie quoad Deum, & hoc ea
ratione: quia istud ius humanū est fundatū su-
per præsumptione, & incerto. vt Dy. in regula.
Locupletari. de regul. iur. in. 6. & inno. in. c. quia
pleriq; de immu. eccle. **C** In secūdo casu, qñ ius
est fundatū super veritate, & certo, tūc bene ex-
cusat in foro pœnitentie. vt in. præscriptione,
in qua est bona fides, & iustus titulus, tunc dicitur
q̄ excusat in foro conscientie, & pœnitētiæ.
Et etiam si præscriptor sciat postea rem alienā
esse, & hoc ea ratione: quia cum causa pōt aufer-
ri dominium, item possunt auferri actiones: sic
ergo qui legitimē præscripsit, tutus est, non so-
lū in via fori, sed etiā in via poli, quod est equi-
tas secundū Bal. quæ in via poli multum con-
sideratur in materia conditionis indebiti, & etiā
in via fori consideratur, & alia exempla, vi. per
eum. vbi supra. **C** Et an præter pœnam deporta-
tionis teneatur in foro cōscientie restituere ipsa
bona fisco. vi. Bart. & Luc. de Peana in. l. 1. C. de
his, qui se deferunt. lib. 17. in. 2. col. vbi distinxit,
an bona ipso iure propter delictum confiscantur,
& tunc statim sunt fisco, & si detinet, furtum fa-
cit. Secus si non veniunt ipso iure publicāda, seu
confiscanda, sed per sententiam, tunc fisco non
habet ius, nisi post sententiam, & rectē detinet.

S V M M A R I V M.
1 Inquisitio favore reipublice super terminis pa-
scuis, & lignis permittitur, & etiam super bo-
nis vacantibus, & in istis casibus procedi-
tur, non oblato libello, nec lite contestata, nec
seruatis alijs iuris solennitatibus.
2 Inter querimoniam, & questionem est diffe-
rentia.
3 De illo qui promisit non mouere questionem.
4 Iudex debet ire ad videndum locum, de quo est
questio pro finibus, & debet artis peritos mit-
tere, & mouere partes, vt sint presentes.
5 Iudex eligens estimatores, seu declaratores, de-
bet eos eligere partibus presentibus.
6 Si ad mandatū iudicis qui non patitur fundū
mensurari, vt contumax punitur.
7 Se informen. ^b Permittitur ergo
in tali casu inquisi-
tio favore reipublice sicut permittitur præsi-
dii prouincie inquirere de bonis vacantibus, vt in.
l. 1. C. de bonis vac. lib. 10. & idem, quod iste tex.
tenet Montal. in glo. ordi. in parte. rex deputare
tenetur. & est text. similis huic in. l. 3. tit. 1. lib. 8.
in ordinamen. regali. & tex. in. l. 5. tit. 3. lib. 7. in
dictis ordi. & Montal. in gl. ordinam. in parte, in-
quisitio. vbi tenet, q̄ permittitur inquisitio fa-
cta denūtiatione super iure, q̄ conciliū alicuius
loci intendit contra aliud cōciliū, vel aliā per-
sonā habere super terminis pascuis, vel super li-
gna sciendo, vel glandes colligendo. & gloss.
in. l. 3. C. finium regund. & text. singulari. in. l. 9.
tit. 1. lib. 3. eodem. lib. in ordinamen. regali. quia
officium autem, & potestas iudicis est, fines cus-
todire, si apparent. quod etiam per scripturam
lapidum antiquorum probari potest vt elegan-
ter per Bart. & Acur. in. l. nouellorum. ff. de re-
ligi. & sumpti. fune. & tenet Bald. in. c. cum cau-
sam. de probatio. numer. 9. si autem sunt turbati
fines, debet emendari quod male gestum est.
vt in. l. agraria. ff. de termi. amot. q̄ nō si appa-
ret, & debet de nouo apponere iuxta consiliū
geometricū. vt in. l. si quis super. **C** finis regun-
in. l. inter Castellanū. ff. de arbitris. & sequit. id
quod verisimile est, & magis sequi vias publi-
cas, & regales in descriptione finum iurisdictionis
num. quā vias partias, & vicinales, quæ subie-
ctæ suat multis mutationibus, secundū Bart.
ibi. Et alios casus, vbi proceditur per inquisitio-
nem vi. per Peregrin. in part. inquisitio. q. 6. in
gloss. quibus. & in gloss. fac vbi singulariter.

¶ Vbi. & in isto casu, & in alijs proceditur, non oblato libello, nec litē contestata, nec seruatis alijs solennitatibus iuris vt supra: & proceditur ad diffinitiuam, copia partibus data, & inquisitionē publicata: & talis processus factus per inquisitionē dicitur ordina-

diligēcia de las sen-

rius. vt tenet Archidi. in. c. si quid hoc. 86. distin. in fi. ¶ Et idē tenet Ange. in. l. si quis super. C. finiu regū. vbi dicit, q̄ istud verbū, querimoniam, verificatur ante litē cōtestatam: secus in verbo, questionis, & sit differētia inter questionē, & querimoniā. vt Pau. de Cast. ibi. Tamen Bart. ibi putat, q̄ q̄n est quæstio solum de finibus, & nō de proprietate, lite non cōtestata, possit ad diffinitiuā sententiā perueniri, quia non cadit hic immisio ex primo vel secūdo decreto. vt tenet Bar. in auth. si omnis. C. si vt ab hæredi. abstine. sed cōtrariū tenet ibi Bal. & cū Bal. cōtra Bart. tenet Abb. in c. quia indicāte. de prescrip. nu. 8. & dicit. q̄ Bar. cōfunditur. ex. c. tuz. vt lite nō cōtesta. ¶ Quod est notādum secundū Pau. de Cast. vbi supra ad hoc, q̄n aliquis promisit sub pœna, non inouere quæstionē, vel querimoniā, vt incurrat pœnā eo ipso, q̄ dedit libellū. de quo per Bar. in. l. amplius nō peti. ff. rem ratā haberi. ¶ Quid de eo, qui promisit nō venire contra: qualiter dicitur cōtrauenire? Dic vt in. l. si quis maior. C. de transactio. q̄ per solā interpellationem iudicis, vel per supplicationē datam principi de causa cōmittenda. ¶ Et in casu istius tex. & similiū, ¶ iudex si oportuerit, debet ire ad vidēdū locū, de quo est quæstio pro finibus, & debet mittere peritos artijs. glo. & docto. in. d. c. quia indicante. & in. d. l. si quis super. & ibi glo. & in. l. si irruptione. ff. eod. finiu. regun. in. §. ad officium. vbi dicit, q̄ ad officium iudicis pertinet de finibus cognoscere, & mensorē mittere, & q̄ ille debet esse præsens si oportuerit, & isto casu debet mouere partes ad interessendū, vt Bar. singulariter in. l. qui bona. §. huic stipulationi. ff. de damno infecto. nu. 2. vbi dicit, q̄ debet statuere terminum partib⁹, vt sint tali die, tali hora, cum tali magistro, vel secum in illo loco, & debet omnia hæc facere scribi, & instrumentum fieri, quādo iudex est in loco, aliās possit processus periclitari. quod dictū Bar. sequitur ibi Pau. de Cast. & dicit, q̄ pluries vidit practica. & idem tenet Ias. in. §. quædam actiones. Institū. de actio. nu. 77. & tenet Abb. quem vide in. d. c. quia indicāte. nu. 6. & 7. vbi quoq; tenet, q̄ nō est necessarium, vt iudex te neatur ire præsentialiter tempore mensurationis. ¶ Et facit quod tenet Feli. in. ca. veniens. 7.

colū. de testi. versic. quarto. vbi dicit, q̄ si iudex feligat æstimatores, vel declaratores, qui habēt referre, debet eos eligere præsentibus partibus, & relatio eorum pōt fieri partibus absentibus dummodo iurent prius bene, & legaliter mensurare. vt Ias. in. d. §. quædā. nu. 78. Et facit quod notat Bal. in. l. minorum. 2. col. versic. sed hic est dubitandū. C. in quibus causis restitu. in integr. non est necessā. & in. l. si. circa medium. C. de ferijs. vbi dicit, q̄ in relatione nuntij non est necessaria præsentia partis. ¶ Et si iudex ¶ ex officio mandat mensurari fundum alicuius, & ille non patitur metiri, vt contumax, & inobediens potest puniri. tenet glo. & ibi Ange. in. §. si. institū. de offi. iudi. in princi.

S V M M A R I V M.

- 1 Negligentia in iudice, & prælato reprobatur.
- 2 Diligentia debet esse arbitrio boni viri.

Diligentia. C. Quæ est mater omnium virtutum. Specula. in tit. de aduocato. §. 5. versic. commendat autem. & in. §. 9. versic. item cautus sit antiquus. ¶ Item est mater omnium artium, vt in Clementina. 2. §. 1. & ibi Card. de sepult. ¶ Nouerca verò eruditio nis est negligentia, secundum Cardin. ibi. versic. quinto nota. per tex. in capit. nihil. 82. distin. & Seneca epistol. 1. dicit. Turpissima est iactura, quæ per negligentiam fit, & maxime in prælato, ¶ & iudice reprobatur. secundum Card. ibi.

1 ¶ Et ista diligentia ¶ debet esse arbitrio boni viri. vt Barto. in. l. cum filius. §. si pater. ff. de legat. 2. & in. l. si ita scriptum. ff. de manu. testament. & in capitul. 1. in fine. de eo, qui mittitur in possess. in. 6. & in Clementi. 1. de offic. ordin. & Alexan. in consil. 60. in. 4. volumine.

S V M M A R I V M.

- 1 Sententiæ appellatione, intelligitur de diffinitiuâ.
- 2 Quando in contractu fit mentio de sententiâ, intelligitur de diffinitiuâ.
- 3 Statutum, quod de sententiâ soluat gabella, non soluitur de interlocutoria.
- 4 Statutum, quod a sententiâ non possit appellari, intelligitur de diffinitiuâ. nu. 6.
- 5 Quando est eadem ratio, vel maior in interlocutoria, quæ in diffinitiuâ, tunc intelligitur de in-

de interlocutoria.

- 7 Statutum, quod sententiâ non possit fieri sine consilio sapientis, intelligitur de diffinitiuâ.
- 8 Large intelligendo appellationē sententiæ venit interlocutoria, & in materia fauorabili, vel indifferenter.
- 9 An sententiâ arbitri veniat appellatione sententiæ.
- 10 An omnis vox iudicis sit sententiâ.

Sententias. d. Quarum appellatio ne intelligit de diffinitiuâ, & nō de interlocutorijs. gloss. in. l. 1. §. bi duū. super verbo, latē. ff. quando appellandum fit: & tenet Gui. pap. in singu. 611. vbi dicit, q̄ quādo in iure loquimur de sententiâ, intelligitur de diffinitiuâ, nō de interlocutoria. & est glo. in. c. cum olim. de testi. in gl. si. & text. & ibi Abb. in c. super eodē. el. 2. de appel. nu. 6. & gl. in Cle. 1. de re iudica. & in Cle. 1. de sequestra. possessio. & fruct. per doct. & ibi Pau. de Cast. in. l. quod ius sit. de re iudi. ff. 1. col. & in Rubr. & Hippoly. de Marf. in. l. de minore. §. pluriū quoq; ff. de quæstio. nu. 113. & probatur. in. l. dicere. ff. de arbitris. & facit tex. in. c. veniens. in prin. de iu. iur. & tex. in. l. quid ergo. §. quæsitum. ff. de his, qui not. infamia. & ibi Bald. & voluit idem Bald. in. l. 2. C. de arbitris. Et idem Bald. in. d. c. cum olim. circa finem dicit, q̄ facit ad statuta de executionibus sententiarum. ¶ Quod amplia ¶ idem esse, q̄n in contractu fieret mentio de sententiâ, quia intelligitur solum de diffinitiuâ. vt tenet Ias. in rubr. ff. de re iudi. nu. 9. ¶ Et ideo dicit Bald. in additio. ad Specul. in tit. de senten. prolatio. col. 2. q̄ si stat ¶ statutum, quod de sententiâ debeat solui gabella, non soluitur de sententiâ interlocutoria: & Feli. in rubrica de re iudi. colū. §. versiculo. vnde si de sententijs, vbi ista & alia vide. ¶ Et Ias. & Feli. vbi supra subdunt, quod si a sententijs non possit ¶ appellari, intelligitur de diffinitiuâ tantum. quod voluit Guillelm. de Cu. & Bal. in. l. si ex causa. §. nunc videndum. ff. de minore. & Bald. in. l. 1. circa vlti. column. C. ne liceat tertio prouoca. & in. l. post sententiâ. C. de senten. interlocuto. om. iudi. 2. col. & in. l. vnica. C. si de momenta. posse. fue. appella. ¶ Et hoc secundum Bald. in d. l. ex causa. §. nunc videndum. non erat absurdum, quia licet non concedatur restitutio in integrum super principali, conceditur super emergenti. vt ab in. versic. sed sic cum ex damno. vnde dicit Guiller. & Bal. ibi, q̄ licet statutum disponat, q̄ in criminalibus causis nō

possit appellari, vel restitutio in integrum cōcedi super principali, tamē cōceditur super emergenti. quod tenet Alex. in rub. ff. de re iudi. nu. 2. & Ias. ibi. nu. 10. vbi dicit, q̄ istam decisionē sequitur Benedict. de Plumbi. & reputat eā notab. dignā in. d. etiā.

tencias^d que son das en fauor del tallugar, sobre los

de, vel maior esset ¶ rō in interlocutoria, sicut in diffinitiuâ, quia tunc intelligeretur de interlocutoria, vt tenet Alex. in conti. 50. in. 2. volu. n. 17. per dictum Bened. de Plūbi. in. l. etiā. §. absens. ¶ Vnde scdm Alex. in. d. rub. nu. 3. dicit, q̄ Guiller. & Bal. in. d. §. nunc videndū. dicunt, q̄ licet statutū disponat, q̄ in criminalibus causis non possit appellari, vel restitutio in integrum cōcedi, intelligitur quoad diffinitiuâ sententiâ, & causam principalem, non autē quoad id, quod cōcernit interlocutoria, vel quoad aliquod incidēs, licet prima facie fortasse quilibet diceret cōtrariū. Et illā decisionē Guiller. de Cuneo in. d. §. nunc videndū. tanquā mirabilē reassumpsit Bal. in. d. l. post sententiâ. C. de senten. interloc. om. iudi. & in. l. vnica. C. de momenta. posse. & in. l. 1. ff. de offi. præ. præto. ¶ Vbi dicit Bal. Aut statutū dicit, q̄ a sententiâ potestatis nō possit appellari, & tunc procedit, q̄ intelligatur de diffinitiuâ tantum. Aut statutū dicit, q̄ a potestate non appellatur, & tunc nec a diffinitiuâ, nec ab interlocutoria poterit appellari. per. d. l. 1. ff. de offi. præ. præto. vbi est tex. q̄ a præfecto prætorio nō pot appellari. & istā decisionē sequit^r est Abb. in. c. pastoralis. in prin. de appel. & idē Bened. de Plūbi. in. d. l. etiā. §. absens. ¶ Vbi limitat hoc verū, nisi eadē esset rō in interlocutoria, quæ in diffinitiuâ, quæ tunc licet statutū prohibeat appellari, a sententiâ potestatis, nō poterit etiā appellari ab interlocutoria. allegat notata p gl. in Cle. 1. in verbo, sententiâ. de re iudi. & per gl. in. l. 1. in verbo, noui operis. ff. quod quisq; iuris. & quia verbū, sententiâ, vtrūq; cōprehēdit, & sit vniformis ad vtrūq; vt gl. in. d. cle. 1. ¶ Sed istā limitationē reprobat Alex. in. d. rub. nu. 3. per iura & rōnes, de quibus ibi per eū. Tñ Ias. ibi. nu. 14. dicit eam tenēdā. Et q̄ eā sequit, & reputat bene notādā. idē dñs Alex. sibi cōtrarius in. l. 1. in prin. §. col. nu. 15. ff. q̄ quisq; iur. & in cōsi. 50. in. 2. vol. n. 17. & 18. & sequit Fel. in c. causamq; de rescri. vlt. col. & plenē in rub. de re iu. col. §. in fi. ver. ceterū vbi dicit, q̄ hæc opinio est fortē sustērabilior. & vltra istas autoritates Ias. tenet cōtra Alex. p fūdamēta, vt ibi

3 **cos confines parochiarū.** ¶ Vbi quoq; tenet Fe-
 li. quòd in dubio non præsumitur ¶ immutatio
 cōfinium. Casus dicit esse, & ibi Bal. in. l. in fina-
 libus. ff. finium regund. quod dicit esse vtile:
 quia dicens confines esse mutatos, hebet proba-
 re. * Et ibi Floria. & Bald. in. d. c. cum causam. nu.
 3. de probatio. in quibus q; termini appositi ab ho-
 mine sunt mutabiles: termini vero a natura ap-
 positi vt flumina & montes æterni sunt, & in eis
 quod olim fuit verum idem hodie est verum vt
 in. l. qui bona. §. si quis stipulaturus. ff. de dam.
 infecto. & vi. Altiatum in tract. præsentio. in. 13.
 4 **præsumptio.** * ¶ Et formam ¶ libellandi quando
 sunt mutati confines, ponit Bar. in. l. demōstra-
 tio falsa. in fine. ff. de condi. & demonst. quia de
 bet dici in libello, quòd fundus olim positus in
 tra tales confines est fundus, qui est hodie intra
 tales, & quòd est idem fundus, alias posset de
 facili periclitari totus processus secundum eun-
 dem. ¶ Scias quoq; quòd quando fit mentio de
 5 fundo, ¶ quāuis erretur in confinibus demon-
 strandis, tamen non vitatur dispositio, si cōstat
 de fundo, vt est glos. in. l. forma. in principio. in
 verbo, vicinis. ff. de censibus. & sequitur Bald. in
 l. prima. in principio. in. 3. columna. ff. de eden-
 do, & ideo dicit Bald. in lege penultim. 10. colū.
 C. de execu. Rei iudica. quòd error confinium
 non habet vitare sententiam. allegant omnes
 text. optimum in. l. patronus. §. 2. ff. de legat. 3.
 6 ¶ Quoq; tene, quòd sufficit ¶ demonstrare vo-
 lenti, certum fundum dare duas demōstratio-
 nes, & eas probare, & postea non nocet, si pone-
 ret quosdam confines, quos non probaret. Ita la-
 tē, & eleganter notat Bartol. in dict. l. demōstra-
 tio. column. vltim.

SVMMA RIVM.

- 1 **Termini ciuitatum, sunt termini rurorum suo-
rum.**
- 2 **Rura, seu vici, reguntur legibus, statutis, &
consuetudinibus ciuitatis.**
- 3 **Loca inferiora debent regi, & gubernari secū-
dum statuta loci superioris.**
- 4 **Privilegia concessa ciuitati, an extendantur ad
castra, rura, seu ad villas.**
- 5 **Statutum, & consuetudo ciuitatis debet serua-
ri in ruribus, & terris subiectis ciuitati.**
- 6 **Ciuum appellatione veniunt comitatenses.**
- 7 **Condemnata ciuitate, an videntur condemna-
ti comitatini.**

f **Tierra.** f Nota tex. q; termini ¶ ciuitatū,
 vel villarū, sunt termini rurorum
 fuorū. text. in. l. præfectus vrbis. ff. de offic. præ-
 fe. vrb. ibi cū terminos vrbis exierit. & in. l. i. §.
 cū vrbē. eod. titu. ¶ Et ita rura, seu vici vel castra
 ciuitatis regun-
 2 **tu tierra, y en cu- tur ¶ legibus,**
yo poder an esta- statutis, & con-
do, o estan, y las suetudinibus ci-
 uuitatis. glos. est
 in. l. ex ea cau-
 fa. ff. de postulā. in verbo, sententiā. & tenet Ioan.
 de Pla. in. l. si diuina dom^o. in fine. C. de exacto.
 tribu. lib. 10. & Ioan. Andr. in additio. ad Specu.
 in tit. de treug. & pac. q. pe. & Bal. in. l. cūctos po-
 pulos. C. de summa tri. & fide Catholi. & text.
 expressus institu. de satisfda. tutorū. in fine. & in
 c. cum olim. de consuetudi. versicul. anglicanis.
 ¶ Et Philippus Decius in consilio. 538. nume. 12.
 3 vbi dicit, ¶ q; loca inferiora subiecta debēt regi.
 & gubernari secundum statuta loci superioris.
 & tenet Bart. in. d. §. cū vrbē. nu. 8. & facit. l. 2. ff.
 de legi. & l. fin. C. de testa. & vi. Ias. in. §. rursus.
 4 Institu. de actio. col. 7. nu. 42. vbi idē tenet. ¶ Et
 ibi nu. 40. tenet, an priuilegia ¶ cōcessa ciuitati,
 extendantur ad Castra, rura, vel villas, & Domi. in
 c. si ciuitas. de sentē. excō. in. 6. ¶ Et vi. Paul. de
 Castr. in. d. l. ex causa. vbi dicit, q; licet sit verū,
 q; consuetudo, vel statutū ciuitatis debet serua-
 ri in ruribus, & in terris subiectis ciuitati, dicit in
 relligendū verū nisi sit statutū cōtrariū in dictis
 terris subiectis ciuitati approbatum per ipsam
 met ciuitatem. per. l. de quibus. ff. de legibus.
 * Et Alberic. de Rosat. in. l. si serui. C. de noxali.
 actio. nu. 1. dicit q; villę & Castra possunt pena-
 lia statuta condere contra dantem damnum in
 predijs comitatum vel vicinorum. * ¶ Et quoq;
 quando statutum, vel consuetudo loci inferior-
 ris non sit iniustum, & quando non contradicit
 statutis ciuitatis superioris bene possunt eis vti.
 vt tenet Roma. consi. 218. colū. 2. incipiente, præ-
 sens casus duplicem. vbi inducit. text. in. d. §. fin.
 Institu. de satisfdatio. tuto. & quod notat Bart. in
 tracta. Tyberiadis. in Rubrica. de insula. versicu.
 sed quæro eligentes. in. 2. colū. dū cōcludit, q; lo-
 cus, qui alteri subijcitur, vtitur proprijs cōstitu-
 tionibus, dūmodo honestæ sint, & aliud non ap-
 pareat de mente eius, qui locū occupauit. Quod
 refert quoq; & sequitur Philip. Decius in. d. cō-
 silio. 538. nu. 13. & vide quæ dixi supra in proce-
 mio in glo. *islas de Canaria.* ¶ Et facit, quia appel-
 latione ciuiū veniunt ¶ comitatenses, licet appel-
 latione comitatensiu nō continētur ciues. tenet
 Bart. in. l. vrbis appella. ff. de verbor. signific. co-
 lumn. 2.

lū. 2. versic. sed quæro. per text. expressum in. l.
 qui ex vico. ff. ad municipal. vbi qui ex vico or-
 tus est, eā patriā intelligitur habere, cuius reipu-
 blicę vnicus ille respōdit. vbi glo. ponit exēplū
 in virgilio: quia vocatur Mātuanus, licet ex vi-
 co eius. s. pleto-
 1 **læ, fuerit ortus. faga parecer § an-**
 & facit. l. ciui- te si, y saque la
 bus. C. de mune
 ri. & hono. libr.
 10. & tenet Ioan. de Pla. in. d. l. diuina domus. C.
 de exacto. tribu. libr. 10. in fine. vbi quoq; dicit,
 q; ille, qui est ex vico ciuitatis, dicitur de ciuitate.
 ¶ Et tenet Imol. & Floria. in rubrica. ff. solut.
 matri. vbi dicunt, q; appellatione ciuium, venit
 ille, qui est de ciuitate, & dicecesi, vel comitatu.
 & facit text. in. l. sed & reprobare. §. amplius. ff.
 de excusa. tuto. vers. si comaneus. & in. l. i. & ibi
 Bar. ff. ad municipal. licet glo. in. c. Romana. de
 rescrip. cōtrariū sentiat. Adde tex. & ibi Bar. in.
 l. 1. C. de priua. carce. ¶ Et quod dicit Bar. in. l. 3.
 C. de naturali. libe. vbi per illū tex. dicit, q; ille,
 qui ex vico est, sortitur originē ex ipsa ciuitate,
 cui subest vicus secundum Alexan. in additio. ad
 Bar. in. d. l. vt bis appella. ¶ Et sic potuntur ter-
 minis ciuitatū, quia ciues dicuntur. probat tex.
 in. l. 12. tit. 3. libr. 7. in ordina. regali. ibi. *sobre pro-*
pios que son de las ciudades, & villas, & lugares. &
 l. 4. ti. 28. part. 3. ¶ Et quia appellatione loci prin-
 cipalis includitur locus illi inhærēs. text. & ibi
 Domi. in. d. ca. si ciuitas. de sent. excom. in. 6. 2.
 notabili. & vi. Feli. in. ca. Rodulphus. de rescri. i.
 colū. cū sequētib. & Archidi. in. c. statutum. in
 princip. in. 2. column. de rescrip. in. 6. super verbo
 ciuitatibus. ¶ Et Abb. in. d. c. Rodulphus. nu. 6.
 vbi cōcludit, q; appellatione ciuiū non solum il-
 li de comitatu veniunt, sed etiā illi de territorio.
 per. d. l. ex vico. & per. l. qui in cōtinentibus. ff.
 de verbo. signifi. & Bart. in. l. i. ff. ad municipal.
 & in. l. 2. ff. de verbo. signifi. & l. per nō dubito.
 ff. de capti. & est bona glo. in. c. 1. de vsu. in. 6. Et
 hoc intelligit in materia larga, vel saltē indiffe-
 rēti, secus putat in materia restringibili, licet ali-
 ter sentiat Bar. in. d. l. 2. vbi dicit, & condemnata
 7 ¶ ciuitate, vidētur condēnati comitatiui. Quod
 dicit Abba. vbi supra, procedere in materia com-
 muni ciuib. & comitatiuis. ¶ Et quid sit comi-
 tatus, dicit Ioā. de Pla. in. l. vnica. C. de venatio.
 ferarū. lib. 11. in fine, quod est districtus ciuitatis.
 gl. in. §. rursus. institu. de acti. vers. potestate.

SVMMA RIVM.

- 1 **Potest index ex officio suo iubere exhiberi in-
strumenta ad ius ciuitatis facientia.**

2 **Copia actorum est danda cuiq; potenti priua-
to, vel fisco, & etiam copia sententia.**

3 **Qui non edidit instrumenta, præsumitur ea sub-
traxisse.**

4 **Acta episcopi continentia excommunicationē
debent iudici edi, & cuiq; postulanti.**

5 **Parecer.** § Nota ex isto text. quòd iu-
 dex ¶ ad nullius petitionem,
 1 sed ex officio suo potest iubere edere corā se in-
 strumēta facientia ad ius ciuitatis. ¶ Idē videtur
 tenere Pau. de Castr. in. l. is apud quē. C. de eden-
 2 do. nu. 10. vbi tenet, q; copia ¶ actorū sunt danda
 vnicuiq; petenti, & iurati sua interesse, etiā si nō
 fuit in iudicio tam ciuiliū quā criminaliū. Et
 non solum priuato, sed etiam fisco, & multò ma-
 gis si petantur à publica persona, vt à iudice cau-
 sa, vel à notario, qui scripsit, & penes se habet
 vel si sunt in Camera cōmunis. vt Bartol. in. l. ex
 quibusdā. §. diu. ff. de iure fisci. vers. reasumo.
 vbi quoq; dicit, q; si exhibitio petitur à iudice,
 vel ab aliquo publico officiali, qui habet acta
 publica, debet indistinctē fieri editio per dict. l.
 is apud quē. & Ang. in. d. l. ex quibusdā. §. diuus
 Adri. idē tenet. & quoq; dicit, q; licet sit verū, q;
 interpretatos re^o nūquā exhibet acta, vel instru-
 mēta cōtra se. vt in. l. qui accusare. C. de edendo.
 tñ in causa fisci exhibere tenet, & pōt cogi à re-
 publica, vt exhibeat. & ita dicit, q; intelligit. d. l.
 is apud quē. secundum lecturā glos. & verā in. d.
 §. diuus. * Et vi. Bal. in. l. i. §. edictiōes. ff. de eden-
 do. si. col. nu. 3. in fi. vbi dicit q; si fiscus petat ga-
 bellā ex cōtractu. petit à reo q; edat instrumētū
 q; tenetur edere & qd est speciale in fisco q; pe-
 tat instrumentum à reo ad suam intentionē fun-
 dādā vt in. l. nec quiquā. ff. de edendo: & idem
 dicit Bal. vbi supra, esse in emptoribus gabella-
 rū quia succedūt in locū fisci sed in hoc de gabel-
 lario cōtrariū putat verius Alex. in. d. l. nec quic-
 quā. nu. 2. * ¶ Et nō solum tenetur exhibere acta
 verunetiā sentētiās, cum appellatione actorū ve-
 niat sentētia. Bar. in. l. si in fraudē. §. neq; ff. de iu-
 re fisci. & Cy. & doct. in. l. 2. C. vt lite pedē. ¶ Et
 3 si ille, qui habet talia instrumēta nō ¶ edit, præsu-
 mit subtraxisse, qñ est pbatū tale instrumētū fo-
 re ad causam fisci, vel reipublicę pertinēs, & ipse
 pōt exhibere, & nō exhibet, quo probato, verē
 tūc præsumitur subtraxisse, & præsumitur illud
 instrumētū sibi nociturū, & ideo fidē facit con-
 tra eū secundum Bar. in. d. l. ex quibusdā. §. diu.
 vbi vide. & hoc in causa ciuili. ¶ Sec^o in causa cri-
 minali secundum Ang. ibi: q; qñ petit ab ipsa par-
 te, cōtra quā criminaliter agitur, tūc regulariter
 non

non cogitur exhibere. ¶ Fallit in casibus, in quibus serui torquētur aduersus dominū, in quibus etiam contra se quis cogitur edere instrumenta in capitali causa, secundum. dic. l. is apud quem. ¶ Secus quando exhibitio postulat a iudice, vt in casu nostri text. & similibus, puta quando acta armarij cōmunis continent bannum, vel cōdemnationem alicuius, vel infamiam, vel etiam acta episcopi ¶ continentia excommunicationē debent iudici, & cuicumq; postulanti edi, cū talis exhibitio sententiæ terminorū profit omnibus, vel excommunicato, seu infamia liget apud omnes. vt in l. ex causa. ff. de postula. & tenet Bar. in. d. §. diuus. ¶ Et Ange. ibi dicit, q̄ etiā tertius veniens potest petere notario copiam excommunicationis. inter est enim sua, vt possit euitare eum, & non solum a notario potest petere, verum etiam ab ipsomet excommunicato potest petere copiam excommunicationis, secundum Ang. ibi. quod nota. ¶ Facit ad hoc pragmatica. 54. condita per nostrum Carolū in villa de Madrid. anno. 1534. vbi cauetur, q̄ iudex ordinarius debet capere dei inquentes cōdemnatos per perquisitores, & executioni mandare sentētiās per eos latas, quas sententiās debet perquisitor, vel earum exempla dimittere iudicibus ordinarijs, & hoc quando proceditur contra absentes.

S V M M A R I V M.

- 1 Copia debet sumi de verbo ad verbum.
- 2 Legatario petenti copiam testamenti, non debet sibi dari tenor totius copiae, sed solum particula legati.
- 3 Copia sumpta de mandato iudicis, probat.
- 4 In exemplanda copia requiritur partis citatio nisi periculum sit in mora, vel nisi sit consuetudo, quod pars non citetur, vel nisi exemplatio sit de antiquo, vel nisi fiat autoritate Regis, vel Papæ.
- 5 In exemplando mandatum vel instrumentum procuratoris, non est necessaria citatio domini.
- 6 In exemplatione an sufficiat citatio generalis.
- 7 Copia apud acta probat, licet originale non reperiat, nisi arguatur de falso.
- 8 Copia apud archiuum cōmune, plenè probat.
- 9 Copia eiusdem notarij manu sumpta qui conficit prothocollum probat.

10 Vbi vltra exemplationem requiritur alia solennitas extrinseca, vt subscriptio principis tunc quantuncunq; talis scriptura sit exemplata autoritate ordinarij, non probat.

- h Copia. h Quæ debet sumi de verbo ad verbum, ¶ nullo addito, vel diminuto. vt Bal. in. l. fi. C. de preci. impera. offer.
- 1 Quod secus est in legatario ¶ petete a notario copiam testamenti, quia non debet sibi dari copia totius testamenti, sed solum illius particulæ legati, & institutionis, quæ ad eū spectat. tex. in c. contingit. de fide instrum. & tenent Cy. Bal. Paul. de Castro. & Ias. in. d. l. fin. de preci. impera. offer. & text. in. l. 112. tit. 18. parti. 3. & text. in. l. 5. tit. 2. parti. 6. & Angel. latè in consilio. 164. ¶ Quæ copia sumpta de iudicis mandato, ¶ & de volūtate partis, probat in iudicio. vt Bar. in auth. si quis in aliquo documēto. C. de edēd. in princ. nu. 2. ¶ Et si in instrumēto narratiuè fit mētio de mādato, nō probat mādātū. tenet Frāciscus Curti. in addition. ad Alexandr. in dicta. auth. si quis in aliquo. in additione quæ est in. nu. 11. & Alex. in consi. 81. col. 4. volu. 3. ¶ Et in dicta
  - 4 Copia exigēda, vel exēplanda, requiritur partis ¶ citatio secūdū oēs. in. d. auth. si quis in aliquo documēto. & per Bald. in. l. adoptio. de adoptio. & in. l. 2. de testa. in. 6. q. & per eūdē Bal. in. l. chirographis. ff. de administr. tuto. & in. l. fi. circa vlti. col. ff. de tabulis exhib. & in. l. 2. C. de fide instr. ¶ Quod est verū, nisi periculum esset in mora, quia tūc nō requiritur citatio. Ita tenet Inno. in ca. fi. de fide instr. allegat in arg. c. cū dilecta. vers. nos igitur. de confir. vtil. vel inutil. & cap. quoniā. §. 1. vt lite nō cōtesta. q̄ est singula. secūdū Ang. in. d. auth. si quis in aliquo. cui sequitur ibi Alex. nu. 2. & dicit, q̄ idē tenet Specul. in tit. de instr. editio. §. ostēso. vers. quid si citatio. ¶ Et quoq; nō requiritur citatio, vbi est cōsuetudo, q̄ nō fiat. Ita Bal. in. d. auth. si quis in aliquo. nu. 14. quæ sequitur Alex. in cōsi. 41. in. 2. volu. ¶ Et vbi reperitur exēplatio de antiquo, probat Roma. consi. 36. col. 6. & per Ias. in. d. auth. si quis in aliquo. Et requiritur citatio, quādo quis est p̄sens, secus si absens. vel nisi exēplatio fiat autoritate superioris, puta papæ, vel regis. tenet Alex. in additio. ad Bar. in. d. auth. si qs in aliquo. ¶ Et quoq; in exēplādo mādātū, vel instrumētū ¶ procuratoris nō est necessaria citatio domini, tenet Bald. in additio. ad Specul. in titu. de instru. editio. colum. 2. vers. publicatio. ¶ An sufficiat generalis ¶ citatio, vide per docto. vbi supra. & per Hosti. Abb. & alios in. ca. Albericus. de testi. per Bald. & Angel. in dict. authent. si quis in aliquo.

aliquo. vbi dicunt, quod citatio requiritur, quando aduersarius est certus, secus si incertus adde Alexan. in consili. 110. in. 3. vol. tamen licet aduersarius sit incertus, si de facili potest certificari, non sufficit citatio generalis, sed specialis. Ita Alex. in cōsil. 8.

- col. pe. in. 2. volu. & vi. Bar. in cōsili. 91. ¶ Et ille aduersarij debet citari in exemplatiōe, qui est aduersarius re, & actū, nō spe. Ita Bal. notabiliter in. l. nequis. §. vbi decretū. ff. de officio. procōsul. & legati. de qua materia, vide per antiquos, & modernos. in. d. auth. si qs in aliquo. & in. d. ca. fi. de fide instrum.
- 7 Copia ¶ tamē apud acta probat, licet originale non reperiat, quia illa fingitur vice originalis. tenet Bald. in addition. ad Specul. in titulo. de rescrip. præsentia. vers. 1. & in. l. fin. column. 2. vers. venio ad alia notabilia. C. de fide instr. in. l. nostram. pe. col. vers. & adde mirabilem. C. de testamen. & in. l. si chirographis. supra allega. ¶ Quod est verum, nisi arguatur de falso, quia oportet originale produci, aliās Copia apud acta non probat, secundum Bal. in. d. l. fin. vers. veni ad alia. vbi etiam per Bar. in. 3. col. ¶ Quæ Copia probat, quando originale est deperditum semiplenè, & non plenè, secundum Bart. in. d. l. admonendi. ff. de iur. iura. 9. col. vers. sed quæro quid in exemplo. & in. l. 2. ff. de fide instr. glo. in. l. sicut. C. eo. & Bald. in. l. fi. C. de edendo. ¶ Quod est verum, nisi Copia sit apud archiuū ¶ cōmunis, quia tunc plenè probat secūdū Paul. de Castr. in. l. 1. §. editiones. ff. de edend. per notata per Cyn. in. d. l. chirographis. in princ. & ibi Bar. & per Bal. in. d. l. fi. & tenet Pau. de Castr. in. l. publicati. C. de testam. sic etiā dicitur de registro secūdū Bal. in. l. fi. in fin. C. de re iudi. ¶ Quod intellige quando talis Copia ex archiuo publico probat. f. in territorio, vel extra territoriū inter subditos, secus aliās. te

net Alexā. in cōsili. 138. in. 1. volu. nu. 6. allegando Bald. in. l. exemplo. C. de probati. & dicit, q̄ est arg. in. l. fin. ff. de iuri. om. iudicum. & ca. animarū periculis. de cōsti. in. 6. & dicit q̄ idē voluit Ioā. Andr. in additio. ad Specul. in tit. de instr. editio. §. nūc dicēdū. in additione magna, incipiēte, Quia de argentario. circa finem illius. & Anton. de Butri. in. c. 2. de fide instr. 2. col. vers. 8. & idē tenet Bald. in Rubri. C. de fide instr. pen. & vlti. colum. ¶ Copia tamē sumpta manu ¶ eiusdē notarij, qui cōficit prothocollū, probat. Bar. in. d. auth. si quis in aliquo. n. 3. vers. dic ergo.

& ibi Bal. i. col. nu. 4. & Bar. in. l. si qs ex argentiarijs. §. p̄tor. & ibi Bal. & Ang. ff. de edē. & Bal. in addi. ad Spe. in tit. de instr. editio. vers. exēplū. & Ioā. de Imo. in. l. fi. ff. quæ admō. testa. aperiā.

- 10 ¶ Tñ adde, q̄ licet publica scriptura exēplata autoritate iudicis p̄bet, & fidē faciat sicut ipsa originalis, vt dictū est, tñ si vltra exēplationē, requirit alia solēnitas extrinseca, vt est subscriptio manu principis, tūc talis scriptura quantuncunq; autoritate ordinarij exēplata, non probat. vt est casus secundum Pla. ibi in. l. probatorias. C. de diuersis offi. apparito. libr. 12. quasi in principio. & dicit esse notandum ad limitationem p̄dictorum. & authent. si quis in aliquo documēto. C. de edendo. & pro Plat. est tex. singula. in. l. 114. tit. 18. parti. 3. in fine. quem vide.

S V M M A R I V M.

- 1 Modus procedēdi cōtra occupantes terminos. numero. 11.
- 2 Cupiditas hominum est ascendere ad honores, iurisdictiones, & possessiones.
- 3 Per brigas, & dissensiones status reipublicæ leditur.

- 4 *Communio discordiam parit.*
- 5 *Per viam inquisitionis proceditur in causa terminorum, & in causa vsurarum, & inter cōiuges, & vt testamenta defunctorum executioni mandentur, & in iuribus principis, & ad vtilitatem publicam.*
- 6 *Libellus circa terminorum occupationem.*
- 7 *Pro finibus quatuor actiones, & remedia conpetunt.*
- 8 *Pœna euellentis, & turbantis terminos.*
- 9 *An euellens plures lapides de vno loco, puniatur pro vno termino.*
- 10 *An qui rem communem amouit, puniatur.*
- 11 *Iudex sine sententia, an potest infringere terminum agris.*
- 12 *Vsq; ad triginta annos potest peti terminos reponi in loco vnde amoti sunt.*
- 13 *In causis terminorum, an potest ferri sententia absentibus partibus.*
- 14 *Fines terminorum quomodo probantur.*
- 15 *Testes ad probandum terminos, an possunt produci de hominibus commorantibus in loco.*
- 16 *Expulsus a possessione secundum legem Toleti, potest agere de nouo interdicto recuperanda, seu rei vindicatione.*

Ley de Toledo. ⁱ Que est lex ^{5. tit. 3. lib. 7.}

1 in ordi. regali. vbi cauetur, q; iudices ꝑ perquisitores, & correctores, vel alij iudices debent procedere contra occupantes terminos & iurisdictiones, pascua pascua, & abeuradera, & alia pertinentia villis, & ciuitatibus, & infra triginta dies se informare debet, & sine strepitu, & figura iudicij, & omni appellatione, & litis pendentia posita, alio quocunq; remedio iustitiam faciât. Et omnia supradicta occupata per potētes, seu prælatos, vel per alias ciuitates, & concilia restitui faciant, prout lat è in dict. l. cauetur, quæ fuit necessaria, & aliarum leges huius regni loquentes in hac materia. Quia vt ait Petrus de Ferr. in forma libelli, in actione confessoria. versi. plenam & omnimodam iurisdictionem intantum his tēporibus cupiditas ꝑ hominum excreuit, vt nitatur totis viribus ascēdere ad iurisdictiones, honores, possessiones, & donationes, & si possibile foret, cælorum mansiones. Sed non aduertunt, quid ille pater eloquentiæ Tullius dixit in libro de officijs. Cauenda est gloriæ cupiditas, eri-

pit ei libertatem, pro qua magnanimis viris omnino debet esse contemptio, ac imperia expetenda sunt, sed potius non accipienda, interdū autem deponēda. Semper est igitur, vt idē inquit, efficiendum vt appetitus rationi obediat, cui sunt subiectæ natura, in tantum enim excreuit hic appetitus, quod nedum laici, sed etiam summi sacerdotes, & clerici sūt tali morbo, ac vitio penitus infecti, vt ibi per eū. Et quia per tales brigas, ꝑ & dissensionem status reipublicæ laeditur. vt in. l. si qs ingenua. ff. de capiti. & post limi.

ma de la ley de Toledo. Ya si mis mo executē la pena en ella cōtenida sobre la ocupaciō que primero hizo, y an si mismo visitē todos los dichos terminos dela ciudad, o villa, o tierra, q̄ fuere a su car-

reuer. & vt dicit Lucanus, vicinia nanq; prædia habentes, sæpē inter se faciunt quæstiones. Nula enim fides regni socijs, omnisq; potestas impatiens consortis erit. Et communio ꝑ discordiam parit. vt in. l. i. C. quando, & quibus quarta pars debeatur. libr. 10. non ergo immeritō ad euitanda ista scandala fuit facta dicta lex Toleti. Et quod per viam inquisitionis procederetur, concordat text. in capitul. tanta. 86. distinctio. Et est casus, in quo per inquisitionem ꝑ proceditur in casu ciuili. & tenet Plat. in. l. vsus aque. C. de fundis rei priuatæ. lib. 11. dicendo, quod officialis, ad quæ spectat publica iura ab alio vsurpata reuocare, dissimulans & negligens in reuocando, dicitur tacitē consentire, & tenetur. Si mile est in casu vsurarum. tenet Innoc. in capit. ad nostram. de iure iuran. Et ibi quoq; dicit, q; quoq; inter coniuges inquirere potest. vt in. cap. porro. de diuor. & capitul. si duo. 35. quæstio. 6. Et in causa suspecti tutoris. vt in. l. 3. §. propter ea. ff. de suspect. tuto. & in. l. prima, eod. titul. notat Bald. in libro feudo. titul. de pace tenē. c. 1. §. si tres. Et quoq; potest inquirere, vt testamenta defunctorum executioni mādētur, quia ad ecclesiam pertinet tuitio testamētōrū. l. nulli. C. de episcopis & cleri. §. si quis. ad declinandam. & text. in capitul. si hæredis. de testamēt. secundum Inno. vbi supra. Vbi quoq; tenet, quod de iuribus principis non est dubium, q; inquiri potest. vt. l. prima, & penulti. C. de bonis

Handwritten marginal note:
 Et si sciens
 et si sciens
 et si sciens

nis vacant, lib. 10. & in alijs casibus ciuilibus, de quibus per Inno. in. d. c. ad nostram, el. 2. in fine. & tenet Guido Papa singula. 863. secus de iuribus inferiorum, quia non potest etiam de iure communi via inquisitionis procedi, vt ibi per dictum Guido. Et quoq; ad vtilitatem publicam licita est inquisitio in causa ciuili, & pecuniaria. vt tenet Bartol. in. l. nisi opinaretur, C. de exacto. tribu. lib. 10. colum. 2. & alios casus ponit Lucas de penna in. d. l. si vacantia, colum. 2. & vi. quæ dixi supra in gloss. se informen. Et an iudex ex officio suo possit per inquisitionem procedere super iure, vel rebus ecclesiæ, vide late per Roma. singula. 519. & per eius additionatorem. Et quia de istis terminis sæpē litis oritur, libellus ꝑ in ista materia sic formatur. Comparo coram tali, & conquero de Titio, & dico quod cum talis ciuitas, vel villa possidet, & possidet talem terminū, dictus Titius turbat dictam ciuitatem in possessione sua, quare peto vsq; ad tales terminos & fines dictæ ciuitati ad iudicari, & tales debere esse confines, & terminos declarari, & super talibus finibus silentium dicto Titio imponi. Ita dixit Floria. in. l. i. ff. fini regun. Quod sequitur Angel. in. §. quædam actiones. in litu. de actio. nu. 14. & vid. ibi Ioan. Fab. nu. 33. vbi distinctionem facit. Et dicit, q; pro istis finibus ꝑ competunt quatuor actiones, siue remedia. Primum finium regundorum, vt ibi. Item condicio ex lege constiterit. C. fini. regun. quæ loquitur in casu suo, quando fit in uasio lite contestata in actione finium regundo. Item est accusatio criminalis, & pœna in personam contra illos, qui propellunt terminos iam positos. ff. de termi. amot. l. prima. & 2. Itē est pœna. l. Agraria, quæ est quinquaginta aureorum si ad hoc agatur. vt in dict. l. Agraria. & hoc magis placet Ioann. Fab. quàm illud, quod notatur in. d. l. Agraria. vbi videtur notari quod hodie non puniatur in persona extraordinariè. sed secundum eum melius est dicere, quod vna pœna non tollat aliam. vt in. l. sanctio legum. ff. de pœnis. & in. l. 3. C. de sepulchro. viol. Quod sequitur Angel. in. d. §. quædam actiones. in fine, vbi tenet, quod si termini per aliquam partium fuissent mutati, vel euulsi, tunc cōpeteret actio de termino amoto ad pœnam quinquaginta aureorum, & potest puniri in corpus arbitrio iudicis, qualitate personæ, & delicti in spectu. vt in. l. prima, & ibi docto. & Saly. C. de accusa. Ioan. Andre. & Hosti. in capitul. ex literis. de probatio. dicunt, quod in hoc nō fit pœna arbitria: quia turbantes ꝑ fines si splendiores personæ sunt, relegantur: humiliores vero castigantur, &

ad opus biennio dantur. Quam distinctionem Abba. ibi numen. 13. dicit non esse perfectā cum iura variè loquantur in hac materia, quare dicit esse latius, distinguendum post Cyn. in. l. prima. C. de accusa. Aut quis amouit terminos ignoranter. Aut sciens, Ignorantes, vt quia credebatur alios lapides furari, & tunc amouens terminos potest peti, vt verberibus cadatur. vt in. l. secunda. ff. de termi. amot. & nihilominus secundum eum tenetur furti, quia effectus delinquendi. text. in. l. si stuprum. ff. de iniur. Si sciens, aut amouit gratia occupandi fines, punitur temporaliter. Relegatur enim habitacō consideratione ætatis, vt ibi dicit. l. secunda. Aut amouit nō gratia occupandi fines, & tunc refert. Aut facit gratia obseruandorū confinium finalium quæstionum, & sic vt præstaret materiam litium, & punitur corporaliter. vt in dict. l. vlti. in fine. Si vero amouit, nec gratia obscurandi, nec gratia occupandi, & tunc punitur pecuniāliter. vt in dict. l. prima. in principio, secundum Cyn. de quo est gloss. in. d. l. Agraria. Et Cyn. non facit differentiam inter splendidas personas, & humiles, vt sentit Ioan. Andre. Hosti. & Barto. in dicta. l. secunda. Et satis illa differentiam videtur ibi innuere text. ille. Vnde de secundum Abba. in dict. capitul. ex literis. in fine clarè expediendo, sunt prosequenda tria membra. Primum, aut quis contupit terminos occupando, & iste si est persona splendida, relegatur ad tempus, habito respectu, an sit iuuenis, vel senex, secundum quod distinguitur in dicta. l. secunda. in principio. ff. de termi. amot. Si vero est persona humilis, castigatur, & ad opus biennio datur. vt in ead. l. Aut causa obscurandarum finalium quæstionum, tunc est plectendus pœna secundum qualitatem personæ & facti, & violentiæ, vt in. l. fina. in fine. ff. eod. Aut nec causa occupandi, nec causa offuscandi, tunc subdistingue. Aut dolo malo. hoc fecit, & punitur pœna quinquaginta aureorū. vt in dict. l. Agraria. Aut per ignorantiam, seu casu fortuito, vt qui non credebatur confinia corrumpere, & verberibus cadatur. vt in dict. l. secunda. Sed intelligit hoc vltimum in humilibus personis, quia de eis tantum loquitur illa lex in 2. parte. non autem potest finis referri etiam ad splendidas personas quia cum illæ non puniantur pœna verberum, cum fecerint animo occupandi aliena confinia, fortius non debent tali pœna puniri, cum hoc fecerint ignoranter, in eis ergo erat pœna arbitraria secundum Abb. vbi supra. per dict. l. 2. in principio. & mitior imponitur pœna, quam quando sciens fecerunt. vt

patet ex dict. l. secunda. in. 2. parte ipsius. Et per hoc habes intellectum omnium legum illius tituli. de termino amoti. Circa quod vide. l. 30. tituli. 4. part. 7. vbi euellens fines, perdit ius, & restituet duplicatum, & soluet in super pro quocunque fine, seu signo mutato regi quinquaginta marabetinos auri. Eadem est poena de finibus terminorum ciuitatum, seu locorum mutatis, seu euulsis. Quod est intelligendum, si malitiose, & scienter fecerit. vt in. l. 6. titu. 4. for. ll. libr. 4. & Montal. vtrobiq; vbi dicit in dict. l. fori. qd hodie poena criminalis & pecuniaria impositio per iura supradicta, refertur ad poenam illius. l. fori. Et vide dictam. l. Toleti. colum. 2. versic. *Es de fesho.* vbi aliam poenam ponit in casu illius. l. & illa seruatur in casibus, in quibus loquitur, & supradicta loquuntur in termino, vel fine euulso, vel amoto. Et facit quod lex diuina testatur, Maledictus omnis, qui transfert terminos proximi sui. Deutero. 19. Prouerbi. 22. & in dict. c. tanta. 86. distinct. & in. c. in legibus. 12. q. 2. Et an si essent plures lapides in vno loco, & quis eueller eas, an vnus terminus diceretur euulsus, & an pro vno tantum termino puniatur? Vi. Bar. in. l. inficiando. §. infans. ff. de furtis. colum. 2. nu. 3. Et quid si rem communem amouit? Dic qd non tenetur, quia potius presumitur velle suo iure vti, quam furti consilium inire. vt tenet Oldra. consilio. 53. colum. 3. versic. sed dicimus. per. l. merito. ff. pro socio. Intantum in ista causa terminorum iudex debet procedere, quod etiam sine sententia potest iudex infringere terminum agris. vt in. l. hac actio. §. iudici. & ibi Flori. ff. fini. regundorum. & per eundem Florian. in. l. si irruptione. eod. tituli. & per docto. in. l. Castellum. ff. de arbitris. Et potest peti etiam post triginta annos terminos reponi in loco vnde amoti sunt, si possessio sit retenta vsque ad locum de quo termini fuerunt amoti. sed Cyn. in. l. final. C. fini. regundorum allegando Roga. & Colmubum. Et potest sententia proferri, partibus absentibus, quando pars est absens post litem contestatam. secus si est absens ante litem contestatam. vt in. l. properandum. §. 1. & 2. C. de iudic. & tenet Cynus in. l. si quis. in fine. C. fini. regund. & sic potest intelligi. d. l. Toleti. in quantum dicit, *llame a la otra parte, apertes de quaten se querellare.* & in fine. ibi, *si las tales sentencias fueron dadas sin llamar, y sin oyr las partes que possedan.* quia si fuerint vocatae, & litem contestauerint, eis absentibus, vel contumacibus potest ad sententiam diffinitiuam procedi. Et an isto casu potest procedi lite non contestata. vi. supra, in gloss. de su officio. in princip. vbi di

14 xi. Quomodo autem probentur fines termini, vi. gloss. & ibi Abb. in. c. cum causam. de testibus. vbi dicit, qd probantur per libros antiquos, si tales libri antiqui fuerunt seruati in custodia publica, & fideliter, vt dicit Abb. ibi. & Roma. in consilio. 165. Et etiam probatur per verba enuntiativa contenta in antiqua scriptura authentica tenet gloss. in. c. cum olim. de censu. & in. c. si Papa. de priuil. in. 6. quas gloss. allegat Anto. in ca. cum dilectus. de successi. ab intesta. ad hoc, qd fines probantur per instrumenta, quae ad alium finem principaliter facta sunt. Quoque probantur per testes etiam de auditu, nam facta antiqua, de quorum initio memoria non existit, probantur per tale testimonium. vt Innoc. & Hostien. in. c. veniens. de verbo. signific. in. 6. & per gloss. in. c. vlti. de prescript. libr. 6. in gloss. fina. & Bald. in. l. conuenticula. colum. 4. C. de episc. & cleri. nu. 6. & Abba. vbi supra, quia dicunt enim tales testes, & debent dicere, qd semper viderunt fines huiusmodi diocesis, vel ciuitatis protendi vsque ad talem locum, & nunquam audierunt dici contrarium, prout notatur in iuribus supra allegatis. & hoc tenet Archi. In terminis nostris in. c. inter. 16. q. 3. facit. l. hoc iure. §. ductus a que. ff. de itinere ad aqu. priua. Et facit quod tenet Alex. in. l. cum aliquis. C. de iure deliberan. nu. 5. in talibus antiquis fama plene probat. & idem Alex. in consilio. 208. in. 2. libr. & Franciscus de Aretio consilio. 36. & notat Barto. in. l. quidam. ff. solut. matrimo. & Abba. in. c. veniens ad nos. de testibus. colum. 5. & ibi tangunt, quando dicatur de antiquo. Et licet Anto. de Butrio in. c. quid per nouale. de verbo. signific. dixit de tempore quatuor annorum, tamen communis opinio est de tempore centum annorum, cum illud sit tempus longae vitae hominis. vt in. l. si. C. de sacrosan. ecclesi. & in. l. an vsus fructus. ff. de vsu fructu. secundum Alexan. & Ias. in. d. l. cum aliquis. Item probantur per authores terminorum, si eorum non interest secundum Bald. vbi supra. Item probantur per instrumenta. vt in. l. census. ff. de proba. Probantur etiam per iudicia, & famam. vt per gloss. in. d. c. cum causam & per Baldum & Paulum de Castro, Alexan. & docto. in. d. l. cum aliquis. C. de iure deliberan. vbi etiam gloss. tangit. & per Innocent. & Imol. in. c. veniens. de testibus. Guido papa in decisio. suis, decisio. 193. latius istam materiam attingit, & dicit, quod probantur nanq; tales confines per publicum instrumentum, si de hoc fuerit confectum, vt dictum est per. l. optimam. C. de contrahen. & committ. stipula. cum ibi notatis. & in dicta. l. cum aliquis. & in singula. 543. Quoque

atq; de aqua p m h d i a n i s s t u a

Quoque probantur per lapides antiquos. l. 1. §. qui in rebus. ff. de falsi. & in. l. qui tabulas. in princip. ff. de furtis. Et vt dictum est per famam. vt in. d. capi. cum causa. vbi late Feli. hoc tractat, quae fama publica probatur per dictos testes bonae opinionis. vt in. l. 3. §. 1. & ibi notatur. ff. de testi. & quia in istis factis antiquis multum operatur fama. vt notat Innoc. in. d. ca. veniens. de verb. signifi. maxime in his, quae reputantur notoria. vt ipse Inno. ponit in. c. causam. de iura. calum. Et ideo dicit dictus Guido Papa in decisio. 355. quod probatio centum annorum directe non potest fieri, sed bene praesumptiue: & quia ratione difficultatis probationis sufficit probatio praesumptiua. vt notatur in. l. qui ex liberis. in princip. ff. de vulga. & pupilla. & quod notat Cy. in. l. 1. in fine. C. de sen. e. que sine cert. quanti. & tenet in expresse dictus Guido Papa. decisio. 193. vbi ait, quod confines possunt probari per praesumptam probationem, vbi essent difficiles probationes, propter logarithitatem temporis, per ea, de sacrosanctis ecclesi. quae ponit Bald. in authentic. quas actiones. C. & ita dicit quod vidit iudicari. Et vid. Bald. in dict. authentic. quas actiones. columna. fina. versicul. quarta. vbi ponit quomodo debet fieri probatio ista centum annorum. & vi. l. 41. de Toro, & ibi doctorem del Castil. in gl. quarenta años. & l. si. tituli. de las prescripciones. in ordi. regali. vbi dicunt, quod tales testes debent deponere de visu. 40. annorum cum auditu maiorum suorum: & testis, qui isto casu deponit, debet esse. 54. annorum, vt ibi dictus Castil. & idem tenet Bertachi. de Ermi. in tract. gabellarum. in. 1. parte. q. 10. allegando Specul. in tituli. de probatio. §. 1. versic. vlti. & ibi Bald. in additio. versic. qualiter probetur. & Bart. in. l. 2. §. pe. ff. de aqua pluui. arcend. & Domi. in. d. c. 1. de praes. lib. 6. num. 16. vide infra, in. ca. 24. In gl. oprescription. num. 10. & vi. l. 12. tituli. 22. part. 1. & ibi Grego. Lopez. in. gloss. que a quarenta años. vbi idem tenet, sicut ego quod testis depones super praescriptione in memoriali debet de visu per tempus. 40. annorum de ponere & de vterioribus de auditu & ibi vi quid autem si non ita probaret sed tantum de tempore. 40. annorum & eius solutione an sufficiat. Et quoque talis probatio centum annorum potest probari per instrumenta facta successiue super possessione, vel reu. l. p. p. nius. ff. quibus mod. vsu. amittatur. Nam qui redditus percepit, in dubio praesumitur possidere. l. litibus. C. de agri. & censu. lib. 11. Quoque confines probantur per custodes locorum. vt in. l. in nomine domini. post principium. §. sanc-

mus. versic. si Sardinia. C. de offi. Praefe. Affrice. ibi, & vbi custodes antiqui seruabant. Quoque probantur per scripturam in columna, vel lapide expressam. 24. quae ff. 3. capi. san. & in. l. 1. & 2. C. de albo scriben. & gloss. in. d. c. cum causam & hoc si sunt scriptae de antiquo. vt Franciscus de Aretio. consilio. 42. & Alexand. consilio. 12. Quoque per depositiones testium, vt dictum est. & in dict. capituli. cum causam. & sufficit quod tales testes dicant, Nos vidimus hoc opus factum esse, vel istum terminum esse, & ita sic a nostris praedecessoribus audiimus. l. in tuum. §. Item labeo. & ibi glossa. & Bartolu. ff. de aqua pluui. arcen. Idem probatur per voluntatem patris familias declaratam in eius vita. l. si seruus plurium. §. fin. ff. de legat. 1. & in. l. si quis duas. §. si quis autem. ff. communia praediorum. Quoque probantur per communem opinionem. vt per Specula. in titulo. de probatio. §. 1. versic. 12. hoc etiam not. & in. §. videndum restat versic. 12. ibi. per communem opinionem. Et ideo vt dicit dictus Guido in dict. decisio. 192. si est controuersia inter duos castra, vel inter duas ciuitates de confinibus territoriorum: & homines vnius Castri deponunt, quod banerius illius Castri custodiebat vsque ad illum locum. & ibi pignorabat, & ita audierit a suis praedecessoribus, quod valet tale testimonium. per dict. l. in nomine Domini. versicul. in Sardinia. & Ioann. Fab. in. §. sed haec hodie. institu. de satisfda. Et vide tu quoque Petrum de Ferra. in forma libelli. in actione reali. versicul. cui cohaeret. numero. 4. vbi quoque aliquos ex istis modis probandi confinia ponit, & dicit, quod aliquando ista confinia sunt notorie discreta per vias regales; quandoque per montes, vel flumina, quandoque per lapides, vel signa alia multa apparentia, quibus modis confinia communiter distingui consueuerunt, & quandoque finis iurisdictionis per expressas, vel tacitas assertiones partium probantur. vt in dict. l. optimam. & aliquando probantur per sententiam iudicum, vel arbitratorum. vt in. l. inter Castellanum. ff. de arbitris. & §. fin. institu. de offi. iudic. Item per exercitium iurisdic. vt Innoc. in capitulo cum ad sedem. de resti. spolia. & facit. capitulo super quibus dan. de verbo. signifi. secundum Petrum de Ferra. vbi supra, quem vide. Et an si possunt produci testes in isto casu de hominibus commorantibus in dicto loco? Guido Papa, vbi supra credit quod sic: quia illi de vniuersitate possunt esse testes in causa vniuersitatis: vt notat Innocenc. in capitulo. cum nuntius. de testibus. & Specula. in titulo. de teste. §. 1. versic. 12. cul. sed.

cul. sed nunquid in causa vniuersitatis. & quia in subsidium alijs deficientibus admittuntur aliqui testes, qui alijs non admitterentur. vt in. l. consensu. C. de repudi. & possunt esse testes pro vniuersitate, posito quod reportent commodum in vniuerso, vt dicunt Cynn. & docto. in. l. parentes. C. de testibus. & in. l. intantum. §. vniuersitatis. ff. de rerum diuisio. & Specula. in titul. de teste. §. opponitur. versiculo. sequitur. & ibi Ioannes. Andre. in additio. & residet Guido Papa. vbi supra. ¶ Tu vid. Paulu. de Castro in. l. ff. municipes. ff. quod cuiusq; vniuers. nomi. vbi dicit, quod homines de vniuersitate quando nullum commodum sentiunt in singulari, de illa causa possunt testificari, vt si vniuersitas habet molendina, vel alios redditus, secus si sentirent commodum, vt si habeant pascua, in quibus singulares homines habent ius pascendi: si enim litigat vniuersitas de dictis pascuis, non possunt singulares testificari, quia testificantur in causa propria. secundum Paul. de Castro, vbi supra, allegando Cyn. in. l. omnibus. C. de testibus. De quo singulariter per Feli. in ca. in super. de testi. column. r. vbi ponit regulam, & fallentias. & per Hippolytum de Marsili. in. l. prima. §. seruus mancipium. ff. de quaestioni. * Nota vnum singulare quod tenet Bald. in. d. l. intantum. §. vniuersitatis. ff. de rerum diuisio: quod si inter vniuersitatem est quaestio de iurisdictione singuli de vniuersitate testificari poterunt. * ¶ Notatamen in proposito vnum, quod est singulari. quod quando ciues, qui deposuerunt pro vniuersitate recipiunt commodum, soluendo aliquid vniuersitati, sunt idonei testes, puta si recipiebant commodum pascuorum, vel lignorum ex syluis, & ratione huius soluebant, & componebant se cum datarijs, soluta mercede, vel pretio, non redduntur inhabiles per hoc ad testificandum, sed solum quando recipiunt commodum gratis ex nemoribus vniuersitatis. Ita mirabiliter Alexand. in consilio. 99. in quinto. volumine. columna quarta. numero siete. & dicit, quod ita tenet Bald. & Salycetus. in d. l. parentes. C. de testibus. & Angelus. in d. ca. l. si municipes. ¶ Circa. l. Toleti, vide institutionem, quam senatores consilij regalis dant iudicibus, & perquisitoribus, quando de istis terminis cognoscere debent, & illam serua, quando tibi datur, dum eris iudex deputatus ad cognoscendum de illis terminis. ¶ Cuius instructionis tenor talis est, quia impressoribus tradita non est. ¶ Y por la presente vos lo encomenda-

mos, y cometemos, porq̄ vos mandamos, que luego que con esta nuestra carta fueredes requerido, vos en persona, sin lo cometer a otra persona alguna, vades a los dichos terminos, o a otras qualesquier partes, y lugares, donde fuere necesario, y llamadas, y oydas las partes, a quien to fuso dicho toca y atañe, atento el tenor, y forma de la dicha ley de Toledo, en lo que la dicha ley ouiere lugar, y en lo que no ouiere lugar, por via ordinaria torneys, y restituays, y fagays tornar, y restituyr a la dicha ciudad, y vezinos, y moradores della los dichos terminos, o la parte dellos que falla redes que le estuuiere tomado, o ocupado por los dichos concejos, o personas particulares de la dicha ciudad, o por qualquier persona que segun el tenor y forma de la dicha ley, le deve ser restituydo. Con tanto, que en lo que conoziere des por virtud de la dicha ley guardeys la orden y forma siguiente. ¶ Primeramente, que quando el Procurador de la dicha ciudad, o de sus lugares se quexaren de algun cõcejo, o yglesia, o monasterio, hospital, o cauallero, o otra qualquier persona que les tiene tomada, y ocupada la possessio de los dichos terminos, lugar, prado, o pasto, o exido, o abreuadero, o montes, o de otra qualquier cosa q̄ pertenesce al concejo de la dicha ciudad, o sus lugares, que vos llameys a la parte, o partes de quien el dicho Procurador de la dicha ciudad se quexare, y le assigneys plazo, y termino de setenta dias por todo, y plazos, y terminos, y dende luego se lo assigneys, el qual no se pueda mas prorogar, dentro del qual mades que las partes muestren el derecho que tiene a la possessio del tal lugar, o termino, o prado, o abreuadero, o otra qualquier cosa comun sobre que sea la dicha demanda por escripturas, o testigos, o por la manera que les pareciere, y durante el dicho termino vos el dicho

cho fulano de vuestro officio simplemente, y de plano hagays pesquisa y os informeys y sepays la verdad de lo sobre q̄ fuere el dicho pleyto. ¶ Y passados cinquenta dias fagays luego publicacion, y antes si las partes se concertaren, y fagays dar traslado a las partes si vos fuere pedido de rodas las escripturas, y prouanças hasta entonces presentadas, y fechas de vuestro officio, y recibays luego las tachas, y contradiciones, y prouanças que sobre ello las partes hizieren de que se deuan recibir con tanto que se hagan dentro de los setenta dias, y no despues, y fecho el dicho processo sin conclusion de causa ni otra figura de juyzio deys, y pronuncieys sentencia en q̄ si hallaredes que la dicha ciudad o sus lugares fueron despojados de su possessio, que luego sin dilacion alguna torneys, e restituays, e fagades tornar, e restituyr a la dicha ciudad y a sus lugares la possessio de lo que ansi fueron despojados libre y pacificamente poniendo les en la possessio de todo ello, y a su Procurador en su nombre, e le ampareys e defendays en ella, e no consintays ni permitays que otra persona alguna ni concejo se la tomen so las penas contenidas en la dicha ley de Toledo, que habla sobre la restitucion de los terminos. ¶ La qual dicha execucion se haga en la manera sobredicha, salvo si la sentencia fuere dada contra yglesia, o monasterio, o hospital, o ordenes militares, o otra qualquier persona que tenga qualquier titulo. De la cosa que en tales casos si en tiempo fuere appellado deueys deferir la appellacion para ante los de nuestro consejo, y no para ante otros juezes, e sobre seer la dicha execucion. ¶ Agora se dize que desieran la appellacion para los Oydores de la Chancilleria. ¶ Otro si que si ante vos fuere allegado litis pendentia, o ante otro juez sobre la pos-

session, que ante vos se contendiere, y en el termino del derecho fuere mostrada la litis pendentia, entre las mismas partes sobre la dicha possessio, que no conozcays mas de la dicha causa e possessio, e lo remitays ante el juez ante quien estuuiere pendiente. ¶ Otro si que si de la sentencia, o sentencias que ante vos el dicho juez de terminos se pidiere execucion, estuuiere appellado, o dicho de nullidad, o sobre ello ouiere pendentia de pleyto, e lo mostraren ante vos que no executeys la tal sentencia, o sentencias, e que remitays la causa, o causas ante el juez ante quien estuuiere pendiente, salvo si la dicha sentencia ouiere sido dada sobre processo fecho entre partes, por la dicha ley de Toledo, segun, y como en ella se contiene, y en todo lo otro de mas de lo fuso dicho, guardeys y cumplays la dicha ley de Toledo segun que en ella se contiene, haziendo sobre todo cumplimieto de justicia, por manera que ninguno reciba agrauio, de que tenga causa ni razon de senos mas venir ni embiar a quexar sobre ello por vuestra sentencia, o sentencias ansi interlocutorias como diffinitiuas, o otras qualesquier, y el mandamiento, o mandamientos que en la dicha razon dierdes, y pronunciaredes, las lleuedes, y fagades llevar a pura y deuida execucion con effecto segun la dicha ley e instrucion lo dispone. * Et ista instructio iubetur custodiri per nostrum Carolum in curijs quas habuit Segouiae anni. 1532. peti. 51. quam vi. * ¶ Sed circa istam. l. queritur, an si aliquis est expulsus secundum istam l. Toleti a possessio terminorum, & possessio num per iudicem, potest agere de nouo interdicto recuperanda, vel rei vindicatione contra possessorem. Vi. Baldum in capitulo. veniens. de prescrip. numero octauo. vbi tenet, quod sic, quia talis sententia non parit exceptionem rei iudic. si is, contra quem iudicatum est, agit interdicto unde vi, vel recuperanda seu rei vindicatione pro eisdem rebus, quia & alia est actio, & aliud agitur nunc, quam prius. ff. de except. rei iudic. l. cum queritur. & l. sequenti. & capitulo.

Y por la presente vos lo encomenda-

conforme a la l. 21. lib. 4. de re copila. fol. 51. La qual asi se ha fecho y de clava en el margen de la l. 3. lib. 7. de re copilacionis in fin a libus verbis fol. 85.

tul. cum causam. de testa. secundum Innoc. ibi. in dict. capitul. veniens. nume. 2. vbi alia in proposito adduntur notabiliter.

S V M M A R I V M.

- 1 Visitans provinciam, debet suis sumptibus visitare, & non expensis subditorum.
- 2 Iudex delegatus, & sic perquisitor debet habere salarium in eundo, stando, & redeundo.
- 3 Visitando provinciam, hospitari non debet in dex gratis.
- 4 Populus visitatus non tenetur ad procuracionem.
- 5 Visitare potest corrector pro suum locum tenentem.
- 6 Quod facere potest per se, potest alteri committere. fallit vi hic.

Salario. Idem tenet Pari. de Pute. in tracta. syndicatorum. in parte, expensæ quidam magnus. numero quinto. folio. iii. vbi dicit, quod visitans provinciam, debet suis expensis visitare, non sumptibus subditorum, licet aliter dicant Canonistæ. vt in capitulo. venerabilis. de censib. * Et tenet Baldu. in. l. obseruare. ff. de officio proconsul. & lega. * & Baldu. in capitulo. qui in plerisque de offi. ordi. in fine. dicendo, quod si iudex inquirat, sit expensis de publico, quia publicam vtilitatem recipit. vt in. l. mulier in opus salynarum. ff. de capti. Et pro isto text. est gloss. ibi, in dict. capitulo. quoniam. in glossa. 2. ¶ Tamen visitatores dati à regibus ad aliquam ciuitatem reformandam, debent hoc facere expensis ciuitatis. vt tenet idem Baldu. in capitulo. cum ex officij. de præscript. numero. 2. ¶ Et vid. Amodeu. Iusti. in suo tracta. syndicatorum. in parte, Item in eo qui plures nocentes. columna octaua. versicul. Item tenetur. vbi dicit, quod miles, & officiales eundo per comitatum, debent viuere sumptibus proprijs, licet potestas parua encænia recipere possit, secundum Baldu. in capitulo. iudices. de pace iura. fir. in vñ. feudo. & facit. l. solent. ff. de offi. præf. & in. l. prima. §. provincias. C. de contra. & in. l. 4. de defenso. ciuit. & in. l. plebiscita. ff. de offi. præf. ¶ Sed hoc intellige, quando iudex non est salariatus de publico, tunc potest recipere ista parua encænia, & habere salarium à

partibus, ad petitionem quarum ipse iudex tenet personaliter ad ista cernere. vt est textu. & gloss. in. l. si irruptione. §. ad officium. ff. fini. regundo. sed quando est salariatus de publico, non potest esculentum etiam paruum recipere pro

uaidendo, & visitando supra dicta. text. in authentic. scriptum est exemplar. titulo, vt iudices sine

quoquo suffragio. collatio. 2. & ibi gloss. in verbo, auaritiæ & idem tenet gloss. in. §. sunt præterea. institutio. de public. iudic. quia debet esse contentus stipendio suo. vt dixi in capitulo. primo. in gloss. salario. in principio. ¶ Et ideo dicit Angelus. in. §. nulli quoque. in dict. authentic. vt iudi. sine quoquo suffrag. esse ibi, tex. contra rectores ciuitatum, qui per castra, & villas mittunt eorum milites ad locorum conseruationem sumptibus rusticorum, quia pœna ibi inserta puniuntur. Quia quando habent salarium à publico, nil debent recipere, vt dictum est. & tenet Ioann. Faber. in. l. omnes cognitores. C. ad. l. Iulii. repet. & glossa. in capitulo. non licet. ii. q. 3. & capitulo. militare. 23. quæstio. 1. & gloss. in capitulo. ab omni, de vita & honest. clerico. & vide quæ dixi in capitulo. in gloss. Puestos. in fine. ¶ In iudice delegato, seu perquisitore, secus est, vel in iudice, seu officiali conducto, qui nulle debet habere expensas, seu salarium in eundo ad officium, sicut in stando, & redeundo. secundum Bartol. in. l. prima. ff. de var. extra. ord. cog. & in. l. super creâdis. C. de iur. fisca. libro. 10. & sic de consuetudine obseruatur. & ita videntur sonare literæ sui officij, vel delegationis, prout tenet Alexander in consilio. 206. in. 2. volumi. & ita in nostra Hispania obseruatur. & vide infra in ca. 40. in glossa. prima. ¶ Hac de causa dicit Paris de Puteo, vbi supra, quod qui accedit purgando provinciam, non debet gratis hospitari, sed congrua mercede: & si sunt hospitia publica, non debet ire ad priuata, quia soli principi licet gratis hospitari, & non recipit nisi tertiam partem domus. C. de metha. libro. 12. l. 2. & Baldu. in. l. obseruare. ff. de offic. procōl. & legat. ¶ Nec debent isti correctores visitando provinciam hospitari in domibus iudicum locorum. Ad quod facit, quod tenet Bartol. & Plat. in simili in. l. cunctos. C. de metha. libro. 12. vbi tenent, quod tunc minor magistratus non desistit à sua iurisdictione per superuenientiam maioris magistratus. quod nota. vt ibi gloss. & in capitulo. volentes.

lentes. de offic. delega. alia in. ca. studuisti. eodē tit. & Plat. in. l. omnino. C. de palat. libr. 12. ¶ Et idem dicit in visitatore ecclesiarum, quia populus visitatus non tenetur ad procuracionem, sed ecclesia. c. placuit. 10. q. 3. Et ita tenet Archiepiscopus Florentin. in. 3. parte. titulo. 20. c. 5. §. declaratio. i. col. ver. nota tertio. & ibi dicit, quod ita seruat consuetudo. ¶ Vbi quoque dicit in principio illius. §. quod quando corrector non potest visitare per se, potest visitare per alium, & sic per suum locum tenentem. vt in. c. inter cetera. de offic. ordin. & est tex. in. c. decreuimus. 10. q. 1. & hoc tene, licet contrarium teneat Bald. in. l. vnica. §. nec autem. C. de caducis tollend. num. 6. versicul. quidam sunt actus. quia contra Baldum est veritas. vt tenet Antonius Franciscus. in additione ad Abbatem. in dicto cap. inter cetera. & vide glossam in capitulo. primo, de offic. ordi. libro. 6. in versiculo, per alium. & Cardinal. in Clementin. attendentes. de statu. regula. in. 5. & 6. quæstio. vbi quoque tenet contra Bald. licet de eo nullam mentionem faciat. ¶ Et in adiutorium Archiepisc. Floren. & Carni. facit illa regula, quod illud, quod potest per se ipsum facere, potest alteri committere. l. Item eorum. §. decuriones. & ibi Bart. ff. quod cuius. vniuersi. nomi. ¶ Et ideo procurator fisci potest constituere procuratorem ad vendendum rem fisco obligatam & ad faciendum fieri subhastationem, vt tenet Iaso. in. l. nec tutores. C. de procura. in fine. allegando Bald. in. l. prima. columna. prima. C. de inde instrum. & iur. hast. fisca. libr. 10. ¶ Et idem dicit in commissarijs, vt possunt vendere per procuratorem. secundum Iaso. ibi. * Et Io. And. in addition. Specul. in titu. de instrum. edition. §. nunc vero aliqua. sup. ranum. 76. in verbo, nulli quasi in fine, quod commissarius potest agere, soluere, & vendere, & similia quæ commode possunt fieri, potest committere, sed illa quæ in industria & motu animi consistant, vt distribuere locis & personis, & similia committere non potest, vt ibi. * ¶ Et facit quod tenet Bald. in capitulo. cum venerabilis. de consuetudi. vbi tenet, quod quando principalis abest, requiritur consensus locum tenentis, & eius autoritas sufficit. & Archidi. in capitulo. Aretina. 63. distinct. dicit, quod vbi requiritur consensus superioris, si ille abest, sufficit requiri consensus sui vicarij. ¶ Quod fallit in casibus notatis per Specula. in titulo. de procura. §. ratione autem constituentis versicul. Item breuiter. ¶ Et in exactore collectarum, quod non potest alteri exactio delegari. text. & ibi Bart. & Plat.

in. l. nec sacrarium. C. de canone largi titul. lib. 10. ¶ Et in conseruatore monetæ publicæ, qui habet soluere soldarijs, & stipendiarijs, debet personaliter, & sua manu soluere, non autem per substitutum. text. & ibi Plat. in. l. iubemus per hanc.

minos occupados en que no aya auido sentencias, & si los occupadores fuerē de su jurisdic-

mus per hanc. C. de erga. milit. libr. 12. numero. 1. ¶ Et in casibus, vbi lex, vel statutum seu superior mandat alicui fieri suis manibus, non

potest per substitutum expediri. facit textu. & ibi docto. in. l. prima. §. nec autem. C. de caducis tollend. ibi, domum suis manibus extruere. & gloss. in Clementi. prima, in verbo, personaliter. de vita & honest. cleri. Bald. in capitulo. 1. §. iniuria. de pace iur. firma. in principio. & in capitulo. 1. quib. mod. feud. amit. & in capitulo. si quis dixerit. si de feudo fuerit cōtrouer. & tex. & gloss. singul. in capitulo. fua. §. is autem. de offic. delega. vbi si ne. orium alicui committitur vt personaliter exequatur, non potest delegare. nisi de consensu partium. & idem tenet gloss. in capitulo. cum dilecta. de rescript. & ibi Baldu. name. §. vide supra in capitulo. quarto. in gloss. iusticia. numer. 5.

S V M M A R I V M.

- 1 Fines ciuitatum, & castrorum præsumuntur esse illius, qui primo occupauit, quod non est in spiritualibus.
- 2 Montes, flumina, & valles, quæ distinguunt territoria, sunt fines æterni.

Occupados. In proposito nota, quod fines ciuitatum, & castrorum præsumuntur esse illius, qui primo occupauit. secundum Innoc. & in. c. eum causam. de probatio. Quod dicit Baldu. ibi singula. numero octauo. quod sequitur ibi Felii. in fine, & addit. l. rem quæ nobis. ff. de acquir. posse. ¶ Quod dicit non esse sic in spiritualibus; in quibus non datur libertas occupandi rem vacantem, nisi auctoritate papæ secundum Innoc. ibi. Quod valde. notat dominus Abba. ibi, vbi quoque ponit differentiam. & vid. Baldu. ibi ponentem practicam iudicandi in ista materia con-

ria confinium. ¶ Vbi quoq; dicit, quòd montes
 2 ¶ flumina, & valles, quæ distinguunt territoria
 sunt fines æterni, in quibus semel verum, sem-
 per est verum. allegat. l. qui bona. §. si quis stipu-
 laturus. ff. de damno infecto. quòd sequitur Fe-
 li. ibi. 3. colum.
 Vbi in. 4. alle-
 gando Imola.
 quoque tenet,
 quòd si testes
 dicunt, quòd
 fama est, & cõ-
 munis opinio,
 quòd talis li-
 mes sèper fuit
 obseruatus à tẽ-
 pore cuius ini-
 tij non est me-
 moria, sufficit.
 dicit quòd te-
 net Archid. in
 capitulo. inter
 memoratos. 16. q. 3. quem vide in fine. vbi per
 hoc allegat. l. i. in fi. ff. de aqua pluui. arcen. & l.
 hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quoti. &
 æstiu. & per Innoc. in capitulo. quid per noua-
 le. de verbo. signifi. Et quomodo probentur ista
 confinia, & iurisdictiones, vide latè Felinu. vbi
 suprà.

SVMMA RIVM.

- 1 *Visitator generalis totius prouinciæ est proco-
sul, & circuitor totius prouinciæ.*
- 2 *Commissio generalis visitandi, non tollitur per
specialem commissionem.*
- 3 *Visitator generalis potest corrigere malefa-
ctum à visitatore speciali. Et officium iudicis
spectat circuire tabernas, & balnea, & alia,
vt hic.**
- 4 *An prore in vestiganda subtracta licet ingre-
didomum alterius.*

m Visite. ^m Quia vt tenet Bal. in. l. si in ali
 quã. per tex. ibi. ff. de offi. pro
 1 con. & lega. numero quinto. proconsul ¶ est ge-
 neralis visitator, & circuitor totius prouinciæ,
 & debet visitare loca publica. * Et facere ea refi-
 ci, vel per fici ciuium expensis & immunire per
 deputatos ad hoc vt Bal. ibi in principio. * ¶ Et
 2 hæc commissio generalis ¶ visitandi per aliquã

specialem commissionem, non tollitur, quia
 omni alij intelligitur cõmissum tanquã sub eo.
 vt in. l. nec quicquam eius. tit. & arg. in. l. i. C. de
 offi. præfe. vrb. & c. pro hoc. de hæreticis. Et di-
 cit Baldus. esse arg. quòd generalis visitator ¶
 potest corrige
 re malefactum
 a speciali visita-
 tore. vt in. l. si
 hominẽ. ff. mā-
 dati. & in tali
 visitatione po-
 test corrector
 remouere ali-
 quẽ ab officio
 ppter graues
 & manifestos
 excelsus eius.
 tenet Bal. in. c.
 dilectus. de re-
 scrip. nu. 3. & in
 fi. ¶ Et tene in
 proposito, q̄ ad officiũ iudicis spectat, & ad offi-
 ciales pertinet circuire, & inquirere domos, ta-
 bernas, & balnea priuatorum vt videatur, si qua
 fraus deceptio, vel delictũ cõmittatur, vel aliqd
 aliud cõtra publicã vtilitatẽ put tenet Bart. &
 latius Pla. in. l. omnis seruitus. C. de aque ductu
 4 lib. ii. nu. i. vers. nota. ¶ Et an p̄ re inuestiganda
 subtracta licet ingredi domũ alterius vi. Bart. in
 l. si quis fugitiuus. ff. de serui. fugi. & Ang. de ma-
 lefic. in parte, & vestẽ celestẽ abstulit. col. 15. &
 Gandi. in tit. de furib⁹ & latro. in fine. & Hyp-
 polyt. in practi. cri. §. diligenter. nu. 209. & Ab-
 ba. in capitul. qui cum fure. de furti. nume. 6. &
 Hyppolyt. in. l. i. ff. de quæstioni. nu. 41.

n En persona. ⁿ Vel per aliũ ex cau-
 sa loco sui. & sic per
 suũ locũ tenetẽ. vt in. c. inter cætera. de offi. ord.
 vt dixi suprã in gl. salario. in fi. & vi. tex. in. c. in
 ter dilectos. & ibi Abb. in. 2. notabil. de offi. or-
 di. & vi. tex. in. c. decernim⁹. §. si aut. 10. quæst. i. *
 Et. l. i. tit. 22. part. 1. & ibi Grego. Lopez.

SVMMA RIVM.

- 1 *Visitatio, an sufficiat fieri in fine primi anni,
& in principio secundi.*
- 2 *Visitatio, an possit in anno reiterari.*
- 3 *Si locus visitandus est in congruo, vel non est
tutus, & ad eum commodè accedere non pot,
an index teneatur ire ad eum visitandum.*
- 4 *In visitatione non debet corrector ducere se-
cum canes venaticos.*

Vna

o Vnavez. ^o Similistext. in. c. decerni-
 mus. 10. q. 1. * Et. l. 2. tit. 22.
 partit. 1. * & in Cle. attendentes. de statu regula.
 1 vbi gl. ponit, an sufficiat hæc visitatio ¶ fieri in
 fi. primi anni, & in prin. secũdi, remittit se ad no-
 tata in. c. in sin-
 gulis. eod. titu.
 de statu mona.
 vbi concludit,
 q̄ non: quia, vt
 dicit Card. in
 d. Cle. in. 9. q.
 nu. 11. si possit
 deferri in casu
 capituli in sin-
 gulis, vsq; ad sex annos in præiudicium mona-
 sterij, nec sufficeret iure volẽti q̄ fieret de trien-
 nio in trienniũ, q̄ visitatio fit propter commissã
 corrigẽda, nõ propter cõmittenda. Si ergo pri-
 ma fuit sufficiens, secũda nõ habebit quid corri-
 gat. & idem dicit Paul. ibi. Quia si in fine primi
 anni, & in princip. secũdi hoc fieret, nõ esset an-
 nus inter primã, & secũdã, sed bienniũ, vnde vide-
 retur q̄ debeãt æqualiter distare. arg. in. c. qd̄ di-
 lecto. de cõsang. & affini. in casu illius Cle. dicit
 Cardi. q̄ cessat hæc ratio, si in tertio anno fieret
 in princip. secus in fine, omni tñ casu remanet
 alia ratio, q̄ frustra fieret secũda, & sic videtur,
 q̄ ista visitatio, quæ fit per correctores, non de-
 bet fieri in fine primi anni sui officij, & secunda
 in princip. anni secũdi, quia fit propter cõmissã
 corrigẽda. ¶ Sed an ista visitatio possit in anno
 2 iterari, ¶ glo. in. d. Cle. attendentes. in verbo, an-
 nis. dicit, q̄ tãtũ semel in anno fieri debet, & idẽ
 tenet textu. noster ibi, *vnavez en el año.* ¶ Tamẽ
 ex causa potest iterari, quia hæc litera, & illius
 Cle. nõ cõtradicit, & cum hoc tenet Paul. licet
 Stepha. inducat cõtrariũ text. 25. q. 1. c. qui nil fa-
 cit. ad quẽ text. respõdit, qui respicit visitationẽ
 ordinariam, & cõfuetã, quæ fit etiã sine causa,
 nõ tamẽ prohibet iteratã, si causa subest, secũdũ
 3 Card. ibi. 10. q. & archiepiscop⁹ Florẽ. in. d. 3. par-
 te, tit. 20. c. 5. §. 4. & gl. in. d. c. mādã. ¶ Sed qd̄
 si est locus in congruo, ¶ vel nõ est tutus, vel si
 cõmodẽ, & absq; difficultate ad vnũ quẽquam
 accedere nõ potest, an teneatur ire ad visitandũ?
 Dic q̄ nõ, sed debet rector talis loci facere con-
 gregare talem populũ ad aliũ locũ congruum,
 vt tenet archiepiscopus Floren. in. 3. parte titu.
 20. c. 5. §. 5. colũ. 4. versicul. nota vigesimo quar-
 to. & idem tenet. in. §. 4. illius titu. & capituli. *
 Et. l. 4. titu. 22. part. 1. * ¶ In ista autem visitatio-
 4 ne non debet corrector ducere canes ¶ venaci-
 cos. vt text. in Cle. 2. de censu. & ibi Cardi. quæ-

*vnavez o en el año
 & se informe co-
 mo son regidas,
 & como se admini-
 strala justicia y co-*

SVMMA RIVM.

- 1 *Visitator debet discurrere per totã suã prouin-
ciã & in ea visitationis officium exercere.*
- 2 *A visitatione subditi non possunt liberari.*
- 3 *Quatuor sunt impræscriptibilia.*
- 4 *Subditus subtrahens obedientiã domino, pot
puniri.*

P Como vsan. ^P Idẽ tenet Archieps
 Florẽti. in. 3. par. ti.
 1 20. c. 5. §. 4. vbi dicit, ¶ q̄ visitator debet discur-
 rere per totam prouinciã, & eius partem, & vi-
 sitationis officium exercere. ¶ A qua visitatio-
 2 ne ¶ isti subditi liberari non possunt; quia vt visi-
 tatio nec fiat, subditi non præscribunt etiã per
 tantum tempus, quòd non sit memoria in con-
 trarium. vt in capit. cum ex officij. de præscrip.
 De quo ibi per Abba. & Felin. & per Cardi. in
 Clemen. 1. de censu. columna tertia. numero o-
 ctãuo. versiculo. 11. ¶ Vbi tenet, quòd quatuor
 3 ¶ sunt impræscriptibilia, quæ etiam non potest
 episcopus à se tacitè, vel expresse abijcere. f. visi-
 tationem, correctionem, procurationem & ca-
 thedraticum, quæ omnia continentur sub epis-
 copali imperio vno, quod non potest ab se ab-
 ijcere. vt in. l. legatus. ff. de offi. præsi. l. ius ag-
 nationis. de pactis. de quo per Hosti. in summa,
 in titu. de offi. ordi. §. quod pertinet. ¶ Et sicut
 visitatio non potest præscribi, ita nec obedien-
 tia, ne alicui obediatur, sed bene potest per præ-
 scriptionem obedientia transferri de vno præla-
 to in alium prælatum, quia non remansit sine
 capite, & ita dic in visitatione. tenet Bald. in cap-
 it. auditis. de præscrip. numero septimo. & in
 capitulo. cum olim. eod. titu. in fi. & dicit, quòd
 quis non potest præscribere in se quòd non obe-
 diat dum est subditus, sed bene potest præscribere
 4 re quòd non sit subditus eius, sed Papa ¶ præscri-
 bentis libertatem. & vi. eundem Bald. in capit.
 cum ex officij. eod. titu. ¶ Et vid. Bald. in capi-
 tul. tua nos. de cohabita. cleri. & mulierum. nu-
 mero. 22. vbi tenet, quòd si subditus subtrahit
 obedientiam domino suo, potest eum domi-
 nus punire de iure, & de facto armata manu, &
 bellum indicere. Innocen. in capitulo. de hoc.
 de simoni.

R 5 Summa

SVMMA RIVM.

- 1 Regum proprie est iustitiã facere, & vi oprefos de manu calumiantium liberare, & prius causam pauperis tractare: pupillis atque viduis, qui facilius opprimuntur a potentibus, auxilium præbere.
- 2 Præses non debet pati, quod potentes grauent, & opprimat minus potentes, nec mali homines opprimant bonos, & debet semper esse fauorabilis, & protector pauperum, quia erit sibi maxima elemosyna. numer. 5. & 6.
- 3 Præsumptio est contra potentes, quod inferunt impressionem debilibus, & eis afficere iniurijs, & violentiam eis inferri.
- 4 Ira, & inimicitia potentium est timenda.
- 5 Præses in prouincia supplet vicem imperatoris.
- 6 Potestas, seu corrector, non resistens magnatibus, vel potentioribus ne opprimant populares, & personas miserabiles, in syndacatu tenetur.
- 7 Timens offendi ab aliquo magnate, potest implorare officium iudicis, propter quod ille magnas cogat præstare securitatem de non offendendo.
- 8 Ad securitatem præstandam potest iudex cogere quenlibet.
- 9 Securitatis cautio debet dari causa cognita.
- 10 Cautio quando petitur ad instantiam partis, nõ debet esse nuda, & sic iuratoria, secus quãdo proceditur ex officio. vide hic.
- 11 Cautio de non offendendo modo sit ex officio modo ad partis petitionem sufficit nuda cum generali obligatione bonorum.
- 12 Forenses, an teneantur præstare cautionem de non offendendo.
- 13 Securitatis cautionem potest quis petere, licet dederit causam timori.
- 14 Si cautio petitur a me de non offendendo ex parte mea, potest peti etiam vt caueat de me non offendendo, quando iustus est timor.
- 15 Offendens aliquem, si timet, potest implorare officium iudicis ad cautionem de non offendendo præstandam si fuit offendens iudiciali-

- ter punitus.
- 16 Minæ solæ non sufficiunt semper ad petitionem cautionis.
- 17 Cautio de non offendendo, non potest peti per superiorem ab illo, qui est subiectus.
- 18 Dominus dat securitatem vasallo.
- 19 Cautio de non offendendo, non debet præstari ad tempus perpetuum.
- 20 Timens offendi, potest non solum petere cautionem ne offendatur ab inimico suo, sed etiam ne offendatur a familiarib⁹, & adherentibus.
- 21 Adherentes qui dicantur.
- 22 Securitas licet sit data alicui, potest petere, vt sit eidem licitum arma portare ad defensionẽ, & ducere secum familiares.
- 23 Vitandæ discordiæ causa potest facere iudex, quod vnus non transeat per portam, vel domum alterius, & potest facere mutare hospitium.
- 24 Ad cautionem præstandam non cogitur quis in curia Franciæ, vel Galliæ.
- 25 Ad pacem faciendam, an potest potestas cogere ciues, & prouinciales.
- 26 Securitatem infringens, qua pœna puniatur.
- 27 Pace facta de non offendendo restringitur ad offensam, ratione inimicitia præterita, non autem ad nouam.

Pobres. ¶ Quia proprie quippe regum est, iudicium fatq; iustitiã facere, vi oppressos de manu calumnantium liberare, pupillisq; ac viduis, qui facilius opprimuntur a potentibus, auxilium præbere, ac nõ solum sibi subditos non contristare, sed nec pati, vt ab alijs contristentur. capitulo. Regum. 23. quæstion. 5. & tenet ad literam Lucas de penna in. l. secunda. C. de lucris aduoca. lib. 12. in fine. vbi quoq; dicit, quod hæc debent cuncti agere, qui in decretis sibi prouincijs vicem supplet Imperatoris. vt in authenti. vt iudic. sine quoquo suffrag. §. volumus. colla. secũda. * Et non solũ rex & iudex hoc facere debent, verũ etiam miles dũ creatur, hoc iurat, & ad militẽ spectat tueri militẽ, vel aliquam dominã in iure suo: & pauperẽ ab iniuria, quã recepit. tex. in. l. 21. titu. 21. partit. 2. & etiam tenetur clericum tueri, aliã est excommunicatus, vt text. in. l. 2. titulo nõno. par. 1. versiculo. la quinta. & vid. Baldu. in. l. 1. &

1. & lectura. §. qui es. ff. de officio. præfect. vrb. vbi tenet quod regens prouinciam, vel ciuitatem subditos in pace conseruare debet: & debet rumores impedire, & subditos ad quiete viuendum non solum, ortare, sed cogere. * Et prius causa pauperis quam diuitis est tractanda. glo. in capitul. in primis. secũda, quæstion. prima. & in. l. si quis ad declinandam. C. de episcopis & cleric. & tenet Barb. in capitu. significantibus. de offi. delega. columna. 10. vbi ponit multa priuilegia paupertatis. ¶ Et vi. Bartol. in. l. illicitas. §. nec potentiores. ff. de officio. præsid. vbi ait, quod præses non debet pati, quod potentes, & grauent & opprimant minus potentes. * sicut faciunt canes, & aliæ bestia. Nec quod nocentes opprimant innocentes, nec mali homines opprimant bonos: & iudex debet semper esse fauorabilis, & protector pauperum, ne iniuste molestantur, & erit sibi maxima elemosyna. secundũ Bartol. in dicto. §. nec potentiores. * Et Alberic. in. l. quia. ff. de aliena. iud. tenet qd potentes præsumuntur esse crudeles: vt in. l. 3. ff. de dona. causa mort. ideo potentiores coguntur soluere id quod debent, vt ibi. * ¶ Et vide Ioann. de Plat. in. l. prima. C. de apochis publi. libr. 10. numer. 3. vbi dicit, quod potentiores confecerunt minores opprimere. vt in. l. prima. C. de censu. libr. 10. vbi Pla. in fine dicit, quod de natura potentium est semper opprimere ipsos pauperes, & ideo iudices debent tueri comitati uos a vexationibus, concussionibus, & extorsionibus exactorum. text. & ibi dict. Plat. in. l. præter. C. de lucris aduoca. lib. 12. & in. l. prima. C. ne liceat poten. quibus oppressionibus rectores locorum debent providere ne fiant. secundũ Plat. ibi, & secundũ Luc. de penna ibi in dict. l. prima. columna. prima, est ¶ præsumptio contra potentes, quod inferunt impressionem debilibus, & præsumitur eis iniurijs afficere, & violentiam eis inferri facilius. vt in. l. ad inuidiam. C. quod metus caus. & quod eis importunis necessitatibus opprimat. Item quod aduocati eis deferunt, non suscipiendo patrociniũ contra eos, sed potius pro illis. Et ideo dicit Aristotel. 2. ethico. quod dirã, ¶ & inimicitia potentium est timenda. De quo vt etiam Lucam de penna. in. l. secunda. C. vt rusti. ad nullum obsequium. in verbo, terribiles. lib. 11. ¶ In tantum isti potentes, qui inferunt talia pauperibus, puniuntur,

quod donationes, & oblationes eorum, qui pauperes opprimuntur, a sacerdotibus refutanda sunt. vt in capitul. obligationes. 90. distinctio. * Et. l. fin. titu. 19. part. 1. vbi ponuntur personæ a quibus sacerdotes non tenentur obligationes recipere. * ¶ Et vt dictum est, iudex in hoc debet provide re, vt tenet Lucas de penna in. l. secunda. C. ne quis libe. inuitus actum reipublicæ. libr. 11. vbi ait, quod præses in prouincia supplet vicem imperatoris, & ideo dicti sunt præsidēs, quia alicuius loci tutelam præsidialiter tenent, vt dicit Isido. etymolo. 9. vbi agit de regibus, & quia eorum subiectis debent esse præsidio. vt in dict. l. secunda. potissime his, qui per quandam fortunæ circumuentionem læduntur. vt in auth. de his, qui ingre. ad appe. §. hoc ita. versic. vnde nos. colla. 5. ¶ Et sicut muri sunt præsidia ciuitatum, qui confirmant securitatem habitantibus in eis. vt in. l. 1. C. de expensis ludo. libr. 11. & ibi Lucas de penna in principi. & tex. in. cap. si rector. 43. dist. & sicut Abisay fuit præsidio Dauid, & liberauit eum, ne percereretur a Philistæo. 2. regum. c. 21. ita in prouincij vnus cuiusq; maximoru iudicũ cõplet officij tali defensionẽ. vt in d. auth. vt iudices sine quoquo suffrag. §. quã aut pmittimus. vt tenet d. Luc. de Pẽ. in. d. l. 2. C. ne qd liber inuitus. ¶ Et ideo dicit Moral. in glo. ordi. in parte, iudices auditores, qd cũ humiles homines opprimunt a potẽtibus, ad officij boni rectoris pertinet, vt data ei qrela de prædictis ex officio pcedat, cũ tales per se iubere nõ possunt, vel nõ audent allegãdo Bart. in extrauagãti ad reprimendũ. ¶ Quia cũ diuitiã addũt amicos plurimos, & cõciliant, & a paupertate autẽ quos habet separant, opprimuntur. vt tenet Luc. de Pen. in. l. dñi prædiorũ. C. de agrico. & censu. libr. 11. col. 2. ideo debẽt defendi. ¶ Et facit qd superior in officio põt defendere subditum suũ, qñ videt eũ grauari. vt tenet Bart. in. l. præcepit. C. de cano. largi. lib. 11. quã dicit qd facit p epis, qui eorũ officio defendũt clericos. ¶ Intantum, qd si corrector, seu potestas nõ resistit magnatibus, ¶ ¶ vel potentioribus ne opprimat populares, & personas miserabiles, tenetur i syndacatu. tenet Amod. luffi. in tract. syndi. in parte. itẽ in eo qd plures innocẽtes condemnauerunt. col. 8. versic. Item tenetur. per text. in. l. illicitas. §. nec potentiores. ff. de officio præsi. de quo vi. Alexand. in l. qui bona. §. si quis iuxta. ff. de damno infecto. nume.

7 numer. 3. **¶** Vbi Bartol. in dict. §. nec potentiores. in principi. tener, qd si aliquis timet **¶** offendit ab aliquo magnate, quod potest ille, qui timet, officium iudicis implorare, propter quod ille magnas cogitur a iudice præstare securitates de non offendendo illum. facit tex. & ibi Sal. & Paul. de Castro. & docto. in l. denuntiamus. C. de his, qui ad ecclesiam confuge. & in l. sanctum. ff. de rerum diuisi. & Innoc. in capitulo. de officio delega. in fine. & capitul. gratim. de sent. excō. & capi. si. & capit. de benedicto. 3. q. prima. & tenet Ioan. de Plat. in l. 1. C. in quibus caus. coloni domi. accusa. pos. lib. 11. qui vt ibi dicit, si cauetur pro dāno quod timetur dari a re ruinosā alteri rei. vt per totum titu. ff. de damno infecto. multo magis p dāno qd timetur dari per sonę per Specula. in tit. de pig. §. sequitur. versic. quid si timeo. & ibi Ioan. And. in addi. & in titu. de offi. delega. §. sequitur. vide vers. porro. & latē per Stepha. aufre. in decisio. Capel. Tolo. decisio. 489. & docto. in cap. literas. & in cap. ex transmissa. de restitu. spolia. vbi præstatu a viro cautio mulieri timentis offendi a viro. **¶** Et quod ad securitatem præstandam iudex potest quenlibet cogere, est text. in dicta. literas. & iudex debet facere eū asscurari, vt dictū est, ad similitudine reru, pro quibus cauet de dāno. vt per totū titulu. ff. de dāno infe. debet & multo magis cauere periculo personę, q̄ animatum corpus ceteris rebus præfertur. vt in l. sancimus. in fin. C. de sacrosanct. eccles. Et ista satisfactio debet dari, quia non tenetur quis se credere capitalibus inimicis. vt in ca. accedens. el. 2. vt lite non cōtesta. & Clemē. pastoralis. de re iudica. & in l. quia ista. §. 1. ff. ad trebellia. & c. statutū. §. 1. de rescript. lib. 6. nec talis satisfactio mutat maliuolum animum. vt in §. nouissimē. Institu. de suspect. tuto. facit quod notat Inno. in c. ex parte. el. 1. de appella. **¶** Attamē ista cautio, seu securitas **¶** debet dari causa cognita d̄ inimicis, vel si persona sit talis, quę conuenit huimodifacere, & petēs securitatem sit talis, qui possit verisimiliter lædi: ista omnia habet iudex considerare, quę veniunt in causę cognitione, vt Cyn. in dict. l. denuntiamus. & tenet Mōtal. in dict. glo. ordina. in parte securitas. 1. & 2. col. **¶** Et intantum est verum, quod iudex non debet moueri ad dictam securitatem præstandam sine causę cognitione. Quod habet locum, siue iudex procedat ad instantiam partis, siue procedat ex officio suo: quia grauare quem ad satisfadum, est sape laboriosum. l. 2. §. si dubitetur. ff. de iudicijs. Ita tenet Ioan. de Imol. in l. 2. §. 1. ff. soluto matrimo. vbi reprobatur Dynn. qui dicit

non esse opus causę cognitione, quando iudex mouetur ex officio. ita tenet Hippolytus de Marfil. in l. 1. §. præterea. ff. de quæstio. numer. 75. Et ista securitas non debet concedi sine euidenti causa: vel si quis petat propter incertum timorem alterius, & sic in iniuriam, & infamiam illius, debet puniri. vt in l. vni. C. de his qui ad statu. confuge. l. capitalium. §. ad statuas. ff. de poenis. vt tenet Platea in l. iubemus. la. 1. C. de preposi. sacri cubiculi. lib. 12. quasi in fine. **¶** Et ista cautio quando petitur ad instantiam partis non debet esse nuda, **¶** & ficiuratoria, sed requiritur cautio fideiussoria, secus quando proceditur ad cautionem ex officio suo, quia tunc sufficit nuda cautio. & hoc modo potest procedere opi. Dynn. in dicta. l. 2. ff. soluto matrimonio. secundum Feli. in cap. cum in. de constitu. columna. 22. quod dicit Hippolytus vbi supra, quod si esset verum, quod quando ex officio iudicis petitur ista cautio, tunc sufficiat nuda, nō erit opus causę cognitione, quia cessat ratio Ioanis de Imol. quod sit laboriosum cauere. quod dicit ibi Felinu. notandum, & gustandum tanquam nouum. Sed ipse Hippolytus vbi supra, nume. 79. dicit quod talis restrictio sibi non placet. & in nu. 12. idē tenet, & quod hoc non procedit indistincte in omnibus personis, sed potest procedere tantum in illis personis, quibus facile est fideiussorem inuenire, vt sunt homines diuites, qui consueuerunt de facili fideiussores inuenire, secus autem dicit esse in homine paupere, vel forensi, & in similibus, quia raro tales inueniunt fideiussores. **¶** Et ideo tenet Hyppo. de Marfil. vbi supra, nu. 13. q̄ si a talibus exigatur cautio de nō offendēdo, vel ex officio iudicis, vel ad petitionē partis, q̄ sufficit cautio **¶** nuda cū generali obligatiōe omniu bonorum suorum, & necessariō non tenetur præstare dictam cautionem fideiussoriam, & hoc, si iurat se non posse inuenire fideiussorem. & tenet in expresse Iaf. in additio. ad Porcam, instituta de suspecti. tuto. column. 5. Et ad hoc mouetur Hippolytus ex pluribus. & primō ex text. & gloss. in l. de creationibus. versicul. in quantum possibile est. C. de episcopali audientia. vbi gl. dicit, quod satisfactio pauperi remittitur, & a diuite exigitur, & per alia fundamenta per eum ibi tradita, quę per te vide. **¶** Et quoque dictam conclusionem tenet in nu. 16. scilicet, quod si pauper, vel forensis, cui requiritur, vt det cautionē de non offendēdo, vel de alia re, iurat non posse inuenire fideiussorem, quod erit stādum suę iuratorię cautioni: imō si secus diceretur, dicit, quod sequeretur absurdum, & valde inconueniens,

conueniens, quod quis tenetur ad impossibile, quod minime dicendum est in hoc casu, nec in alio: quia impossibile nulla est obligatio. l. impossibile. ff. de regulis iuris. & in l. cum hæres. §. 1. ff. de statu. libe. & l. si stipuler. 1. & 2. responso. ff. de verborum obligatio. vt per Hippolytum. vbi supra. numero. 17. cum sequentibus. **¶** Quinimo dicit Montaluu. in glossa. ordinamen. in parte securitas. columna secunda. quod si is, a quo fideiussor securitatis petitur, idoneas habeat facultates, sola eius promissio sufficit. dicit esse argu. in l. sciendum. ff. qui satisfdar. cogan. quod intelligit, si est idoneus in eadem ciuitate, aliās secus. argum. l. fideiussor. ff. eodem. titulo. qui satisfdar. coga. & quoque intelligit de promissione cum hypotheca bonorum, vt plenior sit cautela. **¶** Et quod non habeat locum in forense, **¶** vt Bartol. in l. sed si susceperit. §. si ea res. ff. de iudi. & Hippolytum. vbi supra. numero. 81. vbi ait, quod si aliquis forensis est inimicus meus, & venit ad istam ciuitatem non possum petere ab eo istam cautionem de non offendendo, quia adhuc non facit aliquid propter quod hic possit conueniri, & quia forensis non est iurisdictionis suę. **¶** Quod fallit, nisi forensis ibi multum conuersaretur. quod clarius firmit Bald. & Angel. ibi, & Feli. vbi supra. & tenet quoque Hippolytus in repeti. l. si. ff. de iuri. om. iudicum. nu. 120. & idem tenet decisio Tolo. 489. & Iaf. in l. si super possessione. C. de transac. nu. 7. **¶** Sed d. decisio. Tolo. dicit ibi, q̄ est de stylo curię parlamenti, q̄ citatus in eadem curia ad præstandam asscuramentum, re. cētis omnibus exceptionibus tenetur præstare cuiusq; petenti, si sit laicus, licet non alleget, seu proponat factum, seu iniuriam & hoc dicit, q̄ est propter excellentiam curię, quę suprema est, & capitalis, licet ille, a quo requiritur asscuramentū, nō sit regnicola. in alijs autem curijs inferioribus tenetur proponere, & probare. quod nota. & idē credo q̄ debet præstari, quādo talis satisfactio securitatis petitur in curia regis. **¶** Aduerte tamē, q̄ licet quis **¶** dederit causam timori, potest nihilominus petere dictam cautionem de non offendendo: & si nō potest præstari, fiat inditio pœnalis. & sic procedit opi. Bar. in d. l. qui bona. §. iuxta. ff. de dāno infe. quam ibi Imol. reputat æquiorē, & eū approbat ibi Alexan. & sequitur Feli. in rub. de treuga & pace. colū. 6. versic. 8. declaratio. & ibi per eum multa de ista securitate. & Hippol. de Marfil. in d. §. præterea. nu. 86. & Iaf. in d. l. si super possessione. col. 2. C. de trāsa. in. 6. & quoq; approbat dicta decisio. Tolo. in fin. **¶** Vbi quoq;

14 dicit, q̄ si quis petit a me **¶** huiusmodi cautionem, non teneor eam præstare, nisi etiam ille caueat de me non offendendo, quādo etiam ex parte mea est timor iustus, secus si vanus. Bar. in d. l. si quis mihi bona. §. si qs. allegat & Hippoly. in d. §. præterea. nu. 83. **¶** Abb. tamen in c. 1. vt lite non contesta. nu. 8. tenet, q̄ licet offendens aliquem si timet, **¶** pōt implorare officium iudicis, **¶** vt compellat ad præstandū cautionem de non offendendo, hoc verum, si offendens fuit iudicialiter punitus, quia tunc potest petere istā cautionē. Et dicit, q̄ videtur cōcludere Ioan. And. in additio. ad Speculat. in tit. de pigno. §. sequitur. versic. sed quid si timeo. **¶** Minus autem **¶** solæ nō sufficiunt semper ad hęc petitionem cautionis, sed relinquunt arbitrio iudicis. Bar. in l. hæc autem. in prin. ff. si cui plusq; per. l. falci. & ibi Ioan. de Imol. & iudex debet considerare, vt **¶**rum minans sit persona consuetā exequi minas suas, vt habetur per Abb. in c. 1. de offi. delega. & Hippol. de Marfil. in d. l. 1. §. præterea. ff. de quæst. nu. 76. & dicta decisio Tolo. iam dicta. **¶** Sed dicta cautio de non offendendo **¶** non potest peti per superiorem ab illo, qui est ei subiectus, vel debet ei reuerentiam, secundum Paul. de Cast. in d. l. qui bona. §. qui damni. ff. de damno infecto. per. l. 1. §. qui honorandæ. ff. quarum rerum actio non detur. Alex. tamen tenet cōtrarium in d. §. si quis iuxta. quia tex. in allega. §. honorandæ. non loquitur, quando præcessit iuxta causa timoris, prout tenet dicta decisio Tolo. vbi dicit, q̄ de **¶** stylo curię est, q̄ etiam dominus compellitur dare securitatem vafallo, & sic in nostra Hispania vtitur in cōsi. regali, vbi datur tale asscuramentum quod vocatur, **¶** carta de amparo. **¶** Talis cautio de non offendendo non debet **¶** præstari ad tempus perpetuū: sed debet moderari arbitrio iudicis. Ita Bar. in l. illi citas. §. nec potentiores. ff. de offi. præsi. n. 7. sed quando iudex dat istam securitatem, potest in ea apponere longum tempus, putā decennium ita tenet Pau. de Caltr. in l. valerian. ff. de prator. stipula. nu. 7. & Hyp. in d. §. præterea. n. 80. & idē tenet dicta decisio Tolo. in medio. **¶** Timens offendi non solum potest petere cautionem ab inimico suo, **¶** vt eum non offendat, sed etiam ne offendatur a suis, ita q̄ nec ipse, nec familiares sui, & cōplices offendent. vt Bar. in d. §. nec potentiores. nu. 5. & Bal. in l. 1. in fi. ibi, sextō operatur. C. de episcopis & cleri. dicēs, q̄ omnis faciens pacem debet promittere pro familiaribus socialibus, & adherentibus, si vult esse fidelis. **¶** Et qui dicuntur familiares, & domestici adherentes, & cōplices, & similes. vide per

Similitudo

per Feli. in d. rub. de treuga & pace. n. 6. col. vbi in. c. declaratione dicit, qd adherentes dicuntur illi, qui assistunt consilijs, & filij familiares, & domestici. vt Bar. Bal. & Ange. in. l. i. C. si rector prouinc. & omnes illi, qui sponte sunt eius voluntatis, cuius est principalis, & illi, qui assistunt intentioni, operibus, consilijs, & fauoribus dicuntur sequaces, & veridherentes. ¶ Vnum tamen nota, qd licet sit alicui data securitas, vel salua guardia, potest petere ¶ vt sit eidem licitum portare arma ad defensionem, & ducere secum familiares, quia licet cautu fuerit, nō est tutus, cum satisfatio maleuolum animum nō mutat. ff. de susp. tuto. l. quia satisfatio. & in. §. nouissimē. Institu. eod. ita tenet Saly. in. d. l. denūtiamus. in fi. & allegat. l. fin. C. de ero. milit. anno. lib. 12. & idem tenet Guiller. de Cu. & Bar. in. d. §. nec potentiores. nu. 8. & dictā decisio Tolof. in prin. & vi. Pla. in. d. l. f. C. de eroga. milit. vbi tenet, qd licitum est subditis Castris, & Villis, & ecclesijs petere sibi dari à superiore gētes armorum pro sua custodia, vel saluo cōducto pro aliquo transitu faciēdo, quando immineret aliquis metus hostium, vel damnorum: tamen ista gens, quæ appellatur salua guardia, non potest dari, vel apponi sine literis principis, vt ibi in. d. l. fi. & sic, qd ista salua guardia nō potest dari per præfides, vel alios iudices: quia salua guardia dicitur quodā modo esse quid regale. vt in tit. que sunt regalia, scdm Plat. vbi supra. vbi dicit, qd fallit, nisi iudices facerent ex præscripta consuetudine. Et quoq; generalē, & specialem guardiam possunt præfides, & alij iudices ex eorum officio dare cum causæ cognitiōe. vt dictum est. & Plat. ibi. & quando quis custoditur ad sui fauorem, vt qui habebat inimicos, & sibi datur custos ad custodiendum, tūc ille debet soluere expensas tali custodi. secūdm Plat. ibi. ¶ Et non solum pōt concedere vt ducat arma, verū etiam pōt facere iudex, qd vnus ¶ non trāseat ante portam, vel domu alterius, quia est iusta causa vitæ dirixas, & scandala. Et eodē modo potest quis cogi per iudicē mutare hospitium. in quo habitat causa dictæ discordiæ vitandæ. vt tenet Bar. Paul. & doct. in. l. quod iudis. ff. de re iudi. & ibi Ias. nume. 25. & 26. qd ego pluries feci in ciuitate Plazentia. ¶ In curia tamen Francia, vt dicit dict. decisio Tolof. non cogitur quis ad præstandam ¶ cantionem securitatis, quia fragilis mulrum videretur. Sed solet aliquis poni sub protectione, & salua guardia, aut saluo conducto cū in dictione pœnali. & ita quoq; seruatur in curia nra Hispaniæ. vt in. l. tit. 2. part. 7. ibi, la nouena. & ibi Greg. Lopez. & l. 18. ti. 18. par. 3. & ibi di

ctū glossato. & talis charta securitatis debet notificari, & per præconē publicari. vt dictus Grego. Lopez in. l. fin. tit. 16. part. 2. in gl. fagan saber. & si ipse scit absque eo qd sibi notificetur, nō est necesse qd amplius cercioretur, vt Grego. Lopez ibi in gl. despres que le apercible sen. * ¶ Et an potestas potest cogere ciues, ¶ & prouinciales suos ad pacem faciendam? Vide Bartolum in. l. congruit. ff. de officio præsid. nume. quarto. & Par. de Put. in tracta. syndica. in parte, concordia. folio. 32. & mirabiliter per Felinum in dicta rubr. de treuga & pace. in princip. per. 4. colum. vbi ponit regulam, & fallentias. & tenet Hippoly. de Marsil. in consilio. 98. & Bartol. in. l. furti. §. qui iussu. ff. de his, qui notan. infami. & ibi Paulus de Castr. & eundem Paul. in. l. quidam æstimauerunt. ff. si certum petat. nume. sexto. & ibi per Alexand. & Ias. vbi resolutiue habetur, qd officialis, seu iudex, qui regit prouinciam, potest suadere ad pacem, non autem cogere, & offensus ¶ ad eundem est, non autem cogendus, vt remittat iniuriam: quoniam æquitatis ratio non patitur, vt quis inuitus cogatur parcere iniurianti, nisi in foro pœnentiali. vt tenet Bal. in. l. vnica. §. quies. ff. de offic. præte. vrbis. & istam dicit Hippolyt. de Marsil. in consilio. 98. esse cōmune in opinionem. nu. quarto. quæ opinio limitatur pluribus modis, vt ibi per eum. & per Felinum in dicta rubr. de treuga & pace. in princip. ¶ Nec obstat quod dicit Barto. in. d. l. congruit. vbi dicit, quod potestas terrarū potest cogere ciues ad pacem quia contra Bartol. sunt & text. & glo. & plures doctores. & contra eum est communis opinio, vt Alexan. in. l. prima. §. & post operis. colum. secunda. ff. de noui operis nuntia. & idem contra Bartolum. tenet Hippolyt. in dicto consil. nume. octauo. & dicit quod illa lex æquissimum. ff. de vsufu. & §. si inter duos dict. l. si vsufu. loquitur in causa ciuili, & in actione communi diuidendo, quia tunc potest iudex cogere partes ad concordiam ne veniant ad arma. secus in causa criminali. ¶ Et vi. Abba. in capitul. humilis. de maiori. & obedi. numer. 2. vbi tenet, quod quando lis fuit diuturna, & intricata multum inter partes, ita, quod de facili decidi non potest, potest iudex compellere partes ad concordiam. quod dicit notandum. vt text. in. c. placuit. 90. distin. ¶ Et quoq; quando inimicitia esset scandalosa, & res publica inquietaretur, potest compellere ad pacem. vt dixi in. c. 2. in glo. parcialidad. nu. 23. ¶ Rex aut bene potest cogere aliquem ad pacem, & concordiam, licet alij inferiores nō. tex. notabil. in. l. furti. §. qui iussu. ff. de infami. & In

noc. per illum text. in. c. cum inter. de elect. Ias. in. l. quidam æstimauerunt. ff. si cert. petat. col. 2. tenet Restau. Castal. in tracta. de Imperatore q. no. col. 7. vers. 41. tomo. 5. tracta. vbi quoque dicit, qd hoc potest facere sacrum consiliū, quia habet eandem vim. ¶ Et quia iudex in criminalibus potest exhortari ad pacem, vt dixi, intellige postquā delictū est puniunt, quia ante nō debet studere ad concordiam. Ita tenet Alexand. in. d. l. 1. §. & post operis. nu. 11. & dicit, quod hoc notat Bal. in. l. cum affirmes. C. de libera. caus. * & vi. quæ dixi in cap. 2. in gloss. parcialidad. nume. 21. cum sequen. supra eodem. * ¶ Ultra supradicta 26 quæritur, quæ pœna ¶ puniatur infringens securitatem? Bart. in. d. §. ne potentiores. nu. 9. istā quæstionem ponit. & dicit. decisio Tolof. in fi. in hoc dicit, quod Ioā. Fab. in. d. l. denūtiamus. dicit sibi videri, qd lege iulia maiestatis puniunt. vt in. l. 1. ff. ad. l. iul. maiesta. & ibi notatur. & in titul. de pace tenen. & eius viola. in vfi. feud. §. si quis hominem. quia si occidit, & tūc pœna mortis, vt ibi. Aut vulnerat, & tūc mutilatur. vt in §. si quis alium. in. d. tit. in vfi. feud. Aut aliā iniuriatur, & tūc pœna pecuniaria. vt in. §. sequēti, vbi notatur per illum tex. quod frangitur securitas, etiam si non tangatur. Frangitur etiam, si quis aliquem de familia, cui præstita est securitas. verberat. Et idem dic de illo, qui concubitat v xorem, filiam, vel sororem assecurati, quia videtur fracta securitas, nec earum consensus excusat. ita tenet Ioan. Fab. in. d. l. denuntiamus. & dicit. decisio Tolof. 489. circa quod vide tex. in. l. 1. titu. 8. libr. 4. in ordinamen. regali. in fine. versic. Ordenamos otrosi. & latē Montal. in. d. gl. ordi. in parte. securitas. vbi de materia. ¶ Et vide Mansuerium latē in sua practi. in tit. de assecuramento. ¶ Et ille, qui contra securitatem regalē tendit, loco proditoris habitus est. vt l. 2. titu. 2. partit. 7. ibi, La nouena. & si non valet probare, præfinitur contra partem ratione personæ, & qualitatis, & loci ac temporis. vt tenet dictus Mansue. ibi. ¶ Vnum tamen nota, quod facta 27 pace cū aliquo de non offendendo, restringit ad offensam rōne inimicitia preterita, nō ad nouā ex post facto insurgentē. vt Bart. in. l. aut facta. ff. de pœnis. & Abb. i. c. cū inter. de renūtia. & tenet sum. Sylu. i parte, iuramētū tertio. §. 16.

Fagan emendar

Nota tex. in quo cau fa ciuili permittitur inquisitio. idem tenet Ioā. de Plat. in. l. si vacantia. C. de boni. vacan. lib. 10. nu. 2. vbi ait, qd in causis ciuilibus ad publicam vtilitatem tenentibus proceditur per inquisitionē contra quoscūq; tenentes bona pauperibus distribuenda. Et idem tenet Alexan. in. l. dies cautioni. §. hoc autem iudicium. i. col. nu. 4. ff. de damno infecto. Et dicit qd est casus pro episcopis, vt possint ex eorum officio facere inquisitionem contra tenentes bona distribuenda pauperibus, vel in alias pijs causis. vi. quæ dixi supra in glo. ley de Toledo. nume. 5.

- S V M M A R I V M.
- 1 Casus in quibus crimina referuntur superiori punienda.
  - 2 Non crimina, sed vindicta principi est referenda, alias iudex est in culpa.
  - 3 Excusandi sunt præfides, cum de potentibus non sumunt iustitiæ rigore vindictam.
  - 4 Institiarij debent regi notificare quando incollat Castrorum, seu ciuitatis renunt soluere collectas.
  - 5 A referendo principi iudices debent se abstinere.
  - 6 Significare an possunt iudices principi i iure.

Notifiquen

Nota casum, i quo crimina superiori referuntur punienda. alium habes in. l. Palatinos. C. de colla. fundo. fiscali. lib. 11. & ibi Ioā. de Plat. vi. tex. in. l. aditos. C. de episco. aud. & in. l. tribuni. & in. l. nec non. C. de re milit. lib. 12. ¶ Et vi. Ioā. de Plat. in. l. cū adoptiuū. C. de decurio. lib. 10. vbi dicit, qd qñ decuriōes, & principales ciuitatis crimē capitale cōmittūt, debet principi rescribi de pœna imponēda. per. l. moris. §. iste. vbi bonus tex. cū gl. & in. l. diuifratres. in fi. ff. de pœnis. ¶ Quia regulariter est contra. qd nō crimina, sed vindicta ¶ principi referenda est. vt in. l. si quos. in fi. C. de off. præfe. præto. & idē tenet Specula. in tit. de relatio. §. 2. qui incipit, de quibus. in prin. & allegat text. in. c. custos. 27. q.

1. & c. si homo. & l. constitutiones. ff. de appet. la. Et tenet Lucas de penna. in l. seruum domini. C. de delato. lib. 10. col. 2. vbi ait, qd iudices debent esse diligentes ad maleficia puniendâ, ita qd ad principem non crimina, sed vindicta perueniat. per. d. l.

si quos. & hoc eo. ipso censetur iudicantiu culpa, si ad superiore citius peruenit delinquentium culpa, quam vindicta, c. peruenit. 18. distin. & 27. q. 2. sacerdos. & c. si homo & notat Innoc. in ca. si cut. de accusa. vnde. secundum. d. Luc. de Penna. non sufficit prælato, siue pastori, suis ouibus annuntiare cõsilium Dei, & quid eas euitare oporteat, imò debet punire non satisfaciendes. vt ibi per eum. & idem tenet Plat. in. l. quotiens. C. de lucris aduoca. lib. 12. vbi nec crimen. nec pœna imponenda est principi intimanda, sed absolute culpa puniendâ. Et sic, qd isti correctores debent pauperes defendere de manu potentiu, si possunt, aliàs debent principi significare, vt hic. Ex quo patet, qd excusandi sunt præfides, cum de potentibus non sumunt iustitiæ rigore vindictam. vt tenet Lucas de Penna. in. l. missi opinatores. C. de exacto. tribu. lib. 10. in fin. vbi in hoc refert August. dixisse nonnullos toleramus, quos corrigere, vel punire non possumus. 23. q. 1. c. qui quis. & facit. l. fluminum. §. quãquã. r. respon. & vers. casius. ff. de damno in factõ. & text. in. c. de rebus. 12. q. 2. & c. quali. 23. q. 1. §. ibi, vel digna debeant vltione comescere, vel ad nos vsque perducere. Et facit text. in cap. 1. de milit. vasa. qui contu. est in vsib. feud. & in §. si verò forsan. in authent. de quæsto. collat. 6. vbi tenent, qd si inferior iudex non potest facere iustitiam propter potentiam inferiorum, litigantium, tunc potest adiri iudex superior, put tenet Guido pap. singul. 201. Et sic quoq; dicit Luc. de Penna. qd iustitiarij debent significare regi Castra, & ciuitates, quorum incolæ in soluendis collectis se exhibent renitentes. vt in authen. vt iudi. line quoquo suffra. §. volumus. col. 2. & in. l. 2. C. de offi. recto. prouin. Et idem dicit in eo, qui tenetur capere, & præsentare malefactorem, si hoc non potest propter impotentiam, debet tamẽ hoc iudici nuntiare, & intimare, prout tenet Bal. in. l. si qui latrones. C. de his qui latro. occulta. nu. 3. & vi. Bart. & ibi Alex. in additio. Et extra casus autem a iure statutos iudices abstinere debent a referendo principi ea,

sistente; o governador, o Corregidor; fuere negligete en cumplir lo suso di-

quæ in factõ consistunt. Hæc enim res nõquã intamat, & materiam gratiæ, & ambitionis tribuit. vt in. l. eum qui. ff. de iudic. in fine. nam vt dicit. d. Lucas de Pen. vbi supra, sunt nanq; plura, quæ magis potest ipse scire, quam princeps.

cho tocante a los dichos terminos, q se embie otro a su costa que lo cõpla-

dubitant, vel si non inueniuntius expressum: & in hoc non est culpandus iudex, si superiorem consulat. vt in. c. 1. de noui oper. nuntiatio. & in c. 1. 21. distin. vel si dubitat de intelle. l. vel canonis, vel si est contrarietas iurium. vt in ti. de relatio. C. & tenet Specula. in tit. de relatio. per totum. vbi vide quibus est faciendâ relatio, & quãdo, & qualiter, & quid sit eius effectus. & vi. tex. in. c. intimasti. de appella. & text. singularem in l. 10. tit. 22. parti. 3. & ibi Montal. & ibi de pœna iudicis referentis. & Alexand. in. l. iudices. C. de iudicij.

vt in. l. 1. §. 1. ff. de testib. In iure autem bene possunt significare principi iurati, vel in criminali, eundem de iure causæ

S V M M A R I V M.

- 1 Si scandala oriuntur in ciuitate, & iudex se dare non potest, statim debet principi notificari sub pœna priuationis officij.
- 2 Iudex negligens punitur.
- 3 Tutor, curator, & administrator remouetur propter negligentiam, & procurator.
- 4 Iudex remoueri potest.
- 5 Rixantes videns iudex aliquos, & non se interponens, potest ab officio remoueri.
- 6 Rex propter negligentiam potest a regno priuari.
- 7 Prælati propter negligentiam potest remoueri.
- 8 Executor ad pias causas si est negligens, potest remoueri.
- 9 Priuatio potest fieri ex eodem processu.

A su costa.

t Argum. à simili in. l. 2. titu. 16. lib. 2. in ordina. regali. vbi habetur, qd iudices ciuitatum, & locorum, cum in eis scandala oriuntur, nec per se ipsos se dare valent, statim notificent regi sub officiorum priuationis pœna. Et in talibus rex mittat perquisitorem specialem expensis iustitiæ negligentis. & facit tex. in. l. vnica. §. officio tua se-

tuz sedis. C. de monopolij & conuentu negoti. 2 vbi iudex negligens punitur, & etiam criminaliter accusatur, & remouetur ab officio, & ad interesse partis conuenitur. vt doct. ibi. Et sicut 3 administrator propter eius negligentiam, vel contumaciam potest per iudicem remoueri. vt tex. in. l. eum qui res. C. de procura. & dicit Bal. singula. in. l. mandatum. C. manda. 6. col. qd habet locum non solum in tutore, & curatore, & in alio legitimo administratore. Sed etiam in procuratore, quia si iudex videt procuratorem absentis esse contumacem, potest eum priuare officio. secundum Bal. & Salyc. in. d. l. eum qui. quod est notandum in practica secundum Ias. ibi. nu. 3. prout ibi tenet Ang. & Fulg. & Bal. Et ista remotio procuratoris ideo spectat ad iudicem, quia fit ratione contumaciæ commissa circa processum iudicalem, & sic circa ea, quæ spectant ad iudicem. l. Sed & si per prætorem. §. sed & si dũ decreto. ff. ex quibus caus. maio. Secus si remotio fieret ob aliam causam secundum Ias. vbi supra: licet contrarium dicat Pau. de Castro. ibi, qd solum loquatur illa lex, eum qui res. in tutore, & curatore, & administratore. nam cum isti constituantur a iudice, possunt etiam per iudicem remoueri: procurator autem non constituitur a iudice, sed a partibus ideo non debet per iudicem remoueri, quia contra Pau. quoq; tenet Bald. in l. mancip. C. de ferui. fugi. 4. notab. de quo oblitus est Pau. dicens mirum esse in. d. l. eum qui res. qd procurator remoueat a iudice. & idẽ tenet 4 Alex. ibi. num. 3. Ita potest iudex remoueri. text. est in. l. si quos. C. de offi. præfe. præto. ori. vel illiciti. quanuis Bal. nõ recordatus de illo tex. in. d. l. mancipia. aliter videatur decidere. vt Ias. in. d. l. eum qui res. nu. 4. vbi quoq; allegat Bal. in. l. 1. §. quies. in fine. ff. de officio præfe. vrb. vbi

5 notatur qd si officialis vidit aliquos rixantes, & non interponit se, potest ab officio remoueri. al legat Petr. & Cy. in. l. feruus. C. de noxali. & reputat menti tenendum. idem Bald. in. l. nullus. 2. notabil. C. de summa Trini. & fide catho. Et eodem modo rex propter negligentiam potest a regno priuari. ca. grandi. de supple. negli. præla. lib. 6. & ibi Ioan. And. & Domi. iuncta glo. ibi, in verbo, regis. & dicit idem esse in comitibus, & alijs dignitatibus secularibus, intelligendo vt ibi per eos. Eodem modo prælatus negligens circa res ecclesiæ, & possessiones, & earum iura potest deponi a prælatura. c. dictum. cum glo. 2. 81. distinct. c. cum ad monasterium. §. si. de statu. regul. & glo. ibi. quod limitatur, quando est negligentia magna, & crassa. & glo. in. c. sape. in glo. si. in verbo, priuare. 12. q. 2. & Domi. vbi supra. & Abb. in. c. ea. quæ. 2. notabil. de statu monacho. Idem dicunt Alex. & Ias. vbi supra, allegando Bal. ibi. Idem esse in executor ad pias causas: quia licet talis executor duret per annum, tamen si interim est contumax in aliquo præcepto sibi iuste factõ per episcopum, potest statim priuari ab officio commissariæ. Specula. in tit. de instru. editio. §. nunc verò aliqua. versicul. quid si executor suspectus. & Bald. in. l. id quod pauperibus. penul. col. q. 23. C. de episcop. & clerici. Quinimo talis priuatio administrationis potest fieri ex eodem processu. vt Bart. & Bald. & Ias. in dict. l. eum, qui per rationes. de quibus ibi pereos.

Prætorum Cap. VI. finis:

Sequitur Caput. VII.

S V M M A R I V M.

- 1 Sportulas debet iudex habere præcedendo ordinariè.
- 2 Sportulas an debeat habere iudex in causis summarijs. nume. 7.
- 3 Aduocati nõ debent percipere salarium a pauperibus.
- 4 Si quis comparet coram iudice, & dicit notario, scribe, quod ego peto a Titio centum, an

Videatur ordinariè procedere?
5 Libellus in casibus, in quibus non requiritur, requiritur aliqualis petitio.
6 Libellus potest omitti, quando in rescripto est apposta clausula summarie, & de plano, & sine figura iudicij.
8 Sportula pauperibus remittuntur.

An de lleuar.

ordinariè procedendo. vt notatur in l. prolatum. C. de senten. & interlo...

Prætorum.

Trosi mandamos, q luego que el afsistente, o go...

dicit esse notandū, quia posset coniungere de fa...

Caput. VII.

aranzel de los derechos, que el, y sus oficiales, y escriua...

requiritur libellum offerri in scriptis, quia p hoc, q libellus...

Abb. & ibi per eius additio. in cap. 1. de libell. oblatio. & ibi per doct. Tamen nota, q in casibus...

Etidem

Et idem tenet Greg. Lopez. in l. 6. tit. 22. part. 3. in glo. Manamente. vbi de materia. Et idē tenet...

aql guarde y faga guardar: y si no le ouiere, que le faga hazer junto cō los...

Guarde.

Idem tenet Bal. in auth. generaliter. C. de episcopis & cleri. 1. columna. numero. 2. vbi dicit, quod istæ...

SVMMARIVM.

- 1 Factum ab his, qui auctoritatem à concilio habent, à concilio factum esse videtur. 2 Actus gestus à delegato, non dicitur gestus auctoritate sua, sed delegantis. 3 Electio facta à prioribus auctoritate concilij civitatis, valet. 4 Potestas data executoribus distribuendi inter pauperes, eligere non possunt illum, quem testator non potuisset, vel noluisset eligere. 5 Substitutus creatus à commissario, potest officium exercere, si habet potestatem à testatore creandi eum. 6 Qui actum ex concilij commissione fecerunt, an poterant reuocare.

Nombraren.

No. tex. quod factum est ab his, qui auctoritatem à concilio habent, videtur factum esse à concilio. Simil. tex. & ibi Barto. in l. Item eorum. §. si decuriones. ff. q cuius vniuer. nomi. quod Bart. ibi dicit esse notandum pro remissionibus...

¶ Et ideo dicit Domi. in d. c. cum aliquibus. i. co- lum. q. actus gestus a delegato, non dicitur ge- stus auctoritate sua, sed delegantis. per text. in ca. prætere. & c. san. el. 2. de offic. delega. ¶ Et Ludo. Roma. in consilio. n. 6. versic. tertio. tenet, quod electio facta per priores auctoritate eis cõcessa a concilio ciuitatis, valet. vt Bart. in. l. 2. ff. de opti. lega. q. cum auctoritate superiorũ ipsi priores fecerunt, non ipsi fecisse videntur, sed illi, quorum auctoritate factũ est. ca. is cui. de præben. libr. 6. & in. d. l. item eorum. §. decuriones. & idem tenet Paul. d. Castr. in. d. l. vnum ex familia. §. si. de falcidia. nu. 2. & 3. & sic secundum eum ille eligens, vel nominas dicitur exercere nudum ministeriũ, & nullum ius tribuit, sed omne ius habet electus ab illo, qui potestatem dedit. & per hoc plura deciduntur secundum eum. ¶ Primo, quod executores testamentorum, quibus data est potestas distribuendi inter pauperes, non possunt eligere illum pauperem quem testator eligere non potuisset, scilicet, filium spurium testatoris. & hoc tenet Bartol. per illum text. in. l. fin. colum. 2. de his quibus vt indig. & Ioan. Andre. in additio. ad Specula. in titu. de instru. editio. §. nunc verò aliqua. ¶ Item nec possunt eligere illum, quem testator verisimiliter non elegisset, licet potuisset, vt inimicum suum vel sibi non gratum. vt in. l. Lucius. §. Lucius titius. ff. de lega. 2. secundum Paul. de Castro in dict. §. si de falcidia. ¶ Vbi quoque dicit, quod si electio commissariorum non valeret, vt si eligerent in habi-

lem, non possunt iterum eligere tanquam functi sint officio eorum. ¶ Sicut iudex delegatus, qui tulit sententiam nullam. l. iudex postquam. ff. de re iudica. Istud articulum declarat Barto. in dict. l. 2. ff. de optio. lega. vbi distinctionem facit. ¶ Et vide Paul. d. Castr. in dicta. l. item eorum. §. si decuriones. nu. 2. ff. quod cuius. vniuer. nomi. vbi dicit, q. si testator fecerit aliquem certum suum commissarium, & adiecerit, quod ille si nollet, vel non posset, q. eisdem potestatem alium substituere, vel faciendi, si iste alium substituat, vel faciat executores: valet: quia a testatore dicitur electus, & constitutus. vt tenet Salyet. in. l. id quod pauperibus. fin. colum. C. de episcop. & cleri. vbi vide, an si testator potest dare potestatem executori testamentario, vt alium loco sui ponat. & tenet q. potest, & non dicitur captatoria voluntas. vt ibi per eum. ¶ Sed an isti, qui actum vel electionem fecerunt ex commissione ciuitatis, seu concilij possunt talem actum, vel electionem reuocare? Ange. in dict. l. item eorum. §. si decuriones. dicit, q. est ibi casus, q. habes potestatem a concilio si eligat, potest sua electio reuocari. qd dicit esse verum eo casu, quo poenitentia loci est, secus vbi non esset poenitentia loci. Ex eplũ dicit esse, si electo potestate per electionem concilij vellet electio reuocari. non enim posset in iudiciũ potestatis electi, cum electo est ius q. sitũ. vt in regula, Id quod n. m. est. de reg. iu. quia concilij tunc est obligatum ex contractu, vel q. si, a quo non licet recedere. etiam p.icipi non licet sui causa. vt in. l. Cesar. ff. de publ. Audito-

diere, y auiedo respecto al valor de la moneda: cõ tanto, que no exceda lo cõtenido en las leyes de nuestros reynos: y lo embie al nuestro cõsejo, para que se vea, y se confirme, o enmiende, y ansi cõfirmado lo hagan poner en el auditorio d donde este publico, y dende en adelante lo guarde el, y sus oficiales, y ansi mismo fagan que lo guarden los escriua-

nos, y otros oficiales de la dicha ciudad. Y el, ni sus oficiales no lleuen los derechos doblados, salvo como se lleuan en el pueblo no auiedo corregidor, so pena que si mas derechos lleuare, lo pague cõ las septenas. Y mandamos so la dicha pena, que no lleuen parte el, ni sus oficiales de los derechos que pertenecen a los escriuanos, ni fagan parti-

d Adiutorio. d Idem tenet text. in. l. 22. tit. 15. lib. 2. in ordi. reali. quam. l. vide. Et ratio potest esse, vt posset ab omnibus videri, vt fiat notorium. vt Bald. in auth. q. locum. C. de colla. in fin. nu. 13. de quo per Spec. in titu. de not. crim. §. iam de notorio. & in. ca. tua & vestra. de coha. cleri. & mulie.

S V M M A R I V M.

- 1 Pactum contra ius, est nullum.
- 2 Expensas processuum in aliquibus locis huius regni tabelliones diuidunt cum iudicibus.
- 3 An talis diuisio expensarum valeat.
- 4 Ad prescriptionem inducendam sufficit tempus. 10. annorum, etiam si sit contra legem.
- 5 Consuetudo valet, principe ignorante. nu. 16.

c Partido. c Alias si fierent, esset nullũ. quia esset tale pactum contra ius, & non esset seruandum. gl. in. l. si pater. §. ex patris. ff. de iure doti. & in. l. i. §. illud. ad finem. C. de rei vx. actio. l. pacta quæ contra. C. de patris. ¶ Attamen in multis locis huius regni contrarium seruatur, in quibus tabelliones cum iudicibus diuidunt expensas, & sportulas processuum. vt in villa de Talauera, quæ antiquitus Elbora vocabatur, vbi tabelliones mecum & cum alijs iudicibus dictas expensas processuum diuidebant, & plures annos antea cum antecessoribus, & nunc quoque diuidunt. ¶ Sed an talis diuisio expensarum valeat cum iudicibus contra istum textum. & legem? Dic quod sic: quia pactum reprobatum a iure communi, potest per consuetudinem approbari. tenet Paul. de Castro. in. l. pactum dotali. ad finem. nume. 8. C. de colla. Quod intelligitur secundum eum, quando est reprobatum, a iure, non autem quando esset contra bonos mores: maximè quia illa consuetudo, quæ in dicto loco seruatur, non est contra bonos mores, & seruatur antea, quam iste text. & iura similia essent condita, & post vsque hodie. ¶ Et talis consuetudo derogat legi isti. vt in capitulo fina. de consuetudin. & in. l. de quibus. ff. de legi. Et secundum Bart. ibi improprie deficit lex, quando consuetudo ei derogat. quem vide. ¶ Ad quam prescriptionem inducendam contra legem sufficit tempus decem annorum. vt tenet gloss. & docto. in. l. 2. C. quæ sit longa consuet. Bald. in Rubr. illius tituli. & in capi. 1. in tit. qualiter feudum olim poterat aliena. Et ista est vera, & communis opinio. secundum Iaf. in. d. l.

de quibus. de legi. ff. colum. 11. nu. 45. vbi quoque dicit, quod hoc tempus decem annorum incipit currere a tempore primi actus celebrati in populo. allegando Bart. ibi, quod dicit esse intelligendum, q. sufficit tempus decem annorum, siue inducatur consuetudo præterius ciuile, siue contra ius, siue inducatur consuetudo de Iure Canonico præterius sufficit dictum tempus decem annorum. Secus si inducatur contra ius Canonici, quia oportet q. consuetudo sit præscripta per spatium. 40. annorum. vt in. d. c. fin. vbi per gloss. de consue. & gloss. in. cap. consuetudo. 12. distinct. & c. fin. de consue. in. 6. Facit text. in. c. cum de beneficio. de præben. in. 6. & tenet Felin. in cap. in causis. de re iudica. columna tertia. ¶ Contra hoc videtur facere quod tenet Innocen. in capitul. ex parte. de consuetudi. in princip. vbi dicit, quod illi, qui dicunt, quod consuetudo est arrogatrix & interpretatrix legis, loquuntur de legibus municipalibus, quas quis sibi populus statuit, quas contraria lege, vel consuetudine tollere potest. Lex autem generalis imperialis, lege imperiali tollitur, & sic videtur, quod contra istam legem Regalem consuetudo induci non possit decem annorum, nec alia. ¶ Hoc non obstante, opinio. Iaf. credo veram: quia Ius ciuile finaliter tendit in bonum publicum, & in utilitatem priuatorum. vnde si populus vult sibi præiudicare, contrariam legem condendo, vel consuetudinem inducendo, potest, q. quia valet consuetudo, principe ignorante. vt Abba. in capitulo. 2. de probation. nume. 5. & est communis opinio. secundum Barba. in capitul. fin. de consuetudi. columna. 26. & Rochus de Curte. ibi. folio. 36. prima columna. & Rex, vel Imperator in hoc non curabit, quia populus in hoc potest renuntiare fauori suo. vt in capitul. ad apostolicam. de regula. ¶ Item quia mores hominũ sunt diuersi, ideo vult Imperator, vt quisque populus possit sibi facere legem, non tamen contra honestatem, nec contra iura referuata principi, sed in suum præiudicium duntaxat. vt in. l. omnes populi. & ibi Bartol. latè. ff. de Iustit. & iure. & Abbas in dict. capitul. fina. de consue. nume. 9. ¶ Et sic videtur, quod dummodo consuetudo non inducatur contra ea, quæ sunt principi referuata, valet. ¶ Et Lapus allegatione. 101. in tertia columna. versicul. idcirco. dicit, quod non dicitur statutũ, vel consuetudo illicita, licet repugnet Iuri positiuo, vel Iuri naturali mutabili, nisi expresse inueniatur improbatũ a iure. vt in. l. Ius ciuile. & in. l. oes populi. ff. de Iustit. & iure. & notatur in. l. nec pignus. & in. l. nec ex prætorio. ff. de regulis iuris. Et ideo dicit Lap. quod consuetudo

facit licitum id, quod aliter erat illicitum, quia immutat iuris communis dispositionem, & in eius oppositum. vt in authentic. de defenfo. ciuitat. §. præcepta verò. colla. 3. secus si repugnaret Iuri diuino, quia tunc esset irrationabilis, quæ corruptela vocatur. & ita loquitur dictum capitul. vltim. de consuetudin. Et sic dicit Lopus, vbi supra, quod leges municipales sunt permissæ à iure, & sic iure principis approbatæ. vt in. d. l. omnes populi. & in. l. secunda. §. omnia. C. de veter. iur. enuclean. & quia æquitas est, quæ necessitatur iuribus secundum diuersitatem temporis, & locorum. vt. ff. de vulgar. & pupillar. l. ex facto. Ergo princeps qui singulas circumstantias facti, & conditionis personarum, atque locorum non potuit scite in suis regulis diffinire varietatem boni, & etiam locorum, & maximè omnium varietatem, & exigentiam vtilitatis eorum relinquatur hoc discretioni, & potestati singulorum populorum, videlicet statuentium ius proprium cuiilibet iuri cõmuni cõtrarium, approbans illud in rationibus communibus secundum Lapum, vbi supra. In simili relinquatur potestati consuetudinem inducendi: quia statutum, & consuetudo æquiparantur. l. magistratib. ff. ad municipales. l. semper. ff. de iurif-

dictio. omnium iudicum. & in. §. ex non scripto. Institu. de iure natural. genti. & ciuili. & in. §. constat. Bald. in tracta. de tabellion. quæstio. 2. Bartol. in dicta. l. omnes populi. columna. 2. Cardinal. in Clementina prima, de vsuris. Et quia in inducenda consuetudine ¶ priuata non est curandum de scientia principis, vel superioris. vt tenet Ias. in dicta. l. de quibus. numero. 30. sequendo Baldum. ibi. in. 4. columna. contra Angelum, qui contrarium tenet. & quia consuetudo specialis vnus loci, derogat iuri communi in eo loco, secundum Ias. ibi. numero. 41. per glossam. ibi. & dicit probari in. l. venditor. C. si const. communia prædio. Et quia omnis dispositio de mundo, siue legalis, siue vltimarum voluntatum, siue contractuum recipit interpretationem, & supplementum à consuetudine, & ab eo, quod fieri consueuit. vt Abbas in capitul. Certificari. de sepultur. & additio Abbat. in capitul. Tenor. de re iudi. in additione, quæ est in num. 10. & Philippus Decius in. l. semper in stipulationibus. ff. de regulis iuris. numero. 12.

Prætorum Cap. VII. finis.

Sequitur Cap. VIII.

S V M M A R I V M.

1 Collectam, an iudex potest imponere.

Ni repar-

Ni repartimiētos. a Vide

text. in c. 13. infra eod. & non solum non debet istas collectas percipere, verū etiam eas imponere nō potest. ¶ vt. in. l. placet. C. de excusati. mun. lib. 10. nisi incafu. l. 16. ti. l. lib. 7. in or. reg. & vltra sum. mā illius. l. non pōt imponere: tamē necessitate imminēte debet scribere præfecto, & præfectus post impositionem, & exactionē à se factā scribere præcipi vt confirmet. vt in. dic. l. placet. & ibi. Bart. & Plat. de quo vi. in. dic. l. ordi. quæ ad litteram seruat. Attamē ordinarias functiones vel extraordinarias, quas princeps iniunxit, potest exigere secundum Lucam de Pen. in. d. l. placet. in prin. vbi quoque dicit, quod imperator cum indicit munera, asserit se clementem, sed à tali clementia, quæ hodie potius est impietas, libera nos domine, quia nemini parcat.

Prætorum.

Trosi mā damos, y defendemos que no lleuen otras dadiuas, ni repartimientos de la ciudad b, o villa, o partido de que fue re proueydo, o de los pueblos el, ni sus alcaldes, ni alguaziles, mas ni allende de lo que se le manda dar c en la carta

Lucam de Pen. in. d. l. placet. in prin. vbi quoque dicit, quod imperator cum indicit munera, asserit se clementem, sed à tali clementia, quæ hodie potius est impietas, libera nos domine, quia nemini parcat.

Ciudad. b Vide quæ posui in. ca. 1. in gl. de ninguna persona. vbi istum tex. allegauit ad hoc, quod solum iudex non potest recipere munera à personis ibi cõtentis, verū etiam nec ab vniuersitate, villa, seu ciuitate, aliàs in poenam incurrit.

Dar. c Habuit ortum à text. in. §. oportet. versi. patrocinia. & ibi Bar. in auth. de mada. prin. colla. 3. vbi iudex inter alia iurat, quod exceptis salarijs nil penitus recipiat. circa quod vi. quæ dixi supra in. c. 1. in glo. que no pidira, ni lle ugra mas salario.

S V M M A R I V M.

1 Recipere non possunt iudices vltra sibi debitū, etiam à volentibus sibi dare.

Se lo quierā dar. d Nota text.

q iudices etiam à volentibus ¶ non possunt recipere vltra sibi debitū. tenet idē Par. de Put. in tract. syndi. in parte, cõsiliarij officiales. fo. 194. in prin. vt dixi latè supra in

Caput. VIII.

de corregimiento, aunque se lo quieran dar los regidores, y feshmeros, y otros officiales del concejo, o de la tierra, no embargante que la ciudad, villa o tierra aya estado en costūbre e de lo dar a los afsistētes: o gouernadores, y corregidores, y alcaldes, y alguaziles

Nota text. q iudices etiam à volentibus ¶ non possunt recipere vltra sibi debitū. tenet idē Par. de Put. in tract. syndi. in parte, cõsiliarij officiales. fo. 194. in prin. vt dixi latè supra in c. 1. supra eo. in glo. nulleuara. in prin. in versi. & intantū. & tenet ad litteram Ioan. de Pla. in. l. vnica. C. de Salgamo hospiti. libro. 12. vbi prohibitus petere, exigere, vel accipere, prohibetur, etiā absponde volente dare recipere vt glo. ibi. & sic, quod non licet hoc casu donare de suo. vt ibi. Et ratio potest esse secundū eūdē: quia in dubio semper præsumitur quædam occasio, & con-

S V M M A R I V M.

- 1 Consuetudinis prætextu correctores non possunt extorquere ea, quæ in isto tex. prohibentur recipere.
- 2 Consuetudo tollitur per legem contrariam.
- 3 Clausula derogatoria ad consuetudinem, an extendatur ad præsentē, & ad futuram consuetudinem. vide hic limitationes, & ampliatiōes.

Costumbre e Idem tenet Luc. de Pen. in. l. vnica. C. de Salga. hospiti. lib. 12. vbi tenet, quod hic cõtēta correctores

restores nõ possunt percipere, nec extorquere prætextu consuetudinis. Et quia ibi mādāt Imperator, vt nullus comitum, tribunorum, præpositorū, aut militum extorqueat ab hospitib⁹ suis Salgamum, quod ipse exponit, id est culcitra, oleum, & lina, nec etiam prætextu consuetudinis extorquere possunt secundum Lucam de Pen. ibi. ¶ Et ex isto tex. nota, q̄ consuetudo indistincte tollit ꝑ per.

1. contrariam sequentem. vt in l. 3. §. diuus Adrianus. ff. de sepulchr. viola. & licet non faciat mentionem de consuetudine, vt Bart. & Bal. in l. de quibus. ff. de legi. & las. ibi. nu. 54. & Cyn. in l. 2. C. quæ sit long. consuetu. ¶ Et an iste text. extēdatur non solum ad consuetudinem præsentē, verum etiā ad futuram. gl. in Cle. statutū. in verbo, consuetudine. de electio. tenet, q̄ clausula ꝑ de rogatoria ad consuetudinē, solum præsentē consuetudinē intelligitur tollere, non autem derogare futuram. quam gl. simpliciter allegat Bald. in d. l. de quibus. col. 6. Et simil. gl. in Cle. si. de rebus ecclesi. nõ alienan. in verbo, decernimus. vbi lex reprobans consuetudinē, intelligitur de præsentī, non de futura nouiter inducenda, secundum Imo. ibi. ¶ Sed contrariū determinat Bart. & doct. post eum in l. si mihi & tibi. in fin. ff. de lega. 1. vbi tenet, q̄ clausula, non obstantibus qui buiscunq; statutis vel consuetudinibus cõtrarijs, extēdatur non solum ad præterita, sed etiam ad futuras cõsuetudines, vel statuta, & pro hoc facit auth. nauigia. C. de furti. & in auth. cassa. C. de sacrosanct. ecclesi. & in auth. itaq;. C. cõmunī. de concessio. & hoc est verius secundum Car. in d. Cle. statutū. nu. 4. in 3. oppositione de election. Quia, vt ipse dicit, lex semper loquitur. l. ariani. C. de hære. de cuius natura est, q̄ cõcernat futura. c. fin. de cõstitutio. quod dicit facere ad multa. & ista est cõmunis opi. vt per Alex. in d. l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de legat. 1. nu. 8. quando derogatio est facta per verba generalia, seu indefinita, quia debet ad omnia trahi argu. in c. solitæ. de maio. & obedi. probatur in l. in fraudē. §. si. de test. milit. & in l. 3. §. diuus. ff. de sepul. viol. & fuit de mēte Bart. in d. l. de quibus. in 3. colū. dum respondet ad. d. authen. nauigia. ¶ Et quia quoties lex derogat consuetudini, tunc consuetudo futura dicitur irrationabilis, & illegitima,

merito non valebit, nec tollit primam legem. secundum Alexand. vbi supra, quia adesse cõsuetudinis est, vt sit rationalis. vt in dict. cap. si. de consuetu. ¶ Et quod censetur reprobare etiam futuram consuetudinem, dicit Rochus de Cur. esse cõmunem opinionē. an. d. c. si. fol. 52. col. 3. veric. septima conclusio. ¶ Et iura adducta in cõtrarium per Bar. Alexan. & per alios, loquuntur secundum eundem Alex.

quādo dispositio illa erat facta per verba presentis tēporis, & dicta cõmunis opinio loquitur in dispositioe indefinita: maxime quia rex, vel Imperator disponēs, pōt prouidere, & trahere ius ad futura, & sic, q̄ dispositio indefinita extenditur ad futura, quādo disponēs pōt ad futura prouidere. Secus si nõ pōt prouidere, quia tunc non videtur derogare, aliis secus, secundum Alex. vbi supra. ¶ Et an princeps possit prouidere statuta futura, Bar. & Dy. determinat q̄ sic. & secundum las. ibi. nu. 21. cū eo transeūt oēs doct. indifferenter, & in alijs locis allegatis per Alex. in fin. & in cõsi. 192. in 2. volū. licet las. dicat, q̄ Rapha. Cuman. dicit, q̄ ista decisio Bar. nõ solum non est vera, sed est indubitata. per. d. gl. in d. Cle. statutū. de electio. & per gl. in d. Cle. pe. de rebus ecclesi. nõ alie. quæ contrariū tenēt, quia dupliciter respondetur secundum eū. ¶ Primo, quia illæ glossæ male dicūt, & cõmuniter sunt reprobate, vt latē per Alex. vbi supra. & in d. conu. 197. ¶ Secundo, vt Pau. de Cast. ibi. nu. 4. aliud est in cõsuetudine, quæ nõ præsumitur induci in fraudem, aliud in statutis. ¶ Sed tu vltra Alex. aliter potes soluere. secundum Pau. de Cast. in d. l. de quibus. nu. 18. scilicet, q̄ cõsuetudo nõ erat iuri cõtraria, nec erat improbabilis, videtur reprobata dūtaxat præcedēs cõsuetudo, nõ sequēs. & ita dicit q̄ loquitur gl. in d. Cle. statutū. & ita intelligatur allegata in cõtrariū. ¶ Abb. tñ in d. c. si. de cõsuetu. nu. 24. dicit, q̄ ipse credit, q̄ si subest ratio noua, quæ nõ suberat tēpore legis dānantis cõsuetudinē, q̄ tunc poterit de nouo induci cõsuetudo. argu. optimū in l. si hominē. ff. manda. & c. nõ debet. de cõsang. & affi. & plenē per eū in c. 2. de probati. nu. 7. & 8. & per Domi. in c. de cõstitu. in 6. fi. col. & per Rochū de Cur. in d. c. si. fol. 53. colū. 2. versu. limita primò. ¶ Secundo limita secundum eum ibi, nisi publica vtilitas subdeat reuocatio

nem

nem legis, quæ derogabat consuetudinem, quia tunc consuetudo valet. allegando Anto. ibi. col. 28. & alios doctores. ¶ Tertio limita vt non procedat, quando expressus consensus principis interueniret in inducenda consuetudine, quia tunc valet. contra legē etiā derogatē cõsuetudinē. Ita Ant. ibi, & Ioā. And. in additio. ad Spec. in tit. de instr. editio. §. cõpendiose. versu. sed nunqd. ¶ Quarto limita, qñ lex tollerit simpliciter cõsuetudinē præteritā, vel introductā, quia tunc consuetudo polit ipsam legē pōt induci. vt Domi. in d. c. 1. de consuetu. in 6. col. si. in hoc tñ secundum Rochum de Cur. sequere distinctionem Abb. in d. c. si. quam vide. ¶ Quinto limita vt non procedat, qñ lex nõ est recepta in obseruantia, quæ licet deroget cõsuetudinē, tamē contraria cõsuetudo valet, & in hoc non videtur hāsitandum: quia ex quo lex talis non attenditur iuxta gl. in c. 1. de treuga & pace. cum his, quæ ibi Felin. congerit post Abb. certè non attenditur etiam clausula ipsius. l. per quam derogetur consuetudini: quia corruente aliqua dispositione, corruunt clausulæ in ea insertæ, vt inquit gl. notabil. in l. si patronus. §. patronū. in verbo, Fauiana. ff. si quis in frau. patro. ¶ Et quando dicatur lex non recepta in obseruantia, & quando id attendatur, doctores plenē declarant in dict. cap. de treuga, & pace. & ita tenet Francisc. de Aretio. consi. 9. & in cõsi. 154. colū. 1. ad finem. ¶ Et quia positæ sunt limitationes ad dictam communem opinionem, sequuntur ampliationes. ¶ Et prima est, quod instantum est verū, quod lex reprobans consuetudinem, cesset etiam reprobare futuram, vt procedat etiā in l. prohibitua: quia licet expresse non deroget consuetudini, tamen cõsuetudo in contrarium non valet, quando in ipsa lege prohibitua est inserta clausula decreti. Ita Domi. de sancto Gemi. & Philip. in c. de beneficio. de præben. in 6. col. 2. & Abb. antiquus in d. c. si. tenet, q̄ non valet consuetudo contra legē habentem perpetuam causam prohibitionis. per text. in c. sponsam. de sponsali. ¶ Secundo ampliat vt procedat maxime in l. edita in concilio generali, quia cesset habere clausulam derogatoriam ad dispositiones contrarias, quæ in futuro etiam fierent: vt Rochus de Cur. vbi supra. ¶ Tertio

amplia, vt procedat, etiam si lex non faciat mentionem de consuetudine, sed solum improbet aliquid tanquam irrationabile: quia non valet consuetudo, quæ induceretur, vel esset inducta in contrarium. vt Paul. de Elea. in Clementina prima, de electio. & Domi. in c. 1. de cõstitu. in 6. ¶ Quarto limita, vt procedat etiā si esset consuetudo tanti tēporis, cuius initij memoria in contrariū nõ exisset, quia nõ valet, quando lex improbat consuetudinem. ita tenet Anto. de Butri. in c. cum ex officio. de præscript. & ibi sequitur Abbas in 3. notabil. & idē tenet Cardi. in Cle. si. de rebus ecclesiæ nõ alie. in prin. 8. q. 6. r. & Fel. in c. cū causa. de re iudicat. col. 4. & etiā tradit Fel. plenē, licet aliqua in cõtrariū adducat in c. accedēs de præscrip. colū. 4. & in d. c. officij. col. 6. quia lex semper loquitur vt dictū est: ergo lex reprobans cõsuetudinē, censetur perpetuo illā reprobare. & benefacit text. in l. seruus. C. de pœnis. vbi dicit, q̄ condēnatus simpliciter ad vincula, perpetuo in vinculis stare debet. ¶ Aliqui tñ tenēt contrariū, maxime Abb. sibi cõtrarius. 2. volū. cõsi. in cõsilio. incipiente, in qua questione. & facit quod dicit Bal. in l. vñ. ca. C. de annali exceptione. col. 2. vbi dicit, q̄ clausula, nulla præscriptione obstāte, non trahitur ad præscriptionē centū annorū. Sequitur Alex. in l. nemo pōt. ff. de lega. 1. nu. 11. & alia Fel. adducit in fabrica de præscrip. si. col. quod Rochus de Cur. vbi supra cogitādū relinquit, vtrū forte dici possit, q̄ opinio præcedens solum procedat qñ durat causa reprobationis. Ista autem secunda opinio procedit, quando causa reprobationis nõ durat, vt in l. limitatione dicitur. ¶ Sed Car. in Clementi. secunda. de rebus ecclesi. non aliena. 8. q. num. 8. dicit, q̄ qñ ius expresse reprobat consuetudinē, tunc non valet cõsuetudo etiam tanti temporis, de cuius initio nõ sit memoria: in his autē in quibus ius nõ resistit, procedit opinio contraria, quia tunc sufficit consuetudo contraria, præscripta spatio quadragenario, allegando Laud. de quo ibi p̄ eūdē in d. Cle. §. q̄ si ep̄s. in fin. nunq; vbi dicit, q̄ procedit ista ampliatione dum quādo lex diceret, quāuis consuetudine non obstāte, sed etiam qñ diceretur simpliciter, & indefinite, consuetudine cõtraria nõ obstāte. ¶ Per quæ pōt ampliari tex. in legib⁹ del. arat. gl.

S s vbi

vbi cauetur, quod iudices, & tabelliones de diuisionibus bonorum nil accipiant, nisi prout ibi continetur, consuetudine in contrarium nõ obstante, & sic quod contra illum text. & istũ non potest consuetudo induci etiã tanti tẽporis, cuius initium memorianõ sit in contrariũ. quia vt dicit Angel. in. d. §. ex non scripto. Instic. de iur. natural. gen. & ciuil. n. 25. ¶ Consuetudo à iure reprobatã, nunq̃ præscribitur: quia cõtra auctoritatẽ superioris nunquã præscribitur. vt in dicta. auth. nauigia. C. de furtis. intãtum dicit hoc verum, q̃ etiam si talis consuetudo esset iurata, nõ quam præscribitur, etiã tanto tẽpore, cuius initij memoria non existat in contrarium. vt in. c. 1. de consuetu. in. 6. quod dicit esse notandum.

tal ciudad, saluo por sus dineros, como esta mandado por nuestras cartas, lo pena que lo paguen con el quatro tanto.

S V M M A R I V M.

- 1 Hospitari soli principi licet gratis, & recipit solum tertiam partem domus.
- 2 Habitare debent correctores in domibus publicis, & non in domibus priuatorum.
- 3 Iudex, qui reparare neglexit domos publicas, punitur quinquaginta librarum auri, & conuertuntur in commoditates palatij, quod reparare neglexit.
- 4 Multas potest iudex deputare operibus publicis.
- 5 Hospitia iudices non possunt alijs concedere si ne præcepto regis. An iudex intrare possit in domibus priuatorum ad habitandum, & an si ab eis potest accipere equos, plaustra, & alia, de quibus hic.
- 6 Hospitia, non debent capi per potentes, nec per prelatos in ciuitatibus, seu villis, sine vicinorum permisso, nec debent capi ligna, nec alie res, nec damna eis inferre.
- 7 Hospitare non possunt se domini temporales in suis villis, & locis.
- 8 Hospitari debent milites gratis, cum accesserint ad locum cum principe dum militant: & tunc

- domus diuiditur in tres partes, & electio cuiuslibet partis datur, vt hic.
- 9 Hospites non debent esse terribiles in hospitij, nec superbi, sed manere debent humiles. Et a dominis adium non debent balnea postulare, nec luminaria, nec alias res pro victo suo, vel equorum, nec recipere debent etiam a sponte dantibus, alias puniuntur.
  - 10 Cum hospitatur rex in ciuitate, metati habent deputare singulis militibus pro hospitij domos, & in ipsarum domorum postibus nomen militis, qui illic hospitaturus est, scribere.
  - 11 Delens nomen impositum in hospitio, falsi pena punitur.
  - 12 Apofentator, seu metator, non potest mutare hospitium per eum assignatum, & alteri dare, nec iudex post latam sententiam. Sicut mensor terrarum, & domorum, vel alterius rei, post mensurationem, & declarationem non potest mutare, alias in pœnam falsi incidit.
  - 13 Onus recipiendi hospites est reale, & non personale.
  - 14 A receptione hospitem nemo excusatur, nisi qui habet priuilegium.
  - 15 Priuilegium nullus debet impetrare, vt sua domus sint immunes a munere hospitandi, vt vicinorum domus grauentur, alias punitur.
  - 16 Ab hospitalitate excusantur medici sacri palatij, & magistri liberalium artium, & pictores ingenij, & domus, & palatia iudicum ordinorum, & clerici, & ecclesie, & monasteria. fallit vt hic.
  - 17 Non valet consuetudo, quod clerici teneantur hospites recipere.
  - 18 Pretia hospitiationum possunt taxari a iudice.
- Dineros.** ¶ Quia soli principi licet gratis hospitari, & nõ recipit nisi tertiam partem domus. vt. C. de metatis. & epidimeticis. lib. 12. l. 2. & tenet Paris de Pute. in tracta. syndica. in parte, expensã quãdam. folio. nu. 5. & Bal. in. l. obseruare. ff. de offi. proconfu. & lega. ¶ Et de materia hospitis vi. late Peregrin. in parte hospes, & singulariter per Rolandinũ Valle in consilio. 66. vbi latissime. ¶ Et quia isti correctores, & officiales ¶ in domibus

mibus publicis habitare debent, & de publico cõductis, quia sunt personæ publicæ. vt in. l. 1. c. de Palati. & domi. domi. lib. 11. & Paris de Pute. vbi supra, & facit tex. in. l. 1. §. publicum. ff. de Iusti. & iure. & capi. ius publicum. 1. distin. ¶ Quibus iudicibus nõ licet habitare in domibus priuatorum, & cõ uersationem habere: quia nimia familiaritas parit cõtemptum. vt in. l. obseruandum. ff. de offi. præsi. & Ioan. de Plate. in d. l. 1. de Palat. Quod intellige, si domus publicæ sunt, alias secus, vt ibi colligitur, quia si sunt publicæ, ibi debent habitare, vt eorum reparatiõi prouidere compellantur. vt ibi. & in. l. fin. C. de operis publi. & in. d. l. quicunq; vt tenet Lucas de Pen. ibi. col. 2. verfic. & nota. alias puniuntur ¶ quinquaginta librarũ auri cõuertenda in commoditates palatij, quod reparare neglexerint. quod facit secũdũ eũ, vt multas, quæ exiguntur ab his, qui contẽptores sunt in extruõione viarum, aut murorum ciuitatis, nõ sunt fisco applicandæ, sed in ipsis operibus publicis conuertendæ. vt in. l. 2. C. de episco. audien. ¶ Et quia generaliter secũdũ eum potest iudex multas deputare ¶ operibus publicis, aut cursum, aut alijs causis necessarijs. Sed est intelligẽdum, dummodo Camera regis medietas applicetur. vt in. l. 28. tit. 19. libr. 8. in ordi. regali. in fine. ¶ Istũ tex. extendit, q̃ non solum prætores nõ debent ista hospitia accipere, verum etiam nõ possunt ea dare ¶ alijs sine præcepto regis, alias ipso iure officia perent. vt in. l. 1. & 13. titulo. 21. libr. 2. in ordina. regali. vbi vide, & quando recipiuntur debent talia hospitia taxari. vt tenet Cyn. in dict. l. 1. C. de episcop. audi. in fine. ¶ Tamen quis tenetur recipere iudicem in hospitio suo sicut & militem, adeo, quod si negaretur eis hospitium, licet possent ianuas irrumperet, & violenter intrare domos. argumen. l. si seruus. ff. quod cum eo. & l. si eo. ff. si serui. vendi. & l. quemadmodum. §. 1. & 2. ff. ad. l. aquil. l. fina. §. si ad. ff. quo. vi. aut clam. & facit quod notat Inno. in. ca. 1. de immunit. ecclesi. vt tenet Lucas de Pen. in. l. fin. C. de professo. & med. libro. 10. & dicit hoc esse verum, si in ciuitatibus non existant domus publica, vel regia quod nota. ¶ Et tenet Peregrin. in parte hospes in fin. per dictũ Innocen. & per clem. ad nostram: de censi. ¶ Et licet sit verum, q̃ officialis, seu iudex non potest cogere subditum vt det sibi domum ad habitandum, sed debet sibi facere prouideri a decurionibus ciuitatis, vt dictum est. vt in. l. 1. C. de offi. præ. & Alberi. in. l. obseruare. ff. de offi. proconfu. & lega. in prin. & Martinus Lauden. in tracta. de officia libus domi tomo. 5. tracta. qõ. 47. fol. 267. ¶ Ta

men si non reperit domum ad habitandum, potest sunt cõpellere quem ad sibi locandũ. vt Bald. & Ange. in. l. 1. ff. solut. matri. col. 3. in fine. & ibi Iaf. nu. 48. loquendo in scholari, quod habet locum a fortiori in iudice, vide quæ in simili dixi in. cap. supra, in gloss. de mercaderias. numero. 19. ¶ Et vi. Grego. Lopez in. l. 22. tit. 23. part. 2. loquẽtem in militibus, qui possunt accipere virtualia a prouincialibus, si rustici essent adeo tenaces, q̃ nolent eis vendere, vel si deficeret eis pecunia per Bal. in tit. de pace constan. vers. nobis intrãtibus. & per alia iura, vt ibi per eum. ¶ Dic quoq; quod non possunt accipere equos, mulos, & plaustra, sed debent conducere ad vecturã. vt tenet Plat. & ibi glo. in. l. iudicibus. C. de curs. publi. lib. 12. & in. l. cursum. eo. ti. loquẽdo in ambasiatoribus papæ, & principis: vt supradicta non possunt accipere. ¶ Et in simili dic, q̃ bariseli, & exactores, & nuntij per comitatum incedentes pro malefactoribus exquirendis, vel exactio nibus collectarum, vel executionibus faciendis, non debent grauare comitatiuos, vt exhibeantur eis victualia pro se, & equis, sed sibi emere debent. vt tenet idem Plat. in. l. præter. C. de lucris aduoca. lib. 12. ¶ Et ad idem facit, quod tenet Luc. de Pen. in. l. 2. vt rusti. ad mil. obse. libro. 11. col. 2. vbi dicit, q̃ illa. l. facit contra iustitarios, & officiales regni capientes animalia subiectorum, officij ratione, quia veniunt puniendi pœna illius. l. quæ est, q̃ amissis bonis, perpetuo damnentur in exilio. ¶ Tamen si res publica indigeat aliquo animalĩ pro sua necessitate possit accipere pretio soluto. & idem dicit in principe, & Romano populo, & idem dic in alijs dominis, vt dicam infra in. c. 24. in glo. titu. nu. ¶ Sed si in rebus taliter captis in casu, in quo licet capiuntur, damnum dederit, ad emendationem damni tenentur, secundũ dict. Luc. de Penna ibi. ¶ Quinimo talia hospitia in ciuitatibus, & villis regis nullatenus ¶ per milites prelatos, seu alios potentes sine vicinorum permisso capiant, nec permittantur supradicti paleam, ligna seu alias res a vicinis capere, nec damna alia eis inferre, contra verò faciens, pro quocunq; hospitio. 600. soluat marabitinorum regis Camera applicandos, & cum triplo capta restituat, & damna refarciat. vt in dict. l. regia cauetur, & in illo titulo vide de materia hospitatorum, vel metatorum. ¶ Intantum, quod domini temporales ¶ in suis villis, vel locis, non possunt se hospitare. de quõ per Specul. conscien. in primo tracta. capi. 21. in prin. & in. §. 2. & 3. & 4. & 5. vbi singulariter de materia hospitiij. ¶ Et extendit, quod non solum

num princeps debet hospitari, vt dictum est ve-
runctiam eius milites debent gratis hospitari,
cum accesserint ad locum cum principe dum mil-
tant, & in hoc hospitio assignando debet domini
domorum diuidere domos in tres partes, quarum
vna; & primam partem eligat dominus pro se,
quam maluerit, aliam ex alijs duabus eligat miles
quam maluerit, tertia dno referuata. ¶ Illustri-
bus autem viris medietas domus debet assignari,
licet hodie male seruetur, vt est tex. in. l. in qua
libet. C. de Meta. & epedi. lib. 12. & ibi Barto. &
Pla. hodie est facta pragmatica quaedam per no-
stra regina Ioannam, vbi vide de modo hospita-
di, vbi dicit, qd solum medietas domus debet as-
signari. & ibi vide pretium, quod debet solui pro
lecto, & de alijs pluribus circa hospitium, quam vi-
de. ¶ Sed in electione dimidia domus dicit Ioan-
de Plate. in. d. l. quamlibet. qd æquitas, & iustitia
dicat, vt ille, cuius res est, successione, emptio-
ne, vel constitutione habeat in eius diuisione fa-
cultatem eligendi: quam partem voluerit: &
hoc priuilegium habet dominus tunc, quia res
est sua tunc, quia duæ partes domus sibi refer-
uantur, & sic qui habet maiorem partem rei præfer-
tur in electione, vt ibi per eum. & plenius. in. l.
2. C. quando & quibus quarta pars debea. libro.
10. & sic qd miles habet de tribus vnũ, & Domi-
nus domus, duas de iure antiquo, & sic sunt in
discordia, quia vterq; vel neuter diuidere vult,
fortè forte dirimetur. vt in. dict. l. 2. C. quando &
quibus quar. part. debe. & si diuidens diceret se
ex tali diuisione, vel electione deceptum, non au-
diretur. vt in. l. transactione finita. C. de transac.
secundum Ioan. de Pla. in. d. l. in quamlibet. in
fin. quod nota. ¶ Milites autem in talibus hospi-
tijs non debent esse horribiles, nec superbi, sed
manere debent humiles: nec a dominis ædium
debent balnea postulare, nec luminaria, nec alias
res pro victo suo, vel equorum, nec recipere de-
bent etiam ab sponte dantibus, alijs puniuntur.
vt in. l. deuotum. & in. l. prosperum. & ibi Ioan.
de Pla. & Luc. de Pen. C. de metatis. lib. 12. & in.
l. 1. C. de Salga. eo. li. Nec dictio officialis debet re-
cipere, & vsurpare equos & animalia prouincia-
lia. vt Pla. i. l. 2. C. cursu. d. publi. li. 12. ¶ Adde tu,
qd cum proficiscitur rex, & hospitatur in aliqua
ciuitate, metati. i. aposentatores, habent deputa-
re singulis militibus pro hospitij domos, vt di-
ctum est, & scribunt in ipsarum domorum posti-
bus nomen eius militis, seu militum, qui illic ho-
spitaturus est, vel sunt. vt est text. in. l. 1. C. in. d.
titulo de meta. & epedi. lib. 12. & ibi Plate. & Lu-
cas de Penna. & sic vtitur. ¶ Et ibi Lucas de Pen-
na tenet, quod si alicui est assignatum hospitium,

¶ & in illo est positum nomen ipsius, vel signum,
fortè scutum suum, vt in aliquibus partibus so-
let fieri, & aliquis istud nomen, vel signum su-
stulerit, seu deleuerit, poenam falsi incurrit: &
tanquam falsarius punitur. ¶ Quinimo secun-
dum Ioan. de Pla. ibi, sicut iudex post latam sen-
tentiam non potest amplius corrigere, vel muta-
re. vt in. l. iudex postea. ff. de re iud. Ita nec me-
for terrarum, domorum, vel alterius rei post
mensurationem, & declarationem suam. vt gl.
ibi. alijs incidunt in falsum: quia aut primò be-
ne fecit, & falso amouet, aut malè, & falso fecit.
vt in. l. 1. §. si quis rationibus. ff. de falsi. tenetur
etiã ciuilitè actione in factum. vt in. l. 1. ff. si men-
for fal. mo. dixit. & sic qd aposentator, seu meta-
tor postquam hospitium alicui assignauit, non
potest postea mutare, vel alteri dare. * Et talis
metator (Hispanè aposentador) regis debet as-
signare hospitium vnicuiq; secundum officium
suum, & locum quem tenet: & iste metator iu-
dicat super contentionebus circa hospitia ortis:
tenet tex. in. l. 15. tit. 9. part. 2. * Adde quoq; qd
hoc munus recipiendi hospites, munus est reale,
& nõ personale, vt in. l. 3. §. munus hospitis. ff.
de muner. & hono. & notat glossa. in. l. 1. C. de
episcopis, & clericis. ¶ Et a receptione hospitiũ
nemo excusatur, nisi qui habet priuilegium
speciale. vt glossa. ibi, in dicta. l. prima. ¶ Et nul-
lus debet impetrare priuilegiũ, nisi vt suæ domus
sint immunes a munere hospitandi, vt vicinorũ
domus grauantur, alijs contrafaciens, punitur,
& caret impetratis. vt in. l. omnes. C. eo. titu. de
metatis. & epedi. & ibi Ioan. de Pla. vbi quoque
dicit, qd qui excusat se priuilegio ab onere hospi-
tandi, inueniet alios contra se eodem priuilegio
excusatos, & sic quod non vult dare de suo non
debet petere, alienum, & ille, qui impetrat tale
priuilegium, vel immunitatem hospites recipiendi,
punitur ad soluendam tertiam partem pensio-
nis domus eius hospitibus deputandæ. Qui ve-
rò impetrat, vt etiam ad solutionem pensionis di-
ctæ tertiæ partis non teneatur, punitur priuile-
gij dignitatis, & si non sit in dignitate, punitur
incetũ libris aureis. vt Pla. ibi. vbi dicit, qd ibi est
casus, in quo quis soluit pensionem de propria
domo, quod est propter eius culpam, volendo
se a hospitalitate excusare. ¶ Attamè ab ista ho-
spitalitate excusantur medici sacri palatii, & vr-
bis Romæ magistri liberaliũ artium, & pictores
ingenij. vt in. l. archiatros. C. eod. titulo. de me-
tatis. ¶ Quoq; ab ista hospitalitate excusantur
prætoria, id est domus, vel palatia iudicũ ordina-
riorũ, dũ sunt ibi præsentès, & aliorum iudicũ,
quanuis maiorum, & superuenientium. vt in. l.
cunctos.

cunctos. C. eod. titu. de quo ibi per Plate. & Lu-
cam de Penna. & in. l. 2. titulo. 21. libro. 2. in ordi-
na. regali. Aliæ quoq; personæ, & eorum hære-
des excusantur. vt in. l. hac lege. C. eodem. tit. &
ibi Plat. vbi notat ex illo text. casum, in quo nõ
valet priuilegium & immunitatis hospitalitatis
concessum a principe, & tamen valet priuile-
gium hospitalitatis concessum per legem scrip-
tam in corpore iuris, vt ibi glossa. final. ¶ Idem
ab ista hospitalitate excusantur clerici, quia sua
hospitia laicis non debent dari. text. in. d. l. 1. C.
de episcopis, & clericis. & in. l. 7. titulo. 21. lib. 2.
in ordi. regali. & in. l. 27. tit. 3. lib. 1. in ordi. regali.
& Plat. in. l. indictiones. C. de annonis, & tribu.
lib. 10. nume. 1. glossa. & ibi Abba. in capi. primo,
de immunit. ecclesia. ¶ Et in simili excusantur
ecclesiæ, & monasteria ab ista hospitalitate. tex.
in. l. 11. tit. 2. lib. 1. in eisdẽ ord. regali. alijs puniun-
tur, vt ibi. ¶ Quod fallit, nisi cum rex, & regina,
vel infans ad locum venerit. vt in dict. l. 27. & in
dict. l. 7. * l. 91. tit. 6. part. 1. in fin. & ibi Grego. Lo-
pez. * Et hoc si alia hospitia acta ibi non reperiã-
tur, vel dum non sunt hospitia laicorum. tenet
Bald. in. l. obseruare. §. 1. ff. de officio proconsul.
& lega. ¶ Quoq; fallit in causa pietatis, quia ab
ista pia hospitalitate clerici nõ sunt immunes,

sed ab hospitalitate onerosa, & non pia. vt tenet
Bal. in. d. l. prima. C. de episc. & cleri. nu. 1. versi.
tertio nota. & facit text. in capitul. 1. de emptio.
& vendi. ¶ Quoque fallit in iucundo aduentu
principis. vt in. l. neminem. C. de sacrosanctis ec-
cle. & Abb. in. c. nõ minus. de immunitate ecclē-
sæ. col. 3. nu. 15. versi. extraordinaria. ¶ Intantum
supradicta sunt vera, qd clerici ad hospitium nõ te-
nentur, nisi in casibus supradictis, qd consuetudo
17 ¶ in contrarium non valet, & rationem consue-
tudinis laici vendicare non possunt sibi ius hos-
pitandi in domibus clericorum, vel ecclesia-
rum. vt est text. & ibi Abba. in capit. 1. de immu-
nit. ecclesi. nume. 4. & Innoc. ibi clarius. & in ta-
libus non prodest consuetudo, cum ecclesijs sit
onerosa. capitul. 1. de consuetu. secundum Abb.
vbi supra quod dicit esse notandum, vbi de ma-
18 teria hospitij. ¶ Adde quoq; quod pretia hos-
pitationum possunt taxari a iudice. text. & ibi
docto. in. l. prima. C. de episc. audien. & tenet
Paris de Put. in. dict. tracta. syndica. in parte. iu-
dices suprema. folio. 154. numero. 19. & vide que
dicam. in titulo. 17. in glossa. *razonables prendas*,
prima columna.

Prætorum Cap. IX. finis.

S V M M A R I V M.

- 1. Iudex laicus ordinarius non debet capere sportulas. i. accessorias, sed stipendio principis debet esse contentus.
- 2. Iudices salariati, vel literati, non debent acci-

pere istas sportulas, seu accessorias, vt proces-
sus videant, alijs officio priuantur, & perce-
pta cum quadruplo restituant.

Accessorias. Nota text. qd iudex lai-
cus ordinarius nõ debet capere spor-
tulas. id est accessorias, sed debet ef-
se contentus stipendio principis, tenet noster pa-
pa Adrianus in
quolibet. q. 9.
charta. 93. lite-
ra. g. vbi in. 10.
q. in princ. per
totũ. & tenet
Ioan. de Naua

Prætorum.

Trosi, que
no lleuẽ: ni
cõsientã lle

zi. in sua Sylua nuptial. lib. 5. fol. 192. colum. 4.
versi. amplia secũdò. & gl. in. c. cũ ab omni. de vi-
ta & honest. cleri. & Corset. notabil. suis in par-
te, sportulæ. & tex. in. c. 40. infra eod. & est tex.
in. l. 13. tit. 16. lib. 2. in ordi. reg. & in. l. 16. tit. 15. eo.
lib. vbi habetur, qd iudices, & correctores sala-

riati, vel literati, nõ debent accipere sportulas, id
est accessorias, vt processus videant sub poena pri-
uationis officij, & cum quadruplo recepta resti-
tuant, sed tantummodo in Arãzel cõteta percipere
debent. Et idem in expresse tenet Bald. in con-
sili. 479. in. 4.
vol. vbi ait, qd
si iudex de pu-
blico habet sa-
lanũ, non pos-
sit talia recipe-
re. per. l. 6. lege

Caput. IX.

uar a sus officiales
accessorias, ni vistas
de processos por
re. per. l. 6. lege
Iulianus. ff. ad. l. Iuliam, repetundarum. de quo-
vid. Iaf. in. §. tripli. verò. In situ. de actio. colum-
na. 6. numero. 46. cum sequentibus. Et in quan-
tum Bartol. in authentica. de iudi. §. nec autem.
colla. 6. versi. de ordinarijs autẽ. tenet, qd iudices
debent habere istas sportulas pro se vltra salariũ
quod

quod habent à publico, siue loquamur in delegato principe, siue in ordinario, malè dicit, si est sua lectura. vt tenet dictus Ioann. de Nauazi. in dicta sua Sylua nuptia. vbi suprâ. * Vi. suprâ, in ca. 1. in glo. *alas partes. nu. 23.* vbi iudices imperiti vel non salariati assumunt cōsultorem, seu assessorum expensis partium: & vi. Grego. Lopez in l. 2. tit. 21. par. 3. in glo. *deuan tomar consejo:* & vi. infrâ. in. cap. 36. in gloss. *firmada. num. 7.**

S V M M A R I V M.

- 1 Iudices esse possunt correctores durate officio contra suos officiales, & debent eos punire, licet non fuerint requisiti, si fuerint scientes.
- 2 Conueniri possunt iudices durante officio, si receperunt assessorias, regulariter autem est contra. nume. 3. & 4.
- 5 Si citatur index vt compareat finito officio valet.
- 6 Maiores magistratus conueniri possunt durante officio.
- 7 Index delinquens in officio, potest conueniri eo durante.
- 8 Conueniri possunt iudices durante officio super contractu in eo facto.
- 9 Index submittens se alterius iurisdictioni, potest conueniri durante suo officio.
- 10 Conueniri potest officio durante habens dignitatem sine administratione.
- 11 Conueniri potest index durante officio in aliena patria.
- 12 Conueniri potest officio durante officialis perpetuus.
- 13 Conueniri potest index durante officio, quando imponitur poena remotiois ab officio.
- 14 Conueniri potest index officio durante quando esset actio tempore peritura.
- 15 Conueniri potest index durante officio quando facit aliquid contra iurisdictionem superioris.
- 16 Ex contractu venditionis celebrato per iudicem potest conueniri durante officio.
- 17 Pro debitis ante officium contractis potest index conueniri durante officio.
- 18 Quando principi placuerit, potest index officio durante conueniri.

- 19 Qui non est subditus, potest conueniri officialem durante officio.
- 20 Officialis potest conueniri officio durante, quando ipse contra alium agit.
- 21 Si iudicium esset modico tempore duraturum, potest officio durante conueniri.
- 22 De voluntate ipsius iudicis potest conueniri durante officio.
- 23 Officio durante non potest index alium conuenire.
- 24 Instrumentum, quod habet index, an mittatur executioni durante officio.
- 25 Cedere an potest index iura sua officio durante.
- 26 Officialis perpetuus potest conueniri suum debitorem officio durante.
- 27 Officialis ad beneplacitum principis, potest conueniri durante officio suum debitorem.
- 28 Magistratus maiores, & minores, qui dicantur.
- 29 In omnibus casibus, in quibus index durante officio potest conueniri, in eisdem potest agere.

Los castigue. Nota casum, in quo correctores & iustitia possunt, & debent esse iudices contra suos officiales, & eos punire durante officio. vi. tex. in. c. 43. infrâ eod. & vi. text. & Bartol. in. l. si quis forte. §. si quos. ff. de pœnis. & Pari. de Put. in tract. synd. in parte, potestas an possit. Alios casus posui suprâ in. c. 3. in glo. 1. 8. colū. versic. & non solum de sua causa. vsq; in fine glossæ, quâ per te vide. & Ioan. de Plate. in. l. præcipit. C. de Cano. larg. titu. lib. 10. nu. 3. & 5. vbi ait. qd magistratus, vel officialis maior debet punire nefarios conatus, & delicta inferiorū magistratuum in officio delinquentū. vt in. l. si quos forte. §. si quis. ff. de pœnis. quod dicit intelligendū de alijs officialibus, præterquâ de iudicibus ordinarijs, quorum flagitia sunt principi referenda, nō punienda. vt in. l. 2. ff. de offi. præfe. August. * Et idē tenet Boerius. decisio. 9. nu. 11. affirmans, qd iudex potest suos sergentarios punire, & cum hoc transeunt doct. & Albe. de Rosat. in. l. omnes per illū tex. C. de offi. recto. prouinciar. & in. l. si quos. nu. 3. C. de offi. præfe. prætor. Oriental. & ibi refert sic vidisse de facto feruari, qui nimo actiue & passiuē in officio, exercendo facti fuerunt sibi, excessus, vel ipse alijs fecerit, talis iudex cognoscit, vt ibi Boerius. numero. 14. & 15. cum seq. * Et

Et extende qd debet eos punire, licet nō sit requisitus, si fuerit sciens, quia vtitur utilitas publica. vt tenet dictus Plat. vbi suprâ. quod nota, & vi. tex. in. c. 43. infrâ eod. Quod nota hic casum, in quo iudex potest conueniri durante officio, si recipit istas sportulas, id est assessorias. Quia regulariter est contra: quia officio durante non potest conueniri. text. in. l. 2. in principio. ff. de in ius voca. & c. prohibetur. 2. q. 1. text. in. l. pars literarū. ff. de iudicijs. gloss. in. l. vt vim. ff. de Iusti. & iure. text. in. l. 1. tit. 1. parti. 7. & gl. in. l. 2. titu. 20. for. 11. lib. 4. in gloss. *ni merino.* & Bartol. in. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de noui operis nūtia. 1. q. Quod intellige in maioribus iudicibus ordinarijs, secus est in minoribus magistratibus, quia isti bene possunt conueniri. vt ibi. & text. & gloss. in. auth. vt iudice. sine quoquo suffrag. §. sunt autem. colla. 1. & Plat. in. l. 1. C. de lucris ad uoca. lib. 12. vel nisi actio sit tempore peritura. vt in. dic. l. 2. ff. de in ius vocan. & tenet Plat. ibi. in. d. l. 1. quia tunc bene potest conueniri. Quod ampliatur, vt comparere non teneatur officio durante qd etiam non teneatur per procuratorem comparere, alijs nullum esset eorum priuilegiū secundū Bart. in. l. 2. §. si quis in iudicio. ff. si quis cautio. Tamen ista regula limitatur, & 2. vt procedat, quando magistratus, vel iudex citatur vt compareat dum est in magistratu. secus si citatur vt compareat finito officio, vel magistratu, dū talis citatio cōferatur in tēpus permissum quia in isto casu fallit. l. si tempus. ff. de hæredi. institū. sicut valet citatio die feriata. vt habetur per Bar. & alios in. l. 1. §. nūtiatio. ff. de noui. ope. nūtia. & in. l. si. C. de ferijs. Et istam limitationem ponit gloss. in. d. c. prohibetur. & q. 1. & canonistæ in. c. legebatur. de maio. & obe. & facit text. in. l. si adulteriū cū incestu. ff. de adult. §. si. Tercio fallit in maioribus magistratibus, quia indistinctè conueniri possunt. l. nec magistratibus. ff. de iniurijs. Quarto fallit, nisi iudex delinquat pendente officio, quia tūc pro delictis cōmissis in officio potest conueniri. secundum gl. in. d. l. 2. ff. de in ius vocan. & l. nec magistratibus. & ibi Bartol. & est text. in. l. iubemus. C. ad l. Iuliam repet. & ibi glo. notabil. in verbo administrat. & ad hoc reputat eam singula. Roma. cōfil. 415. & facit text. in. c. sancimus. 2. q. 7. & gloss. in. dict. ca. prohibetur. & Bald. in. l. incipia. C.

de seruis, fugi. Et ideo si officialis, vel magistratus, pendente officio conueniretur de furto commisso in loco, & de barateria, & simonia pro officio obtinendo, de hoc bene potest conueniri. vt est tex. singu. in. auth. vt iudices sine quoquo suffrag. §. si quis. colla. 2. quē ibi notat Angel. pro singul. & eum quoq; comen. Roma. in. singu. 751. adde etiam text. solennem in. l. nulli. & ibi clarus Bart. C. quorum appella. non recipi. * Quod sequitur Alexan. & Phil. Decius in. l. qui iurisdictioni. ff. de iur. om. iud. nu. 18. dicens qd quando officialis delinquit in officio, vt quia accepit pecuniam pro administrando vel non administrando, iustitiam dicitur barateriam comittere: vt Paul. Castr. cōsil. 154. & grauer punitur vt in. l. iudices. C. de dignita. lib. 10. prout notat Angel. in. d. auth. vt iudic. sine quo. suffra in quies, qd in tali casuetiam durante officio potest conueniri & puniri a maiori & principali magistratu secundum prædictos doctores. * Et facit, qd officialis qui tenetur de barateria, punitur etiam durante officio. vt in. l. iudices. C. de dignitati. libro. 12. eodem modo punitur pro furto tenet in expresse Anton. Franc. in. additio. ad Abb. in. d. cap. legebatur. de maio. & obe. in. additione, quæ incipit, sine administratione. Et facit quod notat Bald. in. titu. de pace constan. versic. in nomine Christi. & Angel. in. l. 2. §. fina. ff. de his, qui sunt sui vel aliē. iur. vbi tenent, quod anciani possunt remouere potestatem durante officio, si nollet facere id, quod debet. & facit quod tenet glossa. & ibi Imol. 9. column. in. capitul. fina. de rescripti. vbi si delegatus Papæ delinquat, potest accusari coram ordinario, & punietur postea finito officio. & facit text. & ibi Abbas in. capitulo. fina. de statu mona. & Felin. in. dict. capitul. legebatur. Ex prædictis apparet non bene dixisse gloss. in. l. 2. ff. quod metus caus. in verbo, locum habere. quæ vult, quod etiam pro delictis commissis in officio non possunt magistratus conueniri, sed demum finito officio. quia Angel. ibi dicit, qd iudices habentes merum, vel mixtum imperium, & sic altam iurisdictionem, si reperiantur in expressa barateria, vel furto non possunt conueniri durante officio. Secus est in magistratibus habentibus bassam iurisdictionem, quia illa glossa. & Ange. malè dicunt, vt patet ex prædictis. vt las. in. d. l. 2. de in ius vocan. ff. numero. 2. * Quin-

8 ¶ Quinto fallit, nisi pendente officio faciat aliquem contractum, quia de illo poterit conueniri pendente officio. text. est in l. interdū. §. i. ff. de iudi. & in l. 2. §. legatis. & §. omnes. eod. titulo. & hoc quando contrahere potest, quia regulariter est prohibitus, ut in l. nō mo aunque los talicet. ff. de contra. empti. nisi in septem casibus, de quibus per Alexand. & Ias. in l. principalibus. ff. si cert. petita. ut posui, & plures alios supra in c. 2. in gloss. de mercaderia. ¶ Sexto fallit, nisi iudex pendente officio se submittit alterius iurisdictioni. text. est in l. receptū. ff. de iuri. om. iudi. & facit text. in c. nos incompetēt. 2. q. 7. ut tenet istas duas proximas limitationes Anto. Franciscus in additio. ad Abba. in c. aduersus. de immunita. ecclesi. in additione, quæ est in nu. 14. versic. an aut. Hinc est, quod possit conueniri citatione non actoria, puta ad defendendum processum suum super inquisitionem. ut Felin. in d. c. legebatur. & in c. dilectus. de rescriptis. ¶ Septimo fallit in habentibus dignitatem sine administratione, ut sunt Comites, & Marchiones, Duces, & Reges: quia isti proculdubio possunt conueniri, ut in l. 2. C. ubi senato. vel clari. secundum Bartol. in d. l. nec magistratibus. ff. de iniuri. & doctor. in d. ca. legebatur, sed tu dic, quod melior ratio est, quia habent officium perpetuum. secundum Ias. in d. l. 2. ff. de in ius vocan. nu. 3. ¶ Octauo fallit in aliena patria, quia ibi bene potest conueniri. secus est in loco sui magistratus. gloss. in l. si presens. C. de episc. audien. secundum Iaso. ubi supra. Quod intellige quod potest conueniri in aliena patria de delicto, vel contractu, dummodo sit talis causa, quæ possit agitari per procuratorem. secundum Alber. in l. senatus. ff. de offic. præsi. prout declarat dictus Anto. Fran. in additio. ad Abba. ubi supra: quia in ciuilibus potest pro debitis alibi contractis temporalis & perpetuus officialis officio durante conueniri. tenet Angel. in l. 2. C. de administra. tuto. & Zachar. in additio. ad eundem Abbat. in d. c. legebatur. *Et vi. Boerium. decisione. ii. nu. 2. ubi idem tenet asserentem, quod licet maior magistratus non possit conueniri in ciuitate in qua est magistratus, ut in d. c. l. 2. ff. de in ius. vocan. tamen in alio loco domicilij sui in quo non gerit magistratū bene potest conueniri per d. gl. in d. l. præsens. C. de episc. audi. quam sequuntur doct. ibi relatos. ¶ Nono fallit in officiali perpetuo, quia tunc ne delicta remaneant impunita, pendente officio, poterit conueniri. tenet Bald. per illum text. in l. si finita. ff. de tutel. & rationi. distra.

Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. colū. 2. ff. de noui ope. nuntiatio. & Specula. in tit. de actore. §. i. versic. illustris. & in tit. de reo. versic. Item consul. & Bal. in d. l. pars literarum. & Anto. de Butri. in c. cæterum. de iura. calum.

les corregidores, y extenditur nō solum quando

est perpetuum, verum etiam, si officium sit ad beneplacitum principis, qui tunc quoque durate officio potest conueniri. Ita eleganter determinat Barto. in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. 2. colum. per tex. in l. iuris peritos. ff. de excus. tuto. & determinat Barto. in l. quanuis circa principium. ff. si cert. petita. & facit glo. in Clemen. & si principalis. de rescrip. & gl. in c. si. de rescript. in 6. in verbo, perpetuus. & ibi Domin. & tenet Anto. Franciscus, in additione ad Abbat. in d. c. legebatur. & Ias. in d. l. 2. nu. 3. ¶ Decimo limita,

nisi à iure imponatur pena remotionis ab officio, quia tunc poterit etiam durante officio conueniri: quia si spectaremus finem officij, frustra fieret talis amotio, secundum Bald. in titulo. de pace constant. versic. credentia. ad finem. in vsib. feud. per. d. l. iubemus. C. ad. l. Iuliam repet. ¶ Undecimo, limita, nisi actio esset tempore peritura, quia saltem vsq; ad litem contestatam potest magistratus conueniri. l. senatus. cum ibi glo. ff. de offi. præsi. Canonista in d. capi. legebatur. & tunc compellitur cautionem præstare de prosequenda lite finito officio. text. est in l. si ad alterium. §. si. ff. de adulte. & est gloss. in d. c. prohibetur. versic. propter magistratum. in fine. 2. q. 6. 1.

¶ Duodecimo fallit, quando faciunt contra iurisdictionem superioris, tunc enim etiam si sint maximi magistratus, possunt conueniri diminuto officio. text. est in l. si appellatione. & ibi Bald. notat. C. de appellat. & sequitur Ias. in d. l. 2. ubi ponit quasi omnes dictas limitationes. & Anto. Franciscus in additio. ad Abba. in d. c. aduersus. & Feli. in d. ca. legebatur. & per Paris. de Put. in tracta. syndica. in parte, durante officio. foli. 106. & in parte, officialis durante officio. eod. fol. Decimotertio nouiter limitatur, & fallit, nisi si conueniatur ex contractu venditionis per eum celebrato, tunc enim talis exceptio, cum sit declinatoria, per eum venditorem apponi non potest. ita tenet Franciscus de Aretio. cōsilio. 30. in 2. colū. prout refert, & sequitur additio Alex. in d. l. 2. in 1. additio. ¶ Decimoquarto fallit,

nisi pro debitis ante officium contractis, quia tunc durante officio potest conueniri. ut tenet Ange. in l. 2. C. de admin. tut. contrarium in hoc tenet Ioan. de Plat. in l. nec ipsi. C. de incolis. & ubi quis

ubi quis domicilia videtur. libr. 10. numer. 2. ubi tenet, quod officialis, & stipendiarius pro contractibus, & delictis antea factis conueniri non potest durante officio, vel stipendio sed pro contractibus, & delictis ibi commissis, allegando Bar. in tracta repræfali. & est in 6. q. principali. & hoc credo & dictum Angel. intelligatur de debitis factis in prouincia, quam regit ante officium receptum, quod potest conueniri, secus de his, qui fecerit extra prouinciam. ¶ Decimoquinto fallit, quando principi placuerit, quia tunc poterunt eius officiales conueniri durante officio. ut tenet Bald. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de officio proconsul. & lega. in fine. & Paris de Pure. in tracta. syndica. in dict. versic. officialis durante. ¶ Decimo sexto fallit inter non subditos, quia dicta regula, quod officialis non possit conueniri, habet locum inter officialē, & subditos: tamē ille, qui non est subditus, potest officialē officio durante conueniri. nec. Azo. in summa de in ius vocan. & melius in tit. ut oēs caus. tā ciu. quā cri. & est gl. in l. si presens. C. de episcopali audi. Specula. in tit. de supplicatio. §. sequitur. versic. Itē durante officio possunt subditi supplicare principi. ut Paris de Put. ubi supra. ¶ Decimo septimo fallit quando talis officialis agit durante suo officio contra aliū, quia tunc potest ipse conueniri. ut in l. 2. §. sed si agant. ff. de iudicijs. quod est verū, nisi ageret contra debitore fugientē, vel ex causa dāni infecti. notat Angel. & Bald. in l. si. §. dāda. de iure deliber. & tenet Paris de Put. ubi supra. n. 10. ¶ Decimo octauo fallit, nisi iudicium esset modico tempore duraturū. ut in l. momentanee. C. qui legi. perso. & Paris de Put. ubi supra. nu. 13. ¶ Decimo nono fallit in omni casu, quando est de voluntate ipsius iudicis, & ipse iudex vult conueniri durante officio, quia tunc bene potest conueniri. ita tenet Carald. in tracta. syndi. q. 5. licet ego non inuenio, tamē allegat eū Bertachi. de Firmi. in suo aureo reperto. in parte, officialis conuenitur. versic. §. & licet Firmi. nō dicat, ego allego Amode. Iusti. in tracta. syndi. in parte olim potestatis dictæ ciuitatis. versic. Itē poterit. ubi in expresso tenet, quod de voluntate iudicis conueniri potest conueniri, quia cum sit inductū in fauore iudicis, quod finito officio conueniatur. ut in d. l. nec magistratibus. ff. de iniuri. & in d. l. 2. ff. in ius vocan. potest tali fauore pro se introducto renūtiare. arg. in l. si quis cōscribēdo. C. de pactis. quod dicit dictus Amode. Iusti. quod hodie nō procederet, quia communitate in electionibus, vel prouisionibus apponitur capitulū, quod de omisissis, & commissis tenetur stare ad syndicatum finito officio, prout in prouisionibus correctorum patet, inquantū

dicunt, & recibades del fianças llanas, y abonadas, que hara la residencia que la ley de nuestrs Reynos manda vnde secundum Amode. Iusti. nō est obligatus antequam transfuerit in contractum. l. Cæsar. ff. de publica. & in l. donationes. C. de donatio. inter vir. & vxor. & sic agens durante officio ageret ante diem, quod fieri non potest. l. nisi finita. de tutel. & ratio. distrahen. Quod dicit verū dictus Amode. nisi de voluntate officialis, & communitatis, vel regis, qui ipsum elegit, vel posuit in officio, quia potest rex, vel communitas remittere syndicatum, sicut tutori remittitur redditio rationis. l. quidā decedēs. ff. de administra. tuto. ¶ Ita sicut iudex non potest conueniri officio durante, ita officio pendente non potest alium conuenire. text. in d. l. pars literarum. ff. de iudic. & tex. in l. 2. titu. 20. libr. 4. for. 11. & ibi Montal. ¶ Hac de causa dicit Angel. in d. l. pars literarum. quod potestas, seu iudex durante officio, non potest petere executionem instrumentum, quod habet contra subditum, sed remediū est, quod alteri cedat sua iura, cum pacto, quod non teneatur de euiditione. per l. sed si restitua. ff. de iudi. quod sequitur dictus Paris de Puteo. in d. versic. officialis durante. nu. 10. de quo vide, quæ dixi supra in c. 2. in gloss. de mercaderia. in fine. ¶ Ex quo dicto Angel. inferitur, quod officialis durante officio potest cedere iura sua alteri, qui agit non obstante exceptione, quæ obstat cedenti. secundum Firmian. in suo reperto. ubi supra. versic. quarto. ¶ Supradicta habent locum in officiali temporali, non in perpetuo: quia perpetuus potest conueniri durante officio. ut l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. & ibi Barto. ff. de noui ope. nuntia. ¶ Et quoque non habent locum in officiali ad beneplacitum, quia dicitur perpetuus, & iste potest conueniri officio durante. per l. sufficit. ff. de condi. indebiti. & per l. iuris peritos. ff. de excusa. tuto. ut tenet Paris de Pure. ubi supra. in d. versic. officialis. nu. me. 1. ¶ Sed qui dicantur maiores vel minores magistratus. Ioann. de Plat. in l. nemo carcerē. C. de exacto. tribu. libr. 10. nu. 12. allegando glo. in l. nec magistratus. ff. de iudicijs. dicit, quod maiores dicuntur, qui habent merum, & mixtum imperium, minores autem, qui habent simplicem iurisdictionem. Sed dicit, quod Innocen. in cap. sedes. de rescrip. tenet, quod hoc relinquatur arbitrio iudicantis. ¶ Ego tamen teneo, quod in omnibus casibus supradictis, in quibus iudex durante officio potest conueniri, in eisdem potest agere, & conuenire, quia est eadem ratio, illico debet esse idem ius, & dispositio. c. translatio. de constituto. & c. si quis. prima. quæstio. 3. & in cap.

in.c. quo iure. 8. distinctio. l. si quis contra. ff. de appella. l. 2. C. de fideicommissi. & in.c. de illis. de sponsa. & in.c. propositum. de eo, qui duxit in matri. quam pol. per adulteri.

re. Et ratio istius tex. pot esse: quia qñ vnā cau fam, f vel vniuersitatē causarū certarū per legē Rex, vel Imperator cōmisit præfidi aliter habē ti iurisdictionē intelligitur eū facere ordinariū, nō autē delegatum. tenet Ang. per glo. ibi. in. l. diuinæ. C. ne liceat potētio & Ang. de A. retio, in. l. dato iudice. ff.

SUMMARIVM.

- 1 Assessorias iudex ordinarius qui procedit vt delegatus, habere non potest.
- 2 Quando causa, vel vniuersitas causarum committitur ordinario iurisdictionem habenti, intelligitur ordinario eum facere, & non delegatum, nisi esset commissio cum clausula summarie, vel sit appellatio remota commissa.
- 3 Si appellatur à sententia episcopi, quando est ordinarius, ad Metropolitanum appellatur, sed si est delegatus, appellatur ad papam.
- 4 Salaria an dentur ordinarijs, & delegatis.
- 5 Ordinarius procedens vt delegatus, non tenetur in modo procedendi statuta loci seruare.
- 6 Ordinarius dicitur delegatus, si in commissione est dictum, vel diminutum iurisdictioni ordinaria. Vel si in commissione est dictum, auctoritate nostra cognoscas, vel verba similia seu superior vtitur verbo preceptiuo.
- 7 Quando commissio fit sub nomine dignitatis, tunc censetur ordinarius, non delegatus.
- 8 Iurisdictione ordinaria quando alteratur in procedendo, delegata censetur.
- 9 Vt iudex delegatus procedens quis in causa cum non sit, si in illa habet ordinariam, valēt acta.
- 10 Iurisdictionem ordinariam, & delegatam habens, an potest procedere ex delegata, ommissa ordinaria.

Commissio. Idem tenet Io. de Nauazin. in sua Sylua nuptiali. lib. 5. fo. 229. colum. 4. vers. ampliatertio. vbi ait, qd etiam si ordinarius iudicaret in causa sibi à principe delegata, in qua tamen sine delegatione omnino habuisset iudicare, tales assessorias, vel sportulas capere non pot. & tenet in expresso Feli. in. c. de hoc. de simo. col. 2. vers. Itē facit notabile allegādo Ancha. in consil. 197. incipiente, Præmittēdū qd de iu

officiales conozcā por cōmissionē nra,

Si quis & à quo appellā. sit. de quo per Abbat. in. ca. licet. de officio ordina. quia tunc videtur exercitare eius iurisdictionē ordinariam, si illud qd mādāt, pertinebat ad eius iurisdictionē, non autē videtur eū facere delegatū, nisi mādaret illud fieri cū clausula, appellatione remota: quia tūc videtur alterare iurisdictionē ordinariam, & tūc cēsetur delegatus, & nō ordinarijs, sput tenet Vitalinus in tracta. clausularū in parte, clausula, appellatione remota. colū. 2. Et Paul. de Cast. in. l. & si prætor. ff. de offic. eius cui mā. est iuris. vbi dicit, qd si Rex nō mutat modū procedendi, cēsetur eius iurisdictione ordinaria exercitalle: secus si alterauit, puta si dicat, qd procedat summarie. & idem tenet Paul. de Cast. in. l. 1. §. opus nouū. ff. de no. ope. nūtia. & ibi Alexā. & Lanfranc. de Criā in repet. c. quoniā contra de proba. in princ. nu. 26. vbi ait, qd quādo clausula summarie apponitur in literis, & scribitur iudici ordinario, qui alias fuit iudex cōpetens in dicta causa, virtute talis clausulæ dicitur esse delegatus, quia alteratus est processus. secus est si princeps scriberet iudici ordinario, qd cognoscat de aliqua causa, in qua erat cōpetens sine clausula dicta, tunc nō efficitur delegatus. & allegat Lanfranc. Innoc. in. d. c. licet in corrigēdis. de offic. ordi. & docto. in. l. & quia. ff. de iurisd. om. iudi. & idem tenet Ias. in. l. 1. §. & post operis. ff. de no. ope. nūtia. nu. 2. & ibi Alex. per tex. in. c. licet vndiq. de offic. dele. & c. cū aliquibus. de rescrip. in. 6. quam decisionem dicit ibi Iaso. esse multū vtilē in practica. & dicit, quod tenet Bal. in additio. ad Spec. in tit. de legat. vlti. col. & Alex. in. l. more. ff. de iurif. om. iu. 5. colū. vbi reputat quotidianū, & sic, qd ista decisio est indifferēter approbata secundū Ias. vbi supra, & eā multū in practica obseruatur. secundum eū.

Et ex ea inferuntur magni effect: quia si à sentētia fēpi, qñ est ordinarijs, appellatur ad Metropolitanū, sed si esset delegatus Papæ, appellatur ad Papā. l. 1. §. 1. ff. quis & à quo appel. Et tē salaria nō dātur ordinarijs, f sed bñ delegatis. c. ab omni. de vit. & honest. cleri. & ibi doct. Et tē qñ ordinarijs pcedit vt delegatus, f nō tenetur in modo

in modo procedēdi seruare statuta illius loci, secundū Ang. in. l. ius autē ciuile. ff. de iusti. & iure. & Bal. in. d. ca. licet. in corrigēdis. Et idē tenet Ias. vbi supra. & in. l. 1. §. si quis simpliciter ff. de verbo. obligat. nu. 5. vbi dicit, qd supradicta est cōmunis opinio, quod salaria ordinarijs nō debeātur, licet Aretinus cōtra istā cōmunē doctrinam retorquet. text. in. d. c. cum aliquibus. sed nil facit secundū eundem Ias. quia ibi potestas ordinaria illius, ad quē scribit Papa, non alterat illam iurisdictionē ordinariam in aliqua forma, sed eam prorogat ad personam inhabilē quā alias non posset ordinarius instituere. De quo per Feli. in. cap. cum ex officij. de præscriptio. col. 10. versicu. nihilominus. vbi dicit quodque, quod ista est communis opinio. & idem tenet Iaso. dicendo eam esse communem in. d. l. 1. §. & post operis. ff. de noui operis nuntia. licet dicat, quod putat eam non esse veram, per rationes, & iura. vt ibi per eum. Attamen in fine illius quæstionis cogitandum relinquit, quianō reperit aliquem contradicentem, & dicta decisio est approbata per omnes secundū eundē ibi. Quam amplia, qd non solum ordinarijs dicitur delegatus, si in commissione est dictū, qd procedat summarie, verumetiam si aliquid est additum, vel diminutum iurisdictioni ordinariæ. vt tenet Alex. in. d. l. 1. §. si quis simpliciter. ff. de verbo. oblig. nu. 11. vbi quoq; dicit qd idem est si in commissione sit dictum auctoritate nostra cognoscas, vel similia verba. per text. in. d. c. cū aliquibus. Et idem dicit, quod est vbicumque superior in commissione vtitur verbo preceptiuo. vt glo. ibi in. d. c. cū aliquibus. in verb. concedimus facultatem. Et tamen supradicta limitantur notabiliter, nisi fiat f delegatio sub nomine dignitatis, quia tunc censetur ordinarijs & non delegatus. vt tenet Ias. in. d. l. ius autē ciuile. ff. de iusti. & iure. num. 4. allegando Bal. in. c. is quibus de offic. ordi. & in. l. præcipimus. C. de appella. in princip. vbi Bal. dicit, qd si commissio fiat sedi, & nō personis, dicuntur ordinarijs. quod est notandū secundū Ias. vbi supra, vbi quoq; in nu. 7. & 8. limitat alijs modis, putā quādo talia verba ponūtur in principali dispositione rescripti. vt quia dicitur auctoritate nostra cognoscas, de causa quæ vertitur inter tales, secus si apponatur in confirmatione, seu in executione dispositionis, putā si committeretur iurisdictione ordinaria in certo loco, & postea in fine rescripti diceretur, quod quicquid eius auctoritate fecerit princeps, habebit ratū: quia regula est, qd clausula apposita in executiuis non immutat naturam principalis actus. tex. est nō

tabil. in Cle. r. de præben. quam Abb. ibi exclamat. & dicit se nec scire alibi. & ita limitat Cardin. & Imol. in. c. quoniam. Abb. de offic. deleg. vlti. colū. quod sequitur & cōmend. Alex. in. d. l. more. 5. colū. & vid. Abb. in. c. cum in nostris de cōcess. præben. vlti. colū. Quodq; limitatur, quādo solum alteratur iurisdictione ordinaria in procedendo, quod erit delegatus quātū ad procedendum, sed ordinarijs in sententiando. tenet Ioan. Butri. in. l. qui procuratorem dat. ff. de procurato. in princ. & ideo si datur liberum arbitrium potestati in inquirendo, & cognoscendo, non intelligitur dari in decidendo. & istam opinio. tenet Ias. in. d. l. ius autē ciuile. num. 8. licet aliqua adducat in contrarium, cum qua dicit, quod tenet Bal. in. d. l. qui procuratorem dat. vlti. colum. in prin. Et not. supradicta, quia quotidie eueniunt in practica, & alias limitationes ponit Ias. in. d. l. ius autē ciuile: quas per te vide. Vnum tamen nota in materia dicta, quod si aliquis processit in f causa tanquam iudex delegatus, cum non sit, si tamē habebat in illa causa iurisdictionem ordinariam, valent acta licet in illa processerit vt delegatus. tenet Paulus de Castro in. l. habebat. in fine. ff. de instituto. Et idem tenet Angel. in. l. 2. §. conuenire. ff. de iudic. vbi dicit, quod putans se habere iurisdictionem ex vno capite, & eam non habet, sed habet ex alio, si procedit ex capite in competenti, nō vitatur processus. quod dicit esse verum, quando litigantes procedunt ex capite competenti. Secus si procederent ex capite incompetenti, ita, quod errarēt simul litigantes, & iudex. text. in. l. sed si in seruū. §. si quis iudex. ff. de arbitris. Vide Bal. in. l. cum qui. ff. de iur. om. iudi. in fine. vbi indistinctē tenet, qd si delegatio est nulla, sed si delegatus alias habet iurisdictionem illius causæ tenet processus per glo. quam dicit non esse alibi in. l. vnica. C. qui pro sua iurisdictione. Adde quoque, quod si aliquis habet ordinariam, & delegatam iurisdictionem, quod si ordinarijs vult, potest procedere ex delegata, ommissa ordinaria. vt per Innocentium, & omnes alios in dicto capitulo. cum ex officij. subdentes, quod potest procedere ex vtraque. quod est bene notandum secundū Imolam in capitu. nisi essent. de præben. prima columna, & Felinus in dicto capitulo. ex officij. columna vndecima, versic. secunda conclusio. sed si simpliciter procedat, videtur procedere principaliter ex delegata. secundū Abbatem, ibi. post Butricam. per tertiam. ff. de mili. testamen. vbi miles testando videtur in dubio elegisse viam efficaciorē, & procedit hoc in dubio secundū Felinum, ibi co-

ibi colum. 15. versic. sexta conclusio. quando in sententia est clausula omni meliori modo, quod possam: & sequitur Io. Andr. & Domin. in cap. si postquam. de electio. in sexto. in secunda col. Quod amplia secundum Felinum, vbi supra, colum. 16. etiam si iudex expressit ordinariam potestatem. & Abbas ibi. quia sepe exprimitur causa demonstrandi personam. vt per ipsum. Amplia, & secundo secundum eundem nedum si habet delegatam & ordinariam, sed etiam si habet solam delegatam alterantem, seu reuocantem ordinariam. vt ibi per Abbatem & latissime per Felinum: quem vide.

SUMMARY M.

- 1. Iudices salariati de publico, vel literati nil debent recipere providendo processum, alias puniuntur, quia priuatur officio, & cum quadruplo restituunt recepta.
- 2. Priuationis poena non debet poni, nisi in casibus à iure expressis.
- 3. Casus, in quibus quis priuatur officio.

Ley. d. Quæ est lex. 16. tit. 15. l. b. 2. in ordi. Regali. Similis in l. 13. tit. 16. eo. lib. 1. in dictis ordinatio. vbi iudices si providendo processu nil debent recipere, si sunt literati, vel salariati de publico, alias puniuntur in amissione officij, & illud quod receperunt per se, vel per interpositam personam restituunt cum quadruplo. Et hic est casus, in quo quis probatur officio. Et iudex syndicus, vel alius iudex non debet quem priuare officio, nisi in casibus expressis à iure: quia regulariter non potest poni poena priuationis à iudice, nisi expressè reperiatur imposita à iure. ista est glo. singula. in c. fi. de iure patrona. quam ibi Abb. dicit esse singula. & tenet Andr. Siculus Barb. in ca. 1. de offi. delega. 16. col. vbi allegat aliam similem in c. cum vos. de offi. ordin. & tex. in authen. de non eligendo. seculo nuber. §. cum igitur. versic. nec est lex. col. la. 1. quem tex. magnificauit Bald. in authen. ex testamento. C. de lecusis rupt. col. fi. nu. 5. ver. modo iuxta prædicta. & tenet singulariter Alex. in l. etiã. §. licet in dotalibus. ff. sola. matrimonio. col. 2. nu. 7. & dicit, quod est similis glo. in summa. 15. q. 8. & tenet hoc Alex. ibi. sequendo Imol. contra Bal. ibi. qui tenuit contrarium, non faciendõ mentionem de tex. in d. §. cum igitur. dicens, quod inductio Bal. est multum a remotis, vt po-

fui in. c. 1. supra eodem in glo. *ven bien del.* versic. sed potest remoueri. & istammet opinionem, quod poena priuationis non imponatur nisi inueniatur expressa in iure. tenet Io. de Ana. in cap. 1. de maledi. 1. col. Et las. in l. illam. C. de colla. col. 3. nu. 12. & idem tenet Iaso. in l. 1. nu. 12. & in l. si quis maior. nu. 8. C. de trãfact. & glo. in c. cum nos.

so la pena de la ley
Ni reciba el ni sus
oficiales cõpromis

de offi. ordina. & Andre. Siculus. consi. 51. in primo volu. consi. col. 23. & est tex. in lat. si quis. §. diuus. ff. de religio. & sumpti fune. in verbo, poenam autem instituta. Alios quinq; casus, in quibus quis potest remoueri, & priuari ab officio ponuntur. & Amode. Iusti. in dict. tracta. syndica. in parte, olim potestatem dictæ ciuitatis. Et primus est, si commisit furtum, vel barateriam. vt in l. iubemus. C. ad l. Iulia. repet. ibi. administrante eo. & notatur in l. 2. in prin. ff. de iniur. vocan. & in l. fina. ff. ad l. Iuli. repet. & ita dicit fuisse obseruatum de facto in ciuitate Castellæ in collateralibus Ioan de Firmio tunc potestatis qui per pecuniam, & barateriam, promiserat absoluere dominum Franciscum de Cannalibus, & etiam Florentiæ dicit Amode. Iusti. quod fuit obseruatum contra dominum Franciscum de Taliato tunc capitaneum pro barateria facta cum Hebrais, qui durante officio fuerunt capti, torfi, & in carceribus mancipati, & puniti. Et tenet Ioan. de Plat. in l. iudice. C. de dignita. lib. 12. dicendo, quod officiales in officio committentes furta, & baraterias, possunt officio & dignitate priuari, & de gradari, & quoque priuatur salario. per Bart. in l. 2. ff. de infami. & in tex. in l. iudices. C. de anno. & tribu. lib. 10. Secundus casus est, propter aduersam, & longam corporis infirmitatem. Tertius casus, propter nimiam negligentiam. l. si quos iudices. C. de offi. præfeti orien. circa quod vide quæ posui in dict. cap. 1. in glo. *ven bien del.* versic. sed potest remoueri. vide Pla. in l. quicunq;. C. de diuersis officijs apparit. lib. 12. vbi idem tenet, quod etiam propter culpam, & negligentiam ita potest condemnari officialis, & ab officio remoueri, sicut propter fraudem, & dolum, & priuatur salario. Quartus, si videat aliquos rixantes, & se non interposuit, quia debet ab officio remoueri. tenet Cyn. in l. si seruus. C. de noxalibus. Et Bal. in l. 1. §. quies, in fin. ff. de offic. præfeti. vrb. & in l. nullus. C. de summa. & fide. Quintus, propter nimiam seuitiam. l. 1. ff. de hiis qui sunt sui vel alie. iur. & vi. Bar. & notat Ang. in addi.

in additio. quas facit in tracta. Bal. in l. obserua. re. §. proficiici. q. 44. ff. de offic. procon. & lega. Et vide tex. in l. vniuersi. C. vbi caus. fiscal. vel diui. vbi tenet, quod si præses in officijs vel in dignitatibus subditos vexat iniuriis, vel contumelijs, quæ affuit, quod est mortis poena plectendus. quæ commen. Montal. in l. 1. titu. 4. libr. 1. fori. in gl. magna. nu. 4. col. sed tu vid. Parid. de Puteo. in tracta. synd. in parte syndicanter officiales qui violetas. fol. 35. nu. 2. vbi dicit, quod imortalis iudex debet remoueri ab officio, & tenetur actione iniuriarum. & additio. Bart. in l. diem functo. ff. de offi. allefso. in nu. 4. & facit. l. partit. titu. 4. par. 3. l. 3. ibi, *que sean de buena palabra.* & est lex. de iure regni Neapolita. libr. 3. titu. 41. l. 1. §. si aliter ipsos afflixerint. Et rex. in l. 16. titu. 9. part. 7. & ideo si iudex infra tempus appellandi, vel post appellationem mittit executionem sententiam in reum debet priuari officio: quia est seuerus ultra poenam pecuniariam quam debet imponi. Sextus est, si non tenet integram familiam pro qua recepit stipendium. l. 1. & 3. in §. columna. & in l. in nomine domini. C. de officio præfeti. præto. Affri. Alium casum vide infra in capi. 4. qui est, quando iudex non punit concubinas clericorum in marca argentea, & in exilium anni. Alium in iudice salariato, qui percipit allefforias. vt in l. 15. titu. 15. lib. 2. ordinamen. regali. & in l. 13. titu. 15. eodem libro. Alium vide in iudice, qui perciperet expensas, seu iura si ex diuisionibus bonorum, vt in pragmaticis *de la rãzel.* Sed ibi non dicitur quod priuatur officio sed illud quod percipit ultra sibi debitum soluatur cum septenis: alius est quando iudex sine præcepto regis concedit hospicia, vt dixi supra in c. 8. in g. dineros. nu. 5. & an tabellio priuatur officio propter adulterium, vel homicidium: vt Bal. in l. quod ait prætor. §. miles. ff. de hiis qui notant. infami.*

SUMMARY M.

- 1. Arbitrator, vel arbitrator, non potest esse iudex. Vide hic late.
- 2. Per conventionem possunt partes se obligare ad standum sententia iudicis.
- 3. Compromissum in iudice valet, quando iudex est incompetens.
- 4. Iudex iudicando vt arbitrator, facit litem suam.

Compromissos. e Similiter in l. Sed & si seruum. §. Si quis iudex. ff. de arbitris. vbi in iudicem ordinarium illius loci non potest compromitti, etiã eo iubente. Et ratio potest esse, propter dignitatem, quæ debet augeri, vt litas, & honor vt in l. Si longius. §. si. ff. de iudi. Sed si iudex ordinarius, quæ est magna dignitas, cognosceret vt arbiter, esset descendere, & non ascendere, & deduceret in vilipendium dignitatem suam. Et quia iudex debet iudicare secundum iura iusta, & si assumeretur in arbitrum, ab eius sententia non posset appellari, quia eius sententia est statim, siue æque, siue iniuste, & quia quoties adest remedium ordinarium non est recurrendum ad extraordinarium. Et quia arbiter, qui recepit compromissum in se, debet cogi pronuntiare per iudicem. vt in l. 3. §. Tamen si. ff. de arbitris. vnde si ipse iudex ordinarius efficeretur arbiter, quis posset ipsum compellere. Et quia cum iudex efficitur arbiter, cognoscit de iure, & seruat solennitates iuris, sicut si procederet tanquam iudex: vnde si omissa via iudicis procederet tanquam arbiter, videretur contemnere iurisdictionem suam. Has rationes ponit Lanfran. de Oria. in tracta. de arbitris. in parte hæcten. col. 4. versic. 3. quæro vtrum iudex ordinarius. Glo. tamẽ in c. cum tempore. de arbitris tenet contrarium. & Abb. ibi. nu. 5. tenet concludendo quod tam de iure Canonico, quã de civili potest in ordinarium compromitti, tamẽ ordinarius non potest iubere, vt in se compromittatur. & in hoc casu intelligit. d. l. Sed & si seruus. §. Si quis iudex qui contrarium tenet. & idem tenet glo. in c. infames. 3. q. 7. in verbo iudex. vbi est tex. similis. d. §. Si quis iudex, vbi quoque glo. dicit quod credit, quod ordinarius possit esse arbiter. vt in c. à iudicibus. 2. q. 6. quia nunquam precie inuenitur, quod ordinarius non posset esse arbiter, sed vbiq; dicitur, quod non potest cogere partes, vt in se compromittant: vnde secundum d. gl. licet compromittitur in eum, volentibus partibus. vt in l. 4. ff. de tuto. & cura. & illa gl. est plenior, ponens rationem quare ordinarius prohibetur esse arbiter. Sed secundum Abb. in d. c. cum tempore concludendo opiniones legistarum, & canonistarum sunt tres opiniones in hoc. Prima, vt non sit differentia interius civile, & canonicum: sed vtroque iure potest ordinarius in se recipere compromitti.

promissum, dūmodo in eū partes sponte cōpromittant. vt tenet gl. in d. c. infames. & est quasi communis opi. canonistarū. secūdū eūdē Abb. Secunda op. est, vt aliud sit de iure ciuili, aliud de iure canonico. & hāc tenuit Bar. in d. §. Si quis iudex. Tertia opi. est, q̄ tanquā in arbitriū nō potest cōpromitti in ordinariū, nec de iure canonico, nec ciuili, sed tanquā in arbitrorē sit. & hanc opi. fuit sequutus Hostien. & tenet gl. in d. §. Si quis iudex. & ibi Bar. & hāc opi. vt in ordinariū tanquam arbitrorē potest cōpromitti, est verissimā, & coiter approbata, secūdū Abb. in d. c. cum tēpore. nu. 5. & dicit probari in authē. Si verō contigerit. C. de iudi. & idē tenet Ias. ibi. nu. 10. & Pau. de Castr. in l. i. ff. de iudicijs. nu. ii. & Abb. in c. quinquauallis. de iur. iuran. nu. 14. & Abb. & ibi additio. in c. literas de præsumptio. & Ang. consil. 218. i. col. & quoq; dicit eam coēm opi. Præpositus in c. infames 3. q. 7. Et de iure canonico non est dubiū. vt in c. causam. de electio. & idē in delegato. vt in c. nisi essent. de præben. & de iure canonico etiā tanquā in arbitriū potest cōpromitti, licet de iure ciuili sit dubitabile. vt Abb. vbi supra. & idē tenet Pau. de Castro. in d. l. i. ff. de iud. nu. 14. & tex. & ibi Innoc. & Abb. in c. ex parte. de arbitris. & q̄ de iure canonico pōt cōpromitti in iudicē vt in arbitriū, est coīs opi. vt tenet Alex. in l. & post operis. ff. de noui. ope. nuntia. nu. 5. & dicit q̄ facit. c. literas. de præsumptio. vbi clarē probatur q̄ in iudicem delegatū potest cōpromitti, vt in arbitriū, nec videtur aliter dici in ordinario, & istā coēm opi. sequitur Ant. & Imol. in d. c. quinquauallis. Et licet ista sit coīs opi. q̄ de iure canonico potest cōpromitti in iudicem secus est de iure ciuili, seu regio: quia de iure regio, iudex ordinarius nō solum nō pōt esse arbiter, verū etiā nō pōt assumi in arbitrorē. n. per tex. istū, in quantum dicit, *no resciba compromissos de los pleytos. q̄ verbū ad vtrunq; adaptatur, arbitriū, & ad arbitrorē, prout sentit Inno. in c. quinquauallis. de iur. iur. nu. 5. vers. sed quid dices si cōpromissum factū est & Bal. in additio. ad Spec. in tit. de arbitris. colū. 4. vers. an arbitramentū finiatur. vbi tenet, q̄ cōpromissum q̄ sit super lite, est verū cōpromissum, etiā si fiat in arbitrorē. Secus est si super alia re fiat, quia tunc cōpromissum in arbitrorē nō dicitur cōpromissum, sed quoddā pactū, quod dicit q̄ facit ad statutū Perusij, quō cauetur, q̄ nō valet cōpromissum in præsentē. Et facit, quia verbū, cōpromissum, simpliciter factū, intelligitur tāquā in arbitrorē. Io. And. Abb. & Hostien. in c. veniēs. de iur. iur. Sed gl. tenet cōtrariū in l. i. ff. de iu-*

di. & Alex. in d. l. i. §. & post operis. nu. 4. vbi dicit, q̄ in dubio quādo cōpromittitur in aliquē, simpliciter intelligitur cōpromissum, vt in arbitriū, nō in arbitrorē. vt dicit tenere Specu. in titulo de arbi. §. si. vers. quid si simpliciter. vt refert, & sequitur Imo. ibi. sed secūdum Alexan. Specul. ibi nō bene probat, quia pro hoc allegat. l. hāc veditio. in prin. ff. de cōtrahē. emptio. & l. si in lege. in principio. ff. loca. que iura non faciūt. Sed dicit, q̄ Anto. de Butri. in dict. ca. quinquauallis. hoc expresse tenet. & ibi sequitur Imo. 2. charta. vbi dicit, q̄ si cōpromissum est super lite, simpliciter intelligitur esse cōpromissum in illū vt in arbitriū. per l. 3. §. i. ff. de arbi. secus dicit ibi Imol. si super cōtractu perficiēdo cōpromittatur in aliquē, quia tunc intelligitur vt in arbitrorē factū cōpromissum. per dicta. l. si. de cōtrahē. emptio. Et Hostien. dicit in simili. vt si aliqui cōueniēt parere mādato alicuius seu mādato faciēdo per talē, nō autē incōueniēdo dixerūt se parituros sentētia talis videntur illū elegisse in arbitrorē. qd̄ dicit esse notādū. Et sic secūdū Alex. vbi supra. num. 5. debet intelligi, q̄ potius sit cōpromissum in arbitrum, quā in arbitrorē, quando illa cōmissio in dubio nō potuit fieri in eū tāquā in arbitrorē ita vt actus potius valeat, quā pereat. argu. in l. quotiēs in stipula. ff. de verb. obligatio. c. Abb. de verb. signifi. Et ita dicit q̄ voluit Imol. in d. §. & post operis. & in c. i. de litis contesta. Et sic reassumēdo omnia dicta Alex. dicit, qd̄ talis iudex ordinarius, quādo super lite, in eū cōpromittitur, nō pōt acceptare cōpromissum, modo vt in arbitrorē. per supra dicta. Sed qn̄ non cōpromittitur super lite, sed super alia re, pōt esse arbiter. qd̄ ego nō credo, Imo q̄ nō pōt esse arbiter, nec arbitror, nec talē cōpromissum in se recipere: quia fortē pōt lis oriri, & iudex in ea pōt esse. vt dicit tex. hic, *ni de los que pudiere conocer.* Tū bene pōt partes reducere ad concordia in ciuilibus, & ad istā cōcordia monere, non tamē cogere ad eā faciēdā, vt est cōmunis cōclusio secūdum Alexan. in d. §. & post operis. nu. 7. de quo ibi per eū regula cum limitationibus. & dixi supra in c. 6. in gl. pobres. nu. 25. Et sic hodie per istū tex. est approbata opinio Petri. & Cy. in l. si quis ex cōsensu. C. de episco. audienti. vbi tenet, q̄ de iure ciuili nō pōt cōpromitti in iudicē tāquā in arbitrorē: quia nō est dare, secūdum eos, rationē differētiz, quare magis in arbitrorē quā in arbitriū, licet secūdū Alex. cōmuniter reprehēdatur. in nu. 6. quia sua cōmunis opinio, & reprehēlio hodie per istū tex. non debet

debet teneri, sed est tenendū dictū Cy. & Petri. Tamen licet de iure regio non possit cōpromitti in iudicem tāquā in arbitriū, vel arbitratorē, possunt partes per conuentionem se obligare ad stādū sentētia iudicis, quæ obligatio habet vim renunciationis appellationis. vt in l. tale pactū. §. qui prouocauit. ff. de pactis. l. fin. C. de tēpore. appella. & in l. si cōuenit. ff. de re iudica. secūdū Alex. in d. l. i. §. & post operis. nu. 6. Et quoq; iste tex. fallit, quādo iudex esset incōpetens ex parte actoris, quia tunc valet in eū cōpromissum. secus si esset incōpetens ex parte rei conuenti, quia tunc non valeret, quā nō potest cōpromitti gl. est singul. in. §. si verō contigerit in authen. vt differentes iudices. colla. 9. in verbo, conuentū, in fin. approbādo opinionem vulga, magnificabit eā. Anto. Frācisus in additio. ad Abb. in dicto. c. cum tempore. de arbitris. in additione fina. in fine. Tamen si iudex iudicauit vt arbiter, facit litem suam propter dolum, vel latam culpam. prout tenet Bal. in capi. licet. de præsumptio. nu. 8.

SVM MARIVM.

- 1 *Arbiter potest esse iudex in causa, in qua non habet iurisdictionem.*
- 2 *Arbiter potest esse iudex ordinarius inter nō subditos.*
- 3 *Arbiter potest esse iudex maleficiorum in causis ciuilibus.*
- 4 *Arbiter potest esse iudex a quo in causa, in qua pronunciauit, si appellationem detulit.*
- 5 *Arbiter effectus iudex ordinarius, an expiret compromissum in eum factum antea quam esset iudex.*
- 6 *Si arbiter alicuius cause fuit effectus iudex ordinarius, & antea quam esset lata sententia desinit esse iudex, quia finitum fuit suum officium, an poterit esse arbiter, & proferre sententiam vigore dicti compromissi. & an si partes compromisserunt in iudicem delegatum, videantur renuntiare rescripto compromissum factum in minorem non valet, etiam si antequam sit lata sententia superueniat maior etas. in eod. num. 6.**
- 7 *Arbiter potest habere salarium a partibus.*

Que pudiere cōocer.

Nota tex. arg. a cōtrario sensu, q̄ iudex in causa in qua non habet iurisdictionē, pōt esse arbiter & eū cōpromitti. facit tex. in l. 3. in fin. ff. de arbitris. & tenet Bal. in additio. ad Spec. colū. de arbi. colū. 4. vers. ordinarius causa. & tenet Alex. in dicta. l. i. §. & post operis. ff. de noui operis nuntia. num. 2. allegando gl. in l. 2. ff. de iudicijs. & dicit probari in l. si quis in consensu. cum gl. C. de episcop. audien. & ibi notant docto. & idem tenet Lanfrā. de Oriā. in tractatu de arbit. in parte, haētenus ostēsum est. col. 3. in prin. Quoq; potest esse arbiter iudex ordinarius, quādo non subditi in eum faciunt compromissum, quia tunc cessat ratio prohibitionis. tenet Paulus de Castro. in dict. l. qui ex consensu. num. 3. quando non sunt subditi ratione diocesis, vel ratione personarum, licet ratione causarū specialium sint subditi, isti bene possunt compromittere in eum secūdum Paul. ibi. Idem dico in iudice maleficiorum, qui solum cognoscit de causis criminalibus, & de causis nūmarijs, & sic ciuilibus non cognoscet. vt in l. sole mus. §. latrunculator. ff. de iudici. quia iste in causis ciuilibus bene assumi potest in arbitriū, quia tūc iurisdictione nō abutitur. tenet singulariter Ange. in consil. 218. prima col. vers. videamus. quod nota. Idē est in iudice a quo, q̄ quia in causa, in qua pronunciauit, & detulit, potest in eum cōpromitti. tenet Guille. de Cur. & nouissimū in d. l. sed si feruum. §. si quis iudex. ff. de arbi. & tenet Anto. Francisc. in additio. ad Abb. in dict. c. cum tempore. de arbi. in additione si. & idem tenet Lanfran. de Oriano in dicto tract. de arbi. in parte, haētenus ostēsum. in prin. 3. col. vbi dicit, q̄ & similiter iudex a quo appellatur, pōt esse arbiter. per d. Guille. i. d. §. si quis iudex. Vbi dicit Lanfran. sequentem quæstionem ponit. Mihi fuit cōmissa quæstio tanquā in arbitro, & anteaquā esset finita dicta causa, effectus sum iudex ordinarius: illius causa, an expiret compromissum? Quam quæstionem dicit, q̄ nemo tangit, & videtur esse decisa per l. cæcus. ff. de iudi. eam sic inducendo. dicit enim tex. q̄ cæcus officio iudicandi fungi potest, tamen dicit ibi glo. quando fuit adeptus officium, cum nō erat cæcus, sed postea superuenit cæcitas: quasi velit q̄ si ab initio fuisset cæcus, non potuisset esse iudex.

dex. Idē sic in proposito, q̄ sicut cæcitas superueniens non impedit iudicium, licet si ab initio fuisset, impedisset: eodem modo si superuenit iurisdictio ordinaria, non impediuit, & sic q̄ potero esse arbiter. Sed dictus Lanfran. de Orisputat compromissum expirare, & hoc, quia res peruenit ad casum à quo incipere non potest, & ideo actus vitatur, vt in l. pro parte. ff. de seruituti. & in l. pluribus. §. planè. ff. de verbo. oblig. & ibi per Bar. & Guiller. de Cun. in l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Itē quia in isto casu militant omnes rationes ppter quas impeditur ordinarius esse arbiter. ¶ In simili ponit aliam quæstionem non tactam per doctores quā de facto dicit vidisse. Quidā erat ꝑ vicarius, & sic iudex ordinarius, fuit sibi commissā causa, quæ spectabat ad officium ordinarij tāquam arbitro, & antea quam esset lata sentētia, desinit esse vicarius, quia finitum fuit officium suū. an talis poterit esse arbiter, & poterit proferri sententiam vigore dicti compromissi? Dicit q̄ in hoc casu videtur expressus in. d. l. sed & si feruum. iuncta gl. in verbo, consentientibus. q̄ cōpromissum non valeat, * adde in proposito, q̄ si partes compromisserunt in iudicem delegatum an videatur renuntiare rescripto, dic quod non, imo ex vtraque autoritate intelligitur procedere. Tenet Bald. in cap. i. §. inter partes: deleg. Corr. addi. in vñ. feudo. num. ii. per tex. singul. in. c. nisi essent de præbēdis. * faciūt etiam nota per Speculum. in simili. in titu. de arbi. §. possum. versi. quid si pendente. vbi determinat cōpromissum factum in minorem non valere, etiā si antea quā sit lata sentētia superuenierit maior ætas, & pro hoc facit ratio talis: quia lex resistit initio, quia prohibet compromitti in ordinariū vt in dict. §. si quis iudex. & ibi lex resistit initio quicquid exinde fit est nullum. vt in dicta. l. si minor. ff. de serui. exportan. & corrupto principi. necesse est & sequelam corrumpi. argument. in. l. finali. C. de naturalibus liber. & bene facit textu. in capitulo. veniens, de presbytero non baptizato. ¶ Dic tamen ꝑ quod licet iudex si est arbiter, non potest habere salarium, vt hic. secus est in alio arbitro, quia potest habere salarium à partibus. tenet Bart. in l. finali. C. de principi. agenti in reb. lib. 12. in fine. * Et Henric. in. c. cum ab omni de vit. & honesta. cleric. in fin. & Peregr. in parte iudex. q. 5. in. gl. recipiet: maxime vt inquit Henric. ibi. quādo ppter causā p̄ficiscūtur, vel à suis pprijs negotijs distrahūtur, vel vbi sunt tales, q̄ de laborib⁹ suis viuūt, aliās officiū suū esset eis dānosum: qđ esset nō debet

a Ni consentiran. ^a Vide quæ late dixi supra in ca. i. in glo. Ni consentira lleuar.

S V M M A R I V M.

- 1 Quas expensas & iura debet algazelli habere pro executionibus. Et si debent eas habere à creditoribus, vel à debitoribus.
- 2 Si debitor soluit anteaquam executio fiat in suis bonis, non soluet decimam executori, licet executor habeat mandatum ad executionem faciendam.
- 3 Executor an faciat litem suam, & teneatur ad interesse si non exequitur. An teneatur executor de euictione, si executor vendidit, & recepit pretium, emptor est liberatus.

b Derechos. ^b Quæ iura sunt decimæ pars executionis, ꝑ quā capit algazellus ex bonis debitoris pro dicta entrega, vel executione. Et minus capit, si est consuetudo ciuitatis, vel villæ minus capiendi. Exceptis algazellis curiæ, quia isti capiunt decimam debiti principalis, & sic vtitur in curia. vt in l. 3. tit. 13. li. 5. in ord. regal. vbi quoq; cauetur, quod isti algazelli curiæ non debent percipere deciman, nec alias expensas pro executione poenarum, quæ fiunt pro obligationibus defaforatis, & pro executionibus, quæ fiunt ratione gabelarum, & iurium regaliū, percipiant quod est cōsuetum, & non plus. Circa quod vi. l. 13. in quarto gabella. vbi ponitur quid debent percipere pro istis executionibus gabellarum & iurium regaliū. & tex. in. l. 21. titu. 14. lib. 2. in ordi. rega. ¶ Quam decimam, seu iura debet recipere algazellus, seu executor à debitore, vt in d. l. 3. ordi. ¶ Sed si creditor executionem petit in debite talis creditor tenetur soluere decimam. vt in. d. l. 21. in ordi. rega. in fine. & si debitor solutionem probat totius debiti, vel partis eius, creditor tenetur soluere executori, vel algazello exequenti ius, quod ei pertinet pro integra executione, vel pro parte eius, de quo solutio ꝑ batur debitor autem soluet respectu eius. quod non probauit. tex. in. l. 22. eod. tit. 14. lib. 2. in ordi. regali. & tex. in. l. 5. titu. 13. lib. 5. in ordi. regali. & latius in. l. 1. eiusdem tit. & libri: quam vide. * Et vi. quæ dixi. infra. in glo. ꝑ consento. in additione, & quod ibi dixi in hoc puncto tenet. * Et hoc propter suum dolum: & quia ista decima debita

debita executori solui debet de lite, & inspicitur quod petitur, non quod debetur. tenet noster Monta. in. l. 4. ti. 20. lib. 3. for. ll. in gl. si. allegando Bart. in. l. ff. de iurif. omni. iud. ¶ Circa quod aliqui dubitatur. Algazellus habet mandatum à iudice exequedi, & antea quā fiat executio, ꝑ vel dum est in actus facie di pars soluit debita, pro quo vult fieri executio, an euittatur executio? Dic q̄ sic euittatur, & pars nō debet soluere decimam executori, quia reus potest offerre solutionem, & per hoc executionem impedire. vt in. l. si fideiussor. ff. de doli exceptio. Ad quod facit. l. si reus paratus. ff. de procura. & tenet ad literam Petrus de Ferrara. in formalibelli executionis sententiæ. in principi. nu. 4. & ita practicitur, & est textus. §. fina. qui incipit, superest. instit. de perpetuis & tempora, actio. * adde, q̄ debet illico soluere, dum executor vult executionem facere, & debet habere pecuniā in manibus: quia aliter non dicitur soluere paratus: vt in. l. itē. §. paratus. ff. quibus modis. pigno. vel hypoth. & Bar. in. l. prætor. §. si quis paratus. ff. de noui. op. nuntia. gl. in. l. si residuum. C. de distract. pigno. Alexan. in consi. 107. vol. 4. Tamen dic, q̄ licet pecuniā non esset præsens, dicitur solutioni parata, si debitor eam habet in marsupio, vel in capsa: & sic executor debet expectare vt debitor ab ea extrahat, vel sibi soluat: tenet Bar. in. l. singularia. ff. si cert. peta. num. 5. & non sufficit eam consignare, seu depositare: quia in pecuniā condemnati apud alium depositata, vel ad alium vsum destinata capitur in causa iudicati, & in ea fit executio, etiam si fuerit minoris, & sine decreto iudicis. text. est, & ibi Iaso. num. 1. in. l. a diuo pio. §. si quoque. ff. de re. iudi. & quia non dicitur soluere qui deponit. Bar. in. d. litem. §. qui paratus. numer. 3. versi. & an ratione, & q̄ in pecuniā potest fieri executio: tenet Bar. in. l. is qui reipublicæ. ff. ex quibus caus. maio. quasi in fin. & in personam debitoris, & in nomen debitoris, & intenuam bonorum, vt

Prætorum. Caput. X.

Quosi, que nolleue, ni cōsuetā lleuar a sus officiales derechos de executiones por ningūos contractos ni obligationes, ni sententia de que se pi-

ibi & Ias. in consi. 156. vol. 1. nu. 9. * Quoq; adde q̄ executor negligens tenetur ad interesse. vid. tex. in. l. 4. ti. 20. §. si executor. ff. de nego. gestis. & ibi Pau. de Cast. & idem Paul. in. l. sancimus. C. de iudi. num. 9. & ibi Bal. i. col. 4. notabil. & quæ notantur in. l. 2. C. de spor. & Hyppoly. de Mar. in sua pract. crim. §. superest. nu. 19. & Pau. de Cast. in. l. 1. §. si terogauero. ff. de positi. nu. 2. & Ale. in additio. ad Bar. in. l. misi opinatores. C. de exacto. tribu. li. 10. vbi tenet, q̄ ille qui tenetur facere executionem infra certum tēpus, si nō facit cogitur de suo soluere. & ibi Plat. nu. 6. & etiā si male exequatur. vt Hyp. vbi supra. * Et adde q̄ officialis requisitus reum capere nō lens, tenet ad litis æstimationem, si recedat reus. tex. in. l. 2. titu. 3. lib. 2. fori. ll. & Perēgn. in parte actor. q. 4. in. gl. cautionem, in fine. * ¶ Tamen executor vendēs ratione officij, non tenetur de euictione. vt in. l. si pignora. ff. de euictio. & in l. qui erat. ff. famil. ercisc. & Mon. in. l. 11. tit. 5. lib. 3. foro. ll. ¶ Sed si excedit fines mandati in exequendo, & accipiat pignora vltra modum debiti, tenetur, & debet puniri. tenet Plat. in. l. contra. C. de exequo. & exacto. libr. 12. & Guido papa decisio. 293. ¶ Adde quoq; q̄ si iudex deputauit executorem ad exequendum, & videntur, & pretium recipiendum, & executor vēdidit, & pretium recepit, sed in suam vtilitatem conuertit, emptor rei est liberatus, & ipse executor tenetur: quia emptor autem ei legitime soluit, parendo mādatis iudicis. tenet Bald. in. l. ait prætor. §. si executor. ff. de nego. gestis. in fine argu. text. in. l. si stipulatus. §. si autem. ff. de soluti. fo. ll. li. 3. & tex. expressus in. l. ait prætor.

S V M M A R I V M.

- 1 Instrumentū de iure regni habet executionē paratā ad petitionē creditoris. sec⁹ eo volente, vel cōdenationē petente, scilicet, cōtra personas obligatas, secus contra tertium possessorem. nu. sequen.
- 2 Confessio in instrumento guarentitio dicitur confessio iudicialis.
- 3 Sententia an habeat executionem paratam.
- 4 Depositi instrumentum, an habeat executionem paratam. & quid de secreto.
- 5 Exceptio non numerata pecunie, an potest opponi contra depositum.

- 6 Compensatio an potest opponi contra instrumenti depositum.
- 7 Compensatio an potest opponi contra instrumentum. & reconuentio non potest poni.
- 8 Testamentum an habeat executionem paratam.
- 9 Arbitri sententia an habeat executionem paratam.
- 10 Confessio clara facta coram iudice, an habeat executionem paratam. nu. 22. 24. 25. 26. 27. 28. cum sequenti.
- 11 Confessus apud acta, non potest postea opponere exceptionem non numerata pecunie.
- 12 Scriptura semel producta, & registrata in actis facit fidem.
- 13 Confessio facta in iudicio, valet sicut iuramentum.
- 14 Contractus factus apud actus dicitur celebratus in scriptis.
- 15 Confessio facta in libello aduersario absente proinde probat, ac si esset facta eo presente.
- 16 Qui apud acta passus est se scribi in fideiussore, obligatur soleniter: ac si per stipulationem promississet.
- 17 Testamentum apud acta sine testibus an valeat.
- 18 Assertio apud acta tantum valet, quantum pactum.
- 19 Taciturnitas apud acta habet vim stipulationis.
- 20 Pactum nudum factum in iudicio parit actionem, & habet executionem paratam.
- 21 Promissio in iudicio habet executionem paratam.
- 22 Confessio habet executionem paratam, quoniam fit indice sedente pro tribunali, & sic in figura iudicij. Et quando est pura sine conditione, vel modo. vt nu. sequent.
- 23 Confessio facta coram notario, non tamen iudice presente, paratam executionem non habet.
- 24 Ad hoc vt confessio habeat executionem paratam requiritur, quod super tale confessionem iudex pronuntiet sententiam declaratoriam.
- 25 Confessio facta in iudicio parte presente, & per partem acceptatam, habet executionem paratam.
- 26 Casus, in quibus confessio probat parte absente.
- 27 Confessio mandat executioni, quoniam fit ad partis petitionem, nullo dato libello, nec ordinato processu.
- 28 Confessio facta coram competenti, & super principali executioni mandatur, secus si coram incompetenti, & super incidenti.
- 29 Executio non solum fit in eo quod confessus est sed in estimatione reperempta.
- 30 Confessio emanata per modum voluntariae iurisdictionis executatur.
- 31 Confessio non solum in civilibus, sed in criminalibus operatur quoad confiscationem bonorum.
- 32 Confessio criminalis non habet executionem paratam.
- 33 Scriptura priuata recognita a parte, habet executionem paratam.
- 34 Ad recognitionem faciendam personaliter citare debet reum iudex.
- 35 Scriptura priuata, an probet. & quid de scriptura que dicitur libramiento, an habeat executionem paratam.
- 36 Iuramentum an habeat paratam executionem.
- 37 Computatio an paratam executionem habeat.
- 38 Cessio, id est, la carta de listro, an habeat executionem paratam. Et si fideiussor soluit pro principali, contra principalem an habeat executionem paratam.
- 39 Fideiussor potest propria authoritate de substantia, & bonis ipsius rei, pro quo fideiussit, solvere. & quid si principalis indigentiam fideiussori promissit, an possit petere antequam soluat.
- 40 Fideiussor si est incarceratus pro principali, an possit petere, vt ipse principalis faciat, cum relaxat a carceribus, & petere ab eo damna, & interesse.
- 41 Sententia lata contra principalem, an mandetur executioni contra fideiussorem de iudicio sisti.
- 42 Stipulatio rem ratam haberi, non habet executionem paratam.
- 43 Instrumentum mandetur executioni contra debitores fiscales.
- 44 Pactum de preterito iudicato soluendo, habet paratam executionem.
- 45 Transactio facta coram iudice, habet executionem paratam.
- 46 Locator habet executionem paratam pro rebus illatis & in dictis in domum.
- 47 Mandatum regis, an habeat executionem paratam.

In quasi

- 48 In quasi fideiussore est locus executioni, puta in patre, qui dicitur quasi fideiussor filij.
- 49 Instrumentum liquidum executioni mandatur.
- 50 Instrumentum, in quo interesse est promissum, vel aliud incertum, habet executionem paratam, dummodo mediocriter probatibus liquideatur, & declaretur. nu. 53. & 56.
- 51 Instrumentum dum liquidatur, non gaudet beneficio statuti.
- 52 In liquidatione instrumenti pars est citanda, quia causa cognitionem requirit.
- 54 Instrumentum non liquidum, & incertum favore dotis, meretur executionem.
- 55 Instrumentum continens tantum stipulationem de restituendo dotem, an habeat executionem paratam etiam contra heredes.
- 56 Executio antea quam fiat contra heredes, requiritur vt citetur. nu. 65. & ibi an potest fieri contra tertium possessorem, vel potest fieri pro interesse.
- 57 Instrumentum purum, & non conditionale mandatur executioni.
- 58 Instrumentum originale, & non exemplum, executioni mandatur.
- 59 Instrumentum si est perditum, an debitum debeat peti per modum libelli, vel mittatur executioni, si debitum potest probari per testes.
- 59 Instrumentum si est verum, & constat de debito aliter quam per confessionem, mandatur executioni.
- 60 Instrumentum quando est aliquod, executioni mandatur secus si est in validum.
- 61 Statutum, quod laudum mittatur executioni, & quod nulla exceptio potest opponi, potest opponi quod non valuit compromissum & an valeat confessio in eo facta.
- 62 Stante statuto, quod nulla exceptio possit opponi contra instrumentum, opponi potest quod instrumentum non est instrumentum vel sententia, quia caret solennitatibus a iure requisitis & quod tabellio in eo scriptus non est tabellio an possunt opponi alie exceptiones. an liris pendencia super nullitate sententie seu contractus in pediat eius executionem nu. 64.
- 63 Instrumentum locationis factum per ecclesiam de rebus suis ultra triennium, an mandetur executioni.
- 64 Instrumentum clerici mittitur executioni.
- 65 Clericus si est heres laici, & defunctus est debitor alicuius laici, contra talem clericum heredem mandabitur executioni instrumentum per iudicem secularem, & heres debet citari antea quam executio fiat.
- 66 Clericus non potest incarcerari pro executione, licet contra eum mittatur executioni instrumentum.
- 67 Instrumentum mittitur executioni, quoniam persona in eo obligata erat habilis ad se obligandum.
- 68 Instrumentum mittitur executioni, si non est transactum tempus decem, nisi sit iuratum, vel sit in favore minoris. & nisi sit instrumentum ecclesie, & in alijs fallentis, vt hic.

Execucion. Nota tex. qd instrumentum, seu obligatio de iure illius regni paratam habet executionem. Idem tenet tex. in l. 4. & in l. 5. titu. 8. li. 3. in ord. reg. & Contrarium tamen erat de iure ceteri, quia instrumenta per se non videtur habere executionem paratam tenet Ale. in l. ait prætor. §. si iudex. n. 3. ff. de re iudi. text. singu. in l. minor. 25. an. ff. de mino. in prin. & Bald. in l. vbi adhuc. C. de iure dotiu. & in l. 1. C. de execu. rei iudi. Et per hoc infert Ang. ibi, qd statuta disponetia, qd in instrumenta habeant executionem paratam, sunt contra ius commune, & ideo strictè intelligenda. vt in l. precipim. C. de appel. & ex nullo genere probationis oritur actio, imò executio propter quam ex confessione iudiciali vt Bal. in l. 1. C. de execu. rei iudi. & ibi allegat gl. sing. in l. sed & si possessori. §. 1. ff. de iur. iurā. & Et qd de iure ceteri instrumentum non habeat paratam executionem, dicit las. qd est melior tex. in d. l. minor viginti annis. cui fideicomissum. ff. de mino. in verb. ad iniciu nouæ petitionis redegerat. put tenet las. in l. quæ delegat. ff. delega. 1. nu. 6. & dicit qd intantum hoc est verum, qd etiam contrahentes non possunt per pactum expressum facere, qd instrumentum habeat executionem paratam. scdm Bal. in repe. l. tale pactum. §. qd puocauit. ff. de pactis in 20. quæstio. & At tamen ratio istius tex. & similium potest esse: quia confessio in instrumento guarantitio dicitur confessio iudicialis. Bart. in l. non fatetur. ff. de confes. & Mont. in gloss. ord. regali. & In parte executio. qd verbum guarantitio, est vulgare Tuscorum, qui dicunt guarantitium. l. firmum, & præcisum, cui est om-

est omnino standum, vt in v sibus seu. in tit. d. l. contra. d. c. inter partes. quia habet effectū, ac si in iudicio esset factū, & ideo si per procuratorē cōtrahatur, quæritur actio sine cessione, sicut in iudicio. vt notat Bar. in l. possessio. ff. de acqui. posses. & Mōtal. vbi supra. & de intellectu. 6. infra. ver. si. sed intellige omnia supradicta nu. 49. ¶ Et intantum instrumentum mittitur executioni, q̄ iudex non potest imponere grauiorem ordinē & sic iubere, q̄ ordinariē agatur. tenet Bal. in capitu. ad nostram. el. fina. de iureiurand. in fin. & hoc inuito creditore, quod dicit menti tenendum. Secus si creditor vult expresse, vel tacite. s. petendo aduersarium simpliciter condemnari, quia perdit priuilegium executionis. tenet Roderi. Suarez. in repeti. l. post rem. ff. de re iudi. col. pen. allegando Ange. in §. omniū. Instit. de actio. 13. col. & est col. 6. nu. 7. & pro eo facit quod tenet Guid. pap. singu. 696. §. per litis. vbi dicit, q̄ per litis contestationem si fiat, renūciatur summariē cognitioni. vt Archi. in c. non solum. de appella. in. 6. super verbo. nouata. & vide Bart. in l. 1. ff. de præto. stipul. §. q̄ si sit aliqua & sic videtur intelligendum hoc, si fuit lis contestata, aliāsecus. ¶ Tamen talis exactio, siue executio etiam pro debitis, vel delictis vni⁹ publicis, vel priuatis, non debet fieri in bonis alterius, quam obligati, vel delinquentis. tenet text. & ibi Pla. in l. nullā. C. de exēpto. & exact. lib. 12. * Et vi. l. 15. titu. 10. part. 7. & l. 3. titu. 8. part. 3. vbi Bal. in l. 2. ff. si ex noxal. caus. agat. in fin. & rex. in l. 7. titulo. 22. part. 3. quasi in fin. ibi otro si dezimos, & l. 3. titu. 27. part. 3. vbi si capti in executione tertius dicat fore sua, vel ius in eis habere, & non illius contra quem fit executio, summariim de hoc cognoscat iudex: & si in venerit, dimittat illa, & alia sine controuersia capiat: & vi. Peregrin. in parte. executio. q. 3. in gl. controuersia. & ibi ponit quis debet probare re esse suam, vel debitoris, & inquit, q̄ si rem possidebat reus contra quem est facta missio, & tūc incumbit onus probandi tertio se opponenti, si vero possidebatur, ab illo tertio, & incumbit creditori. nullo in possessionem, vt Bart. in l. a diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re. iud. nu. 4. & singulariter Angel. in l. ob maritorum. C. ne vxor pro marito, & ibi Alberic. * ¶ Et Bal. in athen. ei qui iurat. C. de bonis auto. iudi. possi. n. 3. tenet q̄ iudex nō debet mitti in possessio-

dierē executio, ha-
sta q̄ el dueño de la
deuda sea pagado,

nē bonorum cuiusdam tertij, nisi reus possideat proprio nomine. Quinimo cōtra tertij possessorē obligati nō habet locū executio. tenet las. in l. iuris gētiū. §. prætor ait. ff. de pactis. nume. 11. & in l. si vnus. §. ante omnia eius. tit. nu. 5. & Ang. in l. 1. §. si hæres. ff. ad trebel. tenet q̄ facti sunt petetes executionem instrumentorū gaurētiæ contra possessores bonorum obligati, nō enim agi possunt contra eos nisi per hypothecariā quæ in rem est, & vide infra num. 56. * Et vi. Peregrin. in parte pignus. q. 6. in gl. ex pacto. col. 2. in fin. vbi expresse tenet, q̄ contra singula rem successorem, non transitus executiū, etiam si ex pacto creditor possit propria auctoritate ingredi in rem obligatam: est. glos. in l. ea lege. C. de conditio. ob causam: & commendat. Bal. in l. 2. C. si aduersus credito. in quibus, quod facit contra ignorantes procuratores & aduocatos & las. in l. quedā. §. nihil interest. ff. de edēd. num. 7. * ¶ Et non solum instrumentum habet executionem paratam, verum etiam sententia ¶ vt in isto tex. ibi, nisi sententia. & in d. l. 4. & 5. in ordi. regali. & in l. post rem iudicatam. ff. de re iudi. & ibi Bart. & doct. & Roder. Suarez in sua lectura. i. col. & quia prout ibi dicit, quod tenet Bar. in hac materia, nō est insistendum, quia libri sunt pleni. ¶ Quod dicit verum, nisi sit sublata per nouationem, quia talis sententia nouata, nec stipulatio, nec alius contractus illam nouas non habet paratam executionem. Casum dicit esse in l. si causam. C. de exe. rei iudi. & in l. 4. §. si ex cōuentione. ff. de re iudi. & in d. l. minor. 25. annis. cui fideicommissum. ff. de minori. ¶ Et quando, & ex quibus præsumatur nouatio, vi. Bart. in l. qui usufructum. ff. de verb. obli. & in l. pen. ff. de prætori. stipulatio. & Alex. latissimi. in d. §. si ex conuentione. & per Rode. Sua. vbi supra. ¶ Vbi idem dicit esse quando sententia non fuit mandata executioni infra triginta annis, quia post triginta annos sententia nō mandatur executioni. vt est notabile verbum Inno. in c. si. de excep. & ibi Bal. reputat eum notabile dignum, & est tex. in l. licet. C. de præscrip. 30. annorū, & per alia iura, vt ibi per eum. & est tex. sing. de quo Roderi. Suare. non meminit in l. 18. titu. 22. part. 3. in fine. & Feli. in c. cum inter monasterium. de re iudi. col. 23. allegando Bald. in Rubr. C. de præscrip. ¶ Idem dic in instrumento depositi, quia contractus depositi habet executionem ¶ paratam, sicut res iudicata. text. est & ibi Bar. in l. si quis vel pecunias. C. depositi. nu. 3. & ibi Ang. & probat tex. in l. 5. tit. 3. part. 5. & Alexan. in l. ait prætor. §. 1. ff. de re iudi. nu. 4. ver. fallit in instrumento depositi. & hoc tenet

las. in l. 1. C. de edēdo. nu. 4. quāuis Bal. & Saly. in d. l. si quis teneat cōtrariū. quia opinio Bart. & sequatiū est vera. vt tenet doctor de Segura in rep. l. si ex legati causa. ff. de verb. obli. col. 20. quia Bart. semper dixit veritatē secundum eundē. ¶ Sed hoc intellige verū q̄ depositū cōstat per instrumentū, vel apparet publica scriptura attestatiō testij, qui fuerūt recepti ad perpetuā rei memoriā in aliquo ex casibus a iure permissis. vt in l. fin. C. de edisto diui Adria. tollē. & per Bart. in l. creditores. C. de pigno. aliās nō haberet executionē, quia requireretur libellus, & litis cōtestatio, & q̄ post litē cōtestatā examinarētur testes. vt tenet Matesi. in sing. suis sing. §. q̄ prius fuit dictū Ang. in d. l. si quis. quæ lex est pē. vt per additio. Matesi. ibi & Alex. in addi. ad Bar. in d. l. si quis. de quo per Feli. in ca. si cut. col. 4. de re iudi. ver. benefacit. & istā opinionē dicit esse verā Rode. Suarez in repe. d. l. si post rē. ff. de re iudi. col. 109. in prin. & Paul. de Castro. in d. l. si. & dicit nō ob stare dictū Bal. in cōtrariū, quia depositarius nō pōt allegare contra deponētē, q̄ res sit ipsius depositarij, & q̄ ppter hoc depositū nō valeat, & sic nō pōt obijcere quæstionē dominij, sicut nec cōtra agentē cōditione exceptionis. l. si quis cōdictio. C. locati. ¶ Quod intelligit verū, q̄ deponēs nō cōsentit, vt exceptio dominij admittatur, sed petitur primō fieri restitutio, tūc ante omnia est fienda restitutio, & exceptio dñij reseruat ordinario iudicio, per modū agēdi. Sed secus est, q̄ cōsentit, vel tacuit, & depositarius fuit admissus ad p̄ bādū de p̄prio dominio, & probauit, quia de negabitur restitutio. & sic debet intelligi. l. qui rē. ff. depositi. Ad q̄ facit. c. 1. de resti. spoli. vbi licet nō admittatur exceptio dñij cōtra agētē de spoliatione, si tñ fuit admissa, quia agens nō probauit, probato diūo, denegatur restitutio. & ita dicit Paul. q̄ videtur Bald. intelligere. d. l. pen. ¶ Q̄ declaro, q̄ licet depositū habeat executionē paratā, & cōtra eū non admittatur exceptio nisi solutionis, attamē si exceptio fuit admissa, & probata, & nō fuit oppositū a parte, obtinet agēs, & tale instrumentū depositi nō habebit executionē paratā, secus q̄ nō fuit opposita exceptio, vel si fuit opposita, fuit contradictū per partē, & sic nō admissam. Et hoc credo q̄ voluit dicere Pau. de Cast. quē vide. ¶ Et quia contra depositū non pōt opponi exceptio non nu. 5. pe. ¶ vt tenet las. in l. 1. C. de edēdo. n. 4. per tex. in d. l. cōtractibus. §. sed quoniā. C. de non. nu. 6. pe. ¶ Nec pōt opponi cōpēsatio ¶ de debito ligido. vt tenet las. vbi supra quē tex. dicit sing. in l. pē. C. de posi. cū gl. & declarat Bar. in l. si alienā,

ff. solut. mat. & Bal. & in d. l. pen. nu. 2. * Et q̄ cōtra depositarium summariim & executiue possit procedi iudicis officio, est verum quando de eo est instrumentum publicum, vt dictum est, vel quando iudex officium suum interposuit, depositarium eligendo, vnde hoc officium habet a iudice: quare sine libello & figura iudicij potest cogi, vt depositum soluat creditori, etiam si depositarius sit clericus, potest cogi officio iudicis secularis, consequentia officij succēpti. vt Bal. in l. acception. C. de vsur. aliās actio depositi debet poni via ordinaria, scilicet per libellum: & est actio famosa. vt Bal. in d. l. si quis depositarius. in prin. c. depositi. & Peregrin. in par. depositum. tamē Bal. in l. si fideiusor. ff. qui lat. dar. cog. in 2. lect. nu. 4. tenet, q̄ cōtra sequestram proceditur officio iudicis & executiue, & si non sit electum a iudice per l. fin. §. pen. C. de bonis auto. iudi. possi. ibi per suam interlocutoriā præcipientem. & vi. infra. in c. 20. in gl. ¶ Surpan. nu. 10. * ¶ Et an cōpensatio ¶ potest opponi contra instrumentum. vide Ioan. de Imo. & ibi Feli. late in c. cum Ioannes. de fide instrui. si. & Montal. in sua gl. ord. in parte, obligatio. & Bar. in l. amplius non peti. ff. rem ratam habe. & Matth. de Afflic. decis. 381. & Feli. in c. suborta. de re iudic. & Abb. in c. fin. de iura. calū. nu. 25. & tex. in l. ex causa. C. de cōpensa. vbi Feli. in d. c. cum Ioannes. in fine. tenet, q̄ potest opponi ad impediendum executionem, quia ille, qui cōpēsat, videtur exequi, cum cōpensatio sit quædam solutio. l. si debitor. in fine. ibi nil interest soluerit, an cōpensauerit. ff. qui potio. in pign. habe. & per alia iura. vt ibi per eum. & melius per Barb. in consil. 64. in 1. volu. consil. col. 7. per l. si tamen. §. de elect. actio. ver. ceteris rebus similibus. ff. de ædilit. edicto. & ibi dicit Ange. q̄ licet statutum ponat quasdam exceptiones, & omittat aliquas exceptiones, tñ includuntur similes. l. ita pudor. C. de adulte. & ibi Bald. Cy. & Saly. & idē dicit Ange. in l. si per imprudentiā. §. fin. ff. de euiectio. & in l. Paulus respondit. §. hæres. ff. de vsuris. Facit l. cōtractus. ff. de reg. iur. & nō est alibi, secundum Bal. in l. 1. C. depositi. & ita refert Ang. cōsil. 189. incipiente, quidam nomine incola, vbi dicit q̄ licet statutum disponat Tudert. quod non possit opponi exceptio contra instrumentum nisi solutionis, ex eo, quia est similis solutioni, nihil dominus poterit exceptio cōpensationis opponi. vt in d. l. si debitor. ff. qui potio. in pigno. habe. ver. si nil interest soluerit aut cōpensaerit. vt tenet Barb. in d. consil. q̄ nota. vide infra nu. 63. * Idē tenet Guido papa. in tract. de cōpurijs. literis q. 5. tom. 18. tracta. folio. 3. per Bart. in d. l.

in. d. l. amplius non peti. ff. rem. rat. hab. quod si aliquis promisit soluere certam quantitatem pecuniæ, & iuravit quod si postea vult opponere exceptionem compensationis, quod potest nec dicitur penurus: quoniam qui compensat dicitur soluere, vt in. l. si constat. C. de compensa. licet non sit vera solutio, & iuramentum debeat impleri in expecifica forma. secundum Guido. pap. vbi supra. sequentem Bart. & dicit opi. Bar. esse veriorum. ¶ Sed an possit opponi reconuentio contra executionem quod sic tenet Bart. in autem. & consequenter. C. de sent. interlo. om. iud. Inno. n. 15. vbi inquit, quod quando agitur officio iudicis, & in causa summaria, reconuentio locum habet per tex. in. l. i. in. fin. ff. de varijs & extra. ordi. cog. quem sequitur Abb. in c. 1. de mutu. peti. nu. 32. & Ias. in. l. i. numero. 8. in. 7. differentia. ff. de iur. om. iud. contrarium tenet. glo. & ibi. Bal. in. l. sed & si restituatur in principio. ff. de iudi. & tenet Ias. in. l. nec quicquam. §. vbi decretum. numer. 76. ff. de offi. pro consul. & istam partem tenet Peregrin. in parte reconuentio, quod si petitur executio instrumenti confessionati, non habet locum reconuentio quia habet vim sententię ex forma statuti, & post sententiam reconuentio locum non habet: & idem tenet Bal. in. l. sed hęc. §. non solū. ff. de procurator. affirmans, quod quando causa summaria est causa executionis, cum tunc executio sit fienda post sententiam, vel præceptū diffinitum, quod non habet locum reconuentio. ¶ Et quod instrumentum de positi habeat executionē paratā, intellige verū in vero deposito, secus in confessionato per ea quæ voluit Bal. in consi. 181. in lib. 3. & Paul. de Cast. in dict. 8. l. pen. ¶ Idem dicitur in testamento, ¶ quia testamentum, vel vltima voluntas habet executionē paratam absq; libello, & alio ordine iudiciario. vt in. l. fin. C. de edicto diui Adri. tollen. & Ias. ibi. nu. 6. & Bar. ibi. 6. col. & idem tenet Ias. in. l. quæ delegato. ff. de lega. 1. nu. 5. vbi dicit, quod non solum procedit ex parte hæredis, sed etiā si legatarius, vel fideicommissarius agat contra heredē pro legato, vel fideicommissio, vel creditor pro debito sibi relicto, vel debito de iure cōmuni, habet executionem paratā. Ita dicit, quod probat text. notabil. nec alibi legitur in. §. illud. cū gl. in verbo, decreto & ibi Ang. ad hoc notat in authen. de hæredi. & falsid. colla. 1. & idē dicit in. d. l. fin. C. de edicto diui Adri. tollē. ¶ Sed hoc dictū Ang. non putat verū Alex. in. l. si cū dotē. §. eo autē tēpore. ff. de lu. mati. col. 2. nu. 6. vers. 4. limita. quia nec gl. ibi dicit, si rectē inspiciatur, imō in cōtrariū est rex. cū ibi notatis per Ang. qui expressē cōtra-

riū tenere videtur in dict. l. ait prætor. §. si iudex ff. de re iudi. §. q. d. l. si. nō habeat locū in legatis, nec fideicommissis. & idē tenet Alex. in. d. §. si iudex. nu. 5. vbi dicit, quod licet Angel. hoc nō dicat, prout in veritate nō dicit, iudicio meo est cōtra dictū tex. in. d. §. si iudex. nisi respondeas, quod duplex via potest cōpetere, vna ordinaria, alia executiua, & de ista loquitur. d. §. illud. vel dicas, quod ibi loquitur quo ad præceptū iudicis habēs vim monitionis factæ hæredi ad effectū, quod hæres incurrat in poenā priuationis, de qua in aut h. hoc amplius. C. de fideicommissis. sed postea Alex. dicit doctrinam Ang. menti tenēdā: quia benefa tetur, quod hæres scriptus in testamento, potest petere se mitti in possessionem rerum hæreditariarū, producēdo instrumentū testamenti, nō abolitum, & de iure cōmuni hoc casu tale instrumentum habet executionē paratā quo ad heredem scriptum, vt ibi notat Bal. in. d. l. fin. col. 5. dum tractat, an remediū illius. l. requiratur libellus. & in hoc residet Alex. in. d. §. si iudex. ¶ Tu vide doctorē de Segura in repeti. l. si ex legati causa. ff. de verbo. obliga. col. 20. in fine, cū sequentibus. vbi istam. q. tractat. & dicit, quod nō sunt multi dies, in quibus vidit illū casum, super quo fuit consultus a quodam auditore suo. Et vult tenere cum Alex. & sic quod non habet executionē paratam pro legatarijs & fideicommissarijs, in quantum ipse Segura dicit, quod faciūt supradicta pro declaratione. l. i. foro. l. titu. de las herencias. & eodem foro. l. 9. titu. de las mandas. in quibus cauetur, quod testator potest quintā partē bonorū suorum cuiusq; etiā penitus extraneo relinquere quod talis legatarius dicitur quintę partis bonorū, testamento demonstrato iudici sine aliquo vitio, iudex executioni nō mādauit, quia talis executio non habet locū, cum in solo contractu depositi reperitur, imō talis donatarius agat via ordinaria intentādo solenniter libellū contra donatē, vel legatē, & sic fiet processus iudiciarius. & nō proceditur via executiua. secūdū Segurā. quod nota. De quo latē per Roderi. Suarez in. d. repe. l. post rem. ff. de re iudi. col. 43. versic. sextus casus quando petitur legatum. cum duabus sequētib; vbi quoq; non transit cū dicto Angel. in d. §. illud quoq; & quia re vera nō dicit illud, ad quod allegatur. per Alexā. quia solum dicit, quod in forma cōcludendū nō requiritur, quod legatarius, seu fideicommissarius petat hæredē cōdēnari vigore testamenti per sententiā diffinitiuā, sed sufficit quod petat tātummodo, quod fiat sibi præceptum de soluendo. Et hoc etiam dicit, quod reperit tenere Ang. in loco peregrino. in. l. cū antea. C. de arbitrijs. vbi dicit, quod nulla alia scriptura habet viā execu-

executiua, etiā si sit testamentaria, nisi forsam cū petitur missio ex edicto. vt in. l. edicto. C. de edicto diui Adri. tollē. quod nota. * Et vi singulariter Guiller. Benedic. in rep. c. rainuntius. de testam. in. 2. part. in parte si absque liberis moreretur. lo. 2. numer. 191. fol. 88. & quod legatarius nō potest peti se mitti in possessionem rei legatæ: est tex. expressus ad quem multi ad vocati aduertunt. in. l. i. C. commu. delega. ibi missionem in possessionem penitus aboleri, sequitur decisio. Guido. papæ. 483. licet curia suprema contrarium faciat, vt ibi: sed tu tene supra dicta. * ¶ Idem dicitur in sententia arbitri, ¶ vel arbitratoris, quia de iure regni habet executionem paratam. vt in. l. fina. in legibus de Madrid. quā omnino vide. & in. l. si. titu. 4. part. 3. & in pragmat. 8. in pragmaticis factis per nostrum Carolū in curijs, quas habuit in ciuitate Toleti. anno. 1539. vbi tenet, quod dicta lex de Madrid habet locum in quocunq; arbitro, vel arbitratore ex cōsensu partiū nominato. & tenet Ang. per text. ibi in. d. l. cū antea. C. de arbitris. vbi dicit, quod sententia arbitri debet executioni mandari per iudicem ordinariū, & non requiritur, quod arbiter hoc imploret brachium iudicis, sed quod a parte petatur. & idem tenet Roderi. Suarez. in. d. repetitione. l. post rem iudicatam. col. 46. vers. & alius casus. ¶ Quod intellige, quando sententia arbitri est aliqua. vt Bart. Paul. & docto. in. l. 2. §. prætor. ff. qui satisfacere cogant. vbi dicūt, quod si est statutum, quod qualis fuerit sententia arbitri mandetur executioni, debet intelligi, dummodo sit aliqua, & lata sit a persona, quæ sit arbiter, & esse possit. ¶ Et in tantū sententiā arbitri executioni mādatur, quod etiā si petatur reductio arbitri boni viri, cōtra eā præstādo cautionē, & fideiusionē. vt in. d. l. si. cauetur. licet aliter dicat Bal. in additio. ad Speculū. in tit. de arbitris. colū. 7. versic. sed an pendente. vbi altercat pro vtraq; parte, an pendente causa reductiois possit arbitramētū executioni mādari. vbi cōcludēdo tenet, quod si causa reductiois infra duos menses finitur, putā ex forma statuti, quod tūc impediatur executionē. arg. in. l. aufertur. §. qui cōpensationē. ff. de iure fisci. & facit text. in. c. pastoralis. de appella. in princip. Si autē requireret longū tractatū, tūc posset iudex exequi, recepta cautione. vt in. cap. suscitata. de in integr. resti. & cum dicta. l. fin. de Madrid concordat Anto. Fran. in additio. ad Abba. in capitulo. quoniam contra. de probatio. in additione, quæ est in numer. 28. in parte, pendente. vbi tenet, quod reductio nō impedit executionem laudi, si præstatur cautio de restituendo solutum in casu subcumben-

tiæ, prout dicit tenere Angel. in consilio incipiēte, Executio laudi impeditur, & credo quod est consilio. 172. incipiente, Ludouicus ex vna parte. Et potest esse ratio: quia licet sententia arbitri non sit per omnia sententia, tamen si ex forma statuti ciuitatis sententia arbitri meretur executioni, sicut sententia iudicis. vt in. d. l. de Madrid cauetur, infamat, quia est sententia. vt tenet Bar. in. l. quid ergo. §. ex compromisso. ff. de his qui not. in fami. ¶ Quoque confessio clara facta coram iudice habet executionem paratam. vt in pragmatica. 130. facta. per nostrum Carolū regem in villa de Madrid incurijs anno. 1534. & est similis text. de iure communi in. d. l. post rem iudicatam. ff. de re iudi. ibi, vel confessionem iure factam. iuncto sine. quia in iure cōfessi pro iudicatis habentur. concordat textu. in. l. i. ff. de cōfessis. & in. l. vnica. C. eodem. & in. l. proinde. §. notandum. ff. ad. l. Aquili. quæ clarius loquitur de executione ibi iudex non rei iudicandæ sed estimandæ datur. & facit text. in. l. debitoribus. ff. de re iudi. ibi, qui tibi fatebuntur se debere. aut. i. quasi ex re iudicata necesse habebunt reddere, aut tempus ad soluendum datur. & sic fit præceptum in confessum via executiua sine alia conditione. secundum gloss. ibi, sicut si verē esset condemnatus. & licet gloss. in princip. in quadam opinione videtur vacillare, si ille text. loquatur in condemnato per sententiam, vel confessio, tamen veritas est, quod loquitur in confessio. vt clarē colligitur ex lege. & ita dicit gloss. ibi super parte, ex re. Et Bartol. ibi dicit esse casum, quod confessio habet executionem paratam, & tenet. d. Rodericus Suarez in. d. repe. d. l. post rem. colū. 27. versic. nota tertio. & tenet Paul. de Castro in. l. publica. §. Titius Sempronio. ff. de positi. nu. 2. vbi ait, quod confessio iudicialis producit obligationē, & actionē in factū sicut sententiā: quia cōfessus in iudicio habetur pro cōdēnato. Et idē tenet Hyppol. de Marfi. in repeti. rubricæ. de probatio. C. nu. 97. vbi dicit, quod cōfessio facta corā iudice recipiēte eā pro his, quorū interest, habet paratā executionē, & etiā cōtra hæredē cōfiteētis, etiā si nō fiat in forma iudicij. Ita dicit quod tenet Philip. Fracus. in. c. cū speciali. ante pe. col. versic. tertio quæritur. de appella. allegat. l. eū pro quo. & ibi Bal. ff. de in ius vocā. qd dicit notādū esse ad gloss. in. l. sed si possessori. §. sed cū de hæreditate. ff. de iur. iur. Sed hoc intellige, dummodo constet, quod est hæres vt Alex. in consilio. 188. in. 2. volu. nu. 2. ¶ Quod extēde, quod talis cōfessio iudicialis habet executionē paratā, etiā si sit facta in iudicio sine causa. Ita dicit gloss. singula. in. l. i. §. si. ff. de interro. actio

actio. & tenet Hyppolyt. de Marfi. in. d. repe. ru
 bricæ. C. de proba. nu. 81. & Alex. in. l. pacta. la
 2. C. de pactis. post principiu. versi. Itē operatur
 vbi dicit. d. glo. esse notabi. & dicit notare Cyn.
 in. l. generaliter. C. de non nu. pecu. & Roderi.
 Suarez in. d. l. post rē. colū. 32. versi. tenebis etiā
 mēti. & Alex. in. d. l. pacta. dicit, q̄ operatur, q̄
 in iudicio fingitur stipulationem intercessisse,
 quæ non intercessit. l. cū ostēdimus. §. fi. ff. de fi-
 deiussio. tuto. secūdu Bart. in. l. cū quis decedēs.
 in prin. ff. delega. 3. & dictā glo. in. d. l. i. commē-
 dat. Feli. in. capitul. quoniam contra. de proba.
 columna. 7. & in. c. i. de tregua & pace. column.
 1. Ang. in. l. si vnus. §. pactus. ff. de pactis. colum.
 2. & per alios relatos per Hyppolyt. de Marfi
 vbi suprā. Pro qua gloss. dicit q̄ faciunt dicta
 11 per Saly. in. l. i. C. de confes. quod ille q̄ apud
 acta confessus est habuisse, & recepisse, non po-
 test postea opponere exceptionem non nume.
 pec. Et illud quod tenet Bald. in. l. fi. C. de fi-
 de instr. versi. venio. vbi dicit, q̄ si semel est pro-
 ducta scriptura in iudicio, & registrata est in a-
 ctis, quod talis scriptura facit plenam fidem, li-
 cet non reperiatur originale. Et quod tenet
 Bald. in additio. ad Specul. in titul. de confes-
 sionibus. versicul. confessio facta in iudicio. vbi di-
 13 cit, quod confessio facta in iudicio, siue formi-
 ter, siue informiter, valet, sicut iuramentum. &
 facit gloss. in. c. presentium. de testi. Et quod
 tenet Saly. in. l. contractibus. i. columna. versic.
 Item quæro. C. de fide instrumento. vbi ait, q̄
 14 quando contractus fit apud facta, dicitur ce-
 lebratus in scriptis, quod dicit perpetuo cordi
 tenendum. Et facit quoq; illud, quod tenet.
 Bald. in. l. i. C. de confes. pe. columna. vbi ait,
 15 quod confessio facta in libello, vel in alia scri-
 ptura iudicij producta aduersario absenti pro-
 inde probat, ac si esset facta ipso præsentē ad quē
 allegat. c. venerabilis. de exceptio. & l. cū pre-
 16 tū. C. de libe. caus. Et facit, q̄ qui apud facta
 passus est se describi in fideiussorē, est obliga-
 tus, ac si solenniter per stipulationem promissif-
 fer. vt in. d. l. cum ostendimus. de quo tex. fece-
 runt mentionem multi doctores relatos per
 Hyppolyt. vbi suprā. numer. 83. Vbi innum.
 17 84. dicit q̄ facit, q̄ testamentum apud acta va-
 let sine testibus, allegando Rapha. Fulgo. in. l.
 omnium. C. de testa. tamen Bald. & Saly. ibi te-
 nent contrarium, nisi cum duobus testibus. qđ
 refert, & sequitur Alexand. in. d. l. pacta. Sub-
 dit etiam in simili dictus Hyppolyt. vbi suprā.
 numer. 85. allegando Feli. in. d. capitul. quoniam
 18 contra. quod tantum valet q̄ assertio apud acta,
 quantum valet pactum. allegando Barto. in. l. i.

in princip. ff. a quibus appella. non licet. Item
 19 dicit, quod taciturnitas q̄ apud acta habet vim
 stipulationis. allegat Bart. in. l. fi. ff. de præto. sti-
 pula. Et dicit, quod facit etiam ad prædicta, q̄
 per actum nudum factum in iudicio, parit actio-
 20 nem, q̄ quia assumit sufficiens vestimentum a
 calore iudicij, secundum Roma. & Alex. in. l. i.
 §. i. ff. de verbo. obliga. quos refert & sequitur
 Feli. in. c. i. de pactis. i. columna. in fine. vbi ad-
 ducit Paul. de Castro. in. l. tale actum. §. qui pro-
 uocauit. ff. de pactis. vbi ait, q̄ nedum pactum
 nudum factum in iudicio debet mitti executio-
 ni iuxta. glo. in auth. generaliter. in verbo, conf-
 cribat. C. de episcopis & cleric. sed imo tale pa-
 ctum factum in iudicio habet executionem pa-
 ratam. & adducunt etiam Angel. in. l. si vnus. §.
 pactus. in. 3. columna. ff. de pactis. vbi dicit, q̄ li-
 cet quis faciat pactum nudum de non petendo
 parte absente, & nemine recipiente, eum nō ob-
 liget, fallit si fiat in iudicio. allegat. l. postquā
 liti. C. de pactis. & gloss. in. d. l. i. ff. de interroga-
 actio. Et non solum confessio habet executio-
 nem paratam, vt dictum est, verum etiam pro-
 21 missio facta in iudicio habet executionem pa-
 ratam, sicut instrumentum guarentigium. secū-
 dum Bald. in. l. eum pro quo. ff. de in ius vocan.
 & ibi per alios. & latē per. Alex. in. d. l. tale pa-
 ctum. §. qui prouocauit. & Hyppolyt. de Marfi.
 in. d. repeti. de probatio. C. numer. 83. & in sin-
 gulari. 394. Et quod confessio habeat execu-
 22 tionem paratam, intellige quando fit iudice se-
 dente pro tribunali, & sic facta figura iudicij,
 quia confessio facta ex assumpto iudice ad al-
 iud sedente super re non litigiosa, non præiudicat,
 & ideo non debet executio ni mandari.
 quod tenet Montal. & dicit esse notandum in
 l. i. tit. 7. lib. 2. for. ll. in. gloss. magna. in princ. per
 text. in. l. confessionibus. ff. de interroga. actio.
 & dicit quod ita concludunt Ioanne. Andr. &
 Ioann. Calderi. in. ca. tua. de cohabita. cleri. &
 mulie. & Anto. de Butri. in. capitul. fin. eodem.
 titulo. & Hyppolyt. de Marfi. in. d. repe. C. de
 probatio. numero. 282. quia confessio facta in iu-
 dicio si non est facta in figura iudicij, non præiudicat.
 vt notat Bart. in. l. cum scimus. C. de a-
 grico. & censu. lib. ii. & Plat. in. l. si. ille. C. de de-
 curio. lib. io. & idem tenet Alexand. in consili.
 30. in. 7. volu. consiliorum. numer. 2. per glossa.
 in. d. l. iubemus. & ibi docto. C. de libera causa.
 & per gloss. in. l. iustus fustium. & Angel. ibi. ff.
 de his qui not. infamia. & per alia iura, vt ibi per
 eum. & probat textu. & ibi Abba. in capitulo.
 Pisanis. numer. 9. de restit. spolia. vbi Aeneas
 de Falco, & Anto. Francif. in additio. ad Abba.
 dicunt,

dicunt, q̄ talis cōfessio requiritur q̄ fiat corā iudi-
 23 ce, & si fiat corā notario, q̄ nō tñ iudice præsen-
 te, vel mādāte, nō præiudicat. s. ad hoc, vt habeat
 vim iudicariæ confessionis, sed bene sufficit ad
 torturam. Ita dicit, q̄ tenet elegāter Francif. de
 Aretio. in. l. i. in prin. C. de edendo. quod dicit,
 menti tenēdū esse. De quo per dictos additiona-
 tores. Et quoq; intellige, q̄ cōfessio est clara,
 & sine modo, vel conditione: seu additamento
 quia si reus, petita cognoscat, sed solutionē, seu
 pactū de nō petēdo allegauerit nō debet confes-
 sio mādari executioni, sed debet probare excep-
 tionē, & iudex debet terminū ad probādum,
 cōccedere, qua nō probata debet reus condēnari.
 tenet tex. in. l. 8. tit. 3. par. 3. Et requiritur, q̄ su-
 24 per talē confessionē iudex pronūtiat sententiā
 declaratoriā: quia q̄ sumus in casu, in quo exe-
 cutio verbalis fit a lege, vel ab statuto, vel a con-
 tractu, seu instrumēto, tūc non pōt executio fie-
 ri absq; sententia declaratoria iudicis. vt tenet
 Hipp. de Marfi. in Rubr. ff. ad. l. Cor. de falsis. n.
 24. Itē dicit Mōtal. vbi suprā. q̄ intelligitur, q̄
 25 cōfessio fit parte præsentē, aliās nō nocet. vt in
 l. vltima. ff. de interroga. actio. & in. l. certū. §. si
 quis absentē. ff. eo. & acceptante. vt Cy. in. l. vni-
 ca. C. de confes. 6. q. & Alex. in cōsil. 20. in. 4.
 volu. nu. i. quia etiā cōfessio iurata in iudicio, si
 non sit per partē approbata, seu expressē acce-
 ptata, & per iudicē recepta nō obligat. tenet Ab-
 bas. in. c. mulieri. de iur. iur. nu. 10. col. fi. & ibi ad-
 ditio eius dicit, q̄ facit ad extensionē eius q̄ per
 multa tenuit Saly. post Richardū patrē suū in.
 d. l. i. C. de cōfessis. & in. l. generaliter. C. de non
 nume. pec. & Saly. in. d. l. iubemus. C. de liber.
 caus. vbi decidit, q̄ confessio facta in iudicio ad
 obligādū, & in præsentia partis, requiritur q̄ ex-
 pressē acceptetur, aliās non præiudicat, secus in
 cōfessione liberatoria: quia sola præsentia partis
 sufficit. vt ibi per additio. Abb. & per Alexan. in
 consil. 174. in. 6. volum. vbi latissimē. de quo per
 Bar. in auth. de testibus. §. & licet. collatio. 7. vbi
 quoq; per eū, an confessio facta corā vicinis va-
 leat: & quid ad liberādū, & quid ad obligādū?
 Quod intelligit Montal. vbi suprā, q̄ pēdet ex
 voluntate duorum. Secus si ex voluntate vnus,
 qđ nota ad declarationem. d. pragmaticę de Ma-
 26 drid. Quoq; fallit in casibus, q̄ in quibus talis
 cōfessio plene pbat, etiā parte absente, quorū
 vnus est in solutionē alicui facta, vt putā Titius
 erat debitor ex instrumento Sēpronij in certa
 quātitate, & Sempronius confitetur in absentia
 ipsius Titij debitoris se esse solutū, & sibi satisfā-
 ctū esse ab ipso Titio, tunc talis confessio, licet
 parte absente, probat talē solutionem, & repellit

cōtrariā fictionem. ita Bal. in consil. 41. in. 5. vol.
 & Alex. in consil. 245. in. 6. volu. nu. 5. & in consil.
 115. in. 7. volu. nu. 3. Alius casus est, q̄ cōfessio
 facta est in libello, vel in alia scriptura iudici pro-
 ducta, parte absente, nam talis cōfessio facit ple-
 nā probationem, secundū Bal. in. d. l. i. v. nica. C. de
 confes. Alius casus est in cōfessione facta ab
 sente parte cum iuramento, quia talis confessio
 plenē probat. tenet Oldra. cōsi. 291. licet contra-
 riū teneat Pau. de Cast. consil. 241. Alius est q̄
 confessio est frequens, & continua, & totiens re-
 petita, q̄ transeat quasi in publicā vocē, & famā,
 quia tunc plenē probat. Ita Pau. de Cast. in cōsi.
 165. Alius casus, in quo confessio parte absente
 probat est q̄ fit ad exonerationem confitentis.
 Feli. qui ad hoc plura allegat in. c. olim. 4. col. de
 rescrip. Idē etiā si procedit in foro penitentię se-
 cundū Bal. in. l. rōnes. C. de proba. & Inno. in. c.
 innotuit. de elect. i. col. quem refert & sequitur
 Feli. in. d. c. olim. in fin. 4. col. Alius est, q̄ cō-
 fessio nō tendit ad obligādū confitentē alteri,
 sed tendit principaliter ad probādū aliquid, ex
 qua probatione absenti quæritur obligatio, pū-
 tā si quis approbat aliquod instrumentū tāquā
 verū, vigore huius approbationis oēs, quorū in-
 terest, poterūt agere cōtra approbantem. tenet
 Ang. singulariter per illū tex. in. §. si verō expref-
 sum. 4. col. ver. ex hoc patet. in auth. de hære. &
 falsi. colla. i. quod refert, & sequitur Feli. in. c. cū
 in. Ferrarientis. de cōsti. 17. col. prout tenet Hip-
 pol. de Marfi. vbi ponit istos casus, & alios in sin-
 gula. 202. Est alius casus, secundū eund. Hippo-
 ly. in singula. 459. in confessione, quā facit mer-
 cator in libris suis absente parte. nam talis con-
 fessio plenē probat, licet sit vox mortua. Ita di-
 cit Bar. in. l. inter chartulas. C. de conueni. fisci.
 debito. li. 10. quem refert, & sequitur Bal. in. d. l.
 vnica. 4. col. versi. i. casu statur. C. de confes. &
 per alia iura, vt per. d. Hippolyt. in dicto singula.
 Alios casus ponit Fel. in. d. c. olim. in. 2. & in. 3.
 & in. 4. col. versi. est igitur regula. Itē intellige
 dictā prag. de Madrid, & iura similia dicentia.
 confessionē in iudicio factam, mādari executio-
 27 ni, q̄ cōfessio fit ad partis petitionē nullo da-
 to libello, nec lite cōtestata, nec ordinato proces-
 su, sed solum ad instantiā partis: & si his præcedē-
 tibus fiat, cum post desiderat sententiā, non ha-
 beret executionē paratā, nisi ex sententiā postea
 lata. Ita dicit gl. in. l. certū. §. fi. ff. de cōfes. & Bar.
 ibi. & tenet Pau. de Cast. in. l. i. C. de executio.
 rei iudi. & tenet Rode. Suar. in. d. l. post rē. versi.
 nota tertio. col. 28. vbi per eum. Quod intelli-
 ge quoq; quādo talis confessio fit coram iudice
 28 q̄ competenti, tūc confessio statim pōt exequi
 sine

sine alia sententia, & quādo est facta super principali, secus si super incidēti. vt tenet Anto. Frā. in addi. ad Abb. in. c. 1. de iudi. in additione, quæ est in. col. 13. in parte. ficta. allegando Bald. in. l. 1. ff. de cōfessis. & in. l. 1. ff. iudi. solui. & tenet Ioā. de Plat. in. l. si ille. C. de decurio. li. 10. quæ vide. ¶ Sed quid si cōfessio est facta corā iudice vnus ciuitatis, an potest mandari executioni per iudicem alterius ciuitatis? Dic q̄ non, nisi fortē fieret ad requisitionem primi iudicis. vt tenet Bar. in. l. vnica. ff. de officio cōsulis. nu. 8. quem vide. ¶ Quod extendit dictus Roderic. Suarez in colū. 29. in. d. l. post rem. q̄ non solum fit executio in eo, quod confessus est, sed in f̄stimatione re perēpta. hoc dicit probare text. in. l. Iulianus. ff. de cōfessis. per quā dicit ibi Bar. q̄ si peteretur executio confessionis, q̄ re perēpta fieret executio in f̄stimatione, quod dicit esse vtile propter instrumenta guarētigia, vt re promissa perēpta fiat executio in f̄stimatione. * Et idem tenet Peregri. in parte executio. q. 2. in. glos. nequiuert, & quoties executio nō pōt fieri in ipsa re, sit iudicis officio in f̄stimatione, vt est. gl. in. l. vinum. ff. si cert. petā. & tenet Pau. in. l. 2. §. 1. num. 14. ff. eo. & in. l. eum qui. §. si iurauero. nu. 1. ff. de iure iuran. & cuius temporis f̄stimatio attendatur, vi. Ias. in. d. l. vinum. * Et idem extendit dictus Roderic. Suarez, q̄ non solum in confessione facta per modū cōtentiosæ iurisdictionis, sed etiā si emanat f̄ per modū voluntariæ iurisdictionis executatur, & pro tali executione pōt implorari officium iudicis sicut per sententiā. ita dicit q̄ tenet Ange. in. d. l. certum. §. confessi. in fine. ff. de cōfessis. post Ioan. Andr. in additio. ad Spec. in tit. de cōfessis. §. postremō. hanc cōclusionē tenet Cy. de Pistorio. in. d. l. vnica. C. de confessis. q. 2. & in. q. 9. vbi dicit, q̄ siue fiat cōfessio per modū voluntariæ iurisdictionis, ex ea competit officium iudicis pro executione faciendā. Et ratio est: quia officium iudicis locum habet in omnib⁹, quæ sunt nota iudici, vt iudici. vt in. l. si irruptio. ff. finiu. reg. Itē in. 2. q. cōcludit idē, dicens, q̄ etiā dicta cōfessio sufficit ad executionem, nec est opus alia sententia condemnatoria, nisi illud præceptū de soluēdo, quod est executiuū vt dicit gl. in. d. l. si debitori. & ponit Cy. exēplū. Venis ad me, & dicis, Mutua mihi decē: & dico, q̄ placet, sed volo, q̄ cōfitearis corā iudice: & sic vadimus spōte corā iudice, & confiteris. hęc est cōfessio per modū voluntariæ iurisdictionis, & postea nō est necesse fieri sententiā, sed præceptū de soluēdo mādatur executioni. & sic dicit seruari de consuetudine. quod dicit esse notandū. ¶ Idē dicit Roderic. Suarez, vbi supra. colū. 30. extendi

31 non solum in ciuilibus, sed etiam in criminalibus quoad confiscationem bonorū: quia tantū operabitur confessio solennis in iudicio, sicut si lata esset sententiā. ¶ Et ibi colū. 32. vers. limita bis hanc legem. tenet q̄ dicta pragmatica, & iura similia nō habēt locū in causis criminalibus, in quibus etiā cōfessio solennis in iudicio spōte facta, nō habet executionē paratam, nec cōfessus habetur pro iudicato, imō requiritur sententiā cōdenatoria. Et intellige, q̄ nō præcedēte libello, nec litis cōtestatione, & ordine iudiciario facta est, q̄a his præcedētib⁹, nullū dubiū est, cū nec in casibus ciuilib⁹ tūc haberet paratā executionē. vt supra dictū est. Verū est, q̄ gl. in. l. absentē. ff. de pōnis tenet cōtrariū, imō q̄ etiā in causa criminali confessus habeatur pro iudicato. vt in causa ciuili. & est gloss. super parte iudiciorum. vbi gloss. per verbum forte dicit. Sed ibi loquitur in cōfessione non spontanea, sic transit glo. ibi & sentit, quod si confessio esset spontanea etiam in criminalibus, habetur pro iudicato, & sic haberet executionem paratam. Sed secundū d. Roderic. Suarez contrarium est verum. vt est. gl. de hoc in. l. si quis in hoc genus. super parte, nouerit. C. de episcopis & clericis. vbi gl. dicit, q̄ contra sponte confessum post confessionem debet proferri sententiā. & satis probat text. ibi, in conuictos, siue confessos reos sententiā noverit vendicanda. & Saly. ibi. ad hoc illum text. reputat notandum, quod in confessum spōte in criminalibus est necesse q̄ feratur sententiā. & idem tenet Ioan. Faber. in. d. l. vnica. C. de cōfessis. cum quo transit Rode. Suar. & facit quod tenet Pau. de Castr. in. l. si debitori. ff. de iudicijs, vbi ait, q̄ in cōfesso nullæ sunt partes iudicis, nisi in cōdemnando. & vi. Abb. & ibi gl. in. c. si. de cōfessis. nu. 18. vbi tenet, quod licet in cōfesso nullæ sint partes iudicis, requiritur sententiā, q̄a non habetur propriē pro condemnato, sed est ferēda sententiā, quia non pōt quis condemnare seipsum. & vi. text. expressum in. l. proinde. & ibi Bar. ff. ad. l. Aquiliam. * Adde q̄ quando executio non fuit recte facta, q̄ talis ineptitudinis exceptio executioni non obstat: vbi interuenit confessio, vel offert probationem incontinenti: vi. quæ dixi in. c. n. infra, in gl. sententiadas. vers. & licet. * ¶ Quod dic, q̄ scriptura priuata, f̄ que in nostra Hispania conosciuntur vocatur, si est recognita à parte in iudicio, habet hodie executionē paratā, sicut instrumentū guarētigiū. vt tenet dicta pragma. 131. in dictis pragmat. factis per nostrū Carolū in villa de Madrid anno. 1534. factis. ¶ Et vide pragma. cōditam Vallisoleti, seu Pinciaz anno. 1548. peti. 56. vbi statuitur seu caue-

tur,

tur, quod tales recognitiones scripturarum priuatarum fiant coram iudice, vt mediantibus eis executio agatur, ita q̄ obseruetur sub pœna illius pretij, q̄ iura executionis in summam excrefcunt: & qui contra fecerint, duplicata talia iura camera regis soluant. * Vel fiant corā alio de commissione iudicis, dūmodo postea iudex præcipiat executioni mandari per pragmat. factam Toleti anni. 1559. * ¶ Sed ad istam recognitionem faciendam f̄ iudex debet personaliter citare reum, & debet esse monitus à iudice, sicut requiritur ad faciendū quē haberi pro confessio, si non respondeat positionibus. tenet Ias. in auth. hoc amplius. C. de fideicommissi. nu. 3. allegando tex. in. c. si post prælitū. de cōfessis. in. 6. & Ang. in. §. si quis autē non implens. in. 1. colū. in auth. de hæredi. & falc. colla. 1. & in hoc vna monitio sufficit secundū eum. ¶ Et an ista scriptura f̄ priuata faciāt fidē. vi. Spec. in titu. de instrumentū editio. §. nunc dicendū. vers. sic. priuatum. nu. 4. & ibi latē Ioan. Andre. in additio. & Ioan. de Pla. in. l. si. C. de cōueniē. fin. debito. lib. 10. vbi singulariter. & Motal. in. l. 5. tit. 9. for. lib. 2. in gl. no fueren fechas. ¶ Vnum tamen nota, quod tenet Hipp. de Marfi. in singu. 69. q̄ regulariter scriptura priuata nō facit fidē, nec probationē, q̄ in tātū hoc est verū, q̄ consensu partium fieri non potest, q̄ priuata scripturæ alicuius non solenniter confectæ adhibeatur fides. * Sed quid de scriptura priuata, quæ vocatur Hispanē libramiento, an habeat executionem paratam, dic quod sic: vt in. l. 8. tit. 4. lib. 6. ord. quā intellige quādo est acceptatum coram tabellione per debitum soluere, vt in. l. 119. in quaterno gabellarum. * ¶ Idē dic in iuramento, quia iuramentū f̄ habet executionē paratam, sicut sententiā. tenet Bar. in. l. 2. nu. 8. ff. de iur. iuran. vbi ait, q̄ si in instrumento aliquo cuiuscunq; cōtractus apponeretur iuramentum, istud instrumentū, quod aliās de iure cōmuni nō haberet executionē paratā, vt in. l. mino. viginti quinq; annis fideicommissum. ff. de mino. isto casu propter iuramentū habet executionē paratā, etiā de iure cōmuni. & Bart. ibi dicit, q̄ miratur, q̄ consuetudo hūc modū, & hęc cautelā nō adinuenerit. & Ias. ibi. nu. 9. & 10. dicit, quod ista fuit noua inuētio Bar. & nouum eius dictū, vt inquit Roma. in re peti. Rub. de arbitris. vlti charta. & Bald. in. l. 1. C. eod. tit. de iur. iur. Quod fuit singul. opi. Bar. quod Ias. dicit esse pōderādū, quia etiā loquitur in iuramento extraiudiciali. & cū ista opi. Bar. tenet Fulgo. & Alex. ibi. & idem Bar. in. l. sed & si possessoris. §. si. ff. eo. de iur. iu. & ibi quoq; Saly. & Alex. Ange. & Roma. & istā opinionem dicit

ibi Ias. tenēdā in. d. l. 2. nu. 17. licet in hoc referat tres sententiās, vel opiniones, & eam corroborat pluribus fundamentis. vt ibi per eū. nu. 17. & 18. & ibi allegat quā plures alios eā tenentes, vbi respōdit ad cōtraria adducta cōtra Bart. & istamet opinionē Bart. tenet idē Ias. vbi quoq; eā altercat in. §. Itē si quis postulāte. Instit. de actio. nu. 87. vbi in fine dicit, q̄ propterea laudat & consultat, q̄ in fine cuiuslibet instrumenti semper facias apponi iuramentū. & istā opinionē Bar. tenet dictus Roder. Suar. in. d. repe. l. post rē. col. 9. & dicit eā verisimā, vbi quoq; ibi per eū. in. 2. colū. latissimē. vers. nota secūdo. iuramentū habet executionē paratā. per. 14. colū. istā. q. examinat. & ibi per eū extēnsiones, & limitationes. * Et opi. Bart. sequitur. Peregri. in parte iuramentum. q. 7. in gl. sententia. * Licet iam hodie per istū tex. & similia iura regalia non sit necesse reponere iuramentum in cōtractibus ad hoc vt cōtractus habeat executionē paratā. Imō prohibetur iuramentū apponi. vt in. l. 6. tit. 1. lib. 3. in ordi. regā. & in pragmatica. fo. 162. vbi latē in libro pragmaticarum. exceptis in cōtractibus minorū, mulierū, & similib⁹, ad quorum validitatē iuramentū requiritur. vt in. d. pragmatica. & tenet Segura in repe. l. 1. §. si vir. ff. de acqui. posse. col. 50. per. 16. colum. ¶ Quid in cōputatione, f̄ an habeat executionē paratā id est, *et aliance*, quæ fit in ea, an executioni mādatur? Vide tex. & quæ ibi dicā in. c. 30. infra eo. in glo. *faga pagar*. ¶ Quid in cessione, an dicta cessione, quæ f̄ in nostra Hispania vocatur *carta de lasto*, habeat executionē paratā, & si fideiusor solues pro principali habeat executionē paratā cōtra principalē, pro eo quod soluit pro principali Bar. in. l. si. in fine. nu. 7. C. de vsu. & rei iudi. istam quæstio. tractat. & ibi dicit, quod fideiusor iudicatum solui, qui exactus est pro domino. i. pro principali, habet executionē paratam cōtra dominū, nec habet necesse cōtra eū dare libellū in actione mandati, nec cōtra eū procedere ordinariē, & hoc per text. ibi in verbo, statim pecunias, & idē tenet Barto. in. l. 2. ff. qui satisfda. cogā. & latius in. l. 1. ff. iudica. solui. nu. 1. & Specul. in titu. de executione sententiæ. in. §. sequitur vers. sed nunquid sententiā. * Et Boerius decisione. 277. nu. 3. & 4. & Bald. in. l. si quis. ff. de procura. in fine. * ¶ Quod secus dicit Bartol. in dicta. l. 1. ff. iudi. solui. esse in fideiusore contractus. per. l. græcē. §. si à debitore. ff. de pigno. & per. l. a sententia. in princip. ff. de appellati. & per. l. præsentis. §. adijcetes. 6. de his qui ad eccle. confuge. & per alia iura. vt ibi per eum. & hanc partem tenet Angel. in. l. si cum pecuniā. C. de priuileg. fisci. & Rodericus Suarez. in. d. l.

V. 2 post

post rem iudicatam. ff. de re iudi. col. 47. versic. item est alius casus. & est tex. in l. ii. tit. 12. par. 5. Et hanc opinionem tenet Hipp. de Marfi. in repeti. Rubricæ. ff. de fideiussor. nu. 363. vbi tenet allegando. Bal. in l. cum eorum. circa principium. C. de senten. q. si fideiussor capitur pro debito, potest per eundem iudicem facere capi reum principale incidenter, licet talis non esset iudex suus. Quod dicit esse verum in fideiussore iudicij, sed secus dicit esse in fideiussore contractus quia nulla lex hoc dicit. de quo latius ibi per Bal. quod est notabile in hac materia. & idem tenet Alex. in additio. ad Bart. in d. l. i. ff. iudi. solui. in additione si. & vi. Pau. de Castro. in l. si. ff. de eo quod certo loco. nu. 4. & Roderic. Suarez in repeti. l. 2. tit. de los emplazamientos. for. ll. lib. 2. col. 46. vbi dicit, q. opin. Bal. in d. l. cum eorum. loquitur, & est speciale in eo, qui fideiussit apud fiscum, non in alijs, vt ibi per eum. Sed opi. Bar. supra relata est communis, vt tenet dictus Roderic. Suarez. in repe. d. l. 2. de los emplazamientos, col. 45. Et sic q. si fideiussor contractus soluit pro principali processione factam a creditore, non potest petere executionem contra principale per dictam litteram de lastro, sed ordinariè debet petere, quod secus est in fideiussore iudicij, licet pluries vidi contrarium, imò q. talis littera de lastro ratione contractus madatur executioni contra principale. Et licet opi. Bar. sit communis, vt dictum est, de quo per d. Roder. Suarez in d. l. 2. col. 37. versic. sed pone quæstionem quotidiana nam. vbi in col. 46. hoc quoq. tenet, & dicit, q. hoc dicit Ange. in d. l. si. C. de vsu rei iudi. sibi videri æquissimum suadente æquitate, ne grauetur pro alio, vt euitetur circums. l. 2. §. si. cum. l. sequen. ff. si quis cautio. & idem tenet Ange. in d. l. i. ff. iudi. solui. ¶ Tamen sempervideo, q. ista littera de lastro mittitur executioni contra principale, modo sit fideiussor iudicij, modo contractus, si per creditorem sunt cessæ actiones fideiussori, licet communis opi. sit in contrarium, vt dictum est: pro quo facit quod tenet Bal. in l. quod dicimus. ff. de solut. vbi dicit, q. quando fideiussor soluit proptam, & expedita, debet habere executionem in recuperatione. Et in expresso tenet Montal. in gl. ordi. in parte, obligation. col. 6. dicendo, cum cessionarius in locum creditoris succedat, poterit ficut creditor executionem petere. vt in l. si. C. de execu. rei iudi. & cessionarius debet vt iure cedentis. l. emptor. C. de hæredi. vel acti. ven. Et ista est veritas secum eum, quod mittatur executioni, & quod nõ requiratur libellus, nec via ordinaria agatur. *Nec videtur obstare text. in l. qui debitorem.

ff. de fideiussor. vbi facta solutione a fideiussore, parit sibi actionem contra debitorem principalem: quia loquitur quando actiones non fuerunt cessæ fideiussori. ¶ Sed quid si vnus ex fideiussoribus soluit totum indistincte debet sibi cedi actio contra principalem in totum, & contra fideiussorem pro rata: tenet Pau. Castr. in l. vnde queritur. ff. como. & ibi gl. quam legit iuncto. §. si duobus. nu. 28. & vi. gl. mirabilem in l. i. ff. ad l. Rodiam. de iact. in verb. sarciantur: & idem tenet. glo. in l. fideiussor. in glo. nomina: & tenet additio. Abb. in ca. peruenit. de fideiussor. in additione magna, in principio & vi. tex. singul. in l. ii. titul. 12. parti. 5. vbi de hoc latè & Cyn. in l. i. quæst. 3. C. de duobus reis: & Bartol. in l. modestinus. ff. de solutio. glo. in l. si plures. ff. de admini. tuto. & vi. l. 4. titul. 18. libr. 3. fori. ll. & ibi Montal. & Bal. in l. recte. C. de fideiussor. & Peregrin. in par. fideiussor. q. 7. in glo. cedet vbi singulariter de hoc & de alijs quæstionibus in materia ista. ¶ Tamen ad hoc vt fideiussor possit petere executionem contra principalem ex ratione cessionis, seu charte de lastro, requiritur, q. verè, & realiter soluisset debitum creditori, & non sufficit, quod creditor confiteatur se recepisse. prout tenet. Bartol. & dicit esse menti tenendum in l. duobus. §. a fideiussore. numero. 3. ff. de iure iur. Et licet ibi Paul. de Castro. teneat contrarium. Alexand. ibi in §. quod autem reus. numero. 2. tenet cum Bartol. & dicit, quod pro eo est communis opin. ¶ Sed idem Bartol. in consilio. 160. qui incipit. Titius promissit Sempronio. tenet totum contrarium imò quod sufficiat sola confessio de recepto. & istam sequitur Alexand. in consilio. 25. in 2. volumi. & idem in consilio. 90. in 3. volum. sequendo Paul. de Castro. dicendo istam esse veritatem: quia vera solutio, & confessio, seu apocha de soluto post. 30. dies, æquiparantur. vt in l. in contractibus. §. sed quoniam. in fine. C. de non numer. pec. saltem interpretatiuè. Et re vera sua conclusio mihi videtur vera, & ita practicarem, si euenisset. licet Alexand. vbi supra, dicat, quod est communis opin. sibi contrarius. Quia vt dicit Bartol. in dicto. consilio. si creditor non fuit conquestus. infra. 30. dies. præsumitur, quod sibi fuerit solutum, quæ præsumptio transit onus probandi in aduersarium. vt Institui. de littera obligatio. circa medium. & in l. generaliter. C. de non numer. pec. Stādum est ergo dictæ præsumptioni, nisi probetur contrarium. prout concludit Bartol. in dicto. consilio. quem vi. & dictum Bartol. in dicto. §. a fideiussore intelligatur quando creditor fuit conquestus de solutione infra. 30. dies, quia tunc

non

non sufficit confessio sua, aliàs secus. quod nota. *Et q. sufficiat talis confessio creditoris dicentis, sibi satisfactum esse a fideiussore: vt ipse fideiussor contra principalem agere possit, est magis communis opinio secundum Hippoly. de Marfi. in repe. rubr. de fideiussor. nume. 265. *¶ Et non solum fideiussor habet executionem paratam: vt dictum est, imò propria autoritate fideiussor potest soluere de substantia, & bonis, ipsius rei principalis, pro quo fideiussit. vt est text. in l. i. in l. si procuratorem. §. si ignorantes. ff. manda. ibi, ex substantia debitoris soluere. & Bartol. ibi commendat istum text. pro singula. & Angel. in l. Plancius. ff. de procurato. de cuius intellectu loquitur pulchrè Bartol. in authentic. qua in prouincia. C. vbi de crimi. agi. oper. in fine. & ibi Paul. de Castro. & facit text. in authentic. si captiui. C. de episcopis & cleri. ¶ Et hoc est verum non solum in fideiussore iudicij, sed etiam in fideiussore contractus: quia fideiussor contractus, & fideiussor iudicij, potest soluere de bonis illius, pro quo fideiussit, quia videtur super hoc habere mandatum. tenet Bald. in dicta. authentic. qua in prouincia. in fin. verbis. & idem tenet Angel. ibi per. d. §. si ignorantes prout tenet dictus Roderic. Suarez. in d. repe. d. l. 2. col. 47. ¶ Vbi dicit, quod Bald. in authentic. si captiui. C. de episcopis, & cleri. colum. 3. versic. vnumvero nota. per illum text. & ibi Paul. de Castro. limitat illum text. in dict. §. si ignorantes. quādo, fideiussor non habet vnde soluat. & timet ne ponatur in carcere, tunc potest videri bona principalis, & satisfacere. Sed si fideiussor est solvendo non potest vendere bona principalis. quod dicit esse notandum ad d. §. si ignorantes. & idem tenet Hippolyt. de Marfi. in dict. repeti. Rubricæ. ff. de fideiussor. num. 364. vbi dicit, quod hæc est communis conclusio omnium doctorum. *Maximè si fideiussor habet debitoris bona penes se: quia tunc potest soluere: tenet Ioan. Ana. in c. alij. de accusa. colum. 3. * Quod facit pro fideiussoribus, quia si creditores petunt executionem in bonis eorum, possunt nominare bona principalium debitorum, & in eis debet fieri executio, dummodo dent fideiussorem, de saneamento, seu securitate. quod nota. ¶ Quid autem si fideiussor pro principali est in carceratus, ¶ an possit petere, vt ipse principalis faciat eum relaxare a carceribus. *Quinimo dico, quod principalis potest etiam in carcerari: & talis captura non liberat fideiussorem: imò vterque possunt capi: vt text. notabil. in l. hæres a debitore. §. si seruus. ff. de fideiussor. & e contra si primo capitur fideiussor, potest etiam capi reus. vt. glo. in l.

creditor in principi. ff. mandati. & tenet Bal. in ca. contingit. de dolo. & contum. numero. 20. * Vel possit petere damna, & interesse ab ipso. vi. Bal. in dict. l. fin. C. de vsu rei iudi. in fin. & in l. quāquam. C. de senten. quæ sine cert. quanti. vbi in istis locis hoc examinatur. * Quid in fideiussore indemnitate, putà si Titius fideiussit pro Ioanne, & Ioan. promissit ei de indemnitate, an possit agere. (per instrumentum guarentigium) antequam Titius soluat pro Ioanne, nec sit molestatus nec condemnatus quod conseruetur indemnitas dic q. statim potest agere quia habetur pro condemnato & debet conseruari indemnem solvendo & non cauendo quia per cautionem non consulitur Titio quo minus molestari possit ab illo cui fuit obligatus, & sic non remanet indemnitas nisi totaliter solvendo & eximendo eum ab obligatione secundum dominum docto. Dida. Perez. in l. 5. titu. 8. de las excepciones. lib. 3. ord. in glo. no seyendo legitimas. column. 4. vbi allegat. Bal. in tracta. de statutis. in parte instrumentum in versi. statutum dicit. tamen in fauorem Bald. & domini. d. Perez allego. Angel. in l. minor. ff. de euctiõni. vbi fideiussor coactus ad solvendum potest implorare iudicis officium vt indemnitas seruetur ab eo. Quod intelligo quando post commissam obligationem stetit aliquod tempus in ea. Quod tempus relinquatur arbitrio iudicis, hoc est quod post transactum tempus obligationis intra quod tenebatur soluere stetit in ea per aliquod tempus. secundum Segura. in l. si ex legati causa. ff. de verb. obliga. nu. 79. & 80. fol. 176. post. glo. in l. Lucius. ff. manda. & in l. si pro ea. C. eo. quarum opinio approbatur. per. l. 14. tit. 12. parti. 5. nec obstat. l. 8. tit. 18. libr. 3. fori. quæ disponit q. debet esse per annu: quæ sequitur Anto. Gomez tomo de contractibus. titul. de fideiussor. nu. 10. contra quam tenet Gregor. Lopez. in d. l. 14. glof. aluedrio, nisi probetur eius vsus. * ¶ De sententia lata contra principalem ¶ si mandatur executioni contra fideiussorem de iudicio sisti. Barr. melius quam alibi. in d. l. i. ff. iudi. solui. tenet q. sic. & Roderic. Suarez in d. l. 2. for. ll. l. 2. titu. de los emplazamientos. col. 37. versic. sed pone quæstionem. vbi latè. & doctor del Castillo in l. 63. in ll. de Toro. in glossa. diez años. column. 9. versic. Sed quæro an sententia, quod secus dicit esse contra fideiussorem contractus, q. sine nouo processu non potest in eum executio fieri. de quo latè per dictum Roderic. Suarez in dict. Repetitiõ. l. post rem. column. 170. versic. visum est supra. & melius in dicta l. 2. de los emplazamientos. versic. & col. vbi supra, & ibi vide quoq. de fideiussore de iudicato soluendo, vbi sententia

V 3 tentia

tentia lata contra principalem, mandatur executioni contra fideiussorem de iudicato soluendo sine nouo processu, quod dicit esse communis opinio, & dicit tenere odiosè in dic. l. 2. C. de usu rei iudi. de quo per. d. Roderi. Suarez vbi supra. col. 43. vbi tenet, q̄ ad omnes opiniones vitandas est cautela, q̄ petatur executio virtute sententiæ & virtute promissionis de iudicato soluendo, & sic vtrunque & quolibet eorum executio in mandatur, de quo ibi per eum. ¶ Et ibi in col. 42. 39. versu. quid autem tenet q̄ stipulatio rem ratam haberi, non habet executionem paratam: quia interponitur extra iudicium, & est nouo iudicio opus, nec potest fieri executio, dicit q̄ est argu. in l. à diuo pio. §. sed si emptor. ff. de rei iudi. Sed si esset interposita in iudicio, bene habet executionem paratam. vt ibi per eum latissimè. ¶ Quoque instrumentum mandatur executioni contra debitores fiscales, & contra eos proceditur executiue, quando debitum est liquidum per confessionem, vel quando non cadit probatio negationis. vt in tributis: & est verum quo ad mediatum debitorem fiscali, sed quo ad debitorem requiritur ordinarius processus, proposita conditione ex. l. est text. in. l. nisi opinatores. C. de exacto. tribu. lib. 10. & tenet Bald. in. l. 1. C. de condi. ex lege. versu. tertio oppono. & Roderic. Suarez in. d. repet. l. post rem iudicatam. col. 45. versu. addas alium casum. * Et vi. Peregrin. in parte arrendatio. vbi ingenuus dominus propria autoritate potest occupare bona sui collectoris seu arrendatoris pro sibi ab eo debitum. & ibi latè de materia ista arrendatorum vbi ponit notabiles quæstio. & pro præstationibus publicis statim incipimus ab executione text. in. l. 2. C. de apparito. præ. libr. 12. & Guido papa. in singular. 314. §. in præstationibus, & vid. Peregrina. in parte fiscus. 3. col. vbi latè de hoc. & summarie & executiue proceditur in exactione onerum publicorum tenet Rolandinus à Valle. consili. 32. numero. 5. & latè Bald. in consil. 101. vol. 5. vbi inquit quod in exigendis publicis functionibus putà tributis vel datijs & collectis nullus ordo exigitur nec citatio. Imò in istis valent præcepta generalia & denuntiatio quod quicumque debet soluere soluat: licet alias huiusmodi præcepta generalia vim rei iudicatæ non habeat. l. pro grama. C. comina. vel episto. in his enim iudices & examinatores collectores procedunt de plano cogendo, exigendo non citando vt in. dict. l. nisi opinatores, tamen qui grauantur comparèt & grauaminis causam allegant & audiuntur. C. de officio. iudi. l. 2. & vi. Soci. in consil. 151. vol. 1. nu. 9. vbi dicit quod ille qui ex libris publicis debi-

tor apparet potest nulla interueniente citatione condemnari. per. l. 2. §. quod si de frumentaria. ff. de administ. re. ad ciuit. Bar. in. l. nec quicquam. §. vbi decretum in rep. ff. de officio. consul. & lega. Et adde in proposito q̄ tenet. Bald. in. l. 2. C. de conueni. fiscali debito. libr. 10. quod si debitor fiscali soluit collectori bona fide & constat non tamen per instrumentum legitimum ex eo quia non fuit subscriptum à notario. & sic non sufficiens probatio contra fiscum nisi quantum ad hoc vt, fiscus prius discutiat collectorem adducit glo. singular. in. l. generali. C. de tabular. lib. 10. & non alibi tenet singulariter. * ¶ Et an libri, vel scripturæ ciuitatum, episcoporum, ecclesiarum, vel aliorum præsentium, in quibus continentur de certis assignibus. seu redditibus qui dicuntur deberi curiæ, vel de æstimationibus rerum, vel de aliquibus alijs iuribus debitis regni, vel curiæ, faciant fidem, & habeant executionem paratam. vbi latissimè Bald. in. l. exemplo. C. de probatio. ¶ Idem dicit in pacto de præterito iudicato soluendo, quia habet executionem paratam. est casus vnicus. in. l. tale pactum. §. qui pro uocabit. ff. de pactis. & Bald. ibi in. 5. colu. versu. quarto sic oppono. dicit non esse alibi ad hoc. & tenet Roderi. Suarez in. d. repet. l. post rem. col. 47. versu. Item est alius casus. ¶ Vbi dicit q̄ quoque transactio facta coram iudice etiam delegato, habet executionem paratam. per text. in. ca. si quando. de officio delegat. & ad hoc conuenit ibi Petrus Vincent. & Ancharra. & Andr. Sicut. Barto. inducit licet Innocen. & Abb. & alij hoc non admittant maximè in delegato. Tamè Andre. Sicut. inducit contra eos text. in. capitulum. causam. de testi. ibi, concordia, vel iudicio vtraq; determinetis. & in. capitulum. quærellam. de sumo. comprobatur hodie ista opinio Petri Vincen. & Ancharra. & Barb. per text. in. d. l. fina. de legibus de Madrid. vbi illud, quod disponitur circa executionem sententiæ arbitratoris, habet locum in transactione, quas vide. ¶ Quoq; est alius casus, in quo habet locum executio, putà in locatore pro rebus illatis, & inductis in domum. vt in. l. vtiq; ff. de damno infecto. & l. licet. ff. quibus ex causis. pig. taci. contraha. Sed hoc intellige, dum bona sunt in domo, quia si extrahuntur de domo, cessat ius exequendi. Bartol. in. l. creditores. column. 10. C. de pigno. & in. l. 1. C. de salui. interd. ¶ Et alius casus, in quo habet executionem paratam quando rex præcipit aliquid præcisè, putà, occidere hominem, vel capere aliquem, vel deuallare, seu demolere turrum, vel fortalium siue arcem, vel adimplere aliquod aliud factum certum, dicendo in prouisione, quæ ei

rex

rex mittit, faciatis hoc statim: quia talis charta, seu prouisio regis habet executionem paratam. Ita tenet dictus Roderi. Suarez vbi supra. per text. in. l. 52. titu. 18. part. 3. quæ incipit, *quales cartas deuen ser complidas*. ¶ Est alius casus, in quasi fideiussore, in quo habet executionem paratam, putà in patre, qui dicitur quasi fideiussor, vnde filio ciuilitè condemnato fit executio contra patrem, si in ipso iudicio agitato cum filio cõsentit & filius fuit in iudicio patre consentiente, quia fit executio contra patrem in peculio profectio, & in usufructu aduentitio. nam talis usufructus redigitur ad instantiam peculi profectio. ita tenet dictus Roderi. Suar. vbi supra. col. 49. versu. pot etiam addere. per glo. quam dicit esse singu. & menti tenendam perpetuo in. l. si condemnatus. ff. de noxali. & non est alibi secundum Bald. in. l. cum antiquitas. col. 2. C. de vsur. & rei iudi. De quo vbi supra per. d. Roder. Sua. & per Barto. Alex. & doct. in. l. si finita. §. si de vectiga. lib. ff. de damno infect. tex. & ibi gl. in. §. si. Instituta de noxa. & ibi Ang. & ibi gl. in parte, cõueniri. & Ioan. Faber. ibi, magis latè. & Ias. latè in. §. actiones autem. Insti. de actio. nu. 61. cū sequentibus. & Roma. cõsi. 154. & tex. in. l. 9. tit. 31. par. 7. & ibi Montal. ¶ Sed omnia supradicta de instrumento, qui mittitur executioni, intellige, quando tale instrumentum est liquidum, tunc mandatur executioni, secus si non est liquidum instrumentum, sententia, vel depositum. vt Bar. in. l. proinde. §. notandum. ff. ad. l. Aquilia. & ibi Alex. in additio. & probatur iu. d. l. 5. ordin. ibi, *o mostraren recaudos ciertos*. & Montalu. ibi. & latè Rode. Suar. in. d. repe. illius. iuncta. l. post rē. ff. de re iud. col. 12. ver. quarto limita. & tenet Alexan. in consil. 188. in. 2. volu. nu. 1. & 2. & Paul. de Castr. in. l. 1. ff. de lega. 2. nu. 10. & Alex. ibi. nu. 13. sequendo Bald. ibi dicit, q̄ instrumentum in quo est promissum interesse, vel aliud incertum, habebit executionem concessam ab statuto, dummodò priusquam fiat executio mediatis probacionibus liquidetur, & declaretur istud incertum, quia vt dicit Bal. in. l. apertissimè in fin. C. de iudicijs. non potest concedi captura, vel alia executio pro debito non liquido, vel incerto, & tenet doct. del Castill. in. l. 66. de Toro. in parte, informacion. 2. col. versu. & ita de testi. intelligo. ¶ Et quia, vt dicit Bald. in. d. l. 2. C. executio rei iudi. nu. 7. instrumenta conditionalia, & incerta dum liquidantur, non gaudent beneficio statuti, sed postquam interlocutum est, & ea liquidata, tunc statutum de exequendo incipit habere vires. & vi. Alexā. in. l. in illa. nu. 7. ff. de verbor. obli. vbi ait, q̄ instrumentum habens conditio-

tionem purificatā, mādatur executioni tanquā purū. ¶ Et vide Bal. in. d. l. 2. C. de execu. rei iudi. vbi tenet, q̄ in ista liquidatione pars est citanda, quia causæ cognitione requirit. tenet Anto. Francif. in additio. ad Abb. in. c. significauerunt. de testi. in additione. 2. in fine. & Roderic. Suar. in. d. repet. si post rē. colu. 113. & Philip. Dec. consilio. 197. & Hippol. de Marfil. in singular. 168. & Bar. in. l. 3. C. de pigno. in. 3. q. & quia si actor habuit dilationem ad probandum, & liquidandum, tunc durante tali liquidatione poterit tunc similiter reus probare, & allegare contra ipsam liquidationem, & concernentiā, non obstare statuto. tenet Hippoly. de Marfil. in. l. circuncidere. §. seruo. ff. ad. l. Corneli. de scar. nu. 20. & Bald. in. l. si causam. C. de execu. rei iudi. column. * Facit quod tenet Bal. in. l. item quia cõuentiones. ff. de pact. versu. item nota: vbi inquit, q̄ quando dubitatur an extiterit conditio, debet hoc liquidari per probationem & pronuntiationem iudicis declarantis super hoc: quia non potest dici aliquid perfecte liquidum, nisi sit per sententiam declaratum: nam sententia facit rem in dubitatum: quod dicit Bald. q̄ facit ad statuta de executione guarentigiæ: quia si de se non sunt liquidata, debent primo liquidari & declarari, & sic aliqua pronuntiatio necessaria antequam executio fiat. ¶ Tamē dicit Bal. in. l. prima. ff. de edo. nu. 8. & ibi Pau. de Castr. nu. 9. & in. l. 1. ff. de lega. 2. numer. 10. & in. l. prima. ff. iudi. solui. numer. 3. versu. responde in ipsa executione, quod si tale instrumentum non liquidum liquidatur in ipsa executione, potest tale instrumentum non liquidum mandari executioni, putà si habeo instrumentum super summa non liquida, putà super interesse, possum petere executionem, & facere capere te, vel bona tua, & postea liquidabo quantitatem: quia satis est, q̄ postea in processu liquidetur: & idem de damnis tex. in. l. 1. & 2. C. de sent. quæ sine certam quant. profer. & idē tenet. d. Roderic. Suarez in. d. repe. l. 2. titulo de los emplazamientos. for. 11. libro. 2. column. 39. versu. & si dicas allegando glo. in. d. l. 1. ff. de edendo. & q̄ sic debet intelligi. dict. l. 1. C. de senten. quæ sine cert. quanti. & ita dicit praticari in instrumentis guarentigiatis. quæ merentur executioni. * Quod Bal. dicit mentitenendum in. d. l. 1. ff. de edendo. nu. 7. * Nā etiā si non contineant certam quantitatem, nihilominus merentur executioni, declarata prius. & limitata quantitate. & idē tenet Ancharra. in commento. c. canonum statuta. de consil. versu. circa istā extensionem. & Paul. de Castr. in. l. itē quia cõuentiones. ff. de pactis. & ista est magis cõmunis opinio, secundum Ias. in. d.

l. i. ff. de edend. nu. 31. & 32. licet altercet cōtra istā cōmuncem quinque rationibus ut ibi per eū. Et q̄ pōt peti executio sententiæ non liquidæ, vel in instrumēti non loquidi, & q̄ facta executione in processu causæ & sic, infra decē dies legis fiat liquidatio, tenet quoq; Bar. in. l. i. ff. de lega. 2. nu. 17. & ibi Pau. de Castr. nu. 10. & tenet singulariter Roma. in cōsi. 76. col. vers. secūdō. & Ias. vbi supra. & singulariter Benedic⁹ de Barzis in tracta. de libellis guarentigijs in. q. 2. tomo. 17. trac. folio. 192. vbi resolutiue in hoc tenet, q̄ executio potest peti ante liquidationē factā, prout dicit Bar. in. d. l. i. ff. de lega. 2. sed nō debet iudex, cōcedere sententiam exequēdi, quæ hodie est, *la sententia que se da para mandar correr la execucion adelante*, nisi primō facta liquidatione: quia ista liquidatio super veniens trahitur retro, & operatur prout si ante petitam executionē facta fuisset, non autem est opus ab ipso principio liquidare arg. in. l. si in res. §. si. ff. de pign. actio. ¶ Vbi limitat communē dictā opi. vt procedat, quando interesse erat expressum in instrumēto: quia tunc executabitur. Secus si virtualiter continetur, patā quia in instrumēto promissum sit factū, quo casu si non fiat, succedit obligatio ad interesse: certē in tali interesse nō haberet locum tale statutum, secūdū Anto. de Butri. in. c. translatō. & in. d. c. canonū statuta. de cōstit. per. l. i. ff. de his qui testa. delen. & quod ibi not. Et istā limitatio nē Ias. tenet Rode. Suar. in. d. repe. l. si post rem. col. 118. vers. limita. licet de Ias. nullā faciat mentionē. ¶ Vbi quoq; dicit Roderi. Suar. q̄ instrumētum liquidū, & in certū, fauore ḡ dotis mādatur executioni. Vnde si mulier promissit simpliciter executabitur arbitrio iudicis, secūdū Bald. in. l. i. C. de procura. in fin. De quo latē per. d. Roderi. Suar. vbi supra. col. 113. sed antea debet probare cōditiones esse adimpletas, & sic matrimoniu esse sequutū, aliās si de hoc nō cōstat, nō mādabitur executioni. tenet Alex. in. l. itē quia. ff. de pactis. nu. 5. ¶ Quod etiā habet locū in quasi dote: quia si instrumēta dotalia executātur, habēt locū in quasi dote. tenet Pau. de Cast. in. l. si cū dotē. §. si mulier. nu. 3. ff. solut. matri. ¶ Et an si habeat locum executio in instrumēto dotis ḡ cōtinēte tacitā stipulationē, q̄ vir fuerat cōfessus se habuisse dotē, quāuis in eo nil dicatur, q̄ maritus promiserit dotē restituere, ita mandabitur executioni, sicut expressa promissio. vt tenet Bal. in. l. vnica. §. vt plenius. C. de rei. vxo. actio. vers. si. & idē tenet Bar. in. l. i. ff. de his qui testa. delentur. & Ias. in. §. fuerat. In fl. de actio. nu. 58. cum sequentibus. & doct. del. Castill. in. l. 63. de Toro, in parte, obligacion. in fin. vbi distinguit. &

pro dicto Bal. in. d. §. vt plenius. est cōmunis opinio secūdū. Ias. in. l. certi cōditio. ff. si cert. peta. nu. 21. & vide latē Philippū Dec. cōsi. 536. vbi dicit, q̄ quoq; ista tacita stipulatio de restituendo dotē, habet executionē paratā cōtra hāredē, & sic nō solū cōtra maritū, verū etiā cōtra eius hāredes executioni mādatur. vt ibi Philip. Dec. n. 2. vbi ait, q̄ si vir est cōfessus se habuisse dotem, quā vxori promissit restituere, nulla habita mentione de hēredibus, tñ hāredes vxoris habēt executionē paratam, allegando. Ang. in. l. i. ff. de his qui testa. delen. & sic pōt executari cōtra hāredē debitoris. ¶ Sed anteaquam contra hāredem executio ḡ fiat, requiritur vt hāres citetur, aliās non tenet executio. tenet Inno. in. ca. quia. 5. de iudi. & Bal. in. l. per diuersas. C. māda. & doct. del. Castill. in. l. 63. de Toro. in gl. i. col. 3. vers. ita pōt. & vi. infra. nu. 66. ¶ Et sic, q̄ licet instrumētum nō faciat de hārede mentionē, pōt mandari executioni contra hāredem, sicut cōtra defunctum, tenet Ias. in. §. fuerat. In fl. de actio. col. 11. nu. 60. de quo per Mōtal. in gl. ordi. regal. in parte obligatio. col. 5. & 6. & Abb. in. c. si. de arbitr. nu. 3. Bal. in. l. per diuersas. C. māda. 10. q. Paul. Castr. & Alexan. latē in. l. postulante in fine. ff. ad Trebel. & ibi Ang. tñ talis hāres non pōt capi, nec incarcerari per contractum factum cū defuncto tenet Pala. Ruui. in rep. rub. de donatio. §. 69. in fin. & Hippoly. in sua practi. cri. §. attingam. nu. 59. quod intelligit si adiuit cum beneficio inuentarij: & Bal. in. l. scimus. §. & si præfactam. col. 2. C. de iur. delib. & vi. Philip. Decin. cōsi. 536. nu. 2. & in regul. hāres. ff. de reg. iur. & Ang. in tract. de testam. glo. pe. & Ias. in. l. diuortio. §. interdum. ff. solu. matrim. nu. 7. & Peregr. in part. hāres in. q. 2. in glo. hāres, secus si inuentariū non confecit, vt ibi per supradicta: & Soci. in cōsi. 120. vol. 1. nu. 12. & Bar. nu. 1. & ibi Ias. nu. 13. & 14. in. l. si decesserit. ff. qui satisfidare cogantur. ¶ Quod quoq; tene, q̄ executio nō habet locū, si agatur hypothecaria contra tertiū possessore. Bal. in. l. i. col. C. cōmunia deleg. Alex. in. l. i. §. si hāres. ff. ad trebellia. Et quoq; executio nō pōt fieri cōtra tertiū possessorem. vt est gl. in. l. ea lege. C. de conditione ob causam. Bal. & Ange. in. l. 2. C. si aduersus credito. & notatur in. l. a diuopio. §. si super rebus. vbi glo. & Bar. ff. de re iudi. & facit tex. in. l. si. C. si per vim vel alio mod. & notat Bal. in. l. ob maritorum. in principi. C. nec vxor pro mari. & tenet. Philip. Deci⁹ cōsil. 198. num. 5. & Ias. in. l. si vnus. §. ante omnia. ff. de pactis. nu. 5. & idē Ias. in. l. quædā. §. nihil. ff. de edēdo. & vi. Roderi. Suar. vbi latē in repeti. l. si post rem. ff. de re iudi. col. 90. vers. que las cumplades.

per

per totum. vbi idem tenet. & supra dixi. num. 2. ¶ Et inquit ibi Roderic. Sua. in col. 93. quod licet verum sit q̄ instrumentum guarentigium non mandetur executioni contra tertiū possessorem, sed via ordinaria debeat agi & peti: fallit in instrumēto debiti in qua debitor obligauit bona sua seu hypothecauit aliquam rem expresse, & promissit non vendere nec alienare: nam tūc alienatio in contrarium non valet, & erat singulare remedium vt instrumentum mandetur executioni contra singula. successorē & tertiū. vt ibi latē per Roder. Suar. & per Bar. in. l. creditores. C. de pignori. nume. 25. & facit tex. in. l. creditor. §. quaritur. ff. de distra. pign. & l. 67. tit. 5. partit. 5. & l. 243. styli. & Bald. in capit. contingit de dolo. & contu. num. 30. & Bar. in. l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verbo. obliga. numer. 3. & ibi Ias. nume. 29. & Barto. in. l. nemo. ff. de pact. & Bald. in. l. actio. C. si vnus ex pluri. hāre. & Castill. in. l. 63. Tauri. in glo. hypothecafe: & Peregrin. in part. pignus. q. 5. Fallit etiam in possessori j prædij: si per quo anni reditus fuerit constitutus contra cum sit executio nulla facta excussione, & sit in ipsis bonis specialiter obligatis, tenet latē & singulariter Couarru. in. 3. libr. resolutio. c. 7. nu. 5. cū seq. ¶ Et an si pro interesse pōt mādari executioni instrumētū, si est promissum, vel si fuit promissum factum si potest peti interesse, vide latissimē per Ias. in. d. l. certi cōditio. ff. si cert. peta. nu. 20. cum sequētib. & ibi per Alexā. & dixi supra. nu. 53. ¶ Item intellige, quādo instrumētū ḡ est purum, non autem quando instrumentum est conditionale à principio, licet postea sit purificatum, vt Ioan. de Imol. in. l. seruū cōmune. §. Titius hāres. ff. de vulga. & pupill. & ita residet contra Ange. ibi. ¶ Roderi. Suarez. in d. repe. l. post rem. vers. quinto limita. column. 129. tenet contrarium. imō, quod talia instrumēta etiam à principio conditionalia, tamen si eius cōditio sit purificata, meretur executionē cum hoc additamento, q̄ liquidari debet prius conditionem esse purificatam, super hoc debet pars citari, & liquidari cum eo per gl. in. d. §. Titius hāres, super parte purē, ad finē. ¶ Ex qua infert Ange. ibi, q̄ si statutum mandat, q̄ instrumenta pura & liquida habeant executionē paratam, vēdi cavit sibi locum instrumētum conditionalibus post factā purificationē. quod reputat notandū Bal. in. l. cum testamēto. in fin. C. de testa. manu missi. vt vbi supra. per Rode. Suar. & idem tenet Alex. in additio. ad Bar. in. l. qui balneum. ff. qui poti. in pigno. habe. & Ias. in. d. l. seruū cōmune. §. Titius. ¶ Item intellige in contractu originali

58 secus in exēplo: ḡ quia licet exēplū autoritate

ad n. sibi quod instrumentum publicum: nota q̄ contra vnum
 sicut in paxi ut resolutio. couarru. in lib. 2. variat
 cap. 11. 2. 3. pxi: illud sane fol. 38.

iudicis æquipolleat originali instrumēto manu publici notarij de cōtra rogati, & habeat executionē paratam, non habet locum in exēplato authoritate iudicis, quando non est scriptum manu notarij de contractu rogati ita tenet Barto. in. l. probatorias, per gloss. ibi. C. de diuersis offic. apparito. & in di. lib. 12. quod dictum Bartol. sequitur Alexand. in authenti. si quis in aliquo documento. C. de edendo. nume. 3. & additio Abb. in c. si. de fide instrumēto. in additione secūda. & in. c. in his. de verbo. significat. in additione prima. & tenet doctor del. Castill. in. l. 63. de Toro. in gloss. obligacion. column. 2. vers. & non solum. vbi ait, quod instrumentum publicū potest exequi, licet non continet in se clausulam, q̄ possit exequi, verum etiam eius exemplum potest exequi per notarium de originali scriptura extractum. vt in. l. Chirographis. & ibi Barto. ff. de administra. tuto. ¶ Illicō si non est extractum per notarium, qui fecit originale, licet sit extractum autoritate iudicis per alium notariū non mandabitur executioni. vt Bartol. in. d. l. probatorias. & facit quod tenet Bart. in. l. prima. §. & hāreditatis. ff. de his qui testa. delen. in fine. & ibi Paul. de Castro. in. §. sed consulto. nume. 4. ¶ Vbi si aliquis habuit instrumētum, quod postea perdidit, vel postea est deletum, quod licet debitum possit peti per modum libelli, non tamen potest peti executio instrumēti ex forma statuti. & tenet Ias. latē in. l. fina. C. de edicto diu. Adria. tollen. numer. 5. ¶ Et per dictum Bart. tenet Pau. de Castro. in. l. nostra. C. de testamē. nume. 5. quod licet statuto ḡ caueatur, quod instrumentum publicum mittatur executioni, & instrumentum publicum fuerit perditū, & per testes peritos probetur eius tenor, licet debitū possit exigi de positione testiū. vt in. ca. olim de priuileg. non tamen poterit peti executio ex dispositione testiū, quia nō apparet originalis scriptura, quæ deducebat rē in notoriū, quod erat causa executionis petēda, poterit ergo agi ordinariē, & debet dari sentētia diffinitiuā. ¶ Cuius cōtrariū tenet Ange. in. d. l. fin. C. de edicto diu. Adriani tollen. col. 2. vers. & secundum. vbi tenet, quod talis probatio facta per creditores mandabitur executioni, sicut instrumentum guarentigium, vel confessionatum. q̄ dicit Angel. esse mentitenendum. Sed Ias. ibi. num. 20. dicit, q̄ dictum Ang. est falsum. quia Bart. & alij in multis locis tenent cōtra eum. vt per Alex. ibi. nu. 21. & idem tenet doctor del. Castillo. in. l. 41. de Toro in gloss. del. tenor. & idem contra Ang. tenet Hippolyt. de Marsilijs. in repeti. rubricæ de probatio. numer. 338. & Feli. in. c. sicut. de re iudi. 3. column.

lumn. versic. prima declaratio. vbi pro ista parte plures adducit doctrinas singulares quas per te vide. ¶ Sed Alexand. in dict. l. si. nu. 21. vult saluare dictum Angel. & q̄ habeat locum. f. in casu, in quo testes possunt recipi, lite nō cōtestata, super negotio principali, q̄n essent senes valetudinarij, quia in isto casu habet locū via executiua, aliās secus. & sic dicit Rode. Suar. in. d. repe. l. post rē. col. 106. ver. 3. principaliter limita, q̄ remanet dictū Ange. famosum cū hac tēperatiōe, q̄ nō credit verū. Sed quomodo cūq; sit, dictum Ang. dicit esse singu. & habet fundamentū à gl. ibi cōmuniter ab omnibus approbata. ¶ Et ideo dicit Roder. Suar. q̄ sibi aliter videtur dicēdum quā Alex. senserit, & imō Bar. & Ange. in hoc non fuerūt cōtrarij: quia vbi citata parte in iudicio cōtradictorio iudex reciperet testes, & eos solēniter publicaret, & de illorū dictis sic publicatis & receptis solēniter & forma iuridica præcedente fieret scriptura, q̄ talis scriptura habet executionē paratā, & semper intellige parte præfente, & citata, & cū causæ cognitione in cōtradictorio iudicio recipiātur, & publicentur, etiā data copia parti, aliās nil in præiudicium debitoris fieri pōt: & ita cōcordat Bar. & Ang. quem vide vt ibi per eū. f. q̄ dictū Angel. intelligatur, q̄n in cōtradictorio iudicio testes super debito fuerūt recepti, & cum causæ cognitione, quia tunc talis scriptura & informatio mandabitur executiōi. aliās secus secūdū Barto. Itē intelligo, q̄n instrumētū est verū, f. & constat de vero debito aliter quā per confessionē: quia si tu petis à me cētum ex aliqua causa, putā mutui, vel depositi, & ego corā tabellione confiteor me debitorem tuū ex illa causa, & notarius facit solennem instrumentum confessionis meę, tale instrumētū nō habet executionem paratam: quia istud non dicitur instrumentū debiti, sed potius instrumētū cōfessionis debiti, secūdū Bald. singulariter in. l. si fideiussor. post principium. C. de fideiussor. & tenet Hipp. de Mar. in sing. 135. vbi dicit, q̄ est singul. & faciet tibi honorē, & idē tenet doctor del Castill. in. l. 63. de Toro in gl. 1. 6. col. versic. ex hoc dicit. ¶ Itē instrumētū mādatur executioni, q̄n est aliquod, f. quia si est inualidum, executioni nō mādatur. vt Bal. in. l. etiā. C. de execu. rei. iud. & in. l. absentis. C. si cert. peta. & tenet Hippol. de Mar. in. l. 1. §. præterea. ff. ad. l. Corne. de ficar. n. 19. & vi. Paul. de Cast. in. l. si. ff. de cōstitu. pecu. & Bar. in. l. diuus. ff. de testa. mili. & Guid. pap. singul. 260. ¶ Et quia statutū de instrumētis exequēdis intelligitur de validis secūdū Bar. in. l. nō putauit. §. nō queuis. ff. de bonor. pos. cōtra tab. & in. l. p. ff. de adulte. & tenet Bertachi. in tract.

gabellarū. in. 8. parte. n. 26. tomo. 6. tract. fol. 67. & idem dicit in statuto de sententia exequenda intelligitur de valida, secūdū Bart. in. l. 1. §. 2. ff. de noui. ope. nunt. & Pau. de Cast. in. l. inter omnes. ff. qui satisfac. cog. Ioann. Andr. in addit. ad Spec. in titul. de execut. sententiæ. §. postremō. versic. contrarium. ¶ Et dicitur cōtractus nullus, quando ab eo lex, vel statutum remouet potentiam. vt in. l. à diuo. ff. de rit. nup. & in. l. non dubium. C. de legi. & Berta. vbi supra. vbi idem dicit in statuto de testamento, & de laudo, vt intelligatur de valido. ¶ Et Bart. & Pau. in. l. 2. §. prætor. ff. qui satisfac. cogantur. vbi si cauetur statuto, q̄ qualiter fuerit sententia arbitri, vel instrumentum publicum, mittatur executioni, intelligitur dummodo sit aliqua, vel aliquod, & subsistat: quod sequitur ibi Ias. in fine. * Et Bald. ibi in. §. & filius. * ¶ Et quod tenet Pau. de Cast. in. l. licet prætor. §. si filius familiās. nu. 2. ff. de pecculio. vbi dicit, q̄ licet statuto f. caueatur, q̄ laudum mittatur executioni, & q̄ nulla exceptio possit opponi, poterit opponi q̄ non valuit cōpromissum: quia si hoc non est non dicitur laudum, & statutum loquitur de laudo, prout dicit q̄ tenet Guiller. ibi quod dicit q̄ refert. Bald. in. l. 2. C. de execu. rei. iudi. ¶ Item potest obijci, q̄ ille, qui tulit sententiam, non potuisset esse arbiter, vt quia erat mulier, bānitus, vel excōmunicatus, & similiter potest obijci, q̄ pars non poterat compromittere. vt tenet omnia. d. Paul. de Castro. in. l. si. C. de recep. arbi. ¶ Ad quod facit ea, quæ tradit Alex. in. l. si se non obtulit. §. condemnatum. ff. de rei. iudi. & ibi doct. vbi non dicitur condemnatus, vt executio sententiæ fieri possit, nisi condemnatio valeat. ¶ Et quod tenet Bar. in. l. diuus Traianus. ff. de testa. mili. num. 1. ¶ vbi tene, f. q̄ stante statuto, quod contra publicum instrumentum nō possunt opponi nisi certæ exceptiones. vt in. d. l. 4. ordin. poterit opponi, q̄ instrumentum, vel sententia non est sententia, quia primō debet constare instrumentū, vel sententia esse. & tenet Guid. pap. singul. 260. & Alex. consi. 3. in. 2. volu. nu. 6. vbi dicit, q̄ potest opponi instrumentum non esse instrumentum, quia caret solennitatibus à iure requisitis. & idē Bar. in. d. l. non putauit. §. nō quis. ff. de bon. pos. cōtra tab. & plenē in. l. 1. §. & parui. ff. quo vi aut clā. & Philip. Deci. cōsi. 45. ¶ Idē tenet Bal. in. c. cōstitutus de trāsa. sumendo argu. ex tex. ibi, q̄ nō pōt dici instrumentū guarētigiæ id quod de iure nō tenet, & nec per mutuū cōsensum recipit firmitatem, & huic nullitati renuntiarī nō pōt, quia etiam inuitis partibus introducta est. vt. l. à diuo pio. ff. de rei. iudi. & ibi notatur. ¶ Et idē tenet

tenet Bal. in. ca. pastoralis. de appella. nu. 3. vbi si lex seu statutū dicit, q̄ instrumenta publica debeāt executiōi mādari omni exceptione remota, nisi inueniatur à statuto permilla, quod à lege, seu statuto sunt permilla omnes quæ colliguntur à cōtrario sensu legis, seu statuti. Vnde si lex dicit instrumentū, ergo si non est instrumentum, vt quia falsum, seu simulatum quando per partes nil actum est, quod executionem mereatur. vt in. l. Paulus. ff. de verbor. significat. l. emptione. C. plus vale. quod agit. si non est publicum, vt quia non est ibi signum tabellionis. vt in. c. significauerunt. de appellatio. vel si non habet solennitatem contractus, licet habeat solennitatem instrumenti. vt quia cōtraxit minor sine tutoris autoritate secūdū Bald. vbi supra in. d. numer. 3. cum sequentibus. ¶ Tamen licet instrumentum sit inualidum, probat confessio. in eo facta. Bartol. in. l. prima. §. si quis ita. ff. de verbor. obliga. & Bald. in. d. l. absentis. C. si cert. petat. idem Bartol. in. l. si ita stipulatus. §. Grifogonus. ff. de verbo. obligatio. & ibi Ias. numero. 54. & Alexand. nume. 11. Hippolyt. de Mar. in rubrica de probatio. num. 306. Inno. in. c. cum venerabilis. de excep. versic. Sed secus. * Vi. infra. nume. 69. versic. & hoc nisi. & Peregrin. in parte instrumentum col. 1. & Roma. consi. 294. * ¶ Item pōt opponi, q̄ tabellio in eo scriptus non est tabellio, tenet Roder. Suar. in. d. repet. l. post rē. col. 153. & colum. 154. ¶ Et vide singulariter Ang. de Aret. in. l. si. ff. à qui appella. licet vel non. versic. ex prædicta etiā. inducitur in hac questione. vbi tenet, q̄ si statutū prohibet cōtra instrumentū publicū guarētigiæ, vel eius executionē, non admitti aliqua exceptio, nisi solutionis, q̄ aliæ exceptiones videntur exclusæ, nisi in tribus casibus. primō si opponatur cōtra solennitatem instrumenti. vt si opponatur, vt dixi, q̄ nō sit instrumentū publicū. vel guarētigiātū. vt in. d. l. 4. §. condēnatū. ff. de rei. iudi. & in. l. generali. C. de tabula. lib. 11. Et idē tenet Ludo. Roma. in cōsilio. 42. dices, q̄ quauis statutū prohibeat opponi exceptionē cōtra guarētigiū instrumentū, tūc nō videtur excludere quin exceptio nullitatis opponi possit, maxime si nullitas perueniat ex defectu personę cōtrahētis. tex. in. l. scire oportet. §. vlt. ff. de excusa. tuto. & Bal. in. d. l. diuus. ff. de testa. mili. & in. d. l. etiā. & in. d. l. absentis. * Idē tenet Guido. papa. in tracta. de compulsorijs literis. q. 1. tomo. 13. tract. fo. 3. affirmās cum Bar. in. l. 1. §. 1. ff. q̄ vi aut clam, & eius opi. veriore esse, quod non obstante dicto statuto potest excipi & opponi contra instrumentum & eius solennitatem, & contra personam agentis, q̄ ipse est minor si-

lia, & quod ipse qui fecit instrumentum nō erat notarius: quia isti casus omisi ab statuto remanent communis dispositione iuris. l. quod feruus. ff. de condi. ob. causam. * ¶ Quinimo si pars non opposuit, iudex ex proprio officio repellere debet nulliter agentem. vt Roma. ibi in dict. consi. allegado Bald. in rubrica. C. de in. di. liber. & alia iura. quæ vide. & sequitur Frā. Curt. in ad. di. ad Alex. in. l. filia licet. C. de collatio. ¶ Secūdus casus est, nisi aliæ exceptiones sint descēdentes ex alijs statutis eiusdē ciuitatis, quia non est credēdū q̄ per dictū statutū, quo cauetur, q̄ nullæ aliæ exceptiones cōtra instrumentū opponi possunt, q̄ voluerit corrigere alia statuta. vt in. l. nā ad ea. ff. de cōdi. & demōstra. sed tantūmodo remouere voluisse alias exceptiones competentes de iure communi. vt in. l. 1. §. si is qui nauem. ff. de exercit. ¶ Tertius, nisi opponam exceptionem contra personā, vt putā actor nō potest stare in iudicio, quia excōmunicatus, bannitus, & simile: quia statutum prohibet exceptionē contra instrumentū, & ista sunt exceptiones cōtra personā arg. l. si filio. ff. de in. offic. testa. & addas vel etiā si opponatur cōtra personā iudicis, vel notarij: quia nō erat iudex vel notarius qui fuit rogatus de tali instrumento, quod petitur exequi, vel non erat iudex, qui tulit dictam sententiam. ita Bar. in. d. l. 2. §. prætor. ff. qui satisfac. cogā. & hoc est tenendum secūdum Ange. vbi supra. licet Bal. in dict. l. pudor. C. de adul. teneat, q̄ nullæ aliæ exceptiones possunt opponi. & vt. Guido. Pap. in singula. 633. & Ias. in. l. prima. C. de iur. & fact. ignor. nu. 11. & 18. cum sequentibus. ¶ Et licet Franciscus de Aretio in consi. 20. colum. 4. versic. quid dicat. quod si statutū dicat contra instrumentū publicū nulla possit opponi exceptio nisi solutionis & falsitatis, q̄ per hoc tollit omnes exceptiōes, quæ legitimæ possunt opponi de iure communi: quia verbis statuti in hærendum est, quauis duris. ¶ Quia cōtrarium tenet Rode. Suar. in sua repet. l. post rē iudicatā. ff. de rei. iudi. colum. 135. versic. venio ad secundam partem. dicendo, q̄ si iurista bene attēdat. d. lex. nullam exceptionem legitimam remouet, quin possit opponi contra executionem contractus, ibi. o allegando otras excepciones qualesquier. & per hoc dicit, quod corrigat hodie. l. Henrici. titu. 8. lib. 3. l. 4. in ordi. regali. quem vi. * Et tenet Peregrin. in parte exceptio. column. 1. vbi ait idem quod licet contra instrumentum publicum nō possit opponi nisi exceptio falsitatis quietationis & solutionis, certē quod debet intelligi de friuola exceptione secus de legitima: quia ista bene potest opponi. * ¶ Et facit quod tenet Ange.

Ang. in l. si hominem. §. in ædilitijs. ff. de ædilitio edicto. & idē. in l. Paulus. §. hæres. ff. de vfu. quia illa dictio taxatiua non habet impedire, quin aliæ exceptiones similes possint opponi. & hoc tenet, & idem tenet Ioan. Canarius in tract. de executio. instrumentorum. nu. 1.3. & 5. tomo. 14. tracta. ¶ Et vide tu Ias. in l. iuris gentiū. §. prætor ait. ff. de pactis. vbi tenet. q. dato, q. aliæ exceptiones non admittantur, est verum contra illum, cum quo factum est. Secus si contra tertium possessorem. vt ibi in. nume. 8. & 9. quia tertius potest quascunque opponere. & idem. in l. si vnus. §. ante omnia. numero. 5. ff. eod. titulo. de part. & Decius consi. 198. nu. 5. ¶ Quod facit ad 64 extrauagantem ¶ Paul. Venet. in titul. de rebus eccle. non alienā. vbi cauetur, q. vltra triēniū bona ecclesiarū non locentur, aliās contractus locationis sit nullus quia si vltra locatur, tale instrumentū locationis, vel alienationis non valet, & non mandabitur executioni per supradicta. Qd ego ita practicaui, & pronūtiaui, & sic de similibus iuribus prohibentibus cōtractibus. Et q. in strumētū nullū non mādetur executioni, tenet Bar. in l. 1. §. si quis ita. ff. de verbo. obliga. & melius ibi Fran. de Areti. in fine referendo Bal. ibi. & hoc ea ratione non executabitur, quia est nullus, non quia est clerici. * Dubita de quæstione quæ sæpe occurrit, an si agatur de nullitate sententiæ seu contractus, an pendente causa istius nullitatis impediatur eius executio fieri. vi. Vitalinum de cambijs. in tracta. clausularum, in parte nil nouari. nullita. pende. vbi ait, q. si nullitas intentatur principaliter per actionis modum, tūc non impedit executionem secundum Inno. in. c. cum in iure. de officio delega. & Ange. in l. 4. §. si condemnatum. ff. de re. iud. & eundem in l. 1. ff. nil noua appella. & Rota in nouis. decisione. 276. quia non videtur iure cautum, q. nullitatis pendentia executionem impediatur, imò potius contrarium: licet Bal. in authen. quæ supplicatio. C. de preci. impera. dicat, quod Inno. sensit, q. si agat executio non reuocatur per modū attentati, sed expectabitur finem negotij: tamē dictus Vitali. distinctionem facit, quod aut sententiæ, vel cōtractus allegatur nullus, & illico apparet de nullitate, & non debet aliquid innouari, aut dubitatur, & causæ sunt iustæ & allegans se offert statim probaturum: tunc suspendit executionem: aut probatio nullitatis requirit altiorē indaginem, & tunc in ciuilibus non suspendit executionem & potest innouari sententia contractus, secus in criminalibus secundum Bal. in l. cum qui duas. C. de adul. & licet ista distinctio videatur mihi bona, tamen Rodericus Suar. in

dicta. l. post rem colla. 210. in fine. in antiqua impressione, sequitur dictum Angel. in dict. §. condemnatum: & ita quod litis pendentia super re tractatione instrumenti executionem non impediatur, & dictum Angel. sequitur Alex. in consil. 83. vol. 5. nume. 11. cum seq. vbi singulariter & Matthe. de Affict. singulariter. decisione. 37. * ¶ Quia si est instrumentū clerici ¶ locatiōis, vel alterius rei si est aliquod, mittitur executioni in foro seculari, sicut instrumentū laici. tenet Pau. de Castr. in l. omnes populi. ff. de Iusti. & iur. n. 6. in fine allegando Bal. in l. cūctos populos. C. de summa tri. & fide cathol. & idem tenet Abb. in. c. q. cleri. de foro comp. col. 3. num. 17. vbi tenet, q. in fauorē clerici mittitur executioni, sed contra eum non mittitur. vt tenet Abb. in. ca. sicut. ne cleri. vel monachi. colum. 5. numero. 17. ¶ Sed contra clericum mandabitur executio in suo foro. vt Bar. in. d. l. cūctos populos. secū dum. Roder. Suar. in. d. repe. l. post rem. versi. 8. amplia. col. 89. per eum. & per Feli. latissimē in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. de cōstitu. col. 25. versi. quæritur primò. vbi facit longam recitationem de antiquis, & modernis & ex eo quasi nō possis colligere veritatē. & hanc opi. q. in foro episcopi mittatur executioni contra clericum. probat re etē. Bar. in. d. l. cūctos populos. 10. column. nu. 29. versi. subijcio exemplum tenentem contra Azo. in summa. Sed contra istam. opi. Barto. tenet Abb. in. d. capi. q. clericis. nu. 18. & in. d. c. sicut te. nu. 17. approbādo. opi. Bal. qui tenuit cōtra. Bart. in. d. l. cūctos populos. nu. 10. De quo plenē tangit Abb. in. d. repet. ca. ecclesiæ sanctæ Mariæ. de cōstitu. col. 16. num. 40. ¶ Sed tu tene opi. Bal. & Abb. in. d. c. sicut te. & sic quod contra clericum non potest peti executio dicti instrumenti, quia dicta constitutio, seu lex secularis, nō potest nocere clerico. & ista est opi. æquior, & iustior. secū dū. Benedictū de Barzisin tracta. de libellis guarētigiatis. q. 4. colū. fi. tomo. 17. tracta. folio. 194. sed tantummodo debet fieri præceptum de soluendo sub excommunicationis poena, & si non soluat per censuram proceditur contra eum. ¶ Sed nota vnum, quod si clericus succedit ¶ laico, & est hæres eius, & defunctus laicus erat debitor alicuius laici, quod cōtrarium clericum hæredem mandabitur executioni instrumentum per iudicem secularem. hoc tenet Roderi. Suar. in. d. l. post rem. colum. 74. per. l. 57. titulo. 6. partit. prima, quæ incipit. *Temporales son llamados.* ¶ Tamen talis executio contra hæredem non potest fieri, nisi prius citetur, vt dixi supra. nume. 56. quod tenet Inno. in capitulo. quia. 5. de iudic. Bald. in. l. per diuer

fas. C. manda. Paul. de Castro. in. l. postulante. ff. ad trebellia. numero. 44. Angel. in. l. oratio. ff. de feri. & Rodericus. Suarez. vbi. supra. colū. 72. & Feli. in capitul. ex ratione. de appellatio. * Et singulariter Rolandinus. in consil. 20. per totum. * ¶ Sed licet mittatur contra clericū executioni pro isto debito hæreditario si nō habet bona, non potest carcerari, ¶ etiā per iudicem ecclesiasticum. tenet Alexan. in additio. ad Bartol. in. l. si quis in seruitute. ff. de furt. in additione quæ incipit. iuxta. quasi in principio. ¶ Quod intellige, q. instrumentum mittitur executioni, scilicet, quando persona in eo obligata erat habilis ¶ ad se obligandum, quia si non erat habilis, non mandatur executioni. tenet Paul. de Castr. in. l. 1. ff. de cōstitu. pecu. nu. 5. & 6. vt quia erat pupillus, vel minor, vel mulier nupta, & se obligauit sine autoritate administratoris, vel mariti, & vi. Ias. in. l. 1. §. si quis ita. ff. de verb. obliga. & late in. l. 1. ff. de iuri. om. iudi. n. 10. de quo per Hipp. de Marfil. in repet. l. vñca. C. de rapt. virgi. nu. 167. cum sequentibus. & in sua practica. crimi. §. oportet. num. 58. Et ideo potest restitui aduersus tale instrumentum, vel contractum. vt tenet Ias. in. l. postquam litu. C. de pactis. num. 16. per. glof. notabi. in. l. vnica. in glo. post principiu. C. si momenta. posse. & glo. in. l. & si sine. §. fina. ff. de minori. & Ias. in. d. l. 1. ff. de iuri. om. iudi. * Et pendente ista restitutione non fit executio, nec debitor ponitur in carcere: tenet Peregrin. in parte restitutio. q. 2. in gl. innouari licet. * ¶ Item intellige, q. executioni mittitur instrumentū publicū, nisi tēpus ¶ decennij sit trāfactū, quia tunc non potest executioni mandari, sed via ordinaria est agendum. per tex. in. l. 3. & 4. tit. 13. libro. 3. in ordi. rega. & doct. del Castill. in. l. 63. de Toro. in gloss. se prescriba. & Hipp. de Marfil. in repeti. rubricæ de proba. nu. 305. ¶ Et hoc nisi post lapsum temporis pars cōfiteatur in iudicio debitū, quia vigore confessionis, non obstante lapsu termini poterit iudex sententiam promulgare, eo quod confessio facta in iudicio, inducit notoriā. tenet Bal. in. l. properandum. C. de iudi. in fin. Ang. in tracta. maleh. in parte inchoata facta. num. 8. & Alex. in. l. fi. C. de dolo. nu. 5. Hippo. de Marfil. in. l. fi. ff. de iuri. om. iudi. nu. 1. tenet cōtrarium, loquendo in criminalibus. & Bal. in. ca. fi. de officio delega. nume. 12. * Et ita intelligit hoc dictus Hippoly. q. loquatur in criminalibus. in consil. 49. nu. 21. cum seq. q. licet confessio appareat de crimine, elapso præscriptionis tēpore, nō nocet cōtenti, quod dicit verū in criminalibus: secus in ciuilibus: vt in. d. consil. nu. 23. allegas Bal. in. l. si poenē. ff. de cōditio. in debi. vbi inquit Bald. q.

in cōtractibus præscriptio id est lapsus tēporis à iure non tollit naturalem obligationem, scilicet, per confessionem, secus in delictis. * Quod approbatur hodie per. d. prag. de Madr. quia si pars cōfiteatur debitū in iudicio, & creditor petit executionē illius cōfessionis, mittitur executioni. vt supra dictū est, ibi dictum est in. nu. 63. versi. tū. ¶ Dic tamē, q. si instrumentū est iuratum, licet tēpus decēnij sit trāfactū, mittitur executioni. dictū est Motal. in gl. ordinā. in parte, obligacion. 7. col. versi. Itē nota. vbi tenet, q. præscriptio illius. l. nō currit, si debitor iurauit. & idem tenet Ias. in addi. ad Porc. Insti. de vfu capi. 9. colū. vbi dicit, q. præscriptio nō currit, q. instrumentum est iuratum. secundum ea quæ notat Butrica. se quando Hosli. in. c. si diligētī. de præscriptio. & facit quod notat Bart. in. l. nam & postea. §. si is qui tēporali. ff. de iur. iur. & tenet Feli. in. c. quoniam. de præscrip. col. 7. ¶ Et quoque, ista præscriptio decēnij nō currit cōtra minorē: quia minor non obstat. d. l. si habet aliquē obligatum, potest instrumentū elapso decennio mādari executioni. tenet Bal. in auth. nisi tricennale. C. de bonis mater. versi. sed quid dices. ¶ Item non currit cōtra ecclesiā habentē instrumentū: quia trāfacto decennio potest peti executio. tenet Bertachi. de Firmi. in suo aureo reperto. in verb. ecclesiā. ver. 308. cōtra Bal. qui tenet cōtrariū. Tamē opi. Bal. quæ est in margarita Inno. in verbo, ecclesiā. versi. i. licet de eo Bertachi. nō faciat mētionē, tenet Benedict. de Barzisin tract. de libellis guarētigijs. q. 4. tomo. 17. tract. fol. 194. Sed debet ordinariē agere, quia beneficio meo quis nō vitur, nisi quatenus volo, & vbi ecclesia vult vti beneficio legis ad suū cōmodum, opus habet seruare etiā quo ad onera. * Et q. currat cōtra ecclesiā tenet Gregor. Lopez in. l. 22. tit. 29. part. 3. allegans Bal. in. l. de quibus. col. 11. versi. 6. quæritur. ff. de legi. nu. 26. & idem tenet Balbus in tractat. præscriptio. in. 1. part. 5. partis principi. nu. 15. foli. 93. & tenet Peregrin. in parte executio. q. 2. in glo. qualiter col. 2. & etiā currit cōtra clericum, vt tenet Socin. in consilio. 97. volum. 1. numer. 3. * ¶ Quod fallit dicta. l. ordinamen. in impedito, quia contra eum non currit. 10. annorum præscriptio. vt quia si vellent agere, repelleretur exceptione, qui iste dicitur impeditus. Vnde si habeo te mihi debitorem in decem, & postea efficior debitor tuus in totidem, certē si non peto quod mihi debes, non præscribis cōtra me, quia non sum negligens, ex quo desino agere, sciens me posse repelli exceptione compensationis, & sic fit compensatio ad euitandam poenam præscriptionis impositam negligenti, & sic videtur, quod

quod si petis mihi debitum, possum ego petere tibi, & instrumentum meum contra te mandabitur executioni, licet sit transactum decennium. tenet singulariter Felin. in capitulo. ex transmissa. de præscriptio. numero. 9. allegando Petrum de Ancharra. in

consil. 5. vbi reputat nouum, & pulchrū. Ut fallit. d. l. ordinamenti, quando in contractu non est apposta dies solutiōis, quia tunc post interpellationē factam de soluēdo modico tēpo re spectato potest executioni mandari. vt tenet Bald. in. c. quoad consultationem, de re iudi. nume. 14. & ante istam interpellationem non currit præscriptio. vt probat Bal. ibi, & vide Pau. de Caltr. in. l. ita stipulatus. ff. de verbo. obliga. & text. & docto. in. l. die. ff. qui factis dar. coga. vbi de materia. * Et tenet singulariter. Barba. in. c. ex præsentium de pigno. colū. 2. versu. pondera: vbi per illum per tex. q. vbi cūq; nō est apposta dies obligationis requiritur mo-

nitio, quod dicit notandum pro creditore: quia tenetur debitorem monere, vt soluat antequam vadat ad iudicē, & ibi plura iura allegat, & Grego. Lopez in. l. 8. titul. 14. par. 5. in gloss. ciertos. * Quoq; fallit, si in contractu, seu, obligatione, apponitur verbū, quando cūq; vel verbū, perpetuo, quia tunc nō currit præscriptio. vt tenet. Bal. in. l. q. si nolit. §. si quid ita ve. ff. de ædilitio edicto. in lectura antiqua. dicendo, quod si statutum dicit, q. instrumentum quo. quis non est vsus infra decennium, postea non mereatur executionē, q. si debitor in instrumēto dixit, quod volebat quando cūq; posse cōpelli, q. nō currit dicta præscriptio. * Idem tenet Bald. in. l. pacisci. ff. de pact. * Quod nota, vt ponantur dicta verba in instrumentis obligatorijs. s. promitto soluere ad talem diem, & postea quando cūq; posse cōpelli ad soluēdum. * Et etiā. l. 63. Tauri. disponēs q. ius exequendi præscribitur decenio: pōt renūtiari vt Greg. Lopez. in. l. i. tit. 29. par. 3. glos. 1.

Por contento Idē tenet text. in. l. 3. tit. 13. lib. 5. in ordi. rega. in prin. & vide tex. in. c. 15. in capitulis iudicū syndicatus. * Et. l. 21. titu. 14. lib. 2. ordi. & contento dicitur hic quemadmodū creditor

voluerit se satis factum esse: vt in litu. de rerum diuisione. §. vendite: & tenet Bal. in. l. per diuersas. C. manda. q. 13. nu. 17. & l. si rem. §. omnis. ff. de pign. actio. & tenet Specula. in tit. de obliga. & solutio. §. 2. nume. 8. vbi inquit q. satisfactum est sicut voluerit creditor, & facit. l. i. ff. qui satisf. da. cog. vbi satisfieri dicitur cuius desiderium adimpletur, & hoc casu algazellus seu executor percipit expensas id est decimam executionis sed quid si in totum non est satisfactum creditori, sed in parte, an debeat decima executori, nec illius partis quam soluit: quia solutio non perfectē facta habetur pro non facta. l. meuius. §. in fundo. ff. de legatis. 2. & ibi Barto. & Speculator in titulo. de instrumen. editi. §. 17. versu. sed omnia non possunt. libro. 6. asserens, quod debitor soluens partem, nil dicitur soluisse, qui totum non soluit. & vi. l. qui decem, & ibi Alex. ff. de solutio. & Bar. in. l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. obliga. & tenet Peregrin. in expresso in parte executio. quæstio. 1. in gloss. executiones: ibi taliter, quod creditori plenarie satisfiat: & idem dico esse quando bona non inueniuntur, in quibus fiat executio, vel si fiat per iudicem pronuntiatur nulla, vel reuocatur, & declaratur non valere: quia tunc algazello non debentur exportulæ, seu executionis decima per supra dicta: nec obstat. l. 21. titulo. 14. libro. 2. ordinamenti vbi habetur quod qui iniuste executionem petierit soluat expensas algazello, quia loquitur quando iniuste executionem petierit, scilicet, quia sibi erat solutum debitum: vt in. l. 22. eiusdem tituli. declaratur, vbi habetur, quod si executio fiat ad petitionem creditoris, & debitor solutionem probat totius, vel partis debiti, quod creditor tenetur soluere executori, vel algazello exequenti ius quod ei pertinet pro integra executione de eo quod solutio probatur, & hoc quia iniuste petit quod sibi solutum erat: & ideo algazellus ab iniuste executionem petentes exportulas, seu decimam habere debet: vt in dict. ll. & Peregrina. in part. algazellus column. 2. & quia decima executionis debita executori solui debet de lite, & inspicitur quod petitur, non quod debetur vt. Bart. in. l. fi. ff. de iur. om. iud. & Montal. in. l. 4. titu. 20. lib. 3. fori. ll. in gloss. fina. *

S V M M A R I V M.

Statū potest fieri super his, quæ disposita sunt à iure communi, & sic potest disponere contra. l. superioris.

Lleuar.

Lleuar Nota text. expressum iuncto versu. y donde no ouiere ordenança, q. pōt fieri statutū super his, quæ disposita sunt à iure communi, aliter statuendo quia. d. l. 3. titu. 13. lib. 5. in ordi. regali. permittit, quod Algazellus accipiat decimam pro executione, hic vero dicit quod debet accipere illud, quod est statutū in ciuitate, vel villa, & sic q. tale statutū municipale valet contra ius, quia contra eū pōt popul⁹ statuere. vt Barto. in. l. omnes populi. ff. de iur. num. 26. ¶ In contrariū videtur, q. potestas data alicui intelligitur, q. contra ius commune, & contra legē superioris statuere non possit: q. inferior nō pōt tollere legē superioris. vt in Cle. ne Romani. de electio. & in. c. cum inferior, de maior. & obediē. & tenet Philip. Decius cōsi. 403. nu. 4. & 5. & Abb. in consilio. 26. in primo volumi. consiliorum. & idem Abba. in capit. venientes. de iure iuran. nume. ¶ Sed dic, q. in hoc non obstat, quia licet sit verum, quod inferior non potest statuere contra legem superioris, est verum, quando lex resistit, secus si permittit, vt hic, quia tunc bene valet statutum contra legem superioris, vt tenet Bartol. vbi. supra de quo ibi per eum.

Costumbre Vi. l. 3. titu. 13. lib. 5. in ordi. rega. ibi, por sus derechos. * Sed quid si quis fuit condēnatus in fundo, vel obligauit se dare fundum, & sententia, vel obligatio mittitur executioni in tali fundo, an executor, vel algazellus debeat decima executionis: videtur q. nō, quia non petitur quā-

titas: contrarium est verum, quia quantitas estimationis semper inest rei. gl. in auth. generaliter c. de episcopis & cleri. & Bal. ibi col. fi. n. 17. & sequitur Peregrin. in part. executio. q. i. in glo. exequutores in fin. & vi. Bar. in. l. 4. §. prætor in fin. ff. de dan. infect. & Bald. expressius in. l. final. C. de litigiosis.

S V M M A R I V M.

1 Consuetudo est seruanda is circa tributa exigenda, & commoda exactoribus tribuenda. 2 Executionis formæ, & solemnitates inspicuntur, & attenduntur in loco, in quo executio fit.

La costumbre antigua.

Idem tenet tex. in. d. l. 3. titul. 3. lib. 5. in ordin. regali. ibi, no lleue mas de lo que es uso, y costumbre. Hoc intellige statuto ciuitatis vel ville deficiente, & idem est de iure communi, quia de tali iure communi est seruanda consuetudo circa tributa exigenda, & commoda exactoribus tribuenda. vt in auth. de mandatis princip. §. coges. collat. 3. nam in omnibus veteri galibus ferē consuetudo seruanda est. vt dicit tex. in. l. si publicanus. §. in omnibus. ff. de publica. & tenet Ioā. de Plat. in. l. missi opinatores. C. de exacto. tribu. lib. 10. nu. 4. & 5. & sic attenditur consuetudo in alijs casibus, vt ibi per eum. vbi quoque tenet in numero. 7. ¶ quantum ad solemnitates, & formas executionis, inspicitur locus executionis quando iudex ex sua ordinaria iurisdictione exequitur. & dicit quod facit. l. si quis intra. C. de bonis damnato. & per Bart. in. l. à diuo pio. §. sententiam. ff. de re iudi. & vide quæ dicam in. c. 40. infra eod. in gloss. donde se hizieren. & in capit. 41.

S V M M A R I V M.

1 Executorum conditio est praua, & sunt voraces & fraudulentis, & rapaces iudices, & exequutores non possunt occupare animalia subditorum.

Vna vez Ratio istius. l. potest esse ad auaritiam executorū reprimendam, quia conditio istorum executorū, & famulorum officialium, est praua, quia sunt voraces, & fraudulentis. l. i. C. de mu. lib. 12. & facit. l. quantæ. ff. de publica. & quæ executio semel facta nō est iteratō fienda. tenet Bal. in. l. Lucius Titius.

Titius. ff. de leg. 2. in. 1. Item est eorum conditio rapax. l. omnes. §. præterea. C. de episcopis & cleri. vt tenet Paris de Put. in tracta. syndica. in parte, familiaris, siue familia potestatis. folio. 11. nu. 6. vbi quoque dicit, quod idem dici potest de omnibus, qui obsequuntur. vnde sunt actuarij, tabelliones, perceptores, & scriuarij, & omnes executores etiam presumuntur malisiosi circa lites commorandas. vt ibi p. cum. & vid. Iaf. in. §. tripli. verò. Instit. de actio. fi. colum. num. 57. vbi dicit, qd sunt canes curiarum, & deuoratores ciuium. & idem tenet. Plat. in. l. ex aula. C. de priuile. eorum. libro. 11. dicendo notarios appellari superbos, & rapaces, & alibi imperator dicitur orax & fraudulentum numerariorum propositum, quia d. neris obsequijs rectoribus obsequuntur. vt in. l. 1. C. de niune. eod. lib. & idem dicit de publicanis, quantæ audaciæ, quantæ etiam temeritatis sint publicanorum factiones, nemo est qui nesciat. vt in. dic. l. quantæ. & tenet Guiller. Robelli. in tracta. de iusti. & iniustitia. lib. 3. ca. 5. in fine. tomo. 17. fol. 105. loquendo contra istos, & aduocatos, & dicit, qd contra eos insurgit Dauid. Psal. 51. Dilexisti omnia verba præcipitationis lingua dolosa. Propterea Deus destruet te in finem, euellat te. & erigrauit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam: de terra uiuentium. Et contra istos nuntios & executores facit tex. & ibi Plat. in. l. 2. C. nec rusti. ad vllum obsequi. de voce. lib. 11. dicendo, quod si dicti nuntij, vel executores capiunt animalia subiectorum rusticorum, eis nolentibus, vel inuitis pro suis negotijs exercendis, puniuntur poena publicationis bonorum, & perpetui exilij. quod nota & vide quæ dixi supra. in. c. 8. in glo. d. ieros. * Sed quando dicitur vnum debitum, & quid si fuit nouatum vi. Bar. in. l. Valerianus. ff. de præto. stipula. num. 3. & ibi Paul. Castr.

Setenas de iure Institutionum erat quadruplum vt text. in. §. quadrupli versic. Item ex lege. Instit. de actio.

vbi executorem maiores iusto extorquentem sportulas earum quadruplum restituere debere. * Sed si circa supradicta dubitatur de quaestione, quæ sæpe occurrit, executor, seu algazellus incipit facere executionem, & expirat officium, & successor eam

bre^s antigua tanto que no exceda de la quãtia de la ley, y que por vna deuda no se lleue mas de vna vez^h derechos de execucion, so pena que los paguen con las setenasⁱ el que lo contrario hiziere.

se dicitur por contento, o las partes se concertaren, vt in. c. 15. iudicum syndicatus, & in. l. 3. titulo. 13. libro. 5. ordi. & ita cum istæ. 11. dicant, qd exigant, & solutionem faciant, non videtur posse dici fecisse, licet sint parati facere, iusta notata. in. ca. 2. de reg. iur. in. 6. facit. l. prætor. §. si quis paratus. ff. de noui. ope. nuntia. non enim videtur talis lex voluisse, vt præmium consequatur officialis sola executione facta per eum: quia verbum enim exigere reimportat ab inuito extorquere. l. fideicommissa. §. si rem. ff. de lega. 3. & notatur ff. solu. ma. tri. l. 3. post principium, & l. eo modo. ff. de leg. 1. & in. l. si filius. C. de furt. in. gl. vnde nisi facta solutione, non potest dici aliquo modo exactum: facit quod notat Bar. in. l. ex hoc iure. ff. de solutione. præterea cum tribuatur præmium dictis officialibus propter exactiorem, & solutionem, attempto labore in exactiione fienda. arg. l. & virtutum. C. de statutis & imagi. non videtur tale præmium tribuendum, nisi re perfecta. arg. l. 1. ad. fi. ff. qd quisq; iur. & l. pe. §. docere. ff. ne quis eum qui in ius voc. Sicut in simili dicimus, qd prohibitus exigere sub poena illam poenam, non incurrit nisi cum effectu exegerit, vt notatur per. glo. in. c. nullus. 1. q. 1. glo. fin. leges ergo supradictæ, quæ tribuunt præmium officialibus predictis, non intelliguntur tribuere re imperfecta dimissa: nam illud enim videtur esse perfectum, qd ex omnibus suis partibus constat. l. 1. ff. de origin. iur. & in lege actum esse dicitur cui nihil restat. l. final. C.

fi. C. ad selenia. Nec est condignum præmium tribuere labori eorum, qui quodammodo in casum laborauerunt, & exactiorem, & solutionem non fecerunt, igitur præmium tribuendum videtur potius alijs officialibus successoribus, quorum tempore facta est solutio: & hæc legem impleuerunt. Sed in contrarium sequentia faciunt quia si primi officiales executores, siue algazelli dictam exactiorem fecerunt: bona, vel personam capiendos, & eam in carcerando merito, hac ratione, & causa decima & præmium est eis tribuendum: quia lex quæ tribuit præmium dictis officialibus, videtur loqui de ipsa exactiõ: dum dicit quod officiales qui sic exigere fecerint, ipsi habeant præmium: & verba legis verificantur in personam eorum qui executionem fecerunt. l. 4. §. totiens. ff. de dam. infect. cum similibus præterea licet lex dicat, *pagada o contenta, la parte*: quia habet relationem ad sensum, & ad verba præcedentia, ad quæ relationem faciunt: vt in. l. gallus. in principio. ff. de lib. & post. vnde licet verbum *sea pagado o contento* intelligatur, cum effectu, tamen in proposito dicitur etiam facere cum effectu *exigi*: ille qui ita fecit propter quod solutio facta est: & illud dicitur *exigi facere*: cum verbum facere omnem faciendi causam compleat. l. verbum facere, & l. faciendi, & l. facere oportet. ff. de verb. signifi. & ille enim dicitur facere qui circa rem faciendam facit quantum in eo est, vt notatur. so. dist. c. ponderet. facit. l. in testamento. ff. de condi. & demonstra. **Et ita cum executio fuit facta in personam debitoris, vel in eius bonis, dicitur officialis coegisse ad soluendum, vt in dictis iuribus:** licet postea fiat solutio, tamen sit ratione præcedentis coactionis durantis & instantis, iuxta plenè notata in. l. in terpositas. C. de transactio. & in. l. 3. C. quod metus causa. & per Innocent. in. capitul. continencia literarum. de homicid. Ad quod facit quod pulcherrime scribit. Bart. in. l. is qui reipublice. ff. ex quibus caus. maio. transumptiue Bal. in. l. consentaneum. C. quomodo & quando iud. & ibi Bar. querit qd si per statutum inducitur præscriptio nisi infra decennium debitum sit petitiu, & facta executione, quando dicatur petitiu in fra decennium concludit, qd quomodocunq; aliquid de executione sit inceptum, vel factum capiendos res, vel personam, vel nomen debitoris, quandoq; assumendo tenutam ex primo decreto dicitur executio facta, & sic verificata verba legis: vnde ad rem inferendo inquam qd verba legis de quibus supra, quæ concedunt decimam & præmium executoribus, & algazelis quibuscunq; iuris remedijs opportunis, debitores illos

etiam de facto coegerint ad soluendum, sunt purificata, propterea quæ officialis seu executor fecit carcerando, vel executionem faciendo. quia ex quo non apparet alios executores, vel algazellos successores in officio aliam executionem fecisse, suspicio efficacissima est, si soluent debitum est virtute executionis iam facte, & per consequens rectè potest dici qd ipsi primi executores sunt illi qui executionem fecerunt cum effectu, & in bonis debitoris soluerunt: nam à principio tituli posterior formetur euentus: vt. l. 1. C. de imponenda lucra. disci. lib. 10. & alibi habetur, qd quando finis habet necessariam consequentiam à principio, iudicandum est de fine, tanquam si à principio foret factum vt in. l. dani. §. Sabini. ff. de dam. infect. iunctis quæ ibi notat Bar. & quando enim aliquid est à principio permittam, semper debet de fine iudicari, tanquam de principio: vt in. l. ei qui soluendo. ff. de hered. institu. & in. l. is à quo. ff. de libe. leg. & melior text. in. l. cum sponfus. §. generaliter. ff. de dona. inter vir. Et ultra prædicta facit: nam debitores qui postea soluerunt, præsumitur hoc fecisse timore dictæ executionis factæ ab ipsis primis officialibus. Primo probatur ex consuetudine, quæ est optima legum: interpret vt in. l. cum de lanionis. §. 1. ff. de fund. instru. lega. nam vt docet experientia, debitores malè libenter soluent, nisi metu poenæ, vel executionis coercentur: vt in. l. de pupillo. §. si quis ipse. ff. de noui. ope. nuntia. dum queritur qualiter probetur, qd ille qui non appellabit hoc fecerit propter metum iudicis: & etiam pro hac parte facit æquitas & naturale iudicium: nam non consonum videretur, qd ipsi secundi officiales, seu executores qui nil fecissent, vt prædixi, super coactione ipsorum debitorum faciendo eos capi, vel eorum bona, sed simpliciter recepissent, solutionem ab ipsis debitoribus recipiant decimam, seu commodum concessum legibus seu consuetudine illis, qui executionem fecerunt: & causa vt dicti debitores soluerent, maxime si primi officiales erant, in fine officij non potest imputari eis qd non fecissent solutionem: & ita potest dici fecisse executionem cum effectu. Nam qui tenetur aliquid facere, sufficit illud quod potuit, vt illud sequeretur: & dicitur fecisse, & ultra non tenetur, vt in. l. si vt certo. §. idè labeo. ff. commoda. & l. qui autem. §. 2. ff. de constit. pecu. & l. si ideo. C. de his quibus vt indig. Et alibi dicitur qd qui est causa vt alius possit facere, ipse dicitur fecisse: vt plenè per Bar. in. l. si is qui pro emptore, prope fin. ff. de vsuca. & in. l. non solum in principio. ff. de iniurijs, & in. l. hæc

verba. ff. de adult. unde cum ipsi primi executores fuerunt causa ut successores in officio recipiant solutionem a debitoribus propter gesta per eos, & ipsi sunt qui dici debent solutionem fecisse cum effectu in pecunia numerata ita tenet Salustius. de Bongigelmis in consili. suo q est inter consilia. Barto. loci. in consil. 151. vol. 1. in subscriptione. d. consilij allegans Ange. in expresso in l. possessor. §. 1. ff. de peti. hære. vbi per illum tex. cum glo. inquit q si statutum disponat q potestas debeat habere quartam partem poenarum, q si vnus potestas fecerit condemnatio nes super poenis licet actualiter non exegerit illas sed successor eius, tamen ipse qui condemnabit duntaxat debet habere quartam partem illius exactionis post factæ: quoniam ipse fuit potissima causa illius exactionis, & est verissima decisio secundum eum: quoniam si aliter diceremus, sequeretur magnum absurdum, in conueniens videlicet, q isti officiales & executores fecissent omnia ea, ex quibus postea sequitur solutio, & sic labor & odium fuisset ipsorum, aliorum vero esset commodum & lucrum, quod est absurdum, & verba legis debent ita intelligi, vt non contineant absurdum vt in l. 2. ff. de noxali. & in l. quanuis. ff. de in ius voca. nam mens legis fuit premiare officiales laborantes super tales executiones, sed illi qui fecerunt propter quæ sequitur solutio, sunt illi qui laborauerunt & preuenerunt alios secundum formam legis: ergo mens legis comprehendit eos, & quando ratio legis non potest esse nisi vna, sicut in proposito illa habetur p expressa, vt in l. quoties. & ibi Bal. C. de fideicom. l. quanuis, & hanc partem tenet Thomas de Saluetis Florentinus in alia subscriptione dicti consilij. Cocyn. & Petrus de Exio aduocat. Floræ.

ti. & Hieron. de Michaelis, & plures alios docti qui dicto consili. se subscripserunt: & hanc putant esse verissimam sententiam: quia etiam solutio verificatur in actu verbali & ciuili: vt in l. solutio. ff. de verbo. sign. & in l. 4. §. ait prætor. & §. soluisse. ff. de rei iud. & in l. si rem. §. omnis. & in l. solutum. §. solutum. ff. de pigno. actio. item exigi & exactum esse dicitur, etiam per solutionem verbalem, & ciuilem. l. verbum. ff. de verbo. sign. ¶ Sed licet supradicta opinio sit de iure, non de consuetudine in ciuitatibus & villis huius regionis: vbi præfidi semper vidi hanc decimam executionis diuidi inter algazellum executores prædecessorem, & successorem in officio, & videtur æqua consuetudo, licet faciat in contrarium. l. 5. tit. 3. lib. 8. ordi. vbi inquit, que si executor, de los Indios no acabare la entrega, no lleue entrega, mas lleue seys maravedis quæ. l. non obstat: quia non est lex generalis, vt ab omnibus debeat seruari. vt in l. leges vt generales. C. de legi. Sed est lex particularis, & specialis in illo casu in executores iudeorum, & in his quæ specialiter quibusdam concessa sunt ad generalitatem omnium non extenduntur. vt ibi in d. l. leges. vers. interlocutio nibus vsq; in fine, & tex. in l. iura. ff. eo. de legi. vbi iura non in singulas personas, sed generaliter constituuntur: & quando specialiter dantur, & pro certis personis sunt facta, tunc personas non egrediuntur, vt in l. 1. ff. de consilij. princi. in fine, & pro dicta consuetudine q diuidatur dicta decima vt prædixi, est text. in arg. lingu. in. ca. nisi essent viri. de præbendis, q nota.

Prætorum Cap. X. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 An tota poena debet solui fisco, & accusator recipiat partem suam a fisco, quando in condemnationibus medietas poena debetur fisco, & alia accusatori, vel iudici.
- 2 Vxor licet habeat bona mariti obligata pro dote, si publicantur, non potest impedire quin omnia bona in fiscum incorporentur, & a fisco postea debet repetere dotem.

Fisco, quia quando in condemnatio nibus medietas poenæ fisco applicatur, & alia medietas accusatori, tota poena debet solui fisco, & accusator, vt iudex recipiet partem suam a fisco. ita tenet Bar. & Ioan. de Plat. in l. vacantia. C. de vendi. reru fiscali. libr. 10. per l. fenat. §. fenatus. ff. de iure fisci. vbi quoq; vide Barto. & in l. res. §. 1. ff. eod. q dicit esse utile, quia fauorabilius fit executio, quando debet solui fisco, quam quando debet solui priuato. vt in l. hic qui qui fisco. C. de conue. fin. debito. & q tota condemnatio dictæ poenæ debeat fieri in solidum dicto camerario communis. tenet Ang. in §. poenales. In situ. de actioni. col. 3. num. 5. sequendo Bart. in dictis locis. ¶ Tamen si quis soluerit iudici, vel priuato partem poenæ, quæ sibi debetur, liberatur, & fiscus hoc impedire non possit. vt in d. l. res. §. 1. prout tenet Bar. in d. l. vnica. ¶ Contrarium videtur Ange. tenere in l. lege. §. ex hærede. ff. ad fenat. consil. seleni. vbi ad literam dicit, q non primo fisco debet solui poena tota, & nec deinde de manu fisci detur media accusatori, quod dicit esse utile ad statutum disponens percutientem puniri incertum, quorum dimidia sit fisci, & altera percursi. & sic q Bar. & Ang. in hoc sunt contrarij, & dictum Ang. video semper seruari, tamen non sunt contrarij: quia Bart. dicit, q soluendo priuato, liberatur, & fiscus hoc impedire non possit, vt dictum est. ¶ Ad quod facit illud, qd tenet Ang. de Aretio in tracta. maleficio in parte eius bona publicamus. vers. quæro quis possit impedire publicationem. nu. 10. vbi cū Bar. in d. l. vacantia videtur tenere allegando Bal. Ang. Rapha. & Imol. in l. si marito. in principio. ff. solut. matri. vbi dicit, q licet vxor habeat bona mariti obli

Enas. a Etiam si aliqua pars illius poenæ pertineat

Prætorum. Caput XI.

Trosi, que nolleue penas alguas de las que disponen las leyes, ni de las que pufiere para la nuestra camara, sin que primero las partes sean oydas y sentenciadas contra los que en ellas incurrieren por sentencia passada en

gata pro dote, tamen non potest impedire quin omnia bona mariti publicentur, & in fiscum incorporentur, cū ipsa mulier tantummodo habeat bona obligata, non autem dominium, vel possessionem dictorum bonorum, sed postea a fisco dotem repetet. C. ad l. Iuli. deui. l. 2. & facit tex. in l. res quæ. §. res autem. ff. de iure fisci. de quo vide per Aug. in additio. ad Ang. de malef. vbi supra. & idem tenet Alex. in additio. ad Bart. in l. si vacantia. C. de bon. vacan. lib. 10. & idem tenet la. in l. si constante. ff. solut. matri. nu. 143. & Paris de Puteo. in tractatu syndica. in parte, publicatio bonorum. fol. 219. vbi per eum latè.

S V M M A R I V M.

- 1 Poena antea quam exigantur, debent iudices super eas proferre sententias, nisi procederetur super notorio.
- 2 Poena in istis casibus possunt exigi, licet nondum per sententiam fuerit iussum.

Sentenciadas. b Similistex. in l. 48. ti. 19. de las pe

nas. lib. 8. in ordination. regali. vbi habetur, q executio poenæ non debet fieri, nisi prius per Regis prætores in eius curia iudicialiter fuerit per sententiam diffinitiuam adjudicata: si vero per iudices, vel prætores aliorum locorum super poena lata fuerit sententia anteaquam executioni tradatur, Regi debet ostendi. & Monta. in gl. illius. l. in parte poena, seu etiam colonia. similistext. in l. 1. C. de exe. rei iudi. & in l. si cū nulla. ff. eo. tit. de rei iudi. ¶ Quod fallit, quando procederetur super notorio: quia notorium habet vim sententiæ. l. emptor. ff. de actio. scripti, & per docto. in l. ea quidem de causa. tenet Bar. in l. ictus fustii. ff. de his qui not. inf. nu. 1. & Paul. de Cast. ibi. & ideo dicit Paul. in d. l. 1. q requiritur sententia. s. contra contradicentem, secus si confiteretur debitum, quia tunc sententia, vel cognitio non est necessaria, si lis non erat contestata. imò talis confessio mittitur executioni. Sed hoc intelligerem cum declaratione iudicis vt Hippoly. de Marfi. in rub. ff. ad l. corneli. de fal. nu. 24. ¶ Et quoq; intelligerem in ciuilibus secus in criminalibus per ea que dixi supra in c. 10. in glo. execution. num. 32. ¶ Et licet executio fuerit male facta non præcedente sententia, vel aliquo prædictorum, & cū petitur retractari offertur in continenti probatio de debito. non retractatur talis executio, ita tenet Pau. de Ca. in d. l. si cū nulla per text. in l. si. §. si. ff. quod metus causa. ¶ Et Iaso. in l. a diuo

pio. §. in venditione. ff. de re iudi. nu. 9. & Alex. in consil. 34. versic. non habet obstare vol. 3. vbi ineptitudinis exceptio processus non habet obstare executionem, vbi interuenit confessio, vel quia processus in ordinatus, & tenet Castill. in l. 63. Tauri in gl. obligacion personal. nume. 17. & habet locum in criminali, vt ibi, & vi. Thom. Gramma. in consil. 40. num. 26. & 27. vbi idem tenet dicens, quod si executio contra debitorē, etiam si in ea non sint seruata iuris solennitates quando in veritate ille erat verē debitor, valet: & etiam in criminalibus, & idem tenet Neuizanis in consil. 77. nume. 6. & 7. & Bernar. Diaz regul. 168. debitor. *vel potest quoq; dici secundum eundem, quod loquitur ibi, quādo potest executio fieri, tamen fuit omissum aliquod, quod erat faciendum, puta citatio, secus si fieri nō poterat, de quo per Alexand. ibi. numer. 8. alias tractatur executio ante sententiam factam secundum Ang. ibi. ¶ Quoq; dic. fallit in casibus contentis in l. 4. titu. 11. libr. 5. in ordina. regali. si in custodiis de heredi, vt ibi late, alias ab executione non est incipiendum, etiam si debitum sit probatum, quia probationes non habent executionem paratam, nisi confessio in iudicio, vel iusiurandum iudiciale, vt in. l. sed & si possessori. §. pe. ff. de iur. iuran. nam licet sit probatum adhuc sub iudice lis est. vt in. l. eo tempore ff. de peculio. & in. l. q. debetur eod. tit. ideo nō dum est tempus exequendi. vt Bal. in. d. l. 1. C. de execu. rei iudi. per. l. meminerit. C. vnd. vi. & etiam si esset casus, in quo creditor sibi ex pacto possit ius dicere, quia dum assumitur via iudiciorum, debet secundum eam procedi vt dicit notari in. l. 1. C. de iure emphite. iuxta illud, viā quam elegerit, hæc sibi pateat. ff. q. metus causa. l. si mulier. ¶ Quod procedit non solum quādo proceditur ad petitionem partis, verum etiā si procedatur ex officio iudicis, quia officium iudicis sententiæ deseruit, nec prius nascitur, quā sententia transeat in rem iudicatam, licet actio iudicati oriatur in ipsa sententia ex quasi contractu secundum Bal. ibi in. d. l. 1. nu. 2. & ibi de materia istius tex.

S V M M A R I V M.

- 1 Res iudicata dicitur, quando appellari non potest.
- 2 Rescripta principis ad ius commune sunt reducenda.
- 3 Executio suspenditur appellatione pendente.

- 4 Res iudicata dicitur, quando pars nō appellat, quia consentire videtur.
- 5 Practica de re iudicata excipiendi.
- 6 Sententia absolutoria lata quia non probauit an pariat exceptionem rei iudicatæ reo absoluto, si de eo crimine iterum accusetur.
- 7 Sententia in re iudicata transacta in tantum valet, quod virtus dictæ sententiæ non potest per rescriptum principis tolli. num. 9.
- 8 Sententia lata pro appellante fatalibus temporibus elapsis, est ipso iure nulla.
- 9 Res iudicata renuntiari potest.

Iuzgada Res iudicata proprie dicitur quando appellari non potest. vt notat glo. in. c. non solum. in verbo, innotuata. de appella. in. 6. & Domi. ibi in principio notat illam glo. ad statuta quæ de iudicato loquuntur, & Bar. in rub. C. de re iudi. & Abba. in. in ead. rub. & facit tex. in. c. dilecti. de electio. & in. c. quoad consultationem. de re iudi. & in. l. eleganter. §. si quid post. ff. de condi. in debiti. ¶ Et facit quod tenet Rom. in consil. 334. in principio vbi dicit, q. si verba rescripti dicant, q. qua tenus de sententia legitime tibi constiterit, non audias contra sententiam, nisi prius parito iudicato, dicit q. debet intelligi de sententia, que in rem iudicatam transiit, non autem de ea, qua appellationis beneficio sit suspensa: quia principis rescripta quantum possibile est sunt ad dispositionem iuris communis reducenda. c. cautamque de rescrip. l. si quando. C. de inoffi. testa. etiam si ius. ff. de boni. liber. ¶ Sed de iure communi quo vtimur appellatione pendente executio suspenditur, vt in. c. pastoralis. §. præterea cum simil. de offi. delega. Et si dicatur, quid ergo operabitur hoc rescriptum. Respondetur hoc. l. q. appellatione deserta, & sic appellatione in rem iudicatam transeunte nullitatis exceptio executionem sententiæ non suspendit secundum Roma. in. d. consilio. ¶ Item res iudicata dicitur, ¶ quando pars non appellat, quia videtur consentire. tenet Io. de Plat. in. l. non videtur. C. de muner. patri. nu. 1. lib. 10. & Bar. in. l. 2. ff. de iure iur. nu. 4. & 5. & Abb. in. ca. quoad consultationem. de re iudi. nu. 6. & ad hoc dicit illum tex. esse menti tenendū. & alibi dicit tex. in. l. si. C. de sentē. quæ sine cert. quāti. proferr. & in. l. a. eo. C. quo & quando iudex, q. qui non appellat, confirmat sententiam, & præstat assensum e.

sum ei, & idem tenet Iaso. in. l. si ab arbitro. ff. qui satisfare cogan. nu. 1. & Abb. in. c. cum inter de re iudi. n. 7. vbi tenet, q. licet a principio sententia inter partes ius non constituat, sed declarat, tamen post lapsum. 10. dierum, vel quinq; hodie facit ius inter ipsos litigantes: quia siue bene, siue male fuit iudicatum, standū est sententiæ propter auctoritatem rei iudicatæ. & Hip. de Mar. in singu. 487. vbi quoq; ponit vnū casum, in quo nō videtur acquiescere sententiæ. scilicet quando sententia fuit lata contra falsum procuratorē, & dominus non appellauit, non videtur acquiescere nec approbare, ex quo non constat de mandato, & poterit dominus vsq; ad mille annos dicere de nullitate. ¶ Alius casus in. l. 3. tit. 15. lib. 2. for. 11. & Montal. ibi in glo. 1. ¶ Practicam excipiendi de re iudicata ¶ vi. Abb. in. c. sicut. de re iudica. & talis exceptio est litis finitæ, & ideo impedit litis contestationem. de quo plenē in. c. 1. de litis contesta. in. 6. ¶ Et an sententia absolutoria lata, quia non probauit, ¶ pariat exceptionem rei iudicatæ reo absoluto, si de eodem crimine iterum accusetur. vide Rom. consil. 223. vbi dicit, q. si in ipsa secunda accusatione deducitur crimen ad aliū & prorsus diuersum quam dicitur esset in prima, puta quia in. 1. deductum erat ciuilitur, in. 2. deducitur criminaliter, ve conuerso, tunc ipsa sententia non pariat exceptionem secundi iudicij exclusiuam, vt fuit sententia Bar. punctualiter in. l. 2. §. hoc edicto. ff. vi bonorū raptō. aut crimen nouiter deductum in. 2. accusatione ad illum eundē finem deducitur, ad quem fuit deductum in prima, puta quia in ambobus deductum fuit vt criminaliter puniretur, & tunc prima sententia absolutoria predicto modo prolata, exceptionem rei iudicatæ parit exclusiuam secundi iudicij. vt dicit Rom. esse sententia Nico. Mata. & Bart. in. l. Iulianus. C. de condi. indebiti. qui in ciuilibus & criminaliter loquitur. de quo ibi per eū. ¶ In tantum sententia in rem iudicatam transactam valet, quod virtus dictæ sententiæ non potest per rescriptum principis tolli: quia princeps in dubio non præsumitur velle derogare sententiæ, quæ transiit in rem iudicatā. vt est bonus tex. in. c. exposita. de arbitris. & in. l. si. C. sententiæ rescri. non poss. & in. l. causas vel lites. C. de transa. imō rescriptum factum in contrarium nō valet, nisi in eo esset adiecta clausula, non obstante

tali sententia transacta in rem iudicatam. vt in d. l. si. prout tenet Alex. in consil. 94. in. 2. volu. nu. 2. & Phil. Decius in. l. res iudicata. ff. de regul. iur. ¶ Et facit in simili, q. tenet Inno. in. c. ex ratione. de appella. quem refert, & sequitur Bal. in. ca. sancimus el. 2. ad finē. in tit. quo tempore miles in vlt. feudo. vbi voluit, q. si post cursū fatalium appareret in actis lata sententia contra primam, nihilominus prima debet mādari executioni, quod sequitur Ias. in. §. rursus. In sti. de actio. col. 12. nu. 73. vbi in nu. 72. in simili dicit, quod si post tempora fatalia ¶ fuerit sententia pro appellante, quod est ipso iure nulla, & dicit de hoc videri casum in. c. si appellatione de appella in clem. ¶ Sed supradicta intellige, nisi expresse ¶ constaret de mente principis, q. voluit derogare rei iudicatæ, quia potest, cum illud sit ius quæ situm de iure ciuili. vt notat Bal. in. l. si. co. 2. vers. sed immediate opponitur. C. senten. rescin. nō pos. & Ang. in. l. Luci. ff. de euctio. Paul. de Ca. in. l. hæredes. ff. de acquir. posse. & tradunt moderni in. c. quæ in ecclesiarum. de const. & Phil. Deci. vbi supra. ¶ Intellige quoq; supradicta nisi sit renuntiatiū rei iudicatæ quia illi renuntiari potest, & valet renuntiatio, vt dicitur Phil. vbi supra per. Iuris gentium. §. paciscar. ff. de pactis. & non solū expresse, sed etiam tacite renuntiari potest: quia si quis fuit admissus ad probandum de iniquitate sententiæ, & fuit probatum parte non opponente, iudex debet primam sententiam, quæ transiuerat in rem iudicatam reuocare. vt voluit Inno. in. c. dilectā de rescrip. & in. cap. cum Bertoldus. de re iud. & Alex. in. l. iudex postquam ver. 6. fallit in. 2. col. de re iudi. Abb. in. c. quoniā contra. de probatio.

S V M M A R I V M.

- 1 Pactum factum ante sententiam, collusio est.
- 2 Transigere non licet in causa populari.
- 3 Compositionem potest iudex facere sententiā lata, quando poena in totum applicatur sibi. scilicet si regi accusatori, & sibi.

*ad perfectam intelligentiam huius glo. & de his provisionem f. r. l. m. contentam in hoc lib. q. solet dari correctoribus, in fine huius libri in pagina penultima: ubi prohibet iudicibus, ne faciant auerentiam seu compositionem cum his qui inciderunt in penas legis regie nisi vires: vires pars applicat iudici, quam provisionem omnino iudicis.

Prætorum.

Auenencia. Quia tunc collusio esset, quæ est prohibita, vt in Cle. cõstitutionem. §. sanè. de elect. & in Cle. 1. de renuntiatio. Et quia est causa popularis, in qua non licet transigere. vt Abb. in c. 1. de collus. detegenda, quia per fordes, seu pretium non est licitum facere istam transactionem antefententiam, seu desistere. vt Abb. ibi. nu. 2. & Bar. in. q. iudex malefactorum. Et de materia compositionis, quando fieri potest, vide singular. per Parid. de Put. in tract. syndica. in parte. compositio. fol. 96. cum vers. sequentib. Sed tene, q. ad incurrendam hanc poenam sufficit sola promissio, seu compositio, licet pecuniam non recipiant: quia in isto crimine barateriæ hoc sufficit, nec aliud requiritur. vi. Bald. in. l. hoc editum. §. hæc autem. ff. q. quisque iur. & vi. quæ dixi supra. in. c. 1. in glo. promissa. nu. 9. & latè in gl. donacion. nu. 43. Sed ego intelligo istu text. q. iudex potest facere istam auerentiam, seu compositionem, & moderationem post sententiam per eum latam, quando poena in totum applicatur iudici, quia tunc cum per sententiam fiat dominus. vt glo. in. §. fi. Instit. de offi. iudi. maxime in actione personali. vt Bar. & doct. in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iur. latè Feli. in. c. cum venerabilis. de excep. nu. 28. Iaf. in. l. traditiõibus. C. de pactis. nu. 27. & Ioan. de Imo. in. l. Pomponius. ff. de acqui. poss. & Bal. in. c. cum super. de confess. & cum tota poena sit sua, & sibi applicetur, potest facere quid velit de ea: quia quilibet est moderator in re propria. vt in. l. in re mandata. C. mandata. & in. l. status. ff. de religi. & sumti. fine. & moderatè in isto casu significat diminutionem. vt glo. in. c. fi. de verbo. signifi. & ibi Abb. & glo. in Cle. 1. de iure patro. & ibi Cardi. Sed si poena applicatur per partes. scilicet camere regis, & iudici, & parti non potest compositionem facere in præiudicium fisci quia in re aliena nemo est moderator. vt in dict. l. re mandata. & in dicta. l. status. Et facit q. tenet glo. & ibi Salic. in. l. venia. C. de in ius vocan. in fin. vbi dicit, q. vbi poena pro parte debetur fisco, & pro alia parte iniuriato remissio, vel compositio facta per communem, non extenditur ad partem debitam iniuriato, vel damnum passio, & sic in singulari persona. imò si recipit suam partem condemnationis anteaquam camera regis sit soluta ex sua parte tenetur iudex restituere suam partem cum duplo camera regis, vt in pragmat. decima sexta. en la instrucion que el rey hizo de como se han de cobrar las penas de la camara, in villa de Madrid anno. 1552. Imò nec denunciator suam partem debet recipere, donec sit satisfactum camera regis sub di

ista poena. vt ibi. & licet. d. pragma. loquatur con los alcaldes de corte e chancilleria, extenditur ad alios iudices huius reg. vt in præfatione, & in data ipsius. l. continetur, ibi. e otras justicias qualesquier de todas las ciudades, e villas, e lugares. &c. Et quia illud, quod est prohibitum superiori, censetur prohibitum minori. c. cum in cunctis. de electi. & ibi Bal. in fine. & Abb. in. ca. licet. de testi. r. col. & in authen. multo magis. C. de Episcopis & cleri. Iaso. in. l. si quando. §. generaliter. C. de inoffi. testa. tex. in. c. per venerabilem. qui filij sint legitimi, & ibi glo. Amen credere, q. si condemnatus composuit se cum iudice, vel cum accusatore, & eis soluit aliquid ratione dictæ sententiæ, seu condemnationis, vt propter eius appellationem sit suspensa sententia, & pars quæ debetur fisco, ei non solvatur, sed esset in suspensio appellatione pendente, licet iudex, vel accusator in poenam dictæ pragmatice. 16. factæ in Madrid incurant, sententia est transacta in rem iudicatam & potest exequi in fauorem camera regis, quia non solum quando aliquis petit dilationem ad soluendum, videtur consentire sententiæ, vt in. l. ad solutionem. C. de re iudi. & additio. Abb. in. c. quo ad consultationem de re iudi. in additione, quæ est in nu. 13. quæ incipit, an recipiendo terminum. & Roma. consil. 9. in fine. Et ita quando pars soluit, vel dat pig-nus, approbat debitum, vt Bar. in. l. 1. §. hæc verba. ff. ne vis fiat ei. & hoc quando sponte soluit, acquiescit sententiæ. Secus si mandato iudicis compulsus. vt Ioann. Fab. in. d. l. ad solutionem per. l. cum ex causa iudicati. ff. de appell. & tenet Guid. singular. 813. §. Ioannes. Et non solum quædo totum soluit, acquiescit sententiæ, vt dictum est, sed etiam soluendo partem debiti, videtur totum agnoscere. & per consequen. acquiescit sententiæ in totum tenet Specula. in titu. de locat. & de emphit. §. nunc aliqua. nume. 53. per. l. cum notissimi. §. pen. C. de præscrip. 30. vel. 40. anno. & vide tex. vltra eum in. l. cum fidem. C. de non numer. pecu. & Bald. in. l. certis annis. C. de pactis. nu. 5. vbi per dictam. l. cum fidem. tenet, q. qui affirmat contractum, soluendo partem debiti cogitur postea ad solutionem residui & ita soluendo partem sententiæ; vel faciendo compositionem de parte condemnationis, videtur consentire sententiæ: quia sententia æquiparatur contractui & e contra. ita Bald. in. l. 1. C. de sent. & interlo. om. iud. numero tertio. per. l. omne. ff. de iudi. & idem Bald. in. l. ab executore. C. quorum appella. non recip. & idem tenet Ang. in. l. 1. in fine. ff. de hæred. instit. & in. l. suus quoque. §. sed & si filio. eodem. titulo. & Ioanne. de Imol.

Caput. XII.

Imol. in. l. centesimis. ff. de verbo. obliga. & Alexand. in. l. impossibilis. ff. eodem. Et ideo confulo condemnatis, vt istam compositionem non faciant, si bonam causam habent, sed appellent seu prouocent a sententia, & ipsam appellationem prosequantur. nam aliter videntur senten-

tiæ acquiescere propter dictam compositionem partis condemnationis, & in totum dicta condemnationis poena mittetur contra eos executioni.

Prætorum Cap. XI. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 Poena seu multa non cedit in vtilitatem iudicis.
- 2 Poena in dubio an applicetur fisco vel parti.
- 3 Poena, & multa an applicentur dominis temporibus, qui habent loca, & villas ex donatione regis.

- 4 Confiscandi ius an habeat domini temporales, seu Episcopi.

Camara. Nota text. quod cum poena, vel multa fuerit exacta, non cedit in vtilitatem iudicis, sed in vtilitatem publicam conuertetur, vel in fiscum. vt in. l. multarum. C. de mod. multam. & text. singular. in l. 48. titu. 19. de las penas. in or. reg. & tex. in. c. 48. infra eod. De quo an in dubio applicetur fisco vsu par ti, notatur in. l. iubemus. §. is quoq. C. de sacro sanct. eccle. & Bart. in. l. Agraria. ff. de ter. mi. ano. Spec. in ti. de dolo & contu. §. restat. circa princ. Ad iudicem verò ta-

co? Dic q. sic. vt in. l. fit. tit. 5. lib. 4. foro. 11. & vid. Io. de Plat. in. l. 1. C. de bonis vacan. lib. 10. col. 2. nu. 2. vbi in simili dicit, q. varones, & domini temporales hnt ius confiscandi si consueuerunt: cum enim ex consuetudine dicatur eis iurisdic-

Prætorum. Caput. XII.

Otrofi que las setenas, en q. cõdenarè, seã pa nuestra camara, y nolle ue el, ni fus officiales, ni alguaziles, ni merinos parte de las, aunq. digan que estan en vso y costu bre^d de las lleuar.

Prætorum. Caput. XIII.

Otrofi, que el ni fus officiales nolleue parte de las alcabalas, o sifas, o imposiciones, o de scaminados por las senteciar, ni por las executar, ni en otra manera. Ni así mismo lleue por fir-

tionem competere, vt in. l. 1. in fine. C. de emancip. libe. ita & confiscatio. circa quod vide quæ posui in. ca. 2. supra. in gl. para la nuestra camara. vers. an aut duces, marchiones. nu. 5. Sed quid de episcopis, an habeant fiscum dic q. sic. glo. est singularis. in. cap. quia

lis poena vel multa cedit, & pertinet quædo ex legis, vel statuti ciuitatis dispositionem applicatur sibi. vt in. l. 5. tit. 12. li. 8. in ordi. reg. & in. l. 2. tit. 10. eodem. lib. & in multis alijs casibus in legibus & pragmaticis cõtētis, in quibus iudicibus aliquid applicat. In istis bene possunt recipere sine moctu poenæ, dummodo antea condemnentur, & super eas sententiam proferant. vt in. d. c. supra proximo. & in. d. l. 48. tit. de las penas. in or. reg. & in. c. 49. infra eod. in fin. quem vide. At tamen duces, varones, & domini temporales, qui habent villas, & loca ex donatione regis, an habeant istas poenas & eis applicentur, & non fis-

diuersitatem. de concessio. præb. quæ ibi sequitur Anto. Abb. & Imol. & Anna. in. c. excõmunicamus. de hereti. Cardi. Zabar. & Imo. in Cle. 2. de hæreti. Rotain decis. 965. in antiquis Ordral. cõsil. 302. col. 2. & eam dicit singular. Steph. Aufre. in tracta. de potesta. ecclesi. super laicis. numero. 29. tomo. 5. tractu. folio. 438. & decisio ne cappell. Tolo. 229. & 275. & hoc tenet in. d. tract. quanquam officiales regij, aliàs contrariu asseruerint vt ipse ait. & ita quoq. tenet Feli. q. episcopus habet fiscum, etiam si habet domini temporale latè approbando dictam gloss. in. c. irrefragabili. §. cæterum de offi. ordi. nume. 11.

vbi refert plures hoc idem tenentes.* Sed vide Barb. in rub. de constit. col. 18. vbi hoc altercat, & cõcludit, q̄ licet episcopi possint imponere pœnam pecuniariam ad ius commune iuandum vt. gl. in. c. 2. de consti. in. 6. & in clementina ne Romani de electio. tamen nõ potest illam pœnã suę camere applicare: nam inquit q̄ non legit ius aliquod disponentem episcopum habere filium: si ergo non habet non potest suę camere confiscare: licet. gl. singula. in. d. c. quia diuersitate loquatur de fisco ecclesię, non tamen loquitur de fisco episcopi. & allegat glo. singul. in clementina. 2. de hæreti. quæ affirmat, q̄ episcopi multo minus sibi ipsis possunt confiscare clericorum bona, hæreticorum, vel suis officialibus: ergo secundum eum idem est dicendum in alijs casibus in quibus bona clerici cõfiscant, & per cõsequens erunt applicanda vsib⁹ pauperum: vt per Bal. ibi. 3. col. & gl. in. c. pleriq; de immunita ecclesia. & in auth. vt nulli iudicium. §. vt autem. coll. 9. vbi episcopus non potest cõdemnare clericum ad pœnam applicandam suę camere, quia non habet niscum licet malè seruent sed omnes pœnas in pios vsus debet applicare.

mar los recudimiẽtos de las rētas mas delo q̄ disponen las leyes del quadero, sola dicha pena.

S V M M A R I V M.

1 *Præscriptio, nec consuetudo causatur in tribus & functionibus publicis.*

2 *Præscriptio non currit in istis casibus.*

1 **Costumbre** ^b Quia in tributis, & functionibus publicis nõ currit præscriptio, nec causat consuetudo l. cõperit. C. de præscri. 30. anno. 16. q. 3. §. p̄. & §. q̄ si priuatus. cum sequenti. & Instit. de vsufru. §. sed aliquãdo. & in. l. fi. C. de præscrip. longi temp. 2 po. quæ pro liber. compe. Alios casus, in quibus non currit præscriptio vi. per Petru Ferra. in forma libelli responsio. rei cõuenti. in parte, præscriptionis. num. 31. de quibus in. c. nõ liceat de præscrip. glof. in. §. res fisci. Instit. de vsu capio.

S V M M A R I V M.

1 *Gabellarum ius principis est.*

2 *Veſtigalium ius est de maximo imperio & inferior a principe illud non potest imponere.*

3 *Ius exigendi gabellas, & pedagia, potest cõcedi per principem alicui populo, vel priuato.*

4 *Præuilegium exigendi gabellas, vel collectas cõcessum a principe, non potest reuocari.*

5 *Ius colligendi pedagia, gabellas, seu exactiões, an potest præscribi.*

1 **Alcaualas.** ^a Quia omnia ista sũt p̄cipis, ¶ vt dño orbis. l. de precatio. ff. ad. l. Rhod. de iact. l. bene a Zenone. C. de quadr. præscrip. & in proemio. ll. quaterni gabellarũ. ibi. *las nueſtras rentas de alcaualas.* & in. l. 15. eius quaterni. & Bertach. d̄ Firmio. in tractatu gabella. in. 1. parte in principio. ¶ Et cum hoc ius veſtigalium, ¶ sit de maximo imperio, inferior a principe non p̄t illud imponere, nec percipere. l. veſtigalia. & ibi Saly. C. noua veſtigali. & in. l. nõ solēt. cũ glo. ibi. & doct. & l. fi. eo. tit. & facit. l. & ideo. ff. de legi. & in. l. in rebus. cũ glo. ff. de constitu. princip. & in. l. quicquid. C. de veſtigali. & comissis. & per Specul. in titu. de causa posse. & proprie. §. 1. versi. quid de colligētib⁹, & in Cle. fi. & ibi Cardi. de censu. & tex. & ibi gl. & docto. in. c. super quibusdam. §. præterea. de verb. signifi. vbi Holli. dicit hoc esse verũ in rege Romanorum, qui est dominus orbis, nõ in alijs regibus, secundum Card. vbi supra, licet de facto oēs reges hodie, & ciuitates Italię, & qd̄ peius est, castellani imponunt pedagia, q̄ fieri nõ debet, imò peccat. vt Firmia. in suo tract. gabella. in. 1. parte. in princip. Quod dicit esse verũ nisi concedatur a principe inferioribus. vt tenet dict⁹ Firmi. in. d. 1. parte. q. 9. vbi tenet q̄ potest cõcedi ius exigendi gabellas, & pedagia per principem alicui populo, vel priuato. per. d. c. super quibusdam. §. præterea. & dicit q̄ tenet Bal. in. l. si plures. p̄. col. C. de conditio. insertis. & Specula tenet idẽ in. d. tit. de causa poss. & propriet. §. 1. versi. quid de colligētib⁹. ¶ Attamẽ tale p̄uilegium cõcessum a principe exigendi dictas gabellas, seu collectas, non potest ¶ reuocari, q̄ trãsiuit in vim pacti, vel conuentionis. l. q̄ semel. & ibi Bar. ff. de decreti. ab or. fa. & in. l. hic qui in fine. ff. de iur. muni. q̄ tenet dict⁹ Barth. de Firmi. in. d. tracta. in. d. 1. par. q. 9. versi. illud. quod dicit esse menti tenendum perpetuõ. ¶ Et idem dicit esse in p̄uilegio, ne teneatur ad collectas secundum Bart. in. d. l. quod semel. & idem tenet Bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iure. & Bal. in. l. si cum mihi. ff. de dolo. & Inno. in. c. nouit. de iudi. & Io. Andr. in additio. ad Specul. in tit. de cẽsi. §. nunc dicendũ. versi. quid si vniuersitas. & in tit. de instru. editio. §. nũc verõ aliqua. Archidi. in. ca.

in. c. quicquã. n. q. 1. & Abb. in. c. subiectũ de decimis. sed hodie per tex. in. l. 4. quater. gabellarũ, nullus excusatur, etiam si habeat p̄uilegiũ exemptionis gabellarũ, nisi talia p̄uilegia, & exẽptiones sint scriptæ in libris delo saluado, & superscriptæ p̄ computatores maiores. vt ibi cauetur. ¶ Et an ius colligendi pedagia, vel gabellas, possit quærĩ p̄scrip̄tione, vel consuetudine, ¶ sic dicitur p̄uilegio: dicit q̄ sic. vt dict⁹ Firmia. in. d. tract. gabell. in. d. 1. parte. q. 10. allegando Baldu. in. d. l. si plures. C. d̄ cõditio. insertis, & est casus in. d. c. super quibusdam. §. præterea. & ibi doct. & in. c. innouamus. de cẽsi. & Bar. i. repe. l. veſtigalia supra allega. & in. l. si publicanus. §. in omnibus. ff. de publica. & Bal. in. l. fi. C. d̄ veſtiga. & cõmiss. & in. c. 1. quæ sint regalia. in vsi. feud. col. 2. & gl. in. l. dñi. C. de agricol. & censu. ¶ Quod intellige verũ secundum Firmia. vbi supra in p̄scrip̄tione tãti tẽporis, qd̄ nõ sit memoria in contrariũ. vt in. d. §. præterea. & docto. vbi supra de quo & an requiratur sciẽtia principis, vel alteri⁹ in ista p̄scrip̄tione vi. per. d. Firmia. vbi supra. ¶ Bal. in consi. no. in. 1. volu. altercãdo istã. q. nũ qd̄ exactio veſtigalis possit p̄scribi: post multa pro vtraq; parte prolata, dicit, q̄ si iste, q̄ percipit veſtigalia incipit a p̄uilegio. ¶ Aut p̄uilegiũ est solẽne, & sufficit solũ p̄uilegiũ: quia incipit quicquid oportet. ¶ Aut p̄uilegium dat causam p̄scribẽdi propter aliquẽ iustũ errorẽ & tũc vtrũq; requiritur ambo copulatiuẽ. f. p̄uilegiũ, & p̄scrip̄tio, siue cõsuetudo: & tũc suf

Prætor. Caput. XIII.

Otrofi, q̄ guardan, y hagan guardar a sus officiales las leyes de nro quaderno d̄ las alcaualas y otras rētas, que dan orden en el demandar, y proceder y lleuar los derechos en los pleytos de las dichas rentas, de manera que los labradores, y officiales, y personas del pueblo no sean fatigadas contra el tenor y forma de las dichas leyes.

ficit tẽpus. 40. annorũ. ¶ Si autẽ incipit a cõsuetudine, & nõ est ibi aliq̄d p̄uilegiũ tũc talia iura regalia nõ p̄scribũtur, in scio p̄ncipe, nisi tãto tẽpore, cuius cõtrarij memoria non existit. arg. in. l. cõperit. C. de p̄scrip. 30. annorũ. sed eo sciẽte, & patietẽ sufficit tẽp⁹. 40. annorũ, quã si princeps tacitẽ prohibitionẽ suã videatur remississe secundum opi. Cy. prout Bal. tenet & cõcludit in. d. cõsi. quẽ mihi videtur vera distinctio.

1 **Leyes** ^a Quæ sunt. l. no. cũ plurib⁹ alijs sequentibus in. d. quaterno gabellarũ quas per te vide. & tex. in. l. 21. tit. 2. lib. 3. in ordi. regali.

S V M M A R I V M.

- 1 *Homicidij ius est. 600. marabetinorum. Homicidium percipitur, quando in absentia proclama proceditur.*
- 3 *Citatio trina requiritur, vt homicidij poena percipiat, & nõ sufficit vna p̄ trib⁹. & in ista citatione nõ est necesse quod crimẽ exprimat.*
- 4 *Si aliquis fuit captus, & suspensus, non pertinet iudici homicidij, si contra eum antea quã caperetur non fuit processum, per edicta, & proclama.*
- 5 *Homicidium debetur iudici, si est consuetudo loci percipiendi.*
- 6 *Homicidium debetur iudici, si est per eum sententiatum. & 7.*
- 7 *Rebeldia & contumacia non est necesse quod accusetur, quando iudex procedit ex officio.*
- 8 *Homicidij poena debetur, quãdo accusatus re⁹ est mortis.*
- 9 *Probatio plena nõ requiritur, vt quis in absentia cõdẽretur, sed sufficit aliqualis informatio.*
- 10 *Contumax licet absoluat a delicto, debet solue re expensas propter suam contumaciam.*
- 11 *Contumacia sola non sufficit ad hoc, vt iudex possit reum condemnare de delicto, nisi aliqua probatio interueniat.*
- 12 *Reus condemnatus in absentia, si est capt⁹, vel se p̄sentat, debet audiri. & nu. 31.*
- 13 *Statuta p̄scrip̄tione loquentia, non excludunt exceptionem innocẽtię, quæ ab statuto tolli non potest, quia est de iure naturali.*
- 14 *Executio fieri non debet, quando post cõfessionem constat de innocentia rei.*

- 25 Statutum ut quis habeatur pro confesso, intelligitur nisi per testes, & iura de eius innocentia constet.
- 26 Non contestans litem infra nouem dies, non habeatur pro confesso, si post istam confessionem constat de innocentia rei per testes.
- 27 Pro confesso quando aliquis declaratur, non debet statim condemnari in re petita.
- 28 Ficta confessio probationem recipit in contrarium.
- 29 Contumax in respondendo positionibus, licet habeatur pro confesso, potest probare contrarium.
- 30 Confessio in mutuo licet post biennium assumat robur, potest probare contrarium.
- 31 Pro confesso, & cōiuncto licet aliquis habeatur à lege, admittitur probatio in contrarium.
- 32 Pro confesso quando aliquis condemnatur, debet iudex in ista condemnatione eum recipere ad probandum quod voluerit.
- 33 Mandatum in iudicio debet quis ostendere, & producere seu presentare, & anteaquam producat, reus non tenetur, nec cogitur litem contestari: & licet non contestetur, non est confessus. Et quid si notarius dicat, quod instrumentum procurationis est apud se.
- 34 Penitus extraneus admittendus est ad excusandum & allegandum causas innocentie & absentie.
- 35 Iudex ex officio suo debet assumere probationes innocentie absentis.
- 36 Si liquet iudici contumacem absentem esse innocentem, & non culpabilem, licet sit contumax, non debet eum condemnare.
- 27 Absentia cause impediunt processum absentis in criminali.
- 28 Absentia criminalis si imminet poena mortis, vel corporalis, transeat in rem iudicatam.
- 29 Reus, qui in fortia iudicis non est condemnatus si postea veniat in fortiam communis, debet alius processus formari, & in isto secundo processu potest bannitos primam sententiam, seu bannum latum probare emanasse per falsas allegationes, & probationes.
- 30 Valet statutum, quod propter contumaciam possit quis condemnari ad poenam corporalem.
- 31 An absens condemnatus veniens infra annum vel anno elapso, audiatur.
- 32 Absens quando se presentat, potest allegare in competentiam iurisdictionis.
- 33 Clericus in absentia permittens se condemnari à iudice seculari propter delictum, licet postea à lege privilegium, debet soluere expensas.
- 34 An omnes occisores debeant soluere unum homicidium, an quilibet teneatur eum soluere.
- 35 Homicidium an debeatur iudici successor, vel prædecessori.
- 36 Initium in delictis est spectandum.
- 37 Iudex, qui condemnat, habet commoda, etiam si delinquens appellauit, & interim fuit remotus, si sua sententia fuit confirmata.
- 38 Iudex cōdenans, etiam si non faciat executionem, habebit partem poene, & non successor.
- 39 Iustitiarum habentes commoda, & prouentus iurisdictionis, non habet commoda prouentuum poenarum delinquentium in personam principis, vel varonis. Nec ea, quæ donantur principi in suo iocundo aduentu.

Homezillos^a Que iura sunt. 600. marabetini, ¶ ut in legibus del aranzel in tit. de causis criminalibus. c. 2.

¶ Quod verum intellige, dum iudex procedit in absentia, ¶ & rebeldia per sua præconia, & procalma, iuxta formam legis. 4. tit. 3. de los emplazamientos. for. ll.

Prætorum. Caput XV.

Qrosi. que no lleuen derechos ¶

lib. 2. & in pragmaticis del aranzel. in ordi. vbi latè. vbi requiritur trina citatio, ¶ & non sufficit vna pro tribus, etiam si sit peremptoria, sed requiruntur tres separata diuersis temporibus. tenet las. in. l. si certis annis. C. de pactis. nu. 5. allegando Bald. in. c. ex literis. vlt. col. de const. ¶ Et tenet idem in casu. d. l. fori. Peregrin. in parte primum decretum. q. 6. in. gl. ignorantia versic. statuto cauetur. ¶ & in ista citatione non est necessè, qd crimen exprimat pro quo vocatur, sed solum qd cōpareat coram iudice ad se excusandū à quadam accusatione porrecta cōtra eum: quia aliàs iam esset instructus. vt tenet Bal. in. l. nullus. C. de exhib. reis. i. col. ¶ Sed text. in. l. 7. tit. 5. parti. 3. in principio dicit qd sufficit qd dicatur qd cōpareat super tali crimine. & vi. Peregrin. vbi supra, in. gl. an notabuntur. ¶ Et si anteaquam cōtra eum procedatur in absentia fuit captus, ¶ & suspensus non debet soluere homicidium, nec iudici pertinet. vt in. l. 12. tit. 13. in ordi re. lib. 8. in fine: quia homicidium debetur ratione cōtumacia. vt in. d. l. fori. & in. d. pragmat. & si non fuit contumax, non debetur. ¶ Item intellige, qd iudici debetur. f. quando ¶ in loco est consuetudo percipiendi hoc homicidium, aliàs si non est cōsuetudo, non percipiet iudex, nec sibi debetur. vt in. d. c. del aranzel. ¶ Item intellige, dūmodo dictum homicidium sit sententiatum, ¶ non antea vt in. d. c. del aranzel. & non debes intelligere, qd sententia definitiua sit promulgata in causa principali, & sic qd reus sit ad mortē cōdenatus, sed tantūmodo, qd dictū homicidium sit sententiatum in absentia, quod sententiatur in secundo præconio, accusata secunda rebeldia, seu contumacia. vt in. d. pragmatica ibi, y sino pareciere seyendole accusada la segunda rebeldia, si el delicto fuere tal para que merezca muerte, sea condenado en la pena del homezillo. intellige, accusata rebeldia, quādo accusatur per partē: quia si iudex procedit ex officio suo, non est necessè, qd rebeldiam accuset tenet Alex. in

confi. 120. vol. 7. nu. 7. allegado Bar. in extrauagan. ad reprimen. in verbo, neglexerat. & in. l. in transfactorem. ff. de publicis iudicijs. Et text. expressum. in. d. pragmatica, qd ad hoc vt quis cōdenetur in poena homicidij, non requiritur sentē

homezillos, ^a saluo en causa de muerte de hombre, o de muger, o su caso q

& qd sit sententiatum in dicta poena homicidij. Quod probat rectè dicta pragmatica in sequenti versu. ibi. & si al tercero plazo viniere, y pareciere, que aya de pagar, y pague el desprez, e homezillo y costas, e sea oydo. & idem tenet text. in. d. l. 4. fori. ibi, si al plazo segundo no viniere, peche la pena, segun que manda la ley del homezillo, e emplazene la tercera vez.

Quod nota, quia pluries habui in practica, & multi iudices inaduertenter contrariū asserunt sine fundamento, & sine lege. ¶ Et istam meam opinionem in expresso tenet Monta. in. l. 4. tit. de los homezillos. lib. 4. for. ll. in. gl. 1. vbi tex. dicit, qd iustitia regis pro homicidio accipiat quinquaginta solidos, qui sunt hodie. 600. marabetini. & gl. ibi intelligit processu contra absentem legitime factu & in hac poena condemnato. per. d. l. 4. de los emplazamientos. ¶ Sed quoniam sententia fertur de contumacia oportet, quod in sententia fiat mentio de contumacia vt in. l. 2. §. quotiens. 1. ff. de iur. fis. & per Bal. in. l. receptitia. C. de consi. pecu. in fin. tenet Peregrina. in. d. part. primū decretum. q. 6. in. gl. innocencia. versu. & adde. ¶

¶ Quoq; intellige, dūmodo reus inquisitus, vel accusatus sit reus mortis, quia si reus mortis non est iudici homicidium non debetur. vt in isto tex. & in. d. cap. del aranzel. & in. d. pragmatica. & in. d. l. fori. ¶ Et casus, in quibus quis meretur poenam mortis infra in glo. sequenti videbis. Et ad de, qd ad hoc vt quis cōdemnetur in absentia in homicidio, non requiritur ¶ plena probatio delicti, sed sufficit aliqualis informatio, seu probatio, etiam si non sit sufficiens ad torturam, quia tunc si est casus mortis, reus in homicidio cōdenatur, sed postea captus, seu se presentans, debet audiri, nisi in expensis, & homezillo, quia in istis non auditur. vt tenet tex. in. l. 15. tit. 2. lib. 3. in ordina. reg. & in. d. pragmatica. ¶ Et quia talis contumax licet à delicto absoluat, debet soluere ¶ expensas, & homicidium propter suam contumaciam. vt in. d. l. 15. & tenet glossa. & ibi Bar. & docto.

docto. in. l. & post edictum. ff. de iudicijs. in parte, vincet. & tenet Mōta. in. d. l. 15. ordina. in parte, absens. ¶ Quæ lex videtur esse cōtra ea quæ dicit Hippol. de Mar. in repeti. l. vnica. C. de raptu virgi. nu. 129. vbi tenet, q̄ ad hoc vt possit iudex condēnare fr̄eum de delicto, non sufficit sola contumacia ipsius rei, sed requiruntur etiā vera & legitimæ probationes ipsius delicti, vt dicit probare tex. ille, ibi. aut fugā euadere poterunt. de quo ibi per eū. & in sua practi. crimi. §. postquam. nu. 48. vbi multa iura in proposito allegat, vbi ait, q̄ Ioa. Andr. refert Guid. de Sufsa. dicere illud esse verum de iure, sed q̄ contrarium seruatur de facto. ¶ Tñ dico secundū eundem Hip. q̄. d. l. 15. ordina. nec per alia iura non seruatur contrariū, imo ad istā condēnationem faciendā requiritur aliqualis probatio cum ipsa contumacia. ita. d. l. in quantum dicit, *si alguno fuere condemnado a pena de muerte, o perdimiento de miembro por no venir a los plazos sin recibir informacion tal, que pudiera ser puestas a question de tormento. Pondera tex. in quantum dicit, por no venir a los plazos. & ibi. sin recibir informacion. vbi vltra absentiam & contumaciam ad istam condēnationem faciendam aliqualis probatio requiritur. & idē tenet dicta pragma. del aranzel. ibi, o que demas de la fuga aya tal pronauca, o informacion, que baste para poner a question de tormento al que assi fuere llamado, el juez de sentencia en que le pronuncie por hechor del delicto. ¶ Et sic conuincit debet reus, aliter bannum non valet. Ita tenet Hippolyt. de Marfil. dicendo, q̄ tenet Spec. in titul. de accusatio. §. fi. 9. colum. versu. sed pone, affuit accusatus, quod dicit esse singula. notandum. & allegat Specul. ad hoc. l. raptores. C. de episcopis & cleri. post principium. in verb. committi & circa medium. libi. post legitimas probationes iuri cognitās, quod dicit Hip. in. d. reper. d. l. vnica esse notandum pro adiuuandis amicis bannitis, quando fuerunt banniti propter eorum contumaciam, & non ex aliquibus alijs probationibus. & idē tenet Oldral consil. 65. incipiente, hic agitur & sic infertur secundum eundem Hipp. in. d. sua practica crim. §. postquā. nu. 47. in fine, q̄ contumax licet ex forma statuti debeat haberi pro confesso, tamē ad hoc vt valeat condēnatio de delicto contra accusatum, vel inquisitum de crimine, debet vltra contumaciā de delicto cōstare, & debet conuici de ipso, aliter nō valet. ¶ Et ratio quare ad condemnandum reum sufficit aliqualis probatio, seu informatio. vt in. d. l. ord. & pragma. cōtinetur, credo esse, quia post condēnationem & sic post sententiā, pōt & debet audiri, si est captus vel si se præsentat. vt in. d. l. 5. ord. &*

in. d. pragm. & tenet Philii. Decius cōsi. 458. nu. 9. vbi dicit, q̄ cum agatur de executione pœnæ corporalis propter bannū, nō est procedendum ad executionē pœnæ corporalis: quia ppter cōtumaciā quis nō debet, nec pōt condēnari, vt dicit q̄ notat Ang. in. l. inter accusatorē. ff. de accusa. & ibi refert Specul. & Io. Andr. post eum, qui dicunt, q̄ si iudex fuit ita bestialis (vt verbiseius vtat) q̄ tulit sententiā condēnatoriā de capitatio-nis cōtra cōtumacē tanquā habitū pro cōfesso, propter eius contumaciā, & iste venerit in fortia cōis, nō debet executio fieri, sed de nouo erit de crimine cognoscendū. allegat Specul. in tit. d. accusa. §. sequitur videre de cōtumacia accusati. col. 6. versu. pone & Ioa. Andr. ibi, & Alberic. in 4. parte statuti. q. 56. circa finē. & Philii. Decius in. d. consil. dicit esse clarū, quia contumacia non habetur pro legitima pbatione, vt notat Bar. in l. diuus. ff. de casto. reorū. col. 1. versu. vltimus vos videtis. & in. l. absentē. ff. de pœnis. col. 3. versu. extra. gl. quia si statutum dicat, q̄ persona bannita habeatur pro confessa, conuicta, & condēnata, & sit bannita ad mortem, & mandat executionē fieri, & debeat obseruari, vt Bar. vbi supra. tale bannum, q̄ hodie datur secundum statuta terrarū est mortale. vt Bar. in. l. si quis in fine. ff. ad. l. Iulia. maiest. ¶ Et licet talia statuta præcille loquantur, non excludunt exceptionem innocētiae, quæ ab statuto tolli nō pōt, quia est de iure naturali, vt tenet dictus Philii. Decius. quod notat Bal. in. l. edita. pen. colum. C. de edendo. versu. ex tribus autem. & sequitur Ioann. de Anna. in c. si aduersus. de hæreti. & in consil. 59. & Alexā. in consil. 113. lib. 5. & in cōsi. 97. vol. 6. nam si post confessionem de innocentia appareret, executio fieri nō debet, vt notat Bald. in. l. 1. colu. fi. C. de confessis. & allegat Innoc. in. ca. 2. de purg. vulg. & idem tenet Baldu. in. l. additos. C. de epif. audien. ¶ Et ideo secundum dictum Philip. Deciiū statutum, quod quis pro confesso habeatur, intelligitur nisi per testes, & iura de eius innocentia. probetur. allegat Bar. vero consilio. 29. incipiente, viso processu. col. pen. quod nota quod facit ad intellectum tex. in. l. 1. titul. 3. de *lis contestationes*. libr. 3. in ordi. reg. vbi quis non contestando litem infra nouem dies, habetur pro confesso, q̄ si post istam fictam confessionem constat de innocentia rei per testes debet absolui. & tenet Bald. rectē intuentim. l. ita demū. C. de procur. nu. 6. vbi ait, quod si cauetur statuto, q̄ bannitus non comparens infra octidies tanquā confessus & conuictus debeat condēnari, q̄ si iste appellauit, & assumit in se onus probandi innocentiam, vincit in appellatione allegat. l. fi. C. de

C. de erro. aduoca. & l. creditor. §. iustus. ff. d. appella. & l. generaliter. §. 1. C. de rebus credi. & notatur in. l. fi. C. de iur. calum. quia licet habeatur pro confesso, & conuictō tñ ista verba nō operantur nisi fictā confessionē, quia ex sola contumacia hoc descendit, si autem iste non assumit in se onus probandi, & si non probat innocentia, debet succūbere: quia in dubio standū est cōfessionī, etiā ficte, secundū Bal. vbi supra. ¶ Quia ista ficta confessio habetur ac si legitime esset facta in iudicio, vt est tex. in. l. quoniam intelligitur. ff. de his qui notant infam. & ibi Bald. nume. 4. inquit, q̄ si statutum dicit, quod contumax habeatur pro confesso, intelligitur q̄ habeatur ac si in iudicio sponte & solemniter esset confessus, quod dicit menti tenendum. ¶ Ad quod facit qd tenet Abb. in. c. cū causa de iura. calū. nu. 26. vbi ait, q̄ licet aliquis declaretur pro confesso nō debet statim condēnari in repetita, vel in causa principali. licet in. c. cū in causa eius titul. teneat cōtrariū. nu. 11. ¶ Ad idem facit illud, quod tenet Pau. de Cast. in. l. si is qui tecum. C. qui testamenta facere possunt. nu. 5. vbi ait, q̄ ficta confessio recipit probationem in cōtrarium licet vera, quia non debet esse validior, quā vera. allegando Bar. in. d. l. absentem. ff. de pœnis, vnde dicit, q̄ infert Ang. ibi in. d. l. si is qui tecū. q̄ licet sit positus in bāno, & pro cōfesso habeatur ex forma statuti potest cōparere, & innocētia suā ostendere, & si fuit contumax in respōdendo positionibus, & sic habentur pro confessis. per tex. in. c. si post prælitū. de confessis. in. 6. poterat nihilominus probare contrarium. ¶ Et secundum eundem Paul. de Cast. facit ibi in simili. l. si ex cautione. C. de non num. pecu. 20 vbi confessio in mutuo post bienniū assumit robur, & tamen potest contrariū probari. ¶ Idē tenet Saly. & Alex. in. d. l. si is qui tecum. & ibi 21 las. nu. 6. vbi ait, q̄ licet aliquis habeatur a lege pro confesso, & conuictō ac si esset confessus vere delictū, tñ hoc non obstante admittitur probatio in contrariū de innocentia eius. vbi infert ad statutū Mediolani disponētis, q̄ contumax in non comparando habeatur pro confesso, & conuictō, hoc non obstante, admittitur probatio eius in contrarium, & ostendere de innocentia sua, etiā si a lege, vel statuto habeatur pro confesso. & dicit quod Imol. disputat hoc late in. l. fi. §. illud. ff. de appellationibus. & Anton. in. c. fi. de confessis. & Bald. in. l. iubemus. §. sanē. C. de sacrosanct. eccles. & Ioann. Andr. in additio. ad Specul. in tit. de deposito. §. 9. versu. verum. & late Alexā. in consil. 145. in. 6. volu. numer. 4. vsq̄ in fine. vbi indubitanter, idem tenet. fi.

quod contra istam fictam confessionem potest probari contrarium, sicut cōtra veram, per multa iura vt ibi per eum. Ad quod dicit, quod non obstat, quod contra fictionem non admittatur probatio in contrarium iuxta plenē notata in. l. siue possidetis. C. de probatio. & in. l. fi. ff. quod metus caus. & c. is qui desponsa. quia est verū, quod non admittitur super eo, quo fit fictio. vnde si vellet probare se non esse confesum, eo casu, quo agitur se fuisse confesum, & non posset: si vero vult probare contentum in illa ficta confessione non esse verum, & tūc potest, quia hoc non repugnat fictioni ita dicit Alexan. in. d. consilio, quod tenet Anto. de Butri. in. cap. ex parte ad finem de confessis. allegat pro hoc gl. notabi. in Clem. 1. de prob. & bene probatur in. l. 2. §. quod si actor. cum gloss. in verbo. rei qualitas. C. de iura. calum. ¶ Et tenet Greg. Lopez in. l. 3. titu. 10. part. 3. in glo. fin. ¶ Ideo tu iudex 22 sis cautus dum aliquem condemnaueris pro confesso, quia litem non contestauit infra nouem dies, seu quia non respondit positionibus, vel propter aliam iustam causam iuris, quod semper in tali sententia, seu declaratione pro confesso recipias partem sic declaratam, & condēnatam pro confesso ad probandum quod voluerit infra nouem dies: quia forte probaret innocentiam, & nil debere, & rem aliter se habere, ex quo reuocatur dicta confessio, propter quam fuit condēnatus, & liberabitur, quod ego semper facio, & audio in audientia regali ita fieri. pro quo facit textu. in capitul. significantibus. de purg. vulg. & in. c. ex tuarum. de purg. cano. & c. fraternitatis. de frigi. vbi tenet secundum Alex. in. d. consil. quod talis ficta confessio reuocatur, quando constat rem aliter se habere. & istammet sententiam tenet Fran. de Aretio. in consilio. 147. in columna. 3. vbi concludendo tenet, quod contra istam confessionem fictam iudex potest recipere testes. Quinimo tenet ibi in. 2. columna. allegando Ioann. Andr. in additio. ad Specul. in titul. depositio. §. nono. versiculo verum tamen. quod licet iustus respondere positionibus, & non respondens, habeatur pro confesso, tamē potest probare contra istam fictam responsionem, etiam non allegato. & probato aliquo errore: quia allegatio erroris est necessaria ad excludendum consensum verē confitentis per quem nisi probaretur, error sibi præiudicaret. Sed in ficta confessione non est consensus, ideo non est opus allegatione erroris. quod est notandum. Et in expresse tenet dictus Ioannes. Andr. in dict. additione. in verbo, habeatur. numero 3. versicul. quod tacens. de quo

quo dicto nulli doctorum mentionem fecerunt, sed ego dubito prout de eo, imò quòd debet probare contrarium. ¶ Quinimo semper iudex in ista condemnatione fienda inficte confessum semper attendat, videndo agentem si est ipsa met pars principalis, aut eius procurator, quia si est procurator, & ante omnia non exhibet, seu præsentat in iudicio mandatum, quæ præsentatio seu exhibitio requiritur vt Bar. in l. de ætate. ff. de mino. n. colum. nu. 2. & in l. exempla. & ibi las. ff. de eden. & in capitulo primo. de accusa. quia ante omnia debet se legitimari, vt ibi & iudex debet pronuntiare super eum. vt in pragma. del aranzel. 2. in ordine. vbi quoq; requiritur præsentatio mandati: quia non exhibendo (hoc est) præsentando coram iudice mandatum, vt super procuratore feratur sententia. vt in d. pragmatic. & Abba. in capitulo inter monasterium de re iudi. nume. 7. reus non tenetur contestari litem. nec cogitur litem contestari, & etiam si litem non contestetur non est confessus, vt tenet gloss. Montal. in l. i. titul. 3. part. 3. in fine. quam sequitur doctor del Castillo. in procemio. legum Tauri. in glossa. *entendimiento*. columna secunda. versic. hinc etiam dicit glo. * Et facit tex. & ibi Bal. in l. dummodo certus. ff. de procura. vbi si procurator constituitur in absentia, ante receptionem & præsentationem procuratoris, nil potest exercere: & ista est vera opinio, & approbatur in simili in mandato iurisdictionis. c. ex conquestione. de restitut. spolia. & tenet expressè. gl. in clemen. 1. de procurato. in verb. receptis: & ita si procurator contraxit antea quam reciperet literas, non obligat dominum, licet Dynn. voluerit contrarium, vt Bald. in l. falsus. c. de furt. in medio. 6. colu. vbi allegat dicta. glo. in d. clemen. 1. vbi Bal. in nu. 17. & 18. hoc singulariter tenet. * & ego vltra omne allego. Barto. in l. filius. ff. de interfectio. vbi tenet, quòd quando iudicium non tenet, contumax in non respondendo non potest haberi pro confessio, quòd sequitur, & dicit notandum Roma. consil. 224. dicendo, quòd ex vera contumacia, in qua quis incidit, in iudicio existente nullo non potest resultare aliquis validus iuris effectus, & licet pars non opponat iudex ex officio potest opponere, secundum Roma. ibi. * Quinimo dico quod si iudex admitteret sine legitimo mandato, potest appellari, vt Anani. in consil. 93. co. 3. & Bal. in c. 1. de rescript. colu. 3. & las. in l. non eo minus. C. de procura. & Ioan. And. & Nevizan. consil. 17. nu. 7. * Quælibet causa etiam iniusta, excusat à contumacia. tex. & ibi glossa in lege ex consensu. §. fina. ff. de ap-

pellatione. & in lege prima. in fine. ff. de plagia. ¶ Et adhuc, quod licet pars non opponat, iudex ex officio debet opponere, & repellere procuratorem mandatum non exhibentem in iudicio. tenet Innoc. in cum in iure de officio delega. Roma. consil. 170. tex. in c. cum causam. de iudi. gl. in c. primo de electi. in 6. in parte absentia. Pau. de Castro in l. Pomponius. §. rati habitationis. ff. de procur. & in l. inter quos. §. alieno nomine. ff. de damno infecto. Fel. in c. primo de accusa. ¶ In tantum est verum, quod procurator, in iudicio non admittitur sine præsentatione mandati coram iudice faciendâ, quod licet instrumentum sit redactum ex manu eiusdem notarij, & notarius dicat, prout apparet in instrumento procuratoris paulò ante per me confecto, non valet talis assertio, licet dicat, quod mandatum habet penes se, si non est præsentatum iudici. Ita tenet Ang. in lege si donatio. C. de donatio. & Iason. in authen. si quis in aliquo documento. C. de eund. num. 7. in fin. & Philippus Decius consil. 522. nu. 5. vbi dicit, quod talia verba tabellionis non probant. & idem in consil. 503. num. 3. & idem tenet Guido Papa. decisio. 19. & ita obtinui in quadam causa, & quoque pluries pronuntiaui. Et facit quod tenet Baldus in c. primo. vt lit. nò contest. num. 11. vbi ait, quod si procurator facit alium citari, non valet citatio, nisi prius produxerit mandatum apud acta, & dicit quod probat lex singularis in lege Si quis inficiatus. ff. de depositi. ¶ Ad quod facit, quod tenet idem Iason. in lege iurisdictionis. §. quod ferè. ff. de pacti. num. quarto vbi si in instrumento continetur aliquid assertiuè, sed incidenter, puta quia in eo dicitur, Sempronius, qui est procurator Gaij, adhuc illa verba assertiua non probant eum esse procuratorem. ¶ Quinimo si notarius diceret in instrumento, Titius procurator talis, vt constat tali instrumento, manu talis notarij à me viso, & lecto, quod per ista verba non dicitur probatum mandatum. Quod intellige secundum Iason. ibi quod procedat quantum ad fauorem illius, tamen contra eum bene probat. vt Felinus in capitulo sicut. & alij, versic. & istud. de rescript. & Baldus in rubrica. C. de fide instrumento. num. 12. versic. verbi gratia. * Tamen si in processu causæ talis procurator exhibet & præsentat coram iudice mandatum, sufficit & valet quòd gestum est, & quòd fieri & agitari debet: ista est. l. solennis in l. 16. in l. filii, quod nota quia sic practicat. * Quod extendere, quòd non solum condemnatus propter contumaciam auditur, si comparet, imò quicumque etiam penitus extraneus admittendus est ad eum excusandum, & allegandum causas innocentiæ

centiæ suæ: quia licet regulariter criminalibus non admittatur procurator. vt in lege penul. §. ad crimen. ff. de publicis iudi. ¶ Tamen alia regula est, quod vbi cunq; de iure communi, vel ex forma statuti potest procedi contra absentem, & potest absens condemnari, tunc in qualicumque crimine admittitur excusator ad allegandum causas innocentie illius absentis, dummodo non compareat tanquam procurator, & sine mandato. Ista regula probatur in l. seruum quoque. §. publice. ff. de procura. secundum intellectum Barto. peregrinum, quem vide. & idem latius tenet Bar. in dicta lege penul. §. ad crimè. 4. colu. & in extrauaganti, Ad reprimendam. in verbo, legitime. & Ioan. And. in additio. ad Specul. in titulo de procura. supra rubricam & licet aliqui contradicant, ista est vera & communis opinio, & sententia, prout tenet dictus Franciscus de Aretio in consilio. 147. in 3. colu. & quod sit vera & communis, tenet Iason. in dict. leg. si is qui tecum. C. qui testamen. facere possunt. num. 7. ¶ Vbi corroborat istam comunem opinionem quia etiam iudex ex mero officio, non obstante quod quis sit habitus pro confessio, non obstante etiam, quod sit conclusum in causa, potest, imò debet ex mero officio assumere probationes & informationes innocentie absentis. l. prima. §. si quis vltro. & ibi Bar. ff. de questio. & idem Bar. in dict. §. ad crimè. in 4. col. & in l. 4. §. hoc autem iudicium. vbi moder. ff. de damno infecto. quanto magis debet iudex admittere, quando comparet tertius excusator pro tali absente. quod Ias. dicit esse bene notandum: quia ex eis poteris euadere amicum, qui aufugit, & non audeat comparere coram potestate. Attamen dicta pragmatica in fine ibi, *o embiado a mostrar excusa derecha*. videtur tenere contrarium, & l. 7. titul. 8. part. 3. imò quod solum admittatur ad allegandum causas absentie. ¶ Sed si iudici liquet absentem contumacem esse innocentem, & non culpabilem licet sit contumax, sed iudex non potest, nec debet eum condemnare. Ita tenet Hyppoly. de Marfi. in sua practi. crimi. §. opportunè. num. 8. allegando Bar. in consil. 100. incipiente, à domino Cynno de Boneuia, & alia iura, & rationes. ¶ Quinimo si aliquis allegat causas absentie, per aliquo, tales causas impediunt processum in criminali, secus in civili tanquam contra absentem, sed bene impedit ne procedatur tanquam contra latitantem. Si autem veniret ad plenam defensionem, nec vtrunq; pateretur, & sic non admittetur. tenet Bal. in l. nec impubes. ff. de in ius vocan. ¶ Et vide Ia. vbi supra, vbi tenet, quod stat cõs theoreticalistarum, & canonistarum, quod contra fictam

confessionem delicti inducitur à lege, vel statuto admittatur probatio des in contrariu de innocentia. ¶ Vltra dicta per Ias. & alios facit, quod tenet Abb. in c. de his de accusa. in principi. & doct. in Cle. pastoralis. de re iudi. vbi videntur velle, quod sententia in causis criminalibus si imminet poena mortis, vel alia poena corporalis nunquam transit in re iudicatam, & transiens in re iudicatam causatur ex aquiescentia condonati vt. c. quo ad consultationem. de re iudi. & secundum eum, nullus sit dominus membro suorum. vt in l. liber homo. ff. ad l. aquil. cap. si non licet. 23. q. 3. ergo condemnatus in corpore, non potest aquiescere sententia. & subdit Abb. quod hac opinionem quandoque secutus fuit, quia opi. Abb. tenet Io. de Anna. ibi. pro qua videtur tex. aper tus & gl. in l. vnus. §. penul. ff. de questio. vbi litera dicit, quocumque tempore reo postulante defensio negari non debet, tamen hac opinio saluari potest. secundum eundem Anna. quoniam esset condonatus absens in causa capitali, per ea quæ notat Tacre. de Cor. in opere suo. 8. colu. q. 4. & plenè notatur in l. non tantum. ff. de appella. & Io. de Anna. in d. c. de his. ¶ Et quod talis sententia lata vigore statuti contra contumacem nunquam transeat in re iudicatam. tenet in expresso Hip. de Mar. in sua practi. crimi. §. ordine. nu. 2. & dicit, quod hoc valde notat, refert, & sequitur Ludou. Boguli. in consil. 34. incipiente. soleo. vlti. col. in fi. de quo. per. d. Hip. de Mar. in singulari. 72. incipiente, per totam ferè Italiã. ¶ Et vide Ang. in tract. malefi. in parte, & ibi caput à spatulis. versic. & quod hoc dicitur. n. 17. vbi tenet, quod quoniam reus non est infortia potestatis, & est condonatus, si postea veniat in fortia. cõis, debet alius processus formari, in quo declaretur captus esse talè personam, quæ reperitur in banno, & bannum exequendum esse, ita dicit, quod tenet Bald. in tit. de feud. sine culp. amittit. capi. 1. & idem tenet Ang. de malefi. in part. gaij Sæpronij. num. 3. & postea bannitus captus recognoscit se, vt ibi. & in isto secundo processu potest bannitus primam sententiam, seu bannum latum probare emanasse per falsas allegationes, vel probationes, quod impedit executionem d. sententia, ita dicit, quod dicit Ang. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. oblig. & Imo. ibi dicit, quod ex hoc infertur maxima utilitas. & istam opi. Angel. sequuntur ibi doct. moderni secundum Aug. de Argi. in additio. ad d. Angelu. de Male. in parte, caput à spatulis. ¶ Quinimo dicit, quod talis captus bannitus, qui habetur per confessionem, possit per viam exceptionis impedire executionem sententia. vt per Bar. in l. non videt. ff. de iud. la. 1. & ita tenet. d. pragmatic. ibi, *pero si despres de la data de la sentència fuere preso, el processo sea valido: pero si qsiere allegar las desculpas de su innocencia, lo pueda*

peda hezer. & non debet audiri in omnibus, sed in casibus, & super rebus in. d. pragmatica contentis, alias sententia executioni mandatur. vt ibi. & tenet Bald. in authen. bona damnatorum. C. de bonis præscrip. numero quarto, quia vt dicit idem Bal. in rub. C. comina. vel episto. quod valet statutum, ¶ quod propter contumaciam possit quis condemnari ad poenam corporalem & possit fieri executio eo ipso quod est descriptus in lib. bannitorum. ¶ Et quod bannitus audiatur, intellige, si infra annum ¶ venerit, & se præsentauerit in carcere, vel fuerit captus. vt in. l. 7. titul. 8. partit. 3. ¶ *Umo ex verbis dictæ legis partitæ colligitur, quod etiam elapso anno auditur, vt in fine eiusdem legis ibi. mas seyendo el vino si passare el plazo del año sobredicho, y despues viniere el emplazado delante del juzgador y quisiere entrar en derecho sobre aquello que era acusado, y pregonado de uer ser oydo, y si mostrare pruenas, o escusas de rechas que le ayuden, e la otra parte no prouare contra el que hizo aquello de que le hauiá acusado, entonces de ue ser dado por quiro de aquel yerro, pero los bienes que le auian tomado por razon de la rebeldia, no los pueda despues cobrar, fueras ende, si el rey le quisiere hazer bien, e merced, hauiendo piedad del.* Ecce textus expressus, quod etiam elapso anno. debet audiri contra sententiam latam contra eum in absentia & rebeldia, sed non super expensis, & istam credo veritatem esse, & ita ego facio, quod etiam elapso anno audio contumaciam super crimine si se præsentat, vel capitur, si vult allegare sua innocentia, & aliquando eum absoluo a sententia contra eum lata in rebeldia, quidquid aliqui in contrarium dicant, & ita in expresso reperio tenere Jacobum. de Belouis. in sua practica. in parte de fuga reorum. num. decimo tertio, dicendo, quod reus relegatus, seu bannitus, infra annum veniens auditur super bonis, sed semper auditur super crimine, vt dicit notari. in lege. secunda. C. de requirend. reis. ¶ Et ita dicit practica ciuili & criminali. facta per Aluarad. quod iudices criminis Chancellarie seruant in. 4. tractatu in processu facto in rebeldia fo. 59. in principio. 2. col. ¶ Quia dictus contumax, & bannitus potest allegare & probare suam intentionem vt dictum est, & etiam potest allegare incompetentiam ¶ iurisdictionis, & talis absens retractare potest processum si non fuit pronuntiatum super iurisdictionem. Et ideo optimum consilium est, quod in ista condemnatione facta in rebeldia ante omnia iudex pronuntiet se esse iudicem illius absentis contumacis, quia si istam pronuntiationem non facit, absens enim contumax non

consentur iurisdictionem prorogare. vt in. l. si quis ex consensu. C. de episcopa. audi. & ibi docto. & talis pronuntiatio transit in rem iudicatam, si non fuit appellatum, & facit illum iudicem, & valet, & pro veritate habetur. vt tenet ad literam Pau. de Castro. in. l. 2. ff. si quis in ius voca. non ierit. num. 5. & ibi Bart. numer. 8. ¶ Et vt ibi Bal. num. 1. & 2. & vi. Felin. in. c. si duobus de appellatio. nu. 8. vbi late de materia. ¶ Ad quod facit, quod tenet Hippolyt. de Marfil. in sua pra. crimi. §. diligenter. numer. 203. allegando Aegidi. de Bellame. in decis. 226. incipiente, in causa, vbi ait, quod si aliquis ¶ erat clericus, & in absentia permisit se condemnare a iudice seculari, propter delictum, & postea allegauit priuilegium clericale, quod debet condemnari in expensis, quibus fatigauit actorem tardando opponere dictam exceptionem. quod est singula, & iam istæ expensæ. s. despres & homizilli mihi fuerunt solutæ etiam ex mandato iudicis ecclesiastici: quia procedit contra delinquentem in casu mortis, & postea se præsentauit coram ecclesiastico, dicendo se esse clericum, petendo inhibitoriam contra me, & ostendi dictum Hippolyti, & iussit soluere ante omnia dictas expensas. quod dictum Belameræ refert & sequitur Feli. in. c. exceptionem. de excep. in principio. & Domi. in capitul. 1. de rescrip. in. 6. de quo late per. d. Hip. de Marfil. in. l. patre vel marito. ff. de quaestio. numer. 85. & Alex. in. l. edicta. col. 4. versu. teneo opinionem. C. de cendo. & idem tenet Rogerius de Mota, doctor Valentianus in repeti. 1. part. ff. de iudicijs. numer. 58. & vide decisio. Tholos. 164. & aliquid per Philip. Decium. consilio. 241. ¶ sed quid si iudex secularis sicut non potest condemnare clericum, an si inuenit eum innocentem possit eum absoluere. glo. in auth. clericus. C. de episcopis. & cleri. inquit, q. sic de iure ciuili: sed tu tene q. non, quia deficit ei iurisdictione, vt Bald. ibi in. d. auth. & Peregrin. in part. clericus. q. 9. in. gl. ecclesiastico. ¶ Circa istum tex. quæro de aliqua. q. quæ sepe occurrit, puta, ¶ multi fuerunt in occidendo aliquem, an omnes isti occisores debent soluere vnum homicidium, an quilibet eorum teneatur ad dictum homicidium soluendum. text. in. l. 4. titu. de los homezillos. lib. 4. for. ll. dicit, q. omnes tenentur soluere vnum homicidium, sed hoc intelligit ibi glo. Montal. esse verum, quando omnes citati super homicidium sunt presentes, & condemnati, secus si fuerint absentes, & processum fuit contra eos in absentia, & sunt contumaces: quia quilibet absentium condemnabitur

nabitur in vno homicidio, licet sint citati super vnius hominis occisione, & ad hoc allegat. l. 70. styli. & est. l. 69. quæ est singul. quam vide. & nota, quia sic practicatur. quia. l. fori declarat. ¶ De alia quaestione, quæ semper vertitur inter iudicem prædecessorē, & successorem, ¶ puta iudex prædecessor antequam expiret officium suum condemnauit aliquem in desprece, seu inobediētia & homicidio, & antequam recuperet succedit iudex alius in officio, cui pertineat homicidium istud, & despreces, an iudici prædecessori, vel successori. Alex. in. l. diuortio. §. si vir in fundo. ff. solu. matri. nu. 11. vsq; in fine, videtur altercare. & idē Alex. in consi. 7. nu. 3. vol. consi. in fin. & per sua dicta videtur, quod ad primū iudicem pertineat, & sic ad prædecessorē, qui cōdenauit: quia si vnus emerat reditus iurisdictionis pro primo anno, & alius emerat pro secūdo, & in primo anno commissum est maleficiū in sequenti verò anno facta fuit punitio, q. talis executio poenæ spectabit ad emptorē primi anni, & hæc est communis cōclusio, secundū Alex. & ita dicit tenere Petrus. de Ancha. in. c. 1. ne præla. vice suas. pro quo dicit, q. Cy. allegat tex. in. l. quæcūq; actiōes. ff. de actio. & obliq. & in. l. is qui in puteum. §. postea quā. ff. quo vi aut clā. & in. l. si. ff. arb. success. & in. l. 1. §. cū fundū. ff. de aqua quotidi. & æstiu. ¶ Et tenet Bald. in. l. extra territorium. ff. de iur. om. iud. in. l. lect. in. fi. & singulariter Boerius de ciso. §. nu. 16. vsq; in fi. ¶ Pro quo bene facit text. in. l. 1. ff. destipula. seruo. & in. l. si filius. cum multis similibus. ff. de verb. oblig. & Bal. in. l. si. C. de fruct. & litis expēsis. nu. 7. istā. q. tangit, & nil clare firmat secundū Alex. ibi supra quia dicit Bal. q. si imperator cōcessit alicui pro semestri tēpore cōmoda iurisdictionis, & quidā in fine iurisdictionis cōmisit delictū, & postea iurisdictione finita fuit cōdenatus in certa quantitate pecuniæ, dicit, q. ista poena cum sit fructus iurisdictionis, & nondum erat recōditus in horreo, & sic in bursa, q. pertineat ad principē, & non ad illū, qui habuit iurisdictionē. vt in. l. defuncto. ff. de usufruct. & quia in poenis criminalibus ante sententiam nullum ius habemus. ff. de verb. signifi. l. inter multa. & l. si qua poena. eod. ti. ¶ Item quia poenæ non fiunt lucrū iudicibus, nisi per eorū sententiā, vt in auth. bona dānatorū. C. de bonis præscrip. ¶ Alij tñ dicūt secūdū eum, q. si erat processum vsq; ad sententiā exclusiue, q. pro dānato debet haberi illi qui proximus est damnationis, sicut hyems, qui prope est, venisse videt. ff. de euitio. l. si ideo. & quia si cōdenationes essent inter me & successorē meū distributæ, cōmoda cōdenationū pertinent ad eum qui cōdenat. arg. l. 3. §. 1. ff. de mi-

no. ¶ Et si statutū dicitur, & cōdenationū cōmoda pro certa parte sint iudicū, & iudex a quo cōdenauit, & etiā iudex ad quē cōdenauit, non est commodū cōmune, sed solius iudicis a quo, licet executio sententiæ fiat per iudicē ad quē. arg. in. l. si filius. ff. de verb. oblig. quia iudex ad quē potius videtur esse confirmator, quā dispositor, & causa prima magis influit in causatū, quā secūda: erit ergo iudex ad quē executor, sed non commodū sentiēs. Istā ergo quasi falcidiā cōdenationis detrahit primus iudex, quasi prima causa, cum sententia sit actus per se perfectus vt tenet Bal. in. d. l. si. C. de fruct. & in expens. vbi clarē firmat, q. dictum homicidiū pertineat ad iudicē, qui cōdenauit & non ad successorē. Et postquā hoc scriptū facta est. l. 86. per serenissimū principē Philippū nomine sui genitoris Caroli regis in curijs, quas habuit Vallisoleti anno. 1548. vbi disponitur, q. iudices cancellarię in gradu appellationis nil percipere debēt ex poenis, quæ pertinent ordinario iudici, seu correctori, vel loco tenenti, qui in prima causa pronuntiauit. ¶ Et idē tenet Ange. in. l. si possessor. §. 1. ff. de peti. hære. vbi etiā dicit, q. iste poenæ & cōdenationes debeantur primis iudicibus, qui cōdenationes fecerunt, licet actualiter non exigerūt, & non successoribus in officio. ¶ Sed pertineant iudici, qui primò pronuntiauit, licet Alex. dicat, q. Bal. nil iurmat, & ipsemet Alex. in. d. §. si vir in fundo. in fine putet esse distinguendū in hoc casu. s. aut habet cōmodum iurisdictionis ex causa onerosa, & tunc primo iudici solui debet, aut ex causa lucratiua, & tunc iudici secūdo solui debet, & sic successori. Et ita dicit q. tenet Bal. in. l. diuortio. vlt. col. ff. de verb. oblig. sed las. in. l. more. ff. de iuri. om. iudi. nu. 25. cum ista distinctione non trāsire: imò dicit, q. ista allegatio Bal. est corrupta, quia Bal. nil dicit. ¶ Et facit, ¶ quia in delictis inuitū spectādū est, vt sciam⁹ ad quē spectat punitio. l. q. ait lex. §. 1. ff. de adult. vbi per Bar. & Bal. in. ca. 1. §. iniuria. de pace iura. firma. & in. c. olim. ad finem. de dolo & contu. & vi. gl. in. c. principatus. 1. q. 1. vbi tenet, q. initium spectādū est. & ibi vi. quātum valeat bona fides a principio. & in. ca. dudum. cl. 1. de elect. ¶ Et q. istæ expensæ pertineant ad primū iudicē, qui cōdenauit, tenet in expresso Alex. in consi. in. d. 7. lib. 3. versu. 4. allegando Bal. in. d. l. si. & alia iura. & per alia fundamenta loquencia in gabellario, vt ibi per eum. de quo per Bar. in. l. susceptores nauicularū. C. de suscepto. & arcar. lib. 10. & hoc tene reiecta cōcordia Alexā. quia ibi loquitur ante cōdenationem latā, quia tunc ante cōdenationem, poena non dicitur debita fisco, nec habenti causam ab eo. l. si qua. ff. de verb. signi. & in. l. si alius. §. 1. ff.

§.i. ff. eod. & l. iudiciorum. ff. de accusa. & notat Bar. in l. an fertur. §. fiscus. ff. de iure fisci ergo cū fructus dictæ pœnæ non censentur percepti ante sententiã, sed tantum seminari, vt quia nulla inquisitio, nec condemnatio facta fuit, nõ debet cedere lucro primi iudicis, qui in hoc fructuarius esse censetur. vt in. d. l. defuncto. ff. de usufru. & in. l. si usufru. mens. ff. quibus modis usufruc. amit. sed ad sequentem iudicem si condēnet. pro quo secundum. d. Alex. facit. d. l. susceptores. C. de suscep. & Annã. lib. 10. ¶ Postea inueni Paridem de Put. in. d. tracta. Syndi. in parte, prouentus. folio. 318. in libro portatil. vbi satis ad longum istã. q. examinat, & remanet, q̄ pœnæ banni, vel cõmoda iurisdictionis sunt primi iudicis si condēnauit, & non successoris, allegando Cy. & Petr. in. l. fin. ff. de iuri. om. iudi. per. d. l. is qui puteu. §. si postea. ff. quo vi aut clã. & per. l. defuncta fructuaria. ff. de usu fru. & se quẽdo Bal. in. d. l. si. C. de fruct. & litis expẽs. & dicit ibi nu. 4. q̄ in regno suo obseruatur, q̄ primus officialis non potest petere prouentũ delicti cõmissi suo tempore nisi ipse condēnauerit delinquentẽ, & etiã si delinquens appellauit, ¶ & interim iudex, qui condēnauit, fuit amotus ab officio, q̄ si sententiã cõfirmatur, q̄ cõmoda, & pœna erit ipsi condēnãtis. Et etiã si cõposuerit & dederit terminũ ad soluendum, & interim fuerit remotus, quia erat iudicis componentis, & non successoris, & ita sæpe pronuntiat, q̄ ista commoda primi iudicis sunt, & non successoris, maxime si sunt recondita à primo iudice. vt Bal. in. d. l. si. & idẽ tenet noſter Mõtal. in. l. 4. tit. 17. lib. fori. in glo. tres quintos. quẽ vide, & q̄ pœna, quã debetur ratione delicti cõmissi, pertinet ad primũ iudicem, & non ad secundum. Est cõmunis opinio secundũ Boeri. decis. 5. nume. 2. & postea fuit edita dicta lex, quã hoc ita tenet, & disponit in. d. curijs Vallisoleti anno. 1548. petitione. 86. ¶ Guido papa. in decisio. 535. tenet contrariũ, loquendo in arrendatoribus castri cum iurisdictione: quia si in primo anno fuit cõmissum delictũ, pœna debetur secũdo arrendatori per. l. explicãdi. C. de accusa. ibi cuius finis in iudicibus potestate. & per. l. furti. §. sin autem. ff. de his qui not. infamia & l. cum posteriori iudicio. ff. ad Rebel. ¶ Quod non obstat, quia. d. Guid. loquitur quando est cõmissum delictũ, & arrendamentum seu conductio expirat ante cõdemnationẽ secus in nostro casu, quia iam est cõdēnat. & ideo tenet Bertach. de Firmi. in suo auro reper. in parte, officialis executor. vers. 16. p. d. Bal. in. d. l. si. q̄ si ex forma statuti de condēnationibus pœnarũ ¶ officialis exequẽs debet habere quartã partẽ pœnæ, q̄n p̄decessor condēna-

uit, & nõ fecit executionẽ, tũc officialis cõdēnãt eã lucratur. secus si loqueretur statutũ de executionibus, quia tunc executor inspiceretur, nõ cõdēnator, quod dicit esse notandũ, quia quotidiana. Quod facit ad multas leges huius regni, ad iudicãtes partes condēnationũ iudicibus, vel executoribus, & facit quoq; ad tex. in. c. 10. supra eo. & ad. l. 3. tit. 13. lib. 5. in ordi. reg. vbi loquitur de executoribus, qui debet habere decimã rone executionis, quia licet primus iudex cõdēnet, & secũdus iubeat executioni. d. sententiã, executor istius iudicis successoris debet habere decimã executionis, quia lex loquitur de executoribus. ¶ Adde quoq; vnum quod mihi est singula. q̄ si varo, vel princeps ¶ cõcessit officiali officiu, vel locauit cũ aliquo pacto omniũ obuentionũ & cõmoda, & fructus iurisdictionis, & quidã de illa iurisdictione offendit principẽ p̄pter qd̄ debeat perdere bona, q̄ talis officialis nõ habebit partẽ de illis bonis: quia q̄n alicui cõfertur ob vindictã, vel iniuriã p̄pria personæ, alteri nõ cõfertur. l. 2. §. emancipatus. ff. de colla. bono. tenet Bal. in. c. 1. de capi. qui curiã v̄d. pœnæ aut, quẽ descēderet ex delictis inter alios cõmissis veniret cõmunicãdi per notata per Cyn. in. l. si. ff. de iuri. om. iud. Et ideo capitaneus, & iustitarius habentes cõmoda, & p̄uētus suę iurisdictionis, nõ habet cõmoda, prouentũ, & pœnarũ delinquentiũ in personã principis, vel varonis cõcedẽtis. vt tenet. d. Par. de Put. in. d. tract. in. d. parte, prouētus, quasi in fine, vbi etiã dicit, q̄ nõ præstatur huic officiali cõductori ea, quã præstatur vel donatur principi in suo iucũdo aduētũ: quia illa præstatio concernit personã cõcedẽtis, & nõ patrimoniu eius. arg. in. d. l. diuortio. §. quidquid. vide ibi per. d. Par. de Put.

S V M M A R I V M.

1 Casus, in quibus quis pœna mortis punitur.
 b Muerte. b Casus, in quibus possit quis ad mortẽ personaliter condēnari ponit. 77. Bonifaci⁹ de Vitali. in suo opere maleficiorũ. in rub. quib⁹ de causis quos possit ad mortẽ vel in mēbro cõdēnari. vbi per eũ sing. Et quoq; Bal. ponit quasi istos & alios in. l. data opera, 3. col. nu. 9. C. qui accusare nõ possunt. ¶ Vbi dicit, q̄ delicta cõmittũtur quatuor modis. scilicet factõ, dictõ cõsilio, & scriptura. vt in. l. ex maleficis. ff. de actio. & oblig. & per legẽ nominatim imponitur pœna mortis in casibus, vt ibi p̄ eũ. Alios ponit ipsemet Bal. in. c. 1. §. iniuria punitur de pace iura. firmã. in vsu. feu. nu. 8. & 9. ¶ Et vide tu Guiller. Bout. i. tomo. 15. tract. fol. 177. vbi enumerat. 49. casus, in quibus pœna mortis specificẽ à lege est imposita

imposita & quia pauci hos tractat⁹ habet, sunt q̄ sequũtur. ¶ Lapidãs christianũ odio nominis Christi. l. r. C. de iudicis. ¶ Qui virginẽ rapit. l. 1. C. de rapt. virg. & l. 3. tit. 2. part. 7. ¶ Qui idolis sacrificat. C. de facar. l. 1. ¶ Qui officia diuina turbat. l. si quis in hoc genus. C. de epis & cleri. ¶ Qui contra naturã luxuriatur. l. cum vir. C. ad. l. Iulianã. de adult. ¶ Qui sciẽter se rebaptizauit. C. ne sacrũ bapt. reit. l. 2. ¶ Qui in silice signũ crucis sculpsit. l. 1. C. nec lice. sign. sal. ¶ Qui emit muricẽ, & tingit purpurã. C. quã res vend. non poss. l. 1. ¶ Qui muros ciuitatis violat. l. si. C. de rerũ diui. ¶ Proditor principis. l. quisquis. C. ad. l. Iuli. maie. ¶ Parricida. l. 1. C. de his q̄ parẽ. occide. ¶ Homicida occidi debet. l. 3. C. d. epis. au. & apocaly. c. 13. c. scilicet. septupli. vt in. c. n. supra eo. ¶ Frãgẽs pacẽ iuramento firmatã. c. 1. §. si quis, de pace iura. firm. ¶ Cõcitãs populũ, dicẽdo, viuat, vel moriatur. l. 1. C. de seditionis. ¶ Si seru⁹ domini p̄dit. l. capitaliũ. §. igni. ff. de pœnis. ¶ Seruus dominã vitiãs. l. 1. C. de mulier. quã se p̄prij serui. supp. ¶ Adulter. l. quãuis adulterij. C. ad. l. Iul. de adul. ¶ Cõmentariẽsis, qui reũ mortis emittit. l. ad cõmentariẽsem. C. de culto. reorũ. ¶ Faciens priuatũ carcerẽ. l. 1. C. d. priu. carceri. ¶ Erigẽs furcas p̄pria auctoritate. l. 3. §. si. ff. ad. l. Iulia. maie. ¶ Miles sociũ cõmilitonẽ feriẽs. l. omnẽ delictũ. §. si quis. ff. de re milita. ¶ Qui in præpositũ domini, vel capitaneũ manus intulit. d. l. oẽ. §. qui manus. ¶ Iudex, qui pecuniã publicã subtrahit. Inſtit. de publi. iudi. §. si lex. ¶ Miles qui fugit in bello integra acie. d. l. omne. §. qui in acie. ¶ Qui maius sacrilegiũ facit. l. sacri. ff. ad. l. Iuli. pecula. ¶ Si actor castaldio. vel procurator subiectũ deprẽdabit. l. vnuerſi. C. vbi causẽ fiscal. ¶ Qui monetã falsificauit. l. fin. C. de fals. mone. ¶ Mulier, quã se animali bruto subiecit. c. mulier. 15. qd̄. 1. ¶ Qui incendiu facit. l. qui ædes. ff. de incen. rui. nauſra. ¶ Cõfugiẽs ad hostes. l. si quis aliquid. ff. de pœnis. ¶ Fautores seditionis. l. fautores. eod. tit. ¶ Patriæ p̄ditor. C. de abolitio. l. fallaciter. ¶ Lãtro in itinere, vel nemore deprẽdãs. l. capitaliũ. §. crassatores. ff. de pœnis. fur famosus. ead. l. §. famosos. ¶ Tutor corrupens pupillã. l. 1. C. si tutor eã. & cul. ¶ Qui man⁹ in se infert. l. si quis aliquid. ff. de pœnis. ¶ Miles turbator pacis. l. fin. ff. de remili. ¶ Qui fulsit hostes, & eis vendit arma. ¶ Tenens puellam in lupanari. vt in authen. de leno. collati. 6. ¶ Homines castrans. l. 1. C. de eunuch. ¶ Qui effraçto carcere fugit. l. primã. ff. de effraçto. carce. ¶ Miles custos, qui captiuum dimif-

fit. l. si quis aliquid. §. miles. ff. de pœnis. ¶ Qui pregnantem necat. l. si quis aliquid. §. abortio. nis. ff. de pœnis. ¶ Author aggressuræ & violẽtię vbi cades facta est. l. quoniam. C. ad. l. Iuliam de vi. publi. ¶ Recipiens malandrinos. eod. tit. l. prima. ¶ Miles, qui ne pugnet, debilem se fingit. d. l. omne delictũ. §. continuũ. ¶ Iudex matrem familiãs in publicum vocans. C. de offi. diuerso iud. l. prima. ¶ Qui ripas defluit. C. de nili. agge. non rump. ¶ Scribẽs falsum immunitatis instrumẽtũ. l. 1. C. de immunit. ne. cõced. lib. 10. ¶ Tu adde vnum mēti tenendũ, q̄ principes populi adorãtes falsos deos, suspendũtur in patibulis cõtra solẽ. ¶ Et ita p̄t dici, q̄ principes, & reges hostiũ si deprehẽdũtur, debet suspẽdi in patibulis, sed vltra eundẽ diẽ nõ debet morari. vt habetur Num. c. 16. & Deut. c. 10. & Ios. c. 9. ¶ Ex quo apparet scõm eundẽ Bal. q̄ schismatice, q̄ adorãt falsam ecclesiã, si in bello capiũtur, debet furca suspẽdi. qd̄ nota cõtra istos Lutheranos nr̄i tẽporis. ¶ Alius casus est in eo, q̄ tãgit, & resonat, seu repicat cymbala sine iussu prætoris. vt in. l. 5. ti. 10. lib. 4. in ord. reg. de quo per Abb. in. c. si. de testibus cogẽd. nu. 4. & Ang. in. l. null. ff. qd̄ cuius vnuerſi. nomi. col. 2. & in. l. obseruare. C. de decurio. lib. 10. ¶ Alius est in eo, qui vulnerauit aliquẽ p̄ insidias cõsilio, vel locutione, lĩcet vulneratus nõ moriatur. vt in. l. 2. tit. 13. lib. 8. in ordi. rega. & tenet Pla. in. l. semel. C. de re mili. lib. 12. in fi. & vide Montal. in. d. l. ordi. in parte, occidẽs. & in. l. 2. tit. de los homẽzillos. libr. 4. foro. 11. & in. l. 8. tit. 5. eo. foro. libr. 1. in gl. si. ¶ Alius est si custos carceris cognouit captã. Ios. Fab. in. §. itẽ lex Iulia. Inſti. d. publi. iudi. nu. 5. & Mõtal. in suo reper. l. ord. in parte custodes carceris, qd̄ habet locũ, etiã si capta sit meretrix. vt doct. del Cast. in. l. 62. de Toro in gl. si. in fine & Hipp. de Marſi. in. l. 1. ff. ad. l. Corne. de sicar. nu. 8. quia punitur, ac si accessisset ad honestã. & Gui. pap. singu. 689. §. cõmentariẽsis. & decisio. c. 448. & latẽ Par. de Put. in tracta. syndica. in parte, adulteriũ officialis. foli. 43. & Pau. Grill. in tract. de pœnis omni fari. cohit. vers. 13. * Et vi. quã dixi infra. in ca. 47. in gl. mancocha publica. nu. 6. in fi. * ¶ Ali⁹ est in mãdante fieri assassinatione, quia licet mors non sequatur, tenetur pœna mortis. text. & ibi Mõtal. in. l. 2. ti. 27. par. 7. & in. c. 1. de homi. in. 6. & tenet Augusti. in additio. ad Ange. de maleſi. loquendo in assassino. in parte, & Sempronium Rodul. manda. vers. & bene nota. nu. 4. ¶ Quod intelligo, quãdo mãdatarius peruenit ad actum

occidēdi. vel percussit, seu vulneravit animo occidendi, quia tunc mādās, & mandatarius puniūtur, quia facere videtur. l. si mandat. ff. de solu. se. cus autē si non peruenit ad actū. vt tenet Bonifacius de Vitali in. d. tract. malef. in parte quid sit accusatio. versic. corā vobis & cus. v. syndicus & syndicario nomine. nu. 10. ¶ Et additionator ibi dicit, q̄ debet puniri pœna ordinaria: quia vbi cū q̄ mādātū habetur pro perfecto in se, tunc tale mādātū punitur pœna ordinaria, ac si delictum principale fuisset cōmissum per tex. in. c. pro humani. de homi. in. 6. ¶ Cōtrariū tñ tenet Bar. in. l. sed si vnus. §. seruus meus. ff. de iniurijs. & Paul. de Cast. in. l. si per aliū. ff. ne quis eum qui in ius voca. quia qui mādāt aliquid fieri, non dicitur verē facere, sed interpretatiuē. l. i. §. deiecit. ff. de vi. & vi arma. in gl. in verb. videtur. & Bar. ibi. & ista est cōmunis opinio secundum Alex. in cōsi. 65. in vol. 4. col. 2. nu. 13. vbi in dict. consili. istam q̄ altercat. & in specie, q̄ in mādante cōmitti homicidiū nō cōprehendatur pœna statuti punientis homicidas in terminis. tenet Bal. in. l. nō ideo minus. C. de accusa. 10. col. versic. ego reuertor. & Alex. in. d. consi. nu. 17. quia mādātū non est licitū. & ideo ille qui fecit non fecit de necessitate legali, quia rei turpis nullum est mādātū, tunc ille, qui mandat, verē non facit sed interpretatiuē. ¶ Attamē dicit, q̄ Bar. in dict. l. sed si vnus. §. primo. ff. de iniuri. concludit, q̄ aut verba legis, vel statuti sunt scripta in rem, aut in personā, si in rem, vt quia statutum dicit pro homicidio sit pœna capitis, & tunc punitur eadē pœna mādās, aut sunt scripta in personā, quia dicit, si quis occiderit, & tunc statutū non cōprehendit mādantem, & ita idem determinat Bar. in. l. aut quia licet. §. si. ff. quo vi aut clam. & in. l. hęc verba. ff. de adult. & cū ista opinione transit Alex. in dict. cōsilio de quo per eundem copiosissimē in. l. 3. §. si procurator. ff. quod quisq; iure. & in. l. Gallus. §. quid si. ff. de libe. & posthu. sed hoc intelligit in mādante delictū fieri sine pecunia, & tunc licet non puniatur, est verū pœna ordinaria. Sec⁹ alia pœna: quia tunc arbitraria pœna punitur. tenet Bar. in. l. nō solum. §. si mandato. ff. de iniuri. put tenet dictus Additionat. ad dictū Bonifacium de Vitali. vbi supra. ¶ Sed secus est in mādante, & dante pecuniam, vt delictum fiat, & sic in assassinato: quia si processum est ad actum, punitur ordinariē, vt dixi, mandator, & mandatarius. vt tenet Angel. in tracta. malef. & ibi Augusti. in additio. in parte, & Sempronium Rodolph. mandatore. versic. vnde Saly. num. 6. quinimo dicit ibi Augusti. in additione, quæ est in num. 7. versic. quare secundō. Quod mandans punitur pœ-

na ordinaria delicti, licet delictum nō sit postea secutū post mādātū, q̄ dicit esse speciale in affasino, vel quia factū illo mādato delictū erat perfectū, nisi in si puniatur pœna ordinaria, ac si delictū principale esset cōsummatum secundum Ioan. Andr. in regula. in pœnis, de regu. iur. in. 6. in mercuria. & sic infert Aug. vbi supra quod vbi mādātū habetur pro delicto perfecto in se, tunc tale mādātū punitur ordinariē, ac si delictū esset consummatū & aliter ad dictū. c. pro humani. non possumus fugere. Tamē dicit q̄ cōtrariū tenet Dy. & Ang. & Ang. in. l. itē apud. §. si cura verit. ff. de iniuri. vbi dicit, q̄ si in affasino mēto homicidiū non sequitur, non punitur mandans. Quod dicit August. verū, q̄ non puniatur tanquā de homicidio sed pœna extraordinaria, vt ibi per eum. Sed ego nō deuiarē à text. si ad actū fuit processum: quia vt tenet glo. in. d. c. i. de homi. per ipsum mādātū est delictū cōsummatū & perfectū nō mirū si puniatur ordinariē propter delicti enormitatē, licet dicat Aug. in. d. additio allegādo Ange. in quodam cōsilio, q̄ benefaciet princeps, si cōmutet illā pœnā mādātū fieri affasinentū in pecuniariā, licet affasinus debeat de capitari, ex quo delictū nō est cōsummatū, & mors nō est sequuta. Et etiā si cogitabit, & aliqd egit, sed nō p̄fecit, puni: & in isto casu affasina t⁹ nō p̄dest pœnitētia, sed punitur criminis cōsciētia. scdm Domi. ibi in. d. c. i. si. col. versic. gl. in verbo, mādauerit. & dicit esse nouus casus. ¶ Ali⁹ casus, in quo punitur criminis cōsciētia est in hæretico. vt in. c. ad abolēdā. de hereti. & in. c. excommunicam. §. credētes. ¶ Ali⁹ in crimine læsę, maie. vt in. l. siqs. C. ad. l. Iulii. maie. ¶ Alius in cōsciētē sibi mortē. ff. de bonis eorū. l. 3. primo respōso. ¶ Alius in extrahēte de ecclesia fugientē ab illa. C. de his, q̄ ad ecclesi. cōfug. l. si. §. sicubi quia in istis casibus scdm Domi. in. d. c. i. non excusat q̄s à pœna tēporali, quantūcūq; pœniteat, est tñ locus pœnitētiæ spirituali, & reconciliatione diuina, secūdum eūdē. ¶ Quinimo in probacione huius delicti assassinator nō requiruntur exactę probationes, sed sufficiūt p̄babilia argumēta scdm Domi. in. d. ca. i. de homicid. col. 4. & hoc credo propter horribilitatē istius delicti. ¶ In tantū, q̄ si clericus cōmittit tale delictū assassinator, p̄t puniri per iudicē secularē absq; aliqua degradatiōe, q̄ est diffidat⁹ à iure canonico. vt in. d. c. i. & diffidati p̄ ius canonicū, vident degradari ipso iure. q̄d ē mihi notādū scdm eūdē. Domi. ibi in fi.

S V M M A R I V M.

¶ Pactum an possunt correctores facere cum suis officialibus super iura, & expensas.

No

No arrendara. ^a Quod hodie malē seruatur, licet hic, & in prouisionibus officiorū caueatur, q̄ ista non locent correctores isti cupiditate capti. contra istum tex. & suā cōsciētiam aliter faciunt, quia sapē de his iuribus & expēsis pactū faciunt cum suis officialibus, maxime cum algazelis, & executionibus: & hac de causa i istis officijs subrogāt personas viles, pauperes, & miserabiles, qui non audēt iussa sua executioni mādare, nec rectē, nec cū honore officia sua exercent: quod quidē pactum aliquando volūt facere cum suis locū tenētibus, maxime cum paruis, & insipientibus literatis, & fauore carentibus. * Vi. quę dixi. supra. ca. 4. in gl. scojan. & in ca. i. in glo. fel. nu. 42. in additione. * Attamen in consilio regali video dimittere sine punitioe tale pactum factum cum algazelis, & credo esse propter iura decimarum, quæ ex executionibus percipiunt, quia aliquando sunt in magna quantitate: & si isti algazeli omnia integra reciperent, essent sibi vtilia, quam correctori suum officium correctoriz. Et pro ista dissimulatione procerum regalij cōsiliij facit, q̄ locatiōis appellatione in statuto non cōprehēditur locatio mista faciēs trāsitum in aliū cōtractū vēditionis, vel pacti, vt tenet Alex. in cōsi. 28. vol. 4. nu. 3. per. l. sicut emptio. §.

Prætorum. Cap. XVI.

Tem que el dicho asistente, o gouernador, o corregidor no arrendara, a ni cōsintira arrendar los officios de algua zilazgo, ni el de las entregas, ni carcel, ni almotazenagos, ni los plazos, ni alcaldas, ni mayordomias, ni scribanias, ni otros officios q̄ tuuere por respecto de su corregimiento directe ni in directe, so pena que pague lo q̄ ansi lleuare con otro tanto para la nra camara.

1. ff. locatio. & per alia iura, vt ibi per eū. Et facit quoq; quia vbi causa requiritur ad exercitiā actus, nō sufficit illā haberi pro subsistente, nisi verē eā subsistere probetur. vt tenet Alex. in cōsi. 27. eo. li. nu. 10. per tex. in. l. si fortē. ff. de castrē. peculi. Tñ tex. noster disponit cōtrariū, quia non possunt ista officia locare, nec pactū super ea facere, in quātū dicit directē, ni in directē & in hoc declaratio regia esset necessaria, maxime in pactis factis cū algazelis, quia sit cōtrariū, vt dictū est & in locū tenentibus melius aliqñ seruatur, & iubetur custodiri per pragmaticam factā per nostrū Principē Philippū nomine sui patris regis Caroli, incurijs q̄s habuit Vallisoleti anno. 1548. petitione. 40. & in petitione. 60. in eiusdem curijs extēdit hoc ad dominos villarum, & locorū, vt non possint locare officia hic contenta in nostro tex. quod est optimū, quia sapē domini tēporales & quotidie locant dicta officia, quod est contra ius. * Imo algazellus officium arrendans, vel arrendatum recipiens ab officio, inhabilis efficitur. l. 16. tit. 14. lib. 2. ordi. & Peregrin. in part. algazellus in fin. & in parte officium. colum. 3. *

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum, seu lex debet esse honesta, & omnibus communis.
- 2 Statum continens iniquitatem, an sit nullum.
- 3 Statuta collegiorum potestas tenetur seruare, nisi sint contraria iuri communi, vel municipali illius loci.
- 4 Statutum speciale p̄ualet generali.
- 5 Statuta, que non sunt bona, potestas ea non tenetur seruare, etiā si iuravit statuta ciuitatis.
- 6 Statuta iudex non seruans ex iusta causa, vel euidenti vtilitate publica, non tenetur de hoc in syndicato.
- 7 Statuta que sunt contra libertatem ecclesie iudex non tenetur seruare.
- 8 Statutum prohibēs alienationem fieri in ecclesiam, vel clericum, an valeat. vi. hic late.
- 9 Statutum laicorum, an comprehendat clericos.
- 10 Episcopus inter laicos obligatur ad obseruādū statuta laicorū, si sunt rationabilia, bona, & equa.
- 11 Si statuto laicorum cauetur, quod si quis vedit frumētum, soluat duos denarios pro libra, vel si dicat, quod nullus retrahat victualia ex

Y 3 distri-

districtu, an sub eo comprehendantur clerici.
22 Statutum laicorum, quod animalia clericorum,
vel ecclesiarum a suis pasuis arceantur, an
valeat.

23 Si per statutum subditi prohibetur acquirere,
an comprehendantur acquirere volentes ab
ecclesia.

24 Statutum, quod consanguinei clericorum non
emant non valet.

25 Statutum factum in fauorem clericorum, vel
ecclesiarum, non potest renocari.

26 **B**enas. ^aNotatext. qd statu
tū, f seu lex debet
esse rationalis, honesta, & omni
bus cōmunis. vt in. c. erit autē lex.
4. d. lincit. & ideo dicit Bar. ol. in. l. omnes popu
li. ff. de iusti. & iur. quod statutum finiquitatem
continens, est nullū ipso iurē facit text. in. cā.
cū omnes. de cōstitu. Sed dicit Alexā. in. l. r. ff.
quod quisq; iur. n. 4. qd licet sit iniquū valet per
l. prospexerit. ff. qui & a quibus. etiā si dolus in
eo interueniat. vt in. l. 2. ff. eod. quod quisq; iuri.
& Felin. in. d. c. cū omnes. 2. colum. & idem tenet
Iaf. in. d. l. 1. nu. 5. dicēdo, qd valet, donec per supe
riorē corrigatur, secus si est impossibile. Et fa
cit. l. fi. ff. de collegi. illici. vbi tenet, qd potestate
netur seruare f statuta collegiorum, nisi sint con
traria iuri cōmuni, vel municipali illius loci,
prout tenet Gandi. in suo tracta. malefici. in par
te, de obseruantia statutorum. nu. 8. & debet ser
uare qn publicē interest ea seruare. vt Bart. in. l.
nauculariorū. C. de naucul. lib. 11. & tūc debet
seruare ad corticē, & vsq; ad tenorem eius, secū
dum Bald. in. l. 1. C. vnde vir, & vxor post princi
piū. nu. 2. per. l. quidā in filiū. ff. de verb. oblig. &
sufficit seruare illud, quod statuta volūt. vt gl. in
l. 2. C. de iure domi. impe. & glo. & ibi Bald. in. c.
quoniam frequenter. §. qd si super. in fi. vt lit. nō
contesta. tenet qd assessor statutis municipalibus
debet inhereri. quod dicit notandum. In tantū
potestas tenetur seruare statuta, qd nō valent res
cripta, & impetrationes, quas faciunt aliquæ po
testates terrarū, vt habeāt arbitria super malefi
cijs in loco cōmissis, vel dum impetrant abso
lutionem ab statutis contra formā ipsorum sta
tutorū super hoc loquētū, quia esset cōtra publi
cā vtilitatē, & cōmodū publicū. vt tenet Ioan. de
Plat. in. l. vñca. C. de pistori. lib. 1. inō dicit, qd
nō debet pati rector ciuitatis aliquid cōtra. l. ciui
tatis fieri. C. de iure reipubli. l. 1. eod. lib. Sed si
4 in eodē volumine reperitur generale, f & specia

le, semper sequēda sunt statuta specialia. vt tenet
Bal. in. l. coharedi. §. qui patrē. ff. de vulgar. & pa
pilla. Et si statuta nō sunt bona etiā si potestas
iurauerit seruare statuta ciuitatis, & cōsuetudi
nes, nō tenetur seruare, nisi laudabiles, & prescri
ptas, secundum

Prætorum. Cap. XVII.

Trosi, que
vean las or
denanças de
la dicha ciudad, o
villa, o partido que
fuere a su cargo, y
las qfuerē buenas,
las guarde, y haga
guardar. Y si viere
que algunas orde
nanças se deuen

quintauallis. eo. tit. & l. si iura. ff. de operis liber.
& in. l. fidei. §. quāquā. ff. de lega. 3. Quinimo si
6 ex iusta causa, f vel euidenti vtilitate publica po
testas, vel iudex nō seruat statuta, nō tenetur &
de hoc non possint syndicari. vt Cataldi. in trac.
syndicat. qd. 24. Et multo minus tenetur, imō
7 nullo modo debet seruare statuta, f si qua sunt
contra libertatē ecclesie cum ipsa nulla sint ipso
iure. vt in auth. cassa. & irrita. C. de sacro sanct. ec
clesijs. & tenet Bar. in. l. de quibus. de legi. ff. nu.
5. & Alex. ibi in addi. secus si sunt in eius fauorē,
quia tunc debet ea seruare. tenet Abb. in. c. 1. de
iura. calū. nu. 3. & hinc dicit Bart. in. l. filius fami
liās. §. diui. ff. de lega. 1. nu. 12. & Alex. ibi. nu. 11. qd
8 non valet f statutum prohibens alienationem fie
ri in clericum, quia est contra libertatem eccle
sia, vt in. d. auth. cassa. & ista opinio, & sequaciū
qd nō ligentur clerici, nec ecclesia, dicit vera Ale
xā. ibi. nu. 12. & tenet Anto. de Butri. in. c. tua. el
primero. per illum text. de decimis & Abb. in. c.
a nobis. el primero. de sent. excommu. Bal. tñ.
in. c. clerici. de iudicis. & in. c. quā in ecclesia ruit
de cōstitu. col. 2. tenet cōtrariū, dicēdo, qd tale sta
tutū liget clericos, & ecclesia: quia quilibet pri
uatus pōt imponere legē rei suæ, ne trāseat in ec
clesiā. l. si ritā quis. §. ea lege. cū gl. ff. de verb. oblig.
multo fortius debet hoc posse statutū: & qd istud
statutū fuit edictū propter cōmune bonū. si autē
bona

bona transeāt ad ecclesias, de quibus bonis non
possunt postea alienare pro necessitatibus repu
blicæ. vt in auth. Itē nulla cōmunitas. C. de epi
scopis & cleri. c. non minus. de immunita. eccle
ita etiam tenet Bal. in repeti. l. cunctos populos.
C. de summa tri. & fid. catho. 10. col. & respondit
ad. l. fi. C. de sacro. ecclesi. f. qd ibi cōceditur priui
legium ecclesie post cōtractū factū cū ecclesia,
nā tunc est priuilegiata in acquisitione domini.
Sed quando cōtractus non est validus, vt in casu
nostro propter statutū annullandū tunc non ha
bet ecclesia priuilegium, ergo statutum nō vide
tur contra libertatem ecclesie. Sed ista opinio
Bal. secūdū Alex. vbi supra videtur cōfundi per
tex. in. c. fi. de immunit. ecclesi. libro. 6. Et Ioan.
Andr. ibi in nouella & per. d. Abb. in. c. relatū. de
testa. per Cardi. in repe. c. perpendimus. de sent.
excōmu. per Alber. in. 2. parte statutorū. q. 2. vbi
per. 8. col. & per Bal. in. §. si clientulus. in. 3. colū.
de aliena. feudi. & tex. & ibi doct. in. ca. ecclesie
sanctæ Mariæ. de constitu. & expressus in rubri
ca de statutis, & cōsuetudi. in vñ. feudo. in parte.
Itē nulla. & tex. in. l. 2. tit. 9. par. 1. & istam opinio
nē tenet Motal. in. l. 1. tit. 5. for. ll. lib. 1. in gloss.
semper. versi. Itē facit ad illā quæstionē. vsq; in fi
ne. Et quia dum essem iuuenis anteaquā Ale
xā. viderim in patria mea, quæ Möbeltrā voca
tur, hæc quæstio euenit ex parte illius villæ, vbi
est dictū statutum, & fuit oppositū cōtra domi
nū Franciscū de Gala archidiaconum Ciuitatis
beneficiatum illius loci, qd ille dominus archidia
conus non poterat emere possessiones, & fuit lis
diu disceptata, & ex parte domini Archidiacono
ni sequentia de iure allegauit. Omnipotentis
Dei postulato suffragio in supradicta. q. sequen
tia censo dicēda, atq; tenēda. Et primum, quod
tale statū sit nullū, & domini tēporales, qui pro
hibent subditis, ne prælatis, aut clericis, seu per
sonis ecclesiasticis quicquam vēdant, aut emāt,
ipso facto sunt excōmunicati. vt in. d. ca. eos. de
sent. excōmu. in. 6. & in. c. nouerit. de sent. excō
mu. & vtrōq; docto. Et tex. in. l. 19. tit. 9. par.
1. vbi singulariter disponitur, quod domini tem
porales in præiudicium prælatorū cōtra ecclesia
sticā libertatē, non possunt statuere vetando qd
eis vel hominibus suis nil vendatur, seu emant,
nec coquant in suis furnis, nec molant in molen
dinis, nec deambulent per plateas, nec extrahāt
aquam ex fontibus, nec scindant ligna in monti
bus suis, nec alia similia possunt prohiberi cleri
cis. Et de iure ciuili secūdū Federicū imperato
rem ipse irrita nūciat omnia statuta, & cōsuetu
dines, quæ ciuitatis vel loca, potestates, cōsules,
vel quæcūq; aliæ personæ cōtra libertatē eccle

siæ, vel ecclesiasticas, personas edere, vel seruare
aduersus canonicas, vel imperiales sanctiōes præ
sumpserint, & eas de capitularibus suis mandat
aboleri penitus: & si de cætero similia tentaue
rint, ipso iure sint nullā, & rectores priuātur sua
iurisdictione, & superiori applicatur, & vltra mil
le marcas soluat: & dicti potestates, cōsules, re
ctores, statuarij, & scriptores dictorū statutorū,
nec non cōsiliarij locorū sunt ipso iure infames;
prout tenet dictus imperator Federicus in titul.
de statutis & cōsuetudi. contra liberta. ecclesi. &
tex. in. d. auth. cassa. & irrita. & Bar. in. l. de quibus.
ff. de legi. nu. 5. & in repeti. nu. 30. & text. in.
ecclesia sanctæ Mariæ. de cōstitutio. & ibi do
cto. tex. in. l. 1. tit. de los prelados lib. 1. in ordi. rega.
& gl. in. l. 1. tit. 5. for. ll. lib. 1. & sic quod tale statu
tū est nullū. Etiam si tale statutum non dicat
expressē, quod non emāt clerici, sed etiā si dicat,
quod ne quis vendat, vel donet, vel alienet bona
immobilia non existenti in iurisdictione statuē
tium, quia tale statutum non comprehendit do
nationes, vel alienationes factas clericis, vel ec
clesijs, quia si comprehenderentur, esset indire
ctē contra prædictam libertatem ecclesiasticam,
& non valet. vt tenet in expresso Abb. in. c. cū si
cut. in fine. de eo qui mit. in posse. caus. rei seruā
ti. & idem Abb. in. ca. ecclesia sanctæ Mariæ. el
primero. vt lite pē. nu. 2. vbi tenet, quod cōstitu
tio laicorū etiam generaliter disponens, licet nō
tendat cōtra ecclesiasticam libertatem, nō debet
extendi ad ecclesias, seu bona ipsarum. Et idē est
dicēdū de bonis clericorū secundum Abb. ibi cō
tra Bar. in. d. l. cunctos populos: qui cōtrariū te
net nu. 29. quia contra Bar. tenet quoq; Antoni.
in. d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. de cōstitu. & in. c.
dilectus. de foro cōpe. reprobādo. opi. Bart. Et
istā opinionē contra Bart. sequitur Ioā. de Linia.
in. d. ca. ecclesia. quod extendit Imol. vbi supra
etiā si statutum inieisset vinculū ante clerica
rū: si tamē ius de quo queritur, est originatū prin
cipaliter a facto clerici, vt tenet Calde. in sua que
stione, quæ incipit. Statutū ciuitatis. Et facit casus
in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. vt lite pēdeat, vbi
statutū generale erat de nō alienādo rē litigiosā,
nec tēdebat cōtra libertatē ecclesie, imō erit iu
ri cōmuni cōforme, attamē non extēditur ad ec
clesias, & eorū bona. Sed nō eūdo per mēdica
ta suffragia, dico, quod tale statutū laicorum nō
cōprehēdit alienationes factas clericis, vel eccle
sijs. vt Ioā. And. singulariter in. d. c. eos. de immu
nit. ecclesi. in. 6. in nouella. & Abb. in. d. c. relatū.
el primero. de testa. nu. 5. vbi tenet, quod non ob
stāte tali statuto poterit quis donare, vel vēdere
bona prædicta clericis, vel ecclesijs: quia statutū

Inferiorū nō pōt tollere priuilegiū indultum ec-
clesijs per principē, & hanc opinionē tenet etiā
Bal.in.l.generali.C.de sacro sanct. eccles. & Pau.
de Cast.in.l.fi.C. eo. & Petr. de Anchar. in repe.
c. canonū statuta. de cōstitu.in.3. principali quæ
sito.col.20. versi. dicit etiā Bal. & Bar. & Bald. in
d.l.fi. & Bald.in.l.iubemus nullā. C. eod. vbi di-
cūt, q̄ statutū prohibēs alienare in forēsem non
includit ecclesiā. & idē tenet Bal. i. d. c. clerici. de
iudicijs. & statutū prohibens forēsem acquirere,
nō ligatur clericus. vt Bal.in.l.dudū. C. de cōtra
hē. emptione. & in.l.fi. C. de exactori. tribu. lib.
11. & in.l.fi. filius. §. diui. ff. de lega. 1. & notant do-
cto.in.l.in quorū. ff. de pigno. & Paul. de Castr.
in cōsilio. 193. & 195. & Federicus de Sennis confi-
lio. 26. vbi tradit dictū Ioan. Andre. & concludit
nō valere dictū statutū respectu ecclesiarum, &
priorū locorū. Mouetur elegāter inter cætera: q̄
pia loca sunt à principibus priuilegiata, vt libe-
rē eis donent, vel vendant. vt in.l.i. & l. illud. C.
de sacro sanct. ecclesi. statutū ergo incōtrariū, nō
valet, duplici, seu triplici ratione, prima, quia (vt
dictum est) laici inferiores nō possunt tollere le-
ges, & priuilegia tributa per superiorē, maximē
ecclesiæ. vt in.c. cū inferior. de electio. per Bar. in
l. omnes populi. ff. de Iusti. & iu. & 25. q. 2. per to-
rū. ¶ Secūda ratio: quia hoc esset cōtra libertatē
ecclesiæ vniuersalis. ¶ Tertia ratio: quia potestas
condendi leges tributa inferioribus. per. dicta. l.
omnes populi. videtur tributa sine præiudicio
priuilegij tributi per ipsum imperatorē: quia ge-
neri per speciē derogatur. vt in.c. veniēs. de præ-
scrip. & regula. gener. de regul. iur. in. 6. & Bart.
in. d. l. omnes populi. & idē tenet Abb. consilio.
63. in. 1. volu. l. q̄ sub tali statuto. nō cōprehendā-
tur supradicta: quia priuilegiū est cōcessum ec-
clesiæ, vt possit emere, & ex solo contractu, sine
traditione quærat dominū, & statutū in cōtra-
riū nō valet. Et hoc priuilegiū nō pōt renūtiari,
quia est factum in fauorē publicū. l. ius publicū.
ff. de pactis. tenet ad literā Bar. in. d. l. filius. §. di-
ui. nu. 12. & Bal. cōsi. 522. libr. 3. supra statuto Bri-
xiæ, disponente q̄ nullus audeat alienare bona,
nec dominū transferre de bonis suis in comitatu
Brixie alicui non supposito iurisdictioni, & qui
non subeat onera, vbi cōsultuit, q̄ non valeat tale
statutū in præiudiciū ecclesiarū & clericorum, q̄
nota. * Idem tenet Maria Soci. in tracta. de obla-
tio. in. 9. libello. nu. 43. tomo. 3. tracta. folio. 65. in
quiens quod non obstat statuto, quo cauetur,
quod bona immobilia non possint alienari in fo-
renses non suppositos iurisdictioni statuentium
poterit quis donare ecclesiæ: sequens Ioā. And.
in. d. c. fi. de immu. eccle. lib. 6. & vi. singulariter

Soci. in confi. 50. vol. 1. confi. * In cuius adiutoriū
insurgat beatus archiepiscopus Floren. qui iam
est canonizatus, impositusq̄ in decalogo sancto-
rū. in. 3. par. tit. 24. c. 18. vbi ponit ad literam tex.
in. d. c. eos. & dicit, q̄ si tale statutū fiat, put in Ita-
lia, tale statutū nō cōprehendit donationes, ven-
ditiones, & alienationes factas ecclesijs. per. d. c.
ecclesia sanctæ Mariæ. de cōstitu. & per Domi.
in. d. c. eos. quinimo dicit beatus Florēt. q̄ si sta-
tuētēs extēderēt tale statutū ad ecclesias, vel cle-
ricos, erunt ligati ex cōmunicatione, de qua in.
d. c. eos. cū similibus. & q̄ iudex ecclesiasticus pos-
sit illos, ad quos pertinet, cogere ad declarādum
tale statutum non respicere cōtractus fideos cū
ecclesijs. per tex. in. ca. statutum. de hæreti. ¶ Et
istud tene, quia ecclesia approbat opinionē Flo-
ren. ex eo, quia est canonizatus, & ab ea nō reced-
endum, licet aliqui teneant cōtrariū: quia esset
errare, & sic q̄ tale statutū nō cōprehendit cler-
icos, vel ecclesiā. ¶ Sed si esset lex imperialis, quæ
hoc vetaret, bene comprehēdit ecclesiā, vt est ele-
gans dictū Bar. in. l. diuina domus. C. de exacto.
tribu. lib. 10. post gl. ibi ita q̄ vult Bar. facere dif-
ferentiam inter legem principis non recognoscē-
tis superiorē, & statutū ciuitatis inferioris. Et
idē quod Bart. tenet Paul. de Castro in. d. l. fi. C.
de sacro sanct. eccle. nu. 6. & idem dicit Ioan. de
Plate. in. d. l. diuina domus. nu. 1. esse, si statutum
esset factum à ciuitate libera, non recognoscēte
superiorē. vt in. l. nō dubito. ff. de captiuis, quia
non apparet ratio diuersitatis, quare statutū tan-
tum possit in illo loco, quātum lex generalis, q̄
lex cōtralibertatē ecclesiæ non valet, vt dictum
est, & ideo est distigendū secūdū eūdē. Aut pro-
hibitio dirigitur in rē, putā, q̄ talis res nō possit
alienari, tūc quocūq; emēte, etiā ecclesia, nō va-
let emptio, propter inalienabilē rei qualitatem,
quæ potuit effici ab statuto, vel à lege. facit. l. aut
qui aliter. §. fi. ff. quod vi aut clā. & ibi notat Bar-
to. Aut prohibitio dirigitur in personā, putā, q̄
nullus possit emere, & nō cōprehēdit ecclesiam,
nec alios nō subiectos. ¶ Sed ego cōtra Bart. & se-
quaces teneo, imō q̄ etiā lex imperialis hoc non
potest facere: quia licet verum sit, q̄ lex princi-
pis generaliter disponens debeat obseruari quo
ad ecclesias, est verum, vbi canonibus non con-
tradicit. vt tenet Abb. in. ca. in præsentia. de proba-
tio. col. 11. nu. 28. & quando non est cōtra liber-
tatem ecclesiæ. vt in. d. c. quæ in ecclesiarū. Sed
sic est, q̄ si esset lex, prout est in tit. 9. lib. 5. in or-
dina. rega. non valet, quia est contra ius. canoni-
cū, specialiter contra tex. in. d. c. eos. & contra. d.
auth. cassa. * Nec obstat. l. 55. tit. 6. par. 1. quia non
valet sicut nō valet. d. l. ordin. nisi intelligatur in
donatio-

donationibus & contractibus factis per regē se-
cundūm. Greg. Lopez ibi. * ¶ Tamen si dicta lex
imperialis, vel statuta laicorum confirmētur per
papam, ligant clericos. vt Inno. in. ca. 1. de trans-
actio. per tex. in. d. c. ecclesiæ sanctæ Mariæ. de cō-
stitu. Et ista confirmatio debet esse in specie, &
certa, & non generalis, nā si generaliter papa con-
firmaret omnia statuta, nunquā intelligitur con-
firmasse statuta, quæ sunt contra libertatē eccle-
siæ. tenet Bal. in. l. omnes populi. ff. de Iustiti. &
iure. 4. col. versic. sed nūquid in generali confir-
matione. & Ias. ibi. nu. 36. & Alex. in. consil. 209.
in. 2. volu. & Bar. Bal. & Ang. in. l. 1. ff. de his qui
sunt sui vel alie. iur. & latius Ias. in. l. more. ff. de
iur. om. iudi. nu. 39. & Bal. in. c. veniens. 3. colū. de
iur. iuran. & dicam in glo. fi. istius. c. versi. in con-
firmatione. ¶ Et vide Anto. Francif. in additi. ad
Abb. in. c. ad nostram de probatio. in. 1. additio.
vbi dicit hoc non procedere in statuto facto à
populo subdito ecclesiæ Romanæ, quia tale po-
pulus potest statuere contra ius canonicum quo
ad temporalē iurisdictionē. de quo per Abb. in.
e. q̄ clericis. de foro competē. & tenet Alexan. in
consil. 177. in vol. 2. nu. 3. & 4. vbi intelligit hoc,
q̄ possunt condere quo ad ipsos laicos, non con-
tra clericos. quod nota. & sic in dubitanter teneo
dictum statutum, seu legem non habere locum.
¶ Facit alia ratio. Quia dominus archidiaconus
habet in dicta villa domum habitationis, & mul-
ta bona, & possessiones, propter quod videtur ef-
se vicinus, & habere domiciliū. vt tex. & ibi gl. in
l. hæres absens. ff. de iudi. §. proinde. & in. l. 32. ti.
3. par. 3. Spec. in tit. de competēt. iudicis, additio.
§. Et licet dictus dñs Archidiaconus habet alia
bona, & reditus in dicta ciuitate Ciuitatēsi, non
obstat ei quia quis potest habere plura domici-
lia. vt in. l. absumptio. ff. ad municipi. c. dilectus. el
segūdo. de rescrip. ca. ex parte de foro compe. &
q̄ ibi notan. & §. fi. de Parochi. & domus habita-
tionis cum alia bona, quæ habet, est incola illius
villæ. tenet Bar. in. l. libertus. §. sola domus. ff. ad
municipa. maximē quia dictus Archidiaconus ha-
bet beneficium in. d. ecclesia, propter quod dici-
tur ciuis, & vicinus. vt Barto. in. l. 1. versic. quæro
etiam. ff. eod. ad municipi. & est text. singulari. in
cap. nullus. de tempor. ordi. libro. 6. per quod de-
bet gaudere in omnibus vt talis vicinus, & con-
tra eum non habet locum dictum statutum. &
sic fuit pronuntiatum per quendam conseruato-
rem, postea post non nullos annos. emi Andrea
Siculum Barb. & in repeti. rubricæ. de rebus ec-
clesi. non alie. mirum in modum hanc quæstio-
nem examināt column. 25. versicul. accedo nunc
ad secundum dubium, an tale statutum compre-

hēdat. clericum. vbi per. 36. colum. tangit, quem
copiosissimē pro vtraq; parte vide. & in fine di-
cit, quod negari non potest, quin iste passus sit
difficilis, & dubitabilis, & multū egeret decisio-
ne pontificia. Tamen dicit, quod vera conclusio
est, quod statutum laicorum generaliter loquēs,
dummodo non sit contra ecclesiasticam liberta-
tem comprehendit clericos, ecclesias, & ecclesia-
sticas personas, quicquid dixerit Albericus de
Rosa. in. 2. parte statu. quæst. 2. & per consequēs
statutum disponens, quod subditus non possit
alienare rem immobilem, vel si alienauerit in
non subditum, soluet grauē gabellam, quia in
tali statuto comprehenduntur clerici, & ecclesia-
stica personæ. dicit tamen Barba. quod nihilo-
minus viuat, & moriatur super hoc passu & in
omnibus adhæret decisio sanctæ matris eccle-
siæ, vt vtar verbis Bald. in tractatu de schisma.
C. si quis aliquem telari prohibe. & ibi ad con-
traria respondet, quem vide. ¶ Ias. tamen in. d. l.
filius familiæ. §. diui. ff. de lega. 1. nume. 46. istam
quæstionem disputat. & in nu. 53. & 54. non fa-
ciendo mentionem de Barb. dicit, quod tenēdo
istam partē, quod valeat tale statutum, & quod
sub eo comprehendantur clerici, & ecclesiæ, quæ
pars optimē defendi disputando, potest respon-
deri ad dict. capitul. eos. quod loquatūr, quando
statutum laicorum passim prohibeat omnia vē-
di ecclesijs, vt patet ibi inter. in tex. in verbo, nec
quiquam vendant. & sic erat nimis præiudicialē
ecclesijs, maximē concurrentibus etiam alijs pro-
hibitionibus, de quibus ibi in tex. ¶ Secus in pro-
posito nostro, vbi per statutum laicorum solum
prohibētur alienari immobilia in ecclesias, put
etiam distinguit Angel. consilio. 48. ¶ Tamen
ait Ias. quod in dubijs opi nionibus consulendo,
& iudicando tenenda est opinio, quæ fauet eccle-
siæ. vt in. l. sunt personæ. ff. de religi. & sumpti. fu-
ne. capitul. final. de re iudi. l. si pars. ff. de in offi-
cio. testamen. ideo durum, & difficile esset obti-
nere contra sententiam Bart. quæ est magis com-
munis, quam dicit procedere, quando statutum
prohibiti vnum faceret expressam mentionem
de ecclesia, & etiam, si simpliciter disponeret im-
mobilia non posse alienari in non subditos, tūc
per ista verba quantuncunque generalia non vi-
deretur comprehendere ecclesiā, nec ecclesiasticæ
personæ, secundū Bald. in dicta. l. fi. C. de sacro
sanct. ecclesi. vbi dicit ita consuluisse. & ibi An-
ton. in capitulo: tua nup. de decimis. & capitul. à
nobis. el primero. & ibi Abb. 3. notabil. de sentē.
excommunicatio. & idem tenet Ioann. Andre.
in. d. cap. fi. de immunitate ecclesi. lib. 6. & Abb. in
c. relatu. el primero. de testa. & istum tene indu-

bitanter, & ab ista communi opinione non recedat, & gaudius fui dum inueni Ias. meū consiliū, & opinionem approbantem, & dicentē esse cōmunem, q̄ nota quia in pluribus ciuitatibus, & villis huius regni sunt prædicta statuta, quæ ad ecclesias, & ecclesiasticas personas, non extēduntur. idem tenet Paul. de Castro. in. l. si quis. ff. de condi. in situ. nu. 5. & Anto. Franc. in additio. ad Abb. in. cap. relatum. el primero. de testamen. in additione, quæ incipit cum Bal. in. l. generali. & hoc tene licet, Signor. de Homod. consil. 91. subtiliter teneat q̄ tale statutum sit iuridicum & nō contralibertatem ecclesiæ. & eandem sententiā q̄ sit communis opi. Bar. tenet dictus Ias. in secūda lectura illius. §. diui. nu. 80. licet dicat q̄ semper ille tenuit contrarium per fundamēta. vt ibi per eum. ¶ Et an & quando statuta laicorū comprehendat clericos vi. Alexā. in. l. nolle addire. ff. de acquire. hæredi. nu. 3. vbi ait, q̄ licet statutū laicorum non possit auferre clericis, ea quæ sunt à iure communi, vel in priuilegium concessa secundum veras conclusiones vt in. d. auth. casta. tamen bene potest statutum laicorū priuare eos à fauoribus inductis per laicos, vt est casus notabilis, in. l. si quis curialis. C. de episcopis, & clericis, & ibi Bald. ¶ Et vi. Bal. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. col. 3. nu. 7. versic. edita, verò vbi ait, q̄ episcopus, ¶ inter laicos obligatur, ad obseruandum statuta laicorum, si sunt rationabilia bona, & æqua, aliāsnō, ita dicit intelligi. l. ex ea. ff. de postulan. & ca. 1. de noui oper. enuntiat. ¶ Et vide eundem Bal. in. c. ex literis. de vita, & honesta. cleric. vbi dicit, ¶ q̄ si statuto laicorum cauetur, q̄ si quis vedit frumētū soluat duos denarios pro libra, vel si dicat, q̄ nullus possit extrahere victualia extra districtum, q̄ comprehenduntur clerici, sub tali statuto, & hoc dicit verum quoad pœnas pecuniarias, secus quoad pœnas corporales, quia eis infligi non possunt, per statuta laicorum, vt tenet Archidi. in. c. quisquis. 17. q. 4. ¶ Ex tende, q̄ non valet statutum contra libertatē ecclesiasticam, etiam si cōfirmetur per regem, quia libertas ecclesiæ est tanta, q̄ fiscus, non potest super hoc imponere legem, nisi fieret in fraudē facti, vt tenet Bal. cōsi. 116. in. 1. volu. in. fi. ¶ Licet cōtrarium videatur tenere text. in. l. 55. tit. 6. part. 1. sed intellige vt ibi per Grego. Lopez. in. gl. el rey lo ouiesse defendido. ¶ Et adde tū Ias. in. l. placet. in. 2. lectura. C. de sacrosanct. ecclesiis. in. fine, vbi tenet, q̄ si cōmunitas, ¶ habet locapasture, & ecclesia mittat animalia ad ibi pascendum, ita tenetur soluere, sicut mere laici ita dicit, q̄ tenet Abb. in. cōsil. 6. & vide Lucā de Penna. in. l. iubemus. C. de nau. nō excusan. lib. 11. c. colum. versic. hæc fa-

ciūt: vbi altercando pro vtraq; parte tenet, quod princeps secularis potest statuere, q̄ animalia clericorum & ecclesiarum à suis pascuis arceatur vel etiā à pascuis priuatorū, nec sumant illa dominis inuitis, ¶ & q̄ si inueniatur in illis pascua fumentia soluāt pœnā aliās impunē possent offendī. vt ibi per eū, & facit q̄ tenet Bald. in. l. contra iuris. §. si filius, in. fine. ff. de pactis, & ibi Ias. num. 11. q̄ clericus qui vititur statuto laicorū nō potest eo vitari, nisi cū oneribus proueniētibus ex eodē statuto, licet aliās clericus nō sit statuto laicorū restrictus. ¶ Et an statuta laicorum clericos ligēt, & eorum consuetudines, vi. singulariter Henricū in cap. quæ in ecclesiarum. de constitu. vbi tenet, q̄ statutum seu consuetudo laicorum onerosa & præiudicialis ecclesiæ & clericis non ligat eos, secus si fauet eis, tamen si consuetudo laicorum seruatur generaliter inter clericos & laicos, bene ligat, licet sit onerosa, & sic intelligit Henric. Innocen. in. c. cum dilectus. eo. tit. & est ratio, quia talis consuetudo per communem consensum tantum inducitur: tamen incolæ, qui munera non subeunt tanquam aduenæ non includuntur in beneficijs quæ conceduntur ciuibus, quia nō sunt pars illius corporis: tenet Bald. in. auth. sed omni no. C. ne vxor. promarit. numer. 6. & Alexan. in. additio. ad Bar. in. l. municipē. ff. ad municipal. ¶ Sed quid si per statutum prohibentur subditi acquirere, an ¶ comprehendantur acquirere volētes, ab ecclesia. Alex. in. d. §. diui. n. 13. tenet q̄ sic allegando Federi. consil. 35. incipiente, statuta, & Moder. in. d. c. fi. de imitatio. ecclesi. in. 6. ¶ Et in tantum statutum contra clericum seu contra libertatem ecclesiasticam non valet, q̄ etiam, ¶ si sit statutum, q̄ clerici teneantur ad aliquid faciendum, putā ad soluendas collectas, & si non fecerint teneantur eorum cōsanguinei ad aliquā pœnā. tale statutū non valet quia dicitur esse cōtrali bertatem ecclesiasticam, vt tenet Bald. in. lectura antiqua. in. l. 1. ff. de in ius vocan. vt eant aut factident, & ibi Ang. quos sequitur ibi Alex. nu. 3. quia verisimile est, q̄ clerici nollent suos consanguineos laqueari pœnis statutorum. per text. in. ca. sciant cuncti, de ele. in. 6. & idem tenet Barto. in. l. 1. ad fi. ff. de his qui pœnæ nomi. & in. l. hic pœne. C. de Agri. & censu. libr. 10. & per Bald. in. l. 1. ad finem. C. de indita vidu. tolle. & per eundem in. l. 1. C. de episcopis, & cleric. in. princip. & per alia iura vt ibi per eum, & idem tenet Paulus. de Castro. in. l. 1. ff. de his qui pœnæ. nomi. caus. reliqui. numer. 2. & in. l. hæres meus. §. quod in fraudem. ff. de conditio. & demonstratio. & ibi Bald. ¶ Sed statutum factum in fauorem clericorum

is rū vel ecclesiarū an potest reuocari ¶ per statuta Paulus de Castro in. l. si quis curialis. C. de episcopis, & cleric. numer. 5. tenet, quod sic, dum non auferat clericis ius commune, quod ab ipsis statutibus non habent, sed Bartol. tenet contrarium, secundum eum. in. l. priuilegia. C. de sacrosanct. ecclesi. & pro eo dicit Paul. quod facit, quod notat Innocen. in. capitulo. nouit de iudi. super verbo Theodosius, sed Cyn. ibi in dicta. l. priuilegia. tenet contra Bartol. & quæ opinio Cyn. est tenenda. vt tenet Alexan. in. l. non amplius. ff. de legatis. 1. numero 5. vbi ponit alios doctores eam tenentes, & sic tenet quod potest breuocari licet Antonius Franciscus. in. additio. ad Alexand. tenet opinio Bartol. in. dicta. l. non amplius.

SYMMA R I V M.

- 1 Quis potest statuta vetera emendare, reformare, & declarare per potestatem sibi concessam faciendi statuta.
- 2 Statutum emendatum non dicitur, nouum statutum sed vetus.
- 3 Declaratio trahitur retro ad tempus dispositionis facte.
- 4 Lex noua declaratoria veteris, trahitur ad præterita negotia.
- 5 Qui declarat nil noui facit.
- 6 Ex scriptura declarata agitur, non ex declarante.
- 7 Declaratio plus se habet quam cōstitutio quia declaratio respicit præterita: cōstitutio futura, & quando lex procedit interpretando porrigitur ad præterita.
- 8 Testis potest declarare dictum suum.
- 9 Declaratio appellationis interlocutoria sententia potest fieri sine scriptura.
- 10 Declarari potest libellus, etiam post litem contestatam.
- 11 Declarare potest iudex ex intervallo sententiā suam.
- 12 Declarare quis dicitur etiam si quis corrigat errorem suum.
- 13 Declaratio facta per Papam circa gratias factas per eum, an præiudicet alijs quibus erant ius quesitum.

b Emendar. ¶ Nota text. qui dat cor- rectoribus facultatem tollendi statuta si non sunt bona nec rationabilia, & sic est correctori data potestas per istum text. talia statuta reformandi, quia quando alii cui est concessum, ¶ facere statuta poterit veterē emendare, reformare, & declarare net Ang. in. liuris gētiū. §. adeo autē. de pactis, versic. sequitur in text. & Alex. ibi nu. 2. & 5. per rex. in. l. videamus. §. penult. ff. de in litem iura. & Pau. de Castro. C. de nouo. C. conpo. nume. 10. & Guiller. de Sussa. in. l. prima. C. de emenda. C. in sti. & Gaudi. in. tracta. malē. in. parte de obserua. statu. in. principio. ¶ Et tales electi, ad emendanda statuta possunt addere, & de trahere siue demere, vt in dict. l. de nouo. C. conpo. §. quibus versic. adijcētes, & de nouo. C. confirman. §. sed si quando. ¶ Sed prætores non sunt faciles ad statuta vetera tollenda, & noua facienda: quia nouitates sine causa inducenda non sunt, nisi euidens utilitas appareat, vt in. l. in rebus. ff. de constitu. principi. quia reprehenduntur qui nouitates inducunt vt. cap. quis nesciat. 11. distin. glossa. in. capitulo. cum consuetudinis. de consuetu. & tales mutationes periculosa sicut docet Amphorism. secundum Ioan. Andr. ibi & facit. l. 37. titulo. 34. partit. 7. & est. l. fin. & vi. text. & ibi Gregor. Lopez. in. l. 11. tituli. part. 1. vbi non debet legislator facilius esse in mutando leges, nisi debet potius p̄tialiquid inueniens, & tolerare, dum modo nō sit magnum, quam leges mutare: quia ex hoc assuecunt homines: & circa hoc vi. text. in. l. 18. tit. 1. part. 1. quem nota in materia ista. ¶ Tale autē in statutum emendatum nō dicitur ¶ nouum statutum sed vetus vt est cōmunis conclusio Alberici. de Rosa. in. prima parte statuti. quæstione. 22. per textum. in. l. hæres palam. §. Sed si nota. ff. de testamen. quia emendans nō facit nouam speciem sed veterem excutit. l. adeo. cum quis. ff. de acquire. rerum. domi. ¶ Facit quod tenet Paul. de Castro. in. dicta. l. hæres palam. §. si quid. numero. 3. versic. Item nota, vbi ait, quod declaratio ¶ trahitur retro ad tempus dispositionis factæ, allegando Ioann. Andre. in. additione ad Speculat. in. titulo. de teste. §. nunc videndum. quod adeo adheret dispositioni, quod vna cum ea videtur mansisse. ¶ Et ex hoc multa sequuntur, scilicet, quod noua flex declaratiua veteris trahitur ad præterita negotia vt notant doctor. in. l. omnes populi. ff. de iustitia. & iure. ¶ Et

¶ Et quod declaratio trahatur retro tenet Bald. in l. cum testamento. C. de testam. manumif. in fine. & Abb. vbi latè per additio. in capitu. ex parte. de consuetudi. nu. 4. & las. in l. quod iussit ff. de re iudi. nume. 3. & quia qui declarat nil noui facit, vt tenet Philippus Decius consilio. 423. in fine. & facit, quod tenet Barto. & doctor. in l. asse. ff. de hæredi. institu. vbi dicit, quod agatur

¶ Ex scriptura declarata non ex declarante. ¶ Facit quoq; quod tenet Bald. in l. non dubium. C. de legi. prima. colum. nume. 2. versic. tertio nota. allegando Ioan. Andre. in capitul. vlti. de verborum significatione. in. 6. nouella, q; plus se habet declaratio, quam constitutio. quia declaratio respicit præterita, sed constitutio respicit futura, & sic quod quando lex procedit interpretando seu declarando, porrigitur non solum ad futura sed etiam ad præterita, secundum eundem Baldum. ¶ Itæ facit q; testis potest declarare factum suum, vt notat Bald. in l. in bonæ fidei. C. de rebus credi. & in capitul. 1. §. si enim domino. colum. 3. quid sit in vestitura. in vlti. feudo. & Alexander. in additio. ad Bartol. in authen. qui semel. c. cum, & quando. & Abb. in c. extenore. de testi. & est gl. in c. cum Ioannes de fide instru. in parte postquam. & facit text. in l. 30. titul. 16. partit. 3. vbi per Montal. de intellectu. idem tenet Petrus de Ferra. in formalibelli opposi. contra testes post publica. §. sunt publicatis. nume. 20. vbi ait, q; quando testis obscure locutus est vel si nõ expressit causam sui testimonij poterit iudex in eadem instantia, iterum repeti ex iudicis officio ad sui informationem, sed non ad instantiã partis, & talis declaratio potest fieri absq; nouo iuramento, & absq; noua citatione partis: quia iuramentum, & citatio prius facta trahitur ad declarationem, quia potest addere seu ponere, id quod omisit, q; etiam pertinet ad declarationem, q; hodie declaratur tãquam tunc fuisset dictum prout tenet Paul. de Castro. in d. l. hærede. palam. §. si quid. nu. 4. & idem tenet Bal. in authen. hodie circa principiu. C. de iura. calu. & tenet Hippol. de Marfi. in repeti. l. de vno quoq; ff. de re iudi. nu. 76. ¶ Quod est idem in appellatione ab interlocutoria, quia licet talis appellatio, nõ possit fieri nisi in scriptis vt in c. 1. de appella. in. 6. poterit ex post facto aliquid declarari circa ipsam sine scriptura, solo verbo, secundum Pau. de Cast. vbi supra. ¶ Item potest libellus declarari post litẽ cõtestatã licet nõ mutari. vt tenet Bal. in d. l. hæredes palã. §. sed & h; notat per gl. id. l. idẽ Põponius, si frumẽtum. §. si. ff. de rei vendit. ¶ Et idem dicit, q; iudex ex interuallo, nõ potest declarare suã sententiã, q; dicit esse verũ quãdo declaratur id,

quod est aliquid saltem quoad certitudinẽ legis, licet homini non sit certum, secus si ad quod declaratur erat per se nullum, ita q; deficiebat ius, & probatio: quia ista declaratio nõ habet robur ab actu, idẽ oportet, q; per se ipsum sit actus solẽnis. arg. in l. accusetur. ff. de adult. vide quã dixi in proœmio in glo. de ordenanças. nu. 19. ¶ In tantum dicit Bal. vbi supra, q; dicitur quis declarare, etiam si quis corrigat errorem suũ, & non dicitur de nouo facere, q; dicit esse notandum. ¶ Idem dic in declarationibus, factis per papam; ¶ quia multoties papa facit aliquas declarationes circa gratias factas per eum, vtrum præiudicet alijs, quibus erat ius quãsitũ. & Paul. de Castro. in d. l. hæredes palam. §. sed nunquid. nu. 4. dicit, q; arg. est, q; sic quasi hoc declaratur à principio fuisse dictum, quo casu non fuisset alteri ius quãsitum, quod dicit intelligendum de propria declaratione, quã consistit circa aliquid verbũ dubium, sed interdum declaratio, consistit circa id quod non erat dubium de iure, & tunc declaratio habet vim nouæ dispositionis, & idẽ non valet quãsitum secundum. Paul. de Castro. ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 Permittitur hodie statuta facere nu. 8.
- 2 Anteaquam statuta fiant debet in concilio arerari, & deliberari.
- 3 In statutis fiendis debet prætor esse præsens.
- 4 In statutis à populo fiendis eadem solennitas requiritur quã in alijs eorum gestis, scilicet, quod more solito conuocetur, & quod simul coadunentur, & minus ad sint duæ partes.
- 5 Decuriones, id est, rectorcs possunt hodie statuta facere.
- 6 Statuta facta per decuriones, an debeant publicari per præconem.
- 7 Statuta à quo tempore ligent.
- 8 An solus potestas, potest statuta facere.
- 9 Iudex potest statuere salarium, pro aliquo malefactore capiẽdo vtilitate publica imminente.
- 10 Magistri grammaticæ, an possunt facere statuta, inter suos scholares.
- 11 Statuta facta per istos correctores sine concilio ciuitatis, an durent perpetuo.

Populus

- 12 Populus vel concilium ciuitatis, an potest statuere sine correctore, seu prætore, vel aliquid agere.
- 13 Excommunicati banniti, vel interdicti nõ possunt statuta facere.
- 14 Statuta an debeant fieri, super eo, quod nullo iure dispositum est.
- 15 Statuta contra ea quã sunt reseruata principi non valent.
- 16 Statuta facta per ciuitatem quod à sententijs suorũ officialium non possit appellari, an valeant.
- 17 Casus, qui non reperitur decisus per noua statuta, sed per vetera, an debeat dici secundum vetera vel per ius commune.
- 18 An per pœnam statuti sit sublata pœna legis antiquæ.
- 19 Si statuti via eligitur, quo pœna minor imponitur, an possit agi via communi, quã imponit maiorem vel econtra.
- 20 An qui fecerunt statuta concessione principis, possunt postea ea reuocare.
- 21 An pœnæ quã imponuntur pecoribus, & alijs damnificantibus saltus & prædia aliena possint cresci & augeri.

Las hara. Nota text. quod hodie permittitur se facere statuta quia secus erat de iure antiquo: quia talia statuta nõ poterat fieri sine sciẽtia principis, vt tenet Bal. in titul. de pace contestati. colum. 4. num. 14. Quia cum hodie singulæ ciuitates habeant sua regimina, vt notatur. in l. fina. C. de longi. tempo. præscrip. & Bald. in l. illicitas. §. qui vniuersas. ff. de offic. præsid. æquum est vt dicta statuta possint condere. ¶ Et anteaquam, fiant corrector in tali concilio, seu regimiento, debet proponere, quid placeat de statutis fiendis, & super hoc arẽ getur, deliberetur, & reformetur, vt legitur quãdo leges fieri debent, vt in l. humanum. C. de legi. gen. §. lex. & in §. senatus, & ibi Angel. in fine, & in §. plebiscitum, & in §. constat autem, & ibi Angel. numero primo. ¶ Tamen si reperitur aliquid statutum, & non apparet, quod fuerit facta propositio in concilio vel populo, vel quis fuerit ille, qui proposuit, valet statutum, vt Bartol. in l. vniuersis, in fine. C. de prec.

impera. offerre. & in l. secunda. C. de decurion. libro. 17. & tenet Angel. & dicit esse norandum. in dicto. §. constat. numero. 2. & tenet Paul. de Castro in l. prima. ff. de consuetu. princip. ¶ Et in istis statutis fiendis debet esse corrector, ¶ vel potestas præsens, vt in isto tex. aliter tale statutum non valeret, vt in l. prima. C. de feruis reipub. & tenet Gandi. in tract. malefi. in parte de obseruan. statu. numero. 3. & infradicam. ¶ Et in istis statutis à populo fiendis eadem se solennitas requiritur, sicut in alijs eorum gestis, videlicet, quod more solito totus populus, vel concilium conuocetur. vt notat glossa. in l. secunda. C. de decurio. libro. 10. & quod simul coadunentur, nec sufficit consensus separatus, vt in l. maiorem. C. de pacis, & in capitulo. in Genesi. de elect. & quod sint duæ partes ad minus, & quod facta proposita in dicto concilio, id quod à maiore parte duarum partium fuerit obtenta, siue vrbis, vel per tacitum consensus nutu, vel fabis: vt arguitur in l. seruo in iudicio. §. si pupillo. ff. ad Trebellia. illud valet, & tenet, vt in l. multi. cum glossa. ff. quod cuiusque vniuerso nomi. ¶ Dummodò illa pars consiliariorum, quã non fuit præsens, non sit expulsa de ciuitate per inuidiam: quia tunc licet statuta facta à præsentibus seruaretur, inter eos, non tamen in præiudicium expulsoꝝ, nec præsenteglorientur de sua malignitate, vt in l. itaque fullo. ff. de furtis, prout tenet dictus Angel. in dicto. §. ius ciuile. Institu. de iure. na. numero. 16. & in §. senatus. nume. 3. in fine. ¶ Sed hodie non totus populus, sed solũ se decuriones, id est, regidores, qui publicè sono campanæ, vel voce præconia, vel die solita, loco, & more solito congregati sunt, possunt facere ista statuta, vt in l. si pupillus. §. decuriones. ff. de verborum. signification. & probat dictus Gandi. in dicto. titul. de obseruan. statu. in principio. ¶ Et talia statuta facta per eos, debent se publicari per præconem, quod est verum in statutis vniuersalibus, secus in statuto particulari in fauorem alicuius facti, vt tenent Bald. & Cyn. & Paul. de Castro in l. leges. C. de legi. numero. 2. & Ange. in dicto. §. ius ciuile. Institu. de iure. natu. numero. 12. ¶ A quo autem tempore ligent se ista statuta, dicit quod habentes notitiam statuti, statim,

statim ligatur. vt in. l. fi. ff. de decurio. ab ordi. faci. si vero loquimur in ignorantibus, tunc si sunt statuta præiudicium asserentia, ligant infra tempus, arbitrio iudicis discernendum, vt possit comprehendere vtrum fuerit ille in suprema ignorantia, vel non, si vero afferant vtilitatem statim operantur effectum vt tenet Ange. in. d. §. ius ciuile. numer. ii. vbi dicit, quod Barto. in. l. prima. in fine. C. de caducis tollent. dicit, quod sufficit probare per testes, quod statutum fuit publicatum. argu. l. ea quidem. C. de accusa. ¶ Contra istum text. videtur esse: ¶ quia prætores siue præfides prouinciarum, & potestates, & alij officiales terrarum non possunt facere leges, quia post translationem imperij in principem non possunt prætores, etiam populi Romani legem vniuersalem facere, quia non potest populus Romanus, vt tenet Angel. de Areti. in. §. prætorum. Institutio. de iur. natur. gen. numero. 3. & in. §. quod principi. nume. 5. ¶ Sed hoc non est contra nostrum text. quia hic non datur facultas ciuitatibus, & villis faciendi leges generales, sed solum statuta particularia, quo ad ipsam ciuitatem, & quoad comitantibus in ipsa, & in suo districtu, & iurisdictione, quia tunc bene possunt ista facere, vt in isto text. regio. & Bartol. in dict. l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. gloss. & doct. in. l. prima. C. de postuland. Bartol. in. l. final. ff. de poenis: & per Bal. in. dict. l. omnes. numero. 2. vbi ait, quod populi possunt sibi facere statuta. l. Antiochensium. ff. de priuileg. credi. & ff. de decreti. ab ordi. faci. l. final. & l. prohibere. §. planè. ff. de quovi aut clā. l. serui nostri. C. de noxali. capi. i. de consti. in. 6. ¶ Nam sicut populus potest habere propria consuetudinem. vt in. l. an in totum. ff. de ædifi. priua. & l. de quibus. ff. de legibus. & l. venditor. §. constat. ff. communia prædio. à qua non est recedendum: quia habet vim naturæ vt in. l. i. §. denique. ff. de aqua pluui. arcen. ita potest facere statutum & tenor, & ordo consuetudinis, & statuti non debet prætermitti. vt in. d. §. constat. & in. l. certa forma. C. de iure fisci. libr. 10. & in. l. constitutionibus. ff. ad municipal. quia ordo rei dicitur forma rei quæ non debet præuariari, etiam in actu fauorabili. vt in. l. qui Romæ. §. Fauis hermes. ff. de verbor. obliga. secundum Bald. vbi supra. & Anto. & Abb. in. ca. quod clericis. de foro competenti. ¶ Dummodo non statuatur in præiudicium culminis imperialis. vt tenet gloss. in. l. 9. titul. 5. lib. 3. for. II. in gloss. *por su*. in fine. ¶ Sed an solus potestas, & sic corrector potest facere statuta. iste text. videtur dicere, quod non debet ea facere cum consilio ciuitatis, ibi, *las hara con acuerdo del regimiento*. idem tenet Ang. in. d. §. ius ciuile. col.

2. numero. 5. versicul. aut iudices, vbi ait, quod si iudices habent temporalem iurisdictionem, vt rectores terrarum, conuocato consilio ciuitatis statuta possunt facere. vt in dict. l. prima. ff. cuiusque vniuer. nomi. ipsi vero soli non possunt facere. vt in. l. pro grammatic. C. cominatio vel epistol. ¶ Sed hoc intellige de statutis perpetuis, sed statutis temporalibus, id est, quod durent toto tempore suo spectantia ad exigentiam factorum, vt quod nullus portet arma, & similia bene potest solus sine concilio ciuitatis facere, vt tenet dictus Angel. vbi supra. per text. in. l. fina. C. de officio præfe. vig. & Angel. magis latè in. l. i. ff. quod quisque iuris. ¶ Ad quod facit quod tenet idem Angel. in. l. cum nauariorum. C. de nauicula. libro. II. de iudice statuente ¶ imminente publica vtilitate salarium pro aliquo malefactore capiendo, de quo per Bartol. in. l. i. ff. de Iustitia. & iur. numero. 3. & ibi per Ias. numero. II. vbi ponit plures limitationes. de quo vi. Bartol. in. dict. l. nauariorum. & Ioan. de Pla. in. l. vnica. C. de præben. sala. libr. 10. * Et vi. Ias. in. l. i. §. si tibi iudiciū. numero. 2. ff. de condi. obturp. causam, vbi tenet, quod quis potest licite mercedem accipere pro indicando malefactorem, secus inquit, si quis inuenit rem alterius: nam non potest licite petere quod sibi aliquid detur pro inuentione: per text. in. l. falsus. §. qui alienum versi. quid ergo si pretium. ff. de furt. & ibi Bartol. quod dicit menti tenendum quia sæpè occurrit, pro labore: tamen inueniendi licitum est recipere præmium arg. l. nobis honestè. §. sed si nauis. ff. ad. l. Rodiā. de iact. secundum Ias. vbi supra. & ibi Alber. tamen pro inuentione serui bene accipitur mercedem, vt in. l. 7. tit. 15. lib. 4. for. II. & Peregrin. in par. furtum. quæstio. 6. in. gloss. duplicatum. vi. l. 13. tit. i. lib. 9. for. iuzgui. vi. l. solēt. ff. de præscri. verbis. * ¶ Tamen si sunt iudices de maioribus magistratibus, vt de senatoribus præfectis prætorio, vel legatis apostolicæ sedis, possunt statuta condere, vt in. l. non ambigitur. ff. de legibus, & etiam si habent dignitatem perpetuam, vt omnes marquiones, episcopi, & similes personæ, possunt facere dicta statuta vt in capitulo. 2. de maio. & obedi. Angel. in. l. vectigalia. C. noua vectig. impo. non poss. in. 6. columna. in. 3. quæstio. versicul. Item dico de legatis, sed in hoc vide distinctionem Bald. relata per Angel. vbi supra. ¶ Et adde, quod magistri ¶ grammaticæ inter suos scholares possunt facere statuta poenalia, & correctoria malorum. argumentum gloss. in. l. liberto. ff. de obsequijs liber. non autem possunt imponere pecuniariam, cum ob mores non debeant fieri receptione pecuniæ. argumē. in. l. prima.

prima. §. taceat. C. de rei vxo. actione, secundum Angel. in dicto. §. ius ciuile, quod facit contra istos lectores grammaticæ, quia qualibet hebdomada locant regulam. ¶ Sed an ista statuta facta per istos ¶ correctores, sine concilio ciuitatis durent perpetuo, vide Gandi. in dict. tract. malefi. in dicta, parte obseruan. statu. in principio, vbi videtur tenere, quod si sunt facta communicato consilio sunt perpetua. per. l. si prætor. ff. de iudicijs, & per alia iura vt ibi per eum Bald. tamen in. d. l. omnes populi. 3. colum. nume. 7. versicu. edita vero, videtur sentire, quod non sint perpetua, sed solum durent quousque durat suum officium: quia proprie non dicuntur statuta municipalia: quia non sunt proposita perpetuè iurisdictionis causa, sed prout res incidit vt in. l. si quis id quod. ff. de iurid. om. iudi. & l. fin. ff. de poenis. & ex his non oritur actio in factum, tanquam ex edicto prætoris, sed oritur actio ex illo edicto si quis ius dicenti non omptempera. & ista dicunt bana potius quam statuta, quia habent vim sententiæ in terlocutoria, & non vim legis, nec sententiæ definitiue. vt in. dic. l. pro grammatic. ¶ Et successor qui iurat seruare statuta, non videtur iurare seruare illa quæ finita sunt, & non sunt redigenda in libro statutorum, & quia si imponitur poena venienti contra statuta loci, ista poena non habet locum, quia non potest dici statutum, nisi ex commissione populi magistratus fecerit. vt in. l. prima. ff. quod quisque iur. ¶ Et Bartol. in. l. imperator. ff. de poenis, quæ est lex finalis, dicit, quod statuta sunt perpetua, sed Bartol. ibi loquitur quando statutum est factum à populo: quia tunc est ius ciuile, vel si est factum ab aliquo habente potestatem, vt ab episcopo vel legato, duce, marquione, non de & statutis factis per potestatem vel correctorem sine consilio. vt Bart. in. d. l. omnes populi. nume. 8. ¶ Sed actio descendens ex statuto an sit perpetua, dicit, quod quando est factum à populo erit perpetua, sed si statutum fit ab aliquo præfide (vt quotidie fieri videmus) tunc actio descendens ex eo si est poenalis durat anno, videtur enim ius prætorium, quod est factum à magistratibus, & sic Bartol. cum Bal. concordat, & idem tenet ibi Alexander. in additiōe. ad Bartol. de quovide Bald. in. l. prima. C. de hæredita. Institu. & Angelum. in dicto. §. ius ciuile. numero. decimotertio. ¶ Vtrum populus vel concilium ciuitatis ¶ potest statuere sine prætore vel correctore, dic quod non, vt in principio istius glossæ dixi allegando Gandi. & in adiutorium eius facit, quod populus non potest vnum minimum actum iurisdictionis exercere nisi interueniat magistratus, vnde non potest apud populū

aliquis emancipari. vt ff. de seruis reipub. ma. l. i. sed statuta condere est iurisdictionis: quia qui statuit ius dicit, imò facit, quod plus est quam dicere ius vel reddere, vt in. l. i. ff. quod quisque iur. ¶ Et quia est forma legis, quod magistratus faciat propositam interrogationem, in consilio, vel parlamento populi, vt dictum est, & in. l. i. ff. de legi. in gloss. ¶ Et quia præfides ciuitatis debent esse tanquam caput, & congregatio, & congregati sunt tanquam membra, vt Bald. in. l. actor à tutore. ff. rem ratam habe. & ideo secundum eum ibi, in syndico, vel actore constituto ab vniuersitate requiritur decretum potestatis seu præfidis: & idem tenet Barto. in. l. nulli. ff. quod cuius vniuersi. nomi. nume. 7. & melius Pau. numero. 6. & Abb. in capital. primo. de syndica. & Bald. ibi in rubrica. numero. 3. & Specula. in titul. de actore ab vniuersita. in principi. vbi tenet quod contra actorem vniuersitatis excipitur quod est sine decreto iudicis constitutus, & per eundem in titul. de syndico. numero. 17. & Bald. singulariter in. l. filius familias. §. veterani. ff. de procura. numero. 3. & est communis opinio. vt additio. Abb. in dict. capital. de syndica. nume. 5. & vi. glo. in. l. 3. titul. 10. libro. i. for. II. in gloss. fin. in fine. aliàs si constituitur procurator, sine autoritate iudicis, vel forma non seruata, est nulla constituitur. tenet Bart. & Plat. in. l. actuarios. C. de nu. actuarijs li. 12. licet contrarium teneat Bald. in. ca. doceri. de rescriptis. nu. 5. & in. c. significauit. de appellati. numero. 5. tamen si deficit potestas, bene potest creati talis procurator à decurionibus. tenet Bald. in. l. vbi alsint. ff. de tutori. & curat. datis ab his. in fine. ¶ Præterea omne quod est necessarium ad ordinem rei, est necessarium ad esse rei, sed populus non debet vocari nisi per magistratum. vt in. l. obseruare. C. de decuri. libr. 10. ¶ Ad idem facit quia populus non potest disponere super magistratu, nisi confirmetur, à superiore vt in authen. defensō. ciui. §. in crimine. coll. 3. ergo non potest disponere super iure redēdo à magistratu quia cum magistratus sit superior populo ratione confirmationis superioris, ergo populus non potest imponere legem magistratui, quia inferior non potest imponere legem superiori. vt in l. prima. ff. de constitutio. princip. ¶ Et quia clericus sine episcopo non potest facere statuta, quia essent membra capite mutilato, ergo idem in populo. Populus enim debet subesse, non præesse cum magistratus sit eius princeps. l. spadonem. §. si ciuitatis. ff. de excusatio. tuto. ¶ Quo que facit. Nullus populus videtur sani capitatis: quia quanto maior numerus, tanto minor intellectus. vt in. l. si constat. de appella. & ff. qui. & à qui. l.

2 qui. l. si priuatorum. & in. l. totiens. ff. de pollicita. ¶ Præterea populus Romanus, in quo erat omnium populorum vis, ac potestas, abdicauit à se imperium, ergo non remansit in membris, quia cum capite fortunas suas transtulit. l. fin. C. de legi. & in. l. qui ex liberis. §. i. ff. bonorum posse. secundum tabul. ¶ Præterea. A quo remouetur genus, emouetur, & quælibet eius species. C. de trã factio. l. si causa cognita. Sed à populo remouetur omni iurisdictio statuendi. vnde dicit Inno. in. c. cum accessissent de constitu. quod penes populum iurisdictio, nulla residet hodie. & ibi Cōpostella. tenet, q̄ nulla vniuersitas potest facere constitutionem absq; magistratu. quæ opinio secundum Bal. in. d. l. omnes populi. col. 2. nu. 3. seuerè & tenaciter seruatur in terris ecclesiæ, & ideo si tota prouincia faceret statutum, non admitteretur, nisi esset approbatum. Sicut si castrum faceret statutum, non admitteretur nisi per communem ciuitatis approbaretur. ¶ Sed Bal. vbi supra videtur tenere, q̄ non habeat locum in ciuitatibus, quæ iura superioris habent: vnde ciuitates habentes fiscum, possunt facere poenalia statuta, quia de iure suollicitum est eis statuere, sed non in alienum saltem mittere. l. si constitit. C. fini. regundo. cum similibus. ¶ Ideo Bal. dicit de iure cōmuni esse distinguendum, vt ibi per eum. in. d. l. oēs. 2. column. versiculo. & ideo. ¶ Sed quicquid dicat Bal. & distinguat, tu tene istum text. & sic, q̄ populus solus sine potestate, seu correctore non potest statuere, nec talia statuta facere. ¶ Vide tu Ang. in. d. l. omnes populi. in fine. vbi in hoc casu vult dicere, quod aut loquimur in populo, qui regitur per magistratus suos, & à se creatos, & tunc potest facere statuta sine autoritate illorum magistratum, & ita dicit q̄ potest intelligi. d. l. Antiochenium. ff. de priuileg. credi. & idem tenet Paul. de Castro. ibi. nume. 6. quem vide. Aut loquimur de magistratibus creatis à principe, vel ab alio superiore, vt rege, & tunc si populus vult facere statuta circa id, quod tãgit ius fiscale, puta circa maleficia puniendã, & non potest sine autoritate superioris. Aut voluit statuere de eo, q̄ tangit ipsos, & possunt. Quæ distinctio Angel. certè mihi videtur. ¶ Aduerte tamen, q̄ isti qui possunt facere statuta, debent ea
14 facere, nisi sunt excommunicati, vel interdicti, vel banniti. vt in capitul. aduersus. de immunit. ecclesi. §. quia verò. quod dicit Ange. in dicto. §. ius ciuile. nume. 5. esse notandum quia non possunt facere: & si scienter faciunt causa occupandi iurisdictioem, incurrunt in poenã. l. Iulianã maiestat. vt in. l. 3. in fine. ff. ad legem Iulia. maiestat. quod nota. ¶ Et talia statuta debent fieri
15

per eo, quod nullo iure dispositum est. vt in. l. de quibus. ff. de legi. aliàs si statutum sit super eo, quod est dispositum à iure, non valet, maximè si ius ciuile habet clausulam derogatoriam, quia in contrarium non potest statui. vt in authent. nauigia. C. de furti. & in authent. omnes peregrini. C. communia. de success. vi. tu Paul. de Castro. in. d. l. omnes populi. nume. 4. vbi tenet, q̄ populus habet facultatem condendi statuta, & talia statuta valent, etiam si sint cōtraria iuri scripto: non propter potestatem condentium, sed propter licentiam datam ab ipso iure scripto. quod dictum Paul. mihi est notandum. & sua opinio comprobatur per istum text. ibi, *ylas bara.* & sic datur potestas à iure scripto, dum tamen non tendant in superioris præiudiciũ, secundum Paulum. vbi supra. ¶ Item si statuatur contra ea quæ sunt principi referuata, non valet statutum. vt super tributis, & muneribus pertinentibus ad fiscum, vt Angel. in dict. l. omnes populi. versiculo. quinto oppono. vel super legitimacione spuriorum, & super venia atatis à erogatione, & similibus: vt notatur in capit. 2. de maiori. & obedi. Aliàs valent statuta, dummodo non sint contra bonos mores: vt in rubrica. C. de decretis decurionum. libro. 10. quia lex debet esse sancta. l. 3. ff. de legi. quia sic potest fieri per pactum. vt Bar. in dict. l. omnes populi. & in. l. non impossibile. ff. de pactis. gloss. & Bar. in. l. nec ex prætorio. ff. de reg. iuris. ¶ Ex quo inferitur, q̄ si ciuitas recognoscit
17 superiorem, non potest statuere, quod à sententijs suorum officialium nõ possit appellari, quia tolleretur ius superioris, aliàs possit illud statuere. vt in. l. secunda. §. exactis. ff. de origi. iur. iuncta. l. prima. §. i. ff. quis, & à quo appel. sit. vt notat Barto. in dict. l. omnes populi. & in. l. final. ff. de aqua pluui. arden. in principio. & Bald. in. l. si. §. final. ff. de tempori. appella. Ange. in. l. prima. §. si quis in appellatione. ff. de appella. & Ange. in dicto. §. ius ciuile. nume. 7. & idem tenet Ange. in. d. l. omnes populi. vers. quinto oppono. Sed ibi dicit quod si populus vult q̄ causa appellatio nis nõ deoluatur ad principem, citet gradatim tot iudices, quod numerus iudicium includat talem numerum appellationum, quod non liceat ultra appellare vt. C. vt non licet tertio prouocari. l. prima. & dicit, q̄ ista cautela est notabilis de iure ciuili, sed de iure canonico est magis dubia. Attamen distinguendum dicit. Aut est tale ius, quod potest derogari per pactum, & possit derogari per statutum. Aut non potest per pactum, tunc nec per statutum. vt in rubrica. de decurioni. C. lib. 10. Sed dicit, quod ista regula negatiuè non est vera, & sic quod non possunt sta
tuere

tuere, quod appellatio non interponatur, sed affirmatiuè sic, & sic quod possit statuere, quod possint appellari. vt ibi per Angel. ¶ Sed quid si per istos rectores sunt facta noua statuta & redacta in nouo volumine, nec ibi continebatur, quod vetera essent abolita: accidit quod vnus casus, ¶ qui non reperiebatur decisus per noua statuta, sed per vetera sic, & aliter quam dispoñeret ius commune, dubitatur, an debeat decidi secundum vetera statuta, an secundum ius commune? Dic quod debet decidi secundum vetera statuta, quia non fuerunt expressè sublata. ita tenet Paul. de Castro in. l. i. C. de iusti. C. confirmatio. numero. 4. Et hanc decisionem Paul. dicit notabil. Alexand. in additio. ad Bart. in. l. final. ff. de fals. ¶ Aut per poenam statuti facti per villam, seu ciuitatem, sit sublata poena legis antiquæ? Videtur quod non: cum in electione iudicis sit imponere poenam iuris communis, aut statuti: quoniam per legem nouam statutariam non intelligitur sublata poena. l. antiquæ, imo vtraq; poena durat. vt est casus in. l. in eum. ff. de furtis. & in. l. quotiens. ff. de actio. & obli. & notat Barto. in. l. senatus in principio. ff. de accusa. & tenet Ange. de Aret. in tracta malefici. in parte, & ibi caput à spatuli. versiculo. quid autem. numer. 3. & ibi Augustinus. in additione. numer. 9. vbi tenet quod ita communiter doctores tenent per. l. qui sepulchra. C. de sepul. viol. & ibi Cy. quoq; tenet, quod ista sit communis opinio. & istam met opinionem tenet Oldradus in consilio. 94. columna. 4. & Bald. in consilio. 220. in. 3. volumine incipiente, in causa domini Miliani. 6. column. versico. quidam. vbi relata opinione sua subdito, quod alij dicunt, quod vni legi per aliam non videtur derogari, cum correctio sit euitanda. vt in. d. l. quotiens. de actio. & obli. & Bar. in. l. prima. ff. vi bonorum raptu. Tamen si fieret executio vnus poenæ, cellaret alia, nisi esset inuenta ad supplementum primæ: quia delictum, quod non est plenè purgatum, debet purgari. vt in capit. ad clericos. de iudicij. & l. 2. C. de sporto. vt tenet Bernardi. de Landria. in additio. ad Angel. in tracta. maleficiorum. vbi supra. ¶ Quod Angel. intelligit verum, vbi supra, nisi ex aliquibus coniecturis appareat, quod per impositionem nouæ poenæ per statutum, vel reformationem sit recessum à poena antiqua. Idem tenet Abb. in. c. de causis. de offi. delega. & ibi moder. & Bart. in. d. l. i. ff. vi bono. raptu. ¶ Sed contra Bar. & Cyn. tenet Ioann. Andre. & Bald. in. l. data opera. C. qui accusa. non pos. & Petrus de Anchara. in capit. maiores. de Baptif. Imò quod per poenam statutariam videtur recessum à poe

na iuris communis, & factus est iudex, qui poenam iuris communis imponeret, quia potestas iuravit seruare statuta. Et hæc opinionem dicit Augusti. de Arimi. in addi. ad. d. Ang. in tracta. malefici. vbi supra, q̄ sibi magis placet maximè per dictum Bald. in. l. 2. C. de rebus credi. in fine. vbi per tex. in. l. qui cum vos. §. qui post. ff. de re milita. dixit, quod vbi per statutum minuitur poena, videtur recessum ab alia poena capitali, hoc est maiori. quinimo hoc voluit Bald. in. l. final. C. de ædificijs priua. vbi tenet quod vbi per. l. antiquam imponitur poena grauis, & per. l. nouam imponitur poena minor, per istam minorem intelligitur derogatum, & recessum à maiori. ¶ Alberi. de Rosa. itam. q. examinat, in prima parte statu. quæstio. 8. vbi latè allegat omnia quæ possunt allegari pro vtraq; parte, & concludit, quod totus mundus obseruat, quod per poenam statuti sit derogatum poenæ iuris communis vt ibi in fine tenet. & Hippolytus de Marfi. in sua practi. crimi. §. queritur. in principio. vsq; in fine per decem colum. hanc examinat quæstionem, & ibi in numer. 5. & 6. tenet, quod opinio Alberici vbi supra, est communis, & est tenenda tanquam æqua, & sic, quod per poenã statuti derogatur poena iuris communis, quicquid dixerit Bartol. in. d. l. prima. ff. vi bonorum raptu. Et hanc opi. Alberic. tenet Salyc. in. d. l. qui sepulchra. colum. 2. versico. quæro tunc secundò. vsq; in fine. vbi eam tenet per quinque fundamenta satis singularia, & dicit, quod opi. Bart. in. d. l. prima, & sequatium, videtur sibi periculosa pro assessoribus, & præsidibus, & cum hac videtur ibi tenere Cy. versico. secundò allegatur. in additione. in quantum dicit, & ita tenent nostri doctores, & videtur expressum in. l. qui cum vno. §. qui post. versico. nam exequi. ff. de re milita. & istam opi. tenet Alex. in additio. ad Barto. in. d. l. i. ff. vi bono. raptu. in addi. 2. Et retenta ista opinione pro communi, vt dictum est. ¶ Dic eã limitari nisi ipsa lex esset iustior, & æquior statuto, quoniam isto casu, non est credendum, nec tenendum, q̄ talis lex sit sublata per dictum statutum. vt tenet dictus Hippolytus de Marfi. in. d. practi. crimi. §. queritur. nume. 7. quod dicit esse notum, & notandum, ad quod dicit videndum las. in. l. Gallus. §. quidam rectè. vlti. column. in fine. ff. de liberis, & posthum. ¶ Quoq; dictus Hippo. vbi supra. num. 9. intelligit dictam communem opin. quando statutum posterius tollens primum, faciat specialem mentionem primi statuti, cum clausula derogatoria dicti primi statuti, aliàs poena iuris communis non esset sublata, nec primum statutum per posterius, sine tali clau
Z
sula,

fula, ad quod allegat ipse plura iura, quæ per te vide, tamen ipse in numero. 16. tenet, quod sufficit generalis derogatio absq; eo, q; ad speciem deueniatur, per iura. vt ibi per eum. & vi. Bald. in. l. si quis ab alio. ff. de calumnia, vbi ait q; licet lex noua nouam imponat poenã, nisi sit clausula derogatoria aliarum legum, non intelligitur sublatus alius modus agendi. Quod dicit esse notandum pro statutis imponentibus diuersas poenas à iure communi. vt dicit notare Cyn. in. d. l. qui sepulchra. Sed tu tene supradictã opi. communẽ. Sed nunquid sic ligitur via statuti, quo poena minor imponitur, possit agi via communi, quæ imponit maiorem, vel econtra si maior esset poena statutum, quod videtur. vt. in. l. 2. ff. vi. bono. raptõ. & in. d. l. cum ex vno. Sed cõtrariũ videtur. vt in. l. senatus. ff. de accusationibus, & in. l. 1. quod senatus. ff. de iniurijs. Sed dictæ leges secundum Cynn. in. d. l. qui sepulchra. non obstant quia verum est, quoties sunt plures viæ agendi, quod vna peracta, agitur alia in quantum plus est quando vtraq; competit ad interesse, sed si vtraq; ad vindictam, tunc secus. vt notatur in. d. l. quod senatus. & dicit Cyn. quod ista opinio tenet Ioann. de Rauẽ. vbi cunq; crimen punitur diuersis legibus sub eadem consideratione. de quo ibi per Salyce. qui tenet cõ dno. Cy. An isti, qui dicta statuta fecerunt concessione principis, per istum tex. an postquam fecerunt, possunt postea se reuocare? Videtur quod nõ, quia intelligeretur de primo actu. vt in. l. boues. §. hoc sermone. ff. de verbo. significatio. Cõtrariũ est verum secundum Bald. in tit. de pace contesten. in vlt. feudo. in. 6. column. num. 21. per tex. in argumen. in. l. omnium. C. de testa. & quod notatur in capi. non potest. de præben. in. 6. in nouella. Et ex his apparet secundum Bald. vbi supra. quod statuta potius accedunt vltimæ voluntati, quàm contractui. vt notatur in capit. cunctis. de concessi. præben. in. 6. & per Cyn. in. l. si. §. 1. C. communia. de leg. & idem, quod possunt reuocare tenet Bar. in. l. omnium. C. de testamen. Et istud tene, licet Bal. ibi teneat contrariũ, dicendo, quod eadem solennitas requiritur in destruendo, quæ in constituendo. arg. in. l. si vt proponis. C. de nuptijs. quia cum opinione Bartol. transit Fulg. Salyc. & Paul. de Castro ibi. Et pro hoc allegat Paul. dictum Ioann. And. in nouella. in capitul. 1. de his que fiunt à maior. part. capitul. vbi ait, quod si canonici iurant seruare statuta, intelligitur quousq; durabunt, & possunt statuta reuocare, nec sunt periuri. cum de natura ipsorum sit, quod reuocari possunt sicut testamentum. Et ibi Abb. num. 7. vbi pos-

sunt contrauenire collegialiter tollendo dicta statuta. * de quo per Bart. in. d. l. omnes populi. de iussi. & iur. 12. colum. num. 33. & est tex. in. c. cum accessissent. de constitutio. & pro opinione Bartol. & sequacium est tex. in. l. 44. de Toro. & tenet Ange. singulariter. in. l. Paulus. la prima. ff. de re iudi. in fine. vbi ait, quod ab statuto populi confirmato per principem recedi potest per ipsos statuentes. quod dicit esse menti tenendum. Abba. tamen in dicto capitul. cum accessisset. numer. 2. dicit, quod solent Bartolu. & Bal. concordare, vt opi. Bart. procedat, quando statutum concernit principale fauore statutum, quia tunc confirmatio habet vim cuiusdam priuilegij cui possunt statuẽtes vt priuilegio renuntiare. vt in capitulo. cum illorum. de præben. Et dictum Bald. procedat, quando statutum concernit fauorem aliorum, vel bonum publicum, ita quod non merè ipsos statuentes: quia ex quo superior confirmat, videtur dispositionem suam facere: quia omnia nostra facimus quibus authoritatem impartimur. vt in capitul. apostolicæ. de preben. in. 6. l. prima. Circa medium. C. de veter. iu. enuclean. & inferior non potest legem superioris tollere. vt in Clementina Romani. de electio. Andre. Sicul. Barb. in. d. capitul. cum venissent colum. 10. per. 6. column. istam quæstio. examinat, & dicit, q; Iesus Christus reuelat vobis veritatem huius hæsitationis: & ponit quamplurimas opiniones doctorum: & intellectus. Attamen in. 12. columna. versic. & in quantum vult tenere cum distinctione Abb. supra relata, sed dicit, quod debet restringi, & limitari veram, si per illam reuocationem reducant se ad terminos iuris communis. vt probat. d. tex. in. d. capitul. cum accessissent. & hoc voluit Bartol. vbi supra. & facit ad hoc. c. pro illorũ de præben. & capitulo. dilecto. eodem titulo. vbi vi. Abba. numer. 17. & 19. & est ponderanda dict. l. omnium, quæ loquitur secundum Barb. vbi supra. eo casu. quod quis poterat testari sine principe, & etiam respicit commodum ipsius testantis, & dicitur, q; sine principe potest reuocare Et sic est ibi casus formalis secundum Barb. vbi supra pro dicto Abb. quod vbi cunq; statutum, & confirmatio eius tendunt ad vtilitatem statuentium, possunt statuentes reuocare. Et per consequens cum reuerentia Bar. non bene loquitur, in quantum assumit doctrinam ita largã ex isto text. dicendo, quod statuentes passim possunt reuocare statuta confirmata à superiore, Quia ille text. loquitur, quando actus, & eius confirmatio concernebat vtilitatem ipsius disponẽtis, nec de hoc doctores animaduertunt. Et ita dicit

dicit Barbat. vidisse doctores Perusinos. in. d. l. omnium. ponderantes illum tex. contra Bartol. & dicit, quod ista concordia Abba. quam dicitus Abb. sibi attribuit, fuit Ang. in dict. l. omnium de quo per dictum Andre. Sicul. Barba. vbi supra. Et licet sit verum, quod statuentes possunt reuocare, vt dictum est, fallit, si in confirmatione princeps opponat clausulam decreti decernentis irritum, quia tunc non est licitum inferiori contrauenire. glossa. est. & ibi Abba. numer. 14. in. cap. dilecto. de præben. Sed quid si omnes de consilio iurauerunt seruare statuta, an possunt pro bono publico reuocare sine metu periurij? Dic quod sic: quia iuramentum intelligitur, dum statuta fuerint statuta. Si tamen iurassent non reuocare, tunc bene essent periuri nisi habita esset consideratio statuti tanquam à causa finali, quia tunc defectus causæ finalis excusat à periurio. tenet Montal. in. l. prima titul. 7. lib. 1. for. ll. ingloss. juren. Et de ista materia vide Alberi. in. 1. part. statul. q. 16. * Et adde q; poenæ quæ imponuntur pecoribus, & alijs damnificantibus saltus & prædia aliena, possunt cresci & augeri si poenæ nõ sunt sufficientes, seu si qualitas temporis exigit. text. est, & ibi Grego. Lopez. in. l. 3. in fin. titul. 26. part. 2. & singulariter Petrus Antiboli in tracta. de munerib. in. 3. parte. §. 4. num. 197. & 199. cum seq. tomo. 6. tracta. fol. 48. & vi. Bal. in. l. & si seuerior. C. de his qui notantur infami. *

S V M M A R I V M.

- 1 Electio officialium ad concilium ciuitatis spectat.
- 2 Electio debet fieri de magis idoneo.
- 3 Electio debet statim notificari electo.
- 4 Appellari potest à nominatione.
- 5 Si appellationis causa est pronuntiatum, quod quis acceptet officium, eo nolente acceptare, debet alius loco eius subrogari, & illi subrogato dare bona reuuentis possidenda, & usufructuanda. Et quoq; potest poni in carceribus & in banno, & indici multa.
- 6 Si pro contumace iussu gerere magistratum cõpareat alius, & vult onus officij subire proprio, non est admittendus.
- 7 Appellatione durante à nominatione si est collega in officio, an ipse in solidum officium exercit.

8 Quid in pluribus executoribus, & fidei commissarijs, an si vnus se excuset, alter totum officium adimpleat.

9 Tutela, & cura non debet quis appellare, sed se excusare.

Excusationi isti debet dari curator liti, aliã sententia excusationis est nulla.

10 Nominans in debite aliquem, sciens eum habere excusationem, tenetur ei ad omnes sumptus litis.

11 Eligere an potest officiales solus magistratus, & quid si est electus, & non acceptat officium, an iterato ciuitas potest eligere, & quid si electores non se concordant.

12 Confirmatio officialium debet fieri per principem.

Eligan. Idem est de iure cõmuni, quæ ad concilium ciuitatis spectat facere electionem officialium, & syndicorum. vt tenet Bart. in. l. 2. C. de decurio. lib. 10. in fine. & tex. in. l. Itẽ eorũ. §. si decuriones. ff. quod cuius vnuerfi. nomi. & l. sed si ex dolo. §. 1. ff. de dolo. & ibi glossa. Platea. in rubrica. de decurio. & in. l. 2. eiusd. vt numero. 3. & Lucas de Penn. in princip. vbi ait, q; is ergo, qui præ est ciuitati facere, seu curare debet vt cum imminet officialium electio, aut aliqua munera, ipsi decuriones solenniter ad curiam euocentur, & electio per eos, vel nominatio fiat. Idem tenet Petrus Antiboli. in tracta. de munerib. in. 3. parte. §. 4. numer. 200. quem vide. tomo. 6. tracta. fo. 48. * Et facit. l. 3. titul. 1. libr. 7. ordi. & intellige si talia officia iurisdictionem non habent: quia de lege partitarum electio seu prouisio iudicum ordinariorũ ciuitatum & villarum regni solum ad principẽ expectat & non ad vnueritates, nec ad concilia ciuitatum: tenet Grego. Lopez. in. l. 7. tit. 18. parti. 3. & hoc nisi habeant ex priuilegio, vel cõsuetudine, vt dixi supra. in. c. 1. in. g. 1. * Talis em electio debet fieri de magis idoneo vt Inno. in. c. cum olim. de testibus. nu. 2. tamẽ si fiat de digno, non vitiatur, licet potuerit fieri de digniori. glo. & Bart. in. l. cum quidam. ff. de lega. 2. Et vi. Plat. in. l. 1. C. de agricolis, & mancipijs domini, & fiscali. libr. 11. vbi ait, quod electio ad honores & munera ciuitatis debet fieri de ordinibus decurionum, & de alijs florentibus viris ciuitatis: nec est descendendum ad infimos, nisi in subsidium, quo casu etiam minus idonei eliguntur.

Prætorum.

vtibi per eum. Et sic debet intelligi quod dicit Plat. in l. per Illiricum. C. de cohartali. libro. 12. vbi ait, quod sectantes immania, & illicita lucra non sunt ad officia eligendi, & idem tenet ipse Plat. in l. si cohartalis. eiusdem tituli. dicendo, quod artifices, & negotiatores, & alia vilis personarum non possunt assumere officia prouincię, nec alias dignitatis. Et facit quod tenet Ludo. Roma. in rep. l. si vero. §. de viro. ff. soluto matrimonio. vbi affirmat, quod iura facientia aliqua personarum genera non idonea ad officia, vel dignitates, vel concedentia alicui generi personarum, immunitatem a prædictis non extendi ad casum quo inest necessitas, vt quia alij idonei reperiiri non possunt, tunc enim ad eos recursus haberi potest. vid. l. ex generaliter. §. spurios. ff. de decurio. & vi. l. spurij & ibi. glo. r. ff. eo. & in l. non tantum. & idem dic de economo ecclesię quia debet esse clericus, sed si non reperiatur idoneus, potest esse laicus. tenet Abb. & docto. in c. 2. de iudi. Grego. Lopez. in l. 61. tituli. 5. part. 1. in gl. legos. in fin. & facit. l. 3. tituli. 12. part. 1. & facit. l. 3. tituli. 13. part. 2. & l. 13. tituli. 15. part. 1. & vi. Grego. Lopez. in l. 25. tituli. 7. par. 1. & Bar. singulariter in l. 1. ff. de excusa. tuto. num. 2. vbi dicit quod propter penuriam personarum nobis interdum ad ignobilium obsequia coarctantur, & sic econtra ignobiles & infames ad dignitatum obsequia propter penuriam personarum admittuntur: quod nota. Et talis electio debet statim notificari electo, & si est absens, per publicum nuntium. vt Bartol. & Plat. in d. l. 2. num. 4. quia antequam sibi notificetur, non currit tempus appellandi a tali nominatione. vt tenet Bald. & Angel. in l. 1. C. de tempori. appella. & talis denuntiatio debet ei fieri personaliter vel ad domum. vt in l. scire oportet. §. oportet. el primo. ff. de excusa. tuto. Quia citatio, & notificatio solenniter facta ad domum alicuius, præsumitur ad eius notitiam deuenire. vt in l. vt per se. ff. in verb. domicilium. C. de annali. excep. & in l. 1. §. 1. vbi est bonus text. de hoc. & ibi Bar. ff. de liberi. agendis, & agnosce. Et ab ista nominatione de aliquo ad munus publicum auctoritate, & vtilitate potest appellari. vt in d. 2. C. de decur. & in l. si ad scribatu. & in l. hic qui. C. de appel. & est text. similis in leg. 8. tit. 23. part. 3. Et hæc appellatio ad nominatione, debet terminari, infra duos menses. vt in l. 1. C. de tempori. appel. & Plat. in d. l. 2. & ibi glossa. & idem tenet Ioann. de Plat. in l. generali. C. de decurio. lib. 10. in fine. Et si appellatio ista pendente

aliquod damnum vniuersitati eueniret, ex eo quod non acceptauit officium, per appellante, debet refarciri, si iudex appellationis pronuntiat male appellatum a tali nominatione. Sed si pronuntiat bene appellatum, electores debent de suo reipublice refarcire. vt tenet. d. l. parti. & Ang. in l. si imperatores. §. si magistratus. ff. de appel. vbi est simil. text. Sed postquam in causa appellationis est pronuntiatum quod acceptet officium, seo nolente acceptare, debet alius loco eius subrogari, & illi subrogato dari bona recusantis possidenda, & usufructuanda, donec durat. Et iste contumax quando cunq; fuerit repletus, cogitur iterato ipsum gerere magistratu duplicato tempore, quo prius erat ipse gestus. vt est text. & ibi Bartol. Plat. & Lucas de Penn. in l. si ad magistrum. C. de decur. lib. 10. & tenet Ludouicus Roma. in singula. 185. Et quoque dicit Baldu. in l. præsens. C. de suspecti. tuto. quod illi qui nolunt acceptare officia communia, quę sunt onerosa possunt poni in carceribus, & in bano. Et Angel. de Aretio. in l. prima. §. si quis tutor. ff. quando appel. sit. col. 1. & Bal. in l. 3. C. de excusa. tuto. & ibi gl. & in l. imperatores. §. 1. ff. de appel. & d. Petrus Antiboli in d. tract. de muneribus. in 3. parte. §. 4. num. 81. tomo. 6. tracta. foli. 42. Sed an in casu huius legis poterit huic electo iudici multa, vt propterea magistratum gerere compellatur. Quod non videtur, cum contenti esse debeamus pœnis legalibus compræhensis. l. si compulsus. §. si diuortio. ff. de verbo. obli. ga. Sed contrarium est secundum Lucam de Pē. in dict. l. si magistratum, prima colum. vt late ibi per eum. Et in tantum, quod si proba tali contumace iusso gerere magistratum compareat alius, & vult hoc onus officij subire pro ipso, quod non est admittendus. vt l. Sthicum Titio. §. viti. ff. de statu liber. cum concordantis. per d. Lucam de Pen. in d. l. si ad magistratum. 3. column. versicul. Item pone. vbi hoc singulariter approbat. Sed si est collega in officio, durante appellatione ab ista nominatione, ipse collega in solidum officium exercere debet: & si ambo nolunt acceptare, in locum amborum appellantiū aliquis debet subrogari, donec causa appellationis terminetur, secundum Angel. in d. l. si imperatores. §. si magistratus. ff. de appella. Quod ibi dicit idem dicendum est in pluribus fideicommissarijs, & executoribus testamenti, vt si vnus se excusat, alter totum officium debet comple- re: & si omnes se excusant, & periculum sit in mora, diocefanus eorum loco executioni trade- re poterit omnia in testamento relicta, quod idem tenet Alexande. in additio. ad Bartolu. in l. pri-

l. prima. §. si plures. ff. de exercito. actione. in additione, quæ incipit, distingue. & est text. in capitul. 2. §. san. de testamen. in. 6. Sed supra dicitur an habeant locum, quando quis appellat a tutela, vel cura? Dic quod non: quia in istis non debet appellari, sed debet quis se excusare infra quinquaginta dies; & si eius excusatio reijcitur tunc a tali sententia reiectionis excusationis poterit appellari, vt in §. qui autem. Institu. de excusa. tuto. & est text. in dict. l. 8. tituli. 23. & l. si. tituli. 17. part. 6. Et ratio istius potest esse secundum Ioannem de Plat. in d. l. 2. C. de decurio. lib. 10. quia nominatio non fit cum deliberatione contulij, sicut illa, quæ fit a concilio ciuitatis, secundum Cy. in d. l. hic qui. C. de appellatio. Nota tamen vnum circa excusationem tutelę in practica, quam pauci sciunt: quia intra obseruationem temporum, de quibus in l. scire oportet. ff. de excusa. tutor. & §. qui autem. Institu. eodem. volens se excusare, faciat dare a iudice curatorem hunc liti pupilli, vel adulti, & cum illo curatore litiget, ita quod illo curatore defendente causam pupilli, vel adulti, feratur sententia excusationis: alia si contra fieret sententia excusationis esset nulla ipso iure, tanquam lata contra pupillum, vel adultum in defensum. ita tenet Martesila singul. 136. & vide Ang. in dict. §. qui autem. num. 2. & glo. in l. 1. c. si tutor, vel cura. fals. allegant. excusa. in glossa. 2. In proposito adde vnum notandum, quod ille qui indebitè aliquem nominauit, sciens eum habere excusationem, si causa eum vexandi, vel ex odio nominat, tenetur ei ad omnes sumptus litis, quos ille nominatus faciet in causa appellationis se excusando, eius iuramento, & iudicis taxatione declarandos, ne eius temeritas, & calumnia transeat impunita: vt tenet Ioan. de Plat. in dict. l. secunda. C. de decurio. in fine. per iura. vt ibi per eum. In tantum isti officiales debent eligi per consilium ciuitatis, quod, si solus magistratus, & sic corrector, vel prætor vellet eos eligere solus, sua electio non valet. vt in l. nominationes. C. de appella. nisi decuriones hoc ei commiserint. vt tenet Lucas de Penna. in dict. l. secunda de decurio. in fine. per text. in l. Item eorum. §. si decuriones. ff. quod cuius. vniuersita. nomi. Vnde secundum eum primi reges Romanorum, videlicet Romulus, & Numma Pompilius binos quæstores habuerunt, consensu, & electione populi, non eorum voce creatos. vt in l. prima. in principio. ff. de officio quæsto. Tamen sic electores non se concordant in electione venit ad iudicem, vel prætorem: tenet Alberic. de Rosa. in l. in venditione. §. si quis fructus. ff. de bonis autho. iudi.

possi. numer. 3. per l. vltim. C. de iudi. & l. 1. §. no- tandum. ff. de ventre. inspicien. facit text. in cap. nec pro defectu de electio. & vi Bar. in d. l. in vditionem. §. si vnus. Sed quid si ciuitas eligat potestatem ciuitatis, seu alium officialem, & ille electus non consentit, an ciuitas potest iterato eligere? Dic quod sic: quia ille text. videtur cogitare de effectu. & tenet Bald. in capitu. causamq; de electione. numer. 11. per l. hæc conditio. in principio. ff. de condi. & demonstra. & per l. qui per salutem. ff. de iure iuran. Et licet electio spectet ad decuriones, tamen confirmatio officialium debet fieri per literam approbatoriam principis. tenet Platea. in l. nullus. C. de cohartali. principibus. libro. 12.

S V M M A R I V M.

- 1 Eligendus non est quis ad clamorem populi.
- 2 Sin parcialidad. In tantum, quod si talis electio fiat cum illa parcialitate, vel rumore populi, non valet. vt Baldus in lege omnem. C. ad Tertul. in fine. & glossa in capit. secundo. de electione. in prima glossa. vbi ad clamorem populi nullus est eligendus: quia sapere, aut gratia hoc faciunt, aut pretium inde recipiunt. cap. si ergo. 8. quęst. prima. quia populus sequendus non est, sed docendus. 62. distinctio. capit. docendus. & cap. miramur. 61. distinctio. & vanæ voces populi non sunt audiendæ. vt in lege decurionum filij. C. de pœnis. & arg. in lege. si constat. ff. de appella. tio. & vide quæ dixi supra in capit. quarto in gl. por ruego. in fine.
- 3 Bien comun. In hoc statuentes debent attendere: quia vt inquit Baldus in tractat. statutorum in parte, auctoritas. versiculo secundo. referendo Cynn. magistratibus videtur concessa auctoritas statuendi, si ad bonum publicum, & publicam quietem statuunt, vt quia statuunt, quod quilibet vadat in exercitium, vel quod nullus vadat de nocte sub certa pœna, & valet tale statutum. vt in lege programma. C. commina. vel

epistolæ. Sed ad singulorum vtilitatem nõ sunt statuere. vt Baldus in lege prima. ff. de officio eius cui mandatum est iuris. prout tenet Baldus vbi supra.

S V M M A R I V M.

- 1 Labor non debet esse vacuus à mercede, & nõ debet defraudari: quia labor corporis, est maior quolibet pretio.
- 2 Populus potest statuere circa pretium laboris, attenda ratione victualium.
- 3 Laboratoribus debet solui pretium sui laboris in ipsa nocte, quando veniunt ex labore, nisi sint pauperes, quia tunc debet aliquid ex principio habere, vt possint laborare.
- 4 Conducens operas alicuius, vtrum intelligatur sumptu locantis, aut sumptu conductoris iudex agricolas vagos debet mittere ad agrorum culturam.
- 5 An conducens operarium, teneatur ad instrumenta ad operandum.
- 6 Scriptor, qui promissit scribere librum, teneatur scribere de suo atramento.
- 7 Operarius in opere rumpens aliquod instrumentum ferreum conducentis, non tenetur.
- 8 Quid si frangit rem, in qua operatur.
- 9 Conducens laboratorem ad laborandum, an potest alij delegare.
- 10 Operarius an potest seruire & operare per substitutum.
- 11 Opus debet fieri de die & non de nocte.
- 12 Operarios plures mittens in vineam suam, & postea mittens vnum, cui promissit sibi dare quantum vnus de alijs habet, an debeat dare quantum ille qui minus habet.
- 13 Laborator conductus pro mercede quã alij conducti sunt, debet habere minorem, non maiorem.
- 14 Laboratores conducti ad laborandum in aliena possessione, an puniatur, vide hic fallétias.
- 15 Laboratores conducti ad laborandum, si condemnatur, an possunt agere contra conducetes.
- 16 Locans operas suas duobus quis erit potior.

Menestrales. Quia labor non debet esse vacuus à mercede. vt Specul. in proemi. sui operis. versu. hoc ergo, & non debet fraudari. vt in. l. pē. §. illo C. de necessarijs seruis. Bal. in. l. præcipimus. C. de impube. & alij substit. col. 4. quia labor corporis etiã minimus, est maior quolibet pretio: vt in. l. seruorū. ff. de pœnis. & Bar. in. l. i. C. de senten. quæ pro eo interest. Et hoc verbū menestrales ponitur. in. l. 5. tit. 20. part. 2. Et ideo cõdita est lex. 2. tit. 5. lib. 7. in ord.

en los menestrales & y otros officiales vsen de sus officios bien y fielmente, y sin fraude alguno, como en que la tierra sea bien bastecida de carne, y pescados y otros mantenimientos a razona-

- 2 reg. vbi habetur quod populus faciat circa istos operarios statuta circa sui laboris pretium, attenda ratione pretij victualium. Et est tex. singula. & quoque dicit. d. l. i. quod isti laboratores in ipsa nocte, quando veniunt ex labore debet sibi solui pretium sui laboris, nisi alia die sequi voluerit quoque cum conductore laborare, quia in isto die debet solui. Tamen si sunt pauperes laboratores, qui alimenta ex diurno labore percipiunt, debent aliquid habere in principio, vt possint laborare: quia verba debent intelligi secundum qualitatē personarum, ita tenet Motal. in. l. 3. tit. 20. de las decimas. for. ll. lib. 3. in gloss. a plaza. Quod est notandum ad intellectum. d. l. 2. ordinamenti. & idem dicit Bald. in. l. 2. C. locati. vbi tenet, quod laboratores de mane, debent aliquid habere, vt possint laborare, quinimo contrahere potest cum istis soldaderijs, & stipendiarijs, puta pecuniam eis mutuando ante tempus solutionis stipendij, vt tenet Plat. in. l. iubemus per hanc. C. de erogati. milita. lib. 12. nu. 2. Sed quid si aliquis conduxit operas alicuius, vtrum intelligatur sumpta locantis, aut sumpta conductoris. tex. in. l. i. in. d. tit. 5. lib. 7. in ordi. rega. dicit, quod sumptu locantis, in quantum dicit, contodas sus harramientas y con su mantenimiento salgan a la plaza los que se ouieren de alquilar. Sed quid dicat ista lex, tenerem in hoc, quod tenet Bart. in. l. si non fortem. §. libertus. ff. de condi. in debiti. num. 32. vbi dicit, quod in hoc inspicienda est consuetudo

tudo regionum, quæ consuevit esse in conductio ne talium, & illa est seruanda, quia sic actum videtur. vt in. l. excepto. & ibi notata. C. loca. & in. l. domini prædiorum. C. de agri. & censi. lib. 10. & in. l. quid si nollet. §. qui aliquid. ff. de ædilitio edicto. & in. l. si prius. §. 1. ff. de aqua pluui. ar. cend. & tenet Bal. in. l. liberti. C. de operis liberti. col. 3. num. 11. Sed ista consuetudine cessante, tunc ille allimentabitur de pecunia sibi debita pro mercede, cum in dubio intelligatur facere suo victu. secundum Bar. vbi supra. Ad quod dicit, quod facit, quod notatur in. l. 2. C. locati. & in. l. si verò non remunerandi. §. quinto. ff. mandati & in. l. suo victu. ff. de operis liberti. vbi melius probatur, quia sicut ibi facit propter remunerationem, ita hic propter mercedem. Et ita credo esse intelligendum. d. l. i. ordinamenti. §. quod de suo teneatur facere victu, & afferre ferramenta, quãdo consuetudo non est in contrarium, quia tunc dispositio illius. l. est seruanda, licet gl. in. l. quoniam liberi. C. de testi. in. gl. si. teneat contrarium dicendo, quod laboratores debent aliquid: quod est verum, quando consuetudo ita se habet, vel ita fuit conuentum inter partes: vel gratis laborat, quia tunc debentur eis alimenta. vt Bar. Bal. Ang. & Sali. in. d. l. quoniam liberi. Sed quid in dubio quando non fuit inter partes conuentum? Dic quod in dubio semper intelligitur contractus initus secundum consuetudinem loci. gl. in. l. quinta. §. in commissoria. ff. de lege commissio. & Bart. in. l. magistratus. ff. ad municipal. vt tenet Ias. in. d. l. si non fortem. §. libertus. nu. 28. Sed quid si aliquis promitteret operas suas remunerationis seruitij antehabiti? Bar. in. d. §. libertus. dicit, quod est adhibenda distinctio. Aut promittens erat inops, vt dixit in liberto, de quo ibi per eum. Si vero promissio operarum fieret ex mera liberalitate, non causa mercedis, nec causa remunerationis, tunc intelligerentur promitti sumpta eius, cui debetur. vt in. l. rebus. §. possunt. ff. commodati. secundum Bar. vbi supra. Et tene, quod iudex ex officio suo debet agricolas vagos mittere ad agrorum culturam: vt in. l. 2. titu. 14. lib. 8. ordi. & Greg. Lopez. in. l. 4. tit. 20. part. 2. Sed quid si conduxit operarium certa mercede ad operandum, an ego conducens teneatur ad instrumenta? Dic quod non, sed operarij debent portare omnia instrumenta: & si non habent, debent cogi ad emendum. prout tenet Imol. in. l. stipulationes commodissimæ. ff. de verb. obliga. & tex. in. d. l. i. ord. regali. & tenet Bal. in. l. i. C. de verb. signifi. nu. 2. glo. & Bal. ibi in fine in. d. l. quoniam liberi. & glo. in. l. 2. §. si. ff. ad. l. Rhodi. de iactu. vbi est. tex. & tenet Ias. in. d. §. libertus. nu. 31. &

32. & idem tenet Ang. in. d. l. stipulationes commodissimæ, vbi ait, omnes operarios teneri portare omnia instrumenta ad operandum necessaria. Et idem dicit de scriptore, qui promissit scribere librum, tenetur scribere de atramento suo, & cum calamo suo, & tenetur etiam scribere de die, & non de nocte. Sed hoc quoque intelligo, nisi aliud sit actum inter partes, vel consuetudo sit in contrarium per supradicta. Sed quod si operarius in opere rumpit aliquod instrumentum ferreum, an conducentis teneatur? Dic quod nõ, vt est tex. in. l. 2. §. si conseruatis. ff. ad. l. Rhodi. de iactu. & gl. in. d. l. quoniam liberi. & ibi Bald. & est glo. si. & tenet Ias. in. d. §. libertus. nu. 30. & 31. & Bal. in. d. l. i. nu. 2. C. de verbo. signifi. Sed quid autem si frangatur res, in qua operatur? Vide text. in. l. cum quæritur. §. si gēma. ff. locati. An qui conduxit laboratorem ad laborandum, potest alij delegare. Ias. in. d. §. libertus. nu. 16. per tex. ibi tenet quod non: quia operæ officiales non possunt alij delegari. per tex. in. l. 4. ff. de nouatio. Et ratio est secundum eum, quia cohærent personæ, vt in. l. operæ in rerum. ff. de operi. liberto. ergo delegari non possunt. vt in. l. v. nica. §. nec autem. C. de caducis tollen. Hinc est secundum eum, quod si conduxisti seruum, vt tibi seruiat per annum in domum, non potest alij delegari. & si talis delegatio fiat, liberatur delegans ope exceptionis, vt Bar. in. l. 4. ff. de nouatio. secundum Ias. vbi supra tamen operæ fabriles possunt alteri delegari, quia tales operæ personæ cohærent. secundum Iaso. vbi supra. numer. 18. & vide de hoc per Peregr. in parte locatio. q. 6. in. gl. secundum laboris colum. 2. versu. conduxisti: & ibi etiam, an ille qui debet præstare operas vno tempore si vult præstare in alio, an possit vi. gl. in. l. cum quidam. ff. locati, & ibi. Bar. & Sed an operarius potest operare, & seruire per substitutum? dic quod non vt tenet Ang. in. d. l. stipulationes commodissimæ. vbi ait, quod scriptor non potest mandare discipulo suo, quod scribat. Quod dicit esse idem in omnibus alijs operarijs. quod nota. vi. latè per Ioann. de Plat. in. l. nullus qui. C. de decurio. lib. 10. num. 3. Et tale opus debet fieri de die, cum melius fiat quàm de nocte: & melius per magistrum, quàm per discipulum, secundum eundem Angel. In proposito nota vnum quod tenet Paul. de Castr. in. l. si ita relictum. ff. de legatis. 2. quod si aliquis misit in vineam suam plures operarios, & postea misit vnum & promissit sibi dare quantum vnus de alijs habet, quod debet habere quantum ille, qui minus habet. Sed hoc non habet locum in contractu, in quo verba non debent intelligi secundum mentem pro

ferentis tantū. l. in veteribus. ff. de pactis. & in. l. in venditione. in fine. ff. coia prædiorum. Ideo dicit Paul. vbi supra, q̄ remittitur arbitrio boni viri secundū merita personæ, vt habeat tantū, quā tum alius, qui tantūdem fecit, vel non plus, & quia labor est remunerandus pro rata. vt Speculator in tit. de deposit. §. 7. versic. Sed pone procurator. Laborator verō ꝑ conductus pro mercede, quaalij conducti sunt, debet habere minorem, non maiorem, si vnus maiorem, alter minorem habeat, secundū Dy. singula. in. l. qui concubinam. §. primo. ff. de lega. tertio. Adde in ista materia, q̄ si laboratores ꝑ conducti ad laborandum laborant in aliena possessione, excusantur. vt tenet Bar. in. l. in rem. §. tignum. ff. de rei vendica. vbi est glo. Et facit, quia in talibꝫ conueuerunt operari, & locare operas suas. vt in. l. item apud labeonem. §. si quis astrologus. ff. de iniurijs, & habito respectu ad artem suam, dederunt operam rei licitæ. Conductor tamen nō excusatur, quia debuit scire fines, & terminos rei suæ, nec debet errare in facto suo. vt in. l. si constituerit. C. finium regundo. & l. fina. ff. pro suo. & tenet Bal. in consilio. 129. libro tertio. vbi quoq; dicit, maximè quando isti laboratores operarum manualium sunt rustici, quia rusticitati parcitur, præterquam in iure naturali. vt in. l. venia. C. de in ius vocan. & credere autem bono viro eos conducenti, cum quilibet præsumatur bonus, est contra ius naturale. vt notatur in. l. Titio. ff. de condi. & demonstratio. & facit quod notatur in. l. quicunq; §. penul. C. de seruis fugitiuis, vbi contractus licitus excusat errantem & quia lex dicit, scientia, non ignorantia volumus obligari. vt. C. de tabularijs. l. generali. & quoq; tenet Gandi. in tracta. malefi. in parte, de poenis reorum. num. 3. & idem Bald. in consilio. 264. in dicto libro. 3. Quod intellige, quando istis laboratoribus nulla fuerit facta inhibitio, seu protestatio, aliàs tenebuntur domino ad interessē. per id quod notat Bar. in. l. de pupillo. §. nuntiatio. ff. de noui ope. nuntia. & ita limitat Imola. ibi in dicta. l. de pupillo. §. si quis fortè. & Iafon. ibi in. §. nuntiationem. nu. 7. & fuit limitatio Saly. in lege non ideo minus. C. de accusa. & Bart. in authen. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi. o. por. & in lege non solum. §. si mādato. ff. de iniurijs. in secunda colum. & Baldus. in dicta. l. non ideo minus. prima colū. Saly. ibi in prima questione. Sed hæc limitationem dicit falsam Augusti. de Ari. in additione. ad Angel. in tractatu malefi. in parte, & Sempronium Rodolphi. nu. 14. vbi plura in contrarium ponit, & in fine approbat opinionem Specula. in tit. de emptione

& venditione. §. nunc dicendum. versic. si. f. quod si aliqua adminicula concurrebant cum denuntiatione protestantis, erat ei credendum, & cui fit protestatio, constituitur in mala fide. vt ibi per eum. Et vide tu Alex. in dicta lege de pupillo. §. nuntiationem. numero. 12. vbi hoc altercat & dicit, quod quando denuntiatio fit reintegrata. antea quam illi operarij locent operas suas, sed si est facta postquam locauerunt operas suas, talis denuntiatio non prodest, nec illi operarij constituntur in mala fide vt puniatur. Quoque intellige, quando laboratores non sunt consanguinei, nec vicini: quia si sunt vicini, vel consanguinei non excusantur si accusantur, tanquam scientes facta vicini, & laborauerunt in fundum qui non erat suus. vt in lege si ita. ff. de fundo instru. & in lege prima. §. primo. ff. de fulmi. & nota in lege secunda. C. quando fiscus vel priuatio vt tenet Baldus. in dicto consilio. 129. in secunda columna. & tenet additio Bartol. in lege prima. ff. si cert. peta. in additione, quæ est in tertia columna in num. decimo quinto, in parte, vicini. Item excusantur si illi laboratores, seu magistri erant bonæ fidei, quia non puniuntur. vt tenet Paulus de Castro in lege refectiois. ff. communia prædio. in fine. Sed si illi laboratores veniunt ad laborandum cum arnis, non excusantur, vt Baldus in. §. si quis in suo solo. Instituta de rerum diuisione, prout tenet dictus Augustinus de Arimino ad Angelum de Maleficijs. vbi supra, quem vide. Et idem est, si illi operarij excesserunt fines mandati immittendo falcem in mellem alienam, dominus non tenetur, quia non mandauit, nec ratum habuit. vt in. capitul. cum ad sedem. de resti. spolia. prout tenet ad litteram Bal. in. d. consilio. 129. in lib. 3. Adde quoq; quod si illi laboratores condemnantur, poterunt agere actione iniuriarum contra conducentem, & ad damnum, vt est glof. & ibi Bal. in. l. qui sepulchra. in principio. C. de sepul. viola. sed hoc intelligo quando illi laboratores conducebantur ad faciendum opus illicitum, quo casu merito puniuntur, & si essent ignorantes, quia tunc haberent regressum contra dominū, qui eos conduxit. vt tenet Iaf. in. d. l. de pupillo. §. nuntiationem. numero. 7. respondendo ad tex. qui multum stringit in. l. 2. §. si. in verbo, & ministerio functi sunt. ff. de termino amot. Et istum tex. ponderauit contra dictam glo. in. d. §. tignū. Albericus de Rosa. in. l. si quis id quod. ff. de iuri. om. iudi. Et idem tenet Alex. in. d. §. enuntiationem. numero. 13. vbi tenet, quod illi tales conducentes laboratores ad faciendum opus illicitum ipsis operarijs hoc ignorantibus possunt conuenir

ab operarijs actione iniuriarum, per quam consequi poterunt damnum suum, si quod patiantur. per dictum Bal. in. d. l. qui sepulchra. vbi ad hoc subtiliter ponderat illum tex. in vers. viuos polunt. Adde, q̄ si vnus ꝑ locauit operas suas duobus, vel promissit duobus laborare agrum, vel scribere librum, licet obligatio sit sine hypotheca, tamen qui prior est tempore, potius est in iure, & ad id potest cogi per capturam personæ, vt notatur de scriptore. ff. de noui ope. nunti. l. stipulatio. §. sine: prout tenet Bal. in. c. quem admodum de iur. iura. num. 7. Tene quod si ciuitas indiget artificibus potest compellere aliquos vt discant illud artificium & exercent ꝑ vtilitate publica: tenet Greg. Lopez. in. d. l. 5. ti. 20. part. 2. in gloss. menestrales. *

S V M M A R I V M.

- 1 Victualia vt iusto pretio vendantur, spectat ad præfectum vrbis. nu. 4.
- 2 Sicut pater tenetur alere filium, ita potestas tenetur procurare alimenta ciuitati.
- 3 Statutum quod victualia non vendantur iusto pretio, non valet.
- 5 Pretium vestimentorum per iudicem potest taxari mercatoribus.
- 6 Hospita possunt per iudicem taxari.
- 7 Quis cogitur vendere res competentes ad victum.
- 8 Hospitator, qui incipit esse, cogitur recipere hospites, & officium adimplere.
- 9 Tempore famis, vel carestie, licet quis non exposuerit res ad vendendū, cogitur vendere iusto pretio, ne pauperes pereant soluendo eis statim pretium. Et si pauperes non habent vnde soluant, de publico pretium solui debet.
- 10 Vendere quis cogitur tempore necessitatis, quando quis habet vltra suam indigentiam, & vltra quam sibi sint necessaria.
- 11 Quæ non sunt ad victualia, non cogitur quis vendere.
- 12 An cogatur quis vendere victualia tempore carestie viliori pretio.
- 13 Tempore carestie non habens panem, potest auferri ab habenti impunè.
- 14 Tempore necessitatis omnia sunt communia.

- 15 Furans panem tempore necessitatis, non puniatur.
- 16 Ad vendendum victualia omnes debet compelli tempore carestie, & vnus solus compelli non debet.
- 17 Quis potest compelli ad vendendum victualia iusto pretio, si non est carestia.
- 18 Veduntur victualia tempore carestie viliori pretio pauperibus, sed diuitibus iusto pretio.
- 19 Pauper potest agere contra diuitem, vt ei subueniat tempore carestie.
- 20 Ad vendendum possunt compelli venire rustici ad ciuitatem victualia. Et obligati ad macellandum certam quantitatem carniū, superueniente publica necessitate in populo, cogi possunt, vt maiorem quantitatem macellent, & ita de similibus.
- 21 Notarius publicus potest compelli ad acceptandum rogationes.
- 22 Pretium iustum, quando dicatur.
- 23 Iudex, vel habens curā fori, potest statuere, quod nullus emat in foro vltra duo sextaria grani, vt commodius omnes habere possint, & sic quod vltra indigentiam quis non emat.
- 24 Ne carius vendantur res transeuntibus, quæ in mercato venduntur, nec militibus: & officialibus plus quam venduntur priuatis, iudex providere debet. Et quoque debet providere vt rustici, qui compelluntur venire ad vendendum, non vendant minutim, sed pro gressu, vel per substitutum, vt subito reuertantur.
- 25 Efferens in foro pro frumeto plus debito, vt alius carius emat, vel vedat, vel promittit plus debito, punitur.
- 26 Quod non emant reuenditores victualia vsq; ad certam horam, potest iudex iubere.
- 27 Iudex debet esse diligens, maximè contra vendentes carnes morbosas, & contra emetes, & vedetes cum ponderibus, aut mensuris falsis, seu non iustis.
- 28 Si de pretium ponendo frumento esset ratiocinatum in concilio ciuitatis: quia nimis care vendebatur, & vnus ex consiliarijs antea-

quam hoc fieret, totum suum frumentum vendidit caro pretio, postea ordinatione facta emptor potest agere contra venditorem, & venditionem rescindere tanquam factam in fraudem legis futurae. Quod habet locum non solum in consiliario, verum etiam in magno mercatore, sciente hoc esse ordinatum in concilio ciuitatis.

29 Alienando rem, super qua dubitat sibi moueri questio, presumitur dolus ex parte vendentis.

30 Victualia potest iudex statuere, & iubere quod non vendantur.

31 Granum seu triticum habens, res publica potest cogere ciues ad emendum, & ab ista emptio- ne nemo excusatur.

32 Ad emendum granum eminente necessitate quilibet compellitur ire, etiam ad partes remotas, nec aliquis pretextu priuilegij excusatur. Et ad hoc possunt accipi animalia singulorum, pretio soluto.

33 Ad emendum granum, & alias res tempore necessitatis, pecunia inducitur singulis pro modo facultatum pro vniuerso populo sustentando, & ecclesia quoque, ad hoc tenetur.

34 Frumentum habentes, possunt cogi mittere illud ad vendendum in foro publico, tempore necessitatis, & ad hoc nemo excusatur, etiam si sit ecclesia.

35 Subditi possunt urgeri ad deputandum eorum nemora, aut molendina, seu alia vsui publico, ob necessitatem recepta competentem merce- de.

36 Frumentum quod non possit vendi foren- sibus sub certa poena, an ciuitas possit sta- tuere.

37 Emptor an perdat pretium rei emptæ vel perdat triticum emptum, quando emit contra de- uentum.

38 Ciuitas, quæ vendit frumentum contra statu- tum, an incidat in poenam.

39 Minui non potest quantitas deputata ad emptionem frumenti, nec in alios vsus con- uerti.

Arazonables precios. h

Similis tex. in. l. i. §. cura carnis. ff. de officio præ- fe. vrb. vbi dicit, vt victualia iusto pretio ven- dantur, spectat ad præfectum vrbis, & sic præ- tium in victua-

bles precios^h, y que- las calles y carre- ras, y carnicerías

libus debet ta- xari, secundum Bald. ibi & per Cy. in. l. i. C. de epif. audi. & Bald. in. l. impe- ratores. ff. ad. l. Iuli. de anno. & Bar. ibi, & tex. in. c. 28. infra eod. Et alibi quam in stalis publicis carnifices carnes vendere non debent, & sic in lo- cis determinatis à consuetudine. tex. & ibi Bald. & Abb. in. c. significante. de appella. n. i. & sequi- tur Fran. Luca. in tract. de fisco. 4. part. nu. 23. to- mo. 6. tract. fol. 16. Et hoc ius, quod non potest alibi vendi potest præscribi. vt Bal. ibi. & latissimè per Lucā. de Pē. in. l. i. C. ne rustica ad vllu. obseq. li. ii. col. i. & 2. Et Pla. in. l. i. C. de frumē. vrb. con- stāt. lib. ii. & ibi Bar. dicit per tex. ibi quod ex mala administratione frumētū crescit carestia in repu- blica. Et ex eis habet, quod priores, qui habent arbitriū super abūdātia, possint huiusmodi noie disponere qua- liter, & quātū, & quo ordine possint vendi frumen- tū in foro qualibet die, vel quolibet mēse. p. d. §. cura carnis. & p. alia iura. Et ratio quare ad offi- ciū iudicis pertinet vt ciuitas abūdet alimētis, credo esse: quia sicut pater tenet alere filiū. vt. ff. de a- lē. libe. & c. cū haberet. d. eo qui duxit in mari. quā pollū. p. adult. & in. l. cū nō solū. §. ipsū. C. d. bonis quæ liberi. Ita potestas, & decurio tenetur pcurare alimēta ciuitati, quia pater ciuitatis quili- bet eorū dicit, scdm Pla. in. l. qui cōduciōi. C. d. his qui spōte munera suscep. lib. 10. In tātū, quæ sta- tutū artificū in cōtrariū nō valet. vt in. l. i. C. de monopoli. Sed hoc intelligo verū scdm Bal. in. d. l. i. C. de epif. audi. in reb⁹ necessarijs ad quo- tidianū vsū, quia tūc potest pretiū taxari, vt in fru- mēto. vt Bar. in. d. l. i. C. d. frumē. vrb. li. ii. & Par. de Put. in tract. syn. in parte, iudicis supma pote- stas. n. 18. fo. 154. Sec⁹ in alijs reb⁹, & mercib⁹ non necessarijs quotidianū victū quia in talib⁹ nō potest taxari pretiū. quia vnusquisque in re sua est modera- tor, & arbiter. l. in re mādāta. ff. mand. & sic dicit Bal. quod intelligatur tex. in. d. l. imperatores. ff. de anno. Et vi. Abb. in. c. i. de empti. & vendi. num. 6. & Guid. Pap. singul. 406. §. i. vbi tenet, quod iudex ex officio suo potest imponere pretium in bladijs vendendis in foro publico per text. in. §. similes, alias. §. post natalem in. titu- lo. de pace tenen. & eius viola. & idem Gui- do in

do singul. 304. & idem tenet Iaf. in. l. si ciuitas. ff. si cert. peta. columna. 4. numero. 10. allegando Barto. in. l. nemo exterius. C. de Iudæis. & idem Iaso. in. l. lex est. ff. de legi. nu. 6. & Luca. de Pen. in. l. nominationum. C. de decurio. lib. decimo. fi. col. & idem Gandi. in tracta. malefi. in titulo de obseruantia statutorum. num. 10. *Et vi Pere- grin. in part. venditio. q. 2. in. gl. venditio. *Et etiam iudex ecclesiasticus potest hoc facere. vt Abb. in. d. c. i. de enipti. & vendi. Vnde infert Bal. in. d. l. i. C. de epif. audi. quod cum appellatione victus contineantur vestimenta, quod potest ta- xari pretium istis mercatoribus, qui vendunt pannos, & tenet Pari. de Put. vbi supra numer. 19. Item cum verbo victus contineatur non so- lum cibaria, sed habitatio. vt. ff. de verb. signifi. l. verbo victus. quod hospitia possunt taxari, vt nō percipiatur de pensione, nisi vsq; ad quantitatē taxatam per bonos viros. & idem tenet Paul. de Cast. & Cy. in. d. l. i. & est gloss. in. c. episcopus. 10. q. 2. & Paris. de Put. vbi supra & sic potest p- uidere, ne mercatores nimis care vendant mer- ces suas, quia ex hoc læduntur omnes, maximè pauperes, qui pertinent ad curam & prouiden- tiam eorum. secundum Bal. vbi supra. & est tex. in. c. 6. supra eodem. & Abb. vbi supra. In tan- tum, quod quis potest cogi vendere res competen- tes ad victum, vt in. d. §. cura carnis. & gloss. in. d. c. episcopus. sed hoc intelligit Cy. in. d. l. i. quan- do habet rem venalem ad victum, cogitur vende- re, si pertineat ad victum. vt dicit probari secun- dum quosdam in. l. i. §. fina. ff. furt. aduers. naut. caup. vbi dicitur, quod non potest caupo itineran- tes expellere, ex quo tabernam tenet, & res ha- bet ibi venales. Et quia quando quis cepit esse hospitor publicus, cogitur recipere & offi- tium implere. & Plat. in. l. cursum ambulare. C. de curs. publi. lib. 12. nu. 2. dicendo, quod quis cogi- tur hospites recipere transeuntes, & notarius ro- gationes, ex quo consueuerunt tales artes facere vt per Bart. in. d. l. in eos. §. ferui. ff. furti. aduers. naut. vbi dicit, quod hoc verum, postquam posuit signum id est tabulam, tunc hospites cogitur re- cipere, nisi ex causa recuset. vt ibi per eum. & in. l. i. §. maxima. ff. naut. caup. stabul. & Mon. in. l. 7. tit. 4. parti. 7. Philip. Decius in. l. inuitus. ff. de regul. iur. vbi quoque ponit personas, quæ possunt compelli ad aliquid faciendum. *Et tenet Pere- grin. in parte hospes. in principio: & vi. Alberic. in. l. moris. ff. de pœnis. num. 2. vbi inquit, quod iudex potest præcipere bacarijs & fornarijs, quod suum officium exercent sub certa poena & ita dicit se vidisse de facto: nam alij bacarij car- nes vendere & fornarij panem facere volebant,

quod potestas præcipit, & cogit facere sub poena & quod tale præceptum ex iusta causa fieri po- test, & valet quando consueuerint illam artem exercere: alias secus si non, vel nescirent ipsam artem exercere: quia non debet iubere alicui fa- cere quod facere nescit, vel non potest. secundū eum ibi. *Quoq; cogitur quis locare equum suum, ex quo consueuit locare, & pro illo pre- tio tenebitur, & si constat, quod locat diuersis pre- tijs, tunc statuitur pretium arbitrio iudicis. te- net Plat. in. d. l. cursum ambularem. Tamen vi- detur dicendum, quod licet habeat venalem, si pœ- niteat, non potest compelli vendere. vt in. l. nec emere. C. de iure delibe. & in. d. l. in rem meam. quod Saly. ibi in. d. l. non sit indistincte, credit quod potest pœnitere, nisi sit pœnitentia cum ius- ta causa: quia quæ ab initio sunt voluntatis, ex post facto efficiuntur necessitatis. l. sicut. C. de actio. & obliga. Sed ego teneo, quod licet nō exposuerit ad vendendum, si est tempus famis, vel carestia, possunt compelli ad vendendum victualia, iusto pretio taxando. ne pauperes pe- reant. vt Monta. in. l. 4. tit. 10. foro. ll. lib. 3. in ver- bo, quæ no quiere vender. post medium vbi latè de hoc. Vbi inter alia dicit, quod tempore famis si indigentes habeant pretium vnde soluant, tūc omnia liberè sunt communicanda, & si non ha- bent vnde soluant, tunc de publico pretium sol- uū debet, si potest, quod est notandum. Et facit quod tenet Lucas de Penn. in. l. si minori. C. de iure fisci. lib. 10. vbi ait, quod qui fraudat panem esurientium, vt vir sanguinis est. vt in. ca. in mo- lās. 14. q. 5. Nota vnum, quod licet quis cogatur ve- dere triticum tempore carestia, & necessitatis, vt dictum est, & hic tractatur, non cogitur ven- dere habita fide de pretio, sed ei debet statim sol- uū pretium. glo. in. l. i. C. de commun. seruo ma- gnu. in verbo, necessitatem. & commendant eā ibi Bal. & additiona. Ioann. de Anna. in. ca. præ- senti. de Iudæis. *Et Grego. Lopez. in. l. 46. titu. 28. part. 3. in. gl. fin. in fine. *Quod facit ad prag- mat. factam anno. 1549. Vallisfol que dize que se pueda tomar la mitad del pan a los arrendadores. quia debet eis illicito solui pretium. Intelligo hoc, quod quis cogitur vendere victualia, sci- licet, quando habet extra suam indigentiam, vt tenet Paul. de Castro in dicta. l. prima. C. de epif. audi. & Bartachi. de Firmio. in suo reperto. in parte, victualia. vbi ait, quod vi- ctualia quis non cogitur vendere etiam iusto pretio, si non habet ultra quàm sibi sint ne- cessaria. Et licet quis cogatur vendere, non tamen compellitur alium emere, nec econtra: quia vnum statutum non includit aliud. vt Bal. in. l. i.

in. l. 1. C. de commu. seruo. magno. & Ioanne. de Plat. in. l. 1. C. de supref. lib. 11. ¶ Quinimo tempore famis, seu carestie potestas non tenetur habere tot bernarios, & residentes, quos habere consuevit tempore vbertatis. vt tenet Bal. in. c. ex parte. de constitutio. nu. 11. ¶ Et q̄ quis teneatur victualia vendere iusto pretio vt dictum est, 11 secus si de non victualibus, quia tunc non compellitur iusto pretio vendere: quia quilibet est moderator ipsius. vt in. d. l. in rem. nisi in. casib⁹ notatis per glo. in. l. in vtrum comparare. C. de contrahen. empti. ¶ Bar. tamen in. d. §. cura carnis. tenet, q̄ tempore necessitatis, ¶ & carestie coguntur vendere victualia minus iusto pretio: vt in. l. 3. §. quæsitum. ff. ad. l. Rhodi. de iactu. & ibi notatur. & idem tenet Ang. in. l. si laborante. §. cum in eadem. ff. eod. tit. vbi ad literam dicit, q̄ quis potest cogi tempore necessitatis ad vendendum frumentum, etiam viliori pretio & idem tenet Ioan. de Anna. in. c. si quis. de furt. ff. colu. & Lucas de Penn. in. l. 1. C. quibus muner. libr. 10. ¶ Sed ibi in. d. §. cura carnis, tenet contrariū, dicendo q̄ debent vendi iusto pretio. ¶ Pro concordia dicerem illud, quod tenet Stephanus Aufrer. in. decisio. capell. Tholos. decis. 446. vbi ait, q̄ si verò quis non exposuit victualia ad vendendum, & est carestia in ciuitate, potest habes frumentum, & alia huiusmodi compelli ad vendendum, etiam viliori pretio. allegat ad hoc. l. si pendentes. §. si quid. ff. de vsu. Et ibi Bald. ad literam tenet, q̄ habens bladum tempore carestie, potest cogi vt vendat communi pretio viliori ad hoc, vt populus fame non tabescat. Et isti qui habent, possunt cogi etiam ad faciendū panem pro exercitu. & idem tenet Bar. in. l. anno. ff. de extraordi. cri. & Flori. in. d. §. cura carnis. & Iaso. in. l. nec emere. C. de iure delibe. vbi dicit, quod procedit etiam si sit nobilis & compellitur. Secus si est decurio: vt in. l. decuriones. ff. de admini. tra. rerum ad ciui. pertine. & Hosti & docto. in. dicto. c. 1. de empti. & vendi. & Roma. in. l. 1. ff. solut. matri. & idem Bar. in. l. 1. C. vt nemi. liceat empti. speci. excuss. lib. 10. ¶ Et vide Ripam. in. tracta. de peste. in. 4. partit. nu. 171. cum sequentibus. vbi concordat tex. in. dicta. l. si. §. item rescripserunt. ff. ad. l. Iulii. de anno. & dicta. l. 1. §. cura carnis. vbi idem tenet transeundo cum Bar. in. dict. §. cura carnis. quia si subest necessitas, quia est tempus carestie & tunc taxare potest pretiū frumenti, etiam minus iusto, in valeat arbitrio suo, & ita procedit. d. §. cura carnis, & tunc diuites possunt cogi vendere minus iusto pretio, & etiam possunt compelli officio iudicis facere elemosinā. vt in. c. licet. 47. distin.

& Abb. Panormit. in. cap. primo. de cleri. egro. & Et vi. Io. de Neuzanis consi. 74. nu. 9. vbi tenet q̄ præses potest prohibere nequis faciat caueā seu orreum annonæ vt carius vendat, & potest mittere ad orrea diuitum, & eos cogere frumentum vendere viliori pretio. Ang. in. l. annonam ff. de extra. ordi. cri. Iaso. in. l. nec emere. C. de iur. delibe. col. 1. & per alia iura vt ibi per eum. ¶ Aut non subest carestia, & non possunt taxari minus iusto pretio, nec cōpelere ad vendendum sed possunt iubere, ne carius vendatur. ¶ Et hæc taxatio pretij victualium a præfectis faciēda est post festam natiuitatis sanctæ Mariæ. vt in. d. §. post natalē. de pare. tene. in. vsi. feud. Qui autem plus vendiderit, quam taxatum fuerit, si pœna per statutum limitata nō fuerit, pœna viginti librarum puniendus est. per. d. §. post natalē. vel extraordinaria arbitrio iudicis, secundū Ripā, vbi supra. ¶ Et idem dicit ibi nu. 175. q̄ puniuntur, licet non plus vendiderit, sed si emētes in mensura fraudauerint, quia eadem pœna, vel falsi comprimendi sunt. vt in. d. l. annonā. §. onerant. ¶ In tantum, q̄ tempore famis, & carestie non habens panē, potest auferri habēti impunē. Bart. in. d. l. 1. ff. ad. l. Rhodi. de iactu. & facit tex. & ibi Abb. & Ancharra. in. c. 3. de furti. & in. c. licet. de ferijs. ¶ Et Bar. in. d. l. 1. §. cum in eadem. ad. l. Rhodi. dicit, q̄ si vnus ex existentibus in nauī habet cibaria, & alij nō habent quod debet illa in cōmuni conferri. & glo. ibi dicit, q̄ fortē ex consuetudine illius. l. potest cōpelli ad hoc: quia ¶ tempore necessitatis oīa sunt cōmunia. Quod ibi Ang. intelligit in comestibilib⁹, quia talia comestibilia sunt cōia. ¶ Ideo si tempore carestie fureretur ¶ panem familiaris, vel mendicus, nō punitur: quia diues ex debito tenetur medicis subuenire. glo. in. c. discipulos de cōsecre. disti. 5. in verbo, fame vbi singulariter. Et propter hoc videtur productum officium iudicis, licet modicum sit in vsu, secundū Ioann. de Anna. in. d. c. si quis. de furtis. 3. columna. vbi dicit, quod etiam ex hoc infert Bart. & alij vbi supra, quod possunt saluari stipendarij, qui propter necessitatem deprædantur necessaria pro victu, quod est verum, si dabant operam rei licitæ, puta pro defensione patriæ, & isto casu loquitur ille text. secus si dabat operam rei illicitæ, nam tunc non sūt venitur ei, qui posuit se in necessitate. vt in. l. si fideiusor. §. si necessaria. ff. qui fatidat. cogan. ¶ Sed iudex debet hoc facere generaliter, ¶ id est, quod generaliter contra omnes exuberantes fiat, & compellat eos ad vendendum, & vnum solum non compellat, quia statutum super hoc generale fieri debet, secundū

dum Bart. in. l. nemo. C. vnde vi. ¶ Attamen, si non est carestia, ¶ licet possunt compelli per ciuitatem, aut per superiorem huiusmodi victualia vendere, debent vendere iusto pretio contento in statuto generali, secundū Bartolu. in. dicto. §. cura carnis. & Barb. in. dicto. cap. primo de emptione & veditio. & sequitur decis. Tholo. iam allega. & Montal. in. l. tertia. tit. 5. part. 5. vbi quoq; singulariter. de ista materia. & Ioa. de Plate. in. dict. l. vnica. C. vt nemi. lice. in compa. speci. libr. decimo. ¶ Ego quoque concordiam afferam inter eos. ¶ si q̄ quando est carestia, vendantur victualia viliori pretio. si pauperibus, sed diuitibus iusto pretio, per ea, quæ doctores tradunt in dictis locis. Ad cuius corroboracionem facit, q̄ pauper ¶ potest agere tempore necessitatis & carestie contra diuitem, vt sibi subueniat. vt dictum est. & glo. in. c. si hic. 47. distinctio. dicit, quod non iure actionis sed poterit implorare officium iudicis, prout tenet. d. Ioan. de Apna. in. d. c. si quis. de furt. in. fin. & probat iste tex. in. quantū dicit, a racionables precios. ¶ Quinimo rustici, & agricultores, & similes ¶ possunt compelli venire ad ciuitatem ad vendendum. Iste est casus singul. in. l. 2. ff. de mundi. vbi ponitur autoritas Platonis, de quo loquitur imperator in lege final. in principio. C. de iure delibe. ¶ Facit tex. in. l. pro locis. C. de annonis & tribu. lib. 10. vbi non solum ciues, sed etiam comitatenses ad deferendam annonam & victualia in ciuitatem arctari possunt, sicut compelluntur portare com meatum ad exercitum * vt Ioa. de Plat. in. l. 1. C. de fundis. limitto. lib. 11. & vi. Grego. Lopez. in. l. 22. titulo. 23. part. 2. * prout tenet Ripa in. d. tracta. de peste. in. 4. parte. nume. 166. Tamen, prout ibi tenet, num. 167. minus grauidi sunt remotiores propter expensas, quæ maiores sunt ratione longioris itineris. vt in. dicta. l. pro locis & ibi notat Bart. & si pro quinque passibus viginti milibus possunt sufficienter prouidere de annona necessaria, non sunt remotiores villo pacto vexandi. vt in. l. 2. C. de eroga. mil. anno. lib. 12. & ibi Bar. ¶ In tantum, q̄ si comitatenfes non possunt supplere necessitatibus, tunc vicini etiā alterius ciuitatis & prouinciæ possunt a superiore suo compelli portare annonam ad ciuitatem egentem. vt tenet Angelus in. dicta. lege pro locis. & isto casu relaxandus est deuctus, vt omnes vendant sine collecta, seu gabella, prout tenet Ripa. vbi supra. ¶ Ad quod facit, quod statuta, & cōuentiones macellatorum vt teneatur dietum macellare solummodo tantam quantitatem carniū possunt violari, nec sunt seruanda superueniente publica necessitate in populo

& indigentia minoris quantitatis, ad quam tunc agi potest. vt tenet Bar. & Plat. in. l. quo ad præsens. C. de muī leg. lib. 11. Ex quo infert Bar. ibi q̄ licet tenens lacum Perusinū teneatur ex forma statuti, vel pacti mittere omni die in platea certam quātitatem piscium: tamē si superuenit magna quantitas gentium, cui dicti pisces non sufficiant, possunt cogi ad portandum maiorem quantitatem piscium pro reparatione corporis humani: quia cessant omnes exceptiones, & priuilegia in publicis subuentionibus. vt in. l. vnica. C. ne liceat in emp. speci. se excusa. libr. 10. & Ang. in. dicta. l. quo ad præsens. & vi. Bal. in. l. iustibemus nullam. C. de sacro sanct. eccles. vbi tenet q̄ priuilegium general. indultum, non includit casum publicæ vtilitatis contrarium. * Et facit. l. 11. tit. 22. part. 2. * ¶ Et idē dic de notario publico, ¶ quia potest compelli ad acceptandum rogationes. vt Barb. in. dicto. ca. 1. de empti. & vendi. & in. dicta. decis. Tholos. Et idem dic de aduocato. vt in. l. 14. titulo. 19. libr. 2. in ordina. regalū. ¶ Sed quando intelligatur, & dicatur iustum ¶ pretium, vt pro eo quis compellatur vendere ad victum, & quia in alijs rebus tex. est in. l. pretia rerum. ff. ad. l. falci. dic secundū Salyc. in. dicta. l. 1. C. de epif. audi. in. fine. quod in ciuitatibus aliquibus fiunt taxationes carniū quatuor vicibus in anno, & illa sunt pretia iusta, seu vbi nō fiunt, credit ad curam eius spectare, qui præst, qui secundū diuersitatem temporum, & sterilitatem rerum, variabit pretia ipsarum, & hoc dicit, quod probat text. in. dicta. l. si. ff. de anno. & in. l. non debere. ff. ad municipa. ¶ Et vide quoq; Saly. in. dict. l. 1. vbi ait, q̄ habens curam ¶ fori, licet potest statuere, q̄ nullus emat in foro ultra duo sextariagrami, vt sic commodius omnes habere possint, quod dicit esse notandum. & idem tenet Ang. de Aretio. in. §. si. Instit. de donatio. quasi in. fine. & Hip. de Marsil. in. singul. 441. & sic, q̄ ex causa potest prohibere, ne ultra indigentiam quis emat, nec alijs res cariores reddat. ¶ Et quoque debet iudex prouidere, ne carius vendant ¶ transeuntibus, quam in mercato venduntur. vt tex. & ibi Abb. & Barba. in. dicto. c. 1. de empti. & vendi. & Ripa. in. dicto. tracta. de peste. 4. parte. nu. 176. cum sequentibus. alleg. Plate. in. l. animalia. C. de cursu publi. libr. 12. & vi. ibi per Ripā. & nu. 177. vbi de intellectu. Et facit quod tenet tex. & ibi Pla. in. l. septem diebus. C. de eroga. milit. anno. lib. 12. vbi tenet q̄ prerogatiua in pretio rerum venalium, non est faciēda militibus, & officialibus, plus quam vendantur priuatis personis. in foro publico: & si perminas, vel alio calore officialis hoc faciat, incidit in

Prætorum

de crimine concussio. vt in l. i. ff. de concussio. ¶ Tamen quando rustici per magistratum coguntur ad vendendum, & portare frumentum ad vendendum, pullos, ova, pisces, & cætera victualia, nõ debet permittere iudex eos diu morari ad vendendum minutim, sed vendere debent in grosso, vel per substitutum, & subito reuertitur ita tenet Plat. in l. colonos. C. de agricolis. & censi. lib. ii. q. non habet locum, quando rustici veniunt voluntarie ad urbem, quia præsumuntur venire eo tempore, quo vacant ab opere nec habet locum in mulieribus. vt tenet Ripa. in dicto tracta. de peste. in dicta. 4. part. nu. 197. cū sequentibus. ¶ In tantum prædicta sunt vera, q. potest iudex compellere ad victualia vendenda & pretia eorum taxare, q. si quis vadit ad forum, ¶ & offert pro frumento plus debito, vt a liq. carius emant, vel vendant, vel promittit plus debito, tenetur crimine stellionatus. vt est tex. & ibi Bart. in l. 2. §. Item si quis. ff. de crimi. stellio. quod sequitur Ang. de Aretio. in §. de annona. Instit. de publicis iudi. Quod dicit ibi idem esse, si aliquis in damnum alterius offert plus p. vno fundo, quã valeat, & sic punitur extra ordinem: & idem tenet Ang. in d. §. si. de donatio. Instit. vbi dicit, q. hoc facit contra istos, qui vulgariter dicuntur encherifare (hoc est encarefcere) frumentum, vel mercantias, quod dictū Angel. comme. Hippolyt. de Marfil. singul. 441. quod est notandum perpetuo scdm eos. & sequitur additio Abb. in d. c. i. de emp. & vdi. in addit. quæ est in nu. 4. vers. & adde. vide quæ supra dixi in nu. 12. ¶ Et facit quod tenet Fran. Luca. in tract. de fisco in 2. parte nu. 41. tomo. 6. tracta. folio. 10. dicēdo, q. cōmittētēs in l. Iulian. de anno. puniuntur in 20. aureis. l. 2. ff. ad l. Iulian. de anno. que pœna dicit, q. cōmittitur per emētes bladū causa reuēdēdi, & faciēdi carestia, & etiam per faciētes societate, vt cōmuniter bladū ematur. Itē secundū eū tenetur quis dicta pœna, quādo scit naues venire cū blado, & facit differre euentū suū, vel capere nauem, vel nautam, vt possit vendere blada sua cariora, quod dicit q. viget multi plurimū & cōmunis oium morbus, & vitium. ¶ Quoq; adde, q. non solum potest iudex taxare pretiū. vt 26 dictū est, verū etiā potest iubere, ¶ & statuere, q. reuēditores nõ emant talia victualia vsq; ad certam horā, prout tenet Amanellus de claris aquis in singula. 8. per glo. in l. 2. ff. de mundi. ¶ Cōtrarium videtur tenere Ioan. de Plat. in l. septē diebus. C. de eroga. milit. anno. lib. 12. vbi dicit, q. ex illa litera videtur posse inferri, q. contra ius esset consuetudo, vel statutū, quo cauetur, q. per septem dies fori nullus audeat emere prius, quam

essent emptæ species, vel annona pro curialibus, essent emptæ species, vel annona p. curialibus, quia per hoc videntur viliori pretio, cessantibus emptoribus. & ibi dicit q. fuit de mēte Andr. de Barulo. Sed ego teneo opinionē Amanelli in d. singula. quia est æqua. Et sic in pluribus ciuitatibus huius regni sunt talia statuta, q. tales reuenditores (qui vocantur recatones) non emant victualia, verū etiā q. ea in pretio non ponant (ni la apalabren) vsq; ad talē horā, & sunt iusta, sancta, & honesta, & vtilia ciuitati. & facit tex. in l. 9. & in l. ii. tit. 7. lib. 5. in ord. regal. ¶ Et dictū Io. de Plat. non obstat, quia ibi loquitur in alijs emptoribus, & non in reuenditoribus, quia aliquādo tales mercatores sunt similes prædonibus. vt tenet Luc. de Pen. in d. l. septē diebus. quia si tale statutum esset contra alios qui non sunt reuenditores, esset nullum. ¶ Quinimo dicit Faber in §. sunt præterea. Instit. de publi. iudi. num. 3. q. lex non cogit locupletes vendere, nec eos punit vt notatur in d. l. anno. ff. de extraord. crimi. in §. vt plus. Sed eos, qui emerunt, vt carius vendant, quia hoc prohibet, & punit contra facientes, vt ibi: quia qui emerunt, vt carius vendāt, tales peccant etiam in foro cōscientiæ: non sic, si prouisionem faciant pro sua necessitate, vel etiā pro reuendendo tempore carestia propter bonum commune, non intentione cupiditatis lucri. vt notant doctores in c. primo. ne cleri. vel monachi. ¶ Et q. dicitur de annona, intellige de alijs frugibus. vt in l. frugem. ff. de verbo. signifi. quia in omnibus illis locupletes coguntur vendere, si necessitas, vel fames imminet iusto pretio, & puniuntur ementes vt carius vendant. ¶ Facit quod tenet Ripa. in dicto tractat. de peste in 3. parte. numer. 178. vbi singulariter tenet, quod ementes annonam vt carius vendāt, possunt dici. Dardanarij, à Dardano authore, qui puniuntur varijs modis: quia aliquando relegantur, vel in opus publicum damnantur, quandoque negotiatione priuantur, vel pœna viginti aureorum, & quoque puniuntur pœna stellionatus, vt ibi per eum. ¶ Et facit pragmati. facta per nostrum Carolum, *contra los compradores del pan para reuender. y contra aquellos que venden pan de los arrendamientos que tienen.* vbi per te vide. Sed Nicasius de Voerda in dicto. §. sunt præterea. Instit. de publi. iudi. n. 6. intelligit, q. puniuntur qui emunt blada, & victualia vt carius videntur viginti aureis. s. quādo videntur in eodē loco, vel voluit videri. Secus si vendant extra, & sic in alia ciuitate, seu prouincia. ¶ Quod nõ habet locū, quando emptores tritici vendūt, seu reuendūt in alio loco, seu ciuitate, quia incidunt in pœnā pragmaticæ:

maticæ: quia lex est generalis in toto regno, & supradicta Nicasij de Voerda habet locum in particularibus statutis. ¶ Adde etiam, & nota, quod iudex debet esse diligens in inquirendo de omnibus criminibus, & delictis extraordinarijs, de quibus venit imponenda pœna arbitrio potestatis, & maximē contra vendentes ¶ carnes morbosas. vt in l. prima. §. primo. ff. de ædilitio edict. Item contra ementes, & vendentes cum ponderibus falsis, seu non iustis. vt in l. prima. §. final. ff. de extraord. crimi. & in l. arbitro. §. de eo. ff. de dolo. & l. penul. in fine. ff. de crimi. stellio. vt tenet Amodeus Iusti. in tracta. syndica. in parte, item in eo, quod dictus notarius extraordinariorum fuit negligens. ¶ Sed circa supradicta tene vnum dictum, quod tenet Paulus de Castro in l. contra legem. ff. de legi. 28 num. 3. vbi ait, quod si in cōcilio ¶ ciuitatis esset ratiocinatum de imponendo certum pretium frumento, quia nimis carē vendebantur, & vnus ex consiliarijs antequam hoc fieret totum suum frumentum vendidit caro pretio, & postea fuit ordinatio facta, certē emptor potest agere contra venditorem, & rescindere venditionem tanquam factam in fraudem legis futuræ, & in fraudem eius. & idem, tenet Paulus de Castro in l. prima. §. final. ff. de actio. emp. & vendi. & idem tenet Montaluis in l. quarta titu. 10. libro tertio foro legum. in glossa finali. quasi in medio. ¶ Quod extendit, quod non solum habeat locum in tali consiliario, qui sciebat secreta concilij, verū etiā in magno mercatore, qui scit, q. in concilio tale ordinatum erat. q. emētes contra eum possunt agere ad interesse. quem vide. & idem videtur tenere Barto. in dicta. l. contra legem. & idem tenet Hippolyt. de Marfil. in l. itata liber. ff. de quæstioni. num. 17. allegando plures doctores hoc tenentes. & idem tenet Ludou. Roma. in singula. 282. ¶ Et dicit dict. Hippolyt. q. in simili adduci potest illud, quod tenet Baldus. in l. quotiens. C. de rei vend. allegando Odofre. q. si dubito mihi moueri quæstionem 29. ¶ super domo, & eam alieno, deinde statim mihi mouetur quæstio super ipsa domo, q. ex tali breuitate temporis præsumitur dolus ex parte meivendentis, adeo, q. talis venditio reuocatur. per titulum de aliena iudi. in ut. caus. facta. quod est etiam de mente Barto. in l. quæ petitorio. ff. de rei vendi. & per alia iura. vt per Hippolyt. vbi supra. nu. 18. ¶ Vnum non omitto, q. sicut ciuitas, vel iudex potest statuere pretium victualibus, & iubere, & compellere ad vendendum, ita 30 potest statuere, ¶ vel iubere, q. non vendantur, si expedit, ita probat Barto. in l. si in emptione,

§. omnium. ff. de contrah. empti. & melius hoc tenet Alex. ibi. in additio. ad eum Barto. ¶ Item nota, q. si res publica habet granū, ¶ & triticum vel aliud ad vendendum, potest cogere ciues ad emendum, & nemo excusatur, licet ei necessarium non sit, q. idem est in sale vrbis secundum Barto. in l. prima. C. vt nemi. lice. ab empti. specie se excul. lib. 10. & Paris de Put. in tracta. syndi. in dicto. vers. iudicis. folio. 184. num. 8. & tenet Stephanus Aufrer. in dicta. decis. 446. Tholos. in fine. & tenet Fran. Luca. in tract. de fisco. nume. 17. tomo. 6. tracta. folio. 7. & Ant. Curse. in notabilibus suis. in parte, fisco, loquendo in fisco: dicens, q. si fisco habet multum frumentum. quod conseruare non potest, imponere potest subditis necessitatem emendi, & istud est onus patrimoniale, vt ille qui habet plus cogatur emere plus & minus iuxta quantitatem, & valorem sui patrimonij. Quod dicit Bart. practicasse & consuluisse Perusij, videlicet, q. commune distribuat sal, vel granū, vt quilibet cogatur emere plus & minus iuxta valorem patrimonij, & per hunc modum pecunia veniet in communi prouisione reipublicæ distribuenda, secundum Ioannem de Plat. ibi numero tertio. & Lucas de Pen. in fine. ¶ Ibi quoque tenet dictus Ioann. de Plat. quod imminente necessitate grani & aliarum specierum, quilibet ¶ compellitur ire ad emendum etiam ad partes remotas, nec aliquis potest se excusare prætextu alicuius priuilegij, vel immunitatis, licet alijs vbi non immineret necessitas, sed prouisio in futurum, excusaretur quis propter ætatem, & numero filiorum, & ex alijs causis vt in l. 3. §. causa. ff. de muner. & hono. ¶ Et in proposito tenet in l. in æstimatione. C. de frumen. Alex. lib. ii. quod si in prouincia sit sterilitas, poterunt præfecti annonæ eligere vnum, vel plures discretos, & expertos viros, qui pro frumento comparando se conferant ad alienas prouincias, & eis sine iussu principis salariū cōstituere, quod tenet & sequitur Ripa in dicto tracta. de peste. in quarta parte. nume. 162. ¶ Et quoque ciuitas, seu res publica ad portandum frumentum, vel aliud causa reipublicæ potest accipere animalia singulorum. vt Barto. in l. iubemus nullam. circa principium. C. de sacrosanct. eccle. Facit illud, quod voluit Bar. in l. si. §. si. ff. de pigno. actio. de quo per Ias. in l. Barbarius. ff. de off. præto. nu. 30. cum sequentibus. sed hoc soluto pretio de publico secundum eum. ¶ Quinimo dicit Lucas de Pen. in dicta. l. prima. quasi in fine. q. in tali tēpore carestia inducitur 33. ¶ pecunia singulis pro modo facultatum, vt frumentum, & cæteræ species emantur exinde pro vniuer-

vnuerso populo sustentando. & ita dicit, q̄ omnes in sua ciuitatē sunt consueti facere tempore carestie, quod imponunt talem collectam p̄ modo substantiæ, & ad hoc compelluntur, quā uis maius commodum inde pauperes quam diuites consequantur: quia omnes in ciuitate necessarii sunt ad hoc, ut ciuitas perfecta dicatur secundum Barto. in dicta. l. secunda. ff. de nundinis. & tenet idem Luca. de Penn. in. l. prima. C. de quibus muner. vel præsta. lib. 10. & idē Plat. ubi supra, numer. 2. & in. l. hac prouidentissima. C. eod. de quibus muner. seu præsta. ubi quoq; ait, q̄ ecclesia tempore istius necessitatis. debet conferre ad emptionem frumenti. & aliorū specierum. ¶ Et etiam dicit Plat. in. l. 1. C. de omni agro deserto lib. 11. numer. 1. quod ditiores ciuitatis possunt compelli mutuare pecuniam, quando immineret necessitas, & postea paulatim eis satisfiet, imposita collecta, & idem tenet Salyctus in. l. neminem. C. de sacrosanct. ecclesi. & ibi Cynus & vi. Ia. in. l. cunctos populos. C. de summa trini. & fid. catholi. num. 52. ¶ Plat. etiam in d. l. prima. C. ut nemi. lice. in empti. numero. 4. tenet quod tempore necessitatis pro tali utilitate & vbertate in communi habenda possunt ꝑ cogi ciues frumentum habentes mittere illud ad vendendum in foro publico, & prout quilibet possessor prædiorum plus colligit, plus mittere cogitur, licet aliās quis vendere, vel emere non cogitur. ut in. d. l. inuitum. C. de contrahē. empti. & ad hoc nemo valet excusari vigore priuilegij, cum sit in us patrimoniale, siue reale, ad quod etiam ecclesia tenetur iusto pretio, non viliori, sicut ad alia onera realia tenetur. ut in. l. finali. C. de exacto. tribu. lib. 10. maximè quando vertitur publica necessitas, cui nisi subueniatur, redundaret in damnum ecclesiæ, à quib⁹ muneribus publicis imminente necessitate quis nō excusatur, etiam si sit de domo principis, vel Augustæ. secundum Bart. & Plat. ubi supra in fine. ¶ Et etiam pro aggregatione, & transuentione frumenti publici, & aliarum specierum victui necessariorum gubernator prouintie potest eis salarium de publico statuere, si viderit eis expedire. ut tenet Bartolus & Plat. in dicta. l. prima. C. de frumen. Alexan. lib. 11. Et dicit ibi Plat. q̄ quoque valet prouisio officialium habentium arbitrium super abundantiam, quod pro quantitate frumenti, quam quis venire fecit in communi, habeat tantum pro corbe, pro labore suo ultra pretium frumenti. ¶ Etiam ob necessitatē reipublicæ possunt subditi ꝑ vrgeri ad deputandum eorum nemora, aut molendina, seu alia vfui publico recepta competentem mercede. ut te

net Angelus consilio. 206. in principio. per tex. in lege venditor. §. si constat. ff. communia prædiorum. & in lege, item verberatum. ff. de rei vēdi. & decisio. ¶ Tholosian allega. in fine. ¶ Et facit quod tenet Archiepiscopus Florentinus in tertia parte tit. tertio. c. 4. §. 4. ubi ait, quod dominus potest à vasallis, & subditis suis exigere seruitia debita, scilicet, facere laborare in vineis, & campis, siue ducere ligna, vel victualia ad domum, soluendo eis debitum pretium sui laboris quia si aliter facit, rapinam committit. vide infra in. c. 33. in glos. prima. ubi latè. ¶ An si ciuitas potest statuere, quod frumentum ꝑ non possit vendi forensibus sub certa pœna. Bartolus tenet quod sic. in. l. dudū. C. de cōtra. empti. ubi ait, quod statutum factum à ciuitate, quod forensibus non liceat vendi, valet. per tex. in. l. in quoru. ff. de pigno. Bald. tamen in. l. si duobus. §. emptor. C. communi delega. numer. 2. tenet cōtrarium. & cum Bald. concordat tex. in. l. 3. tit. 9. lib. 6. in ordina. rega. licet contra istam. l. regiam sæpe à ciuitatibus sit, cum expeditur. & idem cauetur in pragmati. facta anno. 1548. Valliso. peti. 205. quam vide, ubi iubetur ne fiat talis prohibitio. Sed dictas leges regias intelligo, quando inest abundantia, aliās secus prout tenet Mathæ. de Aflic. decisio. 290. numer. 9. dicendo, q̄ quando est modicum frumentum in regno, nō debet vendi trate frumentorum per extra regnum: quia prima charitas incipit à se ipso. allegat tex. in dicto. c. primo. §. post natale de par. tene. in vfi. feud. & alia iura. quem vide. ¶ Et vltra ibi dicta facit in simili quod tenet Ioann. de Plat. in. l. si quis per diuinam. C. de aqua duct. lib. 11. in fine. ubi tenet, q̄ si imperator, seu princeps, concedit alicui capere aliquam quantitatem grani publici, vel alterius reipublicæ, qua etiam reipublica vtatur, intelligitur esse concessum quod est superfluum ab vfu ciuium, & hanc tacitam conditionem habet in se hæc concessio. si reipublica, & vfu ciuium non indigeat: quia communis utilitas semper intelligitur excepta, & reseruata. quod nota ad imitationem illarum legum. * Et vi. singulariter pragmatic. 40. in curijs Valisolet. anni. 1523. & vi. Grego. Lopez idē tenentem per. d. l. si quis per diuinam in. l. 15. tit. 1. part. 1. in. glo. postura: ubi etiam ait, q̄ si habēs possessionem in illo loco, vetet extrahere triticum ab eo causa vendendi, non potest: quia potius tenetur vendere ciuibus iusto pretio quam alijs, per id quod notat Bartol. argumen. illius. l. in. l. 1. C. de metela. lib. 11. l. venditor. §. si constat. ff. comu. prædi. secus si dominus velit pro suo vieto asportare: tunc forte posset ut ibi per eum in. d.

in. d. l. partitæ: & facit quod tenet Bal. in. l. cetera. §. si duobus. ff. de leg. 1. & Fabianus de Monte. in tracta. de emptio. & vendic. in. 3. q. princi. nu. 46. tomo. 8. tracta. fol. 27. ubi inquit, quod valet statutum, & est rationale: in quo disponitur, q̄ non liceat transferre bladum ad aliud terminum propter abundantiam in loco: & facit in simili quod tenet Grego. Lopez in. l. 19. titulo. 18. part. 3. q̄ si alicui ex priuilegio competit ius pascendi in aliquo loco seu territorio alieno, & pascua essent necessaria illis per quorū terminos pascuntur illi præferuntur, & excludunt priuilegium, quod nota vi. Abbas in. c. dilecti de arbitri. nume. 7. & Rochum de Curt. in. c. si. de consue. fol. 46. ubi sequitur Abb. & Montal. in. l. 7. titulo. 11. lib. 2. fori. gl. 1. col. 5. in fine. * ¶ Quoq; dictæ leges regni habent locum in suo casu, scilicet, in pane, & q̄ panis non possit vetari, seu prohiberi, q̄ non extrahatur, secus est in hordeo, quia in hoc valet prohibitio, quia hordeum sub illa lege non comprehenditur, quia tantummodo dicit, no se pueda vedar la saca del pan. & appellatione panis, vel frumenti, non continetur hordeum. Et ideo qui accusaret alium de frumento asportato, non obtineret probando de hordeo secundum Ang. in. l. triticum. ff. de verb. oblig. licet aliās generali appellatione contineantur, omnia que ad victum sunt necessaria. ut notat glo. in rub. C. de cano. frume. vbi. Roma. lib. 11. speciali verbo, & propria significatione, & simplici appellatione frumenti propter excellentiam intelligitur de grano, quo vtimur ad panem faciendum glo. in. d. l. frugem. ff. de verbo. signi. Et de isto intelligitur si quis promitteret. 10. corbes frumenti secundum Bar. in. d. l. frugem, prout tenet Ioan. de Platea. in. l. modios. C. de suscept. & archa. libro. 10. quem vide illicio si hordeum non comprehenditur sub pane, vel frumento, est casus omissus à lege regia, & ciuitas potest statuere, q̄ nō extrahatur à suo territorio: quia statuendo non est cōtra legē sed præter legē. ut Bar. in. l. omnes populi. ff. iure. ¶ Sed in casu, in quo non potest extrahi frumentum, emptor non perdit ꝑ pretium rei emptæ, & talis forensis potest retinere triticum, vel aliam rem emptā, donec ei restituatur suum pretium: tenet Bal. in. d. l. si duobus. §. emptor. C. cōmunia delegat. & Cremenf. singula. 95. & Barba. in. c. ad audientiam. de rebus ecclesi. non alien. in fi. Feli. in. c. cum causam. de re iudi. 9. colū. ¶ Sed nonne ciuitas, ꝑ quæ fecit hoc statutum, si vedat triticum forensi, incidat in pœnā? Dic q̄ nō, sed singulares personæ, quæ suo ea sunt, obligantur. ut Bal. in. c. cum oēs. de constitu. col. 7. versical. sed quid ecce. nu. 26. quia cum statutum fiat gratia ci

uitatis, contra eam non debet interpretari, ut ciuitas puniatur contrafaciendo secundum Bal. ibi. ¶ Adde, quod quātitas deputata ꝑ ad emptionem frumenti, non potest minui, nec in alios vsus cōverti, aliās in duplum tenetur. tex. & ibi Bart. & Plat. in. d. l. 2. C. de frumen. vrb. constan. libro. 11. Vide quæ dicam infra in. c. 45. in glo. nitomar. & in cap. 19. iudicum syndicus. in gl. cobrar. Quod facit pro istis horreis publicis & alihondicis.

SVMMA RIVM.

- 1 Iudicis officium habet locum contra proyicientem stercora, & morticina in via publica, vel contra impediētem eam. In hoc casu dominus tenetur ꝑ famulo. Rustici ducentes vecturam ad ciuitatem, non possunt cogi, ut cum plaustris suis ducant exinde stercus extra ciuitatem.
- 2 Via purgatio, vel refectio ex publico fieri non debet, sed debet fieri à dominis domorum iuxta viam sitarum. Quando via est intra muros ciuitatis sed si est extra ciuitatē in loco, in quo iuxta non sunt vicini, debet fieri expensis communis.
- 3 Si tempore belli fuit mandatum ville, ut faciat foueas & muros, debent fieri per modum patrimonij, non per capita.
- 4 A reparatione viæ publicæ, nemo excusatur.
- 5 Habens viam priuatam, eam reficere tenetur.
- 6 Si vicinus non est soluendo in reparatione viæ onus reparationis incumbit alijs vicinis.
- 7 Inquilinus, vel conductor, non tenetur ad reparationem viæ, sed dominus: & si conductor soluit, repetit à dño, vel in mercedem cōputat.
- 8 An si dominus non est soluendo, creditor mittatur in possessione vasallorum.
- 9 Purgatio viæ quando est momentanea conductor ad eam tenetur, secus si est perpetua.
- 10 Quando quis tenetur ad viam purgandam, intelligitur quatenus protendit latitudo domus sue, vel fundi sui.
- 11 Emphiteota reficere tenetur viam publicā iuxta domum emphiteoticam.
- 12 V usufructuarius ad refectioem viæ tenetur.
- 13 Qui tenetur viam purgare, non sufficit, quod

auferat lutum ab ea de medio, & proiciat in partibus, vel lateribus viae.

14 *Qui vult reficere viam publicam, debet ad veterem latitudinem restituere.*

15 *Via publica non amittitur, etiam si populus ea non utatur.*

16 *Via debet esse tuta transeuntibus.*

17 *Quod remedium competat contra impediētem purgare viam publicam.*

18 *Si via publica est destructa, an vicinus cōpelatur facere viam publicam per agrum suum.*

Et an quis possit transire per agrum alienum.

1 **Esten limpias.** ¹ Quia in hoc officium iudicis habet locum, vt si in via publica proiciantur ster-

cora, vel morticina, vel impediatur vt transiri nequeat, vel alia immunditia habeat. vt tenet Specula. in tit. de officio om. iudi. §. 1. vers. Item imploratur. nu. 11. per. l. 2. §. hoc interdictū tantum ff. ne quid in loco publico. vbi quoq; dicit Specula. q̄ tale officium iudicis vendicat sibi locum quando talis via est facta arctior, vel angustior. vel est clausa, ita vt publicus comiteatus impediatur, vel si talis via fodiatur, vel aliquid ibi fiat propter quod non potest trāsiri, vel vehiculum duci. Quod nota, quia talia morticina nō licet proijcere in via. vt Bart. in. l. ædiles. ff. de via publica. * Et sicut si reperitur, quidam de nocte interfectus ante domum tuam, p̄sumitur mortuus ibi, vt vicinia teneatur si non recepit malefactorem, & est p̄sumptio contra domus dominum, ita est si aliqua morticina, siue immunditia ibi reperiat̄ur: quia omnis ista purgatio pertinet ad eum qui habet domum prope, nisi constet alium proiecisse: de quibus per Bart. in. d. l. ædiles & in. l. ne quis. ff. de incendi. rui. nau. & tenet Peregrin. in parte locatio. in principi. * Et Plat. in. l. discernimus. C. de aquæ ductu lib. 11. nu. 2. vbi dicit, q̄ de iure cōmuni talia morticina, & stercorea in via publica prohibitū est proijcere, & proijciens talia turpia in aquæ ductu publico, fonte, vel puteo, iudicis punitur arbitrio, & grauiter moderādo. Si aut̄ in priuato fonte essent proiecta, tenetur proijciens dño fontis actione iniuriarum, & etiā ad interessē. Et quoq; dicit ibi Plate. q̄ est prohibitū lauare pannos in summitate fluminis, ne cōmune poculum aquæ corrūpatur. In isto interdicto dominus tenetur pro famulo proijciēte turpitudinē ex fenestra. vt in. l. 1. in princip. ff. de his, qui deiece. vel effud. q̄ est verum si proiecit in locū, per quem consuetū erat trāsire, aliās

non. vt in dicta. l. 1. §. in summa eius titu. & in. l. si putator. ff. ad. l. Aquil. & Cepol. in tract. de feruit. c. 79. & tenet Bertachi. in tract. gabella. in. 7. part. nu. 30. tomo. 6. tracta. foli. 62. Adde vnū in purgatione ista, q̄ non possunt rustici ducentes

estē limpias, y las ² tem cogi per iudicē, seu officiales, vt cū plaustris suis ducant exinde fimū, vel

stercus extra ciuitatē. l. 2. in principio. ff. de mundi. prout tenet Fran. Luca. in tract. de fisco. in. 3. parte. de colle. Starū immunitate. nu. 8. tomo. 6. tract. fol. 14. Et purgatio, vel refectio istius vie non debet esse, vel fieri ex publico, sed debet fieri à dominis domorū iuxta viam sitarū. vt tenet Bar. in. l. per buthinā. C. de immunita. nemi. cōcedenda. lib. 10. & ibi Ioā. de Plat. nu. 2. Quod intellige secundū Barto. ibi q̄n via publica est in tra muros ciuitatis, quia tunc debet quilibet munire, iuxta domum suam. & idē dic si via est per burgos ciuitatis. vt est tex. cū glos. in. d. l. ædiles. verli. ciuitatē. & tenet Capola in tracta. de feruitu. in parte, via est. q̄. 25. vbi de ista materia. Si verò est extra ciuitatē in loco, in quo iuxta non sunt vicini, debet fieri munitio, & refectio expēsis cōis, imponendo collectam pro quātitate patrimonij. vt ibi. & in. l. ad instructionem. C. de sacro sanct. eccles. secundū Pla. in. d. l. si per viciniam. * Et vi. Bal. & doct. in. l. p̄ses prouinciar. ff. de offi. p̄sid. vbi dicūt, q̄ ille text. facit cōtra possidētes casalina, in quibus fit turpitudō, & tota contrata disformatur & putrescit q̄ dominus cogitur ad purgandum & claudendum si huiusmodi sunt in vijs publicis vt in. l. specialem & in. d. l. ædiles. ff. de via public. * Quinimo mendicātes validi, & corpore robusti, possunt ad purgandas plateas & vias compelli. vt in. §. si verò. in athen. de questore. colla. 6. & tenet Ripa. in tract. de peste. in. 3. par. nu. 146. Quod intelligit ibi in nu. 155. in rustico, vel in assueto, ad laborandū. secus in nobili mendico, nō cōsueto laborare, huic enim miserendū est, quia inter oēs aduersitates fortunæ infelicissimum genus infortunij est ali quando fuisse foelicē. vt in. c. cōsiderāda. & vi. gl. 86. distin. Et ideò dicit Bar. vbi suprā. q̄ si tēpo re belli mādātū fuit tali villæ, vt faceret foueas, muros, & stacatos tali castro, nā tūc per modum patrimonij, non pro capita fieri debet, quod dicit esse quotidianū. Quod intellige, quando indiget magna reparatione. Si autem valuz, & muri ciuitatis indigent modica reparatione, tunc cōvicini tantū tenentur reficere, cum ipsi habeant maiorem vsū eorū. secundū Ioan. de Plate. ibi in fine. Et in tali reparatione f̄ via publicæ nullum

lum genus hominū excusatur, quia nō numeratur inter fordida munera. vt Ang. in. l. absit. C. de priuileg. Aug. lib. 10. & Bar. ibi. nec ecclesia. & sic q̄ res ecclesiæ ad istam refectioē publicarū viarū tenentur. vt latē Capo. in. d. tract. in part. vici. q. 25. Sed si via est priuata, f̄ vt si est constituta alicui per modum feruitutis, tūc ipse tenetur reficere, & constituens, seu debens tenetur pati vt in. l. refectio. ff. cōmunia p̄dioru. si autē est via vicinalis facta ex collationibus priuatoru ibidē agros habentiū, & tunc similiter ad eos pertinet refectio. vt in. l. 2. §. via. ff. ne quid in loco publi. vbi tex. declarat diuersas species viarū secundū Bar. & Plat. in. d. l. per viciniam. Sed qd si aliquis vicinus non est soluēdo f̄ in reparatione viæ? Dic q̄ tunc onus reparationis incumbit alijs vicinis, secundū Ludou. Roma. in singulari. dic mihi. per gloss. in. l. si. ff. de via publica. in glo. si. quæ incipit, quæ viam, & tenet Cepol. in tractatu feruū. in parte. via est. q. 25. vers. sed qd si ille. vbi ait, q̄ si via nō est destructa ex antiquitate, vel casu, sed aliquis eā arauit, seu aliter destruxit, tenetur reficere, si est soluendo, aliās vicini reficient. vt glo. in. d. §. si. & dicit non esse alibi. In tali enim refectioe f̄ viæ non tenetur inquilinus, vel conductor: sed dominus domus tenetur, & eo cessante, tenetur talis cōductor sumptibus pensionis. vt est tex. & ibi Bar. in. d. l. ædiles. §. quicunq; ff. de via publica & Ioan. de Plate. in dicta. l. per viciniam. & Floria. in. l. pendente. §. si quid cloacarij. ff. de vsu. fruct. vbi etiam dicit, q̄ repetit à domino, si fortē pensione non retinuit apud se. & idem tenet Ias. in. l. 1. C. de iure emphiteo. num. 28. & idem tenet Ang. in. l. 1. C. de anno. & tribu. lib. 10. vbi tenet, q̄ talis conductor tenetur talia, quæ refecit computare in mercedem. & idem tenet Bal. in. l. 3. C. de actio. & obli. per dictam. l. ædiles, quæ tex. dicit esse notabil. Et ibi quoq; dicit, f̄ q̄ vassalli non possunt conueniri ad soluenda debita domini, & si dominus non habet aliunde vnde soluat, potest mitti creditor in possessionem vassallorum. Sed intelligerem suprā dicta, quando purgatio non est f̄ momentanea: quia si est momentanea, putā in purgando, vel faciendo stercorea, vel alia immun da purgare, cōductor tenetur, vt colligitur ex dictis Bart. in dicta. l. ædiles, dicendo, quod si quis habitat gratis si immun datio est momentanea, tenetur secus si est perpetua. vt notatur in. l. 3. §. 1. ff. de impensis. & idē tenet Ias. vbi suprā. & hanc opinionem refert Capola. in dicto tracta. in dicta. q. 25. sed dicit q̄ in hoc ipse putat, quod si refectio debet durare pro tempore, quo habitare debet gratis, vel maiori, teneatur, aliās nō, per ea

quæ notant Bar. & Ang. in. l. diuortio. §. quod in anno. ff. solut. matri. Et quia supradictū est, q̄ quis tenetur reficere viam, intelligitur f̄ in quantum protendit latitudo domus sue, ita est in arg. l. singularum in fine. C. de ædifi. priua. vel quatenus protendit latitudo cuiuscunq; fundi, quæ fit in ciuitate, vel in burgo, versus dictam viam publicam. tenet Ioan. de Plate. in. l. in dictiones. C. de anno. & tribu. lib. 10. nu. 1. argu. in. l. inter eos. ff. de acquiren. rerum. domi. per. l. adeo. §. infula. eod. titu. & in situ. de rerum diuisione. §. infula. & dixi, cuiuscunq; fundi: quia quicunq; fundus fit in ciuitate, vel burgo, idem iuris est, siue sit domus, siue stabulum, siue ortus, & siue sit fundus rusticus, siue vrbānus: quoniam in vrbe, & in burgis potest esse fundus rusticus, quia non locus, sed materia facit p̄dium vrbānu. l. vrbana p̄dium. ff. de verb. signifi. prout tenet. d. Capo. in. d. tracta. in. d. parte, via. q. 25. in fi. Item emphiteota, f̄ vel libellarius tenetur reficere viam publicā iuxta domū suam emphiteotā, & expensis suis. vt in. l. 2. circa principiu. vers. publicarū functio nū. C. de iure emphiteot. & ibi ponitur per Alber. de Rosa. in. q. 131. Et dicit idē esse vassallo, & est notandum, quia isti dicuntur habere vtile dominium. vt in. l. 1. §. 1. ff. si ager velligale. vel emphyte. & notatur in. c. cum Bertoldus. de re iudi. & glo. in. l. si vt certo. §. si duobus vehiculū. ff. cōmodati. Quod idem dicit̄ de usufructuario, qui ad refectioē viæ tenetur. vt in. l. si pendētes. §. si quis cloac. ff. de vsufu. & quod ibi notatur. & in. l. athei. eo. tit. & in. l. qui cōcubinas. §. qui ortos. ff. de legat. 3. & quod notat Bart. in. l. his verbis. §. idē respondit. eo. titu. & in. l. si. ff. de vsufu. ctu. vbi omnino vide. quod intelligit dictus Capol. vbi suprā. in. d. q. 25. vers. itē de vsufu. ctuario, nisi possessiones essent steriles, in quibus habet vsufu. ctū, quia tunc non tenetur. Et nota q̄ ille, qui tenetur purgare viam, non sufficit si auferat lutum ab ea de medio, & proiciat in partibus, vel in lateribus viae, quoniam tenetur in totū auferre de via. vt in. d. l. 1. §. purgari. ff. de via publica. & tenet Capola vbi suprā. q̄. 26. vbi etiā dicitur, q̄ reficere dicitur, qui aperit, & qui purgat omnes omnino, & qui in pristinu statum reducit vt in. d. l. 1. §. reficere. Et qui vult viā publicā reficere, debet ad veterem f̄ latitudinem restituere, & nō debet latiore, nec longiore, nec altiore, nec humiliore sub nomine refectio. nis facere, nec in via terrenū seu glaciam ponere, aut sternere viam lapide, quæ terrena sit vel cōtrario destructa terrenam facere. vt est tex. in dicta. l. 1. §. si quis in speciem. & in. §. 1. Et in effectu sub specie refectio. nis nō potest quis viam

deteriorem facere impunè, imò prohibèdus est vt in dicto. §. si quis in specie. & ibi per gl. & Cæpolam vbi supra. verfic. 2. ¶ Et nota, q̄ licet talis via publica mutetur, ¶ vel alteretur nunquã amittitur etiam si populus ea non vtatur. vt in. l. viã publicam. ff. eod. de via publi. ¶ Quæ via debet esse tuta transeuntibus, ¶ & prætor debet prospicere, ne quid mali eis contingat. vt tenet Speculat. in titulo. de iniurijs. §. primo. verfi. ad hoc. * Et in tantum via debet esse apta ad transeundũ vt non prohibeatur, vel impediãt quis per eam ire: vt in. d. l. ediles. ff. de via public. vbi Alberic. inquit, q̄ sicimator, seu ofiãialis habet discũ super quo laborabat in via publica, & quidam cum plauastro transiens tetigit cum plauastro discum: ita q̄ forfex cecidit, & fracta fuit, q̄ non tenetur defractione, & dicit q̄ ita obtinuit. * ¶ Quod autem remedium competat ¶ contra impediẽtẽ purgare vel reficere viam publicam, & quæ sint necessaria, & quomodo formari debeat libellus in isto interdico, & positiones in eo quomodo debeant fieri, & de multis alijs quæstionibus, vide per dictum Cæpol. vbi supra, in dicto tracta. in parte, via est. quæstio. 27. & quæst. 28. cum sequentibus. ¶ Et an si via publica est destructa compellatur vicinus facere viam publicam per agrum suũ, dic q̄ sic. vt in. l. si locus. §. si. ff. quem adseruit. amit. sed de iure debet ei refarciri per re publicam. vt per glo. ibi & Bart. in. l. fin. ff. de pigno. actio. & Feli. latè in additiõẽ ad Abb. in Decreto col. ii. vbi vide, an quis possit de iure transire per agrum alienũ. glof. in. c. omnes leges. prima distin. Et recoligendo omnia dicta Feli. dic, q̄ licet transire, quando subest iusta causa, & necessaria, & transitus est innoxius. per. c. fin. 23. q. 2. & quando est penitus destructa, vt dictum est, & quando vadit per fundum domino non prohibente, siue sciuerit, vel ignorauerit, per. l. diuus. ff. de seruit. rusticorum prædiorum. & quando quis in necessitate vellet comedere vvas in agro alieno, & non aportare. capit. discipulos. de consecra. distin. 5. & ille, qui transiit saltẽ. 30. vicibus in vno anno per agrum alienum domino permittente, acquisiuit facultatem transeundi. l. in primo. iuncto. §. hoc interdico. ff. de itiner. actu priu. & de materia. vi. tex. & glof. & ibi scribentes in lege per agrum. C. de seruitut. * Et vi. Peregrin. in par. damna. q. 6. in glo. alieno vbi etiam allerit, quod si per viam publicam nõ pot transire, & aliquis immittit oues suas, vel alia animalia per fundum vicini, quod nõ tenetur solvere damnum statuti, intelligens dummodo ciuili- ter imittat, ita q̄ fundum custodiat inquantũ potest. * Et Guid. Pap. confi. 92. nu. 1. & sing. 626.

& noſter Montal. in reperto. ordina. in parte: iti- nera. Et quando quis potest ingredi in agrum alienum. vi. l. 17. tit. 28. par. 3. & l. 15. tit. 4. for. ll. libro tertio. & lex. qui seruandarum. ff. de præ- scri. verbis.

S V M M A R I V M.

- 1 Qui inter cassellas humorem fecit, cogitur ad eas purgandas.
- 2 AEdificans in solo publico, cogitur annuam pensionem præstare.
- 3 AEdificari potest quis in loco publico sola ciui- tatis licentia.

k Salidas. **k** Vi tex. in. l. si quando. §. secũ- dum. ff. si feruit. v. di. ibi, respon- deo si in loco publico id fecisset, per interdictũ cogi posse. vbi Bald. Ang. dicunt, q̄ ex illo text. sumitur arg. q̄ ille ¶ qui facit sterquiliciũ, seu caca- torium, vel excrementum inter cassellas cogitur ad eas purgandas, si vltra solitum ibi facit humo- rem. & tex. ille loquitur in loco ad hoc nõ depu- tato. & vi. Bar. in. l. i. §. idem ait. ff. nec quid in lo- co publi. vbi quoque dicit, q̄ si quis in loco suo facit aliquid, ex quo foetor, vel putredo fit in via, potest agi interdico illius, q̄ dicit menti tenen- dum. ¶ In proposito istius text. dic, quod aEdifi- cans ¶ in solo publico. cogitur per officium iudi- cis annuam pensionem præstare, aliã edifiãium debet demoliri, vt in. l. i. C. de diuersis prædi. lib. ii. Vide Paul. de Castro in. l. fluminum. ff. de dã- no infecto. numer. 2. & vide. l. 23. tit. 32. parti. 3. & tex. in. l. i. §. si quis nemine. ff. ne quid in loco pu- blico. de quo vi. pragmaticam in libro pragmati- carum. l. 71. & quæ dicam in. capi. 23. infra eod. in glo. prima verfi. quod extende. * Sed hoc intelli- ge, quando aEdificat sine licentia ciuitatis: quia cum ea sola potest quis edifiãri in loco publico. tex. in. l. 3. & 18. tit. 22. par. 3. & ibi Gregor. Lopez in gloss. o del concejo. quem vi. *

S V M M A R I V M.

- 1 Statuta debent confirmari, tamen factis à Ca- stris & Villis requiritur, quod per ciuitates cõ- cilium confirmentur.
- 2 Statuta, quæ sunt bona, secundum exigentiam & conseruationem publicam sunt confirmata ex propria naturali iustitia.

Si rex

- 3 Si rex iurat seruare Statuta, intelligitur ea cõ- firmare.
- 4 Pãpa, vel rex, confirmando priuilegia alicuius ciuitatis, vel ecclesie intelligitur confirmare, ea quæ sunt iusta.
- 5 In confirmatione feudorum intelliguntur feu- da verè legitima confirmata.
- 6 Pãpa, si vellet, potest confirmare Statuta cõtra libertatem ecclesie: tamen generaliter confir- mando non videtur ea confirmare.
- 7 Licet Pãpa reprobet quedam Statuta, per hoc non videtur alia approbare.
- 8 Licet pãpa, vel rex confirmet Statuta valida alicuius loci, non propterea dicuntur Statuta pa- palia, vel regalia, sed illius loci.
- 9 Pãpa licet confirmet excommunicationem, promulgatam solus episcopus ab ea potest ab- soluere.
- 10 Ratione confirmationis cõtractus quis nõ for- titur forum.
- 11 Confirmando rex Statuta, non dicitur ea da- re.
- 12 Confirmando Pãpa seu princeps priuilegia an- tiqua, nunquam intelligitur de nouo ea dare: fallit vtrhic.
- 13 Confirmatio superioris supplet defectum solẽ- nitatis formæ, & personæ, quando superior est Pãpa, vel princeps.
- 14 Ex natura confirmationis est adhibere robur, & validitatem actui confirmato, non autem illum extendere.
- 15 Confirmatio aliquorum Statutorum, est repro- batio aliorum.
- 16 Statuta confirmata per superiorem an possint reuocari per Statuentes sine licentia superioris confirmantis.
- 17 Si Statuta confirmata sunt obscura, vel dubia, an possunt per Statuentes declarari.
- 18 Duces & Marchiones an possunt confirmare Statuta suorum locorum.
- 19 Superior potest inferiores cogere ad sua statu- ta exhibenda, vt videat an super prohibitis, vel in derogationem iuris superioris aliqua sint ibi Statuta.

Proueer sobre ello. **I** S. re- probã do, vel confirmando: quia talia Statuta debet cõ- firmari per superiorem ¶ i. per regem. tenet Bal. in. l. humanum. nu. 2. C. de legi. quia anteaquam confirmetur ta- lia Statuta sunt imperfecta, & non ligãt. vt te- net Bal. in. c. i. de constitut. in principio. Nam licet populipof sint facere Sta- tuta, non valẽt sine cõfirmatio- ne principis. vt tenet Barba. in additio. ad Bal. in. d. l. humanũ quod dicit esse notabile ad li- mitationem. l. omnes populi.

ff. de iusti. & iure. ¶ Et q̄ talis confirmatio requi- ratur tenet idẽ Bal. in. l. si. C. de iurisd. om. iudi. nu. 4. & Pau. de Castr. in. l. priuatorũ. C. eod. tit. nu. 6. & per Bar. in. d. l. oẽs populi. num. 3. & 4. & ibi Alex. in addi. & idẽ Bar. in. l. i. ff. quod quisq; iuri. nu. 1. & idẽ tenet Ang. in. l. si quod. C. de de- legatio. lib. 16. & Bal. in. cõfi. 124. in. i. vol. in. fi. & Feli. in. c. cũ omnes. de constit. col. 13. verfi. 2. limi- ta, & est tex. in. c. cũ consuetudinis. de cõsuet. & tex. in. c. cũ accessissent. de constit. ibi, sicut dici- tur confirmatum. ¶ Sed contra Bal. & contra su- prædicta tenet Ias. in. d. l. omnes populi. in repe. 8. col. nu. 35. in fine. dicendo, q̄ cũ quilibet popu- lus habeat facultatẽ faciendi Statuta de iure, non requiritur alia confirmatio superioris quãuis ali- ter, & malè teneat Bal. in. d. l. humanũ. & Cy. in. l. fin. de iuri. om. iudi. ¶ Sed de consuetudine ob- seruatur contrarium. & sic dictum Bal. & sic de- bent confirmari à principe secundum Ias. vbi su- præ. & sic in nostra Hispania vtitur, quia talia Sta- tuta confirmantur per senatõres consilij regalis, & si sunt noua, iubent ad petitionem cuiuscũq; non custodiri, nisi per eos videantur, & confir- mantur. vt in isto tex. * Et. l. 8. styli quam vi. qui nimo dicit ibi quod est casus curiæ in quo condi- tores Statutorum possunt vocari, citari, & conue- niri corã rege super dictis Statutis per eos factis. * Et circa hoc quotidie prouisiões emanãt. Quod est contra pragmaticam. 47. in vol. pragmat. vbi tenet, q̄ non suspendantur appellatione pen- dente.

A a 3

dente. quam vi. ¶ Et tene, q̄ quemadmodum statuta condita à ciuitatibus confirmantur à principe, ita eod. modo confecta à castris, vel villis, vt valeant, requiritur q̄ per consilium ciuitatis, cui subiacent confirmentur, approbētq; vt tenet Bar. in. l. si quod extra ordinarium. C. de legatio. lib. 10. nume. 4. in fine, quem sequitur Bal. in. d. l. omnes populi. col. 2. nu. 3. & noster Montal. in l. 1. tit. 7. lib. 1. fori. in glo. in rem. & facit quod tenet Bald. in rub. de constitutio. nu. 21. * Et Greg. Lopez in. l. 12. tit. 1. par. 1. glo. si. in fin. * ¶ Tamē si statuta sunt bona secundum exigentiam ¶ & conseruationem publicam illius loci, nō indigēt alio direttore: quia confirmata sunt ex propria naturali iustitia. vt Bal. in dicta. l. omnes populi. nu. 2. vers. modo restat. ¶ Nec hoc habet locum in statutis mercatorum, & aliorum artificū, quia ista statuta sunt confirmata à iure communi, & ideo non est necesse quod confirmentur per. l. municipale, nec per superiorem. vt in. l. receptitia. & ibi Bal. C. de constit. pecunia. & tenet Bal. in tracta. statu. in parte, artifices. * Contrariū tenet Peregrin. in part. iudex. q. 3. in gloss. artifices, in fin. quod talia statuta artificum nō valent nisi confirmentur per superiorem, vt per Bal. in. l. per iniquum. C. de iur. omn. iud. * ¶ Tamen si rex ¶ iurat seruare statuta ciuitatis, per tale iuramentum talia statuta dicuntur ab eo confirmata esse. vt tenet Hippoly. de Marfil. in singula. 71. allegando Bal. in consil. 284. incipiente. per statutum. aliās incipit. verba Iacob. de Aretio. in principio volu. quod Baldus ibi in expresso in fine tenet, dicendo, cum igitur illustri dominus ciuitatis Astensis iurauerit seruare statuta ipsius ciuitatis, per hoc videtur confirmasse ipsa statuta: quia iuramentum firmat actionem. allegat text. in. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de legat. 2. q̄ facit pro ciuitatibus huius regni: quia dum rex nouiter intrat in eas, ad portam ciuitatis, anteaquam intret, iurat seruare consuetudines, priuilegia, & statuta ciuitatis, quia postea nō requiritur quod per eum iterum confirmētur. * Et idem tenet Rolandinus à Valle consil. 29. nu. 31. vbi facit festum de dicto singul. Hippolyt. de Marfil. * Et tene. q̄ quando Papa, seu rex confirmat statuta alicuius ciuitatis, vel ecclesie, intelligitur ¶ confirmare ea, quæ sunt iusta. vt notant Barto. & doctores in. l. prima. per gloss. ibi. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & idem tenet Bald. in. c. in præsentia. de probatio. §. columna & in. l. cum oportet. in principio. C. de bonis que liber. & in. l. lege. prima columna. ff. de constitutio. principis. & notabiliter in capitulo. primo per quos fiat inuestitu. in vñ. feudo. & tenet Ias. in. l. more. ff. de iuri. om. iu.

di. numero. 37. & additio Abb. in capitulo. inter dilectos. de fide instrum. in additione, que est in verbo, priuilegium. & tenet Socin. in fallen. suis, in parte, lex generaliter. vers. fallit ratione præiudicij. ¶ Et licet rex, seu Papa confirmet statuta, non valent si sunt contra bonos mores & iustitiam naturalem. vt tenet Baldus. & dicit menti tenendum in capitulo. ad nostram. de probatio. numero. secundo. quia rex & regnum nō possunt approbare consuetudinem inhonestā, & pestiferam. Quia vt dicit Innocentius, consensus regis nullum tanquam iniquæ legi. robur tribuit: nec potest dici, quod iura naturali possunt reges distinguere. vt. C. si contra ius vel vitulit. publi. l. final. quia in hoc nulla cadit ratio distinctiua, vnde non esset distinguere, sed perimere secundum Bal. vbi supra. ¶ In confirmatione quoque feudorum intelliguntur ¶ solum confirmata feuda verè legitima, & non alia. tex. in capitulo. & ibi Bald. in dict. titulo. per quos fiat inuestitu. & in. capitulo. ea quæ de re iudic. & Ias. vbi supra. numero. 38. ¶ Et ita dicit ibi in numero. 39. quod si Papa vellet, posset confirmare ¶ statuta contra libertatem ecclesie. vt notatur in capitulo. 1. de transact. Tamen generaliter confirmando Papa statuta, non intelligitur confirmare ea quæ sunt contra libertatem ecclesie. vt Baldus in dicta. l. omnes populi. 8. columna. & in capitulo. venientes. de iure iurand. & dixi in gloss. primā. istius capituli. & idem tenet Ias. in dicta. l. omnes populi. numero. 36. ¶ Facit quod notat Baldus. & Inola. in. l. legata inutiliter. ff. de legatis. primo. vbi ait, quod licet Papa ¶ reprobet quædam statuta, per hoc non videtur confirmare alia inuvalida: quia confirmatio statutorum generalis non extenditur ad inuvalida. vt Alexand. in consilio. 38. in quarto volumine. ¶ Et licet Papa, vel Rex confirmet statuta alicuius loci, valida non pro hoc dicuntur ¶ statuta papalia, seu regalia, sed illius loci. vt tenet Baldus. in. l. ex placito. tertia columna. C. de rerum permuta. & Felinus in capitulo. primo de sponsal. quarta columna. ¶ Ad idem facit quod notat Baldus. in proœmio Decretali. super verbo, rex pacificus, vbi ait, quod si Papa ¶ confirmat excommunicationem factam ab episcopo, tamen solus episcopus potest absoluere. & facit bene text. in capitulo. nuper de sententia excommunicationis vbi episcopus potest absoluere ab excommunicatione canonis. ¶ Quoque facit: quia licet ratione contractus quis fortiat forum. l. hæres absens. §. final. ff. de iudi. capitulo. Romana. §. contrahentes. de foro competent. in. 6. tamen si aliquis facit cōtractum in vno loco, deinde in alio confirmauerit, ¶ nō sortitur forum

forum in loco confirmationis. vt in. l. si quis in legatione. ff. de iudicijs. & ibi solus, Ludouic. Roma. ad hoc allegat illum text. & dicit esse perpetuò menti tenendum: quia nescit eum alibi. prout tenet Ias. in dicta. l. more. ff. de iuri. omn. iudi. numero. 29. ¶ Confirmando ¶ rex ista statuta, nō dicitur dare. vt est text. solennis in. l. si donare. §. primo. ff. de donatio. inter vir. & vxor. & gloss. singula. in summa. 25. quæstione. 2. Et facit quod tenet glossa. in. l. ex verbis. in versicul. cui. C. eo. titulo. de dona. inter vir. & vxor. vbi Papa, ¶ vel princeps confirmando priuilegia antiqua, nunquam intelligitur de nouo dare, sed ea confirmare prout sunt & vi. gloss. in capitulo. quis nesciat. n. distinctio. in verbo autoritate. vbi vide. Sed quid operetur cōfirmatio? Dic quod tria. vt per gloss. in capitulo. frater. 17. quæstione. 4. ¶ Et facit quod voluit Innocen. & Ioan. Andre. in capitulo. dudum de decimis. vbi dicit, quod quando apparet principem confirmantem voluisse de nouo inducere. in dubio præsumitur confirmasse eo modo, quo potest de iure communi, non autem de plenitudine potestatis. ¶ Et facit quod tenet Paul. de Castro in. l. conuentionum. ff. de pactis. numero. 2. vbi dicit, quod qui confirmat, non disponit, nec dat, sed datum roborat. Et facit quod tenet Abb. in capitulo. ex parte. & in capitulo. quia. de priuileg. & in capitulo. inter dilectos. de fide instrum. vbi latissimè Felin. 9. colum. vbi ponit regulam quando confirmans videatur de nouo dare, cum pluribus fallentijs. ¶ Sed ista regula dicit Bartol. quod fallit, quando actus est nullus: quia qui confirmat, dat. vt in. l. adoptio. la segunda. & ibi notat Angel. ff. de adoption. adde text. vbi est gloss. in. §. fina. In situ. de tutel. vbi Bal. Sed ista fallentia non semper procedit in principe: quia confirmando electionem inuvalidā, non intelligitur eam validare, nisi faciat ex certa sciētia. & vt tenet Bartol. in. l. si constat. ff. de appella. in. 2. notabil. prout tenet Iaso. in dicta. l. more. numero. 30. ¶ Vbi, in. numer. 31. tenet q̄ quoque fallit, quando quis confirmat actum imperfectū nam dicitur perficere, & dare. Et vide Hippoly. de Marfil. in singula. 196. vbi dicit, quod confirmatio superioris validat inuvalidum. & Syluestri na in parte, confirmatio. & vi. gloss. in dict. capitulo. frater. 17. quæstio. 4. & in dict. capitulo. quis nesciat. n. distinctio. ¶ Tertio fallit, quando actus dependet à potestate confirmantis, & apparet eū de nouo vellet confirmare. l. quærebarur. ff. de milit. testa. secundum Ias. vbi supra. ¶ Quarto (vltima Bar. & docto. secundum Ias. ibi. nume. 33.) fallit, quando quis confirmat actum tanquam factum, qui in veritate nunquam fuit actus, nā cen-

setur de nouo dare. text. dicit esse notabil. in. l. si donatio. & ibi ad hoc Bald. notat. C. de donatio. & idem tenet Bald. in. l. antepē. C. si aduersus rē iudi. ¶ Sed si priuilegium confirmationis impetratum à Papa, vel à principe est subreptitium, putā, quia est confirmatorium alicuius instrumenti quod erat falsum, vel alicuius contractus simulati, & de his non fit facta notitia Papæ, vel principi confirmanti, talis confirmationi. l. penitus operatur, etiam (quod est fortius) si in confirmatione apponantur illa verba. confirmamus actum si de se est validus, aliās, de nouo concedimus. nil operatur, etiam si adesset (quod est fortius) clausula suppletentes de plenitudine potestatis omnes defectus tam iuris, quam facti, si qui sunt adhuc stantibus omniū istis clausulis cōfirmatio nil valet, & nil operatur, propter vitiū subreptionis. vt latè per Abba. in dicto capitulo. inter dilectos. de fide instrum. colum. 7. numer. 8. & ibi per additione rem, in parte. priuilegiū. & tenet Iaso. in dicta. l. more. numero. 35. & 36. ¶ Adde tu quoque in materia confirmationis, quod tenet Bald. in. l. final. ff. de testamen. tutel. vbi ait, quod ¶ confirmatio superioris supplet defectum solennitatis, defectum formæ, & defectum personæ, quod dicit valde notandum. Quod intelligit Iason, vbi supra, numer. 40. quod ad defectum iuris ciuiliis, non autem iuris naturalis, vel gentium, putā, consensus, secundum Angel. in. l. adoptio. ff. de adoptio. allegat Innocen. in capitulo. nil. de electio. facit authentic. sacramenta puberum. C. si aduers. vendi. ¶ Sed hoc intellige in Papa, vel imperatore: quia nullus inferior à summo principe, etiam si esset Cardinalis de latere, potest confirmādo supplere defectum solennitatis ommissæ in contractu. vt docto. in capitulo. primo. de transactio. vbi Anton. & Abb. & Bald. hoc notant. ¶ Aduerte quoq; , quod ex natura ¶ confirmationis est, adhibere robor, & validitatem actui confirmato, non autem illum extendere, vt notabiliter Bald. in. l. aduersus. in fine. C. aduersus rem iudicatam. & in. l. nominationes. in fine. C. de appellatio. & vtrōque allegat. text. notabilem cum gloss. in. l. Aurelius testamento. ff. de liber. lega. & idem tenet Bald. in capitulo. primo. in principio. per quos fiat inuestitu. in vñ. feudorum. vbi voluit post Innocen. in capitulo. dudum. de decimis. quod si certa priuilegia confirmantur per Papam, non intelligitur confirmare, vt aliquod ius nouum detur, nisi aliter constet de intentione confirmantis. ¶ Et facit quod tenet Bald. in capitulo. decernimus. de iudi. colum. 2. loquēdo in principe confirmante iurisdictionē delegatā, quæ erat nulla. Sed hoc li-

mitatur, nisi princeps confirmaret ex certa sciētia, quia tūc propter clausulā, ex certa sciētia, nō solum dat robur actui confirmato, sed etiā illud extēdit, vt tenet notabiliter Bal. in. d. ca. ex parte, in fi. & in. d. l. nominationes. tu vide glossa. in terminis. in. c. dudū. in verbo, cōcessione prædicta. de decimis. quam limita vt per Abb. ibi. & tenet Ias. vbi supra. numer. 42. ¶ Adde quoque, q̄ confirmatio aliquorū ¶ statutorū est reprobatio aliorū inualidorū examinatorū. vt Paul. de Castr. in. l. legata inutiliter. ff. de leg. 1. & Alex. in. d. consilio. 38. in. 4. volu. & Bart. & Dy. in. d. l. legata. dicunt, q̄ cōfirmatio vnus capituli, vel statuti de pluribus sapit reprobationē aliorū. ¶ Postquam talia statuta sunt cōfirmata, an possunt reuocari per statuentes, sine licentia ¶ cōfirmantis? Glof. in. d. c. frater. 17. q. 4. tenet quōd sic. in gl. fi. in fine. & tex. in. c. 2. de cōfirma. vtil. vel inuti. & Abb. in. c. 1. eius tituli. & glof. in authen. de defenso. ciuita. §. interim illud. in verbo, remouendi. collat. 3. ¶ Bald. in. c. 1. in gl. super verbo nos Romanorū. de pace cōstā. in vfi. feudo. & Bal. in. l. omniū. C. de testa. in fi. & ibi doct. & idem tenet Aug. in. l. Paulus. la primera. ff. de re iudi. in fin. dicēdo, q̄ ab statuto populi cōfirmato per principē, statuentes possunt recedere, & reuocare, & dicit esse mēti tenendū. & hāc opi. tenet Alexā. in. d. l. omnium. nu. 3. cum qua transeunt docto. ibi. Salyc. & Fulgo. & Petrus de Ancharra. in repet. c. canonū statuta. de cōstitu. vers. sed hic incidēt quæro. & facit text. in. cap. dilecto. de præben. ibi. clausula prohibitionis adiecta à contrario sensu. Et Abb. ibi dicit, q̄ statuta collegij confirmata per superiorem, possunt reuocari per solum collegiū. est text. in. c. cū accessissent. de cōstitu. ¶ Quod intellige verū, nisi superior adiecisset clausulā illi cōfirmatiōi. s. q̄ si cōtra fieret, nō valeret, secundū Alex. in. d. l. omnium. nu. 3. & Ias. ibi. nu. 7. vers. limita. vbi dicit, q̄ ideo debēt esse cautæ cōmunitates quando faciūt cōfirmari statuta à principibus, vt nō permittant apponi clausulā decreti annullatiuā: quia etiā si cōfirmatio sit facta mero & puro fauore statuētū, tamē per dictā clausulā annullatiuā videtur superior habere pillicito quicquid postea statuēt in oppositū attētarēt, secundū Abb. in. d. ca. dilecto. nu. 4. & Ioā. de Anna. in. c. quia frustra, de vsuris. de quo per Ias. vbi supra. Et circa hanc. q. vi. quæ dixi supra, in isto tex. in gl. *lashara*. nu. 21. vsq; in fine. & vi. Roma. in consilio. 116. & in consilio. 65. 1. colū. & Cardi. in cōsilio. 130. & Lapum. allegatione. 86. & Oldraldū cōsilio. 259. in principio. 2. col. *Et adde q̄ tenet. Ioan. de Imol. in. l. ex facto. ff. de vulga. & pupil. q̄ si superior cōfir-

mat statutum inferioris, & apponit clausulā de ere, q̄ nec inferior nec dominus potest reuocare illud statutum, sed nec interpretare: quem sequitur Barba. in rubri. de fide. instrumento. col. 26. * ¶ Sed quid si ista statuta sic ¶ cōfirmata sunt obscura, vel dubia, an isti statuentes possunt ea declarare? Bald. in. l. ex facto. ff. de vulga. & pupilla. in principio, dicit, quōd credit quōd statuta cōfirmata à superiore, q̄ interpretatio eorum pertinet ad superiorē: quia sicut habet ius potētius in statuēdo, ita habet ius potentius in interpretando. vt ibi. & in. l. fi. C. de legi. & idē tenet Angel. ibi, in principio, dicēdo, q̄ si statuta ancianorum essent autoritate apostolica confirmata, Papē esset interpretatio, ad quem pertinet dīstinctio. allegat. l. quia. ff. de iurisd. omn. iudi. & d. l. fi. de legi. & Alexā. ibi in. d. l. ex facto. nu. 7. dicit, q̄ Imol. ibi dicit hoc verū eo casu, quo anti qui, id est, rectores ciuitatis cōdere non possunt per se solū statuta, absq; cōfirmatione sedis apostolicæ, sed vbi anciani cōdere possunt per se solum statuta absq; cōfirmatione sedis apostolicæ, vel regis, quanuis postea sint confirmata à sede apostolica, nō obstat hac confirmatione, poterūt ipsi interpretari. quod sequi videtur ibi Alexād. Sed dicit hoc limitari, nisi esset apposita in confirmatione ista clausula. decernimus irritum quicquid cōtra factū fuerit, & dicit q̄ idem voluit Barto. & communiter alij excepto Bald. in. d. l. omnium. vbi præfati doctores distinguūt, an tale statutū poterat fieri per statuentē sine cōfirmatione, aut nō, quia eadē solēntas quæ requiritur in statuēdo, & confirmando, eadē requiritur in interpretādo. d. l. si vt proponis. C. de nupti. auth. si cōtra. C. de testa. secundū Alex. vbi supra. ¶ Sed occurrit mihi dubiū. Aliquis dux, vel mar-
18 chio, ¶ seu comes, vel alius dominus temporalis, qui villas, loca, & iurisdictionem in eis habet si confirmat statuta facta per sua loca, vel castra si requiratur alia confirmatio regis, vt ex eis iudicatur? Credo q̄ si in suis terris habēt regalia, q̄ alia confirmatio non requiratur, licet contrarium fit per senatores consilij regalis, qui ad petitionem cuiuslibet iubent dicta statuta ad consilium portare, & q̄ non vtantur eis, donec per eos sint approbata: quæ confirmatio, & approbatio regis non est necessaria: quia qui habet regalia, per sua priuilegia potest confirmare statuta, quæ confirmatio habet vim priuilegij, ita tenet Bald. in consilio. 110. in. 1. volu. in. 2. colum. vers. sed ad idem, facit fortius, & dicta cōfirmatio facit ius inter omnes in suo territorio commorātes, & in suo territorio possunt omnibus legem dicere, qui in territorio ingrediuntur, quia talis lex prædio datur ad

tur ad instar confessoriarum & negatarum, in quibus non distinguitur vnde sunt. vt in. §. æquē. In titu. de actio. & in. l. si quis diurno. §. fin. ff. si seruitus vendi. secundū Bald. in. d. consilio. ¶ Et facit quod tenet idem Bal. consilio. 128. in. 3. vol. vbi tenet, quōd statutum potest cōfirmari, per magistratum habentē merū imperiū. vt in. l. i. §. 1. ff. quod quisq; iuri. & in. l. multi. C. de sentē. interlo. om. iudicū. ¶ Quinimo teneo, q̄ isti duces, marchiones, & comites, & alij dñi tēporales huius regni iurisdictionē tēporalem habentes perpetuā, licet nō habeant regalia in suis villis, seu locis, statuta sua sunt ius ciuile potius, quam prætorium, & non indigent cōfirmatione regis. Quia isti duces, & ceteri domini tēporales in suo ducatu, seu comitatu assimilātur magis principi, quā præfidi, vt tenet Bald. in. l. receptitia. C. de constit. pecu. in principio. licet aliqui allegent glo. in contrarium in titu. si de inuestitura. inter domini. & vasall. orian. in vfi. feud. ¶ Sed si isti domini sunt temporales, vel ad beneplacitum superioris, tunc non æquiparantur principi in suo comitatu, nec statutum suum est ius ciuile, sed prætorium. Secus, vt dictum est, si sunt perpetui, cuius dignitas, & iurisdictione transit in filios, tunc æquiparantur principi, & statutum suum est ius ciuile, & non indiget alia confirmatione regis. vt tenet Salyc. in. d. l. receptitia. & sic potest intelligere dict. gl. contrariā. Et ad hoc facit text. in. l. 12. tit. 2. par. 2. vbi duces, & alij domini temporales, qui ex successione hæreditaria in suis terris habent merum imperium, possunt cōdere legē, & forū: cum populi voluntate & cū per istā. l. cōcedatur dño leges seu statuta facere, non indigēt alia confirmatione. Et ita teneo q̄ si populus statuta cōdidit, si confirmātur à dño loci, quia per suā confirmationem visus est consentire, & facere vnā cum populo suo, non indigent confirmatione regia, quia per. d. l. par. habent potestatem faciendi. ¶ Sed hoc intelligo, dum tamen non statuāt cōtra ius. vt in expresse tenet Ias. in repet. l. omnes populi. ff. de Iusti. & iur. nu. 35. in fi. vbi quoq; dicit, q̄ quilibet populus habet facultatem faciēdi statuta, & non requiratur alia confirmatio superioris, licet Bal. & Cynus. teneant aliter, & malē secundū eundem Iasonem. ibi, quem vide: & hoc in terris regalibus, licet contrarium obseruetur de consuetudine, quanto magis in terris dominorum, quia sufficit sua confirmatio, cum ex dispositione dicta. l. partit. possunt ea, condere, & sine vlla confirmatione valent, quia habēt à superiore auctoritatem præcedentem faciēdi. per. d. l. nam si non haberēt, requirebatur auctoritas accedens. vt tenet Bal. in. c. cum omnes. de

constitutio. num. 23. * Et quia sicut artifices possunt inter se facere statuta, & sic facta per eos sunt confirmata à iure communi: & ita non est necesse q̄ confirmentur, vt dixi supra. nume. 2. & tenet Bald. in tracta. de constitut. nu. 9. tomo 8. tracta. fol. 22. ita inquit fore in statutis factis à dominis vnā cum populo: quia videntur per. d. l. partitæ confirmata. * ¶ Sed cōtra hoc tenet Angel. in. l. imperium. ff. de iuri. om. iudi. col. 3. vers. ficul. ex prædictis. & ibi Barba. in additionibus ad Bar. in additione quæ est in num. 8. vbi dicit, q̄ si datur alicui ciuitas, non datur licentia condendi leges, vel statuta, quōd dicit notandū. Sed hoc non obstat, quia licet per dictam donationem non detur sibi potestas legem condendi, datur sibi per dict. l. part. Vel aliter, licet ipse solus non possit condere, secus vnā, cum populo suo, vt ibi. ¶ Sed quicquid sit de iure, semper video, quōd talia statuta, maximē in supremis audientijs regalibus non custodiuntur, nisi sint confirmata per regiam potestatem, nisi dicta statuta sint antiqua, & vsitata. ¶ Et quia isti populi, & eorū domini non possunt statuere, nec condere cōtra ius regium, vel commune, vt Bald. in. d. l. omnes populi. col. 5. vers. sed hic dubitatur & l. formā. C. de offi. præfe. Alex. in. l. nemo potest. ff. de lega. primo. colum. prima. & Abb. in capitu. quōd per his. de maiorita. & obedi. & Innocē. & Abb. in capitu. final. de offi. legat. quia si par in parem non potest statuere, multo minus inferior contra legem superioris ca. cum inferior de maiorita. & obedi. l. nam & magistratus. ff. de arbitris. * Et vi. Grego. Lopez in. l. 12. tit. 1. par. 1. in gl. *sobre las gentes* & in. glof. *otro ninguno*. * Est vtile vt dicta sua statuta videantur per senatores regalij consilij, vt aboleantur de libro, & capitularibus, si qua sunt contraria, & senatores consilij illico debent ea videre, examinare, & tradere dictis villis, & locis, ea quæ sunt vtilia, & pendēte examinatione, non debet suspendi effectus nec executio dictorum statutorum, nec dictæ villæ, seu loca sint sine regimento, & gubernatione, vt tenet dicta pragmati. 47. in libro pragmati. * ¶ Adde, quod potest superior cogere inferiores ad exhibēdum sua statuta, vt videat, an super prohibitis, vel in derogationem iuris superioris aliqua sint ibi statuta, vt Bartol. in. l. sub prætextu. de extraor. crim. Bald. in. l. omnes populi. ff. de Iusti. & iur. & tenet Ancharra. in repeti. capitu. canonum statuta de constitutio. columna. 85. & vid. supra, in capitulo. secundo. in gloss. *confederacion*. numero. 13. *

Prætorū. Cap. XVII. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 Domus publica dicitur, in qua iustitia, & re-
ctores ciuitatum congregantur ad consilium
faciendum, & ad gerendum negotia vniuersi-
tatis.
- 2 Ciuitas debet esse coadunata tuba, vel campā
na, edicto, vel nuntio.
- 3 Si rectores in platea aliquid fecerunt, non dice-
retur ille actus factus ab vniuersitate, sed à
singulis.
- 4 Domus publicæ non debent conuerti in vñibus
priuatorum.
- 5 In domibus publicis debent habitare correcto-
res, & non in domibus priuatorum: & si non
sunt domus publicæ, de publico debent condu-
ci, vt in eis habitent.
- 6 Iudex cum primum ad urbem accedit, debet vi-
dere, & visitare publica horrea, seu domos bla-
dorum, vt si indigent reparatione, reparentur.

DE concejo. ^a Quod dicitur publico loco
1 ¹ **D**cus ¶ in quo debent conuocari iustitia, & rectores ciuitatum ad cōcilium
faciendum, & ad gerenda negotia vniuersitatis.
vt glossa. in. l. sicut. ff. quod cuius vniuer. nomi.
& probatur in. l. prima. eius tituli. & est tex. in. l.
obseruare. C. de decurio. libro. 10. in verbo curiā.
& ibi Ioan. de Plat. r. col. & Luc. de Pen. vbi ex-
ponit. i. ad pratorium, vel palatium publicū. vt
in. l. 3. C. de operi. publicis. & in. l. decurio. eius ti-
tul. dicit, qd est locus, vbi conueniunt, & moran-
tur decuriones, vel dicitur curia conuentus decu-
rionum & talia consilia vniuersitatū fieri debēt
in curijs vel palatijs. vt per Pla. in. d. l. obseruare.
¶ Ad hoc faciendum debet ciuitas esse adunata
2 ¶ secundum cōsuetudinem, vel tuba, vel cornu,
campana, vel edicto, vel nuntio. Et de hoc in actu
vel syndicatu est opus vt fiat mentio, aliter non
valeret actus. vt est casus in. l. actuarios. C. de nu-
merarijs actuari. lib. 11. & glo. in. l. ita tamen. ff. ad
trebellian. in princ. & tenet Ang. in. §. qd si tuto.
Institu. de curato. nu. 8. ¶ In tātum, qd si isti recto-
3 res ¶ ciuitatū essent in platea, & aliquid facerent,
nō diceretur ille actus factus ab vniuersitate, sed
à singulis: quia ad hoc vt actus dicatur gestus ab
vniuersitate, oportet, qd more solito congregen-
tur. vt in. d. gl. dict. l. sicut. & ad hoc est notabilis
secūdū Abb. in. c. cū omnes. de cōstitu. 7. colum.

nu. 7. quasi in fine, & ibi per eū, & per eius addi-
tiona. quādo dicatur actus gestus in cōmuni, &
4 ab vniuersitate. ¶ Et ista domus ¶ publicæ non
debent conuerti in vñibus priuatorum. vt in. l. 3.
C. de operib. public. ¶ In quibus domibus pu-
blicis debēt ha-
bitare ¶ isti cor-
rectores, & offi-
ciales, & non in
domibus priua-
torum. vt tenet
Paris de Put. in
tracta. syndi. in
parte, expensæ

Prætorum. Cap. XVIII.

Quod si se in
forme, si
ay casa de
concejo, a y car-

quidam. fol. 110. nu. 5. & in. l. 1. C. de palati. & do-
mi. domesti. libr. 11. & ibi glo. & Ioan. de Plat. vbi
non licet habitare in domibus, vel palatijs prin-
cipis nisi sint iudices, & officiales publici, quib⁹
non licet habitare in domibus priuatorū, nec cū
eis conuersionem habere: quia nimia familia-
ritas parit contemptū, vt in. l. obseruādum. ff. de
offic. præsi. sed debent habitare in dictis publicis
domibus, vt eorū reparationi prouidere cōpel-
latur: & si non sunt domus publicæ, de publico
debēt cōduci, vt in eis habitent. vt Plate. vbi su-
prā. De quo vide quæ posui in. cap. 8. suprā. eod.
in. glof. por sus dineros. ¶ Et cum primum iudex ac-
cedit ad urbem, primò debet videre, & visitare
6 ¶ horrea, seu domos bladorū, si quæ patiuntur de-
fectū tecturæ, vt illas faciat reparare, ne pluuijs
frumēta de vastentur: aliās si in hoc & ipse, & sui
officiales fuerint negligētes, ad eius præsidis dam-
num redūdabit. text. & ibi Plat. in. l. cū ad quāli-
bet. C. de. cōdi. in public. horre. libro. 10. & text.
in. l. siue in aliquam. ff. de offi. proconsu. quia est
maxima incuria. i. negligentia cuiuslibet admini-
stratoris facta tecta non reparare, id est, domos
denudatas nō cooperire, & permittere, qd res plu-
uijs deuaſtentur. secūdū Plat. in. d. l. cū ad quāli-
bet. Quinimo secūdū Lucā. de Pē. ibi, debēt face-
re, qd in istis domibus publicis aliqui habitēt: qa
domus inhabitata deterioratur, & facilis est ædi-
ficiorum ruina, incolarum subtracta custodia, &
facit iste text. ibi, se informe.

S V M M A R I V M.

- 1 Carcerans inuentus ad pœnam vel ad custo-
diam.
- 2 Carcer est duplex.
- 3 In criminali tenet sententia ipso iure, licet iu-
dex ponat maiorem pœnam, quàm debuerit,
nec dicitur error expressus in sententia.

Liber

- 4 Liber homo, an potest damnari ad carcerem.
- 5 De iure civili an potest poni pœna perpetui car-
ceris.
- 6 Carceratio an debet esse in loco publico, & si
potestas iussit aliquem custodiri, cuius expen-
sis custodiri debet.
- 7 Si iudex, vel custos carceris bene non custodi-
uit captum, & fugit, tenetur soluere pro eo il-
lud pro quo erat captus, sed non alia debita. vt
infra numer. 8.
- 8 Potestas tenetur, si captū aufugit, licet captus
sit traditus custodibus carceris. vi. hic.
- 9 Si potestas deputauit hominem fidelem pro
carceris custodia, & approbatum in illo offi-
cio, qui postea aufugit cum carceratis, non te-
netur, cum non sit quid sibi potuit imputa-
ri. Et idem in tutore, qui posuit alium loco
sui.
- 10 Commentariensis, qui alicui commisit carce-
res, qui tempore custodiae diligens, & sufficiēs
reputabatur, si postea mutauit mores, non te-
netur talis commentariensis.
- 11 Si potestas iussit aliquem custodiri, & custos
eum non carcerauit, quia erat nobilis, & ho-
nestissima persona, sed fide eius commisit,
qui fugam arripuit, talis custos non tene-
tur.
- 12 Tutor, vel curator, qui deposuit pecuniā mino-
ris apud campforem, ad cuius fidem communi-
ter recurrebat, non tenetur pro dictis pecu-
nijs per fugam, & cessationum dicti cam-
psoris.
- 13 Custos carceris an teneatur eadem pœna, si ca-
ptus aufugit.
- 14 Custos eo ipso præsumitur in culpa, & negli-
gentia, quando reperitur captus male custodi-
tus. Ideo custodi incumbit onus probādi, quod
sine culpa, & negligentia aufugit.
- 15 Custos quomodo debet probare diligentiam
custodiae, vt non teneatur, si captus aufu-
giat.
- 16 Custodi parcitur, quando carceratus rumpit
murum in loco abscondito, vel sub terra, nisi per-
misit in carcere ferrum immitti.
- 17 Si carceratus mortuus est in carcere, potestas
tenetur, nisi probet, quod non dolo, nec culpa
mortuus sit.
- 18 Carcerarius potest torqueri eo ipso, quod car-
ceratus aufugit.
- 19 Exhibendo potestas custodem carceris, an libe-
retur.
- 20 Custos carceris quando non est in dolo, puni-
tur pro modo culpæ arbitrio iudicis.
- 21 Custos, qui non custodiuit captum, qui venie-
bat absolendus, vel qui per gratiam debebat
relaxari, non tenetur.
- 22 Captus iniuste, & fugiens, non tenetur.
- 23 Carcerarius non potest liberare carceratum
absq; suo periculo, sine licentia iudicis.
- 24 Si non reperitur quis fecit carcerari vel reco-
mendari captum anteaquam relaxetur, banni-
menta debent fieri.
- 25 Licet quis sit in debite carceratus, nō debet re-
laxari sine licentia iudicis.
- 26 Carcerarius excusatur, si in carcerem permi-
sit lucem ingredi, & fenestram cancellatam
aperuit, ne capti macerarentur.
- 27 Carcerarius non est in culpa, nec in dolo, quan-
do consanguinei carcerati intra lignum perso-
ratum, vel intra panelos, aut intra vnam tabu-
lam ferrum imposuerunt, cum quo carceratus
catenas limaui.
- 28 Carcerarius excusatur, si ipse de nocte dormi-
tet in domo carceris, vel si de die carcerati in-
surrexerunt contra ipsum, & eum ligauerūt,
seu vulnerauerunt.
- 29 Si carcerarius ex consuetudine habet camarā,
vel mansionem in palatio separatam à carce-
re: Vel si de nocte dimissis carceratis bene clau-
sis, & ipsi ruptis catenis, & ianuis euaserūt,
talis carcerarius non tenetur.
- 30 Carcerarius, qui de nocte solitus est accedere
ad domum suam ad dormiendum, hoc faciens,
non censetur in culpa. Et etiam si dormie-
bat in carcere, & somno grauatus carcerati
fugerunt non tenetur, dummodo ante dormi-
tationem diligentiam fecerit. Et idem si mu-
ri, & portæ carceris. Et tectum erat fragiles,
vel

- Vel carcer stabat in aliqua domuncula lineæ, vel stabulo, ex quibus quis poterat faciliter euadere.
- 31 Custos excusatur, si non custodiuit ita bene senem sicut iuuenem, seu eum, qui traditus est ligatus. Et excusatur, si violentia sibi fiat.
- 32 Carcerarius an excusetur, si filius, vel vxor carcerati induat se vestimenta mulieris, & in carcerem intrauerit & induit vestes carcerato, qui exiuit carceris in forma mulieris.
- 33 Quid si carceratus euasit à carceremiraculose.
- 34 Si officialis, qui non habet carcerem recomendauit in carcerem potestatis aliquem delinquentem, qui indecum alijs fugit, an teneatur carcerarius, an custos carceris teneatur, si potestas posuit alium custodem.
- 35 Eximens captum à carcere, vel à manibus familiae, qua pœna puniatur.
- 36 Fugiens à carcere, an habeatur pro factore, & condemnato.
- 37 Captus fugiens cum omnibus captis, vel cum maiore parte, custode ignorante, præsumitur delicti reus, secus si alias fugiat.
- 38 Captus pro inquisitione criminis specialis habeatur pro factore fugiens à carcere. Secus si est captus pro generali inquisitione.
- 39 Fugiens à carcere cum effractione, vel cõspiratione, habeatur pro confesso. Secus si aufugiat sine fractione, quia pro confesso nõ habetur sed pro motu iudicis puniatur.
- 40 Fugiendo à carcere publico aperto, non habeatur pro confesso. Idem si per muros carceris fugiat, sine vlla fractione. Et idem si fractis compedibus, exit per hostium, quod inuenit apertum. Vel si aufugit de palatio, potestatis.
- 41 Carceratus iniuste, licet fugiat, non puniatur.
- 42 Carceratus iniuste, vt euadat, si aliter euadere non potest, licet sibi occidere custodes carceris illicite ipsum custodientes, & non tenetur de homicidio, nec de fracto carcere. Imò talis captus iniuste si non fugit, si potest, capite puniatur.
- 43 Iniuste carcerato licitum est inrametum rum pere.
- 44 Fugiens à carcere animo redeundi, nõ dicitur fractor carceris.
- 45 Mulier fugiens à carcere causa euitandæ libidinis, non puniatur, quia licitum est sibi fugere, & custos carceris puniatur si cognouit mulierem captam.
- 46 Quid si exiuit causa implendi votum.
- 47 Mulier efugiente de carcere mulierum, & eunte ad carcerem virorum, an dicatur frangere carcerem.
- 48 Fugiens à carcere propter nimiam seuitiam iudicis, vel propter eius minas atroces, an habeatur pro fractore.
- 49 Bannitus excusatur, si non comparet, nec mittit procuratorem, si timet vim sibi inferri.
- 50 Fugiens à carcere, & illico vadens ad superiorem, & coram eo se presentans, non dicitur fugere à carcere.
- 51 Contra fugientem ab carcere ad hoc, vt habeatur pro fractore, nõ requiritur aliqua citatio, sed solum habita informatione de fractione, & de fuga, condemnatur.
- 52 Iudex fugiens à syndicato, & faciens fugere delinquentem, vel debitorem, an teneatur.

Carcel. ^b Ad pœnã, omniũ fnoxiorũ. vt glos. in l. nemo carcerẽ. C. de exactori. tribu. lib. 10. ¶ Sed cõtrarium videtur, quia est ad custodiendũ, & non ad puniendũ. l. aut dãnũ. §. solent. ff. de pœnis. & in. l. credibile. C. eod. tit. Et text. in. c. quãuis ad reorũ de pœni. in 6. glos. in. l. i. C. de custo. reo. text. l. 4. tit. 31. part. 7. & melius. l. ii. & Ioan. de Anna. in. ca. à nobis. l. col. de aposta. & ideo puniatur custos carceris, qui prisionariũ ponit in loco, vbi de die nõ põt aliquid videre, vel audire, putã in vasa fouea, nam ex hoc aliquando euenit, quod dictus prisionarius ibidẽ moritur, putã notabiliter Ioan. de Anna. in. d. c. à nobis & in. c. de cetero. in fine de homici. & in. c. qui ad falsariorũ. in princ. de crimi. fal. vbi etiã dicit idẽ Anna. q. episcop⁹, qui dãnato ad perpetuos carceres dat locũ nimis arctum, vel cibos minuit, ex qua quidem minutione minuit illius vitã, non euitat irregularitatẽ. ¶ Pro solutione dic secundũ glos. in. d. l. nemo carcere ponẽdo, q. carcer est omnium pœna dignorũ, id est, qui

est, qui sunt digni illa pœna, non q. carcer detur ad pœnã. Et quoq. dicitur carcer à coercendo; ideo ponere in carcerẽ, est de mero imperio, & coercio propriẽ custodiam carceris designatur; secũdũ Lucã de Pen. ibi col. 2. per text. in cap. de liguribus. 3. q. 5. ¶ Quoq. intelli ^{cel} el qual conuen git, quod est ad custodiã de iure ciuili. Secus de iure canonico; quia secundũ ius canonicũ aliquando est ad pœnã vt in. d. c. quãuis. & secundũ Domi. ibi aliquãdo inducitur pœnitentia, vt quis stet reclusus in certo loco. c. nouimus. de verbo. significati. ¶ Et ratio quare ius canonicum carcerem perpetuum permittit, & ius ciuile non est, quia Deus non vult mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur, & viuat. Ezechi. 18. & c. hic qui. 3. q. 4. & ca. his à quibus. 23. q. 8. & in authent. vt non luxuri. contra nat. in princip. colla. 6. sed iura ciuilia loco huius carceris imponunt pœnã mortis, vt notat glos. 2. in. d. c. quãuis, & ibi per Domini. ¶ Et sic secũdũ ¶ Plat. in. d. l. nemo carcerem. in princ. carcer est duplex. scilicet carcer pœnã, secũdus est custodia, & tertius est pœnitentiã. Et sic põt dici, quod aliud est carceratum tenere, & aliud sub custodia detinere. vt est glos. & ibi Bartolus. in. l. final. C. de curiosis. libro. 12. & Plat. in. l. prima. eius tit. nume. 2. ¶ Et sic quãdo aliquis custoditur ad eius dãnũ, seu vituperiũ, tunc si ille, qui facit eum custodire, habet vnde soluat, ipse debet soluere expensas tali custodi, & sportulas tamen postea recuperat, à custodito in taxatione expensarũ. vt tenet Plat. in. l. fi. C. de eroga. milita. libro. 12. ¶ Sed tu dic, q. licet de iure ciuili carcer inuentus sit ad custodiam principaliter, non ad pœnam, tamẽ etiam ad pœnam postea redactus est vt. glos. in capitul. cum episcopus. de offi. ordina. quod est, quando non expectat aliam pœnam postea imponendam à lege, vel ab homine pro illo delicto. vt in. l. diuus. ff. de iniuri. & in. l. prima. in fine. ff. de aleato. iu. & in. l. fina. §. final. ff. de his qui in fraud. credi & in. l. senatus. ff. de iniuri. & ibi Ange. si autem positus in carcere expectat aliam pœnam imponendam pro eodẽ delicto, tũ carceratio est ad custodiam. vt in. l. i. C. de custo. reo. & ibi Salyce. prout tenet Ioan. de Plat. in. d. l. nemo carcerem. nu. 6. vbi in. nu. 7. tenet, quod etiam. de iure ciuili seruus potest damnari ad perpetuum carcerem. vt in. l. in credibile. & l. seruus. ff. de pœnis. & seruus damnatus ad carcerem, in dubio intelligitur perpetuum. vt in. d. l. seruũ. nec tamen dominus perdit ius, vel dominiũ, licet perdat, si seruus in metalũ damnetur vt in. d. l. aut damnũ. §. fi. sed liber homo ad

perpetuũ carcerẽ nõ debet damnari. vt in. d. l. in credibile. & in. l. mādatis. ff. de pœni. si tamen dānetur licet fieri nõ debeat, sententia tenet ipso iure, sed cõmutabiliter, quia potest principi supplicari de remissione, vel mutatione pœnã. vt in. l. i. §. fina. ff. de quaestio. & l. mortis. §. iste. ff. de pœnis, & hoc tenet gl. in. l. si quis ex hæredato. §. si quis. ff. de in iust. testa. & glos. in. d. l. in credibile. Ex quibus glos. colligit, q. in criminali ¶ tenet sententia ipso iure, in qua iudex ponit maiorem pœnã, quam debuerit, nec dicitur error expressus in sententia, qui aliã reddit sententiam ipso iure nullam. l. prima. §. Item cum contra sacras. ff. quã sententiã sine appella. rescind. prout tenet Plat. vbi supra. ¶ Ad tẽpus autem bene põt liber homo dãnari ad carcerationem ¶ vt in. l. 4. & 5. tit. 12. libro. 8. in ordina. regali. & in alijs legibus illius libri. Et si tempus non est limitatũ, erit decem annorum, putã cum iudex dicit in sententia, Condemnamus ad standum in carcerem ad tempus. vt est casus in. l. sine præfinito. ff. de pœnis. & notatur in dicta. l. in credibile. ¶ Sed alij dicunt secundum Ioann. de Plate. vbi supra. nume. 8. quod etiam de iure ¶ ciuili potest imponi pœna perpetui carceris, quando crimen non exigit pœnam vltimi supplicij, secus quando crimen exigit pœnam vltimi supplicij tunc non potest reus condemnari ad perpetuam carcerem, quia tunc non esse sufficiens delinquentis pœna. cum hæc pœna sit ad peragendam delicti pœnitentiam, & non corporis extinctiua. c. nouimus. de verbor. significatio. & Plate. vbi supra. ¶ Et ista carceratio ¶ debet esse in loco publico, aliã officialis carcerans in alio loco, quam in publico, tenetur crimine priuati carceris sicut teneretur priuatus. tenet Ioan. de Plat. in dicta. l. nemo carcerem. numero. 14. quod non credoverum cum locum carceris sit arbitrarium, vt Pala. Ruuios in repet. rubri. de donatio. §. 9. numer. 13. vbi tenet, quod stante statuto, quod quis debeat poni in carcerem pro delicto, si nobilis venit carcerandus, satisfacit statuto, si detur palatium, vel ciuitas pro carcere. vt Ias. in repetitio. l. admonendi. ff. de iur. iuran. column. 68. numer. 143. & vid. glos. in. l. ager. C. de curiosis. lib. 12. & Corsetus in notabilibus suis, in parte, custodia. & Angel. de malefic. in parte, qui iudex dictum. numero. 14. & est text. & ibi Bartol. in. l. prima. ff. de custodi. reorum. ¶ Et vide Bald. in l. 3. C. de episcop. audien. & in authentic. si quis C. de adulte. vbi tenet, quod potestas potest cõmittere carceratum detineri in quocunque loco suã iurisdictionis, donec mittat familiam pro eo. vt tenet Paris de Pute. in tracta. syndi. in parte. car.

te. carcer carceratus. folio. 70. in fine. ¶ Et quia aliud est mittere in carcerem, aliud est sub custodia retineri. vt gloss. in dict. l. vlti. C. de decurionis libro. 12. & ibi Bartol. & dicitur. sub secura. & fida custodia detineri, qui de eius manibus non aufugit, vt de pace. tenen. in vfi. feudorum. & tenet Cataldin. in tracta. syndicat. in numero. 181. tomo. 14. tracta. vbi quoque dicit, quod ille dicitur sub fida custodia detineri, qui detinetur ligatus, adeo, quod aufugiat, commentariensis excusatur. vt est gloss. in l. prima. §. final. ff. de seru. fugi. in verbo. permittitur. de quo per Innocen. in capitul. nuper de sent. excommu. & ibi qualiter dicatur sub fida custodia detineri, vt infra, num. 15. & item dicitur carceratus ille, cui pro carcere locus est assignatus, ita quod illum locum exire non potest, & ire quo vult, secundum Cataldin. vbi supra. * Adde, quod si potestas iubeat aliquem custodiri a nuntio, seu a militibus, vel ab aliquibus de consuetudine custoditus debet soluere custodibus & non commune: tenet Peregrin. in parte captio. 4. quaestio. in gloss. custodiendus. & idem dicit si aliqua ciuitas misit aliquos milites ad alicuius seruitium pro custodia facienda: quia ad nil tenetur ciuitas, nisi ad id quod soliti erant a ciuitate recipere, sed onus ultra id ille, cui sunt deputati tenetur agnoscere: idem tenet Paris. de Put. in tracta. syndica. in parte carcerarius. nu. 3. fol. 75. & Thoma grammata. consil. 55. numer. 10. * ¶ In tantum carcer est ad custodiam, quod si index, vel custos carceris non bene custodiuit captum, & aufugit, tenetur soluere pro eo. vt in. d. l. ad commentariensem. C. de custo. reorū. & ibi doct. & tex. in l. 12. titulo. 14. libr. secundo. in ordi. Regali. vbi singulariter de materia. & ibi quoque vide quid in criminalibus. & text. in l. 13. tit. 13. eodem. lib. & Montal. in gloss. ordina. in parte, custodes carceris. & Rodericus Suarez singulariter in repetitio. l. secunda. titulo. de los emplazamientos. for. ll. libr. secundo. col. 74. versicul. probatur & eundem Montaluis. in l. 11. titul. 13. for. ll. libro. quarto. in gloss. quæ incipit, de la carcel versiculo. Item si fugit. & Bartol. in tracta. de carceribus. ¶ In tantum tenetur, quod si tales custodes carcerum, propter misericordiam alleuiant aliquando captiuos alienos, si aufugiant, tenentur creditoribus ad interesse. vt tenet Ange. in §. cæterum. Instit. ad l. Aquili. vbi dicit, quod habuit de facto Bononiæ, licet liberatio carceratorum, siue sit pro maleficio, siue non, non semper est pia. tenet Bald. in l. quauis. versic. sed & si ideo. ff. solut. matr. ¶ In tantum hoc procedit, si potestas tenetur, si captus aufugit, licet captus sit traditus custodibus carceris, & talis pote-

stas tenetur si custodes carceris sunt positi a potestate, vel sunt de familia sua, quia malos posuit custodes. Secus autem si a republica erant deputati, vel positi, tunc non tenetur potestas, sed ipsi tantum custodes puniuntur vt in. d. l. ad commē tariensem. & ita tenet Montal. in l. 2. tit. 2. for. ll. lib. 2. in gl. porque no lo entiendo. in fine. vbi dicit, quod ita intelligitur foro nouo de Alcalá. l. 1. 2. tit. 20. l. si los monteros, ordinationis regis Alfonso Segouix. l. 6. & 7. quæ est lex iam allegata. 12. titulo. 14. libr. 2. in ordina. regal. quæ incipit, si los monteros. & idem tenet Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsu. & lega. nu. 2. Et quoque intellige quod tenetur pro debito, pro quo carceratus erat, non pro alijs debitis, quæ carceratus debebat, si pro illis non erat captus, vel detentus, seu recomendatus, prout tenet Bald. in authen. ei qui iurat. C. de bonis authorit. iudi. possidentis. nu. 10. & sequitur Suarez in repet. l. 2. for. ll. titul. de los emplazamientos. in fine. ¶ Tamen si potestas posuerit custodem carceris. vel eum deputauit, non tenetur, si de putauit hominem fidelē pro carceris custodia, & in illo officio approbato, qui postea aufugit cum carceratis, quia non est quid sibi potuit imputari. vt tenet Pala. Ruui. in repeti. c. per vestras. de donatio. §. 7. qui incipit. 7. infertur. nume. 10. fol. 110. per glo. in. ca. ad hæc. de officio Archidi. & ita dicit, quod ita consiluit pro nobili viro Ioanne de Deça, cum iste casus accideret, dum esset corrector in ciuitate Abulensi, qui erat vxoris suæ auūculus vt videri potest in suo consilio, quod consilium ego non habeo nec est traditum impressoribus. sed sufficit auctoritas dicti Pala. Ruui. ¶ Et in simili facit, quod si tutor vnus magni patrimonij, vel alius positus in magna administratione excusatur, si in tali administratione posuit factorem communi æstimatione reputatū idoneū, vel sufficiētē, vt tenet Batto. in l. cū ad quamlibet. C. de conditis in publicis horreis. libr. 10. & ibi Ioan. de Plate. licet cōtrariū tenet ibi Luc. de Penna. dicendo, quod tutor non excusatur, quāuis aliū loco sui ponat, quia intelligitur, quādo non posuit sufficientē. vt Bart. & Plat. ibi. ¶ In cuius fauorem dico, quod facit quod tenet Paris de Puteo. in tracta. syndicat. in parte, licet dicatur. numero. 4. folio. 75. vbi ait, quod si commentariensis commisit carceres alicui, qui tempore custodiæ diligens & sufficiens reputabatur, si postea mutauit mores non tenetur. Per quod limitatur. d. l. 12. ordi. vbi tenet, quod si custos aufugiat cum carcerato, puniatur eadē poena, quod non habeat locum, quādo corrector deputauit hominem fidelē pro carceris custodia quoque in fauorem Pala. Ruui. allego text. in l. si. §. interdum.

interdum. ff. de custo. reo. vbi si vnus ex custodibus carceris aufugiat cum carcerato, alter, qui remanet, est excusatus. & tenet Roma. in singula. 30. ¶ Et Angel. ibi per illū text. in. d. §. interdum dicit. de castellano a socijs prodito, quod excusatur. ¶ Facit quoque quod tenet Paris de Puteo. in tracta. syndica. in parte, pone quod carceratus. folio. 76. vbi carceratus, qui aufugit cū notario potestatis, qui in officijs reputabatur homo fidelis, non tenetur potestas, quia propter eius bonam famam potuit, & debuit potestas præsumere fore bonum, & legalē. arg. dicit esse in. l. non omnis. §. a barbaris. ff. de re milita. c. extudis. de præsumptio. & quia in dubio quilibet præsumitur bonus. l. omnino. C. de in offi. testa. & Feli. in. ca. dudum. eod. titulo. & propterea non videtur esse in culpa, quia quilibet diligens potestas hoc fecisset. per notata in. l. quod nerua. ff. depositi. quia ratio quare tenetur potestas pro suo officiali est, quia non debuit vti opera malorum virorū, quorum operis vtens, cēsetur in culpa. vt tenet Amo de. Iusti. in tracta. syndica. in parte. Item in eo quod dicti socij milites. 3. col. per. d. l. fin. in princip. ff. de custodia reorum. & ideo tenetur ex quasi maleficio. vt in. dic. l. obseruare. §. proficisci. & in. §. pē. Institu. de oblig. ex quasi male. hic autem potestas ab omni culpa videtur excusatus, propter bona opera dicti notarij seu custodis carceris: quia, vt dixit Paris de Puteo. vbi supra. allegando Bald. omnis culpavidetur cessare, quādo aliquid fit ab eo, de quo verisimiliter erat confidendum. arg. l. si patronus. ff. de confirma. tuto. Licet Paulus de Castro. in l. 1. §. dolum malū. ff. de eo per quē factū est. nu. 5. dicat, quod nimia credulitas licet excuset a dolo, non tamen excusat a culpa. ¶ Facit in simili quod tenet Ange. in l. si a bonæ fidei. ff. de rei vendi. vbi si potestas iussit aliquem custodiri, & eum custos non carcerauit, sed fidei eius commisit, quia erat nobilis, vel honestissima persona, & integre opinionis, & probata fidei, qui fugā arripuit, quod talis custos non tenetur quasi maleficio dierit. quod dicit notabil. dignū. Quā. q. dicit, quod occurrat de facto dño Guelfo de Prato. tunc potestate Bononiæ. tamen videt eum stare in magno periculo propter dictam fugam. facit arg. l. in argētū. ff. comoda. & l. si vt certo. & l. custodia, & l. in rebus. eius tit. & l. non solū. ff. de noxali. & tenet Paris de Puteo. in tracta. syndicat. in parte, an potestas. folio. 71. nume. 2. * Et dictum Ange. commendat Troylus Maluicius in tracta. de canonizatione sanctorum. in princ. nu. 14. tomo. 3. tracta. fol. 80. vbi si prætor confidit de tali capto, quia propter eius bonam famam non posuit in carcerem, & is aufugit, quod prætor non tenetur: &

ita fuit practicum Bononiæ, & quidam prætor fuit liberatus: & facit. gl. in l. 1. ff. de ripa muniæ. & Bal. in. c. 2. de iudi. col. 5. & gl. in summa. 3. q. 5. * ¶ Quod dicit Ange. quoque facere pro tutoribus, & curatoribus, qui deposuerunt pecunias minorum apud campforem, ad cuius fidem cōmuniter recurrebatur, vt non teneatur pro dictis pecunijs per fugam, & cessationem dicti campforis, & dicit quod facit optimē. l. pignus. ff. de pignor. actione. & est casus notabilis secundum eum in. l. si res pupillares. ff. de administra. tuto. & tenet Ang. per text. ibi in. l. si a bonæ fidei possessore. ff. de reuendica. pro quibus facit quod notat gl. in. l. Titio fundus. in gloss. magna. in verbo, accreuit. & ibi Barto. ff. de condi. & demonstra. vbi tenet, quod credendum est homini fide digno. & est singula. secundum Ias. in l. prima. ff. de eo per quē factum est. numer. 17. & dicit, quod eam allegat Alberi. & Bald. in lectura antiqua, ibi. Angel. & Roma. & Barto. in l. non solū. §. mortis. col. 16. ff. de noui oper. nuntia. & Panor. in capitul. cū contingat. penul. col. de rescrip. & alios, de quibus per Iaso. vbi supra. ¶ Et quod cultos teneatur, si captus aufugit, intellige, quādo eius dolo, vel culpa aufugit, non ratione suæ promissionis, sed ex dispositione legalij, vt tenet Pau. de Castro. in l. fideiussor. §. in fideiussorē. ff. qui satisfar. cogantur. §. & idem tenet Bar. in l. si quis. ff. de custo. reo. & hoc quia in isto casu lata culpa æquiparatur dolo, quod regulariter non est. vt in. l. 3. ff. ad l. Corne. de sicca. Bartolus. in l. prima. ff. de legi. ¶ Quia hoc operatur susceptum officium, cuius ratione ipse corrector, algazellus, seu custos carceris, videtur se ad diligentiam obligasse & se peritum profiteri. vt ff. si mensor. fall. mod. dix. l. prima. §. hæc actio. & tenet Montal. in dict. glo. ordi. in parte, cultos carceris. Et tenetur quoque, quando dolo, vel pretio corrupti fuerunt. vt Amodæus Iusti. in. d. tracta. syndi. in dict. versic. per carceris. & l. milites. & l. si. ff. de custo. reorum. * Et vid. Greg. Lopez in l. 5. tit. 24. part. 2. in glo. per su culpa, vbi tenet, quod culpa etiā lata quis punitur poena mortis, licet videatur, contrarium de iure, quia quo ad poenam corporalem inferendam, lata culpa non æquiparatur dolo: vt in. l. in lege. ff. ad l. Cor. de Sica. & Bart. in l. 1. ff. de legi. numero. 3. & ibi Paul. de quo per Barto. in l. 1. §. non autem. ff. si quis testam. liber. Ius. fuer. & per Abb. in. ca. 2. de constitu. col. 2. sed hoc procedit hic: & sic punit eadē poena ille custos rōne assertæ peritiæ & officij: in quo casu puniendo eum lata culpa æquiparatur dolo: vt Gregor. Lopez vbi supra. * ¶ Sed si ex negligentia custodis captus aufugit in criminalibus, & sic vbi captus poena

poena mortis, vel aliam corporalem merebatur, tunc custos carceris iaceat vnum annum in carcere. Sed si captus erat ex causa ciuili & sic ex pe curiario debito, si aufugit propter negligentiam custodis, soluat custos debitum, & tribus mensibus iaceat in carcere in catenis, vt cauetur in dic. l. 12. ordina. quæ incipit, *los monteros*. & hoc quia, vt dicit Montal. in dict. gloss. ordin. in dict. parte, custos carceris, negligentia custodis, vel officialis puniendæ est. l. militis. ff. de custo. reo. & in l. carceri. C. de anno. & tribu. libr. 10. l. iudice. Et per dictam. l. regiam corrigitur dictum Amode. Iusti. in dict. tracta. syndica. in dict. parte. versic. caueant. colum. 3. vbi dicit, quod si negligentia custodis aufugit captus, custos debet puniri eadem poena. per dict. l. ad commentariensem. ibi, si reus fuerit aliquo modo elapsus, ipsum custodem volumus eadem poena teneri, quia solùm debet puniri, vt dispositum est per dict. l. regiã. ¶ Et ideo dico, quod si quis est captus pro debito, & debitum debebat probari per confessionem debitoris, & dolo, vel culpa, & negligentia custodis est factum, quod probari non potest talis custodis tenetur ad interesse, quia debitum probari non potest propter dictam relaxationem, & est standum dicto creditoris. vt est tex. in l. final. §. si. ff. de eo per quem factum est. & est optimus text. in materia secundum Ioan. de Anna. in consi. 53. versic. præterea. vbi dicit, quod si nõ fuisset relaxatus, probasset debitum per eius confessionem, nam relaxando debitorem captum, qui fuisset confessus debitum, dicitur actori & creditori subtrahere probationes, & copiam delinquentis, quo casu dicitur ipse custos iudicis auctoritatem deluisse. tex. in capitul. constitutus. el segundo. de testi.

4 bus. ¶ Et eo ipso præsumitur in culpa, ¶ & negligentia, quando reperitur malè custoditum. vt in l. diuus. ff. de offi. præsi. & l. 3. §. final. ff. de officio præse. vigil. secundum Montal. vbi supra. Et ideo dicit dict. Amode. Iusti. vbi supra, quod est speciale, quod ipsi custodi incumbit onus probandi, quod sine culpa, & negligentia sua aufugit, quia officium eius erat custodire diligenter, & ideo debet probare diligentiam, aliàs alleganti culpam, incumbit onus probandi. vt notat Bart. in l. si quis ex argentariis. §. final. ff. de edend. & Alexand. in additione. ad Bar. in l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. locati. ¶ Et vi. Bal. in d. l. si quis ex argentariis. 2. lectu. nu. 5. vbi qui allegat casum debet probare, & qui allegat culpam, agendo vel excipiendo debet probare. ¶ Vnde dicit dictus Amodeus.

15 Iusti. vbi supra quod si carceratus pro qualitate delicti, & conditione personæ detineatur in carcere consueto, & in vinculis, & aufugiat, quod

parcitur custodi, & sic officiali, dum tamen ipse probet causam fugæ sine culpa, & negligentia sua, ad quod dicit, quod est tex. in dicta. l. final. ff. de custod. reo. in versicul. ego sine casu. Et per hoc in contingencia facti consuluit in ciuitate Senarum in fauorem capitanei & militis socij, cui aufugerit carceratus pro crimine assassinatoris, quia tenebatur in loco consueto in compedibus, & ligatus, & nihilominus aufugit, & sic probatum fuit per testes curiæ, & reputatus fuit diligens in custodia, & fuga venit ex casu, & non ex negligentia. Et quoque ita fuit consultum per alios multos doctores, & iudicatum per syndicatores: quia si detinetur ligatus, dicitur sub fide custodia detineri. vt in l. prima §. final. aliàs. l. in publico. in gl. in verbo, permittitur. ff. de seruis fugiti. vbi dicit, quod diligenter custodit, qui ligat, & sic custos excusatur & vi. quod notat Innoc. in c. nuper. de senten. excom. quod dicit Amodeus. esse menti tenendum. & idem tenet Paris de Puteo. in tracta. syndica. in parte, an si plures carcerati. fol. 72. nume. 6. & 7. & 8. vbi latè. & vi. vbi supra nume. 7. & idem tenet Ang. in l. milites. ff. de custod. reorum. dicendo, quod caueant omnes, siue sint custodes carcerum, siue magistratus, siue alij pagani nullum habentes officium, qui in guardiam, & custodiam recipiunt aliquem vt captiuum, quod diligenter eum custodiant, aliàs subiacent poenis. vt ibi. ¶ Tamen si releuari volunt ab omni culpa tam lata quam leui, ipsos captiuos ligent, & ligatos teneant ligamine competenti, & bono. Nam omnis custodiens captum cum ligamine, intelligitur diligenter custodire. per dictam glossa. in d. l. in publicum. & similiter dicit Angel. quod in magna culpa est ille, cui traditur homo ligatus, si eum custodit dissolutum. tex. in l. si vt certo. §. custodiam. ff. commodati. & supra dicta tenet Rodericus Suarez. in titulo. de fideiussore in causa criminali. col. 14. in fine. Et ad de quod non solum dicitur diligenter custodiri, qui detinetur in compedibus, vel catena, & est ligatum, sed etiam, si est in parietibus. vt tenet Paris de Puteo. vbi supra. in principio per l. succurritur. & l. eadem. ff. ex qui caus. maio. & idem tenet Franciscus Luca. in tract. de fisco. 2. par. nu. 35. tomo. 6. tractatum. ¶ Et idem dicunt dicendum esse, quod pariter ¶ custodi, quando carceratus rumpit murum in loco abscondito, vel sub terra, quia tunc non teneretur, secundum Guido. de Suza. per l. semper. §. hoc autem interdicto. versic. alioquin. ff. quo vi. aut clam. de quo vide in l. penulti. ff. ad selennia. & idem tenet Paris. de Puteo. in dict. tracta. vbi supra. vbi vide quid si carcerarius permisit ferrum immitti in carcerem, vel igno-

rauerit

rauerit in ea esse. vbi dicit, quod punitur. ¶ Ideo secundum Amode. vbi supra. potestas aduertat diligenter, cui commisit custodiam, quia nil periculosi sine ei accidere potest, quam fuga delinquentis, seu debitoris, aut mors alicuius carcerati, maxime pro crimine capitali, & graui, quia 17 tenetur, ¶ si non probat, quod nec dolo, nec culpa sua sit mortuus. vt est gloss. singula. in l. cum ita legatur. §. species. ff. delega. 2. & singulariter Hippolytus de Marfilij in sua practica. crimi. §. attingam. numer. 51. & l. 12. titulo. 29. parti. 7. ¶ Vbi gloss. & ibi Bald. in d. §. species, tenet quod si quis probet casum liberatur, fallit in eo qui tenet custodiam ratione officij publici, vel priuati, quod non sufficit ei probare interitum nisi probet casum fortuitum, quia semper in eo præsumitur culpa, nisi probet oppositum, & ita est in custode carceris, & in argentario & caprario portante tibi pelles animalium, quanquam constat de interitu, nisi probet casum mortalitatis, vel alium casum fortuitum, tenet secundum Bald. & Paul. ibi & Hippolytu. vbi supra. & Alberic. in suo dictiona. in parte locatio versic. 3. & Iaso. in l. si pacenda. C. de pact. num. 3. & Anto. Gomez. in tomo. 3. titu. de custodia reorum, num. 11. col. 2. & vi. l. 15. titu. 8. part. 5. & ibi Mont. & Grego. Lopez. vbi quomodo probatur de casu & per Pala. Ru. in rep. c. §. 12. numer. 12. foli. 114. vbi inquit, quod. d. l. partem dicit satis esse probare casum per aliquas coniecturas, vel inditia, seu proprium iuramentum pastoris, nisi dominus contrarium probauerit, & quod per. d. l. part. quoti die iudicamus, tamen Grego. Lopez. ibi dicit, quod non statur iuramento pastoris solummodo, nisi quando damnum esset minimum. ¶ Et in tantum, quod dicit Amodeus Iusti. vbi supra

18 quod eo ipso, quod carceratus aufugiat, ¶ custos potest poni ad torturam. & dicit adhuc esse casus in l. secunda. §. fina. ff. de officio. præse. vigil. & notat gloss. in l. si quis ex argentariis. §. final. ff. de edendo. ¶ Et licet potestas exhibeat ¶ mili-

19 tem, vel aliam personam, & familiarem vilem, quem deputauerat ad custodiam carceris, non liberatur. vt tenet dictus Amodeus. Iusti. vbi supra. per dict. l. ad commentariensem. regulariter autem dicit, quod est contra. vt in l. si cum exhibuissent. ff. de publi. ¶ Tamen custodes, & eorum fideiussores bene possunt representare, vel exhibere debitorem, vel delinquentem, & liberantur, & exhibendo non soluant pro eis. tenet Baldu. in consilio. 40. in primo volumi. in fine. per text. in l. cum pro quo. ff. de in ius vocand. ¶ Adde tamen, quod quando non dolo carcerarius punitur pro modo, culpæ arbitrio iudicis,

prout tenet dictus Amode. per l. final. ff. de custo. reo. quod dicit esse menti tenendum perpetuò. & idem tenet Bald. in consili. 230. in primo volumi. vbi ait, quod quando custos custodiuit eo modo quo solet custodire, excusatur à lata culpa. arg. notè in d. l. si vt certo. §. sed an & hominis. ff. commoda. & l. si negotia. ff. de negotijs gestis. punitur tamen poena arbitraria. per dict. l. fina. ff. de custo. reo. secundum Bald. in d. consil. ¶ Tene quod supradicta non habent locum

21 in capto, ¶ qui per gratiam debet relaxari: quia si custos, vel potestas non custodiuit bene captum, qui veniebat absolendus aut per gratiam debebat extrahi de carceribus, licet aufugiat, custos non tenetur. vt tenet Paulus. de Castr. in l. si pecuniam. §. sed si accepit. numero. 3. ff. de conditio. ob caus. & gloss. in verbo, carcer. & docto. ibi. & idem tenet gloss. in l. solent. ff. de officio profusu. l. & lega. ¶ Et Amodeus Iustinus. vbi supra dicit, quod cautus debet esse iudex, si non est liquidatum crimen, si absoluet fugientem à causa, propter quam eum in carcerauit, vt notat Ange. in l. sub conditione. §. final. ff. de condi. in situ. aliàs est in l. quotiens. §. de hoc iure. vbi dicit, quod quando carceratio est nulla, licet carceratus aufugiat, non tenetur commentariensis, nec eius successor: quia sufficit carcerationem esse nullam, licet non sit declarata ante fugam: & quia (vt ipse dicit) quæstio de facto pendebat ultra non dixit. Illud dictum Angel. sequitur Hippolytus de Marfilij. in sua practica criminal. §. attingam. numer. 46. & 47. & in §. diligenter. numer. 52. & tenet singulariter Paris. de Puteo. in dict. tracta. in parte, an potestas. folio. 71. in principio. & idem tenet Angel. in dict. l. si. pecuniã. §. si seruum. in fine. vbi ait esse argumen. pro potestate, & custode carceris, vt non dicantur rei culpæ, si diligentissimè non custodierunt illum, qui erat in causa absolutionis, quod dicit esse menti tenendum. ¶ Et facit quod tenet Alexand. in l. sed eximendi. §. Item si quis. numero. 4. ff. nec quis eum qui in ius voca. est vi. exi. vbi dicit, ¶ quod si quis detinetur à capitaneo iniuste, & aufugit, non tenetur. quod dicit esse notan. allegando Bartol. ibi. ¶ Et sic, quod carcerarius non potest carceratum liberare sine suo periculo de carceribus absque licentia iudicis. vt in dicta. l. nec quis. & l. milites. §. Sabino. ff. de custo. reorum, vel eius, qui carcerari facit: quia depositum est restituendum deponenti, non alteri. l. bona fides. ff. depositi. & carcerarius est loco depositarius. argu. l. prima. in principio. & l. Lucius. ff. eodem titulo. de poss. & dicam infra in capitul. 35. in gloss. *El mandamiento*. ¶ Et quando non re-

peritur,

24 peritur, ¶ qui eum carcerari, vel recommendari fecit, debent fieri bannimenta, si quis habuerit causam quare non debeat relaxari compareat, &c. & si non reperitur aliquis, qui fecerit illum detineri, est relaxandus. vt voluit Bartol. in l. si quis vxori. §. fugituum. ff. de furtis. & Angel. in l. fin. de exhiben. reis. & Bal. in l. si quis. §. final. ff. de condi. institu. prout tenet dictus Paris de Puteo in dict. suo tracta. in parte, licet dicatur folio. 75. in principio. quia secundum eum de iure prohibetur aliquem diu in carceribus macerari. vt in l. prima. & l. de his. C. de custo. reo. qd non ad pœnam, sed ad custodiam debet carcer esse, vt dictum est in principio istius glossæ. ¶ In tantum est verum, quod dictum est, quod etiã si quis sit indebitè carceratus, non debet relaxari sine licentia iudicis. tenet Anchara. in consilio. 341. & Angel. in tracta. malef. in parte, fama publica. versiculo & aduertat in iudex. allegat Bartol. in dict. l. si quis vxori. §. si fugituum. ff. de furti. pro quibus facit text. in capitul. felicis. §. cum autem. de pœnis. in. 6. & Hippolytus de Marfi. in l. circumcidere. §. seruo. ff. ad. l. Corne li. de sicca. num. 22. & 24. ¶ Quoq; excusatur carcerarius si permisit lucem ingredi in carcerem, ¶ si fenestram cancellatum aperuit, ne capti macerarentur, vt lex iubet, & non potest sibi culpa imputari, si fecit quod debuit, & si malus casus sequatur. s. quod aliquis ferrum porrexit carceratis. arg. in l. vtiq; §. culpa. ff. de rei vendi. & in l. arboribus. §. natis. ff. de vusufruct. & l. quemadmodum. §. si nauis. ff. ad. l. Aquiliam. vbi dicitur, quod culpa non potest imputari ei, qui facit quod debet, & non vltra, etiam si casum perditionis sequatur, maxime vbi non potest cura haberi, nec damnum vel iniuriam detur. vt in l. sed si damna. ff. locati. prout tenet Paris de Put. in d. tracta. in d. parte, an si plures carcerati. fol. 72. numer. 9. & 10. ¶ Vbi quoq; tenet, quod si cõ sanguinei carcerati intra lignum perforatum, vel intra panelos, aut intra vnam tabulam procubili sternendo, vel pro igne faciendo ferrum imposuerunt, quod carcerarius cogitare non poterat cum quo carceratus catenas limauit, certè carcerarius est sine dolo & culpa, licet soleat prouideri ferculum panis & vas plenum vino, & cafeus, & similia, quæ incidi solent, nam si hæc subtilissima diligentia omittatur, erit in leuissima culpa, & quia criminaliter non tenetur carcerarius, per text. in dicta. l. milites. & per. d. Paris. de Put. vbi supra. vbi dicit, quod licet non puniatur criminaliter pro leui culpa, speciale est in custodè carceris. Sed de iure constitutionis regni quando carcerarius tenetur de negligē

tia, debet stari per annum in carcere, & bona eius debent publicari, cui videtur concordare in aliquibus. d. l. regni, si los monteros. tamen putat Paris. de Put. quod teneatur quoad damnū propter hoc resultans creditoribus, vel carcerari facientibus, quia pro leuissima culpa quis tenetur Aquilia ad damnum. & idem tenet. d. l. regia ordina. ¶ Et idem videtur excusari, si ipse de nocte dormiret in domo carceris, vel de die, & insurrexerunt carcerati contra ipsum, & eum ligauerunt, ita quod clamare non potuit. arg. in l. prima. §. final. ff. ad selennia vel si non potuit resistere ipsis, similiter non tenetur, & etiam excusatur, si carcerati ipsum vulnerauerunt, nec clamare, nec resistere potuit, quod quotidie euenit. ¶ Quinimo dicit ipse Paris de Puteo. vbi supra, quod si ex consuetudine ¶ curiæ carcerarij habent cameram, vel mansionem in palatio separatam, à carcere, vel de nocte dimissis carceratis bene clausis accedebant ad proprias domos, & nocte carcerati, ruptis catenis, & ianuis euaserunt, non tenentur carcerarij: quia licet de nocte sit duplicanda custodia carceratorum, vt in l. 1. C. de custo. reo. est verum, nisi aliter curia obseruet, quia si custodiat secundum consuetudinem publicam non delinquit, quando publica cõsuetudine permittitur aliquid. ¶ quod sit fugituius: §. apud Labeonem. ff. de ædilitio edicto. nam custodia est facienda secundum morem & consuetudinem ciuitatis, vel regionis: quia quod est consuetum, tacitè videtur in esse, & quæ sunt in vsu quotidiano, habentur pro expressis. l. final. C. de fideiussor. secundum Bald. in l. error. C. de testamen. & quod notatur in l. si fundus de euitio. & idem dixit Bald. in authen. sed cum testator. C. ad. l. falci. & quia id quod secundum consuetudinem fit, iure videtur fieri, nam id quod est consuetum fieri, est necessarium. l. Saccularij. ff. de extraordin. criminibus. & l. quod si nolit. §. qui assidua. ff. de ædilitio edicto. & officiales debent obseruare locorum consuetudines. l. obseruare. §. penulti. ff. de offi. procon. & lega. & in generali mandato facto carcerario veniunt ea quæ sunt de consuetudine. vt in. d. l. quod si nolit. §. assidua. Bar. in l. prima. §. si fraudator. ff. quæ in fraud. credi. quia ea quæ sunt consueta fieri, vident in esse. d. l. si. ff. de fideiussor. & Bald. in d. l. error. & quia ea quæ sunt de consuetudine, semper insunt, sicut ea quæ sunt iuris. Andre. de Inferni. in titul. quæ fuit prima caus. bene amittent. in principio. & facit text. in l. pignus. ff. de pigno. actione. vbi dicitur, quod non est in culpa, qui fecit quod communiter est consuetum fieri, & facit glo. in. cap. 2. de tempori. ordi. in par-

te, an-

te, antiqui. vbi tenet, quod consuetudo excusat in delictis. & gloss. in. ca. deniq; 4. distinctio. & vide Lucam de Pen. in l. vnica. C. de collatio. dona. libr. 10. in fine vbi per dictum Inno. in. d. c. 2. de tempori. ordi. tenet, quod in maleficijs habet locum consuetudo: sed dicit, quod à pœna temporali excusat, ab eterna verò & culpa non. Et de materia, & intellectu vi. las. in l. singula. ff. si cert. peta. numero. 39. in medio. * Sed Vid. l. 50. titul. 5. par. 1. vbi in distinctè tenet, quod consuetudo in delictis non excusat. vi. Plat. in l. curiales. C. de decurio. libr. 10. & facit quod tenet Cremenlis, in singul. 149. vbi consuetudo etiã in iusta excusat à pœna corporali per. glo. in. 6. venerabilis de consue. vbi ponit de pueris qui ludunt ad lapides in tali die: vt est Papiæ & Mediolani, & in Vandalia, & est in nostra Hispania in villa de Carmona die Sancti Matthæi: quod si in talibus ludis permisis, homicidium, seu damnū sequatur, non tenet aliqua pœna, & tenet Hippolyt. in sua præti. §. vltimus. numer. 9. & in. §. quoniam numero. 97. & 98. & Roma. singul. 19. & idem Hippolyt. in l. 1. ff. ad. l. cor. de sic. num. 96. & Grego. Lopez. in l. 1. titul. 8. par. 7. in. glo. 30 tortizeramente. * ¶ Et ideo si carcerarij erant ¶ soliti facere de nocte accedere ad domum propriam ad dormiendam, hoc faciens non censetur in culpa: quinimo etiam si carcerarius nocte dormiebat in domo carceris ad custodiam carceratorum, & somno grauatus carcerati fugerunt, non tenebitur dummodo ante dormitionem diligenter fecerit, quia elausit, & ligauit. & non fuit in aliqua negligentia præcedenti, per notata. in l. si seruus seruum. §. fornicarius. ff. ad. l. Aquili. & in l. fluminum. §. vitium. vbi plenè per Dy. ff. de damno infecto. ¶ Et idem si inuri, & portæ carceris, & testum erant fragiles, & debiles, vel carcer stabat in aliqua domuncula, vel in stabulo, ex quibus poterant faciliter euadere prout tenet dictus Paris de Put. vbi supra. num. 15. ¶ Et ibi numer. 17. tenet, quod quoque excusatur, ¶ si non custodiuit ita bene senem, sicut iuuenem, seu eum, qui traditus est ligatus, & etiã excusatur à violentia. Nam si venerunt consanguinei, & per vim, & violentiam carceres effregissent (vt sepe visum est) si resistere non potuit secundum Amode. Iulti. vbi supra, per ea quæ habentur in l. sed si damno. ff. locati. & in l. hoc ita §. custodiam. ff. de pericul. & commo. rei vendi. Et ideo dicit text. in l. Item quæritur. §. exercitu. ff. locat. quod custos carceris debet esse valēs & potens, vt resistat violentiæ carceratorum, si opus sit: quare pingitur homo robustus, hastam in manu tenens: aliàs si non resistat violentiæ,

consentire videtur. argu. c. regū. 22. q. 5. Archid. in. cap. generali. in. 4. columna. de ele. in. 6. item debet vigilare, & non dormire, sicut pastor super oues, vt in. c. oportet. 81. distin. & iuxta illud Psal. 121. Ecce non dormitabit, nec dormiet, qui custodit Israel. Quare stat in introitu, seu vestibulo carceris, de quo vestibulo loquitur text. in d. l. 1. C. de custodi. reorum. vbi dicit text. quod in nocte debet geminari custodia, prout etiam dicit Azo. in. d. rubri. Et debet esse discretus, industrius, & fidelis. vt in Cle. 1. §. sanè. & §. porro. de hæreticis. Et in secreto cum personis loqui non debet. vt in. d. §. porro. & c. vbi periculū. §. nulli. cum ibi notatis de electio. libro. 6. & tenet Cuillier. Robil. in tractat. de iusti. & iniusti. in. 3. lib. c. 8. tomo. 17. tracta. fo. 106. num. 3. & 4. ¶ Et an excusetur ¶ carcerarius, si filius, vel vxor carcerati indutus, vel induta veste muliebri, intraverit carceres, in quibus erat maritus, aut pater iuste carceratus, vt daret alimenta, & induit vestes mulieris carcerato, qui exiuit carceres in forma mulieris, & decepit carcerarium, aut sit excusatus, vid. Paridem de Put. vbi supra. allegando Florian. in l. liber homo. ff. ad. l. Aquili. tamè pro carcerario vt excusetur dicit quod iudicio suo est text. in l. milites. ff. de custo. reorum. in verbo, per vicium, aut desidiam. & in versicul. si verò fortuito id ad miserint, & pro muliere quæ non teneatur aliqua pœna tenet Monta. in l. 11. titul. 1. de los castamientos. for. ll. libro. 3. in gloss. marido. in fine. & vide doctorem de Pala. Rubi. vbi plura exempla ponit circa hoc in repet. rubricæ de dona. §. 32. num. 8. & melius in. §. 50. columna. 6. num. 24. folio. 30. vbi inter alia ponit illud notabile, & præclarum facinus infantis dominicæ Santhæ, quæ conuenit Ferdinandum Gundisaluum virum suum in libertatem redegit, qui carceratus, & captus erat sub imperio regis Legionensis nam cum illa carcerem intraret accepit vestes mariti, se quæ ipsam induit, suasq; marito, dedit illisq; seipsum ornauit, ac in habitu muliebri (ipsaq; ibi manente) à carcere exiuit, nullatenus custodes eum cognoscentes: quod factū merito rex Legionensis laudauit, & approbauit ita vt liberam eam dimitteret. * Et licet doctor Anto. Gomez. in. 3. tomo. titul. de custodiareorum, dicat quod talis vxor excusatur à pœna ordinaria: & ita quod in aliquo non debet puniri per supra dicta. * ¶ Cui non obstat illud deuter. cap. 25. vbi dicit, quod si habuerint inter se iurgium viri duo, & vnus contra alterum rixari cœperit, volensq; vxor alterius eruere virum suum de manu fortioris, miseritq; manum, &

apprehenderit verenda eius, abscindes manu, illius nec flecteris super eam vlla misericordia. per quod videtur, quod vxor non potest iuare maritum. Quia ibi eripuit maritum cum damno & committendo delictum abscindendo virilia, quod non licet, vt ibi, hic vero fuit cum dolo, qui dicitur bonus arg. gloss. in capit. dudum. de conuersi. coniuga. & capi. veni. eod. titulo. & Abb. & ibi additio. in ca. præterea. de offi. delegat. nume. 5. & in c. in nostra. de sepultu. Et ibi ponit Paris de Put. quid si carcerati miraculo se euaserint à carcere, vt pluries visum est. Et dicit quod carcerarius non tenetur: quia quæ spiritu Dei aguntur, non sunt sub lege ciuili. Sed quid si vnus officialis non habens carceres, & recommendauit in carcerem potestatis aliquem delinquentem, qui deinde aufugit cum alijs carceratis, an carcerarius teneatur? Vi. Pari. de Put. in d. tracta. in parte an potestas qui aliquem. folio. 71. numer. 9. vbi tenet, quod non. per text. in argu. in l. inuitus. C. de procura. & Cyn. & Bal. ibi. & per alia iura vt ibi per eum. sed in fine dicit distinguendum. Aut iste carcerarius pro custodia recepit aliquod pretium, aut non. Si recepit, si fuit in dolo, vel culpa, tenetur. Sed si non fuit in dolo, nec in culpa tenetur, vt ibi per eum. Sed quid si potestas. i. corrector posuit vnum in carribus, & non confidens de custode posuit alium custodem nihilominus captus fugit ante neatur custos carceris dic quod si a principio posuit custodem, & iste captum recepit licet postea ponat alium si fugit tenetur: quia postquam recepit non videtur à custodia liberatus tenet Paulus de Castro. in l. si vt certo. §. si de me. ff. comoda. numero. 3. & Baldu. in l. ex diui. C. locati Bartol. in l. prima. §. quemadmodum. ff. de liber. agnot. Angel. in l. qui Romæ. §. calimacus. ff. de verbo obliga. Qua autem poena puniatur si ille, qui eximit captum à carceribus, & eum liberauit, vel à manibus familiarum. Vide latissimè quæ posui. supra, in c. in gl. sit fauor, de iurisdictio. versi. sed prædicta procedunt numero. 13. Fugiens verò à carcere dum est carceratus pro delicto, habetur pro factore & maleficij, de quo accusatur, seu pro condemnato. vt in l. 33. titul. 19. lib. 8. in ordi. regali. & ibi Montal. in reposito. sue gloss. in verbo, in carceratus, intelligit hoc, si fugiat à publico carcere, quia tunc habetur pro condemnato, etiam si alias non deliquisset concordat tex. in l. in eos. ff. de custo. reo. & ibi Bart. secus si fugeret à carcere priuato, quia tunc non punitur, imò taliter in carceranti de facili est resistendum. vt notatur. in ca. significasti de homici. Quoq; d. l. ordinamenti dicit

37 Montal. q. habet locum, & quando captus delibetate cum omnibus captis, vel cum maiori parte, custode ignorante, fugit, quia tunc præsumitur delicti reus. Si autem alias fugiat, non iudicatur vt conuictus, sed postea captus strictioribus vinculis mancipatur. vt est tex. in l. 13. tit. 29. partit. 7. Quoq; intelligo dictam. l. quando detinetur & pro inquisitione criminis. specialis. Secus si pro generali inquisitione, quia tunc non habetur pro confesso: quia ficta confessio sicut vera debet cadere super certo; & ideo debet crimine certum probari. vt in l. 1. C. vt omnes iudi. tam ciuil. quam crimi. vt tenet Bald. in expresso. in consilio. 230. in. 1. volu. in princip. quia si detinetur pro inquisitione specialis criminis secundum Bald. vbi supra. si affugit cum effractione, & vel conspiratione loquitur. d. l. in eos. & sic q. habeatur pro confesso, & factore. Aut fugit aliter, & sic sine fractione, tunc non habetur pro confesso, punitur tamen pro motu iudicis. vt dicit notari Guillerm. de Cuneo in l. succurritur. ff. ex quibus caus. maior. quod sequitur Hippolyt. de Marsil. in sua practica crimina. §. attingam. nume. 45. & Felin. in c. nullus. de præscriptioni. & Bertachi. in suo reperto. in verbo, carceratus. versic. 53. Et extendit hoc, etiam si non omnino fregit carcerem, sed etiam si conspirauit frangere. vt tenet Angelu. in dicta. l. in eos. ff. de custodia reorum. dicendo, q. illa lex facit contra effractiones carcerum, e contra conspirantes vt frangant: quia licet non dum sit perfectum flagitium, nã puniuntur velut confessi de crimine, & casus est ibi iuncta. gl. fi. Et ita debet intelligi. d. l. ordinamenti, quæ incipit, *Todo hombre*. quod ad hoc vt habeatur pro confesso, requiritur q. fugiat à carcere. cum fractione. & hoc dicit ipsamet lex, in quantum dicit, *que fuyere de la cadena*. & non dicit, *si fuyere de la carcel*, quod nota. & hoc reperio tenere Ioann. de Anna. in c. à nobis. de apostata. r. colum. allegando Ioann. Andre. dicens, quod si incarceratus fregit carcerem, & fugit, de iure ciuili est poena capitalis, etiam si sit innocens. Sed si non fregit carceres, sed per incurias, & negligentiam custodia arripuit fugam, tunc mitius punitur. de quo in l. prima. & 2. ff. de effractione. & idem tenet Guido. Papa. singula. 206. reassumendo qua poena puniatur, qui exit de carcere. Quod aut exiuit frangendo aut non frangendo. Si non frangendo, punitur iudicis arbitrio. ff. de effractione. d. l. prima. circa principium versiculo. si per negligentiam. Aut exiuit frangendo carcerem, & tunc aut verè commisit delictum, propter quod captus erat & debet capite puniri licet fortè non esset capitale. vt in d. l. prima. in principio. & ff. de pœ-

de pœnis. l. si quis aliquid. §. miles. & l. milites. §. eis. ff. de re milita. Si autem non commisit delictum. de quo accusabatur, habetur pro confesso, & sic intelligitur gloss. fi. in l. eos. ff. de custo. reo. vt tenent doctores in d. l. prima. ff. de effractione. Sed in quantum dicit, si exiuit frangendo, vide eundem Guido. singula. 336. dicentem, quod in carcerati frangentes carceres vltimo supplicio puniuntur. d. l. prima. ff. de effractione. Sed intelliget hoc verum dictus Guid. Pap. si propter tale crimen, propter quod erat carceratus, debebat vltimo supplicio puniri, alias non, vt per doctores in d. l. milites. §. eius fugam. ff. de re milit. Et ex hoc probatur, quod si ille, qui est in carceratus in carcere publico, licet sua autoritate non debet exire, si exit, & aufugit inueniendo ostium apertum, non habetur pro confesso ac si frangeret carcerem, vt tenet Bald. sequendo Guiller. in d. l. succurritur. in lectura, & in additione. Vbi quoq; tenet, quod si per muros carceris fugiat sine vlla fractione, dicitur violator carceris. vt in l. final. ff. de rerum diuisi. & idem dicit, si fractis compedibus exiit tamen per ostium, quod inuenit apertum. & sequitur Felin. in d. c. nullus, de præsumpt. & Hippolyt. de Marsil. in repetitione. rubrica. de probatio. nume. 262. & in sua practica. crimi. §. diligenter. numer. 46. Et idem dicit, quod idem est, ac si aufugisset de palatio potestatis. quod sequitur Ludouic. Roman. in l. an monendi. ff. de iur. iuran. colum. 21. Et quod habeatur pro confesso fugiens à palatio officialis in quo detinebatur tenet expresse Thom. Gram. consil. 57. num. 4. & quod tradit Io. And. in additio ad Specul. in tit. de præsumptio. §. species. versi. violenta. num. 3. in additio. quæ incipit lex vnica quasi in medio: vbi inquit quod etiam arrestatus in ciuitate aut in palatio pro crimine habetur pro confesso si fugit vel recedit. Et idem est in fugiente de carcere aperto. vt Angel. in l. verum. la segunda. ff. de furti. & in l. prima. ff. de effractione. Cataldi. tamen in suo tracta. syndica. quæstio. 193. tenet contrarium, dicendo, quod de carcere publico etiam si ostium reperiatur apertum, non debet quis exire. Secus de priuato. vt Bal. in d. l. succurritur. Sed dic, q. non est contra: quia licet non debeat exire, tamen si exit, non habetur pro confesso, sed punitur alia poena arbitraria, vt supra dictum est per Bald. in d. suo consilio, quia secundum eum ibi in principio. Et facit quod tenet Bal. in c. sicut. de cohabita. cleri. & mulie. num. 8. vbi ait, quod si aliquis est carceratus pro debito, & soluit, si inuenit ostium carceris apertum, potest propria autoritate exire de carceribus, licet melius fa-

ciat autoritate iudicis. Regulariter si quis fugit à carcere, talis fuga reddit eum suspectum, sed non conuictum. vt in authent. de exhiben. rei. §. si vero. colla. 5. & notatur per Cy. in l. vnica. C. de rapt. virg. & dicit Ant. Fran. in addi. ad Abb. in c. fi. de fo. compe. in additione, quæ est in. 9. col. nu. 19. in parte. fuga. in fine. q. fugiens à carcere quem inuenit apertum, non facit iudicium contra se. vt Bald. in l. 1. C. de elici. actio. Et vi. Petrus Santander in suo tracta. de seguratio. & sponsonibus in. 3. parte nu. 70. vbi singulariter dicit, q. si vir nobilis bonæ conditionis & famæ detentus in carceribus si aufugit non est verisimile ex fuga delictum commisisse, & inquit quod facit quod tenet Ange. in l. bonæ fidei. ff. de rei vendi. Item. d. l. regia. & similes non habent locum, quando quis est iniuste in carceratus: quia si quis iniuste detinetur à capitaneo, licet fugiat, non tenetur aliqua poena. l. tenet Alexand. in sed eximendi. §. item si quis. ff. ne quis eum qui in ius voc. vi. eximat. nu. 4. & tenet Ti. raquel. in tract. de vtro. retra. in præfatione. nu. 68. in fi. cum seq. vbi singul. per gl. in Clem. pastoralis. in verbo per violentia. & ibi doct. de re iudi. Bart. in l. relegatur. in prin. ff. de pœnis. & in l. vix eius. C. de probationi. In tantum aliqua poena non tenetur, quia si iniuste, & illicite captus aliter euadere non potest, licet si sibi occidere custodes carceris illicite ipsum custodientem, vt euadat, non tenetur de homicidio, nec de fracto carcere. tenet singul. Par. de Put. in d. tracta. syndica. in parte, si iudex processit. fol. 68. nu. 4. allegat ad hoc tex. in l. nihil. ff. de capt. & postlimi. reuerf. & in l. capitalium. §. ad bestias. ff. de pœnis. g. in c. ius gētū. r. distin. & gl. in l. 1. ff. de his qui ante senten. mort. sibi conciuerūt vbi dicitur, quod licet quomodo liber redimere suum sanguinem. & tenet singul. Luc. de Pe. in l. prohibitum. C. de iure fisci. libr. 10. col. 2. in fine. vbi plus dicit, q. imò capite punitur, qui captus iniuste non fugit cum potest. per l. non omnes. §. qui. ff. de re milit. & tenet singul. Hippol. de Marsil. vbi supra. nu. 42. l. in. §. attingam. allegando Parid. de Put. ad quod allegat text. in d. l. non omnes. §. qui captus. vbi text. & glo. notabil. & ibi vide quando dicatur quis iuste vel iniuste carceratus & Hippol. vbi supra. inter alia allegat gl. in Cle. 2. in verb. violatam. de re iudi. quæ dicit, q. licitum est iniuste carceratorum pere iuramentum quod facit de redeundo ad carceres. & Abb. in c. inter alia. de immunita. ecclesi. in fine. & Alexan. in l. regali. ff. de pœnis.

44 Quoq; dicta. l. regia non habet locum & in ex eunte de carcere animo redeundi, & citò rediēs,

quia non videtur, nec dicitur fractor carceris. vt Bald. in l. prima. C. de seruis fugiti. §. colum. numero. 15. & Alexand. in additio. ad Bart. in l. prima. §. expilatores. ff. de effracto. & docto. in authentic. si captiui. C. de episcopis & cleri. & idē Bald. in l. prima. 3. column. C. de ædiliti. actio. & Hippoly. de Marfi. in rubrica. ff. de fideiussor. numero. 373. * Et Pergrin. in parte captio. quæstio. 5. in gloss. fugerit loquendo in arresto. vi. Paul. Grillan. in tracta. de relaxa. carce. fol. 124. numero. 13. & facit tex. in l. si quis ita legatur. ff. de conditio. & demonstra. & ibi Paul. & Soci. §. notabil. vbi ille qui recessit si in continenti reuertitur quocunq; animo recesserit cęsetur semper fuisse in loco & idem tenet floria. in l. pōponius. §. idem pomponius col. 1. ff. famil. hercis. & inquit quod debet expectari tantum tēpus quod potest reuerti: quod credo esse arbitrium, & vid. Paul. Grillan. in tracta. de heresis & sorti leg. tit. de fuga in carceri. num. 13. & Thom. Gram. consi. 57. num. 1. * Item fallit. d. l. regia in mulie

47 re f. fugiente à carcere causa euitandę libidinis, quia tunc licitum est fugere tenet Bartolu. in l. prima. C. de assessor. & Bald. in dict. l. prima. C. de ædiliti. actio. & sequitur Anto. Franciscus, in additio. ad Abb. in capitu. final. de foro compe. in additio. quæ est in dict. numer. 19. in parte, fuga. sed Bartol. hoc vbi supra. non dicit, nec in l. consiliarijs. Sed Bald. vbi supra sit colum. 3. numero. 11. * Imo punit custos carceris si mulierem sic captam carnaliter cognoscat: quia suspenditur vt tenet Ioann. Faber. in §. item lex Iulia. In sti. de public. iudi. & Peregrin. in parte. captio. q. 2. in glo. custodienda, & sequitur Gnid. Papa. singul. 689. §. commentariensis. idem in decisio. ne. 448. & etiā punitur licet sit meretrix. si est incarcerata, tenet Castell. in l. 62. Tauri. in gl. si. quasi in fin. & vi. late. per Parid. de Put. in tracta. syndicus in verb. adulterium officialis. foli. 43. & vi. Paul. Grillan. in tracta. de poenis omni far.

46 coitus foli. 92. * Vbi quoq; dicit, f. quod si custos carceris dimisit eam exire causa voti implē di ad aliquam ecclesiam nō dicitur fugisse, quia reuertendi propositum semper retinuit. Tamē hoc, custos non debet facere, quia eius officium est tenere inclusos, nisi hoc faciat ex consuetudine, publica, quia tunc non est delictum, nec delicti qualitas, quam publica consuetudo permittit secundum Baldum. ibi in dicta. l. prima. & per iura supradicta. Quod dicit etiam quod facit ad monachos, vtrum ex fuga fiant apostate an non. & facit. l. bouem. §. primo. & §. qui per suasu. ff. de ædiliti. actio. Et ibi Bald. in dicta. l. prima. C. de ædiliti. actio. nume. 9. ponit de fugiē

47 te f. à carcere mulierum, & eunte ad carcerem virorum, an dicatur frangere carcerem. Et dicit, quod quando sunt duo carceres scilicet, masculorum, & foeminarum sub vna custodia & clauis, dicitur exire de carcere qui sunt distincti: & habitationes per domos, licet sub vna clauis, inducunt diuersitatem domorum. secus si essent in distincta solum per cellulas, & cameras, quod nota. Item fallit dict. l. ordinamenti in fugien-

48 te à carcere propter nimiam f. sauitiam iudicis, vel propter eius minas atroces, quia tunc non habet præsumptionem criminis contra se vt habetur in l. in lege cornelia. ff. ad selenia. & tenet Pari. de Put. in dict. tracta. in parte, subijcio subtilem folio. 120. numer. 8. Ad quod facit, quod tenet Angel. in sua disputatione, incipiente, Bonomientis à sua ciuitate bannitus. 4. quæstion.

49 vbi ait, quod excusatur f. bannitus si non comparet, nec mittit procuratorem, si timet vim inferre, nec dum sibi, sed etiam causa. quod sequitur additionat. Abb. in capit. quæ in ecclesia. de constitu. in additione, quæ est in numero. 17. in parte, si culpa sua eget. in fine. & tenet Palatio Rubi. in repeti. rubricæ de dona. §. 78. nume. 30. vbi singulariter. & tenet Paris de Put. in dict. tracta. in parte, an iudex vel officialis. folio. 124. numero. 3. quod facit pro delinquentibus absentibus. Item fallit dict. l. ordinamenti, quando fu-

50 giens à carcere illico vadit f. ad superiorem, & coram eo se præsentat, quia tunc non dicitur fugere, nec frangere, carcerem. vt tenet Paris de Put. vbi supra. numero. 4. & 5. & facit text. in l. qui ad statuas. C. de his. qui ad statu. confugiunt & vi. Specula. tit. de competen. iudic. additione. §. effectus. in principio. * Et Paul. Grillan. in suo tracta. de hæreti. & fortile. in tit. de fuga carcerati. nume. 20. & inquit esse text. in l. Sed si per prætorem. §. si. ff. ex quibus caus. maio. & quando dicatur cito, vel illico ad superiorem ire & coram eo se præsentare dic q. debet expectare tantum tempus quanto potuerit attenda distantia itineris & expēsis quas habet ad hoc. vt si est diues vel pauper argu. l. fere. ff. de reg. iur. & in l. quemadmodum. ff. de acquir. posse. tenet Floriā. in l. pōponius. §. idem pomponius. ff. famil. hercis. num. 2. sed ego teneo quod hoc relinquitur arbitrio iudicis consideratis causis supra dictis & alijs quę euēnire possunt. * Vnum tamen nota in materia frangentis carcerem, quod

51 non requiritur aliqua f. citatio contra eum, sed solum habita informatione de fuga, & defractione, condemnatur absq; eo quod citetur. vt tenet singulariter Monta. in l. 4. tit. 3. for. ll. lib.

2. in glossa. quæ incipit, si alguno fallare. quem vide. De materia autem iudicis fugientis f. à syndicato, & de faciente fugere debitorem, vel delinquentem, vide, quæ dixi supra in cap. primo. in glossa nō recibira dadiuas. versicul. vtile est scire.

S V M M A R I V M.

- 1 Custodia carceratorum debet esse magis duplex de nocte, quam de die.
- 2 Modus custodiendi.
- 3 Causæ carceratorum debent celeriter terminari. Et etiam die feriata possunt agitari.
- 4 Captis debent necessaria ministrari sine vlla diminutione. Et si ipsi non habent, an ex publico, vel aliunde alimentari debeant. Iudex debet providere, ne quid eis deficiat.
- 5 An capti ex civili debito debeant aliā creditoribus suis, & quanto tempore.
- 6 Captus pro debito si nō habet unde soluat nec fideiussorem potest dare, debet cessionem bonorum facere, & creditori debet tradi cū annulo ferreo.
- 7 An maritus à creditoribus in carceratus faciendo bonorum cessionem præferatur vxor creditoribus eius pro sua dote. Et an vxori sit maritus tradendus cum dicto annulo ferreo.
- 8 Contractus factus per incarceratum, an valeat.

c Qual conuenga. e Ad captos custodien- dos, vt dictum est in gl. supra proxima. in principio. vt sub fida custodia detineantur & custodia, f. de nocte debet esse magis duplex. i. post ortum solis vsq; ad occasum, & sic, q. omnes carcerati debent de nocte stare intus carcerem, nō extra. vt tex. & ibi. gloss. & Bartol. Bal. & Salyc. in l. prima. C. de custo. reo. vbi. vide de modo custodie. & tex. in l. 6. tit. 29. parti. 7. Et Ange. & Salyc. in d. l. prima. dicunt, quod est notandum. & ita faciant habentes ordinariē custodiam in castris, & fortalicij, & dixi in gl. supra proximo. numero. 30. Et vtrum ei, qui custoditur, maneat f. ferreæ sunt imponende. Et de officio custodum circa personas custodiendas, & de eorum

poena. si asperē. tractant carceratos, vi. l. 9. tit. 14. libro. 2. in ordina. regali. Et adde, quod causæ carceratorum debent celeriter terminari. vt in. d. l. 1. nec dum in principio, sed in & progressu, & cognitione. quod intelligit Salyc. ibi, quando partes sunt

uenga^c, y prisio-^c presentes quia tunc cognitio debet accelerari, vt in l. final. eius tit. In tantum debent celeriter tractari, quod etiam die feriata agi potest, vt tenet Specula. in tit. de ferijs. §. 2. circa principium. versicul. post autem. & hoc quando carcerati sunt miserabiles personæ. vt ibi. Et non solum suæ causæ debent celeriter terminari, verum etiam sibi debent f. ministrari necessaria. vt in Clemen. prima. §. sanē. in fine. de hæreticis. Et iudices singulis dieb⁹ dominicis habere debent notitiam carceratorum & intelligere. si habent victum, & taliter providere, ne quid eis deficiat sub pœna librarum. 20. vt est text. in l. iudices. C. de episcopa. audiē. & tenet Franciscus Lucano in tracta. de fisco. in 2. parte. numer. 48. tomo. 6. tracta. folio. 10. Et custos carceris debet sine vlla diminutione provisionem carceratorum. quam recipi ex ordinatione communi, vel ex eleemosynis, & illud, qd à parentibus, & amicis, vel alijs personis fidelibus offertur ministrare: quæ omnia, & singula iurare debet commentariensis, seu custos carceris ante officij adeptionem, prout tenet text. in d. Clemen. 1. §. porro. diuidere tantum, & partire debet escas, & panes, quæ eis mittuntur, & diligenter visitare, ne illis transmittant limas, seu alia ferramenta ad frangendos carceres, vel vincula. prout dicit Cardi. in d. §. porro. quia quandoq; in panibus, pullis, vel alijs escis absconduntur ferramenta. prout Cardi. ibi. in 7. nota. Et si prisonarius non habet ex publico, seu aliunde provisionem vitæ, debet ei custos providere postea refarcire tenebitur. prout dicit text. in l. final. C. de eroga. mili. anno. libr. 12. & facit. l. iudices. C. de episcopa. audi. Dicit tamen Lucas de Penna. in dict. l. final. column. penulti. quod in regno debet captiu⁹ expensis custodis custodiri & ipse de suo satisfacere debet, si habuerit unde. alias expensis curiæ custodiendus est per capitul. vt præteritæ. & ibi Inno. de electi. * De quo per Parid. de Put. in tracta. syndica. verb. an carcerarius teneatur alimentare. vbi carceratus debet sibi administrare expensas, & si non habet facultates & causa est civilis debet habere sumptus per carcerari facientem per gloss. in d. l. si de eroga. milit. anon. * Quod singulariter & notabiliter limitatur in criminosis. In capti-

uis verò ꝑ propter ciuile debitum, si non habuerint unde se alant, debent ali expensis creditoris aliàs debet iudex eos relaxare. & ad hoc est glos. singula. in dict. l. final. in verbo, agnoscere. de e-roga. milita. anno. libr. 12. quam glo. pro singula ad hoc allegant Angel. in. §. final. Institutio. de actio. in final. verbis & ibi Iason. & Bartolus. in l. sanctum. ff. de rediui. & Felin. in capitu. primo colum. 6. versicul. modo iunge. delibeli obla. & tenet Guill. Robille in tractatu de iusti. & iniusti. 3. libro. capit. 8. num. 4. & 5. tomo. 17. tracta. & singulariter Hippolyt de Marfi. in. sua practi. cri. §. attingam. numer. 74. ¶ Sed quanto tempore debitor iste debet alimentari à creditore. Aliqui dicunt, quòd infra sex menses. per textu. in pragmati. 80. in libro pragmati. vbi ait, quod si aliquis est captus pro debito. & non soluit. infra sex menses catenæ debet renunciare, vt ibi cauetur. sed certè ipsamet pragma. hoc nõ dicit. nec probat. ¶ Et in hoc casu dic, quòd captus debet alimentari per creditorem. 9. dies & nõ plus si non vult. ¶ Et si captus habet unde se alat vltra potest se alere: & si in isto termino nõ potest soluere, nec fideiussores dare creditori, debet ei tradi faciendõ cessionem bonorum. vt singulariter disponitur in. l. 5. & in. l. 6. titulo. 12. libro. 5. ordi. & in pragmati. 78. & 79. in libro pragmati. vbi ponitur ordo cessionis. & per totum titulũ. 15. par. 5. & C. qui boni cede poss. & l. 2. titulo. 8. libr. 3. for. & ibi per Monta. quæ est singula. ¶ Et tunc talis debitor debet tradi creditori, cum anulo ferreo ex quantitate, & retunditate digiti continuo, & disco operto palam super collum thoracis absq; vllõ velamine sub pœna illius legis, & pragmatice, vbi. & in dictis legibus ponitur cessionis forma. ¶ Et licet dicta cessio bonorum fiat in ciuilibus, & nõ in criminalibus, quia si quis non habet in bonis, in corpore luere debet. tex. in capitulo finem litibus. de dolo & contuma. in fine. & in. l. cum sit iniustũ. C. de sepul. viola. latissimè per Ias. in. §. pœnales. Institu. de actio. colum. 7. cum sequentibus. numero. 43. & gl. in. §. ex maleficijs. eod. tit. per. Abb. & ibi eius additio. in. c. olim vobis de reiti. spolia. nume. 2. Et melius per Ias. in. §. fi. Institu. de actio. nume. 13. vers. quarto. ¶ Quod iam hodie non habet locum, quia etiam in criminalibus & quando debitum descendit ex crimine. habet locum dicta cessio bonorum secundum formam dictarum. 11. & pragmaticarum. vt tenet singulariter pragmatica facta per nostrum Carolum Vallisfol. anno. 1538. sed eam intelligo, quando tale debitum applicatur parti, secus si pœna pecuniaria applicetur filco, quia tunc non habet locum dicta ces-

sio bonorum sed punitur in defectum in corpore per iura supra allegata, quæ remanent in correcta. Et facit q̄ tenent Ioann. And. & Abba. & Ioan. de Imol. in. c. Oduardus de solut. vbi dicunt q̄ quando agitur pro puro interesse, cessio adimititur, siue conueniatur ex contractu, vel ex maleficio. * Et ante. d. pragmat. leges regias quæ hoc volebant, vt in. l. 13. & 14. titulo. 2. lib. 7. foro iuzgo: vbi totum nouenum & si fur non erat solvendum detur pro seruo aduersario, & tenet Peregrius in parte furtum. q. 6. in. glo. mutilabitur quasi in fin. sed cõtra istum meum intellectum est. l. 105. stili vbi quis pro calonia regis traditur regi ad seruiendum anteaquam tradatur accusator sed credo quòd mea opinio sit vera per. d. pragmatic. ibi in suis proprijs personis ad veram executionem & vi. quæ dixi supra. in. c. 1. in. gl. siel. num. 31. ¶ Sed quid de debitore fiscali an talis possit bonis cedere licet quidam dicant quòd per. l. quotiens & l. nemo. C. de exacto. tribu. libro. 10. in contrarium facit. l. 2. & 3. c. qui bonis ceder. sed in hoc vi. disti. Henrriq. in. c. odoard. de solutio. num. 1. in fin. quòd autem debitor publicus non est contumax sed in quantum potest deuotus suo creditori existit in isto casu cedere potest aut est contumax & ingratus & tunc propter contumaciam capietur & in aperta & libera custodia detinebitur nec huius modi detentionem per cessionis beneficium poterit euitare vt in. d. l. quotiens. quod est verum quando est soluendo: si autem non est soluendo admittitur cessio vt in. l. si pater tuus. c. qui bonis ceder. poss. ¶ Et quia in materia ista cessionis bonorũ accidit pluries quæstio optima, & occurrit sepe in iudicijs, volo aliquid super eam dicere, quæ talis est, An maritus, ꝑ qui incarceratus est ad instantiam alterius creditoris, cui est tradendus ex dispositione dictæ pragmatice ad seruiendũ cum dicto annulo ferreo, si vxor eius sit anterior in hypothecis expressis secundum communem intellectum. l. assiduis. C. qui potio. in pig. hab. vel inter creditores habentes tacitas, an mulieri sit tradendus primo quàm alteri ex creditoribus cum dicto annulo ferreo. Et pro parte negatiua facit tex. in. l. alia. §. eleganter. ff. solut. matrimo. hoc modo inductus. Nam si maritus habet beneficium ne conueniatur vltra quam facere potest vt in. l. maritum. ff. eod. tit. & tale beneficium non potest renunciari tacitè nec expresse vt in. d. §. eleganter. illico non potest incarcerari secundum communem opi. ibi. ergo nec tradi suæ mulieri pro suo debito. ¶ Itè facit text. in. §. patitur eum similibus Insti. de iniurijs, quæ iura dicunt vxores debere defendi à viris, non e contra: sed si dicemus

dicemus q̄ si maritus traderetur vxori, & ita per eam eximeretur ab alijs creditoribus, & sic defraudaretur vir ab vxore, q̄ esse nõ debet. ¶ Tertio pro ista parte facit, q̄ vxor est famulavi. i. nõ autem e contra. vt in. c. hæc sinago. 33. q. 5. facit etiam glo. & ea quæ ibi latè Saly. & Iaso. in. l. 1. C. de in ius vocan. vbi ait glos. & prædicti, q̄ vxori debetur reuerentia per virum non autem viro per vxorem: si igitur mulier est famula viri, & viro non debetur reuerentia per vxorem, impossibile est in casu nostro, q̄ vir tradatur vxori, nec debet ei tradi tanquam famulus ad seruiendũ. ¶ Ad idem facit & quarto quòd si vxor decedit non electa sepultura, debet sepelli in sepultura mariti. & secundi si secundo, nup sit. vt in. c. is qui de sepult. in. 6. non tamen e contra. prout notat Abb. in. c. de vxore. de sepult. colum. 1. quod dictum fundatur vt per eum ibi reuerentia quæ debet vxor viro semper, & etiam in morte: ergo multo fortius in victu ne eum possit habere incarcerationum, nec ei tradi. ¶ Quinto pro ista parte facit tex. in. l. ob æs alienum. ¶ De actio. & obli. & iura ibi adducta per gl. & scribæ. qui dicunt, iura non patiuntur liberos homines creditoribus seruire, & propter debitum eis tradi, & in carceratio est species seruitutis, vt ex infra dicendis apparebit. si ergo alijs non est licitum seruire, multo fortius nec mulieri. quia magnam reuerentiam debet viro, vt dictum est. ¶ Facit quoque tex. in. l. Titio centum. §. Titio. el. 2. ff. de condi. & demonstra. vbi non valet conditio per testatorem relicta, q̄ quis teneatur stare, & habitare certo loco. quia videtur species seruitutis, si igitur maritus tradatur vxori secundum dispositionem. d. l. & pragmatice, regulariter debet habitare in loco, & domo mulieris, & illi operarij, illico seruitus est. ¶ Facit & 7. determinatio Bal. in. l. 1. ff. solut. matri. columna. 4. vbi ait, quòd vbi inopia alicuius est priuilegiata, non debet talis incarcerari, sed ita est, quòd inopia mariti est huiusmodi naturæ, ne conueniatur vltra, ergo non potest incarcerari, nec incarceratus tradi vxori vt in. d. l. si maritus. ff. solut. ma. ¶ Quoque pro ista parte facit. 8. Nã licet mulier fortè possit assignari marito pro debito ciuili, & pecuniario, & possit incarcerari, quòd tamen hodie non potest per. l. 3. titulo. 13. libr. 5. in ordi. reg. & in. l. 62. Tauri, tamen non propterea sequitur, quòd posito, quòd ipsa possit marito assignari, possit e contra eidem maritus incarceratus assignari. nam in multis differant, vt in. l. in multis. ff. de statu. homi. ¶ Et sic est prima differentia. s. quòd vxorem maritus accusat criminaliter de adultério. non tamen e contra. text. in. l. prima. C. de a-

dult. & ibi Bald. & alij Ang. in. l. nuptura. ff. eod. & in. l. si vxor. §. si iudex. eodem. tit. quia per vxorem fit iniuria viro. non e contra, secundum Cy. & Saly. in. d. l. 1. non tamen vxor potest accusare maritum tenentem amasiam, nec amasiam ad criminalem punitionem. vt in. dicta. l. 1. & ibi Bald. qui dicit verum quo ad pœnam legis Iulie tunc potest accusari ex capite generali iniuriarum. quia verum est, quòd iniuriam patitur matrimonium violatum. licet gloss. in dicta. l. 1. vi deatur tenere contrarium. nam per maritum nõ potest violari torus, potest tamen mulier accusare virum ciuilitè, vt separetur torus & vt perdat donationem propter nuptias. l. consensu. C. de repud. Tamen de iure cano. secus est: quia vir & vxor non iudicantur ad imparia. tex. in cap. nemo si blandiatur. 32. q. 4. Ioan. de Imol. in. ca. vt clericorum. de vita & honesta. cleri. Abba. in capitulo. primo in principio vt lite non contestat. tenet Hierony. Zaneti in tracta. de differen. inter ius cano. & ciuili. nume. 7. & 8. tomo primo. tracta. folio. 7. ¶ Secunda differentia, quòd vxor corruscat radijs, & dignitatibus viri: tex. in. l. mulieres. C. de dignita. lib. 12. & in. l. mulieres. C. de incolis. lib. 10. & in. l. foemina. ff. de senato. Hinc est, quòd vxor doctoris vel militis potest appellari domina, & doña, propter maritum, licet ipsa non descendat, ab origine. vt in. l. foemina. ff. de regul. iur. voluit Bart. in. l. post mortem. §. si. ff. de bono. posse contra tabul. numer. 3. idem in l. amicisimos. §. si. ff. de excusa. tuto. numero. 8. & in. l. donationes, numero primo. C. de dona. inter. vir. & vxor. & Deci. in dicta. l. foemina. nu. 8. & dixi supra in proemio. in prima glo. ¶ Ad de tamen in hoc, quòd vxor semper retinet suã propriam paternam vel auitam dignitatem, etiã si nobili inferioris conditionis nubat. tex. & ibi Plat. in dicta. l. prima de dignit. lib. 12. est tamen vna differentia q̄ dignitatem suam semper retinet. secus tamen est in dignitate, quam prosequitur propter virum, quam non retinet. nisi dum est nupta, vel vidua. tex. in. c. ex parte. b. de foro compet. & Platea. in dicta. l. prima, & Abba. in dicto. capitulo. ex parte. & dixi in dicto proemio. ¶ Tertia differentia est, quia dote non soluta, maritus potest percipere fructus rei pignoratæ. vt in capitulo. salubriter. de vsu. secus est in vxore, quæ propter dotem non solutam sibi post solutum matrimonium non lucratur fructus rei datæ in pignus. quia textu. in dicto. capitulo. salubriter. habet locum in marito, & non in vxore. vt notat Angel. de Aretio. in §. actionũ. Institu. de actio. columna. 38. ¶ Quarta differentia est quia certum est, q̄ vxor non po-

test promittere votum continentia, nec ex eo obligari sine licentia viri. Secus tamen est in viro, qui ex iuxta causa possit, vt Abb. in. c. scripturæ. de voto. licet bene posset emittere votum in subsidium terræ sanctæ sine licentia viri, si est senex. vt Abb. in. capitul. ex nulla. de voto. numero. 9. ¶ Quinta differentia, quia certum est, quod clericus coniugatus habeat beneficium Canonis. si quis suadente. 17. quæstion. 4. non tamen habeat eius vxor. vt tenet Domi. in. ca. 1. §. si. de cleri. coniuga. num. 6. & dixi supra in gl. primâ proxi. Et ideo si aliquis percutiat clericum coniugatum, non potest absolui, nisi per Papam, secus tñ est in vxore secundum Domi. ibi. ¶ Alia differentia & vltima est, quia mulier etiam cum mandato non potest stare in iudicio. textus. in. l. qui absente. C. de procurato. & ibi Bart. & doct. Secus tamen est in marito. quia etiam sine mandato potest esse in iudicio pro vxore. vt in. l. maritus. C. de procura. ¶ Ex quibus differentiis, nimirum sit, quod etiam sit nostra differentia, quia licet maritus possit fortasse recipere vxorem bonis cedentem secundum dispositionem dictarum legum regni, non tamē econtra vxor possit recipere virum. Et hæc sunt quæ faciunt pro ista parte negatiua, & pro ratione dubitandi. ¶ His, & alijs quibuscumq; non obstantibus sub iudicio melius sententis contrariam sententiam opinor fore veram. Imò quod maritus taliter incarceratus à creditoribus, & cessionem bonorum faciens secundum dispositionem dictarum legum regni, & de iure communi potest. & debet tradi vxori cum annulo ferreo, donec soluat sibi dotem, & in ista traditione vxor præfertur cæteris creditoribus, secundum suam prærogatiuam, & hypothecam, secundum formam dictæ legis alsiduis. C. qui poti. in pigno. habe. cum similibus & ita practicatur, & pluries in ciuitatibus huius regni iudicauit, & executioni mandauit, maximè in ciuitate Abulensi. Et pro ista opinione & practica faciunt iura & fundamenta sequentia. ¶ Primò, quod debeat vxori tradi, facit: quia vbi vxor est pauperrima, maritus non habet beneficium ne cõueniatur vltra quã facere potest, ita notat egregie Bar. quem cæteri sequuntur in. l. maritum. ff. solut. matri. ad finē si igitur in tali casu non habet, tale priuilegium maritus, ergo tunc vxor potest conuenire in solidum. & non tenetur ei. debitam reuerentiam exhibere, & sic poterit pro eius debito incarcerari, & sic cessat ratio, & dispositio in dicta. l. alia §. eleganter. supra allega. ¶ Secundo pro ista parte facit, quia licet verum sit, quod istud ius reuerentiale non potest tolli per pactum. vt in dicto. §.

eleganter est verum, & procedit per pactum expressum, secus per tacitum. nam bene potest remitti. tex. in. l. nam & maritus. ff. de condi. indebi. facit tex. in. l. quauis. ff. de in ius vocan. tenet istam sententiam Alex. in dicto. §. eleganter col. 6. ergo si maritus tacet, & consentit se mulieri assignari, potest tacite remittere ius reuerentiale sibi debitum per vxorem, & ita mulieri assignari tanquam eius incarceratus. ¶ Tertio facit, quia licet per pactum non potest fieri, quod maritus in solidum exigatur per mulierem, & ita quod incarceretur, vt in dicto. §. eleganter tamen bene potest hoc fieri per legem. ita est determinatio Bar. in dicto. §. eleganter & Alex. ibi. 3. col. & ita illæ leges regni ord. & pragmat. bene hoc potuerunt facere & ordinare. Et quod illæ leges indistinctè hoc dicant, facit dicta. l. §. tit. 12. lib. 5. ordina. vbi tenet primo creditori tradatur. & in dicta pragmatica clarius dicit, quod talis debitor ita incarceratus tradatur illi creditori, cui prius de iure debet fieri solutio, & quod mulier sit inter creditores, est melior tex. de iure in. d. l. si marito. ff. solut. ma. in principio. cuius verba sunt. Si marito publico iudicio damnato pars aliqua bonorum eius publicetur, sicut creditoribus eius satisfacere necesse habet inter quos vxor quoq; est. Et quod sit priuilegiata cæteris, est text. in dicta. l. alsiduis. Et ita remanet indubitatum, quod maritus prius sit tradendus vxori suæ. Pro cuius corroboracione facit. nã vt dictum est, prædictæ leges dicunt indistinctè intelligi, & locum habere argu. tex. in. l. non distinguemus. ff. de arbi. & in. l. de pretio. ff. de publi. in rem. Nam si alteri creditorum traderetur, & non vxori, sequeretur quod vxor esset deterioris conditionis in dote quam sint alij creditores in suis debitis, quod non patitur, vt in dicta. l. alsiduis & in. l. prima in fin. ff. de dote præleg. & esset aperte contra dispositionem text. in dicta. l. prima. ff. solut. matri. Nam in isto casu si vxori non traderetur, non semper dotis causa esset præcipua, & vbiq; si alteri prius quã mulieri traderetur, quod esse non debet, ne sit contra dispositionem dictæ legis. ¶ Quarto facit, Nam dictæ leges ordina. præcipiunt fieri per creditores solennitatem iuramenti, scilicet, quod non maliciose nec simulatè recipiunt debitorem. Ergo si vxor dictum iuramentum & solennitatem facit quando recepit maritum, debet ei tradi, & eius iuramento stari: quia in dependentibus à conscientia, iuramento eius statur. gloss. in. §. sed isti quidem. Instit. de actio. in gloss. magna alias in. capitul. si vero. el. 2. de sent. excõm. alia in. c. significasti. de homic. & ibi docto. Hippot. in rub. de fidei iusto. nume. 40. gloss. in. l. 1. §. 2. ff. de itiner.

de itiner. actu. pri. & ibi Bar. tex. in. c. pastoralis. de excep. Bar. in. l. interdū. ff. de fur. & Iaso. in. l. cum quædam puella. ff. de iuri. om. iudi. & Iaso. in. §. in bonæ fidei. Instit. de actio. nu. 20. per Soci. in tractat. fallentiarum. regula. 72. vbi plura. ¶ Quintò pro ista parte facit tex. in. l. vbi adhuc C. de iure doti. & in. l. si constante. in principio. ff. solut. ma. & l. 29. tit. 11. parti. 4. quæ iura dicunt quod si maritus vergit ad inopiam constante matrimonio, maritus non habet illam exceptionem, non teneor vltra quã facere possum, & per consequens beneficium incarcerationis, vt voluit il laglo. in dict. l. vbi adhuc. quam ibi tanquam veram sequuntur omnes in. l. si constante. licet ibi contrarium alia senserit & malè. Ergo si maritus isto casu potest exigi in solidum, & beneficium cessat, & non est aliquod impedimentum, quod impediatur maritum vxori tanquam incarceratum tradi. s. tradendus est. Et istud, quod maritus quando vergit ad inopiam possit conueniri, procedit clarè de iure communi, siue vergat ad inopiam casu, siue culpa sua, secundum illam opi. relatam per Alex. in. l. si cum dote. §. si marit. ff. solut. matri. sed de iure regni stat contrarium, nam nõ habet locum quando vergit ad inopiam casu fortuito, vel sine sua culpa, vt est tex. in. l. 29. tit. 11. parti. 4. quam refert & sequitur Pala. Rub. in re. rub. de dona. §. 17. cū sequentibus. Et ita est vna differentia inter ius commune, & regni nam illa lex. 29. stat de directo contra cõmunem opi. & quia ista esset maxima restrictio, scilicet, quod quando maritus sine culpa sua perdit dotem, & bona, & vergit ad inopiam, vxor eius nõ possit dotem suam exigere ab eo constante matrimonio. ¶ Hoc limito non procedere, nec habere locum, quando mulier concurrit in actione cum alijs creditoribus agentibus & intentantibus actiones suas contra maritum: quia tunc poterit etiam mulier agere, & dotem suam petere etiã si maritus casu & culpa sua perdidit bona, & venit ad inopiam. & ista limitatur dicta. l. 29. pro qua allego dictum & determinationem Alexã. in. d. l. si cum dote. §. si maritus. ff. solut. ma. vbi dicit, quod mulier non debet pati damnum propter infortunium mariti. pro quo etiam vltra eum facit tex. in. l. si maritus. fina. verbis. eod. tit. sed ita est, quod si mulier impediretur illo casu dotem suã exigere constante matrimonio, & cæteri creditores exegissent sua credita ab viro, tunc mulier pateretur damnum propter infortunium mariti, & maritus esset penit. imperniciem vxoris, quod prædicta iura nolunt. ¶ Sexto pro ista parte facit quod utilitas publica præfertur priuatæ; de quo est tex. & ibi scribentes in. l. prima. §. si. C. de cadu.

tollen. & in. l. Barbarius. Philipp. ff. de offi. præsi. cum vulgaribus. sed cum ex parte creditorum versetur utilitas priuata, & ex parte verò mulieris dotem suam repetens à viro versetur publica utilitas, vt in. l. prima. ff. solut. matri. ergo debet ei maritus assignari. & illa est præferenda. ¶ Settimò, pro ista parte quoq; facit tex. in. l. in summa. §. item vacuus. ff. de aqua pluui. arcẽ. ibi, hoc æquitas suggerit, etiã si iure scripto deficiamus. sic igitur licet hic iure scripto deficiamus expresse disponente, quod maritus tradatur vxori, attamē æquitas assurgit, quæ semper seruanda est, vt in. l. placuit. C. de iudicijs. & in. l. quod Ephesi. ff. quod cert. loco. ¶ Octauò pro parte ista facit. Nam dos est causa pia, vt in. l. cum his. §. pẽ. ff. de condi. indebi. Bar. in. l. quæ dotis. col. 3. ff. solut. matri. & dotores communiter in. l. prima. eod. tit. Et in duobus opinionibus illa pars tenenda est, quæ pro causa pia facit. vt in. l. sunt persone. ff. de religio. & sumpti. fune. & subtilitates & rationes stricti iuris omittendæ sunt, cum de pia causa tractatur. vt. d. l. sunt persone. quo est tex. melior de corpore iuris. & cum in ista causa tractetur de dote & sit de pia causa, omittendæ sunt istæ solennitates reuerentiales, quæ marito debentur per. d. §. eleganter, & ita permittendū, quod possit maritus tanquam in carceratus vxori assignari: nã si contra fiat, vergeret in damnum ipsius mariti vxoris, & filiorum. & esset contra regulam tex. in. l. quod fauor. C. de legi. ¶ Et quando maritus vergit ad inopiam, mulier, quæ concurrit cum alijs creditoribus non debet pati danum propter infortunium mariti. vt est illa celebris determinatio Alex. iam allega. in dict. l. si cum dote. §. si maritus. ff. solut. ma. nu. 2. vbi tenet, quod licet infortunium debet esse cõmune vtriusq; fallit vbi agitur de præiudicio dotis, sequendo Bar. Bald. & alios ibi. & Cy. in. d. l. vbi adhuc. in. 9. q. de iure do. & putat opi. Bart. veriolem & equiolem esse. licet Iacob. de Are. & Benedictus de Plubi. in dict. l. si constante teneant contrarium. quia si sua opinio esset vera, ista communio infortuni viri noceret vt dictum est viro, quia creditores exigent maritum etiam in dote, ex quo sequeretur quod coniuges, & liberi, propter quos dos est constituta. paterentur potius damnum, quam fauorem. ¶ Nono, facit glossa. & ibi docto. in. l. ob æs alienum. C. de actio. & obliga. vbi dicit, quod seruire ad tempus, non est species seruitutis. notant eam & sequuntur docto. in. l. Titio centum. §. Titio centum el. 2. ff. de condi. & demonst. & gloss. Montal. in dicta. l. 2. tit. 8. foro legum lib. 3. in gloss. fin. vbi singulariter ergo licet maritus tradatur incarcerat.

vxori ad tempus, nō dicitur ei seruire specie aliqua seruitutis, quæ sit prohibita, maxime quia nō dicitur quod teneatur seruire, sed solummodo dictæ leges dicunt, que el dendor sea entregado al acreedor de guisa, que pueda usar de su menester, y officio, y de lo que ganare, dele el acreedor que coma razonablemente. y lo demas recaudelo, y recibalo en cuenta de su deuda. ergo non vt seruiat, sed vt se alat, & soluat. Ergo non possumus dicere, quod licet maritus tradatur vxori, efficiatur seruus eius, & ita nullū est inconueniens in eo vt ei tradatur, quemadmodum nec alicui alteri creditori. ¶ Sed aduerte, quia supra proxima consideratio procedit in debitor, qui scit officium, vel artificium, secus tamen est si nesciat, nam tunc tradetur creditori, & tenetur ei seruire. vt in dict. l. 4. in fine, & tūc est dubium, an debeat tradi vxori: & videtur quod non, propter inconueniens supra consideratum in ratione dubitandi. ¶ Sed dic quod nō obstat: quia etiam si teneatur maritus vxori seruire quādo nescit artificium, est tamen seruicium temporis, & ad tempus, quod non est species seruitutis. vt supradictum est, & sic non offenditur illa reuerentia maritalis sequentibus fundamentis. Primò pro ista parte facio talem considerationem. Nam certū est, quod de iure regni debitor, qui facit cessionem, debet alimentari à creditore, vt dictum est per dictam. l. 4. & 5. tit. & lib. 5. ordi. sed vbiq; habet, semper potest cōueniri vsq; ad vltimum de potētia, nec habet exceptionem non teneor. &c. Licet maritus sit priuilegiatus: sed cū maritus, qui exigitur per vxorem, debet habere alimenta, vt in dict. l. vbi adhuc. ergo potest vsq; ad vltimum conueniri, nec debet habere aliquod priuilegium cōtra mulierem. Ista est determinatio, Bart. in. l. ex diuerso. Itē si mulier ff. solut. ma. vbi ait, quod cum maritus teneatur mulierem alimentare, & ipsa ab eo habeat alimētā, potest per ipsam in solidum conueniri, & incarcerari. ¶ Secundo facit illa regula tex. in. l. quod fauore. C. de legi. quia certum est, quod bonorum cefcio, est introducta in fauorem cedentis, & sic mariti: sed si ista cefcio, quæ est introducta in suū fauorem operatur, quod tradatur alijs creditoribus & non vxori, redundaret in eius odium, quod esse nō debet. ¶ Tertio facit autoritas Cy. & Sal. in. l. cum tibi. C. qui poti. in pig. habe. & Bald. in. l. prima. col. fi. ff. solut. ma. vbi intelligitur dicta l. cum tibi procedere, & habere locū, quādo mulier agebat soluto matrimonio, secus quādo mulier agebat, & concurrat cum alijs creditoribus contra maritum cōstante matrimonio, quia tūc ipsa p̄fertur, vt ibi. ¶ Quarto adduco considerationem sequentem. Nam quando maritus bo-

norum cessionem facit, altero de tribus modis sequentibus mulier eum tenetur alere. ¶ Primò. si tradatur vxori incarceratus. nam ille, qui habet alium in carcerem, tenetur eidē prestare alimenta, vt dicta glossa in dicta. l. fi. & ibi Pla. C. de erogatio. anno. milit. lib. 12. & facit text. & ibi doct. in. l. sed si hereditas. §. primo. ff. ad exhiben. tex. & ibi Monta. in dicta. l. secunda tit. 8. lib. 3. foro legum. & sic tenetur vxor habens eum incarceratum vigore incarcerationis alimentare. ¶ Secūdo mulier virum tenetur alimentare, quia mulier diues maritum inopem tenetur prestare ei alimenta. vt Bart. in. l. si cum dotem. §. si autem in s̄uissimo. ff. soluto matri. & etiam in tracta. alimento. licet contrarium tenuerit gl. in. l. si sti pulata. §. 1. ff. de dona. inter vir. & vxor. quæ tamē est falsa, & reprobatur per Alex. in dicto. §. si autem in s̄uissimo. & ita fit. ¶ Tertius casus quotiens mulier petit dotem à viro vergente ad inopiam matrimonio constante, tenetur eum alimentare. vt in dict. l. vbi adhuc. per tex. & doct. & gl. sed cum ista vxor in supra dictis casibus tenetur alere virum, vt supra probatum est & ille qui alimentatur ex legis dispositione ibi debet operari. vt glo. in. l. sicut. ff. de operi. liberto. ergo cum vir sit alendus ab vxore, potius debet ei tradi vt illi operetur. Et sic intelligitur quæ fuit ratio decidendi ad dictam. l. quartam, quæ bene disponit, quod vbi operatur, ibi alimenta recipiat. Ergo non est inconueniens, nec contra bonos mores, quod maritus tradatur vxori plusquam ceteris creditoribus, vt ibi operetur: & ab ea alimētetur. ¶ Quintò facit pro parte ista tex. in lege maritus minor. ff. soluto matrimonio. in fine. ibi, nec mulier in perniciem mariti punita, sed ita est, quod maritus & vxor in ciuilibus (vt est huiusmodi) non debent ad imparia iudicari, imò ad paria, vt probat bene tex. in. cap. primo: vt lite non contesta. & glos. in. c. plerunq; de dona. inter virū & vxorē. & Abb. in. c. tue. d̄ procura. Ergo eodem modo, & e conuerso, non debet maritus puniri, & conueniri in perniciem vxoris, & detrimentum, quod fieret, si alij tradatur, & non vxori. ¶ Sexto pro ista parte facit quoq; tex. in. l. p̄. in fine. ff. soluto matrimonio. ¶ Septimò facit dicta. l. 5. lib. quinto. tit. 2. ordi. vbi dicit text. quod quotienscunque aliquis cessionē facit bonorum, debet p̄conizari publicē, vt perueniat ad notitiam omnium creditorum, & tunc tradēdus est primo, etiam si ad petitionem alterius esset incarceratus: sed ita est in quæst. nostra, quia mulier est prima creditrix, igitur &c. ¶ Præterea facit etiam dicta lex pragmaticarum ibi, *sea entregado al acreedor que primero de-*

uere

uere ser pagado. Pondera verba illius legis dum dicit, *o que primero segun derecho.* &c. sed mulier est huiusmodi inter habentes tacitas hypothecas indistincte, & inter habentes expressas, ita demum si sit prior in tempore, vt supra in prima. q. dixi. ergo ei debet tradi, & non alteri creditori. Pro qua etiam opinione pragmaticæ, dū prohibet circa simulationem, quæ posset per creditorem committi, prouidendo expresse, quod creditor taliter teneatur debitori annulum ferreū ad collum publicē portare, & illæ leges non fecerunt prouisionem circa vxorem. cum ergo casus sit omissus, remanet sub dispositione legis cōmunis, quod si mulier sit prior tēpore, debet tradi tanquam creditori, cui prius debet solui de iure. & istam opinionem & partem tene prout supra dixi, quia ita practicitur. Aduerte tñ, quod mulier tenetur obseruare solēnitatem illius pragmaticæ, & illi annuli ferrei, alijs si nō obseruaret, caderet à iure, & à debito suo, & alteri creditori traderetur maritus. Et tenendo hanc partē. Restat respondere ad. 4. vel. 5. adducta pro cōtraria parte. ¶ Et primò respōdeo ad tex. in. d. l. alia. §. eleganter, vbi dicit tex. quod nō valet pactū inter maritum & vxorem, vt maritus possit cōueniri, & ita quod nō habeat exceptionem: quia in terminis nostre quæstionis non habet beneficium, ne cōueniatur vltra quā facere potest, quinq; fūdamētis ostendo. ¶ Primò, quia vbi vxor est pauperrima, non habet maritus tale priuilegium. vt per Bar. in. d. l. maritū. ff. solut. matri. ¶ Secūdo, quia quando vxor concurrat cum alijs creditoribus non debet ipsa vxor esse particeps infortunij illius. vt per Alex. in. d. l. si cū dotē. §. si maritus. ff. eo. ¶ Tertio, quia maritus in casu nostre quæstionis debet habere alimenta: & vbi maritus habet alimenta, cessat hoc beneficium. vt per Bar. & Pau. de Cast. in. l. ex diuerso. §. item si mulier. ff. solut. matri. & cessat beneficium exceptionis autoritate legis regni, quia per legem bene potest facere, & statuto, licet per pactum non vt in dicto. §. eleganter. ¶ Quarto, finaliter hoc ostenditur, vt dictum est. Nam quādo mulier agit cōstante matrimonio, & repetit à viro vergenti ad inopiam dotem suam, vir non habet hoc beneficium. vt in dicta gl. dicta. l. vbi adhuc, quam ibi sequuntur doctores, & Alex. & omnes in dicta l. si constante. quinta col. ff. soluto matrimonio. Ex quibus patet fundamentum nostræ. q. quod maritus non habet priuilegium. ¶ Secundum contrarium fuit, quia cum vxor sit famula viri, ex quo non potest habere maritum in potestate & seruitio, hoc non obstat. Quia illud est verum, quando maritus haberet illud priuilegium ex-

ceptionis ne incarceretur vltra quam facere potest, sed in quæstione nostra non habet tale priuilegium, vt supra fuit adductum: ergo cessat illa regula, & oppositio. ¶ Secunda responsio, quod maritus tacite non opponendo, potest renuntiare illi iuri reuerentiali: vt in lege nam & marit. ff. de conditio. indebit. & in. l. quamuis de in ius vocandi. prout notat Alex. in dict. §. eleganter. nec est mirū si istud possit operare tacita renuntiatio inducta ex negligētia nō opponēdi, & nō possit illud operari exp̄ssa. Nā regula est, quod populus opatur tacita renuntiatio inducta ex trāscursu tēporis ex negligētia non petentis, vel non opponentis, quā operetur expressa renuntiatio hominis. vt est tex. & ibi scriben. in. l. prima. C. qui admitti. tex. in lege si quis mihi bona. §. iusu. ff. de adquiren. hæredi. & est glos. vbi per Baldū. & doct. in. l. tertia. C. de iur. & facti igno. facit tex. in. l. si quis suus. ff. de iure delibera. & facit illa vulgata regula, quod potest quis renūtiare his, qui pro se principaliter sunt introducta. de quo in. l. si quis in conscribendo. C. de pactis, & in. l. 2. §. quia verentur. C. de iure iur. propter calū. dan. & in. c. si diligētī. de foro cōpe. & facit regula nullus de reg. iur. Quæ omnia iura faciunt ad hoc propositū, quod quauis maritus nō opponat prædictam exceptionem & illam omittat tacite nō dicitur quicquam facere in fraudem creditorum, quibus nec marito est quæsitum ius iure in prædicta exceptione, sed ius ad rem, & ita potest facilius renūtiare maritus: & cum maritus non opponat exceptionem prædictam, de iure isto reuerentiali nō curatur. ¶ Tertio respondeo, quod non offenditur prædicta reuerentia maritalis in tradendo maritum vxori, vt ei operetur. Nam cum ab ea debeat alimentari, ibi debet operari. vt glo. in dict. l. sicut. ff. de operi. liberto. supra considerata. ¶ Quarto respōsum do, quod licet sit verum, quod vxor debet reuerentiam marito habere locum, quod tenetur eam prestare marito in domo sua in obsequijs, secūdem qualitatem personæ, per hoc tamen non negatur, quin debeat maritus in alijs operari vxori, cum per hoc nō subtrahatur vxor ab eius reuerentia & subiectione, maxime cum maritus non tradatur ei vt seruus, sed ad operandum sibi, & vxori: ad quod etiam lege diuina tenebatur pro alimentatione sui, & vxoris, & filiorum, iuxta illud, In sudore vultus tui vesceris pane tuo. &c. ¶ Ad tertium contrarium de tex. in. l. ob æs alienum. C. de actio. & obliga. potest respondere, quod ille text. non obstat. Nam seruire ad tempus, prout in nostra quæstione maritus traditur vxori ad seruiēdum, non est seruitus: vt per glos. ibi. & sic cessat contrarium: quia

Prætorum.

quia ille tex. dum dicit, seruire, intelligitur, id est, seruitium fieri, quod in casu nostro non fit, ¶ Ad quartum contrarium de determinatione Bal. in dicta. l. prima. ff. solut. matri. respōdeo q̄ illa non obstat, imō potius fundat istam partem quia dicit ipse,

¶ vbi inopia est priuilegiata maritus habet exceptionē, & operatur quod non incarceratione, sed est semper tutus exceptionis ope, sed in quæstione nostra non est priuilegiata, quia non habet exceptionem ex quinq; euidentissimis cōsideratis. Et licet ipse dicat, quod tutus est exceptione, sed cum eam non opponat, potest cōueniri, & sic sua determinatio non obstat. ¶ Ad quintum contrarium, in quo pro ratione dubitandi multas differentias cōsideraui inter maritum & vxorem, inter quas dixi, q̄ vxor possit assignari marito, non tamen maritus vxori, imō crederem, q̄ nunquā vxor possit marito assignari, cum sit mulier, maximē nupta, nunquā poterit incarcerationi pro debito ciuili, vt in. l. 62. de Toro, etiam inhonestē viueret. secundum Bal. in. l. consentaneum. C. quo. & quan. iud. & docto. in dicta. l. Tauri. & sicut non incarceratione pro debito pecuniario, ita non potest facere cessionem bonorum, quæ non videtur fieri sine incarceratione, sed posito q̄ possit incarceratione, & cessionē facere, quod non credo, non tamē procedit ista differentia inter maritum & vxorem. Nam licet in alijs per me allegatis differant, illud habet locū in casibus expressis à iure, aliàs nisi casus sit expressus, nunquam debes dicere, q̄ differunt masculinum & fœmininū, nec maritus & vxor. vt tenet Philip. Decius in dicta. l. fœminæ. ff. de regul. iur. cum ergo iste casus in iure non sit expressus, non debemus dictam differentiam inducere. argu. tex. in. l. maximum vitiū. C. de liber. præ. & sic cessant omnia contraria. ¶ Et de matricarcareris, & carceratorum. vi. dictum Hippol. in dicta sua præ. crimi. §. attingam. per totum. & per Parid. de Put. in dicto tract. synd. in parte captura. folio. 65. cum pluribus folijs. Et ibi per Hippolyt. an si contractus factus per incarcerationem valeat. & in. l. qui carcerem. ff. quod metus causa. & Bar. & Ang. ibi. & in. l. quia latronibus. ff. de testamen. ¶ Et vi. Bal. in consilio. 115. in primo volu. vbi tenet, q̄ si aliquis est in priuato carcere licet contrahat, & obliget se cum iuramento, non obligatur, nec est periurus si non adimplet. quod nota, & vide.

nes^d. y si no las ouiere, de orden como se haga.^e

S V M M A R I V M.

- 1 Vincula quis inuenit.
- 2 Catenas & cippos ciuitates, & villa debent habere.

^d **Prisiones.** ¶ Quæ prius superbus Tarquinus inuenit ¶ vincula ista & compedes, vt quædam Chronicæ dicunt. ¶ Vel potest dici, q̄ etiam ante fuerunt tempore Ioseph in Aegypto. vt tenet Lucas de Pen. in l. nemo carcerem. C. de exacto. tribu. lib. 10. prima col. ¶ Et ista vincula, ¶ catenas, & ferrea, & cippos debent habere ciuitates, & villa ad captos custodiendum, secundum exigentiam delictorum carceratorum vt tenet Paris de Put. in dicto tractat. syndica. in parte. an si plures carcerati. folio. 72. nu. 6.

S V M M A R I V M.

- 1 Domus concilij, vel carceris, an sumptu publico, vel ciuitatis debet fieri.
- 2 Ad domum carceris fabricandam possunt capi domus alienæ. Et idem pro ecclesia fundada studio, seu monasterio. nu. 4.
- 3 Princeps, seu respublica ex causa potest mihi rem meam auferre, soluto pretio. Tamē si cessat causa, debet res restitui domino, cui fuit ablata.

^e **Se haga.** ¶ S. sumptu publico, ¶ vt tenet Par. de Put. in dicto tract. in parte, an si plures carcerati. fol. 72. num. 15. per tex. in. l. pratoria. C. de operi. publi. sed melius probat tex. in. l. quæ operibus eius. tit. vbi tenet q̄ impesa, quæ sit à cōmentariense. i. à custode, à magistro carcerū, est approbanda, secundū Sal. ibi sed hodie video fieri sumptu proprio ciuitatis, vel villa, & non sumptu publico facit lex. 5. tit. 28. parti. 3. ¶ Et ad istam domum concilij, vel carceris fabricandā ¶ possunt accipi per ciuitatē domus alienæ. vt est tex. in. l. si quādo. la prima. C. eod. tit. de operi. publicis. dūmodo non accipiat domos excedentes quinquaginta libras argenti, quia tunc princeps est cōsulendus. vt ibi. ¶ Ad quæ facit text. in. l. itē si verberatū. §. 1. ff. de rei vendi. & in. l. Lucius. ff. de euictio. & vtrubi que Bar. & docto. vbi habetur, ¶ q̄ princeps, seu respublica pōt mihi rem meā auferre ex causa, dum tamen

dum tamen det mihi pretium rei sic mihi oblata vt est tex. singu. in. l. serui. C. quibus ex caus. serui. proponi. liber. accipi. & Bal. ibi pro singula. eum comme. & tenet formaliter Archidi. in c. per principalem. post principiu. 8. q. 3. & Ang. de Are. in. l. si. col. 2. ff. de appella. recipi. per tex. in. l. veditor. §. si cōstat. ff. coia prædi. vbi dicit, q̄ isti priuato debet refici estimatio rei suæ. & Philip. Deci. in regula id quod nostrum. ff. de regul. iur. vbi de materia. gl. in. l. si locus. §. si. ff. quædamo. seruit. amitta. per Bar. in proœmi. fforum. 1. & 2. col. nu. 4. & 5. Iaf. in. l. oēs cuiusq; C. si contra ius vel vtil. publi. nu. 2. & singularissimē per dictum. Iaf. in. l. Barbarius. de offi. præto. nume. 21. cum sequent. & latissimē Felinus in. ca. quæ in ecclesiarum. de constitutio. columna. 18. cum sequētibus. versi. prima declaratio. vbi in. 19. col. versi. secūda declaratio. tenet vnum mihi singulare, q̄ licet ex causa possit princeps vel ciuitas auferre rem suam alicui, tamen si illa causa cessat, debet res restitui domino cui fuit ablata, si restitui potest. Ita dicit quod tenet Innoc. in terminis. in. c. quia pleriq; de immunit. ecclesi. aliàs in foro contentioso, & conscientie actus principis & ciuitatis non tenet cessante illa causa, secundum Anto. & Imol. ibi in dicto. c. quæ in ecclesiarum. Et facit dictum Ang. in. l. si fideiussor. ff. de pigno. vbi tenet, quod cessante causa commodi, cessat ipsum commodum. & vi. alia in simili allegata per Feli. vbi supra. & ibi per Abba. & eius additio. sexta col. numer. 11. & Barto. de materia in. l. prima. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & Paulus de Castro in dicta. l. venditor. §. si constat. & in. l. elegāter. ff. de pigno. actio. vbi de intellectu per Bartolum & Paulū. & in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iure. num. 13. in lectura & Philippum Decium. consilio. 357. numero. 3. & 5. & in consilio. 520. numero quinto, & sexto. vbi tenet quod communis opinio est, quod ex causa imperator, vel ciuitas hoc potest facere, & aufer

re res priuatorum, pretio sibi soluto, licet voluit intelligere in ciuitate, quæ habet iura principis. ¶ Et quoq; intelligit hoc Bartachinus de Firmio in suo aureo repertorio, in parte, imperator. ver. 23. quando est consuetudo auferendi bona priuatorum cum causa, tunc imperator, soluto pretio, ob necessitatem potest auferre. Sed si nō est consuetudo. secus vt ibi per eum. * Et vi. tex. singu. in. l. 2. titu. 1. partit. 1. versic. *es por auentura.* & debet ei statim solui pretium: vt ibi dum ait *de le dar ante buen cambio.* & facit. gl. in. l. 1. C. coia seruo. manumiss. in verb. necessitatem: vbi quando quis cogitur vendere debet ei solui statim pretium & ibi Bal. & vi. quæ dixi. supra. in. c. 17. in. gl. *a razonables precios.* num. 8. in fin. & hoc credo verissimum licet Grego. Lopez. in. d. l. partit. in. glo. *buen cambio* dicat quod intelligitur quando rex haberet illico vnde soluat: sed si non habet potest differri solutio. * ¶ Et idem dic quod quis cogitur vendere pro ecclesia fundanda. Baldus & Florian. in lege si quis sepulchrum. ff. de religioso. & sumptu. funeris. Alexander. & Iafon. in lege secunda. ff. soluto matrimonio. Et etiam pro agenda ecclesia quis compellitur vendere, & pro monasterio ædificando. vt Flori. vbi supra. & tenet Paulus de Citadinis in tractu. de iure patro. in tertia parte. causa prima. numero. 87. & 88. & 89. ¶ Quod habet etiam locum in studio, quia si scholæ doctorum legentium non sufficiunt, q̄ cogitur vicinus vendere domū suā pro scholis ampliandis. Guiller. in. l. decernim⁹. C. de episcopis & cleri. & tenet Ioann. de Plate. in. l. vnica. C. de studijs liber. lib. 11. in fin. Vnum tamen nota, q̄ si clerici, vel religiosi ædificant in alieno locum, seu ædificiū religiosum, iustē & licitē pōt destrui iusso iudicis secularis prout tenet Ang. in. l. quāquā. ff. de aqua pluui. arcen.

Prætorum. Cap. XVIII. finis.

S V M M A R I V M.

1 Arca qua dicitur.

2 **Arca.** a Quæ dicitur charthophylacium seu armarium, vbi chartæ, vel instrumenta ponuntur, & conseruantur vt est glo. in ca. 1. de probatio. & Abb. ibi.

Prætorum. Caput. IX.

Trofi, que

se haga ar-

ca^a en que

est en b los

uare, quasi locus vbi seruantur chartæ. Alibi habetur gazophylacium & dicitur à gaza, quod est idem quod diuitiæ, & phylattein seruare, quasi arca, vbi reponuntur diuitiæ, & oblatiões vt est tex. iuncta gloss. in c. 2. 90. distin. Et gloss. in Clem. prima. de iure iuran. dicit, qd archiui dicuntur armarij librorum. & deriuatur ab archa. & facit. l. moris. §. folet. ff. de poenis. & Signor. de Homo in confi. 82. fi. col. vers. item in ea possessione. & tex. in auth. quibus modis natural. effici. legi. §. illud. colla. 6.

S V M M A R I V M.

1 Scripturæ stantes in archiuo publico faciunt fidem nu. 3. & 11.

2 Libri antiqui faciunt plenam fidem, vt libri iurisperitorum poetarum, & medicorum.

4 Scripturæ productæ de domo officialis præfecti archiuo probant.

5 Scriptura confecta à quolibet officiali publico licet non sit in archiuo, an probet.

6 Quando duæ scripturæ reperiuntur cõtraria, vna quæ est in archiuo publico faciēte fidem, alia manu priuata eiusdem, statur potius scripturæ archiui.

7 Exemplum sumptum ex scriptura archiui probat.

8 Scriptura sumpta ex archiuo publico, an probet extra territorium illius ciuitatis.

9 Scriptura publica quando extrahitur de archiuo publico, an citatio requiritur.

10 Ad comparationē literarum faciēdam potest

produci scriptura archiui.

11 Ea quæ sunt in archiuo publico, intelliguntur esse de actis, & dicuntur notoria, & publica, licet non sit dies, & annus, & similia.

12 Scripturæ stantes in archiuo publico, an sint e dende.

13 Censuali libro, an credatur.

b **Esten.** b Quia literæ & scripturæ stantes in ista arca, & sic in archiuo pu-

blico, faciunt fidem. text. in c. ad audientiam. de præscriptio. & tex. singul. in Clem. prima, in fine de iur. iuran. & Hieronymus in prologo Esther. dicit se ipsum librum leuasse de archiuis hebræorum. & tex. in c. peruenit. 3. q. prima ibi, inuenimus in archiuis apostolicæ sedis. & glossa. ibi dicit, quod per tales libros fit fides allegando tex. in dicto. cap. ad audientiam & est tex. in authen. ad hæc. C. de fide instrumen. vbi charta, quæ profertur ex archiuo publico, testimonium quidem publicum habet. & gloss. ibi dicit quod eo ipso, quod magistratus confitetur ex archiuo eam esse, vel eo ipso, quod talia erant signa in ea, qualia solent fieri manu commentariensis valet. vt in l. in fraudem. §. quotiens. ff. de iure fisci. & Innoc. in ca. primo de procura. & Iaso. in repeti. l. admonendi. ff. de iure iur. columna. 42. num. 81. dicendo, quod quando scriptura, seu apocha priuata esset reperta fideliter custodita in archiuo publico. i. in loco, in quo solent reponi publicæ scripturæ, talis scriptura sine aliqua subscriptione, & sine testibus plenè probat ratione loci, in quo reperta est, per dictam auth. ad hæc. & gloss. ibi & per dictum. capitulum. ad audientiam. & ita tenet Abb. in c. 2. de fide instrumen. 4. colum. num. 6. vbi dicit hoc verum quãdo scriptura habet in se causam sufficientē arg. c. si cautio. de fide instru. & in l. cū de indebito. ff. de probatio. Et facit quod tenet Feli. in dict. c. cum causam, de probatio. in principio vbi tenet, quod libri antiqui faciunt fidem plenam, vt Specula. in tit. de proba. §. videndum. versic. cum per libros, sed hoc procedit, quando ab antiquis nostris adhibita est fides talibus libris, vt apparet ex libris iurisperitorum, poetarum, & medicorum, quibus datur fides, & idē de chronicis, & similibus. vt per Bartol. in l. prima. ff. si cert. peta. gloss. in c. inter dilectos. de fide instru. & per glo. & docto. in c. placuit. 16. distin. gloss. & doct. in c. in nomine Domini. 23. distin. & in c. primo. 27. distin. & c. absit. 50. dist. & per gloss. in procemio fforum. §. hæc autem tria. in verbo vrbis

vrbus, & gl. & doct. in c. quãuis, ante fi. 21. dist. Sed supradicta intellige, qñ scriptura est in loco publico, & cum custode publico, & omnes scripturæ ibi repositæ sunt authenticæ, tūc sine dubio illa etiam censetur authentica. vt in dict. authen. ad hæc. & Feli. in d. c. cum causam. §. col. vers. quinta. q. vbi ait, qd si aliqua scriptura reperitur in loco, vbi non omnes scripturæ ibi repositæ reputantur authenticæ, sed aliquæ sunt authenticæ, & aliquæ non, tunc illa mistio nō probat, vt Feli. in d. c. ad audientiam. nu. 15. Sed casus magis dubius dicit Feli. qd quando scriptura reperitur in archiuo publico sub custodia publica, nec reperitur ibi aliud genus scripturæ, ita qd non sunt ibi scripturæ authenticæ, nec expressè habentur pro authenticis, dicit qd firmat Aretinus, qd talis scriptura probat, non distinguendo vtrum illi libri sint permixti cum authenticis, vel non, & tunc deputatio loci, & custodia publica non videtur ob aliam causam, nisi vt conferuetur fides gestorum, & per consequens datur fides illis scripturis, secundum eum. Quod putat Feli. limitandum, nisi esset consuetudo in loco largius disponens, puta, qd omnis scriptura, siue authentica, siue non, habeat fidem plenam, eo ipso, qd reperitur in archiuo, quia tunc ipse locus iuncta auctoritate officialis, & consuetudine, facit scriptura de non authentica authenticam. Quod nota. & ibi per Feli. in 9. conclusione. Quod extendit, qd non solum creditur scripturæ productæ ex archiuo publico, sed etiam productæ de domo officialis præfecti archiuo, secundum Feli. in d. c. cum causam. §. col. vers. 3. q. per text. ibi malè guttatum quoq; probantem. Idem esse si extrahatur de domo illius, qui olim fuit præfectus archiui, licet hodie non sit de archiuo. Tamen dicit duo considerandum. Primum, qd ille text. nō loquitur de omni scriptura sed de libro censuali solito custodiri in archiuo. Secundò loquitur in Cardinali, vnde extendere ad omnem personam, quæ olim præfuisset archiuo fortè non esset tutum: quia sequeretur, qd non solum post depositum officium paulò post scriptura probaret, sed etiam omni tēpore, cum ille text. in d. c. cum causam. non dicat, qd de recēti finierat officium camerarij, & est speciale in cardinale, vt est tex. in ca. nobilissimus. 97. dist. & Bald. in l. exemplo. C. de probatio. Tamen custos archiui publici pōt libros in eo reconditos transferre ad alium locum non suspectum, vt in d. ca. ad audientiam. de præscri. & ibi doctor. Sed Paul. de Castro. in dict. authentic. ad hæc. num. 4. dicit, qd scriptura confecta à quolibet officiali publico, licet non sit in archiuo publi-

co, puta ad anarijs, vel gabellarijs in his quæ concernūt suum officium, probat, allegando Bartol. in l. quædam. §. numularios. ff. de edēdo. Et ideo quando aliquæ scripturæ non probant de iure, sed de consuetudine, oportet qd illa probetur. vt Salycet. in l. exemplo. C. de probatio. vnde infert qd si fideiussor certi datij diceret se exactum à fisco, & soluisse pro debitore, & ostēderet scripturam factam ab officiali de receptione, in qua non erat subscriptio notarij ipsius officialis, oportet probare de consuetudine tales subscriptiones non erant in vsu, & quod cautiones factæ ab officiali faciebant plenam fidem. Quod est menti tenendum secundum Feli. vbi supra. in 9. conclusione. facit pro his, qui soluunt collectas, & præstantias officialibus deputatis, secundum Saly. vb. supra. Quod dicit Feli. in d. ca. cum causam. 8. conclusione. idem esse, si de obligatione vnus personæ reperiuntur duæ scripturæ cõtrariæ, vna quæ est in archiuo publico faciente fidem, alia manu priuata eiusdem, statur potius scripturæ archiui. Ita tenet Ludou. Roma. in confi. lio. 319. incipiente in causa Ioannis. per tex. in d. capitulum. ad audientiam. vbi talis scriptura habet vim publici instrumenti, & instrumentum publicum præfertur scripturæ priuatae testibus nō subscriptæ. vt in l. qui scripturas. C. qui potio. in pig. babe. Quod extendit, qd non solum scriptura de archiuo probat, verum etiam exemplum ab ea sumptum. ita tenet Ang. in authent. si quis in aliquo documento. C. de edendo. prima colū. dicens hoc ab alio notatū. & sequitur ibi Alexā. allegando Innocen. in c. 1. de procurato. & sentit Bar. in authent. & si contractus. post principium. C. de fide instru. Contrarium tenet Paul. de Cast. in d. authen. ad hæc. C. de fide instru. num. 4. in fine. vbi tenet, qd tale exemplum licet reperiat in archiuo, non facit fidem, sed dictū Paul. intelligitur, quando nō est exemplatum auctoritate iudicis. Sed quando est exemplata scriptura auctoritate iudicis, & citata parte, bene probat, sicut dicitur de exemplatione instrumenti publici. vt in c. fina. de fide instru. prout tenet Feli. vbi supra allegando Alber. Sed quãdo exemplatio est antiqua, tunc probat quãuis non appareat de commissione iudicis: quia tunc præsumitur facta commissione iudicis, & parte citata secundum Inno. & alios in c. Albericus. de testi. & Ias. in d. auth. si quis in aliquo documēto, col. 4. vers. nono facit, & est communis opinio secundum Feli. in d. c. Albe. col. 2. & 3. vbi latè: & Guido papa decisione. 404. & qñ dicatur in hoc casu de antiquo vi. Anto. de But. in c. veniens. lo. 1. de testi. tenetem qd elapsis. 40. annis, tamen sub-

dit q̄ relinquatur arbitrio iudicis, & idem Alex. in cōsi. 79. vol. 1. nu. 14. sed tū tene contrarium, imo requiritur q̄ sit lapsus tempus centum annorum ad hoc vt res dicatur esse in antiquis: & ista est communis opinio secundum Ias. in l. cū aliquis. de iur. delib. nu. 7. & idem tenet Plat. in l. vsum aquæ. C. de aquæ ductu. lib. 11. numero. 3. & Cagnolus in regul. velle. ff. de reg. iur. & Baptista in suo repertorio. nu. 37. * **¶** Quod intelligit Alexan. ibi in d. auth. si quis in aliquo. 2. col. nu. 8. & Ias. ibi. 4. col. versi. vltra Bar. q̄ creditur scripturæ sumptæ ex archiuo, & suo exemplo tantummodo quo ad locum ꝑ illum, & ciuitatem, in qua esset ille archiuus publicus, in quo reperitur illud exemplum, alias fidem non faceret, vt tenet Ioan. And. in additio. ad Spec. in tit. de instr. editione. §. nunc dicendum. in additione mana, quæ incipit, priuatorum. & sequitur Bald. in rub. C. de fide instr. col. vlti. & Ant. de Butrio. in d. c. 2. de fide instr. versic. octauus casus. & Ro. in consi. 105. & in consi. 165. **¶** Quod procedit nō solum in exemplo, verum etiam in scriptura originali sumpta de archiuo publico: quia ista solum probat in territorio illius ciuitatis, vbi est archiuus. ita Bal. in d. l. exēplo. & extra non probat. & idem Bal. in rub. C. de fide instr. & Butri. in c. 1. eo. tit. versi. octauus casus. vel si produceretur extra territorium contra subditum illius ciuitatis, vel ratione contractus, tunc enim probat secundum Bal. in dictis locis. & firmat Alex. in cōfil. 138. in 1. vol. col. 2. num. 6. & 7. vbi ait, q̄ tales scripturæ faciunt fidem solum in territorio illius ciuitatis. arg. in l. si. ff. de iure. om. iudi. & in c. vt animarum periculis. de const. in 6. vel cōtra subditum. vt ibi per eum. vbi ait idem esse, quando scriptura longit temporis esset obseruata publica, per l. 1. in fi. & in l. quod principis. ff. de aqua pluui. arcen. **¶** Sed quoq; facit fidem in ciuitate confederata secundum Bal. in d. rub. C. de fide instr. per l. non dubito. ff. de captiuis. Quod sequitur Feli. in d. c. ad audientiam. 4. col. versi. 2. q. & facit quod tenet ipse in c. Rodulfus. de rescrip. 22. col. versi. communitas. & licet cōtra conclusionem supradictam teneat Francif. de Areti. in d. c. cū causam. de probat. per dictum Bart. in l. 1. C. de summa tri. & fide catholi. dicendo, q̄ si ex forma statuti datur notario autoritas faciendi instrumentum, illa scriptura notarij probat etiam extra territorium. per l. census. ff. de probatio. vbi probatio quæ sit ex talibus libris, & scripturis, est potentior testibus, ergo à fortiori debet vbiq; valere, vt probatio testium: quia fateatur opinio prædictorum præualere in practica, & dicta argumenta Aretini non vrgent secundum

Velenzi. in d. c. 2. col. 17. de fide instr. quia doctrina Bar. in d. l. 1. C. de summa tri. & fi. catho. non est simpliciter vera, secundum Feli. vbi supra. & quia. d. l. cēsus intelligitur de instrumentis publicis confectis manu notarij imperialis, qui habet fidem magis indubitata, vt in c. cū Ioannes. de fide instr. & sic q̄ conclusio sit vera, q̄ dicta scriptura archiuui faciat fidem inter subditos extra territorium, non tamen inter nō subditos, nec ratione contractus, & nisi in ciuitatibus confederatis, vt dictum est, secundum eum. **¶** Itē dic, q̄ quando talis scriptura extrahitur de archiuo publico, non est necessaria ꝑ partis citatio. tenet Bald. per verbum fortē. in ca. 1. de fide instr. de quo latē per Card. in consilio. 74. in tertio dubio, secundum Feli. vbi supra. in 6. q. **¶** Quoque tene, q̄ ad faciendam comparisonem literarū, vt constet scripturam esse de manu alicuius, potest produci ꝑ vna scriptura subscripta ab illo, & posita in archiuo. Nam testimonium officialis archiuui, qui eam recepit tanquam confectā manu illius, probat quod est de manu ipsius, nec de hoc amplius reficitur questio secundum Saly. in l. comparationes. C. de fide instrum. 7. col. versi. quinta scriptura. & vltra ipsum est casus in §. si verō etiam ex publicis archiuuis. in authē. de his qui ingrediuntur ad appellandū. collati. §. & putat Feli. vbi supra. in 7. q. sufficere attestationem officialis, etiā viua voce, propter gl. ibi in d. c. ad audientiam, ibi magistratatur cōfiteretur. **¶** In corroboracione cōmunis opinionis doctorū supra posita, q̄ scriptura posita in archiuo publico plenē probata adde Bal. in l. vnica. in 12. col. versi. ex quo sequitur. C. de confessis. vbi dicit, **¶** q̄ ea, ꝑ quæ sunt in archiuo publico, intelliguntur esse de actis cuiuscunq; causis, & idem Bald. in l. 2. §. postea. ff. de origi. iuri. dicit, q̄ posita in archiuo publico dicuntur publica. & idē Bal. in l. 1. 2. col. C. quomō. & quando iudex. & Ioan. de Imol. in l. exitus controuersie. ff. de acquirend. posse. dicit q̄ illud, quod est in archiuo publico, dicitur notorium. Quod etiam firmat Roma. in consi. 350. incipiente, in causa propositæ. pē. col. & Ang. in consi. 350. incipiente, statutum prædictū, in fi. q̄ quælibet scriptura posita in archiuo publico dicitur scriptura publica. Et dicit Bart. in authen. & si contractus. 1. col. C. de iude instrum. q̄ scriptura posita in archiuo publico, dicitur publica, & solēnis, licet non fuerit à notario publicata. Et ibi etiam subdit ipse Bart. quod licet in tali scriptura posita in archiuo publico nō sint anni domini, nec indictio, & similia, plenē probat. Et Ludo. Roman. consi. 319. tenet, q̄ scriptura archiuui publici habet vim publici instrumenti,

menti, & præfertur alteri scripturæ. **¶** Et dicit ipse Roma. consi. 26. incipiente, in proposito casu. quod sumpta ex archiuo publico, faciūt vbiq; plenā fidē, q̄ etiā ipse firmat in cōfil. 105. incipiente. liber registri. vbi ait talē scripturā archiuui publici plenam fidem facere, etiam si non habeat nec diē, nec consulē. & Alexand. in cōfilio. 92. dicit, q̄ scripturæ stātes in archiuo publico dicuntur authenticæ. & facit quod tenet Baldus in dicto capitulo. cum causam. de probatio. in tertia column. versiculo, quis enim. & idē Baldus in authentica de his qui ingrediuntur ad appellandum. collatione quinta in §. illud iam allegato, q̄ scripturæ productæ de archiuo publico. debet stari, licet non habeat solennitatem, duntamen habeat testimonium illius officialis, qui præst ipso archiuo publico, prout tenet omnia supradicta Hippoly. de Marfil. in repet. rubr. de probatio. num. 291. quem vide. **¶** Ad prædicta adde, quod scripturæ archiuo publico debent ꝑ edi. vt Anto. de Butrio. in d. c. 1. de probatio. & sentit Bar. in l. 2. §. diuus. C. de fide instr. & Ias. in l. 1. apud quem. C. de edendo. numer. 2. & si talis scriptura est in magno libro archiuui, & iste liber nō potest portari, quia non potest moueri de loco, vel quia est cum sua catena, vel quia est in archiuo publico, tunc mittendæ sunt fide dignæ personæ ad locum vbi degit, ita tenet Angel. in l. prætor ait. §. sed etiam. ff. de edendo. in fine. per tex. in capitulo. accepimus. de fide instrum. **¶** Idem dic, quod creditur libro censualian ti ꝑ quo alicuius ecclesie, dummodo reperiatur & conseruetur in loco non suspecto secundum Abb. in d. c. ad audientiam. de præscrip. nu. 4. de quo per Feli. ibi. 6. col. versi. decima & vltima conclusio. vbi singulariter. de quo. per Anto. Franc. in additione. ad Abb. ibi. & vid. Roma. consilio. 127. & Abb. consilio. 67.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuilegium quid dicatur.
- 2 Priuilegium quis potest concedere.
- 3 Priuilegium concessum ciuitati, vel Villa seu loco, an sit reale, & duret in nouis ciuibus. Et

an intelligatur concessum cui libet de patria. Et an extendatur ad continentia adificia post ea aucta. An sententia lata contra habitatores alicuius loci, noceat modernis habitatoribus.

- 4 Appellatione priuilegij, an veniat confirmatio priuilegij.
- 5 Confirmatio priuilegij in archiuo debet custodiri.
- 6 Qui tenetur exhibere priuilegia, vel iurare de exhibendo, non tenetur exhibere confirmaciones, nisi expresse iubeatur.
- 7 Priuilegium originale productum apud acta debet registrari, & restitui producenti.
- 8 Priuilegia ciuitatis, quæ sunt in archiuo, an profint hominibus ciuitati subiectis, & ad eos extendatur.
- 9 Princeps potest moderare, & reuocare priuilegia per se data.

1 Priuilegios. **¶** Quod dicitur lex priuata ꝑ alicui loco, vel personæ concessa per principē, vt in l. 2. titu. 18. part. 3. & text. in c. priuilegia. 3. dist. Bal. in l. qui ex relationibus. C. de leg. Alexā. in l. beneficiū. ff. de cōstit. princip. & Bal. in l. in eū. C. de fidei commiss. col. 10. glo. in summa. 25. q. 2. in princip. vbi quoq; tenet, q̄ solus ꝑ papa, vel princeps potest priuilegia concedere, q̄ isti possunt facere leges. & d. l. parti. Et an si episcopus potest priuilegia dare. vi. per glof. in d. 25. q. 2. in sum. **¶** Et tene q̄ q̄n papa, vel rex concedit priuilegiū ciuitati, vel vil lē, seu loco, talia priuilegia sunt realia, ꝑ & perpetua, vt tenet Bal. * Et idē sicut ego tenet Gregor. Lopez. in l. 27. titu. 34. par. 7. * in l. vestigalia. C. de vestiga. & cōmis. & facit quod tenet idē Bald. in proce. Grego. fin. col. vbi dicit, q̄ illa dictio cōmoratibus, significat cōmoraturos in futurū. Et q̄ tenet Barb. in tract. de præstā. Card. col. 11. allegādo Bal. in tit. de pace cōstan. in vfi. feud. 4. col. nu. 13. vbi ait, q̄ ciuitas durat in nouis ciuibus, etiā nō naturalibus, sed aduēturis, & dicitur eadē ciuitas, quia hoc est simile capitibus subrogatis in loco mortuorū, vt in l. grege. ff. de lega. 1. & q̄ quod vniuersale est, non potest morte perire, sicut homo in genere non moritur. vt in l. in rōnē. §. incertē. ff. ad l. falcis. & quia populus nunquam moritur. vt tenet idē Bal. per tex. ibi in l. proponebatur. ff. de iudicijs. vbi infert, q̄ si populus est interdīctus durat etiam vltra cētum annos, quia populus non moritur licet sint mortui illi, qui

præstiterunt causam interdicto, facit quod notat Innoc. in c. graue. de sent. excōmu. Et corroboratur per Bar. in l. 1. ff. de cōstitu. princip. nu. 2. in fine, dicendo, q̄ si priuilegium cōceditur ciuitati, vel loco, semper trāsit successiue, cum semper sit eadē ciuitas. per. d. l. cum præponebatur. & tenet Ioā. de Pla. in l. iubemus. in fin. C. de feleucia. & decurio. lib. 12. vbi ait, q̄ priuilegiū concessum certæ vniuersitati vel collegio, transit ad quoscūq; in eodē collegio in posterū succedentes. & glo. in dicta summa. 25. q. 2. ¶ Et priuilegiū cōcessum patriæ: intelligitur cōcessum cuilibet de patria. tenet Angel. in l. si nō speciali. C. de testamen. per tex. ibi. & per. l. oēs. C. sine cens. vel reli. & per. l. omnes. ff. de lega. 2. & in l. in ciuitatibus. ff. de rebus dubijs. & ibi. per dict. Ang. qui continentur in priuilegijs appellatione ciuium. * Et Albe. in l. prouinciales. ff. de verb. signi. nu. 4. vbi tenet, q̄ in collæ videntur gaudere priuilegio originariū: & etiam immunitate concessa incolis certis loci: comprehendit etiam Iudæos quemadmodum grauamē includeret eos: vt Bald. in l. spadonem. §. iam autem. ff. de excusa. tuto. quia non sunt ita detestabiles iudæi sicut hæretici: quia fides hebræorum habuit iniciū veritatis. Montal. in glo. ordi. in parte. Iudæi, & Bal. in l. nullus. C. de summa trini. * ¶ Tamē priuilegium concessum ciuitati, nō extenditur ad continentia & edificia postea aucta, & ad castra, & villas, tenet Plat. in rub. C. de professo. & medi. lib. 10. vi. per. Bart. in l. 2. ff. de verbor. signifi. ¶ Adde, q̄ sententia lata cōtra habitatores alicuius loci, licet reperiatur. lata cētū anni sunt elapsi, nocet modernis habitatoribus: quia successores repræsentant defunctos, & faciūt eundē populū. tenet Guid. pap. singular. 277. per dictā. l. proponebatur. ¶ Et cōfirmationes priuilegiorum debent poni in ista arca, seu archiuo, licet appellatione ¶ priuilegij non veniat cōfirmatio priuilegij, & aliud sit priuilegium, & aliud sit cōfirmatio priuilegij. vt est tex. & ibi. Inno. in c. cum inter vos. de re iudica. tenet Speculator. in tit. de instru. editione. §. nūc autē videndū. versu. 4. in fin. per Bal. latē in ca. 1. de confirmatio. vtil. vel inutil. col. 2. versu. modo quæro. allegādo Archidi. in §. 1. 25. q. 2. aliās est i summa. vbi gl. quia in confirmatione nihil noui iuris datur. vt in ca. dilecte. de cōfirma. vtil. vel inutil. secus est in priuilegio, & quia in cōfirmatione nil ponitur, vel affirmatur: sed totū conditionaliter intelligitur. & secūdum Archidi. vbi supra col. 2. versu. in ea gl. parum, aut nihil valet confirmatio. sed tantū modo solet plus timeri. Et licet hoc sit verum, talis confirmatio ¶ debet custodiri in dicto archi-

uo publico, quia est scriptura vt in isto text. & quia aliquādo in confirmatione cōceditur de nouo illud, quod confirmatur. vt in dicta. l. part. & Baldus in dicto. c. primo. & Archidi. vbi supra. vbi dicit, quod sic debet intelligi tex. in ca. quia simpliciter. §. 6. distin. & quia cōfirmatio tria operatur: quia præstat ipsi factō maiorem auctoritatem. Item si quid est inualidum, supplet eius defectum. Itē quod sine eius licentiā non potest retractari illud quod ipse confirmauit. vt glo. in capit. frater. 17. q. 6. 4. ¶ Ex quo inferitur, quod si alicui iubetur exhibere ¶ priuilegia, vel iurat de exhibendo non tenetur exhibere confirmationes priuilegiorum, nisi expressē iubeatur: quia confirmatio non comprehenditur sub priuilegio, vt dictum est. ¶ Et de modo exhibendi priuilegia, vide bonum tex. in ca. cum personæ. de priuileg. in. 6. ¶ Adde, quod priuilegium originale ¶ productum apud acta, debet registrari, & restitui producenti, & non debet diniitti apud acta. ita Baldus in l. instrumenta. C. de fideicommissione. nume. 6. ¶ Et qualiter edatur parti. vi. Speculato. in titulo. de instrument. editione. §. ostenso. versu. porrō. ¶ Sed circa istum text. potest dubitari vtrum priuilegia ¶ ciuitatis, quæ sunt in archiuo ipsius, profint hominibus subiectis tali ciuitati, sed ad eos talia priuilegia extendantur. Franciscus de Aretio in rub. ff. solut. matrimo. 4. col. versu. cōsequēter allegādo Ioā. de Bella. in authentic. quibus modi. natura. officia. sic distinguit, q̄ aut illud, quod conceditur, est beneficium, quod præiudicat soli concedenti, aut est priuilegium, vel alius contractus, qui strictē debet interpretari. Primo casu, siue concedatur beneficium loco, siue personis in loco, semper comprehenditur territorium, vel districtus loci, & quicquid in eo continetur. vt in l. prima. §. cum vrbem. ff. de offi. præfe. vrbis. vbi hoc ita dicit Bald. & dicit esse opinionem Barto. in l. secunda. ff. de verb. signifi. quæ probatur in l. si quando vbi Bar. C. de boni vacliri. lib. 10. & in hoc secūdum Areti. vbi supra omnes concordant. ¶ In secundo verō casu cōcludit dictus Ioan. de Bellaper. quod concessio priuilegij extenditur ad suburbia, non autem ad castra, villas & vicos, per dict. l. 2. ff. de verb. signifi. & ibi nota. & Bar. ibi tenet, & istud priuilegium non trahitur ad comitatenses, quod sequitur Bal. in dic. §. cum vrbem. & Ioan. Andre. in ca. si ciuitas. de sent. excōmuni. in. 6. ¶ Tamē Bart. in l. si finita. §. ex hoc edicto. num. 5. ff. de damno infecto, voluit, q̄ etiam ad castra & vicos territorij extendatur priuilegium, quæ opinio Bar. est verior secūdum Areti. vbi supra si est verē ciuis. Sed dicit te-

cit tenendum opinionē Ioan. de Bellap. & Ioan. Andr. quando priuilegium conceditur ciuibus in loco, & nō loco, quod nota. ¶ Sed tu vide Pau. de Cast. in dict. l. si finita. §. ex hoc edicto. vbi in distinctē tenet, quod priuilegium concessum ciuitati subditi tanquam cōnexæ, possunt vti tali priuilegio, & dicit esse gl. in l. restituēde. C. de aduoca. diuerso. iudicium d̄ quo vi. Alex. in. d. §. ex edicto. nu. 2. vbi tenet cum distin. Ioan. de Bella. in suadispositione, incipiente, rex concessit, quam posuit. in d. auth. quibus modi. nat. effi. sui. & quoq; per Alex. in rubrica. ff. solut. matri. nu. 13. vbi hoc altercat, & putat veriore opi. Iacob. de Bellaper. & Ioann. Andre. & sequacium, sed mihi applaudet dictum Paul. de Cast. in dict. §. ex hoc edicto. ¶ Adde quoque q̄ princeps potest ¶ tollere, & moderare priuilegia per se data. vt in ca. si. de sent. excō. in. 6. & c. nec aliqui. de priuileg. eod. libr. 6. & sic regula de cet concessum. de regu. iur. in. 6. nō habet locum in principe, vt ibi notat Ioan. Andre. & glo. si. in c. clericis. de immunit. ecclesi. lib. 6. prout tenet Motal. in glo. ordi. in parte, priuilegia; quia plus operatur concessio principis per modum legis generalis, quā per modū priuilegij, vel rescrip. vt Montaluu. ibi. & ideo si princeps reuocat omnia priuilegia, non intelligitur de concessis per legem generalem secūdum Montaluum vbi supra.

S V M M A R I V M.

- 1 Clauēs terrarum apud seniore[m] debent stare.
- 2 Senex quādo dicatur quis, an præferatur alijs.
- 3 Pœnes hæredem antiquiorem instrumenta communia debent stare.
- 4 Senior debet prius loqui. Et quis dicatur nouitimo venies, vltimū locū debet optinere.
- d Vno de los regidores.
- 1 Scilicet, senior in officio: quia clauēs ¶ terrarum apud seniorē debēt stare. vt in. l. cum pater. §. pa-

ter pluribus. ff. de lega. 2. & ibi Bar. per. l. si. ff. de fide instru. & Bal. in l. procurator. C. de edendo. nu. 2. * Et vi. Ludo. Roma. in. l. si verō. §. de viro. ff. solu. matri. fallentia. §. 3. col. 50. versu. tertio probatur dicentem, quod pluribus existentibus hæredibus institutis, tabulæ testamenti depōni debent, pœnes eum qui in maiore parte est institut⁹ vt i. l. si. ff. d̄ fid. instrum. vel data portionū qualitate esse arbitriū iudicis. l. ceterū. versu. si. ff. famil. hercis. nō debet extendi. ad casum in quo inter hæredes sit gradus

entregaren, se obligue de tornarla dentro de cierto termino: y de conocimie to dello, y q̄ de en el arca de concejo, y q̄ el escriuano de concejo tēga cargo de sollicitar q̄ se torne, y haga hazer vn

antiquitatis, & iuuentutis: tunc enim antiquiori est custodia committenda: & hoc est quod dicit tex. in. d. l. cum pater. §. pluribus. ff. de lega. 2. & illum tex. commen. Bald. in l. procurat. C. de edendo. * Et ille qui tenet clauēs archiui, vel portarum, tenetur eas resignare, successori, aliās pot dici proditor. vt tenet Bal. in ca. licet causam. de proba. nu. 7. & dicit notari in. d. pater pluribus. & in l. fin. C. de acquir. possess. ¶ Et quia senex ¶ pro eo, qui est antiquior in collegio, vel vniuersitate accipitur. vt Plat. in l. cum ob pro vete. C. de his qui non impleti stipen. lib. 10. & ita accipitur hic. Et idem tenet. d. Plat. & tex. ibi in. l. 1. C. de consuli. lib. 12. & l. 1. ff. de albo scri. dicendo, q̄ senior collegij de iure intelligitur esse prior aliorum eiusdem ordinis, & dignitatis & præfertur in ordine sedendi, scribendi, iudicandi, & consulendi, vt Pla. in l. 2. C. de decurioni. lib. 10. nu. 1. vbi dicit, q̄ procedit etiā in cōcionādis, & in omnibus præponēdi sunt maiores. vt gl. in c. statui mus. 61. distin. nisi esset electus a principe, quia præfertur electis ab inferioribus. vt in. l. 2. ff. de albo scrib. ¶ Licet aliqui senex accipitur pro sapiente, & perito, secūdum Pla. in. d. l. cū pro vete. per. c. qualiter. & quando de accusa. el. 2. ¶ Et facit tex. in simili. in l. 7. tit. 15. part. 6. & doctor del Castil. in l. 29. de Toro. in gl. la dote. versu. vltim. quæro. Roma. consi. 43. col. 2. Guid. Pap. decisi. 289. vbi tenet, q̄ instrumenta ¶ communia hæreditatis sunt custodienda pœnes hæredē antiquiorē, & Bal. & Ias. in. d. l. procurator. C. de edendo. &

Alex. & cæteri doct. & vide Ioan. Licirier in tracta. de primogenitura. in. 2. libro. q. 2. nu. 5. & 6. tomo. 7. tract. folio. 63. vbi idē tenet, q̄ maior natu debet habere instrumenta communia: & clauēs rei communis inter hæredes debent esse penes seniorē. per. d. l. cum pater. §. pater pluribus. & instrumenta communia debent remanere poe nes primogenitum. vt ibi per eum. Et sic, q̄ ad ministratores ciuitatum tenere debent clauēs earum, prout tenet Nicola. Boë. in tracta. de custodia clauium. tomo. 5. tracta. n. 36. folio. 271. & ibi in num. 42. vide an custodia clauium spectet ad dominos, & capitaneos, & de alijs materijs latē. Et q̄ custodia clauium villæ non spectet ad dominum, imò ad consules villæ, tenet Guid. Pap. cō fili. 1. nu. 7. per. l. turres. C. de operi. publi. sed cōtrarium tenet Boerius vbi suprā. num. 72. Et se nior̄ debet prius loqui, quā alij iuniores, vt est casus & ibi Bal. in. ca. 1. de cōtrouersi. feudi apud pares termi. in principio. in vfi. feud. Et vltimò veniens, vltimum locum debet obtinere: & sic, q̄ nouitij doctores, & milites qui aggregantur, vel incorporantur in ordinē seu collegio in loco deficientium, non propterea debent in primis locis illorum defunctorum poni, sed in vltimis, vt tenet singulariter Ioan. de Plat. in. l. si quis in archiatri. C. de professo. & medi. lib. 10. vbi per eū. Et vi. quē dixi, infrā in. c. 44. in gl. platicare. nu. 2.

S V M M A R I V M.

- 1. In exemplatione instrumenti octo requiruntur. & sine eis non probat, si opponatur a parte.
- 2. Papa, seu rex nō potest facere, quod trassumpto vel exemplo detur fides absq; solennitate iuris.
- 3. Exemplatio instrumenti si est antiqua, an faciat fidem si non fuit facta cum solennitatibus a iure requisitis.
- 4. Notarius succedens alteri notario in officio, an potest exemplare instrumenta a mortuo facta sine solennitatibus iuris.
- 5. Trassumpto priuilegij non creditur, nisi rex de derit auctoritatem, & suo sit munitū sigillo.
- 6. Priuilegij inuolutio debet fieri, parte citata, de cuius præiudicio tractatur.

1. **Trasladen**. e. Autoritate iudicis ordinarij fit hodie talis exēplatio, & per tabellionē. vt Spec. in tit. de instr. editio. §. ostenso. vers. & quoniam. nu. 24. de qua exēplatione vide Abb. latē in. c. cum. p. Tabelli. de fide instr. vbi ponit octo requisita & in sum-

ma sunt hæc. ¶ Primum, quod fiat ad petitionē eorum quorum interest. ¶ Secundum, q̄ faciat auctoritate ordinarij. ¶ Tertium, q̄ fiat corā notario. ¶ Quartum, quod fideliter fiat. ¶ Quintū, quod redigat in publicam formam. ¶ Sextū, q̄

libro, en q̄ se trasla- dē todos los priuilegios, y sentencias del cōcejo, authorizadas, y otro libro, en q̄ se trasladen todas las prouisiones, y cedulas q̄ nos mandaremos dar q̄ fueren p̄sentadas en el cabildo, anfi las q̄ son dadas hasta aqui como las q̄ se darā de aq̄ adelante, pa q̄ de todo se d̄ cuēta y razón quādo fuere menester. Y así mismo haga, q̄ en la dicha arca esten las siete partidas, y las leyes del fuero, y delos ordenamientos, y p̄maticas: porq̄ teniēdo las, mejor se puedā

pro. l. ad hæc. C. de fide instr. & Bar. in. l. in fraudē. §. nec. ff. de iure fisci. ¶ Quoq; statur cōtra eū, qui trassumi fecit. ff. de administr. tuto. l. chirographis. & ideo cōtra tutorē probatur ex inuentario, licet nō appareāt instrumenta originalia de bitu, quod est bene notādū secundū additio. Rotæ in dicta decisione. ¶ Et q̄n fuit scriptū de cōsensu ambarū partiū, quia tūc facit fidē. Imol. in. c. 1. de fide instr. & Bar. & Bald. in auth. si quis in aliquo

vocentur ij, quos restāgit; & supervocatione, & citatione fiat publicum. vt tenet Bart. in. l. adoptio. ff. de adoptio. & Ab. in. c. cum in iure. de offi. deleg. nu. 6. & in tantū requiritur citatio, q̄ si nō sunt, qui vocētur, fiat proclamatio per editū. vt tenet Abb. in. c. abbate. d̄ verbo. signifi. nu. 14. aliās citatio non valet. vt Abb. & ibi addi. in. ca. Albericus. de test. n. 5. Et Rota decisione. 10. in nouis in aditioe. ¶ Sed sufficit tamē, q̄ pars quā tāgit negotium sit præsens, q̄ uis non sit citata. vt Inno. in. c. fi. de fide instrum. ¶ Et cōtra producentē stat sum-

aliquo documento. C. de edendo. Lanfranc. de Oriano in tracta. de fide instr. nu. 12. tomo. 18. folio. 11. ¶ Itē q̄n exemplū fuit sumptū manu eiusdem notarij, qui originale fecit: quia idē tabellio qui originale scripsit, possit de eodem actu plura conficere instrumenta Bar. in. l. Sēpronius proculo. ff. de leg. 2. Ange. in. l. publicati. C. de testa. Bal. in. l. 2. ff. de fide instr. & in. c. quoniam cōtra. de probatio. numer. 23. Anto. Fran. in additio. ad Abb. in. c. fi. de fide instrum. & ibi Fel. ¶ Exceptis illis casibus non probat exemplum, nec ei creditur nullo modo, nec aliquam fidem facit si ne iudicis auctoritate, & parte non citata. vt Socin. in consi. 230. incipiente, cum præsentis. versic. sed non obstante. & Lanfran. de Oriano in. d. tracta. nu. 12. ¶ Quinimo dicit Bal. in. l. si quis ex argentarijs. §. quoad. in. fi. q̄ licet exemplū sit sumptum per quatuor, vel quinque notarios seu tabelliones fide dignos, non creditur eorum sumptu sine iudicis auctoritate per Specula. in. d. tit. de instrum. editio. §. ostenso. versic. sed nunquid creditur. nu. 9. ¶ Septimum, q̄ is qui fuit rogatus requiritur q̄ sit morte præuentus, vel longo impedimento detentus, aliās autem non pōt vnus notarius publicare rogationem alterius. vt Bar. in. l. quædam. §. nihil. ff. de edendo. & Specul. in. d. tit. de instrum. editio. §. ostenso. versic. illud. & magis latē in verbo per quem autem fiat. & tex. in. l. 4. tit. 8. lib. 1. foro. 11. & Abb. & eius additio. in. c. inter dilectos de fide instr. num. 7. ¶ Octauum, q̄ notarius, qui fuit rogatus requiritur q̄ reduxerit rogationem in noctam. i. protocollū, seu abbreviaturam suam, aliās non videretur scriptura alicuius auctoritatis, nisi de ea constaret per testes. secundū Abb. in dict. c. cum. p. & per eundem in dicto. c. Alberi. vbi quoq; de materia exēplationis. Et omnia ista vult dicere iste tex. in quantum dicit, autorizadas. Et omnia ista requiruntur in exemplatione instrumenti, aliās non probat, vt tenet Guid. pap. decisione. 404. quod intelligi verum, si opponitur a parte, aliās adhibetur fides. vt tenet dictus Guido Papa. in decisione. 221. nu. 6. quem vide & nota. ¶ In tantum q̄ papa, & imperator non potest facere, q̄ transcripto, vel exemplo absq; solennitate detur fides. vt Roma. in singulari. 211. foli. 41. quem ego non inuenio. Sed facit tex. in. c. primo. de fide instr. ibi, nil possumus facere. sed Fel. ibi prima col. versic. sed tamen vt dixi, dicit q̄ papa, vel alius princeps de potestate absoluta ex magna causa statuerē, vel dispensare pōt, q̄ exemplū, vel scriptura non authentica probaretur. vt in. c. 2. de probatio. & in. ca. cum a nobis de testi. Et pro hoc adducit, quia de iure diuino, nec de iure

naturali cauetur, q̄ exemplū non probet, sed solo iure posito, cui papa non subiacet. vt in. c. propositio nota, q̄ quādo exēplatio facta a notario est antiqua, q̄ est difficilis, vel penē impossibilis probatio, præsumitur omnia solēniter acta, etiā si solennitas in instrumentis non enuntietur. vt tenet singulariter Ioā. And. & Anto. de Butri. in. d. c. Albericus. q̄ sequitur Franc. de Arc. con filio. 36. in. 3. col. & idem tenet Abb. in. d. c. Albericus nu. 6. & sequitur Ias. in. l. publicati. C. de testamen. 2. col. in fine & singulariter Guid. papa decisione. 404. quē vide. ¶ Et quē dicatur exemplatio antiqua, dicit q̄ Calde. & Anto. de Butri. in. c. quoniam contra. de probatio. referunt tres opiniones Hostiensis, prima, q̄ vltra biennium. Alia aliorū, qui dixerunt, q̄ vltra viginti annos. Tertia, quam ipsi approbant, q̄ istud remaneat arbitrio iudicis. vt ibi. per. d. Fran. de Areti. in dicto consilio. ¶ Sed quid si notarius succedit in officio alteri notario, videtur q̄ possit exemplare instrumenta a mortuo facta sine dictis solēnitatibus, prout tenet Abb. in. d. ca. cum. p. 2. col. versic. sed reuoco in dubiū. nu. 2. & idē tenet tex. in. l. 55. tit. 18. partit. 3. quasi in fine. & videtur sentire Bart. in. l. si quis ex argentarijs. §. cogetur. ff. de edendo. ¶ Sed hoc dictum Abb. reprobat per Ias. in. l. prætor ait. §. cogente. ff. de eden. nu. 14. vbi allegat doctores contra Abb. tenētes. Ad quod facit, quod tenet Paul. de Castro. in. l. quædam sunt personæ. §. nihil interest. ff. de edēdo. vbi ait, q̄ publicatio instrumenti non potest fieri per filium etiā hæredem notarij, nisi committatur a iudice. Idem cōtra Abb. tenet Alex. in. d. §. cogetur. nume. 5. vbi latē per generalitatem. d. c. cum. p. tabellio. & idem tenet Specul. in dicto tit. de instr. edi. §. ostensum. versic. illud quoque præterea videndū, & versic. sequenti, qui incipit, quid si aliquis tabellio. & idē tenet ibi Ioā. And. qui testatur ita de facto seruari. Et facit rō secundū Bal. quia complere instrumentū, est ratioe officij, sed officium, nō transmittitur ad hæredē l. cuius. ff. de cura. furio. & l. prima. C. si quis remino. & Abb. non considerauit bene. d. §. quædam. quia loquitur in hærede argentarij, cum sit eiusdem professionis secundū Ias. ibi. Et quod non valeat exemplatio, seu ingrossatio instrumenti facta per hæredem notarij mortui sine auctoritate iudicis, est cōmunis opinio secundū Boerū. decisione. 45. nu. 9. ¶ Quæ omnia supra dicta intellige in exēplatione instrumentorum, secus est in exemplatione priuilegiorum, quia trassumpto priuilegij non creditur, nisi ei rex de derit auctoritatem, & suo sit munitū sigillo. vt

est text. singul. in. l. 44. titulo. 18. parti. 3. vbi ait, *f*
Y mas aun dezimos, que traslado de ningun priuilegio
no deue ser creydo, fueras ende, si lo otorgasse el rey, o le
mandasse sellar de su sello. Et idem tenet lex. 113. eo.
tit. & ead. parti. in fine. vbi ait, Y todo esto que dixi-
mos de los priuilegios, & de las cartas que deue ser crey-
das, entendiesse, quando aquel que se quiere aprouechar
dellas muestra la carta del priuilegio el original, y no el
traslado dellâ: ca si alguno quisiere usar en iuzyo para
prouar su intencion del traslado de alguna carta, o priui-
legio, no deue ser creydo a menos de mostrar el original
onde fue sacado: fueras ende, si este traslado fuesse anthē-
ticado, & firmado con sello del rey, o de otro señor que
deuiesse ser creydo, y fuesse sin sospecha. Et vide text. in.
c. licet de fallis, & quod latē notat Specu. in titu.
de rescripti. præsentâ. §. ratiōe formæ per totū.
¶ Quinimo dicit Montal. in. d. l. 44. dictæ parti
6 tæ, q̄ priuilegij innouatio ꝑ debet fieri parte cita
ta de cuius præiudicio tractatur. ca. cum dilecta.
de confirma. vtil. vel inutil. vbi per eū. Sed priui-
legium renouatum sine debito iuris ordine pro-
pter periculum cōsumptionibus, remanet in sua
validitate decisa lite, licet fortè cessauerit pericu-
lum consumptionis, tenet Abb. in. c. quoniã fre-
quenter. vt lit. non contesta. col. 4. nume. 8. ¶ Et
vide Inno. in. d. cap. Albericus. de testi. nu. 6. vbi
ait, q̄ licet publicatio priuilegij non faciat fidē,
fallit nisi fieret per illum qui concessit priuile-
gium, tunc enim satis p̄t dici, q̄ valet publica-
tio, etiam nullo vocato, vel nullo edicto emisso,
quia ipse de nouo eidem concedere possit, & Ro-
ta in dicta decisio. 10. vbi vide de intellectu, sci-
licet, nisi sit suspectum, quia tunc requiritur ci-
tatio, quod nota, quia credo quod ex suo dicto
leges parti. sumptæ fuerunt. ¶ Ange. tamen in
authētica vt filij fra. collatione nona, dicit, quod
si produco instrumentum in iudicio, & ipsum
facio registrarî, quod licet perdat originalē,
creditur registro, si fuerit registratum autho-
ritate iudicis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Leges ordinationum pragmaticarum fori, & partitarum, an debeant seruari.*
- 2 *De obseruantia legis fori debet aduocatus articulare, quando super ea fundatur.*
- 3 *Ciuitas, seu locus, qui est subiectus tēporali iurisdictioni ecclesiæ, debet regi iure canonico, & non civili: & deficiente iure canonico, debet regi secundum leges regias, & non per leges imperatorum.*

Guardar. *f* Nota tex. per quē custodi
 ri iubetur leges ꝑ partitarū,
 fori, pragmaticarum, & ordinamenti regalis. si-
 mil. text. in capitul. 36. infra eod. & in. l. 4. titul.
 4. libro primo. in ordinamen. regali. & melius in
 l. 1. in legibus de
 guardar^f lo conte-
 nido en ellas. Toro, vbi iubet
 dictas leges ordi-
 namenti Regis
 Alfonsi custodi-
 ri, ponendo ordinem in determinatione causa-
 rum, scilicet, quod causæ primò determinentur
 per leges Tauri, secundò per leges ordinamenti,
 & pragmaticarum, non obstant quod non sint
 in vsu, nec fuerint obseruatæ. Et causæ, quæ per
 dictas leges determinatæ non fuerint, decidan-
 tur per legem fori legum, vel per foros municipa-
 les cuiuslibet villæ, vel vici, quatenus fuerint
 in vsu, in dictis villis, vel vicis: dummodo non
 sint contrariæ dictis legibus ordinamenti, & pra-
 gmaticarum in illo, quod in eis est determina-
 tum, vel in futurum fuerit per regem determina-
 tum. Et illud, quod per dictas leges non potue-
 rit determinari, tunc recurritur ad leges partita-
 rum regis Alfonsi, vt in dicta lege Taurina ca-
 uetur. Et sic quod in posterum, & in defectum
 iubet leges partitarum custodiri, & leges fori le-
 gum, si fuerint in vsu, aliter non. Et sic quod fo-
 rus Castellanus, & alij fori municipales non
 sunt authentici, quia non iudicatur pro eis, nisi
 quatenus sunt in vsu. ¶ Itaq; peritus aduocatus
 debet articulare ꝑ de obseruantia fori, quando se
 fundat ex eo, alias non obtinebit, vt probatur in
 lege sexta. in fine, in. ll. de Toro, & tenet doctor
 del Castillo in dicta lege prima de Toro in glos.
en lo que fueron usadas, & in glo. que se usaron. ¶ Sed
 contrarium vult tenere Montal. in. l. final. ti-
 tulo sexto. foro legum. libro primo. per text. ibi
 dicendo, quod de stilo cancellariæ in disceptatio-
 nibus causarum, an lex, quæ allegatur fori sit in
 vsu vel consuetudine de iure regni mādatur ser-
 uari vsque ad vnguem. vt in dicta lege finali, &
 in dicta lege fori noui, quæ est dicta lex quarta
 ordinamen. Sed tenēda est opinio Castelli, quæ
 fundatur ex dicta lege prima de Toro, vbi clarè
 dicit. Sed tu vide dictum. Montal. in reperto. or-
 dinament. in parte, leges. vbi dicit quod valent.
 Et ad hoc non potest obstare, quod aliquæ leges
 fori non sunt in vsu, quia sufficit, quod illæ le-
 ges sunt scriptæ, & de vsu contrario non proba-
 tur, cum statuta, & leges municipales sunt in vi-
 ridi obseruantia, quandocunque casus acciderit,
 etiam post mille annos. vt Domi. in capitul. ani-
 marum. de constitu. in. 6. §. statuto. & leges fori
 semper

semper loquuntur. vt in. l. Ariani. C. de hæreti. a
 & non tolluntur per non vsus, sed per contrariū
 vsu. Et certè ista opinio Montal. esset sequen-
 da. si dicta lex prima de Toro non esset condita:
 tamen crederem, & tenerem, quod quando per
 legem fori est dispositum aliquid, quod non est
 prouisum per alias leges, quod debet seruari si-
 ne eo quod articuletur, vel probetur quod sit in
 vsu. * Facit quod tenet Peregrin. in parte, lex.
 quæstione. 3. in gloss. ligantur, vbi tenet quod le-
 ges Castellæ licet earum aliquæ non fuerint in
 vsu, debent obseruari, nisi per conditorem, vel
 eius successores reges sint reuocatæ. * ¶ Vnum
 tamen nota, quod licet in curia ecclesiastica, vel
 in terris ecclesiæ iudicandum sit secundum ius
 canonicum. vt in capitulo. primo de nou. ope.
 nuntia. gloss. in capitulo. secundo de arbi. in. 6.
 in parte, lex ciuili, & Barba. in capitulo. fina. de
 3 offic. delega. ante pen. column. vbi ciuitas ꝑ seu
 locus, qui est subiectus temporali iurisdictioni
 ecclesiæ debet regi iure canonico, & non ciuili.
 idem tenet Alexand. consilio vigesimotertio. in
 tertio volumi. per Felin. latē in capitulo. eccle-
 sia sanctæ Mariæ. de constitu. columna. 29. ¶ Et
 canonibus deficientibus, iudicandum est per le-
 ges. vt in dicto capitul. primo. de noui. ope. nuntia.
 sed intelligitur quod est iudicandum per le-
 ges regias, quia est ius commune, & non per le-
 ges imperatorum. tenet doctor del Castillo in. l.
 70. de Toro. in gloss. prima columna octaua. &
 iudicio meo est text. in capitulo. ad nostram. de
 probatio. ibi, lege regni, quem vide. & idem tenet
 Palat. Ruuius in introductione rubr. de dona-
 tio. secunda columna. numero octauo. dicen-
 do quod deficiente iure canonico, recurrendum
 est ad ius commune & ius autem commune in
 his regnis, intelligit iura, & consuetudines re-
 gni, quæ ius commune appellantur. vt in capi-
 tulo. a nobis. de testibus. & ibi Abb. primo no-
 tabili.

Prætorū. Cap. XIX. finis.

Sequitur. Cap. XX.

S V M M A R I V M.

- 1 *Literæ iudicum ecclesiasticorum debent liberè legi, nec debent lacerari, nec admenari.*
- 2 *Nuntij venientes ad scholares, non possunt detineri, nec capi, nec ibi conueniri.*

Eydas. *a* Attamē literæ iudi
 cū ecclesiasticorū li-
 berè ꝑ debēt legi, & adimpleri in his.
 quæ iurisdictionē suā tāgunt, & non
 debēt lacerari, nec admenari, nec capi earum nū-
 tij. vt in. l. 8. ti.

Prætorum. Cap. XX.

Tem que ju
 rea todo su
 leal poder,
 que direte ni indi-
 rete no procurara
 que le sean leydas
 cartas de juezes ec-
 clesiasticos para que
 se impida la nuesta
 jurisdiccion real. Y si
 supieren que los jue-
 zes, y ministros de
 la yglesia en algo

ff. de iudi. & ibi gloss. in verbo, ob aliam causam
 vbi dicunt, q̄ sicut scholares habēt priuilegiū ne
 capiatur pro repræsalijs. vt in auth. habita. C. ne
 filius pro patre, ita pater, vel fratres, qui veniunt
 ad eos vidēdos, & nuntij, qui eis necessariò desti-
 nātur. idē tenet Abb. in. c. fi. de foro cōpe. fi. col.
 nu. 47. ¶ Quinimo dicit Bar. in. d. §. legatis. q̄ su
 prædicti nō possunt ibi cōueniri, sed habēt priui-
 legiū domū suā reuocādi, licet nō veniant causa
 necessaria, sed probabili, vt causa religionis, vel
 studij, licet ibi fortiatur forū ratiōe cōmunis pa-
 triæ, vt Romæ, vel originis propriæ, vel paternæ,
 vel alia ratione, quia tunc habēt securitatē à iure
 scripto: præterquā ratione contractus, quia tunc
 potest conueniri, & contractum est seruandum.
 secūdū Paul. de Castro. in. d. §. legatis. numer. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iurisdictionē iudicis secularis ecclesiasticus nō perturbet, nec in bonis laicum executionem faciat, nec eorum personas presumat in carcere re, sed ad hoc requirat auxilium secularis, nec e contra.*

- 2 *Iurisdictio ecclesiastica, & secularis debent se ad inuicem adiuuare, non autem contendere, nec ad inuicem se perturbare.*
- 3 *Si subditi imperatoris sunt rebelles, & inobedientes ipsi principi, debet papa eum iuuare.*
- 4 *Iurisdictio temporalis licet sit penes papam in habitu non possunt inferiores suos sua iurisdictione priuare sine causa.*
- 5 *Potestas suprema est penes papam, licet non habeat exercitium gladij temporalis.*
- 6 *Papa potest se intromittere inter laicos, & potestatem exercere in omnibus arduis negotijs gerentibus scandalum in Christianitate.*
- 7 *Iurisdictio causarum temporalium pertinet ad regem in toto suo regno.*
- 8 *Papa dat literas clerico contra laicū, sed nō laico contra clericum.*
- 9 *Clericus impediens iurisdictionem secularem punitur a iudice seculari.*
- 10 *Quando sequestrum fit penes personam ecclesiasticam, iudex secularis potest præcipere clerico, quod illud restituat.*
- 11 *Quando iudex secularis est negligens, iudex ecclesiasticus potest cognoscere inter laicos, & in alijs casibus, vt hic.*
- 12 *Preuentioni locus est, quando crimina puniuntur per vtrumq; ius.*
- 13 *Exceptio rei iudicatæ, potest opponi corā quocunq; iudice inter easdē personas: & sic, quod iudex ecclesiasticus debet admittere exceptionē rei iudicatæ per laicum, & e contra.*
- 14 *Iudex ecclesiasticus an potest incarcerare laicos, in casibus in quibus habet iurisdictionem in ipsos.*
- 15 *Executionem non debet facere ecclesiasticus in laicos, sed debet inuocare auxilium seculares, alias turbaret iurisdictionem regalem.*
- 16 *Quid debet facere iudex ecclesiasticus antequam inuocet brachium secularem.*
- 17 *Iudex ecclesiasticus tenetur iuuare secularem, alias punitur per archiepiscopum, & infra nūme. 18. & nūme. 22.*
- 18 *Si pro capiēdo malefactorē officialis nō habet sufficere familiā, potest impetrare brachiū alte-*

- rius iudicis. Tñ priuatos nō potest cogere ad hoc.*
- 19 *Iudex secularis sciens sententiam iudicis ecclesiastici iniuste latam, non tenetur eam exequi.*
- 20 *Iudex secularis, an potest cognoscere summam, an sententia ecclesiastici sit exequenda: Et quid in causa hæresis.*
- 21 *Iudex ecclesiasticus an potest compellere secularem vt sibi impendat auxilium.*
- 22 *Iudex ecclesiasticus compellitur per suū superiorem, vt suum auxilium seculari impendat.*
- 23 *Iudex secularis per quem iudicem ecclesiasticum debet compelli.*
- 24 *Iudex secularis non cogitur procedere vel condemnare ad mandatum episcopi.*
- 25 *Iudex secularis debet iuuare ecclesiasticum inuocantem suum auxilium, quando sententia est in rem iudicatam transactam. Secus si est appellatum ab ea.*
- 26 *Secularis requisitus ab ecclesiastico non impediens auxilium, est excommunicatus.*
- 27 *Iudex delegatus, qui non habet in mādatis expresse, an potest inuocare auxilium seularis.*

Vfurpan. ^b Text. in. l. 7. titu. 3. libr. 1. in ordin. regali. & tex. in. l. 4. tit. 1. libr. 3. & in. l. 26. titu. 2. eod. lib. 3. in eisdē. ordina. regal. Idē tenēt, dicēdo, qd iudex ecclesiasticus iurisdictionē seularis iudicis nō perturbat, nec in bonis laicorū executionē faciat, nec eorū personas in carcerare præsumat, sed ad hoc requirat auxiliū brachij seularis. Et ratio huius est, quia iurisdictionē tēporalis ad ecclesiam non pertinet, nec de ea debet se intromittere in præiudicium iurisdictionis seularis, nec e contra. vt in d. l. ordinamēti. & in. c. nouit. de iudi. in princip. ibi, non putet aliquis illustri regis iurisdictionē perturbare, aut minuere intendamus, cū ipse iurisdictionē nostrā nec velit, nec debeat impedire. & text. in. cap. lator. qui filij sint legit. ibi, ex tūc seulari domino sub cuius iudicio de hæreditate causa vertitur intimetis. & in. c. 2. de priuileg. & gl. ibi dicit, qd ecclesia nō vult ius alterius sibi arrogare, quia iurisdictionē distincta esse debet. vt in. d. ca. nouit. vbi Abb. 1. colū. nu. 2. dicit, qd talis iurisdictionē ecclesiastica, & seularis debent se adinuicē adiuuare, nō autē cōtēdere, nec se adinuicē perturbare. c. si imperator. 96. distinctio. & c. duo. 23. q. 5. & c. princeps. & c. c. administratores, & qui filij sint legit. c. causam. Facit qd notat

- notat Innoc. in. c. licet ex suscepto. de foro compe. vbi notabiliter dicit, qd si subditi imperatoris sunt rebelles, & in obediētes ipsi principi, debet papa eū iuuare, & domare rebellionē subditorum. arg. in. c. ad verū. 96. distinctio. Ex quo notat Abb. qd licet iurisdictionē tēporalis sit penes papā in habitu, nō tamen possunt inferiores suos priuare sua iurisdictione sine causa, qui exercitium huius iurisdictionis est prorsus sibi interdictum. vt ibi per Abb. nu. 11. & 12. & 13. vbi in hoc concludit. f. qd papa est maior imperatore, & qd penes ipsum papam sit suprema potestas, licet non habeat exercitium gladij temporalis. & gl. in. d. c. causam. qui filij sunt legit. Sed ad quid valet ista maioritas & prerogatiua Papæ, cū non valeat perturbare iurisdictionem principis temporalis, nec minuere, nec exercere per se. vt in. d. ca. imperator & in. d. c. cū adueni. 96. distinctio. & ipse Deus exercitium, & executionem interdixit, dicendo Petro, Mitte gladium tuum in vaginam. & Ioan. 18. & Bernardus ad Eugenium, Aggredere subditos verbo, sed non ferro. Quid vsurpare gladium tentas? quem semel iustus est mittere in vaginam? Respondetur, qd valet ad multa. vt per Abb. in. d. ca. nouit. nu. 13. vbi respondetur. maxime in omnibus arduis negotijs, & gerētibus scādālū in Christianitate, papa potest huiusmodi maioritatis ratione se intromittere, etiā inter laicos, & exercere istā potestatem sibi à Deo tributā, vt patet in. c. pro humani. de homi. in. 6. Et sic qd iurisdictionē causarū temporalium pertinet ad regē in toto suo regno, & sic de iure habet iurisdictionē in regno. vt Abb. in. d. c. cū causam. nu. 3. & dixi supra. in. c. 1. in glo. 1. Et nō papa licet de cōsuetudine dat literas clerico cōtra laicū, sed nō laico cōtra clericū. vt notatur in. c. si clericus. & c. ex trāsmilla. de foro compe. & c. si clericus. in. q. 1. & Alex. in consilio. 69. in. 1. volu. Specula. in tit. de cōpe. iudi. delega. §. 1. versic. 30. Quinimo si clericus impedit iurisdictionem seculare, potest ipsemet clericus puniri a iudice seculari. vt tenet Paul. de Castr. in. l. additos. C. de episco. audi. nu. 6. vbi dicit hoc intelligere Guiller. in bonis, nō in persona: cū totaliter personæ clericorū sint exceptæ propter characterē à iurisdictione seulari: vide quæ latē dixi in. c. 3. supra. in glo. fauor de iurisdictione. numer. 3. Et idē dic, qd iudex secularis potest præcipere clericū, putā, quando sequestrum fit penes personā ecclesiasticā, quia iudex secularis potest præcipere ei, quod illud restituat. tenet Iaf. in. l. si fide-

iussor. §. si satisfatū. n. 6. ff. qui satisfare cogatur. per text. notabil. in. l. fi. §. pē. versic. per suā interlocutoriā. C. de bonis iudi. autho. possi. & Bal. ibi in. d. §. si satisfatū. & idē Bal. in. l. acceptam. C. de vsuris. i. colū. versic. sacratissima. quia tūc nō proceditur proprie contra eum per modum iudicij, sed executiue in consequētiam officij suspecti. quod sequitur Matthæ. de Afflictis in decisio. Neapolit. decisio. 24. num. 3. Et tenet Peregrin. in parte clericus. q. 9. in glo. tanquam hæres: versic. quando, quem vi. in parte depositum in principio, versic. potest tamen. Amen istum text. & similes limita nō procedere quando iudex secularis est negligēs, quia tūc bene potest iudex ecclesiasticus cognoscere in laicos. gloss. est in. d. c. nouit. & in. c. ex tenore. de foro compe. & glo. & Abbas ibi, & facit text. in. c. administratores. 23. q. 5. Istum & alios casus, in quibus iudex ecclesiasticus potest se intromittere, & immiscere seulari iurisdictioni, ponit glo. notabil. in. c. licet ex suscepto, de foro compe. in verbo, vacante imperio. & ibi singulariter Inno. nu. 3. versic. imperio. Quibus adde alios. s. rōne personæ serui, vel rustici, ecclesiæ. vt in. c. ecclesiarum seruos. 12. q. 2. Itē in causis poenitentiar. in. q. 2. c. illud. & 16. q. 6. c. de lapsis. Itē in causis pupillarū viduarū, & debiliū personarū. c. desolatis. 87. distinctio. Itē in causis pauperū, & peregrinorū. 24. q. 3. c. sed quid de potētibus. Itē vbi terra est supposita ecclesiasticæ iurisdictioni. vt in. c. si duobus. de appella. Itē vbi est cōsuetudo. vt in. c. cū sit generale de foro compe. vt tenet Mōtal. in reperto. legū ordina. in parte, iudex ecclesiasticus. Itē ratione sacrilegij. vt in. c. cū sit generale, de foro compe. licet quicunq; per iudicē secularem puniatur. vt in authen. si quis in hoc genus. C. de episcopis & cleri. Item rōne hæresis, simoniæ, periurij, & adulterij, & de quocunq; peccato. vt gl. in. d. c. cū sit generale. Item ratione reuentionis. 3. quæstio. 8. c. cuius in agendo. vt est glo. in. c. fi. de exceptio. libro. 6. vbi ponit istum casum, & alios, quam vide. Vbi Dominicus dicit, quod quando crimina puniuntur per vtrumq; ius, tūc est locus præuentioni. arg. in capi. tuæ. de procura. & per gl. in. ca. nos inter. de purg. canon. Adde, quod exceptio rei iudicatæ inter easdem personas potest opponi, corā quocunq; iudice, & sic quod sententia lata ab vno competente iudice, debet seruari ab alio, cuiuscunq; iurisdictionis sit: & sic, quod iudex ecclesiasticus debet admittere exceptionem rei iudicatæ per laicum

laicum in casibus spectantibus ad cognitionem iudicis secularis, & contra secularis debet admittere exceptionē rei iudicatę p̄ ecclesiasticū. ¶ In illis casibus ad eū spectantibus. vt in. d. c. fi. de exceptione. in. 6. ¶ Tñ in casibus in quibus iudex ecclesiasticus habet cognitionem inter laicos, non potest eos incarcerare, sed tantummodo per censuram ecclesiasticam compellere, nisi solummodo in crimine hæresis. vt tenet singulariter Ioann. Andre. in additio. ad Specul. in rubrica. in titul. de offi. ordi. & de maiori. & obe. & dicit, q̄ ita communiter tenetur. & text. in. c. fi. de foro compe. in. 6. & ibi Anchara. & Philip. & vi. Felin. in cap. cum sit generale. de foro compe. colum. 7. nu. 20. & est arg. c. cum episcopus. de officio ordi. in. 6. vbi licet ibi dicatur generaliter, quod episcopus de causis ad forum ecclesiasticum spectantibus in quolibet loco sui episcopatus possit cognoscere, tamen loquitur de captione, statim restringit ad clericos. & idem videtur sentiri. cap. quanuis. de pœnis. in. 6. pro hoc videtur facere. l. placet. C. de sacro sanct. ecclesi. vbi iudex ecclesiasticus excommunicat, secularis de portat sacrilegiū. Et sic debet intelligi text. iuncta glos. in cap. contra idolorū. 26. quæstio. 5. quæ dicit colligendo ex text. quod episcopus potest carcerare reos: quia debet intelligi, quado sunt clerici, vel ecclesiasticę personę, vel loquitur de hæreticis, & idolorum cultoribus, vel aruspiciibus, qui similiter hæretici appellantur, & de sacrilegis, quos puniendos, castigandos, & carcerandos lex civilis regni permittit. 18. titul. 1. 10. parti. prima, quæ incipit, defendimiento. & l. 7. titulo. 5. for. 11. libro. primo, quæ incipit, ninguno. vbi puniō sacrilegij remittitur ad episcopum, vel ad iudicem ecclesiasticum, & facit bonus text. in. c. accusatus. de hære. in. 6. prout tenet Pala. Rubi. in repet. c. per vestras. vers. sed & pulchra dubitatio. foli. 80. numer. 24. & 25. ¶ Licet in contrarium videtur: nam ratione delicti factus est de foro ecclesiæ. vt in authenti. Item nulla communitas. C. de epis. & cleri. & capitulo. cum sit generale. & capitul. ex tenore. de foro cōpe. ¶ Quod non obstat: quia licet ad episcopum spectet subditum, siue laicum, siue clericum non solum corrigere, sed punire, debet hoc facere secundum canones per censuram, cuius nomine censurę ecclesiasticę continetur excommunicatio, interdictum, & suspensio. vt in capitul. quærēti. de verbo. signi. quæ tendunt ad correctionem, non ad pœnam, & sic est speciale in crimine hæresis, vt tenet Oldrald. consilio. 86. singulariter, quem vide, vbi dicit, quod in alijs inuocet brachium seculare capit. primo. de offic. ordi. & ibi

glos. & Inno. & videtur expressum in authē. caria quæ fit cum monacho. C. de episcopis & cleri. in fine. & cap. foelicis. de pœnis. in. 6. & tenet Albericus de Rosa. in. 3. parte statu. quæstio. 43. & idē in expresso tenet. d. l. 7. titul. 3. lib. 1. & l. 4. titul. 1. & l. 26. titulo. secundo. libro. tertio in ordi. na. regali. ibi. *No sean osados de fazer execucion en los bienes de los legos, ni prender, ni encarcelar sus personas, pues el derecho pone remedio contra los legos rebeldes en cumplir lo que por la yglesia justamente les es mandado, y sentenciado, conuene a saber, que la yglesia inuocque la ayuda del brazo seglar.* vt text. in authentica. de sancti. episcopis. §. si quis contra aliquem, collatio. 9. vbi sententia lata per episcopum mandatur executioni per iudicē seculare: & sic licet iudex ecclesiasticus in casibus de iure permissis supra notatis habeat iurisdictionem quoad cognitionem in laicis, non tamen habet actualem executionem, cum sit distincta iurisdictione. vt in cap. postulasti. de foro. compe. nisi de hoc habeat consuetudinem, vt dixi supra, in. 2. in glo. 1. num. 12. quam vide in tantum, q̄ etiam si causa sit de foro ecclesiæ, vt causa dotis, vel huiusmodi, iudex ecclesiasticus ordinarius, vel delegatus suam sententiam non exequitur. possessionem corporalem dādo sed laico iudici dādā mandabit. tenet Innoc. in ca. significasti. de offic. delega. & sequitur Lucas de Penna in. l. expertes. C. de decurio. lib. 10. ¶ Hinc est, q̄ si ecclesiasticus iudex executionem facit in laicum, vel in suis bonis, turbaret iurisdictionē regalē. vt infert Montal. vbi supra. & dicit, q̄ facit quod notatur in. c. Romana. §. contrahētes. de foro compe. in. 6. ¶ Et ideo dicit Ioā. de Palat. Ruui. vbi supra. num. 17. q̄ procedit: ergo iudex ecclesiasticus contra laicos secundū canones cēsūrado, primò excōmunicādo, deinde de anathematizando, & inter dicēdo, postea cū ecclesia nō habeat vltra quid faciat, inuocet brachū seculare: ante enim quā ista faciat, nō debet inuocare. vt dicit esse gl. notabil. relata ad text. in Cle. dispēdiosam. de iudicijs. in vers. coërcere. & ibi Lanfranc. in repeti. & per alia iura relata. per d. Pala. Ruui. vbi latē de. q. ista vbi in. num. 26. tenet, q̄ licet laicus propter delictum efficiatur de foro ecclesiæ, vt ecclesia possit illū condemnare nō tamē poterit exequi sententiā in eius bonis, vel capere eius personā, quod dicit esse notādū, & credit verissimū. ¶ Quoc; dicit, q̄ iudex ecclesiasticus tenetur iuuare secularem, & suā sententiā mādare executioni: & hoc debet facere, non obediēdo, sed patrocinando, & fouendo iurisdictionē temporālē in licitis, & honestis. vt tenet Bald. in. d. c. i. de officio. ordi. i. col. vers. quæro. cū Innoc. & facit text. in. c. i. de exceptio. lib. 6. & si

& si laici nolūt obedire suo præfidi, episcopus requisitus potest, & debet eos excōmunicare, sicut secularis cōtra inobediētes episcopo potest multā, vel bānū inducere: quia istæ duæ iurisdictiones sunt inuicē colligatę, & cōfoederatę. Et ideo vnus iudex debet vitare præscriptū alterius, sicut dicit lex, q̄ si duæ ciuitates sunt adinuicē cōfoederatę, vna debet vitare proscriptū alterius, & si proscriptus non vult obedire, debet punire de obediētia. vt in. l. nō dubito. ff. de capti. & per Barto. in. l. à diuo pio. §. 1. ff. de re iudi. prout ad litem tenet Bald. vbi supra. vers. quæro & cōtra. & Abb. in. d. c. i. num. 14. ¶ Et idē dicit, q̄ si pro capiendo malefactorē officialis nō habet sufficientē familiā, pōt impetrare brachiū alterius iudicis. vt tenet Ang. in. l. 2. C. de his qui latrones. & Ioan. de Plat. in. l. fiscalibus. C. de exacto. tribut. lib. 10. Et idē tenet Ioan. de Plat. in. l. tārī collaterales. §. eos licet. C. de re mili. li. 12. vbi iudex non habens officiales in sua iudicatura, pōt recipere de loco proximiori alterius iudicis pro suis executionibus faciendis. arg. l. diuus. ff. de tutori. & cura dat. ab hjs. ¶ Quinimo dicit, q̄ si habēs merū imperiū nec habet locū ad exercendū, pōt in loco viciniori illud exercere, q̄ est notādū. Et ibi quoq; tenet, q̄ officiales, & potestates, tā ciuiles, quā ecclesiastici debēt se inuicem iuuare, & vnus pōt implorare brachiū alterius. vt in. l. episcopale. C. de episco. audi. tex. in. c. vnico. de statu regul. in. 6. & in. c. dilecto. de sent. excō. in. 6. ¶ Tamē si rex, vel eius magistratus vult capere maleficos, & latrones, nō pōt ad hoc cogere sibi subditos, maximē homines ciuitatum, quia stipēdijs regis sunt malefici capiēdi, nā ideo habet tributa, & regni redditus, & prouentus regni, vt regnū seruet absq; subditorū grauamine, iustitiam faciat. vt Andr. de Iserni. in lib. feudo. in titul. de statu. & cōsue. §. nauigia. & tenet Luc. de Pen. in. l. 1. C. vt rustici ad null. obsequi. col. 7. lib. 11. ¶ Et facit quod tenet Bal. in. c. licet vndiq; de offi. de legat. vlti. col. quod sequitur Ias. in. l. à diuo pio. §. sentētia. ff. de re iud. nu. 8. q̄ episcopus tenetur obedire literis potestatis ei scribētis, & habentis tēporālē iurisdictionē, quia hoc facit autoritate legis, ad quod dicit, q̄ est glo. notabil. in. l. ex ea. ff. de positi. & si nō facit punietur per archiepiscopū. quod dicit esse notādū. & vide Bal. in. d. l. ex ea causa. nu. 2. ¶ Facit quod tenet Par. de Put. in tract. syndi. in parte, brachiū officialis. fol. 64. Vbi ait, q̄ secularis tenetur exequi sententiā iudicis ecclesiastici. per gl. in. l. episcopalis dignitas. C. de episcop. & cleri. & in. d. c. i. de offi. ordi. & Ioā. de Pla. vbi supra. tamē iudex secularis nō tenetur exbannire excōmunicatos ab episcopo,

licet debet eos vitare, tenet Ias. in. d. l. à diuo pio. in. d. §. sentētia. n. 10. ¶ Sed si iudex secularis sciret sententiā iudicis ecclesiastici iniuste esse latā, non tenetur exequi nec brachiū impertire, secū dū Inn. in. c. pastoralis. de offic. deleg. & Abb. in. d. c. i. de offi. ordi. nu. 12. quia nō debet esse executor ad malū cōtra cōsciētiā facit. l. nō tātū. ff. de appel. & idē tenet Cardi. in Cle. pastoralis. §. deniq; in fine. de re iudi. vbi ait, q̄ brachiū seculare non debet quis impertire quādo cōstaret quē fuisse iniuste cōdemnatus, & tunc non remittet, aliās edificaret ad gehēnā tanquā faciens contra conscientiam. vt in. c. literas. de resti. spolia. allegādo Inno. in. d. c. i. de offi. ordi. quia in bono tātū debet suum auxilium impendere. vt Innoc. ibi. ¶ Et ideo dicit Bart. in. l. diuus. ff. de custo. reorū q̄ tunc iudex secularis pōt summam cognoscere, cuius cōtrariū tenet Bal. in authenti. clericus. C. de episcopis & cleri. & Guiller. in. l. magistratibus. ff. de iurisd. om. iudi. & doct. in. d. Cle. pastoralis. de re iudi. & in. ca. de cetero. eo. tit. quia est inferior. & Inno. in. c. cum in iure. de offic. de lega. & cōtra Bar. tenet Ias. in. d. l. magistratibus. nu. 10. vsq; in fi. & Ang. in. d. l. diuus. & in. l. 1. C. de exhiben. reis. & Abb. in. c. at si clerici. de iudi. Ang. in tract. malefi. in parte, nec non ad denuntiationē. nu. 14. & ibi Aug. in additio. tenet quoq; cōtra Bar. & sic, q̄ iudex secularis nō debet de nouo cognoscere anteaquam puniat. de quo per And. Sicul. Barba. in. d. c. i. de offi. deleg. col. 28. cū sequētib; vbi vult sustinere opinionē Barto. per. 6. col. ¶ Sed tu intellige & salua Barto. in alijs criminib; excepto in crimine hæresis, quia in isto casu solū modo tenetur stare processui, & nō in alijs casibus. vt tenet Abb. sic intelligendū Bart. in. c. fin. in fi. de statu monacho. vbi ait, q̄ si iudex ecclesiasticus tradit clericū, vel laicum iudici seculari per eum puniendū, iudex secularis non tenetur stare processui iudicis ecclesiastici, excepto in crimine hæresis, & solūmodo in isto casu errauit Bart. in dict. l. diuus. secundum eundem Abb. quod nota, facit tex. in. ca. inquisitionis. §. prohibemus. de hæret. in. 6. & istāmet opinionem vult tenere idem Abb. in. ca. i. de officio ordi. num. 12. vers. sed aduerte. pro qua opinione est tex. in. l. 2. titu. primo. foro. 11. lib. 4. ibi, *de que los obispos y los preladados de la yglesia los juzgaren por hereges que los quemem.* ¶ Sed quando iudex secularis inuocat auxilium ecclesiasticum, tenetur facere fidem de processu. vt Innocen. & Abb. in dicto capitul. 1. de offic. ordi. & Barb. ibi colum. 27. vbi in col. 28. cum sequentibus tenet quoq; contra Bart. ¶ Sed tene, vt dictum est, q̄ excepto in delicto hæresis iudex laicus debet iterū causam exami-

examinare, quando sibi traditur per episcopum clericus puniendus. tenet Ang. in authen. de fan. et. episcopis. §. si verò examen. col. 9. & Abb. vbi supra. Et ista conclusio cōtra Bar. tenet quoq; Stepha. Aufrer. in tract. de potestate. secula. contra ecclesia. tomo. 5. tra. in. 4. regula. nu. 31. & 32. fol. 436. vbi concludendo dicit. restat igitur conclusio, q̄ in criminalibus alijs ab hæresi iudex secularis non tenetur stare processui iudicis ecclesiastici. * Et vt. Peregri. in parte clericus. q̄. 10. in glo. degradatus, in fin. vbi idem tenet, q̄ quando episcopus remittit hæreticum ad iudicem secularē: iudex secularis tenetur stare actis episcopi quia ista remissio fit tanquam de superiori ad inferiorē. Vnde inferior habet exequi non cognoscere de crimine. * Ecclesiasticus tamen potest compellere secularem, si non vult sibi imp̄dere auxiliū, sed non econtra. glo. in. c. 1. & ibi Abb. de offi. ordi. nu. 11. quia secularis non potest compellere ecclesiasticū, quia maior est eo. facit ca. qualiter. de iudi. & c. legimus. in fin. 93. dist. 22. Sed iudex ecclesiasticus compellitur per suū superiorē ecclesiasticū. vt in. ca. 2. de excep. in. 6. Et licet possit secularis cogi per ecclesiasticū, non intelligas per quēlibet ecclesiasticū, sed per suū ordinariū vt in. d. c. 2. cui subest ratione peccati: quia si ecclesiasticus inuocat brachiū secularis, qui non est de sua diocesi, non poterit non parentem compellere, quia est extra territorium. ca. 2. de constit. in. 6. l. ff. de iuris. om. iudi. sed implorauit auxiliū diocesani, cui subest ille secularis, & ille compellet secularem. vt Cardi. in. d. c. primo. & Barb. ibi. 33. & 34. col. Sed non cogitur iudex laicus procedere, ¶ vel cōdemnare ad mandatū episcopi. Bal. in margarita. versi. iudex versi. 21. & Innoc. in dict. c. primo. de offi. ordi. licet condemnatum ab vno alter debeat euitare. vt Bal. vbi supra, quod dicit esse menti tenendū. Sed supradicta, quod iudex secularis debet iuuare ecclesiasticum inuocātem suum auxiliū intellige quando sententia est ¶ in rem iudicatam transacta, secus si est appellatum ab ea, quia tunc nō tenetur obedire iudici ecclesiastico contra clericū appellatē a sententia sua, ita singulariter Oldral. cōsilio. 89. vbi hoc per multa fundamenta tenet, & dicit hoc verius, maximē si appellatio est emissa ex causa probabili. quod nota. Et tenet Abb. in. c. 1. de offic. ordi. num. 11. quem vide. & idem tenet dictus Stephanus Aufrerius in dicto tracta. de potestate seculari. in quarta regula numero. 32. tomo quinto tractatu. fol. 436. dicendo, q̄ si episcopus inuocat brachium seculare, contra clericum suum, qui tamen ab eo ex probabilibus causis ad sedem apostolicam appel-

lauit, princeps, vel iudex secularis non debet eū iuuare, quia eidem episcopo postquam est appellatum ab eo subditus potest resistere. l. prohib. bitum. C. de iure fisci. libro. 10. & procedendo, appellatione pendente, videtur superiori iniuriam facere. ca. nomen. 2. quæstione prima. & l. quoniā iudices. C. de appel. vbi dicitur, q̄ officialis non resistens pertinaciter iudici non recipienti appellationem, punitur. 30. p̄do auri. ex qua lege potest substineri secundum Stepha. vbi supra, quod iudex temporalis possit impedire executionem sententiæ, præsertim irretractabilem, à qua fuit ad sedem apostolicam appellatū, donec releuandi tempus steterit. quod sæpenumero fieri vidit, quod nota. In tantum, q̄ si secularis requisitus ab ecclesiastico non impedit suum auxiliū ¶ in casu in quo debet, est excommunicatus. vt tenet Archidi. in. c. 1. de statu regula. libro. 6. & Paris de Pute. vbi supra. Sed quæritur, an iudex ¶ delegatus, qui non habet in mandatis expressē, potest inuocare brachium seculare. Federi. de Senis hanc. q. examinat in cōs. 163. & primò dicit, q̄ non: quia iurisdicō delegata, est stricti iuris odiosa, & extraordinaria, & sic restringēda, & coarctāda, & ad personas in rescripto non comprehensas non extenditur. c. edoceri. de rescrip. & ibi gloss. & c. nonnulli. eo. titu. & c. fi. de offi. delega. & dicit tenere Archidi. in. ca. officium. de hæreticis. in. 6. Tamen dicit, q̄ in contrarium tenet Innoc. in. c. significasti. de offi. delega. & Hosti. eo. tit. c. 1. & Spec. in. ti. 1. §. sequitur. versi. sed nunquid seculare. & idē Archidi. in. ca. administratores. 23. q. 5. quia aliqua repromissa, vel prohibita, omnia quæ sequuntur ex ea, permittuntur, vel prohibentur. vt in. c. præterea. de offi. dele. & c. prudētia. §. sexta. versi. ceterum. l. ad rē. ff. de probatio. in qua opinione remanet. Fede. in. d. cōs. Quia cū iurisdicō ecclesiastica, & coertio non sufficiat ad cōprimēdū contumaces, & inobediētes, meritò per secularē potestatem se iuuare debet ecclesia, sicut ecōtra. Et contrariū soluit, dicēdo, q̄ nō obstat, q̄ iurisdicō delegata sit restringenda: quia habet locū, vbi per delegatā iurisdicōnem derogaretur iurisdicōni ordinariæ, quæ est fauorabilis, & ibi quoque respōdet ad alia, quæ in contrariū possunt adduci.

S V M M A R I V M.

- 1 Protestatio dicitur denunciatio publicè facta causa iuris conseruandi.
- 2 Quatuor species protestationum.
- 3 In protestatione regulariter, scriptura non requiritur. Fallit vt hic.

Reque-

Requerimientos.

Quæ protestatio dicitur, ¶ quod est denunciatio publicè facta causa iuris cōseruandi in futurū, quod protestanti competit, vel cōpetere p̄t. c. cū in. de constitu. & ca. cū magna. de electio. prout tenet Cardina. in. Cle. 1. de procurato. nu. 16. q. 13. vbi dicit, q̄ idem tenet Zenzeli. per. l. fi. §. Item si prædixerit. ff. nau. caupo. stabul. Alij autē aliter definiunt, vt per Bart. in. l. non solum. §. morte. ff. q̄ de noui. ope. nuntia. vbi ait, q̄ protestatio dicitur de nuntiatione cum testatione facta. vt in. l. de testatio. ff. de verbo. signi. & in. l. plebs. §. de testatum. quæ definitio dicit ibi quod sit verissima. nume. 11. vbi multifarijs modis hoc exponit. Et sunt secundum eum quatuor ¶ species protestationum. Et in quantum dicit, q̄ secunda est protestatio prohibitoria, seu inhibitoria, ne aliquid fiat, quæ conuenit nostro text. ista cōsistit circa tria. Nam quandoq; prohibetur vt nō fiat id quod prohibito erat permissum, nō tamē erat obligatus ad faciēdū, vel nō faciēdū. Quandoq; prohibetur vt nō fiat id quod prohibitus teneatur facere. De vno quoq; mēbro vi. per Bart. ibi. nu. 34. cū sequentibus. Et in quātū Bart. reprehendit diffinitionē Ioan. Mon. vt protestatio dicitur clamosa denūtiatio, & sic videtur intelligi, q̄ nō possit fieri protestatio in scriptis. C. l. fina. C. de negotijs gestis. dicit Alexād. in. d. §. morte. nu. 9. q̄ dicta definitio Ioan. Mon. p̄t defendi, quia etiā scriptura clamare dicitur. vt patet in. c. cū Marthæ. de celebra. miss. vericulo. mosayca vox. & q̄ notat. Bar. in. l. Ariani. C. de hæreticis. dū dicit Alexād. q̄ lex semper loquitur, & quia secūdū Ias. in. d. §. morte. nu. 12. hoc est modicæ vtilitatis, vltius non insistendum. Et quod in ista protestatione regulariter nō requiratur scriptura, ¶ sed potest fieri in scriptis, vel sine scriptis, est text. & ibi Bart. in. l. fi. C. de negotijs gestis, & ibi alij docto. gl. in authē. de tēpo. nō solu. pecu. §. cōtestationē. colla. 7. quia non est de casibus specialibus requirentibus scripturam. vt per gloss. magnā in. c. 1. de cens. in. 6. quāuis cōtrariū teneat gloss. & malē in. c. cupiētes. de ele. in. 6. in verbo proposita. & ibi reprobat Ancharran. & Domi. & bene secūdū Ias. in. d. §. morte. num. 21. Quod dicit ibi Ias. q̄ fallit primò, vbi protestatio succedit loco actionis, seu libelli, ex parte actoris. vt in. l. si vt perfectius. C. de annali. exceptio. Secūdò fallit, quando protestatio succedit loco exceptionis nō numeratæ pecuniæ, vel

non numeratæ dotis, & sic ex parte rei. vt in authentic. hanc autem. C. de non numerā. pecu. Et isto modo patet, quod secunda fallentia differt à prima, quāuis Saly. & Bald. in. d. l. fina. C. de negotijs gestis. reprehendant Barto. in. d. §. morte. nu. 27. & malē secūdū Ias. ibi. nu. 21. quia dicūt secundam fallentiam continerī

Y si dello no quisie ren, cessar, nos lo

sub prima. ¶ Ultra Bart. secūdū Ias. fallit tertio, quando per protestationem agitur de periculo personæ, & sic per eam patitur præiudicium irreparabile, tunc propter grauitatem præiudicij, requiritur scriptura. tex. est in authen. si quis ei. & ibi Saly. ad hoc notat. C. de adulterijs. & Roma. in addi. ad dict. §. morte reputat illum tex. ad hoc singula. Quarto fallit, quando aliquis inuitus non potest cogi ad acceptandum tutelā, sed sp̄te si vult acceptare, debet hoc infra quatuor mēses protestari in scriptis, quod eam acceptat. tex. est in authentic. presbyteros vltima. & ibi Bal. ad hoc notat. C. de episcopis & clericis, & ratio est secundum eum: quia acceptatio tutelæ ex actu fori. l. actus. C. de ferijs, & ideò requirit scripturam capitulo. quoniam contra. de probatio. Quintò fallit in casu. §. si quis de prædictis. & ibi Bartol. ad hoc notat in authentic. vt cū de appellatio. cogno. quando filius neglexit patrem suum, qui est furiosus, & non vult eius curam suscipere, si extraneus sibi protestetur in scriptis, debet priuari hæreditate, & successione patris. Et idem si non esset filius, in alio cognato qui aliās sperat hæreditatem. Et ratio specialitatis potest esse in hac fallentia propter grauitatem præiudicij, quæ est in priuando filium à totali successione patris. l. cū ratio. ff. de bonis damna. cum similibus, prout tenet Iason vbi supra.

¶ Quoque dic, quod in casu istius textus requiritur, quod protestatio fiat in scriptis ad hoc, vt regi possit constare, & quia potest parere præiudicium irreparabile, & tunc requiritur scriptura. vt est textus singularis in dicta authentica. si quis enim. C. de adulterijs. & ibi ponderat Salycetus, & tenet Alexander in dicto. §. morte. columna octaua numero trigessimotertio. vbi per Bartolum, Alexandrum, & Iasonem latissimè de ista materia protestationis.

S V M M A R I V M.

Relatio quando superiori fiat.

Saberj

Saber ^d Quia propter defectum iurisdictionis relatio fit superiori, ꝑ vt tenet glo. in. l. prima. C. de relatio. in verbo, consulat, in fine. & sic hie iudici seculari præcipitur, quia non potest contra ecclesiasticum vsurpantem regalem iurisdictionem procedere. De qua materia vid. l. i. ff. de relatio. & in. ca. intimasti. vbi omnino de appel. & Alex. in. l. iudices. C. de iudi. nu. 5. Et licet possit procedere contra talem personam ecclesiasticam vt dixi supra i gl. vsurpan. nu. 9. debet ad regem deferri, vt hic.

haga saber^d, para q̄ nos lo mandemos remediar de mane ra q̄ no cõsientan q̄ cosa passe en nro perjuizio^c, y d̄ nra iurisdiction^f, que luego sea remediado^s, y notificado a nos.

¶ Et vi. alium casum, in quo relatio fit principi. in. ca. 6. supra eod. & quæ ibi dixi in parte, notifi-
quen con tiempo. ¶ Alium casum habeo in. c. 22. infra eod. in fine. & ibi dicam. ¶ Et relatio non solum potest fieri ad principem, sed etiam ad aliū superiorem, quia pendente, officium referentis debet filere, quando fuit relatio facta in casu promisso. vt in. l. cum a nobis. C. de dilatio. prout tenet Bald. in. l. eum quem. § iudicibus. ff. de iudicijs. ¶ Et super dubio iuris potest consulere superiorem, quæ consultatio nec hodie, nec olim est prohibita. vt glo. in. l. diuus Marcus. ff. de offici. præsi. vbi quoque tenet, q̄ de facto consulitur princeps, licet præses non. vt in. l. eum qui. ff. de iudicijs. ¶ Et tene, q̄ in casibus, in quibus relatio fit superiori per inferiorē, debet inferior iudex illicõ acta litigatoribus edere. vt in. ca. intimasti. de appellatio. & ostendere partibus relationem, quam faciunt superiori. 2. quæstio. 6. vidum alias possit appellari. gloss. in. ca. cum olim magister de officio delegat. ¶ Et vide Bald. in. l. de die. in. fin. ff. qui satisfare. cog. vbi inquit, quod quando punctus debet formari ad consilium transmittendum, si partes sunt in concordia, bene quidem, si verò sunt in discordia iudex habet arbitrari: quia talia quæ in iudicijs emergunt ad considerationem iudicis spectant, quod dicit Bal. facere ad similes quæstiones, putã si sit discordia tertij arbitri: & in similibus, quod dicit menti tenendum vt. per Felin. in capitul. super quæstio num. §. rerum de officio. deleg.

S V M M A R I V M.

- 1 In his, quæ regi pertineat, non debet fieri præiudicium.
- 2 Regalia an rex potest concedere, & si cõcedit, quid venit in concessione.

En nuestro perjuizio.

In his scilicet, quæ sunt regalia. vt in tit. que sunt regalia. in vfi. feud. & ibi Bal. & Andre. de lfern. quia in his ꝑ & similibus, quæ pertinet regi, non debet fieri quicquam in eius præiudicium, vt hic, quia dånun pateretur, si auferretur sibi modum proueniens ex publico. vt in. l. 2. §. merito. ff. ne quid in loco publi. & ibi per Bartol. & in. l. proculus. ff. de damno infecto. ¶ Et an si rex potest concedere regalia, ꝑ & si concedit, quid venit in concessione? Vide Paridem de Puteo. in tractatu syndicatus. in parte, de excessibus baronum. folio. n. numer. septimo, & octauo, cum sequentibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Vbicunque iurisdictioni præiudicium paratur, iudex potest ex se, nemine petente, prouidere.

Iurisdiction. ^f Quod fit cognoscere inter laicos super re merè profana, & in alijs. vt dixi supra in gloss. vsurpan. ¶ Et ideò dixit Bart. in. l. si quis libertatem. ff. de peti. hæredita. q̄ vbi cunq; ꝑ iudici, vel iurisdictioni paratur aliquod præiudicium, tunc iudex potest ex se, nemine petente, prouidere. & tenet Ioan. de Plat. in lege præcipitur. C. de ca no largi. titulo. libro. 10. nume. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Iurisdictione vbi cunq; offenditur, quilibet de populo admittitur ad agendum.

Remediado. ^s Procedendo, si potest, contra turbantem, vel impediens. vt dixi supra in. cap. 3. in glo. en fauor de su iurisdiction. & si non potest procedere, nuntiet regi, vel suo cõsilio regali vt hic. ¶ Et vide Bald. in. l. si quis id quod. ff. de iurisdiction. iudi. in prima lectura. vers. extra scias. vbi tenet allegando Dyn. in consilijs, quòd semper admittitur ꝑ ad agendum quilibet de populo, vbi cunq; est offensa iurisdictione iudicis. Et ponit exem-

emplum in confratris confinibus, & præcepto spreto, & consimilibus, quod dicit esse menti tenendum. Et idem tenet in additio. vbi dicit, q̄ est actio annalis. * Et vi. quæ dixi supra. in. c. 3. in glo. iurisdiction. nume. 13. vers. & talis eximens quod facit ad. l. 5. titul. 12. lib. 8. ordi. & idē Bald. in. l. vnica. §. hoc iudicium. in fin. ff. si quis iurisdiction. non obtemp. inquit, quòd quilibet de po-

pulo admittitur: quia iniuria cõmunis est, quando magistratui irrogatur. * Adde tamen, quòd minus delictum est offendere iurisdictioni prætoris, quàm offendere priuatam personam. tenet Bald. in. l. si familia. ff. de iurisdiction. om. iudi.

Prætorum. Cap. XX. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 Rogare, & mandare, paria sunt.
- 2 Rogatio maiorum prouisso habetur.
- 3 Rogamina maiorum, vel potentium, vel blanditia, an inducant iustum metum.
- 4 Blanditiæ principis, & importunitas, iustum metum inducunt.
- 5 Donatio facta mulieri, per maritum ex frequentatione mulieris, non valet.
- 6 Blanditijs potest quis testatorem inducere ad sibi legandum, secus si blanditijs inducitur in

pernitiam alterius.
7 Quando blanditijs quis inducit testatorem vt testamentum reuocaret, institutus in tali testamento reuocato a secundo herede scripto, reuocabit hereditatem per actionem de dolo. Quod habet locum non solum in herede instituto per blanditias reuocato, sed etiam si testator volebat ei relinquere hereditatem, vel legatum & per suggestiones non relinquit.

Vego. ^a Quia rogare, ꝑ & mandare paria sunt. vt tenet glo. & ibi Bar. in. l. si negotium. C. de negotijs gestis. & in. l. i. §. si. ff. manda. maximè si sunt rogamina istorum curialium, quia in isto casu maiores dicuntur si istis iudicibus procurant officia.

Prætor. Caput. XXI.

Tem mandamos, y de fendemos, que los dichos nuestros as-
¶ Talis enim ꝑ rogatio maiorum habetur ꝑ iussu. l. prima in principio. ff. quod iussu. & ibi Paulo de Castro. & Bal. in. l. si mandator. C. quòd ꝑ cum eo. Bart. in tractat. de tyrannia. in. 7. q. principal. Alexan. in. l. quia. columna. pen. ff. de iur. om. iudi. & in consilio. 124. in primo volu. in fine. & Andre. de lfern. in titu. de feud. sine culpa non amittent. capit. si quis miles. vbi adducunt illud, quod communiter dicitur. Est rogare ducum species violenta iubentur. Est rogare ducum species violenta iubentur. ¶ Et an rogamina potentium, & dominorū ꝑ vel blanditia inducant iustum metum vi. gloss. in Cleme. prima. de testi. in verbo, exhortamur. Abb. in. c. Abbas. quod metus caus. facit text. in cap. cum inter seniore. de electio. & ibi Abba.

vbi tenet, quòd sit idem de minis potentium. vt Abb. in cap. primo. de officio delega. ¶ Quod intellige, quando sunt soliti scire in non obediētes suis rogationibus, non alias secundum Abb. & Andr. i. Siul. in. d. c. primo arg. tex. in. l. ad iudiciam. & in. l. metu. C. quod metus causa.

sistentes, o gouernadores, o corregidores, ni alguno de ellos: no accepten ruego^a, ni car-

¶ Item blanditiæ ꝑ principis iustum metum inducunt. per glo. in. l. prima. C. si rector vel prouin. secundum Barb. in. d. capi. primo, & tenet additiona. Paulus de Cast. in. l. i. C. si quis aliquem testa. ꝑ hiba. ¶ Item importunitas secundum glossa. in. c. audacter. 8. q. i. gloss. & quod ibi notatur in. c. cum adeo. de rescrip. & text. in. l. i. C. de petitis bonorum. sub. l. lib. 10. ¶ Vbi Bald. tenet, q̄ donatio ꝑ facta mulieri per maritum ex frequentatione mulieris, talis donatio non valet, nec confirmatur per mortem mariti, quia quodam ratore iracundia est facta secus si blanditijs vir inducitur fuisse ad donandum alteri. arg. tex. in. l. si. ff. si aliqui testa. prohibu. de quo vide singulariter Montan. in. l. 3. tit. 9. for. 1. lib. 3. in glo. f.

1. vbi idem tenet. & Bal. in. t. si quis. nu. 3. de feudo dato inuit. legi. comif. in vfi. feud. ¶ Vbi Mōtal. & Bal. tenent. q. blanditijs ¶ quis potest testatorem inducere ad sibi legandū, qñ blāditiē tenent ad sui cōmodum tantum, vt quando blanditur testatorē, vt eum hāredē instituat. ¶ Secus si blanditur imperniciē alterius, suggerēdo falsas causas testatori, vt tollat hāreditatē iam instituto. ¶ Et vide Pala. Rub. in repeti. rub. de dona. §. 81. folio. 58. vbi idem tenet & de materia ibi per eū. Tamē dicit. ibi. nu. 11. q. in isto casu quando blanditijs ¶ quis inducit testatorē vt testamentū reuocaret, institutus in tali testamento reuocato reuocauit a secūdo hērede scripto per actionē de dolo vel in factum hāreditatē, licet testamentū valeat: Ita dicit q. tenet Ang. in. l. fi. C. si aliquem testa. prohib. vbi ait, q. ita fuit iudicatum Perusij, dum ipse esset vicarius episcopi, quia quidā enim instituit hāredes in suo testamento quosdam religiosos, seu cōuentum, & quidam agnati sibi tantum persuaserunt, dicendo, q. erat male factum instituire tales religiosos, & q. talē hāreditatē cōuertenterent in malum, & ita fecerūt q. eos institueret, fuit iudicatum, q. illi religiosi obtinerent successiōnē, quod dicit esse bene nōrandum, quanuis contrarium vellit glo. cū qua ibi Cy. transit in. l. quidquid. C. arbitri. tutelæ. & sequitur Bal. in. d. l. fi. in fine. ¶ Quod extendit Ang. vbi supra, q. hoc non solum habet locū in hērede instituto per blāditijs reuocato, sed etiā quando testator volēbat ei relinquire hāreditatem, vel legatū, & per suggestiones nō relinquit quia datur actio de dolo contra talem suggerentem illis, quibus adēptum est vel eius sollicitudine non relictum, vt in. l. ff. de doli excep. quod dicit Ang. esse casum notabi. & quotidianū, &

ta^b que les sea escrita en los casos de justicia por persona de nuestra corte ni de fuera della, antes sin embargo de la hagan, y administraren la justicia realmente, y con efecto, y qualquier carta de ruego que se les escriuiere de nuestra corte en los casos de justicia, nos la embie.

idē tenet Ang. in. l. nō enim. p. illū tex. cū glo. ff. de inoffi. testamē. & sequitur Cæp. cautel. 62. & Ias. in. d. l. fi. C. si aliquis testa. prohib. q. legit eū iuncta. l. 1. nu. 3. licet Pala. Rub. de eo nullā faciant mentionē, sed solummodo sua dicta extrahēdo. & hanc opi. sequitur Anto. Corf. in notabi. suis. in parte, hāres licet Ias. in. d. l. fin. & Pala. Rub. tenēat, q. tale testamētū. ¶ Et licet prim^o institut^o pōt a secūdo aduocare bona per actionē de dolo, videtur mihi, q. tale testamētū veleat non valeat, & facit ad hoc, q. tenet Sco. in. 4. dist. 15. vbi ait q. isti, quia appropinquant mortui, licet videatur habere aliquē rationis vsū, si tamē stātiū importunitatibus lacessiti, & victi, mutāt testamentū, & quodāmodo cōsentiunt inuiti. nullū robur habet talis volūtas, & p̄sumitur ope, & malitia illorū fecisse, nō autē ex cōsensu. Quia vt dicit Philofop. 3. Ethy. ignorātia, & aliqualis coactio excludit volūtariū, prout refert dictus Pala. Rubi. vbi supra numero quarto. cui cōcor dat quod tenet Ias. in dist. l. 1. nu. 2. vbi ait, q. licet tex. nō dicat, de eo qui coegit ad testādū, placet sibi, q. testamētū redatur nullū. Nā sicut metus vitiat ipso iure matrimoniū. vt in ca. Abb. quōd metus causa, & cap. locum & veniens. ita debet ipso iure vitare institutionem.

Carta Idē tenet Bar. & Paul. de Cast. in l. prima. C. ne lice. potē. vbi dicit, q. ille tex. facit cōtra eos, qui faciūt scribiliteras per dominos priores inferioribus iudicibus, quia incidunt in constitutionē. & vi. quæ dixi supra in cap. 3. in glo. procuradores. nu. 18.

Prætorum. Cap. XXI. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 Fortalitia, & domus fortes sine iussu regis & consiliariorum suorum non debent fieri, & sic quæ sunt edificata, destruantur.
- 2 Muri non fiant sine licentia principis.
- 3 Castellum dicitur receptum, seu casuarium, vbi multi possunt se reducere, & munire, & per eum præbetur turbationis materia.
- 4 Aedificare an quis præsumatur in dubio pro se, non ad emulationem alterius.
- 5 Castra noua, & fortalitia quis præsumitur facere cum injuria & emulatione alterius, eo ipso, quod construuntur, & nō sunt necessaria.
- 6 Castrum faciens ad damnum regis maculam perditionis incurrit.

Castra

- 7 Castra si de promisso ciuitatis sunt facta, vel si per tempora vetusta possidentur, nō cogitur quis ea relaxare.
- 8 Castrum quod a principio iuste & legitime factum est, non est diruendum.
- 9 Dispositio vetans aliquid acquirere de nouo, non dicitur vetare, vel prohibere iam acquisita retineri.
- 10 Munitione facta in aliquo loco, quæ periculosa potest esse alicui ciuitati, permitti non debet.
- 11 Muros fortalitij an sit licitum reficere sine licentia regis.
- 12 Fortalitiū, quod est in totū destructum, an potest refici.
- 13 Solennitas, quæ in consecutione instrumenti requiritur, an requiratur in refectioe, quando fuit amissum.
- 14 Ecclesia ex toto collapsa, si erigitur, an debeat de nouo consecrari.
- 15 In refectioe monasterij totaliter destructi requiritur episcopi licentia.
- 16 Reficenti aedificium de toto destructum, potest nouum opus denuntiari.
- 17 Molitione castri auctoritate principis facta omnia iura castri, & pertinētaria extinguunt.
- 18 Cū destructio castri fit auctoritate principis, debet refici eadem auctoritate.
- 19 Si domus emphiteotica cōburitur casu fortuito, si postea reficiatur, an cogatur emphiteota perseuerare in emphiteosim & soluere pensionem.
- 20 Si potestas finito officio confirmatur in eodem officio, dicitur nouus potestas.
- 21 Fideiubens in prima conductione, nō tenetur in secunda.
- 22 Fideiubens pro potestate, non tenetur pro eo confirmato pro nouo tempore.
- 23 Promittens aquam nobili habentem aliquam domum, si destruitur, & postea reficitur, dicitur noua domus, & est liberatus.
- 24 Reficere an dicatur de nouo facere.
- 25 Prohibiti aedificare castra, non prohibentur reficere.
- 26 Ex instrumento refectiois gabella nō debetur.

- 27 Factus, qui nō pōt a principio fieri sine licentia principis, pōt tamen refici sine eius licentia.
- 28 Navis sape refecta, dicitur eadem, etiam si de prima materia nil stet.
- 29 Qui potest comedere caseū, & oua, potest etiā comedere sanguinem.
- 30 Fortalitiū, quod nō fuit funditus disruptū, si ne licentia regia potest refici. Secus si fuit ex toto funditus destructum.
- 31 Fortalitiū quando reparatur, debet fieri reparatio, vt antiqua forma non mutetur.
- 32 Personis priuatis licet muris circumdare, & custodire loca propria.
- 33 Turris licet longissimo tempore stetit colapsa, nulla præscriptio tollit facultatem reficiendi.
- 34 Refectio turris prohibetur, quando imminent scandala.
- 35 Turris ecclesie potest fortificari tempore belli ad perpetuam vtilitatem.
- 36 Si princeps fortificauit castrum alicuius nobilis ad hoc, vt hostes non caperent illud, & ille nobilis bello finito recuperet castrum, an ab eo recuperet rex expensas quas fecit.
- 37 Castra & turres habentes, debent ea custodire, & reparare tempore belli & pacis, & non homines illius ciuitatis, vel villa.
- 38 Rex donans vassallos alicuius loci, an videatur donare proprietatem locorum, & fortalitiū, quam habet in eum. Et an si potest donare inuitis hominibus loci.
- 39 Papa, vel rex concedens alicui castrum, & postea illud donat alteri, an valeat secunda collatio.

Corres. Idem tenet tex. in. l. 7. titu. 7. lib. 4. in ord. regali. vbi fortalitia, seu dom^o fortes siue regis ¶ iussu & consilio suorum consiliariorum & aliquorum hominum locorū circumstantium nullatenus fiant: & quæ sine regis mandato sunt aedificata, destruantur. Et sic notatur, q. cum talia castra seu fortalitia pro maiori parte fiunt ad æmulationem alterius ciuitatis, & plerūq; viā seditionis præbēt, nō licet ea sine iussu principis fieri, vt hic in nostro tex. & in d. l. ordina. Facit tex. in. l. opus nouū. ff. de operi. publi. & l. 2. C. de fundi limi. lib. 11. vbi gl. in verbo. Dd 2 bo, an-

bo, antiquitas. tenet non licere cuilibet castrum habere. Idē tenet constitutio regni Neapoli. in titul. 32. & 33. vbi prohibet fieri castra, & turres a priuatis quasi sufficient publicæ imperiales munitiones. & ibi gl. **¶** Quod intelligit. d. l. 2. C. de fundi. limi. in li mine regni, vel imperij, alibi autē, quilibet potest facere. qđ sequitur Bart. in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iur. num. 7. * Et idem tenet. Grego. Lopez. in. l. 1. ti. 18. par. 2. in. gl. e los casti

Prætorum. Caput. XXII.

Trosi, que no consientan q se ha gā sin nuestra licencia torres, ni casas fuertes en las ciuda

iure. Innoc. & Abba. in. c. Pisanis. de resti. spolia. in fin. & Guido. Pap. in. sing. 427. & est tex. in. l. prouincias. C. de ædifi. priu. & ibi gl. Roma. singulariter in cōsi. 52. in. fine. arg. tex. in. l. 1. §. deniq. ff. de aqua pluui. arcēda. & in. l. fluminum. ff. de damno infe-

des, o villas, o tierra q fuere a su cargo, ni en sus terminos y jurisdiciō. Y separe si haze agrauio, y daños d las fechas nueuamente y si se

cto. §. sed cū sequenti. & per alia iura. vbi tenet, q noua castra vel fortalitia facere cū iniuria, vel emulacione alterius q presumitur, eo ipso, q constituantur, & non sunt neces

6 faria. Et quia si quis ad regis f damnum castrum faciat, maculam proditionis incurrit. tenet Montal. in suo reperio. gl. ordi. regali. in parte. castra.

7 **¶** Et q in confinibus ciuitatis non sit licitū possidere castra, & si habet cogatur relaxare, tenet Bar. in. d. l. 2. C. de fundi. limit. Quod dicit esse verū, nisi de permisso ciuitatis sint facta, vel concessa, vel per tēpora vetusta possederint, q tūc talis vetustas pro lege habetur. vt in. l. 2. ff. de aq pluui. arcē. in princip. **¶** Et tenet Motal. vbi supra, q castrū vel fortalitiū quod a principio f iur stē, & legitimē factum est, non est diruendū: & si perueniat ad casum, a quo nō potuit inchoari per regulā. Factū legitimē. de regul. iur. in. 6. cū ibi notatis. & tenet ad literā Io. de Plat. in. d. l. 2. C. de fundi. limit. lib. 10. **¶** Et facit qđ tenet Abb. & Io. de Anna. in. c. iudai. el. 1. de iudais. vbi dicunt, q dispositio vetans aliquid acquirere d nouo nō dicitur vetare, vel prohibere iā acquisita retineri, & sic cū ius vetat in futurum, permittit in præteritum, sicut quædā dirimunt contra henda, quæ nō dirimunt cōtracta. c. quemadmodū. de iur. iurā. **¶** Quod extēde non solū ad fortalitia, verū etiam si aliquis facit f munitionē in aliquo loco, quæ possit esse periculosa alicui ciuitati, nō debet sibi permitti. vt tenet singulariter Bar. in. d. l. opus nouū. ff. de operi. publi. **¶** Qđ dicit intelligendum esse periculosa, vel esset ve recundia alteri ciuitati, quā ei, cui subiecta est.

8 **¶** Sed an sit licitū reficere f muros fortalitiij sine licentia regis. text. in. l. loca sacra. §. muros. ff. de rerū diuis. videtur dicere q nō, tamen gl. & Bar. in. d. l. opus nouū. determinant cōtrariū, & q cōtrariū feruatur, & facit gl. in. d. l. per prouincias. C. de ædifi. priua. Bal. in. l. si vt proponis. la. 2. C. de nuptis. & tenet Iaso. in. d. l. ex hoc iure nu. 13.

9 **¶** Et tenet Motal. vbi supra, q castrū vel fortalitiū quod a principio f iur stē, & legitimē factum est, non est diruendū: & si perueniat ad casum, a quo nō potuit inchoari per regulā. Factū legitimē. de regul. iur. in. 6. cū ibi notatis. & tenet ad literā Io. de Plat. in. d. l. 2. C. de fundi. limit. lib. 10. **¶** Et facit qđ tenet Abb. & Io. de Anna. in. c. iudai. el. 1. de iudais. vbi dicunt, q dispositio vetans aliquid acquirere d nouo nō dicitur vetare, vel prohibere iā acquisita retineri, & sic cū ius vetat in futurum, permittit in præteritum, sicut quædā dirimunt contra henda, quæ nō dirimunt cōtracta. c. quemadmodū. de iur. iurā. **¶** Quod extēde non solū ad fortalitia, verū etiam si aliquis facit f munitionē in aliquo loco, quæ possit esse periculosa alicui ciuitati, nō debet sibi permitti. vt tenet singulariter Bar. in. d. l. opus nouū. ff. de operi. publi. **¶** Qđ dicit intelligendum esse periculosa, vel esset ve recundia alteri ciuitati, quā ei, cui subiecta est.

¶ Vi.

¶ Vi. Inno. in. d. c. Pisanis. vbi in fine. vbi tenet, q sicut non licet noua castra facere cum iniuria vel æmulatione alterius, ita nec in castellare vetera, quæ non probatur habitata. l. 3. C. de ædifi. cijs priua. & in. d. l. 1. & 2. & 3. C. de fundis limitofis. lib. 11. & arg. in. l. 3. ff. de operi. publi. & l. 1. athletas. ff. de his qui nota. infamia. Et Bal. in. l. 1. §. initio. ff. de officio præfect. vrb. nu. 7. colu. 2. dicit, q cui non licet noua castra facere, non licet vetera inhabitata reformare. Potest ergo qs agere vt destruatur innouata castra vt in pristina formā reduceretur cōditiōe ex illis legibus vel officio iudicis. arg. ad hoc in. d. c. cōsuluit. & per Innoc. vbi supra, vbi dicit idē esse in alio ibi reditus habere, quia agit vnusquisq; p euitanda diminutione sui patrimonij. **¶** Sed Abb. in. d. c. Pisanis. in. fine. dicit dicta Innoc. supra dicta intelligenda in possessore iniusto, seu tyranno. ar. ilius tex. Si autē esset possessor iustus, tūc dicit distinguendū, quod aut vult reficere antiqua ædificia, vel habitare de nouo castra inhabitata ad iniuriā, vel æmulationē alterius, & tūc procedat dicta Innoc. quia nō licet vt re propria ad iniuriam, vel æmulationem alterius, vt alij noceat, & sibi non profit. vt in. l. prima. §. deniq; ff. de aqua pluui. arcen. & notat glo. in. c. ecclesia vulterrana. de electio. **¶** Aut hoc non facit ad iniuriam alterius, sed ad conseruationem, vel augmentum patrimonij, vel honoris sui, & tunc putat si bi licere, & non posse per alium prohiberi etiā si alij inferatur timor, seu damnum. & ad hoc dicit text. optimū. in. l. si meo. ff. de aqua pluui. arcen. & in dict. c. cum ecclesia vulterrana. & in dicto. c. consuluit. vbi patet, q prohibitus de nouo constituere, nō prohibetur reficere antiquū ædificiū iuxta pristina formā, nec hoc casu possit allegari præscriptio, si longo, aut longissimo tempore non refecerit, vel inhabitauerit: quia cum iste sit actus meræ facultatis, & nil positū uēctū sit in sui iuris præiudiciū, nō currit præscriptio iuxta notata in. c. Ioānes. de clerici. coniu gatis. & p alia iura. vt per Abb. ibi quā distinctio nē Abb. approbat Fel. in. c. cū accessissent. de cōstitui. in. fi. & dicit esse elegantē declarationē. vt ibi per eum. **¶** Quinimo nō solū pnt refici castra, & fortalitia, sed dico, q ad hoc ea tenētes debēt cōpelli qñ rex seu princeps dubitat de bello, & pōt visitare castra aliorū dominorū, & nobiliū, etiā ipsa castra ab episcopo, vel ab ecclesia in feudū tenētiū, ac profectō turres, & fortalitia ecclesiarū in suo regno existētes, & existētia in castellare, & hoc propter salutē publicā. vt notat Cy. & doctores in nullus hereticus. C. de summa trinita. & fide catholi. & Innoc. & Abb. in dicto ca

pit. Pisanis. prout tenet Nicolaus Boerius in tracta. de custo. clauu. nu. 43. tomo. 5. tract. fol. 272. **¶** Quod facit cōtra ducē, qui nominatur del Infantazgo, qui permittit fortalitiū de Arenas, qđ quidē regale, & eximiū est, perdi acque fundit dirui, ac similiter fortalitiū sancti Martini d Val de yglesias, qđ est cōtra text. in. l. prima titu. 18. part. 2. vbi habetur, q huiusmodi fortalitia, robur, adque imperiū, & munitionē, siue tutamen subministrant regi, & populis ei subditis. Et qui dicta castra, seu fortalitia habēt iure hereditario vel successionē parētū, debēt ea tenere bene fulta armis, & hominibus, nec non alimentis. vt ibi in. d. l. parte. cauetur. & l. 8. tit. 20. par. 2. Et si dicti domini in hoc excedunt, rex debet imperare, vt vectigalibus, seu expensis ipsius ducis & aliorū, qui dicta. l. parti. non seruāt, dicta fortalitia, & alia similia reædificare, & in pristinam formā reduci. exēplo Iohas regis, vt legitur. 4. Regum. capitu. 12. & Paralipome. 24. vbi Iohas rex vocauit Ioiadē pōtificē, & sacerdotes, dicens eis. **¶** Quare facta tecta tēpli nō restauratis? Nolite ergo amplius accipere pecuniā iuxta ordinem vestrū, sed ad instauratiōē tēpli reddite eā. Et prohibiti sunt sacerdotes vltra accipere pecuniam a populo, & ex ea fuit tēplū, reædificatū vt ibi latē patet. quem vide. facit textus in capitulo filijs vel nepotibus. 16. quæsti. 7. & tenet ad literā Stephanus Aufferius in tractatu de potestate seculari super ecclesiasticis. person. in. 2. regula. nu. 26. tomo. quinto tractatu. fol. 431. * Et facit quod tenet Bal. in cōsil. 158. vol. 3. q pōt dñs terrā mādare ciuibus habētibus castra q ea muniant, & teneant ea munita, ne propter eorū exigentiam possit terræ periculū imminere, quod cauendū est, ne fingatur occasio ad auferendū castella dominis, prout refert Grego. Lopez. in. l. 20. tit. 32. part. 3. per tex. ibi. tamen. Bal. non inueni in toto. vol. 3. sed sufficit q facit. d. l. 20. * **¶** Sed quid si reficit fortalitiū, f quod est in totum destructū, aut pōt reficere. Bal. in. l. si vt proponis. la. 2. C. de nuptijs. in. fine. tenet q stante statuto, put in nostra lege cauetur, q nullū fortalitiū possit fieri inconsulto papa, vel rege, & aliquis vellet reædificare ædificiū fortalitiij olim ppter rebellionē funditus desolatū, & filij rebellis, vel ipse rebellis recōciliatus non pōt illud reficere inconsulto papa, vel rege. **¶** Facit in simili quod tenet Bart. in. l. nuptia. ff. de ritu nupr. vbi f solēnitas, quæ requiritur in cōfessione instrumētū requiritur in refectiōe, qñ fuit amissum. **¶** Adde gl. in. c. 3. de iure patro. vbi tenet, q reficiens ecclesiā omnino funditus destructā, dicitur nouā facere & efficitur patronus, secus si non destructā fundit.

Dd 3 dit. Et

dit. Et pro hoc tenet ibi Anton. vlti. colū. q̄ si
 ā cōtractu totaliter refecto soluitur gabella, nō
 soluitur, si totaliter nō reficatur. **¶** Et facit quod
 tenet Inno. in rub. de consecra. ecclesie, vel ala.
 14 vbi dicit, q̄ si ecclesia ꝑ toto collapsa erigitur
 etiā ex eisdem lapidibus, debet de nouo consecrari,
 secus si successiuē partes ruentes reādicarentur.
¶ Ad idē facit gloss. in. c. de monachis. 18.
 15 q. 2. vbi in refectioe ꝑ monasterij totaliter destructi
 requiritur licentia episcopi, secus in reparatione non
 totaliter destructi. **¶** Facit quoque quod notat
 Bar. Paul. Alex. & Ias. in. l. prima. §. adificium.
 ff. de noui operi nuntia. vbi dicunt,
 16 ꝑ reficienti adificium ex toto destructum, potest
 denunciari nouum opus, secus si nō erat ex toto
 destructū. **¶** Facit in simili quod tenet Bal.
 in. 4. volu. consiliorum. consilio. 221. vbi dicit,
 17 ꝑ molitione castri autoritate principis extinguitur
 omnia iura castri, & pertinentiarum. vt. c. abbate.
 de verbo. signifi. & c. cum ex iniuncto. de noui
 ope. nuntia. vtrobiq; per Innoc. facit tex. in. c. fi.
 25. que. 2. & 16. que. 7. c. hoc scri
 18 plimus & sic cū destructio ꝑ fiat autoritate
 principis, eadē autoritate debet restitui, cū sit
 potestas destruendi & costruendi. vt. ca. verbū
 de poenit. disti. 1. **¶** Et castro restituto, iura
 pleuariē restituiuntur. l. prima. C. de sent. passi. l. si.
 ff. de mino. & in. l. q̄ si minor. §. restitutio. & 4.
 questione prima. c. reintegranda. **¶** Adde quoque
 quod tenet Nicolaus de Matur. in. l. prima. C. de iure
 emphiteoti. prout refert Bar. in dicto. c. cum
 19 accessissent. de constitutio. col. 22. q̄ si da
 mus ꝑ emphiteotecarij combūritur casu fortuito,
 licet postea reficiat, nō cogetur emphiteota
 perseverare in emphiteosim, nec soluere pensio
 nem, quia iam fuit extincta, licet nūc sit refecta
 & dicitur noua. Tamen in hoc contrarium est
 verius: quia ad pensionem tenetur. vt tenet Io.
 de Anna. & tenet Felinus. in dicto. ca. consulu
 20 de iudæ. & tenet Ias. in dicta. l. prima. C. de iure
 emphiteoti. num. 44. **¶** Facit quoq; quod tenet
 Bar. in. l. 4. in principio. ff. de damno infe. vbi si
 idem ꝑ potestas finito officio confirmatur, ad idē
 dicitur nouus potestas, & non intelligitur
 habere idem arbitrium, quod habebat antea, &
 idem voluit in. l. meminisse. ff. de offi. præsi. &
 quod voluit Bal. in. l. Titius. ff. de excusa. tuto.
 & in. l. si constante. C. de dona. ante nup. & in. l.
 Emilius. ff. de mino. & in. l. 2. te. C. de pact. inter
 empto. & vendi. Et ista deducunt ad doctrinam
 q̄ cum adificiū sit ex toto suppressum, licet
 21 postea reficiatur, dicitur nouū. Facit tex. in. l. si cū
 hermes. C. locati. vbi dicitur vbi fideiussor ꝑ in
 prima conductione, non tenetur in secunda, siue sit
 22 pro

gata, siue renouata ex consequētia primę, & ibi
 dixit Baldu. q̄ si quis fideiussit ꝑ potestate,
 non tenetur pro eo confirmato in nouo tempo
 re. vt tenet latē Hippolytus de Marfil. in repeti.
 rub. de fideiussor. nu. 94. Et idem dicerem, si de
 nouo est electus ad officiū, putā, si potestas est
 electus per sex mēses: nam si pro alijs sex men
 23 sibus fuit de nouo electus, duo officia sunt, & nō
 tenetur pro eo ex gestis ex isto officio secundo
 secus autem si fuit dictū, prorogamus ad aliud
 semestre. quia est idem, & vnum officium, & te
 netur fideiussor, & iudex non tenetur stare nisi
 ad vnum syndicatū pro vtroq; tenet Bal. in
 c. venerabilē de electione. in fine. **¶** Ad idē facit
 quod tenet eleganter gloss. in. l. damni. §. his
 qui ædes. ff. de damno infecto. quam sequitur
 24 ibi Dy. & Bartol. & alij, vbi si promisi ꝑ dare
 aquam recenti cuidam nobili habente domum
 in æstate, si ista dom⁹ est destructa, & postea re
 fecta, quod dicitur noua domus, & ego sum libe
 ratus ab obligatione. **¶** Sed contra supra dicta fa
 25 cit, quia qui refecit, ꝑ non dicitur de nouo face
 re proprie, sed largē. vt Alexan. in consilio. 190.
 in secundo volumine. nu. 7. & 19. & Ias. in dicta
 l. prima. §. si quis adificium. ff. de noui operi.
 contra Barto. & Dy. in. l. de pupillo. §. si quis ser
 uos. ff. eod. & dicit quod ita dicunt infiniti tex.
 quod aliud est reficere, & aliud opus nouum fa
 cere. vt tex. in dicto. §. si quis adificium. gloss. &
 Bart. in. l. tertia. §. reficere. ff. de itinere actuque
 priua. vbi dicit consultus, longē aliud facere est
 26 tex. in. l. quarta. C. de operi. publi. text. in. l. pri
 ma. §. pē. ff. de mor. infere. & tex. in. c. consulu
 27 de iudæ. text. in. l. si. C. eod. tit. de iudæ. **¶** Hinc
 infert Ias. vbi supra quod prohibiti adificare ca
 28 stra, ꝑ non prohibentur reficere secundum Bal.
 & Ang. in dicto. §. pē. per illum tex. & gloss. ff. de
 morta. inferendo. & est glo. in. l. lōga possessio.
 ff. eod. titulo. & tenet in expresse Abb. in dicto
 c. consulu numero primo. **¶** Et Petrus de An
 chara. ibi dicit, quod si ex forma statuti de in
 29 strumento. soluatur ꝑ gabella, certē si instrumen
 tū reficiatur, nō debet solui talis gabella. **¶** Quo
 q; hinc infert Ias. in dicto. §. si quis adificium. q̄
 30 actus, qui non potest a principio fieri sine licen
 tia ꝑ principis, potest tamen refici sine eius a
 31 thortate, vel licentia. gloss. dicit esse notabilē in
 dicto cap. cum accessissent. de constitu. in gloss.
 si. & ibi Cano. & Bald. in. l. colū. cum tribus se
 32 quētibus. **¶** Et facit tex. in. l. proponebatur. ff.
 33 de iudi. vbi dicit, q̄ nauis ꝑ sepe refecta dicit
 eadē etiam si de prima materia nō amplius ex
 34 itet, & sic reficiens non dicitur de nouo facere.
 Et facit quod notat glo. in. c. de rescript. in
 verbo,

verbo, creatum. & in. c. primo. de religi. domi. in
 6. in verbo, domum. & in. cap. per tuas. de dona
 tio. in verbo, de nouo. gl. in. c. officium. in verbo
 ad præmissa. de hæreti. in. 6. **¶** Et facit in simili
 quod tenet glo. in. c. proposuisti. vers. sanguinē
 83. distinctio. & in cap. admonere. in verbo, car
 29 nem. 33. quæst. 2. q̄ qui potest ꝑ comedere caseū,
 & oua, pōt etiam comedere sanguinē, nō tamen
 carnes: quia sanguis cū eis coagulatus, mutat na
 turā suā. secundum Abb. Anna. & Felinū. in dict.
 cap. consulu. **¶** Pro solutione dic, q̄ aut adificiū
 30 vel fortalitiū ꝑ non fuit funditus diruptum, &
 tunc sine licentia regia pōt reficere, & ita pro
 priē loquitur tex. in dict. l. prima. §. reficere. ff.
 de mortuo. inferen. secūdū veram & propriam
 literam illius tex. quicquid ibi dicat Dyn. & ita
 ibi tenet Paulus de Castro. & latius Alexand. &
 tunc procedit quod tenet Ang. & Bal. ibi, dicen
 do, q̄ prohibiti adificare caltra, non prohiben
 tur reficere. Aut adificiū, vel fortalitiū fuit
 ex toto funditus destructum, tunc non potest
 reficere sine licentia principis. ita concludit Ias.
 singulariter in repeti. l. quominus. ff. de fulmi.
 fi. col. vsque in fine, tangendo quæstionem, quā
 dicit de facto Alber. disputasse Mediolani, an
 molēdino destructo ex toto, vel domo vsque ad
 areā, si dominus pōt reādicare. De quo ibi per
 eū. & in. §. si quis adificiū. & ibi per Alex. nu. 6.
 vbi dicit, q̄ vera cōclusio in hoc est. **¶** Quod aut
 totū castrū, vel adificiū fuit funditus diruptum
 & tūc reādicans dicitur de nouo facere, & ea
 31 dē solennitas requireretur in corū renouatione,
 que in cōstitutione de nouo. & de hoc latissimē
 per Ias. in. l. ius autē ciuile. ff. de iusti. & iure. nu.
 9. cū sequentibus. & Alex. in rub. ff. solut. matri.
 nu. 21. & Philip. Decius in. l. domū. ff. de regul.
 iuris. & tenet decisio regni Neapolita. alias con
 32 stitutio. tit. 32. & tit. 33. vbi in expresse tenet, q̄
 castra dirupta prohibentur refici sine iussione re
 33 gis. & ibi gl. **¶** Aut non est funditus diruptum, &
 tūc dicitur reficere. Et istā opinionē tenet Feli.
 & Io. de Anna. in. d. c. consulu. de quo ibi per
 eos. Et ita credo q̄ intelligatur tex. in. l. 46. d. To
 ro. in fin. licet doctor del Castillo ibi dicat, q̄ re
 34 fectio fortalitiij solummodo permittitur, qñ est
 principis, secus si est alteri⁹ quia sine principis li
 35 centia nō pōt reparari. **¶** Attamē in casu, in quo
 pōt reficere sine licētia regia debet ita facere, ꝑ
 vt reparatio nō mutet antiquā formā, & non de
 bet adificiū fieri pretiosius, vel amplius. vt tenet
 singulariter Abb. in. d. c. consulu. quod nota. &
 Io. de Anna. in. c. iudæi. el. r. d. iudæ. quod hodie
 malē seruatur secūdū eū, q̄ reficiendo aliqñ am
 36 pliāt, loqñdo in synagogis iudæorū. **¶** Tamē be

ne, licet coitatis, ꝑ & priuatis personis loca pro
 37 pria muris circundare, & custodire. l. per prouin
 cias. C. de adifi. priua. tenet Ioan. de Plat. in. d. l.
 quæcūq;. C. de fundis limit. lib. 11. **¶** Vide Fel. in
 d. c. consulu. vbi dicit, q̄ etiā si lōgissimo tem
 pore stetit turris collapsa, tamē nulla præscri
 ptio tollit facultatē reficiendi ad conseruationē
 iuris sui, quia in his, quæ sunt moeræ facultatis,
 nō currit aliquod tēpus, vt dictū est, & est gloss.
 quæ singula facit ibi Anto. in. c. vt priuilegia. de
 priuileg. in verbo, in anno. & Cy. in. l. 2. C. quæ
 sit longa consuetu. & Domi. plenē in. c. si. de cō
 38 suetu. in. 6. quod dicit Feli. esse menti tenendū.
¶ Tamen dicit, q̄ dicit Rom. in. l. si verō. §. de vi
 39 ro. 43. fallē. ff. soluto matri. q̄ talis ꝑ refectio tur
 ris est prohibita, qñ immineret scandalum. alle
 gat Innoc. in dict. c. Pisanis & secundum prædi
 cta dicit quoq; intelligendum quod dicit Bald.
 40 in dicta. l. si vt proponis. **¶** Sed turris ecclesie ꝑ
 potest fortificari tēpore belli ad perpetuā vtili
 41 tatem. tenet Floria. in. l. seruitutes. §. si. ff. de ser
 uitudi. **¶** Et Bal. in. l. 2. c. de summa. trin. vbi tenet
 q̄ laici pro tuitione publici status possunt in ca
 stellare, & fortificare turrim ecclesie. vi Grego.
 Lopez. in. l. 20. titu. 32. part. 3. in. gl. 1. & in. l. 13. tit.
 31. ead. part. & tex. & ibi eundem. in. l. 8. tit. 10.
 par. 1. quinimo dicit. d. l. 20. q̄ rex potest tempo
 re guerræ ponere custodes in castris dominorū
 vt dixi supra. nu. 11. **¶** Sed quæritur de quæstio
 42 ne, quæ potest cōtingere: Princeps, seu ꝑ rex for
 tificauit castrū alicuius nobilis diruptū ad hoc,
 vt hostes non caperent illud, & ille nobilis fini
 to bello repetit castrum ita aptum: rex excipit,
 & petit expensas, quas fecit in reparatione ca
 43 stri, an poterit dictas expensas repetere? Dic q̄
 ille nobilis obtinebit illud castrum sine solutio
 ne alicuius expensæ, sed tantummodo tanquam
 vnus de populo confert ad illam expensam. te
 44 net Bal. singulariter in. l. si in aliquam in fine. ff.
 de offi. pro consul. & leg. & sequitur Cremen. in
 45 sing. 25. & dicit, q̄ clarius poneretur exemplum
 in ciuitate, quæ fecisset talē impensam, vt ab illa
 faceret bellum. **¶** Adde tu quoq; quod t; Ange.
 in. l. turres noui. C. de op. pu. vbi ait, q̄ habentes
 46 turres, ꝑ vel fortalitia in ciuitate, vel in commit
 tatu quia illa cedunt vñibus proprijs ipsorum ad
 securitatem tantum ciuitatis, q̄ debent custodi
 ri, & reparari per dominos ipsorū tempore belli
 vel pacis, non autē per homines illius ciuitatis,
 vt tex. in. l. 1. tit. 18. part. 2. ibi. ca. aquellos que los han
 47 por heredamiento, deuen los tener labrados, y basteci
 dos de hombres, e de armas, e de todas las otras cosas q̄
 les fuisse menester. & dixi supra nume. 11. vbi vide.
 Quod facit contra aliquos dominos tempora
 48 les, qui

rales, qui iubent suis vasallis sua castra, vel fortalitia sine sumptu competenti custodire, quod fieri non potest, & vt video quia licet est contra ius, & contra conscientiam aliqui tolerant hanc impositionem, quod sequitur Iaso. in l. diuortio. §. impendia. ff. lo

lut. matri. nu. 3. & dicit q̄ istam quæst. habuit d̄ facto in quæst. sibi transmissa ex pede montibus. quod sequitur & dicit esse notandum Petrus Gerardus de Petra sanct. in singul. suis. in singula. 37. in fi. Quod facit contra ali-

quem ducem huius regni: quia ex eo, q̄ tempore alterationis huius regni reparauit alimentis aliquod suum fortalitiu, q̄ pretium istorum almentorum recuperauit à suis subditis, q̄ non poterat facere: quia tempore pacis & belli tenetur dominus ad tales expensas, & reparationes, vt dictu est: q̄ nota. Et quoq; expensis suis tenetur ponere capitaneu, & non expensis subditorum. vt in l. fin. C. de statu. & imagini. & in l. 2. C. de officio præfecti præto. Aphri. * Sed ex cōsuetudine antiqua reparatur fortalitiu à ciuibus & incolis aliarum villarum, tenet Gregor. Lopez. in l. 68. titu. 18. parti. 3. in glos. pertencias, in fin. * & quoq; pōt ponere capitaneum in castro suo inuitis hominibus suis. l. si ita. §. dominus. ff. de vsu. & habita. & in. d. l. 2. tenet Guido. Papa singula. 266. ¶ Tene quoq; quōd si rex donet ali

perturba con ellas la paz^b del pueblo y nos embie la relacion^c dello: y si en las comarcas de su jurisdiction se hiziere alguna casa fuerte: luego q̄ lo su pierne nos auise d̄ llo

tio, quia nō debet, nec potest primò auferri sine culpa sua. tenet Bald. & Paul. de Cast. in l. 2. C. de legi. nu. 3. de quo est glo. in l. si qua lata. C. de feudi. & sal. rei domi. lib. 12. quam Bal. in multis locis allegat quia tangebatur eum. Nam cum papa Vrbanus. 6. primò sibi contulerat vnū castrum quod vocatur Festina, in committatu Angubij, & postea illud idem contulit alteri, & nunquā Bal. potuit habere possessionem, licet multū litigauerit cum illo in Romanā curia, secundūm Paul. vbi supra. * Et facit tex. in l. 27. & l. 39. tit. 18. part. 3. *

S V M M A R I V M.

1 Pacem debet rex procurare reipublicæ & subditis suis.

2 La paz. Quā debet rex sua reipublicæ, & subditis procurare. tenet Card. in Cle. dudum. de sepultu. §. super cathedram. nu. 9. quia talis pax subditorum interest reipublicæ. vt in l. congruit. ff. de offic. præsi. & in l. si quis ingenuū. §. si. ff. de capti. Bar. in l. ambitiosa. §. col. ff. de decreti. ab or. faci. vide quæ dixi supra. in. c. 6. in. glo. in parte, pobres.

S V M M A R I V M.

1 Quando periculum, seu damnum iudex potest incurrere, excusatur, si negotium refert ad superiorum.

2 Relacion. Quia si cōtra potētes ista castra habētes iudex posset periculum incurrere procedendo contra eos iubet fieri ista relatio: quia vt dicit Bal. in l. quæ ex relationibus. C. de legi. quādo iudex hoc periculum vel damnum possit incurrere, excusatur, si refert negotium ad superiorem, vt mādet qualiter vult causam determinare non tenetur se subijcere illo periculo, q̄ tenet idē ibi Paul. de Cast. vbi d̄ materia relationis. vbi Bar. & Bal. dicunt aliquando esse necessaria, aliquando probabilis, aliquādo temeraria. vt ibi per eos de quo vi. quæ dixi supra in. c. 20. in gloss. nos lo hagalus gofaber.

Prætorum. Caput. XXII. finis.

Sequitur. Caput. XXIII.

Summariu

S V M M A R I V M.

- 1 Muri ciuitatum mœnia publica dicuntur, quæ vndiq; vrbem cingunt.
- 2 Mœnia præbent securitatem habitantibus in ciuitatibus: & in locos vbi nō sunt, debent de nouo edificari, & veteres reparari.
- 3 Muros non debet quis violare.
- 4 Muros nō licet aliquis perforare, vel super eis edificare. Et quid in vniuersitate.
- 5 Iuxta mœnia & muros ciuitatis nō possunt fieri domus, nec iuxta palatium imperatoris.
- 6 Muri an possunt edificari sine licentia regis.

MVros. a Qui muri dicuntur mœnia f̄ publica, quæ vrbem vndiq; cingunt vt in l. Alferus. ff. de verbo. signifi. & in l. ædificia. C. de operis publicis. & in l. nec explē didisimē. & sic dicuntur, quia muniunt ciuitates & ciues quasi mōnumēta, vt. C. de veteri. iure enucle. l. 1. §. sed his. ibi, muro valatū. licet abusuē dicantur mœnia omnia ædificia. vt notat Archidi. in. c. fundamenta de ele. in. 6. ¶ Et cū talia mœnia f̄ præbeant securitatem habitantibus in ciuitate, necesse est in locis, vbi non sunt de nouo edificari, aut veteres reparari. vt in l. omnes. C. de operibus publicis. la. 2. & tenet latē Lucas de Pē. in l. hac prouidentissima. C. quibus muneribus vel præsta. nemi. lic. libro. 10. prima colum. verficul. primo. & ibi etiam dicitur, q̄ isti muri omni tempore debent edificari, siue bellis vrgentibus, siue hominibus in pacis otio gratulantibus. ¶ Quia muri, & portæ ciuitatis sanctæ, & diuini iuris proprie dicuntur, & non debet quis f̄ violare, aliās pœna capitis punitur. text. in l. 14. & in l. 15. tit. 28. partit. tertia. & in l. si. ff. de rerum diuisione. in. §. sanctæ quoq; res. Institu. de rerum diuisione. vbi hoc intelligit Angel. in violatore muros ciuitatis Romanæ. Secus est in violatore mœnium, vel portarum alterius ciuitatis, vel castri, quia tunc extra ordinem punitur arbitrio iudicis. vt Angel. ibi numero primo. idem tenet Bald. in l. sacra. §. muros. ff. de rerum diuisione. Quod facit contra ipsos, qui ascendunt, vel descendunt per muros ciuitatis, vel castrorum & fortalitorum, quia pœna arbitraria puniuntur. ¶ In tantum non licet violare, quōd etiam non licet f̄ aliquid facere, perforare, vel abstruere de muris, seu mœnijs ciuitatis, vel alterius villæ, nec super eis edificare, nec fodere prope eos, vt cadant. vt in dicta. l. fin. & ibi Barto. & in dicta.

l. sacra. §. diui. & in l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iur. Bald. in l. pergit. C. de sepulchro viola. & talia facientes. puniuntur actione peculatus, vt in l. qui perforauit. ff. ad l. Iulia. pecula. & facit. l. ædificia. C. de operib⁹ publicis. ¶ Et ideo infert

Guid. Papa. in Prætorum. Caput. XXIII. singula. 587. q̄ nō licet priuato in muro villa, vel ciuitatis aliquid facere, aut cōstruere sine licentia dñi. Secus dicit esse in vniuersitate quæ hoc pōt facere, vt tenet gl. in d. l. sacra. §. muros. ff. de rerū diu. & in l. officiu. ff. de operi. publi. vbi dicit Bart. q̄ illa glo. coiter tenentur. & gl. in d. l. oēs prouiciariū. Quod dicit esse notādū, quia faciūt hæc cōtra quædam ex homi-

nib⁹ Guid. Pap. q̄ in villa sancti Albani fecit quā dā fenestrā in mœnib⁹ dictæ villæ sine suo, aut officiariorū licentia. ¶ Quod extende non solū in mœnibus, verum etiam iuxta f̄ mœnia, & muros ciuitatis non possunt fieri domus, ex quib⁹ possit dari introitus ciuitati, vel exitus inimicis & si facta sunt destruantur. tenet Barto. singul. riter in l. opus nouum. ff. de operis publicis. verficul. & sic nota per dictā. l. ædificia. & idē tenet additiona. gl. in dict. §. sanctæ. & ibi Faber. & Angelus, vbi dicunt, q̄ nullus possit apodiare, vel aliquod opus facere ad muros, & si fecit, debet puniri. vt ibi. quod dicit Angelus facere cōtra rusticos, qui apodiāt porofelos, & ligna ad muros castrorum, quia factum debet destrui. Quod intelligit Ioann. Faber. & dicit esse verum, si opus noceat vsui publico, aliās non diruitur, sed imponitur salariu, & hoc nisi esset edificare prohibi⁹. circa quod vide quæ posui in. c. 17. supra. eod. in glossa, y las salidas del lugar. in fine. Et non solum circa mœnia non est edificandum, in nō palatium imperatoris non est priuatorum parietibus coarctandum. l. quicumque. C. de operis publicis.

D d 5 publicis.

publicis. & gl. in. cap. nulla. 12. questione prima.
 6 **Adde tamen, q̄ licitum est ciuitati sibi muros construere sumptu suo sine principis auctoritate, dummodo non ad æmulationem, sed nõ sumptu publico ipsius principis. tenet Ioan. de Plate. in dicta. l. hac prouidentissima. C. de quibus munerib. seu presta. nemi. liceat se excusare libro decimo. Et vi. Bald. in. l. si aliquam. ff. de officio proconsul. nu. 4. vbi idem tenet in quies, q̄ publica ædificia debent cõstrui publicis sumptibus ciuitatis, in qua fiunt. l. neminem. C. de sacro. sant. eccle. nõ tamen sunt importabiles sumptus imponendi, vt ibi & vi. infra. in. gl. seq. n. 2. & non solum communitatibus, sed etiam personis priuatis, licet loca propria muris circundare & custodire, nisi fiat ad æmulationem ciuitatis, vel ad seditionem contra principem. l. per prouinciales. C. de fundis priua. & tenet Plat. in. l. quæcunq;. C. de fundis. limitro. lib. 11. & an ædificas in solo publico cogatur præstare annuam p̄sionem vi. quæ dixi supra. in. ca. 17. in. gl. salidas.**

S V M M A R I V M.

- 1 **Murorum refectio hodie permittitur sine licentia regis.**
- 2 **Reparatio murorum, cuius expensis fieri debet.**
- 3 **A reparatione murorum nemo excusatur, nec a reparatione pontium, & aqueductuum publicorum, nec rex, nec alius dominus ciuitatis & ville.**
- 4 **Ecclesia tenetur ad constitutionem, & reparationem murorum, pontium, & viarum, riparum, & publicorum fluminum, & ad alia, vt hic.**
- 5 **An Romanus pontifex debeat audiri ad hoc, vt ecclesie, & clerici contribuant in refectioe murorum, pontium, & similium, numero. 6.**
- 7 **An episcopus potest compellere clericos, vt in reparatione murorum, viarum, & pontium, & similium contribuant. nu. 10.**
- 8 **Clerici denegantes contribuere in reparatione murorum, & similium, peccant.**
- 9 **Laicus denegans fideiubere pro proximo, peccat.**

11 **Si episcopus nollet iubere clericis, vt in reparatione murorum, pontium & similium contribuant, an rex potest iubere.**

12 **An antea quam iudex laicus extrahat aliquem delinquentem ab ecclesia, debeat episcopum requirere.**

Den orden. b Per istu tex. permittitur hodie reficere moenia, vel muros ciuitatis, sine licentia principis, cuius contrarium erat de iure communi. vt in. l. sacra. §. muros. ff. de rerum diuisione quia facere, nec reficere poterant sine dicta licentia, secundum gloss. ibi. attamen Ioann. Fab. in. §. sanctæ. Instit. de rerum diuisione tenet quod licet non possint reficere, tamen fortè emendare, vel sarcire. licet. vt in. l. prima. in. fine. ff. ne quid in loco publi. & est bonus tex. in. l. 2. §. si quis nemine. ff. eod. & in. l. si. vel cum causa legitima possunt reficere sine licentia. ff. de locis publi. fru. l. si. & sic q̄ tex. in dict. §. muros non habet locū q̄n est causa legitima reficiendi. **Quod intelligit Ang. ibi. in dict. §. sanctæ. q̄n alia loca publica reficiuntur, quia tunc possunt refici, secus in muris ciuitatis, quia nõ possunt refici. Et ita intelligatur iura allegata per Io. Fabr. Sed iã hodie per istu tex. refectio permittitur murorum, in quatu dicit. den orden como se reparen. & sic vitur. & idē tenet tex. in. l. 20. tit. 32. par. 3. vbi singulariter. Et vi. Peregr. in parte opus. q. 8. in. gl. refectio in fin. & Lucas de Pen. in. l. hac prouidentissima. C. quib⁹ muner. vel presta. lib. 10. 3. col. dicit, q̄ homines alicuius ciuitatis, vel municipij eorū sumptu, sine permissione principis, moenia publica de nouo ædificare possunt, dū nõ sit ad æmulationē, quātō magis refectio, seu reparatio fieri potest sine licentia principis auctoritate p̄sidis, vt in. l. intra. C. de operis publicis. & in. l. omnes. Est ergo in his officij p̄sidis opportunitas, quia huiusmodi opera fieri facit diligenter secundū Lucā de Penn. vbi supra. Et hanc meā opinionem tenet Grego. Lopez. in. l. 2. tit. 11. part. 2. in. gl. en mandar. vbi tenet, q̄ ciuitas potest se murare sine iussu principis per. l. 20. part. per me allegatā, & respōdet ad. d. l. 2. par. vbi videbatur cõtrariū: quia loquitur de sollicitudine, pertinet ad regē, prout in. d. l. 20. **Sed vtile est scire cuius expensis ista reparatio murorum fieri debeat. vi. text. in. d. l. 20. titulo. 32. parti. 3. vbi tenet, quod refectio, & conseruatio murorum, aqueductorum, fortalitorum, & pontium ad regem pertinet principaliter. sed si ciuitas, aut villa aliquod istorum sit factura reditus eius****

tus eius ad hoc deputati prius sunt expediendi, quibus non sufficientibus, collecta per habitatores soluitur, a qua nemo excusatur, etiam si sint clerici. vt infra dicitur. Et vide tu Guido Pap. in singulari. 379. & singulari. 564. §. ad incolas. vbi tenet, quod ad incolas pertinent reficere muros castri, vel villæ eorū expensis pro viribus singulorū. l. omnes prouinciarū rectores. C. de operis publicis. licet habitent extramuros, dū modo habitent infra territorium vel mandamētū talis castri. vt Io. And. in additioe ad Specul. in. tit. de cõsibus. §. nūc dicendū ibi erat alia quæstio de castro, vel villa, sed intellige vt infra si ciuitas, vel villa non habet reditus & vide Guido. consilio primo. nu. 7. vbi idē tenet. **Quæ collecta pro reparatione ista muroū debet imponi non per capita. vt tenet Specul. in. tit. de cens. §. nūc videndū. vers. item pone. sed per solidū: & librā, vt Bal. in. l. etiā. C. de execut. rei iudi. vbi dicit, quod collecta imponenda est per res, & librā, non solum si imponatur pro necessitate publica, vt causa soluendi æs alienū iam contractum, sed si imponeretur pro vtilitate publica. tenet Petrus de Vbaldis in tracta. de collectis. in. fine. tomo. 6. tracta. folio. 75. **Montal. in suo reper. glo. ordi. regali. in parte, muri. Dicit idem quid de iure, si ciuitas, vel villa habet reditus, de illis est facienda refectio murorum. per. l. splendidissimē. C. de operis publi. & facit text. in. c. 33. infra eod. & quæ ibi dicam. & in. cap. 30. in. glo. iusta. **Si autem non habet reditus, debet fieri ex communi collecta incolarū propter res quas habet. vt in. l. omnes. eod. tit. & tex. in. d. l. 6. titulo. 7. libr. 4. in. ordi. rega. & melius in. d. l. 20. tit. 32. partit. 3. & Ioan. de Plat. in. d. l. si per viciniam. C. de immunitate nem. conce. lib. 10. **Quod est verum, vbi est magna refectio secus si est modica, quia tunc est reficienda per illos, qui ibi sunt, vel habitant ibi, domos, vel terras. s. per illos qui habent vsu muri, & gaudent vsu muri. vt in. l. turres. C. de ope. publi. ad instat. vsu fructuarij. l. haftenus. ff. de vsu fructu. notat Bar. in. l. sacra. §. muros. ff. de rerum diuisi. & Montal. vbi supra. & Plat. in. d. l. per viciniam. **Et sic intelligitur quod tenet Plat. in. l. in omnibus. C. de cursu. publi. lib. 12. vbi tenet, q̄ turres, & muri constructi in antiportibus ciuitatum, debent manu teneri, & refici per eos, super quorū turres constructi sunt si eis vti vt habeat locum, si refectio est modica, vt dictum est. & vide. d. Petrum de Vbal. in. d. tracta. de colle. nu. 39. to-**********

mo. 6. tracta. folio. 75. vbi idem tenet. **Adde tamen, q̄ in ista refectioe murorum, cauarū, seu ambitus ciuitatis, vel loci, debet solvere omnes qui in dictis ciuitatibus, vel villis cõueniunt, & defenduntur, & comedentes herbas, seu pascua, licet sint de domino dominorum. tex. est singu. in. l. 18. & l. 19. vbi vide tit. 1. lib. 7. in. ordi. regali. **Qua reparatione nullus excusatur. vt in. l. fina. C. de quibus numeri. vel presta. nemi. lice. se excusa. lib. 10. vbi ait, q̄ ab onere constructioe viarum, & murorum, vel aliarum specierum comparationis fruuenti, quæ commodè fuit visum p̄fecto, nullus excusatur quantecunq; sit dignitatis. vt Bart. & Plat. ibi. & facit quod notatur in. l. ad instructionem. C. de sacro sanct. eccle. & in. l. absit. C. de priuilegijs domi auguste. lib. 11. & d. l. 20. titu. 32. parti. 3. & etiam si rex, seu comes, vel Baro, seu alius dominus habet in aliqua ciuitate bona de manalia, seu molendina, agros, & familia, tenetur tam ipse, quàm possessores eorum qui tenent in feudum forsan ab eo debent contribuere cum alijs hominibus ciuitatis in cõstitutione, & reparatione huiusmodi murorum operibus, & alijs similibus fontium, & pontium & viarum, vt tenet Lucas de Pēna. per tex. ibi in. d. l. hac prouidentissima. C. de quibus muner. vel presta. nemi. lice. lib. 10. col. 7. vers. 18. & vers. 19. quæritur. vbi quoq; dicit, q̄ etiam dominus nauis confert in æstimatione iacturæ pro valore ipsius nauis. vt in. l. 2. §. in eadem. ff. ad legem Rhodi. de iactu. **Vi. quæ posui. in. cap. 3. in. gl. iurisdictione in fin. supra. eo. **Est nõ solum si isti barones, & domini habeat possessiones tenentur contribuere in refectioe, verum etiam si habet domiciliū in illo castro, vel villa. per. d. l. omnes prouinciarū rectores. C. de operi. publi. & tenet Nicola. Boer. in tracta. de custodia clau. nume. 47. tomo. 5. tracta. foli. 272. & idem tenet Petrus Antiboli. in tractat. de muner. in. 3. parti. §. 4. num. 39. tomo. 6. tracta. fol. 39. **Quinimò in omnibus collectis tenentur domini castrorum, seu villarum contribuere, sicut alij populares, si ibi possident prædia, & non excusantur ab ista contributione, ex quo non habet specialem excusationem a principe, nec a lege. vt tenet. d. Pet. Antiboli. in. d. 3. parte. §. 4. numer. 95. licet dicat, quod consuetudo de facto excusat ipsos, sed de iure talis abusus non debet eos excusare. **Et idem die de portibus, & aquæ ductibus publicis reparandis, cum sit eadem ratio, quæ est in murorum, pontium, & viarum reparatione. vt in. l. ad portus. C. de oper. publi. & in. dict. l. ad instructionem. secundum Platea. in. d. d. hac prouidentissima.************

tissima. ¶ Ad quam reparationem, & cōstitutio-
nem necessariam murorum, pontium, & viarū,
& riparum publicorum fluminum, secundū
4 Ioan. de Pla. ibi tenetur ꝑ ecclesia, nec appella-
tur sordidum munus. est text. in d. l. 20. tit. 32.
part. 3. & est mirabilis tex. & text. singula. in l. 1.
tit. 3. lib. 1. in ordi. regali. & in l. 54. & in l. 52. tit.
6. part. 1. & vide Mōtal. in l. 1. tit. 5. for. ll. lib. 1. in
glo. magna. idem tenet Ioan. de Plat. quem vide
in l. diuina domus. C. de exacto. tribu. lib. 10. nu-
mer. 4. & ibi Lucas de Penna. 2. colu. in fine. vbi
tenet, q̄ ecclesia non est immunis ab his mune-
ribus in quibus est pietas, vel publica utilitas
versatur, putā in vijs, & itineribus extruendis,
ac de nouo faciendis, pontibus, fontibus, & simi-
libus. per. d. l. ad instructiones. Item nec a portu-
bus aquæ ductibus, & muris ciuitatis instauran-
dis. Item in fossatis, portis ciuitatis de nouo in-
struendis, ac reādicandis: quia in his publica
utilitas versatur. Quinimō etiam ad excubias, vi-
gilijs, & custodias ciuitatis, qđ est munus perso-
nale, & ad hoc sunt compellendi. secundū Ioan.
de Plat. & Lucas de Penn. in dictis locis. Et vid.
Plat. in l. 1. C. de locatione fundorum patrimo-
nialium. lib. 11. vbi tenet, q̄ licet quis habeat pri-
uilegium immunitatis a publicis muneribus, te-
nebitur tamē ad constitutionē pontium, viarū,
sicut tenetur ecclesia, licet sit priuilegiata. Nisi
etiam ab eis specialiter cōceditur immunitas. vt
ibi. & in l. placet. C. de sacrosan. eccl. & per alia
iura, vt ibi per eum. & tex. & ibi quoq; Ioan. de
Plat. in d. l. absit. C. de priuilegijs domus Augu-
stæ. lib. 11. & quoq; tenentur ad ista ordinaria se-
natores. Sed ad alia extraordinaria, nec ad publi-
ca alia officia extruenda iussu iudicis vel magi-
stratus non tenentur, tenet text. & Plat. ibi in l.
quoniam. C. de digni. lib. 12. ¶ Et facit quod te-
net Hippolytus de Marsi. in sua practi. crimi. §.
aggredior. nu. 63. vbi ait, q̄ iura prohibentia im-
poni opus collectæ clericis, non extenduntur
ad casum, in quo est necessitas propter publicā
utilitatem, quæ tueri nō potest sine subsidio cle-
ricorum: quia tūc licite imponi potest tale on⁹.
¶ Quod extende, q̄ non solū ad supradicta te-
nentur, verum etiam in refectione pontis, vel pu-
tei necessarij ad vsum hominum villæ. vt tenet
Bal. in d. l. ad instructionem. & Specu. in tit. de
cenli. §. nunc dicendum. versu. Item pone quæ dā
vicinia. ¶ Si autem non sit necessitas, sed fiunt
prædicta adornatum, vel prout est munus perso-
nale, vt esset superstes ad prædicta fieri facien-
da, tūc censentur munera publica fordida, adq;
ecclesia non tenetur. vt in dicta. l. placet. C. de
sacro sanct. eccl. & ita debet intelligi & saluari

glo. in d. l. hac prouidentissima. secundū Pla.
& ita quoq; intelligit Bald. in d. l. ad instructio-
nem. vbi gl. est contraria, scilicet, q̄ ad muros ci-
uitatis ecclesia non tenetur. alia in l. maximarū
C. de excusa. mu. lib. 10. alia in §. noueris. 16. q. 1.
quas intellige, quando muri fiunt adornatum ci-
uitatis. tunc non tenetur conferre. Sed si fiūt ad
necessitatem, putā propter bellum, vel suspicio-
nē belli, tunc ecclesia tenetur cōtribuere. ¶ Sed
quando imminet necessitas, dicit Abb. in consi-
lio. 3. in. 1. volu. vbi hanc. q. examinat, q̄ ecclesia
nec monasterium ad hoc non tenetur, nisi serua-
retur dispositio. capitul. aduersus. de immunit.
ecclesiæ, scilicet ꝑ Romano pōtifice, prius con-
sulto, & sic dicit fuisse obseruatum. Et licet esset
necessitas vrgentissima, debet obseruari text. in
dicto capitulo aduersus. & capitulo non minus.
cum nullum subsit periculum in consulendo
Romanum pontificem. & idem tenet Montalu-
us in gl. ordi. in parte. clerici exempti. colum.
quinta. ¶ Quod non habet locum in terris tem-
poralibus ecclesiæ subiectis: quia potest fieri eo
non consulto. vt tenet Abb. in dicto consilio. in
telligēdo tex. in dicto capitulo prouenit. de im-
munita. eccl. & tex. in d. l. 52. titulo sexto. part.
prima. vbi in ciuitatibus, villis, vel castris, quæ
sunt in dominio papæ, vel ecclesiæ compellun-
tur clerici sicut alij ciues, & sic loquitur text. in
dicto capitulo peruenit. secundū Montaluū.
in d. l. parte. ¶ Et q̄ ecclesia ad ista munera te-
neatur. tenet Lucas de Penna. in d. l. cum ad fœ-
licitissimam. C. quibus mu. vel præsta. nem. lice.
prima columna. versicul. sed an hodie teneatur
ecclesia subire munera. vbi concludit matura cir-
cūspectiōe omnibus digestis, q̄ clerici, & eccle-
siæ sunt ad talia onera subeūda huiusmodi ratio-
nabiliter debitores sine eo, q̄ papa consulatur:
quia satis & iustum est, vt clerici ex rebus eccle-
siarum, & clericorum subsidium habeant, qui
de ipsorum custodia, & saluatione studium ge-
runt. capitulo delapsis. decimasexta quæstione
sexta. & hoc est de iure naturæ. l. secundum na-
turam. ff. de regulis iuris. ¶ Item quia ipso iure
canonico statuitur clericos in his, quæ bonum
commune respiciunt, huiusmodi onera debere
subire, vt in custodia ciuitatis. vt patet in dicto
capitulo peruenit. qui non solūm loquitur, vt
gloss. ibi intelligit in hominibus; & vassallis ec-
clesiarum, sed in omnibus: quia omnes generali-
ter compelluntur, quatenus cūctis vigilantibus
melius valeat ciuitas custodiri, quæ ver-
ba etiam clericos aperte includunt secū-
dū Lucam de Penna. vbi supra. Nam aliās vi-
deretur lex ibi imposta super clero, & facili-
cum

cum debeat super difficili obscuro bonoque fie-
ri. l. quod labeo. ff. de carboni. edito. ¶ Et quia
esset contra æquitatem, iustitiam, & honestatē,
si ecclesiæ consequerentur emolumenta bono-
rum suorum, & onera, quæ ipsa bona continge-
bant prius quam ad ecclesiam deuenirent reli-
qui laici, fortē pauci sustinere cogantur. argu. l.
non tamen. ff. de decurio. In his quidem, & limi-
libus non tam attenditur iustitia, quam hone-
stas. capitulo porro. 35. quæstione. 3. ¶ Quinimo
statuitur expressē onera, quæ re, spiciunt bonū
publicum tanquam pias ecclesias debere subi-
re. vt in d. l. ad felicissimam. & in §. ad hęc. in au-
thentica de ecclesi. tit. collatio. nona. ¶ Quod
quidem veteris testamenti exempli & auctori-
tate iuuatur. secundo Esdra. capi. 3. in principio
surrexit Elisaph sacerdos magnus, & fratres ei⁹,
& ædificauerunt porta gregis. ¶ Et quia non re-
ctores, nec consules, nec communitates hæc o-
nera imponunt ecclesijs, & eorum rebus, sed le-
ges per Romanos principes diuinitus promul-
gatæ. capitulo nemo. 16. quæst. 3. si ergo diuini-
tus, pater apertius, quod ecclesia, quæ Dei est,
eas implere tenetur. vt in. c. dominus. 56. distin.
in fin. ¶ Nec obstat. d. c. aduersus. vbi clerici ali-
quid soluere nequeant, nisi prius Romanus pon-
tifer consulatur, vt dictum est. Quia tūc Roma-
nus pontifer ꝑ est consulendus, quando in casi-
bus prædictis, videlicet cum rectores, & consu-
les, & alij potestatem habentes in ciuitatib⁹, vel
6 lent aliquid ecclesijs, & clericis imponere, tunc
ad eorum impositionem ne fingatur esse cōmo-
dum, quod fortē non est, sub hoc velamento no-
ua illis onera importabiliter imponantur, in hoc
primo Romanus pontifer consulatur. ¶ Vbi au-
tem clericis & ecclesijs nil noui inducitur, sed pe-
titur, vt iuxta legum statuta cum alijs cōtribuāt
in his, quæ bono communi directō respiciūt, &
ipsi non minus quam laici commodum ex inde
consequitur, non est opus, quod proinde Roma-
nus pontifer adeatur. Ita singulariter intelligit,
tenet, declarat. d. Lucas. de Penn. in d. l. cum ad
felicissimam. 2. colum. versicul. esset autem con-
tra, & dicit esse argu. in l. 1. post principium. C.
de thesaur. lib. 10. quod intellectu, iudicio meo
est singulariter notandum. ¶ Et facit secundum
eum: quia satisq; absolum videretur, vt ꝑ mo-
dica pœna, quæ fortē alicui villæ imminet in his
casibus exsoluenda, opus sit Romanus pōtifer
in longinquo fortē consistens, necessariō proin-
de consulatur, iam pluris tunc esset oneris expē-
sarumq; subiectio, quam commodi ex contribu-
tione clericorum illatio, quod lex abhorret. vt
in l. mediterraneæ. C. de anno. tribu. lib. 10. &

l. si longius. §. i. ff. de iudi. ¶ Et quia hoc esset de
pauperare vniuersitates. vt in authent. de iudi.
§. nec autem. colla. 6. Item quia vbi per scriptas
leges facta prouisio inuenitur, non est verifimi-
le, quod Romanus pontifer se consului speciali-
ter reseruauerit arg. l. alimenta. §. basilicæ. ff. de
alimen. lega. ¶ Sicut etiam vbi est permissio pri-
cipis, non est opportuna de cætero auctoritas
iudicantis, quæ aliās est necessaria. l. lexq;. §. fin.
ff. de administra. tuto. & in l. si. C. quādo decre-
opus non est. & in l. si sine. §. quæsitum. ff. de mi-
no. ita & vbi est dispositio iuris scripti, non est
opus, q̄ Romanus pontifer adeatur. ¶ Item si-
cut licet prædium minoris alienari sine decreto
prætoris, cum pater eius hoc disponit in testa-
mento, vel cobdicillis. l. pē. C. eode. tit. quando
decret. op. non est. & ita in casu nostro postquā
inuenitur dispositio sacratissima legis, non est
opus, vt propterea Romanus pontifer consulta-
tur, & quia scriptæ leges per se iuuare debent,
non extrinseca dispositione pontificum egere.
vt in authent. de hæredi. & falsi. post principiu.
colla. 1. nam & verifimile est papam velle, quod
leges volunt. vt in authen. de iudi. §. omnes au-
tein. colla. 6. quod enim legum est positum in
potestate, atq; per eas iam summa deliberatio-
ne decretum, iatis incongruum est, vt extrinseca
dispositione indigeat, vt in authent. in me-
dio litis non fieri sacr. formul. §. i. collati. 8. ¶ Nā
si leges interficiunt reos. 3. q. 4. c. consanguineo-
rum, & leges delinquentes abripiunt, & ad pœ-
nas tradunt. vt in authent. de quæsto. §. si verō
aliquis. colla. 6. verifimile est igitur, q̄ ipse nol-
uit vltius suas aures molestari super eo, quod
est per leges tam salubriter definitum. vt in d. l.
1. de thesaur. Nam & si beatus Petrus princeps a-
postolorum causas ecclesiarum secundum leges
seculi iudicabat. 6. q. 1. c. beatus. in fin. quæ tamē
a non catholicis latæ erant, & si princeps iubet,
vt sui iudices exequantur, & quod ipse est soli-
tus indulgere. vt in d. l. 3. c. de episcop. audi. for-
tius est verifimile papā velle, vt præter ipsius cō-
siliū clericis & ecclesiæ contribuāt cum lai-
cis in his oneribus, quæ prouidentissimē sunt le-
gibus definita, vt nolit eos sentire beneficiū cū
alterius iniuria, siue damno contra ius naturæ,
quod ipse tollere nequit. l. nam natura. ff. de ad-
ditione indebi. Non est ergo super his vltius
hæsitandum secundū Lucam de Penna. vbi su-
pra. vt differatur bonum, cuius necessitas immi-
net pro consulendo summo pontifice, cum cer-
tum sit ipsum contra ea, quæ ius naturæ sunt le-
gibus definita, nolle aliquid demandare, sicut
non est spectandum id, cuius euentus nil ope-
raretur

raretur. vt in. l. si quando. §. vlti. ff. ad veleia. que opinio mihi placet, & credo esse verissimam. de qua Abb. nec Montal. nec cæteri scribentes mentionem faciunt, quia credo eam non viderunt. ¶ Tamen ad euitandas opiniones potest dici, quod vbi tanta necessitas immineret, quoniam non posset sine aliorum scandalo & periculo haberi prius recursus ad papam, quod sufficeret tunc deliberatio & episcopi, & clericorum. vt tenet Abb. in. d. c. non mirus. nu. 9. & dicit esse arg. optimus in. l. tutor qui repletorium. ff. de administra. tuto. & idem tenet tex. in. l. 54. tit. 6. parti. 1. in fine. vbi ad constructionem, vel refectionem pontium, vel viarum, & simili cum clerici non excusantur, & si contribuere recusent, sunt ad id per episcopum, & non per alium compellendi, & episcopus tenetur omnibus vijs præcipere clericis, vt in talia contribuant, quia sunt opera charitatis. vt in. d. l. parti. cauetur, & ibi Montal. & in. d. l. 52. eiusdem tituli. & text. in. d. l. 20. titulo. 32. parti. 3. & sic quod clerici tenentur contribuere in supradictis sine iussu papæ. * Et quod autoritas illius solius episcopi requiratur quando talis necessitas imminet & publica utilitas: tenet Hippolyt. de Marfil. in sua practic. cri. §. aggredior. num. 63. & Ludo. Rom. in. l. si verò. §. de viro. ff. solu. matrim. colum. 54. versic. 21. vbi inquit, quod tale onus imponitur clericis, si necessitas imminet si accesserit auctoritas superioris id est episcopi, & non aliter per. d. c. non minus. de immunita. ecclesia. in fin. * ¶ Et licet per iudices seculares & nequeant clerici ad hec onera subeunda compelli, peccant tamen, si illa subire detractant. Nam sic peccant, qui censum regis soluere negant. ii. q. 3. cap. tributum. & notatur in. c. maiores. 16. q. 7. & qui aduersus bonam consuetudinem faciunt. vt notat Archidia. 8. distinctio. f. quæ contra. ¶ Sicut dicitur peccare etiam laicus denegans & fidei iurare pro proximo, quanuis ad hoc cogi nequeat aliquo iure ciuili, vel canonico. vt notat ipse Archidia. in. c. sicut. ii. q. 1. & bene dicit, proximo, nam pro extraneo non tenetur. Prouerbi. ii. affigeretur malo, qui fidem facit pro extraneo. Denegantes ergo in his contribuere clerici, rationabiliter damnentur. Nam paria sunt quo ad hoc, auferre alienum, & non soluere quod tenentur. 47. dist. capitul. sicut. & 42. distinctio. indignè. & in. ca. sæpe. de resti. spolia. in gloss. vltim. qui ergo non facit ex se ipso, quod ex iustitia, & æquitate facere debet, intelligitur facere quod non debet. vt in. l. necare. ff. de liberis agnos. l. qui non facit. ff. de regulis iuris. ¶ Absit igitur secundum Lucam de Penna. vbi supra. in tertia column. vt clerici, qui in sortem domini sunt vocati. 12. quæstione pri-

ma. capit. duo. rerum quarum procuracionem susceperunt, proprietatem videantur præsumptione damnabili vendicare. eadem causa. & q. §. vltim. & capitulo. vltim. cum ex eis magis debeant pauperum necessitatibus prouidere, non debent ex commoditatibus publicis subsidium subtrahere, vnde utilitatem constat illos aperte sentire, facit ea. caus. & q. capitul. aurum. & 42. distinctio. §. primo. & in capitulo. sacerdos. prima quæstio. 2. reddant igitur quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt Dei Deo, cui tributum tributum, cui vestigal vestigal. ead. cau. & quæstio. 8. §. ecce. in fine. Ex quo etiam sumptibus laicorum tenentur, & defensantur, & eorum bona sub securitate consistunt, ipsi eorum portiones in his etiam soluant. ead. q. tributum. in fine. ¶ Et inducitur sententia Hostien. qui hanc tenet aperte in summa. in titulo de immunitate ecclesia. §. quibus. versicul. hæc vera. & versicul. ergo. & sequenti dicens, quod prædictus tex. in. d. capitu. aduersus. & in capitu. non minus. loquuntur quando aliquis dominus inferior Imperatore, vel Rege, munera ipsa indiceret ecclesijs, quia non est verisimile, quod papa in hoc velit: quia nec debet Imperatori, vel Regi derogari, ponit exemplum huius d. Luc. de Pen. in eo quod dicit, sæpe gustari, & terrenum patitur incursionem hostium barbarorum, qui contractu factione irrumit, vt exterminet, percutiant, & occidant, nec aliquis est inimicus, nisi qui opulentus, & diues est. Rex autem cum opus sua, & vires reipublicæ non sufficiant ad tantam multitudinem deprimendam more boni patris, qui consilium prohibens capit. ff. de adulter. l. nec in ea. cum ipse sit pater subiectorum in regno suo. vt in authentic. nec vir. quod ex dote. collatione octaua. ad finem transigens, non ferro, sed auro incursiones, & vexationes redimit ingenti pecunia, cum ipsa pecunia veniat vniuersaliter inter incolas regni, & singulos proportionaliter exsoluenda, certè iustum, & æquum est, quod ad indicationem regiam clerici, & ecclesiæ contribuant debitam ratam suam ex eo: quia ex tali redemptione sicut & laici commoda consequuntur. Et licet per reges ad hanc contributionem nequeant compelli de iure: quia tamen iustissima subest causa, ad ipsam collationem omnino iure tenentur, & peccant, si non conferunt, nec est opus, vt propterea Romanus pontifex adeatur, nec consulatur. secundum Lucam de Pen. qui hoc latè tenet & gauisus sum inuenire istam. q. per tantum excellentissimum doctorem examinata: quia pluries accidit. Quia illicò clerici allegant non teneri ad contributio-

nem

nem pontium, fontium, & similibus papa incòsulto: quia non est necessè quod papa consulatur. 10 ¶ Sed videtur, quod episcopus debet addiri, & vt ipse compellat clericos ad istam contributionem, si clerici nolunt eam facere, per episcopum sunt compellendi. tenet tex. in. d. l. 54. tit. 6. parti. 1. ibi. *Y para esto fazer no los deuen apremiar los legos, mas dezir les que lo fagan, y si ellos no lo quisieren hazer, han de mostrar los a los prelados que gelo fagan hazer, y ellos son tenudos en todas maneras de gelo mandar complir, porque son obras buenas, y de piedad.* ecce tex. qui necessitat prælatum ad hoc iubendum, quod est singula. vi. supra. in numero. 7. ¶ Et debent conferre quod per res, & redditus quos habent. vt tenet glo. in. d. l. per viciniã. C. de immunita. nemi. conce. lib. 10. & Pla. ibi nu. 1. & est simil. in. l. indicationes. C. de anno. & tribu. lib. 10. ¶ Sed quid si episcopus nollet & iube re clericis, vt in talibus contribuant, dicerem, quod tunc regi debet addiri, vt ipse præcipiat episcopo vt ipse iubeat clericis suis in talibus cõferre. arg. tex. & quæ ibi notatur in. c. principes seculi. 23. q. 5. & si nollet iubere, procedat rex contra eum: quia episcopus sub rege est. vt gl. in. c. tributum. 23. q. 8. vel si non vellet iubere requisitus, rex iubeat clericis in talibus cõtribuere. quia laici quandoque habent iurisdictionem multipliciter intra ecclesiam, & in personis ecclesiasticis, vt in casibus notatis. per glo. in. d. c. principes seculi. vbi dicit, quod vnus est, cum tributum petitur ab ecclesia, vel clericis, & nolunt soluere. vt. c. cõuenior. 23. q. 8. * Et in expresso quod ad hoc possunt cogi per secularem, tenet Guiller. Bene. in rep. c. rainuntius de testam. in parte vxorem nomine adelasiam. in. 5. decisione nu. 470. cum seq. foli. 151. & idem tenet Alberic. in auth. statuimus. C. de episcopis & cleri. num. 4. & 7. vbi affirmat, quod clericus potest cõueniri coram laico quo ad onera realia: quia quo ad illa subijciuntur iurisdictioni temporali: quia talia onera afficiunt rem & non personam. vi. ibi latè & cum ista opinione tenet latè, Aegidi. Tomatus. in tract. de muneribus. patrimo. in. q. quæ incipit. videndum nunc est, cui impositio muneris numer. 3. & 10. & vi Boeri. decisio. 69. * Et facit in simili: quia cum agitur de reparatione ecclesiarum, clerici, & prælati coniunguntur in seculari iudicio respondere. vt tenet Steph. Aufrer. in tractat. de potestate seculari super eccle. person. tomo. 5. tracta. in. 2. regula. nume. 26. folio. 431. Ad quod dicit quod facit quod habetur. 4. regu. cap. 12. & Paralip. c. 24. vbi Iohas rex vocauit Ioiadem pontificem, & sacerdotes, dicens eis, quare facta tecta templi non instauratis? & quia hoc non facie-

bant, prohibuit sacerdotes vltra accipere pecuniam a populo, & facta tecta instaurare. Et fuerunt deputati scribæ regis, vt pecunias acciperent, vt impenderentur in fabris lignorum, & in coementarijs quæ operabantur in domo Domini. vt ibi per eum, quod debet facere rex non solum pro reparatione ecclesiarum, sed etiam pro reparatione murorum, & similibus, quando clerici nolunt in eis contribuere: quia muri, & portæ ciuitatis sunt sanctæ, & diuini iuris. vt dixi supra in gloss. muros. numer. 3. & circa supra dicta est optimus text. in. ca. boni principis. 96. distinctio. quem vide, & extendit eum dictus Stephan. Aufrer. vbi supra. non solum in factis, sed in operibus publicis. ¶ Facit in simili quod tenet Saly. in authen. si quis ci. C. ad. l. Julia. de adulte. in fin. vbi ait, quod antequam iudex extrahat aliquem delinquentem de ecclesia, debet prius requirere episcopum, & eo renuente, iudex potest extrahere. Quod sequitur Angel. in tracta. malef. in parte, fama publica præceden. versic. quarto quæro, & in parte. scalis sanctæ Petronij, & ibi Augusti. in additioni. sed in hoc tenet Guido papa in decisione. 121. quod dictum Salyc. in sua curia non seruatur, sed extrahitur ab ecclesia, licet iudex ecclesiasticus non requiratur. * Et quod in casibus, in quibus non gaudet quis immunitate ecclesiastica, extrahitur ab ecclesia sine deliberatione & iussu episcopi periudicem secularem: tenet Guiller. Bene. in d. c. rainuntius. & parte. colum. 2. num. 152. & supra dicta teneo licet Grego. Lopez. in. d. l. 54. titul. 6. parti. 1. dicat quod Romanus Pontifex est consulendus, & quod esset tutum quod impetraretur à Romano pontifice vt prælato præfidenti in consilio regali hoc cõmitteret vt posset in hoc negligetia prælatorum supplere. quia raro, vel nunquam papa hoc cõmittit nec concedit. *

S V M M A R I V M.

- 1 In operibus fiendis officium iudicis est opportunum, vt diligenter fiant.
- 2 Rex debet patriam diligere, & passus potium & itinerum, & passa iniqua facere reparari.
- 3 In publicis edificadis quæ agit princeps in vrbe, potest præses in prouincia.
- 4 In publicis operibus instruendis, & edificandis præses miscere se debet.

diligen-

Diligencia. cEst ergo in his officii præsidis opportunum: quia huiusmodi opera fieri faciat diligenter. vt tenet Lucas de Pæn. in. d. l. hac prouidentissima. C. quibus mu. vel præsta. lice. se excus. libro. 10. colum. 3. versi. septimo quæri da diligencia^c, tur. vbi quoq; dicit, quod præses ædes sacras, & opera publica nimirè inspiciendi gratia an facta tecta sunt, vel quæ sint, vel quæ erunt, vel aliqua refectione indigeant, & si quæ cocepta sunt vt consumentur, prout vires eius rei publicæ permittunt, curare debet, curatores quoque operum diligentes solenniter proponere ministeria etiam militaria, si opus fuerit, ad curatores adiuuandos dare, vt. ff. de offic. procon. & lega. l. si in aliquorum. & ibi Bal. facit ad idem in authenti. de manda princip. §. deinde competens. colla. 3. ¶ Et quia rex ¶ debet patriam diligere, & faciat reparari passus pontium, & itinerum. & passu iniqua, vt in. l. 1. tit. ii. partit. 2. versicul. *Otrofi deuen mädar labrar.* ¶ In his nanque publicis ædificandis quod agit ¶ princeps in vrbe, idem potest præses in prouincia, patet. ff. de damno infecto. l. fluminu. post principium. versiculo. quid ergo. & in. l. sacra. §. pen. ff. de rerum diuisi. vbi æquiparantur auctoritas principis, & præsidis. ¶ Ita autem præses in his publicis operibus instruendis, & ædificandis, ac reparandis miscere se debet, quod vel in conspectu suo, seu ratiocinio ipsorum operum, nil sibi, aut eius officium vendicare possunt utilitatis. vt in. l. 1. C. de ratioci. operum publicorum. & in authenti. de colla. §. ciuitatum. versicul. prouinciarum. colla. 9. prout tenet dictus Lucas de Penna. in dicta. l. hac prouidentissima.

- 6 *Vassallorum confessio in præiudicium libertatis non valet.*
- 7 *Dominus præcipiens suis vassallis, vt sibi aliqua seruitia faciant indebita, putà, vt in vineis suis laborem faciant, vel ligna afferant in domum suam, non soluendo iustum pretiū rapinam cõmittit, & ad restitutionē tenetur.*
- 8 *Rex, nec dominus temporalis potest bona ciuitatis donare, nec sua flumina, nec exida, nec talia sibi occupare.*
- 9 *Dominus fundat intentionem suam in suo territorio quoad ius reddendi, & vsum gladij exercendi.*
- 10 *Iud. ei, nec Mauri possunt istas impositiones imponere.*
- 11 *Ciuitas potest statutum facere, quod omnes, qui colligunt, vel serunt in suo districto, soluant.*
- 12 *In impositionibus concedēdis, requiritur concessio principis specialis, & cum causa.*
- 13 *An in principe præsumatur causa, & solus motus principis pro iusta causa habeatur.*
- 14 *An qui impositiones petit ex præscriptiōe debeat titulum allegare.*

Titulo. a Scilicet à principe, ¶ vt in. l. forma. §. si viros. ff. de censu. & ibi glos. licet contrarium velit Abb. in. c. super quibusdam. de verbo. signifi. numer. 6. vbi tenet, quod rex citra imperatorem istas impositiones non potest ponere, sed solus Imperator. Quod dicit hodie male seruari: quia reges, & ciuitates, & castra ea imponunt, quod fieri non debet. Sed contrarium tenet tex. in. c. pēnu. de iudicijs coniuncto dicto Bal. in. c. 1. in titu. quæ sint regalia. & in. c. inno-uamus. de censu. & per Bald. in. l. cum proponas. C. naut. quod scēne. & sic quod princeps eas imponere potest. & Petrus Antiboli. in tractat. de muner. in. 3. parte. §. 4. in primo tomo. 6. tractat. ¶ Et idem quod iste rex tenet in expresso Ferrar. in forma libelli. super solutione pedagiorum. in gloss. pau. numero. 3. dicendo, quod ius pedagij acquiritur duobus modis. Primo, principis

Prætorum. Caput. XXIII. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Rex potest concedere vel imponere impositiones.*
- 2 *Ciuitas, an potest imponere impositiones.*
- 3 *Domini terrarum, an possunt has impositiones imponere.*
- 4 *Instrumenta facta per vassallos in præiudicium libertatis, non valent.*
- 5 *Seruitium insolitum factum per vassallos do-*

cipis concessione. vt in. l. vectigalia. ff. de publica. & vectigali. & in. l. 3. noua. vectigal. impo. nõ poss. Secundo, antiqua consuetudine tanti temporis, cuius non extet principij memoria. vt in. c. super quibusdam. §. præterea. de verb. signific. & in. l. si publicanus. §. fina. ff. de publica. & ibi notat Barto. & facit. l. si. C. noua. vectigal. & tenet singulariter Specula. in tit. de caus. pos. & proprie. §. quæ verò. vers. quid de colligētibz pedagia. nu. 14.

Prætor. Caput. XXIII.

Quosi, que se informe de los portazgos, y almoxarifazgos, y castellarías, y borras, y affaduras, y otras imposiciones y varcajes, y estâcos q̄ lleuã èla tal ciudad, o villa,

non valent: quia non possunt ea facere, vt tenet Bald. in. l. si quam. C. de operis liberto. in principio. per dictam. l. illicitas, & sequitur. Specu. conscientia in primo tracta. c. 19. §. 4. allegado Ioan. Andr. in. c. 1. de præscrip. in. 6. & ibi Domi. prima coi. vbi tenent, q̄ si vassalli faciunt aliquod seruitium ¶ insolitum domino, quod præsumitur, q̄ faciunt vi, & metu, & coactè, & contra suã libertatem: & idem tenet Guido Pap. in tract. de præsumptio. quæstion. 106. & in decisione. 407. ¶ In tantum hoc est verum, q̄ si vassalli ¶ istud confiteantur, non valet: quia est contra libertatem, & talis confessio non tenet, quia est facta contra naturam, id est, contra naturalem statum hominis. vt Bald. in. l. nec si volens. C. de liber. caus. vt ibi per eum. & tenet Alexan. in additio. ad Bar. in. l. prima. §. quæ onerandæ. ff. quarum rerum actio non detur. in additione magna. & Bal. in. c. de pace constantia. §. pactiones. nu. primo in vfi. feu. ¶ Extende q̄ non valet, etiam si cum iuramento affirmet: vi. las. in vlibus feudorum, num. 57. & Guiller. Benedi. in rep. c. Rainuntius in par. vxo reu. nomine. nu. 440. vbi late. ¶ Et facit quod tenet dictus Guido Pap. in. d. cõsi. 65. nu. 4. premi tendo regulã per maiores traditam. f. q̄ ibi Baro, vel alius potēs vsus est aliquo iure prætelo super non potētè, & maxime q̄n arestat, gagiât, vel are stari, vel gagiari facit sine causã cognitione, præsumitur extorsio, & violētia, & clã delimitas. fa-

ne autoritate principis. vt in. l. illicitas. ff. de officio. præsi. & vi. text. in titu. de pace iur. firma. §. illicitas. in vfi. feudo. & per totum tit. C. noua vectiga. In tit. non poss. & vi. Montal. in gl. ordi. in parte, portaticum. & tex. in. l. 6. & 7. tit. 10. lib. 6. in dict. ordin.

o lugar, o en su tier ra & comarcas, aũ que sean de señorios, y quales son nuevas, o quales viejas, & antiguas, y si se han acrecentado, y las nuevas de los terminos de su jurisdiccion que no tienen titulo a

regalib⁹. vbi singulariter tenet, q̄ domini temporales, etiam si sint ecclesiastici, nõ possunt has impositiones imponere nec etiam tributum. & facit dictum Abb. in. c. prohibemus. de cõsi. nume. 2. ¶ In tãtum hoc est verum, q̄ licet vassalli ¶ faciunt instrumenta in præiudicium suæ libertatis, non valent: quia non possunt ea facere, vt tenet Bald. in. l. si quam. C. de operis liberto. in principio. per dictam. l. illicitas, & sequitur. Specu. conscientia in primo tracta. c. 19. §. 4. allegado Ioan. Andr. in. c. 1. de præscrip. in. 6. & ibi Domi. prima coi. vbi tenent, q̄ si vassalli faciunt aliquod seruitium ¶ insolitum domino, quod præsumitur, q̄ faciunt vi, & metu, & coactè, & contra suã libertatem: & idem tenet Guido Pap. in tract. de præsumptio. quæstion. 106. & in decisione. 407. ¶ In tantum hoc est verum, q̄ si vassalli ¶ istud confiteantur, non valet: quia est contra libertatem, & talis confessio non tenet, quia est facta contra naturam, id est, contra naturalem statum hominis. vt Bald. in. l. nec si volens. C. de liber. caus. vt ibi per eum. & tenet Alexan. in additio. ad Bar. in. l. prima. §. quæ onerandæ. ff. quarum rerum actio non detur. in additione magna. & Bal. in. c. de pace constantia. §. pactiones. nu. primo in vfi. feu. ¶ Extende q̄ non valet, etiam si cum iuramento affirmet: vi. las. in vlibus feudorum, num. 57. & Guiller. Benedi. in rep. c. Rainuntius in par. vxo reu. nomine. nu. 440. vbi late. ¶ Et facit quod tenet dictus Guido Pap. in. d. cõsi. 65. nu. 4. premi tendo regulã per maiores traditam. f. q̄ ibi Baro, vel alius potēs vsus est aliquo iure prætelo super non potētè, & maxime q̄n arestat, gagiât, vel are stari, vel gagiari facit sine causã cognitione, præsumitur extorsio, & violētia, & clã delimitas. fa-

cit. l. fi. §. pen. ff. quod metus causa. & Specul. in tit. de præscrip. versi. hoc etiam nota. & ibi Ioan. And. quo casu consuetudo, vel præscriptio. etiã longissima non sufficeret, quia esset irrationalis, & inductiua peccati. vt Guido vbi supra. Et vi. Petrum Antiuoli. in. d. tract. de muner. in. 3. parte. §. 2. nu. 69. tom. 6. tracta. fol. 34. ¶ Et ideo tenet Archiepiscopus Florentin. in. tertia parte. titu. 4. cap. 4. vbi ait, quod si dominus suis subditis & vassallis præcepit, vt sibi faciant aliqua seruitia indebita, puta, vt in vineis suis laborem faciant, vel ligna afferant in domum suam, vel alia similia, non soluendo iustum pretium, q̄ commit tit rapinam, & tales domini tenentur ea restituere. Quod sequitur. d. Specul. conscien. vbi supra. Quod nota contra istos dominos temporales, ac spirituales. & vi. rex. & ibi Doctores. in. l. nemo. C. de cursu publi. lib. 12. & vide quæ dixi. supra. in. c. 8. in glo. *dimeros.* * Vi. l. 22. tit. 13. parti. 2. & ibi Grego. Lopez in gloss. *desaforaren.* quæ lex facit contra dominos male tractantes subditos, & facientes eis aliqua grauamina vltra forum antiquum, contentum in chartis & priuilegijs, vel à tēpore immemoriali consuetum, vt in. l. 2. titu. 11. lib. 4. ordi. & si dominus castri male tractat castri burgenses potest moneri, vt eos modo debito tractet, alias curia potest sibi castrum auferre: & licet rex plus solito grauet Barones, non propter hoc ipsi possunt grauari eorū subditos: vt Floria. in. l. si filia. ff. fami. hercis, & si homines denuntiant de domino suo, & timent, quod eos plus solito grauent, q̄ debet prouidere per impositionem poenæ & sufficientem cautionem si dari possit vsq; ad finem causæ, aliàs secretatur: vt Specul. tit. de nuntiatione. §. 2. num. 13. & adde q̄ potest dominus conueniri ad tributa seu collectas pro vassallis, quas de suo castro expressura tyrannica, vel alia fraude fugauit, vt Grego. vbi supra, allegando. Luc. de Pena. in. l. colonos. C. de agrico. & censiti. lib. 11. * Adde quoq; q̄ rex seu dominus temporalis non potest bona ciuitatis donare, nec sua flumina, nec exida vt text. in. l. 2. & 3. tit. 3. lib. 7. in ordi. rega. nec talia occupare sibi. vt Spec. conscien. in. d. tractatu primo. ca. 19. §. 11. & Archiepisc. Florenti. in. 3. par. tit. 3. c. 4. §. 4. & Paris de Pute. in tract. syndica. in parte, excedūt. nu. 20. fol. 13. vbi tenet, q̄ princeps non potest cedere publica loca, nec in eis fieri aliquid cũ incommo modo vsus publici: & idem tenet Signorolus de Homode. confi. 26. col. 3. * Nec supradicta, & nec redditus concilij nec prædia ciuitatis seu locorum alienare: vt tenet Peregrin. in part. rex. col. 4. tamen iuste ciues possunt à rege, vel à ciuitate petere sibi assignare loca vbi possunt plantare vi-

neas, oliueta, & alia necessaria & ad agros seminandos, vt in depossint viuere: tenet Grego. Lopez. in. l. 10. titu. 25. part. 4. in gloss. *auer vnda.* nec obstat. d. l. 3. ord. quia intelligitur nisi in eo quod sit necessarium ad vsu ciuium: & ratio, quod rex non potest supradicta donare est quia talia sunt vniuersitatis communia, vt sunt fontes, plateæ, vie, mōtes & similia: quibus quilibet de populo potest vti. l. 9. tit. 28. par. 3. & ibi Grego. Lopez & vi. Montal. in. 6. eius titu. & vi. l. 23. tit. 3. part. 3. nec talia possunt præscribi, vt in. l. 7. tit. 29. par. 3. & vi. Balbum. de præscri. in. 1. parte. 6. par. princi. versic. 6. fol. 134. & de intellectu. Roderic. Xuarez in allegatione. 15. col. 2. & 3. * Licet Bald. in. l. sacra. §. sciendum. ff. de rerum diuisi. teneat, q̄ princeps potest donare quod publicum est. ¶ Quia supradictam opi. tenet Alberic. de Rosa. in. l. quæcunq; ff. de offici. eius cui manda. est iuris. in fine. nu. 14. dicendo, q̄ licet rex concedat alicui castrum cũ omni iure, quod ibi habet, non videtur cōcedere ius regium, seu publicū. ¶ Qui nimo si papa, rex, seu dominus plenitudine potestatis vtatur, & possideat re alicuius, nec ipsius rei possessionem quaerit, nec præscribit illam. tenet Innocē. in. c. bonæ memoriæ. el. 2. de postu. præla. nu. 2. & Luc. de Pen. in. l. nulli. C. de cōdi. in publi. horreis. lib. 10. & Archi. in. ca. volumus. 16. q̄. 4. ¶ Et ratio potest esse, quia rex seu dominus, si solummodo fundat suam intentionem in suo territorio quoad ius redendi, & vsu gladij exercendi, seu iura temporalia. vt Henri. in. c. si diligenti. de præscrip. prima. dist. & tenet Montal. in reperto. in glo. ordi. regali. in parte, impositiones. ¶ Quod extendit ad ludæos: quia Iudæi, nec Mauri possunt istas impositiones imponere, nec collectam facere sine licētia regia. text. est in. l. 17. tit. 3. lib. 8. in ordi. regali. ¶ Tamen ciuitas potest statutum facere, q̄ omnes, qui colunt, vel ferunt in suo districtu, soluant, ex hoc quia ibi colunt, ibi ferunt, ibi metunt, quasi contrahere videntur: quia statutum bene potest de nouo inducere quasi contra ius in re communi cognitos. vt in. l. omnem obligationem. ff. de iudi. & quia gaudent possessionibus, conueniens, est, q̄ soluant onera, vt notatur in. l. prima. C. de munerib. in quo loco lib. 11. & notat Bal. in. l. vni ca. C. de senten. quæ pro eo q̄ interest. prout tenet Montal. in glo. ordi. in parte, reprobare. e. colū. Et in. l. 7. tit. 11. lib. 2. fori. gl. 1. vers. est tñ notadū. ¶ Sed in concessione impositionū facta per principem, requiritur quod sit specialiter impetrata & cũ causa. vt est text. in. l. vnica. C. de super. iudi. lib. 10. & facit quod nota, Archidi. in cap. si quis Romipetas. 24. quælib. 3. vbi ait q̄ si papa, vel

tionem vectigalium, pedagiorum, vel consimilium, ita demum valet cōcessio, si causa iusta ibi dem inferatur, nō aliàs, secūdum Rain. & pro eo dicit q̄ facit tex. in. c. cum Apostolus. §. prohibemus. de censib. & l. 1. C. noua vectigali. attamē dicit, q̄ Henri. tenet contra, quia etiam sine causa valet, ex quo princeps indulget. ar. gu. in. c. Abbate de verb. signifi. & cum hac opi. Henri. remanet Archi. & pro ea facit, q̄ semper princeps præsumitur moueri ex iusta causa, & solus motus principis habetur pro iusta causa. vt notat Cyn. & Bal. in. l. rescripta. C. prin. impera. offere. & tenet Abb. in. c. nisi specialis. de offi. delegar. nu. 6. & idem Abb. & Feli. in. c. quæ in ecclēsiarum. de consti. & in. c. tua. de decimis. & idē tenet Abb. in. c. olim. de re iud. nu. 17. vbi ait, q̄ in dubio præsumitur causa in principe, maximē si dicit, q̄ ex certa sciētia facit. & Bar. in. l. fin. C. si contra ius vel vtili. publi. & Cyn. in. l. præscriptione. eo. tit. ¶ Attamen Francis. de Areti. in. l. gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthu. p̄. col. intelligit hoc, quando dispensat contra ius naturale, vel diuinū. Secus tamē, si vult dispensare contra ius quæsitum de iure naturali, vel gentium ad præiudiciū alterius: quia tunc in isto casu non præsumitur in eo causa, si eam non expressit, quod intellectum & dictum dicit ibi Francis. de Arc. esse valde æquum, & certē est singul. & verum. Et pro eo facit tex. in. l. pe. ff. de natu. resti. ex quo intellectu infertur contra Archidi. quia cum tales impositiones facit contra ius naturale, & gentium, in concessione ipsarum requiritur, q̄ princeps inferat causam iustam, aliàs nō valerit concessio. quod patet: quia à primæuo iure omnis persona, & omnis terra libera erat, & est. vt in. §. ius autem gentium. Insti. de iure natu. & Institu. de liberti. §. 1. Hostiē. in. c. nimis. de iure iura. & q̄ causa requiritur, est gloss. expressa in. l. munus. ff. de verb. signifi. in gloss. si. ibi. quia hoc munus est cum causa. ¶ Sed an qui petit collectas & impositiones ex præscriptione debeatur allegare, Dic q̄ est distinguendum. aut allegat præscriptionem temporis, cuius non extat memoria, & tunc non est opus exprimere titulum. Aut aliā, & tūc habet illū ponere, & probare. vt notat Inno. in. ca. si diligenti. de præscri. in gl. magna. tenet. & sequitur Luc. de Pē. in. l. si diuina domus. C. de exacto. tribu. lib. 10. in fi. vide quæ dicam in gl. sequenti. & tenet Bertachi. de Firm. in tractatu gabella. in prima parte. nu. 27. tom. 6. tracta. foli. 31. reprobata gl. in. l. si pu-

blicanus. §. in minus. ff. de verbo. signifi. vt per Bar. & communiter in. l. in omnibus. ff. de publica. & Saly. in. l. vectigalia. C. vectigalia noua.

SVMMARIVM.

de prescripcion^b memorial, porque

- 1 Quæ præscriptio requiratur, vt ius impositionum, & collectandi acquiratur.
- 2 An exactio vectigalis in præiudiciū fisci præscribatur.
- 3 Contra priuatum qui ius collectandi acquisiuit priuilegio vel consuetudine præscriptio decem annorum sufficit.
- 4 An quando præscribitur cōtra aliquem qui habet ius collectandi, requiratur eius sciētia.
- 5 Quando præscribitur cōtra transeuntes, requiritur tempus, cuius memoria non existit.
- 6 Præscriptio æquiparatur priuilegio.
- 7 An sciētia principis requiratur, quando contra eum præscribitur.
- 8 Domini terrarum in suis territorijs nō possunt pedagia noua imponere, nisi ex priuilegio principis, sed antiqua percipere possunt.
- 9 Communitas an potest imponere collectā forensibus pro prædijs sitis in territorio ciuitatis.
- 10 Ciuitas an ex consuetudine potest facere collectam vltra trium millium dipondiorum.
- 11 Colligens, & recipiens exactiones, seu impositiones, debet habere iustam causam, & rationabilem colligendi, & bonam fidem, & non violentiam, & debet facere ea, propter quæ imposita fuerunt.

de prescripcion^b. Nota text.

q̄ per immemorialē præscriptionē acquiritur ius impositionū, seu ius collectandi. Similis tex. in. c. super quibulda. §. præterea. de verbo. signifi. & dixi supra in gl. proxima. ¶ Cuius contrariū videtur: quia solum per cōsuetudinē diuturnam sponte communiter ab hominibus approbata acquiritur tale ius. vt in. l. præcipit. C. de cano. larg. & in. l. vni ca. C. de auro coro. lib. 10. ¶ Pro solutione dic, q̄ hoc intellige, quando consuetudo diuturna tendit in fauorem principis, vt sibi acquiratur impositio, seu collecta, tunc enim valet consuetudo diuturna. Aliud est, cum quis citra Imperatorē velit sibi vendicare ius imponēdi impositiones,

tallias, & collectas per consuetudinem. Nā tunc cum velis præscribere iura referuata principi, requiritur tempus, de cuius initio non est memoria, vt in isto tex. vt tenet singulariter Abb. in c. peruenit. de immunita. ecclesia. colum. 3. numer. 21. per. d. c. super quibusdam. vbi Abb. in numer. primo quoq; dicit, q; ratio est: quia ista sunt referuata principi in signum specialis priuilegij. Idem tenet Ias. in l. de quibus. ff. de legi. numer. 44. & 45. vbi vide. & Alex. in consil. 68. in. 2. vol. numer. 6. & 13. Bar. in l. prima. col. 5. C. de mulier. in quo loc. lib. 10. & in l. cum nec. C. de incolis. & in l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quoti. & æsti. & tenet ad literam Guido pap. in consil. 56. num. primo. videtur Bar. in l. publicanus. §. inuestigalibus. ff. de publi. & vectiga. vbi singulariter tenet, q; vectigalium, & impositionum exactio præscribitur tēpore, cuius non extat memoria. & ibi Pau. de Castr. dicit intelligendum quantū ad res subijciendas, vel liberandas à vectigalibus, vt in hoc stetetur cōsuetudini. ¶ Et qui fundatur in tēpore immemoriali, debet probare ille, qui fundat intentionem suam in dicto tēpore, de cuius memoria non est in contrarium. Et est cōmunis opinio, vt Curt. Iuni. cōsili. 90. & requiritur tempus cētum annorum. & in hoc quoq; est cōmunis opi. secūdum Curti. ibi. nu. 2. * Et quod cētum anni dicatur tempus in memoria, est. tex. & ibi Greg. Lopez in l. 15. tit. 31. par. 3. in fi. * ¶ Et in ista vetusta præscriptio non requiritur consuetudo, & concessio principis. Sed vnū tantummodo reprobata gl. quæ contrarium tenet in l. munus proprie. ff. de verb. sign. quæ tenet, quod vtrūq; requiratur per tex. in d. ca. super quibusdam. qui tex. & ibi gl. dicit, q; solum consuetudo ius inducit, & non sit necesse allegare titulum. vt in c. 1. de præscrip. lib. 6. Et ibi Domi. 3. col. dicit, q; non requiritur probatio tituli in præscriptione tātū tēporis, cuius non est cōtraria memoria. Ratio cuius dicit esse: quia ex tanto tēpore præsumitur titulus. l. cum de in rem verso. ff. de vsu. & putāt doctores, q; fit titulus pro suo. vt. ff. pro socio. l. 1. in prin. & Abb. in c. peruenit. de censu. & Pau. de Cast. & Ioā. Fab. in l. si certis. C. de patris. & vi. Alex. in cōsili. 6. in. 1. vol. nu. 6. & 7. vbi idem tenet, dicendo, q; vsus tanti temporis præsumitur iustus. vt per Inno. in c. 1. de in integr. resti. & l. 3. §. seruus. ff. de acquiren. poss. quia vsus tanti temporis æquipellet cōcessioni & priuilegio. secūdum Alex. ibi in d. consil. ¶ Quinimo dicit, q; qñ se fundat ex tali vsu, nō exigitur illa patientia, vel sciētia principis, vel iudicis, quæ aliās requireretur: quia ex illo vsu inducitur cōsuetudo, que loco cōstitutū iuris est. l. 1. ff. de aqua plu.

arc. approbat Ioā. de Imo. in d. l. si publi. §. in omnibus. ff. de publi. ¶ Et etiā in præscriptioe tanti temporis, non est necesse probare titulum, etiā si præscriptio, vel ius cōmune sit contra præscribentē secūdum Alex. in d. cōsili. 6. nu. 9. & 10. per ea que notātur in d. l. cum de in rem verso. & d. c. peruenit. de cēsi. & ca. 1. de præscrip. in. 6. ¶ Tamen in hoc Abb. tenet cōtrariū in c. quanto. de consuetud. nu. 2. vbi ait, q; licet possessio temporis, cuius initij non est memoria, habeat vim tituli, intelligit qñ datur capacitas in exercēte, aliās nō, & sic dicit limitari, & restringi tex. in d. ca. 1. de præscri. in. 6. & d. l. 1. §. ductus aquæ. de quo vide: licet Abb. & Fel. intelligāt hoc in decimis, & in alijs rebus spiritualibus: quia tūc capacitas debet esse in talia præscribente. Ego aliter sentio, & licet nō habeat capacitatē præscribendi, quis præscribit supradictas res tēpore immemoriali, vt dictū est. vt tenet Feder. de Senis. cōsili. 134. col. 1. vbi ait, q; est regulare, q; oīa iura, siue spiritualia, siue tēporalia possunt præscribi, vt ex præscriptione ius acquiratur, nisi in casibus, vbi iura volūt præscriptionē nō habere locū. ¶ Et tenet in expresso istā opi. Ioā. Andr. in regu. q; alicui gratiosē. de regu. iur. in. 6. in mercuriali. Dicendo, q; dominus suus Marcellinus tenebat, q; laici parochiani, seu populus possunt præscribere, & possidere electionem, seu præsentationē in sua parochiali ecclesia sui rectoris. c. sic viue. 16. q. 1. & c. si quis monachus in fin. Quam opinionē fortificat secundum formam sententiæ papalis tēpore Nicolai. 4. in. q. quæ fuit in curia cum quodam, qui fuit electus, seu præsentatus de populo sancte ecclesie de Florentia, cum diocesanus præsentationem ipsam noluit let admittere, appellauit ad ipsam sedem, & sententia fuit lata pro ipsis vicinis laicis, & populo, quam papa confirmauit, & inserto tenore sententię executores dedit ex eo: quia dicti laici parochiani ipsius ecclesie de antiqua præscriptioe, & cōsuetudine hæcenus pacifice obseruata, præsentatio, & electio ipsius ecclesie ad ipsos pertinebat. Et hanc opinionē Ioan. Andre. dicit veriore. Henric. in ca. querela. de electione. colum. 5. in fine. & idem Federi. consil. 155. & sequitur Alex. consil. 74. in. 4. volu. nu. 5. & Abb. in consil. 76. in. 2. volu. nu. 1. vbi dicit, q; dicta opi. Ioan. Andr. tanquā communis probatur in practica in iudicando. Et quoq; dicit eam cōmunem. d. Abb. in d. c. querela. nu. 9. & Phil. Decius consil. 134. nu. 4. ¶ Et sic q; cōmunis opi. est, q; supradicta acquirantur præscriptione, vel consuetudine immemoriali, etiā si præsumptio, vel ius commune sit contra præscribentem: quia vt dicit Alexan. in dicto. 6. consilio. in. 1. vol. nu.

10. laicus

10. laicus probando possessionem tātū temporis, cuius in contrarium memoria nō existit, obtinebit ac si apparet confessioem fuisse factam antea quā ius esset conditum in cōtrarium, & sic ante concilium. ¶ Et licet dicat lex, q; in dictis casibus, & alijs nulla currat præscriptio, currit præscriptio centū annorum, & sic immemorialis: quia clausula, nulla præscriptione obstate apposita in lege, vel statuto, non tollit præscriptionē centū annorum. tenet Ang. in l. 1. C. ne rei domi. vel templo. & Fel. in c. quia iudicāte. de præscrip. 3. col. de quo latissimē per Alexā. & ibi per eius additio. in l. nemo potest. ff. de leg. 1. nu. 25. in fi. & Philip. Deci. cōsili. 554. in princ. & Alexā. cōsili. 163. lib. 2. & Plate. in l. si quis decurio. C. de decurio. lib. 10. & in l. vsu aquæ. C. de aquedu. lib. 11. nume. 3. Et leges, & iura loquentia, q; nulla currat præscriptio, intelliguntur de præscriptione. 40. annorum, non de præscriptione centum annorum, seu immemoriali. vt Ang. & doctores in d. l. si quis decurio. quos vide. ¶ Maximē quia vt dicit Fel. in d. c. causam. de præscrip. nu. 3. & ibi Card. & Imo. in c. cum apostolica. de his que fiunt à præla. si cum possessione tanti temporis cōcurrit fama priuilegij: quia propter difficultatem probandi rem adeo antiquam, ne pereat ius partis, præsumitur pro priuilegio, seu titulo, & sic q; nō solum inducit hoc tempus, sed præscriptio priuilegij, seu tituli probata diuturnitate fama: quia vt quoq; dicit Fel. in d. c. accedentes. de præscrip. col. 4. nu. 6. versic. tertius casus. vbi est consuetudo, seu præscriptio, cuius initij memoria non existit, habet vim priuilegij etiam in quæribilibus solo priuilegio. per. d. ca. super quibusdam. vbi vide ibi per eum. ¶ Et q; non requiratur vtrumq; sed solum præscriptio, seu consuetudo immemorialis, vt dictum est: quia præscriptio æquiparatur priuilegio concessio a principe ex certa sciētia. vt in d. cap. super quibusdā. §. præterea. vt notat Specula. in ti. de causa poss. & proprie. §. quia verō. versic. quid de colligentibus & vi. infra nu. 6. Et sic, q; sicut solo titulo acquiratur, ita sola præsumptioe. qd nota. idē tenet Bal. in ti. quæ sint regalia. nu. 3. in vsu. feudo. & glo. in c. seruitiū. 18. q. 2. ¶ Ad corroborationē cuius hodie est cōdita pragmat. per nostrū Carolū regem incurijs de Madrid. anno. 1528. petitiōe. 20. vbi cauetur, q; possidentes dictas impositiones, & iura per. 40. annos, defendantur in possessione, & in tranquillitate obseruentur, & nō priuentur, nec amoueantur ab eis, nec à iure eas percipiendi. Sed quoad ius proprietatis cōsuetudo immemorialis probata per modū qualitatis, & circūstantiarū, quæ per ius & leges regias debet probari, habeatur p

titulo sufficienti, quod nota. & vide: quia ita iubetur custodiri per. dictam. pragmat. quia inter cætera disponit, q; possessio tēporis, cuius initij non est memoria, habet vim tituli. * Et vi. tex. singul. in l. 12. tit. 22. par. 1. vbi petens censum debet probare: ex qua causa, & quo tempore sibi debeatur: si tamē possideat illum à tempore immemoriali hoc sufficit interueniente probatione, q; tempore quadraginta annorum illum recepit ipse: & prædecessores sui credentes impositū fuisse, & sibi deberi. * ¶ Et per. d. pragma. receditur à dicto Specu. in tit. de restit. Spolia. §. nunc dicamus. versic. sed si quis. ibi, pone rusticus. & à dicto Inno. in capi. bonæ. de postula. præla. & à Ioan. Fabro. in. §. quæ si agat. Instit. de actio. & Guid. pap. cōsili. 11. & à dicto Guiller. Bened. in repet. c. Rainūtius. de testa. in parte, & vxorē nomine. num. 439. cum sequentibus. vbi dicunt, q; per. 50. annos intentio domini est fundata super talibus impositionibus contra suos rusticos, & vasallos, quibus. 30. annis elapsis, nō præsumitur metus, nec violētia: quia per præstationem isto rum. 30. annorū dominus possit percipere: quia istud tempus cōsonat rationi. * Et idē tenet Specula. in tit. de causa. posse. & proprie. §. 2. versic. cæterum. vbi dicit q; in rusticis semper requiritur præstatio. 30. annorum, aliās nō præsumitur in futurum obligati: & tenet Bald. in l. solent. §. non vero. ff. de offi. proconsul. & lega. nam cum in perpetuum teneri, & nunquam liberari posse sit species seruitutis, requiruntur. 30. anni: quod sequitur Barba. in consil. 9. vol. 2. colū. 5. & Ripa in tracta. de peste in. 4. parte. nu. 215. vid. l. litibus. C. de agricol. & censu. lib. 11. * Quod iam hodie per. d. pragmat. requiruntur. 40. anni, vt in possessione defendantur, & tempus immemorabile, vt à proprietate nō auferantur. quod nota. ¶ Videtur Luc. de Pē. in l. viros spectabiles. C. de diuer. offic. lib. 12. versic. ex his potest sumi. vbi tenet, q; licet exactio vectigalis & collectandi præscribatur spatio tēporis, cuius contrarij memoria hominum non existit, & parificetur vetusta consuetudo, & iussus principis, & sic fingitur princeps permississe, & remisisse prohibitionē. Tamen in hoc putat melius posse dici. ¶ Quia aut talis exactio vectigalis præcessit in præiudicium fisci: vt quia exactū est per priuatum vectigal, q; antea fisco debebatur, & nullo tempore præscribitur. Secus si non debebatur fisco, sed priuato, tunc præscribitur per eum, qui aliās huiusmodi iura exigere cōsuevit, spatio temporis, cuius memoria hominum non existit. quod dicit notare Archi. in d. c. seruitium. 18. q. 2. & Hosli. in summa. de offici. Archid. §. quid sit officium. versic. sed dices ibi.

E e 3 ¶ Bar.

Prætorum.

3 **Bar.in.d. §. in vectigalibus.** vult aliter intelligere. **f. quando quis præscribit** perceptionem vectigalis, quæ nulli competit, sed competit cuidam nobili ex privilegio, vel consuetudine præscribitur minori tempore, adhibita distinctione si possidet cum tit. & bona fide, vel non, ut ibi per eum: quia tunc contra priuatum qui acquisiuit ista privilegia vel consuetudine, tunc non requiritur tantum tempus, sed sufficit tempus. 10. annorum cum titulo, vel 30. sine titulo. sicut dicimus in usufructu præscribendo. ut declarat Abb. dicendo. d. Bar. esse notabile in d. c. super quibusdam. de verb. sign. nu. 2. Et sic videtur tenere contra Luc. de Pen. in suo. 2. dicto; & membro, dum dicit, quod quoniam non debetur fisco, sed priuato, præscribitur contra eum spatio temporis, cuius memoria hominum non existit. Quæ opi. & distinctio. Bar. approbatur ex glo. in c. ad audiendum. de præsump. & per Pala. Ruui. in rep. c. per vestras. de dona. §. 1. vers. sed pulchra dubitatio. nu. 48. fol. 83. & Alex. in additio. ad Bar. in d. §. de vectigalibus. Ange. in l. vfucapionem. ff. de vfucapio. & tenet singulariter Bertachi. de Firmi. in tract. gabella. in 1. parte. nu. 27. tomo. 6. tract. fol. 51. & vide quæ dixi supra in c. 1. in gl. 1. nu. 8. vers. sed nolo. & facit. l. fi. C. de præscrip. long. tēpo. Quæ distinctione Bar. quoque sequitur Bal. in tit. quæ sint regalia. in vii. feud. nu. 3. & 4. **¶ Vbi addit,** quod quoniam præscribitur contra aliquem, qui habet ius colligendi, licet præscribatur longissimo tempore, requiritur etiam eius scientia, sicut in seruitutibus. ut in l. 2. C. de seruit. & aqua. & idem tenet Inno. in c. abbate. de verb. signi. **¶ Aut præscribitur contra transeuntes** solummodo, & tunc requiritur tempus cuius contrarij memoria non existit, & etiam quod sciat Imperator, vel eius præses. ut tenet Bart. in d. §. de vectigalibus. nu. 2. quod non placet. Bal. in d. tit. quæ sint regalia. nu. 3. quia non constat, per d. tex. in d. §. illicitas. de pace iura. fir. imperatorem scire istos abufos, quia non præscribitur contra Cæsaream potestatem. ut in l. coperit. C. de præsump. 30. anno. sed contra priuatorum libertatem, & utilitatem, & ideo cum non tangat principem, eius specialis scientia non requiritur, per ea, quæ tradit Innoc. & Bal. in c. conquereute. de officio ordi. & Cy. in l. 1. & 2. C. noua vectigal. insti. non po. Et scientia quoque transeuntium non requiritur, quia non dicitur contra eos proprie præscribi, cum non interfit eorum, cui soluant. Facit quod notat Innoc. in ca. inter quatuor. de maio. & obedi. quia si contra eos præscriberetur certa scientia impossibilis esset haberi. **¶ Sed si de nouo vult** aliquis ius formare & præscribere contra libertatem transeuntium, tunc requiritur tempus, cuius initij contrarij non existat, non oportet probare de

dicta scientia principis, quia tunc esset incertum scire, licet in confuso, & in genere secundum Bald. in d. tit. quæ sint regalia. **¶ Vbi quoque dicit** esse mirabiliter notandum, quod ex quo princeps damnat aliquid, videtur habere quandam scientiam in genere, quod contra eius deuentum fiat. Itē quod ex tali deuento non impeditur prescriptio tanti temporis, cuius initij memoria non existit, quia, ut dictum est, talis prescriptio æquiparatur privilegio. ut in d. c. super quibusdam. §. præterea: nec potest dici principem ignorare, cum sciat per se vel per alium, vel etiam in genere. Et quod prescriptio tanti temporis, cuius memoria non est in contrarium habeat locum privilegij concessum a principe ex certa scientia, est communis opi. ut Vellō. cons. 55. nu. 5. **¶ Sed quod scientia principis requiratur,** tenet idem Bal. singulariter sibi contrarius in cons. 466. in 4. volu. vbi ait, quod ius colligendi passagia possit adquiri prescriptioe, seu consuetudine tanti temporis, cuius contrarij memoria non existit, sciente principe, vel locum eius tenente. per d. §. in vectigalibus. & ibi Dy. & Spec. vbi supra. vbi sic ait, Quid de colligendis pedagogia ab his, qui per viam publicam transeunt, nunquid de iure prohiberi possunt per hoc interdictum ne pedagogium leuetur? Dicit quod sic, nisi habeant privilegium a principe. ut C. noua vectigalia insti. non possunt. **¶ Vnde ciuitates, vel nobiles,** non possunt in suis territorijs pedagogia noua imponere, nisi ex privilegio regis: & quoniam patria tenuis est, de facili hoc privilegium conceditur. ut C. eo. tit. l. 1. **¶ Antiqua autem pedagogia, vel salinaria** statuta auctoritate regum, vel principum, vel ex antiqua consuetudine, cuius non stat memoria introducta, percipi possunt ut in d. c. super quibusdam. secundum Bal. in d. c. fil. & sic in quantum tenet, quod scientia principis requiratur, tenet contrarium eius, quod tenuit in d. tit. quæ sint regalia. **¶ Sed dicit,** quod iam, quod requiratur, præsumitur per ea quæ supra dixi, & facit quod tenet Bal. in c. cōquærete. de offi. ordi. col. 2. vers. si. modo venio. vbi dicit, quod in dubio in principe præsumitur scientia, & in talibus, si est notorium. **¶ Facit quod tenet Alex. in consil. 52. in 5. volu. nu. 3. cum sequentibus.** vbi dicit, quod stante dicta consuetudine tanti temporis, de qua memoria non existit, potest per communem ciuitatis imponi collecta, etiam forisibus, etiam pro prædijs sitis in territorio ciuitatis: quia talis consuetudo habet vim privilegij, & concessiois a principe. per d. c. super quibusdam §. præterea. & per c. contra maiores. 100. distin. & ita tenet Bar. in l. cum neque. C. de incolis. libr. 10. & in l. 1. C. de mulieri. in quo loco. libro. 10. vbi etiam dicit, quod communiter ita per Italiam seruatur: quia collecta imponuntur forisibus in loco, vbi prædia sita sunt. & Bald. in l. etiam. col. vlt. C. de execu.

execu. rei iudi. & idem tenet. Fran. de Aretio. cō filio. 133. in 3. col. in fine. **¶ Per quæ potest** intelligi. l. 16. tit. primo. lib. 7. in ordina. regali. vbi cauetur, quod civitas non potest facere collectam inter subditos, nisi in summa trium millium mara betinorum sub poena, de quibus. **¶ Quod non habet** locum, vbi consuetudo tanti temporis est in contrarium, quia habetur loco priuilegij, ut dictum est. Ad quod facit, quod tenet Iaso. in dic. l. de quibus. ff. de legi. nu. 47. & certe est extensio singularis si esset vera, sed iam hodie non tenetur, quia contra eam est text. in ca. 34. infra eod. ibi. *An que digna que est in consuetudine de repartir.* **¶ Et de ista prescriptioe** immemoriali & quomodo debet probari, vi. quæ dixi supra. in c. 6. in glossi. *De la ley de Toledo.* versicul. & ut dictum est per famam. & vide glossam in c. primo de prescriptionibus. libro sexto. **¶ Vnum tamen** nota, quod licet exactiones possunt percipi ex longissima consuetudine, vel prescriptione, ut dictum est, est intelligendum, quando est iusta causa, & rationabilis, & interuenit bona fides, id est, sine violentia, vel clandestinitate, & quod faciat ea, quæ tenetur facere, recipiens tales exactiones, puta reparare vias, & pōtes, & saluare soluentem in persona & in bonis infra districtum, vel alia familia, ut ponit eleganter Hosti. in sum. in titul. de censibus. §. ex quibus causis. vers. exactiones. cum alijs versiculis. & habetur succincte per Ioan. Fabr. in l. 1. C. noua vectigal. insti. pos. vbi videatur. & tenet Guid. pap. consil. 65. nu. 3. vbi dicit, quod quis est iste, qui ista facit, & laudabimus eum. ut dicit gl. in Cle. 1. §. fi. de reliquijs. & veneratio. sancto. **¶ Prouea.** Idem tenet gl. in d. ti. de pace tenen. & iura. firma. in vii. feud. §. illicitas. in glo. 1. licet sit parua. allegando tex. in

de derecho las pue da lleuar, puea como no se pidan, ni lleuen, executando las penas contenidas en las leyes de nuestros reynos contra los que las impusieren, o lleuaré como no deuen, y de las que son defuera de su jurisdiction nos embien relación, porque mandamos proueer sobre ello.

d. l. illicitas. ff. de offi. præsi. vbi ait, quod impositio nes illicitas præses prouinciæ prohibere debet, & tenet Amod. Iust. in tractatu. syndi. fol. 10. in 3. colum. vbi dicit, quod iudex tenetur, si facit illicitas exactiones, & si contra alios facientes non resistit. per d. l. illicitas. in princi.

Leyes. Quæ est lex. 7. ti. 10. lib. 6. in or. reg. vbi nouæ impositiones, exactiones, & collectæ sine auctoritate principis non sunt faciendæ, nec veteres augere sub poena decimæ, & in hoc culpantes vocentur ad curiam regis Idem tenet Archid. in ca. si quis Romipetas. 24. q. 3. quæ vide. per tex. in c. innouamus. de censi.

Prætorum. Cap. XXIII. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Blasphemia, decem modis committitur.*
- 2 *Contra blasphemantem Deum, & beatam virginem Mariam iudex ex officio debet procedere, & quilibet de populo potest accusare.*
- 3 *Qui blasphemantem audiuerit, potest eum propria auctoritate capere.*
- 4 *Blasphemans de Rege, vel Regina, vel de filijs, punitur.*
- 5 *Blasphemans contra spiritum sanctum, nec in hoc seculo, nec in futuro remittitur.*
- 6 *Blasphemantibus Deum, nemo debet supplicare.*
- 7 *Blasphemans publice si penitentiam non agit ecclesiastica sepultura priuatur.*
- 8 *Blasphemanti nulla defensio competit, nec etiam potest contra eum receptos contradicere, nec opponere contra eos.*
- 9 *Blasphemans potest per episcopum puniri.*
- 10 *Blasphemans an liberetur a pœnis in legibus & pragmaticis contentis, si post blasphemiam confitetur sua peccata sacerdoti, & sacerdos absoluit penitentiam imponendo.*
- 11 *Penitentia in foro conscientie non tollit pœnam legalem.*
- 12 *Episcopus non potest facere pacem de maledictione Dei.*
- 13 *Concordia non potest fieri in delictis, in quibus ostenditur Deus.*
- 14 *Ea quæ committuntur in nos, dimittere possumus sed ea, quæ in Deum, vel ecclesiam, minime.*

- 15 *Officiales reipublicæ non possunt remittere iniuriam factam reipublicæ, multò minus factā Deo.*
- 16 *Propter blasphemias veniunt fames, terremotus, & pestilentia.*
- 17 *Quando blasphemia est occulta, sola confessio & remissione simplicis sacerdotis intelligitur habere pacem ab offenso, & sic à Deo.*
- 18 *An pœnitentia publica pro blasphemia videatur subrogari loco pœnæ contentiosæ.*
- 19 *Per pœnas impostas à canone non videntur sublata pœnæ puniendi crimē à iudice seculari.*
- 20 *Ecclesia nunquam claudit gremium venienti quo ad sacramenta spiritualia, secus quo ad tēporalia.*
- 21 *Per baptismum nō tollitur accusatio criminis.*
- 22 *An punitus in foro ecclesiastico, possit puniri in foro seculari.*
- 23 *Blasphemias pluribus vicibus vno impetu, & diuersis vicibus ex interuallo, an puniatur de pluribus blasphemijs, vel de vna tantum.*
- 24 *Si statuto cauetur, quod qui portauerit arma in palatio pro qualibet vice puniatur, si quidē stetit in palatio tota die, an vna pœna puniatur.*

A pragmatica. ^a q̄ est. l. 1. & 2. in volumine pragmaticarum per hos christianissimos reges conditarum, quæ confirmatur per nostrum Carolū regem in ciuitate Toleti anno. 1525. pro quādam aliam suam pragmaticam, vbi plura alia addit, quam vide: quia vt in ea continetur, obseruatur.

1 **E**t vide in decē modos, in quibus contra Deū committitur blasphemia per solennem. Lucam de Pen. in. l. omnes iudices. C. de delatori. lib. 10. 1. colum. & ibi de pœnis blasphemantium. **V**idetur quoq; l. 1. & 2. tit. 8. lib. 8. in ordina. regali. vbi habetur, q̄ blasphemans de Deo, vel de virgine Maria, seu de alio sancto, vel sancta, patiatur pœnam. in legibus partitarum statutam, quæ leges sunt in tit. 28. per totū. parti. 7. & iudex loci vbi hoc cōtigerit, ex officio suo super hoc inquirat, & procedat, qđ si nō fecerit, cum hoc est ei nuntiatū, vel ipse scit, perdit officiu. **E**t vltra has pœnas quicūq; blasphemauerit in Regis curia, vel intra quinq; leucas, ipso facto lingua eius abscindatur, & centū publicè flagella patiatur. Si verò extra curiā blasphemauerit, in quocūq;

loco regni, publicè eius lingua scindatur, & medietatē perdit bonorū. vt in. d. l. 2. continetur. Et idē tenet lex vnica ti. 90. de blasphemāt. in Deū in constitutionibus regni Neap. vbi ad literā dicit, blasphemantes Deū, & virginē gloriosam lin-

Prætorum. Cap. XXV.

Tem, quelle uela premativa de los que dizē mal a nuestro Señor, y q̄ execute las penas en ellas cōtenidas en las personas que cōtra ella fuerē, o passarē sin excepcio de psona de mayor ni menor cōdicio, so pena

quantibus. **S**ed istæ pœnæ ordinamēti & partitū habēt locū solummodo, qñ quis derret, egauit. vt in præfatione ipsius pragmaticæ colligitur. Et in dictis legibus parti. videbis differentiā de verba obiuatioe, vel blasphematione, & de illa quæ fit facto, & de generibus blasphematiū.

3 **E**t quilibet de populo ꝑ pōt accusare blasphemantē. vt in. d. l. parti. & firmat Bar. in. l. quoties senatus. ff. de iniurijs. arg. in. l. 1. ff. de publi. iudi. & ibi Bar. q̄ sequitur Ludo. Mont. in tract. de reprobatione sentētiæ Pilati. in. 1. dubio. nu. 2. & 3. to. 3. tract. fo. 9. **Q**uinimo cauetur in. l. 4. eiusd. tit. 8. lib. 8. in ordi. rega. q̄ quicūq; qui audiuerit blasphemantē, pōt eū propria autoritate capere & ad publicā carcerē ducere, & incōpedibus ponere: & custos carceris tenetur eū recipere, vt iudex pœnas dictas exequat. **I**dē dic de blasphemate in Regē, ꝑ vel Reginā, vel in filios suos: q̄ punitur. vt in. l. 3. eo. ti. 8. lib. 8. in ord. reg. quia salus regis est subditorū. vt in. l. 1. C. de vetera. lib. 12. & ibi Ioā. de Pla. & pro salute principis debent subditi ieiunare singulis annis quatuor dies Ianuarij. vt in. l. si calūnietur. & 9. ff. de verbo. sig. & cōtra talē maledicentē Regē, vel Imperatorē ad accusandū quilibet admittitur. vt. C. si quis impera. male. l. 1. & ca. 1. de maledi. Et obloquēs de principe si nō ex lubrico linguæ pœna est ar-

est arbitraria, vt ibi. & in. l. famosi. ff. ad. l. Iuli. maieft. vbi ait Angel. q̄ si in cōtēptu principis quis obloquutus est, incidit in maiest. & cū pœna sit arbitraria, poterit princeps arbitrari ad pœnā mortis imponendā. qđ sequitur Frācis. Luca. in tract. de fisco. in. 2. parte. nu. 34. to. 6. tract. fol. 10.

Quāto magis de maledicēte Deū, nā nulla, vel minima est cōparatio serui ad dñm. & ideò dicit Inn. in. c. vergētis. de hære. grauius esse eternam, quā tēporalē lædere maiest. nec debemus disimulare eius opprobria, qui nostra deleuit. vt in. c. 1. de iudæis. & tenet Motal. in. d. l. 1. ti. 28. parti. 7. **C**auēat igitur ab istis blasphemijs: q̄ qui in spiritū ꝑ sctūm blasphemā dicit, nec in hoc seculo remittetur, nec in futuro. vt in. c. qualis. 25. dist. nisi pœnituerit. vt in. c. 2. de maled. **Q**uinimo habetur Ecclesia. c. 23. & trāsumptiuē. in. c. & si Christus. de iura. replebitur iniquitate vir, qui multū iurat, & à domo eius plaga non recedat. In tantum, q̄ pro blasphemantibus Deū nemo debet supplicare, ꝑ vt scribitur. 1. reg. cap. 2. si peccauerit vir in virū, placari pōt Deus, si autē contra Dominū quis orabit pro eo ꝑ quasi dicat, nullus, vt tenet Ang. in. l. furt. §. ope. & consi. ff. de fur. quod dicit esse notādum contra blasphemantem Deum. **Q**uinimo si blasphemans pœnitentiam ꝑ non agit, ecclesiastica sepultura priuatur, qñ publicè Deū vel sanctum blasphemauerit. vt in. d. c. 2. de maled. & ibi per Abb. nu. 7. vide qñ dicatur quis publicè blasphemare. **E**t in tali delicto blasphemix ꝑ nulla defensio competit blasphemanti. Nec etiam potest contradicere testes, nec opponere contra eos. vt tenet Paris de Puteo. in tracta. syndi. in parte, an potestas qui misit ad supplicium. folio. 82. nume. 13. quod nota. & tex. in. l. 1. titul. 28. partit. 7. * Idem tenet Thoma. gramma. consi. 15. nu. 12. sequens. d. Par. de Put. tamen inquit ꝑ Specul. in tit. de accusa. §. 1. versi. tenet, q̄ inimici testes non admittuntur: & Alex. in consi. 126. vol. 4. in fi. q̄ potest probare negatiuam coarctatam loco & tēpore: aut aliā aliquam defensionis speciem, aut q̄ calore iracundiæ blasphemauerit prouocatus: vt dicit tenere Franci. Poncinibus in quodam suo tractatu, ad limitationem Par. de Put. vbi supra, sed tu intellege supradicta, q̄ debet esse talis inimicus qui occidit patrem aut matrem, vel aliū consanguineū, infra quartum gradum, vel mouit ei quæstionē status, vel accusat eum de delicto, quod meruit mortis pœnam, vel pœnam amissionis bonorū, vel maioris partem eorum, vel eum diffidauit: quia tunc iste talis inimicus repellitur: sed si sunt testes qui vocantur malquirientes ex alijs causis isti non repelluntur. tex. singu. in. l. 6. tit. 33. par.

7. & Hippol. in consi. 3. num. 11. & illud de calore iracundiæ intellige quando esset tanta iracūdia q̄ dementia æquiparetur: & tunc excusatur: secus si esset iusta, & tunc punitur secundūm Grego. Lopez in summa tit. 28. par. 7. vbi quidē ebrio. **Q**uinimo credo, q̄ in casu isto & similibus ille qui denuntiat de aliquo blasphemante, si est alius testiscum ipso denuntiante probat, & est plena probatio ad eum condemnandū quia qui denuntiat de aliquo crimine potest testificari super eo vt per Innoc. in. c. licet Heli. de simonia: tenet Albe. de Rosa. in. l. accusatorum. §. incidit. ff. ad senat. consul. turpiliana. nu. 4. & doctor Simācas in tracta. de hæreti. c. 62. nu. 36. & de illo de calore iracundiæ vi. Ias. in. l. filiam. nu. 7. C. de in officio. testam. * **E**t quoq; isti blasphemates ꝑ possunt puniri per episcopū. vt in auth. alearum vsus. C. de aleato. & Alex. in additio. ad Bart. in. l. 2. §. si public. ff. de adulterijs. **A**liqui volūt, q̄ isti blasphemantes liberentur à pœnis cōtētis in dictis pragmaticis, ꝑ legibus, si post delictū & sic post blasphemiam confitentur peccata sua sacerdoti, & sacerdos absoluit eos, imponendo pœnitentiam. & ad hoc allegant Bar. in consilio. 167. qui incipit, q̄ minister fratrum de pœnitentia. vbi clarè videtur dicere, q̄ blasphemans sine dubio sola confessione & remissione simplicis sacerdotis dicitur habere pacē ab offenso, & sic à Deo, & pōt à carceribus liberari: quia sic videmus, q̄ Imperator illis, qui ipsum blasphemant, facit pacem, & remissionē. vt in. l. 1. C. si quis impera. male. ergo multo magis misericors Deus, cui proprium est misereri semper, & parcere. Et hoc est, quod lex dicit, videlicet, q̄ ecclesia nunquā claudit gremiū redeunti. vt in epistola interclaras. C. de summa. tri. & fid. catho. & nūquā ecclesia denegat veniā petētibus. C. de hereticis. l. Manichæos. quod dictū Bar. videtur sequi Alexā. in addi. ad Bar. in. l. dāni. §. Sabini. ff. de dāno infecto. in. 1. additio. & sequitur Anchar. in. d. ca. 2. de male. & ibi Ioan. de Anna. 6. col. & Fel. in. c. de his. de accusa. 2. col. versic. fallit tertio. & Philipp. Deci. in consi. 137. nu. 3. & Thomas Erra. in cautela. 25. & tenet Firmia. in suo aureo reperto. in verbo. blasphemia. versic. 7. & dicit se ita practi- casse per dictū Bar. licet plura nō alleget. Et pro dicto Bar. est gl. in. c. quicūq; 26. q. 5. vbi tenet, q̄ si aliquis satisfecerit de crimine, vel inde egerit pœnitentiā, amplius non possit accusari, licet sit publicum crimē. **S**ed dictum Bart. & sequaciū nūquā mihi placuit, nec eū practicaui. Imò non obstat confessione absolute, & pœnitentia, semper cōtra blasphemates, pcedo ad dictas pœnas legales imponēdas. Et ad hoc me mouent di-

11 **Et a sequentia.** ¶ **Primò** per dictum Bald. in l. pla cet. C. de sacrosanct. eccle. in fine. vbi tenet, ¶ qd poenitētia in foro cōsciētiae nō tollit poenā lega lem dicendo, qd licet acceperit poenā spiritualem de delicto, non minus punitur in palatio. quod sequitur Anto. Francisc. in additio. ad Abb. in ca. quintaūalis. de iure iuran. in additione, quæ est in nū. 6. in parte. in loco. & idem tenet Ioann. de Anna. in. d. c. de his. de accusa. 2. colum. versicul. nota. coniuncta glo. si. vbi ait, qd licet quis sit ab solutus in foro consciētiae, tamen potest accu sari in foro contentioso. & idem tenet in. c. accu sasti. eod. titu. ¶ **Secundò**, quod tenet Abb. in. d. c. 2. de maledi. nu. 4. vbi ait, qd quando iudex ec clesiasticus, & secularis cōcurrunt ad puniēdum idem delictum, poena imposita per vnum, non impedit poenam imponendam per alium: quia in delictis misti fori vterq; possit effectualiter punire. vt notatur in. c. foelic. de poeni. in. 6. Bar. in. l. prima. ff. vi bono. raptu. ¶ **Tertiò** facit, qd tenet Bal. in. l. accusationem. C. qui accusa. nō pos. colū. 3. nu. 6. vbi tenet, ¶ qd episcopus non potest facere pacem de maledictiōe Dei. vt notatur in glo. in. ca. vt pridē. 23. q. 8. argu. in. l. prohibere. §. planē. ff. quo vi aut clam. & in. l. cōtra iuris. §. si. ff. de pactis. ergo nec sacerdos in confessione: & hoc licet episcopo dicatur legatus Dei. vt nota tur in. c. sicut iuris. 7. q. 1. & in. c. si. & in. c. quari tur. 22. q. 1. ¶ **Quartò**, quia in delictis vbi ¶ offenditur Deus, non potest fieri concordia, nisi papa remittat. vt allegatur. d. §. Sabini. & ibi additio. Alexan. ad Barto. & in. l. 1. C. de raptu virg. tenet Bal. ¶ **Quintò**, contradictum Bart. & sequacium tenet Ias. in. l. ait prætor. §. iurari. ff. de iure iuran. nume. 15. vbi ait, qd in quantum tenet Bart. in. d. consilio, qd si esset statutum in loco, qd si quis fe cerit pacem cum offenso, debeat relaxari de car ceribus, si aliquis sit in carceribus pro blasphemia, si sit confessus peccata sua proprio, & paro chiali sacerdoti, & ab eo absolutionem obtine rit, dicatur ab ipso habuisse pacem cum offenso, debet relaxari, qd ista decisio non habet pro ex pedita, nec putat hanc esse mentem statuti: quia in contrariū tenet Bal. in. d. l. accusationē. quod dictum Bal. dicit notabi. Ioan. de Anna. in. d. ca. 14. 2. de male. 9. col. quia ea, ¶ quæ committuntur in nos, dimittere possumus: sed ea, quæ in Deum, vel ecclesiam minimē. vt in. c. 1. de maledi. Et di cit, qd licet. d. Bald. loquatur in genere, decidit in specie de maledicente, & blasphemante. vt in. d. l. prohiberi. §. planē. vbi notat Bartol. qd officiali bus reipublicæ est permisa pcuratio, & nō alie natio, & sic nō possunt iniuriā ¶ factā reipublicæ remittere, multo minus iniuriam factā Deo, &

sic patet, qd officiales tã ecclesiastici, quàm secu lares iniuriā factā Deo per blasphemiam remitte re nequeūt. scdm Ioā. de Anna. vbi supra. ¶ **Sextò**, quia vt dicit Tho. Ferr. in. d. caute. videtur praua & malū in se cōtinere, videlicet, instruere istos sacrilegos, & blasphematores ad euadendū blasphemias, propter ¶ quas blasphemias veniūt fames, terremotus, & pestilētia, vt ait text. in. d. auth. vt nō luxur. cōtra na. ¶ **Tamē** tu potes sal uare. d. Bar. vt loquatur qñ blasphemia est ¶ oc culta, tūc sola cōfessione, & remissioe simplicis sacerdotis intelligitur habere pacem ab offēso. ¶ **Secus** est, si iste blasphem⁹ erat condēnatus, & positus in carcerib⁹, vel erat notoriū, siue publi cū: quia tūc simplex sacerdos absolvere nō pōt. per id, qd habetur in. c. 2. de poen. & remis. prout tenet Ioā. de Ann. in. d. c. 2. col. 6. vers. adde etiā in quātū Bar. ¶ **Vel** aliter potes intelligere Bart. 16 17 18 vt eius dictū procedat ¶ qñ poenitētia fuisset pu blica: quia videretur subrogari loco poenæ cōtē tiosæ. vt tenet Ioā. de Anna. in. d. c. de his. 2. col. vers. nota. cōiuncta glo. de quo plenē per Hosti. in. c. tuæ. de procu. Secus si poenitētia esset ocul ta: quia licet sit absolutus quo ad Deū accusatio, tñ in iudicio faciēdo nō cessat. vt gl. in. d. c. de his in fi. & in. c. admonere. 33. q. 2. gl. in. c. gaudem⁹. de diuortijs. in verbo, poterit. quasi in fi. gl. in. ca. fi. 25. dist. in verbo, corripere. & hoc habēt legistæ pro indubitato, prout tenet Frā. de Aret. in. d. c. de his. 2. col. vers. in gl. sicut dicit, quod patet ex dictis Bar. in. l. qui ea mēte. ff. de furtis & Dy. in regula, peccatū. de reg. iur. in. 6. prout tenet Host. in. d. c. tuæ. & Anto. in. d. c. de his. & allegāt text. in ca. aliud. n. q. 1. vbi dicitur, qd poenitēti publicē cōcedi venia delicti. ¶ **Qd** Abb. in. d. c. de his. nō credit: verū quia poenitētia, quæ imponitur in fo ro animæ, nō imponitur p punitiōe delicti. ¶ **Qd** patet: quia si esset poena delicti, iudex loci delicti posset illā imponere, qd non est verū. ¶ **Qd** patet in. c. placuit. de poen. dist. 6. Nec obstat, qd maior sit poenitētia publica, quàm priuata: quia respōde tur, qd ista maioritas nō diuersificat finē, sed solū fit ppter scādālū quod ex peccato publico præ sumitur ortū. 26. q. 6. c. fi. ¶ **Sed** est aduertēdū, qd pro sentētia Host. videtur casus. in. c. ad abolēdā. §. statuimus. de hæret. in. 1. vbi habetur, qd excōi catus propter hæresim, nisi celeriter abiuret hæ resim, & satisfaciāt ecclesie, pōt puniri. facit tex. in. d. c. 2. de male. vbi apparet, qd impositio pæni tētia, quæ ibi subijcitur, est poena: cum ergo sit poena tendens ad vindictā publicā impositio ta lis poenæ tollet etiā poenā criminalē, etiam si im ponatur in iudicio ciuili, vt in. l. prætor edixi. §. si dicatur. ff. de iniuri. ¶ **Sed** quicquid dicat Hosti. & Anto.

& Anto. tene opinionē Abb. quia est vera. Quia licet iste blasphemans publicē poeniteat, siue oc culte, debet, & pōt puniri per iudicem secularē poena dictarū legum regiarum. Et hanc opinio nem, credit verā de iure Frāci. de Are. in. d. ca. de his. 3. col. & dicit, qd ostenditur clarē in. c. in capi te. 50. distin. & in. c. admonere. iuxta finē. pœni tentia publica sit, & finis eius videtur esse recon ciliatio ad Deum, & euitatio poenæ æternæ. Vn de licet multa fiant in poenitentia publica, quæ sapiant poenā, hoc tamen est in consequentiam: quia finis principalis ipsius est poenitentia ad re conciliationē potius, quàm poena. ¶ **Nec** obstat tex. in. d. ca. ad abolēdā. §. statuimus. quia dicit Fran. de Aret. vbi supra. qd sicut in fauorem fidei multa alia specialia inducta sunt. vt in. c. in fidei & ca. filij. de hære. in. 6. ita etiā statuitur hoc, vt hæreticus facilius reuertatur ab errore, & sic vt ampliatur fides catholica, qd iudex secularis nō possit punire. ¶ **In** adiutorium Abb. & pro mea opinione facit illa litera. in. d. c. 2. de malef. quæ vult, qd vltra poenitentia publicam impositā po testas secularis possit & debeat procedere ad poenam pecuniariam pro eodem delicto. ille text. fortius vrget, quàm tex. in. d. c. foelicis. §. penult. de poenis. in. 6. quem adducit Abb. in. d. c. de his. qui tex. bene facit, si intelligamus illum versic. pro. d. ca. de his. quando pro poenis spiritualibus illatis, & pro criminibus commissis iam fuerat re cepta satisfactio, & publica poenitentia. Sed tex. non vrget nos ad hoc. Vnde secundum Are. vbi supra potest intelligi, qd pro poenas ¶ impositas ab illo canone non videntur sublata poenæ iudi ci seculari puniendi crimen. Et pro ista cōclusio ne dicit, qd facit gl. in. d. c. 2. de male. relata ad tex. dū dicit, qd blasphemia secundum leges imponi tur poena mortis, vt dictum est: quasi sentiat, qd vltra poenitentiam positā in canone, possit reus puniri in foro ciuili, & qd lex ibi vltra procedat in deestationem criminis, vt poenitentia publi ca committat cum poena, sicut dicit gl. in. d. c. foelicis. ¶ **Et** quia, vt ait Abb. in. d. c. de his. nu. 4. pœ nientia etiam si sit publica, leuior est, quàm pœ na naturalis delicti: vt in. d. ca. admonere, & quia si punitur confessione vt satisfaciāt Deo, ita de bet satisfieri reipublicæ, quā læsit, ideo punitur in foro contentioso, & iudiciali, quia debet pu niri vbi delinquit, & cum ista tendāt ad diuersos effectus, siue actus, impositio vnus non imponi tur per dispositionē alterius secundū eundē ibi. nu. 3. & facit in simili illud, quod tenet Cy. in. l. imperialis. C. de nupt. vbi ait, qd testes infames q acceperūt poenitentia, & veniam meruerūt a sa cerdote, postea testificari non valēt: quia in foro

nostro etiam si remitteretur sibi per papam, nō prodesset, nisi a solo principe infamia remitta tur in expresse contra Bar. in dict. consili. tenet Cataldinus in tracta. syndicus. vers. 178. dicen do, qd licet per confessionem & poenitentiam se cutam tollatur poena delicti. vt in. c. fratrum. 50. distin. dicit esse verū de poena spirituali, non de temporali: quia poena temporalis, in qua incur ritur, non remittitur per sacerdotem confitenti, nec culpa absolutio remissionem incurræ pœ næ includit, secundam Ioan. Andr. in. c. pro hu mani. de homicidi. in. 6. in nouela. ¶ **Et** in quan tum Bar. tenet in dict. consi. de remissione impe ratoris, debet intelligi, qñ quis blasphemauit ex leuitate, vel infania, secus si dolo, vel iniuria iux ta notata in. d. c. 2. de male. & sic secundū Ioann. Andre. ibi si rectē consideretur, istud non facit pro Bar. sed potius contra, potissimē per ea, quæ dicta sunt in. c. 1. per Gofre. & Hosti. ¶ **Ad** id qd Bar. etiam dicit, qd ecclesia nunquam claudit gre mium veniēri, hoc est verum, ¶ quantum ad sa cranētā, & spiritalia, sed quantū ad temporalia claudit. vt notatur in. c. 1. de hære. & c. super eo. eod. tit. in. 6. & in. c. fedes. de rescrip. prout ita in telligit Ioan. de Anna. in. d. c. 2. in. d. col. qd nota 20 quia etiam per baptismū ¶ non tollitur accusatio criminis. vt Abb. & Fel. & Aret. magis latē in. d. c. de his & Abb. in. c. gaudemus. de dinor. nu. 16. *Et tenet Grego. Lopez in. l. 4. tit. 28. partit. 7. * ¶ **Etiā** contra Bar. possunt adduci ea, quæ latē tra dit And. Sic. Barb. in. c. permissas. de officio or di. col. 4. vers. capio tertiū. vbi latissimē, an pu 21 nitus ¶ in foro ecclesiastico possit puniri in foro seculari. vbi per. 4. colum. refert plures doctores tenētes qd sic, & qd poena iudicis ecclesiastici non impendit quin puniatur per secularem. Licet di cat, quod sibi potestas petit consiliū, si procederet cōtra quandā mulierē, quæ per iudicē eccle siasticū fuit dānata ad perpetuos carceres, & pu niri poena seculari: & licet consulit, qd non po terat facere, nec debēbat, & si faceret, incidēret in poenam. l. Iulix repet. §. si. ff. ad. l. Iul. repe. con silio suo nō obstāte illā decapitauit. & vid. Abb. ibi. & gl. in. l. 1. tit. 3. foro. II. lib. 4. in glo. *A sabien dus.* in fine. & Bart. in. l. adulterium cū incestu. ff. de adulterijs. vers. qui releuat. & Ange. ibi. & in l. 2. C. ad. l. Iul. de adult. tex. in. l. 3. tit. 18. partit. 7. Ange. de Aretio in tracta. malef. in parte. *chemp adultera la mia dona.* num. 66. vers. habeas. & doct. in. ca. 2. de exceptio. in. 6. * Et istam opinionem meā latē tenet doctor Anto. Gomez de delictis. cap. 1. nu. 40. & ibi etiam tenet, qd si est punitus per secularem, non potest puniri per ecclesiasti cū: quia poena iudicis secularis semper censet cō petens

Prætorum.

petens & grauior ex qualitate iurisdictionis: & vi. Boerium decisione. 28. vbi ponit opiniones, sed mihi non placet sua distinctio. * Quid si aliquis pluribus vicibus vno impetu, & diuersis vicibus ex interuallo blasphemauit, an puniatur de pluribus blasphemijs, vel de vna tantum? Dic q̄ de vna tantum, vt notat Cæpola cōfi. 77. & vide Hipp. de Marfil. in. l. in rixa. ff. ad. l. Cor. de Sica. n. 24. vbi idē tenet, dicēdo, q̄ si statuto cauetur, q̄ qui blasphemauerit Deū puniatur. in. 10. qui beatam Mariā in. 10. qui sanctos in. 10. si aliquis vno impetu blasphemauit oēs, vt quia dixit, maledicatur Deus & omnes sancti cū eo, solum condemnatur in. 10. & idem tenet Alber. de Rosa. in tracta. statu. in. 2. parte quæstio. 30. & quæst. 32. & quæstio. 41. ¶ Facit quod tenet Bal. in. l. si duo rei. §. semel commissa. ff. de recep. ar. bi. nu. 3. vbi ait, q̄ si statuto cauetur, q̄ qui portauerit arma in palatio pro qualibet vice puniatur, q̄ si quidā stetit tota die in palatio, nō debet puniri nisi vna poena, quia nō est interrupta portatio armorum, intrando, & exeundo. vt ibi per eum. ¶ Facit in simili quod tenet Bal. in. c. quæstioni. de appella. nu. 2. vbi ait q̄ si cauetur statuto, q̄ detinens vxorem alterius per mensem puniatur in centum, detinuit per duos menses, an puniatur in ducenta? Dic q̄ si continuatiuē detinuit, non punitur nisi in centum, quia vnicum est delictum continuatum. vt in. l. inficiando. §. infans. ff. de furt. & in. l. eum qui. §. in popularibus. ff. de iur. iu. & ibi gl. valde notabi. & est tex. in argu. in. l. vna est via. ff. de seruitu. rusti. prædi. ¶ Et an sit differentia inter verbum, blasphemare, & verbum, maledicere, vide Bartol. in. l. item apud Labeonē. §. ait prætor. ff. de iniurijs. nu. 4.

Dispensare. ^b Idē videtur dicere tex. in dicto. c. secundo de maledi. ibi, nullam misericordiam habiturus. & notat ibi Abb. num. 5. q̄ contra dispositionem ¶ istius text. non adhibetur dispensatio. vt text. hic dicit, Tamen dicit, q̄ Hosti. ibi dicit vnum dictum satis æquum, q̄ ex magna causa possit adhiberi misericordia, & sic dispensatio, vt si est persona nobilis, vel honorabilis, quam non deceat sic publicē poenitere, & vult hanc poenitentiam eleemosynis redimere. per. c. primo. de voto. & c. mulieres. de sent. excō. & ca. medicina. de poenit. distin. 1. Quod dictum Abb. sequitur ibi Ioā. de Anna. 3. col. versi. nota. in verbo, nullam, & dicit, q̄ hoc sequitur Floria. quia pōt nobilis ¶ homo redimere poenam magno pretio. & pro hoc allegat, q̄ omnes poenæ sunt arbitrariæ. ca. sicut dignum. de homic. & pro dicto Abb. facit dictū Dauidis dicentes Consilium tibi placet, eleemosynis redimere peccata tua redime. Pro quo facit, quia secundum Ambrosium in sermone, qui legitur in. 3. Dominica de Aduetu. Nullum em tam graue delictum est, quod non purgetur abstinentia, & eleemosynis extingatur. Ait quoq; sanctus Propheta, sicut ¶ aqua extinguit ignē ita eleemosyna peccatum. Magna est ergo eleemosyna, quæ ardentium criminum glebas bene uolentiæ suę fonte refrigerat, & quadam in igne claritatis obruit incendia delictorum, vt quāuis offensus Deus, quāuis criminibus prouocatus, cogatur liberare eleemosynis, quæ disposuerat punire peccatis. Et ex hoc credo euenire practicam, quam aliqui illiterati iudices tenent, mutando hanc poenā carceris in oleum pro lampade ecclesię, vel iubendo expedire aliquam pecuniam pauperibus, quæ non est tuta, nec potest fieri per istū tex. ibi, *No dispensara en poco ni en mucho.* ¶ Tamen in modo capturæ ¶ credo quod bene possunt dispensare ex causa, si blasphemantes sunt nobiles, literati, vel honorabiles, quia non debēt detruēdi in carcerem publicam, quia pragmatica hoc non dicit, sed solum. *Que sea preso, y este en prison vn mes.* Et carcer est arbitrarius, ¶ & arbitrio iudicis relinquitur. * Et hanc opinionem meam tenet Gregor. Lopez. in. l. 2. titu. 28. partit. 7. in gloss. 1. in fine & per eum in. l. 4. titulo. 29. in gloss. *ome de buen linage.* eadem partit. & Antonius Gomez de delictis in titu. de custodia reorum numer. 6. vbi idem tenet. * Et idē dicit Pala. Ruuius in repeti. rub. de dona. §. 9. numer. 13. folio.

- 1 Non dispensatur cum blasphemantibus.
- 2 Dispensatio ex magna causa adhibetur, & poenitentia eleemosynis redimitur.
- 3 Poena redimitur magno pretio.
- 4 Eleemosyna extinguit peccatum, sicut aqua ignem.
- 5 Cum blasphemantibus in modo capturæ dispensare potest.
- 6 Carcer est arbitrarius, & arbitrio iudicis relinquitur, & idē assignando nobili totum palatium, vel ciuitatē pro carcere, satisfacit iudex statuto iubente quem poni in carcere.
- 7 Accusati custodiuntur arbitrio iudicis.
- 8 Distinctio personarū in iudicijs an sit habēda.

13. folio. 5. q̄ stante statuto, q̄ quis debeat poni in carcere pro delicto, si aliquis nobilis venit carceratus, satisfactū erit statuto, si assignetur sibi amplius locus, putā, palatius potestatus, vel, ciuitas tota. Ita dicit singulariter Ang. de Peru. in. l. qui carcerem. ff. quod met⁹ causa. & de iure regni est tex. singula. in. l. 4. tit. 29. parti. 7. in fine. ibi. *si el recaudado fuere hombre de buen lugar, o honrrado por riqueza, o por sciencia, no le deuen mandar meter con los otros presos, mas deuen lo fazer guardar en algun lugar seguro.* Et Montal. ibi notat primō ex illa lege, q̄ accusati ¶ custodiuntur arbitrio iudicis, caulis, & personis inspectis. concordat text. in. l. prima. ff. de custo. reorum. vbi est tex. notabil. cum gl. & ibi Barto. & idem tenet Ias. in repeti. l. admonendi. ff. de iure iurand. col. 66. nume. 143. & vide gloss. singula. in. l. agens. C. de curiosis libr. 12. & Antonius Corset. in singula. suis in parte, custodia. Ange. in tracta. male. in parte, qui iudex dictum. numer. 14. Et facit quod tenet Cyn. in. l. 1. C. de priuatis carceri. vbi tenet, q̄ officialis potest deputare carcerē in loco palatii vbi vult extra publicum carcerem & ibidem carcerare aliquem tam in causā ciuili quā in criminali & si ex hoc fugā arriperet puniretur, ac si ex publico fugisset: quia iste talis locus dicitur publicus carcer, quia est in loco publico deputatus, & hoc dicit q̄ tenet communiter doctores & vi. Pla. in. l. nemo carcerem. C. de exacto tribu. lib. 10. ¶ Et iusta captione, seu detentione credo, q̄ intelligatur dictum Abb. & Host. & sequacium, quod ex causa pōt iudex dispensare, sed nō in illis triginta diebus, in quibus debet esse captus, quia in istis, nec in aliquo eorum potest iudex dispensare sub poena hic contenta, scilicet, q̄ subiaceat patri vltioni. * Adeo quod iste mensis debet esse continuus & non interpolatus, & debet computari a die carcerationis: tenet Grego. Lopez in. d. l. 2. tit. 28. in fine. par. 7. & Anto. Gomez de delictis. c. de exilio & relega. nu. 2. & vi. Alex. in consili. 135. vol. 4. vbi tenet, quod licet quis sit in carcere per diuersa tempora non dicitur stetit per tempus quod debuit stare: idem dicit de eo qui stetit per diuersa in ordine: nam non erit professus: & vi. Bar. & Angel. in. l. fin. §. quotiens. ff. de public. & vi. Specul. in titul. de statu. monacho. §. 1. versi. 38. & de ista cumulatione & coaceruatione dierum & temporum vi. latē Alex. in. d. consi. * Et existimo hanc esse mentem dictę pragmaticę & istius text. quia dedecus esset magno militi, vel literato, & similibus personis propter hoc esse in publico carcere, & sic publicē poenitere, q̄ non decet honorabilem personam secundum Abb. vbi supra in dict. c. 2. nu. 5. quod nota. Et cre

do, quod ista sit intentio senatorum consilij regalis: quia ex eo, quod ego propter istas blasphemias aliquos nobiles & literatos in domib⁹ suis, vel amicorū assignaui eis pro carcere, & aliquando aliquos pauperes in carceribus locorum suorum, & nō in carcere publico ciuitatis vt possint se sustentare, & carnifices, & tabernarios in tabernis in macellis detinebam captos cū catenis, vt in officijs suis sic capti ciuitati seruirent, quidam iudex cui rationem meam syndicationis reddidi in ciuitate Placentiæ procedebat cōtra me, dicti senatores iusserunt me illico soluere, & iusserunt quod super hoc contra me non procederet, & totum ad consilium regale remitteret, vt patet in prouisione, quam habeo datam Tolenti. 21. die Februarij. anno domini. 1534. Et quia q̄s censetur incarceratus & in vinculis detētus fidei fidei iutores detinendo arrestum vel non recedendo ab aliquo loco aut iurauit non recedere vt est tex. iuncta glo. in. l. in eadem. §. in vinculis & in. l. nec non. ff. ex quibus causis maio. & quia in vinculis autem eos accipimus qui ita alligati sunt vt sine de decore in publico apparere non possunt vt tenet Guid. pap. singulari. 437. & tenet Ias. in. §. rursus Insti. de actioni. col. 7. nu. 49. & tenet Guido. decisione. 253. & quando quis dicitur esse in custodia vi. Inn. in. c. nuper de sent. excō. in principio & glo. in. l. fi. C. de curiosis libr. 12. & ibi. Bar. ¶ Cui non obstat, nec potest ob stare iste text. in quantum dicit. *sin exception ¶ de personas.* vt in. c. nouit. de iudicijs. quia prout dicit ibi Abb. nu. 8. esse verum quando proceditur ad correctionē peccati nō est faciēda distinctio personarū inter magnū & parū in modo tñ coercēdi, & puniēdi, & in generibus poenarum beneficit differētia, vt ibi per eū. facit gl. in. c. cū quidā. §. il li verō. de iur. iurā. * Et vi. quæ dixi supra. in. c. 1. in gl. *derechamente.* nu. 25. * Et gl. in. §. itē lex Cornelia de falsis. Insti. de pub. iudi. in verbo, deportatio alia in. c. grauē. de poenis. sanctus Tho. prima secundæ. q. 73. art. 10. tex. in. l. fi. C. quę res vendi. nō poss. & ibi gl. tex. in. l. 8. ti. 31. par. 7. Hipp. de Marfil. in. l. si q̄s viduā. in fi. ff. de quęst. & Par. de Put. in tract. syndi. in parte qd si per statutum fo. 193. n. 4. ¶ Et facit qd tenet Bar. in. l. 1. ff. dē edēdo. vbi dicit, q̄ in his, quę fiūt ex mera gratia, etiā apud Deū est acceptio psonarū, secus in his, quę sunt de mera iustitia, nec apud Deū, nec apud homines debet esse talis acceptio psonarū. Quia scriptū est. Ita iudicabis magnū sicut parū. vt in. d. ca. nouit. Sed si est, q̄ carceratio est arbitraria, & sic ex mera gratia (vt dictū est) illico quo ad Deū & quo ad homines in isto modo carcerandi pōt dispensare, putā, in assignatione ipsius, quod nota.

SVMMA RIVM.

- 1 *Iudex non puniens delinquentem poena statuta in iure, debet puniri eadem poena.*
- 2 *Qui non accusat blasphemantem punitur tanquam malefaciens.*

Passe. Nota tex. qd iudex qui non punit re, debet puniri eadem poena est tex. vnicus in l. 3. C. nec sacra. batif. reite. tex. in. c. vt clericorum mores. de vita & honestate. cleri. & in. l. quis. C. de sepulchr. viola. & in. l. vna. C. de priua. carce. & lex. 9. tit. de los robos. lib. 8. in ordi. reg. Mont. in. l. 2. tit. 2. for. ll. lib. 2. gl. quæ incipit, *Pierda lo que ouiere. eundem Mont. in. l. 8. tit. 7. lib. 1. for. legum in glo. i. vi. Bal. in. cap. i. quæ sunt regalia principis super verbo bona committentium vbi tenet qd si iudex non suspendit illum qui suspendendus erat debet suspendi. Et facit qui non accusat blasphemantem tanquam malefaciens punitur. vt probat text. in. ca. si quis. per capillum. 22. q. 1. ibi si quis autem talem hominem non manifestauerit, non est dubium quin diuina condènatione coërceatur, & est crimen qd nullus debet dissimulare imò debet ipsum blasphemantem nuntiare. tex. in. c. nonnulli & ibi Doct. de Iudæis. & Bar. & Angel. in. l. qd fenatus. ff. de iniurijs. & in. l. i. ff. de pub. iudi. & Ludoui. Mont. in tract. de reprobatione sententiæ Pilati in primo dubio. nume. 3. & 3. tomo. 3. tracta.*

Prætorū. Cap. XXV. finis.

Sequitur. Cap. XXVI.

SVMMA RIVM.

- 1 *Mores Maurorum, Iudæorum, & nostri, in nullo concordant.*
- 2 *Consortia malorum saepe bonos corrumpunt.*
- 3 *Habitatio, & conuersatio continua cū Iudæis prohibetur.*
- 4 *Contagio quæ potest esse nocua, potest expelli, & vitari.*
- 5 *Rusiani, siue Lenones, & meretrices, & similes possunt à ciuitate expelli, & idem dic de leprosis, & de habentibus alias quascunq; infirmitates contagiosas.*

Partamento.

A Partamento. Vtca uetur in. l. 10. tit. 3. libr. 8. in ordi. regali. vbi ad plenum de ista segregatione maurorum & Iudæorum. Et ratio huius potest esse quia maurorū & iudæorum mores, & nostri in nullo concordant, & ipsi de facili ob continuam conuersationem & assiduam familiaritatem ad suam superstitionem & perfidiā simplicitiam animos inclinarēt vt in c. adhæc de Iudæis. & quia malorum consortia saepe bonos corrumpūt. vt in c. sape. 28. q. prima. & hac de causa continua conuersatio & habitatio cū Iudæis prohibetur, nec cum eis māducare, nec ab eis medicinā assumere debemus. vt. c. nullus. & c. sequenti. 28. q. 1. Et qd dictū est d' Iudæis intellige de Paganis, Saracenis & Gentilibus, cū eadem sit rō vt notat glo. in. c. ad mēsam.

Prætor. Caput. XXVI.

Trosi, que sepa si esta hecho y no se guarda el apartamiento de los moros, y si no estuuiere hecho lo haga y si esta hecho y no se guarda, lo haga guardar y requiera a los concejos comarcanos delos señorios qlo hagan y guardé y trayan, y embiê relación de como se guarda so pena q pierda la quarta parte del salario.

11. quæstion. 3. & cap. omnes. 28. q. 1. licet Iudæi difficiliore sint ad cōuertēdum, & peritiores ad subuertēdū quā Gētiles, quia legē habent & prophetias, & ideò hæc ratio potius habet locū in eis, quā in Gētilibus, vt notat Mōt. in. l. 4. tit. 2. lib. 4. for. ll. *Et vi. eūd. Mont. in reperto. ll. ordi. in parte Iudæi, vbi tenet, qd licet Iudæi non participēt cū christianis in reb' diuinis, tñ participāt in actibus humanis: & ideò iudex possunt de iure Christianorū esse pcuratores & interuenire

pro christianis in iudicio: vt Bal. in. l. spadonem. y iam autem iudæi de excusa. tuto: quia nō sunt ita detestabiles Iudæi sicut hæretici: quia fides Hebræorum habuit initium veritatis: vt Bald. in. l. nullus. C. de summa tri. & c. veterum. 9. dist. *

Et ex rationibus supradictis est notada regula, quam tradit Bald. in. l. nullus. C. de summa tri. & fide catholice. qd omnes, quorū contagio potest esse noua, debent expelli, & vitari. vt notat glo. in auth. eius iuran. quod præstet, in fine. collatio. 2. quod dicit Mont. vbi supra esse notandum contra rusianos, siue Lenones, & meretrices, & similes, qui ppter eorum morbum & contagium possunt à ciuitate expelli, vel à vico, vbi habitant. Idem de leprosis, & de habentibus alias quascunq; infirmitates contagiosas. de quo per Mont. vbi supra. & vide Fran. Cur. in additio. ad Paul. de Cast. in. l. iustitia. ff. de Iusti. & iure. & Doctor del Castill. in. l. 62. de Toro. & Pala. Ruui. in repeti. rub. de dona. §. 60. nu. 8. Et Paul. de Cast. in. l. nullus. C. de summa tri. & fide catholice. & facit text. & ibi glo. & doctores in. c. cum oporteat de accusatio. vbi ex inhonesta cōuersatione præsumitur contra aliquem: & vide Ripam in traç. de peste. in. 3. parte. nu. 142. cum sequentibus. Et mendicantes validi & ociosi homines expellendi sunt de terra, ne talibus elemosynā debet erogari. l. 4. tit. 20. par. 2. & Bar. & Plat. in. l. vnica. C. de mendica. valid. lib. 11. vbi dicunt, qd isti debent puniri: & vi. Mont. in. l. i. tit. 8. libr. 3. fori. in gloss. 1. in fin. & tex. sing. in. l. 40. tit. 5. part. 1. & idem dic de hæreticis nē inficiant alios. Et idem dicas generaliter vbi est timor huius inficiationis, vel similis potest expelli de ciuitate. de quo per Bal. in dicta. l. nullus & Peregrin. in parte expulsio. vbi etiam dicit, quod exceptis hijs casibus domini terrarum non possunt expellere sine causa vicini, nec mercatores forenses de suis territorijs & non recedentibus bona auferre: quia mūdus est omnibus communis patria, & ideò non possunt expelli sine causa ex qua possunt bāniri, tamen venturis autem ad patriam aliēnam bene potest interdici ingressus tenet Bald. in cap. in epistola. §. dominus vero de forma fidelitatis. * Tamen locator non potest expellere meretrices quibus

Prætor. Cap. XXVII.

Trosi, que si algunos malhechores de su jurisdiccion se acogieren a fortalezas, o lu-

domum conduxit, licet possint repelli à vicinis: quia ad illum vsu meretricandi domū conduxisse præsumitur. tenet Philip. de Perus. in ca. i. de vsur. & Ripa in diçt. tracta. de peste in. 2. parte nu. 20. Et quia iam in nostra Hispania non sunt Mauri nec Iudæi: quia expulsi fuerunt per istum catholicum regem iste tex. non vitur nec practicitur, ideò in eo non insitam, tamē de materia vide per totū titulum de Iudæis, & Sarac. & Mont. in glo. ordi. in parte Iudæis. & Ioan. de Plat. in. l. omnes qui. C. de decurioni. lib. 10. vbi latē. Vbi tenet qd in malis nobiscum non participant: quia cum eis non est epulandum, cōuersandum, medicina sumendo, & ab conuiujs eorū est abstinendum, & distinctum habitum deferre debent vt à Christianis dignosci valeant. Tamen habent participationem nobiscum quo ad onera publica, licet non quo ad onores. Item quantum ad iudicia & arbitria quia secundum nostra iura agunt, conueniuntur, & puniuntur. Item quantum ad matrimonia prohibita, vt cū personis prohibitis auia, vel sorore non contrahāt. Nec obstat qd nil ad nos de his que foris sunt. vt in ca. gaudemus. de ditior. quia est verum quo ad poenam spiritualem non temporalem vt gl. in. c. Iudæi. de Iudæis. Sunt enim foris à nobis quo ad fidem, sed quo ad alia subsunt nobis vt in. l. Iudæi. C. de Iudæis. secundum Plat. vbi supra. Et adde qd meretrices cogi ad portandum aliquod habitum distinctum, tenet Bar. & Pau. in. l. mime. C. de episcopis. audi. & Peregrin. in parte meretrix.

Prætor. Cap. XXVII. finis.

SVMMA RIVM.

- 1 *Receptans aliquem malefactorem in castro, vel fortalitio, tenetur ad emendam maleficij commissi, & ad poenam de iure statutam.*
- 2 *Pœna receptatoris delinquentium, & violantis pacem.*

Rceptans aliquem malefactorem in castro, vel fortalitio, tenetur ad emendam maleficij commissi & in super tenetur ad poenam de iure statutam. Et iudex verò super hoc inquisitionem tenetur facere, alias de suo resciet. quod vendicat sibi locum in eo, qui receptatur in villa, vel loco, & idem est, si receptat in castro, vel domo

vel domo forti, vel in arcibus mulieres, & earum rapientes, aliosq; molefactores, & eos noluerit iulitiaz tradere si requisitus per adelatatu, noluerit delinquentes, vt permittitur, dare poterit ex tunc adelatatus cum de hoc fuerit per publicum instrumētū certificatus capere diruereq; forta litiū castrū, vel domum in aliorum terrorē & exemplum. vide tex. in l. prima cum sequentibus titu. 17. eod. lib. 8. in eisdem ordi. regalibus. ¶ Et poena ꝑ receptoris delinquentium & violatium pacem est quod puniatur eadem poena qua puniretur ipse delinquens nisi sit coniunctus vel affinis delinquentis, vt in tit. de pace iura. fir. c. primo. §. conuenticulas. & ibi Bal. tex. in l. 2. ff. de recepta. & in l. prima. C. de his qui latro occulta. Archidia. in c. quicunq; de hæreti. in. 6. & tenet. l. 2. in dic. tit. 17. in fine eod. lib. 8. in ordina. regali.

S V M M A R I V M.

- 1 Remissio vt fiat an sit necesse quod iudex delicti eam perat, vnde hic.
- 2 Iudex requirens an debeat dicere in literis imperamus, vel requirimus & rogamus.
- 3 Cuius expensis debet facere hanc requisitionem.

1 **Requieran.** Nota text. qd ad hoc vt remissio fiat est necessariū qd iudex delicti dictā remissionē perat. idem tenet Barto. in l. prima. C. vbi de crimi. agi oport. nu. primo. idem tenet Abb. in c. primo. de rāpto. nu. 9. vnde si iudex delicti nō curat requirere, potest delinquens puniri per iudicem originis vel alibi, secundum eūdem ibi, quæ opinio dicit ibi Ioan. de Anna. 3. & 4. col. esse satis bona allegando Bal. in dicta. l. prima. & est text. in. §. si quis verò comprehensorum. in authē. vt nulli iudicum. colla. 9. & idem tenet Abb. in c. si de foro compet. col. 8. nu. 15. & ibi additio. & idem tenet Bal. in additio. ad Spec. in tit. de cōpet. iudi. additioe veni. iudex originis. Et ideo dicit Iacob. de Bello Vifo. in sua practi. in parte de fuga reorum. nu. 27. qd licet quis nō commisit delictum in iurisdictione illius iudicis qui eum detinet qd tunc potest ipsum punire quanuis alibi commiserit delictum, nisi fuerit requisitus per iudicē loci, in quo deliquit, vel per iudicem domicilij cri-

minosi & sic dicit qd intelligitur. d. §. si verò comprehensorum & d. l. si cui. §. si. ff. de accus. vt dicit esse expressum. l. 2. C. vbi de cri. agi oport. maxime quia in criminalibus prorogatio admittitur. vt in l. 1. in fine. C. de iur. om. iudi. & l. 2. & sic si non fuerit requisitus per iudicem in quo deliquit potest quilibet iudex eum punire qd dicit esse verum si criminofus nō habet certum domiciliū quia: si haberet & ibi commississet esset remittendus necessario ad iudicem sui domicilij etiā sine requisitione, quod dicit valde nota. ibi. nu. 30. in. d. practi. & sic dicit qd intelligitur text. in. d. §. quis verò comprehensorum. & lex. relocatorum. §. interdiceret. ff. de interdi. & relog. nec delicta remaneant, impunita. vt in l. ita vulneratus cū ibi nota. ff. ad l. Aquiliam. ¶ Et ista petitio remissionis debet fieri a iudice delicti, nō autem a iudice originis nec domicilij, & est ratio differentia. quia illam iurisdictionem offendit vbi delinquit. vt tenet Baldus. in l. executorem. C. de executio. rei iudi. & tenet Montal. in l. prima titu. primo libro secundo foro legum. in gloss. *Alli ressonda.* prima col. & quod requisitio remissionis, seu petitio requiratur tenet Iacob. de Bello Vifo. in sua practi. in parte de fuga reorum. nu. 63. ¶ Quod intellige quando requiritur iudex par. siue equalis, quia tunc requiritur petitio remissionis, secus si est iudex inferior subiectus & habens iurisdictionem taxatam, & non habens auctoritatem puniendi vt sunt isti iudices pedanei quia tunc debet fieri remissio malefactoris per talem inferiorem iuperiori sine eo qd sibi petatur nec requiratur. probat Bald. in l. si Barsatorem. C. de fideius. foribus primo notabili. per legem secundam. C. de sportulis. & tex. mirabilis in. §. audient. in authentica de defensori. ciuitatis. collatione tertia, in principio: & tex. in lege prima. ff. de feruis fugitiuis ibi & inuentos redant. & Bartolus in lege magistratibus. ff. de iurisdictione omnium iudicum. nume. tertio. & Innoc. singulariter in ca. vt fame. de senten. excōmu. & vide tex. in. §. necessitate. in authē. vt iudi. sine quoque suffrag. collatione prima: text. in l. generali. C. de decurio. lib. 10. & facit tex. in. §. & hoc quoq; precipimus. in authentica vt litigantes iurent. collatione notia, & vide in simili Salycet. in lege prima. C. de exhibentib. rei. in fine dicendo, quod vbi cunq; iudici apparet aliquem esse militem remissionem debet facere etiam parti non petente, quod dicit

ber a dōde estan, y requieran^b a los receptadores que los

dicit esse notandum: quia miles non potest rogare iurisdictionem in criminibus & debet remittere cognito de crimine & cum actis causæ vt ibi. ¶ Et vide dictum Iacobum de Bello vifo, in dicta sua practica iudiciaria in parte de remissione fienda; alias de fuga reorum. numer. 63. vbi in expresso tenet, quod si sunt tales iudices qui non possunt commodè cognoscere de crimine commisso propter defectum iurisdictionis, tunc tales tenentur remittere sine requisitione, & dicit quod pro hoc est tex. in l. 3. in fine. ff. de officio præfe. vrb. & in l. 1. fi. & in l. solent. ff. de custoreorum. & in dict. §. audient. in authen. de defensor. ciuita. & l. defensores. C. de defensor. ciuit. & l. si. ff. de offi. præfe. vigil. & in authen. de manda. princip. §. si. colla. 3. & est tex. singula. de iure regni in l. 42. tit. 16. parti. 3. in fine. loquendo in teste falso, quia potest puniri per iudicem, tamen si talis est iudex qui nequit punire, quia non habet iurisdictionem debet remittere eum maiori iudici puniendum. & vide quæ dicam infra in c. 48. in glo. *Qualesquier juezes.* num. 5. * Et vi singulariter Peregrin. in par. multa. & vi quæ dixi. supra in proemio in gl. *qualesquier.* nu. 6. * ¶ Et facit quod tenet Felinus in c. non potest. de re iudi. num. 5. vbi tenet allegando tex. in l. fi. C. vbi senato. vel clari. & Areti. in c. qualiter & quādo el. 2. de accusatio. quod si rectores prouinciarum vident personas illustres esse condemnandas, & nec possunt illas condemnare nec punire, debet referre causam principi, & tenet solēnis doctor Ioann. Bernal. de Lucio Episcopus Calagurritanus in sua practi. cri. in parte, officiali, ac vicario generali. colum. 2. ¶ Et vide Bald. in c. quoniam contra. de probatio. numer. 8. vbi si in capiendō malefactorem simul currant iudex superior & inferior in eodem territorio, inferior debet esse superior. ¶ Adde tamen ꝑ quod iudex requiritur in literis suis, non debet dicere imperamus, vel iubemus, sed debet dicere, requirimus, & rogamus, & hortamur, vt tenet Angel. & Salyc. in dict. authen. si verò criminis. C. de adult. contra tex. ibi. & sic vtitur & facit iste text. in quātum dicit. Requieran. * ¶ Et cuius expensis iudex debet facere requisitionem hanc, dicit quod expensis criminofis vt dixi infra. in gl. *entreguen.* nu. 24. & si iudex in requirendo eum qui dicitur criminofus expensas faciat, potest ab eo recuperare. vt l. circensium. C. de decurio. lib. 10. & Peregr. in parte expensæ. q. 4. in gl. *expensas.* sed Henric. in c. ad aures de simonia. 2. distin. ait hoc verum de expensis quas iudex faceret suus competens per fraudem seu contumaciam illius qui dicitur criminofus: quia forte subter fugit, vel immuni-

tatem ecclesiæ seponit, cui in fidiando iudex facit sumptus alias si non esset suus iudex puta quia laicus in sequitur notoriè clericum delinquentem tunc non recuperabit: sed si non erat notoriè clericus potest recuperare vt dixi supra. in c. 15. in glo. *homexillos.* num. 33. & licet sit suus iudex qui eum in sequitur, vel requirit, si non est in vera contumacia repertum quia est ignorans, vel infirmus grauitet, vel ab alio iudice de facto detentus tunc non recuperat ab eo secundum. Hæric. vbi supra. *

S V M M A R I V M.

- 1 Remissio an fiat de necessitate, vel de vrbantate.
- 2 Non remittit maior ad minorem.
- 3 Remissio habet locum in criminalibus.
- 4 An valeat consuetudo, quod remissio delinquentis non fiat.
- 5 Remissio fit in grauibus criminibus, secus in leuibus.
- 6 An in causa criminali ardua ciuilitet mota, habeat locum remissio.
- 7 Remissio vbi fit, an debeat fieri ante cōdemnationem.
- 8 Iudex antea quam delinquentē remittat, potest cognoscere an sit culpabilis nec ne: quia non tenetur sequi iniustos appetitus requirentis.
- 9 Litera requisitoria cum informatione delicti mittitur ad hoc, vt remissio fiat.
- 10 Si sententia est perdita, sufficit vt informatio ipsius iudici mittatur, vt delinquentem remittat, quia sententia potest probari per testes.
- 11 Appellatione actorum sententia continetur, & sententia est de actis.
- 12 Vt remissio fiat decem requiruntur.
- 13 Raptor virginis, & honesta mulieris, non remittitur.
- 14 In terris quæ sunt sub vno præside, nō est loc⁹ remissioni.
- 15 An vagabundus delinquens remittatur.
- 16 An in contractibus habeat locum remissio ad locum contractus.
- 17 Remissio in contractibus habet locum, quādo

contrahentes in fraude contractus fugiunt & receperantur.

- 18 *Remissio in contractibus habet locum, quando contrahens solutionem destinavit in certo loco, & promissit ibi personaliter representare.*
- 19 *Remissio in contractibus habet locum, quando contrahens renuntiavit foro suo.*
- 20 *Renuntiatio fori specialis requiritur.*
- 21 *Clericus non potest consentire in alienum iudicem.*
- 22 *Ad rationem redendā remittitur quis ad locū ubi habuit administrationem.*
- 23 *Remissio habet locum in causa status.*
- 24 *Remissio cuius expensis fit.*
- 25 *In causa inquisitionis testes non debent venire suis sumptibus, sed sumptibus reipublicæ.*
- 26 *Processus, & confessio facta coram iudice remittente, an valeat.*

Entreguen

^c Nota text. q̄ de iure regni in criminalibus debet fieri remissio delinquentium ad locum delicti. Idem tenet & latē. l. 2. titu. 17. lib. 8. in ordina. rega. & hodie remissio est de necessitate & non de urbanitate. vt voluit tenere gloss. in Cle. pastoralis. §. deniq; in verbo, de more. de re iudica. & glo. in l. si cui. §. ff. de accusatio. quia iste glossa reprobantur per text. in authen. si verò criminis. in verbo iubem^o. C. ad. l. Iuli. de adult. & ibi Angel. & Saly. quia verbum iubemus inducit necessitatem vt in l. prima & secunda. ff. quod iussu. pro quo est text. ibi si verò imperata neglexerit: quia hoc verbum imperata necessitate importat. c. q̄ precipitur. 11. q. 3. & quia negligens punitur, ergo tenetur arg. l. Gracus. C. d. adulte. nec obstat q̄ par inparē non habet imperiū: quia in hoc factus est superior, licet nō ad puniendū, & q̄ de necessitate fiat remissio est veritas. vt ponitur in dicta authen. si verò, secundum Bar. in dicta. l. si cui. §. cum sacrilegium in principio. & est tex. expressus in l. 2. tit. 29. part. 7. ¶ ^g Glof. tamen in dicta. l. si cui. §. ff. & in dicta Cle. pastoralis, potest saluari in casu in quo per alium iudicem literæ non fuerunt super remissione directæ, nam tunc iudex cognito q̄ alibi deliquerit, & non in sua prouincia debet ex urbanitate remittere ad iudicem delicti, vel vbi maius crimen commissit. prout tenet Salyc. in

dicta. authen. si verò: & dicit notandū quia forte non auditū. q̄ sequitur Io. de Anna. in dicto. ca. primo de rpto. colu. 5. ¶ [¶] Et tu vide Cardi. in. d. Cle. pastoralis. versic. deniq; nu. 17. vbi vult distinguere aut remissio petitur in foro ecclesiasticō vel in seculari, in primo casu est vera opinio de necessitate, etiā si iudex ecclesiasticus petat a seculari vt in crimine

entreguen y sobre ello hagā todas las diligencias que de derecho se deuen

ne hæresis. vt in. c. commissi. de hereti. in. 6. licet videatur q̄ heretic^o debet puniri, vbi reperitur, & vbi delinquit in mari, & in cælo, & in terra. c. ne quicquā. 24. q. 2. ¶ [¶] Si verò petitur remissio in seculari foro, tunc si petitur de his locis qui sunt sub eodem domino vel iurisdictione, est faciendā de necessitate si de diuersis putat non fiendā de necessitate, nisi sit consuetudo. & ista dicit esse opi. Paul. de Liaza. quæ opi. Paul. seruatur si in illa remissione est contradictio, secundū Ioan. de Anna. in. c. primo. de rpto. 5. col. ¶ [¶] Tamē dicit dictus Ioan. de Anna q̄ Ioan. de Imo. tenet q̄ siue loca sint sub eodem, siue sub diuersis, debet fieri remissio de necessitate & ad hoc compelli debet per superiorem, quia eos ius necessitat & peccant si non faciunt, quia ius quod est supra omnes hoc iubet fieri, & sic tenet cum isto tex. & cum opinione supra dicta, quod de necessitate debet fieri, de qua quæstione. vi. quoque per Hippoly. de Marli. in repeti. l. vnice. C. de raptu virgi. nu. 123. per quatuor colum. vbi aliam distinctionem facit. Et ratio quare remissio fit est, vt ex aspectu alij terreantur. l. capitalium. §. famos. ff. de pœnis vt tenet Ioan. de Anna. in dicto cap. primo de rpto. colum. 4. versu. quæ autem fit ratio, & Abb. in dicto cap. si. de foro compet. num. 15. * Et vi. Bald. in. l. præses prouinciæ. ff. de offic. præsi. in fin. vbi dicit, q̄ licet iudex loci pcedat, si iudex delicti remissionē petit debet fieri. quod dicit notandum, quia debet remittere etiā ille qui per se potest puniri per. d. l. sicui. §. cum sacrilegium. ff. de accusa. & talis remissio vtitur interris quæ sunt sub vno p̄cipe. vt ibi. * ¶ [¶] Tamen de maiori tribunali ad minus non remittitur de necessitate. tenet Oldraldus confil. 124. per tex. in authentica de appellatione quarta & l. ad cognitionem. ff. ex quibus causis in possessio. eatur. & per. l. ad principem. ff. de appellatione. ¶ [¶] Et quod remissio fiat in criminalibus est tex. in dicta authen. vt nulli iudicem. §. si quis verò com-

ro comprehensorum. colla. 9. & in. d. authen. in verbo criminis. & notatur in. l. prima. & in aut. si qua in prouincia. C. vt de crimi. agi oportet. Bald. in. l. cum archimedoram. C. vt in posse. lega. p̄. col. licet Bald. in additio. ad Specu. in tit. de accusatore. versu. quid si offensus dicat se nescire legē dicentem q̄ debeat fieri remissio, & de consuetudine hodie non fit remissio, nisi inter subditos eiusdem imperij, de quo per eundem Baldū in lega secunda columna secunda. C. de seruis fugiti. eundem in. l. secunda. col. 10. C. de hæredi. in fin. tu. & in. l. p̄. col. 19. C. de execu. rei iudi. Bar. & ibi Alex. in. l. sepulchri. ff. de sepul. viola. Oldral. confil. 124. per. d. §. si quis verò comprehensorum. & hoc tene, quia est cois opi. vt remissio fiat. vt Capola in cōsi. 59. col. 3. versu. videtur dicendum. & tenet Paris de Put. in tractat. syndica. foli. 68. versu. si iudex. ¶ [¶] In tantum q̄ non valet consuetudo, vt non fiat remissio delinquentium, si delinques non est in loco domicilij vel delicti: quia per hoc publica vtilitas læderetur, quæ requirit vt publica crimina non remaneant impunita. c. vt famæ. de sent. excom. & quasi irrationabilis esset talis consuetudo, & grauosa, & ideo non valet. vt tenet Abb. in dict. capitulo finali. de foro compe. numero. 23. ¶ [¶] Sed consuetudo q̄ iudex domicilij nō remittat ad iudicem delicti, vel eodē uerso, bene valeret dummodo alter prædictorū in cuius territorio dixit velet delinquentem punire: quia tūc cessaret ratio prædicta: vt tenet Abb. in capitulo primo de rpto. num. 10. ¶ [¶] Sed quomodo ex non vssu inducitur consuetudo contra notata in capitulo Ioannes. de cleri. coniug. Dic quando sæpe fuit petita remissio delinquentium, & fuit denegata nec aliquid inde secutum est, tunc enim iste non vssus habeat contrarium actum dispositioni iuris, ideo inducitur consuetudo. vt in dicto. capit. 10. Secus tamen si nūquā fuisset petita remissio, nec concessa, tunc enim non potest dici introducta consuetudo: quia nil fuit actum contra ius cōmune. Requiritur enim petitio vt fiat dicta remissio, quod declarat ita Abb. in dicto capitulo si. nume. 23. quam distinctionem sequitur Capola in dict. confil. 59. col. 5. versu. sed hic possit dubitari. & Io. de Anna. in d. c. i. de rpto. col. 4. versu. in eadem: q̄ dicit procedere nisi iudex loci vbi delinquens sit, alias talis qui punire possit, putā ratione priuilegij vel præscriptionis, vel alia ratione præmissa, scilicet, immunitatis consuetudo tenet. & idem tenet Capol. in. d. suo consilio. ¶ [¶] Et q̄ remissio in criminalibus fiat, intellige in criminibus grauibus, secus in criminibus leuibus: quia tūc non fit remissio vt in dict. §. si quis verò comprehen-

fo: tenet ad literam Domi. in. d. c. Romana. §. cōtrahentes de foro compe in. 6. in fin. & sequitur Anto. Fran. in additio ad Abb. in dict. c. si. de foro compe. in additioe quæ est in nu. 15. & dicit quod illud dictū Domi. sequitur Lanfran. de Fauo præceptor suus in repeti. l. in quorum. ff. de pigno. & tenet Mont. in. l. tit. 1. lib. 2. foro leg. in gl. 2. & facit tex. in. c. primo. de priuilegi. in. 6. & tenet Io. de Anna. in dict. c. primo de rap. 5. col. * Et est tex. expressus in. l. 2. titu. 17. libr. 8. ord. ibi si algunos hizieren maleficios ansí de muertes como de robos e furtos que merezā auer pena en los cuerpos. & ibi tenemos por bien que qualquiera que frizere cosa por que merezā muerte, o otra pena corporal, & sic quod in istis casibus criminalibus grauibus habet locum remissio, secus in alijs casibus criminalibus leuibus in quibus reus non meretur poenā mortis nec corporalis: quia tunc non est locus remissioni: & ita tene & nota quia ista est communis opinio secundum Abb. in. c. si. de for. cōp. num. 15. nec in atrocioribus habet locum remissio si agitur de crimine ciuilitate secundū Abba. ibi. * ¶ [¶] Adde tamen, q̄ licet sit causa criminalis ardua, si est ciuilitate mota nō est locus remissioni. per. d. §. si quis verò comprehensorum, quia cessat ratio supradicta, quia poenā impositio nō est alijs exemplum, & hæc causa comparatur ciuili. c. tuæ. de procurato. & ista est veritas secundum Cardi. in dicta Cle. pastoralis. §. deniq; in fine. & Anto. Fran. in additio. ad Abba. in. c. pastoralis. §. præterea d̄ offi. delega. ¶ [¶] In casibus autem in quibus fiendā est remissio, debet fieri ante sententiam & sic ante condemnationem. quia condēnatus non remittitur per iudicem qui eum condemnauit. tenet Saly. in dict. l. 1. C. vbi de crimi. agi oportet & Bald. in. l. executorē C. de execu. rei iudi. versu. quæritur. col. 6. nu. 18. q̄ dicit ibi esse valde notandum. & tenet Sal. in. l. 2. C. vbi de cri. agi oportet. facit tex. in. l. relegatorū. §. interdicere. ff. de interdi. & relega. & ibi gl. facit. l. aditos. C. de episco. audi. tenet Motal. in. l. prima. titu. primo. lib. 2. for. leg. in glossa. 2. col. 2. versu. Itē nota q̄ si quis methymnēsis. vbi ait, q̄ illi qui dicunt remissionem ad locum delicti fieri intelligitur de condēnando, non de iam condēnato. idē tenet Anto. Franc. in additio. ad Abb. in. c. fina. de foro compe. in additioe quæ est in nume. 15. in fine. ¶ [¶] Sed miror de isto Antonio Francisco non vidisse Alex. in. l. à diuo Pio. §. sententiam. ff. de re iudi. nu. 2. & 4. vbi tenet contra Bal. & Saly. & dicit non bene dixisse. Imò q̄ etiam post latam sententiam condēnatoriam a iudice loci domicilij, est locus remissioni: quia dictus §. si verò generaliter loquitur, &

rationes, propter quas debet fieri remissio, militat etiam post sententiam, & sic remanet contra Bal. & eius sequaces. vbi per eum. nu. 4. col. 3. Et nota, quia magna est autoritas Alexan. quia vt ait Fel. in. c. ex parte de rescrip. 8. col. Alex. est lucerna ardens in cathedris iuris ciuilibus, & alleuiasset multos labores posteris. Et sic vult Alex. quia vult processus, & sententia iudicis domiciliij, sed erit exequenda per iudicem loci delicti remissionem petentem. allegat. tex. in. l. solent. & in. l. nō dubium. vers. illud. ff. de custo. reorum. & dicit esse menti tenendum. Sed credo, quod si sententia lata est executioni mandata, quod non teneatur iudex domiciliij remittere per supradicta. Sed tu quoque, potes aliter intelligere, quod post sententiam habet locū remissio, scilicet, quando iste delinquens transtulit se in aliam iurisdictionem extraneam & in illa commisit aliquod delictum, tunc debet iudex, qui eū capit, & detinet punire de illo crimine commissio in suo territorio, & iurisdictione, & de inde remittendus ad aliam iurisdictionem, Et hoc verum, si crimen ibi commissum sit tale, quod nō impediatur executionem alterius iurisdictionis, vt patet, si crimen sit tale, quod mortem non exigat, & aliud delictum primum commissum mortis poenam exigat, quia tunc primo de minori poena, deinde de maiori tractandum est. vt in dicta. l. si cui. §. ff. de accusa. & sic in loco captiōnis potest manum, vel pedem amittere, vel verberare, si qualitas criminis hoc exigat: & de inde est remittendus ad aliam iurisdictionem, in qua maius, vel æquale crimen commissit, & ibi alia manus, vel pes amputabitur, vel ad furcam suspendetur, vel secundum qualitatem criminis punietur, quia vna executio non debet aliam impedire. vt in dicta. l. si cui. §. ff. & tenet Iacob. de Bello viso in sua practi in parte, de fuga reorum. num. 22. & nu. 23. quia in pari crimine vel poena imponenda, est iudex, qui eum detinet, in executione præferendus, cum possidentis sit potior conditio. vt notatur in. l. 2. ff. ne quis eum qui in ius vocat. vi exi. Et vide dictum Iacob. de Bello viso. vbi supra, vbi ponit, quid si delictum est commissum in iurisdictione duorum, & vnus coepit malefactorem, an sit remittendus alteri. Et tenet quod nō, quia codominus, qui coepit, potest cognoscere, & punire, nisi esset contentio inter ipsos de iurisdictione quia tūc habet locum sequelratio. vt ibi. nu. 24. cum sequentibus. Adde quoque, quod in casibus, in quibus fiēda est remissio, antea quam remittat, potest iudex cognoscere, an si ille, qui est remittendus, est culpabilis, vel ne quia in criminalibus iudex nō tenetur sequi iniustos appetitus requirentium, sed tantum modo iustos.

tenet Ang. de Peru. in. d. anthen. si verò criminis. in principio. per. d. Innoc. in. c. pastoralis. de offic. delega. in glo. iustam. quod sequitur Ioan. de Anna. in. d. cap. primo de repato. 4. columna. vers. tertia est opinio. Licet videatur contra, quia remittere debet sine aliqua cognitione, quia præsumptio est pro iudice requirente. vt in. c. in presentia. de renūtiatio. tunc quia requisitus est merus executor, c. pastoralis. §. præterea de offic. delega. l. si vt proponis. C. de executio. rei iudi. Tamen dictum Ang. & Saly. est verum, quia aliqua cognitio requiritur, alias sine causa infamaretur. vt glos. in dicta Cle. pastoralis. in verbo. de more, in fine. Et Card. ibi in dicto vers. deniq; in fine. cum ea transit, tamē dicit, quod Paul. de Leaza. ibi dicit, quod si petitur remissio in principio processus, debet fieri aliquis cognitio, secus si iam est condemnatus. Quod dicit Card. esse verum, nisi constaret, quod inultū fuisset condemnatus tunc enim non remittet, alias enim edificaret ad gehennam, tanquam faciēs contra conscientiam. per. c. literas. de resti. spolia. & per nota. in. c. primo de offic. ordi. & sic tenet, quod cognitio requiritur, etiam si sit condemnatus. Tamen in condēnato contrarium de nostro iure regio cauetur, quia ostēsa sententia, illicō reus debet capi, & remitti de alio nō cognito. tex. est. in. l. 2. tit. 17. li. 8. in ordi. regali. ibi. *llegando el querrello con la sentencia a los alcaldes del lugar do estnuiere el malhechor a les requerir que lo prendan, y lo embien preso al lugar donde hizo el maleficio, embiando solo a requerir los alcaldes q dieron la sentēcia, que sean tenudos los dichos alcaldes, y oficiales del lugar do acaesciere de lo prender, y prendan y embien presa, y bien recaudado a los alcaldes y juezes del lugar, donde ansi fiziere el maleficio.* Qui text. est singu. pro opinione Paul. de Leaza, & sit quod in condēnato per iudicē delicti non requiritur vt per iudicē, qui facere debet remissionem, cognoscat si est bene condemnatus, vel nō, quia statim sine aliqua cognitione est remittendus sub poena ibi cōtenta. Et sic quod dictum Ang. Saly. & sequentiū, dicitū, quod requiratur cognitio, procedat, quando petitur remissio antea quā sententia sit lata contra delinquentē, quia tūc requiritur, vt tenet Abb. in. d. c. fi. de foro cōp. n. 18. & tūc secundum eū ista summaria cognitio debet fieri in loco delicti. Et sufficit, quod præsumptiuē pbetur delictū illius qui debet remitti: quod sequitur Anto. frā. in additio. ad Abb. in. d. c. pastoralis. §. præterea. in additio. quæ est in parte expressum. in. fine. n. 6. allegado Bal. in additio. ad Specul. in tit. de cōpe. iudi. adi. in vers. malefactor, quod sequitur Alex. in additio. ad Bart. in. l. hares absens. §. si quis tutelā. ff. de iudicijs. in additio. quæ est in parte

in parte, queritur. allegando Ang. ibi, vbi dicit, quod quando fieri debet remissio in criminalibus, seu in ciuilibus, semper requiritur causæ cognitio, & sic vtitur: quia dum remissio petitur, mittitur litera requisitoria cum informatione delicti, vt iudici loci, a quo postulat remissio constet, an talis fuerit reus. vt Barto. in dicta. l. 1. C. vbi deni. agi oportet. Circa dictam. l. ordinamenti dubitatur de. q. quæ mihi euenit sententia, per quam quis fuit condemnatus criminaliter, non apparet, quia est perdita, vel tabelio est mortuus & in suis prothocollis nō apparet, an cum in formatione ipsius sententiæ iudex debet remittere delinquentem? Tene quod sic, quia sententia potest probari per testes. tex. in. ca. sicut. de re iudi. Bart. in. l. si. C. eod. tit. de re iudi. additio. Abb. in. ca. Albericus. de testi. in prima additio. Bald. in tit. qui testes sunt necesse. ad proban. noua inuestitu. in vsu. feudo. Bart. & ibi Alex. in additio. in. l. sicut. C. de fide instrumen. Facit quoque, quod acta iudicij possunt probari per testes, etiam si nulla scriptura actorū interueniat. glo. in. l. cum quis. C. de rebus credi. in verbo manifestum. Facit glo. & ibi Saly. in. l. quoniam multa. C. de heredi. Bar. in. l. prima. §. sufficit. ff. bono. posse. secundum tabul. Lanfran. de Oria. in repeti. c. quoniam contra. de probatio. in principio. num. 16. allegando Bar. in. l. in frauden. §. neque. ff. de iure fisci. Idem tenet Bal. in. l. 2. C. vt litem pendens. dicens, quod sententiæ appellatiōe acta contineri, & est veritas secundum Lanfran. vbi supra. Vi. tu quoque; Alexan. in. l. tale pactū. §. qui prouocauit. ff. de pactis. nu. 5. vbi tenet, quod sententia est de actis fori & Bar. in. l. asta. ff. de re iudi. vbi est casus. illicō potest probari per testes sicut acta iudicij, & ita fuit decisum. Et ad hoc vt remissio fiat, multa requiruntur. vt ponit Guido papa decisio. 202. & ibi eius additio. & ea breuiter reassumendo. Dico quod primum quod requiritur, est quod constet crimen, de quo agitur, fuisse commissum. Secundō, quod crimen constet fuisse commissum in territorio iudicis requirentis. Tertio, quod delatus non sit vagabundus. Quarto, quod delatus non sit accusatus de heresi. Sed in hoc dicit vt dictum est supra in. c. 20. in gl. Vsurpan. nu. 20. Quinto, quod non commisserit crimen penes iudicem, quem detinetur, quia antea quam remittatur, debet fieri de tali crimine punitio. per. d. l. si cui. §. ff. Sexto, quod iudex requiratur, vt dictum est. Quos casus dicit Guido papa esse notabiles, quia quotidie occurrunt. Et additio, eius additio sextum, scilicet, quod delictū nō sit minimum. vt Domi. de sancto Gem. in dict. c. Romana. §. contrahētes. in fin. Octauū, quod re-

missio petatur inter subditos eiusdem imperio. Nono, quod remissio petatur fieri a minori tribunali ad maius, quia non fit de maiori tribunali ad minus, vt dixi tenere Oldral. consilio iam allegato. 124. Tamen ista regula fallit primo, in raptoe virginis, vel honestæ mulieris, quia talis malefactor per quemcunq; iudicem capiatur, etiam si non sit iudex suus, nec in suo territorio delinquit, sed alibi, non tenetur remittere eum, sed ipsum punire sine fori præscriptione, nec de necessitate remittitur ad locū delicti. Est doctrina Paul. de Cast. in. l. raptore. C. de episcopis & clericis. per. tex. ibi. nu. 7. Secundo fallit, in terris, quæ sunt sub vno præfide actu, vel dño. vt tenet Bald. in. d. l. hares absens. §. si quis tutelā. ff. de iudicijs. vers. in ea. in fine. Aliqui volunt quod sit alia fallentia in vagabundo, sed certè nō est: quia in eo habet locū remissio. vt tenet latè Abb. in. d. c. fi. de foro cōpet. 9. col. nu. 21. & Motal. in. d. l. 1. tit. 1. lib. 2. foro. ll. in. gl. Alii respondet. Cy. tamen in. d. l. 1. C. vbi de cri. agi. oportet, quia de multis nescitur vbi habeant domicilium, ideō vbi cunq; reperiuntur, possunt conueniri, nisi caueant de respondendo in loco domiciliij, cum quasi sit impossibile aliquem sine domicilio esse. ff. ad municipal. l. eius. §. celsus. ad finem. quod dicit videri Petro esse rationabile. Et quod vagabundus non remittatur, tenet Guido papa in decisio. 202. vbi quoque dicit, quod vagabundus est, qui certum non habet domicilium. secundum gloss. in. l. prima. §. prætor. ff. de damno infecto. ibi, habitationem non habet. & ibi Bar. & vi. Abb. latè in. d. c. fi. de foro competente. col. 6. nu. 13. & 14. & ibi additio. Sed dicit, quod licet vagabundus possit conueniri. vbi inuenitur, nō tamē per hoc sequitur, quod nō habeat locum remissio, si petatur, quia debet remitti, vt dictum est tenere Abb. & Mōt. vbi supra. Sed quæstio est, an in contractibus habeat locū remissio ad locum contractus. Quæ questio est discussa per. tex. in. c. Romana. §. contrahētes. de foro cōpet. in. 6. vbi tenet, quod in contractibus nō habet locum remissio, sed debet ibi conueniri, si ibi inuenitur, licet olim fuerūt opiniones. quod per bat. d. §. contrahētes. & ibi Domi. latè in fin. vbi dicit, quod non obstat ratio gl. quia parificantur ciuilia, & criminalia, quia est verum quo ad forū fortiendum, non quo ad remissionem, seu tractationem in iudicio. vt ibi. & probatur in. l. 2. ff. de iniur. vocan. & ista tamen opinio, quod in contractibus non sit locus remissioni tenet Bar. in. l. hares absens. §. si quis tutelā. ff. de iudi. & ibi Angel. & Paul. nu. 8. & idem tenet Bart. in. l. prima. ff. si quis in ius vocand. non ierit. 3. col. & sequitur ibi

turibi Alex. nu. 6. & Iaf. n. 9. Bal. in. l. cum archimedoram. C. vt in posse. lega. & est communis opinio de iure communi. & sequitur Abb. in dicto. c. fi. de foro compe. nu. 37. ¶ Sed de iure regni aliter videtur, imò q̄ in contractibus habeat locum remissio. vt in. l. prima. tit. 17. lib. 8. in ordinatione. regali. vbi habetur, q̄ debitores contrahentes, qui in fraudem contractus fugiunt, & receptantur, remittuntur ad loca contractus. Et sic q̄ de iure regni est notandum, q̄ sicut in delictis, sic in contractibus fit remissio delinquentis, & contrahentis. Sed Montal. ibi in glo. ordi. in parte, delinquens, dicit, q̄ credit sub correctione videndum, q̄ iura comunia, supra allegata nō corrigantur, q̄ euitare licet. vt in. c. cum expediat. de electio. in. 6. quia dicta lex regia solum habet locum ¶ in suo casu, cum contrahentes in fraudem contractus fugiunt, & receptantur, & pro hoc approbatur, quod in fine dict. glo. §. contrahentes. quidam dicebant, quod si contrahens abest animo latitandi, iudex vbi reperitur, tenetur ad remissionem, alias possidentur bona, vt ibi. & hoc credit verum, quæ opinio & intellectum mihi quoque videtur, quia ex verbis legis colligitur. ¶ Quoque dicta lex regia potest intelligi secundum eundem Montal. vbi supra. & Bal. in dicta l. cum archimedoram. nu. 6. qui dicitur reperiri notatū per antiquissimos doctores, qui multis ætatibus Accursium præcesserunt in dicta. l. prima. ff. si quis in ius voca. non ierit, scilicet, si contrahens ¶ solutionem destinauit in certo loco, & promissit se ibi personaliter representare, quia tunc etiam inuitus ad locum contractus dicitur. Et ideo dicit Baldus, q̄ si in instrumento debiti essent ista verba, promissit in tali loco soluere, & se ibidem personaliter representare, semper ad eum locum debet fieri remissio, quia ipse sibi hanc necessitatem imposuit. Quod intelligit verum Baldus, si hoc actor petat remitti, sed si non petitur, vel reus non obtemperat prætori, tunc loquitur materia legis primæ. ff. de eo quod certo loco. ¶ Quoque intellige dictam regulam dicti. §. contrahentes, & est secunda fallentia, nisi ¶ in contractu renuntiavit foro suo. Ista est glo. singularis & non alibi in dicta lege prima. ff. si quis in ius vocand. non ierit. in glossa secunda & per ea est communis opinio secundum Alexandr. ibi & Bartolus in dicta lege hæres absens §. si quis tutelam. & Baldus in dicta lege cum archimedoram. numero quinto, vbi ait, q̄ si priuilegio fori renuntiavit, cogitur eidem se representare, quia hoc casu remittitur in ciuili, sicut in criminali, vt renuntiatio priuilegij fori aliquid operetur, quod dicit valde mente tenendum. Et

licet Angel⁹ in dicta lege hæres absens. §. si quis tutelam reprobet. d. glo. & Rapha. Fulgo. & Io. de Imol. in dict. c. fi. tamen Iaf. in dicta. l. prima. ff. si quis in ius voca. non ierit. nu. 9. eam defendit, licet primò adducat quatuor rationes contra eam dicendo: quia quando forensis contrahit in certo loco, & renuntiavit priuilegio fori, certè illa renuntiatio nil aliud penitus potest operari, nisi remissionem, ergo nec sit frustra, ita necessario debet intelligi. arg. in. l. si quando. in principio. ff. de lega. primo. Et per istum fundamentum tenet Bal. cum ista glo. & dicit esse vnicam in iure ciuili in. c. præterea. vlti. col. de offi. delega. vers. sed nunc quæro. & eam sequitur idem Bal. in. d. l. i. & Azo. in summa de iuri. om. iudi. & firmat Archi. in. c. primo. ii. q. i. & Innoc. in. c. dilecti. & c. postulasti. de foro compe. Et opi. g. & Bart. in dicto. §. si quis tutelam. & sequacium dicit esse communem. Marianus Soci. in dict. c. postulasti. articulo. 3. principali. & istam glo. & Barto. sequitur Bal. & dicit notabile in consilio. 256. in primo volu. vers. & pactū est appositum. Et vi. Roma. singul. 279. vbi eam sequitur. & per ea gl. in. d. l. i. ff. si quis in ius voca. non ierit. Dicit q̄ est comunis opinio, & ibi ponit alios duos casus, scilicet, q̄ iurauerunt contrahentes se litigaturos in loco contractus, & ratione contumaciæ nimix. vt ibi per eum, & per eius additionatorē. ¶ Et nota practicam Ang. in. d. l. i. quasi in principio. vers. sequitur in glo. dicentis, q̄ illa gl. dicit, q̄ in loco contractus quis sortitur forū, adeo q̄ ibi conueniri potest, licet non inueniatur ibi si renuntiavit priuilegio fori per pactum. Vnde si tunc in alieno loco moratur, rescribi poterit iudici illius loci vt eum capiat, & eum captū, trāsmittat ad iudicem loci contractus, quod est notandū, quia sic vtitur, & idem tenet Paul. de Castro ibi nu. 12. * Et si iudex contractus, vel qui tulit sententiam non vult scribere alteri iudici, vel ille cuius auxilium implorat non vult exequi, aut auxilium præbere per superiorem potest cogi, & puniri, & tenebitur parti ad interesse: tenet Peregrin. in part. executio. q. i. in. gl. mandare: & Bar. in. l. à diuo pio. §. sententiam. nume. 5. ff. de re. iud. ¶ Sed cui pertinet decima, seu executionis iura, an iudici requirenti, vel iudici qui ad talem requisitionem fecit. vi. quæ dixi infra. in. c. 40. in glo. donde se hizieren. in fin. in additione. * ¶ Credo tamen, quod in hoc non sufficiat renuntiatio ¶ generalis, sed requiritur specialis renuntiatio fori, per ea, quæ tradit Alex. in. consilio. ii. in. 2. parte consiliorum. per. l. de his. ff. de transa. & ibi docto. & per ea quæ tradit Ludo. Roma. consilio. 472. si. columna. vbi inter cetera dicit,

ra dicit, q̄ causa renuntiationis generalis adiuncta renuntiationi speciali solum ad eos casus trahitur, qui sunt specialiter expressis similes, seu minores, nō autem maiores, seu grauiores. vt expressè dicit firmare Guiller. de Cu. cuius opinionem omnes sequuntur in. l. sed & si quis. §. quæ situm. ff. si quis cautio. & sequitur Cyn. in. l. i. C. commoda. in additione. & Canonistæ in. c. primo de commoda. ¶ Sed hoc non procedit in clericum, ¶ quia non potest consentire in alienum iudicem expressè sine licentia sui iudicis. vt in. c. significasti. de foro compe. & ideo talis renuntiatio fori non operatur effectum secundum Abb. in dicto. c. fin. de foro compe. nu. 37. ¶ Vbi dicit expressè, q̄ quoq; fallit dicta regula. d. §. contrahentes. in reddenda ¶ ratione de administratione, vt debet remitti ad locum, vbi gessit. text. secundum in vnum intellectum. in. l. i. C. vbi dicitur. agi oportet: & ita tenet ibi gloss. & text. in. l. prima. C. vbi de ratio. agi oportet. * Et facit. l. 22. tit. 2. part. 3. in fin. & ad istam rationem redendam nō admittitur procurator, sed personaliter debet reddi. gl. in. ca. querelam. de procura. in verb. infirmiter & probat glo. in. d. l. dum dicit, q̄ debet remitti ad locum gestionis ad eam redendam, si ibi non inuenitur, quod est speciale in ratione reddenda, licet in contractibus non fiat remissio secundum Salyc. ibi, & probat text. in. l. 16. tit. 13. par. 2. vbi populus debet venire coram rege p ratione reddenda, & pro alijs, vt ibi. ¶ Sed vnum tene menti, michi singula, q̄ licet sit verū, quod administrator alicuius pij loci possit conueniri pro ratione de administratione reddenda, & suos hæredes coram iudice ecclesiastico: & ad eum remitti, vt in auth. de sant. episco. coll. 9. §. œconomos, & ibi Angel. est verum quando talis administrator est clericus, secus si est laicus: quæritur tunc coram iudice seculari est conueniendus: tenet. l. 61. tit. 5. part. 1. * ¶ Item fallit dicta regula ¶ in causa ¶ statutus, quando existens quis in possessione seruitutis, confugit ad alium locum, & ibi vendicat se in libertate, debet enim remitti ad locum vnde confugit, vt ibi de hac quæstione cognoscatur, & sic de consimilibus secundum Abb. vbi supra. de quo per Cy. in dicta. l. prima. C. vbi de cri. agi oportet. ¶ Sed sciendum est quando fit remissio, cuius ¶ expensis fieri debet, putà quando accusator petit malefactorem remitti ad locum delicti. Dic q̄ fit remissio expensis petentis secundum Bal. qui ita dicit a se fuisse quæsitū per iustitiarū Apulix. in. c. nonnulli. de rescrip. col. 5. prout refert & sequitur Iaf. in. l. à diuo Pio. §. sententia vera. ff. de re iudi. nu. 2. & vi. Montal. in dicta lege prima. tit. primo. fo. ll. lib.

21 in glo. *Alli responde.* vers. item nota. vbi idem tenet, dicendo, q̄ si priuatus pro suo interesse petat malefactorem remitti ad iudicē delicti, hoc fiet expensis petentis, vt in. l. p. cum sequenti. C. de eroga. mili. anno. lib. 10. Idem tenet Iacob. de Bello Vif. in sua practi. iudiciaria, in parte, de remissione fienda. nu. 82. Si autem iudex officio suo hoc petat, fiat expensis publicis illius terre, ad quam fit remissio. arg. in. l. mulier in opus familiarium. ff. de capti. Bal. in libro feudor. in titu. de pace tenenda. c. primo. §. si iudex. & ibi dicitur tenet Anto. Fran. in additio. ad Abb. in dicto. c. fi. de foro compe. in additione, quæ est in num. 37. in fine. & vi. legem styli. 13. vbi tenet, q̄ expensis accusatoris, & non accusati, nec vlla, vel loci debet fieri remissio, sed credo q̄ dict. l. intelligatur, vt per Montal. vbi supra. ¶ Attamen tū vide dict. l. 2. tit. 17. lib. 8. in ordi. rega. in fin. vbi tenet q̄ expensis delinquentis fit remissio, si habet bona, & si non habet expensis accusatoris. & isti non habentes bona, soluantur per officiales loci, vbi delinquens fuerit inuentus. Sed in quantum in fine dicit, quod supradicti non habentes bona fiat expensis officialium, intelligem, q̄ fiat expensis publicis, & non expensis iudicium & hoc per dictum Bald. in. c. primo de testibus, vbi dicit, quod in causa inquisitionis ¶ non debent testes venire suis sumptibus, sed respublica mandato iudicis dabit expensas; & debet mandari massario communis, q̄ faciat ipfis expensas de publico. Et hoc intelligo quando reus, nec actor non habent bona, sed hodie quando nō habent bona, fit remissio ex expensis applicatis sumptibus iustitiæ. * Vi. quæ dixi supra. in isto. c. in glo. *requieran.* in fin. in additione. * ¶ Et tenet q̄ si delinquens, seu fugitiuus remittitur, relaxatur fideiussoribus promittentibus quod se presentauit corā iudice, ad quē debet fieri missio vt. ff. de inius vocadi. vt eant, aut satisfient, in rubro & in nigro, alias debent sub fide remitti custodia periculo iudicis remittentis. vt in authen. vt nulli iudi. §. si quis vero comprehensorum. colla. 9. iam allega. & debet remitti ligatus secundum qualitatem delicti. vt notat glossa in Cle. pastoralis. de re iudi. in verbo de more. put tenet Ioan. de Plat. in. l. quicunq; C. de fugitiuis colonis libro. 11. * Sed cognitio an sit relaxandus sub fideiussoribus omnino iste, qui sic remittitur, vel nec: spectat ad iudicem delicti, & non ad iudicem qui remittit: tenet Grego. Lopez. in. l. 24. tit. 18. part. 3. sed hoc credo in grauibus delictis vt in dicta. l. part. secus in leuibus. * ¶ Sed an processus, ¶ & confessio facta coram iudice remittente valeat: Dic quod non, quia agitur

est coram non suo iudice, vt per Saly. in. l. ea qui- dem. C. de accusat. ibi. 14. quæro an confessio: Bar. Paul. & docto. in. l. magistratibus. ff. de iurisdictione omnium iudicum. de quo per Abb. in. c. atsi clerici. de iudicijs. quarta columna. numero. 14. cum sequentibus. & ibi per Seba- stia. Sapi. & An- to. Fran. in ad- ditio. ¶ Tamē cogitur perse- uerare in cōfel- sione facta co- ram incompe- tēte, etiam per tormenta. vt Baldus in lege prima. C. de cō- fessis penulti- ma columna. vt per Barba. in additione ad dictū Abb. in dicto cap. at si clerici. in additio. quæ est in numero. 14. in parte, non compellitur. Latē Angelus in tractatu malef. in parte, nec non ad denuntiationem. versi. quæro an confessio. nu. 22. de quo ibi latē per Augustinum de Ari. in ad- ditioni.

hazer dy fino felos entregaren nos lo notifiquen con los testimonios que sobre ello se tomaren lo mas presto que pudie- re.

Hazer. d Perquirendo reos & mittendo suas literas requisitorias cum in formatione delicti in eis inserta, requirendo, & rogando, vt sibi remittant. vt latē dictum est in glo. Requierant. & in glo. *Que los entreguen. ver- ticul. adde quoque.*

S V M M A R I V M.

- 1 Si iudex non vult remittere delinquentem, de- bet adiri rex, & rex ad restitutionem cogit.
- 2 An iudex domicilij cogatur remittere per iudi- cem delicti.
- 3 Notifiquen e Nota tex. q̄ quādo iudex nō vult remit- tere delinquentem, debet adiri īmperator, seu rex, cuius autoritate hoc fiat, & per regē cogi-

tur ad remittendū. vt tenet Bartolus in. l. si cui- §. sacrilegium. ff. de accusa. versi. sed quæro. Idē tenet Pau. de Cast. in. l. hæres absens. §. si quis tu- relā. ff. de iudi. nu. 10. & singulariter Hippolytus de Marfi. in repetitio. l. vnica. C. de raptu virgi. nu. 124. Et idē tenet Iacob. de Bello Viso in sua practi. iudiciaria in criminalibus in parte de fuga reorū. nu. 73. per tex. in. l. in prouincijs. C. de mu- ner. & actu. lib. 12. & in. l. 2. de executor. & idem tenet Pla. in. l. omnes omnino. C. de agricol. & censitis lib. 11. ¶ Et punitur iudex, si nō remisit. vt Bart. in dict. §. sacrilegiū. eadē p̄c̄ta vt in. l. 2. tit. 17. in fine. libr. 8. in ordinatio. regali. ¶ Et. l. 4. eiusd. titu. & etiam est casus curierit ibi quam. l. vi. vbi tenetur ad debita. & vi. supra. in. gl. 1. forte. lez. & in. c. 3. glo. iurisdiction. nu. 18. & 19. vbi la- te. ¶ Et facit quod tenet Bal. in. cap. bonæ memo- riæ. el primero. de postula. prælar. nu. 12. vbi di- cit. q̄ omnis iudex, quā imponit alicui. neces- sita- tem adeundi principem super eo, quod ipse in- ferior poterat facere, & debeat, est puniendus, & dicit q̄ istam doctrinam ponit tex. in auth. de quæstore. §. super hoc. collatione. 8. Et illa opi- nio, q̄ cogatur per imperatorem ad remittendū est tenenda. vt per glo. in Clemen. pastoralis. §. denique. de rē iudi. in verbo, de more. vbi ait, q̄ iudex delicti non potest cogere iudicem sub quo degit delinquens ad sibi remittendum, sed cogetur per superiorem illius. Idem tenet Saly. in dicta authentica si vero criminis. C. de adult. & Ioan. de Anna. in capi. primo de raptu. colūna quinta. ¶ Licet Cy. in. l. properandum. §. sint au- tē reus. C. de iudicijs. in. 7. quæf. dicit, q̄ cogetur per iudicē loci requirentis, quia iudex sententiæ superior est iudice loci. arg. in auth. vt nulli iudicū. §. si quis vero cōprehensorū. collatione. 9. vbi ait, quod iudex loci necessē habet remittere reum, ergo est sibi in hoc subiectus. Hinc infert Cy. vbi supra, q̄ si nō paret sibi in istis iudex lo- ci, possit cohiberi à iudice, qui tollit sententiā, vel laturus est: quia in hoc non sunt pares. quod videtur sequi Iason. in dicto. §. sint autem. nu- mero. 3.

Prætorū. Cap. XXVII. finis.

Y ventas. a Vi. simil. tex. & quæ ibi po- tui in. c. 6. supra eod. in par- te. *Ansi mismo visite las villas, & in. c. 17. in glossa bien bastecida. ¶ Vi. Parid. de Put. in tracta. syndi. in part. iudicis suprema folio. 154. vbi de hoc. **

S V M M A R I V M.

- 1 Hospes cogitur hospitari viatores postquam in- cepit tenere hospitium, & aduocatus aduoca- re.
- 2 Hospes inuitans hospitium, vel si inuitauit via- torem si postea pœniteat, tenetur viatori de do- lo.
- 3 Viator debet soluere pretia iusta victualium, alias possunt denegari.
- 4 Si domini victualium noluerint videri viato- ribus, possunt ea accipere propria autoritate in presentia duorum hominum, soluendo pre- tium.
- 5 Hospitatores, an possunt emere victualia, vt carius vendant viatoribus.
- 6 Pœna hospitis vendentis vinum, & alia victua- lia in fraudem statuti.

Acogidos. b Et cogitur hospes ī ho- spitari omnes viatores. l. prima. in fine. ff. fur. aduers. naut. & l. 1. in princi- pio cum gl. ff. naut. caupo. stabu. & Bar. in. l. 1. §. cura. ff. de officio præ. vrb. Quod est verū, post- quā incepit tenere hospitium, non autē antea secū dū Bar. in. l. 1. §. maxima. ff. naut. caupo. stabula. & in. l. licitatio. in principio. ff. de publica & in authen. omnes. C. communia. de successio. & ibi Bald. q̄ per Bart. in. l. mariti. §. 1. ff. de adulte. ¶ Et vi. supra. in. c. 17. in. glo. *arazonables precios. nu. 8. ** ¶ Et quoq; non tenetur hospitari, si habet mul- tos hospites in domo, adeo, q̄ non possit omni- bus sufficere, vel locus esset incapax, quia in hoc casu licet posuerit signum in caupona, non tene- tur omnes hospitari. hoc probatur in. l. facti ad- uersi. ff. naut. caupo. stabul. ¶ Et vi. Barba. in rep. rub. de fide instru. col. 46. versicul. facit tex. sin- gul. vbi idem tenet, q̄ hospes non tenetur hospi- tare quādo est grauatus multitudine hospitan- tium in hospicio: quod dicit singula. allegat in Bar. in. l. 1. §. 1. ff. furti aduersus nautas. ¶ Et idem nota in iudice. vt Bar. in. l. munere. ff. de mune- ri. & honori prout tenet Soci. in fallen. in parte, lex generaliter. versi. fallit ratione impedimēti,

& hoc deficiente, tenetur hospitem recipere, q̄ acceptauit, & incepit hospitium tenere videtur acceptare cum suo onere. vt in. l. vnica. §. pro se- cundo. C. de caducis tollend. ¶ Et ideo licet quis non cogatur esse aduocatus; si sumit officium ad- uocationis te- netur aduoca- re, & feruare le- ges aduocato- rum. vt in. l. q̄- quis. C. de po- stulan. & tenet Bal. in. c. cōac- cessissent. de cōst. nu. 21. & l. 14. tit. 19. li. 2. in ordi. rega. & in. l. si quis si- sci. ff. de postu- la. Et beatus Ar-chiepiscopus Floren. in 3. par- te. tit. 6. c. 17. r. per text. in. l. nec quicquam. ff. de offi. pro- consu. & si ad- uocatus recu- sat adimplere, remouetur per- petuo ab offi- cio aduocatio- nis. vt in. l. pro- uidendum. C. d̄

Prætorum. Cap. XXVIII.

Trosi, les mandamos que fagan q̄ se vesistē los meso- nes y vetas, y traba- je porq̄ estē bien re- paradados, ansi de los officios, como d̄ las otras cosas que son menester, para que los caminātes, y e- strangeros sean a- cogidos, y aposen- tados, y se poga taf- fa en ellos, y se ha- ga guardar la tassa

postula. si cōpetens salariū sibi cōstituat secū dum Archiep. Floren. vbi supra. Et ratio potest esse, quia vt dictum est, acceptauit aliquid, & vi- detur acceptare cum suo onere, vt per Bal. in. d. c. dū accessissent. & Iaf. in. l. cōtra iuris. §. si filius nu. 11. ff. de pactis. quos vide. ¶ Et si hospes ī inui- tās hospitium, vel inuitauit viatorē, si postea pœ- niteat tenetur actioe de dolo viatori iuitato. Ita tenet Alex. in. l. si pœnā. ff. de verb. obli. n. 4. al- legado. Io. And. in pœnio Decretali. ¶ Et viato- res ī debent soluere p̄tia victualiu: quia si pretiū iustu nō offerūt, possūt victualia transeuntibus denegari. tenet Ang. in. l. v̄ditor. §. si constat. ff. cōia prædio. versic. itē hic est casus. & dicit q̄ ex pacto licito eis pōt denegari, si pretia victualiu soluere nolūt. Ad q̄ dicit q̄ facit tex. in. l. si mi- noris actum. ff. de administ. tuto. alias trahere- tur pactū de transitu ad iniquū compendium. quod esse non debet. vt ibi. & in. l. 2. C. proem- pro. ¶ Et vi. text. singula. in. l. 2. in legibus d̄ la

S V M M A R I V M.

hermandad. quæ latius in isto proposito loquitur vbi viatoribus huius regni, vel extranei, debent sibi, & iumentis suis dari victualia iusto pretio, & hospitari. Et si dñi ꝑ victualiū noluerint vendere, viatores possunt ea accipere propria auctoritate, dum modo hoc faciant in præsentia duorum hominum dictilo

segū la ley dī orde-
namiēto d̄ Toledo

ci, soluendo pretium pro eis. ¶ Et vide text. singulari. in. l. i. tit. 24. lib. 4. for. ll. vbi liberè possunt emere necessaria, & non debet eis pretiū alterari sub poena, de qua ibi loquendo in peregrinis. ¶ Quinimo dicit Roma. in singulari. 231. per text. in. c. i. de pace tenēda & eius violato. in vñ. feud. q̄ peregrinus in mēse Maij potest stare in via, & capere herbam pro suo equo. ¶ Et an si isti hospitatores ꝑ possunt emere victualia, vt carius vendantur? Dic q̄ nōn, vt tenet Abb. in. cap. primo. ne cleri. vel monach. num. 6. de quo vide in Sum. 14. q. 3. & c. i. & c. canonum. & c. quicunq; tempore mēsis. & c. eijciēs. 12. q. 4. & c. quonia. 88. di. Et cum hoc cōcordat tex. in. l. 8. quæ incipit, *ordenamos.* libr. 5. tit. 7. in ord. reg. licet illa lex loquatur in regationis (hoc est, reuēditoribꝫ curiæ) & l. 10. eius tit. extendit, q̄ non solum in curia non emantur victualia vt reuendantur, sed etiam extra curiam infra quinq; leucas sub poenis ibi contentis. Vnde patet ex eis, quod extra curiam, & terminum quinq; leucarum bene possunt emi victualia vt reuendantur, & sic video fieri. ¶ Vi. quandam pragmati. factam isto anno. 1560. in ciuitate Toleti. per nostrum regem Philippum. 20. die octobris per quam perimitit tabularijs, seu cauponibus in sua taberna, seu caupona diuersoria habere comestibilia ad sustentationem itinerantium, & eis possunt vendi dum modo iuste & nō immoderate vt ibi: quia recte & ritē & iustissimē fuit condita ad euitandas molestias & extorsiones tā itinerantiū, quā stabulariorum. ¶ De poena autem hospitis vendentis ꝑ vinum, vel alia victualia in fraudem statuti. vi. Bal. in. l. non dubium. C. de legi. colum. 4. num. 10. vers. 7. fit fraus.

• **Ley** c̄ Quæ est in ti. 21. li. 2. l. 14. in ord. reg. vbi d̄ ista taxatione hospitū, & d̄ his que isti hospitatores possunt lucrari in reuenditione, hordei, & stipulæ, quam vide quia est singularis, & eam serua.

Prætor. Caput. XXVIII. finis.

Sequitur. Caput. XXIX.

- Ex ludo multa mala proueniunt. s. quod ludentes blasphemant Deum, & prohibitio ab ecclesia facta continetur. Et venit vsura, & rapina, surgit scandalum. Nugæ etiam ex ludo descendunt. Euenit quoque furtū, & violentia perpetratur, & falsum committitur, & mortis causam præstat ludentibus. Deceptiones autē infinitæ. Perditio temporis euenit. Vita autē turpis agitur. Quoque euenit, quod bona dilapidatur. Postremo autem insurgit desperatio.
- 2 Ex ludo procedunt viginti peccata.
- 3 In multis casibus ludus permittitur.
- 4 Quantitas quæ potest ludi.
- 5 Aliquis lusit vno die pluribus vicibus duo argentea, an puniatur.
- 6 Ludens si perdit totam pecuniam, quam extra xerat, & postea secundo extraxit aliam pecuniam, an incurrit poenam iterum ludendo.
- 7 Si vnus ex collusoribus recessit, & postea reuertatur, debet puniri, quia dicitur nouus ludus
- 8 Si lex diceret, quod si quis fuerit inuentus ludendo puniatur, & pluries inuenitur ludendo licet ludus sit continuatus, puniatur pluries. Eodem modo dic de inuento cum armis.
- 9 Non valet pactum factum inter lusores, ne possint a ludo recedere, donec alter eorum contumperiderit
- 10 An valeat pactum de non ludendo, & si luderet daret amico centum nomine poenæ.
- 11 Vxor potest stipulari a viro poenam, si tenuerit concubinam.

Ludos. a Quia ex eis sequentia mala ꝑueniunt. ¶ Primū malū, quia verisimile est q̄ ludentes blasphemāt Deū, vt est tex. in constitu. alearum vsus, situata sub titul. C. de religi. & sumpti. fune. & secundum Bald. ibi est vna de causis quare lud. tabularum prohibetur. Et quia quoque sæpe membra nostri redemptoris inscinduntur, quare tales peiores videntur esse ludæis, vt in. cap. 2. de maledi. ¶ Quoque prouenit spretus, quia contemnitur prohibitio ludib

di ab ecclesia prohibiti, vnde tales quodam modo Iudæi & Pagani nuncupantur, propter transgressionem canonis, & legis. vt. c. si quis presbyteri. 81. dist. & per talem inobedientiā in crimen primi parentis quis videtur incidere. 44. dist. c. quorūdam. & quasi euangelium contēnere. vt. c. de libellis. 21. dist. vnde periculosū est clauis Perri cōtēnere. vt. c. si. de excess. præla. ¶ Quoque euenit vsura, & rapina, quia eodem, & quasi instanti, & vno tempore æquiparantur, & illā longē excedit, & prouenit etiam rapina, in eo, q̄ ludens intendit spoliare proximum, & eum spoliare, & licet nō expoliet, Deus respicit cor, non manum. vt in. ca. si quid inuenisti. 14. quæstio. 5.

¶ Quoque insurgit scandalum, & boni scandalizantur, & nil autem est agendum cum scandalo. ca. cum pridem. de renuntiatio. & c. nil cum scandalo. de præscrip. ¶ Nugæ etiam ex ludo descendunt. quoniam in ludo multiplicantur mendacia, & verba vana, & otiosa, quorum quilibet rationem Deo reddere tenetur, & ideō vitanda sunt. c. coram. 49. distinctio. ab his maximē cauedum est: quoniam euolat emissum semel irreuocabile verbum. ca. dolentes. de celebra. missa. & 44. dist. in. si. & est peccatū mortale mentiri, vt in. c. q̄liter & q̄. el. 2. de accusat. ¶ Itē euenit furtum, quia cū lusor plerunq; ad inopiā propter rerū suarū amissionē deuenit, ad furta se cōuertit, quod est peccatū grauissimū, & cōtra præcepta Decalogi. vt dicitur in tit. de furtis. ¶ Quoque; violentia perpetratur, q̄ ppter similitudinem causam, quia violenter volens a ludo recedere, retinetur. In titu. de iure persona. §. 1. ¶ Item cōmittitur falsum in imponēdo & mittēdo falsos taxillos, aut alias similes falsitates faciendo. vt Maria. in tracta de ludo. in. 5. & 8. quæstio. ¶ Quoque; mortis causam præstant ludentes, quoniam veniunt ad contentiosa verba, de verbis ad verbera, de verberibus ad vulnera, & de vulneribus ad homicidiū, & sic de primo ad vltimū causa est homicidij. vt in. c. si de iniur. & c. lator. de homi. ¶ Deceptiones autem infinitæ & qui meliꝫ scit decipere, meliꝫ ludere dicitur, ecclesia autē neminē vult decipere, vt in. c. p̄ tuas. d̄ donatio. nec laqueū mittere. 27. q. 1. c. de viduis. ¶ Quoque; euenit corruptio multiplex. s. proximorū, quos malo exēplo ludēs corripit. 10. q. 4. c. cū in istis. vnde scdm Hosti. dicitur

Prætorum. Caput. XXIX.

Trosi, que no conlien-
ta a juegos vedados, ni table

pōt, q̄ talis tenetur Iesu Ch̄o. ¶ Vita autē impiē agi dicitur propter ludū, & sic offenditur honestas, quæ est inter primaria præcepta. vt in procepio Decret. §. ratio quoq; & ea potissima ratione per ecclesiam prohibetur. c. clerici. de vita & honesta clerico. ¶ Quoque; euenit, q̄ bona dilapidantur, & sic presumitur vt male substantia sua vt tenet Bal. in auth. q̄ locum. C. d̄ colla. si. col. ¶ Postremo etiā insurgit desperatio, vnde quoti die videmus propter desperationem amissorū in ludo, iuuenem venenum suscepisse, & vitam functus fuisse. prout refert dictus Maria. in dict. tracta. de ludo. in fine. ¶ Vide tu quoque; viginti ꝑ peccata, seu mala, quæ procedūt ex ludo per Archiepiscopū Florētī. in. 2. parte titu. l. c. 23. §. 6. vbi istos casus & alios ponit. ¶ Quare hac de capsa rectē leges ciuiles imperatorum, & sacri canones, & leges huius regni ludos prohibuerunt. vt in. dicta consti. alearū vsus: & per totū titu. ff. de alea. c. clerici. de vita & honestate cleri. & ca. inter dilectos. d̄ excessi. præla. & per totum tit. 10. lib. 8. in ordina. rega. ¶ In multis casibus ludus permittitur, ꝑputā in causa cōiuij, quia tūc ludere licet. gl. in dict. c. inter dilectos. in verbo, ludos est. pro ea textus in. l. quod in cōiuiuo. ff. de aleatoribus. textus in. l. septima. titul. 10. libr. octauo. in ordinamento rega. gl. in. capit. eps. 35. dist. Quoque; ludere permittitur industriosis, vel ex ingenio, vt certādo hasta, vel pila iacēdo, vel currēdo, saliēdo, luctādo, vel pugnādo, vel similibus, quia virtutis causa vel fortitudinis fiunt. vt est tex. in. l. solēt. §. senatus cōsultus. ff. de alea. to. & isti ludi & similes dicūtur liciti, quia in eis exercētur vires corporales. vt est gl. & ibi Paul. d̄ Castro in l. si rem. §. si quis sponsonis. ff. de præscripti. verbis. & tenet Specul. conscien. in primo tracta. c. 75. §. 2. vbi quoque dicit, q̄ qui principaliter ludos supra dictos ludit propter desiderium lucrandi, q̄ est cupiditas, quæ est radix omnium malorum. vt in capit. nam & concupiscentiam. de constitutio. peccat, vt ibi per eum. & tenet Cardi. in Clemen. 2. de vita & honestate clericorum. nu. 23. sed non tenetur restituere quod lucratus est in talibus ludis, licet peccet, nec dare pauperibus, nisi in tali ludo commisserit aliquam fraudem, vel dolum. vt tenet dictus Specula. conscien. allegando Abb. in dicto. c. clerici officia. vbi tenet in nu. 12. versic. circa primū. Et dicit esse rationē quare nō subiācet restitutioni: quia homines nō se submitūt fortunæ. imō bonum inde prouenit cū exerceāt se ingenia. ¶ Sed secundum eos non debet quis se exercere in istis ludis causa spoliandi proximum, seu lucrandi, sed principalis causa debet esse exercitatio in

no ingenij, alias credit, qd id, qd vincitur ibi, sit restituendum, saltē pauperibus, propter intentionem damnatam spoliadi proximum, dicit qd facit in arg. c. qui emit. 14. q. 4. & melius præceptum euangelij, Diliges proximum tuum, sicut teipsum. 24. quæst. 4. c. debet. & c. proximos. de poenit. distin. 2. ¶ Tamen in istis ludis non debet ludi maxima quantitas, ¶ vt in dicta constitutione, alearum vsus, secundū Abba. vbi supra. quod declarat dictus Specul. cōscien. in dicto loco, in vno solido, qui sunt. 18. marabetini. sed Abba. in dict. c. clerici. dicit, qd pro solido intelligitur aureum, & in ista quantitate debet quis ludere ad istos ludos permittos, etiam si sit homo magnæ authoritatis, & conditionis, alias peccaret, si vltra luderet. vt probatur in. d. consti. alearū vsus: ibi, sed nec permittimus. tenet ad literam glo. in d. ca. clerici. vbi ait, qd in totum debet obseruari. d. authen. ¶ Sed quid in ludis taxillorū, & chartarū, pilarum, qui dicuntur ludi de fortuna, vel mixti, quid in eis permittitur ludi. Dic qd iā hodie per pragmaticā factā per nostrū regem Carolū in villa de Madrid, anno. 1534. pragmatica. 63. permittitur ludere vsq; ad duo argentea, & si vltra ludunt puniuntur. & tenet Bar. in. l. ex ea. §. mulier. ff. manda. dicendo, qd ludens cōtra permisionem de non ludēdo, incurrit in poenam. ¶ Sed circa dictam pragmaticam potest dubitari. Aliquis ¶ lusit vno die pluribus vicibus duo regalia seu argentea, an puniatur? Videtur qd nō quia ex pluralitate vincendi, & perdendi, non sunt plura delicta, & totus iste dicatur vnus ludus. ¶ Sed contrarium tene, quia dicta pragmatica solū permittit ludere duo regalia, siue argētea in vno die sine interpolatiōe, nō autē in quo libet ludo potest ludere duo regalia seu argētea quia iā primus ludus fuit habitus pro completo & absoluto, lufforibus recedentibus. vt in. l. contractus. C. de fide instrumen. ita Bar. in. l. inficiādo. §. infans. ff. de furt. 3. col. nu. 5. qd seqtur Hip. de Marli. in. l. si in rixa. ff. ad. l. Corne. de sica. n. 19. Ang. in tract. male. in parte, metidore d mali. de male. verfi. quæro si statuto. nu. 24. & Augu. de Arimi. in additio. & idē tenet Cardi. in. d. Cl. 1. §. 2. de priuileg. nu. 42. ¶ Qd extēde secundū eundē Ang. qd non solū si lusit pluribus vicibus, veruētā si multi erāt ¶ luffores vno instanti, & vnus perdidisset totā pecuniā, quā extraxerat, & postea secūdo extraxit aliā pecuniā, & iterū lusit, incurrit in poenā, qd dicitur alius ludus. Ista dicit Augusti. vbi supra esse notabilē theoricam Bar. in. l. Pōponius in negotijs. ff. de negotijs gestis. & ibi vi. per Bar. num. 4. vbi dicit, qd facit ad multa. ¶ Secūdo, extēde dictā pragmaticam,

q vltra dictā summā non potest quis ludere: qd si vnus ¶ ex collusoribus recessisset, & postea reuertatur, licet statim, tunc diceretur alius ludus, & debet puniri. vt in. l. 1. §. si rem. ff. depositi. Ita tenet Ang. in dict. l. inficiādo. §. infans. quasi in fine. ¶ Et eodem modo dic, qd si lex diceret, qd si quis fuerit inuentus ¶ ludēdo, puniatur, qd si pluries inuenitur ludendo, licet ludus sit continuatus, punitur pluries, quoniam statutum ad inuentionem se retulit. vt in. l. quid ergo. in principio ff. de his qui not. infami. & l. seruus fugi. vt tenet Ang. in dict. §. infans. in fine. ¶ Eodem modo dic de statuto loquente de inuento cū armis. vt Ang. ibi & Aug. vbi supra. & Alex. in additio. ad Bartol. in. d. §. si infans. ¶ Adde quoq; qd non valet pactum ¶ factum inter luffores, ne possint a ludo recedere, donec alter eorum totum perdidit. vt est glof. & ibi Ange. Paul. & Iason. in. l. iuris gentium. ff. de pactis. quod tendit, & facit contra illos, qui nullatenus consentiunt aduersarium suum recedere a ludo non finito. ¶ Tamen valet pactum de non ludendo, putā quidā ludebat multum, & promissit amico suo nunquam ludere, & si luderet, qd daret amico suo certum nomine poenæ, & de hoc facit sibi instrumentum, qd valet tale instrumentum, & promissio. vt tenet Bart. in. l. ex ea parte. §. mulier. ff. de verb. oblig. & ibi Paul. de Castr. & Montal. in. l. si. tit. 5. for. 11. lib. 4. qui tex. in dicto. §. mulier. rectē probat in quantum tenet, quod potest vxor ¶ stipulari poenam a viro, si tenuerit concubinam, quia exasperantur mulieres quantumcumq; castissimæ per retentionem concubinarum. vt in authen. de nuptijs. §. mitiores. colla. 4. secūdum Angel. in. d. §. mulier. & hoc, quia interest vxori, qd non teneat concubinam, & intendit ad conseruandum bonos mores, secundū Paul. d. Cast. ibi. Quod dicit Bar. idem esse, etiam si stipulatoris non intersit, sed potius promissoris. vt si aliquis sit magnus luffor, & quidam vt ipsū refrēnaret a ludo, stipulatur ab eo poenam, qd valet promissio. & sic dicit Paul. Bar. consuluisse, qd valet promissio, quia tendit ad conseruandum bonos mores. Et ad contraria respōdet Paul. ad ea, quæ possunt adduci, scilicet, qd non videtur talis promissio teneri, quia stipulationes inuentæ sunt, vt quis stipuletur, qd sua intersit. vt in. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verbo. obliga. quod non obstat, secundum eum, quia nos loquimur de stipulatione poenæ, in qua non requiritur interesse, sed si solum stipulatur qd non luderet, ¶ cederet contrarium, quia non posset agere ad interesse, qd nullum est, sed est necesse, qd poenā adijciatur secundū Paul. ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 Tabularium ad ludendum in domo sua nemo habeat.
- 2 Domus, in qua luditur, & res quæ sunt in ea an debeant publicari.
- 3 Retinens ludum, arbitrio iudicis potest multari & carcerari, & in compedibus poni.
- 4 Stans ad ludum videndum, vel dās materiam ludū videndi, vel docēs ludetem, seu mutuans pecuniam ludenti, punitur.
- 5 Iurans non ludere, & dans alteri pecuniā ad ludendum, tenetur de periurio.
- 6 Iniuria illata ludenti, est impunibilis, si occasione ludi inferatur.
- 7 Ad furtum an potest agi, qui retinet ludum in domo.
- 8 Contractus inter ludentes, cū ludentibus non valet. Nec venditio facta in ludo, nec vedens, de euictione tenetur.
- 9 Ad mutuum factum in ludo anquis teneatur.

Nitableros. b Vt in. l. 4. tit. 10. lib. 8. in ordina. regali. vbi cauetur qd nemo ¶ in domo sua, habeat tabularium ad ludendū, alias si tenuerit, soluat quinq; mille marabetinorum: & si soluendo nō fuerit, per centū dies in catenis iaceat, secundū Montal. ibi in parte, ludus. licet dicta lex dicat, qd per quindecim dies in carcere iaceat: quia credo qd sit corrupta. Et per. d. l. regiam ord. corrigitur dicta auth. alearum vsus. C. de religio. sumpti. fune. in fine. vbi tenet, qd domus, ¶ in qua luditur, debet publicari, nisi sit domus pupilli doli non capax, vel viduæ. argu. notato. in. l. 1. C. de fals. mone. & ibi Cy. in fine. & Saly. siue alterius miserabilis personæ. arg. nota. per Cy. in. l. 1. C. qñ impera. inter pupil. & tuto. ¶ Item. d. auth. alearum limitatur, si hodie obseruaretur, nisi dominus domus sit ignorans ludi. argu. nota. per Salyce. in dicta. l. 1. in fine. C. de fals. mon. ¶ Item nisi domus sit conducta, & dominus ignoraret. vt tenet Ang. in authen. de ecclesiasti. titul. §. si quis autem. colla. 9. Paul. de Cast. in consi. 42. ¶ Non tamen confiscantur res, quæ sunt in domo, nisi sint actæ ad ludendum, vt scanna: tenet Bald. in. l. 3. C. naut. quod sceno. & in. l. 3. C. de incestis nuptijs. Bar. in. l. si. ff. de suppele. lega. ¶ Sed iudicio meo dicta authentica alearum, potest substineri in casu, in quo quis retinet ludum, & tabulariū ad ludendum in domo, ex consuetudine causa

lucris, tunc domus confiscatur: vt ibi. Secus si tenet ludum in domo causa solatiij: quia tunc patitur poenam dictæ legis ordina. scilicet, quinq; mille marabetinorum. vt est glof. in. l. 1. ff. de aleato. in glo. prima. quam sequitur Azō. in rubrica. C. de religio. & sumpti. funerum, quod est notandum. & tu vide pragmaticam. folio. 200. in libro pragmaticarū, quæ loquitur in domibus, vbi taxillis induuntur. ¶ Et an si potestas potest facere bannum, qd quicumq; tenuerit ludum in domo, destruat eus domus. Vide Ludo. Roma. in. l. 1. §. si seruus pignori. ff. ad selemnia. prout refert additio. Paul. de Castr. in. l. prima. ff. de iusti. & iure. in additio ne, quæ est in num. 11. ¶ Et vltra poenam. d. l. ordina credo, quod ludum ¶ retinens, potest multari arbitrio iudicis, cū ludus sit causa multorum malorum, vt est dictum. prout tenet Berta chi. de Firmi. in suo aureo reperto. in parte, ludus. verficu. si vbi quoque dicit, qd potest poni in compedibus, vel in carcere. vt in. l. prima. §. si. ff. de aleatori. quod extendit ad eum, qui stat ad videndum ludum ¶, & indante materiam videri ludū: vt Bal. in. l. non minus. ideo. C. de accuf. & in. 28. qui docet ludentem, & in eo, qui mutuat pecuniam ludenti, adeo, ¶ qd si quis iurat non ludere, & dat alteri pecuniam ad ludendum, tenetur de periurio. vt Bald. in authentica interdiciamus. C. de episcopis & cleri. in principio. ¶ Idem dic, qd iniuria ¶ illata ludenti, est impunibilis. vt in. l. 1. §. primo. & ibi Barto. ff. de aleatoribus. quod est verum, si occasione ludi inferatur. Si etiam alibi inferatur. vt in. l. non solum. §. quāquam. ff. de iniurijs. ¶ Item nec retinens ludum in domo ¶ agit ad furtum sibi factum tempore ludi, nec ad poenam, nec ad rei restitutionem. vt in. l. 1. §. primo. & §. ait prætor. ff. de aleatori. & ibi Florian. in fine. & propter hoc refert Rainun. de Forli. li berare furem dicta de causa. Tamen in foro conscientia iste, qui tale furtum committit, tenetur erogare pauperibus illud, quod furatus est. Ita tenet dictus Specul. conscientia. in dicto tractatu primo. capitulo. 78. §. secundo. per textu. in capitul. cum tu. de vsuris. ¶ Item contractus ¶ inter ludentes, vel cum ludentibus, non valet. vt Bartolus in. l. si quis cū sciret. ff. pro emptor. ¶ Nec illud, quod quis vendidit in ludo, valet venditio, vt in. l. si filia familias. §. primo. ff. quarum rerum actio non detur. ¶ Nec tenetur vedens de euictione. vt in. d. l. fin. §. primo. ff. quarum rerum actio nō de. nec potest præ

rest præscribere emptor. ¶ Sed si iussor existens in ludo vendidit alteri, bene valet venditio. tenet Montal. in glos. ordi. in parte ludus. ¶ Adde quoq; qd ad mutuum factum in ludo, quis non renetur. vt Bart. in. d. l. si quis eum sciret. & in. d. l. si filio. §. i. ff. quarum actio non detur. & l. i. ff. de aleato. tenet Ioan. Andre. in additio. ad Specul. in rubric. de actio. & solutio. in princi. Bar. in. l. is cui literis. ff. de verb. obliga. Quod intellige verum, nisi mutuans ignoretur. vt in. l. quod verum. §. p. ff. de mino. Et si in aliquo casu mutuum factum in ludo potest repeti, fallit, si mutuans est allusor. Item si est aleator. Item si est mutuatum minori ludenti, vel illi, cui bonis est interdictum. secundum Imo. in. d. l. si quis cum sciret, quia in istis casibus non fit repetitio, nisi ex post intervallo recipiens mutuum promittat restituere secundum loa. And. vbi supra singulariter.

S V M M A R I V M.

- 1 *Ludentium poena.*
- 2 *An quis teneatur restituere quod lucratur in ludo, & vsq; ad quod tempus, & cui facienda est restitutio. nu. 4.*
- 3 *Qui ludit cum personis prohibitis, furci tenentur.*
- 5 *Infra octo dies pars debet petere, quod amisit in ludo, alias quilibet de populo infra duos menses, vel iudex ex officio, potest ea repetere.*

Leyes. ^c Quæ sunt in dicto tit. 10. lib. 8. in ord. regali. & tex. in libro pragmatiarum. folio. 200. & folio. 101. sed lex. 3. eiusd. titu. & libri. in ordina. regali. seruatur: quia prima vice ludens condennatur in. 600. marabtinis, seu dipondijs. Et pro secunda. in. 1200. condennatur. Et pro tertia vice. 1800. Et hoc vtuntur iudices, & ad executionem perducunt, licet dictæ leges dicant, qd pro prima vice condennentur in. 500. dipondijs. Et pro secunda in. 1000. Et pro tertia in. 1500. Et si non habet unde defoluat istam poenam, nudus ponatur in furca ab ortu solis, vsq; ad occasum. vt in. d. l. 3. cauetur. & in ista tertia condennatione apponitur sibi poena, vt deinceps non ludat, alias in poenam verberum, vel exilij, vel in aliam incurrat. ¶ Et duæ partes istius poenæ camera Regis, & alia tertia pars applicatur iudici, & accusatori. vt in. d. l. pragmat. ca. fol. 101. ¶ Vltra istam poenam debet restituere qd lucratus est in ludo illi, qui perdidit:

quia contra lucrantem datur repetitio vsque ad quinquaginta annos. vt in. d. auth. alearum vsus gl. in summa. 35. distincti. & gl. in. c. clerici. de vita & honestat. cleri. & qd quis teneatur restituere illud, quod in ludo lucratus est, tenet late Archiepiscopus Florentinus in 2. parte. tit. 1. c. 23. §. 3. & per Ange. in. l. i. ff. quarum rerum actio non detur.

leyes que disponen sobre los juegos, fielmente sin

per Bart. & Imol. in. l. si quis fulcire. ff. de vsucapi. pro empto. & plene per Bal. in rub. C. de condi. obturp. caus. per Salyc. in. l. ea quidem. C. de accus. per sanctum Thomã. 2. 2. q. 32. art. 7. q. 68. & vide plene dictum tractatum de ludo. & Speculum conscientiarum in. 1. tract. c. 77. vbi latissime per Hosti. in summa. de excessi. prælat. §. 1. & p. Alberi. in suo dictionario, in parte. Ludus, vbi in omnibus dictis iuribus cauetur, qd lucrata in ludo, sunt restituenda amittenti, & si seruus, vel filius familiam amisit, datur domino, vel patri repetitio. Et idem dicit de monacho: quia datur Abbati repetitio. vt glo. in. d. c. cleri. ¶ Quinimo dicit Bal. in. l. aduocationis. C. de conditione ob causam dato, qd ille, qui ludit ad ludos prohibitos cum personis prohibitis, non solum nil lucratur, sed tenetur de furto. ¶ Tamen si quis est attractus per vim, vel iniuriam importunitatem ad ludendum, & vincit multa in ludo, non tenetur ea restituere. vt tenet Inno. in. c. de plariq; de immunita. eccle. nu. 4. & refert, & sequitur Pala Rubi. in repetio. de donatio. §. 80. folio. 58. num. 6. Idem tenet Archiepiscopus Florenti. in. d. 2. parte. tit. primo. c. 23. §. 3. in fin. 2. col. ¶ Sed secundu eundem ibi, licet non teneatur parti restituere, tamen tenetur pauperibus erogare. qd intelligit Specu. conscientiarum, vbi supra de honestate, sed non de necessitate, & sic, qd in foro conscientie non teneatur restituere pauperibus, si non vult. vt in. d. c. 77. col. 3. Et ibi vide, quid si attraxit in principio ludi, vel in medio, vel in fine. vbi singulariter per eum. ¶ Quoq; fallit, qn modicum causa recreationis ludit: quia non tenetur restituere, secundum Inno. in dicto capit. quia pleriq; nu. 4. ¶ Et licet dicta authentica alearum vsus. dicat, qd vsq; ad quinquaginta annos; datur repetitio; iam hodie datur solummodo infra octo dies. vt in. l. 2. titu. 1. lib. 8. in ord. regal. quia si infra istos octo dies pars non perit qd amisit in ludo, quilibet de populo isto termino elapso potest repetere sibi: & si popularis hoc non petierit, iudex ex officio suo recuperet per dictum in ludo sub poena. 600. marabino

mino elapso, scilicet, octo dierum, videtur mihi qd non competat parti vitæ repetitio: quia per dictum tempus octo dierum est præscriptum contra eum, & in foro conscientie, & iudiciali, & qd lucratus est, excusatur, si non fuerit per partem petitum infra dictum terminum, vel per iudicem, vel per alium infra duos menses. vt cauetur in pragmatica facta per nostrum regem Carolum in villa de Madrid, anno. 1528. in ordine. 116. & in prag. 63. facta. per. d. Regem in. d. villa de Madrid. anno. 1534. vbi ponitur quoque quantitas, in qua potest ludi, vt dixi. ¶ Tamen credo, qd pauperibus teneatur pecuniam illam erogare. vt in. d. auth. alearum vsus. & tenet. d. Specu. conscientiarum. in. d. 1. tracta. cap. 77. col. 2. sed scdm eum ibi si non vult pauperibus erogare, non debet sibi denegari absolutio, nisi sit condemnatus ad restitutionem: quia tunc per talem condemnationem, & sententiam, tenetur ad restitutionem in foro conscientie. facit glo. in. c. frater nitatis. 12. q. 2.

ygualas, d y sin cautelas, ni fraudes.

Ygualas. ^d Idem tenet dicta pragmat. fol. 101. in libr. pragmatiarum.

Prætorum. Cap. XXIX. finis.

Sequitur. Cap. XXX.

S V M M A R I V M.

- 1 *An in condemnato ad præstandum computatum virtute istius condennationis fiat executio in eo, quod apparet debitor.*
- 2 *Iudex negligens in exigendo condennationes, & alia debita communis, tenetur, maxime si debitores ciuitatis facti sunt non soluendo.*
- 3 *Sententia, quæ fertur per iudicem super computationem, an mandetur executioni, non obstante appellatione.*
- 4 *Sententia arbitri, & transactio, an executioni mittatur, seu mandetur.*
- 5 *Calculatio, seu computatio quando non est facta per iudicem, sed per computatores a partibus nominatos, non potest mandari executioni, nisi per iudicem confirmetur, vel nisi computatores sint per iudicem nominati.*

Agapagar. ^a Scilicet executio, qd fuit condennatus ad præstandum computum: quia in vim executionis ipsius petitur, qd exequatur in eo, quod apparebit esse debitore. facit

Prætor. Caput. XXX.

Trosi, que sepa, si son tomadas, y

fenecidas las cuentas de las rentas de los propios, y repartimientos, y contribuciones, & imposiciones de los años passados, y de las que fueron fenecidas, faga pagar los alcanaces, y las que no fueren tomadas, y fe-

tex. in. l. quauis. ff. de cond. & demonstra. vbi dicit, quauis rationes reddeat nil aliud sit, quam reliquæ solueret. Et quando leges loquantur de reddenda ratione, duo continent, scilicet, computum dare, & reliquæ restituere. vt in. l. non solum. §. is qui. ff. de libera. lega. & habet in. l. si ita fuerit §. quæro. ff. de manumissi. test. & in. l. purre. in. ff. de si de liber. l. statu. liber. §. si quis non dare. ff. de sta. liber. l. boue. §. si. ff. de verb. sign. facit gl. & ibi las. in. l. stipulationum quædam. ff. de verb. obligat. nu. 1. Et ideo posita ratio in eo qd apparebit fuisse declaratum debitore, fit executio contra eum, virtute dictæ sententiæ tractatæ in re iudicatâ, etiã sine citatione. vt dicit Ang. in. l. instat. C. de iure fisci. lib. 10. & est tex. notabi. in. l. 2. §. de frumetaria. & ibi Bar. ff. de administratio. reru ad ciuitatē pertinē. qd tenet & sequitur Matth. de Affli. in decis. Neapo. 157. in ordine. quæ vid. ¶ In tantu, qd si iudex fuit negligens in exigendo condennationes, & alia debita communis, tenetur. vt in. l. 1. C. de mure. li. 12. & in. l. si. C. de in possess. legator. maxime si negligentia ipsi iudicis ciuitatis debitores facti sunt non soluendo: quia isto casu debet tantu de defu salario retineri: poterit tñ abhis, p qb soluit repetere. vt tenet Amo d. Iusti. in trat. syn. in parte, an & qn officiales teneatur de negligentia. ver. Itē tenet. & idē pbat. Itē tex. Et qd inia, quæ pferit p iud. sup computatio in contineti mandetur executioni, nec contra eam admittitur appellatio, nisi prius facta solutio, est

fol. 101. in libr. pragmatiarum. in. l. 1. C. de mure. li. 12. & in. l. si. C. de in possess. legator. maxime si negligentia ipsi iudicis ciuitatis debitores facti sunt non soluendo: quia isto casu debet tantu de defu salario retineri: poterit tñ abhis, p qb soluit repetere. vt tenet Amo d. Iusti. in trat. syn. in parte, an & qn officiales teneatur de negligentia. ver. Itē tenet. & idē pbat. Itē tex. Et qd inia, quæ pferit p iud. sup computatio in contineti mandetur executioni, nec contra eam admittitur appellatio, nisi prius facta solutio, est

la. 9. in parte repetitionem. Speculat. in titul. de appella. §. 2. vers. tertio. & tenet Ang. in d. §. economis. in fin. est tex. in l. 5. titu. de las excepciones. libr. 3. in ordina. regali. facit. text. in l. 64. de Toro. & doctor del Castillo. in l. 27. de Toro. in tractat. de ratione reddenda. in fine. & est tex. in d. l. in stat. C. de iur. fisci. lib. 30. ¶ Errat text. in l. 45. in pragmati. de Madrid. fol. 4. in lib. pragmat. maticarum, vbi ait, qd sicut sententia arbitraria mādatur executioni, ita trāsatio facta inter partes corā tabellioe publico, p̄stituta tamē cautione, vt ibi. & facit ista tex. vt dixi. Execusados los alcaides. ¶ Sed quando calculatio, seu computatio non est facta p̄ iudicē, sed per quosdā alios coputatores a partibus nominatos, tuc talis calculatio nō pot. mādari executioni, nisi per iudicē confirmetur. p. d. l. in stat. quæ lex secundū doct. del Casti. vbi supra in. 4. q. principali. in fine. facit multūm corā calculatores, & taxatores domotū, & aliarū rerū, qui proferunt per sententiā taxationē suā, & aliqui iudices imperiti iubēt illā sententiā exequi: quia executio est nulla, ex quo sententia nulla fuit ex defectu potestatis taxatorū, & calculatorū. qd pluries in facto dicit habuisse, & obtinuisse per. d. l. in stat. iuncta gloss. & Bar. ibi. ¶ Tñ dicit, qd si calculatores sunt positi, & notati per iudicē, vt calculentur, vel coputentur, sua coputatio facit plenā fidē, & executioni mādabitur. per. l. 2. C. de usufru. leg. & tenet Montal. in l. 2. tit. 7. lib. 3. fol. 11. in gloss. De les cuenta.

S V M M A R I V M.

ad istam glosam vide j. glosam i. requiridos

- 1 Reuisores rationum communis possunt pronūtiare officialem præteritum esse debitorem communis, eo absente.
- 2 Calculi rationum sunt reuidendi ad petitionē vnius partis, & iudex tenetur dare arbitrum calculatorem. Et talis rationis redditio syndicatorum, & aliorum administratorum publicorum fit in publico, & generali concilio.
- 3 An ratio iterum sit reddenda, si apparet in coputum erratum.
- 4 Qui aliena negotia gesserunt, possunt petere calculationē, & reuisionē rationis, vt absoluantur ab administratione, ne semper stēt in suspēso.
- 5 An bona administratoris sint pignorata, & obligata pro administratione.
- 6 Bona, quæ adquisiuit administrator, an præsumantur adquisita ex administratione, ita quod à domino repetantur,

Y acaben de tomar. ^{b Am teoia}

debet rationem istorum bonorum accipere, seu exigere. vt in l. 9. titul. 19. parti. 3. in fine. vbi ait, qd apochæ expensarum ciuitatis sunt in vno registro ponenda, vt petenti Regi, earum ratio reddatur, & si per Regē in prouisionibus officiorum iubetur eas accipere. Et vi. ibi Grego. Lopez. in d. l. 9. & annuatim rationem reddere debent isti may ordomi economi, seu collectores: vt in l. 25. titul. 9. parti. 2. & l. 1. titu. 4. lib. 6. ordi. Et quoq; debēt reuidere calculationes si sunt factæ, & si op̄ fuerit nominando reuisores, qui reuisores rationum communis possunt pronūtiare officialem præteritum esse debitorem communis eo absente.

¶ Et vi. ibi Grego. Lopez. in d. l. 9. & annuatim rationem reddere debent isti may ordomi economi, seu collectores: vt in l. 25. titul. 9. parti. 2. & l. 1. titu. 4. lib. 6. ordi. Et quoq; debēt reuidere calculationes si sunt factæ, & si op̄ fuerit nominando reuisores, qui reuisores rationum communis possunt pronūtiare officialem præteritum esse debitorem communis eo absente.

¶ vt tenet Barto. in l. non vtiq; §. quod de frumētaria. ff. de administ. rerum ad ciui. part. & Abb. in consilio. 68. numero. 4. in. 2. volum. consiliorū. Idem Abb. in c. ad nostram, de iure iuran. num.

4. ¶ Et quod calculi & rationum sunt reuidendi ad petitionem vnius partis, & iudex tenetur dare arbitrum calculatorem, & rationum reuisorem, qui vocantur rationerij, tenet ad literam Angel. in l. procura. §. tributio. ff. tributoria qui legit eum iuncta lege. 1. Et in ista redditione rationis receptorum, & datorum a publico administratore, debēt omnes vocari, & debet fieri in aperto, & non in secreto: & idē in pluribus locis rationes syndicatorum, & aliorum administratorum publicorum redduntur in publico, & generali concilio. vt tenet Ioann. de Plat. in l. securitates. C. de susceptori. & Archid. lib. 10. ¶ Et si semel est reddita ratio, & si apparet fuisse erratū in computatione, an debeat iterum heri computatio? Dic quod sic, etiam si l. p̄ sit erratū: quia calculatio non nocet, etiam si stipulatio interuenit. vt doctor de Castillo in suo tract. de ratione reddenda. 10. q. situato. in l. 27. de Toro. per tex. in l. vnica. C. de erro. calculi. & ibi Baro. ¶ Sed contrarium tenet tex. in l. 18. titulo. 22. par. 3. vbi ait, quod error calculi a partibus proueniēs, sententiam non rescindit: sed si in sententia sit manifestus error calculi, non valebit sententia in quantitate, in quo est error, in alijs autem bene tenet. ¶ Attamen alia lex parti. totum contractum tenet in l. 30. titu. 11. parti. 5. vbi dicit, quod licet administrator reipublicæ, vel alterius personæ ha-

sonæ habeat apocham rationis semel reddita, & instrumentum liberationis, vel quietationis, cum promissione vltius de non petendo rationē, vel quicquam, ab eo poterit conueniri, vt red dat rationē de his, quæ calauit tempore computationis, necquo ad illa poterit se iuuare administrator de apocha, & liberatione, quin restituat ea cum damnis, & expensis. Et idem dicit esse in omnibus alijs obligatis rationem dare. & istam. l. tene. ¶ Quia dict. l. 18. tit. 22. partit. 3. supra allegata non obstat: quia ibi loquitur, quando talis computatio est approbata per iudicem: quia tunc habet vim sententiæ, & talis computatio licet sit erronea, non potest retractari, aliās si per iudicem non approbatur, retractatur ratione erroris vsque ad triginta annos. vt in l. calculi. ff. de administ. rerum ad ciui. parti. Ita tenet Montal. in l. 2. titu. 7. lib. 3. foro. 11. in gl. De les cuenta. & in d. l. 30. tit. 11. parti. 5. Bal. & docto. in d. l. 1. C. de erro. calculi. quæ vide. ¶ Quoq; potest intelligi, qd error calculi retractatur, si error fuit in magna quantitate, etiā si stipulatio interuenit: si autem fuit erratum in minima quantitate, calculus non viciatur, per. l. quanuis. & ibi doctor. ff. de conditio. & demonstra tenet Bal. in l. 1. C. si aduersus solutio. & in l. pen. vers. Item pone aliud exemplum. C. de condi. insertis. ¶ Tamen licet sit erratum in magna quantitate, si fuit facta transactio, vel sententia fuisse lata super eo, calculus nō retractatur, vt Bal. & communiter doctor. in d. l. 1. C. de erro. calculi. & tenet Castil. in dicto tractat. q. 10. versicul. si verō. ¶ Quod intelligerem verū, nisi iudex in sententia reseruauerit vim, dolum, vel errorem, prout assolet fieri: quia tunc vsq; ad triginta annos, si constat de dolo, vel errore, potest computum retractari, licet per iudicē sit approbatū: quia dicta sententiā, seu approbatio est lata sub illo modo, nisi constet de errore vel dolo, quæ sententiā lata sub tali modo valet: quia ille modus est rationabilis, & secundum naturam litis. vt est tex. & ibi Bal. in l. cum eorū. C. de senten. & interlo. om. iudi. Et secundum Bal. ibi. modus appositus in sententiam, obligationē inducit. ¶ Sed post lapsum. 30. annorū, licet sit in sententia reprobaturum dolum, & error, non pot. peti reuisio rationis. tenet Bar. in l. 2. vers. & aliud ff. de iure fisci. ¶ Nota tu in materia vnū dictum Paul. de Cast. mihi singula. in l. vix certis. ff. de iudicijs. vbi tenet, qd illi, qui gesserūt aliena negotia, possunt petere calculationē, & reuisionē

se mostrare libramiento librado de

rationis, vt absoluantur ab administratione, ne semper stent in suspēso, & post mortem hæredes molestentur, siue molestia afficiantur de mala administratione, qd dicit, qd frequēter contingit, & est sanum cōsiliū hoc facere, ne bona administratoris sint semper pignorata, & obligata, pro administratione. vt text. in l. 6. ti. 19. for. 11. libr. 3. & in l. ciuitas. & ibi docto. ff. si cert. peta. tex. in c. illud. 13. q. 2. l. si mater. C. quibus ex causis pig. nō taci. cōtra. & l. vlti. ff. eod. ti. & facit tex. in l. 23. ti. 13. par. 5. & ibi Montal. in fi. ¶ Et an pot. dici cōtra administratōrē, & cōtra suos hæredes, qd bona, quæ habet, adquisiuit ex administratione vltra qd est sibi datum, & qd sibi volunt auferri. vide in l. defensionis facultas. C. de iure fisci. lib. 10. & per Bar. & Plat. ibi in. 9. sanē per Montal. in l. 3. ti. 5. for. 11. libr. 1. per Philipp. Dec. cōsi. 6. mirabiliter per And. Sicul. Barb. i. c. inuestigādū. 2. col. de peculio cleri. per. 3. col. vbi ponit duos intellectus ad hęc. q. & quoq; per doct. del Cast. in d. l. 27. de Toro. in d. tractat. in. 13. parte. vbi pro & contra examinat. per Bal. in l. cum oportet. in prin. 4. col. C. de bonis quæ libe. versicu. quæro quid in administratore.

S V M M A R I V M.

- 1 Receptores, administratores, & officiales publici, non possunt soluere, nisi de mandato iudicis, & rectorum.
- 2 Administrator, an potest soluere in parua quantitate sine iussu iudicis, vel domini, & an stetur iuramento suo.
- 3 Quando dicatur solutum esse in parua quantitate.

Libramiento. ^c Nota tex. qd receptores, & officiales publici, qui vocātur maiordomi, non tenentur soluere de pecunijs ciuitatis publicis, vel domini, nisi de mādato iudicis, & rectorū, qui populum repræsantant. vt eleganter notatur in l. 1. C. de cōtra. iudi. tenet Bal. in l. etiam. C. de fide. commis. numer. 2. * Et tenet expressē Bar. in l. quotiens. 3. nota. ff. ad municipa. & vi. Bal. in tract. de constitutio. nu. 5. vbi tenet, qd officiales publici non possunt soluere, nec bonam fidem agnoscere, etiā si habeant arbitrium, & etiam si illa bona fides sit coniuncta obligationi: vnde secundū, eum non possunt soluere equi

tate capitis sui vnum nummum arg. l. si is cui. §. flavius. ff. de solut. per Bar. in. l. 2. §. hæc verba. ff. ne vis fiat ei. * Facit tex. in. l. præfens. C. de transac. tenet doct. del Castillo. in. d. l. 27. de Toro. in dicto tracta. 8. particu. versic. & ideo beneficiat. allegando quo q; tex. in authē go, seyendo la talli tica de collati.

colla. 9. & singula. d. Bal. in rub. C. de cost. pecu. vers. vnū enim. nu. 11. vbi dicit, q; officialis publicus, nō potest soluere vnū nummum ex æquitate sui capitis. arg. in. l. is cui. §. flavius. ff. de solutio. & notatur per Barto. in. l. 1. §. hæc verba. ff. ne vis fiat ei. Et ideo dat cōsiliū doct. del Castill. administratoribus, ne aliter soluant, quā de mandato domini, vel iudicis: quia si aliter solūt, vel sumptus faciūt, forsan tenebuntur refarcire de suo. ¶ Sed quādo impensa f est in parua quantitate, vel solutio debiti est facta per dictum administratorem, & ceconomum, vt si est facta minutē, credo q; habeatur pro data, & soluta, licet nō sit facta, nec soluta mandato domini, vel iudici, & in hoc creditur iuramento administratoris ceconomi, seu receptoris, vt probatur in. d. l. fi. C. de alimē. pupil. præstan. & per Bal. in. l. 1. fi. col. versic. qualiter sumptus, probantur. C. de fruct. & litis expēs. & tenet. d. docto. del Castil. vbi supra. Et hoc vult dicere iste text. in quantum dicit,

Lo que se eniere gastado por menudo se informe si se gasta. & cul. ¶ Sicut committitur, & statur iuramento hæredis de quantitate, & valore rerum mobiliū, & villium, vt in. l. præfenti. §. sic vbi. C. de his qui ad eccles. confug. ¶ Sicut etiam statur iuramento commissarij testamenti de paruis distributio nibus, sed magnæ debent probari per testes. de quo per Bar. in. l. diuus. ff. si cui plusquam. per. l. falci. leget. ¶ Item statur iuramēto tutoris de expensis paruis, secus in magnis. l. 1. §. de offic. & ibi Bart. ff. de tuteli. & ratio. distra. vt tenet Ioan. de Plat. in. l. 2. C. quādo & quib. quart. par. debeat. libro. 10. in fine. vbi quoq; dicit, q; ibi est argum. gl. q; vxor suo iuramento tenetur patēfacere bona hæredibus. vt ibi per eum de intellectu. * Et tenet Bal. in. l. 1. quæ incipit senatores. C. de naturalibe. nu. 2. per. d. l. 2. inquiring, q; pro eruenda veritate rerum exportarum concubinæ sunt torquendæ, vxores autem non, sed suo iuramento tenent indicare bona. Idem tenet Peregrin. in parte tortura. q. 4. in glo. torquentur, inuersi potest cogi ad indicandas res mobiles, quas hæres vult ponere in inuentario officio iudicis: & idem tenet Bal. in. l. de his. C. de furtis. * Et q; libro tutoris in paruis summis credatur, & prober, tenet Bart. in. l. ex sententia. ff. de testamentis. tutelaru

& Bal. in lege iudices. C. de fide instrumentorū. & tenet Bertachi. in tract. gabell. in. 4. parte. nu. 7. tomo. 6. tracta. foli. 57. & ibi quoq; in nu. 8. dicit, q; idem in libris executorū testamenti: quia probat in paruis summis. vt Bal. in. l. id quod pau peribus. vl. col.

brança justa. dy lo q C. de episcopis & cleri. & pleni

nius in rubr. C. de fide instru. & Spe. in tit. de instru. editione. §. 13. vers. sed nūquid. & vide Cy. in. l. si quis pro redēptioe. C. de dona. & ibi Bar. & Guid. pap. sing. 489. & sing. 545. §. vbi agitur. vbi loquitur in tutore. & Ange. in. §. fi. Insti. de Atiliano tuto. n. 3. & 4. & Par. de Pu. in trac. syndi. in parte, officialis finito officio. nu. 2. fol. 224. & Bald. cōsil. 69. in. 5. volu. Abb. in. c. qualiter & qñ. de accusa. el. 2. nu. 2. & ibi Fel. col. 4. & Bal. in c. bonæ. de electioe. nu. 14. ¶ Sed qñ dicitur fuisse factū, vel solutū in minima, vel magna quantitate, vt credat, & libro administratoris, seu ceconomi? Dic q; nō pōt dari certa regu. sed relinquitur arbitrio iudicis, inspecta personarū qualitate & caulæ, & bonus iudex arbitratur hoc, & inspicat an sit deferēdu iuramētū administratori, vel nō, vt doct. del Castil. vbi supra allegādo Bal. in. d. l. id qd pauperib. fi. verbis. C. de epif. & cle. & in. l. captatorias. vers. modo circa hoc quæritur tertio. C. de testa. milit. ¶ Sed cōsuetudo est in aliquibus ciuitatibus, & villis huius regni, q; vsq; ad sex regalia, seu argentea in qualibet vice pōt ceconomus, seu maiordomus illius ciuitatis solvere sine libramēto, dūmodo soluat de mandato regimēti, seu cōcilij, in hoc iuramento creditur & statuitur. ¶ Vnum tñ nota, q; licet de iure caueatur, q; de expēs minimis stetur scripturæ tutoris, seu administratoris. vt supradictum est. & in. l. fi. §. licētia. C. de iure delibe. tñ si tutor, seu administrator scripsit tot minuta, quæ ascēdebant ad maximā summā, q; non debet adhiberi fides. tenet Barb. singulariter in cōsi. 15. in. 2. vol. col. 1. & Felin. in. d. c. qualiter & quando in. d. 4. colū.

S V M M A R I V M.

- 1 In quibus causis bona ciuitatis debet expendi.
- 2 Defensor ciuitatis fingitur vice tutoris.

Iusta. Quia expenduntur in commoditate ipsius ciuitatis: vt in defensione terminorū. vt in. l. 5. tit. 3. lib. 7. in ordi. rega. & in alijs legib. eius ti. ¶ Et in carcere, & domo publica faciendā. vt in. c. 18. supra eo. & quæ ibi posui in gl. *hagan.* ¶ Et in defensione iurisdictionis, vt dixi in. c. 3. in glo. *En fauor de su jurisdiction.* ¶ Et in reparandis muris, pontibus, & fontibus, & similibus.

milibus. vt dixi in. ca. 23. in glo. *Den orden.* & in. l. 20. titu. 32. par. 3. & Pifa. in sua curia Pisana. in ca. 24. per. d. l. Part. tenet, q; de iure istius regni oēs redditus ciuitatis debent erogari in operibus publicis, etiam si ad ea specialiter non sint deputati, & ad hoc est singu. secū dum eum. * Et tex. singul. in. l. 10. ti. 28. par. 3. * Et vide text. & ibi Plat. in. l. ad repar. C. de aquædu. libr. 11. nu. 1. & Motal. in. l. 1. ti. 5. lib. 1. fo. 11. in gl. *Siem pre.* col. 2. vbi late & dicit idem dicendum, vbi cōsvtilitas, seu necessitas prospicitur. & vid. Rod. Suar. allegatio. 15. colū. 3.

se gastare por menudo informese si se gasto verdaderamente, y si fue biégastado, o si ouo algun fraude, y haga tornar lo que hallare mal gastado, y de pena a los que lo ouieren gastado como no deuē: de manera, que quando se le tome la residēcia, esten fenecidas las cuentas, y executados los alcāces, y todo lo que fuere mal gastado. Y haga q los marauedis de las rentas de los propios solamente se gasten en cosas de prouecho comun, y no en intereses de los regidores, & de aque-

¶ Et in soluendis salarijs correctorū iudicū, & rectorum. vt in. l. 7. ti. 16. lib. 2. in ordi. reg. & in alijs similib. reb. ciuitati cōueniētib. sicut tutor debet facere i bonis pupilli: quia defensor ciuitatis fingitur vice tutoris. vt i auth. de eccle. ti. in fi. colla. 9. in. l. orphanatrophos. C. de epif. & cle. tenet Ioan. de Plat. in. l. re publica. C. de iure reipubli. lib. 11. * ¶ Et vi. Grego. Lopez in. d. l. 10. titu. 28. par. 3. in glo. procomunā, vbi ponit hos casus, in quibus bona ciuitatis debent expendi: & etiam inquit, q; debent expendi in salarijs medicorum: sed in eleemosynis erogandis ciuitatum monasterijs, licet dicat Albe. q; possunt, tamen dicit, q; semper

vidit fieri habitā licentia in regio consilio cum principis consultatione: cui adde, q; si aliqua ciuitas dabat religiosis certam quantitatē pecuniæ, vel frumenti, si postea faciat statutum per quod sit reuocata talis eleemosyna, tale statutum non valet: tenet Peregrin. in part. eleemosyna in fin. allegando Bart. in. l. priuilegia, in fin. C. de sacrosanct. sed contrarium tenet Pau. imō q; possit reuocare in. l. si quis curialis. C. de episcopis. & cleri. & Alex. in. l. non amplius. ff. de lega. 1. num. 5. in quib. q; Cyn. tenet contra Bart. & opinio Cy. est vera. & vi. etiam per eundem Gregor. vbi supra, si decuriones de publico possunt constituere salariū trahenti frumentum tempore carestia, & ego latius dixi supra. c. 17. in glo. *arazonables.* Et an ex dictis redbus ciuitatis possit solui seruitium regium, a quo nobiles, sunt exempti. vi. eund. Gregor. vbi supra, vbi tenet, q; non licet aliquando fuerunt data licentia a rege ex consultatione regij consilij. *

Executados. Nota: tex. q; sententia, que profertur super computatione in eo, quod superest, madatur executioni. vt in. i. gl. istius. c. dixi. Et licet est vnus casus, in quo fit executio. Alios posui supra in. c. 10. in glo. *por ningunos contratos, y obligaciones,* vbi ad plenum.

Comun. Vt dictum est supra. in glossa. *infra.*

S V M M A R I V M.

- 1 Ciuitas an potest facere gratiam, & remittere debitum ciuitatis. nu. 2.
- 2 Tutor seu curator, an potest bona minoris remittere.
- 3 Bona ciuitatis, an possunt alienari.

Gracias. Quia ciuitas, nec administratores reipublicæ nō possunt facere gratiam, nec remittere debitum ciuitatis, per Bar. & Paul. de Cast. in. l. Imperator. ff. de patris. & in. l. præfens. C. de trans. vi. tex. & ibi doctor. in. l. prohibere. §. planē. ff. quo vi. aut clam. Bar. & Paul. in. l. continuus. ff. de verb. obliga. & ideo dicit Par. de Put. in tract. syndi. in par. iuxta prædicta. nu. 3. folio. 197. q; consiliarij nō possunt facere gratiam poenarum, scilicet, de poenis statutorū. & Bal. in. d. l. præfens. & tenet Curia Pisana in lib. 2. c. 20. quia exactio illius poenæ est debitum liquidum. * Idem tenet Peregrin. in parte ad ministratio, versic. quæro quid si administrator: quod inquit q; fallit, nisi de cōsuetudine, vel le-

S V M M A R I V M.

ge municipali eis appareat permiffum. * Quinimo dicit gloffa in. l. ambitiofa. ff. de decretis ab ordi. facien. q. ab eo, vel eis, qui remiferunt, poffet extorqueri. per. l. 3. C. de anno. & tribut. libr. 10. & vi. ibi Platea. nu. 3. ¶ Et fimiliter exactor tributorum, nec ali^o administrator, vt tutor, & curator, & fynclicus ecclefia, vel vniuerfitatis nō poffunt debitum liquidum remittere. vt tenet Ioan. de Plat. in. l. oēs penfitare. C. eo. tit. de anonis. & tribut. libr. 10. & in. l. vacuatis. C. de decurio. eo. libr. nu. 2. & gl. ibi. & etiam fi fit debitū odiofum, & vfurariū fecundū Plat. in. d. l. omnes penfitare. Sed transigendo super debito non liquido bene potest vt ibi per eum. ¶ Et vide. d. Platea in. d. l. vacuatis, vbi dicit, q. ficut administrator minorum non pōt remittere debitum liquidū. l. pactum curatoris. C. de pactis. ita nec ad ministratores fciuitatis. per. d. l. præfens. & per d. l. ambitiofa. quam dicit Alex. in cōfil. 43. in. 4. volu. nu. 9. intelligendam in decurionibus: quia tales decuriones non poffunt remittere, feu donare res vniuerfitatis, vel populi. vt ibi. Sed tota vniuerfitas, vel populus, feu maior pars representans totā vniuerfitatem bene potest donare fecundū Bart. in. d. l. ambitiofa. per. d. l. prohibere. §. planē. & idem notat Bal. in. c. 1. §. iniuria. de pace iuramento firma. in vfi. feudo. & Bal. in. d. l. præfens. nu. 9. * Sed vniuerfitates & castra poffunt donationes in remunerationem feruitiorū facere pro meritis feruitij: imo foli decuriones hoc poffunt facere pro magnitudine ciuitatis, & eius, cui donatur: vt in. d. l. ambitiofa, & tenet Grego. Lopez. in. l. 10. tit. 27. par. 2. per text. ibi. * ¶ Vide quoq; Alexand. in. d. cōfil. nu. 11. vbi dicit, q. d. l. continuus. ff. de verbo. obligatione. quæ prohibet alienari res publicæ vniuerfitatis, eſt verum in rebus, quæ funt deputatæ ad perpetuum vſum publicum, vt platea, feu forū, theatrum. Sed ea verò, quæ funt deputata ad redditū, bene poffunt vendi, vt glo. in. l. fed & celsum. ff. de contrahen. empti. quæ dicit, q. molendina reipublicæ vendi, & alienari poffunt. vide Bald. hoc declarantem in rubrica. C. de contrahen. emptio. quæſtione. tertia. numero tertio. * Et idem

tenet ficut ego Grego. Lopez. in. l. 13. tit. 9. parti. 6. in glo. que ſon comunales. ſed bona ciuitatis publica, vt funt pascua, termini, & alia bona eorum publica non poffunt ciues alienare in conſulto principe, vt tradūt. Bar. & Pat. in. d. l. cōtinuus. §. cum quis. ff. de verbo. obli. & tenet Greg. Lopez. in. l. 26. ti. 31. par. 3. in gl. poblaffen deſpues. quali in fine. & quia in actibus ponderofis, ex quibus larede tur populus, interuenire debet conſensus domini. gl. & ibi Bar. in. d. l. cōtinu^o. & tenet Grego. Lopez. in. l. 2. tit. 19. par. 2. & in. l. 15. tit. 5. par. 5. quod ea quæ funt in vſu publico ſine dicta licentia principis vendi non poffunt: tamen ea quæ funt propria ciuitatis, quæ nō funt in vſu publico, bene potest de licentia præſidis ciuitatis & cum decreto: vbi etiam affirmat, q. vna ciuitas potest facere conuentionem cum alia ſuper animalibus, vt trāſeant de vno territorio ad aliud & vi. Peregrin. in part. collegium vbi in præiudicium domini ipſorum non poffunt contrahere, ſed in ipſorum præiudicium, ſic etiam per eū in par. ſubiectione verſ. ſubditi nō poffunt: vbi latē. & in part. rector. col. 4. vbi decuriones non poffunt vendere bona immobilia ſine decreto, alias non valet venditio, & emptor reſtituet rem cum fruictibus, & perdet pretium. per. d. l. ſi quis hæreditatis. C. de vend. rebus. ciuit. libr. 11. Peregrin. in part. venditio. quæſtio. 3. in glo. publicus. & latiffimè Rolandi. conſi. 90. * ¶ Sed in caſu, in quo poffunt vendi res ciuitatis, & alienari, debet fieri alienatio cum ſolemnitatibus iuris, de quibus in. l. ſi quis hæreditatis. C. de venden. rebus ciuitat. libro vndecimo. & glo. in. l. prima. C. de fide instrument. & iure hattæ fiſca. libr. 10. & Platea. in. d. l. ſi quis hæreditatis. ¶ Quinimo dicit Angel. in. l. ſi his qui bona. ff. de pignori. in principio, quod in alienatione rerum ciuitatis requiruntur in alienatione rei eccleſiaſtica. vt in. athen. hoc ius porrectum. C. de ſacroſanct. eccle. ¶ Adde, quod officiales debēt intereſſe quando ſubhaſtatur reſpublica, aliàs non valet licitatio. tenet Bal. in. l. ſi prouincialium. C. noua veſtiga. inſtit. non poſſ. * Et an executio fiat contra vni

uerſita-

uerſitatem in vijs publicis, priuatis, de hæſis & ſimilibus. vide Ioannem Andream, in additionibus Speculatoris. ti. de executione ſententiæ. §. ſequitur. verſi. quid ſi vniuerſitas. nu. 5. vbi tenet q. ſi ciuitas, ſeu villa, vel caſtrum habet forū, vel ait, quod in eo, vel patra, theatrum, domus, vel prædia, vel alia loca publica: ex quibus ipſa vniuerſitas recipit redditum publicum, in talibus potest fieri executio & miſſio, & creditor pro iure ſuo poſſidebit, ſecus ſi vniuerſitas habet vias, fontes vel flumina, vel alia publica loca, ex quibus redditus non recipit, ſed funt ad vſum publicum: & in hiſtis non potest fieri miſſio, nec executio: quod nota & vi. Grego. Lopez. in. l. 3. tit. 27. part. 3. in glo. fallando. & Peregrin. in part. executio. q. 2. in glo. qualiter. col. 2. verſicu. qualiter contra populum. vbi inquit, q. ſi executio cōtra populum perſonalis capiūtur conſules. i. regidores: quia quadam fictione funt populus: capiuntur autem non quia perſonaliter funt debitores, ſed quia habent facultatem ſoluendi, vel quia populus robore conſuſſus ſoluet, aut fit executio realis, & debet fieri in bonis ipſius ciuitatis, putā ſi habent molendina, aut nemora & ſimilia: muri autem ciuitatis, vel caſtrum non poffunt in tenutam capi, quia funt ſancti, & nō in comertio: & idē tenet Bal. quod curiones poffunt capi pro executione ciuitatis in. l. etiam. C. de execut. rei. iud. nu. 11. & Ange. & Paul. in. l. ſicut. §. 1. ff. quod cuiuſq; vniuerſi. & vid. Montal. ſingulariter in. l. 17. tit. 20. libr. 4. fori in gl. la ley. & hoc verū ſi funt in mora vt ibi, & per Grego. Lopez. in. l. 13. tit. 2. par. 3. in gl. fi. & vi. condi. 64. del encaſamiento general. quæ loquitur quando ciuitas non ſoluit debita principis & l. 4. tit. 15. par. 7. Gregor. Lopez. in. l. 15. tit. 10. par. 7. in gl. en otros lugares. & latē Peregrin. in par. actor. q. 2. in gl. arctari, & ſi creditor mittitur in poſſeſſio. bonorum ciuitatis quā comodatatem habeat vi. Bal. in. l. etiam ſuprà allega. ſed non fit. in depoſitis vel alihondiguis. pragmati. 44. Vallad. anni. 1558. *

S V M M A R I V M.

1 Ianitores, & metatores quas expenſas à ciuitate percipere debent.

h Leyes. h Vt in. l. 4. tit. 11. libr. 2. in ordin. regali. vbi loquitur de iſtis expenſis, quas iſti ianitores debent percipere. & l. 3. ti. 21. eod. libr. in eiſdem ordina. vbi ponuntur expenſæ, quas iſtimet metatores percipere debent ex ciuitatibus, villis, & locis, cum. l. 4. & 5. & 6. & l. 10. eiſdem tit. quas per te vide.

- 1 Nuntij non debent recipere præmium ab his, ad quos mittuntur ad lætitiā nuntiandam, aliàs recipientes, & dantes puniuntur.
- 2 Nuntij non debent eſſe pauperes.
- 3 Modicum pretium bene potest dari nuntiatoribus propter lætitiā principis nuntiandam. Et quando dicatur modicum. vide. nu. 9.
- 4 Indicanti furem, & nuntianti occiſorem domini, vel deſertorem militiæ, potest dari pretium.
- 5 Pretium datur nuntianti, quando princeps mittit populo, vel perſonæ aliquam conſtitutionē, vel literam alicuius exemptionis.
- 6 Poſtatibus an ſit licitum dare aliquid nūtijs, dum ſibi mittuntur literæ, & prouiſiones officiorum.
- 7 Nuntij qui mittuntur per aliquos magnates, an poſſunt aliquid recipere.
- 8 Si ſunt plures nuntiatores, an omnes ſint gratificandi.

1 Alegrias. i Similis text. in. l. vnica. C. publi. lætitiæ li. 12. vbi nūtij non debent recipere præmium ab his, ad quos mittuntur ad lætitiā nuntiādā, & triumphalia, & proſpera geſta principis: aliàs recipientes puniuntur, vt ibi: & dantes, vt hic: quia nuntiatio principis debet eſſe caſtiſſima, nō venalis. * Et eſt text. in. l. 21. tit. 9. par. 2. quod intelligit ibi Grego. Lopez durante ambafſiata, ſecus ea finita quia tunc licitum ambafſiatori donare & ipſum recipere & dum nil petatur ab eo, & in caſu quo potest donari an acquiratur ſibi vel mittenti vi. in. c. 54. in gl. ſalario. nu. 4. infrā. eo. * Nec huiuſmodi nuntij debent eſſe pauperes & indiges. i. indigētes, ſed diuites, qui non curent de huiuſmodi bonis, & hoc ideo, ne turpi colludio quærat ex miſeris pretium gaudiorum. vt ibi dicit text. nō enim cum alieno ſtetu ridendum eſt. vt in. ca. petiſtis. de priuilegijs. ſecundū Ioan. de Plat. in dict. l. vnica. ¶ Quam. l. & iſtum text. inteilige in magno pretio. ſecus eſt in modico, ¶ quia modicum pretium bene potest dari iſtis nuntiatoribus propter lætitiā principis nuntiandam. putā cum nuntiatuſ populus, q. bella ceſſant, & pax facta eſt, quia hoc debet eſſe gaudiū, & lætitiā in populo: quia bellū eſt, perditio corporis & animæ, & homines ad paupertatē perducit, vt notat glo. in authē. de armis. in principio. colla. 6. & in. l. 1. C. de offi.

de offi. præfe. præ. Afri. iuxta principiū & gl. in dicta. l. vnica. & facit illud poeticum. Bella nomen gentis delere laborant. Pacis autem tranquillitas, lalus est populorum, & multū appetenda, & a prælati maxime est compulſio ad pacē faciendā, & feruandam adhibenda. vt in. c. studendū. 90. dist. & c. i. de tregua & pace. Item pōt dari aliquod modicū præmiū, & fit gaudium, & lætitia cum nuntiatur victoria habita a principe cōtra hostes, & sic est tenendū, q̄ principis victoria est populorū lætitia, ex qua victoria insurgit fastus. i. quædā superbia & extollentia potissimē, propter triūphum quod tribuitur obtinenti in pretio, vt gl. in. d. l. vnica in verbo fastus. Item datur, cum princeps acquirat regalē dignitatem, vt quia efficitur rex Hierusalē, vel quia creatur Consul. Et sic est notandū q̄ imperator pōt etiam alios nouos honores acquirere, non obstantē q̄ sit imperator, quia Iustinianus ter fuit consul, ideō dicitur Semper Augustus. vt in procmio. s. forum. in fi. secundū Ioan. de Pla. in. d. l. vnica. & ibi gl. in verbo regalium. Quoque datur, cum princeps mittit nuntiū populis, q̄ ibi tenebit publicam curiā per multos dies, & in publicū se omnia exhibebit. Et ratio quare istud modicū nūtiatoribus statuitur est, ne omnino vacui cum indignatione recedant, sicut præbetur inuentori rei alienæ. vt in. l. falsus. §. qui alienum. ff. de furtis. Et datur quoq; iudicanti furem. vt in. l. 4. §. si tibi ob iudicium. ff. de cōdi. ob turp. caus. Er seruo nūtiāt occisorem domini, vel desertorē militiæ donatur libertas. vt in. l. 1. & l. fi. C. quibus causis serui. pro præmio liber. accipi. Item datur, quādo princeps mittit fopulo, vel personæ aliquam constitutionem, vel literā alicuius exemptionis, vel concessiois alicuius magni comodi, vel gratiæ. vt Pla. & Luc. de Pē. in. d. l. vnica. Et per dictam. l. videtur approbari cōsuetudo illorū, qui dum eligūtur potestates ciuitatum, vel ad alios honores, vestium nūtiatores, seu electionē, vel prouisionē portantes: tū non debent dare eis immoderatē, aliās donans, & accipiens puniuntur. Patet etiā per distā. l. q̄ nūti, qui mittūtur per aliquos magnates possunt accipere ab his, ad quos mittūtur, dū modo modicū. secundū Pla. ibi. Et ex ea nota, q̄ illud quod datur ambasiatoribus, acquiritur eis,

Y anfi mismo no gaſten los dichos propios en justas, ni en alegrias, ni en comidas, k ni beui-

nec tenētur illud reddere eis, qui eos miserūt. de quo per Bar. in. l. si verō. §. itē quid. ff. solu. mati. 8 Sed quid si sunt plures nūtiatores an oēs sunt gratificādi? Dic q̄ nō, sed tātūmodo primū. secundū Pla. ibi quasi in fi. versic. cepit. vt sit potior eius conditio, quā seq̄ciū. l. si plurib⁹. ff. de lega. i. in fi. & C. de comun. seruo. mag. l. 1. §. 1. & §. sint autem. Sed quid si sunt plures nūtiatores q̄ in vno instāte cū dicta lætitiaverūt? Dic q̄ debet dari pauperiori istud modicū. vt pbat gl. in. d. l. vnica, in verbo, numerarijs. qd sequitur ibi Pla. nu. 2. Sed q̄n dicatur modicū istud præmiū, qd dari pōt istis nūtiatoribus? Dic q̄ in hoc quātitas non est determinata, sed arbitrio iudicis relinquīt. scdm Ioā. de Pla. in. d. l. vnica. n. 2.

das, ni en otras cosas no necessarias al bien comun de la dicha ciudad, o villa, & si lo gastaren;

S V M M A R I V M.

Concilium ciuitatis, an potest inuitare aliquē magnatem ad prandium.

Nicomidas. k Intellige inter ipsos correctores, & prætores, nec inter alios: quia populi a cōuiuijs quantū fieri pōt prohibētur. vt est tex. in. c. nulli episcopi. 42. dist. 1. Secus est, si cōciliū f ciuitatis inuitat ad prandiū aliquē magnatē transeuntē: quia tūc bene possunt hoc facere expēis ciuitatis: & si ciuitas nō habet bona vnde soluat, vicini ruriū debēt in hoc contribuere, licet ipsi non interueniāt ad istū magnatē inuitādū. Secus si aliqui ex cōcilio per se, cōcilio nō vocato illū inuitarēt: quia tūc nō soluetur cōciliū ex bonis ciuitatis, sed ex bonis illorū, qui illum inuitauerunt. tex. est in. l. 26. in. l. dist. 1. licet etiam nūq; vidi obseruare. & cōtra eā videtur tex. in. l. 3. ti. 13. lib. 6. in ordi. rega. vbi ait, q̄ magnates nō accipiat vī prandiū, quā nō obstat: quia loquitur quādo vi accipiūt, & dicta lex stylli quādo spōte offertur. Bene tamen vidi aliquādo, q̄ q̄n senatores consilij regalij transitū faciūt per aliquā ciuitatem, cōciliū ciuitatis eis donat aliqua parua comestibilia. Et de prædio Regis, quod in Hispania vocatur (yantar) vide in. d. tit. 13. lib. 6. in ordi. regal.

Lo gastaren. l Sine licentia & iussu iudicis, & rectorū, & sine libramento eorum, teneatur ad ea, vt dixi in glo. Libramiento.

Q libra-

Libraren. m Notatex. q̄ illi, qui librant, vel iubent bona ciuitatis expendi, vt sunt isti correctores, & rectores, tenentur ad ea, si non sunt soluta expensa, & consumpta in vtilitatē ciuitatis, & nō oeconomi, vel maiordomi: quia isti oeconomi soluiūt, & expendūt mādato correctoris iudicis, & prætorū, qui b⁹ obedire tenentur. vt gl. in. c. i. de matrimoni. cōtra. cōtra iter dictū ecclesie, & tex. in. l. 1. tit. 2. li. 2. for. ll. & hic tenet innuit.

o libraren m como no deuen, lo paguē de sus bienes.

Prætorum. Caput. XXXI.

Q Trofi, que no consientā repartir a

gallinas, ni pdizes, ni befugos, ni carneros, ni hachas, ni otras cosas semejātes entre la justicia, y regidores, y otros oficiales del concejo, lo pena q̄ tornē lo que lleuaren cō las setenas: y anfi mismo lo tornē los dichos regidores cō la misma

Præt. cap. 30. finis.

Sequitur, Caput. 31.

Repartir. a Rectores nō debēt cōsentire cōtributionē facere ex cōtētis in isto. ca. sub poena hic posita. Et rō pōt esse: quia bona ciuitatis, non debent cōsumi, nec distribui in istis. sed in vtilitatem ciuitatis. vt dictum est in capitul. supra proxi.

Prætorū. Cap. XXXI. finis.

No se pierda. a Sicut dicitur de rebus pupillorū: quia res publica æquiparatur pupillo. vt in. l. rē publicam. C. de iure reipubli. libro duodecimo.

S V M M A R I V M.

Conducere bona propria, seu reddit⁹ ciuitatis nō pōt ptores, algazelli, retores, maiordomi, nec tabelliones, nec in eis partē habere, nec esse fideiussores. quod extēde ad sacerdotes, & milites.

Officiales. b Idem tenet text. in. l. 3. tit. 17. lib. 3. for. ll. & simi.

& magis amplius in. l. 6. tit. 1. lib. 6. in ordina. & tex. in. l. 7. & l. 8. tit. 3. lib. 2. in eisdem ordi. vbi in dictis legibus habetur, q̄ prætores, algazelli, retores maiordomi, seu tabelliones concilij pēse, seu per alios non possunt arrendare, vel cōducere reddit⁹, seu propria bona concilij ciuitatis, nec redditus ecclesiasticos, vbi sunt officiales, nec in eis partem aliquam habere possunt, nec fideiussores esse possunt, nec securitatem præstare, pro his, q̄ dictos reddit⁹, vel propria cōcilij arrendauerint, aliās, ipso facto officia perdunt, & incidūt in alias poenas, vt ibi. Intellige nisi quando officialis intrat in officio rē cōductā habeat secundum Ias. in. l. 1. §. veteres. ff.

pena, todo para la nuestra camara.

Prætorū. Caput. XXXII.

Trosi, sepa de las rentas de los

propios como andan arrendadas, y aforadas, y prouea sobre ello de manera q̄ no se pierda lo q̄ se podria auer de ellas por negligēcia, y pcialidad: y no cōfiētā q̄ las arriēdē a psonas poderosas, ni oficiales b del cōcejo por si, ni por interpuestas psonas: y sagā por manera q̄

de acquiren. posses. nu. 33. & vi. l. 10. tit. 15. libro. 2. ordi. vbi etiam disponit, q̄ dicti redditus ciuitatis non debent rematari nisi prius per nouē dies afferantur in publica subhastationē, & assignentur dies del remate, & detur plus offerenti dūmodo non sit ex dictis personis. Quod extēde hodie ad tabelliones numerū dictē ciuitatis: quia quoq; isti tabelliones nō possunt cōducere istos redditus, & bona nec gabellas. vt cauetur in quādā pragmatica facta per nostrum Carolū in villa de Madrid anno. 1528. in ordi. 77. Et per illā. l. nouā corrigitur tex. in. l. 10. in. d. tit. 3. lib. 7. in ordi. rega. vbi contrariū cauebatur. Et non solum non possunt cōducere supradicta, verū etiam nō possunt esse fideiussores conducentiū, vt dictū est. & G g 4 est.

est. & in. l. curialis. C. locati. tenet idem Ioan. de Plate. in. l. si quis procurationem. C. de decurio. lib. 10. in. principi. & Boerius decis. 315. numero. 2. Quod dicit Pla. esse idem in sacerdotibus. vt in auth. de sanctis. episcop. §. alium. colla. 9. Facit pragmatica. 15. in. pragmaticis factis per nostrum Carolum in curijs de Madrid. anno. 1534. & gloss. in. c. quod quibusdā. de fideiussor. & Pla. in. d. l. si quis procurationem. in. principi. Et. l. 45. tit. 6. par. 1. & ibi Gregor. Lopez in. gl. arrendadores. & text. in. c. peruenit. 86. dist. vbi clerici non debent conducere possessiones, vt episcopus Calagurri. ta. in. sua practica. cri. in. verb. negotiatores. que es. c. 50. * Idem dicit in militibus, quia non possunt esse conductores, nec in talia intendere, nisi in re suam, vel coniuictorū suorū in causa liberali. vt in. l. milites. C. loca. & in. l. militū. C. de procura. & text. in. l. 2. ti. 8. Parti. 5. & text. & ibi gl. & Plat. in. l. vnica. C. quibus ad cōductionē prædiorū fiscalium nō licet accede. lib. 11. vbi singula. & glo. ibi dicit, qd si cōduxerunt, & conductores mortui fuerint, si eis hæredes extiterint dicti hæredes remanebūt in eadem cōductione. * Sed vi. Vicenti. de Laude. in. tracta. de fisco. 13. q. tomo. 6. tracta. fol. 2. vbi quod in tantum nullus officialis curialis, vel miles potest accipere prædia fiscalia in emphyteosim, vel in cōductionem, licet remaneat hæres conductoris: vt in. l. 1. C. qui ad cōductio. prædij fiscal. lib. 11. * Et hoc, ne seruitium regis impediatur. vt ibi. Tamen si non habent domum propriam pro sui habitatione, cōducere possunt, sed domum reficiendam cōducere nō possunt: quia degenerat à militia secundū Bal. in. d. l. curialis. & in. d. l. milites. vbi quoq; tenet, qd stabulum pro equis suis bene possunt cōducere. Et qd dixi, de sacerdotibus intelligit Bal. & Saly. in. d. l. milites. in. beneficiatis, qui debent vacare diuinis, non in simpliciter clerico qui nō sit in sacerdotio.

S V M M A R I V M.

- 1 Res plus offerenti datur. nu. 6.
- 2 Rectores de suo tenentur soluere ciuitati, si fuerunt negligentes in non exigendo cautionem à debitoribus, vel aliquid aliud amittendo.
- 3 Rectores habentur ad instar tutorum & curatorum minorum.
- 4 Administratores minorem potestatem habent in rebus publicis, quàm administratores priuati in rebus priuatorum.
- 5 Eo ipso, quod quis in termino bannimenti plus

- offert, remanet obligatus, & cogitur emere, & fiscus, & ciuitas tenetur vendere.
- 7 Per oblationem magni pretij receditur à licitatione, & primus licitator est exclusus à secundo plus offerente.
- 8 Vltimus emens res in subhastatione positā, liberat primum emptorem, si intra tēpora venit.
- 9 Valet lex, seu statutum, quod ciuitates habeant in adiectionis in suis venditionibus, sicut habet fiscus.
- 10 In venditione rerū ciuitatis non habet locū adiectionis offerētis meliōrē cōditionē, postquā venditio est perfecta. Ita etiam in locationibus.
- 11 Persona, quæ potest restitui, an potest impetrare restitutionem in integrum, vt maius tēpus in licitatione apponatur, & restitui, vt maius pretium possit offerri.
- 12 Res publica si læditur in iudicio, seu in contractu, subuenitur.
- 13 Res publica restituta vna vice, iterum in illo casu non restituitur.
- 14 Si nullus obtulit pretium in primo termino, bene potest res pluries banniri.
- 15 Primus emptor, vel locator admittitur ad offerendum & licitandum contra secundū, ne res ei auferatur.
- 16 Fructus rerum, qui licitantur, cuius sint.
- 17 Dum bona ciuitatis locantur seu subhastantur, possunt dari auentagia, id est, prometidos.

De pujar. Et sic res datur plus offerenti vt in. l. 10. tit. 15. lib. 2. ordi. per quem tex. hodie videtur esse sublata distinctio Ange. in. l. is qui bona. ff. de pigno. allegado Bar. in. l. licitatio. ff. de publica. vbi Ang. altercat, an si cogatur ciuitas facta subhastatione dare re plus offerenti. Et dicit, qd verba præconij sunt cōsideranda: quia si dicunt, & plus offerenti dabitur, tunc cogitur. vbi autem essent verba simpliciter prolata, & nō fuit appositum illud verbū, plus offerenti dabitur, ad hoc non se astringit. Quā distinctionē quoq; tenet Bar. in. l. si tempora. C. de fide instr. & iur. hastæ fiscal. lib. 10. quia hodie licet nō apponatur istud verbum, plus offerenti dabitur, cogitur dare plus offerenti. per istū tex. aliās ipsi rectores de suo tenentur soluere ciuitati. vt in. l. diui patris. C. de loca.

- loca. prædi. fiscal. lib. 11. tex. & ibi Ioan. de Plate. in. l. contra eos. C. de administra. reipub. libr. 11. nu. 1. dicens, qd administrator cogitur refarcire de suo, si res publica patiatur aliquod damnum propter sui negligentiam in non exigendo cautionem à debitoribus, vel aliquid amittendo, & habetur ad instar tutorum, & curatorum minorum. vt in. l. debitoribus. C. de administra. tutor. Facit quod notatur in. l. ciuitas. ff. si cer. peta. & in. l. periculū. eod. ti. & in. l. si. §. pen. ff. de administra. rerum ad ciuit. pertinē. Qui nimo ij administratores t minorem potestatem habent in rebus publicis, quàm administratores priuati in rebus priuatorum, quas administrant. vt tenet Luc. de Pen. in rubrica. C. de administratione rerum public. libro vndecimo. per. l. 3. §. nō tantum. & §. sequenti. ff. quo vi aut clam. Et ratio quare tenentur dare plus offerenti potest esse: quia eo ipso, quod quis t in termino bannimentis offert plus, manet obligatus, & cogitur emere, & similiter fiscus, vel ciuitas tenetur ei vendere, vel locare, si alius non offert ei meliorem conditionem. & hoc licet plus offerens vadat notario ad hoc deputato, licet officialis non sit præsens. vt dicebatur in. d. l. licitatio. ff. de publica. secundū Pla. in. d. l. si tempora. nec vitatur iste contractus propter interuallum inter præconiū & obligationem conductoris, sicut vitatur stipulatio. vt in. l. 1. ff. de verborum obligatione. §. primo. quia isti contractus, qui fiunt cum incerta persona, vt est hic: quia contraho cum quocūq; primo offerente, ad hoc, vt ipso offerente contractus perficiatur, vt est iactante missilia in vulgus, qui videtur donare primo occupanti. vt in. l. quæ ratione. §. finali. ff. de acquiren. rerum domi. Et vt est in incipiente tenere hospitium, qui obligatur recipere hospites incertos venientes. lege prima. ff. fur. aduer. nau. caup. stabula. & statim perficiuntur, cum sit impletum ex parte incertæ personæ, vt non sit locus poenitentiae secundū Platea. in. d. l. si tempora. Bartolus tamen ibi dicit hoc intelligendum, si fisco, vel ciuitati expediebat dare plus offerenti: quia possit enim esse quo ad eius interesse dare minus offerenti: quia offert faciliorem solutionem, vel quia magis idoneus est. vt in. l. 4. in fin. ff. de in diem adiectione. & in. l. Sabinus. eo. titulo. quia ad hoc vt dicitur plus offerri, requiritur, qd ille, qui offert sit idoneus ad soluendum. tenet text. & ibi Bal. in. l. si proponebatur. ff. eodem. titulo. de in di. adiectione. & in. l. eum qui. §. melior autem. Sed dictū Bar-

tol. hodie non crederem verum: quia locatores rerum ciuitatum debent accipere fideiussores idoneos de soluendo: & si conductores non dant dictos fideiussores, redditur res conducta ad primum conductorem, & illud, quod plus est offerentem per posteriorem licitatorum, per eū debet solui iuxta formam. l. 47. in quaterno gabellarum. & per. l. 64. in eodem quaterno. Et sic tene, quod propter oblationē magni pretij t receditur à licitatione, & primus licitator est exclusus à secundo plus offerente. tenet doctor del Castillo in. l. 70. de Toro. in gloss. En almon. da. allegando Bald. in quodam consilio contra Bartolum in dicta. l. licitatio. ff. de publi. Tu vide Hippolytu. de Marfilij. in. l. prima. §. si serui. quali. ff. de quaestioni. numer. vigesimo. de quo oblitus est Castillo. vbi dictam opinionem tenet in materia, quod vltima derogat prioribus. quod idem est in subhastationibus: quia vltimus t emens rem in subhastatione positam liberat primum emptorem. vt singulariter consuluit Baldus in dicto consilio, qui incipit, quidā Titius de Arimino. vbi dicit, quod quando vnus primus emit datium positum ad incantatū, seu ad subhastationem, & postea alter vltimo loco illud merdatium emit in eodem in cantatu, seu in eadem subhastatione, si ista vltimo emens aufugit, quod primus est liberatus. allegat tria iura. & idem firmat Pau. de Castr. in dicta lege licitatio. in principio. vbi dicit ipse se recordari vidisse Bal. consulere pro hac parte in ciuitate Arimini, dum esset Papiæ & Cremens. in singula. 40. incipiente. tu scis. sequitur Bald. in. d. consili. de qua materia. vide Par. de Puteo. in tractatu de syndi. in verbo. si fideiussor officialium. foli. 119. numero. duodecimo. Quod ego intelligo, dum modo plus offerens veniat infra terminum subhastationis: quia tunc obligatur plus offerens, & excluditur primus, aliās secus. vt tenet glossa. & ibi Bartolus in dicta lege. si tempora. & in. l. secunda. C. loca prædi. ciuili. libro vndecimo. & Ioannes de Platea ibi. & in lege. eos. C. de diuersis prædio. vrbano. eodem libro. quia si est transactum tempus bannimenti, vel res est remanata, non auocatur res a primo emptore, vel conductore, & sic non habebit locum adiectionis, vt alteri plus offerenti detur in rebus ciuitatis, nisi propria habeant legē, vbi tenet Ioannes de Platea. in dicta. l. secunda. C. de loca. prædi. ciuili. libro vndecim. per. l. Lucius. §. finali. ff. ad municipal. Gg 5 & per

ita probat in l. 4. §. 5. lib. 7. de opila: ubi est una falencia in linea generalis: quia falencia non auocatur res a primo emptore, vel conductore, & sic non habebit locum adiectionis, vt alteri plus offerenti detur in rebus ciuitatis, nisi propria habeant legē, vbi tenet Ioannes de Platea. in dicta. l. secunda. C. de loca. prædi. ciuili. libro vndecim. per. l. Lucius. §. finali. ff. ad municipal. Gg 5 & per

9 & per legem primam. C. de vendi. rerum ciui. eo dem libro. vbi tenet Ioannes de Platea. quod va let lex, seu statutum, quod ciuitates habeant ius adiectionis in suis venditionibus, sicut habet fi- scus. sed si tale statutum non est locatio perfe- cta, non reuocatur, licet alius meliorem conditio nem offerat. vt in. l. 2. C. eodem titul. de vendi. re rum ciuita. Et Plat. ibi dicit, qd sicut in venditio ne rerum ciuitatis non habet locū adiectio of- ferentis meliorem conditionē, postquā venditio est perfecta, ita etiam in locationibus perfectis tēporalibus, vel perpetuis, seu ad non modicū tē pus, non habet locum adiectio, in fisco autē di- cit qd est differentia. vt ibi per eum, & sic qd post lapsum terminum, & præconium, non possit fie ri præconium, multo fortius si est res rematata. ¶ Quocq; intelligerem, qd plus offerenti vendere non debet, nisi prius primo emptore requisito, & sic, qd veditor debet notificare emptori primo quomodo plus offertur, ad hoc, vt ille possit vni ce relicitationem. tex. in. l. necesse. & in. l. licet & ibi Bald. ff. de in diem adiectio. & est simile in. l. vlti. C. de iure emphite. & l. si cum quibusdā. ff. de legat. secundo. & in. l. vnum. §. rogo. eodem ti- tulo. ¶ Bar. tamen in. d. l. si tempora. dicit prædi- cta vera, nisi esset persona, quæ possit petere re- stitutionem in integrum, tunc enim possit im- petrare restitutionem in integrum, vt maius tē- pus apponatur in licitatione. vt in. l. & si sine. §. quæsitum. ff. de mino. & etiam restituitur ipse minor, vt possit offerri maius pretium, postquā fuit in licitatione superatus. vt tenet Ioannes de Platea in dicta lege. si tempora. numero secūdo in fine. per. l. si in emptione. ff. de mino. & idem tenet tex. in. l. quinta. titu. 19. Part. sexta. vbi ait, quod iuuatur minor aduersus licitationem rerū suarum, si plus in eius magnum. commodum in ueniat offerente. * Et Peregrin. in parte licitatio, quasi in fine. * (Quod facit ad istas baxas) seu di- minutiones de las carnicerías, y pescaderías, y panade- rías. quia licet sit elapsum terminum banni, & sic rematata, si alius pretium dimiuit, & sic baxa, admittitur diminutio, & iterum præconizatur, & diminuenti datur. vt tenet Bartolus in lege li- citatio. numero quinto. ff. de publica. & vectiga. & Albericus de Ros. in. l. 2. C. si in caus. iudica. & sic pluries feci, & fuit meus iustus in cancellaria confirmatus: quia est utilitas reipublicæ, & mi- nori æquiparatur. vt in lege rempublicam. C. de iure reipubli. libro vndecimo. & in capitulo ad audientiam. de in integ. restitui. glof. in. l. prima. §. quibus. ff. quod cuius vniuer. nomi. & text. in lege decima. titul. decimonono partit. sexta. * Et istam meam opinionem tenet etiam Grego. Lo

pez. in dict. l. §. titu. 19. parti. 6. in glo. mas por ella, loquendo in carnibus quæ venduntur in macel- lis. vel similibus. * Et siue sit lesa in iudicio, ¶ sine in contractu succurritur. vt ibi. Et sicut minores sunt sub curatoribus, sic respublica sub admini- stratoribus. vt dicit gl. in. l. respublica. C. ex qui- bus caus. maio. & casus in quibus respublica iu- uatur vt pupillus, vide per additio. Ioannes de Platea. in. l. si secundum. C. eodem titul. de iure reipubli. ¶ Attamen respublica vna vice restitu- ta ¶ in supradictis, postea dum iterum licitatur, si sit elapsum bannum, vel si iterum rematatum, non debet iterum restitui, licet sit alius, qui plus offerat, vel pretium dimiuiat. vt per totum titu- lum. C. vt sapius in integr. resti. postul. ¶ Et sic nisi in dictis casibus, non potest pluries fieri ban- nimentum, elapso termino primi bannimenti: quia semel fieri debet. Quod dicit Ioannes de Pla- tea. in dicta. l. si tempora. versiculo. Item quero, esse verum, quando iam aliquis obtulit illi, cui est ius quæsitum, infra tempus primi bannimēti: quia tunc faciendo secundum fieret præiudiciū tertij, quod fieri non debet. vt in. l. 2. §. merito. & §. si quis à principio. ff. ne quis in loco pub. secus si nullus obtulit in primo termino: quia tūc be- ne potest pluries banniri secundum Pla. vbi su- pra. ¶ Vbi quoq; tenet, qd primus emptor ¶, vel locator admittitur ad offerendum, & licitandum contra secundum, nec res ei auferatur. l. licet. & l. necessariè. ff. de in diem adiectio. habebit tamē rem ex secunda emptione, vel locatione, & non per primam, quæ ex secunda est extincta quia cū res habeat ex nouo pretio, videtur noua em- ptio, vnde prima rescinditur, & fingitur non fa- cta, & ideo fructus percepti medio tempore, sci- licet, ante secundam licitationem, debent resti- tui fisco, & econuerso quod ipse impendit in rē, debet sibi restitui. l. item quod dictum. §. si quis & in. l. Imperator. ff. de in diem adiectio. ¶ Perce- pi ¶ tunc post secundam venditionem sunt em- ptoris: quia cum fructus sint tunc pendentes, cen- sentur pars rerum. vt in. l. si. §. vt fructus. ff. de his qui in frau. creditor. & in. l. Iulian. §. si fructibus. ff. de actio. empt. ¶ Adde in materia ista, qd quā do bona ciuitatis locantur, seu arrendantur, incā- tantur, & subhastantur, poterunt rectores ciuita- tis promissiones facere, per quas introitus habea- tur. argu. l. cui iurisdic. ff. de iur. om. iudi. & c. præterea. de offi. deleg. & accipere pecunias mu- tuo & dare auentagia (quæ in nostra Hispania, prometidos, vocatur) publicanis, & conductoribus, vt melius datia incantentur. arg. l. 1. §. nō au- tem. ff. de exerci. & l. item. §. 1. ff. de in diem adie- ctio. prout tenet Francif. Luca. in tracta. de fisco.

in. 4. parte. nu. 4. & nu. 47. tomo. 6. tracta. quod nota & l. 49. in quater: gabella. cum alijs.
d Imposiciones. ^d Iusta, & quæ possunt percipi. vt in. c. 24. supra eod. & ibi dixi.
e En las leyes. ^e Quæ sunt. l. 6. & l. 7. ti. 1. lib. 6. in ordi. rega. quas per te vide. Et quoq; vi. l. 8. & 9. tit. 3. libr. 7. in eisdem ordinatio.

Prætor. Cap. XXXII. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 Opera ciuitatis vetera sunt reficienda, ante- quam noua inchoanda.
- 2 Pecunia specialiter legata ad opus nouum, si ci- uitas eget illa pecunia, poterit ad vetera reci- pienda erogari.
- 3 An ciuitas potest compellere subditos ad labo- randum in publicis operibus.

Azer. ^a Potius opera ¶ ciuita- tis vetera sunt reficien- da, antequam noua inchoanda, & in eis reficiendis pecuniam expendere nisi specialiter ad opus nouum sit relicta. vt te- net Ioan. de Plate. in. l. contra eos. C. de admini- stra. reipubli. lib. 11. versic. Item nota. ¶ Vbi quo- q; dicit, qd licet sit specialiter legata ¶ ad opus no- uum, si ciuitas eget illa pecunia, poterit etiam ad vetera reficienda erogari. vt in. l. decuriones. §. primo. ff. de administra. rerum ad ciuitatem per- tinenti. & l. si. ff. de operis & pub. ¶ Et per istum text. receditur à dispositione tex. in. l. intra. & l. nemo. C. de operi. publi. de quibus per glof. in. l. quoniam. C. de dignita. li. 12. vbi iudices nouum opus sua auctoritate non possunt inchoare sine principis licentia, sed antiqua reparare sic. quod hodie per istum tex. videtur permissum noua in- choare sine iussu principis, dum tamen fiant de- choare sine iussu principis, dum tamen fiant de- cōsensu ciuitatis. ¶ Adde, qd ciuitas ¶ si egerit, po- test compellere subditos ad laborandum in istis publicis operibus data competenti mercede. vt dixi supra. in. c. 17. in glo. Aragonales precios. nu. 35. Et facit quod tenet Plat. in. l. si. C. de fabriter. libr. 11. vbi tenet, qd si cōmunitas indiget mittere arma, vel victualia ad campū gentiū armorū, po- testas potest scribere literas vicarijs, & magistra- tibus municipiorum, vt cogat subditos conduce- re cū plaustris, vel personis, prout expedit eis, &

istis debet salariū de publico deputari, & solui, quia gratis nō tenentur seruire reipublicæ, nisi ex hoc aliquā commoditatē, vel exemptionem re- ciperēt. ¶ Dic tñ, qd si ciuitas seu villa debet face- re, aliqd op^o, qd nō debet quia p̄cipio sunt missi ad laborandum, stare cōtinuō, sed debet suble- uari palios, & primi quiesce- re, vt labor dis- spertiat inter eos. tenet Pla. i. l. placuit C. de pala. sacra. li. 12.
A costa. ^b Cuius expēsis debet fieri ista opera publica, & cuius solici- tatione, & quo- modo, vi. quæ late dixi in. ca. 23. supra eo. in gl. den ordē. ver- sic. sed vtiliter, & in gl. fi. & vi. infra in glossa, o en otra.
Del con- cejo. ^c Nota text. qd opera publica sumptu concilij ciuitatis de- bet fieri. facit. l. splendissime. C. de oper. pu- bli. qd declara, & itellige put dixi supra. in. capitulo. 23. in dicta. glossa. nu- ros. versicu. sed vtiliter.

S V M M A R I V M.
 1 Poena arbitraria cōsummi possunt in operibus publicis, & in defensione iurisdictionis.
 d **O de las penas.** ^d S. arbitrarium, quas p̄ penas ar- bitrarias, in quibus iudices cōdēnant, expendunt in istis

in istis operibus publicis. vt in isto tex. & in ca. 45. infra eod. ibi. *Unque sean applicadas a obras publicas.* Et in defensione suæ iurisdictionis contra delinquentes, asserentes se esse clericos, vel dicentes se debere gaudere immunitate ecclesiæ, quâdo propter delictum ab ea per dictos iudices extrahuntur, vel in similibus. De qua defensione iurisdictionis vi. quæ latè dixi supra. in. c. 20. in glo. *Surpan.* & in alijs glossis eiusd. c. & latissimè in. c. 3. in gl. *En fauor de su iurisdiction.* in principio. & in fine.

S V M M A R I V M.

1 Repetere potest iudex quod expendit pro ciuitate etiam finito officio.

2 **O en otra manera.** S. quan dociuues illius ciuitatis suo sumptu opera ista faciunt, vel in aliqua parte contribuunt in istis faciendis: quia vt assolet fieri dum viæ publicæ sternuntur lapidibus soluunt tertiam partem ratione suæ domus, alia tertia soluitur ex condensationibus deputatis in operibus publicis, vel ex condemnationibus iustitiæ sumptuum, alia tertia pars soluitur ex bonis proprijs ciuitatum, & sic vtitur. 3 Dictamen, qd si iudex de suo impendit in his operibus, possit recuperare ab ciuitate, licet sit remotus ab officio, vel expirauit officium eius: quia licet quis remoueat ab actu, non tamen perdit iura quæ quæsiuit medio tempore. vt tenet Bald. in. l. à tutela. ff. de contrari. tutel. actio. loquendo in rectoribus ecclesiarum qui de suo impenderunt, & sunt remoti, qd recuperât ab ecclesia, quod nota. & idem Bal. in. c. à crapula. de vita. & hone. cleri. num. 2. per dictam. l. à tutela remota. idem tenet. * Et facit in simili. l. 20. tit. 16. par. 6. & Abb. in cap. cum pro causa. de procura. nume. 1. & vi. quæ dixi infra. c. 54. in gl. *ha de hazer.* quasi in fi. & in. c. 3. supra, in gloss. *iurisdiction.* numero. 31.

S V M M A R I V M.

1 Opera ciuitatis debent fieri paruo pretio, & ad hoc officium iudicis pertinet, vt damnis ciuitatis occurrat.

2 Artifex, qui promissit facere domum, seu ecclesiam certo pretio, si in isto opere fuit deceptus, quia paruo pretio se conduxit, an pretium in-

stum sibi restituatur.

- 3 Scienti, & scire debenti non fit fraus nec dolus.
- 4 Doctor legum minor viginti & quinque annorum, non potest petere restitutionem in integrum aduersus ea quæ omisit allegare, vel probare in causa sua.
- 5 Locatio & venditio paribus passibus ambulat.
- 6 Deceptus ultra dimidiam iustæ mercedis in contractu emptionis, & in omnibus contractibus bonæ fidei agit iuxta formam legis. 2. C. de rescinden. vendi.
- 7 Opus si fuit taxatum, & talis summa taxata non sufficit, potero iubere ne fiat opus & si facit, tenetur restituere residuum quod non erat impensum, nec teneor soluere mercedem de eo, quod postea factum est.
- 8 Operis approbatio, & quantitas mercedis, an potest committi in arburium locatoris, vel conductoris, seu tertij.
- 9 Si opus corrui, an artifex teneatur de vitio operis.
- 10 Si promissit facere opus infra certum tempus sub poena, & istud non fuit possibile, quia saltè sex menses ultra requirebantur, an illi sex menses debeant impleri.
- 11 Artificibus an debeat solui opere facto, vel ante.
- 12 Si locaui tibi domum construendam pro centum infra annum, cum pacto, quod si non construeres possim alteri locare, & si contingat me plus locare te nearis ad illud plus, an teneatur ad excessum.
- 13 Promittens facere domum certæ formæ, si recedat ab opere, nil potest petere.
- 14 Promittens facere domum, & si non facit obligauit se ad interesse, pro tali interesse non habet instrumentum executionem paratam.
- 15 Qui conduxit opus faciendum, potest alteri locare, si est paris peritiæ, vel si non fuit electa industria personæ.
- 16 Solutio fienda stipendiarijs, non est fienda per substitutum.
- 17 Ad opus publicum faciendum accipiēs pecuniā, si in eo non expedit, cum triplo restituit eam.

A menos

f **A menos costa.** Quia ad officium iudicis pertinet ciuitatum damnis occurrere. arg. in. c. cum venissent. de insti. in fi. & tenet Specu. in ti. de offi. om. iudi. §. 1. nu. 1. & ideo debet. prouidere suo posse, vt opera ista paruo pretio fiat. Sed **menos costa,** y a circa hoc queritur

2 de quaestione, quæ sæpe occurrit. Aliquis artifex, seu magister in canteria promissit facere domum, ecclesiam, vel aliam rem certo pretio sibi dando, qui deceptus fuit in isto opere, quia paruo pretio se conduxit, & se obligauit ad domum constituendam, an restituatur, vt iustum pretium sibi detur. doct. del Casti. in. l. 2. de Toro. in gloss. *De las dichas leyes.* 3. col. ver. ex quo dicto. dicit, qd multoties tenuit, qd si approbatus in officio, vel si in eo fuit deceptus, non restituitur in eo, vt est in artifice, qui paruo pretio se conduxit, vel se obligauit constituere domum certo pretio: debuit enim scire suum officium, quod gerit, & quo vtitur. & sic extenditur tex. in regula scienti. de reg. iur. in. 6. quia non solum scienti, sed scire debenti non fit fraus, nec dolus. Et licet. d. Castil. plus non dicat, pro eo facit gl. & ibi Pla. & doct.

4 in. l. professio. C. de muner. patri. vbi ait, qd doctor legum minor. 25. anno. non potest petere restitutionem in integrum aduersus ea, quæ omisit allegare, vel probare in causa sua, licet alteri minori restitutio detur: quia potest doctori allegari cōpetitio, seu desiderium suum, & professio sua inter se discrepant, vt text. ibi dicit, cum debeat esse peritus, & instructus in arte causidica, ppter quam industriam, & peritiam denegatur restitutio. vt in. l. 1. C. qui & aduersus quos. & ibi Saly. Et facit quod tenet Ang. in. l. 1. §. pueritia. ff. de postulan. vbi tenet, qd doctor minor non potest petere restitutionem ex eo: quia est deceptus in iure. Nam dicendo se deceptum in iure, allegat se potius non esse doctorē, imò potius, legum dolorem. de quo vi. Anto. de Bardax. in sua solenni repetitio. l. ex diuerso. §. si in iudicio. ff. solut. matrim. 2. colū. & vide Guido pap. in decisione. 88. nu. 4. allegando Saly. in. l. si ex legati causa. ff. de verbo. obligation. in sua repeti. Bald. in. l. rem maioris pretij. C. de rescinda. vendi. in sua repeti. & vi. Ias. in. l. 1. C. de iuri. & fact. igno. numero. 5. Sed contrarium, qd restituatur, si est deceptus.

5 ultra dimidiam iusti pretij videtur: quia sicut in venditione succurritur, ita in locatio: quia locatio, & venditio paribus passibus ambulat. vt in. l. 1. ff. locat. & est in. l. si pactione. C. de vfuri. tenet Philip. Dec. conf. 583. in prin. Montal. in. l. 5. tit. 10. for. ll. libr. 3. in glo. *La vendida.* in prin. & in

fin. Et facit quod tenet Bar. in. l. item si pretio. §. quemadmodum. ff. locati. vbi tenet, qd si aliquis est deceptus ultra dimidiam iusti pretij, vel iustæ mercedis, agitur secundum formam. l. 2. C. de rescin. vendi. & d. l. 5. fori. quæ non solum habet locum in contractu emptionis, sed in omnibus contractibus bonæ fidei. Idem tenet Roman. in consili. 422. in prin. & Montal. vbi supra. & idem videtur tenere pragmatica facta per nostrum regem Carolum in curijs Segouixæ petitione. no. Et sic quotidie vidimus, qd illi artifices sæpe peunt opere videri, vt sibi satisfiat. si sunt decepti, sed pro opinione contraria. Sed postea fuit facta lex incurijs Vallisoleti per nostrum Carolū. anno. 1537. petitione. 85. vbi in expresso cauetur, qd illi non possunt allegare hanc deceptionem, nec super eam debent audiri. quam vide, & nota.

7 Facit, qd si opus fuit taxatum, & postea talis summa, quæ fuit taxata, non sufficit, potero inhibere ne fiat opus, putā, ego volebam ædificare domum, villam, vel fortalitium, & mandauit tibi artificij, vt excuteres quanto accenderat expēsa in ædificando ultra operas, & dixisti ad ducenta, de quibus tradidi centum, & de illis expendidisti quinquaginta in lapidibus, & postea comperitur qd necessaria sunt trecenta, qd potero inhibere tibi, ne in opere procedas, & si contrarium facias, teneris restituere. residuum pretium, quod non erat impensum, nec teneor soluere tibi mercedem de eo, quod postea factum est: quia possum poenitere, & desistere à contractu, propter mendacium. tex. est. & ibi Bar. & Paulus de Castr. in. l. cum in plures. §. mandauit. ff. locati. Et si approbatio operis potest committi in arbitrium locatoris, vel conductoris, vel tertij, & quantitas mercedis ante opus factum, vel postea, vide latè Paul. de Castro. in. l. si in lege. ff. locat. & doctor. in. l. si quis arbitrato. ff. de verborum obligatione. & tex. in. l. 16. titulo octauo. parti. 5. Vbi etiam

6 text. tenet, qd si artifex fecit opus, & postea corrui, tenetur de vitio operis. & facit tex. in. l. ea lege. §. locaui. ff. locati. vbi ait, qd qui locauit operas suas vt certum opus faceret, tenetur de opus vitio, siue vna pensio, siue singulos dies præstita fuerit. Secus si operas suas singulis diebus locauit, nec ad certum tempus se astringit: quia de vitio operis non tenetur. qui text. est singularis. & vide ibi Bartol. & Pau. de Castro. & Cremen. singulari. 80. Roman. singulari. 31. * Et singulariter Bald. in. l. aduersus. C. locati. & Peregrina in parte locatio. quest. 9. in gl. tenetur. * Et de intellectu. vide per Alexand. in additio. ad Bartol. in dicto. §. locauit. & singulariter Roman. consilio. 297. vbi de materia, an ædificans teneatur de vitio operis. &

ris. & vide Ioan. de Plate. in. l. nullus qui. C. de de curio. libro decimo. numer. 3. vbi extendit hoc, q non solum artifex teneatur, imò si ædificium a substituto confectum ruat eius vitio tenetur substitutus: quia debet seruire periculo substitutis, & talis artifex vsq; ad quindecim annos, tenetur de vitio operis. vt text. in. l. oes. la primera. C. de operibus publicis. & text. in. l. 21. titulo. 32. Parti. tertia. vbi vide. ¶ Et an dominus teneatur sup plere aliquid ratione cursus. vide Specul. conscientia in tractatu secundo. capitulo secudo. §. 1. & 2. & in. l. si maritus. ff. locati. & ibi Bartol. & Paul. ¶ Et q teneatur de operis vitio, intellige donec opus approbetur: quia post approbationem non tenetur de periculo. vt tenet Paul. de Castro in. l. opus. ff. loca. vbi quoq; tenet, q quã do dominus est in morã mensurandi opus, periculum spectat ad ipsum. ¶ Sed quid si tale opus corrui, an habeat totale tempus ad refectionem talis operis? Dic q sic. vt Barto. in dicta. l. si maritus. ff. locati. ¶ Quoq; nota, q si promisit facere opus infra certum tempus sub pœna, & persficere, & istud non fuit possibile: quia saltem sex menses vltra requirebantur, illi sex menses supplebuntur, nec committitur pœna dum sint elapsi. tenet Paul. de Cast. in. l. infulam. ff. locati. §. in operis. vbi in. §. quidam eiusdem legis. habetur, q si conductori promittitur pecunia ad opus faciendum, potest illam primo petere, si satisfat de expendendo illam in opere. vt ait Barto. & Paul. de intellectu. Et vide Bartol. in. l. aduerfus. C. locati. & ibi Baldus. & Pala. Ruuios in repetitione. capitul. per vestras. de donatio. §. vndecimo. folio ceterfimo decimo quarto. numero decimo quarto. vbi ait, q licet artificij debeat solui regulariter opere perfecto, tamen ædificatores domorum hoc non seruant: quia ista interpretatio esset eis nimis onerosa, & possunt cessare ab opere. ¶ Adde quoq;, quod tenet Paul. de Castro. in. l. item quæritur. §. si in lege. ff. locati. ¶ vbi ait, q si ego locaui tibi domum constituendum per centum infra annum, cum pacto, q si non constitueres, possim alteri locare, & si contingat me plus locare tenearis ad illud plus: & quia non construebas alteri locaui pro centum & decem, volo vt soluas illa decem, certè ita demum teneris si locaui in eadem forma, vel leuiori. Secus si grauiori, vt si locaui tibi vt faceres tres cameras, illa verò vt faceret quatuor: quia propter istud excessum videor dare plus. vt ibi per eum. Vbi quoque vide, quid si non locaui, sed ego feci opus conducendo operarios de die in diem, quod nota. Vide Bald. in materia. in. l. ædem. C. loca. tertia column. numero nono. vbi

13 tenet, q si aliquis promisit facere domum certæ formæ, quod si recedit ab opere, nil possit petere, & idem dicit in famulo qui seruiuit domino. ¶ Nota in proposito, quod si aliquis promisit facere domum, & si non facit obligauit se ad interesse, quod pro tali interesse non habebit in strumētum paratam executionem. vt tenet Rodericus Suarez in repetitione. l. post rem. ff. de reiudicata. column. 118. versiculo. limita. & vide Iason. in. l. certi cõditio. ff. si certum petatur. ¶ Et an obligatus ad domum ædificandam possit ad hoc præcisse compelli, si stipulor vult magis factum quam interesse: vi. glo. in. l. cum pro eo. C. de sent. quæ pro eo quod interest: vbi tenet, q sic. & vid. Peregrin. in parte facere. ¶ Quoque dic, quod ille qui conductit opus faciendum, potest alteri locare. vt est text. in. l. si cui locaueris. ff. loca. quod intellige, si est paripetitia, vel si non fuit electa industria personæ, aliàs secus. vt Paulus de Castro ibi. de quo per Spec. in titulo de salarijs. §. finali. versiculo. quid si doctor. & versiculo. & eadem quæstione. numero nono & decimo. Et vide Plate. in dicta lege nullus qui. C. de decurio. libro. 10. numero. 3. & vid. text. singular. in. l. de pollicitationibus. ff. de pollicita. vbi promittens facere opus, possit, si necessariũ fuerit, opus illud per alium explicare, commendat eum Roma. singular. 74. ¶ Tamen qui debet soluere soldaderis, & stipendiarijs, debet personaliter, & sua manu soluere non autem per substitutum potest soluere stipendiarijs, & similiter, & sua manu recipere, non autem per substitutum recipere debent. text. & ibi Pla. in. l. iubemus per hanc. C. de erogatio. milit. libro. 12. in principi. ex quo infert, quod stipendiarij non possunt constituere procuratorem ad suum stipendium recipiendum. & idem tenet Francis. Luca. in tracta. de fisco. in prima parte. nu. 99. tomo. 6. tracta. folio. 8. ¶ Adde quoque ad supradicta, quod si quis pecuniam accepit ad aliquod opus publicum faciendum, & non expendit, sed in se retinuit, vel alteri in proprios vsus conuertit, punitur ad restitutionem dictæ pecuniæ, & in triplum plus quod habuit fisco dandum. l. secunda & tertia. §. sed & qui publici. ff. ad. l. Iulia. pecula. prout tenet. d. Francis. Luca. in dict. tracta. de fisco. in. 2. parte. nu. 47. tomo. 6. tracta. folio. 10.

¶ Prouecheo. ¶ Quia vniuersitas nõ debet pati lesionem. vt in. l. suo. ff. de in integr. restit. & in. c. primo. eodem tit. & in. c. primo. de rebus ecclesi. nõ aliena. ¶ Et quia non sunt importabiles sumptus imponendi: vt Bald. in. l. si in aliqua. ff. de offic. procõ. nu. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad opus faciendum viri sufficientes debent constitui.
2 Quæ personæ iurare debent circa administrationem officiorum suorum.

h Tales. h Idem tenet Barto. in. l. prima. C. de sacrosanct. eccle. nu. 7. dicendo,

¶ ad quodlibet opus faciendum debent poni viri sufficientes ad illud. ¶ Et idem tenet Bald. in. l. si in aliquam. ff. de officio proconsul. num. 4. ¶ procuratores operum debent esse diligentes: & facit. l. si pupilli. §. videamus. ff. de negoc. gest. ¶ Et tales præpositi in talibus administrationibus debent iurare se facturos officium suum fideliter, & sollicitè, & secundum iustitiam, & omnifraude & dolo remotis. vt text. & ibi Plat. in. l. iubemus per hanc. C. de eroga. milit. libro. 12. ¶ Sic etiam iurare debent aduocati in principio causarũ. l. rē nõ nouã. C. de iudi. §. patroni. ¶ Si milititer tutores, & curatores iurant tempore administrationis a iudice decretæ. vt in authentic. vt hi qui obliga. res perhib. §. si. col. 1. 6. & Bar. in. l. legitimos. ff. de legit. tut. ¶ quoque iurant executores testamentorum. argum. cap. si. de testament. in. 6. & Plat. in dicta. l. iubemus. ¶ Similiter iurant rectores hospitalium. Cle. quia contingit de religio. domi. ¶ Quoq; vendens bona debitoris autoritate iudicis. l. fin. in fine. C. de bon. aut iudi. possi. ¶ Et est regulare in quolibet administratore, vt iuret. vt in authent. ius in quod præf. in principio. in gl. 2. colla. 2. & vi. que dixi supra in proemio in glo. En los casos.

Prætor. Cap. XXXIII. finis.

Sequitur Cap. XXXIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Punitur indicens collectam, vel aliud extraordinarium exigens præter conscientiam principis.

¶ Eyes. ¶ Vt in. l. 16. tit. 1. li. 7. in ordi. rega. cõ. l. sequenti. & vi. quæ dixi supra. in capitul. 8. in glossa. prima. & in capitulo. 25. in glossa. fina. ¶ Alias punitur tñ indicens collectam, vel aliud extraordinarium, & exigens præter cõ

scientiam principis. vt in dicta. l. regia. & de iuri communi punitur in quadruplum. Secus si de impositione ex conscientia principis facta plus exigat, quàm impositum fuerit. tunc punitur in duplum. vt tenet Ioann. de Plate. in. l. placet. C. de excusa. muner. libro. 10. per textũ in. l. vniuersa. C. de super exactio. eodem libro. & ibi glof.

mas prouecheo del concejo que ser pu diere: y que las per

S V M M A R I V M.

- 1 Ciuitates sine permissu principis an possunt inducere munera patrimonialia.
2 Habentes pecunias possunt cogi eas mutuare rei publicæ tempore necessitatis.

b Sin nuesta licencia.

1 Quia ciuitates sine permissione principis munera patrimonialia non inducunt. vt in. l. forma. §. si vero. ff. de censibus, sed contrarium videtur in. l. omnes la. 2. C. de oper. pub. & quia in his publicis quod agit princeps in vrbe, idem agit præses in prouincia sibi decreta. C. de expens. in lib. 11. l. vnica. Item quia commissa est sibi resectio publicorum, & alia ad hoc pertinentia. vt in dictis iuribus. & in authentic. de manda. principũ. §. sed etiam pro vberta. collatio. 3. ergo collectæ impositio, cum sine illa non potest comode expediri. l. ad rē. ff. de procur. facit quod tenet Bar. in. l. prima. C. de mulieri. in quo loco libr. 10. vbi dicit generaliter collectam pro causa necessitatis possunt ciuitates, quæ superiorem habent, imponere, sine permissu principis. vt in dicta. l. omnes. & in. l. prima. §. fina. ff. quod cuius. vniuers. nomi. pro casu verò vtilitatis non possunt. Vnde si aliqua ciuitas vellet donare principi: non possit proinde collectam imponere. tenet Lucas de Penna in. l. hac prouidentissima. C. de quibus muner. vel præstatio. lice. se excusa. libro. 10. columna octaua. versiculo. 24. Istan quæstionem examinat, & dicit, quod sibi videtur, quod etiã pro causa modicæ vtilitatis possit vnaqueque ciuitas imponere, & absque superiorum promissione pro causa propria collectam imponere, si tamen omnes cõsentiant, illis autem inuitis secus. Et quod dicit de inuitis esse verum, nisi quando collecta imponitur pro edificandis moenibus publicis, vel pro refectione pontium, aquæ ductus & viarum

Handwritten notes in the right margin: 'vnde i. in p... pro p... se quibus concordat. b. in l. 11. tit. 2. lib. 10. & viarum sacobi la. fol. 3'

ista uersiculus sed hodie refertur ad illa uerba supra posita. et dicit quod sibi uidebitur.

Prætorum.

& viarū: quia si est utilitas, potest præses imponere collectam sine permillu principis. etiā vicinis inuitis. secundū Luca. de Pen. vbi supra. **Sed hodie per istum tex. si pecunia inducitur, principis licetia requiritur. Et idē tenet tex. in. l. placet C. de excusa.**

mu. li. 10. & in. l. i. C. de sup in dicto. eo. li. tenet Pau. de Citadinis in trac. deiu. patro. in. 1. part. n. 35. vbi quoq; dicit, q̄ de iure ciuitas nō pōt imponere collectas, vt principi donaret, licet de facto sic, sed si nō recognosce ret superiorē, possit. vt ibi. **Attamē licet collecta nō possit fieri sine permillu principis, tñ tēpore necessitatis habētes pecunias cogi possūt eas mutare rei publicæ, nō sub vsuris, vt plerique faciunt quia oī iure sunt prohibita, sed gratis, & ad restitutionem spectare tenētur, donec fiat collecta, ex qua sibi possit satisfieri, & ad hoc possunt cogi sine licetia principis. tenet Guiller. d. Cun. in. l. ne minē. C. de sacrosanct. eccle. & ibi Cy. & Sa. ly. & tenet Ioānes. de Plat. in. l. prima. C. de omni agro deserto. lib. 11. sequitur Ripa. in tracta. de peste. in. 4. par.**

fonas que en ello ouieren de entēder, sean^h tales, que lo fagan fielmente, y no fagā cosa demandada, saluo la que fuere necessaria, para que la obra sea biē hecha. Y el que fuere obrero, y veedor de la obra notenga cargo de recibir, y galtar el dinero por sumano.

Prætor. Cap. XXXIII.

Trosi que no consientan hazer, ni hagan derramas sobre los pueblos, sino como quieren las leyes^a que disponen de tres mil maruedis arriba no se faga sin nuestra licencia^b y mandado, aunq̄ digan que

nu. 162. **T**amen si sub vsuris recipiunt, est licitū prout tenet Ias. in. l. cunctos populos. C. de summa tri. & si. catholi. nu. 52. quem vide. Quod ego non credo, quia sunt prohibita omni iure, vt dictum est. vi. quæ dixi supra. in. c. 17. in glo. *Reverendables precios. nume. 33.*

Costumbre. ^c Vi. quæ dixi. in ca. 8. eod. in parte, *Costumbre de lo dar. & quæ dixi in. ca. 24. in glossa. o prescription.*

Seentienda. ^d Nota text. quia per eum declaratur dicta l. 16. titul. primo. lib. 7. in ordina. regali.

S V M M A R I V M.

- 1 *In collectis exigendis primò debet incipi à diuitibus, & postea descendi ad pauperes, & equaliter fieri debet pro portione possessionis, & nō debet quis grauari vltra modum sue substantie.*
- 2 *Grauatius in collectis vltra modum, debet officium iudicis implorare.*
- 3 *Ciuita munera pro modo fortunarum sustinenda sunt, & imponuntur quoq; possessionibus alienigenarum.*
- 4 *Pauperes an excusantur à muneribus, nec dñ à patrimonialibus, sed etiam à personalibus.*
- 5 *Paupertas excusat a pluribus, & cecitas, & infirmas.*
- 6 *Paupertatem quis debet probare, an excusans se paupertate, annominans diuitias.*
- 7 *Si quis est appellat⁹ pauper, vel cæcus, an agat iniuriarum.*
- 8 *Pauperes non solum sunt immunes à collectis, verum etiam plures alij.*

Pobres ^c Quia in istis iudex potest in facto supplere pro istis psonis, quæ facta sua exponere nesciunt, vt pro pauperibus, pupillis, & viduis, & miserabilibus personis, & carceratis, ac similibus, putà infirmis. vt notat Cy. in. l. mulieres. C. si mancipit. fuer. alie. & Bald. in. c. bonæ memoriæ de postula. præla. nu. 6. **E**t in istis collectis exigendis, primò debet incipi à diuitibus, & postea debet descēdi ad pauperes, facta prius æquali impositione proportionē possessionis, & iugationis, id est, iugorum terræ vnicuiusq; vt tenet Ioann. de Plate. per

Caput. XXXIII.

per tex. ibi in. l. comparationi. C. quibus muneris. seu præsta. nemi. lice. se excusa. lib. 10. & per. l. 2. C. de anno. & tribu. eod. lib. vbi dicitur Ioa. de Plat. quoq; in numero. 2. dicit, q̄ non debet quis grauari vltra quam modum substantiæ suæ patiatur. vt in. l. fi. C. de immunita. nemi. conced. lib. 10. quod extendit tā in tributis merè realibus, quàm in collectis, q̄ imponuntur psonæ pro reb⁹, quia vtrobiq; est ead. ratio. Et idem Pla. in. l. vltra modū. C. quæ admod. ciuili. mu. inducant. lib. eod. 10. dicit idē q̄ debet fieri, ne q̄s vltra modū, & quantitatē sui patrimonij grauetur. Quæ æstimatorum mobiliū & immobiliū debet fieri deductis sumptibus, & vltra sumptum non debet quis grauari. vt ibi.*

estan en costūbre de repartir algunos maruedis para sus gastos, o para otra qualquier cosa. Y el repartimiento de los dichos tres mil maruedis se entiēda^d, que en toda la ciudad, o villa, y su tierra se no repartā mas de los dichos tres mil maruedis: saluo donde la tierra suele repartir por su parte,

non debet quis grauari. vt ibi.* Et quod omnia bona immobilia & mobilia estimētur in ista collecta in ponenda, tenet Peregrin. in parte munus. 6. col. & quod collecta est imponenda secundum facultates commorantium, est tex. in. l. 20. titul. 32. par. 3. & ibi Grego. Lopez.* **Q**uinimo dicit idem Pla. in. l. prima. C. de censu. & censito. lib. 11. quod si notarius censitoris per collusionem, & ad complacentiā alicuius potentis scribat maiorem æstimationem pauperi, quam ipsi potenti, vel de æstimatione potentis detrahit, & addit in estimatio impotentis, impotens solum soluit veram æstimationem, & non plus. **G**rauatius autem vltra modum debet officium iudicis implorare. vt ibi in dicta l. fi. C. de immunit. nemi. conced. lib. 10. dum dicit, præses prouinciæ prospiciet. & Petrus Antiboli. in tracta. de muneris. in. 3. part. §. 4. num. 88. tomo. 6. tracta. foli. 42. per. d. l. vltra modum. & per. l. 1. & 2. C. quemadmo. ciuili. mune. & tenet Bal. singulariter in rub. de appella. in Decretali

bus. nu. primo. vbi si alicui imponitur collecta per decuriones ciuitatis, & ex hoc iniuste grauetur, potest à tali grauamine appellari, quia decuriones vice magistratus funguntur. l. vbi assunt. ff. de tutori. & curat. dat. ab his. **F**acit tex. & in

la ciudad por la fuya, que alli pueda cada vno dellos repartir los dichos tres mil maruedis y en las que se ouieren de hazer den orden que los pobres no sean mas fatigados, que los ricos. Y los que tuieren cargo de fazer coger las dichas derramas no puedan cargar, ni consientan que car

totum vt dictū est, spectat ad præsidem prouinciæ prouidere, & seruari facere. vt in. l. tertia. §. præses. ff. de muneris. & honori. vt inde grauati leuamen accipiant, quod per difformia, & criminosa commercia impositum sibi esse deplorant l. qui grauatos. C. de censu. libro. 11. **E**t quia in æqualiter enim factum in melius est reformandū vt in. l. maioribus. C. communia vtriusque iudi. vnde dicit imperator, æqualitatis enim, & iustitiæ sumus amatores. vt in auth. de non eligend. secund. nube. §. si. colla. prima. & Plat. in dicta. l. vltra modum. & text. in. l. prima. in dicto titul. de censu. & censito. libro. 11. vbi probans esse grauatum in eius æstimum addito grauamine releuatur. & ibi Plat. quomodo probatur.* Et non solum in positione seu taxatione gabellæ debet quis grauari, sed in eis exigendis non debet molestari: quia vt inquit Lucas de Penna. in. l. vnica. C. vt nullus ex vicar. pro aliorum. lib. 11. col. 1. in principio, vbi ait, Audite & diligenter attendite iusticiarij, & iudicantes, qui sub prætextu colle-

l. ciuilia munera. C. de muneris. & honor. li. 10. vbi ait, q̄ ciuilia munera per ordinē promodo fortunarum, vt dictum est, sustinenda sunt. i. per modum facultatū possessionū & diuitiarū etiam possessionibus alienigenarum imponuntur, licet ipsi alienigenæ nō sint ibi, nec sortiantur forum eius loci, ratioe domicilij possessionibus imponuntur tales collectæ, secundū Lucam de Pen. in dicta. l. ciuilia munera. **Q**uod

Etæ regis curiæ debetæ repræsentari facilis omniū de loco prædāq; interdum agitis velut hostes: nam quod vniuersitas alicuius municipij debet. singuli de ipsa vniuersitate non debent, vt in. l. sicut. §. 1. ff. q. cuiusq; vniuers. no. qd dicit notandum & menti tenendum Grego. Lopez. in. l. 15. titul. 10. par. 7. in. gl. en vuestros lugares: & vi. tex. singul. in. l. 13. titul. 2. parti. 3. vbi tenet, quod pro debito vniuersitatis personæ particulares non tenentur, nisi esset consuetudo in contrarium: quia tunc caperentur iumenta singularia personarum, vt Gregor. Lopez. ibi: allegando Bal. in. l. etiam. C. de executio. rei. iud. & facit. l. 4. titul. 15. part. 7. vbi proiurā principis possunt pignori greges, dum modo non includatur ne fame pereant. vi. Peregrin. in par. actor. q. 2. in. gl. arctari. vbi intelligit si est consuetudo, vel cōtra etus ciuium, hoc dicit scilicet quādo obligatur homines particulares pro vniuersitate: vt. Bart. in. l. 4. §. actor. ff. de re iudi. & Grego. Lopez. in. d. l. 13. sed dicit, qd captus pro tali debito non tenetur in solidū: & ideo si petit declarari ratam suā, & actor non potest declarare eum, forte tot sunt ciues qd non potest apparere quantum tangat pro rata: tunc sic captus debet relaxari. Bal. in. l. stipendia. C. de execu. rei. iud. & Peregrina. vbi supra. sed hoc intelligo nisi quilibet se obliget in solidum: vt Bar. in. d. l. 4. §. actor. numer. 11. & an executio possit fieri. in de hæsis & pratis ciuitatis. vi. supra. in. ca. 30. in. gl. gracias. in fin. in additione. & an officiales cōcilij possint capi. vi. l. 64. in legibus del encabeçamiento general. * Quinimo pauper excusatur à muneribus, nec dū à patrimonialibus, sed etiam à personalibus. vt in l. cum facultates. & l. eos qui. C. de his qui muner. libero. lib. 10. quod intellige secundum Plat. ibi in paupere, qui tota die laborat p victu quærendo sibi & familiæ suæ, & sic est in inopia intolerabili. vt in. §. sed propter paupertatem. Insi. de excusa. tuto. secus autem si esset inopia tolerabilis, vt quia pauper, non tamen vt oporteat dietim quærere victum quotidianum laborando, quia tunc patrimonialia munera non soluit, sed corporalia sic, vt in. l. cura. §. inopes. ff. d. muner. & hono. ¶ Et quod propter paupertatem potest collecta remitti, sicut multa, tenet tex. & ibi Bar. in. l. illicitas. §. si. ff. de offi. præsid. & Pla. in dicta. l. ad subeunda. C. de decuri. lib. 10. & vi. Abb. & docto. in. ca. si qui testium. de testib. nu. 8. ¶ In tantū, qd dicit Petrus de Vbal. in tract. de collectis. tomo. 6. tracta. num. 19. foli. 73. qd exactor collectarum possit gratis remittere on^o soluendi collectam pauperi. per gl. singul. in. l. omnes. la primera. C. de annonis & tribu. lib. 10. &

tex. in. l. si peruenire. ff. de verbo. signifi. * Et Peregrin. in parte munus. col. 2. in fin. inquit, quod pauperes, aut quorum nota est paupertas, vt iij. qui dietim laborant pro victu quærendo nil cōferre debent: idem in his qui labi sunt facultatibus. vt. glo. in. l. etiam. C. de excep. rei. iud. quod propter paupertatem & de paupertas fit æstimium nouum, & quod æstimatores debent se habere modo paternali, vt in. l. iurisdictiones. C. de annonis & tribu. lib. 10. & vi. singulariter Rolandi. à Valle. in consi. 66. num. 50. cum seq. vbi affirmat, quod in collecta inducenda est multū attendenda validudo personarum: quoniam licet aliqui sint diuites facultatibus, corpore tamē sunt infirmi, vt fructus suorum prædiorum vix sufficiat ad alimenta & alia in proposito: quem vi. vsque in fin. consil. * ¶ Quia supradixi, qd paupertas non excusat ab oneribus personalibus, fallit quando munus personale est honor, quia ab oneribus excusat paupertas: quia licet sint munera personalia, oportet plus aliquid expendi ratione dignitatis, & officij. vt dicit glo. in. l. rescripto. ff. de muner. & honor. & oportet qd qd sit magnificentior, & liberalior. vt in l. decurio. ff. de decurio. ¶ Et in tantum est verū, qd paupertas excusat, qd etiam paupertas superueniens, seu causata etiam ex facto excipientis, vt quia donauit omnia bona sua alteri, non tamen in fraudem prodest sibi quo ad euitationem munerum patrimonialium, & etiam personalium. vt tenet dict. Ioa. de Pla. in dicta. l. cum facultas. C. de his qui muner. libe. lib. 10. tamen secundū eum talis excusatio, seu exceptio non est perpetua, sed tēporalis, quia cessat auctis facultatibus. vt in dicta. l. cura. §. deficientium. ff. de muner. & hono. ¶ Et quis dicatur pauper, arbitrio iudicis relinquitur. gl. in auth. præterea. C. vnd. vir & vxor. & Iaso. in. l. si constante. ff. solut. matri. colu. 25. & Plat. in. l. ad scribenda. C. de decurio. lib. 10. ¶ Non solum paupertas excusat à publicis muneribus, sed etiam à pluitibus & alijs. Nam excusat fideiussorem iniuste condemnatum, si non appellat, vt nihilominus agat mandati contra principalē procuratorē. l. si fideiussor. §. si ignorans. ff. mada. ¶ Excusat partē, si diminuit dotē filix secūdo nubēti. vt in auth. sed quāuis. C. de rei. vxor. actio. ¶ Excusat dominū non defendētē seruū in causa criminali. l. si quis seruus. ff. de custo. reo. ¶ Excusat eū, qui necessitate famis furatus est cibaria, vel vestē. c. qui cū fure. cū sua gl. de furtis. ¶ Et in quibus casibus prodest paupertas, & in quibus nocet, dicit vt per Bar. in. l. illicitas. §. si. ff. de offi. præfe. & vide. 44. priuilegia paupertatis per Lucā de Pē. in dict. l. eos qui. vbi ponit

ponit quoq; 17. incommoda paupertatis. quæ per te vide. Tamen in fine dicit, obtentu paupertatis non debet quis agere turpem vitam. vt in c. quoniam simoniaca. de simoni. & in. l. palam. ff. de ritu nupti. ¶ Nec pro fauore paupertatis est iustitia relaxanda. Vnde Exod. 23. in principio, Pauperis quoq; non misereberis in iudicio. & Leuit. c. 14. ¶ Et an cæcitas excuset à muneribus personalibus? Dic qd sic. vt in. l. prima. C. qui morbo. se excuf. lib. 10. & ibi Plat. & in. c. licet. de censu. secus autem à patrimonialibus. vt Plat. in. l. infamia. C. de decurio. lib. 10. ¶ Et quoq; grauis infirmitas præbet excusationem à muneribus personalibus, non autem à patrimonialibus, vel alijs, quæ prudenti. viris consilium requirunt. l. 3. §. corporis debilitas. ff. de iure immunit. tenet Plat. in. l. à muneribus. C. de decurio. eo. lib. 10.

6 ¶ Sed quis debet probare paupertatem, an excusans, an nominans diuitias, & qualiter probetur paupertas? Dic vt per glo. & Bar. in. l. si verò pro condemnato. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisfar. cogan. & per Bar. in. l. si constante. ff. solut. matri. Et dicit qd fundanti intentionem suam in paupertate, vel diuitijs, siue sit actor, siue re^o, illam probare debet. vt in dicto. §. sed & propter paupertatem. Insi. de excusa. tuto. & in dict. §. qui pro rei qualitate. * Et paupertas probatur ob defectū, item ex loci qualitate, quia moratur in hospitale: itē ex corporis debilitate, quia est infirmus, & non potest quærere victum: tenet Peregrin. in parte. hæres. q. 6. in. gl. hospitali. col. 1. & vi. Rolandinum a Valle. in. d. consilio. 66. *

7 ¶ An si quis est appellatus pauper. aget iniuriarum. Videtur qd sic. vt in. l. si creditores. in fine. ff. de priui. credi. Aliqui tamen in hoc distinctionem faciunt, scilicet, quādo est pauper à natura, & agit actione iniuriarum: quia sunt enim quidam, quos pauperes natiuitas fecit. prima. q. prima. cap. sacerdos & quilibet nascitur nudus. 47. distin. c. sicut hic. & dicitur fieri iniuria, cum pauper vocatur aliquis, iuxta illud Prouerborum. 14. Qui calūniatur egentem, ex probrat factori suo. paupertas enim, & honestas à deo sūt. Ecclesiast. 19. & ita facile est in oculis Dei subito honestare pauperem. ¶ Sed quando est pauper ex scelere vt. C. de boni. præf. & ff. de bonis damnat. & Prouerbi. 3. Egestas à domino in domo impij. vel quia prodigaliter, & luxuriose dissipauit substantiam suam. Luc. 15. tunc non agit iniuriarum. vt in. l. eum qui nocentem. ff. de iniuri. quam distinctionem ponit Lucas de Pē. in. l. meminimus. C. quand. & quib. quart. pars debe. lib. 10. col. 5. versi. de facto. & dicit, qd hæc distinctio fit in eo, qui aliquē vocauit cæcū, vel

claudum. vt per Andre. de Iferni. in libro feud. tit. de pace iura. firma. §. iniuria. ¶ Sed qd indistinctè de iniuria teneatur, qui vocat aliquem pauperem, cæcū, vel claudum à natura, fortuna, vel vitio, dicit Lucas de Penna. vbi supra. qd est argu. in authen. quibus modi. natura. effi. sui post principium. colla. 6. ibi, non enim vltio & inter dicto. & tex. in. c. omnis qui in fin. 24. q. prima. & vi. eund. Lucam. de Penn. in. l. errat qui. C. de castren. pecul. lib. 12. col. 3. versi. vndecimò quæritur. ¶ Et non solum pauperes sunt immunes à collectis, sed plures: alij excusantur, putā charularij, qui census scribunt. Itē illustres comites consistorij imperialis cubicularij, & similes quædam patrimonialia non subeunt. vt in. l. si. C. de excusa. muner. lib. 10. & prætores. eod. tit. l. 2. & negotiatores purpuræ imperialis, & præpositi epistolis imperialibus faciendis, libellis ordinādis, & signatores Imperialium responsorum personalia munera non subeunt. eod. titu. l. eos pater pro bonis, qui filio contulit, non tenetur. Et milites extraordinaria munera patrimonialia quoq; non subeunt, vt tenet omnia dicta Luc. d. Pen. in. d. l. ciuilia munera. C. de muner. & hono. lib. 10. ¶ Item excusatur quis ex longissima consuetudine per tantum tempus, cuius non extat memoria non soluit collectas, qd possit se tueri negraetur ad soluendum in futurum, contra antiquā consuetudinē. vt Pla. in. l. i. C. de exco. ctione & transatione milita. lib. 12. licet ibi dicat, qd doctores tenent cōtrariū: quia non debetur collecta, nisi à tempore, quo fuit inducta. Et ita aduersus futuram præstationem, quæ nondum erat inducta, non potest præscribere. vi. ibi & in. l. 2. eius. titu. ¶ Item sunt immunes camera rij, & magistri, iurati, iudices, & baulij ciuitatum durantibus eorum officijs: nam regulariter honorem sustinent, munus imponi non potest. vt in. l. honori. ff. de mune. & hono. & ibi glo. & tenet Luc. de Pen. in. l. præcepti. C. de cano. largi. titu. lib. 10. in princ. Item excusantur doctores. l. medicos. C. de professo. & medi. lib. 10. & confules. vt Plat. in. d. l. indictiones. C. de annonis & tribut. lib. 10. n. 8. vbi quoque dicit, qd nullus excusatur, nec masculus, nec foemina, præter supra dicti. ¶ Vide tu Francisc. Luc. in tractat. de fisco. nu. 38. tomo. 6. tracta. fol. 7. vbi est immunis, qui portat res principis. vt in. l. licitatio. §. res. ff. de publi. & vestigal. & Baldus in lege vniuersa. C. de vestigali. & commif. & Guido. Papa. singulari. 848. ¶ Et idem dicit Luca. vbi supra, qd potestates, & officiales pro rebus, quas ducunt in officio, non tenentur soluere vestigal. vt in. d. l. vniuersa. ¶ Et scholares p libris, vel rebus, quas

deferunt, non tenentur soluere vectigal, nec pedagium: quia deferunt causa vsui. vt Alberi. in authe. habita. C. ne filius pro patre. & Pla. in. d. l. medicos. verfi. habent etiam doctores. & vid. l. 22. titu. 4. lib. 4. in ordi. regali. ¶ Quoq; licentia- tus excusatur à muneribus tenet latè petrus An tibolinus in tracta. de muneribus. in. 3. parte. nu. 56. tomo. 6. tracta. vide per Pala. Rubi. in repeti. rubricæ de donatio. §. 38. per totum. fol. 20.

S V M M A R I V M.

- 1 Collecta imponenda est per ordinem, ita quòd null' releuetur, & debet fieri pro rebus, quas quis habet minores collectas tenentur.
- 2 Collecta imponitur per solidum & libram magnis & paruis, hoc est (per millares) vt qui pl' habet, plus soluat. Fallit vt hic.
- 3 Propter augmentum & diminutionem bonorum fit compensatio, & collecta imponitur.

f Alien. f Idem tenet Luc. de Pen. in d. l. ciuilia munera. C. de muner. & hono. libr. 10. dicendo, qd talis collecta imponenda est per ordinem, id est, qd nullus releuetur, sed omnibus ciuibus, & incolis fiat pro rebus, quas habet, & pro modo fortunarij, & possessionum, quas alienigenæ habent in loco illo, est talis collecta ipsis possessoribus indicenda. vt ibi per eum. & dixi supra in glo. proxima, in principio. ¶ Et idem tenet Bal. in rubrica de syndico. in Decret. nu. 2. vbi dicit, qd collecta est imponenda, distribuendo eam secundum æstimu, quod dicit verum, quando imponitur pro munerere patrimoniali, sed quado imponitur p munerere capitum, tunc debet distribui in capita. vt Bar. in. l. 4. §. actor. ff. de re iudi. ¶ Talis enim collecta, quæ imponitur pro rebus, quas quis possidet, non solum imponitur possessori bonorum immobilium, sed etiam possessori mobilium. vt tex. & ibi Plat. in. l. patrimoniorum. §. quantu. C. de muner. patrimo. lib. 10. nam equos tenere & pascere pro communi, est munus patrimoniale. vt in. l. non videtur. C. eod. & similiter habes pecunias solas ad fœnerandum, vel tractandum subit onera patrimonialia, sicut habens bona immobilia, vt in. l. fi. §. patrimonioru. ff. de muner. & honori. secudum Plat. in. d. §. quantum. ¶ Minores quoq; ad dictas collectas tenentur. vt in. l. etiam minores. C. eod. de muner. patrimo. quo ad patrimonialia, sed non personalia. vt ibi. & renet glo. in lege non tantum. ff. de decurio. & gl.

in. l. 2. C. de fund. patri. & eorum conducto. libr. 11. ¶ Dum tamen pro modo fortunarum, vt dictu est, talia munera ab omnibus subeantur, quia æqua esse debet in spectio in istis publicis functionibus persoluendis, & priuilegiu cõtra hoc impetratu est lius momenti tenet Petr' Antiboli. in tracta tu d muner. in. 3. parte. nu. 26. tomo. 6. tracta. foli. 23. per. l. fi. C. de vectigali. & commill. & per alia iura. & ibi quoque in nu. 126. per eum. ¶ Et talis collecta imponit p solidu, & libram magnis, & paruis (hoc est, per millares) vt qui plus habet, pl' soluat. vt gl. in l. 1. C. de apoch. publ. libr. 10. & ibi Bar. singula

riter, & tenet Io. de Pla. in dicta lege indicationes C. de annonis & tribu. eod. lib. 10. nu. 4. ¶ Quod dicit fallere in tribus casibus in quibus nõ imponitur per solidu, nec libram, sed per capita. ¶ Primus, qn imponitur pro satisfadõ ei, qui mutua uit pro soluẽdo salario rectoris quod soluitur p capita. C. de anno. & capit. lib. 10. l. 1. cu enim succedat loco illius salarij, & ideo illius impositionis naturã immutatur. vt per Bart. in. l. 1. C. de apochis pub. lib. 10. Et idẽ crederẽ in salario medicoru, quado in aliquibus villis soluitur per collectã, quia debet solui per capita. ¶ Secundus, quando imponitur pro euacuãdis aliquibus locis foetidis. Licet enim munera non debeant redimi pecunia. l. illud. C. de excusa. muner. lib. 10. tamen si propter aliquod sordidũ redimendũ ex permissione superioris imponatur collecta, nõ fiet per solidu, & libram, sed per capita illoru, qui tenentur ad munera sordida, ad quæ nõ tenentur nobiles. vt Plat. in dicta rubri. C. de annonis & tribu. ideo nõ debet grauari per collectã iuxta vires patrimonij imponendã. de quo per Bart. in. l. vnica. C. de muner. in quo loco. verfi. quæro qualiter imponatur. lib. 10. & Plat. in dict. l. inductiones. vbi

guen a vnos, y alienf, y escusen a otros, y se faga d guisa, que se pueda todo bien saber, para que se castigue lo que mal se hiziere, y se pueda dar de todo buena cueta, solas penas cõtenidas en las leyes de nros reynos, q defendẽ, q no fagan repartimientos.

S V M M A R I V M.

vbi per eum. ¶ Intantum qd nõ valet consuetudo super modo contributionis circa seruitia & tributa regalia, vt tenet Grego. Lopez. in. l. 3. titu. 2. par. 1. in. gl. bien, quasi in fin. vbi ponit casum: quod euenit scilicet, qd ex parte diuitu alicuius ciuitatis allegabatur consuetudo longissimi temporis: qd si quis ascenderet in facultatibus vsq; ad certam summã, contribueret intantũ, & quãtuncq; crescerent postea facultates nil amplius soluerent: qui vero nõ ascenderet vsq; ad dictam summã, qd soluerent per æs, & libram pro modo facultatũ, & qd pronũtiatũ fuit cõtra dictã consuetudinem. ¶ Et tene, qd propter augmentũ, & diminutionem bonorum iã diu æstimatorũ reficiendũ est æstimum omnium, in quo debet fieri compensatio steriliũ cũ fertilibus, tam in singulari, quã in comuni. vt est tex. secudũ vtranq; lecturã in. l. omne territoriu. C. de cõsi. & cõsilio. lib. 11. Et Pla. ibi dicit ita seruari; & qd propter homines ditatos & depauperatos, & propter prædialia facta sterilia, vel caumate, vel alio modo perempta; debet refici æstimũ, & grauari, & depauperata releuentur, & ditati in plus æstimantur: quia secudũ augmentũ, & diminutionẽ rerum, fit augmentũ, & diminutio tributi. l. forma. §. illam ff. de cõsibus, & l. 3. C. de iur. emphit. ¶ Et in hac renouatione æstimoru debet haberi cõsideratio quanto plus vel minus valẽt, nunc bona vniũscuiusq; quã primò fuerũt æstimata secudum Plat. ibi. & in. l. 1. eius titu. ¶ Vbi quoq; dicit, qd vnusquisq; provincialiũ debet sua bona profiteri, vt æstimetur secudũ æquã æstimationẽ soluat tributũ, vt prædialia meliora plus soluat, q sterilia: & si vnus est grauatus, quia bona sua caumate perierũt, releuetur à cõsilitore, vt in. d. l. forma. ¶ Et isti sic grauari à perequatoribus, seu æstimatoribus infra annum habent facultatem conquirendi, quo elapso, non audiuntur, exceptis minoribus & absentibus causa reipublicæ. tex. in. l. qui priuatos. C. eod. tit. de cens. & cõsit. ¶ Quod grauamen potest reparari dupliciter, scilicet, per appellationem, vel per accusationem criminalem, petendo peræquatores puniri pœna. l. peræquatores. eius tit. ¶ Item potest reuocari grauamen per viam principalis petitionis, implorãdo officium iudicis, vt tenet glo. & Pla. ibi. & ita vtitur. ¶ Et vide Bal. in. c. clerici, de pactis. vbi tenet, qd augmentatis facultatibus, augmentatur æstimũ in communi, & contra propter paupertatem fit nouum æstimum.

Prætor. Caput. XXXIII. finis.
Sequitur Cap. XXXV.

- 1 Correctores ciuitatum, & villarum, secũ non teneant alium tabellionẽ, præterquam tabelliones numeri dictarum ciuitatum, coram quibus omnia documenta publica transeant. Tamen ad faciendas informationes criminales, & alia acta secreta possunt habere alium, dummodo post publicationem reintegrentur tabellionibus publicis numeri.
  - 2 An tabelliones creati à principe, vel à papa possint sedere in iudicio cum iudice, & colligere instrumenta, & contractus laicorum.
  - 3 Instrumenta collecta à tabellionibus principis vel papæ, debent publicari.
  - 4 Ex publicatione testamenti confecti à notario principis, vel papæ mittitur hæres in possessione hereditatis.
  - 5 Si testamẽtum nuncupatiuum non fuit in scriptis redactum, & solennis numerus testiu ante competentem iudicem deponat, & in scriptis redigatur vigore talis scripturæ potest hæres mitti in possessione hereditatis.
  - 6 Testamentum per testes probari potest.
- D**El numero. a Idẽ tenet tex. quẽ vide in. l. 9. titu. 16. lib. 2. in ordina. regali. vbi ait, qd correctores f ciuitatum, & villarum, secũ ad officia non ducant, nec teneant alium tabellionem, præter tabelliones numeri dictarum ciuitatum, & locorum, vbi sic deputatur, coram quibus omnes processus, & publica instrumenta, seu documenta trãseant, vt sua priuilegia fori, & consuetudines disponunt: tamen dicti correctores possunt secum habere alium quemcunque tabellionem, etiam extra locum, coram quo inquisitiones, & actus secreti fiant in causis dumtaxat criminalibus, sed post publicationem talium inquisitionum, seu actuũ reintegrentur, & dentur tabellionibus publicis numeri dicti loci, vt coram illis dicti actus & inquisitiones sequantur. vt in dicta. l. regia cauetur, & hic in nostro tex. ¶ Et facit tex. in. l. 4. titu. 18. lib. 2. in ordina. regali. vbi publici tabelliones de numero illius loci de his qui sedent in auditorio, vel in curia publica & colligunt acta iudicij debent facere contractus & testamenta, & sedere cum iudice: alij autem tabelliones f publici creati

creati à principe, vel à papa, vel ab eo, qui habet potestatem craandi tabelliones, vt sunt multi domini temporales in suis locis. vt tenet Innoc. & alij in ca. cum. p. tabellio. de fide instru. Abb. & docto. in. c. accedentibus de præscriptio. Isti enim tabelliones, & notarij non possunt se dere cum iudice, nec colligere instrumenta nec contractus laicorum. vt in dicta. l. 4. ordi. & in. l. 8. ei. tit. & tenet doctor del Castillo in l. 3. de Toro. in glo. Escriuano. ¶ Tñ si non inuenitur tabellio de numero, alius Imperato

Prætor. Caput. XXXV.

Trosi, q̄ las audiencias, & otros autos de justicia los fagan todos ante los escriuanos del numero^a de la ciudad o villa, donde ouiere de conoscer si al

ris, vel regis notarius, potest colligere testamenta laicorum. vt in dicta. l. 4. q̄ in notario papæ, ego non credo per dictam. l. 8. ordinamenti. secus in tabellione regali per dictam. l. 4. ibi. *En las ciudades y villas donde ay escriuanos publicos de numero, o de coneejo.* quia istis deficientibus, tabellioni regis datur fides. & hoc teneo, licet doctor del Castillo in dicta. l. 3. indistinctè tenet, q̄ notario papæ, & Imperatoris non datur fides deficientibus tabellionibus de numero, quia dictum suum solum habet locum in notarijs papæ, secus in tabellionibus principis, quia istis datur fides in curia, & deficienti de numero in alijs partibus. vt in dicta. l. 4. ¶ Et sic q̄ si isti tabelliones principis in loco vbi sunt tabelliones de numero, vel si tabelliones papæ aliqua testamenta colligunt, debent publicari coram iudice seculari, ac si collecta essent à priuatis personis. vt ibi per doctor. del Castillo vbi supra. ¶ Et ex ista publicatione mittitur hæres in possessione hæreditatis. vt tenet Rodericus Suarez in repetitione legis si post rem. ff. de re iudica. col. 110. in fin. vbi tenet, q̄ si testamentum nuncupatiuum non fuit in scriptis redactum, sed solennis numerus testium ante competentem iudicem testes deponant, & in scriptis redigantur, q̄ vigore tales scripturæ potest heres mitti in possessione ex edicto diu. vt ibi per eum. & vi. tex. in. l. 4. titul. 2. Partita. 6. & Iaf. in. l. 2. C. de bonorū possess. secundum tabula. nu. 4. & 5. & Baldus in sua practica. in parte nono quæritur. folio. 62. ¶ Facit quod tenet

Abb. in cap. si. de fide instrumenti. in fin. & Hippolyt. de Marfi. in. l. prima. §. præterea. ff. de questione. nu. 123. & Iaf. in. l. prima. C. de procur. nu. 13. vbi tenent, q̄ quod testamentum potest probari per testes & Iaf. in. l. publicati. C. de testam. sci licet, per quinque testes. vt in lege prima. tit. *De los testamentos.* in ordination. reg. ¶ Et nota, quod si isti testes deponant de testamento, & sint cõtestes, tamen notus^o eorum deponat nisi in presentia: quia interrogati de alijs dicunt non recordari, tales testes faciunt probationem. vt tenet Paulus de Castro in lege finali. C. de bonorū possessio. secundum tabula. ¶ Sed antea quam tales testes recipiantur, requiritur, quod pars, cui tangit, citetur vt Baldus in dicta lege publicati. & non est necessè, quod agat ordinariè petitione hæreditatis. Sed solummodo ad receptionem testium. vt Baldus ibi. & Alexander numero septimo dicit, quod est communis opi. & in hoc non attenditur quod non sint fenes, vel validi testes, vt Baldus in consili. 52. in secundo volu. ¶ Et an in defectum tabellionis iudex potest scribere actu vide quæ dicam infra in gloss. in escripto. in cap. 36. infra. num. 3.

liouiere escriuanos del numero. Saluo si ouiere escriuano no nombrado por nos para las causas criminales: y no tome otro ninguno escriuano, faluo vno, si qui fiere para rece-

net Paulus de Castro in lege finali. C. de bonorū possessio. secundum tabula. ¶ Sed antea quam tales testes recipiantur, requiritur, quod pars, cui tangit, citetur vt Baldus in dicta lege publicati. & non est necessè, quod agat ordinariè petitione hæreditatis. Sed solummodo ad receptionem testium. vt Baldus ibi. & Alexander numero septimo dicit, quod est communis opi. & in hoc non attenditur quod non sint fenes, vel validi testes, vt Baldus in consili. 52. in secundo volu. ¶ Et an in defectum tabellionis iudex potest scribere actu vide quæ dicam infra in gloss. in escripto. in cap. 36. infra. num. 3.

S V M M A R I V M.

1 *Accusatio non debet porrigi notario, sine presentia iudicis.*

2 *Quexas.* b Iste tex. est pro dicto Paulo de Castro in. l. hac consultissima. §. si. in fin. C. de testamen. vbi tenet, q̄ accusatio non debet porrigi coram notario sine presentia iudicis. Et ideo intellige istum text. vt tabellio accusationes recipiat, scilicet, in presentia iudicis. vt in. l. si quis se. C. de accus. & quod notatur per Bar. in. l. si finita. §. Iulianus. ff. de dano infesto. ¶ Vide tu casum in quo coram tabellione potest quærellare in. c. iudicum syndicatus. in cap. 3. in glo. Escriuano.

Summa-

S V M M A R I V M.

- 1 *Postquam iudex elegerit notarium, non potest eum mutare vsq; in finem cause.*
- 2 *Si notarius, qui incepit scribere actu se absentauit, alius ex mandato iudicis potest redigere scripturas in publicam formam.*
- 3 *Iudex ordinari^o nō pot mutare notariū, etiā de consensu partium, secus est in iudice delegato.*
- 4 *Si notarius est suspectus, non remouetur, licet recusetur, sed alius sibi adiungitur.*
- 5 *Suspicio notarij potest probari per iuramentum partis, sicut probatur suspicio iudicis.*
- 6 *Facta recusatione, ligatæ sunt manus notarij, & quicquid ab eo gestum est, nō tenet, sicut dicitur de iudice recusato.*
- 7 *Si vnus iudex incepit de causa cognoscere, alij non pōt in illa se intromittere.*

c **Remita.** c Nota casum, in quo, fit remissio, processus de vno tabellione in aliū, & exceptis istis casibus cõtrarium est de iure communi: quia postquam iudex elegerit notariū, nō pōt eū mutare vsq; in fine causæ. Ita dicit Bal. in. l. 2. C. quomo. & qñ iudex circa finē versū. sed nūquid possit vti. nu. 9. Idē tenet Bald. in. l. si. col. 2. versū. quæro si notarius. C. de re iudicata. vbi dicit q̄ si notarius, qui cepit scribere acta, se absentauit, alij pōt mādato iudicis redigere scripturas in publicā formam. Secus si primus notarius est præfens. arg. in. l. si lōgius. ff. de iudicijs. & ibi Pau. de Cast. nu. 3. & Ang. Idē tenet Io. de Pla. in. l. moneræ. C. de dilatori. lib. 10. & vide docto. del Cast. in. l. 38. de Toro in gl. *no quis ferat* Facit gl. in auth. de hæredi. & falcis. §. si verò absunt. colla. 1. vbi ait, q̄ ille notari^o, qui cepit scribere acta, debet perficere vsq; in finē causæ, & nō alius. & idē tenet. Bald. in. l. 1. C. de sportu. & Bal. & docto. in. l. cum sententiā. C. de senten. & interlo. om. iudi. idem Bald. in auth. si iudex. C. de epis. & cleri. Paul. de Cast. in. l. testamēta. C. de testamen. vbi etiā dicit idē de nuntio, allegando. l. in fraudē. §. quotiens in verbo, manu commentariensi. ff. de iure fisci. Et idē tenet Bald. in. c. quoniā cõtra. de probatio. nu. 54. dicēdo, q̄ qñ notarius est solenniter deputatus per superiorē, alius non potest se intromittere in officio suo. vt. C. de execut. & exacto. libr. 12. l. quicumque. & ibi bona glo. nisi necessitas vrgeat propter absentiam alterius, nam tunc de mandato iudicis potest supplere vices absentis. argum. in lege. 1.

ff. de offic. consul. & de ista absentia debet fieri mentio in commissionem iudicis, secundum Baldum ibi argum. eorū. quæ nota in lege actor. ff. rem rat. hab. Tamen dicit ibi. Baldus in dicto. c. quoniam contra. in nu. 55. q̄ si iudex non confidit plenè de vno notario, potest adhibere duos, Et q̄ notarius eorū, qui est senior, vel dignior, tenet apud se originale, sed in hoc bonæ fæmæ præfertur omnibus secundum eundem ibi. Et an si iudex potest mutare notarium, vide Bartolum in dicta lege, cum sententiā. per Inno. in. c. cum in iure prope finē. de officio delega. vbi videtur sentire q̄ sic, tamen semel electus non potest, nec debet remoueri, nisi ex causa superuenienti. propter quam remoueat. vt per Spec. in tit. de citatione. §. 1. versū. sed nunquid. & habetur per Bar. & Bald. & Ang. & Sal. in. l. tres denuntiationes. C. quomodo & qñ. iud. & per Anto. Fran. & alios additio. in additio. ad Abb. in. c. quoniam contra. de probatio. in additio. quæ est. in. 1. colū. in. 3. notabil. nu. 3. quæ incipit, Adde in quantum. ¶ Sed tu intellige verum, q̄ nō potest notarius remoueri, sed per iudicem ordinariū, secus in delegato, quia iudex delegatus potest mutare tabellionem, & alium subrogare loco sui ad liberum arbitrium vt tenet Ang. in dicta. l. cum sententiā. & dicit esse notabile allegando Inno. in. d. c. 1. & dicit esse casus cõiuncta gl. in. c. statutū. §. notarius. de rescript. in. 6. ¶ In tantū ordinariū non potest mutare notariū. q̄ extende, etiam si sit de consensu partiū, non potest mutare. Ita Bal. in. l. testamēta. 1. col. C. de testamē. & idem Bal. & Ang. in. l. 1. de sponsalibus & Bart. in. l. 1. §. 1. C. de iure delibe. Jacob. Butri. in. l. prima. ff. de officio consul. ¶ In tantum notarius non remouetur, q̄ etiam si notarius sit suspectus alicui partium in causa, non remouetur sed alius sibi adiungitur, sicut

bir quexas, b y tomarlas primeras in formaciones delos crimines, para prender a los que por in formacion hallarē culpados, por se guardar mas el secreto, Y esto hecho se remita ante el escriuano del numero, o de la carcel, si le ouiere. Y que los processos crimina-

Hh 4 fit de

fit de iudice ordinario. vt in. l. apertissimi. C. de iudi. & hoc tene. licet Io. de Plat. in. l. nulli. C. de munera. & auctua. lib. 12. teneat, q̄ in totū remoueat. & ita tenet Mont. in gl. ord. rega. in parte, tabellio. f. Adde quoq; q̄ talis suspicio notarij potest probari per iuramentum partis sicut probatur suspicio iudicis vt tenet Hipp. de Mar. in repeti. rubricæ. C. de probatio nu. 146. & Alexand. in consi. 104. in volu. 5. nu. 2. & 3. & 4. vbi ait, q̄ ad recusandum notariū ratione suspicionis, sufficit solum iuramentum quia ex hac recusatōe non inferitur magnum præiudicium. Ita dicit q̄ in specie consuluit Petrus de Anchara. in consi. 251. incipiente. In Christi nomine amen. & allegat in arg. in. l. thesaur. ff. ad exhiben. & cap. ex literis. de in integ. resti. & plus dicit Petrus de Anchara. prout refert dictus Alex. in dicto consilio. q̄ licet in recusatōe iudicis sit differētia inter ius ciuile, & canonicum, quia de iure canonico oportet plenē probare causas suspicionis, sed de iure ciuili hoc nõ requiritur vt legitur in dicta. l. apertissimi. C. de iudi. & in. c. cām speciali. de appella. & ca. suspiciōnis. de offi. delega. tamen in recusatōe notarij, & consultoris, & procuratoris, quia de iure canonico reperitur inamutatū, militabit ad huc ratio posita in dicta. l. apertissimi. & non requiritur expressio causæ, & plena probatio & lites sine suspiciōe procedent. Facta ergo recusatōe prædicta ligatæ sunt munus notarij, & quicquid ab eo gestum est, non tenet, sicut dicimus in iudice recusatō. vt in. l. prima. C. si qua præd. potest. Bart. in lege quia poterat. ff. ad Trebellia. gl. in capit. quotiens. el primero. secunda. q. 6. & capit. quia suspecti. tertia quæst. quinta. & tenent Hosti. & Io. Andr. in dicto. c. cum special. li. Salyc. in dicta lege apertissimi. Petrus de Anchara. in. c. iudex ab apostolica. de offi. delega. in 6. per illum tex. qui hoc probare videtur, saltem in verbo, non potest. prout tenet Alex. in dict. consil. magis late. Quod omnia supra dicta extendē in duobus iudicibus, quorum vnus incipit in causa cognoscere, quia debet in ea perseuerare & perficere vt Bal. in. l. vnica. C. de sportul. in fin. vbi tenet, q̄ si ad idem tribunal, sunt duo officiales, & vnus incipit causam examinare,

q̄ idem debet proficere & finire, aliās iudiciū est nullum: ratio potest esse, quia si pluribus conceditur iurisdicō ordinaria, cuilibet competit in solidum, vt Bar. in. l. 1. §. si plures. nu. 1. ff. de exercito. & idem q̄ Bal. tenet Ang. in. l. à diuo Pio. §. sententiam. ff. de re. iud. vbi ait, q̄ tū quādo sunt ¶ duo iudices vnus tribunalis vnus nõ potest exequi sententiam alterius sine voluntate alterius, nisi sit impeditus & tenet Pereg.

in part. executio. q. 1. in. gl. mandare, & idem Paris de Put. in tract. synd. in parte si sunt duo. nu. 3. fol. 189. & idem dicit de notario & Hip. in. l. si. ff. de iur. om. iud. nu. 201. & Grego. Lopez. in. l. 7. tit. 9. part. 2. & facit q̄ tenet Pla. in. l. si. §. si. C. de remilita. lib. 12. vbi si in eodē castro sunt plures domini, q̄ si vnus occupauit causam per solā citationem, alius non poterit se intromittere, nisi in defectum alterius: vt in. l. pluribus. ff. de procura. & in. l. vnica. ff. de offic. consul. vbi Bal. singulariter in. 1. & 2. lect. vbi etiam loquitur in notario: & vi. Bart. in. l. sed & si restituatur. §. sed si dies. ff. de iudic. & Abb. in. c. prudentiam. col. 4. nu. 11. de officio. deleg. & Bart. in. d. l. vnica. ff. de consuli. in fin. & quæ dixi infra. in. c. 36. in. glo. y del escriuano: & idem tenet Peregri. in part. iudex in principio. tamen inquit, q̄ si sunt duo iudices ordinarij, qui in eodem prætorio promiscue iudicant, valet actus coram alio, licet suspendeat corā altero eorum vt dicit tenere Sal. in. l. cum te. C. si cert. peta. sic intelligitur Bart. in. d. l. vnica. ff. de officio consul. vt non intelligatur in iudicibus ordinarijs. & vi. Peregri. in par. officialis. in principio.*

S V M M A R I V M.

- 1 Carceratorum causa debent dici: & tractari in carcere, & ibi coram iudice debet comparere carcerati.
- 1 Carceratio, an sit de processu.

Se fagan. Quia causæ carceratorū in carcentē debent dici & tractari, & ibi debent duci carcerati, & comparere corā iudice. vt in lege si quis seruus. ff. de exhiben. reis. & in lege. 1. ff. de quæsti. tenet Specul. in tit. de accusa. §. 1. vers. præmissa. nu. 29. vbi hoc vult intelligere

intelligere in seruis, secus in liberis. Sed tu per istū tex. nõ teneas illā differētiā, sed omnino tales causæ & processus carceratorum fiant, & debent fieri in carcere, nulla data differētia personarū, & attēta qualitate delictorū, cum carcer ducatur durus arbitrio iudicis, inspecta qualitate causæ & cōditione personæ, ex quo in iure aliter nõ determinatur. tenet Cardi. in Cle. 1. vers. duro. d. hæreti. nu. 12. Et quia ¶ carceratio est de processu causæ, & de actis. vt in Cle. 1. de hæreti. vt tenet Cardi. in Cle. 1. de excessi. præla. & Paris de Put. in tract. syndic. in parte, pone q̄ carceratus. nu. secundo. folio. 76.

S V M M A R I V M.

- 1 Algazellus non potest capere aliquem sine licentia iudicis.
- 2 Licentia capiendi, debet esse in scriptis.
- 3 Missio in possessionem non potest probari, nisi per scripturam.
- 4 Algazellus potest capere delinquentem in fragranti delicto sine licentia iudicis.
- 5 Licet capiatur delinquēs post delictum in fuga dicitur capi in continenti, & in crimine.
- 6 Delinquens potest capi à privato in fragranti delicto, & impune ad iudicem duci.
- 7 Resistens ne capiatur, si in pugna occiditur, impugne fit, cum capies sit executor iustitiæ.
- 8 Algazellus, qui capit, vel pignorauit sine licentia iudicis in casibus sibi non permissis, licitū est ei resistere.

Mandado. Idē tenet tex. in. l. 8. tit. 14. lib. 2. in ordi. rega. vbi cauetur, ¶ q̄ algazellus nõ potest capere aliquē sine licentia iudicis. Idē tenet tex. in. l. neminem C. de exhibendis reis. Quæ licentia capiendi debet habere algazellus in scriptis. vt tenet Ias. in. l. cū proponas. C. de pactis. n. 4. allegādo Bal. in. c. cū parati. de appell. 1. col. & in. l. consentaneū. C. quomo. & qñ. iud. in. 7. notabil. per tex. in. l. missi opinatores. C. de exacto. tribu. libr. 10. & in. l. facultas. C. de iure fisci. eod. lib. Et ibi etiā dicit Bal. q̄ missio ¶ in possessionē non potest probari nisi per scripturā. & idem vult Bar. in. l. si. in 15. oppositione. C. de edicto diui Adria. tollen. quem sequitur Ias. vbi supra. & quod licentia iudicis in scriptis de capiēdo aliquē requirat, firmat quoq; Roderi. Suarez in repe. l. 2. tit. De los empla

camientos. for. ll. lib. 2. in. 3. col. in fi. vers. sed vnū tene.* Intelligē qñ superior, vel iudex non est in loco: nam si est in loco, tunc statur dicto officialis asserentis ita sibi fuisse mandatum superiore: tenet Ias. in. l. ex quacunq; ff. si quis in ius voca. n. 5. & Tho. grāmati. cōsili. 54. numer. 17. Quod fallit, qñ quis est inuētus in fragranti delicto, quia tunc potest capi per algazellū sine licentia iudicis

vt in. d. l. ordi. & tenet Motal. in. l. 1. tit. 13. for. ll. lib. 4. in gl. quæ incipit. De la carcel. in fi. Et tex. in. l. 20. tit. 9. par. 2. & l. 2. tit. 29. par. 7. vbi ponuntur casus in quibus quis potest capi sine mandato iudicis: & vi singulariter Peregri. in parte captio. q. 2. in. gl. capere. Et licet delinquer post delictum in fuga ¶ capiatur, dicitur capi in continenti, & in crimine. dictum est Bald. singular. in. l. ictus furtium. vlti. col. ff. de his. qui not. infami. quod dicit notandum Hip. de Mar. in consilio. 137. nu. 42. & Bal. allegat. tex. quæ dicit esse notabile in. l. q̄ ait lex. §. si. ff. de adulte. quod nota ad extēsiōnē. d. l. 8. in ordi. rega. & aliorum iurium similitū. de quo dixi supra in. c. 1. in gl. Los fuere mandado. vers. aliud est. Et non solum per algazellum capitur delinquens in fragranti delicto, veruētia ¶ potest capi, & impune ad iudicem duci à quolibet privato, non solū in fure. vt in. l. si quis in seruitute. ff. de furt. sed etiam in quolibet alio delinquente committente quodlibet crimē, ita dicit Bal. in. d. l. ictus furtium. tenere Inno. in. c. vt famæ. de sentent. excōmu. & Bart. in. l. cū eo. ff. ad. l. Iulia. Specul. & Ange. in. l. generali. C. de decur. lib. 10. Et Grego. Lopez. in. d. l. 20. tit. 9. par. 2. in. gl. bien lo podria hacer. & Peregri. in. d. parte captio. q. 2. in. gl. capere, & tenet doctor Anto. Gomez de delictis in tit. de captura reorum. nu. 3. Ex quo infert Bal. in. d. l. ictus furtium. q̄ exculati sunt illi, de cōtra taliū, qui capiunt malefactorē. quod dicit esse notādū & vi. Bal. idem tenēt in. l. nec timorē. ff. quod metus caus. dicendo, q̄ omnis, qui deprehēditur in aliquo seelere, seu delicto, potest à quocūq; capi, tū ille nõ detinebit, sed præsentauit officiali quā citius poterit. vt. C. de mathema. l. si. & si ille resistit ¶ ne capiatur, & in pugna occidatur impune fit. nā cū capies sit executor iustitiæ. vt in. l. accusationis. C. qd metus caus. pro hoc officio libi cōmissio potest accipere arma, & pugnare. quod est notādū

secundum Bal. vbi supra & dicit qd facit in simili l. diuus. §. si. ff. de offi. præsi. Et idem tenet Pla. in l. desertores. C. de desertori. mili. lib. 12. Dicendo, qd vbiq; est iusta offensio, ibi reprobatur de sensio, vt in l. 4. ff. ad. l. aquil. & multo minus, licet resistere magistratui, & eius officialibus exequentibus ea, quæ spectant ad eorum officium. Et ita intellige gloss. in lege vt vim. ff. de iusti. & iur. secus si extra officium, vel non in forma iudicij, vt latè per eundem Plateam in lege deuotum. C. de metatis. libro duodecimo. & in lege prohibitum. C. de iure fisci. libro decimo. Si ergo si homines, vel satellites iustitiæ, seu magistratus capientes iustè criminofum, illum resistentē occidant, non puniuntur, de homicidio secūdū Plateam in dicta lege prima. vide Paridē de Puteo. in tractatu syndicus in parte, resistentia. folio. 220. & in parte familiaris. folio. 111. & Felinus in capitulo vt famæ. de sentent. excommunicationis, & Hippolytus in sua practica. §. vltimus. nu. 6. & 7. & Angelus de maleficijs in parte, qd fama publica. nu. 54. vbi latè. * Et vt text. in l. 2. tit. 28. part. 2. vbi idem tenet, & etiam quando priuato est data licentia capiendi malefactorem, potest eum interficere si se defendat: vt Peregr. vbi supra. * Sed quid si algazellus, vel nuntius capit, vel pignorat sine licentia iudicis in casibus si bi non permisis? Dic qd licitum est ei resistere factō. vt in lege prohibitum. C. de iure fisci. lib. decimo. & ibi Bar. & singulariter Platea. nume. 4. & Ia. in. §. quadrupli. Institu. de actio. nu. 4. * Et vt Peregrin. in parte executio. q. 2. in. gl. resistentem. vbi quando iudex facit in figura iudicij, vel non: vel si facit post legitimam appellationem, & per Salic. in l. rete. in fin. C. vnde vi. & per docto. in. c. significasti el. 2. de homicid. *

& Cataldinus in tract. syndi. nu. 182. & quæ dixi supra. in. c. 18. in. gl. Carcel. nu. 23. Idē tenet Hip. de Marfi. in l. circuncidere. §. seruo. ff. ad. l. Corne. de sicca. nu. 24. pro quo dicit, qd facit tex. in. c. felicis. §. cū autē. de pœnis. in. 6. & tenet Pau. de

fiento el mandamiento porque fue suelto.

de noui ope. nuntia. & tenet idem Hippolyt. de Marfi. in sua practi. crimi. §. attingā. nu. 18. & Roderi. Suarez in repeti. l. 3. tit. De los emplazamientos. foro legum. lib. 2. col. fi. in fin. Quod extende, etiā si carceratus fuerit indebitē, non seruata forma statuti, adeo, qd debeat in continenti relaxari, non debet carcerarius relaxare propria auctoritate, sed licētia iudicis, vt Hip. de Marfi. vbi supra, nu. 22. allegando Petrū de Anchara. in cōsil. 341. incipiente, viso themate. in fin. Et vide singulariter Ang. de malefi. in parte, qd fama publica præcedente. verf. & aduertastu iudex. nu. 90. vbi quoque tenet, qd si custos carceris sine mandato iudicis captum relaxauerit, etiam illū qui sine causa positum est in carceribus, tenetur, aliās tenetur iudex, si minus iustè mandabit qd relaxetur. vt Bar. in dicto. §. si fugitiuum. & sic custos semper habeat mandatum iudicis in scriptis dum præcipit relaxare, & iudex sit cautus in relaxando, ne postea teneatur fisco, vel parti ad interesse secundū Angelum vbi supra. vbi dicit pluries practicasse. * Quinimo si algazellus à captione captum soluat sine iudicis mandato perdit officij habitū, & efficitur ad habendū aliud inhabilis: tenet Peregrin. in parte captio. q. 2. in gl. mandati. & faciens iudicis, cui subest, mandatum, damnū nō tenetur, sed iudex. vi. Peregr. in parte. damnū. q. 1. in. gl. iudex. * Vide Amode. Iusti. in tract. syn. nu. 245. verf. Itē nō tenetur fol. 189. tom. 14. tract. vbi ait, qd nō tenetur miles soci⁹ & alij officiales, & familiares de eo, qd fecerūt mādato potestatis illicitē, & iniustè, sed tenentur ipse potestas, & per hoc dicit qd fuit lacerat⁹ Florētia libellus cōtra militē datus de eo, qd indebitē fecerat mādato executoris. Et simili modo fuit delusus, qui dedit petitionē cōtra militē in ciuitate Aculi, qui tacuit durate tēpore, quo potuerūt dari petitiōes, & post tēp⁹ dixit fecisse mādato potestatis presente potestate, & cōfite, qd termin⁹ erat elap⁹, nō potuit dare querelā cōtra potestātē. Sed dicit, qd Ang. tenet cōtrariū qd similes videt mādātū iniustū, non debet exe-

Castr. in. l. nec impuberes. §. q in ius vocatus. ff. de in ius vocan. de quo per Bart. in. l. 1. §. & post operis. ff.

- S V M M A R I V M.**
- 1 Carceratus etiam sine causa, & indebitē, non potest relaxari per custodem sine licentia iudicis, aliās tenetur. * Et si de licentia iudicis facit, non tenetur, sed ipse iudex.
  - 2 Carceratus non debet relaxari sine iudicis licentia, licet debitor sit carceratus pro debito, & creditor consentiat.
  - f El mandamiento. Idem tenet Bart. in. l. si quis vxori. §. si fugitiuum. ff. de furis. vbi ait qd carceratus, etiam sine causa, non potest relaxari per custodem carceris sine licētia iudicis.

qui & si officiales non resistunt iudici, iniustitiā facienti, tenentur ipsi in syndicato. vt in lege omnes. C. de decuri. libr. 10. & dixi latè supra. in cap. primo. in glo. El derecho a las partes. num. 31. & 32. Et licet Ange. hoc dicat, tene quod dicit dictus Amodeus, qd non tenetur miles, quia ipse met Angelus tenet idem quod Amodeus in lege iniuriarum. §. si quis quod, ff. de iniurijs, & sic quod ductus ad carceres de mandato iudicis, nō agitur iniuriarum contra ductorem, sed contra iudicem. Et idem dic, si torqueat de mandato iudicis aliquem, siue iustè, siue iniustè, non agit contra torqueantem, sed cōtra iudicem. & ponit Angelus dictam cautelam quem vide. & idem tenet latè Cataldinus in tracta. syndicat. numero. 67. quem vide. * Et qd magistratus detinens in iustè teneatur detento ad interesse, tenet Bal. in. l. nō exigimus. §. simili modo. ff. si quis. cautio. quod intelligit verum quando constat de iniustitia, sed in dubio præsumitur pro magistratu in eo quod pertinet ad suam iurisdictionem, & ad suū officium. * Et quod non teneatur faciens de mandato iudicis, est text. in lege non videtur. §. qui iussu iudicis. ff. de regul. iuris. & text. in lege quinta. tit. 15. Parti. 7. & lege prima. titu. secūdo. foro legū lib. 2. & vi. tex. & ibi docto. in regula. qd qui mandato. de regul. iuris in. 6. & de materia vide Iohānem de Platea. in lege monetæ. C. de delato. lib. 10. nu. 5. & in. l. quanquam in principio. ff. de aqua pluui. arcen. & in. l. si quis id qd ff. de iurisd. om. iudi. & Platea. in lege euidenter C. de excusa. num. lib. 10. num. primo. & singulariter Feli. in cap. ecclesia sancte Mariæ. de constitutio. numero. 33. & vide text. in cap. miles. 23. q. quinta. vbi non est reus homicidij miles, qui potestati obediens, hominem occidit. Imò nisi fecerit imperij deserti, atq; contempti reus erit. In tantum est verum, qd carceratus nō debet relaxari sine licentia iudicis, qd licet debitor sit carceratus pro debito, non potest relaxari de consensu creditoris absq; mandato iudicis. tenet Alex. in dicta lege nec impuberis. §. qui in ius. ff. de in ius vocan. numero primo.

qui & si officiales non resistunt iudici, iniustitiā facienti, tenentur ipsi in syndicato. vt in lege omnes. C. de decuri. libr. 10. & dixi latè supra. in cap. primo. in glo. El derecho a las partes. num. 31. & 32. Et licet Ange. hoc dicat, tene quod dicit dictus Amodeus, qd non tenetur miles, quia ipse met Angelus tenet idem quod Amodeus in lege iniuriarum. §. si quis quod, ff. de iniurijs, & sic quod ductus ad carceres de mandato iudicis, nō agitur iniuriarum contra ductorem, sed contra iudicem. Et idem dic, si torqueat de mandato iudicis aliquem, siue iustè, siue iniustè, non agit contra torqueantem, sed cōtra iudicem. & ponit Angelus dictam cautelam quem vide. & idem tenet latè Cataldinus in tracta. syndicat. numero. 67. quem vide. * Et qd magistratus detinens in iustè teneatur detento ad interesse, tenet Bal. in. l. nō exigimus. §. simili modo. ff. si quis. cautio. quod intelligit verum quando constat de iniustitia, sed in dubio præsumitur pro magistratu in eo quod pertinet ad suam iurisdictionem, & ad suū officium. * Et quod non teneatur faciens de mandato iudicis, est text. in lege non videtur. §. qui iussu iudicis. ff. de regul. iuris. & text. in lege quinta. tit. 15. Parti. 7. & lege prima. titu. secūdo. foro legū lib. 2. & vi. tex. & ibi docto. in regula. qd qui mandato. de regul. iuris in. 6. & de materia vide Iohānem de Platea. in lege monetæ. C. de delato. lib. 10. nu. 5. & in. l. quanquam in principio. ff. de aqua pluui. arcen. & in. l. si quis id qd ff. de iurisd. om. iudi. & Platea. in lege euidenter C. de excusa. num. lib. 10. num. primo. & singulariter Feli. in cap. ecclesia sancte Mariæ. de constitutio. numero. 33. & vide text. in cap. miles. 23. q. quinta. vbi non est reus homicidij miles, qui potestati obediens, hominem occidit. Imò nisi fecerit imperij deserti, atq; contempti reus erit. In tantum est verum, qd carceratus nō debet relaxari sine licentia iudicis, qd licet debitor sit carceratus pro debito, non potest relaxari de consensu creditoris absq; mandato iudicis. tenet Alex. in dicta lege nec impuberis. §. qui in ius. ff. de in ius vocan. numero primo.

Prætor. Cap. XXXV. finis.

- S V M M A R I V M.**
- 3 In processibus requiritur, quod annus, dies, & mensis ponatur, sed nomen imperatoris, vel regis de necessitate non requiritur, & debent esse bene ordinati, aliās iudex punitur.
  - 4 Tabelliones debent acta fideliter scribere sine

- fraude vel errore num. 5.
- 3 Tabelliones publicè seruire tenentur, & conscribere acta, & instrumenta ad requisitionem cuiuscunque petentis, aliās ad interesse tenentur.
  - 4 Tabellio debet facere scripturas, & acta sine interlineatione.
  - 6 Tabellio debet scire iurā, vt legaliter faciat acta, & instrumenta, & ab contractibus reprobatis valeat se abstinere: aliās si cōtractus prohibitos facit, ad restitutionem tenetur. Et ad idem tenentur aduocati, & profoneta istos cōtractus tractantes, quia conficere instrumenta illicita, est quadam species falsitatis.
  - 7 Notarius banchi non potest alicui dare copiam actorum, imo nec ostendere sine licentia iudicis.
  - 8 Appellatione actorum veniunt omnia, quæ facta sunt in præsentia iudicis.
  - 9 An sit differentia inter acta & gesta.

Rdenados. a Ponēdo annum, & mensem, & diem. vt in auth. vt nomen Imperatoris propro. §. 1. & 2. colla. 5. & in auth. quibus modis naturales effi. legi. §. in maioribus. colla. 6. & in lege prima. C. de apochis publi. libro. 10. non autem, de necessitate requiritur nomen imperatoris, vel regis. vt tenet glo. in. l. 3. titulo. 9. for. 11. libro secundo. in gloss. prima. Et iudex vel inquisitor. qui non facit scribi acta per ordinem punitur de negligētia arbitrio iudicis. vt tenet Bal. in. capi. quoniam contra. de proba. nu. 25. qd dicit esse nota. per text. ibi. Et debent fideliter scribere, & sine fraude vel errore facta hominum. vt in. l. si librarius. ff. de regul. iur. Et publicè seruire tenentur, & conficere acta, & instrumenta ad requisitionem cuiuscunque petentis. vt Institu. de adoptio. §. cum autem. & in. l. non aliter. ff. eod. rit. de adoptio. Et hæc de causa vocantur serui publici, nō qd sint serui, sed quia publicè seruire tenentur. vt gl. in procemio tit. 19. Par. 3. aliās notarius requisitus & recusansteneretur ad interesse. vt in. l. iubemus. C. de defenso. ciui. & in. l. placet. in fine. & in. l. si. C. d. colla. fundi. patri. libro. n. nisi sit occupatus, vel habeat iustam causam. vt in auth. de tabellio. §. & non fingat. coll. 4. Bartol. in. l. 1. ff. fur. aduer. nau. & in. d. l. general. C. de tabula. lib. 10. Et aliter debet tabellio facere acta. & scripturas, qd

ras, q̄ nulla interlineatio, vel rasura in eis inueniatur, maximè in loco suspecto. vt notat Bal. in l. si vnus. C. de testa. ¶ Et si legaliter, & bona fide non f̄ conficit acta, vel scripturas vt in l. i. titu. 8. lib. i. in ordina. reg. punitur pœna. de qua in l. i. tit. 12. lib. 4. for.

Prætorum. Cap. XXXVI.

Tem q̄ los escriuanos, ansí de crimen, como de ciuil que estuieren ante el asistente, o governador, o ante sus officiales, fagan processos en foja d̄ pliego enteros, biẽ ordenados, y q̄ los abogados b̄ fagā an

¶ scire iura. vt in d. l. generali & in l. p̄. C. de eunuchis, & in auth. de tabellio. circa principiu. colla. 3. & intellige, q̄ nõ requiritur, q̄ sint doctores, vel legitæ. sed q̄ sciãt bene officiu notariã, & sciãt summã & notas, & alios libros eorum. vt Bar. in d. l. generali. vt à contractibus à iure prohibitis valeat se abstinere. vt gl. & Pla. ibi: quia scribentes contractus sceneratitios, & à lege prohibitos, tenentur ad restitutionẽ vsurã, & interesse, & quoq; tenẽtur aduocati, & prononetæ istos cõtractus tractãtes. gl. est in l. si sciẽte, & ibi Bar. ff. de parricid. & l. ordinẽ. §. in fraudem. ff. ad municipal. & Bart. in d. l. generali. & tenet gl. Montal. in l. i. tit. 19. Parti. 3. quia cõfice re instrumẽta illicita, est quedã species falsitatis & gl. in d. l. fori, in verbo, *Lealmente*. quia est p̄sumptio iuris & de iure cõtra notariũ, qui dicit cõstitutionẽ principis ignorare gl. in d. l. iubem. C. de testa. ¶ Ideo notarius, qui imperitẽ instrumẽtum fecit, ad interesse tenetur. per. l. si. §. fin. C. de magistris conueni. Et etiã si scribit instrumentũ simulatum, punitur pœna manus, & est infamis. vt Baldus in rub. C. res inter alia acta. ¶ Quoque tene, q̄ notarius banchi non potest ¶ alicui dare copiam actorum, imò nec ostendere sine licẽtia iudicis, vt tenet Iason. in l. is apud que. C. de edẽdo. prima col. nu. 3. quia editio actorũ spectat ad officiu iudicis. secundũ Bal. & Paul. de Castro ibi. Et idẽ dic de scriptura, quæ fit corã iudice, quia dicitur de actis. vt in l. illud. in gl. in verb. actio, & ibi notat Bal. 2. col. C. de fa

crof. eccles. ¶ Imò plus dicit Bal. in l. interrogatã per illũ tex. cũ gl. C. de libera. caus. q̄ appellatio ne factõrũ, veniũt omnia, quæ facta sunt in p̄sentia iudicis, licet nõ in figura iudicij, sed si scripturæ factæ sunt per solũ notariũ absq; cõmissione iudicis, vel eius p̄sentia, nõ sunt d̄ actis. Ita Baldus in auth. quæ supplicatio. C. de preci. Impera. offerre. Et quæ generaliter veniãt appellatione actorũ, habes tex. in ca. quoniã cõtra. de probatio. & ibi doct. gl. & docto. in l. acta. ff. de rei iudi. & in lege secũda. C. vt lit. penden. gl. in l. in fraudẽ. ff. de iure fisci. ¶ An autẽ sit f̄ differentia inter acta & gesta. tex. innuit q̄ sic. in l. i. in principio. ff. de officio procura. C. asar. Bar. tñ ibi tenet cõtrariũ. Laurẽ. Vallen. in. 4. libro elegantiarũ in. c. 291. alias. c. 191. dicit, qd̄ gesta sunt publicæ administrationis, vt cũm dicimus gesta Cæsaris. acta autem priuatos respiciunt. Tamen inter facta & gesta subtilis videatur differentia, tamẽ non est secundũ iurisconsultũ in lege licet. ff. de verbo. signific. secundũ Iaso. in dicta. l. is apud quem.

S V M M A R I V M.

- 1 Aduocatus nõ debet inordinate loqui, & a superfluis debet se abstinere.
- 2 P̄sactiones proluxa, confusionem inducunt & tedium generant in animis auditorum, & multitudo verbosa est onerosa.
- 3 Melius est pauca idonee dicere, quã multis inutilibus aures hominum p̄grauare.
- 4 Verbis non est opus, quorum nullus sequitur effectus, licet rustici ad hoc non attendant.
- 5 Aduocatum garrulorẽ & verbosum iudex ex suo iudicio potest excludere, & priuare officio aduocationis.

Abogados. b̄ Nam cũm aduocatus inordinate loquitur, f̄ erroris vulnere audientium corda feriuntur, & sæpe virtus verborum perditur, cũm apud corda audientium loquacitas incauta opportunitate leuigatur, & authorem suum loquacitas coinquinat. vt in capi. si rector. 43. distin. Specula. in tit. de aduoca. §. nunc de exordijs. nu. 9. versicul. p̄cipimus. ¶ Abstinere se debet quoq; a superfluis vt in l. breuiter. ff. de offi. p̄fe. prato. & in l. instrumentõrum. C. de preci. Impera. offerre. tex. in cap. breui sciscitatus est. quæstione de iure iurand. quia breuitas locutionis gratiam parit

parit, & molestias finistramq; suspicionem fugat, in mensuras autem e contra. arg. cap. diffiniuimus. 18. quæst. secunda. in fine. proluxa enim p̄sactiones, f̄ confusionẽ inducunt, & tedium generant animis auditorum. vt in proœmi. Decreta. §. sanẽ. te net Specul. v. bi supra. num. 8. vers. item. & in nu. 10. vers. verborum ait, quod multitudo enim verborum est onerosa, & nil honesti habet, vt in auth. de referen. sac. pala. circa principium. colla. tertia. Imò est canonibus inimica, vt in cap. quia in tantum extra. de p̄ben. & c. relatum de cleri. non resi. Et melius f̄ est pauca dicere, quam multis inutilibus aures hominum p̄grauare. vt. C. de veteri. iure. enucle. l. tanta. §. contrarium. vnde Horatius, Cũm quid p̄cipies, esto breuis. compendium quoque approbatur, dispendio reprobatur. vt in cap. dispendia. de rescrip. in. 6. & cap. qualiter & quando. el. 2. d̄ accusa. ¶ Vnde non est opus f̄ verbis, quorum nullus sequitur effectus. vt in l. i. fi. C. de dona. quia fides veritatis, verborũ adminiculo non desyderat. C. si vt se ab hæred. absti. l. i. & quia imperitorũ est vociferare de logẽ, vt ait Seneca. ¶ Licet quidã hoc non attendũt, cũm rustici garrulitatẽ autoritatẽ patent. 4. 5. disti. §. primo, & ideò rationis defectũm suppleunt garrulitate clamosa, vt sic clientulo, & salario satisfaciunt solo v̄to. vt Specula. vbi supra & secũdũ eum. nume. 12. vers. nã tu iudex. Benefacit iudex, f̄ si talẽ officio suo excludat tãquã sui auditorij turbatorem c. in loco. 5. quæst. 4. tex. in lege. 3. §. p̄. ff. de his qui testam. delen. auth. iubemus. C. de iudi. d̄ quibus & alia quæ aduocati debent facere & aduertere, vide per Specul. in dict. §. per totũ. ¶ Quinimo nõ solũ iudex ex officio suo debet excludere aduocatũ à suo iudicio, si est verbosus, imò p̄t eũ priuare officio aduocationis. g. est singu. in l. ex ea causa. ff. de postula. secũdũ Ludou. Roma. in singul. 739. idẽ tenet Additiona. Abb. in proœmio Gregoriano. in additione, quæ est in num. 4. in verbo, secundo, & tenet doctor del Castillo. in l. secunda de Toro. in gl. *Delas dichas* column. 3. versicul. & nota. vbi inter alia allegat dictum Ecclesiastes. capitul. 7. post principium. vbi ait. Noli verbosus esse in multitudine presbyterorũ, & non iteres verbum in oratione tua. cum quo dicto singulariter concordat text. in lege. u. titul. *De los abogados*. in principio. in ordinatione regali. Quod nota,

S V M M A R I V M.

- 1 Libellus, an requiratur in causis breuibus.
- 2 Vbi est statutum, quod iudex prætermisso ordine procedat, est in arbitrio suo seruare, vel nõ seruare.
- 3 Libellus non est necessarius coram officiali ignoranti leges.
- 4 Vbi in rescripto est apposta clausula, summarie, & de plano, & sine figura iudicij, an p̄mitti libellus, & litis contestatio.
- 5 Inferior à principe non potest comittere causam cognoscẽda summarie, & de plano, etiam si sit legatus de latere.
- 6 Libellus non requiritur in casibus breuibus.
- 7 In summa. 400. marabetinorum, solummodo sententia debet scribi.
- 8 In omni causa summaria semper requiritur, quod plene cõstet de mãdato cõparentis, & habere legitimã personam ad comparandum.

Summarias.

c Notatex. q̄ in causis breuibus & summarijs ¶ requiritur libellus. Sed hoc intellige secundũ Bal. in authẽ. offeratur. C. de litis contesta. nu. 7. q̄ nõ debet ita formari, vt in alijs casibus, sed sufficit qualis qualis petitio, quæ ponatur in actis, quia ex petitione debet formari sententia, vt in l. 2. C. de sentẽ. experi. recitan. & ista qualis qualis petitio non dicitur in modum libelli offerri ad ordinariã petitionem, sed ad simplicem iudicis instructionem. & bonum est hoc proteflari. vt Bal. vbi supra allegando Specula. in titu. de libelli cõcep. §. restat. vers. fi. & idẽ tenet Abb. in ca. 1. de libelli. oblatio. 4. col. nu. 11. idẽ tenet Alex. in consi. 50. in. 2. volu. nu. 7. dicẽdo, q̄ sufficit qualiscunq; petitio in causis in quib; proceditur sine figura iudicij. vt in Clem. sæpe. de verbo. signifi. & etiam in causis executiuis summarie proceditur secundum Alex. ibi. allegando tex. in l. a diuo Pio. §. si super rebus. ff. de rei iudi. Et licet in summarijs non requiratur libellus, & sufficiat intentionem suam apud acta explicare, & deinde in actis redigere. vt in dicta Clem. sæpe. tamen si in hoc casu fuerit libellus porrectus sollemniter, non nocẽbit. vt voluit glõssa. in Clementi. dispendiosam. de iudi. idẽ tenet Barto. in authen. offeratur. C. de litis contesta. Lanfran. de Oriã. in capitul. quoniam contra, de probatio. in vers. petitiones. num. 18. ¶ Et

Et facit qd tenet Bal.in.c.1.de officio iudi. pē. col.verfi. quæro quid si statutū. ſvbi ait, qd si eſt ſtatutum, qd iudex prætermiſſo ordine pcedat, eſt in arbitrio iudicis ſeruare, vel non ſeruare, tã mē ſeruare debet aliquē ordinē, ſaltē naturalem ita perplexitas coarctet. Ad de quoq; qd corã officiali ſignorante leges, nõ eſt neceſſarius libellus in ſcriptis. Ita Bal in.d.auth. niſi breuiore. C.ã pericul. recitã. & ibi Celfus in additio. dicit, qd ita practicauit. & tenet Lã frã. de Oria. in repet. c. quoniã cõtra. de pba. in parte petitiones. nu. 19. ſequitur Zacharias in additio. ad Abb. in. c. ſciſcitatus. de reſcrip. in additio. que eſt in nu. 15. Dic idē, qd vbi in reſcripto eſt appoſita ſclauſula ſummarie, de plano, ſine ſtrepitu & figura iudicij, põt omitti libellus, & litis cõteſtatio, & valebit ſentētia. Ita Hippo. de Marſi. in ſingulari. 102. allegãdo Io. Monachum in. c. ſi. de hæreti. in. 6. ſuper verb. figura. dicens, qd vigore ſolius verbi, ſcilicet, procedat iudex ſine figura iudicij, põt ipſe iudex incipere ab articulis: quibus probatis, ſtatim procedere poterit ad ſententiã. Quod dictũ refert, & ſequitur Roma. conſi. 519. Ex quo ſecũdũ dictũ Hippo. de Marſi. poteſt limitare titulũ vt lite non cõteſtata. cũ ſua materia. qd nota. Sed ſcias, quod infeior ſã a principe nõ põt cõmittere cauſam cognolcendã ſummarie, & de plano etiã ni ſit legatõ de latere. vt Hipp. vbi ſuprà allegãdo gl. in. c. ſi. de hæreticis. in. 6. in gl. magna. ante finem. & p ſingula. allegat eam Ang. de Aretio. in. §. appellatur. Inſtitu. de exceptio. verfi. 24. & idē tenet gl. in Cle. ſape. in princip. de verb. ſignifi. in verbo mandamus. & tenet Lanfrã. de Oria. in. d. repe. nu. 2. & 3. & ibi per eius additio. & alij doctores, quos refert. d. Hyp. vbi ſuprà. Itē dic, qd in caſibus ſv breuibus non requiritur libellus, vt in auth. niſi breuiore. C. de ſenten. & peric. recitã. & cauſa breuis eſt ſecũdũ doct. ibi arbitrio iudicis inſpectã qualitate perſonã & quãtitate litis. vt ſi cauſa alcenderet. 100. aureos, & inter duos pauperes haberetur p magna cauſa: ſi autem litigaretur inter duos magnos diuites, cenſeretur parua. vt tenet Lanfran. de Oria. in dict. repet. c.

quoniã contra. de probatio. in parte petitiones. nu. 18. Sed iã hodie per quandam pragmaticã factã per noſtrũ Carolũ regē in villa de Madrid anno. 1534. petitione. 60. hoc declaratur, vbi cauetur, qd ordo iudicij non fiat ſv in ſumma. 400. marabetinorũ nec tabellioes actaſcribãt, niſi ſolũmodo ſentētia, quã perte vide, quia enim verõ rectē fuit cõdita, quia eſt contra iudices, & actorũ notarios, & tabelliones huius regnũ qui de cauſis interdũ minimis cognoſcentes, onerant litigantes grauioribus ſumptibus pro modicis, imõ pro minimis ſcripturis, quas p excogitatas vias frequentius quã expediat in ipſis cauſis procurant fieri, mercedes maximas exigētes, ita qd in fine litis agitãt plus nomine iudicialium ſumptuum præter aduocatorũ, & pcuratorũ ſalaria erogãſe inueniũtur, quã ſit ſũma rei, vel pecuniã in petitione deductã. vt tenet Lucas de Pẽ. in lege mediterraneã. C. de anno. & tribu. lib. 10. prima colũ. verfi. & nota. & dicit eſſe expreſſum in auth. de appell. §. illud. colla. 3. & idē ſecũdũ eũdē huiusmodi quidem cauſã debēt ex nõ ſcripto audiri, vt in auth. de mãda. princip. §. ſit tibi. colla. 3. qd expone. i. verbo tenõ. vt in auth. liceat matri & auie. §. quia vero. colla. 8. & ſine actis. vt in auth. vt iudi. ſine quoquo ſuffra. §. neceſſitate. colla. 2. Itē gratis. vt in dict. §. ſit tibi. ne fortē litigatores, maximē pauperes, metu expẽſarũ iura ſua reliquãt indifculã. vt in. l. illud. ff. de peti. hæredi. arg. in. c. baptizãdis. prima queſt. 3. & c. placuit. & c. vnufquiſq; 18. diſt. ab ſit autē, vt pro minimis rebus maximas actiõnes ſubſtineãt homines. vt in auth. de inſtru. cautio. colla. 6. Et ideo in iudicijs attendũtur labores, & expẽſã, quã in iudicijs ſuſtinentur, ac more iudiciorũ. vt in lege. 3. ff. de cõpe. in glo. nã etiã verũ ſine moleſtia haberi nõ põt. vt notatur in lege de minoribus. ff. de mino. potiſſimē hoc euenit, ſi extra locũ originis euocẽtur ſecũdũ Lucã de Pẽ. in dictã lege mediterraneã. p tex. in auth. de deſenſo. ciuit. §. & iudica. colla. 3. Tamē nota, ſv in omni cauſa quantũcunq; ſummaria, in qua non requiruntur plenã probationes, & plena cauſã cognitio, tamen ſemper requiritur,

quiritur, qd plenē conſtet de mandato comparãtis, & qd plenē conſtet ipſum habere legitimam perſonam ad comparandum. vt tenet Alexã. in l. iudices. C. de iudi. nu. 3. quod dicit eſſe ſemper menti tenendum, allegando Bar. & Saly. in. l. 2. in fine. C. de edicto diũ Adri. tollen. & Bald. in l. 4. §. ibidem. ff. ad exhibendum.

d Aſſienten. d Probat idem tex. in. l. 9. tit. 19. Part. 3. vbi tabelliones ciuitatũ, & locorũ debent in regiſtris apponere totum tenorē ſcripturam, vel actorum.

S V M M A R I V M.

- 1 *Subſcriptio iudicis, an requiratur in ſentētia.*
- 2 *Teſtamentum eſt ſententia.*
- 3 *Illiteratus etiã ſi nõ ſciat legere, nec ſcribere, poteſt eſſe iudex. poteſtas & rector ciuitatis. numero. 7.*
- 4 *Sentētia poteſt per tabellionē pronuntiarı. numero. 6.*
- 5 *An delegatus põt eſſe illiteratus.*
- 7 *An iudex illiteratus poteſt aſſumere aſſeſſorē expẽſis partium.*
- c **Firmadas.** e Nota text. qd ſubſcriptio iudicis in ſentētia requiritur, ſv quod intellige, ſi iudex ſcit ſcribere, aliã ſecus, per tex. in. l. 3. de Toro. ibi. *ſv el teſtador ſi ſu piero.* quia procedit argumentum de ſententia ſv ad teſtamentum: quia teſtamentum dicitur ſententia. per. l. primã. ff. de teſtamen. & in. l. hac cõſultiſſima. C. qui teſtamē. facer. poſ. vt tenet ad literam Alex. in conſilio. 4. volu. 7. nu. 2. Et fact, quia illiteratus, ſv etiã ſi non ſciat legere, nec ſcribere, poteſt eſſe iudex, poteſtas, & rector ciuitatis. vt eſt tex. & ibi Bar. in. l. expertes. C.ã decurio. lib. 10. & eſt glo. & ibi Bar. in. l. ſtatutis. C. de ſenten. ex peric. reci. Specula. in. ti. de iudice delegã. §. excipitur. nu. 17. gl. in. l. 2. ff. quod quiſq; iuri. & glo. in. c. ad noſtram. de conſuetu. & in. c. qui vult. de pœnitent. diſtin. 6. Et imperitus literarum dicitur, qui nullas ſcit literas, vel ſcit modicum ſecũdũ Bar. in authen. ſed nouo iure. C. ſi cert. pcta. Et ſic videmus tota die, qd eſt poteſtas terrarum miles illiteratus, ſecũdũ Bar. in. d. l. ſtatutis. Et per notarium ſv, vel tabellionem põt pronũtiare, vt tenet Alexã. in additio. ad Bart. ibi in. 3. additio. Cũ iudex illiteratus põt habere peritiã per ſuos acceſſores, & pronũtiare de eorũ conſi. vt Bar. in. l. 1. §. poſtulare.

ff. de poſtulãdo. in fine, & etiã ſine aſſeſſoribus, ſi ſit peritus negotiorum, põt eſſe iudex. vt in. l. certi iuris. C. de iudicijs. & ibi gl. Cy. Saly. & docto. Et ſimiliter delegatus põt eſſe illiteratus vt gl. in. d. l. certi iuris, ſecũdũ lo. de Pla. in. d. l. expertes. licet gl. dicat, qd iudex debet eſſe literatus, & ſciat qd loqui habeat. vt in. c. ſciſcitatus. de reſcrip. & 20. diſt. in princip. in verbo, ſciētia. & in auth. de iudicijs. §. 1. colla. 6. quod intelligit Iaſ. in. d. l. certi iuris. nu. 3. qn delegatio eſt factã a papa, vel ab Imperatore imperito iuris, & papa ſciat eũ imperitum, quia tunc valet & cenſetur ſecũ diſpenſare: ſecus autem ſi delegatio ſit imperitur per inferiorē. vt ibi per eum. & licet glo. in. d. l. expertes. opponat, & non ſoluat. tu ſecũdũ Bar. dic, qd cõtraria per eã allegata loquũtur, qn in executione officij requiritur ſcientia literarũ & ſic vbi in officijs, in quibus requiritur maior pericia, eſt neceſſaria, vel ſolue aliter, vt p Plat. ibi. Et qd illiteratus põt eſſe iudex, etiã delegatus, tenet Ang. in. l. quidã conſulebant. ff. de re iudica. in princip. & eſt tex. ſing. in. l. 4. titu. 22. Part. 3. ibi. *Pero ſi el juez gador no ſupiere bien leer, pne de mandar a otro que lea el iuzrio, el eſtando delãte.* que lex eſt ſing. in materia iſta. idē tenet Iaſo. in. d. l. certi iuris. C. de iudicijs. nu. 3. vbi dicit, qd iſta eſt magis cõis opinio, qd faciant ſcribi, & legi ſeniam per notariũ ſv & ſatis eſt quod ipſe dicat. Ita ego pronuntio. idē cauetur in. d. l. Partitã. in tãtum valet ſententia, qd licet in ſenã, vel eius prolotione contineãtur hæc verba, quã ſenia fuit ſententia liter promulgata, non autem dicat lectã, nec à iudice pro tribunali ſedēte, valet. vt tenet Bar. in. d. l. ſciendũ. ff. de verb. oblig. & in. d. l. ſtatutis. & tenet Alex. in. d. l. ſciendũ. in fine. Et qd illiteratus ſv poteſt eſſe iudex, eſt vera opinio, de quã latē remiſſiũe per additio. Abba. in. d. c. ſciſcitatus. de reſcript. in additio. quã eſt in nu. 15. in parte, illiteratus, cũ ex defectu ſcientiã ſibi cõcedatur, vt poſſit ſv aſſumere aſſeſſorem ſv expẽſis partium ſecũdũ Abba. ibi. per textu. in capitulo. ſtatutum. §. aſſeſſorem. de reſcrip. in 6. Paulus de Caſtro. in. l. in conſilium. ff. de offici. aſſeſſo. & tenet Montal. in. l. 2. titulo ſecundo. foro legum. lib. ſecundo. in glo. *Por que no lo entien de.* de quo vide Bar. in. l. poſtulauerit. in fin. ff. ad legē Iulia. de adult. & Arch. Flor. in. 3. parte ſuã ſumma. ti. 9. c. 2. §. 9. Et vi. quã dixi ſuprà. in. c. 1. in. gl. a las partes. n. 23. & in. c. 9. in. gl. aſſeſſorias. Sed

¶ Sed ista communis opinio ego crederem non habere locum in correctoribus, & eius loco tenentibus, qui sunt salariati, & habent salarium ex civitate, quia debet esse experti, & literati, maxime eius locum tenentes, ut caueretur supra in capitul. 4. & quæ ibi dixi. & quia licet correctores eligantur illiterati, ut sæpe videmus, debet secum habere assessores literatos in iure, & sic locum tenentes, quorum consilio regatur secundum Bal. & Saly. & Iaf. in dicta lege certi iuris. & in dicto. c. quarto. supra eod. & ibi dixi, quæ scientia requiritur in istis officijs.

S V M M A R I V M.

- 1 Tabellio debet se subscribere in sententia prolatione.
- 2 Ipsemet notarius, qui scribit in causa, debet esse presens in pronuntiatione sententia, & scribere usque in finem causa.
- 3 Iudex potest scribere & legere suam sententiam coram notario.
- 4 In causis, in quibus potest iudex proferre sententiam ex non scripto, in istis non requiritur presentia tabellionis.
- 5 Notarius nomen suum debet ponere in instrumento, alias vitatur.

tiam. circa quæ vi. quæ dixi in cap. 25. supra eod. in gl. c. Remitan. ¶ Et vi. Bal. in additio. ad Specul. in tit. de instrumento. editione. versic. notarius. notarius rogatus scribere sententiam, non intelligitur testificari, nisi de prolatione sententiæ. ¶ Et quoque potest iudex scribere, & legere suam sententiam, si legit eam coram notario, ut de fide de publicatione, secundum Bald. vbi supra. versic. que ro nunquid. ¶ Sed fallit in

criuano f ante qui en passare, y se asistente en el mismo processo so la dicha pena al dicho juez, y los pcessos

- 4 casibus in quibus potest iudex proferre sententiam ex non scripto, quia in istis non requiritur presentia officialis, & sic tabellionis. secundum Ang. i. d. l. cum sententiâ. Notarius verò nomen suum debet ponere, se subscribendo, etiâ in instrumento manu sua confecto. ut Bart. in l. Diuus. ff. de testam. mili. & Paulus de Castro in l. cum antiquitas. C. de testam. & de forma subscriptionis vi. Specul. vbi supra. & est text. in l. 55. tit. 18. Part. 3. alias, si nomen suum omittat, vitatur instrumentum, nisi nomen possit colligi ex sequentibus, vel precedentibus. secundum Paul. de Castro. consilio. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Tabelliones, debet esse diligentes in custodiendis registris & protocolis, processibus, & actis qui coram eis facti sunt, sub poena amissionis officij, & partis interesse.
- 2 Notarij tenentur tenere libros in loco, vbi exercet artem notariæ, & si ad alium locum remota transferat, est in dolo, nisi ex iusta causa faciat.
- 3 Penes notarium debet esse acta iudicij, & scriptura, etiâ si iudex dicat, quod vult acta penes se remanere. nu. 5.
- 4 Notarij episcoporum, vel comitum, & alij notarij an finito officio cogantur dimittere acta in camera officij, vel debeant dari successoribus in officio.
- 5 Tabellio, qui de mandato iudicis dat processum acta seu scripturas originaliter, excusatur, & quoque excusatur si ipsemet iudex ipsamet acta accipiat.

Sean

Sean guardados. g Idem tenet tex. in l. 5. & l. 8. & l. 9. tit. 19. par. 3. & text. in c. quonia contra. de proba. & ibi Abb. nu. 4. & ibi Bal. nu. 22. & l. 2. ti. 8. for. 11. li. 1. & in c. 5. in pragmaticis tabellionum regni, vbi cauet, quod tabelliones debent esse diligentes de custodiendis registris, protocolis, processibus & actis, qui coram eis facta fuerint sub poena amissionis officij, & partis interesse. ¶ Et hac de causa dicit Angel. in l. prætor ait. §. sed etiam. ff. edendo. in fine, quod notarius tenetur libros tenere in loco, vbi exercet artem notariæ, & si ad alium locum remotum transfert, est in dolo præsumptio, quod dicit verum, nisi esset iusta causa, puta, bellum civile, propter quod verisimiliter debet timere perditionem ipsorum, ut ipse dicit vidisse in Perusio, tempore cuiusdam furoris, siue rumoris, tunc enim non est imputandum dolo, vel culpe, imò prudentiæ, & sagacitati, & potest etiam eos deferre in villam, & in suis successibus, & per consequens non possit ex hoc solo redargui, si contingeret quod perderentur, quod sequitur Alex. ibi. nume. 6. ¶ In tantum acta iudicij, & scripturae debent stari penes notarium, quod si iudex dicat, quod vult acta remanere penes eum, & notarius contradicat, imò dicit quod penes se, præferendum est scriptor: quia si de sua scriptura dubitaretur, posset sibi periculum eminere. unde sua interest, ut penes eum remaneant. tenet Abb. in capit. quonia contra: de probatio. column. 3. numero. 4. ¶ Vbi quoque dicit, referendo Ioan. Andr. quod de facto in aliquibus civitatibus servatur, quod si notarij sint officiales episcoporum, comitum, vel rectorum, qui civitatibus præsent, coguntur finito officio ipsorum dimittere, acta in camera officij quod gesserunt. Et pro tali more dicit, quod facit tex. in c. ad audientiam, de præscrip. Dicit tamen, quod æquum esset, talia acta duplicari, ut penes utroque remaneant, quod Abb. placet, & consultit ita fieri. Sed circa hoc tu vide singula: pragmaticam in libro pragmaticarum. 37. vbi ponitur forma de hoc, & si debent dari successoribus in officijs, vel in archiuo deputari, seu reponi. & vi. tex. in l. 55. tit. 18. parti. 3. & melius in pragmatica. 67. in pragmaticis factis per nostrum Carolum in villa de Madrid. anno. 1534. vbi cauetur, quod quando tabelliones vendunt, vel renuntiant officia

Sean guardados a buen recaudo, para en todo tiempo dar cuenta dellos, como dicho es. Y

- 1 edendo. in fine, quod notarius tenetur libros tenere in loco, vbi exercet artem notariæ, & si ad alium locum remotum transfert, est in dolo præsumptio, quod dicit verum, nisi esset iusta causa, puta, bellum civile, propter quod verisimiliter debet timere perditionem ipsorum, ut ipse dicit vidisse in Perusio, tempore cuiusdam furoris, siue rumoris, tunc enim non est imputandum dolo, vel culpe, imò prudentiæ, & sagacitati, & potest etiam eos deferre in villam, & in suis successibus, & per consequens non possit ex hoc solo redargui, si contingeret quod perderentur, quod sequitur Alex. ibi. nume. 6. ¶ In tantum acta iudicij, & scripturae debent stari penes notarium, quod si iudex dicat, quod vult acta remanere penes eum, & notarius contradicat, imò dicit quod penes se, præferendum est scriptor: quia si de sua scriptura dubitaretur, posset sibi periculum eminere. unde sua interest, ut penes eum remaneant. tenet Abb. in capit. quonia contra: de probatio. column. 3. numero. 4. ¶ Vbi quoque dicit, referendo Ioan. Andr. quod de facto in aliquibus civitatibus servatur, quod si notarij sint officiales episcoporum, comitum, vel rectorum, qui civitatibus præsent, coguntur finito officio ipsorum dimittere, acta in camera officij quod gesserunt. Et pro tali more dicit, quod facit tex. in c. ad audientiam, de præscrip. Dicit tamen, quod æquum esset, talia acta duplicari, ut penes utroque remaneant, quod Abb. placet, & consultit ita fieri. Sed circa hoc tu vide singula: pragmaticam in libro pragmaticarum. 37. vbi ponitur forma de hoc, & si debent dari successoribus in officijs, vel in archiuo deputari, seu reponi. & vi. tex. in l. 55. tit. 18. parti. 3. & melius in pragmatica. 67. in pragmaticis factis per nostrum Carolum in villa de Madrid. anno. 1534. vbi cauetur, quod quando tabelliones vendunt, vel renuntiant officia

sua, scripturae, & registra, dari debent successoribus in officio, & transeunt cum renuntiatione, vel venditione. ¶ Tamen si de mandato iudicis processus, acta & scripturas originaliter dat, excusatur, vel si ipse iudex ipsamet acta, vel scripturas accipiat. text. in capitulo. 21. in capitulis iudicium syndicat. ibid. El juez de residencia apremie al escriuano de la causa, que trayga el proceso original. & c.

en las dichas sentencias que dierẽ, guardaren las leyes del reyno y con ellas no dispesen sin nue

Las leyes. h Idem tenet tex. in cap. 19. supra eodem in fine. vbi videtur de quæ ibi dixi in gl. Guardaran lo contenido en ellas.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispensatio est relaxatio iuris rigoris per eum, ad quem spectat canonicè facta.
- 2 Dispensans punitur eadem poena.
- 1 No dispensen. i Quia dispensatio est relaxatio rigoris iuris per eum, ad quem spectat canonicè facta. ut est text. in ca. requiritis. §. nisi rigor. q. 7. tenet Specula. in tit. de dispensa. §. primo in principio. & Bal. ibi in additio. vbi quoque tenet, quod dispensatio hominis proprie loquendo, est in libero superioris arbitrio, & si dispensat, causa sua dente, est gratia gratis facta, ut ibi. ¶ Et si iudex dispensat, punitur eadem poena. ut in l. 3. C. ne sacrum bapt. reit. & in l. si quis. C. de sepulchr. viola. l. vna. C. de priua. carcer. & in c. vt clerico. mores. de vita & honesta. cleri. & in l. 9. tit. De los robos. lib. 8. in ordina. regali. Montal. in l. 2. tit. 2. for. 11. lib. 2. in glo. quæ incipit. pierda lo que ouiere, & idem Montal. in l. 8. titulo. 7. libro. 1. for. 11. in gloss. prima.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispensare potest in omnibus rex, & poena remittere.
- 2 Omnis poena licet sit scripta in iure, in principe est arbitraria.
- 3 Postquam rex concessit dispensationem, an potest eam reuocare.

Ii Mandado.

k Mandado ^k Quia ipse assumptus est in plenitudinem potestatis nec legibus est afflictus. 2. q. 2. c. de cætero. & c. ad honorem. de autho. v. sup. artij. l. princeps. ff. de legi. & dispensare potest in omnibus, & poenam remittere.

stralicencia y mada do, ^k especial, saluo como, y quando de derecho se pmitel y todos los autos d justicia q hizieren, y madaren hazer sea escrito, ^m por

vt in l. prima. ti. 32. partic. 7. in fi. & in l. 2. vide. l. 1. ti. 11. lib. primo in ordina. regali. Et quia omnis pena licet sit scripta, & statuta iure, in principe est arbitraria q arbitrium sumit ex motu celest. tenet Bal. in l. fina. ff. de senato. & in l. virtus legis. ff. de legi. & in l. cunctos populos. C. de summa tri. & fide catholi. in principio. & tenet Paris de Pute. in tract. syndicus. in parte, quid si per statutum. foli. 198. in libro portat. num. 4. Sed an postquam rex concessit dispensationem, potest eam reuocare. vbi Bal. in d. l. fin. ff. de senato. * Et tenet Jas. in l. Barbarius. ff. de offic. prætor. nu. 29. & Bal. in l. pe. C. de dona. inter. vir. * Et de materia dispensationis papæ legatorum, episcoporum, & aliorum vide singulariter per Specul. in tit. de dispensatio.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispensatio in quibus casibus permittitur.
- 2 Index non potest dispensare, quando procedit ad instantiam partis.

i El derecho permite. ¹

Vt gl. in l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his q not. infami. in verbo, onerasset. vbi ponitur, qñ liceat iudici dispensare. Et ultra ibi dicta dispensatio permittitur, vbi multorum strages iacent, & de scandalo timetur. vt in c. constitueretur. 50. distin. Item dispensatur ratione temporis, vel personæ, vel pietatis, seu necessitatis, vel utilitatis, vel euentus rei, vt probatur in c. requiritis. §. nisi rigor. 1. q. 7. & Specu. in d. tit. de dispensa. §. genera aut. Alios quam plures casus, in quibus iudex potest dispensare poenam, & rigorē iuris mittigare, posui in c. 1. supra eo. in gl. derechamente. vbi ratio minuerit. cum sequētibz, vbi singulariter de ista materia. Vnum tamen nota in oblatum.

hac materia, q licet sit verū, q poena statutaria est imponenda, nisi mutetur, & iudex dispense, tamen istā dispensationē potest iudex facere, quando procedit ex officio. Secus si procedit ad instantiā partis. tenet Cardi. in Clemen. 1. de testa. 3. col. q. 12. nu. 9. quod nota. & vi. quæ dixi in d. c. primo. in d. gl. Derechamente. nume. 24.

S V M M A R I V M.

- 1 Acta tam in ordinario iudicio, quā in extra ordinario, sunt scribenda, nisi sit causa modica.
- 2 Quando dicatur causa leuis, vt in ea possit procedi sine scriptura.
- 3 An in causis breuibz potest iudex fungi officio notarij.

m En escrito. ^m Similis tex. in cap. quoniā contra de probatio. & Abb. ibid. nu. 3. vbi tenet, q acta tam in ordinario iudicio, quā extra ordinario sunt scribenda. quod dicit intelligēdū, nisi sit causa modica: tunc enim nulla scriptura requiritur, nec respectu sententia, nec respectu processus, sed creditur simplici informationi iudicis. vt dicit esse text. notabil. in authent. nisi breuiore. C. de sentent. ex pericul. recitan. & ibi per Bar. qui hoc tenet expressē, & clariū facit tex. in authentic. vt iudices sine quoquo suffragio. collatio. 2. nam & si in istis modicis creditur relationi nuntij. l. ea quidem. C. de accusa. & in ca. cum parati. de appella. fortius creditur simplici assertioni iudicis: facit ad prædicta tex. in cap. si quis cum clerico. 11. q. prima. vbi optimus tex. iuncta glo. & quod notatur in gl. in c. primo. de libelli. oblatione. Quod est verū non solum in ciuilibz, verum etiam in criminalibus leuibz, quia in istis non requiritur scriptura secundum Abb. vbi supra per text. in leg. leuia. ff. de accusa. & quod ibi notatur. & in dist. authent. nisi breuiore. & quod ibi tenet Bart. dicendo, q vbi datur potestas arbitro seu iudici, vt procedat sine scriptis, videntur partes voluisse, vt ipsius simplici informationi, & relationi credatur, quod dicit esse bene notandum. de quo per Feli. ibi. prima col. in d. ca. quoniam cōtra. Sed quæ est causa, quæ dicatur leuis, ad hoc, vt possit procedi in ea sine scriptura? Dic q relinquatur arbitrio iudicis respectu qualitatis personarum, & causa, secundum Abb. vbi supra per text. in dicta. authent. nisi breuiore. & gl. in capitulo. fina. de re iudi. in 6. Sed Lanfran. de Oria. in repet. Clemen. sæpe. de verbor. signific. in verbo, de plano. numero. 9. dicit, quod causa

leuis dicitur ratione modicæ rei, vel ratione personæ. vt quia persona est domestica, putā, filius furatur patri. vt Bar. in d. l. leuia, de quo per Bar. & doct. in l. admonendi. ff. de iure iuran. & quæ in gl. sequenti dicam. Sed hodie de iure regio nouissimo causa legis dicitur de suma. 400. marabetinorū, seu dipondiorū, qā in ea solummodo debet scribi sententia condēnatoria, vel absolutoria, vt in pragmatica. 60. facta in curijs de Madrid per nostrum regem Carolum. anno. 1534. Sed dictum Bar. in d. auth. nisi breuiore. limitatur in actis ordinarijs. Secus in decisijs: quia hoc esset valde periculosum, quoniam ex eis pendet decisio iustitiæ, secundum Anto. de Butrio. in c. quintaualis. de iur. iurā. col. 26. & Abb. vbi supra. Adde quoq; q in istis causis breuibz potest iudex fungi etiā officio notarij in defectum tabellionis. vt tenet Feli. in d. c. quoniam contra. de probatio. in principio. Quod dicit esse notādū pro potestatibus terrarum, & castro. & idem tenet Abb. in cap. ex literis. de probatio. nu. 11. & hoc licet iudex non sit notarius, quia si est notarius, regulariter non potest esse iudex & tabellio, & fungi duplici officio. Sed fallit in casibus, de quibz per Bar. & pulchrè per Bal. in l. iubemus. §. sanè. C. de sacrosanct. ecclesijs. videlicet, in actibus voluntariæ iurisdictionis. vnde si iudex insinuationū est notarius, potest ex partiu consensu cōficere instrumēta insinuationis. Idē in causis modicis. Idem si facit aliquas literas testimoniales ratione officij sui, non informat iudicij. Idem in potestate castro. & villa rum nō habentiū magnas causas, quæ sunt notāda secundum eum. Itē fallit, nisi consuetudo, vel statutum loci vellet, q staretur tali scripturæ. Secundū Bar. in l. 2. ff. de stipula. seruo. de quo per Feli. in d. c. quoniam cōtra. si. col. & vide tu, quæ dixi supra in c. 1. in gl. officio. nu. 1. allegādo Bar. & Pla. in l. cōperimus. C. de prox. sac. lib. 12. Et vide Pla. in l. nulli scriuariario. C. de numer. actua. lib. 12. n. 2. vbi tenet, q licet iudex sit notarius antea quam fuerit iudex, non tamen scribet acta, quæ fiunt coram se. Et licet in hoc remaneat, q si est ordinarius, & occupatus multitudine causarum, tunc nō potest. Secus si non est occupatus, vt sunt magistratus municipales, vel delegatus ad vnam causam, tunc possit, sed de iure canonico. Secus, quia requiritur, quod ibi sit iudex, & notarius, qui scribat acta, aut duo testes loco no

tarij, vt in dicto capitulo. quoniam contra. de probatio. tamen remittit se ad Bar. in d. l. 2. ff. de stipula seruo.

S V M M A R I V M.

i Casus, in quibus proceditur summarie, & de plano, & sine figura iudicij.

n Casos. ⁿ Sed qui sunt isti casus, in quibus proceditur summarie, & de plano, ac sine figura iudicij. glo. in l. in hac actione. §. sciendum. ff. ad exhibendum. ponit vndecim casus, quos per te vide. Et tu adde sequētes, & est duodecimus in causa decimalis. 13. in causa matrimoniali. 14. in causa vsurarum. 15. in causa beneficalis. vt in Cle. dispendio sam. de iudicij. 16. in causa monachatus. vt glo. in 1. Cle. dispendio sam. de iudi. in verbo, matrimonio. 18. in causa clericatus. vt glo. in c. si iudex laicus. de sentent. excom. in 6. 19. in causa dotis. vt in l. 1. ff. solut. matri. 20. casus. in causa hæresis. vt in c. si. de hæretic. in 6. Est. 21. in causa electionis. vt in ca. vt dignitatibus. §. si verò. de election. in 6. 22. casus. in crimine læse maiestatis. text. est in extrauaganti. ad reprimendum. vbi Bart. mirabilia dicit. Est. 23. casus. in crimine submersanaus. text. in l. de submersis. C. de naufra. libro. 11. 24. in bonorum tribuentibus in possessioe, non in proprietate. l. prima. §. dies. ff. si quis ordo in poss. obserue. 25. casus. in causa possessionis. vt in l. momentanee. C. vnde vi. & in l. prima. C. quorum legat. Est. 26. in causa miserabilium personarum. vt notatur in l. prima. C. quando impera. inter pup. & vidu. & notatur in c. significasti. de offic. delegat. 27. casus. quando agitur in ter libertum & patronum. tex. in l. nec quicquā §. de plano. ff. de offi. proconsul. & lega. 28. casus. in causis ciuilibz leuibz. vt in d. authent. nisi breuiore. C. de sent. ex pericul. reci. & quæ dicentur leuia. vi. gloss. in glossa. præcedenti. Et quod dicatur delictum leue, dic delictum esse leue, quando ad essentiam delicti non requiritur dolus. vt tenet Lanfran. de Oria. in repeti. Clem. sæpe. de verbo. signifi. in verbo, de plano. de quo vi. Barto. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniurijs. 30. casus. est in crimine Abigeatus. vt in l. vnica. C. de Abigeis. Est. 31. casus. in causa commentariensis. tex. in l. sed si vnus. §. ff. de quaestio. Est. 32. casus & finalis, in quo proceditur summarie, in causa adulterij, quando maritus per se accusat. vt in l. miles. §. sexaginta. ff. de adulte. Quos casus nota, quia ita recopilauit a doctore

de Tapia, dum ille esset licentiatus in iure canonico, licet postea fuit doctor in utroque iure in vniuersitate Salmanticensi, dum legeret Cle. sæpe. de verb. signi. Quibus adde, q̄ stipulatio legatorū, & damni infecti sunt causæ summarie, vt tenet Barto. in.

l. sed hæc. §. non solum. ff. de procura. Cetera omnis causa executionis est summaria, cum non habeant instantiam, vt Barto. in. l. litibus. C. de agricolis. & censu. libr. vndecimo. Bald. in. l. vnicæ. ff. si quis iudicem. non obtempe. & tenet. l. 5. titulo. 8. libro. 3. in ordina. rega. & l. 64. de Toro. Bartol. in. l. missi. C. de exacto. tribu. libro. decimo. & Alexand. in consilio. 50. in. 2. volumine. numer. 8. vbi ait, quod in executiuis summarie proceditur, & tenet Lanfranc. de Oria. in dicta Clementi. sæpe. de verborum significatione. in parte aggreditur. numero. 16. vbi quoq; dicit, quod in causa executionis non potest opponi exceptio nullitatis requirens altiorem indaginem. vt ibi per eum. Et præter istas causas omnis causa regulariter est ordinaria, & requirit plenam causæ cognitionem. vt est glossa. in. l. 3. quæ incipit, in hac actione. §. sciendum. ff. ad exhiben. quæ est notabilis & magistra. Illa erit ergo summaria causa, quado hoc lex exprimit, quod procedat summarie, & breuiter, vel quado princeps per suum rescriptum iubet. vt tenet Lanfranc. de Oria. vbi supra. nume. 19.

riamente, no dexé por esso de recebir las excepciones legitimas, y prouanças necessarias.

in verbo, legitimæ, & tenet text. hic. Et facit pro hoc Cle. pastoralis. §. cæterum. de reind. vbi de hoc. Et quia excommunicato, & hæretico exceptiones non denegantur. vt in. c. cum inter. de exceptio. & in capitulo. filij. de hæreti. in. 6. quia verbum, defensionis, positum in dict. Clement. sæpe ponitur pro exceptionibus. argumen. in. c. qualiter, & quando. de accusa. §. debet, secundum Cardin. vbi supra.

S V M M A R I V M.

1 Probationes necessariae, in causis summarijs admittuntur.

Prouanças necessarias.

Similis tex. C. in. d. Cle. sæpe. de verbo. signific. verfic. non sic. iuncta glossa. ibi. in verbo, necessaria, scilicet, actori, vel reo. & iste text. in quantum dicit necessariæ. Et dicit Zenzeli. quod alia probationes non sunt admittendæ quæ non releuant probantem. l. ad probationem. C. de probatio. sed secundum Cardin. ibi. non est hoc speciale in his. nam idem est in ordinarijs. vt in capitulo. cum contingat. de offic. delega. ad finem. vbi glo. de hoc notabil.

Prætorū. Cap. XXXVI. finis.

Sequitur Caput. 37.

S V M M A R I V M.

1 Testium receptio in criminalibus, non potest committi, sed iudices debent eos examinare, etiam si consuetudo sit in contrarium.

2 Si testis examinandus non potest venire ad iudicem, vel iudex non potest accedere ad domum ipsius, quia est persona multum honorata, potest committi receptio testium in criminalibus.

3 Testium receptio non potest committi in criminalibus, etiam si testes sint egregie personæ, debent venire coram iudice: quia in causa criminali non habet locum lex. ad personas egregias. ff. de iure iuran. Et idem dic in causa matrimoniali. nume. 4.

Honor

- 4 Honor iudicis est preferendus.
- 5 Receptio testium in criminalibus potest committi, quando agitur de crimine per viam exceptionis, & in causa hæresis.
- 6 Papa, vel rex potest committere receptionem testium in criminalibus.
- 7 Receptio testium in criminalibus si sunt forenses, & sic extra prouintiam, potest eorum examinatio committi. Et etiam propter multitudinem negotiorum, committi potest.
- 8 Receptio testium in criminalibus de voluntate partium potest committi.
- 9 In causa criminali minima importãtia potest receptio testium committi.
- 10 In causa criminali ciuilitate intetata potest committi receptio testium.
- 11 Ad innocentiam accusati probadam receptio testium potest committi.
- 12 Pro informatione habeda, testium receptio potest committi, & quoq; quando agitur contra rapientem ex naufragio.
- 13 An in causis ciuilibus potest committi receptio testium, & an si per famulos tabellionum dicta testium possunt scribi.
- 14 Testis non potest deponere dictum suum in scriptis, sed viua voce.
- 15 Quando testes non sunt de iurisdictione etiam in causa ciuili ardua potest committi testium receptio.
- 16 Receptio testium potest committi, quando occurrit casus, in quo per iudicem non possunt examinari, Tamen iste, cui committitur non potest alteri delegare.
- 17 An iudex causæ potest compelli committere examinationem testium extra territorium.
- 18 Receptio iuramenti, an per iudicem potest committi.
- 19 An tabellioni credatur de commissione sibi facta.
- 20 Si testis fuit examinatus a solo notario, & dicit se dixisse aliter, quam notarius scripsit, cui magis sit credendum.

POr si. a Similis tex. in authent. apud eloquentissimū, C. de fide instrumentorum. vbi in criminalibus non potest committi receptio testium. sed iudices debent eos examinare. Secus est in ciuilibus. vt in. l. iudices. eiusdem tit. & ibi Bartol. Ange. Bal. & docto. & est similis tex. in pragmat. 149. in pragmat. de Valladolid. anno. 1537. vbi augetur pœna. & Ang. in. §. quoniam in authent. de testib. colla. 7. dicit, q̄ in causa criminali nõ debet fieri cõmissio testiũ

Prætorū Cap. XXXVII.

Trosi, que en los procesos criminales, y en los ciuiles arduos, y de importãcia, siempre tomen, y examinen por si los testigos ante el escriua

recipiendorum, etiam si testes sint extra prouinciam, & ideò vocandi erunt ad iudicem causæ. & hoc sentit gl. in. c. constitutus de fidei iusso. in verbo, transmittentes. secundum Barb. ibi. 4. col. & glo. in. c. testes. 3. q. 9. & ita Ang. in. d. §. quoniam. dicit se vidisse de facto condemnari quendam receptorem in ciuitate Perusij, quia in criminalibus cõmissit examinationem testium, & ex illis tulit sententiam. Et q̄ in criminalibus examinatio testium non committatur. tenet gl. in Cle. 1. de offi. delega. in verbo ciuili. & est text. cum gl. in. c. 2. in verbo prohibente. de iudicijs. in. 6. tex. in. l. 3. §. diuus. ff. de testi. ibi, nam ipsos interroga re soleo. quã. l. ad hoc notat Bald. in. ca. si quis testiu. de testi. in principio. & idẽ tenet gl. in. c. 1. de testibus cogen. & in. d. c. constitutus. & gl. in. c. ar si Clerici. de iudi. & in. d. c. si quis testiu. Quod ampliatur, etiã si consuetudo esset in contrariũ, non valet. vt sentit glo. in. c. testes. 3. q. 9. in glo. 2. & latissimè per Hippoly. de Marli. in. l. de minore. §. pluriũ quoq; nu. 9. ff. de quæstio. cũ sequenti bus. Sed iste tex. fallit & similes, nisi persona examinanda nõ possit venire ad iudicem, & iudex non possit accedere ad domũ ipsius, quia est persona multum honorata. vt probat tex. in. d. c. 2. de iudi. in. 6. vers. aut si talis. & ibi gl. & in expreso. Abb. in. d. c. si quis testium. nu. 1. dicendo, q̄ licet regulariter sit verum, & communis opi. q̄ in causa criminali articulum receptionis testiũ nõ est delegabilis, tamen si est talis iudex, quem nõ decet ire ad domum testium, & testes ita grauan

- 1 Exceptiones in causis summarijs admittuntur, & defensiones.
- 2 Excommunicato & hæretico exceptiones non denegantur.

Las excepciones. Similis text. in

1 Clemen. sæpe. de verbo. signific. §. non sic. & ibi glo. & Bart. singulariter in lectura. extrauaganti ad reprimendum. in parte, & figura. Et intellige de exceptionibus non frustratorijs. Secus de frustratorijs, quia in istis causis summarijs non permittuntur secundum Cardin. in dict. Clemen. sæpe. vers. non sic tamen. vbi quoq; tenet, quod admittuntur & defensiones legitimæ: vt glossa. ibi.

tur, non possint accedere ad præsentiam iudicis, poterit iudex mittere ad eos, licet causa sit criminalis. per tex. cum gl. in. c. mulieres. de iudi. libr. 6. ¶ In tantum est verum, q̄ talis receptio nõ potest comitti, q̄ etiam si testes sint egregiæ personæ, debent venire coram iudice, & in causa criminali non habet locum. l. ad personas egregias. ff. de iure iuran. vt gl. in. d. c. pen. de testi. cogen. & in. d. cap. mulieres. de iudi. li. 6. quod extendit Barb. in. d. ca. cõstitutus. 4. colum. siue sit principalis persona, quia reatus omnem admittit honorem. l. 2. C. vbi senato. vel clarissi. siue illa persona sit necessaria tanquam testis, quia cum agatur de maiori præiudicio, debet iudex videre, quo timore testis loquatur. l. de minore. §. tormenta. ff. de quæstio. Et ita tenet Domi. referendo Archidiacono. ita tenere in. c. præsentium. de testi. in. 6. & facit. d. l. iudices. ¶ Ratio potest esse, licet non dicat quia concurrente reuerentia harum personarum egregiarum, & honore iudicis, qualiter cogeretur ire ad domum eorum, cum nõ possit delegare, videretur præferendus honor iudicis, vt in. c. vt debitus. de appella. & sic, q̄ egregiæ personæ veniant coram iudice in criminalibus ad deponendum. Si vero loquimur de personis priuilegiatis, vt non veniant ad iudiciũ, causa testimonij, non ratione existentia, sed ratione impotentia, vt sunt infirmi, pauperes, vel ratione indecentia, seu inhonestatis euitandæ, vt sunt mulieres istæ. tex. & iura similia. & dicta doctorum non habent locum, sed text. in. d. c. mulieres. de iudi. in. 6. Et ratio est: quia licet simus in causa criminali, tamen cessat ratio impotentia veniendi, prout ad literam tenet Bellenzi. in addition. ad Abb. in. d. c. si quis testium. quæ mihi vera videntur. Et idem dicitur in causa matrimoniali, in qua debent per iudicem examinari testes, & non committere examinationem, est communis opinio. vt Abb. in. d. ca. si quis testium. de testibus. ¶ Secundo fallit iste tex. & iura similia, nisi ageretur de crimine per viam exceptionis, secundum Petrum de Ancharra. in. c. 2. §. testes. de testi. in. 6. & facit text. in. cap. dilectus. de ordi. cognitio. ¶ Fallit tertio, in causa hæresis. vt in. c. officium. §. v.

no, y cada testigo por si sin lo cometer al escriuano, ni a otro, so pena que el juez que ansi no lo hiziere, por la primera vez incurra en pena de cin-

rum. de hæresi. in. 6. ¶ Fallit quarto in papa, vel rege, secundum Specul. in tit. de teste. §. ius tractandum. in primo versu. Item in criminali. & hoc est clarum per. c. proposuit. de concessi. præben. ¶ Fallit. §. nisi testes essent extra prouintiam & sic essent forenses, quia eorum examinatio committitur. secundum Bald. in. d. auth. apud eloquentissimũ. & Ioã. d. Ann. i. c. tacitũ. 2. col. d. collusio. de reg. & Ioã. And. in. c. Romana. §. contrahentes. de foro. cõpete. in. 6. tenet etiã Bald. in. d. c. si quis testium. in principio. & hoc ne preat facultas probandi, & vt parcatur expensis. iuxta. l. & si quis ex signatoribus versu. sape cum magna. ff. quemadmodum. testa. aperia. præsertim, quia vultus qualitas, & testium vacillatio possunt transcribi ab examinatore. vt in. c. quoniam contra. de probatio. Inno. ibi versu. quinto quæro. prout tenet Felin. in. ca. cum causam. de testi. p. col. Et ista opinio placet sibi. licet Abb. ibi, & in. d. c. cõstitutus. & Cy. & Saly. in. d. auth. apud eloquentissimum. & tex. in. l. 27. tit. 16. par. 3. teneat cõtrariũ. & Lãfranc. de Oria. in. d. c. quoniã cõtra. in parte. testiũ depositioes. q. 12. n. 19. quia rones in cõtrariũ adductæ per eos, tolluntur p. practica in cõtrariũ, prout docet Bald. in. d. ca. si quis testium. videlicet, q̄ scribatur iudici illi loci, vt ex sua iurisdictione eos recipiat, nec tunc dicitur officium committi, sed exigi. iuxta. l. cũ vnus. §. his q. ff. de bonis autho. iudi. possidẽ. ¶ Et facit, quia ea, quæ sunt meri imperij committuntur ppter absentia. l. 1. §. 1. ff. de offi. eius cui mãda. est iuris. Igitur si isti testes absunt a iudice, cum sint in alieno territorio, iudex a talibus patet commissione fieri posse, quia necessitas facit pbabile, qd alias non esset. Et ita dicit Bald. seruare cõsuetudine. in. d. auth. apud eloquentissimũ. & ibi Saly. dicẽdo, q̄ debet committi iurisdictione haberi, quia iste nõ posset eos facere citari, qui in eos nõ habet iurisdictione, quia in alieno territorio sunt. Et pro ista opinione est tex. in. l. 10. & tex. in. l. 15. ti. 8. lib. 2. for. II. licet Mõtal. ibi aliter dicat, quia secundum Barba. in. d. c. cõstitutus. 4. col. possunt recipi testes per istã commissariã in causa criminali, quia ille, cui committitur, est minister committentis. & eũ representat, &

tat, & est organũ eius, & sic vtitur. licet tex. in. l. 27. tit. 16. par. 3. cõtrariũ dicat in d. iudice, q̄ in criminalibus iudex, qui cognoscit de delicto, debet testes recipere, tñ nõ annullat probatioes factas per commissariã. Et p. opinione. Bal. & Sal. & Barba. est tex. in. c. §. infra. in capitulis iudicũ syndicatũ. ibi, Trabaje por embiar a ellos. Item fallit iste tex. propter multitudinẽ occupationũ, & multitudinẽ causarũ. vt in. l. 1. §. huius rei. ff. de offic. eius cui mand. est iuris. prout tenet Lanfranc. de Oria. in. d. c. qm cõtra in parte. testiũ depositioes. q. 12. in. fi. nu. 19. & Saly. in. d. auth. apud eloquentissimũ. in principio. quæ causa semper præsumitur, vt ibi per eũ, & tenet Alex. in. l. hac cõsultissima. §. fi. C. de testam. nu. 4. vbi tenet, q̄ in dubio præsumitur facta, propter multitudinem negotiorum. ¶ Itẽ fallit & septimò de voluntate partiũ, quia potest in criminali committi receptio testiũ. vt Bar. in. d. auth. apud eloquentissimũ. & sequitur Pau. de Cast. & Ang. in. l. iudices. eiusd. tit. quod extẽdit, q̄ potest committi de voluntate partiũ etiã iurisdictione nõ habenti: quia de voluntate partiũ examinatur testes per arbitriũ, & valẽt eorũ dicta perpetuò. vt in. l. fi. C. de testib. ¶ Quinimo de partiũ voluntate, ille cui est commissã receptio testiũ, alteri potest committere. vt Inno. in. d. c. cũ causam. secundũ Ang. in. d. l. iudices. vbi quoq; dicit, q̄ possunt consentire partes, vt dicta testiũ receptorũ inter alios valeant inter eos. sicut si inter eos examinati essent. vt dicit notare Inno. in. c. veniẽs. de testib. ¶ Contra hoc videtur. quod tenet Bal. in. ri. de pace cõstiti. in vltibus feud. ver. mores & leges. vbi ait, q̄ etiã de cõsensu partiũ, sine presentia iudicis nõ potest tabellio recipere testes cũ iuramenta, & eorũ dicta cum hoc non repejatur cõcessum. Sec. dicit, q̄ dicitur Bal. nõ obstat: quia intelligitur, q̄ nõ potest de consensu partiũ sine commissione iudicis, sed bene potest de iudicis commissione secundũ Bal. ibi. quod nota. ¶ Octauo fallit in causa criminali minima: & importan- tia, vt tenet Ioã. And. in. c. Romana. §. fi. de foro cõpete. in. 6. quod sequit ibi Domi. & tenet Paul. de Cast. in. d. l. iudices. & dicit, q̄ causa criminalis parua relinquitur arbitrio iudicis. ¶ Nonò fallit in causa criminali ciuilitate intentata. vt gl. in. c. mulieres. de iudi. in. 6. in. §. 2. in verbo, iure prohibete. & ibi Domi. & Abb. in. c. cũ causam. el magno. de testi. Sec. si est criminaliter intentata. vt ibi. ¶ Decimò fallit, qm testes recipiuntur ad probandã innocentiã accusati, secundũ Saly. in. d. auth. apud eloquentissimũ in fin. versu. ad plenã. ibi, sed ad probatione eius, puta, quia re? nõ fuit in loco, de quo dicitur, puto facilius fieri possit. ¶ Vbi ex dictis suis colligitur alia fallentia, & vn-

decima, q̄ iste tex. nõ habeat locũ, qm testes recipiuntur pro informatione habenda ad probatione delicti ad capturã delinquentis, quia tunc potest committi receptio in ista summaria informatione. tenet Hyppol. de Marfi. in sua practi. crimi. §. 1. nu. 4. in fin. vbi dicit, q̄ antequã quis capiatur, debet iudex mittere notariũ ad locũ delicti, vt videat ostiũ fractũ. & idẽ tenet in. l. de minore. §. pluriũ quoq; ff. de quæsti. nu. 189. sed postea in ordinario requiritur, q̄ coram iudice se ratificatio ne faciat, quia in ista plena probatione non potest committi receptio, vt Saly. vbi supra. Et quoq; ad de fallentiã. 12. l. qm agitur cõtra rapitẽ ex naufragio, quia tunc bene potest committi examinatio testiũ, vt tenet Bar. & Alex. ibi in additi. per text. ibi. in. l. 2. C. de naufragijs. li. 11. ¶ Et hoc nõ solũ in criminalibus, verũ etiã in causis ciuilibus iudex nõ potest committere receptione testiũ, sed debent recipi per iudicem, vt tenet Bal. in. d. c. si quis testiũ, dicẽs de hoc esse duas glossas vnã in. leg. hac cõsultissima. §. fi. in verbo, deponẽs. C. qui testa. facer. possit. & in. l. iubemus. la primera. C. de libera causa. & est tex. in. l. solam. secundũ vnã expositione glo. C. de testi. & glo. in. l. caret. ff. de testi. & est tex. in. leg. vñ decima. tit. 8. libr. 2. for. II. & ibi Montal. vbi ait, q̄ iudex cũ tabellione debet interesse receptioni, & examinationi testiũ, reprobando opi. Inno. in. c. cũ Bertoldus. de re iudi. qui tenet, q̄ solus tabellio, interrogauit testes, approbando opinionẽ Hosti. Ioan. Andr. & Hẽri. & Ang. de Butri. in. d. c. cũ Bertoldus. & Spec. in tit. de teste. §. nũc tractandũ. circa principium. versu. pater igitur, q̄ ad officium receptoris, qui tenet, q̄ iudex hoc officium examinationis, in quo tota vis causæ est, solo notario non committat, sed per se ipsum examinet, secundũ doctrinã in. d. l. 3. §. ideoq; diuus. & §. gabino. ff. de testibus. Et est ratio secundũ docto. quia notarius solus in examinatione multa mala potest committere, & partem grauiter lædere, & cum solus tabellio scribit, non poterit videre ruborem, vel pallorem testis, vel eius trepidatione, & vacillationem, quæ omnia sunt in testum examinatione attendenda. vt in. l. de minore. ff. de quæsti. & latẽ per Hyppoly. de Marfi. in cõsti. 2. nu. 27. cum sequentibus, quinimo talis probatio, seu dicta testiũ dum examinatur, non debent scribi per officiales seu famulos tabellionum, seu receptorũ, alias contrarium facientes, pro prima vice per vnũ annum suspenditur ab officio tabellio, seu receptor, & pro secunda priuatur in totũ ab officio. Ita tenet. leg. 43. in legibus de Madrid. vbi in dictis. II. ordo iudicialis tractatur. ¶ In tantum esse verum, quod dictum est, q̄ testes non

debet deponere in scriptis, sed viua voce, & sic non valet testimonium, si testis scripsit dictum suum, & porrexit iudici. vt tenet Abb. contra Bartol. in. c. a nobis. qui matrimo. accusa. poss. & Lanfran. de Oria. in repeti. c. quoniam contra. de proba. in parte. testium depositiones. nu. 7. allegando Bald. in. l. i. iuri iurandi. C. de testi. vbi vi. in nu. 3. concordando Bart. in. l. theopompus. ff. de dote preliga. vbi tenet, & valet. & dicit qd opinio Bart. est vera, si legit dictum suum postquam scripsit. Sed si non legit, & dat dictum suum sub sigillo, non valet, quia in teste requiritur viua vocis actus, cum dicatur probatio per viua vocem. de quo per additio. Bal. in. d. l. iuri iurandi. Sed supra dicta intelligas in causis ciuilibus arduis per istum tex. ibi. *En los ciuiles arduos, y de importancia.* Et idem tenet Montal. in. l. tit. 8. lib. 2. for. ll. in gl. *Omes buenos.* quali in medio dicendo, qd in grauibus causis, seu quæ non possunt delegari, iudex debet examinare testes. vt in. ca. a nobis qui matri. accusa. pos. Secus est in alijs minimis, quia potest committere. Sed iste text. & iura similia falsunt, quando necessitas vrget. vt quia testes non sunt de iurisdictione, & sic non potest eos compellere coram se venire, quia etiam in isto casu in causa ciuili ardua potest receptione committere, ne veritas occultetur, vel pereat, vt tenet Pau. de Castr. in. d. l. iudices. nu. 1. de fide instr. & Feli. in. d. c. cum causam. col. fin. versi. fallit tertio. vbi idem tenet, dicendo, qd si testes distarent multum a loco iudicij, non solum potest, imò debet committere receptionem. vt Abb. ibi. & expressius per Spec. in ti. de teste. §. qualiter. versi. scribit. & versi. potest etiam. §. si nunc tractandū. in principio. & tenet Archidiaconus. in cap. testes. circa principium. 2. q. 1. & Cardi. in Cle. 1. in. 6. q. de offic. deleg. nu. 10. dicendo, qd fieri debet, & ordinarius recipiet testes, non autoritate remittentis, sed propria autoritate iuris communis, quod dicit Ioan. Andr. esse verum, quando committens erat ordinarius. Secus si delegatus, quia tunc autoritate delegata, recipientur per ordinarium, ad quem remittitur. c. significauit. de offic. ordi. & c. 3. de fidei iusso. Capulus tamen in quodam consilio indistincte tenet, qd ordinarius tenetur ad remissionem faciendam, nec angustetur probandi facultas siue culpa partis, maximè in causamatri moniali, nec tali pretextu remaneant in peccato. Facit tex. in. c. significauit. de offic. ordi. Fortius ergo iudex ordinarius debet hoc facere, qui non possit cogere testes alibi existentes, quia extra territorium ius dicentis non paretur ca. 2. de constitu. in. 6. Et istam partem putat esse veram dictus Cardi. vbi supra. quam tenet, dicendo, qd

non obstat. c. primo. de consanguini. & affini. vbi testes producuntur coram ordinario, quia procedit quando commodè fieri potest, vt quia sunt in loco. Et sequitur Ioan. Butri. in. d. ca. 1. de consanguini. & affini. & omnia verba ipsorum sunt Lapi. allega. 46. in. c. in. ca. 1. de consanguini. vbi vide. Et hæc procedunt secundū Feli. vbi supra. & Abb. ibi, siue testis fuit in eadem prouincia, siue nõ, cum hodie ciuitates habeant sua regimina, sicut olim prouintia, vnde satis est qd sint diuersæ ciuitates, vt non possint trahij ad aliam ciuitatem. vt in simili notat gloss. singula. in. l. si. in verbo prouincia. C. de præscript. 30. anno. de qua vi. Bar. multum nominatam. in. l. prima. C. de metropo. libert. lib. vndecimo. & Abb. in. c. coram. de electio. 3. col. Quoque fallit nisi occurrisset casus, qd talis non potuisset examinari per iudicem, vt quia erat testis in partibus valde longinquis a iudicio, vel erat in iudicio mortis, adeo, qd si pars, quæ volebat testem examinari, faceret ire ad iudicem, testis statim perisset, et testimonio non habito, nam tunc si fuisset examinatus per notarium, valebit dictum eius ad præsumptionem aliquam inducendam, secundum Feli. vbi supra allegando Bar. in. d. l. admonendi. ff. de iure iuran. column. 12. versic. quid si testis, & sequitur Anto. in capitul. si. de iure iur. & sequitur Alexan. in. d. l. hac consultissima. §. si quis autem. C. de testamen. nu. 3. tamen iste, cui committitur receptio testium, non potest alteri delegare, quia videtur electa industria personæ. tenet Plate. in. l. si. C. de curiosis. libr. 12. Sed pulchrum dubium est, an iudex causæ potest committere examinationem testium extra territorium. Archid. in. c. præsentium. de testi. in. 6. disputat, an sit de rigore iuris, an sit in arbitrio iudicis, & arguit pro & contra, & postea concludit, qd remissio, quæ fit de vna ciuitate ad aliam, fit iudicis arbitrio. & allegat. d. §. quoniam. in authentic. de testi. colla. 7. & si poterit iudex facere testes extra prouinciam venire, & presentare coram se etiam inuitos per. l. quoniam. C. de testi. ex quo sibi sic videtur propter magnitudinem causæ, vel propter suspicionem ipsorum testium. Et allegat quod habetur in. §. illud. in authent. de functi seu funera. colla. 5. & c. testes. 3. q. 9. Et Ioann. de Imol. in. d. l. si quis ex signatoribus. ff. quemadmod. testa. aperia. refert se habuisse de facto istam. q. & se consuluisse, qd est arbitrium. & allegat glo. cum tex. in. d. §. quoniam, & Azo. in summa de testi. & Archid. in. d. c. præsentium. & Hosti. in summa. in tit. de teste. §. quando. versi. & ante. vt refert se in ciuitate Forliuij ita consuluisset. Tu allega elegantem tex. in. c. cupientes. §. qd si

§. qd si per viginti. de electione. in. 6. vbi est in electione iudicis superioris, an velit examinationem committere, an coram suo tribunali facere, vt testes se presentent. vt tibi est glo. valde singula. de quo per Andr. & Sicul. Barb. in. d. c. constitutus. de fidei iusso. colum. 2. cum sequenti. quod nota. Omnia supradicta videntur loqui in commissione examinationis. Sed quid in receptione iuramenti, an potest iudex delegare iuramentum deferendum testi nomine suo: & si notarius demandato & commissione iudicis deferat iuramentum testi, an valeat dictum suum? Dic qd non. vt est gloss. singula. in. l. hac consultissima. §. si quis autem: in verbo, depositiones. C. de testa. quam sequitur Lanfran. de Orian. in repe. C. quoniam contra de proba. In parte, testium depositiones, nu. 17. Dicit tamen, qd si notarius deferat iuramentum presente iudice, qd tunc valebit dictum, quia tunc iudex videtur deferre, cum sit presentis. Ita Bald. in. l. videamus. §. deferre. ff. de in lit. iura. Tamen quoq; dictus Lanfran. dicit dictū Bal. moderandum esse. & d. glo. qd iudex non potest committere notario iuramentum testis. nisi in casibus, in quibus mittitur notarius ad domum testis ad examinandum, veluti si sint personæ egregiæ, vel infirmæ. vt in. l. ad egregias personas. ff. de iure iuran. & mulieres non debent inuitè trahi ad iudicium. vt in. d. ca. mulieres, de iudi. in. 6. quia hoc casu delegat iuramentum notario, vt dicit videri de consuetudine, & sic ego video, & facio. Tamen Bal. in. d. l. hac consultissima. in. d. §. si quis autem. nu. 1. tenet indistincte, qd de commissione iudicis, tabellio potest recipere iuramenta testium, & idem tenet in tit. de pace constantia. in vbi. feudo. versic. mores & leges. & idem videtur tenere Alex. in. d. §. si quis autem. nu. 5. in quantum dicit, qd tenet Bal. vbi supra qd etiam de consensu partium sine commissione iudicis non potest recipere iuramentum. quod Alexan. nõ putat verum, quia partes possunt in totum remittere iuramentum testis. vt in. c. tuis. de testi. & notat glo. in. l. 1. in versi. sententia valebit. ff. de ferijs. & tex. in. l. 23. tit. 16. partit. 3. quanto magis possunt consentire, qd minus solènter iuret. arg. in. l. 1. §. circa principium. C. de rei vxor. actio. Et qd iudex potest committere receptione iuramenti in casibus, in quibus potest committi receptio, & examinatio testium, tenet Antonius Frã. in additio. ad Abb. in. c. fraternitatis. de testi. in additio. que est in nu. 13. vbi ait, qd testes debent iurare in manu iudicis, non aut in manu notarij, nisi de commissione iudicis, & idem tenet Hippol. de Marfil. in sua practi. crimi. §. postquam. nu. 18. & idem tenet ibi. nu. 16. in fine. & nu. 17. dicendo, qd si ta-

bellio accepit confessionem partis, non valet, & ex ea non potest danari, nisi fiat de commissione iudicis. Quod ego intelligerem, quando in presentia iudicis deferat iuramentum, vel in casibus, in quibus potest committi receptio testium, vt dictum est. Sed quoq; potest dubitari, an credatur tabellioni ex commissione sibi facta, putà, quando tabellio, vel secretarius causæ scribit in actis, qui iudex sibi commisit examinationem testium illius causæ. Bar. in. l. ex sententia. ff. de testatela. nu. 3. tenet qd valet, & pot scribere commissione. Bal. autè tenet cõtrariū in. l. iuri iurandi. C. de testi. nu. 5. quia talis commissio debet scribi per aliū notariū, non per se ipsum: vt dicit notare docto. in. d. c. quoniam cõtra. de proba. & idè tenet Abb. ibid. nu. 31. & idem tenet Bald. in. d. l. iudices. C. de si de instru. in fine. nu. 4. vbi dicit, qd tutius est, qd alius notarius scribat, quia de ista commissione nõ potest esse rogatus præsertim in arduis, vel sublucratis nõ obstante distinctione Bar. in. d. l. ex sententia. quæ nõ est vera, secundum eum. & idè tenet Abb. in. c. fraternitatis. de cleri. nõ refi. in fi. nu. 8. & idè contra Bar. tenet expressè Saly. in. d. auth. apud eloquentissimum. dicendo, qd rationes Bar. non obsunt, & ista est communis opi. secundum Hippol. de Marfil. vbi vide in. l. de minore. §. pluriū. ff. de quæstio. n. 23. & 24. & idè tenet Guid. pap. in decisi. 126. & Philipp. De cius in. confi. 42. nu. 4. Et qd tabellioni non credatur de commissione sibi facta, est magis communis opi. vt dictum est. & tenet Alex. in consilio. 23. in. 2. volu. consiliorum. nu. 4. versic. quinimo de aliqua commissione. Et ita ego obseruo, quado tabellioni aliquid committo coram alio tabellone committo receptionem testium, vel alia rem: quia ipse vt dictum est, nõ pot dare fidem de commissione sibi facta. Sed supra dicta communis opinio fallit, nisi alius notarius nõ reperitur, quia tunc ipse poterit esse rogatus de tali commissione sibi facta, & eam scribere. Dictum est mihi aureū Bal. in. d. l. ad personas egregias. ff. de iur. iuran. per tex. in arg. in. l. 1. §. si. ff. de verb. oblig. quod dictum Bal. didici ab Hippolyt. de Mar. in. d. l. 3. præterea. ff. de quæstio. nu. 26. & in. l. si in rixa. ff. ad. l. Corne. de Sicca. nu. 72. vbi in istis locis idè tenet, sequendo Bal. in. d. l. ad personas. Sed quid si ista commissione tabellioni facta, & testis examinatus a solo notario dicit se dixisse aliter, quam scripsit notarius, cui magis sit credendum? Abb. in. d. c. cum causam. de testi. in fine. hoc dicit altercasse Specula. & determinat, qd de facto creditur tabellioni, licet de iure secus. Sed si iudex fuit presentis tunc etiã creditur de iure instrumeto: tamè si testis accusaretur de falso, & ipse negaret sic dixisse

se vt notarius scripsit, nõ crederetur tabellionis instrumeto: quia in criminalibus requiruntur probationes luce clariore, sciant cuncti, C. de probatio. quod dicit Abb. esse notandum, cum quo transitibi Feli. in fin. & de materia remissive ibi per eum. & Specula. in tit. de testib. §. i. vers. sed.

Prætor. Cap. XXXVIII.

Quosi, que los pcessos, que fueren appellados para ante nos, o para la chancilleria, y las pesquisas y testimonios que embiaren cerrados: despues que fueren signados, y cerrados y sellados, los fagan

pone ecce iudex. n. 48. & in tit. de instrumto editione. §. restat. vers. sic. fed. quid si vnus ex testibus. nu. 12. & Saly. & doct. in. l. si quis decurio. C. de fals. & Alex. in consil. 70. in. 1. vol. nu. 3. & in consil. 65. nu. 1. & 2. & 7. volu. 2. & singulariter Hippol. de Marul. in repeti. rubr. C. de probatio. num. 411. & per Abb. in. c. ad audientia. de præscrip. nu. 6. & 7. & quid in criminalibus. Et quid in ciuilibus, vide ibi per additio. & per Montan. in. l. 18. titulo. 8. libro. 2. for. il. in glo. magna. in fine.

Præto. Cap. XXXVII. finis.

SVMMARIVM.

- 1 Appellari potest ad principē, omiſſis medijs.
- 2 Appellatio postquam est recepta per principē remittitur ad iudicem competentem.

Ante nos ^a Colligitur ex isto tex. qd ad principē pot appellari, ⁱ omiſſis medijs. Idē tenet tex. in. l. 18. ti. 22. par. 3. & hoc tā de iure ciuili, quā de iure canonico. vt in. l. 5. tit. 5. Par. 1. in fin. & nõ solum de iure regni, veruetiā de iure ciuili potest omiſſo medio appellari ad principem. Est tex. in. l. intra vtile. in prin. ff. de minori. & in auth. de appella. & intra quæ tēpora. §. si. colla. 3. & casus in. l. marit. ff. de questio. cōiuncta. l. 2. ff. de appell. recipiē. & tex. in. c. in tit. quotēpor. mil. inuestitu. petere debeat, & ibi Bald. Et est speciale in papa, seu rege, quia ad cōmūllō medio pot appellari vt tē

net Abb. in. c. dilecti. de appella. n. ii. per text. in. c. ad Romanā sedē. 3. q. 6. quia excepto isto casu. & alijs notatis per Abb. in. d. c. dilecti regulariter est cōtra: quia omiſſis medijs, & iudicibus in iudiciis, nõ possit appellari ad superiorē mediātū

fobre escriuir enci ma, poniendo entre que partes, y el juez delāte quiē fue appellado, y a quien va remiti-do, si al consejo, o a la chancilleria, que venga sellado, y declaren con que sello viene sellado, y que el proceso que fuere an-

tām de iure canonico, quā in iure ciuili. vt in l. i. ff. de appell. §. si quis i appellatio. c. anteriorū. 2. q. 6. Et licet dubitatum fuerit, tñ cōmuniter tenetur, qd ad legatū sedis apostolicæ appellari possit, etiā omiſſis medijs, vt habetur in. c. i. de offi. de lega. in. 6. securū Angel. de Aret. in. l. i. imperatores in principio. ff. de appellati. ad principi-

dijs, tñ talis appellatio postquā est recepta ꝑ principem, remittitur ad iudicē cōpetentem. per text. in. d. l. imperatores, & sic vitur in consilio regali, quia senatores dicti consilij appellationē recipiūt, & ad chācelleriā remittūt cū cōpulsione processus & citatione partis, licet videatur, qd de necessitate talis remissio nõ sit necessaria, quia iudex cōpetēs perinde potest cognoscere, ac si fuisset ad eū appellatū, ex quo ad superiorē est appellatū, vt est tex. in. l. i. §. si quis in appellatio ne. ff. de appellatio. vers. consules amplissimē. & ita communiter tenetur secundū Angel. de Aretio in. d. l. imperatores. Tamen Ioan. de Anna. ibi dicit, qd si appellauit ad superiorē mediātum, tunc loquuntur contraria, quia potest cognoscere, licet nõ remittatur. Secº si appellatur ad principē, quia tunc loquitur. d. l. imperatores, & tñ talis iudex cōpetens non potest cognoscere, nisi si fiat remissio per principē. Et hoc fuit introductum, propter reuerentiā principis, quasi iura tunc voluerunt deferri principis. Et istā opi. Ioan. de Anna. credo verā, licet Ang. Aret. vbi supra nõ trāsīt cum ea. Sed circa hoc est quærēdum, an liceat, & possit appellari ꝑ dominos locorum de iudicibus positus per ipsos in suis villis, & locis, vel ad regem. Et quia in hac quæstione nul-

lā sententiā mediā intēdo pferre, sed ad maiestātē regalē relinquo decisionē, afferā, quā in materia ista inuenio, tā ꝑ, quā pro cōtra. Et primò videtur qd non possit appellari ad dominos ipsorum locorum de iudicibus positus per eos in dictis locis, sed ad regem. vt est text. singulari. in. l. 9. tit. 4. parti. & l. 5. tit. 15. partit. 2. vbi singulariter tenet, qd si rex, seu imperator donat alicui villam, & cū mero imperio, erūt appellationes illius loci principis, seu regis donatis, & suorū hæredum. & facit. l. 7. tit. 4. lib. 2. in ordi. regali. in fine. & l. 1. tit. 1. lib. 3. eod. lib. Et facit quod tenet singulariter Ioā. Faber. in. §. primo. Institu. de vulgari. substi. num. 3. & 4. vbi ait, qd idem auditorium & tribunal videtur. sicut episcopi, & officialis. vt in cap. non putamus. de consuet. libr. 6. & tex. in cap. si contra vnum. de offic. delega. in. 6. in fine. & quodammodo videntur vices dominorum suorū gerere, & ita, qd non appelletur ad dominos, qui illos in tali loco posuerunt, sed ad illos, qui suos dominos præfecerunt, & constituerunt in dictis locis, & villis. & sic ad regē. vt in. l. præcipimus. C. de appella. & quæ habentur in capitu. venientes de iure iurand. & cū princeps solus habet gradus appellationum, vt ibi in dicta. l. præcipimus. & in authen. de appella. colla. 4. videtur, qd nemo alius hoc possit. & secundū. d. Ioā. Faber. ex hoc possit via reperiri, qd nunquam appellare tur ad eorum superiores, si plures gradus facerent, cū non liceat tertio prouocare. vt. C. ne in vna ead. caus. ter. lice. prouo. Et ille. §. in prin. Institu. de vulgari. substi. ad hoc non obstat, quia ibi testator facit plures gradus, nulli faciēdo præiudicium, sed in casu supradicto fit præiudicium reipublicæ superiorum, ad quos cognitio causarum appellationum deuolui debet. Et idē tenet. d. Faber. in. l. 1. C. qui pro sua iurisd. vbi ab officiali non appellatur ad instituentem. vt in dicto capitulo. si contra vnum. Et in expresso tenet Angel. in. l. 1. §. qui mandatum. ff. de officio eius cui manda. est iuri. in fine. vbi dicit, quod si concedatur alicui ciuitas, villa, vel Castrum, & de imperio non fit mentio, nec de iurisdictione, qd si concedatur alteri, quā ecclesiæ Romanæ trāsīt iurisdictione, & imperium qui coharret territorio. vt in. l. si pupillus. §. territorium. ff. de verbo. significa. tamen iurisdictione. & imperiū remanet saluum apud concedentem. vnde dicit Ange. qd a sententijs latis per donatarium appellari debet ad concedentem. & est de mente Specul. & Ioā. Andre. ibi in titulo. de iurid. omn. iudi. in rubric. Sed licet hoc sit de iure communi, & Partitarum. Tamen dominus rex Ioānes in curijs, quas habuit in ciuitate Guadalajare, anno domini nõ

stri Iesu Christi. 1390. mensis Aprilis. 26. die circa hoc cōdidit, & promulgauit quādā legē, & quia non est impressoribus tradita, hic volui inferere cuius tenor talis est.

¶ *Grandes y muchas querellas de los nuestros naturales nos acucian de proueer de remedio conuenible, por razon que algunos de los señores de los lugares de los nuestros reynos no consienten appellar para ante nos, ni otorgā las alçadas a nos, lo que es mayor sin razon contra los nuestros derechos y contra la nuestra corona real fieren, y matan, y encarcelā, y despachā a los que appellan para ante nos, o se vienen a querellar que les no otorgan las alçadas que fizieron para ante nos, o para los alcaldes de la nuestra corte. Y comoquier que sobre esta razon el Rey don Henrrique nuestro padre que Dios perdone, en las cortes de Burgos hizo ordenamiento, en quē todos los moradores y vezinos de los lugares de señorios qualesquier qd quisessen appellar de las sentencias que cōtra ellos fuessen dadas para ante nos, o para ante los nuestros alcaldes que lo pudiessem hazer, y que los señores, y los sus alcaldes que fuessen tenudos de gelas otorgar, y de les no poner embargo alguno para que no appellassem, y que no les fiziessem mal ni daño por aquella razon, ca el los tomara a ellos y a sus bienes en su guarda y en su defendimiento. Pero fasta aqui algunos de los señores de los lugares y sus lugares tenientes no han guardado la dicha ley, pidiendo nos todā via merced sobre ello. Nos por ende queriendo templar el rigor de la dicha ley, en tal manera, que los señores de los lugares sientan que les fazemos gran merced (como siempre lo ouimos voluntad de fazer) y los tales naturales no sean suppremidos, ni agrauados en su justicia y derecho. Ordenamos, y mandamos, que quando los vezinos y moradores en los lugares de los señorios se sintieren por agrauados de alguna sentencia que diere el alcalde, o alcaldes (en que el derecho otorga appellacion) que appellen para ante el su señor, o para ante el su lugar teniente que*

que ouiere de oyr de sus appellaciones. ¶ Pero que es nuestra merced que las ciudades, y villas do se acostumbro yr las appellaciones de algunas villas y lugares que se vsen segun siempre se vsó. ¶ Otro si que las ordenes que sobre esto han algunos priuilegios que nos los muestren, porque nos mandemos como sedeuen guardar. ¶ Y si de la sententia del señor, o del su alcalde, o alcaldes se sintiesen agraviados, que puedan appellar para ante nos, o para ante los nuestros alcaldes, y los señores, y los sus alcaldes que seã tenudos de las otorgar las tales appellaciones, y de los no poner embargo alguno porque no appellen, ni sigan las dichas appellaciones, ni les fagan mal ni daño en las personas, ni en los bienes por esta razon. ¶ Ca nos los tomamos en nuestra guarda, y en nuestra encomienda, para que puedan hazer lo que dicho es, y seguir su derecho en esta razon. ¶ Y qualesquier señores, y sus oficiales, que por sí, o por otro pusieren embargo a los que ansi quisieren appellar, o appellar en, y seguir su derecho, o matandolos, o friendolos, o prendiendolos, o desterrandolos, o tommandoles alguna cosa de lo suyo por esta razón, que demas de las otras penas en los derechos conuidas, ayan las penas que se figuen. ¶ Primera mente, que el que matare, o lisiare, que pierda la jurisdicció que ouiere en la villa, o lugar. ¶ Y si fuere deferida, que no aya lesion, o prendiere, o desterrare, o tomare alguna cosa de lo suyo, q pague en pena diez mil maravedis: los quales se repartan en esta manera, la tercia parte para la nuestra camara, y la otra tercia parte para el acusador, y la otra tercia parte para los muros de la villa. ¶ Y q toda via sea tenudo el señor de le tornar aquello q le tomare por la dicha razon.

¶ Et secundum hanc legem hi rex catholicus Ferdinandus, & rex Philippus, & domina Ioanna reges Hispaniæ & Castellæ vnâ cum Salmanticæ essent, tanno. 1506. die. 12. Martij. quandam regalem schedam, siue edictum regale destinârunt, atque dederunt, in quo insinuata erat, atque inserta dicta lex Guadalajare, vbi imperabant dictam. l. ab eorum consilio, & auditoribus curiarum esse seruandam & reuerendam, & eam ob-

seruando, & ad implendo, iubent deinceps non cognoscant, nec admittant prouocationes, seu appellaciones ciuiles, ac criminales, que a vasallis prælatorum, & ecclesiarum, ac personarum ecclesiasticarum suorum regnorum petite, & interpositæ fuerint ante dictos consilij auditores, ac chancellariæ, ab iustitijs ordinarijs, villarum, & locorum dictorum prælatorum, & ecclesiarum, ac personarum ecclesiasticarum. Nisi prius dictæ personæ appellantes in statu prouocationis se ipsas præsentauerint ante dictos prælatos, & ecclesias, personasq; ecclesiasticas, quæ iurisdictionem, siue diocesim in talibus locis ciuilem & criminalē habuerint, vel coram eorū iudicibus prouocationis, ac ipsi iudices antea sententiam promulgauerint, siue pronuntiauerint in dicto gradu, seu statu appellationis, & ab ipsis iudicibus prælatorū, seu dominorū, seu ecclesiarū ex sententia, siue ex mādato eorum in dicto gradu appellationis prolato fuerit appellatum. ¶ Quæ scheda, siue edictum fuit confirmatum, & corroboratum per dictos catholicos reges ad supplicationē, & petitionē ecclesiæ Toletanæ Valleletii primo die Aprilis. anno. 1506. ¶ Quoq; ipsemet rex catholicus Ferdināus Vallisoleti. anno. 1509. Septēbris. 7. die. ad supplicationē Archiepiscopi Cōpostellanēsis per aliā schedā missam, siue allatam ad prætores, & gubernatores, & præfectos regni Gallitiæ imperabat eis, dicendo, qd ex primis prouocationibus, seu appellationibus, quæ fuerint interpositæ corā ordinarijs municipiorū, & villarū archiepiscopatus Cōpostellanensis, tales illas appellaciones nō admittat, nec de eis cognoscāt, sed ad ipsum Archiepiscopum, & ante illius iudices appellationū petatur, quanuis reus alleget, & iuramento res ipsas cōfirmet, & sentiat nullatenus se finē adimpletū iustitiæ corā ipso Archiepiscopo, & illius iudicibus posse obtinere. excepto si tales causæ iustæ fuerint, aut per testes fide dignos cōprobetur. Et filis, siue cōtētio inter aduenas, & incolas, siue municipales dictorū oppidorū tractetur, tūc in his casibus dicti prætores, & præfecti atq; iudices ipsius Gallitiæ regni cognitionē huius litis habeāt in talibus appellationibus, & ad executionē: proferāt quicquid iure & iustitia senserint, & iudicauerint. ¶ Quā l. Guadalajare, & dictas schedas aliq; intelligunt, qñ appellatur a iudicibus ordinarijs, positis, & electis p dictas villas, & loca. Secus qñ ponitur per dictos dominos. Cogita quia (vt dixi) nullā sententiā in hoc intēdo proferre, sed maiestati regali relinquo decisionē. quia duces, & magnates huius regni ad eā clamāt, super hoc incipiat euentus. ¶ Sed tu vid. Grego. Lopez. in. l. 18. ti. 23. par. 3. in glo.

3. in glossa. para el Rey. vbi tenet, quod prima appellatio debet interponi ad dominos villarū vel eorum locum tenentes: & deinde ad regem, per dicta. l. Guadalajara, nisi quis vellet appellare ad regem omisso medio: & ita dicit seruari in practica, & ibi vide an rex in terris dominorū possit cognoscere in prima instantia: & Thom. grammati. cōsi. 6. numero. 23. & vi. petitio. 5. in curijs. de Toro factis a rege Hēric. año. 1409. vbi singulariter & vid. Peregrin. in parte actor. quæstio. quinta in glo. orphani, & in parte appellatio. quæst. 6. in glo. omisis medijs: vbi tenet, quod in locis dominorum Castellæ primo ad dominū eius loci postea ad regē appellatur. & vi. Palat. Ru. in tract. de iust. & obtentio. regni Naua. in. 2. par. §. 4. vbi hoc decidit: scilicet, qd qñ appellat de prætoribus generalibus dominorū tēporaliū, qui vocantur *alcaldes mayores*, o *su consejo*, nō appellatur ad dominū, sed ad regē: cū domini & sui prætoris generalis idem sit cōsistoriū: sed d. prætori particulari alicuius loci bene pōt appellari ad dominū: qd dicit notandū. *

Tem queno consientan, que sus escriuanos, ni el escriuano de concejo, ni los escriuanos del numero, ni otros lleuen^a

^b Ante nos. ^b Vide. l. 8. ti. 4. lib. 3. in ordina. regali. & l. 27. in legibus de Madrid. ^c Espaldas. ^c Idem cauetur in arāzel tabellionum regni, & in pragmatica per nostrum Carolū regem, factam in villa de Madrid. anno. 1534. peti. 69. & sic videtur. Præto. Cap. XXXVII. finis.

SVMMA RIVM.

- 1 Tabelliones an debeant recipere mercedem pro scripturis a ciuitatibus.
- 2 Tabellio mercedem debet habere de suis scripturis, & rogatibus, & quoq; pro exemplari.
- 3 Tabellio non edit instrumenta nisi accepta pecunia, & si edit, pōt petere quod sibi soluat.
- 4 Tabellio a pauperibus & afflictis non recipiet mercedem.
- 5 Ciuitas gaudet priuilegio ecclesiæ, quinimo est magis priuilegiata, quam imperator.
- 6 Notario ab ecclesiā pro scripturis mercedē non debet recipere.
- 7 Tabellio, si ad mandatum iudicis nollet facere instrumenta, vel nollet esse rogatus de actis, potest officio priuari.

Leuen. ^a In quātū iste text. tenet, qd tabellioes cōsistorij ciuitatis, vel villæ, seu tabellioes numeri, & ceteri tabellioes nō recipiāt mercedē a ciuitate, seu a villa p scripturis, & processibus per eos factis, videtur cōtra ius diuinū, & humanū: quia dignus est mercenarius mercede sua, vt in Euāgelio testat: & quia nemo cogitur suis sumptibus militare. vt in. c. iā nūc. 28. q. 1. fi. & in. c. cū ex officij. de præsum. c. cū sit Romana. de simo. & de suo nō tenetur qs facere bñficiū. c. peccare. 10. q. 2. tenet gl. in. c. cū ab oī. de vit. & honeste. in verb. præter. & munera eñ non sumptibus prohibetur. ¶ Et quia tabellio mercedē debet habere de suis scripturis, & rogatibus. tex. & ibi gl. in. l. p̄tor. C. de edē. & in. l. 1. C. de tabu. li. 10. in. l. 1. §. 1. ff. aduer. nau. caup. ¶ Quinimo tabellio p prima scriptura debet habere vnū salariū, & aliud p exemplari. vt tenet Par. de Pu. in trac. synd. in par. salariū. fo. 226. n. 3. l. 1. portat. quia geminatio labore, salariū crescit. vt i auth. vt iudices sine quoquo suffra. §. illud. colla. 2. tenet Lud. Ro. cōsi. 25. & tenet Bar. in. l. argētari. ff. de edē. n. 2. & Pla. in. l. fi. C. de princ. agētari. in reb. l. 12. n. 4. tñ dicit, qd scripturam

ram publicam non cogitur pars recipere, nisi mā dauerit, quod est notandū. & facit tex. in pragm. del Arāzel tabellionū regni. c. 3. ibi. *se lo pidieren.*

3 ¶ Quinimo notarius, seu tabellio nō edit instrumenta, nisi accepta pecunia glos. & ibi Bartol. & Bal. in. l. argenta rius. ff. de edēdo & ibi Paul. de Cast. in. §. ediautē. nu. 3. vbi ait, q̄ notarij non tenentur edere instrumenta nō data pecunia, & si edit, pōt petere sibi solui suū laborem, quia censetur localteope ras suas, vnde posset agere actione locati ad

derechos algūos d las escripturas, y p cessos, q̄ ante ellos passarē, ptenecientes al concejo de la parte del dicho cō cejo: porq̄ nos q̄remos, q̄ por razō de sus officios sean te

id, quod consuetum est. arg. l. excepto. C. locati. de quo vi. gl. & ibi doct. in. c. i. de simonia. & Ias. in. d. l. argentarius. n. 1. & tex. in. c. statutū. §. notariū. de rescri. in. 6. vbi est text. & gl. Spec. in tit. de instr. editi. §. vidēdū. ver. & nota. & in tit. de salarijs. §. 2. ver. sed quid erit. per Bal. in. l. i. C. mādat. & in. l. fi. col. 6. eo. & Sal. i. l. i. C. eo. pen. col. adde. d. l. vlt. C. de prin. agē. in rebus. lib. 12. & ibi Pla. nu. 4. tenet, q̄ notari⁹ nō debet differre restituere partibus scripturas & instrumenta causæ satisfactō, sibi idoneē de salario: ante satisfactio nem potest retinere scripturas loco pignoris, do nec sibi satisfiat. Et idem in procuratore, qui potest retinere scripturas penes se. vt Bar. in. l. quæ omnia. ff. de procura. nec anteaquam satisfaciat ipsi notario de mercede sua, pōt iudex eum com pelere edere parti acta causæ. vt Plat. ibi. & in. l. fi. C. de colonisiliaricis. lib. 11. ¶ Tamen hoc non procedit in paupere, vel aliter afflicto, q̄ tūc notarius non recipiet mercedem ab eo propter scripturam. vt est gl. in. l. tam dementis. C. de epi sco. audien. & tenet Alex. in. d. l. argentarius. in fine. ¶ Et licet supradicta sint vera, & sunt intelli gēda in priuatis, tamē iste tex. credo habuisse. or tum à dicto Ange. in authen. de alien. & emphi. §. hoc etiam. colla. 9. vbi ait, q̄ notarius ab eccle sia pro scripturis mercedem non debet recipere, & tex. in pragmati. 56. in libro pragmaticarū. Et vi. quæ dixi suprà. in. ca. 7. in gl. 1. nu. 8. Sed si est, q̄ ciuita. ¶ & villa, guadet priuilegij ecclesie. vt in. c. i. de in integr. restitū. & in. c. auditis. eod. titul. quinimo respublica est magis priuilegiata, quam imperator. vt Paul. de Cast. in. l. Pampinia

nus. §. si quis. ff. de in offi. testam. illico ab istis re bus publicis notarius mercedem recipere nō de bet, vt hic cauetur. ¶ Sed post istum capitulum fuit conditum Aranzel tabellionum per istam nostram serenissimam reginam, vbi permittit in

nidos a ello.

Prætorū. Caput. XXXX.

Trosi que no cōsiētā a nros cōmis sarios nia otros jue zes algūos, ni execu torē, leuarē rechos algūos de executiō

7 cus à ciuitatibus. ¶ Adde quoq; q̄ si tabellio ad mandatum iudicis nollet conficere instrumen ta, vel nollet esse rogatus de actis, potest priuari officio. tenet Bal. in. l. prouidendum. C. de postu la. ¶ Et iudex, qui non inquirit contra notarios difamatos, vel denunciatos à custodibus territo riū, debet puniri similitudine supplicij. vt tenet Bal. in. c. super literis. de rescriptis. numer. 28.

Prætor. Cap. XXXIX. finis.

Sequitur. Cap. XXXX.

S V M M A R I V M.

1 Iudicem delegatum, seu perquisitorem quis potest dare.

a Commissarios. a Nota text. q̄ iudex commis sarius, seu delegatus qui vocatur perquisitor, de bet dari per regem. vt in. l. 2. titulo. 17. part. tertia vel per dominum habentem merum & mistum imperium. In loco, in quo vult inquirere. vt ibi. ¶ Sed dominus loci licet det perquisitorem, non tamen cum salario, q̄ possit a delinquentibus ha bere, sed ille dominus debet perquisitori soluere de suo, & sic vtitur. Ad quod facit gloss. in capitul. cum ab omni. de vita. & honestat. clerico. in verbo præter expensas. in fine. loquendo in ordina-

ordinario dante delegatum iudicem, quia tūc or dinarius debet ei facere expensas. vt in. ca. inter cætera. de offi. ordin. Et licet quidam faciant con trarium, non bene faciunt, quia posset ab eis re peti tanquam in debitum. arg. dicit esse in. c. pro hibeas. de magi

stris. & c. procura tores. de cēsi. & c. quoniā. 18. distin. ¶ Et quis debet istas ex pensas ministra re isto perquisi tori. vi. l. 7. tit. 17. iam allegat. par. 3. vi suprà. in. c. 6. in gloss. salario. nu. 2. ¶ Et isti perquisitores à dominis locorum dati non possunt exire extra territorium domini mittentis: quia eius iurisdic tio territorio cohæretur. s. territorio ordinarij. vt in. l. si locus. ff. de iudi. tenet Bal. in. c. de cau sis. de offi. deleg. nu. 21. ¶ Et. l. 17. titul. 4. part. 3. & Peregrin. in parte. iudex. q. 11. in glo. infra territo rium, & in. q. 5. in glo. certo loco sed an dominus loci potest dare perquisitorem seu iudicem dele gatum cum certi tēporis præfinitione, putà duo rum mensium: dicit q̄ sic, vt Bal. in. l. properandū. §. fin autem vtraq; C. de iudic. in fin. contra Cy. ibi quia non finitur instātia per lapsum duorum mensium, sed delegans cognoscat ex eisdē actis, & sic soluitur iudicium quoad delegatum, non quo ad partes, tenet Peregrin. in part. iudex. qō. 13. in glo. cognitio. quinimo tūc delegatus, infe rioris à principe potest multare. Innocen. in. c. i. de offic. deleg. & Abb. in. c. de causis eius. tit. nu. 13. & ibi Feli. nu. 9. & est tex. & ibi gloss. in capit. ex literis. eo. titul. gl. sub delegatus. *

S V M M A R I V M.

1 Executor, habens salarium, an habet decimam executionis, & vi. hic quid debet percipere.

b No lleuando salario. b Nota tex. q̄ executor habēs salariū nō debet ha bere sportulas, hoc est, decimā executiōis: quia esset pro vno officio, habere duo salaria, q̄ esse non debet: quia etiā si haberet duo officia, nō ha beret nisi vnū salariū. vt tenet Par. de Pu. in trac. synd. in par. officij nemo. fol. 102. & Fel. & Abb. in. c. cū olim. de re iudi. & ibi per eos. ¶ Vi. tu. ca. in. c. del. Aranzel algazellorum. vbi vide. quid de bet habere algazellus executando extra ciuita tem. vbi tenet q̄ debet percipere quinq; mara betinos pro qualibet leuca, quādo sportulæ exe-

cutiōis non excedūt itineri: quia si excedūt, nō debet percipere salariū itineris. Sed postea fuit cōdita lex. in villa de Madrid. anno. 1552. Maij. 24. die. vbi cauetur, quod algazellus, siue officia lis præfecti pro qualibet leuca non recipiat nisi

chos del cōcejo dō de se hiziere d la exe cuciō: y no en otra manera, y q̄ no lle

modo expensas itineris debet accipere. Et tabel lio, qui simul cum ipso algazello profectus fue rit, pro vno quoq; die duo argentea recipere pos sit, vltra iura suarum scripturarum. Atq; huius modi expensas, tam algazelli, quam tabellionis ipse teneatur diuidere inter perionas, cōtra quas pergerint ad dictam executionem faciendā pro rata: & si plus tales officiales recipiunt teneatur illud restituere septuplum cameræ regis. ¶ Et vi. Par. de Put. in dict. tract. in parte, salarium. folio. 226. in libr. portati. vbi vid. an iudex, vel capita neus, seu executor creatur in ciuitate, ad certum salarium sibi deputatum, si potest de iure perci pere aliqua emolumenta.

c Por la tabla. c Vt in. c. 7. in. d. Aran zel algazellorū, qui in cipit, que los derechos de las execuciones.

S V M M A R I V M.

1 In executiuis debent attendi statuta, & cōsue tudines illius loci, in quo fit executio, & sic cō suetudo fori, & non contractus.

2 In modum procedendi in litem semper debent attendi statuta illius loci, in quo iudicium agi tatur.

3 Ferie, quæ vigent in loco, vbi iudicium agitur, sunt concedendæ, & non ferie loci partiu, vel testium.

d Dōde se hiziere. d Nota text. sing. q̄ exe cutor expēsas, quas debet habere rōne executio nis, eas percipere debet secūdū Aranzel, & con suetudinem loci, vbi executio fit, & non secun dū cōsuetudinem fori iubētis, vel requirētis exe cutiōne fieri. Idē tenet Barto. i. l. i. C. de sum. tri. & si. cath. vbi ait, q̄ in executiuis debēt attem di statuta illi⁹ loci vbi fit executio, & nō alteri⁹. vt tenet Ias. i. l. cū qdā. ff. d iur. om. iud. in fi. Et fa cit

cit quod tenet Bal.in.c.fi.de confessis.in fin.vbi dicit q in executionibus atteddenda est consue tudo fori,non contractus.per tex.quem dicit ef fevnicum in iure in.l.missi opinatores.C.de exa cto.tribu.lib.10.&ibi vide *per* de Platea.nu.7.

&idem vult fen tire Bal.in.l.1.4. C. ne filius pro patre.licet Anto. de Butrio.in.c.fi. de confessis. 10. col. videatur fen tire contrarium. Tu tene opinio nem Bal.in.d.l.1. quia eam tenet Alex.in.l.à diuo pio. §. sententiã. ff.de re iudi.4. co lumn.nu.6. verf. secundo limita. & sequitur Iaf.in d.l.cum quidam. nu.20.& in.l. pro perandum. §. sint autem reos. C. de iudicijs.nu.4. Et per supradicta li mitantur notata p̄ Bart. & ceteros doctores in.d.l.à diuo pio. §. 1. prout tenet addi tio. Bal.in.l. vni ca. C. de confessis.in finali additione. ¶ Et quia in recipientibus ordinem iudiciorum, & modū procedendi in lite semper debeant attendi sta tuta illius loci, in quo iudiciū agitur. adde tex. cum gl.in.l.cum clericis. C. de episcopis & cleri. & in.l.1. C. de emancip. libe. & §. fi. Institu. de fa tisdatio. & tex. expressus. in.c. sequenti, ibi. *saluo por la dicha tabla del concejo donde se conociere dela cau sa.* & ibi dicam. ¶ Sed vide tu Ange. in.l. si fund^o. ff. de euctiōni. vbi dicit, q̄ ordo iudicij in execu tione, & statutum seruabitur illud, quod est in lo co contractus, quando executio fit ad mādātum alterius iudicis. s. contractus, quia tūc inspicitur. consuetudo iubentis. Aut fit mero officio iudi cis, & tunc inspicitur cōsuetudo loci, vbi fit exe cutio, siue modus exequendi. ¶ Ex quo secūdū Iaf.in.d.l. cunctos populos. C. de summa trin. & fide catho. nu.20. infertur, q̄ si est statutum in lo co, vbi iudiciū agitur, q̄ instrumentū habeant executionem paratam, hoc est, q̄ nō requiratur

uē assessorias ni vi stas de p̄cessos, ni otro salarioalgūo, saluo lo cōtenido en nuestras cartas, so pena que los es criuanos que lo lle uaren, lo tornē to do cō el quatro tā to para la nuestra camara.

Prætor. Cap. XXXXI.

Tem que no consien tan, que los escriuanos nō bra dos en las nuestras

libellus, nec litis contestatio, certè instrumentū alibi factum productum in iudicio in hoc loco habebit executionem paratam, cum istud respi ciat ordinem iudicij. Ita Bal.in.d.l.1. C. ne filius pro patre. & in.d.c. fi. de confessis. Petrus de An

cōmisiones que para el, o para o tros juezes diere mos, lleuen los de rechos de los pro cessos, y escriptu ras, que por ante ellos passaren: sal uo por la dicha ta bla del concejo dō de se conociere^a d̄ la causa que fuere cometida, y no do blados^b so la dicha pena del quatro tā to para la nuestra camara.

& an appellatio procedat, attenditur ius canoni cum, & non ciuile, quia istud recipit ordinem iu diciorum. quod sequitur Alex. in consili. 188. in volu. 2. in fin. ¶ Tertio facit pro ista parte, quod dicit Bal. post Innoc. in.c. fi. pen. colū. de ferijs, q̄ iudex ¶ debet solū pronuntiare ferias, quæ vr gent in loco, vbi coram eo, iudiciū agitur, & nō ferias loci partium, aut testium, cum istud re spiciat ordinem iudiciorū. Et idē latē ponit Spe cul. in tit. de ferijs. §. 1. verf. sed pone q̄ in loco. se cundū Iaf. vbi supra. * Sed quid si ad requisitio nem iudicis territorij fit executio in alio territo rio, exp̄sæ seu dēcima executionis cui debetur, an iudici iubentū seu requirenti fieri execu tionem, an verō iudici requisito, qui fit eam: dic q̄ iudex requirens habet tertiam partem: & iu dex, vel merinus, seu algazellus, qui exequitur, habet duas partes eius quod habituruserāt, si in suo territorio facta fuisset: tenet Peregrin. in parte executio. q. 1. in gloss. territorij.

Assesso

Assessorias. ^e Similis tex. in.c. 9. su pra. & ibi dixi. in.glo. 1.

Prætor. Caput. XL. finis.

Sequitur Cap. XLI.

SVMMARIVM.

Casus in quibus seruanda est consuetudo regio nis.

SE conociere. ^a Iste text. fa cit ad ea quæ dixi supra. in.ca. 40. in gl. *Donde se hicere.* s. q̄ tabullarij, & of ficiales in sportulis & expensis exigendis debēt seruari formam, tabulam, & aranzel, consuetu dinemq; regionis, in qua officia gerere debent. Et facit tex. in.l. 4. §. obseruare. ff. de offi. procō fu. & in.l. si in aliquā. prout tenet Lucas de Pen na. in.d.l. missi opinatores. C. de exacto. tribu. lib. 10. col. 2. & ibi Bal. dicit, q̄ in executionibus, & in modo exigendi debet obseruari consuetu do regionis, in qua sit exactio. & ibi ponit Luc. de Pen. multos modos & casus ¶, in quibus est seruanda consuetudo regionis. s. in tributis exi gendis & in suceptoribus eligendis, & sumpti bus de publico sibi dandis, in muneribus subeū dis, in criminibus puniendis in iudicijs, & causis decidendis, in contractibus, in vltimis volunta ribus, in exigendis re ditibus, in immunitate ser uanda, in instituendis ve ctigalibus, in spectaculis & certaminibus ciuitatum exercendis, in ve ctigalibus exigendis, in rebus publicis distrahē dis, in calumniantibus puniendis. vt ibi per eū. Et alios plures casus, in quibus consuetudo tri buit multa, vi. per dictum Lucam de Penn. vbi supra per duas colum.

Doblados. ^b Non dicuntur exp̄sæ duplicatæ, quando pro prima scriptura recipitur salarium, & aliud pro exemplari, prout dixi in.c. 39. supra eodem. in gloss.

Prætor. Cap. XLI. finis.

SVMMARIVM.

Insignia iurisdictionis officiales debent porta re, aliās potest eis resisti, si non constar eos es

se officiales.

- 2 Insignia iurisdictionis nemo debet portare. si ne permissu principis, nec iurisdictionem exer cere.
- 3 Furca est signum meri & misti imperij, & il lam non debet quis erigere sine principis per missione.
- 4 Etiam si per centum annos non fuerit aliquis homo suspensus in furca, quam habet, sufficit ad iurisdictionem habendam, quia non requiritur actus sed aptitudo.
- 5 Si duæ ciuitates contendūt de imperio, penden te lite, non potest altera erigere furcam in cōfio in præiudicium alterius.
- 6 Furcas erigere iudex sinere non debet, licet sit erectio furcarum inuenta vt homines conspe ctu earum terreantur, & licet in creatione earum publica vtilitas vertitur.
- 7 Erectio furcarum non competit cuilibet, nisi illi cui competit pœnæ impositio.
- 8 Dominus soli potest compelli ad vendendum vt ibi furca erigatur, si alter locus non repe riatur, in quo commodè ponatur.
- 9 Si vnus habet iurisdictionem mistum & merū imperium alter habet merū, quis eorum possit erigere furcas.

Aras. ^a Quæ virga denotat po testatem regendi, quæ si bi à principe data est. Facit illud. Exod. 4. Virgam quoque hanc sume in manu tua, in qua facturus es signa. Etenim virga, seu baculo corriguntur peruersi. de baculo autem dicitur. primo Regum. c. 17. Et tulit baculum suum quem semper habebat in manib⁹. Nec illam virgā iudex deponere, seu proijcere debet, ne illa quæ pulchra est, & recta, si proijciatur in terra, vertatur in colubrū, sicut scriptū est de virga Aaron. Exod. c. 7. quod intelligitur ne virtus iustitiæ, quæ per correctionē exercet, & illius fortitudinē, seu metū, si abijciatur, in iu stitiā cōuertatur. l. Sine enim correctione iudex bene regere non pōt. l. cōgruit. ff. de offi. præsi. & idē si proijciatur virga, id est, si nō fertur cō tra malos sentētia, filij hominū absq; villo timore perpetrāt mala. Et facit quod notatur in.c. puenit ad duos circa fin. 93. dist. prout tenet Guil

Prætorum

1er. Rouil. in tracta. de iustitia & iniustitia. in. 3. lib. c. 3. de iudice. tomo. 17. tracta. foli. 105. ¶ Et q̄ virga sit signū iurisdictionis, tenet Bar. in. l. prohibutum. C. de iure fisci. lib. 10. & ibi loa. de Plat. dicendo q̄ officiales ¶ debent portare insignia of

Prætorum. Cap. XLII.

Trosi, q̄ no consentan traer varas a otra persona, salvo a el, y a sus officiales, y a los alcaldes dela hermãdad y a los alguazi-

dicti algazelli ecclesiastici in locis vbi consueverunt virgam portare, que la traygan ta gorda de masta de lanca con dos regatones, vno encima y otro en cabo. * verum etiam furcam ¶ erigere non debet si-

les dela inquisicio y a los alcaldes y alguaziles de nuestra corte dentro de las cinco leguas de la corte, o al que nos dieremos especial poder para la traer por nuestra car-

4 nem & vsum. & idē tenet idē Bal. in. l. a procura tore. C. mādati in fine. ¶ Quod est etiā verū, etiā si per centum annos ¶ non fuerit aliquis homo suspensus in illis furcis, quia non requiritur actus sed aptitudo, & sufficit signum, licet deficiat signatū. vt tenet idē Bal. in lege arboribus. §. nā & si agrū. ff. de vsufru. & quemadmo. quis vtatur facit gl. in. c. cum ecclesia Sutrina. de causa posse & proprietate. & Bar. in lege in filiis. C. de decurio. lib. 10. Inno. in. c. cum dilectus. de capelli. monachorū. ¶ Et facit in simili illud, quod tenet Bart. & Io. de Pla. in dicta lege in filiis. q̄ si quis habet ius eligēdi rectorē in ecclesia, vel aliqua ciuitas dare gētē domino bellū facienti, vel vti iurisdictione vel colligendi collectā, q̄ si stetit per centū annos, quia non elegit, quia nō fuit expediēs vel nō fecit bellū, vel non fuit vsus iurisdictione, quia non occurrit casus, in quo debet vti, nō per hoc perdit ius suum. ¶ Et in tantū furca nō pōt erigi, q̄ si duæ ciuitates ¶ contendunt de imperio, non potest altera, lite pendente, in preiuditiū alterius in confinio, de quo dubitatur, & disputatur, erigere furcas: & si erigit, ille, qui est in possessione illius loci, pōt impunē euellere furcas, prout tenet Bal. in dicta. l. i. C. vt nemini liceat sig. impo. quod dicit vidisse de facto. Ideo iudex nō debet sinere ¶ furcas erigere. vt Par. de Put. in dicto tracta in parte. contumacia. nu. 8. fol. 89. Licet erectio furcarū fuit inuēta, vt homines cōspectu earū terreātur, & delinquētes accedāt ad pōnā. l. capitaliū. §. fi. ff. de pōni. & Paris de Put. vbi supra. Et licet in tali erectione furca-

rum imperium designatur per furcā. vt tenet Bal. in. l. prima. C. vt nemi. lice sig. impo. & in l. i. §. initio. ff. de offic. præfe. vrbis. nu. 2. & Bal. in. c. quid sit in uestitura. verfi. corporeū. nu. 5. & 6. in vfi. feud tenet, q̄ erectio furcarū significat imperiū ei, quasi possessio

ficialiū, ex quibus cognoscan tur, alias posset eis resisti. quod reputat multū menti tenēdū. Idē tenet Bart. in. l. eum qui. §. fi. ff. de com. & ibi Alex. in additio. tenet Iaf. in. §. quadrupli Instit. de actio. col. 3. nu. 25. & Mon. in. l. i. tit. 7. lib. 1. fo. ll. in gl. quæ incipit. Concejo. in principio. & Paris de Pute. in tract. syndica. in parte, quia supra. foli. 113. nu. quinto. ¶ Quod intelligit verum, quando non constat eum esse iudicem, vel familiarem, quia tūc non punitur, licet ei resistat. secus si constabat, licet non portet signum punitur, quia ei non potest resisti. vt ibi supra. per eos. Et idem tenet. d. Par. de Put. in. d. tracta. in parte familiaris, siue familia potestatis. fol. 111. num. 5. & Ange. per tex. ibi in lege apud. §. si quis virginem. ff. de iniur. Et cōcordat lex Si quis ignorans. ff. locati. tamen si percussit illum, qui ignorabat esse iudicem, vel familiarem, licet excusetur, non habet locum, si ignorantia esset crassa, & supina, quia paria sunt scire, & scire debere. l. q̄ te. ff. si cert. peta. secundum Pari. de Put. vbi supra. ¶ Quæ insignia iurisdictionis ¶ sine permisso principis nemo debet portare, exceptis personis hic. nec iurisdictionē exercere sine suo mandato. vt est tex. & ibi dixi supra in. c. 1. in gl. 1. & in cap. 5. supra eod. Et licet quis sit iudex in aliqua ciuitate, insignia, per quæ notatur iurisdictione, vel præminencia. non videtur posse portari, seu deferri extra limites iurisdictionis, etiam in his quæ sunt voluntarię iurisdictionis. vt tenet Abb. in. c. 1. de authorita. & vsu pallij. nu. 4. & tex. & ibi Abb. in. c. ex tuarū. eod. tit. & non valet consuetudo in contrariū, vt ibi. ¶ Et non solum virgam iustitię iudex nō debet permittere portandam. * Vt dictum est, nec permittere debet eam portare algazellus ecclesiasticus, vt in. l. 37. tit. 14. lib. 2. ordi. tamen pragmatic. in lib. pragmatic. foli. 162. disponit, quod

rum publica vertatur vtilitas, vt in eis malè meriti publicè puniantur. vt in lege ita vulneratus. ff. ad legem Aquil. & in. l. bona fide. ff. de poss. & vtilius sit à toto principio homines terreri, ne ad maleficia prolabantur. quia melius est occurrere in tempore, quam post exitum vendicare. vt in lege prima. C. quando lice. vnicum. sine iudi. vendi. & in lege vlti. C. in quibus caus. in in tegr. resti. non est necess. Et quia impositiones pœnarum actu transeunt, & per consequēs à memoria decidunt, humana inuenit industria publicè furcas erigi, vt suppliciorum renouaretur memoria: sicut & monumenta inuenta sunt in memoriam conditionis humanæ. vt in lege quidam in suo. ff. de conditio. institu. & quasi quædam lectione continua, quæ etiam melius per visum imprimitur, quam per auditum, solui à maleficijs homines arceantur. vt tenet Oldral. consilio. 161. incipiente. Thema tale est. ¶ Et licet sit licita & vtilis erectio furcarum, non competit ¶ cui libet, nisi illi, cui competit pœnæ impositio. secundum Oldral. in dicto consil. Quia si alteri liceret ponere quam ei, cui competit impositio pœnæ, nulla esset inter imponētem signum, & ipsum impositum conformitas, siue pportio, sed magis videretur illusio. vt. C. de lat. liber. tolle. l. vnica. §. sed & qui domini. cum vni bra quædam ostendatur in opere veritas autem non subeat in effectu. vt in cap. quanto. ad finē. de consue. secundum Oldral. in dicto consilio. & ideò quia est signum iurisdictionis, iudex nō debet pati eam erigere, vt dictum est, si non haber merum imperiū. ¶ In tantum ille, qui habet merum imperium, potest furcam erigere, q̄ si non reperiat locus, in quo cōmodè sine cuiusque incomodo ponatur, poterit dominus ¶ soli compelli ad vendendum propter publicam vtilitatem. vt. ff. quemadmo. seruit. amitta. l. si locus. §. vlti. & ff. de rei vendi. §. item si verberatum. §. præterea. vt tenet. Oldral. & Paris de Puteo. vbi supra. ¶ Sed quid si vnus habet iurisdictionem ¶ & mistum imperium, & alter habet merū imperium, quis eorum possit erigere furcas. Vide Oldral. in dicto consilio. & Bal. in dicto capitu. primo. quid sit in uestitura. in vfi bus feudo. numero sexto. vbi tenet, q̄ ille, qui habet merum imperium potest furcas erigere, & econtra si vnus habet condēnationem, alius executionē, iste ad quē pertinet executio, pōt furcas erigere secundum Bal. vbi supra. & vide Philip. Deciū consilio. 249. vbi singulariter. & ibi quoque tenet q̄ q̄n iurisdictione est cōmunis inter plures, nullo modo videtur, quod vnus, alijs inuitis, possit pro administratione iurisdictionis furcas erige-

re, nisi ei competat executio, & alijs non, sed q̄n est communis executio, alijs inuitis, non potest erigere. vt videtur notare Angel. in. l. 2. §. ex his. ff. de verborum obliga. & Abb. in. c. fi. de re iudi. col. fi. vbi allegat ad hoc gl. in. ca. licet. 16. q. tertia. tradit Alexan. in. d. l. 2. §. ex his supra allegatis.

b Especial. b Nota casum, in quo specialē mandatum requiritur, aliu vide in. ca. 2. supra eode. in parte, Especial. & quæ ibi dixi. * Sed an tale mandatum seu prouisio de iurisdictionis portanda, debeat ostēdi, vel insinuari iudici loci vbi portari debet: tene q̄ sic & antea nō potest portari, alias punit: vt in tex. nostro ibi, no consenta traer: & per tex. in. l. prohibitum. C. de iure, fisci. lib. 10. & per ea quæ dixi in. c. 1. in glo. car. as. vbi late, sed si non portat virgam iustitię, sed solum est sibi commissum per senatores consilij regalis, seu auditores cæcellarię executionem faciendam tunc non debet requirere iudicem, nec baronem, vt tenet Guido Papa. decisione. 346. & Masuerius. in sua practica in titulo de ad fornamētis. 8. col. vbi inquit, q̄ sic loquitur. l. omnes. §. si apparitor. C. de epis. & cleri. & cum hac opinione transit Boerius. decisio. 8. vbi intelligit in executore, vel seruiente regali: quia regalis non tenetur requirere, secus est in alio seruiente non regali: sed ego hoc non credo verum, imo realis executor, vel alius iudex regis tenetur requirere, vel ad minus ostendere suum mandatum, vel commissioem iudici loci vbi fit commissio, vt de ea constet ad hoc vt ipse possit exequi iustum regis per istum titul. & per ea quæ dixi in. d. c. 1. & gl. per dictum Iacob. Rube. in. l. 1. C. de executio. & exacto. libr. 12. in fin. vbi dicit, per illum text. rescientem ad terrā alicuius varonis per præsidem causa executionis fiendæ. missum debet prius baronem requirere, vel eum iudicem quæ exequi: & facit tex. in. l. contra nostra præcepta. C. eod. titul. & lib. & in. l. cum vnus. §. is qui. ff. de bonis autho. iud. & in. §. si iudex. de pace tenenda & eius viola. in vfi. feud. & istum dictum Iacob. Rub. teneo indistinctè, licet additio. Boer. in dicta decisione intelligatur de alio executore, vel seruiente missio ab alio quam à rege: quia si est missus ab alio nō potest mitti in aliū territorium, nec iurisdictionem quam mittens non habet, sed debet exoptari vt ipsemet executor faciat: vt sunt iura vulgaria sed quando à rege mittitur, quia habet iurisdictionem in toto suo regno debet patefacere iudici in cuius locum fit commissio vt ipse obediat & adiudicet cum opus fuerit: alias potest procedere contra eum: vel impedire exercitiū

ditionis donec sibi constet de commissione regis vt hic & per supra dicta & sic vtitur.*

De nuestros nōbres.

casus, in quibus regis suscriptio requiritur, vide per text. in. l. 24. titulo tertio. libro secundo. in ordina. regali.

Prætor. Caput. XLII. finis.

S V M M A R I V M.

1 *Algazelli & executores euntes extra ciuitatem ad executionem faciendam, pro eundo, & redeundo, non debent percipere nisi pro vno itinere, licet facere debeant plures executiones in diuersis locis.*

2 *Algazellus recipiens vltra suas expensas, ad restitutionem tenetur.*

3 *Medicus an debeat habere salarium pro eundo, stando, & redeundo.*

4 *Executor vadens per viā trāsuerfam, & magis longam, salarium maius non debet habere.*

O consientan.

correctores consentire non debent algazellos & executores ¶ euntes extra ciuitatem, seu villam ad executionem faciendam pro eundo & redeundo percipere, nisi pro vno itinere, licet facere debeant plures executiones, & in diuersis locis, & iter debent diuidere pro rata inter omnes executiones. Idē debent custodire tabelliones, alias cum quadruplo restituat p̄ prima vice, pro secunda, vltra dictā p̄nam, per sex menses ab officio suspendantur, pro tertia, officio priuentur. Et si iudex in hoc executando negligens fuerit, ipse dictā p̄nā soluat. Hoc dicit. Quod intellige. vt in. c. 40. supra eod. quādo non recipiūt expensas executionis, quæ est decima, vel alia minima summa, quia si percipiūt, nō debēt habere salariū itineris, & ibi dixi. & vi. Pla. singulariter in. l. Sancimus. C. de executoribus, & exacto. lib. 12. vide quæ dixi supra. in. d. c. 40. in gl. No lleuādo. ¶ Quod salariū debet algazellus, vel executor habere pro eundo, stando, & redeūdo, tenet Domi. in. c. statutū. §. proferendo. de rescrip. in. 6. quod dicit esse notandū propter ea, quæ tangūt in. l. properādū. §. sin autē alterura. C. de iudicijs. & ibi docto. sed ibi intelligitur in testibus. & in partibus, hic in tabellionibus, & executoribus. Et per istum text. reprobat gl. in. c. mulieres. de iudi. in. 6. in parte producentis. vbi tenet, q̄ sicut producens testes

ministrare debet expēsas testibus, ita tabellionē, vel iudici, qui ad eas vadit: quia tabellioni, vel iudici, nō debēt ministrari, nisi vt dictū est. ¶ In tā tū, q̄ recipiēs aliquid vltra hic contēta, ad restitutionē ¶ tenetur: quia esset receptio cōtra iuris p̄hibitionē. vt in

carta firmada de nros nōbres, y sellada con nro sello.

Prætorum. Cap. XLIII.

Trosi, que no consientā, q̄ quale

liquier alguaziles, o executores qñ fuerē a fazer executiō fuera d̄ la ciudad, o villa, de que tienen cargo, lleuen derechos dela yda y tornada, mas d̄ por vn camino, aunq̄ ayā de facer, y fagā muchas executiōes y en diuersos lugares y aq̄ lleuē, y repartā por rata d̄ las executiōes q̄ hizierē. Y q̄ esto mismo guardē los escriuanos. Y al que lo contrario hiziere, gelo fa-

scdm Bal. vbi suprā per. l. 2. ff. de annuis lega. qd̄ facit p̄ locatiōe iumentorū. Sed qd̄ si iste executor, vel alius vadit p̄ trāsuerfam, & ¶ magis longā viā, vt habeat maius salariū: Dic q̄ nō debet conseq̄ illud plus. vt Bar. in. l. qui fitcales. C. de cursu publi. & in. l. eos. d̄ fals. ¶ Et quid si nō vadit p̄ viam

in. 6. & in. ca. ga pleriq; d̄ immunit. eccles. & ibi per Inno. & text. & ibi Dom. in. d. c. statutū. §. si qdā. in tantū, q̄ nō prodesset remissio partis. de quo ibi per eū. ¶ Idē dicit in medico. qui vadit ad locū p̄ tāto ¶ salario indie, q̄ debet habere salariū t̄pe itineris vt Bart. in. l. suo victu. ff. de opis liberto. in. fi. idē tenet Bal. in. l. liberti. C. eo. d̄ opi. libert. 4. col. nu. 15. vbi quoq; dicit, q̄ medicus debetur salariū etiā p̄ dieb' itinerum, quia pro diuina opa debetur. Et est rō scdm eū, quia t̄ps absētiæ p̄ seruitio cōputat. vt notatur in. l. qui mittūtur. ff. ex quib' cau. maio. §. p̄. non tñ si quis desero discedat, torum diē cōputat, & sic nō habebit salariū p̄ illo die,

viā restā propter timorē, & si in vna die expendit, qd̄ erat expēdēdū duobus, an duplicetur salariū? Vide in. d. l. eos. de fals. & Par. d̄ Pu. in trat. synd. in parte, iudex in offic. fol. 183. nu. 4. & vide quæ ponā in. c. 54. infra eod. in gl. El salario. Et in quātum iste text. dicit, *Aun que ayā de fazer y faga muchas executiones, y en diuersos lugares, vi de text. in lege fi. qui incipit. Sancimus. C. de exacto. & executor. lib. 12. Et Plat. & Luc. de Pē. ibi videtur tenere cōtrariū dicēdo, q̄ si ali cui cōmittitur exactio publicā carū pecuniarū p̄fectū p̄torio, nō pōt alia executio sibi cōmitti, pri' q̄ reuertatur, & d̄ his, quæ per eū gesta sunt, debitā rationē, seu instructionē assignet. Si tñ fors obtulerit, vt in eadē puincia occurrāt duæ executiones faciendæ, possunt duæ executiones eidē cōmitti, tertia tñ executio nō pōt cōmitti priusquā de his primis duabus rationē reddat, alias punitur executor q̄ secūdā executionē, aut tertiā suscepit, & numerarios, & adiutores eius, ad quorū curā pertinet tales executores mittere, similiter punitur. Qd̄ dicit ibi Pla. esse notādū cōtra nūcios, & executores sentētiarū, quia nō possunt plures assumere executiōes, videlicet, vnā in vna prouincia, & alia in alia prouincia, vel etiā in eadē puincia nō possunt suscipere plures executiones diuersis tēporibus occurrētes, secus si eodē t̄pe, tres autē simul sumere nō possunt, nec in eadē, nec in alia prouincia, vt ibi patet. Et sic videtur, q̄ iste textus licet dicat, *Muchas. restringatur ad duastātūmodo executiōes, & nō ad plures, & quia pluralis locutio duorū numero est cōtēta. text. in. c. is cui. de p̄rbē. in. 6. & in regula pluralis. de regul. iur. in. 6. licet cōtrariū seruetur, & malē.**

Gelofagā.

Alios cas' in qb' officio durate iudex pōt punire suos officiales, & magistratu durate cōueniri, vi. in. c. 9. supra eo. i. gl. q̄ los castigue, & in. c. 3. in gl. i.

Lo pague.

Similis text. in lege. 3. C. ne sacr. bapti. reite. & in. l. si quis. C. de sepul. viola. & l. vna. C. de priua. carceri. & in. l. 9. ti. De los robos. lib. 8. in ord. reg. Mōtal. in. l. 2. ti. 2. for. ll. lib. 2. in gl. quæ incipit. *Pierda lo q̄ ouiere. & eūdē Mont. in. l. 8. tit. 7. libr. 1. for. ll. in gl. i. vbi iudex negligēs in imponēdo p̄nam a iure statutam, punitur eadē p̄na.*

Prætor. Cap. XLIII. finis.

S V M M A R I V M.

1 *In concilio ciuitatis, quis debet prius suffragiū dare, an seniores, vel iuniores.*

2 *Doctores, & clerici antiquiores, debēt habere primum locum.*

3 *Decurio, seu rector, qui expulsus est de cōcilio ciuitatis, & postea restitutus, an recuperet locum, & vocem, quam prius habebat.*

Laticare.

Quis autē in isto concilio ciuitatis debet prius suffragium dare, an seniores, ¶ vel iuniores. Bal. in. c. 1. de cōtrouer. feud. apud parestermi, in. vfi. feud. in principio. tenet, & seniores, & prudētiores debent prius suffragari. Vnde in Ecclesiastico legitur. *Loquere maior natu, te ergo decet primum verbū. & Ludo. Rom. singul. 81. ¶ Sed Nicola. de Lira supra. Exo. c. 27. in glo. in versi. nec iudicio. dicit, q̄ debet incipi ab illis, qui sunt minoris auctoritatis, & vltimō à maioribus, ne minores formidētur declinare à sententia maiorum, qd̄ posset esse, si maiores primō dicerēt. Et dicit, quod hūc modū tenēt theologij in deliberationib' vniuersitatis Parisiensis. s. incipiēdo ab illis, qui sunt iuniores in magisterio, sic secūdū eū illi, qui sunt iuniores in doctoratu, debēt incipere in cōcilio ad votādū, seu suffragādū & senior vltimo loco debet votare, quia honor in hoc in fine cōsistit, quia dicit Isidorus: *Finis plus habet honoris.* Aliqui dicūt, q̄ digniores debēt incipere. per text. in. c. quia tua. 50. distin. & per ea, quæ notantur. in. l. si quis ex argentarijs. §. i. ff. de edēdo. ¶ Sed Matthæ' de Afflictis in decisio. Neapoli. decisio. prima, tenet, q̄ qui vltimō ingressus est in consiliū, ille debet incipere, & sic debent p̄sequi alij ordine succelsiuo, & sic obseruatur, & pro hoc dicit q̄ facit illud, qd̄ tenet reuerēdus Domi. Io. de Voragi. Archiepiscopus Iannē. in suo festiuo in legēda sanctorū Philippi & Iacobi, vbi dicit, q̄ mos est in plerisq; regionib', vt ille, qui prior ingreditur, maior vocetur, & ille qui posterior ingredit, minor, licet sit prior aut ætate maior.*

aut sanctitate dignior, sicut dicitur de sancto Iacob minore, qui fuit maior aetate, sed intrauit in apostolatū post Iaco. qui fuit maior aetate, & dicitur maior. * Et curia pisana in libr. 2. c. 2. quē vi. & in. c. 4. & facit. l. 18. tit. 4. par. 3. Pereg. in parte iudex. q. 12. vbi prior vocatur maiora secundū da media vltima minora: & ibi inq. q. in se lijs & audiētis regalibus q. posterior in ordine & vltimo receptus sit primus in senia & voto & honor constitit in sedendo ante alios & dignior debet sedere ad extris & inferior a sinistris. gl. in. l. decernimus. C. de sacro. fant. & tenet Peregrin. in parte honores col. pen. & iudex nō debet pati q. minores sint equales maioribus: tenet Alberic. in. l. quia etiā. ff. de aliena. iudi. * Et vide tex. & ibi Pla. in. l. 1. C. de cōsuli. & nō spargē. libr. 12. vbi tenet q. inter pares dignitates preferendus est, qui eā primus adeptus est, & sic ille qui prior est tpe in dignitate, potior est in honoribus, & privilegijs dignitatis vt in. l. fi. C. de prae. prae. eod. lib. 12. Et sic patet secundū Pla. in. d. l. 1. q. antiquior, seu prior doctoratu, militicia cōsultatu, vel alia dignitate, debet preferri alteri in eadē dignitate secundario cōstituto, in eundo loquēdo, sedēdo, discernēdo, & similibus. de quo ibi per eū. Et vide eūdē Pla. in. l. 1. C. eod. de prae. prae. lib. 12. vbi ait, q. dignitates possunt esse in pari gradu, & in eis habet locum regula. Qui prior est tpe, potior est in praelatione, & idē & latius tenet idē Pla. in lege vniciq. C. de p. ximi. sac. cod. lib. 12. 1. col. quē omnino vide, nisi princeps hoc alteret ex causa, vt ibi dicit Pla & eūdē in. l. fi. C. de tyroni. lib. eo. 12. & ibi text. Et facit quod tenet Bal. in. c. cum olim. de consuetud. in principio. vbi ait, quod antiquiores clericici, & doctores, debent habere primum locū deinde caeteri per ordinem. De quo vide, quae accumulat Iaso. & doctores in lege cum quid. ff. si cert. pe. nu. 11. * Et Grego. Lopez. in. l. 12. tit. 5. par. 1. in. gl. en dos cosas. & vi. quae dixi supra. ca. 19. in. gl. 7. mo de las regidores, quali in fi. & q. primo nominatur praesumitur maior & ex ordine ar-

Prator. Caput. XLIII.

Tem, que cada, y quando se platicare alguna cosa en concejo, que particularmente toqa alguno de los regidores, o a otras personas que ende estuieren, se

guitur prerogatiua. gl. in. c. quorū dā. de electio. in. 6. alia in. c. bene quidam. 96. dist. Grego. Lopez. in. l. 9. tit. 5. par. 1. in. gl. primero. tex. in. c. mandato. de prae. in. 6. in. h. Abb. in. c. sedes. de rescrip. & in. c. decernimus. de iudit. vi. centū modi. arg. in. loco. 1. & Grego. Lopez. in. l. 3. ti. 6. vbi de hoc. 3. & 5. gl. * Et hoc credo esse seruādū de iure, & in multis concilijs ciuitatum seruatur nisi aliud de consuetudine, vel statuto ipsius ciuitatis caueatur. * Tamen curia. pisa in. d. lib. 2. c. 2. tenet q. supradictus ordo debet seruari licet consuetudo sit in contrarium. * Et facit in simili quod tenet Spe. in. tit. de aduoca. §. Iam nunc vidēdū. vers. iuniores. nu. 11. vbi tenet, q. iuniores debēt in iudicio primō loqui, & maiores vltimō. vt eorū dicta speciosa melius iudex memoriaz cōmendat, quia vltimō audita efficacius retinentur. * Et sic nō debet minor maioris locum occupare, aliās debet poni in loco viliori, & priuari loco assumpto: casus est singularis in. c. praecipimus. 63. dist. tenet Rom. sing. 389. & sic debemus cedere alteri secundū gradus prerogatiuam, quod saepius venit in disceptatione. * Quinimo dicit Ang. in. §. cum que antea. Instit. de bono. poss. in. fine, q. si minor in dignitate nō cedat maior in dignitate incedendo, & sedēdo, potest implorari officiū iudicis, vt ei inhibeat. vt in. ca. 1. de maio. & obedi. & in. l. 1. & 2. C. vt dignit. ord. serue. licet non possit agi iniuriarū. vt in. l. si quis d. honoribus. ff. de iniurijs. Et vi. glo. & ibi Fab. in §. aliā. Insti. eo. tit. de bono. posses. de quo vi. Bal. latē in. c. licet causam. de probat. n. 6. & ibi tenet q. honorantia potest vendicari. * Et late Guill. Benedict. in. c. rainuntius. in parte duas habēs. nu. 21. cū seq. & vi. siluā. nuptia. in. lib. 4. fol. 126. allegātem Iaco. de Ardīm in summa feudorū, vbi inquit q. si mulier honesta videat in aliquo conuuiuo locū sibi occupari excādescat, & d. liberet fieri similis illi qui sic venerantur & quae locus sit dignior. & vi. Gerard. petra. fant. in singu. 33. vbi late: & vi. l. 23. tit. 21. par. 2. vbi q. milites sunt a regibus & caeteris honorandi & in ecclesia tpe diuinorū plebei eis non se praepoant, pax primū eis detur: in prandio qui nō fuerit miles seu honoratus vir genere aut virtute cū militibus non se deatur nec verbis cōtendat cū milite qui nō sit equalis vel maior: & facit q. tenet Pereg. in part. dānū. q. 6. in. gl. alieno in fin. q. nō societas artiū vadūt ad luminādū ad sanctā Mariā q. nisi alius sit datus ordo q. melior occupantis conditio nisi ratione dignitatis teneatur alteri defferre. vt ca. notādū. 23. q. 2. vi. Bal. in. l. agrū. C. de feruitu. * Et adde, q. quis potest habere, etiā si sit laic⁹, sedē, seu bāchā in ecclesia quoad vsū. vt tenet Abb. i. c. abolen-

abolendā, de sepultur. nu. 5. & sequitur Steph. Aufrer. in tract. de potestate seculari contra ecclesiam. 4. regul. num. 51. tomo. 5. tract. foli. 436. * Attamen talis consuetudo in contrarium nisi esset inducā ex causā legitima, de qua constaret tanquam scandalosa, & contra naturalem equitatem, non valet. secundū Hosti. & Ant. in c. 1. de maio. & obedi. Ita tenet Fran. de Areti. in consi. 23. vers. ad tertium. & tenet & sequitur Ant. de Landriano in addi. ad Alex. in. d. l. cum quid ff. si cert. pe. in parte, antiquiorem. * Sed quid si aliquis decurio (idest Regidor) expulsum est de concilio ciuitatis. (i. de regimēto) & postea est restitutus, an recuperet in collegio, vel in dicto regimento locum, seu vocem, quam antea habebat. Dic quod non, quia habebitur vt quidā de nouo perueniens in collegio. tenet Bart. in. l. qui ad tempus. ff. de decurio. quod nota, quia iā de facto accidit. Et q. restitutus non recuperet locū per aliū occupatū, facit. l. 1. ff. de decurio. & l. si sine. §. sed quid. ff. de mino. & tenet Guid. singul. 365. §. fi. * Sed cōtrariū videtur tenere Bal. in l. in his rebus. §. vxor diuortio. ff. sol. mat. * Sed pro Bar. facit qd tenet gl. in. c. fi. qui incipit. Praecipimus. 93. dist. iam allegato, vbi tenet q. qui delinquit in aliquo ordine, in hoc punitur, q. post ponitur alijs sui ordinis. Et si scholaris doctores confinetur & restituantur ad gratiam, debet iterum matriulari, & non recuperat primū locū, sed habetur pro nouitio. tenet Bertachi. in tracta. gabella. in. 7. parte. nu. 53. tomo. 6. tracta. fol. 63. & Bart. in. l. 1. C. de his qui in exili. dati sunt. lib. 10. & in. l. qui ad temporis. * Et facit quod tenet lo. de Pla. in. l. metallarij. C. de metallis. lib. 11. vbi ait, q. qn quis reducitur ad corpus, a quo aufugerat, ponitur in deteriori stallō: quia vbi erat in primo loco, propter eius absentiam vel delictum ponitur in vltimo. Quod intellige, qn aliquis deponitur in deteriori loco, seu eximitur ab ordine in officijs, in quibus est honor oneri admittus. Secus si contineret solum onus, tunc remouendo delictum, non praebet iminuitatem secundū Plat. ibi. quod nota.

S V M M A R I V M.

- 1 Quod in concilijs tractatur, an debeat reuelari.
- 2 Existens in concilio, quando aliquid malū tractatur, an sit culpabilis.
- b Se falga. b Nec impediatur quod ibi debet tractari, quod debet esse

secretum, & nō debet reuelari, nisi habita licentia. tenet Bald. in. c. de noua forma fidei. in vsi. feud. nu. 7. * Quia qn quis recipitur ad officium rectoria, ita debet iurare. text. in cap. Ego enim. de iure iuran. ibi. nulli pandam. & tenet beatus Flor. in. 1. parte tit. 4. c. 8. de cōsili. §. 4. vbi ait, q. ea, quae tractantur in concilijs aliquid ciuitatis, vel vniuersitatis, debent esse occulta, quia aliās scādala multa possunt oriri, put dixi supra in prooemio istorum capitulorum in gl. *Aemus acordado. 2. col.* Sed intel-

falga luego la tal persona, o personas quien tocaren el negocio, y no torne entre tanto que en aquel negocio se platicare. Y esto mismo se faga, si el negocio tocaren a otra persona que cō-

lige de honesto cōcilio, & non de alteri nociuo: quia tunc potest reuelare, etiam sine metu perurij, secreta concilij illiciti, secundū Abba. in d. c. ego enim. nu. 7. quod sequitur Ludo. Rom. singul. 506. & ibi eius additio. * Et facit secundū Rom. illud, quod dicimus, q. iurans seruare statuta. intelligit de licitis, non de illicitis. vt in. ca. 1. de iur. iur. in. 6. & in. l. nemo. §. si iussa. ff. de regul. iur. in gl. facit glo. in. c. nec vi. 13. dist. * Sed vtrum existens in concilio, & tacet quando aliquid malum tractatur, sit culpabilis? Dic q. qn obuiare potest, & tacet, tenetur, & de damno tenetur, qui tenetur loqui, & tacet, consentit in eius prauidiciū. l. de elate. §. qui tacuit. ff. de interroga. actio. & c. si post prestitum. de confessis. in 6. quilibet enim de vniuersitate tenetur votum suum exprimere in concernentibus facta cōmunitatis ex debito officij. arg. in. cap. 1. de his quae fiunt a maio. part. c. vbi dicit Inn. q. nisi contradicat, si ibi aliqua malē agerentur, habetur p cōsentiente quo ad peccatum & ad poenam, sed intellige quo ad culpam, sed de poena non nisi in his, quibus ex officio competit, vt in praelato, & habentibus vocem. Et secundū hanc distinctionem limitat Bar. in. l. vitru. ff. de parici. vbi vult, q. solum teneatur obuiare qui est subiect⁹ illi, qui debet offendi, sicut seruus, filius. gl. in. l. culpa caret. ff. de reg. iur. tex. in. §. alia. Inst. d. publi. iudi. qui vult, q. conscius, quantum extrane⁹, puniatur. Quod intellige, quando tenetur ex officio, vel quando dolose non prohibuit, vel in crimine

crimine lesæ maiestatis. vt in l. quisquis. C. ad l. Iul. maie. Sed sine ista limitatione est verum qd præfens in collegio, & tacens, incurrit poenâ in damnatis & iniquis approbatis. Abb. in. ca. 1. de his quæ fiunt à maio. par. c. & in. c. continebatur. de his quæ fiunt à præla. & in. c. in causis. de ele. & in cap. 2. de locato. Feli. in. c. cum Bertold. de re iudi. & in. c. cum omnes. de constitur. & tenet summa Syluest. in parte, consentus. §. 3. * Et vi quæ dixi supra. in. c. 3. in. glo. iurisdiction. nu. 28. in additione. * Imò si aliquis ex consilio cõmunicato consilio delinquit, magis puniuntur ceteri consiliarij, quàm ipse: quia data est libera facultas toti officio resistendi suæ pertinaciæ, & si non resistit puniuntur. vt tenet lo. de Pla. in. l. omnes iudices. C. de decurio. lib. 10. nu. 2. loquẽdo in delicto præsidis, seu iudicis, quia omnes alij sui officiales puniuntur ex delicto suo peculiariter, plus quam ipse iudex.

SVMMARIUM.

- 1 Amicitia maxima idem operatur, quod affinitas, seu coniunctio sanguinis.
- 2 Affectio facit, quod legata debeantur ex testamento non solenni.
- 3 Sicut propter coniunctionẽ, vel affinitatẽ dolus tollitur præsumptiuẽ: ita propter magnã amicitiam.
- 4 Amici veniunt appellatione suorum.
- 5 Iura loquentia in affine, vel coniuncto sanguine, habent locum in amico magna amicitia cõiuncto.
- 6 Amicitia magna quæ dicatur arbitrio iudicis relinquatur.
- 7 Sicut qui receptabit affinem, non punitur, ita si receptabit amicum.
- 8 Sicut ratione sanguinis minuitur poena, ita minuitur ratione amicitie.
- 9 Sicut possum occidere impunẽ illum, qui fecit insultum contra consanguineum cum armis, ita potero occidere insultantẽ amicum meum cum armis.

Amistad. c. Notatex. expressum, & non est alibi de iure istius regni, qd idem operatur f maxima amicitia, qd operatur affinitas, seu coniunctio sanguinis, est

tex. simil. in. l. cum allegas. C. de castren. peculio. mili. lib. 12. & voluit glo. in. c. 1. de testament. lib. 6. facit glo. & quod ibi dixit Abba. & Barba. col. 25. n. 29. in. c. requisisti. de testa. Cy. Sal. Ale. & Ias. in. l. exigendi. C. de procurato. Pro quo fa

el tẽga tal deudo, o tal amistad, o razon por cuya causa deua ser recusa

cit optimẽ tex in. l. 2. in principio. in verb. amici. ff. q pet. tuto. Cyn. in. l. inuitus. C. d p cura. col. 3. * Et nos. vers. consanguineorum vel amicorum & tenet lo. dencuizan consi. 57. nu. 14. * Facit tex. cum gl. sing. in. l. testamento. ff. de fid. commi. liber. quæ dicit, quod affectio facit, quod ex testamento f non solẽni, quæcunq; legata debeantur. de quo tex. dixit singularia Iaso. in. l. non dubiũ 2. col. C. de testamen. & faciũt ea, quæ tradit Hippoly. de Marfi. in repet. l. vnica. C. de raptu virgi. nu. 206. cũ seq. * Et facit glo. in. l. 1. C. de sicca. quæ dicit, q sicut f dolus tollitur præsumptiuẽ propter coniunctionem, vel affinitatẽ, ita etiam tollitur propter magnã amicitia. & dicit Bal. in repet. suo, in verb. amicitia. q maxima amicitia copulatus propinquo similis est, ad qd allegat l. latẽ. §. amicos. ff. de verb. signi. & idẽ tenet ipse in. l. 1. 13. col. vers. quo ad primũ. C. q accusa. pos. & ibi in. 22. col. q amici f veniunt appellatione suorũ. & in addi. ad Spec. in tit. de citatione. in verbo, qn citatus, dicit, q amicus cõparens p amico audiendũ est. * Et existis apparet, q iura loquentia in f affine, vel coniuncto sanguine, habent locum in amico magna amicitia coniuncto. * Et est tex. expressus. in. l. 7. titul. 18. par. 2. ibi e q seca vme con quiza aya deudo de parentesco, o de gran amor de manera que aya gran razon de fiar el castillo en el ansico como en si mismo & ibi Grego. Lopez & idem tenet. l. 3. titul. 29. par. 2. in principio quasi in fi. & vi singulariter Thom. Grama. consi. 56. nu. 21. cũ seq. & sic licet in principio dixi text. istum esse vnicum postea in venidicta iura partitarũ supra per me allegata. * Sed quæ dicatur magna amicitia: f dic q relinquatur arbitrio iudicis. vt tenet And. Sicul. Barb. in. d. c. requisiti. col. 25. * Facit quoq; quia sicut qui receptat f affinem, non punitur, vt tenet Hippol. de Marfi. in singula. 210. ad minus punitur mitius. vt Gandi. in tract. malefi. in parte, de furibus & latro. num. 14. vers. & faciunt ita, si receptat amicum. put tenet Hip. vbi supra. num. 210. reprobando Salyc. qui contrarium tenet in. l. nullus. C. de maledi. & matematika. * Et Hippoly. in rep. l. vnica. C. de rap. virg. nu. 206.

8 nume. 206. * Et sicut ratione sanguinis minuitur poena f, vt quando coniunctus in coniunctũ prorumpit. vt in. l. prima. C. de emendatio. pro pinco. & dixi supra. in. cap. primo in gl. Derecha mente. vers. sic. vel si coniunctus ita minuitur poena ratione amicitie, vt ibi dixi. vers. quoc; ego ostenderẽ. * Quoq; infer tur ex supradictis, put infert d. Hip. de Mar. in. d. repeti. l. vnica. C. de raptu. virgi. nu. 210. q sicut ego impunẽ f possum occidere illum, qui fecit insultum contra consanguineum meũ, vel affinẽ cum armis pro defensione sua, sic ego possum pro me tali casu talẽ insultantẽ occidere impunẽ, vt dixit Bal. in. l. raptores. in 2. notabili. C. de epis. & cleri. quẽ refert & sequit Iaso. in. l. 1. 2. col. C. de indiuidui. tollẽ. vbi plura adducit in corroboracionem huius dicti: ita potero impunẽ occidere insultantem cũ armis amici mei maxima amicitia coniunctum per prædicta. Quod affirmat Hippolyt. vbi supra audaciter, q hoc expressẽ voluit Bal. in. l. vt vim. ff. de iusti. & iur. 2. col. vers. quinto quaritur. n. 6. vbi in expresso dicit, q licet defendere amicũ stricta amicitia cõiunctũ: quia æquiparatur illis qui sunt de suo sanguine. l. cũ aliena. C. de legationam veri amici sunt vna anima in pluribus corporibus secundũ Aristo. & est glo. expressa in c. dilecto. de sen. excom. in. 6. in verbo. vicino, & facit quod tenet Paul. de Castr. in. l. refectiois. C. cõmunia prædi. nu. 4. & Capola in tracta. de seruitu. & in cautela. 23. & vide quoque Hip. de Marfi. in singul. 351. incipiente. Amicitia magna vbi quasi omnia congerit.

SVMMARIUM.

1 Recusationis causa. d. Recusada. d. Aliquas causas recusationis f vi. per gl. in. c. cau samque. el. 2. de offi. delega. Alias plures ponit Philip. Fran. in. c. postremo. de appella. & Spec. in tit. de iudice delega. §. superest. quem singulariter vid. * Quibus adde, quod non solum ex dictis causis potest iudex recusari, sed etiã ex causis in iure nõ expressis, quia iuste causæ suspicisionis non sunt omnes in iure expressæ, quia non possunt de facili omnes exprimi sed iudex, vel arbiter, arbitrabitur eã iustã, vel iniustam, secũdum alias causas in iure expressas: vt tenet Abb.

in cap. cum speciali. de appella. nu. 7. * Et qd causa recusationis si est iusta, vel iniusta, relinquatur arbitrio iudicis, tenet Ange. in. l. apertissimi. C. de iudi. in. fi. & probat tex. noster ibi. Orazon & per additio. Abb. in. d. c. cum speciali. Vide alias causas, ex quibus iudex potest recusari, in additione, quæ est in. num. 10.

SVMMARIUM.

1 Retractio actus an sit poena. c. No valgã. c. In poenam faciẽtium cõtrariũ: quia retractatio f actus poena est. gl. in cap. decet. §. ordinarij. de im mu. eccl. in. 6. in parte, processus. Et tex. in. c. adspendia. de rescrip. in. 6. commen. in illum text. Abb. Barb. & Fel. in. c. cognoscentes. de constit. tenet Bal. in. l. nemo martyres. C. de sacros. eccl. licet Abb. in. d. c. cognoscentes. nu. 5. teneat contrarium per illum tex. Tamen concordando referendo Bald. dicit, q aut nullitas alicuius actus inducitur in odium alicuius & tunc dicitur poenalis, aut in defectum solẽnitatis inducitur nullitas, & non est poenalis. contra quã distinctionẽ videtur tex. in. l. fi. C. de liber. præte. vbi est nullitas actus propter defectũ solẽnitatis & text. ibi poenã appellat. Et qd sit poena annullatio actus, tenet Bar. in. l. prætor ait. ff. de noui. ope. nũtia. & ibi Alex. nu. 5. facit tex. in. l. seharus. ff. de cõtrahẽ. emptio. de quo per addi. Abb. in. d. c. cognoscentes. * Et licet sit poena irritatio cõtractũ, nõ est naturalis poena cõtrahẽtiũ cõtra legẽ, vel mã datũ superioris, imò est cõtra ius, qui dicit pacta seruabo: quia naturalis autẽ poena est, vbi ponitur poena corporalis, vel pecuniaria, vel put iudici videtur, vbi poena non est statuta. vt residet Fel. in. d. c. cognoscentes. 3. col. vers. in contrariũ. per. d. Inno. c. si verẽ. de sent. excom. de qua materia per. d. Barb. in. d. c. cognoscentes. 8. col.

Prætor. Cap. XLIII. finis.

SVMMARIUM.

1 Pecuniam publicam, vel priuatam Caesaris iudex non debet vsurpare, nec ad publicos vsus cõuertere. 2 Solutio regularis facta de rebº priuatis principis & eorum titulis, non debet à iudicibus vsurpari. 3 Poenas soluendas camerario vel ad certas causas destinatas, iudex nõ pot ad alios vsus, etiã publicos destinare, nisi ex licentia superioris. Et idem in alijs habentibus publicam administrationem.

Notomari. Non licet officiali pecuniã publicam vel priuatam ipsius Cæsaris ad vnam causam deputatã vsurpare, vt inde cõsequatur aliquam commoditatem, nec etiam ad alios vsus publi-

Prætorum. Cap. XLV.

Trosi, q̄ las penas, q̄ per tenecen a n̄ra camara q̄ fuerẽ adiuudicadas, por vos, o por v̄ros officiales para la n̄ra camara, o para la guerra, y las otras penas arbitrarias, q̄ vos pusierdes d̄ v̄ro officio, aunq̄ seã aplicadas a obras publicas, o pias, que vos o v̄ros officiales no las podays gastar, ni tomar en ninguna manera, aunq̄ digã, q̄ los corregidores que fueron antes q̄ vos, estuuiẽ en costumbre de las lleuar. Y todas ansi las vnas como las otras se condenen ante vn escriuano publico del numero, q̄ para ello fagays elco-

etiã publicos destinare, nisi ex licentia superioris, vel nisi sit modica pecunia ex multis redacta quæ in necessariã operã sui officij conuerti põt. vt in l. præcepit. C. de cano. larg. tit. lib. 10. & idem tenet Io. de Pla. ibi. Et vi. gl. & ibi Ang. in §. sũt præterea.

ger y poner el qual sea el q̄ vierdes q̄ es mas fiable: y q̄ este escriuano tẽga cargo d̄ escreuir todas las dichas penas, q̄ vos, y v̄ros officiales cõdenaredesa algũos: y q̄ luego otro dia d̄ spues q̄ fuerẽ cõdenadas de copia de las al escriuano de cõcejo, el qual tẽga cargo delas recibir todas, para q̄ procure la execucion de las. Y si el processo passare ante otro escriuano, q̄ toda via para dar la sentẽcia llame al escriuano q̄ fuere diputado por ante quien passen las condenaciones, y las reciba: y si el dicho escriuano fuere negligẽte en dar la dicha copia al escriuano de cõcejo a otro dia, que

Insti. de publicis iudi. vbi tenet, q̄ si aliquis habebat aliquã administrationem publicã, & ex ea aliquid cõuertit in suũ incidit in poenã tertiã partis. Et idẽ dicit, q̄ si illi camerarij finito officio aliquid retinent, tenentur eadem poena. Et quoq; ista poena tenetur officialis, q̄ colligit vnã collectã destinatã ad vnũ vsũ, & ipse cõuertit in aliũ vsũ, etiã si esset pro necessitate cõis. vi. tex. in l. hac lege. C. d̄ aquæ ductu. lib. 11. & ibi Io. d̄ Pla. & tex. in l. 14. tit. 14. Par. septim. Et Bartol. in l. nisi opinatores. C. de exactoribus. trib. libro decimo. vbi dicit, quod ille textu. facit contra officiales, & collectores collectarũ, & sordidorum, quod si aliquid retinent de eo, quod exercuerunt, vel aliquod seruitium

tium acceperũt, ab his, qui d̄bẽt aliquid à cõi recipere, vt eis fiat solutio puniuntur in duplo. & Io. de Pla. ibi nu. 7. versic. 5. noto. Et facit in simili quod tenet. tex. in l. nulli. C. de conditis in publicis horreis. lib. 10. vbi nullus debet in suam vtilitatẽ cõuertere species in horreis publicis recõditas, aliã deportatur. Caueãt ergo officiales abundantia, qui habẽt custodire frumẽtũ in publicis horreis recõditis, nec occultẽ conuertendo in suos vsus, incidant in poenã, secũdũ Pla. ibi. Et idẽ, si quantitas sit deputata ad emptiõnẽ frumẽti nõ põt minui, nec in alios vsus cõverti. tenet ipse Pla. in l. 2. C. de frumẽt. vbi. Costã tinop. lib. 11. aliã in duplum tenetur. vt ibi. Et an officialis publico camerarius, vel exactor publicus põt negotiari cũ pecunijs publicis, & an lucrũ adquiratur ei, vel publico? Vide Philipp. Dec. cõsi. 6. & vi. Mon. in gl. ord. in part. Officiales. Vi. in c. 19. in c. iud. syndi. in glo. Cobrar.

SVMMA RIVM.

- 1 Correctores provinciarum possunt facere susceptores & thesaurarios.
- 2 Receptores, camerarij, & thesaurarij sunt immunes à collectis.
- 3 Receptores debent exigere, non solum debita noua, verum etiam antiqua.
- 4 Administrator, an potest exigere ab alio administratore.
- 5 Si susceptor, vel camerarius regis, seu Baronis scripsit se recepisse aliquid ab eo, qui tenebatur regi, vel Baroni vel ciuitati, an debitor sit liberatus.

Poner. Notatex. q̄ correctores provinciarũ possunt facere susceptores & thesaurarios. Idem tenet Bar. in l. præcipit. C. de cano. larg. tit. lib. 10. & ibi Io. de Pla. nu. 6. vbi dicit, q̄ similiter legatõ, qui est in prouincia, qui procõsuli equiparatur, vt solet notari per doct. in c. 1. de offi. deleg. in. 6. Sed hoc intellige, quod põt thesaurarios eligere, scilicet specialẽ in prouincia sibi cõmissa. Secõ est in generali, quia thesaurariũ, & receptorẽ generalẽ elegit rex, vel procurator fisci, & postea cõsensu curiã. i. principis cõfirmatur. vt in l. super creãdis. C. de iure fisci. 10. & in l. exactores. C. de exact. trib. eo. lib. Ex quo infert Bart. in d. l. præcipit. q̄ potestas non põt facere, seu mãdarẽ, q̄ pecunia in cõmuni redigẽdã soluatur alteri, quã camerario, seu thesaurario cõmunis. quod sequitur ibi Io. de Plat. in fi. Adde quoq; q̄ isti camerarij, seu receptores, & thesaurarij ciuitatum, sunt immunes à

collectis, durantibus eorũ officijs: quia regulariter honorẽ sustinẽti munus imponi nõ põt. tenet Luc. de Pẽ. in d. l. præcipit. i. col. per legẽ honor. ff. de muneri. & hono. & ibi gl. Et tẽ dic q̄ isti susceptores, & exactores, qui de nouo creatur ad istas col-

pague lo q̄ mõtarẽ las dichas penas cõ el quatrotanto y el dicho escriuano de cõcejo tenga y cobre las dichas penas pertenesciẽtes a la camara, o pa guerra para acudir con ellas a quiẽ n̄ro poder ouiere firma do d̄ n̄ros nõbres, y no a otra p̄sona alguna. Y si no pusiere la diligẽcia q̄ deue en las cobrar, q̄ las pague d̄ su bolsa Y q̄ el dicho escriuano no no acuda, ni cõfiẽta acudir cõ ellas a otra persona alguna. Y si el dicho corregidor cobrare las dichas penas, o

lectas, & tributa recipiẽda, nõ solũ debẽt exigere, sed etiam ab his, qui præteritis annis nõ dũ soluerũt, & etiã id, quod antiqui susceptores, seu exactores remãserunt debitoribus: & sic antiqua debita põt nouus exactor exigere tã à debitoribus, quã etiã reliqua ab antiquis exactoribus. vt est text. & ibi Pla. in l. susceptore. C. de susceptorib. præposi. archa. lib. 10. & tenet Mõ. in l. 3. tit. 17. lib. 3. for. ll. in glof. Por arrendar. in fin. Et q̄ vnõ administrator põt exigere ab alio? Dic vt per Bar. in l. qui proprio. §. si. cũ. l. seq. ff. d̄ procuratoribõ. & in l. cũ plures. ff. de administ. tut. & in l. 2. C. eo. tit. In proposito nota, q̄ si talis susceptor, vel camerarius regis, vel baronis, seu ciuitatis scribat se recepisse aliquid ab eo, qui tenebatur Regi, vel Baroni, vel ciuitati, licet in veritate nõ receperit, tamen quod se tenebitur prius, & debitor liberatur, nisi forte iste camerarius desinit esse soluendo, quia tunc habetur recursus ad primum debitorem. prout tenet Ioann. de Plat. in lege se-

3 sequatur aliquam commoditatem, nec etiam ad alios vsus publicos, vel alias publicas necẽsitates conuertere text. est similis in l. sciant iudices. C. de his q̄ ex publi. collatione illata sũt. lib. 10. & ibi Io. de Plat. & facit tex. in l. fin. C. de locatio. fundo. patri. lib. 11. & in l. 2. C. de frumento vbi constantinop. & in auth. de colla. §. iubemõ nullã. colla. 9. l. legatũ. ff. d̄ ad ministr. rerũ ad ciuit. pertin. Et sic patet, q̄ nedum est phibita vsurpatio publicarum pecuniarũ, sed etiã regularis solutio facta de rebus priuatis precipis, & eorum titulis, non debeat vsurpari à iudicibõ maxime, vel ab alijs officialibus exigẽtibõ, sub poena grauissima secundũ Io. de Plat. in d. l. sciant iudices. Et dicit ibi esse argu. q̄ iudex p̄ poenas soluẽdas camerario vel ad certas causas destinatas non põt ad alios vsus

lege securitates.C. eo. tit. de suscep. & arca. li. 10. SVMMA RIVM. Penas applicandas camera Regis non potest rex donare, seu dare, donec prius per sententiam diffinitivam sint terminatae.

Ouiere. Quas quidem penas rex non potest donare, nec dare, donec prius iudicio sint terminatae per sententiam diffinitivam, quae in re transeat iudicatam. Et si forte de facto per quodcumque rescriptum, vel litteram tales penas donaverit personae cuiuscumque sit status, vel conditionis, non valet tale rescriptum, seu littera, nec debet obediri, nec adimpleri, non obstantibus quibuscumque clausulis de rogatorijs, & firmitatibus. Et tabellio autem regis seu cancellarius, qui tale expedierit rescriptum, ipso facto officium debet perdere & utens eo punitur. ut tenet late Montal. in glo. ordi. regali. in parte, Pena, seu etiam colonia, ubi vide. Sed tu vide pragmaticam. 49. in pragmaticis factis in civitate Segobiae per nostram Imperatricem atque reginam, anno. 332. & vi. Ioa. de Pla. in lege in rem suam. C. de poenis fiscali. lib. 10. versic. nota. & vide eundem Plat. in lege prima. C. de petitis bono. subla. lib. decimo.

Las pague con las setenas. Ius est novum, quia de iure digestorum in quadruplum tenebatur per textum in lege auferitur. §. finali. ff. de iure fisci. de quo per Parid. de Put. in tractatu syndicat. in parte. Syndicantur etiam officiales de subtractis ex pecunia publica folio trigessimio quarto.

De Toldo. Quae est lex quadragesima octava. titulo decimonono libro octavo. in ordinationi. regali. in fine. Sed hodie dictae poenae arbitrariae debent expendi cum interuentione regis menti. ut in pragm. trigesima octava. in curijs Vallisoleti anno. 1537.

Prætorum. Cap. XLV. finis.

SVMMA RIVM.

Exemplo instrumenti de mandato Papae, vel Regis, creditur.

El traslado. Nota text. quod exemplo instrumenti, de mandato Papae, vel regis exemplo creditur, & statur, sine citatione. Idem tenet Feli. in ca. si. de fide instr. 3. colum. ver. fallit quarto. allegando Host. & Imol. in c. peruenit. de fideiuss. Circa quod vide. quod posui in ca. 19. supra eod. in glo. Quae se trasladan.

pte dellas por via directa o indirecta, que las pague con las setenas y se cobren del tertio postrero de su salario o de sus bienes. Y las otras penas que se aplicaren a alguna obra publica, o pia el escriuano de cozejo por vno mandado gaste aquella parte, que de las penas arbitrarias por la ley de Toledo es aplicado a la tal obra, y con la otra parte acuda a nra camara, segun la dicha ley lo dispone, y que se gaste en aquello para que fuere aplicado, y no es otra manera. Y es el fin del año que vos tomeys la cuenta de las dichas penas a los dichos dos escriuanos, y firmada de vno nombre, y de los dichos nombres dellos la embieys vna a los contadores mayores, y otra al nro thesorero, para que pueda embiar por lo que ouiere de cobrar. Y ansi mismo deys la dicha cuenta al que vos fuere a tomar la residencia por ante los dichos dos escriuanos.

Prætorum. Caput. XLVI.

Trosi, mandamos, que el que asi fuere por asistente o gouernador, o corregidor lleue el traslado, que le sera dado de las pragmaticas, y leyes, que disponen cerca de lo contenido en estos capitulos, y de las cosas, que

fas, que los corregidores, y oficiales de cozejo deuen hazer y guardar, especialmete las que concierne al regimieto, y buena gouernacion delas ciudades, y villas, por que por ellas se pueda cumplidamente informar de que manera ha de regir, y gouernar lo que a su cargo estuuiere.

SVMMA RIVM.

- 1 Intentio finalis regentis debet esse pax, & vnio ciuium.
2 Pax, & vnitas magis potest effici, si ciuitas regatur per vnum, quam per plures.
3 Ciuitas magis est potentior, quando regitur per vnum, quam si per plures.
4 In bene regente, tria requiruntur.

Regir. b Aristo. 3. Politicorum, tractat modos regendi ciuitatem. & Aegidius Roma. de ordine fratrum sancti Augusti. in lib. quem fecit de regimine principum. Sed tene, quod intentio finalis regentis debet esse pax, & vnio ciuium. ut ff. de offi. praefi. l. congruit. in princip. & in auth. de mandat. princi. §. deinde conueniens. columna. 3. quae pax, & vnitas magis potest effici, & obseruari, si populus regatur per vnum quam per plures. ergo est melius regi per vnum. Quod probatur in principatu pluriu non potest esse capax, nisi quatenus illi plures sunt vnum per voluntatem. Quod patet: quia si discordant, impeditur eorum actio per concursum. ut in l. cōsi. §. si. ff. de cura. furio. & ff. de seruit. vrba. praed. l. itinere. cum similibus. & sic non debent esse plures iudices in ea. Quod probatur quoque: quia ex hoc ipsa ciuitas, & res publica redderetur, & potestior. Quod probatur. Virtus quanto magis est vnita, tanto fortior est, quam sit in plures dispersa. ut auth. de san. & vlt. fra. §. quia igitur. colla. 6. si igitur tota ciuitatis potentia congregaretur in vnum, esset efficacior, & pilli princeps propter maiorem potentiam melius poterit gubernari. ut tenet Bar. & haec alia in tract. de regi. ciui. 2. colum. Et melius regitur per vnum, quam per plures: quia multitudo ad aliquod negotium exequendum, magis est ad damnum, quam

commodum, quia confusio inducit, & segnius expedit, & maior machinatio potest induci. ut tenet Platea in l. nam collatores. §. eo scilicet. in fine. C. de re milita. lib. 12. tex. in l. 3. §. apparet. C. quando, & quibus quarta pars debe. libro. 10. & ideo non est vtile plures mittere executores ad bona debitorum capienda, secundum Pla. ibi in disto. §. eo scilicet. Vbi quoque dicit Bart. in dicto tractatu, quod quilibet bene regenti tria requiruntur. Primum, quod perfectam rationem habeat ad discernendum, ut sciat iustum ab iniusto, licitum ab illicito separare ut ff. de iusti. & iure. l. prima. Secundum, debet habere rectam intentionem. Tertium debet habere perfectam stabilitatem. Ista probatur per definitionem iustitiae, dum dicitur, est constans, & perpetua voluntas ius suum unicuique tribuens. ut in l. iustitia. ff. de iusti. & iure. Circa circa istam materiam. vide per Bar. in d. tract. vbi. vi. de malo & bono modo regendi.

Prætor. Cap. XLVI. finis.

SVMMA RIVM.

- 1 Delictum publicum quod dicatur.
2 Si agitur de delicto publico, & de poena applicanda fisco, quilibet admittitur ad querelandum contra potestatem, & eius officiales. Et an minor. 25. annorum potest querellam contra iudicem proponere.

Publicos. Quae delicta publica dicuntur, altero de tribus modis secundum Bartol. in l. prima. ff. de publicis iudicijs. Et vno modo largissime, ut est, quando punio fit ad vindictam, seu ad vtilitatem publicam ut in l. interdum. & in l. quod senatus. ff. de iniurijs. Alio modo, quando quilibet de populo potest accusare. ut in §. consequens. Institut. de suspe. tuto. Sed tu tene, remissis omnibus, quod omne delictum dicitur publicum, quod non respicit offensam certae personae principaliter, & de illo potest accusare quilibet de populo. prout tenet Bartol. in dicta lege prima. ff. de publicis iudicijs. columna. 2. versiculo, pro cuius declaratione. & idem Bartol. in l. lex Cornelia. §. si quis libellum. ff. de iniurijs. in fine. & eundem Bartol. in l. 2. §. si publico. columna secunda. versicul. pro cuius declaratione. vsque in finem. & in Rubrica. ff. de pupul. actio. melius per totum titulum

titulum Institut. de public. iudic. §. publica autem iudicia. cum sequentibus. Et ibi Angelu. in principio. nu. 2. dicit, q̄ publica iudicia dicuntur quia cuiuslibet competit publica accusatio. Ergo quotiens vniciq; competit publica accusatio, dicitur crimen publicū.

Prætor. Caput. XLVII.

Tem que tēga cargo especial de castigar los peccados publicos, y juegos, y amancebados, y blasphemias, y otras cosas semejantes. Y cerca de los marcos que se han de llevar a las mancebas de los clerigos, y frayles, y casados. Mandamos, que por la primera vez q̄ fuere hallada alguna muger ser manceba publica, de

resyndicatus sine curatore: quia non est idoneus adistendum in iudicio, vt in l. claru. C. de auth. præstan. vi. quæ dixi. in. c. 3. iudi. syndic. infra. in gl. quexas, in fin. & quod quando venit applicanda fisco quilibet admittatur vt dictum est. gl. in l. censemus. C. de litigio. in verb. recipiat in fi. quod est verum quando poena est pecuniaria, secus si ex delicto priuato imponenda esset corporalis: ita intelligit Cyn. & Bar. in l. ff. de priua. de iet. & tenet Peregrin. in part. citato. in glo. estimacion. *

Iuegos. ^bVt in. c. 29. supra eodem. & ibi dixi.

Blaphemias. ^cVt in. ca. 25. supra eodem. & ibi vide.

S V M M A R I V M.

- 1 *Concubina publica clerici, monachi, religiosi, vel vxorati, quæ dicatur.*
- 2 *Mulier coniugata, licet sit publica concubina clerici, vel vxorati, non punitur.*
- 3 *Maritus consentiens vxorem publicè adulterari, punitur.*
- 4 *Si concubina clerici contrahit matrimonium cum famulo ipsius clerici, & statim in domo ipsius clerici, punitur.*
- 5 *Officialis an potest tenere concubinam.*
- 6 *An potestas, vel officialis, qui cognouit carnaliter mulierem captam, puniatur.*
- 7 *Concubinatum dicitur vitium dissolutum.*

Manceba publica. ^dSed

quæ dicitur publica concubina ad hoc, vt poena istius tex. habeat locū, & quæ secundum doctorē de Pal. Rub. in loco infra allegando, nonnulli errāt in intellectu & executione istius legis, & similiū. Dicit, q̄ vult declarare, ne imperiti iudices in futurū errēt, sicut hactenus errauerūt, & cōsueuerūt aliquas mulieres, & nonnullos clericos infamare in multis insidijs, & cauillationibus vtētes, vt clericos, & mulieres occultē simul coeūtes, & in eodē lecto iacētes capiant. Et omīssis omnibus, tenet, attētamēte istius text. & cæterorū in materia loquētū, qui publicitatē requirunt. **Q**uod concubina publica clerici, monachi, religiosi, vel vxorati dicitur, quæ cōi opinioni vicinorū pro tali eius concubina reputabatur: quia scientibus, & videntibus vicinis, ille domus eius intrat, & conuersatur, & econtra illa in domum eius frequentat, & alimenta, & alia necessaria

cessaria recepit. Ista ergo dicitur publica concubina, vt debeat puniri per leges regni. vt concludit dictus Pala. Rubi. in repetitio. ca. per vestras. de dona. §. 2. qui incipit. ex his patet. foli. 93. nu. 17. * Et facit. l. 43. titu. 6. part. 1. & si habet filium ex ea, vt ibi. **E**t dic quod tempore accusationis, vel denuntiationis debet esse concubina publica clerici, vel vxorati, vt hic dicit fuere hallada: quia si ista poenituit, & desistit à peccato & a concubinato, ex quo non stat amplius in peccato, non debet puniri argu. c. quemadmodū. de iure iur. cum ibi nota. & c. de his de accusatio. & facit. l. si vxor. §. si quis vxorē. ff. ad. l. iul. de adult. & l. propter violentam. C. eo tit. & facit quod tenet Bar. in l. barfatore. C. de fide. instrum. & Iaf. in l. ff. de acquir. posse. nu. 87. & Plat. in l. vnica. C. de thesaur. nu. 6. * **E**t licet mulier inueniatur in lecto, vel immensa cum clerico, vel religioso, seu vxorato, prout aliqui opinantur, & malē, vel si fuerit in delicto, & accessu deprehensa, talis deprehensio non dicitur, nec reddit delictum & concubinatum publicum, vel notoriū, nisi aliter conuincatur secundum Pala. Rub. vbi supra. Ad quod dicit esse gl. notabil. iuncto tex. in. c. ex literarū. de eo qui ducit in mat. quam polluit per adul. & ibi notant Host. Ioa. And. & Abb. & est bonus tex. in. l. 1. C. de petitis bono. subla. lib. 10. vbi deprehensus in crimine, dicitur de eo conuinctus. vt ibi Bar. Plat. & Luc. de Pē. Non ergo secundum Pala. Rubi. sufficit, q̄ mulier sit deprehensa in lecto ad hoc, vt dicatur publica concubina: sed oportet aliter de publicitate cōstare, putā, q̄ multitudini se patere, non exponens, sicut de meretrice publica. 34. distin. c. vidua, sicut etiam dicitur publicus aleator, vsurarius, & maledicus, & excommunicatus. c. exceptionem. de exceptio. & in. ca. 2. de maled. & in c. inter dilectos. de excess. præl. & c. 1. de vsur. n. 6. **S**ecus ergo, si secretē intrat domum propriā vel alienam detineat cōcubinā. nā tūc poena publicæ concubinæ non incurrit secundū Pal. Rub. vbi supra cū vnus rē secretā publicā denotet. vt dicit, q̄ legitur, & notatur in. l. si quis domū. ff. de iur. iur. & Guiller. in Cle. quoniā. de vita, & honest. cler. in ver. publice. **N**ec enim ad hoc, quod aliquod dicatur publicum, sufficit q̄ sciatur ab aliquibus tantum, vt notat idem Guiller. in Cle. 1. §. si. de concess. præben. dicit est aliquid publicè sciri. i. cōmuniter, q̄ fit corā multis. vt Ioa. And. in. c. præterea. de spon. Non ergo secundum eund. Pala. Rubi. sufficit, quod semel, vel bis talis publicè videatur. vt notabiliter dicit gl. in constitutionibus Anglicanis de concubinis clericorum, super verbo, publicè. **T**unc igitur

fornicatio, vel concubinatus dicitur notorius, vel publicus quando quis habet concubinam sicut vxorem, publicè nutriendo filios ex ea procreatos, ita, quod non audeat diffiteri, aut negatio nulla esset. vt dicit gl. in. l. sententiam. in ver. sic. cæleri. C. de poenis. Facit. l. illud. §. sed & si. ff. de tritica actione. & c. nullus. & ca. præter. 32. distin. Si autem non est ita notorium, sed probabiliter, potest tergi sciri. vt quia tenet concubinam cum matre, & dicit esse pedisequam matris non dicitur huiusmodi concubina publica, vel manifesta, nec ille concubinarius publicus, vel manifestus. c. sicut. de cohabi. cleri. & mulier. & c. si qui. 81. distin. tenet Abb. post alios in. cap. vestra. de cohabi. cleric. & mulier. Ange. de Clauasio in sua Summa. in parte, concubina. ver. 4. & Summa Syluest. in parte, concubinarius. §. 4. Facit tex. in. cap. interdiximus. ibi, nullas publicas. 16. q. 1. vbi exponit Inno. publicè. i. coram populo. facit. cap. 1. de clandest. desp. quod nota: quia sæpe accidit, ne erres. **E**t facit quod tenet Inn. & Abb. in. capit. qualiter & quando. el. 1. in fine. de accusa. vbi tenet, quod super fornicatione clerici, vel alterius, interrogari non potest de nomine mulieris, nisi sit notoria fornicatio cum illa, secus si est occulta. vt ibi per eos. & in auditoriū doctoris de Pala. Rubi. facit dictum Angel. in authenticenti. de trien. & semiff. §. consideremus. colla. 3. numer. 10. vbi tenet idem dicendo, quod ad probandum concubinatum, debet articulari, q̄ talis, talem tenet mulierem liberæ conditionis in domo sua in suam concubinam, habitu concubinali, & ea vt ebatur, & eam tractabat vt suā concubinam vicinis scientibus, & audientibus. * Idem tenet Guiller. Bene. in. c. rainuntius. de testam. in parte. & vxorem nomine Adelasiam. in. §. decisione. numero. 106. folio. 120. vbi inquit, quod eo solo præsumuntur supra dicta, quod si mul habitant allegando Angel. in. d. §. consideremus. * Et eodem modo debet articulari de filiatione vxorata & fraternitate. Et facit quod tenet Baldu. in capitulo. cum non ab homine. de iudicijs. in principio. vbi dicit in simili, quod ad puniendum clericum, vel alium de crimine, nõ sufficit sola deprehensio, nisi post deprehensionem conuincatur. vt in capitulo. primo de poenis. & talis deprehensio non sufficit, nisi quo ad infamiam. vt Bald. ibi per textum. in. l. palam. ff. de ritu nuptiar. **S**ed poena istius textu. non habet locum in muliere coniugata: quia quantum esset publica concubina clerici, monachi, vel vxorati. vt est textu. in pragmatica. 9. in libro pragmaticarum. folio. 88. est textus. in argumento. in. l. si vxor. §. diuus Seuerus. ff. de adulter.

2 termino comparuisset Iacobus. vbi dicit, q̄ si agatur de iure publico, & de poena applicanda fisco, quilibet admittitur ad querelandum cōtra potestatem, & eius officiales. vt dicit notare gl. in. l. iubem. C. ad. l. iul. repet. & in. l. 2. ibi, à quo cunq; pulsante. C. vbi ratio. agi oportet. posset tamen secundum eundem contra personam alium querelantium opponere exceptiones, quæ possunt poni contra personas accusatorum de quibus per Bal. in rubric. & in. l. 1. C. qui accusa. non possunt. * Et ideo dicit Angel. in. l. nemo. C. vbi de ratione agi. oportet. q̄ minor. 25. annis non poterit contra iudicem querelam proponere tempo

adulter. ubi meretrix vxorata potest accusari d
 adulterio. *Et tenet Grego. Lopez. in. l. 2. titul.
 17. part. 7. in. glo. tan negligente, ubi talis nupta
 non potest denuntiari, nec puniri per iudicem
 secularē iniquitatem tanquam contra clerici
 vel vxorati cō
 cubinā in iudi-
 tio, vel extra ni
 clerigo^c, o frayle,
 si maritus eam accuset, licet pragmati. illa sit a-
 liquantulum limitata per aliam posteditam in
 villa de Madrid ab eisdem regibus. *¶ Et sic sta-
 tutum loquens de meretrice, non habet locum
 in ea, quæ est vxorata. secundū Ioannem An-
 dr. in additione ad Specula. in titulo. de iniurijs
 in rubric. de quo fecit festum Andre. Sicul. Bar-
 bat. in. c. lator. de pignor. i. columna. versicul. &
 adde Ioann. Andr. ¶ Vbi infert, q̄ mulier nupta
 non potest carcerari pro debito. Quod expressē
 voluit Bald. in. l. consentaneum. C. quomo. &
 q̄ iudex. de quo vi. quæ dixi supra in Proce-
 mio istorum capitum. in glossa. i. Sed in casu no-
 stro agitur de odio, & pœna, meritō non punie-
 tur pœnis legalibus disponentibus contra cōcu-
 binas. Et sic aliās dicit Pal. Rubios practicasse.
 ¶ Tamen dicit, quod si tanta esset notorietas, q̄
 maritus illud sciat, & patiatur †, quanuis ipso
 tacente, & consentiente neimo possit adulteriū
 accusare. vt in. l. 3. titul. 7. for. ll. libro. 4. & in. l. 2.
 titul. 17. Partit. 7. quæ aliter disponit corrigēdo.
 l. quanuis. C. de adulter. §. i. Institu. de publi. iu-
 dicijs, ille maritus venit puniendus, si fuit adul-
 terij causa. vt in. l. 7. titul. 17. Part. 7. quæ incipit,
 Rematar. Imò si ille fuit leno vxoris suæ, mor-
 tis pœnam incurrit. vt ead. 7. Part. tit. 22. l. 2. quæ
 incipit, Los alcaguetes. & traditur. in. l. mercalem.
 C. de conditio. ob turp. caus. & iudices hanopœ-
 nam contra tales libenter deberent imponere,
 ex quo ita impudenter matrimonij fœdus & in-
 diuiduitatē fœdare, & diuidere non erubescunt
 vxorem & carnem, vt ita dixerim ppriam pol-
 luendo, peccatum quasi contra naturam com-
 mitunt, secundū Pal. Rubi. vbi supra, & per
 suum dictum Plazentix, & in Elbora (id est, Ta-
 lauera) condemnaui quosdam homines, vt pu-
 blicē verberarentur per vxores suas cum riltis
 aliorum, & lineis cornuum incollis, & executio
 ni iussi: quia assentiebant vxoribus suis publicē
 esse in lupanari, & quia de adulterio vxoris nō
 indignatur, præsumitur leno vt tenet Ferr. cau-
 tel. 14. & dicta prag. 97. in fine. versi. Por quanto
 se dice. vbi iubet procedi contra viros consentien-
 tes vxores adulterari, & in concubinato esse. Vi-
 de tu quoque pragmatic. 97. in li. pragmati. fol.
 89. vbi tenet, quod si concubina clerici † contra-

xit matrimonium cum famulo clerici, & stat in
 domo, & seruitio ipsius clerici in ipso delicto q̄
 puniatur, sicut si non esset nupta, licet maritus
 eam non accuset. quod nota, & vi. ¶ Sed in offi-
 cialijs, & sic iudex potest † tenere concubinam,
 & habere in ciuitate quam regit. Par. de Put. in
 d. tract. synd. parte, adulterium fol. 43. numer. 8.
 & in fine tenet, q̄ sic per. l. fi. ff. de concubi. Et est
 tex. in. l. 2. titul. 14. parti. 4. Sed tu iudex ab hoc
 peccato recede, & eam non habeas, quia, vt dicit
 Bald. in lege secunda. §. & cum placuisset. ff. de
 origine iuris amor puellarum subuertit rectum
 iudicium. & Ioanne. Andr. in. c. quorundam. de
 electio. in. 6. in nouella. dicit, quod non solum
 prætoris manus à pecuniæ lucro, sed etiam ocu-
 li à libidinoso aspectu, continententes esse debent.
 prout additio Bal. ibi tenet. ¶ Et vide per dictū
 6 Pari. de Put. vbi supra. an potestas puniatur, †
 vel custos carceris, qui carnaliter cognouit mu-
 lierem carceratam. & ibi vi. quid si ista carcerata
 erat honesta, vel leuis, vel inhonesta. & vide tu
 Ioann. Fab. in. §. Item lex. institu. de publi. iudi.
 & Guido. papa. decisio. 448. & decisio capell.
 Tolosa. 446. quasi in medio. & Hippol. de Mar.
 in. l. prima. ff. de. sicaris. num. 8. & eundem Hip.
 de. Marfil. in sua practi. crimi. in. §. aggredior. n.
 33. & num. 26. *¶ Et vi quæ dixi supra. in. c. 15. glo.
 muerte columna. 3. versi alius est si custos carce-
 ris. *¶ Adde, q̄ concubinatus dicitur vitium dif-
 folutum. tenet Bald. per tex. ibi in. c. lator. de re
 iudica. in principio.

S V M M A R I V M.

- 1 Contra concubinas clericorum, an iudex secu-
laris potest procedere.
- 2 Concubina clerici non gaudet privilegio fori.
- 3 An concubina clerici in minoribus beneficia-
ti in pœnam incurrat.
- 4 Clericum concubinarium infragranti delicto
inuentum potest familia potestatis capere, & du-
cere ad suum iudicem.

O clerigo. In quantum iste tex. iu-
bet iudicibus secularibus
1 contra concubinas clericorum † procedere, non
potest stare, quia est contra ius. prout tenet Pe-
trus de Ancharra. in consilio. 192. incipiente. ma-
gnifice & illustrissime princeps. & in repeti. reg-
gul. ea quæ. in. 23. column. de regul. in. 6. vbi con-
suluit, & tenet non valere statutum conditum
à laicis

à laicis contra concubinam clericorum, & sic de-
bent puniri per iudicem ecclesiasticum, quia cō-
mittit sacrilegium clericis in hærendo. vt tenet
Pala. Ruui. in repeti. rubricæ de dona. §. 39. folio.
21. nu. 7. per tex. cum glos. in. c. eos. 32. distin. & c.
cum multæ. 15. q. fi. & licet Pala. Ruui. non alle-
gat, tenet in expreffo Ioā. de Pla. in. l. 1. C. de mu-
lieri. in quo loco. lib. 10. nu. 2. vbi ait, q̄ concubi-
na sacerdotis licet sit laica, tamen dicitur de fami-
lia sacerdotis, & ideo episcopus, & non potestas
loci sui originis habet iurisdictionem in ea per
glo. in. d. capi. eos. & idem tenet Hippolytus de
Marfi. in consilio. 84. nu. 43. dicēdo, q̄ si mulier
laica cōmiserit fornicationem cum aliquo sacer-
dote, q̄ iudex ecclesiasticus non secularis puniet
eam. Et Iaf. in. l. cum quædam puella. ff. de iuri.
om. iudi. nu. 17. tenet, quod concubina est de fa-
milia cleri. arg. in. l. 1. §. familia. ff. de publi. ergo
gaudet preuil. clerici. vt in. l. 1. & 2. C. de episc. &
cleri. Et licet istud parū faciat, quia debet intelli-
gi de familia clerici licita. arg. in. l. relegatorū. in
fine. ff. de interdētis & relega. ¶ Sed q̄ concubi-
na clerici sit de foro clerici. tenet Abb. post An-
to. in. c. cum sit generale. de foro compet. nu. 2. §.
vbi per additio. & singulariter Ludo. Roman. in
singula. 658. in gl. in. d. eos. & in. c. clericum. 11.
q. 1. per rationē, quia ibi pereum. Et Iaf. vbi supra
istam opi. tenet alia ratione. s. propter honorem
clericorum, ne aliās per laicos scandalizētur, qui
bus sunt exosi. vt in. c. nullus laicus. & capit. lai-
cos. 2. q. 7. & quia familia clerici etiam si sit pro-
hibita retineri dicitur de foro ecclesiæ allegan-
do Gemini. ¶ Sed supradictis non obstantibus,
tex. noster procedit, & rectē fuit conditus, quia
adducta in cōtrarium intelliguntur, quādo concu-
bina clerici nō esset publica, nec notoria, aliās
secus, prout tenet dictus Petrus de Ancharra. in
dict. repe. c. ea quæ ad finem. dicēdo, q̄ consti-
tutio laicorum non potest disponere cōtra cōcu-
binas clericorum, quia clerici infamarentur, pro-
cedit, quando occultē tenerent illas in concubi-
nas. arg. in. ca. scripturis. 96. distin. Secus si essent
notoriæ. & ita dicit se consultum ab illustri do-
mino Carolo de Mala testis de Arimino, & in fa-
cto respondisse quod refert, & sequitur Andre.
Siculus Barb. in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. de con-
stitu. column. 11. & sequitur quoq; Feli. in cap. si
concubina. de senten. excom. dicēdo, q̄ iudex
secularis potest punire concubinas clericorum, si est
concubina notoria. Secus si est occulta, quia tūc
episcopus potest prohibere. & ideo rectē fuit di-
ctum in nostro text. Mancba publica. & sequitur
Ioan. de Anna. in rub. de adulte. 2. colū. versic. &
faciunt prædicta. ad. q. vbi ait, q̄ publica, & noto-

riam concubinam clericorum iudex secularis potest pu-
nire, & statutum facere contra tales. quia clerici
enim publicē concubinas retinentes, grauius pu-
niuntur, quam alij simplices fornicatores. c. præ-
ter hæc. 32. dist. & c. vestra. de cohabi. cleri. & mu-
lierū. & in. l. eum qui probabilis. C. de episcopis
& cleri. & in auth. de sancti. episcopis. §. presbyte-
ros. colla. 9. & Stepha. & Aufre. in tract. de poste-
Secul. regula secunda. nu. 34. tomo. 5. tracta. foli.
431. idem tenet dicēdo, q̄ princeps secularis potest
fit facere statuta pœnalia cōtra manifestas & no-
tarias concubinas clericorum: quia in hoc honē-
stas ecclesiæ non maculatur, sed potius defendi-
tur, & sacri canones melius custodiuntur, & quia
dictæ concubinae crimen sacrilegij committunt,
quod est crimen commune, iudex secularis in il-
lo regno, illarum recipit cognitionem, & punit
illas, sicut in isto: licet puniri possunt per iudicē
ecclesiasticum. vt per glo. Abb. in. ca. quisquam.
de cohabi. cleri. & mulieri. nume. 4. ¶ Et q̄ opi.
Anchar. maximam continet æquitatem. ¶ Ta-
men dicit Anna. q̄ iudex de facili in isto casu ad
pœnam corporalem nō debet proficere: quia etiā
adulteria hodie non puniuntur personaliter, sed
detruduntur in monasterio. C. de adulterijs. auth.
sed hodie & quia secundū Ioan. de Anna. non
videtur posse reddi ratio: quare hoc casu nō pos-
sit per iudicem secularē puniri, à cuius iurisdic-
tione non videtur exempta, ex eo, q̄ delique-
rit cum homine non subiecto ipsi iudici. allegat
notata in. l. omnes populi. ff. de iustiti. & iur. nec
per hoc, vt dictum est, offenditur libertas eccle-
siastica, nec honestas clericorum violatur. Imò iu-
uatur, & sacri canones custodiuntur. vt in. c. in ad-
iutorium. 1. distin. & in. c. 1. de noui operi. enunt.
¶ Præterea licet iura eximant à iurisdictione lai-
corum clericos, & eorum familia, vt notatur in
ca. 2. de foro cōpet. tamen appellacionem familiae,
non numerat concubina: nec mirum, quia nec
iniusta vxor. vt in. l. de iure. §. fi. ff. ad municipal.
prout notant docto. in. d. c. 2. vbi tenet Ioann. de
2 Imiol. q̄ concubina † clerici non gaudet priuile-
gio fori. & vi. per Feli. in. c. ecclesia sanctæ Mariæ.
de constitu. colū. 76. versic. decimosexto. vbi per
duas column. dicit aduertendum ad rationes &
fundamenta Petri de Ancharra. in dict. consilio.
& in. d. regul. Et in ciuitate Plazentia, cum ibi
fuissem iudex, inueni quendam provisionem se-
natorum regalium, vbi expresse cautēbatur, seu
mandabatur, quod episcopus illius ciuitatis, seu
eius vicarius, & prouisor, non cognosceret con-
tra dictas concubinas clericorum super dicto cō-
cubinato, sed tantum modo iustitia secularis il-
lius ciuitatis. ¶ Et rectē fuit decretum, & iustum

per dictos senatores regalis consilij, & lex generalis debebat supra hoc promulgari. ¶ Secus est, quando occulte mecharetur cum clerico, quia tunc iudex secularis non potest eam punire, procedendo ex officio contra eam: quia isto casu clericus disfamaretur, saltem infamia facti. vt Ioannes de Annania vbi supra. per tex. in cap. tantis. Daniel. 80. distin. & talis infamia esset valde periculosa clericis. vt in cap. presbyteris. 2. q. 5. & de tali debet intelligi quod legitur Constantinus dixisse, qd chlamyde sua cooperiret clericū peccantem. vt in cap. scripturis. 96. distin. Hinc dicitur, qd latentia peccata non habent vindictum. c. christiana. 32. quæst. 5. oportet enim cum fornicatoribus & peccatoribus viuere, sicut Christus cum Publicanis, & peccatoribus cōuersatus est: & sciens Iudam furem, non publicauit. iuxta ea, quæ habentur in c. multi. 2. q. 1. qd est notandum secundū Anna. vbi supra. ¶ Sed an pœna istius tex. habeat locum in concubina? clericus in minoribus beneficiati? Videtur qd non, cum ista pœna sit odiosa, & debet restringi. vt in c. odia. de regul. iuris. in 6. ¶ Contrarium credit Palati. Ruui. in c. per vestras. de dona. §. 21. qui incipit, Ex his patet. fol. 93. nu. 21. per id, quod notat Ioann. Andre. in regula. Nec culpa. de reg. iur. in 6. in mercurialibus. loquendo in filio clericus in minoribus beneficiati, quia nō legitimatur per subsequens matrimonium, quod est notandum. & idem tenet Bal. in l. parentes. ff. de in ius vocan. nu. 2. verfic. tertia regula. quem vide, & alios docto. allegatos per. d. Pala. Ruui. ¶ Et vide Bal. in c. si autem de cohabi. cleri. & muli. vbi tenet, qd etiam ille, qui habet beneficium sine cura, non potest habere concubinam. Secus si est clericus in minoribus, & nō habet beneficium, quia non compellitur ad continentiam. vt Bal. ibi. ¶ Et adde, qd si potestas, seu eius familia inuenit clericum cum sua concubina in fragranti delicto, & sic in prostibulo, vel adulterio, potest capere ipsum sic inuentū, & captū ducere ad episcopū. secundū Bald. in l. si qua per calūniam. C. de episcopis & cleri. verfic. sed quero. & etiā si sit inuentum cum habitu & tonsura. licet Innocen. in ca. vt famæ. de sent. excommu. non firmet, ipse firmat & Ioann. Andre. in c. 2. de crimi. falsi. nu. 4. tenet cum. Bald. nam si hoc permittitur cuiusq; priuato, secundum Innocen. multo magis permitteretur ministro reipublicæ. vt in l. 1. §. quies. ff. de offic. præfeti vigil. & per. l. si. C. de maledi. & math. & propter hoc quis non incidit in excommunicationem, nisi per dolum. vt in c. si quis suadente. 17. quæst. 4. sed hic non est dolum, quia fit propter quietem publicam, ergo cessat excommunicatio.

per. l. si quis in seruitute. ff. de furtis. * Et ibi Bar. & Anto. Gomez de delictis. tit. de custodia reorum. num. 3. & tenet singulariter Peregrin. in par. excommunicatio. q. 5. in glo. clericum. vbi etiam vi. an episcopus exhibere licentiam capiendi clericos delinquentes euntes de nocte cum armis. ¶ Et idem potest capi clericus de nocte illicitè incidens a familia potestatis, & suo iudici præsentari. vt Bal. vbi supra, & per additionatorē Ioan. de Anna. in d. ca. 2. ¶ Et licet possint capere clericū, non tamen possunt eum laici verberare, nec torquere, etiam de mandato prælatorum secundum Ancharra. in c. vniuersitatis. de senten. excōmu. Et facit quod notatur in cap. clericos. de senten. excom. lib. 6. quod est notandum secundum Ioannem de Annania. in dict. c. 2. num. 4. ¶ Et de materia an potest iudex secularis capere & detinere clericum repertum in crimine fraganti? dic, qd sic, per viginti horas secundum Berna. & Ioann. And. in d. c. vt famæ. & Archi. in c. presbyter. 81. distin. & Luc. de Penna. in l. generali. C. de decurio. lib. 10. & Bernar. Laurenti. in tracta. de potestate seculari. super ecclesiasticas personas. num. 20. tomo. 5. tracta. folio. 442. vbi dicit, qd ista opus est approbata consuetudine. ¶ Et quoque dicit. numero. 19. quod quando iudex laicus videt clericum ad alterius iniuriam præparatum, & non adest prælatus suus, si ipsum clericum aliās compescere non potest, nam tunc potest eum sine metu excommunicationis ligare, vel in carcerare, secundum Innocen. in capitul. si verò. de senten. excommu. quem sequitur Lucas de Penna. in d. l. generali. qd nota.

S V M M A R I V M.

- 1 An concubina sponsi de præfenti incurrat in pœnam legis.
- 2 Matrimonium solus consensus facit, nec est necessarium ductio ad domum, nec copula carnalis.
- 3 Statutum in vxore habet locum in sponsa, & econtra.
- 4 Casus in quibus requiritur, quod filius sit velatus.
- 5 Mulier transiens ad secunda vota perdit tutelam filiorum. Idem si est desponsata per verba de præfenti, licet nondum sit cognita.
- 6 Concubina soluti an puniatur, & an mulier potest facere condemnare ad damnationem mariti.
- 7 Quæ sit pœna coniugati tenentis concubinam.

O casado.

O casado. ¶ Sed quid si est concubina soluti. an puniatur? Dic qd non, quia concubinatus inter solutos non est punibilis. vt Bar. & doctor. in l. in concubinatu. ff. de concubi. & Bald. in l. eam quam. C. de fideicommissis. 9. col. & est tex. singulari. in l. 11. de Toro. sed iubentur separari sub pœna istius tex. Nec inter se habeant consortium in suspectis locis & colloquium. argu. tex. in auth. si quis ei. C. de adulte. & in c. si quisquam. de cohabita. cler. & mulie. & l. 12. tit. 17. par. 7. ¶ Quia coniugati grauius peccant in crimine carnis quam soluti. vt Bal. in c. vt clericorum. de vita & honest. cleri. in fine. vbi quoq; dicit, qd clerici grecorum, qui possunt habere vxores grauius peccant tenendo concubinas, quam clerici Romani, quia illi possunt prouideri sibi de vxoribus, isti nō. * Sed quæ est pœna coniugati tenentis publicè concubinam, dic vt tenet Peregrin. in part. concubina. & Montal. in glo. ordi. in parte si coniugatus, qd pro qualibet vice punitur in quinta parte bonorum suorum, quæ decem millia marauetinum non excedant, & consanguinei concubinæ eam recipiant, & ad eam maritandā prædicta habeant: & si intra annum non honestè vixerit applicatur in certa forma iuxta l. 3. tit. 15. libr. 8. ord. quæ est corrupta in applicatione pœnæ: nam illa applicat eam tertiam partem accusatori, & tertiam iustitiarum: & debet & tertiam fisco, vt patet per. l. conditam per regem Ioannem in ordina. de Biruiesca. Adde in proposito, qd mulier potest ciuilitè facere condēnari amassiam mariti, & condemnatā in carcerari, donec soluat, vt Peregrin. in par. adulterium. q. 3. in gl. mulier. De quibus inquit videndum Saly. in l. publica. C. ad l. Iuli. de adul. & vi. Pau. in l. iustitia. ff. de iust. & iur. in fi. vbi officio iudicis ad instantiam vxoris compellitur maritus dimittere concubinam, & honestè viuere: & idē Pau. in l. ex eaparte. §. 1. ff. de verbo. oblig. & de dicto. Pau. in d. iustitia facit maximū festum Sebastia. Sapia in additio. ad Abb. in c. causam in princi. de offic. delega. in additio. in par. maritali affectione. & idem Sapia ad eund. Abb. in c. tuanos. de iur. iur. in 1. additio. & ad hoc potest com parere coram iudice seculari, vel ecclesiastico, vt ibi per Pau. tamen nō potest accusare maritum de adulterio, quia non violat torum vxoris, cum thorum non habet, secus econuerso per. l. 1. C. de adulte. Paul. vbi supra in dict. §. 1. nume. 3. & vid. Pala. Ruui. in rub. §. 20. nu. 6. fol. 12. & tenet Angel. de malefi. in part. che adultera. verficu. quæro quid si maritus. & vi. in capitul. cum dilectus. de ordi. cogit. numer. 28. *

¶ Sed quid si est concubina soluti, an puniatur? Dic qd non, quia concubinatus inter solutos non est punibilis. vt Bar. & doctor. in l. in concubinatu. ff. de concubi. & Bald. in l. eam quam. C. de fideicommissis. 9. col. & est tex. singulari. in l. 11. de Toro. sed iubentur separari sub pœna istius tex. Nec inter se habeant consortium in suspectis locis & colloquium. argu. tex. in auth. si quis ei. C. de adulte. & in c. si quisquam. de cohabita. cler. & mulie. & l. 12. tit. 17. par. 7. ¶ Quia coniugati grauius peccant in crimine carnis quam soluti. vt Bal. in c. vt clericorum. de vita & honest. cleri. in fine. vbi quoq; dicit, qd clerici grecorum, qui possunt habere vxores grauius peccant tenendo concubinas, quam clerici Romani, quia illi possunt prouideri sibi de vxoribus, isti nō. * Sed quæ est pœna coniugati tenentis publicè concubinam, dic vt tenet Peregrin. in part. concubina. & Montal. in glo. ordi. in parte si coniugatus, qd pro qualibet vice punitur in quinta parte bonorum suorum, quæ decem millia marauetinum non excedant, & consanguinei concubinæ eam recipiant, & ad eam maritandā prædicta habeant: & si intra annum non honestè vixerit applicatur in certa forma iuxta l. 3. tit. 15. libr. 8. ord. quæ est corrupta in applicatione pœnæ: nam illa applicat eam tertiam partem accusatori, & tertiam iustitiarum: & debet & tertiam fisco, vt patet per. l. conditam per regem Ioannem in ordina. de Biruiesca. Adde in proposito, qd mulier potest ciuilitè facere condēnari amassiam mariti, & condemnatā in carcerari, donec soluat, vt Peregrin. in par. adulterium. q. 3. in gl. mulier. De quibus inquit videndum Saly. in l. publica. C. ad l. Iuli. de adul. & vi. Pau. in l. iustitia. ff. de iust. & iur. in fi. vbi officio iudicis ad instantiam vxoris compellitur maritus dimittere concubinam, & honestè viuere: & idē Pau. in l. ex eaparte. §. 1. ff. de verbo. oblig. & de dicto. Pau. in d. iustitia facit maximū festum Sebastia. Sapia in additio. ad Abb. in c. causam in princi. de offic. delega. in additio. in par. maritali affectione. & idem Sapia ad eund. Abb. in c. tuanos. de iur. iur. in 1. additio. & ad hoc potest com parere coram iudice seculari, vel ecclesiastico, vt ibi per Pau. tamen nō potest accusare maritum de adulterio, quia non violat torum vxoris, cum thorum non habet, secus econuerso per. l. 1. C. de adulte. Paul. vbi supra in dict. §. 1. nume. 3. & vid. Pala. Ruui. in rub. §. 20. nu. 6. fol. 12. & tenet Angel. de malefi. in part. che adultera. verficu. quæro quid si maritus. & vi. in capitul. cum dilectus. de ordi. cogit. numer. 28. *

Marco. Idem tenet tex. in leg. 23. titu. tertio. libro primo. in ordi. rega. li. & text. in pragmati. 95. folio. 88. in libro pragmat. vbi vltra alias pœnas, talis concubi nã vnum marcum argenti debet soluere, tertia pars accusatori, duæ verò regis camera. Et idẽ tenet leg. 30. tit. decimo quarto. libro secundo. in ordin. regali. approbando di. etã leg. 23. & po. stea superuenit tex. in. l. 4. ti. 15. libro octauo in eisdem ordina. vbi pro prima vice soluet vnũ marcum argenti, pro secũda exulatur à ciuitate, pro tertia publice flagelletur. Sed postea fuit cõditus iste tex. qui ad literã seruatur, & practi. catur, & dicta pragm. remisit distis. II. de Biruief. & Toller. i.

marco de plata, y destierro de vn año de la ciudad, o villa, o lugar donde viuere, y de su tierra. Y por la segunda vez la condene a pena de vn marco de plata y destierro de dos años. Y por la tercera vez sea condenada a pagar vn marco de plata, y que le den cien açotes publicamente, y la destierre por vn año. Y q̃ el corregidor, o alguazil, o otro juez q̃ lleuare publica, o secretamente marco, o maraue. dis algũos por razón de lo suso dicho sin ser sentenciado, y executado el dicho destierro, y otras penas primero por ordẽ de como en este capitulo se cõtiene, pague por el mismo hecholo q̃ lleuocõ las septenas pa la nra camera y fisco, y sea priuado de l officio.

Priuado. Alios casus, in q̃ bus iudex priuatur officio, posui in. c. 9. supra eo. in gl. sola pena de la ley. Prat. ca. 47. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes falsi non debent remanere impuniti.
- 2 An de falso puniatur quis, licet testimonium suum non habuerit effectum, & nemini noceat.
- 3 Falsum testimonium dicens sine dolo, an puniatur.
- 4 An puniatur de falso ille, qui verum tacuit sicut si falsum dicit.
- 5 Celans instrumentum, ne veritas appareat, an puniatur.
- 6 An puniatur ille, qui accepit pecuniam, vt non dicat testimonium, vel vt dicat.
- 7 Testis qui deposuit non iuratus, an committat falsum.
- 8 Si dictum testis est nullum ratione personæ, quia est in famis, impubes, vel excommunicatus, an puniatur si falsum dixit.
- 9 An põt vno eodem q; libello testes, qui deposuerunt falsum, & ipsos producentes accusari.

Vestro consejo.

Auditores consilij, & ceteri iudices prouidere debent. vt falsi testes. in causa ciuili, vel criminali non remaneant impuniti. simil. tex. in. l. 36. in. ll. de Madrid. Et puniri debent, eo quia tribus personis offendunt, scilicet, deo, iudici, & proximo. vt in ca. 1. de crimi. falsi. & tex. in. l. 26. tit. 11. par. 3. in fin. Et puniuntur de falso, licet testimonium suum non habeat effectum, puta, quia ex aliquo alio facto nõ valuit, vel quia aduersarius melius probauit, & sic iudex non fuit secutus dictum huius testis falsi, quia per hoc non releuatur, quin commisit falsum, secundum glo. ibi in. d. c. 1. Quod intelligit ibi Abb. nu. 7. quando dixit falsus in forma testimonij, licet ex aliquo actu, vel facto non valuerit. Secus autem vbi non dixit in forma testimonij: vt quia solum coram notario non præcedente mandato iudicis, quia tunc non potest dici falsus testis. vt per Bart. in. l. si quis legatum. ff. de falsis. vers. iuxta. & hoc idẽ tenet Ioã. de Ann. ibi. 4. col. vers. in ea. gl. Et istã opi. Bar. Abb. & sequentiũ credo veram, licet Hippolyt. de Marfil. in. l. 1. §. præterea. ff. ad. l. Corneliam. de Sica. nu. 14. allegãdo plura iura dicat cõtrariũ. s. q̃ si quis dixerit falsum testimoniũ dolose, & illud testimoniũ nõ valuit aliqua de causa, vel dixit aliq̃d falsum testimoniũ, q̃ nemini nocet, talis non punitur

nitur de falso, allegando gloss. & doct. in. l. diuus Adri. ff. de falsis. & in. l. Deunus. C. eo. Bart. in. l. 1. §. fin. ff. eodem gl. in. c. quãto. de iur. iur. Quia tradita pro Hippolyt. de Mar. non obstat, quia intelliguntur quando non nocet. Secus est si dictum suum põt nocere, quia tunc punitur de falso. tenet Angel. in tract. malef. in parte, falsario. vers. quero quotmodis. nu. 3. allegando Bar. in. d. l. si quis legatum. & alia iura. & ibi Augu. sli. de Ari. in additio. vbi allegat Bal. in. l. fin. C. si

Prætorũ. Caput. XLVIII.

Trosi por que por no auer punido, y castigado los testigos que hã de puesto falsedad, se ha dado occasion,

ex falsis instru. qui dicit, q̃ si testis deponit nulliter, & nullũ præiudiciũ paratur aduersario, nec aliqua vtilitas adducitur illi, qui produxit, q̃ nihilominus punitur de falso. per. l. 3. §. 1. ff. de falsis. & vide Ioan. Andre. in regula. Non est sine culpa. de regu. iur. in. 6. Facit tex. & Bald. ibi dicit eum singu. in. l. si falso. §. codicillos. C. de fals. per quem dicit, q̃ falsus punitur, licet nemini dãmnum inferat. sufficit enim, q̃ potuit dãmnum dari. pro quo etiam allegat, quod habetur in. l. 3. §. 1. ff. quod quisq; iuri. & quod notat Inno. in. ca. ex cõquãstione de restit. spolia. & sufficit, q̃ dãmnum inferat & noceat, vel quo ad semiplenã probationem, vel quo ad aliquod iudicium. vt Bar. in. d. l. Damus. & ibi Salyc. dicit, q̃ sufficit, q̃ possit habere aliquem effectũ. & Bal. in. l. veluti. C. eodem dicit, q̃ si falsum punitur, dummodo qualẽ qualem præsumptionem faciat. Idem voluit idẽ Bal. in rubri. C. de fide instr. 15. col. vers. sed quæritur. vbi ait, q̃ si quis scripsit falsam scripturam, licet illa non faciat plenam fidem, dummodo faciat aliquod adminiculum, punitur pœna falsi. Ad quod allegat. l. 1. §. qui rationibus. ff. de falsis. prout tenet magis latẽ Ioann. de Anna. in. d. c. 1. de crimi. fals. 5. col. in fi. vbi alia in proposito adducit. & est tex. in. l. 83. de Toro. vbi testis falsum deponens, licet suum dictũ nõ fortietur effectũ, punitur eadẽ pœna. Et vide tu quoq; dictũ Hippolyt. in. d. l. 1. §. præterea. ff. ad. l. Cornel. de Sicarijs. nu. 29. vbi quoq; dat cõcordiã & solutionẽ dicendo, q̃ licet testis dicat falsum, q̃n eius dictũ est nullum, vel quando talis falsitas nemini nocet, nõ punitur. s. pœna ordinaria falsi. & ita procedant iura primo allegata, tñ talis testis punitur

extraordinariẽ crimine stellationatus. Ita tenet Cy. in. l. 1. C. de sepulchr. violat. & Ioan. Andr. in regula. Non est sine culpa. de regu. iur. in mercuria. & Albe. de Rosa. in tract. statu. 2. part. q. 147. & dictus Ang. de Aretio. in. d. tract. maleficio. rũ

que otros hõbres de mala consciencia se atreuan a deponer falsedad de donde son presentados por testigos, por ende mandamos, que los del nro cõsejo,

falsum testimonium dixit, non punitur, vt si quis credit dicere veritatem, & iurat, nõ est periurus, licet veritas sit in contrariũ. Ita dicit Bald. in. l. 2. §. quod obseruari. in. 3. notabil. C. de iura. calum. quod sequitur Petrus de Anchar. in. c. 2. de iura. calũ. in. 6. & sequitur Feli. in. c. 1. circa finẽ de litis cõtesta. vbi etiam subdit, q̃ credulitas vehemẽs, habetur pro certitudine, ad quod allegat Innoc. in. c. fi. post mediũ. de iura. calum. & Archidi. in ca. beati. 2. q. 7. tenet Hippolyt. de Marfil. in. d. l. 1. §. præterea. nu. 23. ff. de sicarijs. & idẽ tenet ipse Hippolyt. in rubric. ff. ad. l. Cornel. de falsis. nu. 2. vbi latius hoc dicit. & ait, q̃ licet Bald. in. d. l. 2. §. quod obseruari dicat, hoc non habere locum in teste, qui deponere debet de veritate, sed habere locũ in iuramento credulitatis, Bal. non recte loquitur secundum eam, quia etiam in teste istud debet habere locum. Nam si testis iurat aliquid verũ esse, ductus iusta credulitate, licet veritas sit in cõtrarium, non debet dici periurus, nec falsus: & ponit exemplum in habente secũ mulierem inductam veste virili, qui primò aspectu videbatur vir, vt sæpe istis temporibus cõtingit: & facio actum vel contractum coram illa muliere, testes autem super hoc examinati, dicunt, q̃ qñ contraxit, erat mecum in societate quidã homo, seu quidam vir, an sint periurij, quia illa erat fœmina: Certẽ non. vt ibi latẽ per Hippolyt. vbi alia exẽpla ponit. Quoq; dicit, q̃ ita punitur de falso si verum tacet, sicut si falsum dicit text. est in. c. 1. de cri. fals. cõcordat quod notatur in. l. presbyteri. C. de episcopis, & clericis, trascripti uẽ. in. c. presbyteri. 5. q. vlti. & ibi plenẽ per Archidi. & Bar. & Iaf. in. l. præscriptione. C. sicõtra

ius vel vtilit. publicam. nu. 3. Quod intelligitur, quando interrogatus super certo articulo, & dicit se nil scire, vel quando iuravit dicere puram, vel merā veritatē, & multa tacuit. vt in. c. dilecti de accusa. Secus autē vbi non iurasset, vel nō fuisset interrogatus, tūc enim non tenetur, si non dixit veritatē, q̄a testis non debet esse verbosus, satis enim est, q̄ ad interrogata respondeat. prout Abb. in. d. ca. 1. nu. 3. & 4. & idem tenet Fel. in. c. causam. de testi. cogen. versic. sed istud limitatur primò. ¶ Et Abb. vbi supra dicit idem esse de teste, qui studiose assignat causam non cōcludentē. & idē, q̄n testis dicit se non recordari. prout tenet Ias. in. d. l. præscriptione. num. 4. Secus si est probabilis causa obliuionis. vt Ioā. de Anna. vbi supra. Et idem dicit in notario, qui principaliter committit scribere. allegat Ias. vbi supra. Bal. in. l. facultas. circa finem. C. de iure fisci. lib. 10. ¶ Quoq; intellige verum, q̄ testis, qui tacuit veritatem, punitur de falso, si iurabit, quia si nō fuit iuratus non tenetur de falso, tacendo veritatem. secūdū Bal. in. c. si qui testiu. in. 2. col. de testi. & in. c. 1. si de inuestit. inter domi. & vasallos oriatur. in vli. feudo. nu. 5. & vi. tex. in. l. 1. tit. 7. par. 7. vbi singulariter ponuntur modi cōmittēdi falsum. ¶ Tamē dicit Bal. in. l. data opera. C. qui accusa. non poss. 10. col. & in. d. l. presbyteri. q̄ rōne doli punietur pœna criminis stellationatus. per. l. 3. ff. de crimi. stellio. sed ista limitatio impugari pōt secūdū Fel. vbi supra versic. 2. limitatur. quia eo ipso, q̄ assumpsit officiu testificandi, non attēditur, an iurauerit, vel non, ad hoc vt puniatur de falso, secūdū Bart. in. d. l. si quis legatum. ff. de falsis. ¶ Quoq; intellige, nisi taceat veritatē, ex eo, quia subtrahit se à testificando: quia licet peccet, non tñ punietur vt falsarius. vt Bal. in dictis locis. maximē in. d. l. presbyteri, quia nondū videtur essentialis, nisi pecuniam accepisset, vt se subtraheret. vt in. l. 1. §. sed & si quis. ff. de quæstio. & ibi notat Bar. tradens practicam procedendi contra talem testem, & pro hac limitatione vi. gl. plenam in. c. notificamus. 35. q. 6. quæ dixit, q̄ testis non punitur de falso anteaquam dixerit testimoniū. & eam notat Bal. in. d. l. data opera. ¶ Et adde, q̄ testis tacēs veritatem debet puniri criminaliter, & tenetur ciuilitate ad interesse partis. secūdū Bal. in. d. l. nullum. C. de testi. 1. col. secūdū Fel. in. vbi supra. & aliquid per additio. Abb. in. d. c. 1. & has limitationes Fel. ponit vnico verbo Ioā. de Anna. vbi supra. 2. col. ¶ Vbi quoq; ponit, qd de eo, qui celauit aliquod instrumentū, ne veritas appareat. dicit vt habetur in. l. Paulus. ff. de falsi. vbi habetur, q̄ qui subtrahit instrumentū, non incidit in pœnam falsi, nisi sit testamētum. Sed

si quis furatur & corrumpit instrumentum, quia ponit in igne, vel alio modo destruit, pro quolibet instrumento subtrahit. & ita destructo quis incidit in pœnam falsi. vt ibi per Bart. qui etiam profectur, an, & quando qui celat aliquod, vt verum non appareat, incidit in pœnā falsi. ¶ Sed quid si accepit pecuniam, vt non diceret testimoniū, vel vt dicat testimoniū, an teneatur pœna falsi? Dic q̄ sic. vt tenet Abb. in. d. c. 1. in fin. de quo per Bar. in. l. 1. ff. de falsis. ¶ Circa quod adde vnum dictum singula. Bal. in. c. 1. si de inuestitu. inter domi. & vasal. oriatur. in vli. feudo. num. 7. vbi ait, q̄ testis, qui accepit pecuniam, ne testimoniū dicat, creditur, ex quo productus est in causa per eum, in cuius præiudiciū pecuniā accepit. quod dicit esse menti tenendū. pro quo facit qd habetur in. d. l. 1. ff. de falsi. vbi Bar. instruit affectorem, qui fecit processum cōtra tales testes, qui acceperunt pecuniā, ne testimonium dicant, quia poterit illos tanquam corruptos punire leg. Cornelia. de falsis. ¶ Quid si testis deponit, non iuratus, an cōmittitur falsum? Bar. in. d. l. legatū. ff. de falsis. 2. col. versic. quæro. tenet q̄ sic, & idē tenet Alex. ibi in additio. ad Bar. Idē tene Ioan. de Pla. in. l. 1. C. de petitis. bono. subla. li. 10. nu. 5. & tenet in expresso Abb. in. c. de testibus. de testi. nu. 9. Tamē doctor del Castillo in. l. 83. de Toro. in gl. en las otras. dicit, q̄ non teneatur de falso. sed pœna stellationatus. vide tu Bal. qui istam. q. altercat in. l. 1. C. de sepulchro violato. & idē Bal. in. l. iuris iuradi. C. de testibus. dicit q̄ in hoc veritas est, q̄ si nullo modo iuravit, & punitur crimine stellationatus, non crimine falsi: aut iuravit, sed minus solēniter, & tunc punitur pœna directa legis Cornelia. de falsi. quia licet testificatio non habeat effectum, tamen habet figuram esse, iuramento aut non interueniente, non habet figurā, nec substantiam, & ideo non punitur ex hoc, q̄a offendit aures iudicis, & ita dicit esse tenēdum. quam distinctionem videtur tenere Ioan. de Anna. in. d. c. 1. 4. & 5. col. ¶ Quibus adde vñ dictū notabil. Bal. in. d. l. 1. C. de sepul. vbi ait, q̄ si dictū testis est nullū rōne personæ, putā quia est infamis, vel quia est impubes, vel excōmunicatus, licet talis testis dixerit falsum, non punietur de falso, & nimirum: quia dictū testis est nullum ratione formæ, pro forma aut requiritur, q̄ persona testis sit idonea ad testificandum. vt in. l. 3. in principio. ff. de testi. quod dictū Bald. sequitur Lanfran. de Oria. in. c. quoniā contra. de probatio. in parte, testiū depositions. nu. 84. in fin. Idē tenet doctor del Castill. in. l. 83. de Toro. versic. ad eum. vbi alia iura allegat. vbi de materia periurij vide. ¶ Et an si potest vno eodemque libello

9 bello quis accusare testes, qui deposuerunt falsum, & producentem ipsos? Vide Hieronym. Calcul. Hispanum in additio ad Angel. de Aretio. in tracta. maleficiorum. in parte, erat querelam Titij. in additio. quæ est in versiculo. quæro amplius. numero. 65. 1. col. cum sequenti.

S V M M A R I V M.

- 1 Periuros & falsarios, qui iudices possunt puniri.
- 2 Periurus an potest puniri ex eodem processu.
- 3 Periurus, & falsarius non potest condemnari sine citatione.
- 4 Si periurus est punitus iudicis officio, an potest iterum accusari.
- 5 Si clericus dicit periurium coram seculari iudice, an potest per eum puniri. Et quid si laicus deponit falsum corā episcopo, an episcopus puniat eum. Et quid si testis deposuit falsum in alio territorio ad requisitionem iudicis requisitis.

b Qualēscunque iuezes. b Scilicet ordinarij, quia illi habent mixtum & merum imperium, & possunt punire periuros, & testes falsos ordinariē, & extraordinariē, & in hoc non est dubium secundū Abb. in. c. 1. de crimi. fal. nu. 9. & ibi Ioan. de Anna. 6. colū. & tenet Bartol. in. l. nullum. C. de testi. & sic, q̄ iudex secularis potest punire periurum pœna iuris ciuilibis doct. in. c. testimonium. de testibus. & Ioan. Andre. in capi. cum. C. laicus. de foro compet. in. 6. in nouella. & in. c. licet mulieres. de iure iur. eod. libr. & Anto. in capitulo. cum sit de foro compet. & vi. Roma singulara. 421. ¶ Sed si est iudex causam ciuiliū tantū, est dubium. quia Bart. in. d. l. nullum. credit, q̄ licet talis iudex non possit de crimine cognoscere, tamen contra eum, qui coram eo committit falsum, vel dicit falsum tanquam testis, vel producit falsam chartam, poterit procedere, quia per illam legem est data sibi iurisdicō remota omni fori præscriptione. Sed ipsemet Bartol. in. l. diuus. la. 2. ff. de falsi. in fine. tenet contrarium eius, quod dixit in dicta. l. nullum. allegando Innocen. in. c. penul. de pœnis. & melius in. c. dilectus. eodem tit. vbi ad litteram tenet, quod si non habet auctoritatem puniendi, debet remittere ad maiorem iudicem, & hoc putat verius. Et pro ista opinione Bartol. est text.

expressus in. l. 42. titū. 16. partit. 3. in fine. ¶ Abb. tamen in. d. c. 1. de cri. fal. nu. 9. tenet contra Bart. in. d. l. diuus. & dicit, q̄ est verior opinio, q̄ possit eum punire extraordinariē. per dic. l. nullum & dicit, q̄ sentit Specula. in ti. de teste. §. primo.

y el presidente, y oydores, y otros qualesquier b iuezes prouean como ningū testigo falso en causa ciuil y cri

versicu. sed nunquid iudex. nu. 47. & hoc in ordinario. ¶ Delegatus verò principis quoq; pōt punire extraordinariē. vi. gloss. Montal. in. d. l. 42. dictæ partitæ. ¶ Sed delegatus inferioris debet remittere puniendum ad delegantem. vt tenet Abb. vbi supra. sequendo distin. Ioan. Andr. ¶ Ange. tamen in. d. l. nullum. dicit quasi idem, quod Abb. dicendo, q̄ si est ordinarius, & vult procedere via ordinaria ad impositionem pœne, & non potest, quia ipse caret imperio, quia solū cognoscit de ciuili, si verò vult eum punire extraordinariē, & inferri sibi extraordinariam pœnam, & tunc potest. Nec obstat secundum eum dict. l. diuus. & dictum Bartol. ibi. quia ibi volebat iudex aliam pœnam inferre, quam statutam per. l. Cornelia. propter immunitatem criminis, & ideo non potest, sed rescribit principi, & sic potest intelligere dictum Bart. & d. l. partitæ. ¶ Sed si est delegatus, non cognoscit, sed remittit ad delegantem secundū Angel. ibi. Quod intelligo secundū Abb. vbi supra si est delegatus ab inferiore: Secus si à principe, quia potest punire, & hoc credo verius. & cum hoc videtur transire Ioan. de Anna. in. d. c. primo. si. colū. Sed si iste delegatus inferioris cognosceret non ordinariē ad pœnam infligendam, sed si ageretur de repellenda persona ratione inhabilitatis, tunc delegatus cognosceret de tali crimine. Ita tenet Petrus de Ancharran. consilio. 173. incipiente circa primum. si. colū. prout tenet additio. Abb. in. d. c. dilectus. de pœnis. ¶ Sed circa istū text. quæritur iudex, corā quo vtilitatur causa de necessitate iuris, vel de cōsensu partiū remisit examinationē cuiusdā testis cuiusdā iudici, vbi degit testis, qui falsum deposuit: quis erit iudex in puniēdo, an iudex causæ, qui remisit examinationē, an iudex corā quo deposuit? Dic q̄ iudex causæ, q̄ receptionem cōmisit, est iudex, licet testis deposuerit falsum extra territorij ipsius iudicis. vt tenet Bal. in. d. l. nullū. n. 6. quia tūc est effecto subditus illius iudicis ratione delicti, licet deponat

extra territorium cum effectus sui testimonij confertur intra territorium, & quia iudex extra territorium recepit illum testem vice & nomine iudicis causæ, & ex ipsius commissione. vnde est proinde, ac si iudex ipsius causæ illum recepit. Hoc dictum Bal. sequitur Hippolyt. de Marfil. in repet. l. si. ff. de iuris. om. iudi. nu. 145. & tenet Ioan. de Anna. in. d. c. i. si. col. ¶ Quinimo talis testis periurus ex eodem processu potest puniri. vt tenet Angel. in. l. 2. §. si publico. ff. ad. l. Cornel. de adulterijs. in fine. dicendo, qd cū testis deponit falsum, vel si in iudicio producitur falsa charta ad probationem falsæ causæ potest sequi puniō extraordinem ex eodem processu. per d. l. nullū. & per. c. cū dilectus. de ord. cogni. in fin. idem tenet latè Bar. in. l. si quis obrepserit. ff. ad. l. Cornel. de fals. in fine. quem vide. ¶ Sed in quantum Angel. tenet, qd potest condemnari ex eodem processu contrarium tenet Bald. in. l. qd euitandi. nu. 1. & in. leg. mercalē. C. de conditione ob turp. caus. vbi ait, quod nō ex eodem processu, & eadem instantia, sed erit locus alia denuntiatio, & eam probare per suam cōfessionē, vel per delictum. & licet Bald. in dict. l. nullum. numero quarto. dicat, quod periurus punitur ex eadem instantia, ex officio debet intelligi, scilicet, de nouo procedendo contra eum per acta facta in prima instantia, & tunc datur periuro terminus ad faciendā suā defensionē. vt tenet Bart. in. l. athletas. §. calūniator. ff. de his qui not. infami. nu. 6. & tenet Abb. in. c. cū super. de cōfessis. nu. 12. vbi tenet, qd quando incidentur ex processu constat confessio, & ex ea potest condēnari, potest iudex inchoare nouū processum, & adducere illā confessionē ad probationem delicti. de quo per Abb. in. d. c. dilectus. de ordi. cog. nu. 28. & ibi per additio. de materia. nu. 29. ¶ Et licet sit falsus, & liqueat iudici, non pōt eū condēnare sine citatione: quia quādo factū est tale, in quo certæ personæ condemnatio exigitur, tunc quā tuncunq; sit indicij notorium, non procedit ad condemnationem, non præmissa citatione. Ita Bald. quem vide in dic. lege presbyteri. C. de episcopis & cleric. numero. 10. ¶ Qua punitione facta, præclusa est via accusandi ad poenam ordinariam. secundum Angel. vbi supra. in dicto. §. si publico. allegando Cyn. in. l. vbi pactū. C. de trāsa. Bart. in. d. l. nullum. reprobando gl. ibi per. l. senatus. ff. de accus. Bal. ibi. num. 4. dicit, qd est verum, si fuit imposita integra poena, aliās secus. Et sic trāsit Ioan. de Anna. in. d. ca. 1. colū. 4. vbi hoc altercat allegādo Ange. in repet. l. si vacantia. C. de bonis vacan. lib. 10. in decimo mēbro. vbi istū articulū pro & contra examinat, & concludit, qd

poena ordinaria non tollitur in eo, qd est plus in ordinaria, & ita dicit de facto se cōsultuisse. & sic videtur intelligi dictum Bal. in. d. l. nullū. in fin. vbi ait, qd puniō facta per iudicē, qui cōmissionem remisit, excludit iudicē, qui dictū eius recepit. de quo ibi per eius additionatores. ¶ Sed qd si coram iudice exceptionem falsi quis opposuit an ipsi excipienti sit præclusa accusandi via de falso? Bart. in. d. §. si publico. in fine. bene declarat, dicendo vt iudicio pendente non sit præclusa via, sed si punitus est falsator, præclusa est via. Secus non est punitus, quia tunc non est via præclusa: quia exceptio fuit opposita solum ad repulsam. Secus si vt fiat puniō secundum Ang. ibi in fine. ¶ Sed quid si clericus dicit periurium coram iudice seculari, an potest puniri periurium coram iudice seculari? Dic qd non. per. c. dilecti. de foro compe. licet contrarium teneat Bald. & non bene in. d. l. nullum. nu. 6. versu. quæro hic de clericis. vbi dicit, qd est speciale, vt clericus delinquendo in iudicio seculari alstringit se foro ipsius, qd dicit menti tenendum, quia hoc est contra sic diligenti. de foro compe. & dictum suo procedit, si clericus vacillauerit, vel falsum testimoniū diceret coram iudice ecclesiastico, non suo proprio, vt voluit Cy. & probatur in. d. c. dilecti. & Salyc. in. d. l. nullum. versu. quæro an hæc lex habeat locum in clerico testificante? Et dicit, qd indubitanter credit, qd si clericus testificatur coram iudice ecclesiastico, illa lex habet locum, etiam si clericus esset exemptus, quia tunc perdit priuilegiū exēptionis. per illum text. & per. l. pen. ff. si quis in ius voca. non ierit. Sed si testificaretur coram iudice ciuili, & seculari dicit. Secus per id, quod habetur in. d. c. si diligenti. & in auth. clericus. C. de epif. & clericis. Et hanc opinionē tenet Matthæ. de Afflictis decisi. Neapoli. 230. in ordine referendo opiniones plures: quia ista est magis secuta quo ad cōscientiā. & idem tenet Aretinus in tract. maleficiorū. in verbo, falsario. & Augusti. ibi in additio. & Bar. in. d. l. diuus. ff. de falsis. ¶ Fatetur tamen, qd debet eum remittere ad iudicem ecclesiasticum. quod sequitur Ioan. de Anna. in. d. c. primo. i. column. & vi. eundē Ioan. de Anna. in. c. 1. de calumniato. si. colum. allegando Ange. in. l. 1. C. de calumnia. vbi dicit, qd si ille, qui deposuit falsum fuisset clericus, vel laicus, qui coram iudice maleficiorum laico falsum tulisset testimonium, tunc potuisset per officium nobile eum punire, quia tunc procederet tanquam super quodam notorio apparente sibi ex actis, nam tunc posset inquirere. per notata in. c. qualiter & quando. el. 2. de accusatio. & in. l. ea quidem. de accusa. & ita dicit, quod vidit pluries seruari,

seruari, & praticari. & est perpetuō menti tenendum, quia secundum eum faciet tibi magnū honorem. Quod ego intelligerem, quando nō proceditur contra clericum, quia tūc remittitur, vt dictum est. & tenet. l. si. tit. 16. parti. 3. ¶ Sed si laicus deposuit falsum coram episcopo, an episcopus, vel ecclesiasticus iudex coram quo deposuit, potest eum punire? Dic qd sic, & in hoc non est dubium, quādo punit eum pendente iudicio. vt in dicta. l. nullum. & tenet Ioan. de Anna. in dicto capitul. primo. de fal. in fine. & in capitul. primo de calumnia. si. colum. ¶ Secus si post finitum iudicium vult illum puniri, quia tunc non posset de delicto laici directō cognoscere, sed debet agi coram iudice laico. de quo per Bart. in. l. prima. C. de calumnia. vbi ait quod officium mercenarium episcopi, quo poterat illum punire expirauit, lata sentētia. quod sequitur ibi Angel. allegans. l. quarta. C. de positi, & lex. prima. C. de iudi. Quod procedit secundum Bald. ibi. etiam si episcopus reseruasset sibi potestatem puniendi in sententia, quia non potest sibi reseruare ea, quæ sicut iurisdictionis, licet possit illa, quæ non sunt iurisdictionis, putā taxationem expensarum iuxta ea, quæ habentur in. l. terminato. C. de fru. & litis expens. & quod taxatio expensarum non sit iurisdictionis. patet, quia potest committi tabellioni. vt in lege. instar. C. de iure fisci. libro decimo prout tenet Ioannes de Anna. in dicto capitulo. primo de calumniato. quod nota. ¶ Adde tamen, quod si testis examinatus extra territorium iudicis alicuius causæ ad requisitionem ipsius iudicis, quod si talis testis falsum deposuerit, poterit puniri per dictum iudicem dictæ causæ, licet testis deposuerit falsum extra territorium ipsius iudicis. Ita Bald. in. l. neganda sexta columna. C. qui accusatio. possunt. & tenet Hippolytus de Marsili. in repetitio. l. si. ff. de iuri. omni. iudi. numero. 145. & idem tenet Ioan. de Anna. in capitulo. primo de crimi. falsi. fina. columna. & vid. singulariter Bartol. in capitulo nono. in suo aureo reperto. in parte falsario. versu. septimo vbi de hoc. tamen dicit Bal. in. l. si vt præponitur. ff. de fideiussori, quod iudex vterq; potest cognoscere, & præuentio facti ab vno, excludit alium, & si sit cōdemnatus vtro bique, melior est conditio condemnantis, & exigentis poenas.

minal quedē in puniōe, y castigo, y q en esto se tēga mucha diligencia.

SVMMARIVM.

- 1 Falsum deponens in criminali, qualiter puniatur. nu. 3.
- 2 Potestas compellens testem ad deponendū falsum punitur, sicut si non admittit defensiones iuris.
- 4 Falsus testis debet puniri, siue secuta fuerit condemnatio contra illum, quem false deposuit, siue non.
- 5 Testis falsus in causa ciuili, quomodo puniatur.
- 6 Testis falsus, in casibus, in quibus potest accusari de periurio, in eisdem casibus incurrit infamiam.
- 7 Periurium, an infamet ante sententiam.
- 8 Testis falsus, licet corrigat dictum suum, nō excusatur à poena falsi.

Punition. Qualiter aut puniatur testis falsum deponēs in criminali? Dic quod punitur poena talionis. vt est text. in. l. 1. §. 1. ff. ad. l. Corne. de Sicca. glo. ordi. in c. primo. 2. q. 3. & tenet Bal. in. l. presbyteri. nu. 9. C. de episcopis & cleri. idem Bald. in tit. de pace tenen. & iura. fir. in. §. in iniuria. nu. 20. in vfi. seu do. vbi dicit. qd illa lex prima. ff. ad. l. Cornel. de Sicca. singulariter probat, qd falsus testis in casu homicidij punitur tanquā homicida, si deposuit contra innocentem dolo malo. Istud voluit etiā in tit. de pace tenenda. in. 7. colum. versu. scias vbi ait, qd testis falsus de iure communi punitur eadem poena, qua puniretur reus de crimine intentato, putā capitis, vel furcarum. Idem dicit Bald. in. l. data opera. C. qui accusa. non pos. 10. colum. versu. ex his interpositis. vbi ait, qd falsus testis poena talionis tenetur. vt est dictum. & ideo punitur morte, vel mēbri abscissione, pro quo allegat notata per gloss. in summa. 2. q. 3. & idem tenet Iaf. in. §. Itē si quis postulāte. In tit. de actio. nu. 64. & est vera opinio, & de iure regio confirmatur per tex. in. l. 83. de Toro. & tenet Motalu. in. l. 42. tit. 16. par. 3. in gl. magna. post mediū. versu. Itē nota qd testis falsus. ¶ Ex quo infert Bar. in. d. l. 1. ad. l. Cor. de Sicca. qd eadē poena punitur poestas compellens testē ad dicēdū falsum. ¶ Cui est addendus tex. in. l. 1. §. si. ff. ad. l. Iulia. pecula. vbi potestas non admittens defensionē iuris, punitur, ac si non admitteret defensiones veræ innocentia, & non est alibi secundum Bald. in. d. l. presbyteri. num. 9. ¶ De iure aut Partitarum si

est liber, exulatur, si est seruus occiditur. vt in l.6. tit. 7. parti. 7. & tex. & ibi Bart. in l. 1. §. fin. ff. ad l. Corneli. de falsis. & tenet Ias. in l. 1. si duo. §. si. ff. de iure iurand. nu. 6. vbi ait, qd testis falsus in causa homicidij debet puniri pœna homicidij. si vero fuit periurus in alijs casibus. tunc puniri debet lege Cornelia. de falsis, quæ est deportatio cum publicatione bonorum, etiam si testimonium falsarij non habuit effectum. ¶ Vide tu Guidonem papam. decisio. 44. vbi tenet, qd debet similis pœna puniri. per allega. l. 1. & per gl. Decreti. in c. rex debet. 23. q. 5. & sic dicit, qd testis falsus deponat in crimine publico tantum, & non capitali, tunc non debet talis testis pœna capitali puniri, sed incidit in crimen falsi. per dict. legem primam. §. primo. ff. de fal. ita declarat gl. in lege prima. §. præterea. ff. de sicarijs. super verbo, publico iudicio. & sic qd omnia iura supradicta quasi videntur concordare cum. d. l. Taurina, quæ ad literam seruat. ¶ Et talis testis falsus debet puniri, vt dictum est, siue secuta fuerit condemnatio contra illum, contra quem false deposuit, siue non. vt voluit glo. in d. capi. primo. de crimi. fal. & tex. in d. l. 83. de Toro. & ita fuit conclusum in parlamento Gracione polit. vt tenet. d. Guido. vbi supra. & dicit, quod propterea fuit in furcis suspensus quidam falsus testis, & quod similis sententia fuit lata per Danielem prophetam, qui condemnauit ad mortem duos, qui falso deposuerunt beatam Susannam in adulterio reperisse, vt legitur sancta scriptura. Daniel. c. 13. ¶ Quid in causa ciuili si an ea falso deponens puniatur? Dic qd glo. in d. c. rex debet. 23. q. 5. tenet, qd notetur infamia. vt in l. si qs maior. C. de trãactio. aliàs solum Deum habeat vltorem. vt in l. secunda. C. de rebus credi. ¶ Vel quoque potest fustibus castigari. vt in l. si duo. §. vlti. ff. de iure iuran. & gloss. in dicto capitulo. rex debet. & tenet Specula. in titulo. de teste. §. primo. versicu. sed nunquid iudex. num. 47. vbi ait, qd iudex ex officio suo potest falsum testem punire pœna. l. Corneliæ. de Sicarijs. & etiam extraordinem, scilicet, verberibus puniri, & idē tenet Henri. in capit. primo de crimi. fal. & gloss. in c. rex debet. 23. q. 5. Et idem tenet Montal. in l. 9. titulo octauo. libro secundo. for. ll. in gl. Falso testimonio. vbi plus dicit, qd per istam pœnã verberationis, quam iudex ex officio suo extraordinariē facit, non tollitur ordinaria pœna si superueniat accusatio. Et ista est cõmunis opinio, vt tenet Ias. in l. si duo patroni. §. si. ff. de iure iuran. vbi ait, qd si pars deliberatē periurauit se in præiudicium tertij, debet puniri extraordinem arbitrio iudicis, & poterit eum facere fastigari,

vel mitrari, vel poni ad catenam, sed vult intelligere quantum ad pœnam criminalem. ¶ Et non obstat quod dictum est, qd Deū habeat vltorem: quia intelligitur, quando iuramentum non cedit in præiudiciū alicuius. vt glo. in c. quicumq;. 6. quæ. prima. ¶ Et qd periurus puniatur arbitrio iudicis, tenet Archidiano. in dicto ca. rex debet. per tex. in c. qui falsa. 4. qd. 3. cum quo dicto Archidi. concordat text. singula. in l. 42. titulo. 16. partita. 3. vbi iudex arbitrariē, causa, & persona considerata, puniet testem qui falsum testificatur, vel subicit veritatem, & hoc sine accusatore. ¶ Et vide Abb. in dict. capi. primo. de crimi. fal. numero sexto. vbi dicit, qd tenetur ad satisfactionem in quantum læsit. vt in l. qui nomine. ff. de falsis. & poterit postea accusari criminaliter. & vi. tex. in leg. n5. in ll. stylli. & vi. tex. in lege prima. titu. 6. libro octauo. in ordi. rega. & est melior tex. in l. 3. tit. duodecimo. lib. 4. for. ll. vbi testis falsus in ciuilibus tenetur ad satisfactionē. parti cui læsit, & nunquam amplius in testem recipiatur. & Montalu. ibi in gloss. in parte, *Quela per dio.* & text. in l. 13. titulo octauo. libro secundo. for. ll. & etiam post peractam pœnitentiam non admittitur ad testificandum. gloss. in capit. cum impositionibus. de iure iuran. in. 6. in parte, per iurio. & glo. in c. testimonium. de testi. glo. in l. testium. §. lege Iulia. ff. de testi. in parte, impubes, & tenet Ias. in dict. l. si duo. §. fina. & hoc nisi veniat in suum præiudicium. vt Abb. in capi. si cut nobis. de testi. in principio. licet Bart. vult tenere contrarium in l. imperialis. C. de secundis nuptijs. ¶ Quod dicit Montal. verū, si testis falsus est soluēdo, aliàs, punitur. vt in d. l. 13. titulo octauo. *De las testimonias.* foro. ll. libro. 3. vbi per eum: quia si est soluēdo ad interesse tenetur, vt dictum est. & tenet Ias. in dic. l. si duo patroni. §. fina. in fine. quinimo in foro conscientia tenetur. vt Cursetus in singula. suis. in parte, testis. & Ias. vbi supra. vbi in num. 2. ponit septem pœnas ciuilitè agendo contra periurum, quas per te vide. ¶ Tu adde aliã & est, qd priuilegium nobilitatis (hoc est hidalguia) perditur ex periurio & falso testimonio. vt tenet Luc. de Pen. in l. mulieres 3. col. C. de dignita. lib. 12. & Matthæ. de Affli. in decisi. Neapo. decisio. 404. nu. 23. ¶ Adde quoq;, qd in casibus in quibus quis potest puniri de periurio in eisdē casibus quis incurrit infamiam. Ista est glo. in l. Lucius. in verbo, debeat. ff. de his qui not. infami. & ibi Bar. & Bal. traditur per scribēt. in d. l. si quis maior. de transa. & tenet Ias. in dic. §. Item si quis postulante. de actio. nu. 66. vbi ex hoc infert, qd repellendus est à testimonio, & à qualibet dignitate. in terminis tenet Bald. & alij in l. 2.

in l. 2. C. de rebus credi. & Angel. in d. §. si quis postulante. & Ias. in d. l. si duo patroni. §. si. nu. 2. ¶ Sed hoc licet ipsi non dicant, ego intelligerem quando quis est cõdemnatus per sententiam de periurio, quia periurio nunquam infamat, nisi per sententiam. vt tenet singulãriter Archidia. in c. quicumq;. §. q. 1. in principio. & sic dicit, qd intelligit oēs. d. l. si quis maior. vbi dicitur notetur. f. per sententiam. ¶ Contrarium vult tenere Bald. licet de Archidi. nullã faciat mentionē in l. si vteris. C. de fide instr. n. 4. vbi ait, qd ex quo tulit primò falsum testimonium, est periurus: si periurus, ergo repellitur, licet non sit cõdemnatus, & dicit esse expressum in c. testimonium. de testi. quia speciale est in periurio, qd repellitur testē, licet ex hoc nõ sit infamatus. & sequitur Ias. in d. l. si duo. §. si. nu. 2. & Ant. Fran. in additio. ad Abb. in c. testimonium. de testi. prima ad ditione. ¶ Sed quicquid dicat Bal. mihi verius videtur dictum Archi. & cū eo teneo, per ea, quæ tenet Alexã. in d. l. si quis maior. nu. 13. vbi ait, qd periurus nunquã habetur pro infame anteaquã declaratur per lententia. secundum Bald. ibi. qui pro hoc allegat. l. eius qui delatorē. in principio. ff. de iure fisci. & qd in simili notat gl. in authē. de tabellio. §. pen. in verbo documentis. colla. 4. & qd dicit Archi. & Ioan. Andr. in c. 1. de homi. in 6. signantur dicit, qd omnia iura mundi, quæ dicit pœnã imponi ipso iure, vel factò, debent intelligi, dummodo sit secuta sententia declaratoria, propter quam declaratur fuisse commissum id, propter quod veniebat imponenda pœna illa, aliàs illa pœna effectum, & executionem non sortitur. allegat plura iura, præsertim text. in c. cum secundum leges. de hære. in. 6. & alia de quibus per Alex. ibi. & vult tenere Roma. consilio. 324. ¶ Sed vis dictū Bal. in d. l. si vteris. tenere, intellige, qd repellitur sine sententia. f. qñ ex processu cõstat esse periurū, & ipse repellitur à testimonio: tanquã falsarius, quo casu sententia repulsiõ.

Prætorum. Caput. XLIX.

Trosi, mādamos que los corregidores, y juezes de residencia, y alcaldes, y otras justicias qualesquier q sean de las ciudades, y villas, y lugares d̄ nuestros reynos, y señorios, ni los alqua

nis potius est lata cõtra producentē, quã contra testē, & nõ est infamis, & ideo nõ repellitur à testimonio alterius. vt in d. l. Lucius. ff. de infami. nisi sit lata sententia de falso, vel de periurio cõtra eū. vt colligitur ex dictis Pau. de Castr. in d. l. si vteris. nu. 10. quia tunc repellitur in alia causa. vt Abb. in cap. ex parte. de testi. col. 2. nu. 3. aliter non repellitur. quod nota. ¶ Et adde, qd testis, qd falsum deponit, nõ excusatur à pœnã falsi licet postea corrigat dictum suū, quia nõ præsumitur recordatio veritatis nisi fiat anteaquam testis loquatur cū parte, & ante aperturam processus. vt tenet Montal. in dicta. l. 42. Partit. in fine.

Prætorū. Cap. XLVIII. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 Pecunias publicas, vel fisci, iudices nõ possunt subtrahere, nec quo quomodo interciperi, nec in rebus suis conuertere, aliàs puniuntur.
- a Camara. a Similis tex. & quæ ibi posui in capit. 12. & c. 45. & in c. 33. supra. eo. & de iure cõmuni est pœna peculato, quæ est capitalis, & imponitur cõtra iudices, qui tēpore suæ administrationis publicas, vel fisci pecunias subtrahunt, & cõtra faciētes, & qui sciēter ab his pecunias subtractas susceperint. vt in l. vnica. C. ad l. Iulia. pecula. ¶ Et quoq; puniuntur officiales, nõ solū si subtrahunt pecunias publicas & fiscales, sed etiã si eas quoquo modo intercipiāt, vel alio metallo cõtaminēt, vel radant, vel in rē suã conuertāt, vel si in libris, vel tabulis publicis deleuerint, vel mutauerint, vel minorē pecuniã in libris scripserint, quãm perceperint, vel quãm viderint, vel locauerint. vt in l. 1. & 4. & in l. qui tabulã. ff. ad l. Iuli. pecula. & tenet Paris

Paris de Put. in tract. syndicat. in parte. syndican tur officiales. foli. 34. Et idem tenentur, si ruptis thesauris dictas pecunias substulerunt, aut sunt negligentes. vt in. l. hac lege. ff. eod. ¶ Vbi quoque dicit, sentiri id quod tenetur in quadrupulū, quā tum est poena

in fisco incorporatū pa lam, vel clā. vt in. d. l. i. & in. l. aufert. ff. di iure fisci. in fi. & C. de his q expu bli. rō. Sed que non erat incor porata in fisco, putā qā exigit in fraudem fi sci, tenetur in duplum. vt in. d. l. aufertur. §. qui ad aliquid. secūdum Bart. in. l. factilegij. ad fine in. ff. ad l. Iulia. repetū. de iure vero hu ius regni punitur, vt hic. de quo per Par. de Put. vbi supra. * Et vi. Peregr. in parte. furtū. q. 6. in glo. offi cialis. & ibi qd si susceperit pec uniam ciuitatis. *

Que les dan. b Intel

lige vt dixi in. c. ii. supra eod. Sed quid si lex vel statutū dicit, q liceat cui libet accusare, q accusator habeat tertiā partem, si officia lis curiæ, vel eius familiaris accusat, an recipiet dictā par-

guardar ansi, y que las personas que le fuerē a tomar refi dēcia, se informē si han lleuado para si parte alguna de las dichas setenas, y lo que hallare que hā lleuado dellas, gelo fagan restituyr con el quatro tanto para la nuesta camara. Pero que los dichos juezes y alguaziles puedan lleuar para si la parte de las dichas penas que les dan las leyes de nue stros reynos en aq llos casos, q gelas dā y no ē otros algūos.

Prætorum. Caput. L.

Trosi, teneo mucho cuydado y poned mucha diligencia ē castigar las blas phemias^a y las vsuras^b y los juegos, de manera q cessen en

tē a statuto cōcessam. vi. Bal. in sua pract. in rubr. de statutis. q. 12. & quæ dixi supra in capitul. primo. in glossa. Ni consentira. versic. quod facit ad il lud, quod tenet Bald. in capitul. ex parte.

Prætor. Cap. XLIX. finis.

Sequitur Caput. L.

Blasphe mias. ^a Vt in. c. 25. supra eod. & ibi dixi.

S V M M A R I V M.

- 1 *Causa, & quæstio vsurarum, an spectet ad iudicem laicum, vel ad ecclesiasticum.*
- 2 *Inquisitores hæreticæ prauitatis, an possunt cognoscere de causa vsuraria.*
- 3 *Populus, an pot facere statutū, quod sententia lata per iudicem secularem super vsuris sit seruanda.*
- 4 *An de causa vsuraria fiat cōpromissum in arbitrum, vel arbitratorem laicum.*
- 5 *An contra laudum per laicum arbitratorem laicum possit opponi exceptio, quod debitū est vsurarium, & impedire eius executionem.*

Vsuras. ^b Nota tex. q causa, seu quæstio spectat. Idē habetur per titulū de vsuris libr. 8. in ord. reg. & de iure canonico est simil. tex. in. c. ad nostrā. el. 2. de iure iuran. licet Abb. ibi. num. 1. dicit, q Ioā. Andr. ibi dicit hoc nō probari, qā sunt verba partis, nō est iuris manifestū. vt habetur in. c. post miserabilē. de vsu. & tenet Bal. in. l. eos. C. eo. tit. in fi. nu. 4. ¶ Et facit quia vsura est species furti. qā qui vsurā accepit, rapinā facit. 14. q. 4. c. si quis vsuram. & qui rapit, fure improbius est In stitu. vi bono. rapto. in prin. & in decalogo supra prohibitionē furti cōtinetur rapina. 14. q. 5. c. pœ nale. sicut furtum est secularis fori, sic est rapina quæ est eius species. tenet Bal. in. l. cum oportet. 2. col. C. de bonis quæ libe. n. 6. Et q vsura, & rapina æquiparētur, tenet in expresso Spec. in tit. de ferijs. §. 2. versic. quid de causa vsurarum. nu. 10. ¶ Sed in cōtrariū videtur, q solum iudex ecclesiasticus de vsura cognoscere debeat. Quod patet, quia cōcernit periculū animarū, & qā leges tale crimē nō prohibebāt imò permittebāt, attēdo vilita-

utilitatem, & necessitates hominum, idēo necessarium fuit, q canones se intromitterent, ne crimen vtroque testamento prohibitum, impunē transiret. Et q iudex ecclesiasticus cognoscat qua litercunque agatur de vsuris, siue dubitatur an contractus sit vsurarius, siue certum, vt quia repetuntur vsuræ solutæ, vt tenet glo. in Clemen. dispendiosam. de iudicijs. & gloss. in cap. ex literis. de iure iuran. quæ dicit, quod causæ vsurarum est spiritualis. & gloss. in cap. cum sit generale. de foro compet. quæ dicit, q est crimen ecclesiasticum. & in cap. primo. de offic. ordin. & n. q. prima. in summa. & Cle. prima. de vsuri. §. cæterum. vbi censura ecclesiastica compellitur vsurarius, seu hæres ad edendum libros. vt fiat restitutio vsurarum. ¶ Domin. de Sancto Gem. in capitulo. primo. de vsu. in. 6. conclusiue in hoc putat dicendum. ¶ Aut consuetudo disponit solum iudicem ecclesiasticum cognoscere, & est planum, quod laicus non poterit se intromittere. ¶ Aut consuetudo nil disponit, & tunc aut quæstio vsurarum deducitur in iudicio non vt vsura, sed vt interesse, putā, quia ego fideiussi pro te, quare a te peto, tunc poterit agere coram iudice laico, quia vsura petitur vt interesse. Quod est licitū, vt in capitul. conquestus. de vsur. non autem vt vsuræ, ergo iudex laicus potest cognoscere. Et dicit esse conclusio Guiller. in Clemen. prima de vsu. in fine. ¶ Aut deducitur vt vsura, & tunc aut in foro pœnitentiæ, & planum est, quod ecclesiasticus cognoscat, quia laicus non vitur isto foro. argumen. in cap. noua quædam. de pœni. & remi. & videtur sentire dicta Clementin. prima. ¶ Aut in foro contentioso, & tunc si quæstio est de vsura soluta, vel non soluta, & cognoscit iudex secularis, ex quo non dubitatur, & de hoc videtur casus in dicto cap. post miserabilē, quia ibi præsupponit certē, quia contractus erat vsurarius. ¶ Aut est quæstio super dubio, an sit contractus vsurarius, vel non, & de hoc cognoscit iudex ecclesiasticus. vt Ioan. de Lini. & Domi. vbi supra. ¶ Cum qua opinione, & distinctione tenet Abb. in capitulo. cum sit generale. de foro cōpeten. numero. 17. versic. secunda principalis, vbi ait, quod si dubitatur de substantia contractus, an sit vsurarius, vel non, solus ecclesiasticus cognoscit, quia hæc est determinatio peccati, & prohibitio habuit ortum à iure diuino, & canonico, vt dictū est. & facit. C. super. de vsur. ¶ Aut non dubitatur, quod contractus sit vsurarius, sed tantum immineret quæstio facti, vt quia repetuntur vsuræ solutæ, & sic solum agitur de soluto, vel non soluto, vel an interuenerit contractus, vel quia agitur dissimulatione contractus,

quia allegatur quod simulatē fuit facta veditio, cum esset contractus pignoratitiuus, & clarē vult hoc probare per testes, ita quod non dubitatur de vsura, tunc vterque iudex potest cognoscere ecclesiasticus, vel secularis. Et hanc opin. tenet Paul. Leaz. in Clementi. prima de vsu. & ibi Card. quæstio. 18. nume. 19. & Bartol. in. l. titia. ff. solut. matri. & in. l. secunda. ff. de iuri. om. iudi. Ar chidi. in capitul. qui dicam. 14. quæst. quarta. Et ista opinio est communis secundum Abb. in dicto capitu. cum sit generale. num. 17. & Alexan. in consilio. 9. volumi. quarto. numero tertio. & Bart. in. d. l. titia. quem sequitur ibi Alexan. nu. 13. & Card. in dicta Cle. dispendiosam. quæstio. 31. & Bald. in consilio. 169. libro primo. & faciunt ea, quæ tradunt docto. in leg. quotiens. C. de iudicijs. & ibi Ias. numero septimo. & quoq; Bald. tenet distinctionem Abb. in. d. cap. ad nostram. & sequitur Felin. in dicto capitu. cum sit generale. column. secunda. versic. respectu vsurarum. & Alexan. in. l. si non fortem. ff. de conditio. indebiti. nume. tertio. De quo vide Celsum in additio. ad Lanfran. de Oria. in repeti. c. quoniā contra. de probatio. in parte confessiones. numer. 16. in parte, quare ista causa spectat ad ecclesiam. de quo latissimē per Ioan. de Anna. in dicto capitu. post miserabilem. in fine. secunda columna. vbi quoq; transit cum dicta distinctione Abb. & sic credo, q intelligatur iste tex. & lege quarta. titu. octauo. libr. 3. in ordin. regali. ¶ Quia tunc iudex secularis potest punire vsurarium, vel admittere exceptionem vsuræ, quando non dubitatur de vsura, nec de contractu vsurario, sed tantummodo imminet quæstio facta. ¶ Et vide Salyc. in. d. l. eos. C. de vsu. in fine. vbi dicit, q antequam essent Decretales, & Decreta, iudex laicus cognoscebat de vsura illicita. Cum igitur hodie omnis vsura sit illicita, sequitur quod iudex secularis cognoscere potest, ex quo nō reperitur expressim prohibitum, sed debet intelligi secundum distinctionem supra dictam. Et licet ipse Salyc. dicit, quod in casibus, in quibus de iure ciuili nullo modo censetur vsurarij, sed de iure canonico iudex ecclesiasticus tantummodo cognoscere potest, sed in casibus, in quibus de iure ciuili censetur vsurarius cognoscit secularis, tu tene dictam distinctionem, & opi. communem, quam sequitur Montal. in. l. fin. tit. 2. lib. 4. for. ll. in glof. magna. penult. columna. versic. & circa. ¶ Ex quo infert Salyc. in. d. l. quotiens, q si contra instrumentum opponatur exceptio vsuraria, debet illam remittere probandā corā episcopo, vel eius vicario, vt notatur in simili in capi. si iudex laicus. de sentent. excom. in. 6. & tenet Ioann. de Anna. in dicto

d.c. post miserabilem. 4. colū. ¶ Et licet Archidi. in d.c. quid dicam. 14. q. 4. vult tenere, q̄ laici possunt conueniri coram iudice seculari, etiam si quæstio vsuraria sit de iure, vel factō, & clerici coram ecclesiastico. vi. dict. Ioann. de Anna. in d.c. post miserabilem. 2. colū. cum quinque sequētib. vbi diuersas opiniones ponit: tamen dicit, q̄ non videtur tutum vsuras repetere coram seculari, ideo tutius videtur tenere gloss. in d. Cle. dispendiosam. Sed quicquid dicat, tu tene distinctionē Abb. quia est cōmunis, vt ibi per eū. ¶ Et vi. tu Bal. in capit. 1. §. similiter. in ti. de cōtrouer. inuesti. in vsibus feudo. nu. 1. vbi tenet, q̄ iudex secularis potest cognoscere de vsuris, quādo causa vsurarū incidit actioni pignoratitiæ, quia diabolicum esset dicere, q̄ iudex secularis nō possit plenē cognoscere inter laicos de pignoratitia actione. Secus si principaliter, & per se moueatur quæstio vsurarum. ¶ Et vt intelligas dicit aduertendum, si pignoraui tibi rem pro cētum, & nō est dubium de quantitate mutuata, sed de fructibus redactis ex re, quos creditor præterdit tanquam lucrum fortis, iudex secularis tunc cognoscit. vt in d. l. titia. ¶ Sed si petitur contractus rescindi tanquam vsurarius, & hoc negat, quia nō apparet, q̄ sit vsurarius ex sua qualitate, tunc ecclesiastica est cognitio, vt notatur in summa. 11. q. 1. ¶ Item de reatu vsurariorū non cognoscit iudex secularis, sed de computo, siue calculo sic, secundum quosdam. & vi. eundem Bal. in l. omnino uatione. C. de sacrosanct. eccles. nu. 1. ¶ Et an inquisitores hæreticæ prauitatis ꝑ possunt cognoscere de causa vsuraria? Dic q̄ non. vt est text. in c. accusatus. §. de quæstionibus. de hæret. in. 6. de quo per Federi. de Senis. consilio. 157. & per Domi. in d. §. de quæstionibus. versi. quæro quare inquisitor. ¶ Quærit etiam Bal. in d. c. primo. §. similiter. in tit. de controuer. inuesti. an populus ꝑ possit facere statutum, q̄ sententia lata per iudicem secularem super vsuris sit seruanda interese. ¶ Et an de causa vsuraria potest compromitti ꝑ arbitrum, vel arbitratorem laicum? Dic secundum Ioann. de Anna. in dicto capitulo. post miserabilem. 7. column. in fine. quōd in illis casibus, in quibus potest cognoscere iudex secularis, possit & arbitet, & multo magis arbitrator. Facit. l. 1. ff. de arbitris. Nam in istis casibus causa vsuraria non dicitur spiritualis, & sic dicit nō obstare. c. cum contingit. de arbitris. ¶ Circa quod vi. Bald. in d. c. 1. §. similiter. de controuer. inuesti. vbi quærit, an super causa vsuraria possit cōpromitti in arbitratore? Et concludit. Aut compromittitur de dolo præterito vsurarij, & valet cōpromissum. Aut de dolo futuro, & non valet.

ff. de pactis. l. si vnus. §. illud nulla. & idem dicit, si dolo præterito radices tenderet in futurum, quia tunc compromissum non valeret tanquam factum in fraudem vsurarum. ¶ Quibus adde illud, quōd tenet Lopus allegatione. 55. incipiente. Quidam coram iudice ecclesiastico. vbi quærit. Pone, q̄ aliquis mouet causam vsurariam coram episcopo, & lite pendente actor & reus fecerunt compromissum in certos laicos de omnibus causis & litibus nulla facta mentione de causa vsuraria ita pendente coram episcopo, dubitatur vtrum in dicto compromisso generali deueniat dicta causa vsuraria: & an dicti laici de ea possunt cognoscere & terminare. Et videtur sentire q̄ non, de quo ibi per eum per. §. colum. vbi profequitur intellectum. c. quia frustra. de vsur. ¶ Itē circa supradicta facit quæstio examinata per Petrum de Ancharra. in consilio. 94. vbi quærit, an contra laudum latum per laicum arbitratorum possit ꝑ opponi exceptio, q̄ debitum erat vsurarium, & sic impedire eius executionem. Et videtur q̄ sic, quia ista via cognoscendi de plano de causa spirituali videtur laicis interdicta capitul. decernimus. de iudicijs. & facit text. in l. 4. tit. 8. lib. tertio. in ord. regal. iam allega. & q̄ per talē exceptionem tanquam præiudicalem impediatur sententia, siue laudum, & eius executio, & pro hoc videtur casus in capit. tuam. de ordi. cog. & c. lator. & ca. causamq; qui filij. sint legitimi. ¶ Sed his non obstantibus, dictus Petrus de Ancharra. contrarium concludit: quia posito sine præiudicio, q̄ ista exceptio sapiat spiritualitatem tamen non potest opponi ad impediendam executionem laudij, constat enim, q̄ licet coram laico, corā quo quæstio pendet, non possit ventilari causa spiritualis. vt in dicto capitulo. tuam. tamen de mente dictorum iurium videtur esse, quōd corā laico allegari debeat & opponi, vt probant illa capitula, & alia, quæ de materia ista loquuntur. Et est ratio, quia est exceptio peremptoria pertinens ad negotium principale, & intentionē agentis. vt in d. c. tuā. & hoc pro nunc præsupposito, si debitū, quod destituit ex sententia arbitramen tali dicatur habuisse originē ex causâ vsuraria, de buit coram arbitratoribus tunc opponi, nō autē post laudum ad eius executionem impediendā, quātū igitur ad effectum reuocandi, sicut per sententiam est præclusa via exceptionibus peremptorijs. vt in l. peremptorias. C. senten. remi. nō poss. & in c. suborta. de re iudi. ita post laudū est præclusa via exceptionibus, quæ habēt eius effectū impedire. Nam licet arbitrator de tali exceptione specialiter cognoscere nō potuisset, audire tamē eā, & recipere debuisset, & per cōsequēs corā eo alle-

eo allegari debuit, & deduci. Et q̄ in hoc fit compētens iudex secularis, dicit tenere doctorē suū Bal. in d. l. quotiens. C. de iudicijs. præterea corā arbitratore deducere, & probare exceptionem, quæ sapiat spiritualitatem, non videtur prohibitum, sed concessum de iure. Nā toda la tierra d'c vue quando nō per modum disceptationis de tali quæstioe spirituali est contentio inter partes, potest nedum arbitrator, sed iudex laicus de ipsa cognoscere. vt notat Spec. in ti. de reconuen. §. nunc dicamus. verific. sed nunquid. hoc est, q̄ super probatione legitimationis fiunt articuli, & positiones corā seculari iudice, & valet super eis confessio, quod non esset, si non posset cognoscere dicto modo de plano. vt in c. ac si clerici. de iudi. Ita in proposito, q̄ arbitrator & amicus compositor cognoscit de plano, & sine figura iudicij. maximē hoc procedit, quādo datur latissimum in cognoscendo & terminando arbitrium, sicut communiter fit. per quæ datur extensio ad l. fin. in ll. de Madrid, vbi cauetur, quōd sententia arbitraria mittatur executioni, non obstante reductione, vel nullitate, quōd etiam si exceptio vsuraria opponatur contra eam, non obstāte dicta exceptio ne, mandetur executioni, quod nota.

S V M M A R I V M.

1 An iudex naturalis domicilij potest puniri delinquentem extra locum suæ iurisdictionis.

2 La tierra de vuestro cor regimiento.

¶ Sed quid ꝑ si extra locum suæ iurisdictionis subditi sui luserunt, vel vsuram fecerunt, an talis corrector, & sic iudex naturalis domicilij, possit punire subditos alibi delinquentes. vi. Bart. in l. præses. ff. de officio præsi. in fine. vbi dicit, q̄ accusari possunt coram iudice suo de suo delicto, & puniri. ff. de interdi. & relega. §. interdicere. & ibi notatur. & text. in l. 1. C. vbi de crim. agi oportet. ¶ Sed iudex ex officio suo de hoc non potest inquirere, nec procedere, & sic per viam accusationis potest procedere, non per viam inquisitionis, nisi ille iudex, in cuius territorium delictū esset commissum, quia illa tātū respública est offensa. & ita tenet Paul. de Castro in l. si quis in hoc genus. C. de episcopis & cleri. & Hippolytus de Marfil. in reperti. l. fina. ff. de iuri. omni. iudi. num. 134. & 135. vbi latē remissiuē. & per Alexand. in

consilio. in. in primo volu. & eundem Hippolytu. de Marfil. in practi. crimi. §. constante. num. 90. dicit, quōd licet in hac quæstione doctores sint varij: quia Ioan. Andr. in additio. ad Specul. in titul. de compet. iudi. additione. in. §. 1. in additione, quæ incipit, antequam examinem. &

Bald. in l. 1. C. de ædili. actio. Salyce. in l. seruos. C. ad l. Julian. de vi. Alberic. in tracta. statu. in. 3. part. quæstio. 36. teneant partem negatiuam, & sic, quōd non potest inquirere. & Angel. de Aratio in tract. maleficiorum. in verbo. hæc est quædam inquisitio. versi. quærit hic. Angel. an in delictis. & ibi Augustinus de Arimi. plures contrarios doctores adducit, tamen magis communis opinio est, quōd non possit inquirere secundum eundem Hippolyt. in dict. practi. quem vide. in dicto. §. constante. & ita tenet Ioann. de Plate. in l. dum virum. C. de decurioni. libro decimo. in fine. dicendo, quōd iudex potest puniri subditum de delicto extra territorium commissio perviam accusationis, non autem per viā inquisitionis, & sic dicit, quōd concludit Bartolus in lege prima. C. de summa Trinitate. & fide catholica.

Prætorum. Cap. L I. finis.

Sequitur Caput. L II.

S V M M A R I V M.

- 1 Quæstores, ad eleemosynam petendam non admittuntur, nisi habeant literas apostolicas, vel diocesanas, nec permittuntur populo predicare.
- 2 Literæ apostolicæ debet diligenter per diocesenum examinari, tamen de ipsis non potest iudicare, & si de ipsis dubitatur, consulendus est papa.
- 3 Prælati non debent vendere literas apostolicas quæstoribus.
- 4 Mendicantes validi sunt arcendi, & puniendi.
- 5 Quæstores sancti Antonij, & sancti Lazari, an admittantur sine literis.
- 6 Episcopi an possunt facere statuta, vt nulla littera apostolica admittatur sine ipsius examinatione.

Sancto padre. a S. A. lexan- dri. vt cauetur in pragmat. 24. fo. 15. in libro pragmat. quã per te vide, quia omnia cõnentur quã hic in isto

Prætorum. Caput. LI.

Trosi, por que nuestro muy sancto padre^a concedio vnas letras apostolicas, en q̄ mãda, q̄ todas qualesquier indulgẽcias y facultades pa predicar perdones, y demãdar limosnas cõcedidas, y que de aqui en adelante se cõcedieren por la sancta sede apostolica, estẽ, y sean suspendidas fasta q̄ por el dioce- sano de donde fue- ren los lugares en que se ouieren de predicar, sean primeramente vistas, y examinadas, y de spues por el nũcio del papa, que en los nuestros reynos estuuiere, y por nro capellan mayor, y por vno, o dos pre-

gando capitul. licet. de crimi. falsi. &. c. quẽ gra- uii. de rescrip. & capi. 2. de offi. ordi. Sed cum dioce- cesani examinant literas apostolicas quãstori- bus, vel alijs concessas, non poterunt de ipsis iu- dicare. vt in capitu. cum venissent. de iudi. Sed si dubitatur de ip- sis, consulẽdus est papa, cuius est extimare quem modum sui priuilegij se velit. vt in ca- pitu. ordinarij. §. si verò. de offi- cio ordi. libr. 6. Si autem appa- rent verã, & si- ne defectu da- bũt eis literas te- stimoniales: sed si apparẽt defe- ctuosã, eas re- pellẽt. Facit qd̄ notatur in dicto capitul. cum ve- nissent. & in di- cto capi. ordina- rij. secũdũ Car- di. vbi supra. nu- mer. decimo. q. quinta. vbi di- cit, q̄ ex his in- fert Lap^o, q̄ q̄s cognoscere po- test de re, q̄ qua non potest iudi- care simil. in ca. cum contingat. de rescrip. in fi. & capitul. cum personã de pri- uil. in sexto. & quod notatur i capit. frater. 16. quãsti. prima. in gloss. pen. re- gulariter tamẽ minor non co- gnoscit, nec iu- dicat de facto maioris. c. infe- rior. 21. distin. & in. c. cum in- ferior. de maio. & obe-

& obedi. licet videatur contra illud, quod nota- tur de offi. vica. lib. 6. tñ non est cõtra: quia mi- nor de facto maioris cognoscit, vel iudicat, qñ in iure hoc exprimitur, vel nisi sit ita notorium, q̄ est nullũ, q̄ nõ egeat examinatione, nec inficia- ri potest, quo casu minor nõ iudicat de facto maioris, nec iu- dicialiter cog- noscit, sed tãtũ declarat illud non obstare, & eo nõ obstante contrariũ facit, vel impedit il- lud effectũ. vt in. c. eã te de q̄- tate & qualita. & facit text. in c. sollicitudinẽ. d̄ appella. in. 6. & in. c. statutũ. in fin. d̄ rescrip. eod. libr. Et d̄ ipsa examina- tione debet cõ- stari per literas diocesani, aliãs prælati inferiores tales non debent admittere se- cundũ Lapum, prout tenet ipse Cardi. vbi su- pra. nu. 4. Et licet prælati debeant examinare literas apostolicas quãstorum, non tamen de- bent eas vendere, quod aliqui non seruant, non attendentes, q̄ in talibus cõmittũt simoniã. vt in. c. primo de simoni. & quia quãstores care- munt, per fas, & nefas quãrunt vnde soluant, & grauamina inferant. secũdũ Cardi. ibi. Et licet contra istum tex. videatur, quia quãstores ele- mosynarũ liberẽ permitti debeãt elemosynas quãrere, cũ elemosynã procedãt ex charitate dantiũ, quã nõ est restringenda. arg. in. c. 1. de do- na. potissimẽ quia videtur concernere forũ po- nitentiale, in quo procedit, quod dicitur, q̄ lex non est imposita iusto. vt in. cap. licet. de regula. Quod non obstat, quia hoc enim fit ad obuian- dũ fraudibus. Et dicit etiã Petrus de Anchara. q̄ sicut i mendicantes validi sunt arcendi, & puniẽ di. C. de medi. vali. lib. 11. ita quãstores non de- bẽt admitti, nisi primũ discutiatur, vtrũ ecclesia, pro qua quãritat, indigeat: nã si nõ indiget, non videtur admittẽda, & licet ista inquisitio sit lau- dabilis, non debet fieri per diocesanũ, nisi qñ de nouo aliqua ecclesia vellet icipere quãstũ. Sed

quõ ad ordines medicatiũ, & nõ nulla hospita- lia ab antiquo exercitiã quãstũ apostolicẽ sedis saltẽ tacita, hæc inquisitio fieri nõ p̄t p̄ dioce- sanũ ad effectum impediendi quãstũ, sed prohi- bendi fraudes, secũdũ Cardi. in. d. Cle. ab alioni- bus. nu. 16. i. ger- tia oppositiõe. Et vide Abb. in. c. cũ ex eo. d̄ poenit. & remis- si. nu. 1. vbi ait, q̄ quãstores, t̄ elemosynarũ vt sicut illi, qui mittũtur ab i- stis præceptoribus sancti An- tonij, siue san- cti Lazari, siue aliorũ hospita- liũ p̄ voris, & elemosynis pe- tẽdis, nõ debẽt admitti ad pe- tẽdũ elemosy- nas nre illorũ hospitaliũ, nisi habeant literas veras apostoli- cas, siue epi diocesani: qd̄ procedit quãtũ sint ex- empti. vt in. d. Cle. & fuit hoc statutũ p̄pter eo- rũ intẽperatiã nimia, nã multi mẽriebãtur se esse alios, qã falsẽ portabãt religionis, vel illius ho- spitalis habitũ, asserẽtes esse fratres illorũ socio- rũ, vbi in veritate nõ erãt, ideo debent prius exa- minari a papa, vel ab epi loci. Secus dicit de a- lijs volentibus petere elemosynas pro se ipsis, isti enim nõ indigẽt literis. c. quiescamus. 42. di- stin. & in. c. nõ satis. 86. dist. Et per istũ tex. vi- detur esse verũ, qd̄ tenet Abb. in. d. c. cũ ex eo. d̄ poenit. & remi. in fin. qd̄ solent epi facere statu- tũ, vt nulla litera apostolica admittatur sine ip- sius examinatione, sed dicit, q̄ epi caueat nõ faci- at in fraudẽ, aliãs debet puniri, vt ibi per eum.

S V M M A R I V M.

- 1 An puniãtur quãstores petentes elemosynas sine consensu papa, vel diocesani.
- 2 An datũ causa elemosynarũ virtute literarũ falsarum potest reperi.
- 3 Solues aliquid virtute falsa indulgẽtia, an in- dulgẽtia consequatur.

No cōsentir. b Aliàs si iudex cōsentit punitur. vt est text. in. l. pē. C. de cano. largi. libr. 10. vbi formaliter ait, q̄ pari pœna punitur officialis, q̄ nō inhibet extorcionēs illicitas, & sic, qui negligit, sicut punitur officialis, qui cas facit. & tenet Iaso. in. l. si mora. ff. solut. matri. num. 24. ¶ Imō pōt punire fistos quæstores eleemosynas petentes sine cōsensu papæ, vel diocesani, si sunt laici, tãquam excedentes in suo territorio. vt in. c. ex literis. de excessi. præla. & in. d. Cle. 2. de pœnit. & remissi. tenet Abb. in. c. cum ex eo. de pœnit. & remissi. nu. 3. & facit. c. officium. §. compescendi. de hæreti. nu. 6. Secus si isti quæstores sunt clerici, quia tunc debet capere eos, & remittere ad episcopum loci, vt eos puniat. vt in iuribus supra dictis. & facit tex. & quæ ibi tradit Domi. in. ca. iudex laicus. de sent. excommu. lib. 6. Innocen. in capit. si verò. de senten. excom. & facit tex. in c. 53. infra eod. & in. c. vt famē. & ibi docto. de senten. excomu. & tenet Bald. in. c. primo. §. si quis vero de pace iura. firma. in vfi. feudo. num. septimo & idem in. l. grachus. C. de adulte. ¶ Quinimo de iure communi quæstuarij, qui falso quærunt eleemosynas, etiã si laici sint per episcopum possunt puniri. vt est tex. in. ca. tuarum. de priuilegijs. & ibi Abb. & Oldral. consilio. 86. & Philippus Decius consi. 276. nu. 1. Et facit quod tenet Fel. in proœmio Grego. colu. 8. nu. 38. vbi dicit, q̄ mentiens se clericū, punitur arbitrio iudicis. Sed si vltra hoc faciat actus clericales, punitur pœna falsi. Bal. in. l. sub prætextu. C. d. sacrofan. eccle. in fine. & in. ca. in decorem. de vita & hone. cler. quasi in fine. vbi talis pōt puniri non solum per secularem sed per episcopum. Idē tenet Fel. in. c. 3. loco de probatio. nu. 1. quod facit cōtra istos Gallos mendicātes, qui asserūt se clericos esse quod ego contra eos iudicauī, & executioni iulsi, aliquando iubendo eos verberare. ¶ Et datum ob causam hanc, debet repeti tanquam datum ob causam, causa non sequitur: vt ff. & C. de conditi ob causa. quod intellige, si pecunia est pœna decipientem. Secus si trallata est in ecclesiã, nã tunc ecclesiã non tenetur, nisi facta sic locupletior, imo etiã si facta sit locupletior, videtur non teneri, q̄ solutu falsa opinione causa pietatis, nō repetitur. cū his. §. mulier.

Prætorum. Cap. LII.

Trosi, mādamos que cō mucha diligentia tēga car

ff. de cōditio. in debi. & licet hoc sit sub dubio, tñ est verū indistinctē, q̄ non est locus repetitio ni, etiã si pecunia sit apud decipientē, quia intui ta Dei soluta fuit, & sic applicāda est pijs vsibus. Et quāquā solutēs nō esset aliàs soluturus, tamē non frustra soluit: quia licet non habeat indulgētiã habet tñ meritū eleemosynæ: & quā talis dol' respectu ipsius decepti dicitur bonus, ex quo p

go de guardar los puertos de su corregimiento, pa q̄ no se saq̄ moneda, ni cauallos, y de hazer

uocat ad melius. vt in. c. cū dilecti. de dolo & cōtu. secundum Cardi. in. d. Cle. 2. de pœnit. & remi. §. ad hoc multiplici. 6. q. nu. 27. ¶ Et in quantum tenet, q̄ non habet indulgētiã licet eleemosynā soluat, vide quæ in cōtrariū posui in. c. 1. supra in gl. i. in fine.

Prætor. Caput. LI. finis.

Moneda. a A regno nō debet extrahi aurū, argenti, vel moneta in monetā, vel in maffa, aliàs puniuntur extrahētes. vt in. l. 23. titu. 9. lib. 6. in ordina. regali. & in. l. 24. & in. l. 17. & 18. eius tituli.

SVMMA RIVM.

1 Extra hi non debet a regno aurum, nec argentum, nec equi, & alia iumenta, nec panni, nec coria, nec carnes, nec sericum, nec alia, vt hic.

2 Ni cauallos. b Vt in. l. 1. & in. l. 6. & 7. & 8. & 10. & in. l. 33. cum alijs legibus sequentibus. tit. 9. lib. 6. in ordina. regali. vbi extrahēs a regno equū, equā, vel potrum, mulum, seu iumentum fræni, seu celtæ, siue sit generosus, siue custos castri, siue merinus, vel quiuis alius officialis, seu alius quicumq; cuiusque sit status, vel conditionis, perdit quod extraxerit cum omnibus suis bonis, & vltimo supplicio punitur. Et si multū ad hoc adunati vt defendi possent a prætore de las sacas, debent per consilia locorum insequi cum armis, & debent per loca campanæ pulsari, & omnes, qui sunt ad arma habiles, exire ad dictos delinquentes capiendos, vt in dictis legibus, & in alijs eius ti. continentur. ¶ Et quoque hodie per pragmaticam factam in villa de Madrid anno. 1552. Maij. 25. die ab isto regno non possunt extrahi panni, nec alia, quibus fit dictus pannus, seu textitur, nec coria, nec calceamenta, nec opera consuta, & perfecta, nec sericum, nec coria aurea (quæ guadamecij vocantur) nec manica seu chirotheca, vt ibi vide.

¶ Et in quantum tenet, q̄ non habet indulgētiã habet tñ meritū eleemosynæ: & quā talis dol' respectu ipsius decepti dicitur bonus, ex quo p

delinquentes capiendos, vt in dictis legibus, & in alijs eius ti. continentur. ¶ Et quoque hodie per pragmaticam factam in villa de Madrid anno. 1552. Maij. 25. die ab isto regno non possunt extrahi panni, nec alia, quibus fit dictus pannus, seu textitur, nec coria, nec calceamenta, nec opera consuta, & perfecta, nec sericum, nec coria aurea (quæ guadamecij vocantur) nec manica seu chirotheca, vt ibi vide.

SVMMA RIVM.

1 Inquisitio fit contra extrahētes res vetitas de regno. Et fardeli eorum dissoluuntur.

2 Pesquisa. c Idem cauetur in dicta lege in ordina. regali. & in alijs legibus eiusdem tituli. vbi dicitur, q̄ inquisitio fit per custodes super pane, & alijs rebus vetitis, quæ extrahuntur a regno, & detur eius copia his, qui culpabiles reperiuntur, vt audiantur, & capiantur pro pœnis, quas soluere tenentur. Et talis inquisitio quoq; fit per prætorem de las sacas, cum tabellione cōtra extrahētes a regno res vetitas, etiã si secum prætor affessorum non assumat, & per suas citationes potest cogere testes ad veritatis informationem habendam, vt coram eo compareant. vt in dictis legibus latē cauetur. ¶ In tantum, quod denuntiatores maleficiorum debent insistere, aliàs, puniuntur, tenet Ioan. de Platea. in lege iubemus per hanc. §. hoc videlicet. C. de erog. mil. lib. 12. ¶ Et potest compellere viatores transeuntes, vt dissoluāt fardelos suos, quia in eis potest committi falsitas, tenet idem Plat. in lege secunda. C. quando & quibus quarta pars debe. lib. 10. in fine. per glōf. in lege prima. §. qui rationibus. ff. de falsi. & in. l. diuus. ff. de seruis fugi. ¶ Quinimo si ex mandato regis vetita portet, potest dissoluere fardelos: quia mandatum principis non derogat iurisdictioni officialis super eo, quod mandatur iurisdictionem habentis. Et sic est argu. q̄ talis custos, vel gabellarius potest inspiciere, & videre ea, quæ vehuntur de mandato principis: quia sub illo colore posset fraus committi vt in. l. vnica. C. nec liceat infreni. & eques. lib. 11. nec excusatur vehens aliqua dignitate vel cōtumacia. i. inobediencia quasi non teneatur ei obedire, cum faciat iussu principis prout tenet dictus Platea in lege secunda. C. de decurio. lib. 12. numero primo. ¶ Et etiam dicit Platea. in lege vnica. C. de litori. itine. custo. lib. 12. quod in tali

SVMMA RIVM.

- 1 Si contra deuentum quis portat res vetitas, & illicitas simul cum licitis, solum illicitæ publicantur.
- 2 Si res aliena portatur contra statutum, an publicetur.
- 3 Si famulus alicuius transit mercantias dñi abs

bus partibus, & litoribus maris, & itineribus terrarum sunt apponendi custodes, vt possent merces illicitas portare, & portantes detineri, donec declarent ad quam prouinciam delaturi sunt, d quo stabitur iuramento ipsorum deferentium.

pesquisa por toda la tierra de su corregimiento, y saber la verdad dos vezes en cada año de feys en feys meses, quien y quales personas son las que

iudice & declarent ei ad quam partem pergere voluerint, & iudicis habita licentia nullam detentionem, vel arrestationem patiuntur, aliàs possunt detineri, maximē si est præsumptio contra eos. ¶ Imō Publicani, custodes, & exactores vetigalis nullum portantē merces prohibitas portare sine serie. i. litera vel bulleto debent permittere transire, nisi prius literam licentiæ inspexerint, vt tenet Platea in lege euentiones. C. de cursu publi. libro duodecimo. vbi quoque dicit, q̄ debet scribi litera licentiæ in libro, & dies quo datur, & infra quantum tempus durat. ¶ Et pro animalibus in vehetione non appositis non debet officialis, nec priuatus pecuniam recipere. Si ergo officialis colligat pecuniam pro cetum mulis, vel equis in cursu adducendis, & non sunt nisi quinquaginta, vel priuatus recipiat pecuniam pro decem mulis, & cōduxit pauiores, punitur in quadruplum. Et idem si submittat alium pro alio, vel in suum vsu vsurpat. & cōtra ordinem faciat. quod nota. & vide Plateam in dicta. lege. 2. C. de curiosis libro. 12.

arg. in lege præfenti. §. sic cubi. C. de his qui ad eccle. cōfug. & in Cle. religiosi. de decimis. & ideò secūdū eum consilium est pro mercatoribus, vt euitent concussiones, & molestias, dum portant mercantias, vt vadant corā

q; soluendo pedagium, an tales mercatiae confiscentur.

Gabellarius debet exigere pedagiū anteaquā mercator exeat de territorio suo.

4 Licet res incidat in commissum, debitor non tenetur de casu fortuito, nec de leui culpa.

5 Si super eadem bestia diuersi homines diuersis temporibus res vetitas extraxerunt, an quilibet debeat perdere vnam bestiam.

Quid si de nocte poena duplicatur.

6 Si quis plura delicta facit cum vno ense, vne ensem perdere debet.

7 Forensis, qui repertus est portare res contra deuentum, & contra formā statutū, an in poenā incidat.

8 Statuta in forese habet locū in uouo ciue. Et nouus ciues excusatur propter ignorantiam sicut forensis.

9 Forensis potest petere restitutionē in integrum aduersus statutum, quod ignorauerat.

10 Minor licet extrahat res vetitas cōtra statutum, non debet puniri.

11 Iuramento portantis, vel faciētis contra statutum statuitur, an sciuerit, vel ignorauerit.

12 Statuitur iuramento forensis transeuntis per aliquem locum collectam non soluentis, si iurat ignorare statutum.

13 Ignorantia probatur per iuramentum, nisi in contrarium probatio appareat.

14 Quando lex, seu statutū dicit quod stetur dicto, vel iuramento alicuius pro plena probatione tunc in contrarium non admittitur probatio.

15 Probatio qualis debet esse contra foresem, ad hoc, vt incidat in poenam statuti.

16 Quando propter timorem iustum inimicorum quis excessit fines cōmittatus, seu districtus fugiendo, in poenam non incidit.

17 Occidens aliquem ad sui defensionem propter iustam causam timoris non punitur.

18 Extrahens causa sui victus, vel suae familiae, non incidit in poenam.

Quid si extrahit farinam.

19 An extrahens hordeum, incidat in poenam.

20 Quid si extrahit pro victu suae familiae, & mu-

tato proposito, & animo vendidit.

Quid si vendidit quod superest, obligatione sua completa.

21 Deprehensus in itinere quasi in confinibus, & dicat se poenitere portare illas res vetitas, an excusetur a poena.

22 Inuentus in via cum equo portare res vetitas an debeat puniri.

23 Repertus in limine territorij, seu in cōfinibus ciuitatis vt vix negare sufficiat, an puniatur

24 Repertus in via non recta, nec consueta portare res vetitas, ita quod est suspectus, quod extrahere velit, tenetur.

25 Si alicui est data licētia extrahēdi res vetitas sine praefinitione tēpis, an duret perpetuum.

26 An licētia data per iudicem extrahēdi dictas res vetitas, excuset a poena.

27 Stāte statuto, quod nullus forensis emat, vel extrahat res extra territorium, si emit, an perdat pretium.

d En la tierra.

De istis rebus non portantis contra deuentū, vide singula. per Gand. in tract. maleficiorum, in parte. De rebus non porta. contra deuentum. vbi in principio quarit, q; si statuto ciuitatis cauetur, q; nullus de districtu, vel ciuitate extrahat bladum, aurum, triticum, vel carnes, vel qd simile sub poena amissionis rerū, quae portarentur, & equi & plaustrum, & bobū, super quibus portarentur, accidit q; q; portantur res illicitae, & res licitae: nunquid omnes illae res sint deperditae? Et dicit q; solummodo res illicitae sunt publicandae, vt. ff. de aqua quotidi. estiu. l. prima. §. Trebatius. idem tenet Bart. in. l. cotem. §. dñs. ff. de publica. & vectigal. & in. l. si Publicanus. §. d rebus. ff. eod. idem tenet Ange. in. l. vsuras. ff. de vsuris. & Bal. in. l. cum proponas. C. nauti. q; feno. * Tamen statutum seu consuetudo disponere potest & valet de iure vt licitum propter illicitum confiscetur, quia ista poena non tantū imponitur personae pro re quam pro auaritia praecipiti & audacia vt tenet Peregrina. in parte vectigal. q. 5. in. glossa. perdit in principio. * Et Gandi. vbi supra quoq; dicit, q; si lege, vel statuto cauetur, q; portās aurū, argētū, monetam, vel sal extra regnū, vel extra territorium puniatur certa poena: & nihilominus currus & boues, & equi, super quo portantur, publicentur, q; si equi vel

2 vel boues, fuerint alterius, & ignorantis, non debent publicari. tenet hoc Montal. in gl. ord. regali. in parte, extrahens. allegando. l. i. C. de eunuchi. & l. 5. ff. de publica. & vectiga. arg. in. l. i. C. vt nemo priua. & ibi glo. & l. quicumq;. C. de feruis fugiti. §. minorum. idē

en la tierra d de su corregimiento y

te ner Pla. in. l. i. C. de feruito. ri. mili. libr. 12. nu. 4. Et n̄ dicit, q; Saly. dubitat de hoc in dict. l. i. C. vt nemo priua. fatetur tñ, q; tenetur portās ad aestimationē. Idem tenet Bal. in dict. l. cum pponas. nu. 5. dicēdo, q; ille, propter cuius culpas res alterius confiscantur, tenetur domino ad interesse, per. l. si. in fine. ff. de pigno. actio. & per alia iura, vt ibi per eum. Et vide Alex. in dicta. l. i. C. vt nemo priui. nu. 3. vbi tenet idem, scilicet, q; talis animal alterius ignorantis non publicatur. vt gl. & ibi Bart. in. l. si. quae incipit. iubemus. C. de nauis nō excusan. lib. 11. Dicit tamē Alex. qd subdit eleganter Io. Butri. ibi q; ille, qui portat, tenebitur fisco ad aestimationem animalis. arg. gl. in. d. l. i. C. vt nemo priua. & arg. in. l. quicumque. verfi. quid si ad praedicta. C. de feruis fugi. facit secundum Sal. lege prima. C. de falsa mone. quam opinio. Alex. credo verā. Cui nō obstat dictum Saly. & Bal. q; ille, propter cuius culpā res alterius confiscantur, ad interesse teneatur domino: quia procedit, quando lex, vel statutū dicit quod confiscantur, licet non sint res portatis, sed alienae: & quando domino ignorante res vetitas portat, tunc tenetur ad interesse parti, seu domino. Sed quando lex, vel statutum hoc non dicit, res ignorantis non confiscantur, sed portator tenetur fisco ad aestimationem secundum Alex. vbi supra, & est vera concordia. Et facit in simili quod tenet Bartolus in lege fraudati. ff. eodem de publi. & vectigal. vbi si focius portauit rem communem contra deuentum, perdit partem suam tantum. quod intelligit Bertachi. de Firmi. in tractatu gabella. in nona parte. nu. 34. tomo sexto. tracta. fol. 78. si focius fuit in sciens, secus si fuit sciens. Et istud meum intellectum postea inueni per Bertachi. de Firmi. in tractatu. gabel. in nona parte. quinta columna. quaestione nona. dicēdo, quod si est statutum prohibens exactionem farinae, vel mercis sine solutione gabellae sub poena confiscationis rerum, & mulorum, vel currus, etiam si sint alienae quod dominus bestiarū, vel currus fuerit sciens, confiscantur, alias secus, nisi statutum, vel consuetudo sit, quod etiam alienae bestiae confiscentur cum mercibus portatis in fraudem gabellarum,

quia tunc etiam in alienis statutum, vel consuetudo seruatur. Sed domino bestiarum succurritur contra portatorem, vel mittentem bestias cum mercibus contra deuentum per dictam legem finalem. ff. de pignora. actio. & facit quod tenet Paulus de Cast. in. d. l. iubem. C. de sacrosanct. ecclesi. Et tenet in expresso Angelus in additione ad Bartolum in dicta lege finali. C. de nauis non excusa. vbi ait, quod facit illa lex in argument. ad statutum quod si pro rebus immisis in ciuitate non fuerit solutum pedagium, quod omnes res debeant confiscari, quod si mulio super mulum suum res meas portabat, & fraudauit, & non soluit pedagium, res meae non publicantur, sed ipse mulio praestabit quantum res meae valent. & sic dicit idem quod Alexand. licet Alexand. Ang. non allegauit. Et vide eundem Paulum de Castro. in lege colonus. §. nauē. ff. locati. vbi idem tenet dicēdo, quod dominus mulipotes impedire venditionem, quia non debet sibi nocere delictum conductoris, & ille qui ducebat, debet soluere fisco aestimationem muli, & mulus restitui domino. Tamen si de consuetudine seruaretur contrarium, quod talis mulus perdat, & domino non restituatur, poterit dominus muli recuperare a conductore, cuius culpa perditum est, vt dicit notare Bar. in dict. l. co. tem. §. dominus. hoc verum, si ignoranter conduxit mulum ad portandum istas res vetitas, secus si scienter, quia tunc perdit eum, & non habet actionem contra conductorem. tenet Gandi. in dict. tit. de rebus portan. contra deuentum. nu. 3.

2. Quoq; est notandum, q; si famulus f alicuius transit mercancias domini absq; soluendo pedagium, non propterea mercatiae domini debent confiscari. tenet Guido papa. singula. 21. allegando docto. in dicta lege prima. C. de feruis exportant. Et adde, q; in solutione ista pedagij, seu gabellae gabellarius vnus territorij stans in confinibus, debet exigere pedagiū anteaquam mercator exeat de territorio suo, & intret in territorium vicinū, sicut dicitur in simili de nauta passagerio, quia anteaquam cum phasello transfuehat viatorē in aliud litus fluminis vel maris potest petere sibi solui mercedem passus, vel transfretationis secundum Bal. & Flori. in lege venditor. §. si constat. ff. comuni praed. & ita seruat vsus secundum Bertachi. in tracta. gabella. in sexta parte. nume. 14. in fine tomo sexto. tractat. foli. 60.

4. Item nota, quod licet res incidat in commissum, non tamen debitor tenetur de casu fortuito, nec de culpa leui, vel leuissima. Ideo si quis portat frumentum, vel res vetitas extrahit, & in itinere obuiauit piratis, & derobarunt eum non tenetur

tenetur fisco ad æstimationem rerum veterarum. quod est notandum secundum Montalium in dict. glossa ordina. in parte, extrahens a regno. & dicit, quod probatur in lege secunda. C. de veteriga. & commi. & ibi Baldus in terminis. ¶ Sed circa istum textum pone, quod duo homines diuerso tempore extraxerunt aurum, argentum vel frumentum, vel alias res vetitas extra regnum vel comitatum, seu districtum, & territorium super eodem mulo, vel super eadem bestia, vtrum quilibet debet perdere vnum mulum, seu vnā bestiam? Dic quod si primus soluit mulum, alius liberatur. Secus si primus soluit æstimationem muli, quia secundus ad mulum tenetur. vt tenet Paulus de Castro & Bartolus in lege meuius. §. duobus. ff. de lega. secundo. numero. 23. vbi per eos.

¶ Vbi quoque tenet, quod si vno statuto cauetur, quod si quis portauerit monetam, vel bladum extra regnum, seu comitatum, perdat animal, super quo portaretur, & condemnatur in decimam, & alio statuto cauetur, quod in omnibus maleficijs de nocte poenæ duplicentur & quidam super mulum extraxit frumentum, vel aurum de nocte, & non teneatur ad duos mulos sed tantummodo ad vnum, ne duæ causæ lucrativæ concurrant, nec distinguit vtrum primo soluit rem, vel æstimationem, cum hoc sit debitum ab eadē persona. vt in l. huiusmodi. §. primo. ff. de lega. primo. Et idem si aliquis pluries cū eodem mulo, vel a fello extraxerit res vetitas, non debet perdere pluries animal. vt Bart. ibi & Bertachi. in tract. gabella. in. 9. parte. nu. 30. tomo. 6. tracta. folio. 72. quia in speciebus non cadit duplicatio poenæ, vt ibi. & in nu. 31. & in l. Lucius. §. impuberem. ff. de leg. 2. & in l. fideicommissi. §. si quis decem. ff. de lega. 3. & Bal. in l. prima. vlti. col. C. de sentent. quæ sine cert. quæ profe. Bal. & Imol. in l. ex facto. §. primo. ff. de vulgar. & pupil. ¶ Et per istum dictum Barto. pluries iudicauit, quod si aliquis cū vno ense plura delicta fecit, tantummodo vnum ensē perdere debet, & non plures. ¶ Præterea circa istum text. ponitur, quod est statutum, seu lex, prout hic, quod de regno, seu districtu non portarentur istæ res, vel alias res sub poena amissionis earum, & bestiarum: quidam forensis repertus est portare rem cōtra formam legis, vel statuti, an incidat in poenā. Hanc quæstionem altercat Gandi. in dicto titulo de rebus por. contra deuen. nu. 7. & dicit, quod forensis modo fuerit sciens, modo ignorauerit statutū perdit res, sed si ignorauerit, excusatur ab alia poena sed si sciuit statutū, tūc etiā in alia poena punit. Quæ ignorātia statutorū præsumitur in dubio,

fecus in alijs prohibitis à iure cōmuni secundum eundem ibi. quod sequitur Alex. in consi. 86. in 4. li. nu. 6. allegando Bal. in l. ius civile. in fin. ff. de iusti. & iure. & in l. i. ff. de legi. vbi concludit, quod si forensis committit id, quod erat tantummodo delictū ex forma statuti ciuitatis, talis forensis habens ignorātia dicti statuti, excusatur, si ibi in loco statuti non traxit magnam morā. vt in cap. primo. de constitu. in. 6. & in l. fin. ff. prosono. ideo non est puniendus, Si tale nō erat prohibitum communiter per alias ciuitates. vt notat Ioan. Andre. in cap. vt animarum periculis. de constitu. in. 6. in nouella. Facit. l. si. ff. de decreti. ab ordi. faci. vi. Paul. de Cast. consil. 148. & Specul. in tit. de cōstitu. vers. 2. doct. in. c. canonum statuta. de constitu. vbi maria, & mōtes colliges. ¶ Et scientia probatur contra eum, quando erat homo, qui sæpe, & continuē ibi conuersabatur, vel utebatur, quia non est verisimile eum hoc ignorasse: quia ad aliquem obligandum scientia & supina ignorantia æquiparantur. l. iubemus. ff. de liber. causa & in l. octabi. ff. vnde cognati. & quia scire debuit, quod omnes de ciuitate sciebāt vt in l. regula. §. sed facti. ff. de iuris & facti ignorant. ¶ Sed si est de loco remoto, ita quod iustē probabiliter potuit ignorare, non punitur secundum Marti. de Fano. & Ioan. de Lar. quos sequitur Gadinus vbi supra. quæ opinio mihi videtur, & pro ea facit, quod tenet Hippoly. de Marfi. in repeti. l. si. ff. de iuri. om. iudi. nu. 81. allegando Bar. in lege cunctos populos. in. 5. col. C. de summa tri. & fide catholi. vbi distinguit. ¶ Aut illud, quod commissit forensis in hac ciuitate, est delictum de iure communi, & punitur secundum statuta huius ciuitatis. ad quod allegat authen. si qua in prouincia. C. vbi de crim. agi oportet. & alia iura. ¶ Aut non erat delictum de iure communi, & tūc aut ille forensis ibi tantam moram traxit quod verisimiliter debet scire tale statutum, & tunc idem. s. quod obligatur tali statuto. pro quo adducit. l. 2. & quod ibi in gl. vlti. notatur. C. vbi de cri. agi oportet. ¶ Aut ibi non traxit tantam moram, & tunc aut illud factum erat communiter per omnes ciuitates prohibitum, vt putā, non extrahere frumentum extra territorium, quod est communiter prohibitum per totam Italiam licet in nostro regno Castellæ contrarium disponatur per legem tertiam. tit. 9. lib. 6. in ord. rega. isto casu quando scit esse communiter prohibitum, non licet allegare talem ignorātia, seu excusationem. allegat. l. si. §. licet aliquis. ff. de publi. ¶ Aut est tale quid, quod non est ita generaliter prohibitum, & tunc non tenetur, nisi fuerit sciens, vt in dicta lege si. ff. de decreti. ab ordi. faci. &

ci. & dicit, quod de hoc est text. in dicto capi. vt animarum periculis. vbi ignorās non tenetur, quia ignorans non videtur actum gerere, & qui ignorat, non habet voluntatem. vt Paul. de Castro in lege legitimam. ff. de peti. hæredi. nisi ignorātia fuerit crassa, & supina, & ita residet Bart. in dicta lege cunctos populos. circa hanc dubitationē. Quam distinctionem sequitur ibi Fulgo. & Petrus de Anchara. in dicto cap. canonum statuta. 12. quæ st. & in cap. 2. de contlit. in. 6. gl. in capi. a nobis. el primero. & ibi Anto. de Butri. de sent. excō. idem tenet Ioan. de Imol. in cap. cognoscētes. de constitu. in. 6. & in cap. si. 4. column. cod. tit. Specula. in dicto tit. de constitu. vers. quid si extraneus. Et licet aliqui doctores teneant contra distinctionem Bar. prout tenet Ias. in dicta lege cunctos populos. nu. 69. tamen opinio, & distinctio Bar. est communior, & equior, & est magis ratione munita secundum Hippoly. de Marfi. in dicta lege. si. ff. de iuri. om. iudi. quam tene, & vide. ¶ Et adde, quod ea, quæ dicta sunt in forense, habent locum etiam in ciue nouo. secundum Ias. in. d. l. cunctos populos. nu. 70. pro quo allegat text. singula. in. l. qui cum vno. §. si. ff. de re mili. sed dicit esse meliorem text. in. l. qui commeatus. §. tyroni. ff. eod. tit. de re mili. & Rom. singula. 73. firmat Bal. in l. data opera. col. 11. C. qui accusa. non possidē tenet Hip. de Mar. in. d. l. si. ff. de iuri. om. iudi. nu. 84. & in l. qui ignorās. ff. ad l. Cornel. de falsis. nu. 23. vbi ciues nouelli cōtra uenientes statuti ciuitatis, excusantur, quia in eis præsumitur ignorantia per. d. §. tyroni. vbi parci tur nouo militi tanquā iustē ignorantem leges militares. ¶ Nota tamen perpetuō, quod forensis potest petere restitutionē in integrū aduersus statutum, quod ignorauerat probabiliter, & hoc ex clausulā generali. si qua mihi iusta causa. ita tenet Ias. in l. quandiu. C. qui admitti. in fine. dicendo, quod ista est decisio solēnis Inno. & Io. And. & Anto. de Butri. in rub. de cōsuetu. & plenius Anto. de Butri. in. c. 2. de cōstitu. & Io. Fab. in. d. l. cunctos populos. 6. col. & Alex. in cōsil. 37. in 2. volu. incipiente, Viso, & optimē discussio processu. in. 8. col. & Fran. de Aretio. in consi. 11. qui incipit, procedendum est breuiter. in. 3. col. ad finem. ¶ Et idē dicit in minore, quod quia licet minor extrahat res vetitas contra statutū, nō debet puniri. vt tenet Ludo. Roma. in singula. 808. qui est finalis. in ordine. & idē tenet Cremenensis in sing. 29. vbi ait, quod si minor portat res, de quibus solui debet gabella, vel sit prohibitum statuto, quod nullus possit portare tales res, quod minor non cadit in commissum, quod dicit esse notandum. Idē tenet Bal. in l. si ex causa. §. si in commissum. ff. de

mino. & vi. eundem Bald. in tracta. statutorū. in parte, frumentum. ¶ Sed hoc intellige verū, quod statutum punit aliquid, quod de iure communi non est punitum, tunc enim minor non includitur in statuto, secus si punit. vt doct. supra & vi. Sebast. Sapi in addit. ad Abb. in. c. 2. de delictis puero. in. 1. addit. ¶ Quoq; intelligere (saluo meliori iudicio) nisi statuto caueretur, quod etiā minor in poenā incurrat: quia statutū terrarum possunt ampliare, & diminueret tempus legitimæ ætatis, prout placet, quia non sunt minoris auctoritatis statuta; quam leges Lombardorum. tenet Bal. in l. prima. ff. de minori. in fine. ¶ Adde quod si iuramento portantis res prohibitas, vel facientis contra statutum, an sciuerit, vel ignorauerit, tenet Montal. in glo. ordi. rega. in parte, custo. Ies. dicens, quod si portauerit quis extra ciuitatem res per statutum prohibitas, perdit illas & illud, super quo portantur, licet sit receptum vel cōmodatū, vel conductū ad vecturā, nisi dñs curri, vel muli fuerit ignorās, quæ ignorātia præsumitur. vt Abb. in. c. sæpe. de restitut. spolia. 4. col. nu. 14. & idem Abb. in. c. veniēs. de filijs presbyterorum. vbi in dubio præsumitur ignorātia: & ille qui dicit scientiā, probare debet. & glo. in l. verius. ff. de probatio. & suo iuramento statuit. vt in l. prætor. ff. de edendo. §. sed si iussio. & in l. si. §. licentia. C. de iure de liberā. vbi gl. dicit, quod hoc iuramentū referri non potest. & tenet Ioan. de Pla. in l. 1. C. de seruito. & occulta. eorū. li. 12. ¶ Et facit quod tenet Abb. in consilio. 35. in primo volu. nu. 2. in fine. vbi ait, quod si forensis tranfierit per aliquem locum, & gabellam vorū, vel mercium suarū non soluerit propter quod incidit in commissum, iuuatur, si nec sciuisse ibi esse aliquid datum soluendū, & tale iuramentum plene probat ignorantia suam. & hoc modo res sue non cadunt in commissum. allegat Abb. gloss. singula. in cap. proposuisti. 28. distin. quod dictum Abb. dicit notabil. & lucrosum Hipp. de Marfi. in repeti. rub. de probatio. nu. 124. Et facit, quod tenet Martinus Lauden. in tracta. de fisco. quæstio. 231. tomo. 6. tract. folio quinto. vbi ait, quod si iuramento portantis, qui dicit portare pro suo, vt non soluat gabellā, per glo. in Cle. si. de cens. Bal. in authē. habita. C. ne filius pro patre. quod dicit esse cōtra datarios, & publicanos. ¶ Et quod ignorantia tanquā dependens ab animo probetur per iuramentum, est text. in. c. nulli. in fi. de electio. in. 6. & in. c. cū in tua, qui matri. accusa. poss. & in. c. si vero. el. 2. de sentent. excō. c. pastoralis. de exceptio. & voluit glo. in. c. in lectum. 34. quæstio. 2. glo. in. c. innotuit. de electio. ne. & ibi. Abb. numer. secundo. & alios docto-

res relatos per Hippolytum vbi supra quibus adde gl. Castelli. in lege secunda. in. ll. de Toro. in glo. p. in fine. & glo. in cap. accedens. de crimi. fal. & Hippolytus. in lege si quis nec quæstio. ff. de quæstio. nume. 46. & in consilio. 51. & Alex. in. l. qui bona. §. si alieno nomine. ff. de dano infecto. ¶ Sed supra dicta intelligo vera, nisi probatio in contrarium appareat: quæ licet ignorantia, vel sciencia pbetur per iuramentū, admittitur probatio in contrarium. tenet Bart. in. l. si cui. §. hisdem. ff. de accusa. & est glof. ordinaria. in cap. secundo. in verbo. effectata. de tempo. ordi. in. 6. tenet Iason. in lege prima. §. si absens. ff. si ex noxal. caus. agatur. nu. quinto. ¶ Quod dicit ibi. n. 13 sexto. limitari, ¶ nisi lex, vel statutum diceret, quod stetur dicto, vel iuramento alicuius pro plenaria probatione, tunc non posset pbari contrariū, quia haberet vim præscriptionis iuris, & de iure. glo. est ad hoc singula. secundū eundem Ias. in Cle. prima. in glo. p. in verbo. fecille naramus. de probatio. per quam glo. ita dicit limitari Lodou. Roma. in. l. si duo. ff. de adquirend. hæredi. & dicit mirabiliter intelligi, quando statutum diceret, q̄ haberetur pro plenaria probatione, tunc non admittitur probatio in contrarium, ita loquitur glo. præ allegata, secus si statutum diceret, q̄ habeatur pro plena probatione, tunc possit probari cōtrarium. & ita limitat nouiter Alex. in consilio allegato ibi per Ias. ¶ Quoque limita vt per Bald. in ca. nulli. pen. col. de rescrip. vt non procedat, quando lex, vel statutum disponderet stare alicuius probationi, quia facit vt non admittatur probatio in contrarium. Secus si disponat, vt sufficiat ad probādū, quia tunc bene potest probari contrarium. Que limitatio non placet Ias. vbi supra. nu. 7. vbi per eum. ¶ Et probatio contra forenssem debet esse, 15 q̄ debet ¶ probari, q̄ habebat conuersationem in dicta ciuitate, vel morā traxit in ea, q̄ verisimiliter debet scire tale statutum, vel illud factum communiter per omnes ciuitates, & villas regni erat prohibitum. secundū Hyppol. de Mar. vbi supra. ¶ Sed iste tex. & similes, non habent 16 locum, quando aliquis ¶ propter timorem iustū inimicorum excessit fines territorij, comitatus, seu distinctus fugiēdo, quia tunc non incidit in poenam. tenet Ang. in. l. quod per tex. ibi. ff. de delicti edicto. & dicit concordare tex. in. l. Titius seruus. ff. de seruis exportan. ¶ Quia secundū Ang. ibi, quando aliquis ad sui ¶ defensam interfecit aliquem propter iustam causam timoris, non est locum poenæ, quando posuisset se in discrimine vitæ fugiēdo, maximè cum non sit ratio, q̄ ille magis fugisset, quam ille, qui eū fuis-

set insequutus, cum homines conditionis æqua liter incedere præsumantur. vt in. l. continuus. ff. de verbo. obliga. §. cum ita. & facit tex. in dict. lege quod. §. idem Celsus. ff. de ædili. edicto. ibi, non potest euadere. ¶ Item dicit Ang. in dict. lege quod. q̄ fallit, q̄ porrat, vel extrahit ¶ causa sui victus, quia tunc prohibitus portare, vel extrahere granum, seu aurum, vel monetam extra ciuitatem, non incidit in poenam, quatenus portat causa sui victus. tenet idē Ang. in. l. principibus. ff. si certum petat. & est tex. expressus in lege. 23. tit. 9. lib. 6. in ord. regali. in fine. ibi. *Pueda sacar y saque consigo la moneda de oro, o plata que oviere menester para el gasto continuo.* ¶ In tantum hoc procedit, q̄ si causa sui victus extrahat, & deinde mutato proposito vendat, non incidit in poenam, tenet Pla. in lege. vnica. C. de imponen. iura. discri. lib. 10. in fine. & vide infra nume. 20. & Bar. in. l. cetera. §. si. ff. de lega. primo. §. sed & si quis. & Ias. in. l. si quis nec causam. ff. si cert. petat. nu. 4. & melius tenet Ang. in. l. 1. §. nō autem. ff. de exercito. vbi quoque dicit, q̄ statur iuramento suo an habuit bonam animam a principio. vt de Alex. in consi. 7. in. 3. volu. in fin. & vide infra versū. & quoque statur suo iuramento. vbi de intellectu. sed tex. Facit in contrariū in lege. 5. tit. 7. Part. quinta. ibi; *Y no los vendiere.* ¶ Quoq; pot extrahere non solum causa sui victus, sed etiam causa suæ familiaris. glo. in. l. vniuersi. C. de vectiga. & commiss. cōmendat eā Alex. in. l. si. §. diuus ff. eo. tit. sequitur Bal. in lege cum proponas. C. naut. q̄ fœnor. & faciunt notata per docto. in simili in lege, si ita stipulatus fuero. ff. de verbo. obliga. de quo vide. glo. & ibi Paul. de Castro. in lege. si. §. quotiens. ff. eod. de vectiga. & commiss. & in lege si Publicanus. §. primo. vi. dictam legē 5. tit. 7. Part. 5. & glo. in authen. habita. C. ne filius pro patre. ¶ Sed hoc intellige, dummodo non extrahat pro suo victu, vel necessitate plusquā egeat. vt tenet Ioa. de Plat. in lege eos qui. C. de aquæ ductu. lib. 11. nu. 2. loquendo in statuto disponente, vt nemo possit extra ciuitatem portare vinū nisi pro suo vsu, & aliquis, cui sufficiebāt quatuor dolia pro suo vsu, portauit viginti, q̄ totum amittit. ¶ Et quoque statur suo iuramento, an causa sui victus, vel vsus, vt dixi, vel negotiationis deferatur, scilicet, deferentis, nisi qualitas personæ dissuadeat, vel probatio de opposito sit in promptu. tenet Plate. in lege vnica. C. delictorum custo. lib. 12. & Hippoly. de Mar. singula. 86. & in repetit. rubricæ de probatio. nu. 145. & Bal. in. l. 3. C. naut. q̄ fœno. & gl. in Cle. si. de cen. si. quæ dicit iuramento probari, q̄ clericus portet res suas causa sui vsus, & familiaris suæ, nisi re-

rum,

rum, & personarū qualitas aliud suaderet. secundū Cardi. ibi. in. 4. quæstio. & tenet Bertachi. in tracta. gabellarum. in. 8. quæstio. principali. in secundo membro. num. 4. tomo. 6. tract. * ¶ Sed quid si ciuitas prohibet exportare bladū extra districtum, an comprehendat forenssem habentem agrum in districtu dictæ ciuitatis: & q̄ sic tenet Alberic. in rub. ff. de muneri. & honori. nu. 34. * ¶ Sed quid si cauetur, q̄ nullus extrahat à regno, seu ciuitate frumētum, & aliquis hordeū ¶ extraxit, an incidat in poenam? Dic q̄ nō: quia appellatio frumenti, non continetur hordeū. Et si aliquis accusat de furto frumenti, si probat de hordei furto, non nocet. vt tenet. Angel. in. l. triticum. ff. de verbo. obliga. qua de speciali & propria significatione, & simplici appellatio frumenti propter excellentiam intelligitur de grano, quo vtimur ad panem faciendum secundū glo. in. l. frugem. ff. de verbo. signifi. & de isto intelligitur, si quis promitteret decem corbes frumenti secundū Bart. in. d. l. frugē. sequitur Ioa. de Plat. in. l. modios. C. de susceptori. & arca. lib. 10. nu. 1. ¶ Sed quid si extraxit farinam? Vide tu Gandi. in tract. malefi. in parte de rebus nō portandis contra debent. nu. 4. & gl. in. c. 1. supra eo. in glo. *De cuya mano.* & Bar. in. l. quæsitū. §. illud. ff. de lega. 3. & latē in proposito per Rotā. decisi. 834. in antiquis & q̄ incidat in poenam extrahēdo farinam, tenet Bart. in. d. l. quæsitum. §. illud. & sequitur Ang. in. §. cū ex aliena. Instituta. de rerum diuini. nu. 3. & Plat. in. l. 1. C. de frumen. vrb. Constantinop. lib. 11. & l. 1. C. de frumen. vrb. 5. ¶ Et tenet latē Bertachi. in tracta. gabellarum. in. 8. parte. in. 2. membro. nu. 16. tomo. 6. tracta. fol. 65. Sed nō prohibetur portare panem coctum, nisi faceret in fraudem. vt Pla. in. d. l. 1. de frumē vrb. Constanti. C. in principio. ¶ Stante ergo ista. l. q̄ nullus extrahat res vetitas, nisi p victu suo sub poena, si aliquis ¶ extraxit hoc animo, & eo extracto, mutabit animum, & vendidit, an incidat in poenam? Dic q̄ non, vt supra dixi in nu. 18. vbi de intellectu vt dixi tenere Ang. in. l. prima. §. non aut. ff. de exercito. actio. Facit tex. in. l. Cæsar. ff. de publica. & vectig. & in. l. senatus. ff. de cōtrahen. emptione. & l. cetera. §. si. ff. de lega. primo. iurauit tamen, q̄ bonā mentem habuit a principio. vt in. l. si. cum similibus. C. de iure deliberan. secundū Ang. & idem tenet Bertachi. in. d. tract. gabella. in. d. §. 8. parte principali. in. 2. membro. n. 2. 3. & 4. tomo. 6. tract. fol. 94. allegando Bar. & Ioan. de Porta. in. di. l. cetera. §. sed si parauerit. dū dicunt scholarem emētē frumentū pro toto anno, & postea poenitentem & reuendentē illud, non teneri ad poenam sta-

tuti prohibentis emi frumētum in platea causa reuendendi. quod dic verum. secundū Barto. ibi si constat de primo proposito, aliās ab initio præsumitur fuisse ementis propositum reuendendi, sicut postea fecit. vt in. l. prima. §. idem c̄ ficilius. ff. de exercito vbi per Guiller. de Cun. & ibi tenet Bald. in. §. nec autem. Quod tendit in fauorem illorum, qui obligantur ad macella, & pannificia reficienda. & complenda ciuitatū, villarum, & locorū huius regni Hispaniæ, quia tales carnifici possunt emere carnes viuas, & etiā sues ad reficiendum dicta macella, non tamen ad iterū vendendū, vt patet in leg. regni. * Quæ leges sunt reuocate, seu suspense per nostrum regem Philippum, vt patet eius prouisione Valis Oleti. 7. de Iunio. 1558. tamen per eundem regem fuit validata en Madrid. anni. 64. incerta forma, scilicet, *que ninguna persona compre carnes viuas para las tornar a reuender en pre en las mismas ferias y mercados, y rastros contra la dicha pragmática, y executeys en los que lo contrario hizieren las penas en ellas contenidas sin embargo del suspenzion de la dicha pragmática.* * quod si aliquid ex dictis caribus, & rebus superfit completo tempore suæ obligationis, poterunt vendere sine poena dictarum legum, & pragmaticarum, quæ prohibent triticum, carnes, & sues emanantur ad iterum vendendum, quia initium suæ primæ emptionis considerandum, & attendendum est, quæ fuit facta pro victu, & sustentatione ciuitatis, seu loci, atque illorum incolarum, & tenet doctor del Castillo in. l. prima Tauri. in glossa. *En los dichos lugares.* 9. columna. versiculo quod etiam facit ad ea quæ dicunt. * Et an de licentia iudicis potest quis ista prohibita emere, dic quod non: quia vnde venditio rei inhietur alicui propter publicam vtilitatem, quod sicut priuata pactione non potest fieri venditio: ita nec authorita. iudicis tenet Bar. in. l. 2. C. de agricol. & censitis. lib. vndecimo. & ibi plat. * Sed 21 quid si aliquis est deprehensus in itinere ¶ quasi in confinibus, & dicit se poenitere portare illas res veritas, an excusetur a poena? Dic q̄ est puniendus, sed nō poena statuti, vt per Gandi. in. d. tit. de rebus portan. contra deū. nu. 6. ¶ Ioan. And. in additio. ad Specul. iu. tit. de cōstit. in additione, quæ est in medietatem, videtur melius loqui dicēdo. Aut enim iste inuentus fuit continuado iter suum, vt exiret districtum, & allegatio poenitentiæ patet falsa. Aut reuertebatur sponte, & tunc iuari deberet per poenitentiam. Aut repertus est quiescere in hospicio, vt in tugurio pro quiete sui, & animalium, non saluatur, ex quo de poenitentia, quā asserit, nulla sunt iu-

M 5 dicitia.

ditia. & verbo statuti in hoc sunt ponderanda secundum Ioan. Andr. q̄ nota, & vide. & sequitur additio. Bart. in l. qui ea mente. ff. de furt. in finali additione. & dicit, q̄ si quis inuentus fuerit reuertendo, quia p̄mituit, debet mitius puniri. ¶ Item queritur, si quis est inuentus cum equo in via portare res vetitas, an debeat puniri? Gandi. vbi supra in dicto titul. de rebus, porta. numer. 10. dicit, quod sic, quando confitetur, quod ipse portabat res illas extra, sed si neget, & dicat se portare illas res ad molendinum, vel ad villam, & illa sit via & iter ad molendinum, vel ad villam, & bene sit hoc verisimile, non punitur. Angelus tamen in lege si vehenda. ff. ad legem Rhodi. de iactu. dicit: quod verba statuti in hoc sunt attendenda. Nam si statutum dicit, quod si quis portauerit bladum. &c. Tunc intelligitur perfecte, & executiue portabit, nec sufficit, quod inueniatur in itinere. vt in lege prima. ff. quod quisque iur. secus si dicit si quis portabit bladum, vel inuentus fuerit portare, vel familia, quod dicit esse notandum, & idem tenet Bal. in dicta lege cum proponas. C. naut. q̄ sceno. nu. 2. versi. quidam dicunt. & in lege si fugitiui. C. de feruis fugiti. numer. 5. & in lege arboribus. ff. de usufructu. quod sequitur Franciscus Lucanus, in tractatu. de fisco. in quarta parte. num. 12. & 13. tomo sexto. tractatu. foli. 15. & Vide Ias. in lege cui iurisdicatio. ff. de iur. omni. iud. in fine. vbi tenet allegando Bal. in capitul. concupiscentia. in secunda. column. de constitut. quod quando aliquid phibetur in termino, intelligitur etiā prohibitu in via, & ideo secundū eundē Bal. phibitus ex forma statuti deferre frumentum extra territorium sub certa pœna, repertus in via potest puniri. quod dicit Ias. non videri verum. & dicit videndū. Cy. & Bal. ibi. & ideo tene, q̄ ponderanda sunt verba statuti, vt dictū est, & idem tenet Bal. in l. eū te. C. de dona. ante nup. in fine ¶ Idem tenent Bar. & Plat. in l. qui fiscales. C. de nauicula. lib. 11. dicendo, q̄ si qs reperitur cū sarcina frumētū, vel alijs rebus vetitis portari extra districtū in aliqua via non recta, & non consueta, est suspectus, q̄ eas vellit portare contra deuentum. C. de cursu pub. lib. 11. nam ex qualitate loci vbi inuenitur, p̄sumitur, & probatur contra eum. vt in d. l. si fugitiui. C. de serui. fugi. ¶ Vbi quoq; tenet Pla. q̄ attendenda sunt verba statuti, aut loquantur per verba p̄teriti temporis, vt si quis portauerit bladū extra districtū, tunc requiritur actus cōsummatu, nec sufficit esse in fieri. vt in d. l. arboribus. ff. de usufru. §. de illo. dū dicit. lupus exit syluā, non tamen exhibit, punietur tunc extra ordinē in limine districtū portare re-

pertus. l. 1. §. expilatores. ff. de effraeto. si autē loquitur per verba p̄sentis temporis, vel p̄teriti imperfecti, putā, portantes bladum extra districtū, puniantur, tunc punientur pœna statuti per. d. l. fugitiui. & ibi p̄ Saly. & Bal. & vide Feli. in tracta. q̄ cognatus puniatur. col. 4. fallen. 8. ¶ Et vi. d. Bertachi. in tracta. gabella. qui hoc singulariter altercat in. 9. parte principali. nu. 18. & 19. tomo. 6. tract. fol. 71. vbi idē tenet, dicendo, q̄ inuētus portare res phibitas, & extrahi per viā non rectā, sed inusitatā, tenetur. vt Bal. in l. 3. C. naut. sceno. & in l. 1. col. 3. de ædilitio edicto. nisi quis iusta cā motus, quis iuerit per viam inusitatā, & nō rectā, putā, si via erat ab aqs inundata, vel à latrūculis occupata, vel ab hostib⁹. secūdū Saly. in d. l. 3. q̄ est verū, q̄ tenetur, etiā si extra ctio nōdum sit cōsummata, quia sufficit esse repertum in via non recta, licet nondū exierit de territorio. vt per Alberi. de Rosa. in tract. statu. in. 2. parte. q. 3. & Bar. in d. l. qui fiscales. C. de nau. li. 11. ¶ Sed hoc intelligit. d. Bertachi. si statutū dicat de extrahente, ita, q̄ loquatur per verbū p̄sentis temporis, vel p̄teriti imperfecti, vt dictum est. Secus si per verba p̄teriti imperfecti, putā extraxerit, quia tunc statutum non habet locū, sed requiritur actus perfectus, & consummatu. secundum Bald. & Iacob. Butri. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcopis. & cleri. col. 2. & in d. l. si fugitiui. & idē tenet Bal. & Alex. in l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verbo. obliga. vbi etiam notāt, q̄ dicitur proficisci, qui arripit iter. ¶ Tamen est notādum, q̄ in isto casu est minor pœnā imponenda. s. arbitraria, vt dictū est scdm Bal. in d. l. si quis non dicā rapere. & in d. l. si fugitiui. videlicet dimidia pœna eius que ab statuto sit imposita pro actu consummato, secūdum Bal. signantur in d. l. 3. C. naut. q̄ scenor. sed fuit originale dictū Specul. quem Bal. non allegat in tit. de constitutio. §. 1. versi. pone ergo statutum nu. 8. in fine. & ibi dicit, q̄ pœna debet mitigari. vt si pœna sit dupli, simplū amittat, si simpli, tunc medietatem. Et hanc doctrinā tradit etiam Saly. in l. prima. versi. ex p̄dictis infero. C. de rapt. virgi. quod dicit Bertachi. vbi supra notandum perpetuo, quia pauci sciunt, & est cotidianum. ¶ Sed si repertus in via non recta cū rebus prohibitis confiteatur se velle extrahere pœna cōmittitur. vt dictū est. & tenet. d. Bertachi. vbi supra nu. 20. ¶ Et etiam conuincitur de fraude, si probatur per testes, quib⁹ ipse dixit. se velle extrahere contra deuentum, vel per alias coniecturas ex qualitate personarū, & rerum, ex arbitrio iudicis. quod dicit bene notandum Bertachi. ibi allegando Flori. in d. l. arboribus. §. idem tracta. & ideo

& ideo dat cautelam secūdū Bar. in l. 1. C. de iticusto. lib. 12. q̄ volēs portare frumentū, vel alias res prohibitas vadat ad officiales, & eis notificet locum, ad quem iturus erit, & de extractione accusari nō possit. ¶ Idē dic q̄ tenetur, si est repertus in limine territorij, seu in confinibus illius ciuitatis, vt vix ipsum negare sufficit. vt in l. q̄ sententiam. ff. de pœnis. & iudex, qui de hoc debet cognoscere, debet circūspicere qualitatem personæ, & attenta illa, vel molendinum. ad q̄ dicit ire sint vicinia vel non, secundum Gandi. vbi supra in d. tit. de rebus portan. nu. 11. & Bal. in d. l. qui fugitiui. nu. 4. & l. 42. §. 1. & 2. tit. 9. libr. 6. in ordi. rega. vbi probatur, q̄ si intra vnam leucam, vel duas leucas quis deprehenditur iuxta alium territorium, p̄sumitur extrahere. Et (vt dixi) idem tenetur, si reperitur cum argento, frumento, vel cum alijs rebus vetitis portare extra territorium in aliquavia non recta, nec cōsueta, quia est suspectus, quod ea vellit extrahere extra territorium contra deuentum. facit. l. eos. in fine. ff. ad l. Corne. de fals. & tenet Mont. in glof. ordi. in parte, extrahens à regno. quem vide. & Hippol. de Marfil. in l. de minore. ff. de quaestio. nu. 29. allegando Bar. in d. l. qui fiscales C. de nauicula. lib. 11. & sequitur Ioan. de Anna. in c. significauit. fi. col. de ludæis. versi. in contrarium. vbi dicit, q̄ minor pœna imponitur, quam si portasset. vt Butri. & Bald. in d. l. si fugitiui. C. de seru. fugi. sed omnino dicit ponderanda esse verba statuti & sic remanet cum Angel. & Bald. ¶ Facit quod tenet Pla. in l. p̄sidiibus. C. de cursu publi. lib. 12. vbi ait q̄ itinerantes non debent recedere à recta via publica consueta, aliās est p̄sumptio contra eos. quod dicit notari cōtra volentem portare bladum, oleum, & aliud prohibitu, vt sit p̄sumptio contra eos, quod cōtra deuentum portent. & ideo possunt arrestari, donec excutiat veritas. ¶ Et idem dicit esse in eo, qui ingreditur, vel egreditur ciuitatem aliunde, quam per portam publicam, & consuetam. vt in lege fina. ff. de rerum diuisi. Quod fallit in p̄sidi superioris, vel gubernatori, si aliquādo per deuiam mittit, quia contra eum non est mala suspicio, sed q̄ iusta ratione & causa faciat. vt Plat. ibi per tex. ibi. ¶ In tantum habent locum supradicta, quæ extenduntur contra eum, qui recedens de loco commissi maleficij, si non vadit per viam rectam consuetā sed per deuia, est enim p̄sumptio contra eū de maleficio commissio, vt sit sufficiens iudicium ad torturam simul cum alijs iudicijs, nisi subsit iusta causa eundi. tenet dictus Platea. in lege si quis. C. eod. tit. de cursu publico.

25 ¶ Sed quid si alicui est data licentia extrahendi sine p̄sinitione tēporis, an duret perpetuum? Dic q̄ non, sed solummodo talis licentia data extrahendi res vetitas, durat per septem dies: & si extrahit elapsis istis septem diebus punitur. vt Bar. & Io. de Pla. in lege prima. C. detractoribus. & statu. libro. 12. ¶ Et adde, quod si gabellarij portarum dederunt mihi licentiam exportādi res vetitas extra ciuitatem & districtum potero tradere mulioni literam licentiæ, in qua ego solus & non ipse descriptus est, & illam licite portauit sine me. tenet Pla. per tex. ibi in lege parsi pium. C. de cursu publi. lib. 12. & Bar. in lege corpus. eod. titul. & Fran. Luca. in tracta. de filco. 4. parte. nu. 7. tomo. 6. tracta. folio. 15. ¶ Item nota, quod si iudex, seu potestas, seu gabellarius, siue Publicanus dedit licentiam extrahendi cōtra talia statuta, talis licentia non excusat à pœna, sicut nec potestas excusatur. vt in lege. 1. C. de com meat. lib. 12. & ibi docto. & tenet Gandi. vbi supra. nu. 9. versi. hoc tamen quæro. & potestas debet illi, cui dedit licentiam extrahendi restituere omne damnum. vt in l. per hanc. §. non dāda. & §. sciant vero. C. de erogatio. milit. anno. lib. 12. & tenet Montal. in glo. ordi. in parte, pœna per sententiam. Et q̄ puniatur officialis, qui permittit apportari rem cōtra deuentum, tenet Bal. per tex. ibi in lege mercatores. C. de cōmer. & mercato. & vide quæ latē posui supra in capi. primo. in glo. Salario. fi. col. & vide Parid. de Puteo. in tracta. syndicus. in parte. licentia officia 28 lis. foli. 164. ¶ An stante tali lege, vel statuto q̄ nullus forensis possit emere, & extrahere extra territorium, an si emit, perdat talis forensis pretium exbursum? Dic quod non vt est textus in lege prima. C. non licere habitatori metraco mieloca sua ad extrane. trāser. lib. 11. & tenet singulariter Bal. in lege si. §. si. nu. 2. C. communia. delega. & dicit, quod potest retinere rē emptam donec ei restituatur suum pretium. per tex. in l. si non sortem. §. si centum. ff. de conditi. indebitū quod sequitur Fran. Cremon. in singul. 95. & Feli. in c. cum causa. de re iudicata. 9. col. Barb. in c. audientiam. de rebus ecclesi. non alienan. in fin. Quod intelligo verum, nisi lex, seu statutum dicat, q̄ perdat pretium, quia tunc perdit vt Bal. in dicta lege si. §. fin. C. cōmunia. de legatis. & facit tex. ibi. in quantum dicit, q̄ habet actionem ad pretium. & facit quod tenet Bal. in lege tutor. §. curator. ff. de minori. vbi tenet, q̄ rescisso cōtractu, pretium debet restitui ab illis, ad quos peruenit. ¶ Sed Innoc. in c. si quis presbyterorū. de rebus ecclesi. non alienam. dicit. q̄. d. §. si. l. si duo bus. est casus specialis, in quo emptor recuperat pretiū,

pretium, re eucta. & Ang. ibi in dicto. §. si. idem tenet regulariter contra: quia faciens contractū à lege prohibitem, perdit pretiū. vt tenet Pla. in l. nemo. C. de fundi. rei priua. & salti diui Dom. lib. ii. & idem Plat. in l. prima. nu. 2. C. de præd. curia. sine de-

cret. non alien. lib. io. vbi tenet q̄ quādo cōtra ctus est nullus à lege interdicitus, emptor, possidens non lucrabitur fructus, & rē restituit emptori, & perdit pretiū. & idem tenet Ang. in l. i. C. de præscrip. 30. vel 40. anno. dicendo, q̄ quādo res aufertur ab emptore mercate contra iura, nō debet sibi restitui pretiū. vide glos. in l. 3. C. q̄ metus caus. & Plat. in lege tēperent. C. de vestib. & olobe. lib. ii. in fine. vbi tenet, q̄ qui mercatur contra legem, perdit pretium. & vide Ab. in dicto cap. cum causa. de re iudi. in fine. nu. 17. & ibi Feli. & Io. Fab. in §. loca. Instit. de emptio. & venditio. Et non solum perdit pretium solum, sed etiam soluendum. vt Pla. in lege quem admodū. C. de agricol. & cens. lib. ii. & applicatur fisco, nec agit contra venditorem de euctio ne, nisi fuerit stipulatus. vt ibi quod fallit in casibus vt ibi per Plat. num. ii. & .14.

S V M M A R I V M.

- 1 *Faciens transitum cum rebus vetitis per aliū regnum, seu ciuitatem, non incidit in poenam, si res vetita portari non sit de illo regno, seu ciuitate.*

• Y por ella han sacado.

- 1 *Dūmodo moneta, & equi sint de isto regno Hispaniæ, quia si sunt de alio regno, & transitū faciūt per regnum illud ad alium, non incidit in*

poenā. vt tenet Andre. de Ifernia. in tit. que sint regal. si. col. in vsibus feudo. dicendo, q̄ si aliquis veniret de vltra mare, cū equis & armis vadēs Romā, & trāsiret per regnū Siciliae, vnde equi & arma nō possunt extrahi sine regis mādato, libere

quien lo denuncia re, si pareciere que es verdad, y lo restantelo applique a quien las dichas leyes lo dan. Y faga pregonar esto en la tierra de su corregimiento. Y qualquiera que lo supiere, y no lo descubriere a la justicia, que incurra por el mismo hecho en las

que vid. & ibi est gl. & gl. in. c. cum apollolica. d̄ his, quæ sūt à prælat. sine cōsen. capi. & per docto. in l. senarus. §. marcellus. ff. de legatis prim. Facit in simili qd̄ tenet Bar. Ang. & Pau. d̄ Cast. in lege cætera. §. sed & si qs. ff. delegatis. i. nu. 3. & 4. vbi ait. q̄ si est statutū in ciuitate, q̄ null⁹ possit extrahere vidualia d̄ territorio sub certa poena, & aliqs facit trāsitū p̄ territoriū alicuius ciuitatis ad aliud territoriū cū vidualia nō incidit in poenā: quia debet intelligi de illo, q̄ originaliter extraheret d̄ isto territorio, nō defaciēte trāsitū. Et idē tenet Pau. de Cast. ibi. q̄ si est ordinatū in ciuitate, q̄ p̄ni forēses nō mittantur in ciuitate sub certa poena, d̄bet intelligi de illis, q̄ intromitterētur, vt ibi operarētur: sec⁹ si cū illis faciāt trāsitū ad aliū locū. qd̄ nota, & vid. idē tenet Gādi. in d. tracta. malefi. in parte, d̄ reb⁹ portā. cōtra d̄ uēt. vers. sed pone statutū est Cremonæ. n. 8. & 9. vers. sed quid si bladum ciuitatis, & Ioanne. de Imol. in capitulo primo de cleric. non ressi. ¶ Quinimo Ioanne. de Imola in dicta lege. cætera. §. sed & si quis. extendit etiam si statutum diceret, quod nemo possit portare, seu defer-

sine poenatales equi d̄ vltra mare portati extrahebūtur sine regis mādato, & ad hoc al legat text. in l. si quis post hac. de ædificijs priua. vbi dicit, q̄ & si quis nō possit marmores de ciuitate adrus deducere, si tñ de vno rure ad aliud tra ducere voluerit, poterit etiā per medium ciuitatis. put tenet Pal. Rub. in repeti. rubricæ d̄ donatio. §. 38. fo. 21. nu. 3. & tenet Saly. in. d. l. si qs post hac

re frumentum vel alias res vetitas per districtū extra territorium: quia etiā illa verba non intel ligerētur de blado, frumēto, vel moneta, seu de equis, qui fuerunt portati de alia ciuitate ad locū statuētū, vt ab alio cōduceretur. quia de portatiōe bladi ex tracti ab initio de alio loco nō videtur interes se ciuitatis statuētū, put refert, & sequitur Alex. in confi. 86. in. 4. libr. n. 2. & 3. quē vid. ¶ Vbi quoque dicit de statuto Bononiæ, vt nullus cōducatur sal ad ciuitatē, vel comitatū, quia faceret præiudiciū conducto ribus datij salis, ad quos solum spectat vendere sal. quod debet intelligi de sale ibi remansuro, non de eo, qui facit tranlitum, quia tūc ratio cessat, quando sal conduceretur causa portandi ad alia loca, ergo debet cessare dispositio. vt in lege adigere. §. quanuis. ff. de iure patro. capi. cū cessante. de appella. secundum Alex. vbi supra nu. tertio. & tenet singulariter Berthachi. in tractatu gabella. in octaua parte. in primo membro. numero secundo. tomo sexto tractatu. foli. 64. quem vide.

penas que caen y incurren los que sacan moneda, o cauallos fuera del rey no sin nuestra licēcia, contra el tenor y forma de las dichas leyes.

f De Toledo. f Quæ est lex. 23. titu lo nono libro sexto. in ordination. regali. cum alijs legibus eiusdem tituli.

S V M M A R I V M.

- 1 *Non reuelans crimen punitur.*
- 2 *Quid de muliere pendente marito quod ab ali quo viro requiritur vt adulterium committat ¶ Et quid de castellano qui requiritur de proditi one. Et iudice qui est pars vult corrūpere.*

g Incurra. g Et sic est casus, in quo non reuelans crimen, punitur ¶ eadē poena. Alium habes in l. quisquis. §. fanē. C. ad l. Iulia maesta. quia qui non detegit crimē commissum ab alio, cōsciens est cū illo. vt in l. 2. C. de commer. & tenet Pla. in l. i. C. de priuileg. scho lari. lib. 12. in. fin. De quo vi. quæ posui in. c. i. su-

præ eod. in gl. Nī consentira. vers. idē dico in nō reuelate de materia vi. Bar. & ibi Alexā. in l. vtrū. ff. ad l. Pōpe. de parri. Fel. in. c. quante. de sentē. excō. quali in fin. Ioa. de Anna. in rub. de his qui fili. occide. in fin. Anto. Fran. in additio. ad Abb. latē in. c. intimauit. de testi. in additioe prima. quasi in medio. Philipp. Decius in regula. culpa caret. ff. de regul. iuris. Ange. in tracta. malefi. in parte. & ha tradito la tua patri. vers. q̄ crimen lætæ maesta. nu. 10. & ibi August. in additio. Feli. in. c. de cætero. de re iudi. Bart. in l. i. §. occisōrū. ff. ad senat. consul. seleni. Dy. in. d. regula non est. sine culpa. de regul. iur. in. 6. Vi. text. expref sum in l. sciendum. ff. ad l. Aquili. & ibi glossa. ¶ Et l. 2. titulo. 28. partit. 2. ¶ Et vi. Guido papam singula. 504. §. quid si scias. vbi tenet q̄ si sciam, q̄ alius vult te interficere, non teneor tibi reuelare, nec punior, dum tamen aliās non esset conscius, vel particips. i. prima. ff. ad l. Pomp. de parr. & l. sequenti & consuevit notari in l. vt vim. ff. de iusti. & iur. & vi. Abb. & docto. in cap. Petrus. de homici. ¶ Et in proposito reuelatiōis facit quod tenet Pau. in l. si quis seruo. C. d̄ furt. nu. 2. quod si vxor alicuius requiritur per aliquē vt adulterium committat quæ hoc marito pandet, & maritus vxori suæ iniungit quod fingat aures se præbere & dari sibi tempus & horam vt ad suam domum veniat, & ob hoc culpā aliquā non incurrit quanuis ex post facto maritus hūc capiat & male tractaret quod dicit valde notandum Pala. Rub. in rep. c. §. 29. foli. 73. & idem inquit quando aliquis fortaiicium habet in custodiam & requiritur de proditiōe potest dare aures & duplicem tractatum facere & non delinquit imo commendatus est, dummodo prius denuntiauerit domino castri. & idem dicit in iudice quando altera partium vult pecunia corrūpere: nam potest licitē aures præbere & ponere secretē testes qui audiant corruptionem & coram eis pecuniam recipere & postea partem castigare & sic de similibus causis habentibus similem rationem & similem equitatem secundum eund. *

Prætor. Cap. LII. finis.

Sequitur Cap. LIII.

S V M M A R I V M.

- 1 *Diuinare, est futura predicare.*

Por venir

POrvenir^a Est enim diuinationo, velle Dei potestatem recipere ad futura præscienda. vt est text. in. l. i. tit. 23. Partit. 7. quæ est duplex. Vna, quæ fit per artem liberalem astrologie, & istanõ potest vetari peritis, quia pcedit secundum cursum naturalem planetarũ. Alia est auguriorũ, sortiu, fitionum, & familia, & ista est prohibita, putã, quando diuinationo fit in terra, vel in aqua, in aere, in igne & in alijs rebus. vt in. d. l. Par. versic. la segunda. & exercebunt, in regno habitare non debent, nec aliquis eos in domo sua recipere debet. vt ibi. & est text. singula. in. l. 3. in libro pragmat. folio. 2. vbi magis latè disponitur & vide infra.

Prætor. Caput. LIII.

Otro si se informen, si alguna persona dize en la dicha ciudad, o sus comarcas cosas de por

cut species, & genus: quia fors, vel sortilegiũ, est quædã species diuinationis, & ipsa diuinationo est genus, & isto modo loquitur. c. illud. 26. q. 3. in fine. & illo modo loquendo dicimus, qd omne sortilegiũ est diuinationo, sicut omnis homo est animal, sed nõ omnis diuinationo est sortilegiũ, sicut nõ omne animal est homo, quia sic ali n^o esset homo. Et sic patet, qd sortilegiũ idem est qd diuinationo. vnde quædã apostilla. 26. q. 3. prima,

venir^a o otras cosas semejãtes. O si son adeunos^b: y los que hallaren culpantes legos, los prendan los cuerpos, y tengan

dicit sortilegi. i. diuinatores, vel qd fors, siue sortilegium est ars, qua proponuntur, vel pronuntiat futuri. vt in. c. i. in fin. 26. q. 1. Sed ista pronuntiatio futurorũ, quæ fit per sortes, vel sortilegia, non fit cum inuocatione dæmonum, vel cũ consilio, vel auxilio, sed fit ex quadam confyderatione eorum, que veniunt ex quibusdam, que sunt ab hominibus seriose, & secretè ad aliquid occultum inquirendum siue per proiectionem punctorum, quæ pertinent ad actum, seu ad sciẽtiam, vel artem geometriæ, siue per cõsiderationem figurarum, quæ fiunt ex plũbo liquefacto, & in aqua proiecto, siue ex quibusdam scedulis scriptis, siue non scriptis in occulto loco positis & confyderatur quã quis accipiat, & sic de multis alijs, quæ omnino sortes sunt & sortilegia vocantur, in quibus nulla est inuocatio, nec familiaritas cum dæmone, nec consilium, nec auxilium eius. de quibus habetur in titul. de sortileg. & in c. primo. 26. q. 2. Ex quibus apparet, qd sortes, siue sortilegia non sonant in malum de sui natura nec prohibentur propter se, sed propter sequelã vt ibi notatur in glo. & nõ accipiuntur in malum vt tenet Federicus de Semni. consilio. 284. licet in fine consilij dicat, quod hoc dicit sub correctione melius sentientis. quam distinctionem sequitur Ioann. de Anna. in. d. rubr. de sortil. r. columna versiculo vtrum autem & sic noster text. videtur facere differentiam inter sortilegia & diuinationes, in quantum dicit. *Ay persona que dize cosas de por venir, y otras cosas semejãtes. & in quantum dicit, O si son adeunos. quod accipitur in malum.* Et omnis diuinationo, & omnis fors, & omnis phantasia est prohibita, quia ad solum deum pertinet notitia, futurorum, vnde appetens talia, peccat non modicum quia

S V M M A R I V M.

- 1 Diuinationo quid sit.
- 2 Sortilegium quid sit.
- 3 Omnis diuinationo, & omnis fors, & omnis phantasia, est prohibita.
- 4 Diuinationes, an faciant iudicium.

Adeunos^b Quæ diuinationo pprie est indebita pronuntiatio futurorũ; qua pnuntiat in debito modo futura cũ inuocatiõe dæmonũ expressa, vel tacita. Diuinationo, aut pprie loquẽdo semper in malũ sonat. c. nõ quã. l. q. 1. & omnis diuinationo pprie loquendo de ipsa qualitercũq; fiat, & quomodocũq; vocetur, est prohibita, & dãnata. 27. q. 2. per totũ in quibus omnibus expressè diabolus vocatur, vel ppter inuocatiõem nominis diabolus se occultè ingerit, & interponit ad pronuntiadũ futura. Quædã, quæ omnibus sunt incognita. Et sunt decẽ species, in quibus omnib⁹, vel diabolus expressè vocatur, vel ppter inuocatiõem nominis se occultè diabol⁹ interponit, vel ingerit ad pronuntiadũ futura quædã, quæ hominibus sunt ignota. Et sortilegiũ, siue fors, id est quod ars diuinandi, secundũ habitũ. Et isto modo differunt sicut magis coe, & minus coe, vel si

quia vult videri similis deo, propter quod Lucifer a cælo cecidit, Adã paradysum amisit & pro hoc etiam facit per dæmonem fallatiam, illa dicitur curiositas humana, quando homines impediẽtes scire appetunt, qd nulla eis ratione cõpetit inuestigare. vt in. c. nimirũ 26. q. 5. pẽ. col. vt Io. de Anna. in. c. fi. in fin. de sortile. & dicit tenere Hosti. in summa. Pro quo etiam facit qd papa nõ sustinet, qd aliquis attentet ea que sibi reseruauit priuilegio speciali. vt in. capi. r. de transla. de quo per summã Syluestri. in parte: super peritio. & latissimè. 26. q. 1. prima. & 26. q. 2. cum sequẽtibus causis: & singulariter per Bonifa. de Vital. in tract. malefi. in parte, de sortileg. & nra themã. & vide Paulũ Grillandi. in tracta. de sortilegijs. Quinimo iste diuinationes non faciunt iudiciũ ad torturã, nec probãt, vt tenet Angel. in. l. item apud labeonem. §. si quis astrolog⁹ ff. de iniurijs, & ideo dicit qd iudices debent cauere ne errent, moti ex prædictis diuinationibus ad ponendum ad torturam. concordat. l. verbũ precibus. C. de falsis. & vide: Hipp. de Marfil. in sua practi. crimi. §. diligenter. nu. 181. vbi de hoc. & dicit, qd licet talis diuinationo, non sufficiat ad torturam, sufficit ad faciendam inquisitionem. vt ibi per eum. & per Fran. Brun. in tracta. de iudicis & tortura. in. 4. charta. 2. column. versicul. quæro an diuinationo.

pressos y castiguelos. Y si clerigos lo notifiquen a sus prelados y juezes

quia vtrog; iure hoc crimẽ est damnatum, & acerrime punitur per ius ciuile. vt Abb. in. d. ca. 1. nu. 3. quia non est merè crimen ecclesiasticũ. vt ibi. Inquisitor autem hæreticæ prauitatis de his sortilegijs, & diuinationibus intrõmittere se non potest. rex. est in. c. accusatus. §. sanè. de hæreti. libr. 6. sed suis iudicibus hoc relinquatur, vt sunt episcopi, & legati, & iudices seculares. secundum Io. And. ibi. Quod intellige, nisi saperet hæresim manifestam. vt Abb. in. d. c. 1. de sortile. num. 4. & dicit, qd sapit hæresim manifestã huiusmodi sortilegia, & diuinationes, quando consuluuntur dæmones, & spectantur eorũ respõsa, & fiut eis preces & sacrificia, nã cõmittitur idolatria. Idem vbi fiunt cum hostia consecrata, seu rebaptizãdo aliquem. Secus autẽ vbi istavel similia non occidunt. & idem tenet ibi Ioan. de Anna. finali col. in fine. Sed quid si dæmones inuocarentur, vt promouerent, putã, animũ mulieris ad impuditiã: Dic qd licet istud sit grauiusimũ peccatum in se, non tñ sapit hæresim, quia propriũ dæmonis est tẽtare creaturã, vt habetur in Euãgelio, Et accedens tẽtator. &c. vt patet in c. visis. 16. q. 2. vi. glo. in. d. c. accusatus. & sanctus Thom. secunda secundã. q. 92. c. de superstitionibus. & idem tenet Ias. in. l. huiusmodi. §. si qui incipit. si is cui. ff. de lega. primo. vbi ait, qd sortilegia simplicia, & imagines, quæ fiunt ad prouocandum amorem mulierũ, & similia, licet sunt illicita, & ab eis sit abstinẽdũ, non tñ sapiunt hæresim manifestã, & sunt magis supersticiosa, quam hæretica, allegando Augusti. & S. Tho. & ideo inqisitor nõ debet se intrõmittere circa ea vt ibi Ias. nu. 13. & sic inquisitor non põt se intrõmittere, etiam si sapiat hæresim nõ manifestã, nec potest cognoscere an sapiat hæresim, qd iurisdicctio est sibi tributa, existẽte illa qualitate notoria. scdm glos. in. d. c. accusatus. §. sanè & bene secundũ Abb. in. d. ca. primo. Sectus dicit, si vellet cognoscere an sapiat manifestã hæresim. & ita dicit intelligẽdũ. c. fi. de officio delega. in. 6. quæ iura sunt contraria illi glo. in dict. c. accusatus. qd quo per Abb. in. c. si clericus laicũ. de foro cõpeto. 7. col. & Fel. in. c. sup. literis. col. 13. d. rescrip. Sed qua pœna sunt puniẽdi istũ diuinatores & sortilegijs, quia rex. hic dicit. Castiguen los. Dic qd de iure Canonico si est peccatum occultũ, imponitur poenitẽtia. 40. dierũ, vt in. d. c. 1. d. sortili si vero sit notoriũ, & eucharistia negatur. vt i. c. pp. de letiue. de cõsacra. dist. 2. & infames sunt, & xriã qui ad eorũ cõcurrũt. vt in. c. quisquis. 2. q. 8. & c. testimoniu. de testi. & si sit cleric⁹, deponẽdus est, & in monasterio detrudẽdus: si laic⁹, ex cõmunicãdus, si renuit agere poenitẽtiã, vt in. c. non

S V M M A R I V M.

- 1 Index secularis an potest procedere contra diuinatores.
- 2 Inquisitor hæreticæ prauitatis, an potest se intrõmittere de diuinatoribus, & sortilegijs.
- 3 Diuinatores, qua pœna puniuntur.
- 4 Salarium an detur pro incantationibus.

Castiguen los. Et sic index secularis põt procedere contra diuinatores, & sortilegos. Idẽ tenet Abb. in. ca. cum sit generale. de foro cõpeto. n. 26. per tex. in. l. 3. C. de male. & mate. & per cap. rex debet. 23. q. 5. idẽ tenet Abb. in. c. 1. de sortilegijs. num. 3. vbi dicit, qd cũ sit crimẽ ecclesiasticũ vt in. c. contra idolorum. 26. q. 5. est loc⁹ præuentioni inter iudicem ecclesiasticũ & secularẽ,

nō oportet. 26. q. 5. & ca. si quis eps. & ultra istas pœnas potest eps, vel iudex istos falsos sortilegos, & diuinatores dehonestare, vt putā mitrando, vt sit in quibusdā locis, vel ponendo ad scalā cū vituperio, & eiicere eos extra dioccesim. Vi. bonū tex. in. c.

epi. 26. q. 5. & qd̄ notatur in c. de beneficio. 32. q. 1. prout tenet Abb. in. d. c. 1. de sortilegijs. nu. 2. & tenet Lu. do. Rom. in. sig. 660. incipiente. tu scis. vbi quoq; dicit, q̄ possunt fustigari, cum ista pœna sit iuris ciuilibus, & canonicis, & de iure canonico puniuntur, dummodo non sint hæretici, pœna fustigationis, si est vilis persona: si autē est nobilis, debet damnari personā perpetui carceris, & dicit esse tex. singula. & non alibi in. c. contra sortilegos, aliās incipit contra idolorum. 26. q. 5. Et sic ego video, & ego aliquando iussi mulieres verberari cū mitris, quia erant veneficę. *hechizeras.* Sed secūdu leges tales malefici, & diuinatores capite plecti debent. Et si ad domū alterius accedāt, debent cremari. l. nullus. & l. nemo. & l. culpa. C. de maledi. De iure huius regni Hispanię dicit lex. 1. tit. 4. lib. 8. in ordi. reg. q̄ isti diuinatores, & malefici, puniantur pœnis legum Partitarū. quę leges sunt in. 7. Partit. tit. 23. & ibi in. l. si. dicitur q̄ isti malefici mori debent: & sic concordat cū legibus iuris cois. & ibi Montal. dicit, q̄ est pœna decapitationis, & publicationis honorū. Sed crederem, q̄ qñ ex istis sortilegijs, & diuinationibus aliquis moritur, q̄ talis maleficus moriatur, vt dictū est in. 11. Partit. & in dictis iurib⁹. Secus autem si non moritur, quia tunc debet verberari, & mitrari, & exulari. quod colligitur ex text. notabili in. l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœnis. probat tex. in. l. 2. tit. 23. Part. 7. & facit tex. & ibi gl. in constitutio. Neapol. lib. 3. tit. 70. cōstitutione vnica, quę incipit, poculū amatoriū. * Et tex. in. l. 4. tit. 31. part. 7. in fin. vbi verberatur, vel ponitur in pala seu furca ad spectaculum nudus ad solem vntus mēlæ vt amufcis edatur aliqua ora die. * Sed nunquid sit licitum recipere ¶ aliquid pro istis incantationibus? Vi. Bal. in. c. primo de officio iudicis. in finalibus verbis. vbi remittit se ad notata in. l. prima ff. de varijs cogni. sed theologi dicunt, q̄ nulla incantatio est licita. Tu vi. Ioa. de Anna. in rub. de magistris. col. 2. vers. vtrum autē. vbi indistincte tenet, q̄ incantator non dicitur magister, seu medicus, ideo mercedem pro labore petere nō potest. per dictā legem primā & ibi Bartol. ff. de varijs extrā. cogni. * Tamen si est ad expellan-

ecclesiasticos, para que los castiguen.

das locustas, vel pulgō a vineis, vel panibus, vel pro alia simili causa vtili bene potest recipere salarium de publico. vt est. l. 3. titu. 23. part. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 Clericus corā suo iudice debet conueniri.
- 2 Iudex laicus potest capere clericum delinquentem, & ducere ad episcopum.

Castigūe. Quia clericus coram suo iudice, & sic coram suo episcopo ¶ debet conueniri. vt in. c. primo. de foro competē. quia iudex secularis ecclesiasticas personas iudicare, vel cōdemnare nō debet. vt in. c. nullus. eod. tit. & in. c. fi. & i. c. significasti. eod. tit. & vtrubiq; docto. etiā si clericus consentiat, vt ibi & tex. singula. in. c. clericum. n. q. 1. que est palea. Sed bene potest iudex laicus capere ¶ clericum delinquentē, & ducere, vel duci facere ad episcopū. vt Bart. in. l. si quis seruitute. ff. de iur. allegat Innoc. in. ca. vt famæ. de sent. excō. & tenet Paris de Put. in tracta. syndica. in parte clericus officialis. folio. 110. num. 4. & vide quę dixi suprà. in cap. 47. in gl. O clericus. in fine.

Prætorū. Cap. L I I I. finis.

S V M M A R I V M.

- 1 Nuntius à ciuitate est mittendus, vel à maiori parte illorum de concilio, & solus potestas mittere non potest.
- 2 Ad ambasiatā, & procuracionem potest quis compelli.
- 3 Ad consulendum pro ciuitate quis compellitur.
- 4 Ambasiatam quis non cogitur recipere, si est locus sibi suspectus, vel paratur sibi inimicitia.
- 5 Allegatione nemo potest excusare, etiā si sint alij, ad quos primò tangit.
- 6 Officialis de nouo electus pro acceptando officio, potest cogi, & inuitus de domo extrahi.
- 7 Ambasiatam, vel procuracionem recipiēs pro republica, habet vacationem ab oneribus, si illam non procurauit.

mensajero.

Mensajero. Qui est mittendus à ciuitate, ¶ vel à maiori parte illorum de concilio, & potestas, seu rector ciuitatis vel loci non potest solus sua autoritate talē nuntium mittere sine expressa deliberatiōe cōsiliij, vel maioris partis. vt tenet Ioann. de Plat. in. l. quid extrāordinariū. C. delegatio. li. 10. in fi. * Et in ista legatione digniores potius eliguntur: vnde salustius. in Iugurthino. legantur in Africa maiores natu homines nobiles amplius honoribus vsu hoc & dictū est. 42. etatis put tenet. Bar. Cepol. in tract. de impera. milita. diligen. in parterōne. in fi. nu. 19. tomo. 5. tracta. foli. 208. * Et qui nominatur, inuitus ¶ compellitur ad istā ambasiatā, si spōte non vult eā facere. vt tenet Bal. in. l. veluti. nu. 2. ff. de Iust. & iur. dicendo, q̄ si patria mādat alicui ambasiatam, tenetur eā facere. vt in. l. si quis. C. de decurio. lib. 10. & in. l. 2. C. de præposi. agenti. in rebus lib. 12. vbi de hoc & idē tenet Bald. in. d. l. veluti.

Prætorum. Caput. L I I I.

Tem mandamos, que quādo la tal ciudad villa, o lugar ouiere de embiar al gun mensajero, o procurador a nos, o al nuestro consejo,

- 2 ¶ compellitur ad istā ambasiatā, si spōte non vult eā facere. vt tenet Bal. in. l. veluti. nu. 2. ff. de Iust. & iur. dicendo, q̄ si patria mādat alicui ambasiatam, tenetur eā facere. vt in. l. si quis. C. de decurio. lib. 10. & in. l. 2. C. de præposi. agenti. in rebus lib. 12. vbi de hoc & idē tenet Bald. in. d. l. veluti.
- 3 esse, si ¶ mandat alicui, q̄ consulat, quia tenetur cōsulere per dicta iura. nā est publicū munus secundū eundē. Et q̄ ambasiator potest cogi ad recipiendā ambasiatā, tenet in expresso gl. cōmuniter ibi approbata per Bar. Plat. & Luc. de Pen. & Bal. & Ang. in. d. l. si quis decurio. & est text. in. l. sciendū. §. si accusatio. & §. ordine. ff. de legatio. licet contrarium teneat tex. in. l. curiales. C. eo. tit. de decurio. vbi dicit, q̄ potestas nō potest cogere aliquē ciuem exire territoriū ciuitatis: quia fallit, nisi ratione publicę utilitatis secūdu Ioan. de Plat. ibi. Sed si propter hoc paratur sibi inimicitia ¶ vel est sibi locus suspectus non cogitur recipere. vt in. d. l. sciendū. §. accusatio. & Ioan. de Pla. in. d. l. si quis decurio. n. 1. Et in tātū ab ista legatione, seu ambasita, & procuracione nemo potest excusare, etiā si sint ¶ alij, ad quos primò tãgit, q̄ si legatio virū talē requirit, tūc ordo non erit seruandus, aliās sic secūdu Pla. ibi nu. 2. per tex. in. d. l. sciendū. §. ordine. ver. sed si legatio. & est gl. singula. in. c. qd̄ ergo mirū. n. q. 3. vbi ait, q̄ si episcopus præcepit alicui, vt eat Romā, & iste se excusat, ideo, q̄ alij inueniuntur meliores, hæc excusa-

tio nō valet, quia in legationibus ordo nō est seruandus. & facit gl. i. c. fi. 23. q. 1. vbi quoq; dicit, q̄ si episcopus præcipit clerico Romā ire p̄ utilitate suę ecclesię, q̄ tenet obedire: & si se excusat, dicēdo, q̄ mittat illū, quid itior est illo, respondet ei episcopus, sicut Christus respōdit Petro, Tu me sequere, & respōdit Petrus. Domine, hic autē qd̄? (demōstrato Ioāne.) & dixit ei dñs. Quid ad te: sic eū volo manere, tu sequere me. * Et tenet Greg. Lopez in. l. 16. ti. 13. par. 2. in gl. en mandaderia. vbi nō excusat? subditur allegatione dicēs q̄ alij sunt magis idonei vel. priores eo, talis allegatio nō est iusta quia ordo in legationibus nō seruatur vt in. d. l. sciendū. §. pe. ff. de lega. 3. * Et sic inferi Ang. in. d. l. si quis decurio. q̄ ¶ quilibet officialis de nouo electus p̄ acceptādo officio potest cogi, & inuitus de domo extrahi, vt in. l. ex domibus. C. eo. & vi. l. 8. ti. 23. par. 3. & l. si ad magistratū. C. de decuri. li. 10. & Roma. sing. 185. & Bal. in. l. præsens. C. de su spe. tuto. & gl. in. l. quāquā. C. de excu. tuto. Ange. de Aret. in. l. 1. §. si quis tutor. ff. qñ appellā. sit. 1. col. vbi cōpellitur acceptare per multā, & bānū, & incarcerationē. ¶ Itē nota, q̄ ille, qui recipit p̄ curationē ¶ vel ambasiatā pro republica, habet vacationē ab oneribus, nisi ille procurauerit illā ambasiatā. vt in. l. qui data opera. ff. ex qbus caus. maio. & est text. & ibi Ang. in. §. itē tria. Insti. de satisfda. tut. & tenet Roma. singu. 591. ¶ Quinimo si aliq̄ casus acciderit in itinere, nō cogitur respublica ei reficere damna, quia sibi debet imputari, ex quo pcurauit. vt Bart. in. l. inter causas. §. non oīa. ff. mādati. & vi. Pla. in. l. 1. C. de re mili. lib. 12. vbi si quis cū licētia p̄ficiscitur, & capitur à latronibus, vel inimicis sua culpa, vel negligētia, q̄ tēpo re captiuitatis nō debet habere salariū, nec dāna refici vide Abb. in. c. cui pro causa. de procu. ¶ Et præsumitur affectanter & data opera causa respublicę abesse, si est in officio pauci valoris. tenet Ludoui. Roma. in dicto singula. 591. per tex. in lege spadonem. §. fi. ff. de excusatio. tut. quod dicit esse notandum & menti tenendū.

S V M M A R I V M.

- 1 Ab instructione, seu mandato quis non debet recedere, aliās si aliquid agat ultra, etiam si bene gerat, est puniendus.
- 2 Ambasiator, seu procurator, qui vnā cū negotijs ciuitatis sua negotia tractat, a hēat salariū
- 3 Recipiens mandatum, potest repetere expēsas, quas fecit pro negotio sibi iniuncto.
- 4 An valeat statutum, quod quilibet teneatur ire in legatione suis sumptibus.

Ha de hazer. ^b Idem tenet Barto. in.l. si quis. C. de decurio. lib. 10. dicendo, q̄ ambasiatores debēt portare literas, per quas appareat, q̄ de licētia, & mādato suā ciuitatis vadant. & idem tenet Bar. in. l. quotiens. C. de legatio. eo. li. in fin. à qua instruētione, & mandato talis nuntius, vel procurator nō debet recedere, aliās si aliquid agit vltra quā in mādatīs, etiā si bene gerat, est puniendus, vt est text. in. l. 3. §. in bello. ff. de re milita. & tenet Ioann. de Pla. in. l. seruū. C. de delato. lib. 10. nu. 1. vers. 2. nota. & tenet Barb. in. c. prudentiā. de offi. delegat. 6. col. * Et q̄n mittuntur isti nuntij seu ambasiatores capitula ambaxiate semper debent ordinari in consilio cōi ciuitatis & ibi tractari cōiter non ergo soli decuriones poterunt ordinare ea nec etiam p̄ses vt per Bald. in. l. si quod extra ordinē. C. de lega. & Pereg. in par. ambaxiator. * **Sed** quid si talis ambasiator, vel procurator tractat negotia in sua curia, vel in cancellaria, vel in alia parte, vbi mittitur, an repetat expēsas, q̄ habebit salariū, licet in consequentiā negotia domini, vel ciuitatis agat? Dic q̄ solum repetet salariū, & expēsas. quatenus fecisset pro negotio dū taxat sibi iniuncto, & nō amplius. vt tenet Abb. in. c. cū pro causa. de procu. nu. 2. cōtrariū vult tenere Bal. in. l. nō verē. ff. ex quibus caus. maio. di cēdo, q̄ pōt in ambasiata etiā suam priuatā vtilitatē procurare, cuius contrariū tenet ibi additio. Bal. dicēdo, q̄ ambasiator debet vacare solū circa expeditionē ambasiatā, nō circa alia sed glo. ibi tenet, q̄ inspici, & iudicari debet secundū q̄ principalius intendebat & sic vult tenere idem quod Abb. vbi super. Vbi quoq; n. 1. tenet, q̄ suscipiēs spēte in mādatū, licet nil fuerit dictū de expēsis, pōt postmodū repetere expensas, quas fecit pro negotio sibi iniuncto. & ibi in nu. 5. vid. an si aliquis gessit negotia alicuius, habeat actionē mandati. * Et text. in. l. qui proprio nomine. §. si. ff. de procura. & vi. Bar. in. l. si vero. non remunerandi §. idem Marcellus. ff. mandati. vbi mandatarius pōt agere vt sibi detur pecunia pro executione mandati necessario & idem Bart. in. l. ab alio. ff.

de alim. & cibariis. lega. nu. 12. Et si priuatus intendat iudicium ad vtilitatem publicā siue clericus, ad vtilitatē ecclesiæ suæ expensę debent refici sibi à fisco vi. quæ dixi supra. c. 3. in gl. iurisdictionis. nu. 31. & procurator repetit sumptus etiam si in causa succubat. **te en el libro de concejo el dia, que el tal procurador, o mensajero partiere.** ^c Y que el dicho mensajero, o procurador el dia que llegare a nuestra corte presentecum contrahunt, potest eas imputari societati & Peregr. in par. expensę. * Et idē dicit de rector ciuitatis, vel de alio, qui expendit de proprio patrimonio ad vtilitatē ciuitatis, vel ecclesiæ, q̄ pōt illud repetere facit. c. quicūq; . 12. q. 4. & vid. ibi Bald. in. d. c. cū pro causa. vbi facit quatuor casus in hoc. f. de mandato, iuxta mandatū, contra mandatū, absq; mandato. vi. ibi per eū. **At tamen valet statutū, ordinatio, seu prouisio, q̄ quilibet teneatur ire in legationē suis sumptibus, & non communis, seu populi, & sic potest esse munus personale, & etiam patrimoniale, siue mīstum. glo. est notabilis in. l. honor. §. 1. ff. de muner. & honor. & tenet Ioan. de Pla. in. d. l. si quis decurio. C. de decurio. lib. 10. num. 2.**

S V M M A R I V M.

- 1 *Ambasiatores, & procuratores debent portare literas, per quas appareat, quod de licentia, & mandato ciuitatis vadunt.*
- 2 *Decurio, seu rector non debet patriam exire, etiam si pro ambasiata ad principē mittatur, nisi de licentia iudicis.*
- 3 *Decurio, seu rector non potest acceptare rectoriam extra ciuitatem, sine licentia.*
- 4 *Medici salariati non debent recedere de ciuitate absq; licentia priorum.*
- 5 **Partiere.** ^c Nota text. q̄ ambasiatores, & procuratores, seu nuntij debēt portare literas, per quas appareat q̄ de licētia & mādato suā ciuitatis vadāt. vt est text. & ibi Barto.

Bar. Bal. & Ang. & Plat. in. d. l. si quis decurio. C. de decurio. lib. 10. & Ioan. de Plat. in. l. palatinos. C. de colla. fundo. fiscali. lib. 11. ait, per tex. ibi, q̄ ambasiatori non creditur sine literis suā ambasiatā, nisi sit vir nobilissimus. **Et** vi. Bald. in. d. l. si quis decurio, vbi dicit, q̄ procuratores, & ambasiatores ex tunc computāt tempus ad habendū salarium, cū sit eis p̄ceptum de eundo, & q̄ stare debent in curia donec rex, vel papa det eis responsū & licentiam remanendi, & sic nō debet quis patriā reuerti, nisi licētiatus ab eo, ad quem mittitur. i. finita ambasiata, responsione recepta, alioquin punitur, vt ibi. **Quinimo** decurio. i. rector ciuitatis nō debet patriam exire, etiam si mittatur pro ambasiata ad principē siue destinetur causa rei publicæ propriæ. s. illius ciuitatis, vnde mittitur, nisi de licētia sui iudicis. & debet portare scripturā, qua contineatur eum licentiatū, & eū decurionem esse secundū Bal. ibi per. l. si qua per calumniam. in fine. C. de episco. & cleri. **Et** Angel. in. d. l. si quis decurio tenet, q̄ similiter talis decurio (qui regidor vocatur) nō potest acceptare rectoriam extra ciuitatem sine licētia. vt tex. & ibi gl. in. l. dū virū. C. eo. de decurio. **Quod** facit contra istos regidores Hispaniæ, qui acceptāt rectorias. i. corregimenta, sine licentia ciuitatis, quia non possunt acceptare officium extra terminum suā ciuitatis, ne publica vacillet vtilitas. vt dicit text. in. l. humilioribus. C. de suscep. & arca. lib. 10. idē tenet Bart. & Plat. in. d. l. dū in virum, vbi infert, q̄ priores, seu anciani ciuitatis non possunt acceptare aliquā signoriam. seu rectoriā extra suā ciuitatem. & idem dicit de omnibus cōsiliarijs curiæ. vt in. l. oēs. C. eod. tit. nec debent acceptare, seu ire sine licentia superioris vt in dicta. l. si quis decurio. quod dicit Bart. esse menti tendum. Idē tenet tex. & ibi Ioan. de Pla. in lege omnes omnino. C. eo. ti. Ex quo pōt summi cautela secundū Ioan. de Plat. in. d. l. dum in virum, q̄ q̄n quis est electus in potestātē alicuius loci inimici, vel exosi terræ electi, de quo est suspicio ne capiat ibi domesticitatē in damnū suæ terræ, nam vt non valeat ad dictū officium accedere est cautela, vt eligatur de prioribus ancianis, vel cōsiliarijs, & tunc non poterit per dictā legē. **Quinimo** sine hac cautela potest sibi interdici secundū Plate. ibi, ne vadat ad dictum officium

ex hac causa: quia ille locus non est amicus, nec conformis loco electi. & sic inter est reipublicæ ipsius electi, quod non acceptet, sicut & aliās ex iuxta causa potest interdici ciuibus, ne ad certam aliam terram accedant, ne suā patriæ propalentur arcana. vt per Bar. in. l. relegatorum. §. in terdicere. ff. de interdi. & relega. **Idē** dicit de medicis, q̄ quia medici salariati non debent recedere de ciuitate absque licentia priorum. secundum Baldum in dicta lege si quis decurio.

Se presente. ^d Idē tenet tex. in leg. nemo. C. de re milita. libro. 12. vbi quando aliquis miles mittitur ambasiator ad principem à suis numeris, vel tribunis, debet in continenti se p̄sentare viris illustribus, sub quorum regimine est, qui exposita causa legationis, faciant eū habere responsū principis, & citum, id est, velocem remeandi licentiā. vi. ibi Plat. & Bartol.

S V M M A R I V M.

- 1 *Nuntij, qui ad principem mittuntur, an debeant recedere absque eius licentia.*
- 2 **Despachado.** ^e Cōsiliarij, vel nuntij, vel procuratores ciuitatis, qui mittuntur ad principem, non debent redire, nec recedere absque licentia principis. vt in dicta lege si quis decurio. C. de decurio. libro. decimo. & dixi supra. in gloss. quod intelligo, quando tendunt ad curiam ex mandato regis: quia si ex mandato ciuitatis mittuntur, non debent ad ciuitatem redire sine ipsius ciuitatis licentia. vt in lege nullus. & ibi per Bartolum. C. de officio. rector. prouinci. secundum Platea. in dicta lege si quis decurio.

S V M M A R I V M.

- 1 *Si nuntius, vel procurator stat plus in negotijs, quam expediat, non debet ei solui illud plus, imò si recipit, tenetur restituere.*
- 2 *Si nuntij, & ambasiatores infirmetur, debetur eis salarium. Et quid si derrobatur in via, an mittens teneatur ad emendationem damni.*

3 Si procurator, nuntius, & ambasciator vadit per viam transuersam, & magis longam, vt maius salariū habeat: non potest cōsequi illud. Et quid si vna die expedit, quod erat expediendum duobus an salariū duplicetur.

4 Donatio facta nuntio, procuratori, vel accusatori, an acquiratur sibi, vel ciuitati.

f Salario. f Quando isti nuntij, seu procuratores stant in negotijs, illud, quod expedit. Secus si stāt plusquam expedit dolose, & voluntate sua, quia tunc nō debet fēis solui illud plus, imō si receperunt, tenentur restituere expensas ciuitati. tex. est in. l. & qui data opera. ff. ex quibus caus. maio. & ibi glo. & tenet summa Syluestri. in parte, absens. vbi quoque dicit, qd qui in officio modici valoris est absens causa reipublicæ, præsumitur absens affectatē, & data opera. arg. tex. singula. in. l. spadonē. §. fi. ff. de excusatio tutor. * Et vi. Martin. Lauden. in tracta. de lega. maxi. princi. q. 35. tomo. 5. tracta. fol. 256. vbi inquit qd legatus prohibetur tractare negotia propria vel alia ex quibus abstrahatur à legatione & per hoc reipublicæ vel ciuitati seu principi præiudicium infertur & ideo legatus non potest moram facere vel differre alia punitur quia ab ordine mouetur & extraordinariè punitur vt in. l. 1. & 2. §. 1. ff. delegatio. cetera autem omnia quæcunq; agere voluerit per quæ nec officium desseratur nec damnosa mora contrahatur agere potest etiam nulla necessitate subsistente vt præsentit glo. in. l. legatus. in. 2. solutio. contrarij ad. l. 2. §. sed si. ff. de iudi. hodie est dispositum per nostrum regem Philippum, in curijs. de Madrid anni. 1563. petitio. no. loquens in decurionibus iuratis qui habent negotia propria, non veniant ad consilium regalem nec ad cancellarias sub pena amissionis salarij cum otrotanto. fisco applicando. * Sed si isti nuntij, vel procuratores infirmantur, debetur eis salariū & quoad reddere possunt. tenet Bart. & dicit esse notandum, quia sapissimè occurrit. in. l. hic qui. §. tandiu. ff. ex quibus caus. maio. & vi. Pari. de Puteo. in tracta. syndica. in parte, iudex in officio. folio. 183. numero quinto. vbi ait, quod si ambasciator infirmatur in itinere, debet curari expensis reipublicæ. Vide tu Abb. in dicto capitulo. cum pro causa. numero quarto. de procurato. vbi tenet contrarium, dicendo, qd procurator non recuperat extrinsecas expensas factas in itinere, dum iret pro domino, vt putat expensas in infirmitate, vel si incidit in latrones, & fuit derrobatus. & dicit esse text. in. l. inter causas. §. non omnia. ff. manda.

& ibi Barto. quia hæc sunt extrinsecæ mandato, & potius sunt imputanda casu fortuito. quod dicit fecus in duobus socijs. Sed pro concordia dic, quia licet non debeantur expensæ infirmitatis, vt Abb. dicit maximè si sunt magnæ, vt

su salario. Y que si alsino lleuare, q no le paguen salario algūo, sopena q los q lo libraren el dicho salario paguen el dicho salario de sus casas con el doblo para nuestra camara. Y que si de otra manera truxere las peticiones, que no sean recibidas, y que el dicho corregidor pague d sus bienes la costa, que el dicho mēfagero o procurador hiziere.

si duo ambasciatores erant pro sua ciuitate, vnus infirmatur, alius expectat eum in itinere, vtrum iste expectans debet habere salariū. Et quod talis procurator, seu nuntius, vel ambasciator tēpore infirmitatis habeat salariū, intellige, nisi iste ambasciator dederit causam suæ infirmitati. vide decisioñe cappellæ Tolosa. 360. vel si fuit infirmus magno tempore, si verò modico, Secus, & hoc si magnam percipiebat pēsiōne, vel salariū. Secus si modicam. vt per Innocen. in. c. sape. de locato prout tenet. d. decisio Tolosa. 360. quam vide. Sed quid si ambasciator, seu nuntius derrobatur, an mittens teneatur ad emēdam? vide Barto. in lege inter causas. §. non omnia. ff. manda. & melius, vbi singulariter distinguit in. l. si seruus cōmunis. §. quod verò ad mandati. ff. de furtis. & vide singulariter distinctionē Petri Antiboli. in tracta.

Bartolus. in leg. si cum dotē. §. sint autem. ff. solut. matrimo. & in. l. in rebus. ff. commodati. & docto. in capitu. primo. de cleric. xgroant. tamē salariū bene debetur, quia infirmus seruire intelligitur. glo. in dicto cap. primo de cleri. xgrota. alia in capitu. ad audientiam. de cleri. non resi. Et qd debeat habere salariū. tenet Ias. in. l. dī furto. ff. de offic. assesso. numer. 38. & Barb. in capitu. si propter sterilitatem. de locato. columna nona. & idem tenet Ioann. de Anna. in capitu. quam sit. de Iudeis. vbi quoque ponit qd

tracta. de muneribus. in. 3. parte. §. primo. numero. 40. tomo sexto tra. folio. 30. Sed quid si iste nuntius, vel ambasciator vadit per viam transuersam, & magis longam, vt habeat maius salariū? Dic quod illud plus non potest consequi. secundum Pari. de Puteo. vbi supra. & facit quod tenet Bartolus in lege qui fiscales. C. de nauicula. libro nono decimo. & idem dicit si vadit per viam non rectam propter timorem, quia non debet habere salariū pro via, quam fecit, sed pro ea, quam facere debet. I. fina. C. eod. de nauicula. & l. secunda. §. penul. ff. si quis cautio. Et si pro quolibet militari debet habere decem, tam pro eundo quam redeundo, si in vna die expedit quod erat expediendum in duobus, duplicatur salariū secundum glossam. & Dy. in. l. eos. ff. de falsis. secundum Pari. de Puteo. vbi supra. * Adde quod si sunt electi duo ambasciatores seu nuntij & vnici q; statutum sit salariū vno impedito vel mortuo salariū accrescit alteri tenet Ias. in. l. vnica. C. quando non petentium partes. in fin. nu. 44. allegans Bar. in. l. cum vos in fin. C. deleg. lib. 10. & reputat notabile. * Sed quid si donatio est facta ambasciatori, vel procuratori, an acquiratur sibi, vel ciuitati? Bart. in. l. socium qui in eo. §. socius. ff. pro socio. tenet qd ambasciatori acquiratur. de quo ibi per Alex. in additio. late distinguētem. f. an talis donatio fuit facta contemplatione mittētium, vel ipsius ambasciatoris, quod potest percipi ex qualitate doni. & vide Paul. de Castr. in. l. qui proprio nomine. §. procurator. ff. de procura. nu. 4. & Pal. Ruui. in repe. rubr. de dona. §. 45. fol. 25. nu. 6. vbi indistinctè tenet, qd cedit ambasciatori allegando Abb. in. c. postulatis. de concessi. præben. & Barto. in. l. si verò. §. Item quid. ff. solut. matr. & tu vi. Bal. in. l. manifestissimi. §. secundum in secunda. numero. 5. C. de furtis. vbi indistinctè tenet, qd in dubio nō tenetur redere ciuitati. & facit ratio Bart. in. d. §. Item quicquid, quia donationes, quæ fiunt ab imperatore, videtur fieri contemplatione eius, cui dantur. vt in. l. cum nulla. C. de bonis quælibet. & inducit pro hoc. l. diuus. ff. de bonis damna. vbi patet quod tales ambasciatores consueuerunt remunerari. * Et Bal. in. l. non cogendum. ff. de procura. vbi in dubio princeps videtur donasse ambasciatoribus. * Et licet qd nullo modo debent restitui communi, nisi expressè fuerit eis datum, vt communi redderent. secundum Barto. vbi supra. & hanc opinionem Bartol. reperio sequi & tenere Bald. in consilio. 57. in primo libro. reiecta distinctione communi, an fuerit donatum contemplatione ciuitatis, vel ipsorum, vel habeat eos notos, vel ignotos, aut sint congruentia eis, vel non: &

dicit qd pro opinione Bart. est casus in. d. l. sociū qui in eo. §. fin. & per illa iura, vt ibi per eum. & quia consuetum est sic fieri, & hoc potissimum inspiciendum est. vt in. l. iuris gentium. §. pactorum. ff. de pactis. & quia etiam in honorem alterius datur alteri. vt in. l. cum filius. §. pater. ff. de lega. 2. & quia illud, quod donatur bene merito, non censetur contemplatione officij donatum sed tanquam extraneo. vt notatur in authent. vn de si parens. C. de inoff. testa. & in. l. si donatione. C. de colla. de hoc putat Bal. in. d. consilio, nō debeat fieri quæstio inspecto iure cōmuni, nec etiam inspecta æquitate naturali, quia boni sunt præmiandi. vt. C. de statutis & imag. l. & virtutē. & in. l. prima. pñst principium. ff. de iustiti. & iure. maximè à regibus, & nobilibus. vt. ff. de dona. l. Aquilius. & in hoc Bal. nil aliud dicit, nisi quia ita dicit se tenere. quem vide. & licet Bald. non dicat, istammet opinionem tenet. Cyn. in. d. l. manifestissimi. fina. colū. veric. 5. colligitur hic arg. quia secundum eum ambasciatores fuerunt liberæ personæ, & poterant sibi acquirere & nunquam intelligitur alia persona in huiusmodi donatione nisi fuerit expressa. arg. tex. in. l. ita stipulatus. §. Grifogonus. in fine. ff. de verb. obliga. & quia, vt dictum est, sic fieri solet. Et ista ratio magis mouet secundum eum, quia præsumendum est ex eo, quod fieri solet. per. d. l. iuris gentium. §. pactorum. & qd ambasciatores non tenentur restituere sibi donata illis, qui eos miserunt, & dicuntur propria ipsorum ambasciatorum, est communis opinio secundum Alexā. in. d. l. si verò. in. d. §. Item quicquid. licet de Bal. in. d. consilio. nullam faciat mentionem. & quia secundum eundem non videtur recipere tanquam ambasciatorem, cum mandatum suum ad hoc nō extendatur. de quo per Angel. & Imol. in. l. si plures. §. in arrogato. ff. de vulgar. & pupil. quod est notandum pro istis procuratoribus, qui à ciuitatibus mittuntur ad curiam regis, quando vocantur ad dictas curias, quia cotidie re. x. eis donati iura, seu habita sancti Iacobi, vel similia, quia sunt sua, & non ciuitatum. Imò si isti nuntij prolixo tempore pro republica laborem sustulerint remuneratio est tribuenda eis vt fructus laborum præteritorum consequantur. vt tenet Ioann. de Plat. in. l. finali. C. de decurio. libr. 10. in fine. * Et an sit licitum ambasciatori donari & ipsum recipere vi. supra in. c. 30. in glo. alegrias.

Prætorū. Cap. LIIII. finis.

Sequitur Caput. L V.

Prætorum.

Eer. ^aIn quātū iste text. dicit, q̄ iudex dū in officio recipitur, debet facere legere capitula ista, & copiā ipsorū in libro cōcilijre manere, idē cauetur in prouisionibus officiorū, non seruatur, quia iam capitula ista sicut notoria, & scripta in corpore iuris, & quis non debet ignorare. vt per totū titulum. C. & ff. de iuris & facti igno. & las. & docto. in. l. iuris. C. q̄ admitti.

Guardar. ^bVide tex. in. c. i. supra eo. & ibi dixi in gloss. *T cum plir todo lo dicho.*

S V M M A R I V M.

¹ *Iudices, & officiales, qui in principio suorum officiorum iurauerunt iustitiam administrare, & vtilia ciuitatis facere, non requiritur quod iteratō iurent.*

² *Iuramētū de præterito obligat in rebus in futurū faciendis sub virtute iuramenti de præterito.*

^c **Que se juren.** ^cVide text. in. c. i. supra eo. & ibi dixi in gl. *fagan iuramento.* & in glo. *cum plir.* & in proce-

mio istorū capitulorū in fine. & ibi dixi in gloss. *Fagan iuramento.* vbi latius. Et vltra ibi dicta dic q̄ q̄n rectores, iudices, & decuriones, & alij habētes iurisdictionē, & administrationem, qui in principio suorū officiorū iurauerunt iustitiā administrare, & vtilia ciuitatis facere, nō requiritur iteratō, q̄ iurēt, sed sufficit sola præpositio scripturarū ad memoriā præcedētis iuramēti, sicut in ep̄o, vt in auth. sed iudex. C. de ep̄is & cleri. & hoc mō pōt saluari gl. in. l. i. ff. de v̄tre inspiciē. & c. fraternitatis. de frigi. Et ex quo inferitur, q̄

² iuramētū de præterito obligat in rebus in futurū faciendis sub virtute iuramēti de præterito præstiti secundū Ioā. de Pla. in. l. si. quæ hæreditatis. C. de venden. rebus ciuita. lib. ii. nu. 3. quod dicit esse verū, q̄n iuramētū fuit generale. vt ad futura extendi possit. Secus si sit speciale, super obseruantia vnus statuti, quia tunc non extenditur ad futura statuta. vt in. c. i. de iure iuran.

Prætorum. Cap. LV. finis.

S V M M A R I V M.

¹ *Iudex non tenetur recipere successorem in officio, si ante suum tempus finitū successor fuit de illo prouisus.*

^a **El dia.** ^aIudex debet mittere ad consilium regis fidē dici, in qua fuit receptus ad officium prætorix. Et rationē credo esse, vt ista

fide rex, seu senatores cōsilijsciāt in quo tēpore expirat officiū, vt de illo alteri, p̄uideāt. vt tenet Amode. Iust. in tract. syndi. in parte inchoata & formata fuit dicta inquitio. Quia ante tēps finitū nō debet rex, p̄uidere alij de illo officio: &

Prætorum. Caput. LV.

Otrofi, que estos capitulos fagā leer en cōcejo al tiēpo q̄ fuerē recibidos en el officio, y q̄ fagan poner el traslado dellos en el libro de concejo al pie del auto d̄ su recibimiēto, pa q̄ mejor se acuerdē de todo lo q̄ ouierē de proueer. Y alli en cōsejo prometā de guardar, y hazer guardar^b los capitulos y ordenāças de suso contenidas, q̄ por ellas se les māda q̄ prometan. Otrofi jure āsi mismo de guardar las otras que disponen q̄ se juren^c.

Prætorum. Caput. LVI.

Otrofi q̄ embiē la fe del dia q̄ fueren recibidos al officio de asistēte, o gouernador, o corregidor.

Finis capitulum Prætorum.

omnia capita huius libri reperies in titulo. lib. 3. recopilationis: vnius: nō omnino consonant in numero cum capitibus his: sed in margineditar. legum reperies colas hōy capitulum concordantium cum dictis legibus. 284

Lo que mandamos que guarden los que van a recebir la residencia.

Iudicum syndicatus. Caput. I.

S V M M A R I V M.

¹ *Iudices syndicatus ad omnia contenta in literis, quas portāt, debent attendere, & eas implere, & executioni mandare.*

² *Index syndicatus vocatur ratiocinator, quia rationem gestæ administrationis cognoscit.*

³ *Syndicatores resyndicantur.*

⁴ *Syndicus ad reuidendum gestionis rationē, & iudicandum officiales, eligitur & deputatur.*

⁵ *Syndicatio est experimentum totius iustitiæ.*

⁶ *Iudex debet syndicari, licet officium exerceat gratis.*

⁷ *Iudex debet syndicari, licet rex decreuerit quod non debeat syndicari.*

⁸ *Si liberatio redditionis rationum est alicui remissa, & onus alicuius administrationis, dolus non videtur remissus.*

⁹ *Officialis non debet syndicari de negligentia si est lenis. Secus si sit dissoluta, & proxima dolo.*

¹⁰ *Officialis electus cū pacto, quod non teneatur stare ad syndicatū, nisi de furtis, & baraterijs, & illicitis extorsionibus, syndicatur de omnibus iniustis sententijs. Et contra obligatum stare ad syndicatū non currit prescriptio.*

¹¹ *Dolus non presumitur contra iudicem, sed imperitia, & iniustitiam non presumitur facere.*

¹² *Fauendum est iudicibus, & officialibus in syndicato, & non sunt calumniandi, nec contra eos facienda est scrupulosa inquisitio.*

¹³ *In iudice, seu decurione amoto de officio sine turpitudine durāt reliquæ prioris dignitatis.*

¹⁴ *Offendens iudicem officio finito, punitur, ac si offendisset ipsum tempore officij.*

¹⁵ *Iudex, qui in officio bene se habuit, laudādus est.*

¹⁶ *An iudice defuncto suus hæres teneatur stare in syndicato.*

Mandamos. ^aIudices syndicatus ad omnia contenta in literis, quas portant, attendere debent, & eas adimplere, & executioni mādare, sicut in dictis literis continetur. Idē tenet Amode. Iustit. in tractat. syndi. in part. Itē in eo q̄ dicitur potestas, & officiales non fuerunt cōtinuā residentia, dicēdo, q̄ de residētia faciēda durante officio, & tēpore syndicatus communiter p̄uidetur per statuta, & p̄ formā electionis, a qua non est recedendū. dicit esse

Iudicum syndicatus.

Caput. I.

Rimera mente mādamo, q̄ miren todas las cosas que les mandamos en las cartas q̄ lleuan, y aquellas

arg. in. l. cum ij. §. si prætor. ff. de transa. & in. l. diligenter. ff. mandati. quia superiorem debet syndicari officiales. vt tenet Bal. in. c. quoniā cōtra. de probatio. nu. 25. per tex. ibi in quantum dicit per superiorem iudicem animaduersione debita castigetur. Et talis iudex syndicatus vocatur ratiocinator, quia rationem gestæ administrationis cognoscit. vt in lege secunda. C. vbi de ratio. agi oportet. & si iniuste condemnat, debet puniri, & processus per superiorem reuideri. vt in ca. ea quæ. §. sequentes. de statu. mona. facit. l. tutor. §. fina. ff. de fideiussio. ideo in multis locis syndicatores resyndicantur secundū Amode. Iustit. in dict. tracta. octaua columna. vers. syndicos, & syndicatores. & est text. in capitul. 22. infra eod.

Quoq; dicitur syndicus, quia iudicat & cognoscit de causis officialium quasi singulorum, dicēs causam secundū Bal. in. d. l. 2. C. vbi de ratio. agi oportet. & si syndicus ad agendū & defendendū causas vniuersitatis constituitur ab vniuersitate & consilio, ita syndicus ad reuidendum rationem

³

⁴

tionem g^otionis, & iudicandum officiales eligitur, & deputatur. Et Paris de Pute. in tracta. syndicat. in parte dicitur. folio. 27. in principio. dicit, q^o syndicus dicitur quasi de querelis singulorum sermo. secundum docto. antiquos. arg. glossa in. l. 1. §. 1. ff. q^o cuius vniuer. nomi. vel syndicatio est experimentum totius iustitiae, secundum. d. Paridē de Put. in. d. tracta. foli. 1. in parte syndicatui. nam æquum visum fuit, vt q^o officialis in officio comedit, tpe syndicus ad instar cibi digerat. vt gl. in. l. 2. C. de coharta. lib. 12. & tenet lat. in. l. 1. C. vt omnes iudici. tã ciui. quam crimina. nu. 5. & quia arctandus est vbi administravit secundum Parid. de Put. vbi supra. & quia si cut homo post sumptum pastum habet necesse illi digerere, ita post assumptum & completum officium oportet officialē illud digerere, & rationem reddere. vt si malē gessit, luat pœnas, stando ad syndicatam. prout tenet Plate. in. l. priuilegia. C. de coharta. principibus. lib. 12. ¶ In tãtū iudex debet syndicare q^o syndicatū licet exerceat officium gratis & sine salario prout tenet Amodē. Iustit. vbi supra. versu. ad syndicandum. per. l. licet. §. 1. ff. naut. caupo stabula. Et ibi idem tenet q^o debet syndicare licet rex, vel priores creuerunt, q^o non debeat potestas syndicare allegando Bal. in lege mancipia. C. de seruis fugiti. & vi. Alexan. in. l. si mora. ff. solut. matri. numero secundo. vbi tenet q^o licet concessum est arbitrium potestati cum hoc, q^o non teneatur stare in syndicato, q^o per hoc solū intelligitur remissa læuis, & læuissima culpa, de qua tenebatur. vt in. l. non aliter. & in. l. magistratibus. & vtrobiq; notant docto. ff. de magis. conueni. dolus vero, & lata culpa, non remittitur. ad quod benefacit, quod notat Bal. per illum tex. in. l. in v̄dicatione. §. 1. in versu. de tpe. ff. de bonis auto. iudi. possi. vbi vult, q^o ille, cui conceditur arbitrium, videtur indistinctē culpa læuis remissa, non dolus. de quo latē per Paridē de Put. in. d. tracta. syndicat. in parte electio officialium. fol. 107. vbi in nu. 6. dicit, q^o facit, q^o si alicui est remissa liberatio à redditione rationum, & onus alicuius administrationis, non videtur remissus dolus. vt in. l. Aurelio. §. Gaio. ff. de literatio. lega. cum multis legibus eius. tit. & vide doctorem del Castillo in. l. 27. de Toro. in tractatu de ratione reddenda. in. §. parte. & per Alexand. in consilio. 74. numero. 2. libro septimo. vbi latē. & Philippus Decius. consilio. 343. in fine. Saly. in. l. necessitatē. C. de fideicommiss. Bal. cōsilio. 48. primo volum. versu. tertio. ¶ Facit quod tenet Ange. in. l. si seruus veritus. ff. de lega. 1. vbi ait, q^o officialis non debet syndicare de negligētia, quando est læuis, secus si sit dissoluta, & pro-

xima dolo. ¶ Et facit quod tenet idē Ang. in. l. si seruo. ff. de hæredi. instit. vbi ait, q^o si officialis est electus cū pacto, q^o nō teneatur stare ad syndicatam nisi de furtis, & baraterijs, & illicitis extortionibus, q^o propter prægnatiã istius verbi extortionis, syndicatatur de omnibus iniustis sententijs, quarū vigore aliquid erat exactū iniustum. Tamen Ioā. de Imol. ibi sub dubio fortē tenet cōtrarium, prout tenet Alexā. in. d. l. si mora. nu. 2. de qua quaestione an possit fieri pactū cū aliquo officiali, nec teneatur stare ad syndicatam, vide Catal. in tract. syndi. q. 15. vbi idē videtur cōcludere, q^o ex gestis ex dolo teneatur quinimo contra obligatū stare ad syndicatam ratione administrationis officij nulla currit præscriptio, etiã si iterit. 40. annis, post finitū officium. Facit text. & ibi Plat. in. l. ordinariorū. C. de coharta. lib. 12. nu. 3. ¶ Sed tene, q^o in dubio non præsumitur dolus contra iudicem, sed imperitia. vt in. l. 1. in principio. ff. de appella. & nō præsumitur iudicē facere iniustitiã. vt notatur in. l. nō cogēdū. §. 1. ff. de procurato. secundū Bal. ibi. quia est legis minister, qui debet sequi formā legis, & ab illa nō discedere, secundū Bald. in. l. quæ sub cōditiōe. ff. de cōdi. instit. & præsumitur in eo cessare omnis fraus. vt in. l. 1. C. de prædijs curiali. lib. 10. & pro gestis in officio habet præsumptionem iuris pro se, & p ipso semper præsumitur. vt est tex. singul. in. l. 2. de officio ciuili. iudi. nā in subditis paternē agit. vt Bald. in. l. pacta nouissima. C. de pactis. & ipse iustē præsumit facere omnia, quæ facit. vt in. c. bonæ memoriæ. de ele. & Bal. in. l. generaliter. C. de episcopis. & cleri. quia lex equi paret factū iudicis, & dispositionē legalē. vt Bal. in. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui not. infami. & ideo dixit Bal. in. l. si filius. ff. de iudi. q^o pro iudice præsumitur. vt nō videatur dolo pronutiare, nisi euidenter probetur contrariū, & quia est verisimile, q^o iudex subiecta veritate partium faciat, quod iuris est, vt in. l. 1. & ibi Bal. C. vbi pupillus educa. debet, & facit text. in. c. super literis. de in integr. restit. ¶ Et ideo iudici & officialibus in fine officij in syndicato fauendū est per syndicatores, & in dubio non sunt calumniadi, nec contra ipsos faciēda scrupulosa inquisitio in reuerentiam prioris officij. arg. tex. in lege diuo Marco. C. de quaestio. & tenet Pari. de Puteo. in tract. syndi. in parte, per syndicatores. foli. 18. & dicit allegando Ang. in auth. vt iudices sine quo quo suffrag. §. oportet. coll. 2. per illū tex. q^o si iudices puras manus habuerunt, magna fulgebunt gloria, e contra si furta cōmiserunt, puniētur. Is ergo qui mundas habuit manus in officio, & qui non diffamatur de corruptione, & barateria, nō debet

debet pati scrupulosam inquisitionem. per. d. §. oportet. nam inagistratus datur propter utilitatem publicam. & non ita protinus contra ipsum subuenitur vt in lege prima. in fine. ff. de magi. conueni. Dicit ergo. d. Par. Put. vbi supra. nu. 6. q^o si permittatur contra officiales in fine officij & in syndicato fieri scrupulosas inquisitiones, & iniuriari, & ipsos calūniari, & insolētijs fieri frangetur nervus iustitiæ, & authoritas iudiciū deprimetur, & vilescēt malefici vires audacia assumet, & successores in officio lento calle procedunt. Igitur iudicibus facientibus residentiam semper est eis fauor prestandus, quia pro iudicibus etiã in arbitrarijs semper præsumitur, non solum in diffinitiuã, verū etiã in interlocutoria. secundum Innocentium. c. innotuit. de eo. qui furti. ordi. fus. vt refert Bald. in authen. sed & si quis. C. de testibus. nisi in contrarium appareat. vt Bald. in. l. si. C. de fideicommissa. liber. vt per. d. Pari. de Puteo. vbi supra. nu. duodecimo. vbi concludit, q^o in memoriam dignitatis, & officij. & quia lex de ipsis bene præsumit, non debent iudices, & officiales in syndicato nimis vexari, aut calumniari, & fieri scrupulosa inquisitio contra ipsos. Dicit esse argu. in. l. si. ff. de diuortijs. & Bal. in ca. cum te. de re iudi. in principio. vbi dicit, q^o rector ciuitatis non est de minimis syndicandus, & non debet fieri scrupulosa inquisitio de minoribus, propter liberū arbitrium voluntatis, quod natura hominibus tribuit. l. si seruus veritus. ff. de lega. primo. & in l. pen. ff. de quaest. vbi dicitur, q^o in decurione amoto d̄ officio sine turpitudine, durat reliquę prioris dignitatis, quia non sunt torquendi. satis enim torquentur officiales. contra quem multę iniustæ, & contra famam & honorem suam querellæ offeruntur, quia inuitus ad iudicium protrahitur. vt in. l. properandum. C. de iudicijs. argu. in. l. prima. §. persuadere. ff. de seruo. corrupto. ¶ Et si finito officio offendatur, punitur offensor, ac si offenderet ipsum tempore officij vt tenet Bal. in. l. obseruare. §. proficisci. ff. de officio proconsul. & lega. in septima quaestio. quod intelligit verum, si fuit offensus ratione præteriti officij. ¶ Et adde, quod si bene in officio se habuerit, laudis præmia consequatur, sin autem malē puniatur. vt Paris de Puteo in dict. tracta. syndica. folio secundo, vbi per totum tractatum. vide plura in materia syndicatus, quæ commode in istis capitibus adaptari non possunt. ¶ Sed quid si potestas est defunctus, quomodo lite-

executen y cum plan^b, segun que en

re commissiois & residentie executioni mandabuntur contra eam, an hæres eius teneatur stare in syndicato? Dic quod regulariter hæres nō tenetur stare ad syndicatam officialium, cū iuris r̄siditio ad hæredes non transit. vt in. l. si filius. ff. de iudi. & ibi Baldi numero. tertio. Idem tenet Ange. in. l. diescautioni. §. hæc autem. ff. de damno infecto. Quod dicit, q^o fallit, nisi in casu illius text. & in casu in authen. vt scenicas mulieres. circa finem collatio. 5. & ibi vid. Paul. de Castro in dicto. §. hæc autem. & vi. Cataldin. in tracta. syndica. quaestio. 27. & sic, q^o hæres iudicis, qui malē iudicauit, ad syndicatam stare non tenetur. vt Angel. in. l. Iulianus autē. ff. de iudi. ¶ Quod limita, nisi conueneretur pro eo quod peruenisset ad hæredem. secundum gl. ibi & bene secundum Angel. ibi & vid. Paul. de Castro. in dict. l. si filius familias iudex. numero. 12. & vi. text. in. l. in hæredem. ff. de calumniato. & vi. singulariter Angel. in. l. prima. ff. de priuadelen. vbi tenet, quod hæres potestatis non tenetur stare ad syndicatam pro eo, nisi cum potestate primitus fuit lis contestata, saluo si non potuerit lis contestari cum eo, forsitan propter eius subterfugia. quod nota & vid. Angel. in dict. authentic. scenicas. collatione quinta. in fine. vbi tenet, quod pœna iudicis facientis litem suam, non transit contra suum hæredem, nisi prius contra iudicem fuerit lis contestata. ¶ Sed vi. tu Angel. Aretin. in tracta. malefi. in parte, per iudicem maleficiorum. in fine. vbi ait, quod si iudex recipit aliquid per commissionem, vel barateriam, talis pœna transit ad hæredem, etiã si cum eo non fuerit lis contestata, vel ad hæredē eius nil peruenit. de quo vid. Bartol. in. l. datur. ff. ad. l. Iuliam. repet. & singulariter per Par. de Puteo. in dict. tracta. in parte, hæres. folio. 126. vbi ad longum. & vide quæ dixi in capitulo quarto. supra in capitul. corre. in glossa. Entregue. numero. duodecimo. & 13.

Y cumplan b Simil. tex. & ibi late dixi in capitulis rectorum capitulo. 1. in glo. Les fuere mandado.

Iudicium syndicatus.
Caput. i. finis.
Sequitur caput. 56.
Nn 5 SVM

Iudicium syndicus

Caput. III.

Ielmente. ^a Similis tex. & ibi late dixi in capitul. primo. in capitibus corrector. in glossa. Guardando nuestro

El de Iudicū syndicus. Caput. II.

recho a las partes.

^b Simil. text. & ibi dixi in c. primo. in capitibus correctorum in glossa. *de derecho a las partes.* & in glossa. *de derecho a las partes.*

Iudicium syndicus. Caput. 2. finis.

madamos guardar a nuestros corregidores.

SVMMARIVM.

- 1 **Præconium, quod iudex syndicus mittere debet per civitatem, & villas contra iudicē, qui syndicus.**
- 2 **Præconium, quod mittitur contra iudicem, debet poni in scriptis in valvis audientie, & liget omnes, vide hic.**
- 3 **Præconium quoq; debet fieri in villis, & locis civitati adjacentibus.**
- 4 **Rusticis non habentibus notitiam banni, non current tempora banni.**
- 5 **Si contra rusticos aliquid statuatur, nō tenetur si contra faciant, nisi statutum illis fuerit publicatum.**
- 6 **Rustici per se faciunt plebem.**
- 7 **Officialis debet procurare, ut causa sui syndicus tempore debito expediatur, & ut fiant talia banna cum comminatione, ut hic.**

- 8 **Bannum est quedam comminatio.**
- 9 **An a banno potest appellare, & in integrū restitui aduersum eum.**
- 10 **Officialis euaditur a syndicato, si querela non fuerunt data in tempore banni.**
- 11 **Officialis, qui stetit in syndicato, an potest amplius conueniri.**
- 12 **Sententia debet ferri de officio bene gesto, & debet iudex in tali sententia commedari, & si male gessit, est vituperandus.**
- 13 **Quod tempus per syndicatores statuitur ad dandum istas querelas contra officiales.**
- 14 **In termino syndicatus ferie etiam in honore Dei non obseruantur, imo proceditur in eis die feriato.**
- 15 **Causæ syndicatorum debent breuissimo tempore expediri, & propter breuitatem instantia possunt ferre omnes termini cumulari, videlicet ad excipiendum, probandum, & probatum habendum, & familia.**
- 16 **Potestas, & eius officiales possunt impune recedere finito tempore legis, vel statuti syndicatus, quod tempus etiam de partium consensu nō potest prorrogari.**
- 17 **Licet causa deducta in libello tempore syndicatus non finiat, & postea duret, rector nō tenetur stare in ciuitate.**
- 18 **An per procuratorem iudex, qui est in syndicato potest litigare, intellige, & limita, ut hic.**
- 19 **Fideiussores debent dare iudex de bene administrando, & stando ad syndicatum. Et hic vide ad quid non teneantur isti fideiussores.**
- 20 **An statu cautioni officialis cum generali hypotheca bonorum, si est idoneus facultatibus.**
- 21 **Si fideiussores in loco, in quo residentiam facere tenentur, potestas non inuenit, non debet personaliter detineri, sed debet committi sue iuratoriæ cautioni. fallit ut hic.**
- 22 **Fideiussores, qui fideiusserunt pro iudice, & pro residentia faciendā, an possunt tempore syndicatus petere, ut liberentur a fideiussione, & donec faciat, petere quod carceretur iudex.**
- 23 **An fideiussor potest esse iudex.**

Regonar. ^a Isti iudices syndicus illi dum in concilio ciuitatis recipiuntur, exire debent in forum, & bannum publicum emittere per totam ciuitatem, scilicet, per loca publica consueta eiusdem, videlicet, ut si quis voluerit querelā exponere contra iudicē antiquū & officiales, & famulos, & contra rectores ciuitatis, & tabelliones, compareant infra triginta dies. ut in lege sexta. titu. 16. libr. 2. in ordi. regal. quæ habuit ortū a lege. 135. stylii in fine. & administrabitur eis iustitia, aliās hoc termino elapso non audientur. Quæ banna debent fieri taliter, ut omnibus in notitia eueniant. quia vox præconis paucis innotescit. l. pen. ff. de integ. restitu. & ideo ut omnes ligent. etiam surdos. ut in l. 1. ff. de postulā. fieri debet per totam ciuitatē. secundū Bald. in c. 1. de milite. vaf. qui contu. est vbi allegat Archidiacono. in ca. qd distis. 16. distin. vbi in fine hoc tenet. & idem Bald. in auth. qui semel. C. quomo. & quā. iud. & in l. dif famari. C. de ingenu. & manumi. & tenet Amode. Iust. in tracta. syndica. ibi. deinde dicti domini syndici, & Par. de Put. in tract. syndica. in parte de inde vero eliguntur. fol. 29. vbi quoq; dicit, qd tale præconium debet fieri in scriptis & poni in valvis audientie coram testibus, vel per instrumentū publicū, ut edictū: quia edictū est tāta authoritatis, qd ignorātia priuatorum nō patrocinatur, & vi. gl. notabil. in l. pen. C. de periculo tuto. Et talis publicatio banni non solum debet fieri in publico, ut dictū est, sed in actu populo, & sic congregato concilio, vel in die mercati. glo. in Cle. tñ de electio. Et affixio talis banni debet esse de originali scriptura ipsius banni sigillatus, hoc est, firmata per iudicem syndicanem, & debet ibi persistere durante termino banni. ut in l. si pupillus. §. præscribere. ff. de iusti. ut eius vigor non deficiat, vel debet seruari tale bannum in archiuo. ut Bal. in l. 1. C. quomo. & qñ. iudex. vel in scrinijs curiæ, vel penes scribas. ut in auth. ad hær. C. de fide instrumento. & in c. ad audien

Iudicium syndicus. Caput. III.

Tem, frila ciudad, o villa, o prouincia donde fuere el juez de residencia tuuere algunas villas y lugares de su jurisdiction luego que començare a

tomar la residēcia, embiara vn escriuano, o dos que seā personas fiables, para que vayan por las dichas villas y lugares a hazer pregonar la residēcia, para que si

tiā. de fide instrumento. §. primo. Et licet lex. 6. titulo quarto. partit. tertia. teneat. qd in qualibet die debet residentiam præconizari, non videtur sed solum in diebus mercati postlatum primum præconium, quod fieri debet in die assumptionis officij. Debet etiam fieri hoc præconiū in villis, & locis ciuitati adjacentibus. ut in isto tex. disponitur. & idē tenet Paris de Puteo, vbi supra in dicta parte, de inde. folio. 29. nu. 6. Et rō potest esse secūdū eūdem, quia rusticis non habentibus notitiam non current tē-

Caput. III.

pora banni. dicit esse arg. in l. prouincialium. C. de erga. mili. anno libro duodecimo. & ibi dicit Luca. de Pen. qd si contra rusticos aliquid statuat, nō tenentur si contra faciant, nisi statutum illis fuerit publicatum. arg. allius. l. 1. C. de in die. l. secunda. nam & ipsi de plebe sunt. arg. in ca. rogationes. de consecra. distin. quarta. imō plebem per se rustici faciunt, & constituunt. ut in auth. quibus modis natura. effici. legiti. §. legitimi, si quidē. collatio. 7. quæ dicitur plebs rusticana ad differētiā plebis vrbane. Et licet alibi dicatur, qd rustici sunt de plebe ciuitatis. ut in c. de cernimus. 18. distin. non tñ quo ad causandā notitiam eorum, quæ ad ipsos perueniri debet. secundū Par. de Puteo, vbi supra. Vbi quoq; ait, qd officialis debet procurare, ut causa sui syndicatus tempore debito expediatur, & fiant talia banna, cum comminatione, qd omnes volentes proponere, vel querelare contra officialem, & familiā, compareāt infra dictum terminū cum peremptorio, & comminatione, qd aliās eo elapso, non audiantur: quia bannū est quedam comminatio. ut Bal. in l. cum mulier. ff. solut. matri. allegat athen. Item nulla cōmunitas. C. de episcopis, & clericis. & idem Bald. in l. certa ratione. C. quando prouocat. non est necess. & debet fieri hoc bannum de consilio assessoris, vel sapientis syndicatorū. secundū gl. in l. 1. ff. de offi. asse. quia neglīgēs ad querelādū semper dicit Par. de Put. vbi supra qd vidit, qd opponit se contra bannum, & aliquando appellat, & aliquando petunt re-

stitutio-

stituti onem in integrum aduersus banna, ad vexandum officialem, & ideo cum omni cautela debet fieri bannum. Et quoque dicit se vidisse multos officiales euasisse syndicum, & fuisse absolutos, quia querela non fuerunt data in tempore bani. Et idem tenet Abb. quem vide in ca. venerabilis. de iudi. nu. 13. dicendo in istis officialibus syndicanis, quod si est statutus terminus ad agendum, & subest iusta causa statuendi, compellitur quis agere, si vult ius suum consequi, alias si iudex declarat neminem amplius audiendum, non debet aliquis audiri, ex quo notitia termini ad eum peruenit. vi. Bald. in. l. vnica. C. vt nemo inuitus. & vide singulariter Felin. in. c. cum legebatur. de maior. & obedientia. in fine. quini mo dicit. Bald. in tract. syndicus. nu. 24. tomo. 14. tracta. folio. 70. q. si statuta determinant certum tempus ad querelandum contra syndicanos, postea querela proposita elapso tempore est ipso iure nulla, & ad eam non tenetur respondere: quia tempus illud. 30. dierum apponitur iuri proponendo, & elapso tempore legali, non potest poni. vt in. l. scire oportet. §. consequens. ff. de excusatio. tuto. & facit. l. cum titia. de accusa. & l. si ex ea. C. qui accusare pos. vel non. ca. cu in tua. qui matr. accus. post. & nota in. c. 3. de accus. Et idem tenet singulariter Pari. de Put. in. d. tracta. in parte officialis finito officio. fol. 26. in. d. libr. portatil. vbi ad literam dicit, q. si officialis stetit ad syndicum, & fuit absolutus per syndicatorem, non potest amplius conueniri, etiam in patria, quando in loco officij fuisse facta proclamata, vt omnes qui vellent comparere, compareant, & post terminum predictum per syndicatores sit pronuntiatum in contumacia comparetium, & absolutus potestas, q. amplius non audiatur. Et istam opi. tenet ibi additionator allegando Felin. in. c. pen. de iudi. in. 3. col. in principio. versi. circa cautelam. & sic dicit tenere dictam cautelam pro vera, quo ad euitandum ne officiales conueniantur, perpetuo faciant fieri dicta proclamata, quia terminus iste triginta dierum absoluit iudicem, sicut sententia. ff. de iure iura. l. si vnus. §. si ante. & arg. l. facta. §. si quis bonorum. ff. ad Trebelli. & credit verum Bald. in. d. tracta. numero. 29. & 30. & Catal. in tracta. syndi. nume. 184. vbi vide. Et sic per istam sententiam probabitur officialem stetit ad syndicum, & talis scriptura, vel sententia debet fieri de officio bene gesto. per tex. in. l. per hanc. C. de nu. actu. libr. 12. vbi imperator Anastasius prouidit, q. in fine officij detur sententia absolutoria, quae sententia probabit, & erit sufficiens ad promotionem aliorum officiorum, & vocatur ista sententia litera syndi-

cationis. Et sic in sententia, quae fertur in inquisitione secreta contra iudicem, si in officio laudabiliter se habuit, est publice comedandus. vt in. l. iustissimos. de offi. recto. prouin. vt Pari. de Pute. in. d. tracta. in parte, comodo aut. folio. 37. & ex hac laude virtuosissimi iudices disponuntur magis ad virtutem, & econtra si male gesserunt, sunt vituperandi, secundum Pari. vbi supra. & facit text. & ibi Plate. in. l. vnica. C. de quaestoribus. & magis. officiorum. libr. 12. vbi qui in administratione publicorum officiorum se benegerunt, debent clamorosis laudibus populi commendari. cetero dat. d. l. iustissimos. & in authenti. vt ordinariae praefecturae. §. renouamus igitur. colla. 5. & econuerso qui male se gesserunt, tanquam iniusti, & malefici querelarum vocibus sunt vno ore accusandi. vt in. d. l. iustissimos. & l. quoniam venerabilis. C. de episcopis & cleric. & ratio praedictorum est, vt alij inducerentur ad bene agendum. vt in dictis iuribus iuxta illud, Oderunt peccare mali. & c. vt in. l. 1. §. 1. ff. de iustitia & iure. & in. l. 1. §. proinde. ff. de varijs extraordina. cogni. & sic q. de bonis operationibus in republica, exhibitis sunt homines publicis vocibus collaudandi, ne per silentium bonum quod fecerunt, videatur incognitum. Qui enim non regratiatur amico beneficio sibi impenso, videtur immemor & ingratus beneficij. Quinimo rex delectatur, cu audivit officiales suos collaudari a subditis de bono regimine officij. & hoc calu admittit voces populi. vt Pla. in. d. l. vnica. Et quod officiales elapso termino dato ad producendas petitiones contra ipsum iudicem amplius nulla petitio admittatur, & ita debet protestari. tenet dictus Paris de Puteo in dict. tracta. in parte bannum. folio. 63. in fine, allegando Bald. in. l. his qui. C. ad turpilia. & in lege si tutela. de tutelis. & ratio distrahent. & quia isto termino elapso perit instantia, & ulterius iudicare non potest. tenet Amode. Iusti. in dicto tracta. syndica. in parte inchoata & formata fuit dicta inquisitio. * Alias in parte: & praedicta commissa fuerunt. num. 178. tomo. 14. tracta. fol. 184. * Et ibi quoq. tenet, q. absolutus ab inquisitione generali de gestis in officio. & pertinentibus ad officium, non posset amplius conueniri, etiam si non sit per syndicatores lata sententia. Secus dicit de contractibus non pertinentibus ad officium, de quibus non fuit cognitum, quia potest perpetuo conueniri. * Et idem tenet Peregrina in parte actor. quaestio. septima gloss. ad agendum quasi in fine. quod licet nemo compellatur agere fallit quando reus est necessario discessurus quia est finitum stipendium, vel potestas est discessurus quia est finitum officium

officium potest enim assignari minus q. quicunque voluerit agere agat, infra talem diem & postea non audietur. vt gloss. si eo tempore. C. de remissio. pigno. & singulariter Thom. gram. consili. 54. nu. 14. & 15. vbi inquit instantia syndicus est peremptoria quando in fraterminum comitatum in bono culpa partis querellantis causa non fuit expedita. * Sed quod temporis est statutuendum per istos syndicatores in bannis istis, & edictis praefigendis ad proponendum has querelas contra iudicem, & officiales tex. in lege prima. C. vt omnes iudi. tam ciui. quam cri. dicit, q. est terminus quinquaginta dierum. & idem tenet tex. in. l. 6. titulo. 4. parti. 3. sed istae leges corriguntur, quia solum statuitur, & iudex debet stare in syndicato triginta dies. vt in. l. 6. tit. 16. libro secundo. in ordina. regali. Sed si est iudex syndicus qui syndicatur arbitrio regis syndicus, attento eo q. in officio stat, stat aliquando anno, stat anno aliquando biennio, aliquando dimidio, & sic q. ad arbitrium principis relinquitur. vt tenet Paris de Put. in. d. tracta. in parte, & modum videndum. folio. 30. & sic vtitur. & est tex. in. c. 22. infra eod. Et in isto termino syndicus feriat etiam in honorem Dei non obseruantur, imo procedit in eis, & officialium causa possunt agitari die feriata, quia agitur de publico interesse. vt in. c. fi. de ferijs. & Bal. in rub. de re iudi. & Par. de Pute. in. d. tract. in parte feriat, fol. 123. in libro portat. & idem tenet Bal. in. l. obseruare. §. proficisci. 10. q. ff. de offic. proconsu. & lega. & idem tenet Amode. Iusti. in dict. tracta. in parte inchoata & formata. nu. 182. & 183. tomo. 14. tracta. fol. 185. & Catald. in suo tracta. syndi. nu. 22. vbi ait q. causa syndicatorum debet breuissimo tempore expediri, & potest procedi diebus feriatis, etiam in honorem Dei. Quinimo dicit, q. propter breuitatem instantie possunt ferre omnes termini cumulari, videlicet ad excipiendum, probandum, & probatum habendum, & similia, secundum Bal. in. l. properandum. in principio. C. de iudicijs. & ibi las. nume. 14. & facit. cap. pastoralis. de exceptio. & Catald. in tracta. syndica. quaestio. 76. numero. 46. vbi singulariter. Et facit quod tenet Ioan. de Plat. in. l. generali. C. de decurio. libr. 10. in fine. vbi ait, quod iuxta breuitatem instantiae causa debent statui breues dilationes. vt in lege prima. ff. de glaud. legen. & singulariter Bald. in cap. de causis. de offi. delega. nu. 11. dicendo, q. iudex propter breuitatem sui temporis potest abbreviare dilationes partium, & hoc dummodo sit p. p. abbreviatum a superiore, seu a lege, vel statuto municipali, quia non debet spectare, q. iurisdicatio sua expiret, vnde tacite videtur libi cocel-

sum, q. possit abbreviare dilationes. arg. in. d. l. 1. ff. de glaud. legen. & quod ibi notatur. Et finito tempore legis, vel statuti, potestas, & eius officiales possunt impunè recedere. Quinimo secus eundem Amode. iste terminus syndicus non potest prorogari de consensu partium, vt ibi per eum. Et licet causa deducta in libello dato tempore syndicus non finiatur infra tempus. 30. dierum syndicus tamen adhuc postea durat, licet corrector non teneatur stare in ciuitate. prout tenet Catald. in. d. tracta. q. 71. Sed optimum est scire, an iudex qui est in syndicato, potest litigare per procuratorem. Amode. Iusti. in dict. tracta. in parte, qui dominus Ioannes. nume. 218. dicit, q. in causa syndicus potest se defendere per procuratorem, cum sit regulariter pecuniaria. Secus autem si esset capitalis, quia in tali causa non admittitur procurator. vt in. l. pen. §. ad crimen. ff. de publi. iudi. & in. l. seruum quoque. §. publice. ff. de procura. elapso tamen tempore syndicus si causa non esset expedita, potestas potest recedere, procuratore relicto de causa instructo. vt est casus notabil. in dict. l. 1. §. quod si intra. C. vt omnes iudi. tam ciui. quam cri. Sed tu vide. l. 12. tit. 5. parti. 3. vbi indistincte tenet, quod officialis in syndicato per se debet respondere, vel defendere se, & non potest ad hoc procuratorem constituere durante termino quinquaginta dierum. i. triginta dierum. quod intellige vt dictum est. per Amode. Iusti. vide quoque Pari. de Put. in dict. tracta. syndica. in parte procurator officialis. folio. 217. numero quinto. vbi dicit, quod vidit pluries in regno obseruatum, quod officialis in ciuilibus constituit procuratorem. * Idem disponit. l. sexta. titulo. 16. libro secundo. ordin. & l. 6. titulo quarto partit. 3. quod limita nisi intra annum a fine officij non fuerit requisitus de syndicato: nam tunc audietur per procuratorem tenet dict. l. 6. titulo. 16. libr. 2. ordi. & tenet Grego. Lopez in dict. l. 6. tit. 4. partit. 3. in glo. ellos despues. & idem tenet Montal. in glo. supra ordi. in verb. correctores. folio. 32. * Tamen quando est causa criminalis non grauisissima, lite contestata, potest constituere procuratorem ad media, volentibus iudicibus syndicus. per notata. in. l. accusatorem. §. ad crimen. ff. de publi. iudi. & ita secundum eum practicitur. tamen non potest recedere ante dies. 30. procuratore dimisso, sed debet stare in ciuitate, & ipso stante in ciuitate in tempore syndicus, potest per procuratorem respondere, & non cogitur coram iudice syndicato comparere ad respondendum, & post. 30. dies potest recedere, procuratore dimisso in ciuilibus. secundum eundem Pari. de Pu. quod est no-

ibi iudice
re. pone
syndice

not ad
iudices

comisiones qui uolgo perquisidores vocantur

est notandum, quia ita quoque in nostra Hispania practicator. Sed hoc fallit, quoniam officialis vocare tur ad aliam administrationem a principe, quia tunc potest constitui procurator ad residendum faciendum. vt Par. de Put. vbi supra. in d. parte, procura. quod non habet locum, quoniam tale administrationem procurauit causa subterfugendi de syndicato, & data opera, vel dolose tale officium obtinuit, vel ad eius postulationem hoc actum est: quia nec privilegio tali, nec aliqua immunitate gaudebit, nec procurator constituet: quia tunc non dicitur causa reipublice abesse, nec reuocatus a principe recedere. secundum Pari. vbi supra. n. 5. per l. pen. & l. his qui reipublice. & l. quae data opera. ff. quibus ex caus. maio. de quo per Bal. in l. quae fortuitis. C. de pigno. actio. vbi ait, quod ille, qui procurauit officium, magis obligatur ratione culpa, quam ille, qui non procurauit. Item limita non habere locum in eo, qui obtinuit tale officium per ambitionem, vel data pecunia, quia pro hoc debet puniri, & non habere privilegium. per l. prima. ff. ad l. Iulii. repe. & melior tex. in d. l. i. C. vt omnes iudic. tam ciui. quam cri. in versicul. nonnulla virtute, quod pro quacunque alia administratione ob tenta, non poterit infra illud tempus recedere, nec aliquo alio colore quaesito. vt ibi in tex. Item limitatur & tertio, quoniam tale officium, ad quod diceretur euocatus, obtinisset causa commercij, vel propriae utilitatis, quia illud conduxisset pro certa mercede, & sui lucri causa. per tex. notabil. in l. milites com meatu. ff. ex quibus caus. maio. per quae dicit Pari. de Put. vbi supra quod dicunt doctores regni, quod illi, qui emunt bastulationes exaratus nullum habent privilegium in iudicijs, quod facit contra istos rectores, qui emunt regimenta, & contra tabelliones, & secretarios, qui emunt officia, quod non debeant gaudere privilegijs eorum officiorum, sed rex istas venditiones bene permittit hodie, vel (vt melius dicam) dissimulat eas fieri, de quo & an si vocatus ad alium officium potest constituere procuratorem ad residentiam faciendam. vide. d. Pari. de Put. in d. parte procurator. Adde quoque, quod iudex, qui habet administrationem cum iurisdictione debet dare fideiussorem de bene administrando, & stando ad syndicatam, finita administratione. vt tenet Luca. de Penna. in l. si quis decurio. C. de decurio. libr. 10. & tex. in dict. l. 6. tit. 16. libr. 2. in ordin. regali. Et hac fideiussionem debet dare infra triginta dies. vt in pragmatica. 101. in pragmatic. Valli. anno. 1537. Item fideiussores potestatum, seu magistratum tenentur ad interesse, non ad poenam, quam magistratus incurrit delinquendo. vt text. & ibi Bartol. & Plate. in l. vnica. C. de pericul. eorum,

qui pro magistrato. inter l. lib. ii. Et ibi quoque tenet Plat. quod isti fideiussores non tenentur ad id, quod illi magistratus debent singularibus personis, nec tenentur ex mala nominatione, quam faciunt ipsi magistratus de successoribus suis, quod nota & nec tenentur de male gestis extra officium. vt Hippolyt. de Marfil. in repet. rubr. de fideiussore. numero. 182. & de ista materia vide. quae dixi supra in capitulo. 4. praetorum. in glo. seu obligado. Sed praedicta intellige vera, nisi promissio fideiussoris fuisset recepta in omnem causam. vt in l. quae ro. ff. locati. & tam generaliter, quod omnia praedicta comprehenderentur, vt quia promittunt soluere omnem condemnationem, quae fieret de praedictis officialibus qualitercunque, & quomodo cunque tam respectu foris, quam poenae delicti, & contumaciae, tam respectu reipublicae, quam priuatarum personarum. vt Bar. & ibi latius Plat. quem vide in d. l. vnica. & in l. i. C. de conuenien. fisci. debito. libr. 10. nu. 203. Tamen si officialis est idoneus facultatibus statur suae cautioni, cum generali hypotheca bonorum, & etiam si non satisfat, poterit administrare. text. est singula. & ibi Bartol. in l. quicumque. la. 2. C. de fundi. patri. libro vndecimo. & facit text. in l. sciendum. in principio. ff. qui satisfat cogantur. & idem tenet Paul. de Castro. in l. diuortio. §. interdum. ff. solut. matr. dicendo, quod vbi ex dispositione legis, vel statuti quis teneatur ad dandum fideiussorem, releuabitur ad hoc, si est manifeste idoneus. & soluendo. quod sequitur Alexan. in consilio. 37. in 2. volumi. num. 12. Tamen ipsemet Alex. in d. l. i. ff. qui satisfat. cogantur. nu. 12. & 13. putat hoc non procedere, quia est contra casum in l. i. in principio. vt leg. nomi. caue. vbi haeres cuiuscunque sit dignitatis, vel quantancunque facultatem teneatur praestare satisfactionem legatorum nomine. ad idem tex. in l. minor. §. fina. cum duabus. l. sequentibus. & ibi notatur. ff. de procura. & in l. i. §. magistratus. ff. de magistrato conuenien. & Instit. de satisfat. tuto. iuxta principium. Et non obstat. d. l. quicumque: quia respondet. vt Bart. in l. priuationes. C. de mulier. lib. 11. §. quod in casu. d. l. quicumque casus de quo ibi non erat exceptus a regula aliqua volente, quod esset praestanda satisfactio, imo regulariter non erat praestanda satisfactio, nisi propter inopiam, & non est verum, quod istud quod scribitur supra. d. l. quicumque. Sit de comento Bar. quia Bar. non legit nisi vsque ad titulum de periculo eorum qui pro magistrato. inter. vt ibi dicit Angel. tamen Ias. in d. l. diuortio. §. interdum. ff. solut. matr. nu. 9. per duas col. examinat istam quaestionem, & remanet cum opinione. Bar. & dicit eam esse comunem. quem vide.

vide. & sic, quod si officialis est idoneus facultatibus, statur suae cautioni cum generali hypotheca bonorum, quod non seruatur. Imo debet dare fideiussorem, licet, sit idoneus facultatibus: supra dicta possunt habere locum, dum quis habet, vel potest habere officium in propria patria, sed non in alia. Et vi. Grego. Lopez in l. 6. titul. 4. parti. 3. in glo. tomar fador. vbi idem sicut ego tenet, quod licet officialis sit sufficiens & diues non admitteretur cum sua promissione & obligatione bonorum cum mituntur extra prouinciam suam: & in loco administrationis debent dare fideiussores vt ab eis grauatius facilius iustitiam consequantur. Nota tamen vnum, quod si talis potest fideiussores non reperiat in loco, in quo residentiam facere tenetur, non debet personaliter detineri, sed committitur iuratori cautioni, nisi esset causa capitalis vt in d. l. i. C. vt omnes iudic. tam ciui. quam crimi. & tenet Montal. in glo. ordi. in parte correctores. & A mode. Iusti. in d. tracta. in parte, supra dictus. dominus. vers. 4. vbi tenet, quod facta responsione ad inquisitionem, potestas, & officialis non debet carcerari, nec personaliter detineri, sed fideiussoribus relaxari, & si eos non inuenit iuratori cautioni dimitti, nisi grauisimo crimine, puta, laesa maiestatis homicidij, vel capituli, quo casu si est familiaris, debet carcerari, & potestas, iudex, vel miles fideiussoribus relaxari, & hoc, nisi sit crimen capitale, quia tunc debet incarcerationi. vt tenet Bal. in dicta lege obseruare. §. proficisci. octaua quae est. Sed contrarium tenet Bald. in l. aduersus. C. de vfuri. & fructi. lega. numero secundo, dicendo, quod non statur tali iuratori cautioni. sed quicquid dicat Bald. ibi opinio Montalui est vera, & eam tenet Ias. in dicta lege prima. ff. qui satisfat. cogantur. numero. 16. & Alexan. ibi. & pro Montal. est comunis opinio secundum Hippolyt. de Marfil. vbi multa iura similia allegat in repet. rubr. ff. de fideiussore. numero. 166. vbi in nu. 167. dicit istam comunem opinionem limitari, & non habere locum in illo, qui alias praestabit iuratori cautionem, seu fideiussionem, & postea fuit periurus, & non seruabit promissa per eum, quia talis hoc casu non admittitur ad praestandum talem fideiussoriam cautionem, iurando. vt ibi per eum. Et idem quod Montal. tenet Cataldinus in dicto tracta. q. 279. dicendo, quod si tempore syndicatus non potest iudex cauere, tenetur dare iuratori cautionem, nisi esset causa capitalis, inter quae etiam barateriam computatur, quia tenetur crimine falsi. & idem tenet singulariter Hyppolytus de Marfil. in lege prima. §. praeterea. ff. de quaestio. numero. 115. & idem Hippolyt. in repet. leg. fin. ff.

de iurisdictione omnium iudicum numero. 124. & vid. Pari. de Puteo in dicto tracta. in parte, fideiussor officialium. folio. 119. numero sexto. vbi dicit, quod satis aequum & iustum est, quod committatur iuratori cautioni, nec iudex extra patriam suam officium gerens, & in partibus remotis & iustitiam rigide in malefactorum punitione seruans, tributa vehementer exigens, & perinde odio habitus ab subiectis grauetur onere fideiussionis, quae dicitur concussio. l. quotiens. C. de dignita. qua in loco. in colla. proprii. est difficile inuenire. vt in lege. cum non facilis. ff. si cui plusquam. per l. faciles. Vnum tamen in isto casu tene, quod quando aliquis liberatur, praestando iuratori cautionem, debet obligare bona sua. vt text. in lege multis. C. de principi. agenti. in rebus. libro duodecimo. & tenet Alexander in dicta lege prima. ff. qui satisfat cogantur. in fine. & in numero octauo. Circa supra dicta dubitatur de quaestio. quae saepe occurrit, dum iudex est in syndicato, propter amulationem illius, illi, qui pro eo fideiusserunt pro residentia facienda, comparent coram iudice syndicato, & petunt, vt ille det alios fideiussores, vt illi liberentur a fideiussione, & illo renuente, capiateum, & in carcerem deducat. Ad quod dicit, quod iste iudex, qui stat in syndicato, non tenetur novos fideiussores dare, maxime si tempore syndicatus non dilapidat, nec transportat bona sua. vt in l. si pro ea. C. mandati. & ibi docto. text. in lege octaua. titulo. 18. libro tertio. for. 11. & ibi Montal. & tenet Pala. Ruuios. in repet. capitulum. per vestras. de dona. §. 9. numer. 15. & non possunt agere contra eum antequam soluant. vt in dicta lege fori. & in lege Lucius. ff. manda. de quo per Hippolyt. de Marfil. in repetitione rubricae. ff. de fideiussore. numero. 216. & vide Guido. decisio. ne. 113. & si dilapidat, vel transportat, & post ista transportationem, & delapidationem redeat ad bonos mores, non possunt agere contra eum fideiussores respectu dilapidationis. vt tenet dictus Hippolyt. vbi supra. numero. 219. allegando Baldum in dicta lege. si pro ea. quae est. octaua. Et an iudex, qui est persona publica, possit fideiubere pro vna partium, & teneatur in syndicato pro ipsa fideiussione, & eam soluere? Dic quod sic. Et ad hoc est tex. notabil. in lege si quis vxor. §. si fugitiuum, secundum vnam lectionem. ff. de furtis. & quod notatur in lege Romanus appulus. ff. de tutore. & curato. datis a his. vt tenet Paris de Puteo. in tract. syndica. in parte, fideiussor officialium. folio. 119. numero septimo. Et hac autoritate ductus pluries ego fideiussi pro pauperibus, dum iube-

bam executionem fieri, & solutionem cum fide iussore, iuxta formam legis Toleti: quia si tales pauperes, vel miserabiles personæ propter potestatem aduersariorum non inueniebant fideiussores, vt solutio eis fieret: ego fideiuebam, & in processu causæ describatur di- cta fideiussio, vt dicti pauperes consequerentur quod suū erat. Et facit quod dicitur in ca. 10. in gloss. Nombrare. vbi tenet, qd iudex potest se eligere in depositarium. quæ vide. & illu textum. in dicto. §. si fugitiuum. allegat Nicola. Boërius in decisio. 315. numero secundo. licet dicat quod de stylo suæ curiæ & Neapolitanæ officiales ipsius curiæ non recipiuntur in fideiussores, vt ibi per eum.

ouiere algunas que- xas del asistente, o gouernador, o cor- regidor, o de sus of- ficiales, para q las vengana dar ante el juez de residen- cia, o ante el dicho

officio, non datur libellus. per tex. in. d. §. neces- sitate. Bart. simpliciter. sequitur illam glossa. & Antoni. de Butrio. in. c. 1. de libelli. obla. dicit, qd in causa syndicatus non datur libellus. per. d. §. necessitatem. & per. l. 1. C. vt omnes iudi. tā ciui. quam crim. qui tex. hoc nō pro- bat, sed probat, qd debet lis con- testari, dū dicit, postquam lites ortæ fuerint. ¶ Sed pro no- stro text. facit quod tenet Bal. in. l. 2. C. de sen- tē. quæ sine cer- ta quan. profer. vbi ponit formā libelli, qñ agi- tur contra iudicem in syndicatu de negligentia, dicendo qd debet dari libellus. vt condemnetur, quatenus religioni iudicis æquum videbitur. & Barto. in. l. si filius familiæ. ff. de iudicijs. dicit, qd debet dari libellus, & à parte concludi. & idē te- net Bal. in. l. quæ fortuitis. C. de pignor. actione. vi. Specula. in tit. de accusatio. in. §. 2. vbi ponit li- bellum contra iudicem. l. Iuli. repet. ad quōd fa- cit quod tenet Bart. in. l. 4. §. hoc autem iuditiū. ff. de dāmno infecto. vbi ait, qd in causis desiderā- tibus celeritatem requiritur libellus. per Clēm. saxe. de verbo. signifi. de quo vi. quæ dixi. in ca. 36. in capitibus correctorum. in gl. summarias. li- cet Speculator in tit. de libelli concep. §. nunc di- cendum teneat, qd in illis desiderantibus celerita- tem, requiratur talis qualis petitio sine scriptis, tamen quando iudicialiter expediuntur istæ cau- sæ libellus requiritur secundum doctor. in. d. l. 4. §. hoc autem iudicium. & vide Pari. de Put. in. d. tract. syndi. in parte, an cōtra officialem. fol. 169. nu. 4. vbi dicit: qd quādo causa syndicatus est ma- ximi præiudicij: quia iudex debet condemnari, taliter, qd amplius non aspirabit ad officiū, tunc debet dari talis petitio, seu libellus, quia est fun- damentum causæ. vt in anth. offeratur. C. de litis contesta. quia libellus offertur non solum ad in- structionē partis, vt possit se defendere, sed etiā iudicis, vt possit certā formare sententiā. vt dicit ibi Bal. vnde dicit Par. de Put. ibi. nu. 15. qd cū offi- ciales diuersi modē in syndicatu impetantur de- barateria, de iniurijs personalibus, & realib⁹ & extorsionibus de dolo, de culpīs, de negligētis, de alijs præiudicialibus, non vidit, quin non sit dandus libellus, vel petitio ad instructionē par- tis, &

S V M M A R I V M.

Querellare, & libellum porrigere, an potest cor- ram tabellione.

Escriuano. Nota casum, in quo coram tabellione potest quis querelare, & libellum porrigere, sicut etiā instrumenta possunt produci soli notario. vt te- net Abb. in. c. quoniā contra. de probatio. nu. 12. in casu istius tex. scripturæ. vel acta facta per no- tarium sunt de actis. vt probatur in isto text. in quantum dicit, y lo junte con lo otro. & excepto isto casu contrarium est de iure communi. vt Bal. in authent. quæ supplicatio. C. de precibus impe- ra. offeren.

S V M M A R I V M.

- 1 Libellus, an in causa syndicatus requiratur.
2 Quilibet de populo pot agere contra iudicem.
3 Quexas. In quantum ex isto tex. no- tatur, qd contra officialē offer- ri, debet libellus in syndicatu. ¶ Cōtrariū tenet tex. in authen. vt iudices sine quoquo suffragio. §. necessitate. colla. 2. & gloss. in authen. nisi bre- ues. C. de senten. & periculo recitan. in gloss. fin. vbi ait, qd quando agitur contra præsidem. finito

als: ex brebilo co

escriuano b fr quiste re. Y el dicho escri- uano por dōde ge- ra que fuere aya to- da la informaciō q pudiere de lo con- tenido en las dichas que xas c, y demas d

de negligentia, dicendo qd debet dari libellus. vt condemnetur, quatenus religioni iudicis æquum videbitur. & Barto. in. l. si filius familiæ. ff. de iudicijs. dicit, qd debet dari libellus, & à parte concludi. & idē te- net Bal. in. l. quæ fortuitis. C. de pignor. actione. vi. Specula. in tit. de accusatio. in. §. 2. vbi ponit li- bellum contra iudicem. l. Iuli. repet. ad quōd fa- cit quod tenet Bart. in. l. 4. §. hoc autem iuditiū. ff. de dāmno infecto. vbi ait, qd in causis desiderā- tibus celeritatem requiritur libellus. per Clēm. saxe. de verbo. signifi. de quo vi. quæ dixi. in ca. 36. in capitibus correctorum. in gl. summarias. li- cet Speculator in tit. de libelli concep. §. nunc di- cendum teneat, qd in illis desiderantibus celerita- tem, requiratur talis qualis petitio sine scriptis, tamen quando iudicialiter expediuntur istæ cau- sæ libellus requiritur secundum doctor. in. d. l. 4. §. hoc autem iudicium. & vide Pari. de Put. in. d. tract. syndi. in parte, an cōtra officialem. fol. 169. nu. 4. vbi dicit: qd quādo causa syndicatus est ma- ximi præiudicij: quia iudex debet condemnari, taliter, qd amplius non aspirabit ad officiū, tunc debet dari talis petitio, seu libellus, quia est fun- damentum causæ. vt in anth. offeratur. C. de litis contesta. quia libellus offertur non solum ad in- structionē partis, vt possit se defendere, sed etiā iudicis, vt possit certā formare sententiā. vt dicit ibi Bal. vnde dicit Par. de Put. ibi. nu. 15. qd cū offi- ciales diuersi modē in syndicatu impetantur de- barateria, de iniurijs personalibus, & realib⁹ & extorsionibus de dolo, de culpīs, de negligētis, de alijs præiudicialibus, non vidit, quin non sit dandus libellus, vel petitio ad instructionē par- tis, &

tis, & iudicis, præsertim in istis præiudicialibus. & ita dicit de consuetudine seruari. ¶ Sed si cau- sa est læuis, & modici præiudicij, non datur li- bellus. per. d. §. necessitate. & in authen. de man- da. princip. §. sit tibi. vbi dicitur, qd in quæstioni- bus vilium perso- narū, vel rerū, aut vitium causa- rū, nō ex scrip- to proceditur, quātum celeri- ter expediēde. vt gl. ibi exēpli- ficat in causis foeni, & paleæ, vel qñ diceret, qd potestas illi abstulit calda- reā pignus, & etiā quando esset pauper, vel vilis quia licet eius causa esset magna, libellus nō da- bitur. vt in. d. §. sit tibi. vbi dicit Ange. per illum tex. qd causa magna vilium, & pauperum ex nō scripto deciditur, sicut etiā causa brebis, dicens, qd causa pauperū in syndicatu expedietur sine li- bello, & sine scriptura. ¶ In tene, qd sufficit, qd in actis scribatur saltē petitio verbalis. vt Bal. in. l. si quis. C. de accusatio. & idem Bal. in. l. 1. C. vt im- posse. legato. & etiam si causa syndicatus est me- diocri, sufficit, qd pars verbo petat, & actorum magister scribat in actis, qd talis compareat corā syndicatorē, & per modum simplicis petitionis petit ab officiali ibidem præsentē tale quid, vel sufficit contra ipsum offerri citationē emanatā, si illa cōtineat rē, & causam, & id, quod petit ab officiali. arg. glo. in. l. quotiens. C. de priui. scho- la. quæ dicit, qd citatio potest offerri loco petitio- nis. quod tenet Io. Andr. in. c. 1. de litis contesta. in. l. 2. quando pars non contradicit. & referūt doctores in. d. auth. offeratur. licet Bal. ibi dicat, qd talis citatio ablata, non habet vim libelli, nec alij effectus sequatur, qui ex libello sequeretur, qui loquitur in causis ordinarijs, in quibus requi- ritur expressus libellus secundum Pari. de Put. vbi supra. nu. 9. vbi in nu. 10. dicit, qd causa syndi- catus est extraordinaria. vt gl. in. d. auth. nisi bre- ues. quam allegat Bal. in. l. 1. §. 1. ff. si cui. plusquā per. l. falci. & in ea causa iurisdicatio est modico tempore duratura. vt dixit Bar. in. l. 2. ff. de re iu- di. & alij doctores dicūt, qd in ea proceditur leua- to velo. ¶ Sed tu tene supradictam distinctionē circa libellum dandum, vel nō dandū, quia alias si petitio non esset necessaria, iudex non posset pronūtiare, nec reus se defendere, & si causa syn- dicatus expediretur solo verbo, mille petitioes

su officio lepa todo lo que pudiere sa- ber de como los di- chos oficiales han vsado de los dichos officios, para que la pesquisa, & in-

fierent contra officialem. * Et sic potest intelli- gere dictum Angel. in. l. nemo. C. vbi de ratio. agi oportet. vbi ait, qd tempore syndicatus querelæ examinari possunt & terminari contra officia- les ex non excripto vt in. d. §. necessitate & ideo videtur qd in- ptitudo nō vi- ciet processum, tamē inquit qd cum hæc quæ- stio esset de fa- cto Bononię tē- pore syndicat⁹ domini alberti degandino con- trarium fuit de- terminatum. * Nec obstat tex

in. d. §. necessitate, quia ille tex. loquitur in casu speciali. s. contra officialem fugientem à syndi- catu, contra quem ex non scripto proceditur. vt tenet. d. Pari. de Put. vbi supra. nume. 7. & 8. vbi per totum capitulum dicit ista materia. ¶ Item adde, qd non solum quilibet pro suo interesse po- test agere contra iudicem, verum etiam quili- bet de populo admittitur ad querelandum cō- tra iudicem, quando pœna venit applicanda fi- sco. vt notat gl. in. l. iubemus. C. ad. l. Iuli. repet. & in. l. 2. ibi, à quocunq; propulsante. C. vbi de- ratio. agi. oportet. ¶ Tamen contra dictas personas talium querelantium contra potestatem possunt opponi exceptiones, que possunt opponi con- tra personas accusatorum. de quo per Bal. in ru- bri. & in. l. 1. per totum. C. qui accusa. non pos- vt tenet Amodeus Iusti. in tracta. syndi. in par- te, in termino comparuit. quem vide, & dixi in c. 47. in capitibus correctorum. in gl. Publicos. in fine. vbi qd nō potest querelari contra iudicem in

S V M M A R I V M.

- 1 Defensio inquisito reservatur, nec papa, nec imperator pot eam tollere.
2 Statutum tollēs facultatē opponēdi exceptio- nem nullitatis contra sententiam, non intelli- gitur exclusa exceptio nullitatis surgēs ex de- fectu citationis.
3 An à captura potest incipi, nulla citatione fa- cta, quando quis est debitor ex cōtractu gua- rentigio.
4 Defensionis quis non potest renuntiare.
5 An princeps pot procedere contra partem non- citatam.

in dicitur

El descargo. d Et sic inquisito de

fensio reseruat. Idē tenet rex. in. c. qualiter & quando. cl. 2. de accusatio. vers. debet igitur. & ibi Feli. dicit, q̄ debet sibi statui terminus ad defensam. quod est veru secundum eu, quando inquitur cōtra certam personam. Secus si fiat generalis inquisitio super statu ecclesie. per. c. si. de purg. cano. & talis defensio inquisito nunquā est

verdad. Y reciba el descargo que de lo se diere, y lo pro uea de justicia, como le esta mandado.

subtrahenda, cum sit de iure naturali: nec papa, nec imperator potest eam tollere. vt in Cle. pastoralis. de reiudi. facit. l. defensionis facultas. C. de iure fisci. libro decimo. & etiam diabolo non denegaretur defensio, si esset in iudicio. vt Specula. in tit. de inquisitione. quali in fine. ¶ Et i deo si statutum tolleret facultatem opponendi exceptionem nullitatis contra sententiam, nunquam intelligitur exclusa exceptio nullitatis surgens ex defectu citationis, vel alterius defectus perueniens a iure naturali. secundū Feli. vbi supra. vbi dicit, q̄ ita consuluit Ancha. cōsi. 207. quod incipit. de iure communi. & vi. Bald. in. l. 1. in. 4. col. C. quomodo & qñ iudex. vbi ex pressē dicit, q̄ non valet statutum disponēs quē debere condemnari absq; citatione per. d. Cl. pastoralis. ¶ Sed Ang. & Imol. in. l. si sic. ff. de lega. 2. per illū tex. volunt tenere contrarium. dicendo, q̄ si statuto cautur, q̄ propter instrumentum quarentigium capiatur debitor ad meram voluntatem creditoris, poterit incipi a captura, ostenso instrumento, etiam nulla p̄cedente citatione. per illum text. iuncta. l. cui quidam. La grande. ff. de lega. 2. ¶ Quod non obstat, quia citatio, & defensio velut inducta de iure naturali non possit tolli. quia ibi per. d. statutū non tollitur defensio, sed potius defendēdi modus variatur, quia defensiones reseruantur ex post facto q̄ fieri pōt de iure. vt in. l. si. C. de compēsa. & in l. 2. C. de edicto diui Adri. tollen. quia defensio iuris ex causa tolli pōt. vt in. l. seruus. C. de his q̄ ad eccl. cōfug. & i. l. 1. & 2. C. qñ lice. sine iudi. se vē. multō fortius pōt talis defensio modificari. secundū Ang. & Paul. de Castr. in. d. l. si sic. & facit tex. in. l. 5. tit. De las excepciones. lib. 3. in ord. regali. & Paul. & Ang. allegat. qd̄ nota gl. singula. in. l. de pupillo. §. meminisse. ff. de noui. operi.

nuntia. vbi ponitur an possit inchoari a p̄cepto cū iustificatione, si senseris te grauatū. quæ responsio est notabilis secundū Feli. vbi supra. Et in tantū est prohibitū tollere reo defensionē q̄ etiā si ipse renūtiaret defensionibus, talis renūtiatio nō tollit suas defensiones, iuxta notata per Bar. in. l. custodias. ff. de publi. iudi. & in. l. stich. ff. de penu. lega. de quo per Fel. in. c. dilecto. de accusa. z. colla. vers. nota quinto. & ibi vi. per eum quid in criminalibus, & quid in ciuilibus. & vi. glo. in. l. pactum inter hæredem. ff. de pactis. & ibi docto. Et illā glo. dicit vnicā Bald. in. c. quoniam contra. de probatio. nu. 63. vbi tenet, q̄ etiam reis cōfitentibus, debet dari terminus ad defensionem faciendam, & etiam si reus renuntiet defensionibus, quia in causa capitali non valet renūtiatio, quia est cōtra ius naturale. per d. glossa. quia nemo est dominus vitæ, vel necis. Termino autem, qui datur ad defendendū, bene potest renūtiare, quia iste terminus non est de iure naturali, sed de iure positiuo: quod patet quia statuitur arbitrio iudicis. & ideo Bal. consuluit magistratibus, q̄ ad omnē malitiā superandā expectent terminū, nisi forte esset periculū in mora, puta, tumultus populi, tūc potest illud accelerari, dum tamen iustum sit fieri. ¶ Et. d. gl. in. d. l. pactum inter hæredem cōmo. idem Bald. in. c. 1. de offi. de lega. in fine. & in rub. de pactis. in Decretali. numero vndecimo. quod intelligit ibi, nisi sit sponte & solenniter confessus in iudicio dummodo non sit confessus extraiudiciū per torturam. & ita dicit, q̄ obseruat totus mundus. ¶ Vide Guid. pap. singula. 489. §. i criminalibus. vbi tenet, q̄ non debet fieri renūtiatio, & conclusio in causa: quia quocūq; tempore ante sententiam si quis se velit defendere, debet audiri. casus dicit esse in. l. vnus. §. cogniturum. ff. de quæstio. & Bart. in. extraua. ad reprimendum. in gl. sequentia. & Alex. in. additio. ad Bar. in. l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstio. in additione, in verbo, post cōclusionē. & p̄ Bar. & eius additio. ibi in. l. diui fratres. ff. de pōnis. ¶ Sed Paul. de Castro. in. l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si quis cautio. dicit, q̄ contrarium, seruant assessores, quia faciunt vt cōfessus crimē renūtiat omnibus defensionibus, dicendo nullas habere, & statim p̄ferunt sententiā per gl. in. l. 1. ff. de furri. balnea. quod Paul. intelligit ibi, quando constat nullas habere defensiones, alias procedit. quod dictum est, q̄ nō pōt renūtiare. & talis practica assessorū non placet. Bal. in. l. si accusatoribus. C. de accusatio. i. colū. nu. 11. & quoq; non placet Bar. in. l. custodias. ff. de publi. iudi. quia nemo est dominus mēbrorū suorū, vt dictum est. quinimo reus cū

reus cum iuramento non potest renūtiare defensionibus, & probationibus. tenet Bal. in. l. 1. C. d. confelsis. colū. 15. & sequitur, Feli. in. c. cum venissent. de testi. colū. vlti. & Hippolyt. de Mar. si. in sua practi. §. vltimo. nu. 23. & in. l. vnus. §. cogniturum. ff. de quæstio. nu. 73. & non obstante renuntiatione potest renouari. vt. d. Hippol. in. d. practi. §. examinanda. num. 31. & sic, q̄ auditur ea, non obstante, secundū eum. ¶ Et licet alique fallentis ponantur per doctores, puta si cōfessus committit enorme delictū. vt. d. Hippol. in. d. practi. §. diligēter. nu. 162. vel si est cōfessus delictum spōte solēniter in iudicio, & si euidenter est culpabilis, vel quando constat nullas habere defensiones, & in exceptionibus declinationis fori, & in alijs. vt per laso. in. l. si quis in conscribendo. C. de pactis. nu. 17. & per Hippolyt. in. d. §. cogniturum. vbi per eum de ista materia. & per Feli. in. ca. si diligenti. de foro competen. nu. 3. & ibi latē p̄ eius additione. & in. d. c. cū venissent. de testi. & ibi Bal. in. fine. ¶ Tamē ex omnibus istis fallētis vna sola mihi placet. l. quando reus in. d. causa criminali passus est labi terminu probatoriu, ieu dilationē sibi datā ad probādū, quo cata non debet amplius admitti. vt tenet Alex. in. additio. ad Bar. in. d. l. 1. §. si quis vltro. ff. d. quæstio. & Bal. i. l. 1. C. q̄ accusa. nō pos. & est glo. in. d. l. 1. ff. de furtis balnea. iā allegata. & tenet Hippolyt. in. d. §. cogniturū. nu. 71. vbi ponit istos nouē casus. ¶ Sed i ciuilibus bene pōt renūtiare terminū pbatoriu. gl. in. d. c. cū venissent. de testi. & ibi docto. ¶ Et talis renūtiatio nō extenditur in causa appellationis. vi. ibi per eos & per Feli. ¶ Vide tu Bal. in. c. significāte de appellatio. nu. 4. vbi quoq; intelligit. d. gl. pactum inter hæredē. f. q̄ loquatur de innocente, q̄ iste nō pōt renūtiare, nō d̄ eo, q̄ cōtat esse culpabilis. Et de materia, an princeps, vel inferior possit p̄cedere, pte nō citata, nec defensa, maximē qñ cōstaret nō cōpetere parti defensionē, vi, semper per Abb. in. c. 1. de causa posse. & pprieta. 2. col. & Bald. in. l. executorē. col. 8. vers. modo facio. C. de execu. rei iudica. & Card. in. d. Cle. pastoralis. §. deniq; in prima opposi. & per alios doctores relatos p̄ Fel. in. d. c. qliter & qñ in ver. d̄ bet.

Iudicum syndicatus. Caput. III. finis. SVMMARIUM.

1 Inquisitio generalis, quæ fit contra officiales, & iudices, finito officio, est inuenta, de iure, licet dānati ex inquisitione non sint infames.

- 2 In inquisitione, quæ fit contra iudicem, interrogantur, & examinantur causæ dei procuratores, & advocati, & eorum scriptores, & alij, qui coram officialibus causas habuerunt.
- 3 Index syndicatus debet facere suum interrogatorium, quando cōtra iudicem inquiritur, & capitula, quæ ex ipsa inquisitione resultāt, exponere reo ne subtrahatur sibi facultas defensionis, & latius. nu. 9.
- 4 In inquisitione, quæ fit contra iudicem, debet recipi testes idonei, & non inimici, nec suspecti iudici. Et si aliquis fuit carceratus ab eo nō est idoneus testis contra eū in syndicato.
- 5 Capitulis inimica probatur ex verbis minoris. (pellitur,
- 6 Testis, qui est consanguineus querelantis repellitur.
- 7 Minor, & mulier an repellatur a testimonio.
- 8 Omnes, qui non sunt prohibiti, in testes admittuntur.
- 10 Index debet facere tria in inquisito, vel accusato copiam inquisitionis.
- 11 Si aliqua culpa ex inquisitione secreta contra iudicem resultent, & index qui stat in syndicato, facit porrigi super eas petitionem per aliquem amicum vel per alium, an erit audiendus petitor, & inquisitio cesset.
- 12 Inquisitio an cesset, superueniente accusatore.

Esquisa. a Formā istius inquisitionis, quæ fit cōtra iudices, & officiales, nō est inuenta a iure cōmuni, sed a statutis, & cōmuni obseruātia. secundū A mode. Iustij in tract. synd. in. 3. fol. in pte, in materia inquisitionis. vers. 7. & sic fit in nostra Hispania: quia fit dicta inquisitio secundū formā horū capitū. ¶ Et licet forma de iure cōmuni non fuerit inuenta, tamē inquisitio generalis, quæ fit contra iudices, & officiales, finito officio, est inuenta de iure. secundū Bal. in. l. obseruare. §. proficisci. ff. d̄ offi. p̄ conf. & lega. dicendo, q̄ cōtra omnē officialē p̄cedi pōt p̄ inquisitionē licet dānati ex inquisitione nō sint infames, q̄ grauat̄ur p̄ter legē i deo p̄ter legē subleuatur. ¶ Et vi Grego. Lopez. in. l. 6. tit. 16. par. 3. in. gl. vado mal de su officio. & ex tali generali inquisitione. officiales in syndicato possunt condemnari, vt tenet Io. de anania in. c. qualiter & quando. lo. 2. §. debet agitur de accusatio.

tio. num. 9. & ita dicit q̄ totus mūdus seruat & sic q̄ testēs non est necesse q̄ te ratificet & sic utitur. * Nec in tali generali inquisitione oportet ponere locum certū, secus in speciali Bal. ibi. ¶ Ang. in l. si vacatā. C. de bonis vacā. li. 10. col. 14. dicit, q̄ syndicatores pote statu, & capita neorū, qui syndicat iudices, & eorū officiales, possunt cōtra eos inquirere d̄ delictis cōmissis p̄ eos in officio, nō precedēte fama publica, vel clamosa indignatione. p̄ notat p̄ Inno. in. ca. 2. de offi. ord. & c. qualiter & q̄n. el. 2. d̄ accusa. & in sūma eiusdē titu. vbi dicit de inquisitione, quæ fit cōtracaput, aut mēbra alicuius ecclesiæ, vel ciuitatis, vel loci d̄ delictis in genere. & est tex. in. cap. 20. infra eod. ibi, La p̄quisita secreta. Et de ista formavi de latius & melius per Amod. Iusti. in. d. tracta. in parte, hæc est quedā inquisitio quæ fit & fieri intenditur, p̄ talē syndicatorē electū ad syndicandū nobilē militē dominū talē, olim potestātē, seu capitaneū ciuitatis Neapolis, & cōtra omnes iudices, eiusq; domicellos familiares, & cōtra vniuersam familiā dicti potestatis. ¶ Et vi. Parid. de Pu. in. d. tract. synd. in parte, p̄cedūt aut synd. fol. 30. vbi ait, q̄ in ista inquisitione interrogantur cū iuramento causidici, procuratores, & aduocati, & eorū scriptores, & alij, qui corā officialibus causas habuerūt, qui veritatem scire debēt, & qui aliquid ponūtur dedisse. ¶ Et aliquando barōes solent mittere per omnes vicinos illius terre ad perferendū si quid dederint officiali, vel si quid extorserit ab his, quæ dicitur ferupulosa syndi-

Iudicum syndicatus.

Caput. IIII.

Tem que el juez de residencia, qñ recibiere la p̄quisita secreta si algū te stigo dixere alguna cosa general, ansi como q̄ era parcial o q̄ no executaua la justicia, o que cohechua, o q̄ era negligente en la administrar, o no castigaua los peccados publicos, y otras semejantes cosas, q̄ pregunte a los testigos

catio secundū eundē. ¶ Vide quoque singulariter Bonifaciū de Vitali. in suo tract. maleficioſū in parte de inquisitionibus. in versi. In nomine domini. Hæc est quæ dā inquisitio, que fit, & fieri intenditur per dominum Anto. synd. vbi ait, q̄ in ista generali inquisitione nō debet poni alferuē, q̄ iudex deliquerit in suo officio, propterea, quia ius præsumit pro ipso, q̄ bene gesserit officiu q̄ iurauit. vt in. c. illud. & c. ad audientiam d̄ præscrip. ¶ In ista inquisitione secreta iudex syndicat⁹ debet facere suū interrogatoriū, seu capitula ad testes cōtra iudicē examinādos, quæ capitula infra in fine opis ponuntur, & talia capitula debet exponere reo, ne subtrahat sibi facultas defensionis. vt infra dicitur: quia regulariter etiā per principē in criminalib⁹ auferri nō pōt. vt tenet Frā. de Aretio. in. d. ca. qualiter & q̄n. de accusa. el. 2. §. debet. versi. tertio nota. ¶ Et in tali inquisitione iudex ꝑ recipere debet testes idoneos, & non suspectos iudici: quia si aliquis fuit carceratus ab eo, non est idoneus testis contra eū in syndicato, secundū Bal. in. l. si ipsius. C. famil. hercis. quia præsumitur ei odiosus. & hoc tene, licet Oldral. in quodā suo cōsi. vult tenere cōtrariū. * Et dictū Bal. in. d. l. si ipsius sequitur. Thom. grāmati. consil. 46. nu. 2. & ibi allegat alia iura in eius adiutoriū. * ¶ Item repellitur inimicus inimicitia capitali. vt in. l. licet. ff. de arbi. & in. c. per tuas. el. 2. de limo. & etiam repelluntur, qui habitāt cū tali inimico. vt Specul. in tit. de teste. in principio. & in. §. i. vers. q̄ si ab vno. ¶ Et non solum qui est inimicus vere, sed etiam putatiue apud vulgus secundū docto. in. l. athlete. §. dat remissionem. ff. de excusa. tuto. & nō solum qui est inimicus mentis, sed qui præsumitur esse, putā quia habet causam inimicitie secundū Innoc. in. c. cū. i. era. d̄ re iudi. & etiā repellit, si est suspectus de inimicitia secundum Innoc. in. c. cū. p. manconela. de accusa. hoc tamen relinquitur arbitrio iudicis secundū Innoc. in. c. cū oportet. de accusatio. ¶ Capitalis inimicitia ꝑ probatur ex verbis minoris. vt notat glo. in. §. itē propter In situ. de excusa. tuto. & extēditur vsq; ad quartum gradum. l. lex Cornelia. ff. de iniurijs. ¶ Item consanguineus querelantis repellitur ꝑ, quia nō est idoneus testis contra potestātē quia detrahitur eius fides. vt in. d. l. lex Cornelia in principio. ff. de iniurijs. ¶ Et si talis consanguineus interrogatus si attinet quærelanti, & dixit q̄ non, & postea probatur, q̄ est coniunctus tanquam falsus repellitur. vt tenet Amod. Iusti. in d. tracta. syndica. in parte, supradicta dñs potestas, & alij supranominati negauerūt omnia. versi. item cōsanguineus, & secundū eū præsumitur q̄ sciens.

fol. 305.

Benume p̄ p̄. Beda tab. ꝑ in p̄uisione finalia si ne fol. 309.

7 q̄ sciens dixerit falsum, cū inter coniunctos nō cadit ignorantia. l. octau. ff. vnde cognā. & in lege de tutela. C. de in integr. resti. mino. & in. l. qui falsa vel varia. ff. de testi. & in lege eos. & ibi nota. ff. de falsis. & per Innoc. in. c. fraternitatis. de hæreti. ¶ Item repellitur minor ꝑ viginti annis, si agatur criminaliter. l. testimonium. ff. d̄ testi. sicut etiā repellitur in alijs causis criminalib⁹ vt ibi. Mulier aut de iure civili in causa criminali admittitur. l. ex hoc. ff. de testi. sed d̄ iure canonico repellitur, quādo agitur criminaliter d̄ crimine. secus si civiliter, vt notat gl. in. c. super eo. & in. c. ex literis. de testi. vnde in terris ecclesiæ repellitur. vt notat gl. in. c. forus. de verb. signi. §. si. & Floria. in dict. l. ex eo. & Bar. in. l. priuilegia. C. de sacrosanct. ecclesi. ¶ Conclude ergo in hac materia, q̄ cū edictū de testibus sit permisforium. vt in. l. prima. ff. d̄ testibus. omnes ꝑ, qui non sunt expressē prohibiti pro contra admittuntur. vt tenet Amod. Iusti. vbi supra. versi. cōclude. vbi quoq; ait, q̄ est aduertendū in examinatione testis, quia debet scribi dictum eius, & cuiuslibet extensē, & non debet notarius vnum extendere, & alium scribere quod dixit vt alius quia si tales testes sunt suspecti, non probant, quando producūtur a parte. Secus si a iudice in inquisitione, quia in iudice cessat timor subornationis, vt notatur in authen. qui semel. C. de p̄batio. & ita dicit Bald. in lege præcipimus. C. de appellatio. * Adde q̄ contra officiales testes ignoti non producuntur tpe syndicatus. tenet Ang. in. l. nemo. C. vbi de ratio. agi oportet. quod dicit menti tenendum. * ¶ Recepta igitur, & impleta in inquisitione vt continuatur de teste in teste, vt veritas elucidetur, capitula, quæ contra iudicem, & officiales resultarent ex dicta informatione (quæ in nostra Hispania, Cargos, vocatur) extrahat a dicta inquisitione, & exponat iudici, & officialibus suis, & det eis terminum ad respondendum, & ad se defendendum, & debent dari iudici, qui syndicatur nomina, & dicta testium, simul, & non separatim cum dictis cõrgis, & one ribus, quia si separatim darētur, nesciret quid & a quo sit dictum, vt in dicto termino sibi dato ad respondendum possit respondere ad omnia, vt est textus singularis in dicto capitulo, qualiter & quando. el. segundo. de accusatio. §. debet & ibi Feli. in. 2. notabili. & Ioan. de Anna. ibi prima col. & est tex. in lege. 12. tit. 29. for. ll. lib. 4. & tenet Paul. de Caltr. in. l. is apud quem. C. de edendo. numer. 5. allegando Bal. ibi dicendo, q̄ ꝑ iudex debet facere tradi inquisito, vel accusato copiam inquisitionis, vel accusationis, & omnium actorum contra eum. quod sequitur ibi

11 Ias. in dicta lege. is apud quem. num. 5. vbi quoque dicit, q̄ similiter debet dari copia iudiciorū & interim debet superfederi a tortura, & potestas qui secus fecerit, tenetur in syndicato. Et q̄ copia attestationum debet dari iudici, vt possit se defendere: & si denegatur potest appellari. tenet Amod. Iusti. in dicto tracta. in parte, coram nobis. versi. item si petitur. nu. 220. tomo. 14. tractat. Idem tenet Gandi. in tit. quomodo cognoscitur de malef. nu. 18. dicendo, q̄ facta & cōpleta inquisitione, testes, & totus processus debet publicari, & de eis debet fieri copia ipsi reo. argum. l. si. C. de boni. vaca. ibi, data copia reclamandi & l. diuus. ff. de custo. reorum. ¶ Circa quod nota, q̄ si ex informatione secreta aliqua culpæ, id est, cõrgis resultarent contra te iudicem qui stas in syndicato, vel cogitas resultare, facias ꝑ porrigi petitionem per aliquem amicum secretē, qui petat tibi tales res, vel accuset te de tali d̄ licto, qui accusator, seu petitor est audiendus, quæ præuenit, & ratione præuentionis alij maleuoli excluduntur. vt in lege seruus plurium. ff. de le ga. primo. & deinde si ille, qui dedit querelam, omittit eam probare, potestas, vel officialis absoluitur. vt in lege qui accusare. C. de edendo. cū similibus. Et hanc cautelam ponit Amod. Iusti. in dicto tracta. syndica. in fine sui tractus. versicul. erit etiam cautela. ¶ Ex qua summitur practica hodierna, quam iudices syndicatus habent quia si ex dicta inquisitione secreta resultant aliqua culpæ contra iudicem, vel officiales, & est petitio publica super talibus per aliquem querelantem data in sententia dictæ secretæ inquisitionis, remittunt dictas culpas ad dictas causas publicas, vt in illis super eis iudicijs publicis causis pronuntiare, & sic pluries euadunt a condemnatione, quæ debet fieri ex ipsa inquisitione secreta, quod nota. ¶ Quæ practica quoque procedit ex dictis Bart. in. l. si maritus. §. si autē extraneus. ff. ad. l. Iulia. de adulte. versi. vltimo. vbi tenet, q̄ inquisitio cessat, superueniente accusatore ante sententiam latā, vt Dy. in regula. Actus legitime. de regul. iur. in. 6. latē Hippol. de Marfi. in sua pract. crimi. §. constante. nu. 92. vbi singulariter. idem tenet, quod si ante sententiam superueniat accusatio, tūc cessat inquisitio tanquam remedium extraordinarium. de quo vi. Montal. in lege. 15. tit. 29. foro legum. lib. 4. in gloss. Que demande. & per Ange. de Aretio. in tract. malef. in parte, hæc est quedam inquisitio. versicul. quæro an inquisitus possit opponere exceptionem. num. 74. & latissime per Ioan. de Anna. in dicto capitul. qualiter & quando. de accusa. §. licet autem. colum. 3. in fine. vbi per. 3.

consilium hoc debet deleri quia impromissionis publicæ

col. * Et Peregrin. late. in partem quisitio. q. 5. in glos. quibus. in versu. vltimus quaro col. 2. & ista opio. tenet Alberic. in l. 2. §. si simul. ff. ad l. Iuli. de adulter. & in l. Vranus. ff. de n. de Iullo. nu. 2. * & per Bar. in dict. §. si autem extraneus, & licet Bar. ibi dicat, qd prædicta vera de iure cõmun. tamẽ si performam statuti, seu legis, permittitur inquisitio, vt in isto tex. permittitur, tunc est auxiliu ordinariu & accusatore superueniente nõ tollit inquisitionẽ præcedetẽ, sicut nec aliã accusationẽ legitime institutã, qd sequit̃ ibi Ang. de Perusio. & Bal. licet nullã faciat mentionẽ de Bar. in ca. quoniam contra. de probatio. nu. 6. tamen licet hoc sit, & non est equum ex vno prætenso delicto, quem subijci diuerso examine, maxime coram diuersis iudicibus, sed nec corã eodem, iudex superfeedat in altera, qua vult, & in alia procedat via sua. Et sic practicatur, qd superfeeditur in inquisitione, & proceditur in accusatione, seu petitione partis: quoniam habet locũ etiam si petitiõ fiat ad denuntiationem officialis correctoris, seu iudicis syndicatus, contra eũ, qui syndicatur: quia si pars superuenit, debet cessare petitiõ officialis: quia omnis inquisitio, quæ fit ex officio iudicis, etiam ad denuntiationem officialis est iudicium extraordinariu. qd dicit notandum Bal. in dicto. c. quoniam cõtra. num. 5. & in casu, quod est condemnatus tam super accusatione, quam super inquisitione, vel denuntiatione officialis, vna solutio sufficit. vt in lege senatus. ff. de accusatio. de quo per Bald. in dicto cap. quoniam contra. nu. 7. ¶ Tamen vi. tu ibi Bal. num. 58. vbi vnum verbum singul. tenet, scilicet, quod contra rectores terrarum fiunt inquisitiones generales, sicut procedit libellus generalis contra tutorem, & curatorem, ita cõtra magistratum, qui tenetur reipublice reddere rationem generalem de omnibus gestis tempore sui officij. Vnde si super ista generali inquisitione fiant probationes speciales, condemnabitur ex iplis probationibus in alia facta inquisitione, seu petitione speciali. Et ita dicit, quod seruat consuetudo, quæ est optima legum interpres. Et ex hoc dicto Bald. potest oriri practica. quã habent aliqui iudices syndicatus, maxime in delictis, & extortionibus, & baraterijs: quia licet superueniat petitor, seu accusator, accumulãnt probationes per se ex officio factas in secreta cũ processu publicæ petitionis ad eum determinandum, & pronuntiandum. * Vi. Montal. in l. fi. tit. 20. libr. 4. fori. in glos. que demande in fi. vbi inquit, quod quando fit fraus probato crimine per iudicem inquirentem partes colludendo faciunt quod interueniat accusator vt cesset in qui

sitio iudex contra hanc malitiam prouidendo recipiat testes quos crediderit scire veritatem su per accusatione & procedat. & Bal. in l. quædã. ff. de edend. numer. 2. & idem tenet Angel. in l. si suspecta. ff. de in officio. testam. column. 2. dicens quod offensus potest assistere processui inquisitionis & accusationis intentate per alium & eodem modo syndicus qui maleficium denũtiauit & eodem modo curia potest assistere & iuuare processum accusationis cum timet d. collusione accusantis quod nota. * Et facit quod tenet idem Bald. in capit. cũ speciali. de appell. nu. 3. vbi ait, qd licet dum apparet accusator, nõ debet inquiri, si tamen fuit accusator, & modõ nõ est, iudex potest prosequi litem incohatam ex mero officio: quia sufficit, quod semel intravit iudiciũ. arg. l. nullum. C. de testi. & hoc casu erit inquisitio, & processus subsidiarius ad adiũ uandũ accusationẽ, ex quo concluditur secũdũ eum, quod possibile est, quod vnus, & idem processus sit p parte ordinarius, & p parte extraordinarius, & subsidiarius. ¶ Et vide eundem Bald. in d. c. quoniam cõtra. nu. 57. vbi querit, si iudex inquisit̃ contra aliquẽ de aliquo delicto, puta homicidij, incẽdij notorij, & princeps cõmissit causam alteri, qui iudex commissionis absoluit inquisitum, an iste absolutus potest accusare primũ iudicẽ inquirẽtẽ, & tenet qd nõ, per iura, vt ibi p eũ nisi dolus præcedit, quia tũc tenetur, & dolus probatur ex inimicitia capitali, quia fortẽ hoc iudex dixit. vt notatur in l. fulcinus. §. quid sit latitare. ff. qui ex cau. in posse. ea. & g. in l. apud cellsum. ff. de doli excepti. Attamẽ hoc crimẽ in iudice nõ dicit̃ ppriẽ crimẽ falsi, sed crimẽ imposturæ, & punitur extraordinarie arbitrio iudicis vt in l. facularij. §. 1. ff. d. extraord. crimi. & in l. si. C. de pœna iudi. qui mal. iudica. ¶ Vnũ tamẽ nota, qd si ipse qui venit accusando, primõ procurauit inquisitionẽ fieri, tunc inquisitio non tollitur per accusationẽ. tenet Bal. in additio. ad Specul. in tit. de inquisitione. in additio. seu versu. qdã denũtiauit. & tenet Hip. de Mar. in l. 1. §. cũ quis latrones. ff. de questio. nu. 12. & probat Bar. in d. §. si aut extraneus. ¶ Quoq; nõ procedit, si timetur de collusione, vel præuicacione, quia potest iudex acusatõrẽ repellere scdm Bar. in d. §. si aut extraneus. & Io. de Anna. in d. c. qualiter. §. aut. col. 3. p. tex. in l. 3. §. hoc interdicit. ff. de liber. homi. exhiben. & fertur sententia scdm processum in quo melius est pbatũ. Ideo recte dixit dicitur Amod. Iusti. vbi supra qd facias porrigi per aliquẽ amicũ secretũ, ne hoc pandatur: quia detegitur, reiecta accusatione, vel petitione, iudex procedere potest super sua inquisitione. quod nota.

consilia

limita
ho. pu
ma

Sum ma
ita quia si dicitur

SVMMARIUM.

1 An iudex teneatur interrogare testem de causa sui dicti. Et an si testis non reddit causam, valeat eius dictum.

2 Si testem de causa non interrogat iudex, an teneatur iudex parti ad interesse.

Haga. ¶ Quia iudex tenetur interrogare testẽ de causa sui dicti, & si interrogatus nõ reddit causam legitimã, nõ valet dictum suũ. vt glo. & ibi Abb. in cap. cũ causam de testi. gl. in c. si quãdo. de rescriptis. text. in §. item in criminali. versu. sola. 4. q. 3. Abb. & ibi ad ditio. in c. ex literis. d. cõfuet. & doct. in l. testiũ facilitate. & in l. solã. C. de testi. & Hip. d. Mar. in sua pract. crimi. §. diligẽter. nu. 31. ¶ Qd extendit Abb. in d. c. cũ causam. nu. 6. qd nõ valet nõ solũ quo ad pbatõnẽ, verũ etiã nec ad presumptionẽ, & idem dicit si reddit, sed inutile, quia paria sunt non reddere & inutile reddere. vt in c. 2. de transla. episcopi vel electi. ¶ Et sequendo Io. And. ibi dicit, qd est optimum consilium, vt pars semper det interrogatoria sua, & petat de causa scientiæ super illis examinari, & in actis redigi, sed qn pars non petit, & iudex non interrogauit, tunc valet dictum in præceptibilibus sensu corporeo, vel modico discursu rationis. vt Innoc. in d. c. cũ causam. & vi. singulariter regulam cum fallentijs per Feli. in d. c. cũ causam 2. & 3. col. & vi. tex. in l. 26. tit. 16. Par. 3. vbi tenet qd valet dictũ testis, licet non reddat rationẽ qn de ratione non fuit interrogatus. & idem tenet glo. in c. sicut. de re iudi. in verb. de causis. ¶ Sed hoc intelligerẽ, qn vnus testis nõ reddit causam scientiæ. Secus si duo testes, vel plures deponũt & sunt concordẽs, & contestes in dicto, & facto faciunt plenã probationem, licet nõ interrogati de causa, nec rationẽ reddat, & vnus tantũ non facit semiplenã. vt tenet Bal. in c. de cõfuetu. re ti feudi. §. sacramentum. in vsi. feud. nu. 12. ¶ Sed an teneatur iudex parti ad interesse, si de causa non interrogauit. Quidã dicunt qd sic. arg. in l. si quando. C. de testibus, & in l. si quos iudices. ff. de offi. p̃fẽ. p̃feto. sed Iacob. Aegidius in tract. de reprobatio. testiũ. qui est situatus in volu. tracta. Bar. in 4. col. ver. reprobatur. distinguit, aut iudex propter multas occupatiões sui officij, & opprẽsiones subditorum non potuit testes examinare, qa pluribus intẽtus, minor est ad singula sensus, parçitur sibi, aliã tenetur, quia cum diligentia testes examinare debuit. vt dicit. l. famosa. in l. nullum. C. de testibus. & facit in arg. tex. in c. nulla. de appel. & in cap. plures. 26. q. 1. ¶ Et

vi. quoq; Abba. in d. c. cũ causam. de testi. nu. 7. vbi d. hoc. & dicit, qd qn est dolosus in hoc & maliciõse non interrogat, quia sciebat testẽ non redditurũ sufficientem causam, vel testis hoc confitetur, & iudex omisit ex dolo, vel lata culpa tũc tenet tam in foro iudiciali, quã in poenali.

y haga b q declaren in foro iudiciali, quã in poenali. vt ibi per eum quod sequitur Anto. Frã. in additio. ad Abb. in c. 2. de cõfuetudi. in additione videntũ. Et quoq; procedit secũdũ Feli. ibi in dicto. c. cũ causa qn fuit petitiõ a iudice qd interrogaret testes: quia tũc si nõ interrogaret teneretur ad interesse, aliã secus, d. quod vide eũ d. Feli. in capit. lunt autẽ. col. 3. d. rescrip. vbi multa de negligẽtia iudicis. & per eũdẽ Feli. in capitua nos. d. homici. Et ratio potest esse, quia qn lex, vel statutũ astringit iudicẽ sub poena, vt aliquid faciat, quod est ad vtilitatem priuatã, intelligitur si est petitus, vt notant docto. & Abba. in cap. venerabilis. de iudi. & Bald. in lege prima. §. magistratibus. ff. de magistra. conueni. secũdũ Feli. in dicto ca. cũ causam. 2. col. prima fallẽtia.

SVMMARIUM.

1 Iudex prudẽter debet inquirere de causis, personis, loco, & tempore, & de alijs, vt hic.

2 Testis interrogatus de causa scientiæ, nõ respondens, non est neceße quod de circumstantijs interrogetur.

Particularmente c Et sic de singulari

cũstantijs iudex prudẽter debet inquirere, & de causis, psonis, loco & tẽpore, visu, auditu, scientia, credulitate, fama, & certitudine, & cuncta plenẽ conscribere. vt tex. in cap. cũ causam. de testi. & sic debet interrogari. in quibus fuit partialis, & in quibus fuit negligens in iustitia administranda, & in quibus baratauit, & sic de similibus vt in isto tex. aliã secũdũ gl. ibi nõ potest peruenire ad veritatẽ. c. occidit. 23. q. 8. & Bal. in Margari. Innoc. in parte. testes. col. 7. Et licet testis debeat interrogari de causa scientiæ, tũ si interrogatus nõ respondit, vel nõ bene respondit, nõ est neceßario interrogadus de circumstantijs neceßarijs, vel de loco, & tẽpore, & cõtestibus, aliã sic: & si de prædictis nõ interrogatur sunt rep̃tendi. vt Innoc. in cap. p̃er tuas. de testi. & Bal. vbi supra. & Specul. in tit. de teste. §. 1. versu. sed quid si causam. & ibi Io. And. in additio.

SVMMARIUM.

1 Testis pro vtraque parte dicere debet veritatẽ

Lo malo. d Testis, qui in ista inquisitione examinatur, est interrogandus non solum contra iudicem verum etiam in fauorem illius, quia pro vtraque parte debet dicere veritatem. tex. est & ibi Bar. in auth. sed & index. C. de p...

& cleri. tenet Specul. in tit. d teste. §. sequit. nu. i. versi. item q dices. & tex. in. c. nec honore. ii. q. i. & in c. non sane. 14. q. 5. est gl. in. c. cu nuntius. de testib. & in. c. fraternitatis. eod. ti. & Abb. in cap. de testi. nu. 2. eod. tit. & est tex. in. l. 24. tit. 16. Part. 3. & gl. in. c. cum nuntius. de testi. Et vide Bald. in. l. 2. C. de eddo. nu. 3. vbi querit q si testis p vna parte deposuit, & interrogatus pro alia dixit, quod nollet respondere, q ei no adhibetur fides, q praelumitur contra eum, q dolo supprimat veritatem. vt in l. 2. §. diuus. ff. d iure fisci praelumitur ergo testis iste criminofus, & dolo-

particularm ete en que cosas y causas eran parciales, y en que dexo de executar la justicia, y que cohechos hizo, y a que personas, y en que casos fue negligente, y que peccados publicos dexo de castigar, y porque causa, y ansi de todo lo otro, que generalmente depusieren, yendo de testigo en testigo, ha sta hallar, y saber la verdad particularmente de cada cosa, y esso mismo procure de saber lo bueno como lo malo d.

sus, & ideo ei non adhibetur fides, quod dicit et se valde meti tenedu. Et vide Baldum in lege etia. C. de testib. col. 2. nu. 4. versi. sed reuoco. vbi tenet, q licet Beroarij possunt testificari contra potestatem eoru in syndicato, quia contra domesti cu possunt produci: tam si dixerint partim pro eo, partim contra, non possent diuidi fides testimonij. Et vi Boerium. de citione. 243. numer. 5. quasi in fine, vbi idem tenet quod testimonium

diuidi non potest quando partim deponit pro vno & partim pro alio. & Pari. de Put. in tracta syndicatus in part. testis. col. 2. in fin. versic. tamen an isti familiares. * Et testis debet dicere pro vtraque parte, nisi super certo articulo sit receptus. Speculator. in titulo. de teste. §. Iam de interrogatorijs. versi. in summa. tenet Guido singula. 681.

Iudicum syndicatus.

Caput. IIII. finis.

S V M M A R I V M.

1 Probatio sufficiens requiritur in iudice condemnando.

Ntera prueua. a Et sic tenet, q probatio fufficiens requiritur in iudice condemnando, quia pro eo multum praelumitur, vt in lege si quis. C. de officio ciuil. iudi. tenet Bal. in. l. obseruare. §. proficisci. in. io. q. ff. de offi. proconsul. & lega. & Iaso. in. l. vnica. C. vt omnes iudi. tam ciui. quam cri. n. 7. Et qua probatio requiratur contra iudice. vi. qua dixi in. c. i. in capitibus corre. in glo. No recit. bira dadiuas. versi. sed vtile est scire. & vi. infra in glo. De vno en vno.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex debet esse diligens in examinatione cause, & eam non debet precipitare.
- 2 Inquirere potest iudex a teste, an sit talis, quod possit testificari.
- 3 In inquisitione contra iudicem, non debet quis esse curiosus, quia aliquid dissimulare debet.
- 4 Aequitatem iudex debet habere ante oculos.
- 5 Testes sunt examinandi in secreto, & circa eorum examinationem debet iudex habere vigilantiam, inspecta eorum qualitate, conditione, & etate.
- 6 Sententiam debet iudex ferre cu diligentia, & plena cause cognitione.
- 7 Sententia lata in tam breui tempore, quod acta non potuerunt verisimiliter bene videri, est ipso iure nulla.

Senten

- 8 Sententia non debet pronuntari nimia festinatione.
- 9 Tempore egemus, vt aliquid maturius agam.
- 10 Si curator creatus a iudice, & eo tempore cu creatur auctoritate alienationi minoris interposuit, nil valet ex breuitate temporis.
- 11 Post compromissum immediate non possunt arbitri pronuntiare.

Trabaj Quia iudex debet esse diligens in examinatione f causas. l. iudices oportet. C. de iudi. vbi bonus iudex non debet precipitare causas, sed debet inquirere veritatem plena inquisitione. & tenet Ias. in. l. is apud que. C. de eddo. nu. 8. per tex. in. c. iudicant. 30. q. 5. Veritas sepius examinata, magis splendescit in lucem. vt in. c. graue. 35. q. 9. glo. pe. in. c. cum Ioanes. de fide instrum. Et facit qd tenet Bal. in. c. i. de officio iudicis, finali col. vbi ait q boni pratoris est veritatem non dimittere indiffusam. per tex. que dicit notabil. in. l. 2. C. de abolitio. Et in. d. c. iudicant. dicitur, q iudex potest inquirere f a teste, an talis sit, vt possit testificari. Et in ista inquisitione nouerit in omnibusita curiosus, quia quaedam licet sciamus dissimulare debemus. vt. ff. de nouationi. legis doli. in fine. & cap. vtile in. 22. q. 2. Et summam aequitatem debet habere ante oculos. i. quod si Ephefi. §. in summa. ff. de eo. q certo loco. & hac aequitate debet rigori praeferri. l. placuit. C. de iudi. Et iudex istos testes debet secreto examinare, & eorum depositiones secreto recipere lex si qn. C. de testib. lege si qn. C. de testibus. & in lege nullum. C. eodem & eos variantes, & falsa dicentes, & fraude non carentes, punire, vel ordinariet poena legis Corneliae de falsis, vel extraordinariet officio iudicis, & eius motu vel occasione legis qui varia. ff. de testibus. Circa quorum examinationem & receptionem iudex habere debet vigilantiam in eis inspecta eorum qualitate, conditione, etate, discretionem, fama, fortuna, & fide. Vnde solet dici, etas, conditio, qualitas, discretio fama, fortuna, fides, in testibus ista requirunt. vt colligitur. in. l. 2. & 3. ff. de testi. Et cu eade diligentia f & cu plena cause cognitione debet iudex ferre sententiam. vt in. d. c. iudicant. alias sententia est iniqua, & ab ea pot appellari. & istud per peditur ex breuitate temporis, secundum Ange. in dicta lege iudices. C. de iudi. Imo dic melius secundum Ias. ibi. in dicta lege iudices. nu. 2. q dicta sententia lata in tam breui tempore, q acta non potuerunt verisimiliter bene videri, est ipso iure nulla secundum Bar. in lege prolata ad finem & in lege stipulatione. C. de sentent. & interlocu. om.

iudi. & sequitur Anto. & Abb. in. c. 2. de re iudi. & in. c. ecclesia sanctae Mariae. de constit. & ibi latissimè per Barba. col. 27. quem vide. & in. c. tuc ex literis. de in integr. restitu. vbi ponit Abb. limitationem. vi. gl. in. l. i. tit. 13. libr. 2. for. ll. in gl.

Iudicum syndicatus.

Caput. V.

Trosi si por algunos testigos hallare alguna culpa general contra el asistente o gouernador o corregidor, y sus oficiales, o qlquier dellos, de q no aya etera prueua, q el d su officio trabaje d saber la verdad de aquello, preguntando a todas las personas que dello puedan saber de vno en vno hasta saber la verdad, aun que no esten presentes en el lugar si pudiere ser trabaje por embiar

Mas de luego. & vide Hipp. de Marf. in sua practi. crimina §. occurrunt. nu. primo. & 2. vbi tenet, q sententia f non debet pronuntari nimia festinatione: sed in talibus est cogitandum & animaduertendum, & cuncta mature rimirari: quia fructus diuini sunt iustitiam sepi recenseri vt in dicto ca. graue. 35. questio. 9. quia precipitata voluntas iudicis est nouerca iustitiae, & dicit, q facit illud vulgare, repentinae resolutionis comes est poenitentia vbi accumulat multa in proposito: quem vide. In simili facit text. per quem praedicta confirmantur in cap. ponderet. 50. dist. & ibi glo. dicit

f, q tempore egemus, vt aliquid maturius agam. Per quam gl. ibi Gemi. arguit contra iudices quibus de mane mittitur processus, & in vespertis ferunt sententias: q sunt ipso iure nulla, quia non praelumitur, quod de causa cognouerint. Et violato. in. l. iudices oportet. C. de iudi. vbi late & Bald. in capit. dudum. de electio. nu. i. vbi tenet, quod qui non vidit acta non potest iudicare nec iudex debet ostendere litigantibus cor-

suum quia sententia laturus est tex. & ibi Greg. Lopez. in l. 13. tit. 4. par. 3. Facit quoq; tex. in cap. ad nostram. de consuetu. per quem Bal. ibi inuehit contra iudices fabricantes sententias non ruminato processu. Facit quoq; quod singulariter comissuluit Anchara. c. 72. incipiente visis diligenter ubi ait, quod si curator creatus a iudice eo tunc interposuit auctoritate alienationi minoris, ex breuitate temporis, nil valet cum requiratur causa cognitio. l. magis puto. §. nec passim. ff. de rebus eorum. tenet Anto. Corse. in notabilibus suis. in parte minor. & Alex. in consi. 218. in 2. volu. nu. 8. & vide Angel. de Aretio. in §. tripli. vero. Instit. de actio. nu. 6. versic. aduertat tñ. In simili facit quod voluit Bald. in l. prolatam. vlti. col. C. de sent. & interlo. om. iudi. ubi ait quod si compromissum sit factum cum plenaria potestate, non potest tamen immediate post compromissum pronuntiare. quia faceret contra ius. Quod sequitur Rapha. Fulg. c. 11. & Iaso. in d. l. iudices. C. de iudi. & dicebat in voce, quod hoc facit contra rusticos, qui illam et die qua factum est compromissum, pferunt laudem, quia nil valet, ut ibi.

S V M M A R I V M.

Per testes singulares deponentes de per se de furtis, & baraterijs, & extorsionibus, contra iudicem probatur.

En vno. Hic est tex. per glo. in §. necessitatem. in auth. ut iudices sine quoquo suffr. coll. 2. quae tenet quod per testes singulares deponentes de per se de furtis, & baraterijs, & extorsionibus probatur contra iudicem, vide tex. qui idem tenet. in l. 8. tit. 15. lib. secundo in ordin. regali. & approbatur per l. 7. tit. 14. lib. 3. in eisd. ordin. & per l. 13. eius titu. & libri. vi. quae dixi in isto text. in glossa prima. Quoque adde, quod iudex potest interrogare reum, si erant aliqui praesentes cum eo ad hoc, ut ex illis iudex possit se informare. ut est text. in l. 28. tit. 16. Part. 3.

S V M M A R I V M.

Post aperturam testium iudex sindicatus, & alius iudex in causis criminalibus potest de nouo testes recipere, tam ad offensam, quam ad defensam. Et etiam quando causa est decidenda per iudicium peritorum.

Saber la verdad. Etiam publicatione inquisitionis facta, potest iudex sindicatus, & alius iudex in causis criminalibus post aperturam testium de nouo testes producere, vel recipere, tam ad offensam, quam ad defensam. ut in l. 1. in fin. §. si quis vltro. ff. de quaestio. & ibi Bar. tect Mot. in l. 12. ti. 20. lib. 4. for. 11. in glo. señalada mete. in fine. & idem Mont. in l. 18. tit. 8. lib. 2. for. 11. in gl. i. vers. Item quod ista. l. ubi ait, quod illa lex fallit quando iudex procedit per viam inquisitionis, quia tunc etiam publicatis attestacionibus, & potest iudex recipere novos testes ad offensam, vel defensam: quia etiam ista publicatio impedit testium productionem, quae fit a parte, non quae fit ab inquisitore. ut notat Inno. i. c. cum clamor. de testi & tenet Bal. i. l. si. ff. de ferijs. quod est menti tenendum, secundum Mot. & est tex. sing. in l. 54. in. 11. stylli & i. l. no. de quo vi. Abb. in ca. qliter, & qñ. el. 2. de accusa. 4. co. n. 17. & ibi Aenea. de Falco i. addi. & apostilla. Ab. i. ca. 1. de iudi. in additio.

a ellos para que le embien sus dichos en manera que haga fe, y haga toda la diligencia que fuere posible, para que sepa la verdad. Y en lo que hallare probado condempne no tan solamente en la satisfacion de la parte, mas en la pena segun que hallare que en tal caso disponen las leyes del reyno. Y la otra pena que mereciere, que es arbitraria, o ella condene o la remita al consejo si tuviere sobre ello alguna duda. Y en el caso que la condemnare en qualquier pena, toda via quede referuada a los del consejo, o para que ellos la den mayor, o menor, si vieren que se deve dar.

additione, quae est in col. 2. in verbo, partem interrogare. vide Guido. papam decisione. 72. Et ratio potest esse, ut dicta lex. 54. stylli dicit. quia officium iudicis semper durat usque ad sententiam. Et circa supradicta vide singulariter Hippolyt. de Marfi. in sua practi. crim. §. sequens. in principio. usque in fine. ubi latissime & per eundem Hippolyt. in lege prima. §. si. de quaestio. ff. nu. 40. cum sequentibus & Ang. de malef. in parte, qui iudex dictum processum publicauit. vers. finali. Quibus adde vnum mihi singulare, quod vbiq; causa est decidenda per iudicium peritorum, ita quod testes non possunt deponere de veritate, sed de credulitate, secundum peritiam artium possunt testes peritiores (publicatione priorum non obstante) recipi, quia primi de facili poterunt decipi, quod habet locum non solum quando proceditur ex officio iudicis, sed etiam ad partis petitionem, & instantiam, prout tenet Abb. in cap. causam matrimonij. de probatio. col. 2.

Para que le embien. Nota quod examinatio testium potest committi extra provinciam, quando testes sunt extra provinciam, vel sunt forenses. Ita Bal. in auth. apud eloquentissimum. C. de fide instru. de quo vide que late dixi in capitibus correctorum. in ca. 37. in gloss. veru. fallit. §. & in vers. sed iste text. & similes.

S V M M A R I V M.

Condemnare an debeat iudex sindicatus in satisfactione partis, quando non est probatum, per testes, sed per iuramenta partium.

Mediator baraterie in sindicatu, an potest esse testis contra iudicem.

Satisfacion. Intellige, quod iudex sindicatus debet condempnare iudicem in satisfactione partis, quando est probatum per testes. ut in lege. 8. tit. 15. lib. 2. in ordin. regali. in fine. Secus si probatio est facta per illorum iuramenta, & testimonia, qui dona iudicibus contulerunt: quia licet valeant sua dicta, & testimonia, licet quilibet in proprio facto deponat, non est verum quo ad condempnandum iudicem in pecuniam, secus in restitutione rei: & sic talis testis non recuperat id, quod dicit se iudici dedisse, nisi legitime probasset. ut in dict. l. ordinamenti. & Mot. in glo. illius. l. in parte, pretores. & sic titur. Quod probat iste tex. in quantum dicit. En lo que hallare probado. &c. Et an ille, qui est mediator baraterie possit esse testis in sindicatu, contra iudicem.

es. si lei. s. y. 6. ff. 9. lib. 3. de copilatione

dicem. Tex. in c. primo. de testi. in. 6. videtur tenere, quod sic. Quod est intelligendum, quando agitur civiliter propter pecuniam data dicta occasione. Secus si ageretur criminaliter, quia cum sit particeps delicti, non admittitur. ut in c. per tuas de simoni. tenet Cataldi. in d. tract. syndi. q. 64.

Iudicium sindicatus Caput. V. finis. Sequitur Caput. VI.

El tenor. Ut in capitul. primo supra eodem & ibi dixi.

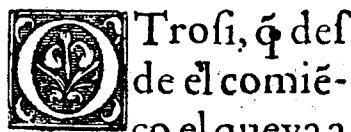
S V M M A R I V M.

Familia iudicis, an possit pro eo in sindicatu testificari.

Descargos. Similiter tex. in c. 3. supra eo. & ibi dixi in glo. El descargo. Et in istis defensionibus, quae dantur iudici cui sindicatur, familia eius possit in sindicatu pro eo testificari, si quaestio non tangit testificantes. ut in l. consensu. §. super serui. C. de repud. prout tenet Bal. in lege obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsul. & lega. q. 18. nu. 12. quae in factis domesticis non repellitur domesticus testimonium. ut in c. veniens. in fine. de testibus. Et facit quod idem Bal. in l. etiam in re. C. de testib. col. 1. num. 4. ubi ait, quod Berroarij possunt in sindicatu testificari pro potestate, quia non sunt amplius familiares, ergo inspecto statu, pro quo producantur, possunt testificari, dummodo non sint ita viles, quod sint suspecti ex vilitate vitae. Et quoque possunt recipi contra iudicem secundum eum ubi. quod sequitur Ang. in l. sciendum. ff. de vsu ris. vers. tertio nota. Et dicit ita esse consultum pro Iacob. de Muria suo officiali, quem vid. Et vult dicere quod tales Berroarij, & officiales potest potestas pro se producere, si recesserunt ab eo, alias secus: quia si non recesserunt ab eo licet essent recessuri, tamen adhuc durat eorum familiaritas, & non valet eorum dictum. secundum quod dicit notari dominus suus Bal. in dicta lege etiam. Tamen Saly. ibi tenet contrarium. Imo quod indistincte admittatur pro potestate, si non stant amplius cum potestate, nec sunt recessuri cum eo. Tamen tñ vide Amode. Iusti. in tracta. syndi. in parte supradictus dominus potestas. & alij supra nominati. col. 4. vers. an autem officiales. ubi dicit quod dicte opiniones debent concordari, quia ita demum Berroarij admittuntur si non sunt alij testes, & hic in subsidium arg. in d. l. consensu. & in c. quanquam. 14. quest. 2. & quod

& quod notatur in cap. in sinuante de offi. delegat. in gl. i. & in c. licet de priui. in. 6. in gl. super verbo familia. & in cap. dilecto. in gl. familiares. de offi. archidi. & in c. vlti. de verb. signifi. in. 6. & in c. magna. in fine. d. vota. in quibus iuribus dicitur, q fami...

Iudicum sindicatus. Caput. VI.

Trosi, q def de el comienco el que va a tomar la residencia secreta la comiecea hazer seguel tenora de la carta de poder q lleva, y si hallare culpateal asistete, o gouernador, o corregidor, o a sus officiales les notifiq las cosas en q les hallare culpantes para q den sus descargos. Y aueriguada la verdad determine y execute lo q buenamente pudiere y en lo q no pudiere determinar lo remita al nro cosejo co la mayor informacio q pudiere haue de manera que aca se pueda de terminar por la informacio y proceso q el embiare sin haue mas informa...

Berroarinopofunt copelli ad testificadu contra potestatem propter reuerentia qua sibi debent secundum Amod. Iusti. v. bi supra allega do Bal. in dicta lege secunda. ff de excusa. tuto & dicit esse metenedu. * Tam tenet in fine officij exhibere tota familiam vt ab ipsa possit i dagari & sic credt eis cotrapotestate licet no possit cogi vt Bald. in d. s. pficisci. q. 36. & ita familia ris qui stetit cu cofi est honeste vite pt testifica ri pro eo & hoc est arbitrii iudicis secundu. Amod. vbi supra

Execu

Intellige si iudex condamnatus non appellat, vel si appellat sententia executioni mittitur, si condemnatio est triu mil-

liu marabetinoru, sed si est vltra, debet depositu facere, iuxta forma cap. 10. infra eod. & ibi dica.

Personalmente

d Vide text. sing. circa hoc in l. 6. tit. 4. Par. 3. in fine. ibi, Pero si tal yerro ouiesse...

cion sobre ello, y sin mas le tornar a remitir alla. Y si hallare culpante al dicho asistente, o gouernador, o corregidor, o a sus officiales, o qualquier de ellos execute alla el derecho de la parte damnificada, o si tal fuer la culpa faga venir a la corte personalmente al que hallare culpado para que aca se le de la pena q mereciere.

hecho alguno de los porq mereciese se muerte, o perdimiento de miembro, deue lo recaudar, y ebiar al rey y otro si la razon escripta, porq la merezca a tal iuxta como este al rey p tenese de dar, y no a otro alguno.

Quod nota, qd sic vtitur. limi-

listext. in. l. 4. in fine. tit. 15. li. 2. in ord. rega. * Et aliqd p Gre. Lop. in. l. 4. tit. 24. par. 2. in. gl. e porende. & est tex. expressi in l. diuifratres. ff de poenis. vers. decurionib' & vers. alio quoq; capite.

Officia

les. q no solu correctores, & fieles, seu ediles sexmerij, & procuratores, & tabelliones dnt sindicari, & contra eos dbet fieri secreta inqstio, sed quoq; fit contra iudices fraternitatis, vt in curijs Segobiz canes, petitione. 75. sed in hoc requit specialis puiusio vt ibi. Et quoq; iudices Meste sindicari dbet. vt i dic. curis. pe. 54 Summa

Iudicum sindicatus. Caput. VII.

Trosi que el juez de residencia se informe como los regidores y fieles y selmeros, y procuradores y otros officiales de concejo segun que los ouiere en los lugares de su cargo vfan de sus officios

y guardan las leyes del reyno q en lo que tocan a sus officios disponen, y si por la pesquisa q sobre ello hiziere hallare alguno culpante le suspenda del officio yle de traslado y auerigue la verdad para q le pueda condemnar, o absoluer segun el caso fuere y la relacion que de todo ello se hiziere la ebie a nuestro consejo.

SUMMARIUM.

- 1 Suspensio est temporalis.
2 Suspensio an potest esse sine monitione, & sine causa cognitione.
3 Qui suspenditur, pendente processu, non potest ad nouum honorem, nec officium vocari.
b Suspenda. b Quae suspensio est temporalis vt in lege imperator. ff. de postulan. & in lege fratres. ff. de poenis. cap. ex literis. de constitu. tenet Bal. in aurb. habita. C. ne filius pro patre. 6. col. nume. 31. Et ista suspensio quando fit propter crimine ad poenam criminis, potest fieri sine monitione. vt in noc. in cap. primo. de excessi. prala. in gl. suspendere & etiam sine causa recognitione, si culpa, vel delictu coram iudice fiat. secundum Innoc. ibi. & idem tenet in. c. ad hoc. de appella. & iste tex. ibi. si por la pesquisa se hallare culpado se suspoda. & sic q sine citatione, & sine monitione. habita informatione potest eum suspendere ab officio. Sed sic suspensio debet audiri in dicta causa, & in ea iudex debet procedere vsq; ad codenatione, vel absolutionem, vt hic. Et iste, qui suspenditur, no pot pcesu pedete vocari ad nouu honore, nec officiu. vt in l. vnica. C. de reis postul. lib. 10. & ibi Bart. Plat. & doct. & Pla. in. l. fi. C. de iure fisci. lib. 10. vbi extedit etia si non sit lata sententia contra eu. per tex. in. l. reus delatus ff. de muner. & hono. * Et etiam dic, q pendentem accusatione de suspecto, remouetur tutor ab administratione. vi Pereg. parte. tutor. q. 7. & in parte accusatio. q. 8. & ibi glo. verb. remouet. Et an idem in prelato accusato, vel denunciato de la-

pidatione. vi. quae dixi in. c. 5. pratorum in glo. suspendidos. nu. 4. & vi. Henric. in. c. prelatorum de accusatio. & ibi docto. & doctor. in. c. venerabili. de officio. delega. & ibi. gl. & in. c. licet Heli de simoni vbi lo. de Ana. nu. 21. dicit, q commu-

Iudicum sindicatus. Caput. VIII.

Otrosi que sepa q derramas se ha hecho sobre los pueblos y q formas se han tenido en las repartiir y cobrar y si se ha cobrado en q se ha gastado y embierelacio de todo ello al nuestro cosejo. Y si hallare q algunos repartimientos, o derramas se ha hecho sin nra licenciay especial mada. do de mas de tres mil maruedis arriba condene a los que lo hizieren en las penas de la ley.

Iudicum sindicatus. Caput. IX.

Otrosi se informe de los agrauios y sinrazoes y cohechos q ha hecho los que lluaron cargo de los emprestidos, y de

niter super dilapidatione. huc dux inquisitiones, vna expeditur summarie de dilapidatione, & tuc suspeditur ab administratione, poitea in plenario fit alia super veritate, & sic constitit dilapidator, in totu remouetur. Et an qn suspenditur debet sibi adiutari. vi. gl. & additio. in. s. si quis aut. Inffi. de suspet. tuto. & ibi docto. & in. d. c. venerabili. tamen notandum singulariter, q administratio no interdicitur tutori postulado suspecto, quando est coniunctus, sed datur ei adiunctus. in. l. si tutor. ff. de suspe. tuto. sequitur Bar. in l. qd si forte. s. sunt quidam. nu. 5. ff. de solutione. qua legit. iustam. cu. l. vero procuratori. & Barba. in. d. c. venerabili. col. 14. & 15. & Sally. in. l. ea qua. C. de suspe. tuto. & Gre. Lop. in l. 3. ti. 18. par. 6. * Summa

puinando en fin de cada un cargo los. P. y recan dos en q se funda el tal cargo: signa manda la pvision q escrita fol. 329. col. 2. et vide. 5 fol. 291. h. q. vbi idem do cet

sed iam ego vidi q iudices supremi consistorii acceperunt partes ad probandum in 2. instan. in residencia data per doctorem Probreres de aguilas, in ciuitate ubetensi anno 1574. ad quod mo fuerunt qd domini ex eo in 2. instancia no fuerunt combentes tam in probandum copitulo.

S V M M A R I V M.

Collectam vnam solus dominus familiae debet solvere, intellige vt hic.

Eya Quae est. l. 16. ti. primo. lib. 7. in ordi. rega. cu. l. sequenti. vi. tex. simil. huic. in. c. 34. in capitibus correcto. & quae ibi late dixi. Et vltta ibi dicta dic, qd solus dominus familiae debet poni in aestimo, & vnam sola collecta solvere debet. Et sic, quod pater solus debet taxari, no aut filij, nec eius familia in potestate existetes. Seco in emancipatis. vt tenet Io. de Plat. in. l. si hi qui. C. de filijs famil. & quoadmo. pater pro his tenea. li. 10. Quod dicit ibi esse veru patre viuente sed eo mortuo, qui filij remanet, tot incipiunt esse patres familias. vt in. l. pronuntiatio. ver. cum pater familias. ff. de verbo. signifi. & tot demonstratur bonorum possessores. vt in. l. si. ff. de bonis damnat. & ideo tot debent fieri librae collectae, seu aestima, quot sunt fratres. vt dicit tene re Bar. in. l. qui fundum. §. cohæres. in. si. ff. de excusa. tut. Sed Bar. ibi nil dicit. Tamen hoc intelligere, quando bona sunt diuisa inter eos, alias solummodo pro vna collecta, seu aestimo debet solui: per ea, quae tenet Specul. in tit. de clericis coniug. vers. quid si clericus habens bona communi. nu. 13. & tenet Bar. in. l. tria onera. ff. de excus. tuto. & Ioan. de Plat. in. l. licet. C. de decur. libr. 10. vbi dicit non habere locum in oneribus personalibus, sed in realibus. quod nota.

S V M M A R I V M.

Ad bellum, an cogantur ire subditi.

Acar la gēte. Et sic, qd subditi coguntur ire ad bellum. Sed in hoc distingue. Aut dominus vult inuadere alios pro libito voluntatis, no labore rei publicae, & non tenentur eu sequi etiam vassalli proprie. i. feudu tenentes ab eo. argu. in. c. de forma. 22. q. 5. nisi aliud habeat consuetudo, vel patum. Aut dominus inuaditur, & tuc si timor est subitaneus, & improuisus, omnes apti ad pugnam, vel ad custodiam, tenentur fauere reipublicae: quia hoc casu etiam clerici tenentur ad custodiam. vt in. c. peruenit. de immuni. ecclesiar. Et facit. c. omni timore. 23. quæst. 8. Aut non est timor talis, & tunc tenentur vassalli proprie dicti. per dictum. c. de forma. & similiter milites veri, id est, qui iurant ea, quae ponit glo. in. l. penult. ff. ex quibus causis maio. Vassalli autem improprie, id est, subditi ratione originis, aut do

micilij, nil tamen ab eo tenetes, & milites non veri, sed tantum respectu honoris, quae praedicta non promittunt, & alij propter hoc no sunt compellendi. vt tenet Summa Syluestri. in parte, bellum primum. in. 5. q. in fine. quod intelligit, dummodo dominus dper se sufficiat exreditibus suos, quos habet loco: quia ppter hoc habet gabellas, & reddit vt eos defendat dicit esse argumet. in capitu. princeps. 23. q. 5. & cap. regnu. Si vero no sufficit per se, tunc omnes tenentur pro salute domini. vt patet in capit. si nulla. & in dicto capit. omni timore. 23. quæst. 8. de qua materia belli. vide Syluestrin. vbi supra. & Pau. d. Castr. & las. & ceteri doct. in repetitio. l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iure. Et vi. Grego. Lopez in. l. 17. tit. 18. par. 2. vbi tenet, qvassalli iurisdictionis, no tenent quotidia insistere in exercitu, nec ad eu debent ire suis sumptibus, sed sumptibus domini, nisi in subsidium: & quando esset parua expensa & extra ordinaria, vt in subita inuasione: & vi. quæ dixi. in. c. 3. pratorum. in. gl. no lleuando dinero. nu. 2. & vi. eund. Grego. Lopez. late in l. 7. titul. 19. par. 2. *

facar la gente para la guerra d los moros, y d traer las bestias y lieuas de pan y vino, y las otras cosas, y de cõprar mantenimiētos en los lugares de que lleua el cargo y en sus comarcas, y embiela informacion dello al nuestro cõsejo.

belli. vide Syluestrin. vbi supra. & Pau. d. Castr. & las. & ceteri doct. in repetitio. l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iure. Et vi. Grego. Lopez in. l. 17. tit. 18. par. 2. vbi tenet, qvassalli iurisdictionis, no tenent quotidia insistere in exercitu, nec ad eu debent ire suis sumptibus, sed sumptibus domini, nisi in subsidium: & quando esset parua expensa & extra ordinaria, vt in subita inuasione: & vi. quæ dixi. in. c. 3. pratorum. in. gl. no lleuando dinero. nu. 2. & vi. eund. Grego. Lopez. late in l. 7. titul. 19. par. 2. *

S V M M A R I V M.

- 1 Appellare an potest index condemnatus a proprio iudice de male gestis in officio.
2 Appellari an potest a sententia syndicatoru, & an appellatione pendente in executione supersedeatur.
3 Appellari potest a grauamine, vel interlocutoria sententia lata in syndicatu super incidentibus, vel emergentibus in lite.
4 Executioni an mittatur prius sententia contra officialem, quam contra suos fideiussores.

Restituyan

Restituyan. a Y paguen si sunt soluedo, alias non tenentur vltra quam facere possunt, nec luunt in corpore, nec in carcerantur. ita Bal. in. l. quæ fortuitis. C. apignora. actio nu. 15. asserens, qd si agitur contra iudicem ratione culpæ leuis, vel leuissimæ, & cõdenatur, q non tenetur vltra quam facere potest, & q no incarceratur: & idē firmitat Parid. de Pute. in tracta. syndicatus, in verbo culpa. n. 1. fol. paruo. 96. & idem in verbo nisi potestas nu. 19. foli. 23. & q iudex condēnatus in syndicatu in poena pecuniaria non teneatur, nisi in quantum facere potest, nec possit in carcerari, est tex. in. l. si filius familias. §. iudex. ff. de iudici. & tenet ibi Angel. in additioni. ad Bar. in quibus, q omni iudex non tenetur nisi in quantum facere potest, & q ideo non potin carcerari: & idem sentit ibi Paul. num. 2. & tenet Bal. in rub. C. de poena. iudi. qui male. iudi. nu. 5. vbi intelligit, nisi fuisset condemnatus propter eius dolum per. d. l. si filius familias: & idem tenet sequendo Bald. Parid. de Put. in. d. tracta. in verbo. iudex male iudicans nu. 12. fol. 152. q non teneatur vltra quam facere potest, nisi præter dolum: & idem tenet Peregrina. in parte sententia. q. 9. gl. 1. & ita intelligo opinionem Bal. in. §. iudices. nu. 2. de pace firmanda in vsibus feudorū: vbi affirmat, q iudex qui in syndicatu non pot soluere condemnationē, debet puniri poena corporali, sed de consuetudine est q ponatur in carcere donec soluat: quam dicit in practica seruari eius additionator, ibi in additione quæ incipit soluat. Scilicet quod sit verum quando iudex teneretur ppter dolum, alias no tenet nisi in quantum facere pot, nec pot incarcerari p supradicta. *

Iudicum syndicatus.

Trosi faga executarlas sentēcias q diere contra el asistente, o gouernador, o corregidor y sus officiales. Y que restituyā y paguē a qualquier quantia seyendo la condēnaciō de tres mil marauedis y dēde ayuso aun que el

Appelle. a Quia officialis condemnatus a proprio iudice de ma

le gestis in officio no appellat, & licet appellet, semia mittitur executioni cõtra eu. vt est tex. & ibi docto. in. l. nulli officialiu. C. quorū appella. no recipi. & est canonizata in. c. ei qui appellat. §. nulli quoq; 2. q. 6. Qd intelligit gl. ibi, qn officialis, putā nūtius, vel notari, vel executor cõdenatur ab illo iudice, cui erat officialis, quia no est verisimile, q iudex ferat cõtra eu sententiā, nisi clare reperisset delictu, qd legitur ibi Bart. in fin. & clarius Paul. de Castro. vbi quoque intelligit, qn cõdenat de delicto commissio in officio. Secus si cõdenatur sup alio, qd cõcernit patrimoniu, quia tuc benepotest

Caput. X.

condēnado appelle y elle otorgue la appellacion que de la tal sententia se interpusiere. Reseruando despues de pagada la tal cõdēnacion su derecho a saluo al dicho asistente, o gouernador, o corregidor, o sus officiales para q la puedā

appellare, licet cõdenetur a iudice, cuius officialis est & gl. in. d. §. nulli quoq; Et per illā. l. dicit, qd aliqui dicunt, q officialis cõdenatus a syndicatoribus, no pot appellare. quæ lex scdm doct. nil facit, qd illi no sunt proprie iudices, sub quibus ipse militauit, nec istud est delictu commissum in officio, qd ipse exercet sub eis & sic scdm eu cessat ratio. Et ita, q de iure coi officialis cõdenatus in syndicatu pot appellare, tenet Ang. ibi in quā tū dicit, si syndicaretur p aliū. Sed Amod. Iusti. in tract. synd. in parte, saluo semper, & reseruato vers. an aut a sententia. nu. 236. tomo. 14. tract. fol. 189. & hoc intelligere vult in ciuilibus, vel in criminalibus p delictis no pertinentibus ad officiu, putā de adulterio, furto, & homicidio, vel alio delicto extra officiu, qd tuc de iure coi poterit appellare. vt dicit pbare tex. in. d. l. nulli. in ver. in eo rātumodo negotio. iūcta gl. ibi. Seco est si cõdenatur criminaliter de delictis circa officiu, & occasione officij, qd tuc no pot appellari. vt Specul. in ti. de appell. §. in qb. ver. tertio nota. Et licet supradicta sic teneat dicti doctores comuniter, fuit statuta generaliter disponētiā a syndicatorū sententia potestas, & ei familia no possit appellare. vt tenet Amod. Iusti. vbi supra. ver. si aduerte.

si. aduerte. & Paris de Put. in tracta. syndi. in parte. an si statuto. folio. 48. Et ita dicit seruari in capitulis quæ mittuntur in electione. i. in prouisione. prout cauetur in nostro tex. quod sententia lata in summa. 3000. dipondiorum, executioni mandetur, non obstante appellatione: & si ultra istam summam cõdemnatur, depositum de condemnatione faciat. Et sic utitur, si quis non impetrat literam cõmunicatam inter senatores consilij, in qua cauetur, quod in illis sententijs, quæ non sunt de furto, & barateria, sed fuit processum ad sententiam ex officio iudicis, vel ad partis petitionem, licet condenetur in summa dicta trium millium marabetinorum, si a condemnatione appellat in forma, appellationem de ferat iudex, & in executione superledeatur cõfideiussione data a iudice de soluendo dictam condemnationem, si sententia fuerit confirmata per dictos senatores: quæ prouisio certè fuit acordata, ad euitandas molestias iudicis, & semper dictam prouisionem obtineo anteaquã syndicarem. Et ista prouisio, quæ solet dari iudicibus, iubetur custodiri per. l. 15. in pragmaticis factis Toleti. anno. 1539. per nostrum Carolum. & quia non est impressoribus tradita, eius tenor talis est.

DON CARLOS por la diuina clemencia Emperador semper Augusto, rey de Alemaña, y el mismo don Carlos por la gracia de Dios rey de Castilla, de Leon, de Aragón, de Navarra, de Granada, de Toledo, de Valencia, de Galizia, de Mallorca, de Sevilla, de Cerdeña, de Cordoua, de Corcega, de Murcia, de Jaen, de los Algarues, de Algezira, de Gibraltar, Conde de Flandes y de Tirol. &c. A vos el q̄es, o fuere nuestro Corregidor, o juez de residencia de la ciudad de tal, o vuestro lugar teniente en el dicho officio y a cada vno de vos. Salud y gracias sepades, que fulano Corregidor dessa dicha ciudad, nos hizo relación por su petición, diciendo, que el se temia y recelaua que en la residencia que le haueys de tomar, o haueys tomado y tomays en las condenaciones que le han sido y fueren hechas que fuesen de pleytos sentenciados entre partes, diciendo hauer mal sentenciado, o hecho de pleyto ageno suyo proprio, que le apremiades a que pagasse, o depositasse las tales condenaciones, en lo qual recibira mucho agrauio supplican-

do nos vos mandassemos que las condenaciones que no fuesen de cohechos, ni baraterias, que sentencias sedes contra el y sus oficiales si en tiempo fuesse llamado no le apremiasse a que depositasse ni pagasse, las tales condenaciones conforme a los capitulos de Corregidores, y juezes de residencia, o como la misericordia fuesse. Lo qual visto por los de mi consejo fue acordado que deuiamos mandar dar esta nuestra carta para vos en la dicha razon y nos tuuimos lo por bien, por la qual vos mandamos que las condenaciones que ouierdes hecho en la dicha residencia que tomardes, tomays, o haueys tomado al dicho fulano Corregidor que ha sido, y a sus oficiales en essa dicha ciudad y a qualquier dellos que fueren de cohecho y barateria, o cosas mal llevadas hagays que las que fueren de tres mil maravedis a baxo las paguen luego, y las que fueren de tres mil maravedis arriba, hagays que las depositen, segun y como se contiene en los capitulos de corregidores, y juezes de residencia que cerca desto disponen sin embargo de qualquier appellacion, o appellaciones que por parte del dicho fulano, y sus oficiales, o qualquier dellos hayan sido y fueren interpuestas de las dichas condenaciones, y en quanto a las otras condenaciones que ouierdes hecho, o hizierdes contra el y contra los dichos sus oficiales de los pleytos que les han sido mouidos sobre las sentencias y mandamientos que dieron en las causas que ante ellos pendieron entre partes, o de officio en el tiempo de sus officios, diciendo hauer mal sentenciado, o hecho de pleyto ageno suyo proprio, si ellos o qualquier dellos appellaren, o ouieren llamado de las dichas condenaciones otorgades la tal appellacion, para que la puedan proseguir ante los de nuestro consejo y sobreseed en la execucion dellas durante la pendencia de los tales pleytos, y si contra el tenor y forma de lo suso dicho ouierdes hecho alguna execucion contra el dicho fulano y contra sus oficiales y fiadores lo reponed y hazed restituyr lo que les estuviere executado y ouie-

do y ouieren pagado, dando primeramente fianças llanas y abonadas en essa dicha ciudad que pagaran todo lo que contra ellos por los del nuestro consejo fuere juzgado y sentenciado, y no fagades ende al por alguna manera so pena de la nuestra merced, y de diez mil maravedis para nuestra camara. Dada en tal parte, a tantos dias de tal mes y de tal año.

¶ Et an potestas poterit appellare, non obstante statuto, & capitulo in prouisione, seu electione politico, vide dictum Amod. & Parid. de Puteo. vbi supra. ¶ Et dictum Pari. de Puteo folio. 50. in parte, an stante. vbi si stante. l. vel priuilegio, q̄ a sententia syndicatorum quis non possit appellare, si ipsi iudices proferant aliquam interlocutoriam in incidentibus, vel emergentibus in lite, vel aliud grauamen inferant super aliquo articulo, si potest appellare. Et tenet quod sic factem cum causis legitimis auctoritate Bald. in lege incerti. C. de interdi. vbi dixit in repeti. in fine, q̄ licet non appellatur a sententia lata in possessione, potest appellari ab emergenti, vel incidenti. secundum Innocen. in capitu. significauerunt. de testibus. quando emergens non habet naturam principalis quia examinatur iustitia eius seorsum a principali, secus si ex eadem non dependebat, quia tendit ad idem, & sit eadem ratio. argument. legis finalis de senten. facit lex si ex causa. §. nunc videndum. de mino. secundum Baldum ibi. & in lege prima. C. si de moneta posse. fuer. appellat. de quo per dictum Paridem de Puteo. vbi supra. ¶ Sed circa istam executionem, quæ debet fieri ex sententia lata contra potestatem, quæri potest, an mittatur prius executioni contra eum, quam contra suos fideiussores. In hoc tene indubitanter, quod prius debet mitti executioni contra potestatem, quia fideiussor non potest conueniri, nisi excusione precedente, dato quod renuntialet beneficio de fideiussore. vt tenet Rodericus Suarez in lectura. l. 2. titu. De los emplazamientos. for. ll. lib. 2. colum. 55. versi. ex prædictis. in foro per tex. quem dicit esse famosum in. l. 3. §. si. ff. de administra. rerum ad ciui. pertinent. & ibi Barto. & Alexan. in additio. & tex. & ibi Bart. in. l. prima. C. de conueni. si. debi to. libr. 10. & Bertachi. de Firm. in suo aureo repertorio. in parte. fideiussor officialis. & Paris de Puteo in dicto tracta. syndicat. in parte subijcio. nu. 11. in fine. folio. 121. in libro portatil. & ibi additio. & Amodeus Iusti. in dicto tracta. in parte, pro quo domino Ioanne & officialibus solenni ter fideiusserunt, versi. 5. cū sequentibus. nu. 207.

& 208. tomo. 14. tracta. foli. 187. allegando Bart. in. l. prima. ff. de administra. rerum ad ciuita. pertinent. ¶ Tamē dicit, q̄ si in obligationibus fideiussorum renuntiat priuilegio excussionis, & omnibus alijs beneficijs poterunt conueniri, nõ

seguir en el cõsejo y no è otra parte alguna Pero si la cõdenacion fuere de mas quãtia yel cõdenado. appellare dela sentetia en tie

excusso principali, secundum doct. in authen. præfente. C. de fideiuss. & quia hodie in instrumentis renuntiat, sententia lata contra principalem, mandatur executioni contra fideiussorem. l. fi. C. de re iudi.

dummodo sit lata intra tēpus a statuto præfixū, & petitū sit intra. 30. dies, vt dictum est supra in. c. 3. in glo. p̄gonar. nu. 10. & ideò consulet syndicis vt capiant fideiussorem latè vt comprehendat dictis renuntiationibus, & omnē causam, & quod potestas, & officiales promittant soluere omnem condemnationem, quæ fiet de ipso potestate, & officialibus, & familia quomocunque & qualitercunque, & ex quacunque causa in dicto syndicato, & etiam si fuerit appellatum per iudicem appellationis iudicatum, alias fideiussores non tenentur ad condemnationem latam per iudicem appellationis lege Gracè. §. post litem. ff. de fideiussore. & per alia iura. vt ibi per eum. * Vel intellige quando iudex est præfens in ciuitate, in qua syndicatus est, secus si est absens ab ea, quia non est facilis conuentio: nam tunc fideiussor potest conueniri non excusso principali: ita Bar. in. l. Marcellus. ff. de fideiussore. nu. 8. & ibi Alex. in additio. & idem Barto. in. l. cum quis. §. si is pro re. ff. de solutio. n. 9. & in. l. si quis iniquum. §. si is pro quo. ff. q̄ quisq; iur. num. fi. & tenet Anto. Gomez de contractibus tit. de fideiussori. nu. 14. in prin. col. 3. versi. quinto limita. fol. 96. & tenet in terminis Plat. in rubr. C. de pericul. eorum qui pro magistrati. interuenerunt lib. 10. facit. l. 9. titu. 12. par. 5. ibi en el lugar seyendo aquel que fuesse principal deudor. *

En el consejo. Idē cauetur de iure cõmuni, quæ talis causa appellationis debet tractari coram superiori administranti officium. vt tenet Amod. Iusti. in tracta. syndica. in parte, Saluo semper re feruato. versi. & quādo liceat appellare. per tex. in lege prima. C. vbi de ratio. agi oportet. & dicit Pp notare

notare glo. in lege prima. C. ad legem Iuli. repend. Et isti iudices non possunt appellare ad chanceleriam regale: quia auditores eius in causis syndicatus non sunt iudices: tenet pragmat. facta in Metina Campi, prout est invol. pragmat. l. 40. §. 3. fol. 27. & ita quotidie senatores consilij per suam prouisionem ipsius regis prouidentur. Et debet se presentare cum processu, vt hic. Et an appellatio sit deserta, quia non presentauit processum infra terminum stylli curie, vide Matthæ. de Afflictis decisione. 79. Tame in causis criminalibus non pronuntiat appellacionem esse desertam ex non prosecutione appellacionis: & sic practicatur tenet Greg. Lopez in l. 23. tit. 23. part. 3. in glo. meses. in fi. vid. infra in ca. 21. iudicium syndicatus in gl. se presente.

S V M M A R I V M.

- 1 Depositarium tutum iudex non eligens, est in culpa, & tenetur.
2 Iudices recipientes malos fideiussores, qui ex officio tenentur recipere bonos, obligantur ad interesse partis, vel reipublice, quando respublica leditur, nisi fideiussores approbentur pro idoneis.

Fiabile. c Alias si iudex depositarium tutum non eligat, est in culpa, & tenetur. tenet Bart. in l. si solutus. ff. de solu. n. primo. & Bal. in l. acceptam. C. de vsuri. col. 4. q. 9. Tame putat Bar. in d. l. si solutus. q. si quis elegerit in depositarium numularium talem, de quo omnes diligentes communiter consideret, q. satis sit, & excusatur vt non possit imputari culpa, dicit q. facit ad hoc. l. eu. §. fina. ff. commodat. Et facit in simili, quod tenet Bald. in tractat. statu. in parte, cauere. & in authentic. generaliter. C. de episcopis & cleric. quod iudices qui recipiunt malos fideiussores, qui ex officio tenentur recipere bonos, obligantur ad interesse partis, vel reipublice quando respublica leditur, quod dicit esse menti tenendum, & idem tenet Hippolyt. de Marsili. licet de supradictis nullam faciat mentionem in repetitio. rubric. de fideiusso. numero. 345. per text. in l. fina. & ibi docto. C. de magistratis conuenie. Tamen dicit, quod est dare remedium, vt iudex non teneatur parti ad interesse, etiam si receperit fideiussorem minus idoneum, puta, q. faciat, q. approbetur fideiussor p idoneo, & sufficenti anteaquam ipsum pro sufficienti acceptet, & tali casu in nullo tene-

tur, sed tenetur ille approbator. Ad quod dicit esse tex. notabil. in l. cum ostendimus. in fine. ff. de fideiusso. tuto. & facit tex. in l. 1. §. sciendum. ff. de magistris conueni. & tenet Ioan. de Plate. in l. 1. C. de discussori. libr. 10. numer. 4. & Barto. in l. 1. C. de periculo nomina. li. 11. & tenet Fran. Luca. in trac. de fisco. n. 63. tomo 6. tract. foli. 8. & hac parte firmat Alex. in l. si ver. ro. §. q. p rei qualitate. ff. qui satisfacere cogatur. 2. col. & Ang. i tracta. malef. i parte. pro qbus Antonius fideiussit. p. col. in. i. vers. Et ad intellectum. d. l. cum ostendimus. §. si. vi. loã. And. in reg. q. tacet. de regul. iur. in. 6. & Cy. in l. inuitus. C. de procurato. & Abb. & doct. in. c. none. de presumpcio. & per alios doctores relatos per Hippol. de Marsi. vbi supra. que vide. Cuius opera in mente habeas, licet parum ex bonis fortunæ habuit, sicut omnes literati habemus. & vide latissimè per Pari. de Puteo. in dict. tract. syndica. in parte, si iudex maleficiorum. folio. 121.

po y en forma d uida, mādamos que el pesquisidor le o torgue la appellation, y el condēna do sea tenido d poner y pōga en dposito antes q le sea o torgada la appellation, lo q mōtare la condenaciō en poder de persona fiable q el juez de re-

S V M M A R I V M.

- 1 Electio depositarij pertinet ad iudicem, & ille intelligitur locus legitimus, vel tutus, vel depositarius sufficiens, qui iudici videtur congruus.
2 Depositum factum apud eum, de quo omnes diligentes communiter confidebant, licet fiat sine iudicis auctoritate, valet.
3 Iudex potest seipsum eligere in depositarium, & potest esse fideiussor partis.
4 An quis cogatur esse sequester.
5 Si sequester restituitur mādato iudicis, statim est liberatus.
6 Si sequestrum fiat penes personā ecclesiasticam iudex secularis potest precipere, quod illud restituat.

Nombra-

- d Nombra Idem probat text. & ibi Bar. in l. si solutus, ff. de solutio. vbi electio depositarij pertinet ad iudicem. Et sic quando dubitatur de depositario vel de loco tuto, iudex eligit ad petitionem partis, vel offerentis, & ille intelligitur locus legitimus, vel tutus, vel depositarius sufficiens, qui iudici videtur congruus, & etiam debet poni in tali persona, & in tali loco, quod creditori sit facilis persecutio. vt notat Bal. in l. acceptam. C. de vsu. 1. col. nu. 2. quod dicit ibi esse verum in deposito iudiciali. Sed in extraiudiciali deponens eligit locum, vel personam, prout sibi placet: quia de eo, quod deponitur, non est controuersia. vt dicit notari in l. ita autem. in princip. ff. de admittuto. & in d. debitor. ff. de nego. gestis. Adde tamen, q. si depositum fiat apud eum, de quo oēs diligentes communiter confidebant, licet fiat sine iudicis auctoritate, valet quia videtur id esse. vt additionator Bald. in d. l. acceptam. in. 2. additione. allegando Bar. & alia iura in d. l. si solutus. Et ibi quoque tenet, q. iudex potest seipsum eligere in depositarium, allegando Fulgo. in l. si de iussor. §. si. ff. qui satisfacere cogat. de quo vid. ibi Iaf. nu. 2. vbi Iaf. dicit, q. pro ista parte est gl. ordinaria in l. senatusconsulto. §. si. in glo. si. in vers. deponatur. ff. de offi. praesi. quod potest fieri vel penes iudicem, vel penes alium. Et ita tenet Bal. Roma. & Alex. in d. §. si. qui incipit. fat. datum. & facit tex. in dict. l. acceptam. Et facit quoq. quod iudex potest esse fideiussor partis, vt dixi supra. in capitulo. 3. in glo. Apreguar. in fi. Sed dic. quod nemo cogitur esse sequester cum suo damno, vt tenet Bald. in dict. l. si fideiussor in. 2. lectura. numero. 2. per text. in l. fina. C. de bonis autho. iudi. possi. ibi, non concedentur. & idem tenet Bartol. in l. Iulianus. C. de agricol. & censitis. libro decimo. & Angel. & Alexand. in dicto. §. si satisfatum. numero. 10. & Iaf. ibi. numero. 3. Quia sequester obligatur ex quasi contractu, vnde tenetur actione prescriptis verbis. vt in l. si oleum. in principio. ff. de dolo. & ibi Bartol. sed nemo inuitus cogitur contrahere, vel quasi contrahere, vt in l. nec emere. C. de iure delibe. Postquam autem voluntariè accepit, non potest propria auctoritate relaxare, nisi ex iusta causa. secundum Iaf. ibi in dicto. §. si satisfatum. numero. 4. & Bald. in rubric. C. quod cum eo. Tamen si sequester mandato iudicis restituitur, statim est liberatus, secundum Iaf. vbi supra per text. notabil. in l. fina. §. penult. versicul. per suam interlocutoriam. C. de bonis autho. iudi. possid. Qui text. est notabi. ad aliud, quod si sequestrum fiat penes personam ecclesiasticam,

quod iudex secularis potest precipere, quod illud restituat. & vid. Bald. in dict. l. acceptam. 1. col. vbi tenet, quod talis clericus depositarius potest cogi ad restitutionem depositi officio iudicis secularis, sed non proceditur contra eum per in-

fidencia nombra re para que si fue re confirmada por los del nuestro con sejo la sentencia se pague la condēnaciō del tal deposito cō las costas. Y esto fecho sea oydo el cōdēnado en el nro consejo presentan do se con el proceso en tiēpo y d otra guisa no sea oydo.

dū iudicij, sed executiue secundum Iaf. vbi supra. qd nota.

cap. 11. Ropa, opofada. Idē tenet text. in cap. 8. in fin. in capitib' correctorū. & ibi latē dixi in gl. saluo por sus dineros.

Salario. b Simil. text. & ibi dixi in capitulo primo. in capitibus correctorum in gl. Mas salario. vbi latē de istis salariis.

Iudicium syndicatus. Caput. II.

Trosi, que sepa si el asistente, o gouernador, o corregidor, o sus alcaldes y sus oficiales han lleuado ropa, o posada, a fin la pagar, y si hā lleuado otro salario de alcaldias mayores y ordinarias y alguazilazgos, o merindades, o mayordomias, o almotacenas de mas d su salario, o por otra razon alguna, y si lo ouiere lleuado lo haga restituyr a quien hallare que pertenesce.

Item tenet is uariis in lib. 1. uariis cap. 10. & finali infra

ut dicitur in fol. 302. glosa & se presente

Manda Iudicium syndicatus. Caput. 12.

do. ^a Vt in cap. 6. in capitibus correctorum. & ibi dixi de ista visitatione terminorum. **O**trofi que se pa si se ha visitado los terminos por el corregidor, y executado las sentencias segule fue madado. Y ansi mismo se informe como y de q manera el dicho corregidor y sus oficiales ha guardado y fecho guardar todo lo qles fue mandado en los capitulos del memorial, q se da a los corregidores. Y la informacion de todo esto la traya, o la embie al nuestro consejo.

Dobla Iudicium syndicatus. Caput. 13.

dos. ^a Vid. text. in capitibus correcto. & que ibi dixi in glo. ni leuara. & in gloss. ni consentira. & in gl. fueren puestos. text. in capitulo septimo. quæ & ibi dixi. **O**trofi que el ni sus oficiales no lleue derechos doblados a saluo como los lleuan los ordinarios no hauendo corregidor.

Dierē. ^a Iudicium syndicatus. Caput. 14.

Si milis text. & ibi late dixi in c. 9. in capitibus correctorum. vbi vivi de in glo. assessorias. & in gloss. Por comission. & in gloss. De la ley. **O**trofi q no lleuen ni comissiones a sus oficiales assessorias, ni vistas de procesos por las sentencias

que se dieren. ^a Y q esto ay a lugar así mismo aun que los tales juezes de residencia conozcan por comission nuestra.

Iudicium syndicatus. Caput. 15.

Otrofi que no lleuen ni consentan llevar a sus oficiales derechos de executio por ningun contrato, ni obligacion, ni sentencia de q le pidieren executio fasta q el dueño de la deuda sea pagado, o contento, o las partes se concertaren y no lleue mas de un derecho segun lo quieren y disponen las leyes.

Iuzgada. ^a Similis text. & ibi dixi in c. 11. in capitibus correctorum. Sed iam istæ septenæ sunt camerae regis, & non iudicium, nec algazorum, nec merinorum. vt in cap. 12. in dictis capitibus correctorum. & ibi dixi.

S V M M A R I V M.

^a Index an potest condemnare inquisitum ad restitutionem danu passo sine eo, quod pars petat.

^b Pagada. ^b Facit text. in l. 2. titu. 13. lib. 4. for. 11. Sed circa hoc pot dubitari de quæst. quæ occurrit quotidie, qñ iudex procedit ex officio suo contra furem propter res furatas, si iudex pot condemnare inquisitum ad restitutionem danu passo sine eo, q pars petat. Quod videtur per text. in l. 1. ff. de concussio. ibi ablatu eius, & omni tempore pæses prouinciar iubet, & delictu coerctet. & in l. p. ff. de calunia. ibi, restitui iubeat: & poena irroget. & in lege si quis seruus. C. ad l. Fauu. de plagia. ibi, soluta poena restitui faciet. & tenet Bal. in l. 1. C. de appella. & dicit, q fur in eadē sententia mittitur ad furcā, & condēnatur ad restitutionē male ablatorū, & dicit se

Pagada. ^b Facit text. in l. 2. titu. 13. lib. 4. for. 11. Sed circa hoc pot dubitari de quæst. quæ occurrit quotidie, qñ iudex procedit ex officio suo contra furem propter res furatas, si iudex pot condemnare inquisitum ad restitutionem danu passo sine eo, q pars petat. Quod videtur per text. in l. 1. ff. de concussio. ibi ablatu eius, & omni tempore pæses prouinciar iubet, & delictu coerctet. & in l. p. ff. de calunia. ibi, restitui iubeat: & poena irroget. & in lege si quis seruus. C. ad l. Fauu. de plagia. ibi, soluta poena restitui faciet. & tenet Bal. in l. 1. C. de appella. & dicit, q fur in eadē sententia mittitur ad furcā, & condēnatur ad restitutionē male ablatorū, & dicit se

Otrofi que no lleuen ni comissiones a sus oficiales assessorias, ni vistas de procesos por las sentencias

cit se ponere vnū nouum ibi, q vi ponitur poena mortis, potest cumulari ciuili, & criminalis. De quibus omnibus vide per Felin. in c. cum oporteat. de accus. p. col. vsq; ad finē. addeūdo Ang. in l. si vacantia. C. de bonis vacan. lib. 10. in fine, vbi arguēdo p & contra cōcludit, q iudex potest condēnare inquisitum ad restitutionē danum passo, pro quo vi. Bar. in l. defuncto. in fi. ff. de publ. iudi. & in l. p. ff. de calunia. Bar. & Bal. i. l. 2. C. de edēdo. ad finē. dicēs, q si ex pcessu inquisitionis pbatur danu, vel interesse partis, qui non interfuit processui, & qs cōfiteretur super eadē inquisitione, pot cōdemnari super interesse partis sine alio pcessu. allegat Innoc. in ca. cū oporteat. de accusatio. late & eleganter idē Bal. in repeti. l. cunctos populos. C. d. summa tri. & fid. catho. versi. incidēter iuxta hoc quæro. vbi hoc limitat, & dicit hoc esse verū, dummodo delictum cōstet ex confessione inquisiti, quia tūc condēnatur ad restitutionē ablatorū: secus si delicto cōstet ex cōtumacia, vel per testes, per rationes, de quibus ibi per eū. Ex quibus est confirmata opi. Inno. in d. c. cū oport

teat. de quo per doctorem del Castill. in l. 48. in legibus de Toro. in glo. a restitu. 3. & 4. col. vsq; in fine de qua materia vltra eū vide Parid. de Puteo. in tracta. syndi. in parte, sequitur modo alia quæst. fol. 82. vbi late. & Alex. in additi. ad Bart. in l. interdum. §. qui furē. ff. de furtis. & decisio. Tolosa. 22. in ordine. & per Angel. in l. 1. ff. de publi. iudicijs. Et tenet Peregr. in part. inquisitio. q. 2. in gl. detegenda & Silua. nuptial. fol. 96. allegans Bal. in l. qui crimen. col. pen. C. qui accusa. non po. & alia iura. *

Iudicium syndicatus. Caput. 16.

Otrofi que no lleue se tenas d nin gu furto sin que primero se a condēnada por sententia passada en cofajuzgada y la parte q recibiere el hurto sea primeramente cōtenta y pagada d el hurto.

Iudicium syndicatus. Caput. XVII.

Otrofi que no lleuen ni executen penas algunas de las que disponē las leyes sin q primeramente las partes sean oydas y vencidas y sentenciadas como se contiene en el memorial de los corregidores.

Iudicium syndicatus. Caput. 16. finis.

Corregidores. ^a Vt in cap. 11. in capitibus correctorum & ibi dixi.

S V M M A R I V M.

¹ Gabellæ debent diuidi inter diuites & pauperes secundū facultatem, & tractus, & nō secundū munus personarū. Et si perperam estimatur, restitui quis, probado verā estimationē.

² Gabellæ anteaquam exigantur à vicinis debet eis fieri notificatio, vt præparent se ad solutionem.

³ AEstimatores gabellarum tenentur ad id, in quo malè estimant.

Demandar. ^a Similis ex text. ad literam in c. 1. 4. in capitibus correctorum. Et vltra ibi dicta dic, q qñ ciuitas accipit istas gabellas, hoc est. se encabeçana, debent diuidi, & exigi f inter diuites & pauperes secundū facultates, & tractus, & nō secundum munus personarū. vt est gl. in l. 1. C. de apochis publi. lib. 10. in parte in opes. cuius cōtrariū aliquādo assolet fieri, & malè. nam pluries diuites releuatur, & pauperes grauatur. & super hoc prouidet dict. l. debet enim equaliter fieri distributio æstimi collectarū, & gabellarū. de quo per Bar. & latius per Plat. ibi, quia potentiores consueverunt minores opprimere. vt in l. 1. C. nelice. pot. & in l. 1. C. de censu. lib. 11. ideo rectores prouidere debēt, ne fiat eis oppressiones. vt in l. illi citas. §. ne potētiore. ff. de offi. pæsi. vi. text. & ibi late dixi in c. 6. correctorum. in gl. Los pobres. ¶ Intatū, q ille cuius bona sunt perperā æstima ta, poterit infra annū restitui, probado verā æstima

mationem, quæ erat tempore æstimationis, non quæ fuisset ante, cum pretia rerum varientur. vt in. l. 3. C. de rescin. vendi. post annum. verum nõ restituitur, nisi sit minor, vel absens. vt tenet Ioãnes de Pla. in. l. susceptores. la. 2. C. de suscepto. & arca. libro. 10.

¶ Et adde, q̄ antea quàm istæ gabellæ exigantur, & vicinis quoniam sunt cõuenti cõ arrendatoribus, & publicanis, vñ quoniam sunt taxati à ciuitate, debet eis fieri notificatio, vt se præparent ad solutionem dictarum gabellarum, & tributorum faciendam, aliàs exactores puniuntur. vt est vex. iuncta. glo. in parte, quot annis. in. l. præcipimus. C. de cano. largi. tit. li. 10. & ibi Ioã. de Plat. ¶ Itē dic, q̄ isti taxatores bonorum & patrimoniorum, & aliorum remanent obligati, & tenentur ad id, in quo male æstimat, siue æstiment pro gabellis, & collectis publicis imponendis, q̄ etiã vocatur per æquatores, siue ad priuatum cõmodum. vt est tex. & ibi Ioã. de Plate. in. l. 1. C. de discusso. mi. Et sic patet, quod si pauperes grauãnt in talibus æstimationibus, p̄nt agere cõtra æstimatores. q̄ nota.

Iudicium syndicatus. Caput. 18.

Quosi, que guardē y faga guardar a sus oficiales las leyes de nro quadero d̄ las alcaualas q̄ dā ordē en el demãdar^a proceder, y executar, y lleuar de los derechos en los pleytos de las alcaualas, de manera q̄ los labradores y oficiales y gente del pueblo no sean fatigados contra el tenor y forma de las leyes del quadero.

Iudicium syndicatus. Caput. 19.

Quosi mandamos q̄ el dicho juez tome las cuentas de las penas al escriuano del concejo presente el corre-

S V M M A R I V M.

1 *Rationes syndicatorum, & aliorum administratorum publicorum, redduntur in publico, & generali consilio.*

a **Corregidor.** ^a Quia redditio rationis receptorum, & datorum à publico administratore, debet fieri in aperto, & non in secreto. Et ideo in pluribus locis rationes syndicatorum, & aliorum administratorum publicorum redduntur in publico, & generali concilio. vt tenet Ioan. de Plate. in. l. securitatis. C. de susceptori. & arca. libr. 10. & ideo in multis ciuitatibus, & villis, dum hæc cõputatio redditum ciuitatis, vel fisci redditur, tãgitur cymbalum, vt omnes ipsius populi, si volũt, veniant addictam rationem videndam.

b **Mandado.** ^b Circa hoc vi. tex. in ca. 45. in capitibus corrector. & ibi dixi.

S V M M A R I V M.

1 *Index, qui liberat captum à carcere, sine eo quod soluat condemnationem, tenetur, si condemnatus non est soluendo.*

2 *Fisco cõpetit duplex remediũ pro debito fiscali.*

3 *Iudex extrahens captum à carcere ante sententiam non tenetur, si fideiussoribus relaxauit: quia in pœnis habet fiscus ius post sententiam.*

c **Cobrar.** ^c Scilicet ex condemnatis, si soluendo sunt, & aliàs recuperet ab ipso iudice, qui captum liberauit à carcere sine solutione pœnæ. text. in. l. 1. C. de magistris conuenien. & in. l. aduersus. C. eo. & iudici incumbit probare esse soluendo. tenet Saly. in. l. magistratibus. C. eod. tit. quia pœnæ malefactorum dicuntur fiscalia, & bona vacantia, & turpia lucra. vt per Bald. in. c. primo. vltima columna. in titu. quæ sint regalia in versi. feudo. ¶ Et pro tali debito fiscali cõpetit fisco duplex remedium, scilicet excusio personalis, & realis, & potest vti successiue quo vult vt tenet Ioann. de Plate. in leg. nemo carcerẽ. C. de exacto. tribu. libr. decimo. columna. 4. numer. 16. versi. tertio collige. ¶ Et si iudex extraxit à carcere condemnatum, solutione pœnæ nõ facta, quia sibi cõpetebat dicta excusio personalis, & realis, soluat fisco de suo argu. in. d. l. prima. Secus si iudex extraxit à carcere ante sententiam, quia tunc non tenetur, si fideiussoribus relaxauit: quia in pœnis fiscus habet

habet ius post sententiam, nõ ante. vt Bal. in. l. fi. quarta. colu. C. de fructi. & litis expẽ. per athen. bona dãna torum. C. de bonis damnã. plenius per Alexã. in. l. rescriptum. ff. de pactis. numero octauo. & ibi glo. vbi allegat Bar. i. l. post contractum. ff. de donatio. vbi tenet, q̄ ante sententiam non habet fiscus bona hypothecata, q̄ ante dictam sententiam nullum ius habet. vt in. l. iudiciorum. ff. de actio. & obli. ga. & in. l. ei. qui delatorem. in principio. ff. de iur. fisci. & in. l. si qua pœna. ff. verbo. significã. sed post sententiã sic: quia cum per sententiam quasi contrahatur. vt in. l. 3. §. idem scribit. ff. de præ. & par ratione per quasi contractũ, fisco² habet hypothecam. vt in. l. aufertur. §. fisco. ff. de iure fisci. Quæ opinio est verior secundum Alexand. vbi supra tenet Angel. in. l. si quis post hac. C. de bonis præscrip. in fine. teneat, q̄ à tempore litis

gidor^a. Y delante el escriuano que fuere diputado, para escreuir las dichas penas. Y se informe si ha cobrado el dicho escriuano de cõcejo todas las penas en que el corregidor y sus oficiales hã cõdenado. Y si el dicho escriuano, que para ello fuere diputado ha assentado en su libro todas las cõdenaciones y las ha notificado al dicho escriuano de cõcejo en el termino q̄ deuia, o si el dicho corregidor ha cõdenado algunas penas ante otro escriuano, y no ante aq̄l como le esta mãdado^b, o si a culpa, y cargo de algũo de ellos se ha perdido y dexado de executar algo d̄ las dichas penas, y tẽga cargo de las cobrar^c assi a-

contestata bona intelliguntur confiscata fisco: quia sua ratio non obstat. Nam licet per litem contestatam quasi contrahatur, est verum quantum ad hoc, vt quis sit astrictus instantiæ, nõ autem pœnæ, in qua quis condemnandus est per sententiam. vt declarat Bart. in. d. §. idem scribit. secundum Alexand. in dict. l. rescriptum. quem vide. & similis gloss. in dict. l. aufertur. §. fisco. ff. de iur. fisci. & in. l. in summa eius. tit. & Guido pap. singul. 505. & Ioann. de Plate. in. l. vnica. C. de pœnis fiscali. libro. 10. numero secundo. & ibi Luc. de Pen. & Francisc. Lucanus in tracta. de fisco. in prima parte. numero. 74. tomõ sexto. tracta. folio. 8.

S V M M A R I V M.

1 *In rationibus debent officiales scribere quantum sit acceptum, & quantum sit erogatum.*

2 *Officiales syndicanur de subtractis ex pecunia publica.*

3 *Bona dicuntur in fiscum incorporata per apprehensionem, vel descriptionem in libro.*

4 *Receptores non possunt pecuniam publicam in suos vsus conuerti, vel mutuo accipere.*

d **Cuenta y razon.** ^d Officiales isti, ad cuius officium spectat publicas describere rationes, debent scribere quantum sit acceptum à collectoribus, quantum verum sit pro anno & salariis militantium erogatum, & alia de quibus per Ioan. de Plat. in. l. nullus. C. de tabula. & scribis. lib. 10. ¶ Et isti officiales syndicanur de subtractis ex pecunia publica, si ea quoquo modo intercipient, vel alio metallo contaminent, vel radant, vel si in libris, seu in tabulis publicis deleuerint, vel minorem pecuniã scripserint, quam perceperint. vt in. l. 1. & 4. ff. ad. l. Iulia. pecula. & in. l. qui tabulam. vt tenet Pari. de Puteo. in tracta. syndi. in parte syndicanur etiam officiales. fol. 34. vbi vide de pœna imposita contra supra facientes. ¶ Et ibi quoq; in nume. 3. dicit, q̄ hæc pœnæ, seu bona dicuntur in fiscum incorporata per apprehensionem, vel descriptionem in libro. vt in. l. si quando. & in. l. fin. C. de bonis vacan. libro. decimo. & in. l. facultas. C. de iure fisci. eod. lib. vbi Bar. tenet, q̄ per depictionem armorum etiam fit incorporatio. & glossa. in. l. pacta conuenta. in fine. ff. de contrahen. emptio. & dicit, quod quando est scripta in libro procuratoris

toris Cæsaris. ¶ Quinimo tenet Par. de Put. vbi supra, q̄ receptores ¶ non possunt pecuniã publicã in suos vsus cõuertere, vel mutuò accipere, nec in aliã vtilitatẽ trãsserre. & Plate. in. l. minimè. C. de fuscceptor. & arch. libr. 10. nec eius officiales possunt talem pecuniam in vsus suos cõuertere, nec cum ea negotiare. vt dict. Ioã. de Pla. in. l. comperim⁹. C. de nauicula. lib. 11. in fine. & Philippus Dec. con. sili. 6. & Bonifa. de Vitali. in tracta. maleficiorũ, in parte, de residuis. & Ange. de Areti. in. §. sunt præterea. Instit. de public. iudi. vbi tenet, quòd si aliquis habet aliquam administrationem publicam, & ex ea aliquid in suum vsus conuertit, incidit in poenã tertie partis. vt posui in capitulo. 45. in capitulo. prætorum supra in glossa. Ni tom. & ibi vide. ¶ Quibus adde, quòd administratores, qui non reddiderunt domino plenè rationes, & non

quellas como las q̄ cõdenare el tpo q̄ alli estuuiere, y las embie cõ gen ebia relaresidẽcia y embiela cuẽta^d y razõ de todo ello a los del nuestro confesso para que se faga cargo dellas al nuestro limosnero, y la dichacuentaven ga firmada de los dichos dos escriuanos, y del corregidor, si alli estuuiere. Y sepa si en el cõdenar, y el escreuir y recibir de las dichas penas se ha guardado en todo lo que se mãda guardar por el memorial^e de los dichos corregidores.

Iudicũ syndicatus. Caput. 20.

Q Trofi, mandamos que luego^a acabados los dias de la residẽcia embie la

perfectè omnia, quæ ex publico acceperunt, in libro scripserunt, appellantur prædones, & condemnantur in quadruplum. text. in. l. excellentia. C. de erogatio. milit. libro. 12. & Paris de Puteo. in tract. syndica. in parte officialis finito officio. fol. 224. quasi in fine.

Memorial. ^e Vt in capit. 45. in capitibus correctorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Mox, illicò, statim, quando dicatur.
- 2 Legatione finita, an statim amittatur priuilegium.
- 3 Quousq; quis non potest recuperare possessionẽ dicitur quis recuperare incontinenti.

Vego. ^a Quando in istotext. dicatur statim, mox, illicò. ¶ Bart. in. l. prima. §. qui præsens. ff. de verb. obli. tract. & ibi per Imol. latius. Adde tu dictis eorũ ea, quæ pulchrè notat Bar. & alios in. l. fructos. ff. solut. matri. & per Bald. in. l. Gallus. §. ille casus. ff. de libe. & posthu. vbi dicit, q̄ varijs modis accipi possunt dictæ dictiones, & aliquando denotant longum interuallum. vt in ca. si quolibet. 20. q. 2. & in capitulo. si puella. & est bonus text. in. l. sed si sub conditio ne. §. si seruus. ff. de heredi. insti. vbi dicitio, mox, triennium importat. vt notatur plenè per gloss. in capitulo. quia propter. de ele. ad finem. ¶ Tamen in dubio. secundum Bald. importat idem, quod incontinenti, & sic modicum interuallum. allegat notata per gloss. in authentica de incestis nuptijs. in principio. in gloss. quæ incipit, sed nunquid, & idem sentit glo. in dicto capitulo. quia propter. Quam etiam ad hoc allegat Ioan. de Imo. in. l. diuortio. in princi. in. 8. colum. ff. solu. mat. ¶ Sed hoc modum interuallum interpretabitur arbitrio iudicis. secundum Alexan. in. d. l. i. §. qui præsens. numero. 9. per glo. quam dicit esse notabil. in ca. quam sit. de electio. in. 6. versi. quàm citius, & in. c. an sit de appella. plura enim de prædictis dictionibus ponit Specula. in tit. de disputa. & allega. §. post hoc. versi. Item clausula. Sed ista opin. Alexand. antea fuit Abbat. licet de eo Alexan. mentionem non faciat in. c. potuit. de locato. numero duodecimo. per tex. & glo. in. l. si ita quis. §. si iactura. ff. de verbo. oblig. vbi text. dicit statim & ibi dicitur, q̄ communiter iudicis arbitrio relinquitur, & ille text. est optimus in mate-

in materia. & ibi Barto. secundum Abb. vbi supra. ¶ Et sic in isto casu, licet iste text. dicat, statim, hoc relinquitur arbitrio iudicis: & quia quando facit moram in mittendo residentiam ad consilium, sæpe video, q̄ senatores ad petitionẽ iudicis, qui fuit syndicatus, decernunt suam prouisionem, iubendo dictam residentiam mitti sub poena in dicta iussione contenta, quod satis colligitur ex verbis Bar. in. d. §. qui præsens. in fine. in quantum dicit, q̄ dictiones supra dictæ, non excludunt tẽpus cõueniẽs arbitrio iudicis. ¶ Quia, vt dicit ibi Franciscus de Are. fin. colũ. quia si aliter esset, videretur, q̄ lex obligaret ad impossibile, pro quo dicit q̄ est text. in. l. cum res. §. itaq; ff. de lega. i. iuncta. l. si conitante. §. si verò. ff. solut. matri. vbi in dicto. §. itaq; dicitur, quòd si hæres amisit rem legatam culpa sua, statim cõdemnatus est ad æstimationem, & tamen ista verba nõ excludunt, quin detur tempus, conueniens ad querendum seruum, qui est infuga. vt in. d. §. si verò. & ita dicit, q̄ intelligitur. Barto. in. d. l. cum res. §. primo. versus finem commenti. ¶ Secundo dicit, q̄ bene facit text. in. l. si cui. §. tandiu. ff. ex quibus causi. maio. vbi dicitur, q̄ finita legatione ¶, statim amittitur priuilegium legationis, & tamen secundum glo. ibi, qui allegat bona iura, illa dictio, statim temperatur, vt habeat priuilegium, etiam eo tempore, quo colligit sarcinulas. ¶ Quoq; facit, quod tenet Angel. in disputatione sua, incipiente, renouata guerra. sequendo Bar. in. 3. §. cũ igitur. ff. de vi & vi arma. vbi dicit, q̄ quousq; quis ¶ non potest recuperare possessionem, dicitur quis posse recuperare in continenti; quia tempus, quo non potuit, non imputatur sibi, quod debes intelligere ex mente Bartoli, quando postquam aliquis fuit expulsus, incontinenti cõpit præparare se. Sed præparatio vt possit recuperare possessionem, non potuit fieri in paucos dies, propter qualitatem aduersarij, & rei recuperandæ, vnde totum illud tẽpus, quod est consumptum in præparatione, etiam si transierint plures menses, non facit, quin recuperatio dicatur facta in continenti. Et hoc credit verissimum dictus Franciscus de Aretio. in dict. §. qui præsens. tertia colum. ¶ Sed si ille, qui fuit electus, nullam fecit præparationem de præsentibus, vel si aliquam fecit, certum erat, q̄ inspecto tẽpore præsentibus nullam poterat facere talem præparationem, quæ esset sufficiens, tũc si intelligis eum non perdidisse possessionem hoc casu, sed posse eam recuperare quocunq; dabitur potẽtia, & sic credo, q̄ iste text. sit intelligendus, in quantum dicit, *Luego que acabados los dias*, scilicet, q̄ iudex faciat dictam præparationem ad dictam

residentiam mittendam, & illico faciat transumptari, & sic transumptata, quam primum potest mittat ad consilium regale. ¶ Et aliquando dictæ dictiones significantes celeritatem, operantur varios effectus. Nam primò significant canonem late sententiam, q̄ aliquis cenfetur condemnatus ipso iure, seu priuatus iure suo. super quo est glossa in authentica de incestis nupt. §. & quod scribit

pesquisabsecretacõ todo lo que acerca dello ante el passare con la relaciõ de la cuẽta y gastos de

Bar. in lege imperator. ff. de iure fisci. Tu quoq; vi. eundem Bart. in leg. iubemus. §. sanè. C. de sacrosanct. eccles. Bald. in leg. in criminali. C. de iur. omn. iudi. plenissimè Antoni. de Butrio. in capitulo. si diligenti. de foro competen.

¶ Et quid significet verbum, ipso facto, vel eo ipso, vi. glossa in Clementi. ne in agro. §. primo. de statu. mona. Archi. in capitulo. eum qui. de præben. libro sexto. in authentica habita. C. ne filius pro patre, & in leg. final. C. de sacrosanctis. eccles. sijs. ¶ Quoque quando dictæ dictiones ponuntur. in lege, efficitur iudicium summarium. glossa. in. l. momentaneè. C. vnde. vid. Bartol. in leg. penultima. C. de positi. contra quam opinio. videtur tenere Bald. in lege. nec quicquam. §. de plano. ff. de offic. procõf. & lega. dicens, quòd per ista verba potest solum abbreviari dilatio, si cut dicimus in simili. in capitulo. super eo. de appella. sed pro dicta cõclusionem est sententia Barto. in lege prima. ff. iudi. sol. & vi. Bal. in. l. secunda. C. vt lite penden. versicul. protinus. vbi iste dictiones, quæ significant idem, quod in continenti operantur, quòd si constat iudice de crimine commisso, in iudicio possit punire, & imponere poenam ordinariam absque oblatione libelli, & ordine iudiciorum. Sed istam doctrinam dicit Franciscus de Aretio. in dicto. §. qui præsens. columna secunda. esse dubiam, per ea, quæ ibi dicit. quem vide.

La pesquisa. ^b Hic est text. pro opinione Baldi. Ex qua credo habuisse ortum in lege. obseruare. §. proficisci. ff. de officio proconsul. & legat. vbi tenet, quòd contra officialem procedi potest per inquisitionem. Similis textus. & ibi dixi in capitulo quarto. supra eodem in glossa. *La pesquisa.*

A su costa. Non intelligas, q de- bet dictum processum residentie secretae trassumptari, vel exemplari sumptibus iudicis, sed expensis publicis, vel me- lius ex condemnationibus, & ex multis extra- ordinarijs, quas iudex applicat dictae exempla- tionis. Sed quod solum sic exem- plata debet mit- tere iudex ali- quem nuntium cum ea suis sum- ptibus ad dictu- consilium, & sic vtitur, & practi- catur.

los propios, y de las penas de la camara q ouiere tomado a su costa fo pena q pague las costas al que fuere por la re- sidencia.

Iudicū syndicatus. Caput. 21.

S V M M A R I V M.

- 1 Relationem solam sententiarum debet iudex syndicatus ad consilium mittere, & non relationem querelarum.
2 Per relationem sententiarum probatur quis stitisse in syndicato, & probatur de officio bene vel male gesto.
3 In sententia est commendandus iudex, qui laudabiliter se habuit in officio.

Sentencias. Solam relatione sententiarum debet iudex syndicatus mittere ad consiliu. vt hic, & no relationem querelarum, vt aliqui iudices faciut, & male, imo malitiose. Quia multi propter odium, quod habent iudicibus, qui syndican- tur, conuo- cant maria, & montes contra eos, & quotidie ponit falsa, non animo probandi, quia no possunt, sed solum vt relatio querelarum consilio regali mittatur, vt dicti iudices apud dictos senatores infamarentur. Et ideo sit cautus, vt non mittat relationem querelarum, sed tantummodo relationem sententiaru, vt iste tex. dicit clarè. Quia per relationem istarum sententiarum, t probatur istum officialē stitisse in dicto officio ad syndicatū, & probatur de officio bene vel male gesto. facit tex. in. l. per hāc. C. de num. actu. lib. 12. vbi imperator Anastasius prouidit, q in fine officij detur sententia absolutoria, quae sententia pro-

bauit, & erit sufficiens ad promotionē ad alia officia, & vocatur litera syndicationis & facit lex finalis de profess. & medi. in qua litera syndicationis t, hi qui se in officio laudabiliter habuerunt, sunt publicè commedadi. vt in. l. iustissimos. ff. de offi. recto. p. uinci. & psalmo. 32. Rectos decet collaudatio. & in l. 1. d. statu. & imagi. vbi dicit Bar. de honore faciēdo officiali in fine officij, nā ex hac laude iudices virtuosi disponūtur magis ad virtutem. Et ecōtra si malè gesserint, sunt vituperandi. vt in. d. l. iustifimos. Sed ista commendatio, seu vituperatio debet fieri in sententia, quae profertur in inquisitione secreta. Secus si profertur super petitione publica. tenet Par. de Put. in tract. syndi. in parte quomodo autē probabitur. fol. 37. in li. portatili.

Trosi embie la relacion de las sentencias q diere en la residencia publica al nro cōsejo a su costa, signada y cerrada con la dicha pesquisa secre-

simos. Sed ista commendatio, seu vituperatio debet fieri in sententia, quae profertur in inquisitione secreta. Secus si profertur super petitione publica. tenet Par. de Put. in tract. syndi. in parte quomodo autē probabitur. fol. 37. in li. portatili.

S V M M A R I V M.

- 1 Acta syndicatus debent scribi a notarijs gratis.
2 Derechos. Idem tenet Amodeo Iusti. in tracta. syndi. in parte coram nobis Quiriaco de Ancona. versic. ad uerte. nu. 219. tom. 14. tract. folio. 187. vbi tenet, q acta t in syndicato, de iure communi debent scribi a notarijs syndicorum gratis, & sine expēsa. vt dicit notare tex. s. necessitatem. in authen. iudices sine quoquo suffra. colla. 2. Et est in. l. 6. in fin. tit. 22. par. 3. & ibi Grego. Lopez in glo. dante. Sed ego intelligo hoc, & sic video praticari in inquisitione secreta originali, quae fit contra iudicem, & suos officiales, quia ista gratis fit. Secus est in exemplatione istius inquisitionis, quia quando exemplatur, vt ad consilium regis mittatur. vt in. c. supra proximo, tunc non exemplatur gratis, nec expensis tabellionis, nec iudicis, sed ex multis extraordinarijs, quas iudex imponit delinquentibus exemplatione istius residentiae secretae, & ex istis soluitur tabellioni, vt quotidie fit, & per dictos senatores permittitur, nunquam vidi contrarium iubere. Et preter hoc tex. noster seruatur, vt in eo continetur.

Derechos. Idem tenet Amodeo Iusti. in tracta. syndi. in parte coram nobis Quiriaco de Ancona. versic. ad uerte. nu. 219. tom. 14. tract. folio. 187. vbi tenet, q acta t in syndicato, de iure communi debent scribi a notarijs syndicorum gratis, & sine expēsa. vt dicit notare tex. s. necessitatem. in authen. iudices sine quoquo suffra. colla. 2. Et est in. l. 6. in fin. tit. 22. par. 3. & ibi Grego. Lopez in glo. dante. Sed ego intelligo hoc, & sic video praticari in inquisitione secreta originali, quae fit contra iudicem, & suos officiales, quia ista gratis fit. Secus est in exemplatione istius inquisitionis, quia quando exemplatur, vt ad consilium regis mittatur. vt in. c. supra proximo, tunc non exemplatur gratis, nec expensis tabellionis, nec iudicis, sed ex multis extraordinarijs, quas iudex imponit delinquentibus exemplatione istius residentiae secretae, & ex istis soluitur tabellioni, vt quotidie fit, & per dictos senatores permittitur, nunquam vidi contrarium iubere. Et preter hoc tex. noster seruatur, vt in eo continetur.

Pagar.

Pagar. Vt in aranzel regio cauetur.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellans, tenetur appellationem prosequi, & cum processu se presentare coram appellationis iudice in termino, alias sententia remanet firma.
2 Appellans a syndicato, potest se presentare coram consilio regali.
3 Appellans, si est pauper, & non potest appellationem prosequi, an sententia transeat in rem iudicatam, & quid in causis criminalibus.

Se presente. Vt in. l. 2. tit. 16. lib. 3. in ordin. regali. vbi cauetur, q appellans t, tenetur appellationē prosequi, & cū processu presentare coram appellationis iudice in termino. sibi per iudicem a quo assignato. Si verò terminus non sit per iudicem assignatus appellans suam appellationē vsq; ad quadraginta dies prosequi tenetur, si rex ultra portus fuerit, & vsque ad quindecim dies, si rex intra portus steterit, & si fuerit rex in villa, vsq; ad triduum. Et in dictis terminis pars, quae appellationem prosequitur, cum toto processu se debet coram appellationis iudice presentare, & nisi fecerit, nō audiatur ad prosequendam appellationem, & sententia manet firma, nec potest appellans, nec eius procurator excusari praetextu inopiae, vel q dominus litis procuratori pecunias non dedit ad soluendum, processum. Si tamen procurator probauerit paupertatem domini, & quod non est soluendo, processum, sententia non transit in rem iudicatam, & potest appellationem prosequi, & in hoc casu compellitur tabellio processum sine pecunijs dare, & quoque sententia non transit in rem iudicatam, si appellans aliud legitimum ostendat impeditum. vt in dic. l. regia cauetur. Tamen nota, q licet in casu residentiae appellatio debeat interponi ad regem. vt in. c. 10. supra eodem satisfacit t appellans se presentando coram consilio regis. vt in. l. precipimus. s. hinc saluberrimè. C. de appella. glos. & docto. in. l. a proconsulibus. C. eod. concordat tex. in. c. cum sit Romana & c. saepe. eod. titu. de appella. Et in quātū. d. l. ordinamenti tenet, q si appellans est pauper, & propter paupertatem non potest sequi appellationem, sententia non transit in rem iudicatā. Idē tenet Inno. in. c. ex rōne. de appella. nu. 2. vcr. Itē nota. & illud dictū In-

ta. Y mandamos q el escriuano ante quien passareno lleue derechos algunos por ella. Saluo q en los procesos de la residencia publica paguen las partes sus derechos, como los deuen pagar. Y el q appellare faque el processo a su costa y se presente d cō el como lo deue fazer. Y si se diere alguna que xā del corregidor, o sus officiales, en que se diga que ha mal juzgado el corregidor o sus alcaldes, que el juez de residencia apremie al escriuano de la causa, q le traya el processo original de la causa, para que lo vea sin lleuar derechos. Pero si por el dicho processo el dicho juez de residēcia cōdēnare, o ab-

no. est tenendū tāquā equior, licet Bal. in. l. fin. C. de cōdi. infer. tis. eliciatvnum contrarium. Et istud dictū Inno. cōmē. Mon. tal. in. l. fi. in gl. fin. in fin. tit. 10. de los personeros. li. i. for. ll. d. quo. vi. Bar. & Zachari. in additio. ad Abb. in. c. olim vobis. derestitu. spoliato. & propter hoc liberauit Guiller. de Cū. quendam a morte, quicū appellasset, & ppter paupertatē profecur nō erat appellationē, vt ipse notat in. l. eos. C. d. ap. pel. & per Hippol. de Marsi. in sua practi. crimīna. s. ordine. n. 12. & 13. & ibi vide quid si ex culpa sua incidit in paupertatem, & vi. additi. Abb. in. ca. cū dilecti de dolo & cōtu. in additiōe, que est in nume. 14. * Tamē in causis criminalib. nō pronūtiatur appellationem esse delertam ex non prolecutio ne appellatio nis & lic practi catur, prout tenet Grego. Lopez in. l. 23. titu. 23. partita tertia. in glossa. mses. in fine.

idem s. in glosa en el consero in fine. folio. 297.

Ley,

Ley. Quæ est. d. lex. 2. titulo. 16. libro. 3. in ordinamen. regali.

S V M M A R I V M.

1 *Expansarum condemnatio potest fieri à iudice principali, & à iudice appellationis.*

f **Costas.** f Similis est tex. in. l. 3. tit. 15. lib. 2. for. ll. & tex. in. c. cordi. §. q. si appellator de appella. in. 6. vbi glof. dicit, q. non solum iudex principalis f causæ, sed etiam iudex appellationis potest istam condemnationem facere. vt in. c. cum appellationibus. eius. tit. Circa quod vi. Abb. in. c. reprehensibilis. de appellati. nume. 14. vbi tenet, q. vera conclusio est, q. si iudex ad quem pronuntiauit malè appellatum, in dubio faciet cōdēnationem expensarum. vt in. c. vt debitus. eod. tit. si verò plenè non cognouit, sed pronuntiauit appellationem desertam esse, & se non esse iudicem cōpetentem, idē est dicēdū: quia ex quo fuit iudex in cognoscendo an sua esset iurisdictio, est etiā iudex inaccessorio, vt cōdēnet temerè litigātē in expēsis. vt in Cle. r. de rescrip. si verò iudex ad quem nunquā fuit additus, sed iudex à quo reassumit iurisdictiōnē deserta appellatione, tunc ipse faciet hanc condemnationem, & agetur ad istas expensas, non solum officio iudicis, sed conditione illius text. & sic credo, quòd intelligatur gloss. in dicto capitulo. cordi. §. quòd si appellatione. quæ indistinctè tenet, quòd vterque iudex habeat hanc condemnationem facere. ¶ Et ista condemnatio debet fieri à tempore appellationis interiectæ, quia tunc cōp̄t expectare differre negotium. vt in capitulo. auditis. de procura. & in capitulo. dilecti. de dolo & contum. Et ratio huius condemnationis est, scilicet, culpa, & contumacia appellantis secundum Domin. in dicto. §. quòd si appellator. & vide textum in dicto capitulo. reprehensibilis. & in capitulo. sæpe. de appellationibus.

S V M M A R I V M.

- 1** *Sindicus vocatur ratiocinator, & si iniuste cōdemnat, debet per superiorem puniri.*
- 2** *Syndicatores rei syndicanur.*
- 3** *Delinquentes in officio post eum depositū, possunt inquiri, & puniri de malè gestis.*
- 4** *Syndicatus est de iure diuino, & an quis potest absolui à syndicato.*

M **Azer.** a Quia syndicator vocatur ratiocinator f, quia rationem gesta administrationis cognoscit, vt in. l. secunda. C. vbi de ratio. agi. opor. & si iniuste cōdēnat, debet puniri, & processus per superiorem reuideri. vt in. ca. ea quæ. §. sequētes. d. statu. mona. facit. l. tutor. §. si. ff. de fidei. ¶ Et ideo dicit A mod. Iu sti. in trac. synd. 8. colū. in parte, syndicus, & syndicatores. q. in multis locis f syndicatores rei syndicanur, vt Mursie, & Amuli, & ex illo dicto credo istū tex. ortū habuisse, & est tex. in gula. in. d. ca. ca que. i. d. §. sequētes. & ibi Abb. nu. 4. dicit, q. vi sitatores, & præsidentes renouātur & de negligētis & delictis commissis in officio debent inquiri. ¶ Ex quo infert f q. delin quēs in aliquo officio, potest post depositum

soluiere, que la parte que appellare, fa que el traslado del processo a su costa con todo lo que se ouiere fecho ante el juez de residencia. Y sea tenido de se presentar cō todo en el termino de la ley f o pena de defercion, y de las costas.

Iudicū syndicatus. Caput. 22.

Trosi sepa, q̄ el mismo ha de hazer a residencia por el tiempo que le fue re mandado.

inquiri, & puniri de malegestis. Ad quod dicit videndum bonū tex. in. l. magistratibus. ff. de ad minif. rerum ad ciui. pertinen. & ibi text. dicit, q. magistratus ciuitatis tenetur de dolo, & lata negligentia. Item tenetur impēdere accuratam diligentiam. ¶ Et quia residentia siue syndicatus est de iure diuino f, vt legitur Lucæ capit. 18. ibi Tamen quia molesta est mihi hæc vidua vēdicabo illā, ne in nouissimo veniens fugillet me. * Et ideo nō pōt q̄s absolui à syndicato, nec princeps hoc pōt facere, nisi dicat nō obstāte tali lege Bal. in. l. mācipia. C. d. ser. fug. n. §. & an valeat electio seu p̄uisio potestatis facta cū pacto q. nō teneatur sta-

tur stare in syndicato: vid. Parid. de Pute. in tracta. syndicatus in parte syndicat. in part. electio folio. 107.

Iudicum syndicatus. Caput. 22. finis.

1 **Leer.** a Similis text. in capit. 55. correctorum. & ibi dixi.

b **Obligacion.** b Hæc obligatio hodie non fit, sed solum modo iurant. vt supra in proemio istorum capitulorum in glo. *Fagays juramento.* in principio, & in fine versicul. & quia in principio istius glossæ vsque in fine.

S V M M A R I V M.

- 1** *Dies an requiratur in legibus.*
- 2** *Dies instrumento publico requiritur.*
- 3** *In scriptura priuata an requiratur dies.*
- 4** *Scriptura, habēs subscriptionem trium testiū, bene probat, & in obligatione, & hypotheca præfertur.*
- c** **Dias.** c In legibus, quæ de nouo emanant, f vtile, & necessariū est ponere diem. vt cōstet de earū data. Sed in codicibus, & legib⁹ antiquis diu obseruatis, seu in volumine legū re dactis, licet data nō reperitur, nihilomin⁹ suū vigorē obtinēt, vt tenet Bar. in extrauagant. qui sunt rebelles. in fin. vbi dicit, q. hoc est vtile propter quasdā ciuitates, quæ habent sua volumina statutorū nō publicata manu notariorū, sed sunt diutius obseruata. ¶ Et vi. Bal. in prima cōsti. C. §. quibus. num. 6. vbi dicit, q. leges, & statuta probāt, licet in illis nō sit dies & consul. Quod dicit esse mētē tenendū, quia pluries vidit de facto, q. talis appositio tēporis nō fit de substantia legis, vel statuti. Et ratio est, quia leges, & statuta, non recipiūt probationē in contrariū, vide doctorem del Castillo in. l. 64. de Toro. in gloss. *quatro dias.*
- 2** ¶ Secus est in instrumento f publico. vt in authen. vt nom. impera. in principio. collati. quinta. tex. in. l. tertia. titulo. 9. for. ll. libro secūdo. & ibi Montal. & per Ioan. Andre. in data. sexti libri. text. in. l. secunda, quasi in fine. titulo. 18. partita. 3. cum pluribus. ll. eiuf. tit. ¶ Secus est in scriptura priuata f, quia probat sine die, & consule. vt in. l. cum tabernam. §. idem quæ sit. ff. de pi-

Iudicū syndicatus. Caput. 23.

Trosi por q̄ la ciudad o villa, o p uincia dōde va sepa los cargos q̄ lleua, q̄ haga leer a estos capitulos al tiēpo q̄ fuere recibido, o fasta terccro dia d̄spues en el cō cejo, y pōga vn traslado dellos en el libro del concejo en el auto de su recibimiento y jure en el cō cejo de guardar las cosas que por estas nuestras ordenanças le mandamos que jure, y cada vna delas otras prometa de guardar y fazer guardar como de sufo se cōtiene. Porque vos mādamos, q̄ cada y quando q̄ nos p ueyeremos a qual quier asistēte, o gouernador, o corregidor, o corregido

gno. & in. l. scripturas. C. q. poti. in pignore habeantur. text. in. l. 31. titulo. 13. parti. quinta. & ista est cōmunis opinio. secūdum Bal. i. dict. prima. cōsti. C. & Bar. in. d. l. cū taberna. §. idem quæ sit. & ibi Alexand. in additio. & in. l. imperator. in principio. ff. de edendo. numero secundo. Mathesila. in notabili. suis. notabi. 45. vbi dicit hoc limitari cōtra scribētē, vel eius heredē. Secus, ff. cōtra aliū, quia tūc dies requiritur. vt Innocen. & Anton. in capitul. inter dilectos. de fide instrument. & sic debet intelligi dictum Ioā. Butri. qui tenet cōtrarium in dicta constit. C. ¶ Sed si talis scriptura habeat subscriptionem f trium testiū, bene probat contra tertium. vt in. dic. l. scripturas & ibi Ange. Bartol. Bald. & doctor. & in dicta lege Partitæ. & etiam in hypotheca, & obligatione præfertur habēs dictam hypothecam, vt ibi. Sed

*Sed hoc intelli-
ge dummodo ta-
les testes scripti
in dicta scriptu-
ra priuata si sunt
viui, alias si sunt
mortui nō valet
dicta scriptura
priuata, nec faci-
t fidē glo. in. c.
interdilectos de
fid. instr. verb.
publica manu.
& Bal. ibi. nu. 18.
& eam cōmēdat
Bal. in. c. 2. eo. ti.
n. 2. & 4. *¶ Vel
aliter solue con-
trarium Butri. f.
aut substantia a-
ctus potest infri-
gi ex tēpore, &
tunc debet cōti-
nere tēpus, vt in
mādato procura-
toris: quia si nō
apparet de tēpo-
re, tunc iudiciū
quasi sine māda-
to factū possit
in frangi. Aut
substantia, vel
fundamētū act⁹
non infringitur
ex tēpore, & tūc
nō est necesse, q̄
apponatur tem-
pus. Et ad cōtra-
ria solue vt per
Bal. in. d. cōst. &
idē tenet Alex.
in cōsil. 105. in. 3.
volu. nu. 4. ¶ Et
istā opi. q̄ in scri-
ptura priuata nō
requirā dies, te-
net las. i. l. si qua
bñficia. C. de di-
uersis rescri. Spe-
cu. in tit. de pro-
curat. §. ratione
autem formæ.
verfi. sed quid in
priuato. Ang. in

res, de qualquier, o
qualesquier corre-
gimiento, o corre-
gimientos, que vos
los del nuestro con-
sejo recibades de
ellos, y de cada vno
de ello promessa, y
obligaciō^b, que ter-
nan, y guardaran,
y cumpliran, & ha-
ran tener, y guar-
dar, y cumplira a
todo su leal poder
los dichos capitu-
los, y ordenanças
de suso contenidos
cada vno en lo que
toca, y atañe a su
cargo.

Y en los capitulos
en que mandamos
que para cumpli-
miento de ellos fa-
gan juramento lo
recibades de cada
vno de ellos en el
nuestro consejo si
estuuieren presen-
tes en nuestra cor-
te. Y los que estu-
uieren absentes de
nuestra corte los

concejos adonde
fueren reciban de
ellos la promessa,
y obligacion & ju-
ramēto de suso cō-
tenidos.

Y los vnos ni los
otros no fagades,
ni fagan ende por
alguna manera so-
pena de la nuestra
merced, y de diez
mil maravedis pa-
ra la nuestra cama-
ra. Dada en la muy
noble ciudad d̄ Se-
uilla a nueue^c dias
del mes de Junio
año del nascimien-
to d̄ nuestro señor
Iesu Christo de
mil y quinientos a-
ños.

Yo el Rey.

Yo la Reyna.

Yo Miguel Perez
de Almança secre-
tario del rey, y dela
reyna nuestros se-
ñores la hize escre-
uir por su mādado.
Ioannes episcopus
Ouetensis. Philip-

authē. q̄ sine. C.
de testi. & dicit
q̄ fallit in libro.
priuatarū ratio-
nū, secū dū Bald.
in rubr. C. de fi-
de instr. 8. col. &
vide Bal. in. l. ad
monē. ff. de iure
iur. ¶ Et ideo di-
cit Bal. in. dict. l.
scripturas. q̄ scri-
ptura priuata,
quæ fit interue-
niētibus amicis,
debet fieri in se-
creto. ¶ Et dic, q̄
talis obligatio li-
terarū pōt cōtra-
hi chyrographis
manu sui debito-
ris, siue alteri⁹ d̄
eius volūtate cō-
fectis: per quan-
cunq; ergo scri-
pturam cōtrahī-
tur obligatio li-
terarum, secun-
dum Bal. vbi su-
pra. licet non ha-
beat diē quando
nō inducitur ad
probationē tem-
poris, vbi ex tē-
pore ius oritur.
vt prælatiōe hy-
pothecariæ, vt
dicit tenet Bald.
& docto. in. d. l.
scripturas. & in.
d. consti. C. ¶ Et
qa plura alia in
materia syndica-
tus se offerebāt,
tā de his quæ Pa-
ri. de Put. & A-
mo. Iusti. & Ca-
taldin. & ceteri
doctores tradūt,
quæ non attinēt
ad materiam ho-
rum capitum,
vbi videre po-
teris per eos: &
ne lon-

ne longior, quam putaram tractatus efficeretur,
finem posui ad laudē saluatoris dñi nostri Iesu
Christi, & eius genitricis semper virginis Ma-
riæ, præbēdo alijs occasionē addēdi corrigēdiq;,
non detrahendi: qa vt dicit textus. & ibi Angel.
in. §. ceterum. In
flit. de legitima
agnato. succes.
ibi, Laudamus
quidē prætores:
q̄ ille est laudā-
dus, qui est inuē-
tor alicuius ordi-
nationis, siue dispositionis, licet non æquē perfe-
ctē adinuenerit: quia facile est adiuuentis adde-
re. l. i. C. de veteri. iur. enucleand. & facit quod te-
net Bal. in. c. ex literis. de rescrip. nu. 6. vbi dicit,
q̄ ille, qui incipit facere videtur licet non perfi-
ciat. & quod tenet Bertachinus in tracta. gabel-
lar. in proemio. nu. 2. tomo. 6. tracta. fol. 49. vbi
ait, quod conatus cuiuscunq; scriptoris est lau-
dādus. * Maxime quia vt dicit text. in proemio

pus Doctor. Ioan-
nes Licenciatus.
Martinus Doctor.
Ferdinādus Tello

demētinarum, nulla est sanctio iuris, q̄ propter
emergentiam negotiorum nonaretur: & text.
in. l. 17. titul. 1. parat. 1. in principi. vbi dicit. *porque
ninguna cosa no puede ser hecha en este mundo que alorē
enmendamiento no aya de auer.* & in proemio legū
de Madrid, &
in lege. erit pote-
stas. ff. de fundo
dotali. & c. non
debet de confan-
gui. & affin. Pla-
te. in. l. quod ad
præfens. C. de
muri lega. libro vn decimo. * ¶ Quod opus ince-
pi in dicta arce del Adrada illustris Antonij de
la Cueva, Abulensis diocesis. 24. die Septem-
bris, anno à natiuitate domini nostri Iesu Chri-
sti. 1539. & finem possui in dicta arce. 7. die Fe-
bruarij, anno. 1543. ætatis meæ. 40. annorum.
Gloria, laus, & honor tibi sit Christe redem-
ptor. Amen.

Doctor
Auilles.

Finis in capitulis iudicum syndicatus.

Sequitur breuis forma syndicationis secretæ, per
me dictum Franciscum de Auilles.

BLIVEZ QUE fuere a tomar residencia a alguna ciudad, villa, o partido, haga luego hazer regimiento, o concejo, y en el tal consistorio, o regimiento presente su prouisiõ^a, y afsi presentada requiera al corregidor, juez, & regidores que la obedezcan y cumplã, y cumplendola le manden entregar las varas de la justicia de corregidor, tenientes, alcaldes, y Alguaziles, y afsi lo pida por testimonio. El corregidor, justicia, y regidores, tomẽ la prouisiõ, y el corregidor, & justicia en nombre de todos, y la bese, y ponga sobre su cabeça, su bonete quitado, y diga que la obedece, con el acatamiento deuido, y en quanto al cumplimiento della, que ellos estan prestos de cumplir, haziendo el juramento que su Majest. o Alteza manda. Y luego el dicho juez de residẽcia diga, que esta presto de hazer el dicho juramento, y el corregidor se le tome, y toma-

do en forma el Corregidor & justicia le entregue^b luego las dichas varas de la justicia de corregidor, alcalde, teniente, y alguazil. Y afsi entregadas, el tal juez de residẽcia nombre luego su teniente, o alcalde, y alguazil, y dellos, y de cada vno dellos, reciba el juramento en forma, que bien y fielmente usaran de los dichos officios, y hecho, les entregue las varas de teniente alcalde y alguazil, y todo esto se ponga con el traslado de la prouision en el libro del regimiento.

^a **Prouision.** **C**uius tenor ponitur in fine istius operis, vbi quoq; ponitur prouisio prætorum: quia ad eas disti iudices attendere debent, vt in. c. i. prætorũ, ibi, *Miren bien todas las cosas que les mandamos en las cartas de poder. & in. c. i. iudicum syndicationis.*

^b **Entregue.** **V**t tenet prouisio, seu electio officiorum, ibi, in quantum dicit, *Que por esta nuestra carta mandamos a qualquier persona, o personas, que tienen las varas de la nuestra justicia, y de los officios de alcaidia, y alguazilazgo, de esta dicha ciudad, y su tierra, que luego las den y entreguen al dicho nuestro corregidor, y que no usen mas de ellas sin nuestra licencia, so las penas en que caen las personas prinadas, que usan de officios publicos, para que no tienen poder, ni facultad.* Et sic quod vetus potestas, seu prætor debet ponere in manibus noui potestatis, baculum, seu virgam iustitiæ, & non rectores ciuitatis, vt ipsi aliquando volũt & malè, contra dictam prouisionem, & q; vetus potestas, seu prætor debet tradere baculum iustitiæ,

stitiæ, potestati de nouo veniẽti. Tenet Pari. de Put. in tract. synd. in parte, sequitur d̄ modo. n. 3. fol. 29. dicẽdo, q; successor in officio adueniẽs, sedebit ad latus eius in loco aliquatũ infimo, & legũtur cõmisiones, seu prouisiones noui officialis, & præsentãtur literæ desistẽtie decessori qbus rex significat, q; officiu deponat, & virgã, seu baculũ in manibus noui, & sibi assignat tribunal, & vide quæ dixi in. c. 5. prætorũ. in gl. i. in principi. quo acto decessor, siue ei^o locũ tenẽs, orationẽ habebit in publico (si voluerit) de assignatione officij. de que laudib^o ciuitatis, & obedientia, ciuiũ pollicẽdo de gestis reddere rationẽ. vt dixi in. c. i. prætorũ. in gl. Cartas. Et nõ denegẽt p̄bere baculũ successori vt officiu possit exerceri, aliàs i crimẽ lese maiestatis incurrit, vt dixi in d. c. 5. prætorũ. in gl. *suspẽditos. n. 12.* & hoc verũ si tẽpus prædecessoris est finitũ, vel si sit ad beneplacitũ principis, aliàs secus. vt ibi nu. 7.

Ansi tomadas las varas el tal juez, salga luego a la plaça, y pregone la residẽcia, o el mismo dia, y mãde dar tal pregõ.

Pregon.

SEpanatodos los vezinos, y moradores desta ciudad de tal, & de los lugares de su tierra como fulano vino a ella a tomar residẽcia a fulano corregidor q; ha sido della, y a sus officiales, por mandado de su Majest. Por tãto, quiẽ contra el dicho fulano, y cõtra los dichos sus officiales, algo les quisiere pedir, demandar, y accusar, parezcã ante el dicho señor juez de residẽcia, dentro de treynta dias, q; corrẽ, y se cuenta dende hoy q; son tãtos dias de tal mes, y d̄ talaño, aquellos oyra y hara breuemente justicia, cõ aperce-

bimiento, q; dicho termino d̄ los dichos treynta dias passados no les oyra, ni admitira sus demãdas, ni q;rellas, y los aura por exclusos, y dende agora los pronũcia por no partes, y pronũcia sus demandas y q;rellas por exclusas, y no ser admitidas^b. Y mandolo apregonar por q; venga a noticia de todos.

^a **S**Epã. a De isto præconio. vi. tex. & quæ ibi dixi in. c. 3. in capitulis iudicũ syndicationis. in glo. *Apregonar.*

^b Admitidas. b Vi. quæ posui latè in. d. c. 3. iudicũ syndicationis. in. d. gl. *Apregonar. versic. quoq; ait. quã vide: q; est optima cautela vt verba ista ponantur in bano: q; isto termino elapso banno sic emisso, querelãtes nõ possunt accusare iudicẽ, nec cõtra eũ ponere petitiones, q; nota, & vide.*

Luego comience a to-

mar la pesquisa secreta por el interrogatorio siguiente.

Interrogatorium.

POR las preguntas siguientes, seã pregunta dos los testigos, q; por mi fulano juez de residẽcia d̄ esta ciudad de tal, cõtra fulano corregidor q; ha sido, y cõtra s^o officiales fuerẽ tomados pa la informaciõ, y pesquisa secreta q; cõtra ellos d̄ mi officio hago.

I.
PRimeramente, seã preguntados, si conocẽ a^a fulano cor-

regidos

ad istud præconium vide. 3. in. cap. 3. syndicationis in p̄. glo. se. prime. fol. 296. et. i. ubi addit alias personas ponendas in banno isto

regidor q̄ ha sido por su Maje. en esta ciudad de tal, y si cono cē a fulano su alcalde, o teniēte y a fulano su alguazil, y a fulano carcelero, y a los regidores, o veynte y quatro & jurados y escriuanos de regimiēto, y escriuanos publicos d̄l numero desta dicha ciudad.

uit cōtrahētes, q̄ testes in eo cōtenti, vel scripti sint vicini illius terre & noti: & idē tenet Peregr. in pte tabellio. 3. q̄. in gl. cōtrahētes additio Ab. in. c. causam. el. 2. de testi. suprā. n. 16. & vi. Greg. Lop. in. l. 45. titu. 18. par. 3. in. gl. consecr. & in gl. apercebir. vbi tenet, q̄ valet instrumentū licet testes nō cognoscāt cōtrahētes in testamento in scriptis cōdito, & i instrumentū inuētarij. facit. g. notab. in. d. l. fi. C. de iur. delib. §. ignar. Sed licet hoc sit de iure: audio, q̄ in chācellaria regali Valisoleti nō datur si des cōtrahētibus, in quib⁹ tabellio nō dat fidē, q̄ cognoscit personā. que otorga el contrato, vel nili sint duo testes qui deponāt q̄ cōtrahētes cognoscūt, & q̄ tabellio in fine scripturę de hac cognitione faciat mētionē nominādo testes nominib⁹ suis, & vbi sunt vicini, & hoc est tutius ad fraudes & falsitates euitandas.

Si conocen. ^a Quia testes debent cognoscere litigantiū personas, a quib⁹ & cōtra quos inducūtur, aliter nō videtur q̄ possint cōgrue testificari. gl. in c. cū causam. el. 1. de testi. in. verb. de causis. & gl. in l. fi. §. q̄ si ignarus. C. de iure de lib. in verb. cognoscāt. & Bal. ibi. 6. col. & Bar. i proœnio. ff. & vi. Alex. in additio. ad Bart. in. l. i. ff. de testi. vbi cōmēdat dictā. g. Et si dubitetur, an testes cognoscāt cōtrahētes, vel litigātes, exhibēdi sunt ipsi testes: vt gl. in. d. c. cū causam. & Bal. ibi. n. 52. & 53. & Imol. & Feli. ibi de quo per Bar. in. l. si nō minorē. C. de trāfactio. & idē tenet Peregr. in parte actor. q. 4. in. gl. talē, & dic q̄ ante publicationē debet persona exhibere vt cognoscatur a teste, quia post publicationē nil prodest, tenet Bal. in. l. i. ff. si ex noxal. causa agatur. nu. 2. & idē dicas, q̄ in cōtractib⁹ testes debēt cognoscere cōtrahētes, vt in gl. d. l. fi. §. quod si ignarus. de iure delib. & in pragmática del aranzel, & etiam tabellio debet eos cognoscere, & licet testes & tabellio partes cōtrahētes nō agnoscāt, nō annullatur cōtractus: quia iura regalia, nec communia hoc nō dicūt, & erat necesse, q̄ lex, vel statutū hoc dictaret, & annullaret, vt Io. And. i additio. ad Specul. in tit. de instrumento. editio. in rub. in additio. quæ incipit pileus col. 5. ver. sed nūquid personas, ibi bonū est in hoc statutū bono ciuitatis, q̄ vult nullū cōfici instrumentū, & damnat cōfectū, nisi saltē vnus ex testibus in scriptis se asseueret cognoscere cōtrahētes, & recte inquit Io. And. fons iuris, quia nō est de necessitate q̄ tabellio habeat notos cōtrahētes, & eorū nomina per p̄cedētē cōuerfationē, vel notitiā, sed satis est, q̄ acquirat notitiā tūc. quomodocūq; p̄t. s. vidēdo personas paciscētes, & audiēdo verba eorū, & nomina, & pronomina: quibus asserūt se vocari: & est ratio, quia aliter res p̄cedere nō posset, nec posset frequētari scriptura. & tex. in. l. 7. tit. 8. lib. 1. fori vbi sufficit q̄ si notari⁹ nō cogno-

II.
ITē, si sabē, q̄ el dicho fulano corregidor q̄ ha sido en esta dicha ciudad, o los dichos sustentientes, y alguaziles ayā d̄xa do de cūplir, y no ayā cūplido^a algunas cartas, cedulas, y prouisiones de su Majestad, y de los señores de su muy alto consejo. Y si dixeren q̄ si, declarē por q̄ causas no las han cumplido.
^a Cmplido. a De isto articulo, & interrogatioe vi. tex. & quæ ibi latē dixi in. c. i. prætōrū. in. g. Y cumplan nuestras cartas y mandamientos que les embiaremos.

III.
ITē si sabē. & c. Que el dicho fulano corregidor, ha residido todo el tiempo d̄ su officio en el dicho su corregimiento, o si ha estado absente^a algū t̄po d̄sta ciudad y d̄ su termino, y si ha lleuado salario estando absente.
^a Absente. a De hoc articulo, & interrogatioe vi. tex. & quæ ibi dixi in. c. i. prætōr. seu correctorū. in gl. Mas salario. ver. quid si corre-

si corrector se absentat. vbi latē posui.
IIII.
ITē, si sabē. & c. Que el dicho fulano corregidor, o su teniēte, hā lleuado por razon del dicho officio mas salario^a de lo q̄ es tassado y se le acostūbra dar, por razon del dicho officio.

^a Salario. a Vi. in. d. c. i. correctorum in gloss. Mas salario.
V.
ITem si saben. & c. Que el dicho corregidor, al tiēpo q̄ fue recibido al dicho officio, se informo si auia aranzel^a, y tabla de los derechos que auia de lleuar las justicias, y escriuanos, y fino le auia si fue, y ha sido negligente en le hazer de nueuo con los para ello diputados, segun la tassa antigua. Y si le hizo si ha sido negligente en lo embiar a cōfirmar al cōsejo de su Majestad. Y ansi mismo ha sido remisso y negligente en no le tener puesto el tal arāzel en el auditorio de su audiencia.

^a Aranzel. a De hoc vi. tex. & quæ ibi dixi in cap. septimo in capitibus prætōrum.
VI.
ITem si sabē. & c. Quel dicho corregidor, y su teniente han lleuado^a mas derechos por los autos, y sentencias, y por las otras cosas, de los contenidos en el aranzel de la dicha ciudad^b y prouincia: y si el dicho corre-

dor los ha consentido^c lleuar a sus oficiales, y si saben que aya lleuado la dicha justicia parte^d de los derechos, q̄ pertenescen a los escriuanos, o ayan hecho partido sobre ello con ellos.

^a Lleuado. a Vi. tex. & quæ ibi dixi in cap. i. prætōrum, seu correctorum, in parte. Ni lleuara.
^b Ciudad. b Vi. in. d. ca. i. in gloss. Fueren p̄uestos.
^c Consentido. c. Vi. quæ dixi in dicto capitul. i. in parte. Ni consentira. & in gloss. Que no lo supo.
^d Parte. d. Vi. tex. in capit. septimo correctorū, & quæ ibi dixi in glo. si. quæ incipit. ni haga partido.

VII.
ITē, si sabē. Que el dicho fulano corregidor^a, q̄ ha sido, y el dicho su teniēte, y alguazil, y oficiales, o sus mugeres^b, ohijos^c, o criados, y familiares, por si, o por p̄sonas interpuestas^d, directe^e, o indirecte hā recibido dadias^f, y presentes de algunas personas^g, o les han hecho alguna donacion^h, o prometidolesⁱ de les dar alguna cosa.

^a Corregidor. a Vi. tex. & quæ ibi dixi in. c. i. correctorum, seu præt. in glo. Ni recibira.
^b Mugeres. b Vi. text. & quæ ibi dixi in. d. ca. i. in parte, Ni sus mugeres.
^c Hijos. c Vi. in. d. c. i. in parte, Ni hijos.
^d Interpuestas. d Vi. quæ dixi in. d. cap. i. in glossa. Ni por otro.
^e Directe. e Vi. in. d. c. primo. in glo. Directe.
^f Dadias. f Vi. in. d. c. i. in par. No recibira dadias.
^g Algunas personas. g Vi. in. d. c. i. in glo. De ninguna persona.
^h Donacion. h Vi. latissimē in. dict. cap. i. in gloss. Ni donacion.
ⁱ O prometidoles. i Vi. in. d. c. i. in gl. Ni acceptara.

VIII.
ITem, si sabē. & c. Quel dicho corregidor, o sus oficiales durante

rãte el tiẽpo de su officio se hã jũtado^a, y tenido cõfederaciõ, y parcialidad cõ algũos^b regidores, o caualleros, o otras psonas desta ciudad^c, y su tierra, o de los q̄ vienen a cõtratar, y cõuerfar en ella. Y si d̄la dicha cõfederaciõ, y parcialidad ha venido daño ala republica, o a otras psonas, y el dicho corregidor, y sus officiales le han hecho por razon de la dicha parcialidad.

- a Juntado. a Vi. tex. & ibi dixi in. c. 2. pratorum, seu correctorum. in gloss. i. quæ incipit, *No se jurarant.* & in gloss. *Confederacion.* & in glo. *Ni parcialidad.* & vid. text. in. c. 3. in capitul. iudi. syndicat. vbi docet te interrogare testes.
- b Con algunos. b Vi. glo. in. d. cap. i. in parte, *Con ninguno.* & in gloss. *Algunas.*
- c Delta ciudad. c Gloss. in. d. ca. i. in parte, *De los tales pueblos.*

I X.

ITẽ, si sabẽ. & c. Si el dicho corregidor, o sus officiales durãte el tiẽpo de su officio, por si, o por otros han comprado alguna heredad^a, o edificado casas^b en esta ciudad, o en los lugares de su tierra, & jurisdiction sin licencia^c de su Majestad.

- a Heredad. a Vi. tex. in. c. 2. correctorũ, seu pratorum & ibi dixi in parte, *Heredad alguna.*
- b Casas. b Tex. & ibi dixi in dict. capit. 2. in parte, *Ni edifique casas.*
- c Sin licencia. c Vi. tex. in. dict. capit. 2. in parte, *Y especial mandado.*

X.

ITẽ, si sabẽ. & c. Que el dicho corregidor, y los dichos sus officiales durãte el dicho tiẽpo de

su officio hã vfado de trato de mercaderia^a, de cõprar, y vender, por si, o por interpuestas personas. O si han traydo ganados^b en los terminos y baldios de esta ciudad, y tierra.

- a Mercaderias. a Vi. tex. in. c. 2. corrector. & ibi latè dixi in gloss. *De mercaderia.*
- b Ganados. b Vi. in. d. ca. 2. in parte, *No traya ganados.* cum alijs glossis sequentibus.

XI.

Item si saben. & c. Que el dicho corregidor, o sus officiales, o familiares^a, el tiempo de su officio durãte hã sido abogados^b, o procuradores^c, o solicitadores^d de los pleytos y causas^e, q̄ dentro de su jurisdiction se han tratado ante juezes seglares, o ecclesiasticos, y si han f̄lleuado algo por razõ de lo susodicho.

- a Familiares. a Vi. in. c. 3. correctorum, seu pratorum. in glo. *Familiares.*
- b Abogados. b Vt in. c. 3. in dict. c. correcto. in glo. *Abogados.*
- c Procuradores. c Vi. in dicto cap. tertio. in gloss. *Ni procuradores.*
- d Solicitadores. d Vt in. d. c. 3. in parte, *Solicitadores.*
- e Causas. e Vi. in. d. c. 3. in glo. *De los pleytos.* & in glo. *pueda ayudar.* & in gloss. *En fauor de su jurisdiction.* & in glo. *O del bien publico.*
- f Hã lleuado. f Vt in. d. c. 3. in glo. *No lleuara dineros.*

XII.

Item si saben. & c. Que el dicho fulano, corregidor q̄ ha sido el tiempo de su officio aya tenido alcaldes, tenientes, o alguaziles vezinos y naturales de sta ciudad y tierra. O si los que ha tenido, han sido parientes^b

dentro

dentro del quarto grado, o han sido yernos, o cuñados, o casados con su hermana, o hermano de su muger. Y si en la election, y escogimiẽto dellos, los busco tales qualescũplieffen, al descargo d̄ su cõsciẽcia, y para administraciõ dela justicia, o si fue remisso, y negligẽte en ello.

- a Tierra. a Vide in. c. 4. pratorum. in glo. quæ incipit. *De la tierra.* vbi latissimè de hoc.
- b Parientes. b Vi. in. d. c. 4. in parte. *Que no sean parientes.*
- c Cumplieffen. c Vt in. d. c. 4. & ibi dixi in gloss. *Que les dierẽ.* & in glo. *por ruego.* & in glo. *Que el escoja.* & in glo. *Que le cumple.* & in glo. *Administraciõ de la justicia.* & in glo. *Guarde la pragmatica.* Et ratio electionis est: quia tenetur pro eis. vt ibi in gloss. *por los quales sea obligado.* vbi latissimè. & in glo. *Que los entregue.*

XIII.

ITẽ, si el dicho corregidor, o su teniẽte, y alcalde ha dado lugar, q̄ otros sin tener poder de su Majestad, ni de los señores de su cõsejo, ayan vfado^a de la jurisdiction ciuil, y criminal en esta ciudad, y su termino.

- a Vfado. a Vi. tex. in. c. 5. correctorum, seu pratorum. & quæ ibi dixi. & in. c. 42.

XIII.

ITẽ, si sabẽ. & c. Que el dicho corregidor durãte el tpo d̄ su officio, ha visitado^a los terminos desta ciudad vna vez en cada vn año^b, y los lugares y ventas^c y mesones della, sin llevar por ello salario^d. Y si se ha informado como son regidos, y ad-

ministradas la justicia, y gouernaciõ dellas. Y si hã estado biẽ proueydas, y bastecidas. Y si sabẽ q̄ en la visitaciõ della han hallado algunas dehesas, prados, mõtes, exidos, y abreuaderos, q̄ ptenezcã a la dicha ciudad, y esten ocupados^c por terceras personas, y no se le ha hecho restituyr ala dicha ciudad, y en ello ha sido remisso y negligẽte.

- a Visitado. a. De isto articulo, & interrogacione. vide text. in. c. 6. correcto. seu pratorum. & ibi dixi in omnibus glossis.
- b Año. b Vt in. d. c. 6. in gloss. Vna vez en el año.
- c Ventas. c Vi. in. c. 28. in capitibus correctorum.
- d Salario. d Vt in. d. 6. in glo. Salario alguno.
- e Ocupados. e Vt in. d. c. 6. in parte, *Ocupados.*

XV.

ITẽ, si saben. & c. Que en la dicha ciudad aya algũas personas poderosas, que ayan hecho agrauio a los pobres^a della, y de su tierra, y ha venido a su noticia, y ha sido remisso, y negligẽte en lo remediar, y deshazer los tales agrauios.

- a Pobres. a Vt in. d. cap. 6. & ibi latè dixi. in gloss. *Emendar.* & in glo. *Pobres,* & in glo. *Notifique.* & in glo. *A su costa.*

XVI.

ITẽ, si han lleuado algũas dadiuas, y repartimiẽtos^a, de la tal ciudad, o de su tierra, y partido, asì como besugos, pdizes, gallinas, espaldas de carnero, o otras cosas semejãtes d̄ mas del salario q̄ se les da por sus officios.

^a Repartimientos. a Vi. tex. & ibi dixi in. c. 8. vbi ad plenum. & in. c. 3. in dictis capitibus correctorum, seu pratorum.

XVII.

ITé, si faben. &c. Si han tomado ropa, o posadas, o camas de la tal ciudad, y vezinos della, y de su tierra sin lo pagar^a.

^a Pagar. a Vi. in. c. 8. correctorum. & ibi dixi in gl. Saluo por dineros.

XVIII.

ITem, si han lleuado, o cōsentido lleuar a sus oficiales, affessorias^a, y vistas de processos, por las sentencias que han dado, aunque ayan conocido por commissiō^b de su Majestad.

^a Affessorias. a Vt in. c. 9. in. ca. correcto. & ibi latè dixi in glo. r.

^b Commissiō. b Vt in. d. ca. 9. in parte, Por commissiō. vbi ad longum.

XIX.

ITé, si faben. &c. Quel dicho corregidor, y sus oficiales, durāte el tiēpo de su officio hā sido juezes arbitros, o arbitrades entre algūas partes, y hā recibido en si compromissos^a de algunos pleytos, que ante ellos han estado pendientes, de los quales ellos podiā conocer.

^a Compromissos. a Vt in cap. 9. correctorum, seu pratorum. & ibi vide quæ dixi.

^b Podian. b Vt in. d. ca. 9. & ibi glo. in verbo, Ni de los que podian conocer.

XX.

ITé, si fabē. &c. Si el dicho corregidor ha lleuado, y cōsentido lleuar derechos de execuciones^a, a sus alguaziles, y oficiales

y ellos los hā lleuado por razō de sentēcias, o cōtractos^b, y obligaciones, y conocimiētos reconocidos, q̄ ante ellos se ayā pedido antes q̄ el dueño de la deuda sea satisfecho, pagado^c, o cōtēto de la deuda porq̄ dio a executar. Y si faben, q̄ por razō de esto han lleuado mas derechos de los cōtenidos en el aranzel, y ordenanças desta ciudad^d, y costūbre^e della. Y si faben, asimismo, que por vna deuda ayā lleuado dos^f o tres vezes los derechos de la tal execucion.

^a Execuciones. a Vi. in. c. 10. in capit. correcto. & ibi in glo. r. & in. c. 40. in gloss. Lleuando salario. cū glo. sequentibus. & in. c. 43.

^b Contractos. b Vt in. d. c. 10. in gloss. Contractos, y obligaciones. vbi latissimè, an instrumentum habet executionem paratā, & de alijs. quā vid.

^c Pagado. c In. d. c. 10. in gl. O se diere por contēto.

^d Ciudad. d In. d. c. 10. in parte, Deuere lleuar.

^e O costūbre. e Vt in. d. c. 10. in parte, Dōde ay costūbre. & in glo. q̄ se guarde la costūbre antigua.

^f Dos. f Vi. in. d. c. 10. in glo. fin.

XXI.

ITé, si fabē. &c. Que el dicho corregidor, o sus oficiales, o qualquier dellos, ayā lleuado algunas penas de las que disponē las leyes destos reynos, y ordenanças desta ciudad, sin primero auer las sentēciado^a, y las partes q̄ en ellas incurrierō auer sido primero oydas, y la tal sentēcia aya sido passada en cosa juzgada. O las tales penas applicadas

alaca-

ala camara, o a otra parte las aya tomado para si^b. Y si fabē, q̄ por razō de lleuar las dichas penas, ellos, o otros por ellos antes q̄ ayan dado las sentencias hā hecho igualas^c cō las partes.

^a Sentenciado. a Vi. tex. in. c. n. correcto. & ibi dixi

^b Para si. b Vt in. c. 45. in capit. correcto.

^c Y igualas. c Vt in. c. n. in capit. correcto. seu pratorum. in glo. No haran auenencia.

XXII.

ITé, si fabē. &c. Si el dicho corregidor, o sus oficiales hā lleuado setenas^a o pte dellas de los q̄ hā sido condēnados en ellas. O si han lleuado parte de las alcualas^b, sisas, imposiciones, o dīscaminados por los sentēciar o executar, o en otra manera algūa, o por firmar los recudimiētos de las rentas, mas de lo q̄ disponen las leyes del quaderno.

^a Setenas. a Tex. & quæ ibi posui in. c. 12. in capitibus pratorum.

^b Alcualas. b Text. in. c. 13. in capitibus correctorum, seu pratorum.

XXIII.

ITem, si faben. &c. Quel dicho corregidor, o sus oficiales, ayan lleuado derechos de homezillos^a, en rebeldia, sin auer costumbre en esta ciudad de los lleuar, y sin quel culpado merezca muerte.

^a Homezillos. a Vt in. ca. 15. in capitulis correcto. & ibi latissimè in gloss. i. & in glossa. Merezca muerte.

XXIII.

ITé, si faben. &c. Quel dicho corregidor, directe, o indirecte ha arrēdado^a los officios de alcaldas, alguazilazgos, y entregas, y carcel, y los otros officios q̄ tiene, y auia de proueer por razon de su corregimiento. O si ha hecho partido con sus oficiales, & lleuado les los derechos, o parte dellos cōtra la prouision que tenia del officio de su Majestad.

^a Arrendado. a Vi. tex. & quæ ibi dixi in capi. 16. in capitibus correcto. seu pratorum.

XXV.

ITem, si fabē. &c. Quel dicho corregidor, ha tenido esta ciudad, y tierra el tiēpo de su officio bien bastecida^a de carne, pescado, pã, y otros mätenimientos, a precios razonables, o ha sido remisso y negligēte en ello.

^a Bastecida. a Vide text. in. c. 17. in capitibus correcto. in fi. & ibi latè dixi in parte. Bien bastecida.

XXVI.

ITé, si faben. &c. Si ha tenido las calles y carreras, y carnecerias limpias, y desocupadas, y ansi mismo las salidas^a de la dicha ciudad, o ha sido remisso y negligēte en ello.

^a Salidas. a Vide. in. d. c. 17. in gloss. Las salidas.

XXVII.

ITé, si faben. &c. Que aya carcel, y casa de regimiēto qual cōuēga en esta ciudad, y si el di

cho corregidor ha dado ordē como se haga^a, o ha sido remisso y negligēte en ello. Y si sabē que por la mala guarda de la dicha carcel se hā ydo y soltado los presos, y quedado se sin punicion y castigo de la pena que merecian.

^a Se haga. a De isto articulo, & de interrogatione vi. text. in capitulo. 18. in capitibus correcto. & ibi dixi latē de materia carceris, & carceratorum & custodū, & ibi vide, cuius sumpta debet fieri. XXVIII.

ITē, si saben. & c. Que en esta ciudad aya arca^a de cōsejo, en q̄ estan^b los priuilegios^c, y escripturas desta ciudad, y q̄ tienen tres llaves, la vna dellas que tiene la justicia y la otra vn regidor, y la otra el escriuano de cōsejo. Y si no la hay, si ha sido el dicho corregidor negligēte en no la hazer. Y si saben que se aya sacado alguna escriptura y priuilegio della, y no se ha buelto, y el dicho corregidor a sido remisso en no la hazer boluer.

^a Arca. a Vi. text. in capitulo. 19. in capitibus correcto. seu prato. & ibi dixi in parte, Arca.
^b Que esten. b Vi. in dicto capitulo. 19. in gloss. En que esten.
^c Priuilegios. c Vi. in dicto. capitulo. 19. in gloss. Los priuilegios. & in omnibus glossis.

XXIX.

ITē, si sabē. & c. Que el dicho corregidor, y sus oficiales hā sido remissos, y negligentes en la defension^a de la jurisdiccion

real, y la hā cōsentido vsurpar. Y si han procurado q̄ le seā leydas cartas de los juezes ecclesiasticos, para se inhibir, y por ello se ha impedido la dicha jurisdiccion real, y si sabē q̄ ayan aceptado ruego^b, que algūos caualleros, o otras personas les ayan hecho, o escripto para no hazer derechamente justicia.

^a Defension. a Vi. text. de materia interrogationis in capitulo. 20. in capitibus correctorum. & ibi dixi latē. in glossa. Leydas. & in gloss. Vsurpan. & in gloss. Les haga requerimiento. & in glossa. En nuestro perjuyzio. & in gloss. De nuestra jurisdiccion.
^b Ruego. b Vi. text. in capitulo. 21. in capitibus correctorum, seu pratorum. in glo. Ruego. XXX.

ITē, si sabē. & c. Si el dicho corregidor ha cōsentido edificar y hazer en esta ciudad, y tierra torres^a, y casas fuertes. E si saben, q̄ de las hechas los vezinos de esta ciudad hā recebido, & reciben algunos agrauios^b, y el dicho corregidor no lo ha remediado. E si sabē asimismo q̄ aya hecho q̄ las cercas y muros^c desta ciudad, cauas, y puentes, y calçadas esten, y ayan estado bien reparadas, o ha sido remisso, y negligente en ello.

^a Torres. a Tex. in. c. 22. in capit. correcto. & ibi vi. in parte, Torres.
^b Agrauios b. In. d. ca. 22. in parte, Lapaz.
^c Muros. c Tex. in. c. 23. in gloss. i. vbi latissimē de ista materia murorum, & de omnibus istis, quæ in ista interrogacione, & articulo continentur, & in glo. Con toda diligencia.

Item

XXXI.

ITē, si ha consentido, que en esta ciudad, y su tierra aya imposiciones^a, y portazgos, y que algunas personas los ayan lleuado sin tener titulo para ello.

^a Imposiciones. a Vi. in. d. ca. 24. & ibi latē dixi in gloss. Titulo & in parte. Prescripcion. & in gloss. En las Leyes.

XXXII.

ITē, si saben. & c. Quel dicho corregidor, y sus oficiales, ayā dexado de castigar los peccados publicos, asimismo como los que han blasphemado de Dios nuestro señor, y de su bendita madre, o si en esto han dispensado con algunas personas.

^a Blasphemado. a Tex. & ibi dixi latē in cap. 25. in glo. La pragmatica. & in glo. Dispensaren. & in glo. Palle. & tex. in. c. 47. & in. c. 50.

XXXIII.

ITē, si saben. & c. Quel dicho corregidor, y sus oficiales ayan sido remissos, y negligētes en castigar los jugadores^a de naypes, y dados, y de otros juegos prohibidos quando han jugado, de mas y allende de los dos reales en la pragmatica cōtenidos.

^a Jugadores. a Tex. & ibi latē dixi in. c. 29. & c. 47. XXXIII.

ITē, si saben. & c. Que asimismo, hā sido remissos y negligētes en no castigar los amancebados publicos^a, y alcaguetes, hechizeros, adeuinos^b, y forteros, falsarios^c, y vsureros^d.

^a Amancebados. a Vi. text. & quæ ibi dixi in cap. 47. in parte, Manceba publica. vsque in finem capituli.
^b Adeuinos. b Vi. text. in. c. 53. & quæ ibi posui.
^c Falsarios. c Vi. text. in. c. 48. in capitibus correctorum, seu pratorum.
^d Vsureros. d Text. in. c. 50. & ibi latē.

XXXV.

ITem, si sabē. & c. Quel dicho corregidor, y sus oficiales hā sido remissos, y negligētes, en perquirir, y saber dōde se acogē y receptā^a a los delinquentes de su jurisdiccion. Y si en algunas fortalezas se han acogido, si ha hecho los requerimientos, y diligencias q̄ es obligado para q̄ se los restituyan, y entreguē^b. O han sido en ello negligentes.

^a Receptan. a Tex. in. c. 27. in capitibus correctorum, seu prato. in glo. Fortalezas.
^b Entreguen. b Text. in capitulo. 27. in parte, O los entreguen. vbi latissimē posui de materia remissionis.

XXXVI.

ITē, si sabē. & c. Si el dicho corregidor ha dexado de tomar las cuētas^a de los propios desta ciudad, y repartimientos y cōtribuciones della. Y si las ha tomado, si ha sido remisso en executar los alcances dellas.

^a Cuentas. a Vi. text. in capitulo. 30. & ibi dixi de isto articulo.

XXXVII.

ITē, si sabē. & c. Si el dicho corregidor ha permitido q̄ los marauedis, y rentas del cōsejo

se hayan gastado en cosas q̄ no pertenescen al bien, y pro^a comun desta ciudad. Y si se hã gastado en prouecho y interresse delos regidores. O si ha hecho gracia^b dellos. Y si los han gastado en dadiuas y ayuda de costa, o en justas, alegrias^c, o comidas^d, o beuidas. Digã lo q̄ sabẽ.

- ^a Pro.^a Tex. & ibi dixi in cap. 30. in capitibus correcto. in gloss. Iusta. & in gloss. Comun. & in capitulo. 32.
^b Gracia. ^b Vi. in dicto cap. 30. in parte, Gracias.
^c Alegrias. ^c In dicto cap. 30. in glo. Alegrias.
^d Comidas. ^d Vide in dicto capitulo. 30. in parte. Ni comidas.

XXXVIII.

Item, si sabẽ. & c. Si el dicho corregidor, o sus oficiales, y regidores^a, y jurados, y escriuano de cõcejo, y escriuanos del numero desta ciudad, por si, o otros por ellos hã tomado a rãta los propios, y rãtas desta ciudad, o las alcaualas^b de su Magestad, o las rentas ecclesiasticas, o han sido fiadores dellas.

- ^a Regidores. ^a Vide text. in capitulo. 32. in capitibus corrector. & ibi dixi in parte, Oficiales.
^b Alcaualas. ^b In dicto ca. 32. in fine in parte. En las leyes de Toledo.

XXXIX.

Item, si sabẽ. & c. Si el dicho corregidor ha procurado, y tenido especial cuydado q̄ las obras^a desta ciudad se ayan hecho a menos costa, y a prouecho

cho della, o si ha sido remisso, y negligente en ello.

- ^a Obras. ^a Vide de hoc in capitulo. 33. in omnibus glossis.

XL.

Item, si sabẽ. & c. Si el dicho corregidor ha hecho repartimientos por los vezinos desta ciudad, y su tierra de mas delos tres^a mil marauedis q̄ la ley permite en cada vn año. Y si en los repartimientos han sido mas agrauados y cargados los pobres^b, que los ricos.

- ^a Tres mil. ^a Textus in capitulo. 34. in glossa. En las leyes.
^b Pobres. ^b Vide in dicto capitulo trigésimo-quarto, in glossa. Los pobres. & in glossa. Alienu.

XLI.

Item, si sabẽ. & c. Que los autos de justicia ha dexado d̄ hazer ante los escriuanos del numero^a de esta ciudad, y ansi mismo han dexado de hazer los processos criminales en la carcel, y ha sido remisso, y negligente en tener libro de carcel en que se escriuan, y afsienten los presos que a ella vienen.

- ^a Del numero. ^a Tex. in capitulo. 35. & ibi dixi in parte, Del numero. vbi singulariter de ista materia.
^b En la carcel. ^b Vide in dicto capitulo. 35. in glossa. Se fagan.

XLII.

Item, si sabẽ. & c. Si el dicho corregidor no aya guardado

las le-

XLV.

las leyes^a de estos reynos, antes ha dispensado con ellas, y puesto menores penas que ellas ponen.

- ^a Leyes. ^a Textus in capitulo. trigésimo sexto. & ibi dixi in parte, Leyes. & in gl. No dispensen. & in glossa, Mandado. & in gl. El derecho permite.

XLIII.

Item, si sabẽ. & c. Si el dicho corregidor, y sus oficiales han tomado, por si mismos los testigos^a en las causas criminales, y en las ciuiles arduas, sin lo cometer al escriuano, o si se lo han cometido la tal recepcion, y examinacion.

- ^a Los testigos. ^a De isto articulo, & interrogacione vide in capitulo trigésimo septimo, & ibi latissimè dixi de ista commissione, quid in criminalibus, & quid in ciuilibus.

XLIII.

Item, si sabẽ. & c. Que el dicho corregidor ha sido negligente en no tener libro^a de las condenaciones que se hã hecho, y adjudicado para la camara, y obras publicas, y gastos de justicia, o en otra manera. Y si le ha tenido sabẽ si en el se ayan dexado de assentar, y escreuir todas las dichas penas. Y si el receptor nombrado los ha recibido, o en esto ha auido alguna fraude y engaño.

- ^a Libro. ^a Text. in capitulo. 45. & ibi latè de ista materia.

Item, si sabẽ. & c. Que el dicho corregidor no ha tenido cuydado, ni procurado que se lea, y publique los tres Domingos primeros de Quaresma la bulla^a que habla sobre el habito y tōsura clerical, que han de traer los clerigos para gozar de la inmunidad ecclesiastica.

- ^a Bulla. ^a Tex. in. c. 51. pratorum, & ibi dixi in parte, Sãcto padre. & ultra ibi dicta dic, q̄ ista Bulla, inserta est in volumine pragmatice fol. 14. & 15. & 1. 21. & 22. & 1. 23. & idem cauetur in prouisionibus officiorum. Sed dictam bullam nunquam vidi practicari. Imò etiam si non deferant vestes, & tonsuram gaudent priuilegio clericali, & allegant consuetudinem, quæ consuetudo, vt clerici coniugati, non deferant habitum, & tōsuram valet, & gaudent suis priuilegijs. tenet Fulgo. consi. 124. incipiente, præpositis statutis. in primo dubio, q̄ sequitur Sabast. Sapi. in additio. ad Abb. in. c. 1. de vita & honesta. cleric. in addit. quæ est in nu. 6. in parte, in duobus, & tenet glo. in. c. si quis virorum. 30. distin. & glo. in summa. 3. q. 4. vbi ait, q̄ possunt clerici, secundum consuetudinem regionis pretiosis vestibus uti, vt conforment se moribus eorum inter quos viuunt, & nec vilescat dignitas clericalis, & tenet glo. in ca. clerici. el magno, de vita, & honesta. clerici. in versi. de auratis. & ibi Abb. nu. 18. vbi dicit, q̄ d. glo. est bene notanda ad hoc, q̄ in vestibus sit multum attendenda dicta consuetudo locorum: quia clericus in vestibus debet attendi, ne vilescat dignitas clericalis, dummodo non vtatur vestibus laceratis, causa humilitatis: quia ex hoc vilescet dignitas. vt dicit tex. ornatum, infuscatur, propter corporis diligentiam approbamus, fractos vestibus non recipimus. vt in. c. parsimoniam. 41. disti. & quoq; dicit alibi tex. affectate fordes, nec exquisitæ delitiæ laudem pariunt, q̄ tam de vestibus, quàm de ciuibus intelligendū est. 41. distin. in summa. de quo vi. glo. in summa. 21. q. 4. vbi disputat si clericus possit uti vestibus fulgidis, ma-

dis, maximè fericis, si hoc habet consuetudo. Sed in quantum glo. in d. c. clerici. dicit clericos conformandos in vestibus consuetudinis regiõis. intellige secundũ Abb. ibi. d. nu. 18. quando sunt tales vestes, quæ nõ portatur ad pompã, sed ex cõsuetudine illorũ, & sint honestæ. aliã. dicit. tex. de nihilo prouideret. facit Clem. 2. e. tit. & tenet Bal. in margari. Inn. in parte, clerici. & vi. Zacharia. in addit. ad Abb. in. c. cum non à hoie. de iudicijs. in. 1. additiõ. de quo singulariter, p. additio. eius. Abba. in. c. cum cõsuetudinis. de cõsuet. in. 1. additio. in verbo, nõ est læuis. vbi tenet allegãdo gl. in. d. c. si quis virorũ. 30. dist. & 21. q. 4. in summa, q. clerici pnt vti vestib⁹ precio sis, secundũ consuetudinẽ suã prouinciã. & pnt facere vestes foederatas de cendalis adeo, q. dixit Benedi. de Capra doctor Perusinus. in. d. c. clerici. in dicta glossa. quod in vestibus attendenda est consuetudo locorum. Vnde si consuetudo nõ haberet diuersitatem aliquã inter habitum clericorũ, & laicorũ, ipsa esset attendenda, adeo, q. tunc clericus diceretur incidere in habitu clericali honesto, & clericis cõsuetudo, ad q. dicit, q. facit tex. in. c. si iudex laicus. de sent. excõ. lib. 6. Et idẽ dicit, q. vestes variatur de ætate ad ætatẽ. Facit quod notat Capol. cõsi. 10. & 11. & Alex. cõsil. 8. vlti. col. volu. 1. vbi dicit, q. p. ista defendit quosdã nobiles Brixenses clericos, accusatos de homicidio: q. satis dicuntur detulisse habitũ clericale, ex quo deferebant habitũ scholasticũ ex quo cõsuetudo est. f. scholarũ clericorũ in minorib⁹ deferre habitũ scholasticũ, nam clerici seculares, nõ habent certũ habitũ, vñ largẽ dicimus habitũ clericale cõuenientẽ & nõ prohibitũ clericis. vt dicit gl. in Clem. 1. in verbo, seculares. de electione. Nã quã vestis dicatur secularis relinquit arbitrio iudicis, & in dubio interpretabitur magis vestem ecclesiasticã, q. secularẽ, ppter pœnã secundũ Guiller. & Imol. in. d. Clem. 2. in prin. de vita & hone. cler. Etia si clericus portaret vestẽ prohibitã, putã, de rosato, vel scarleto, nõ cõtinuẽ, nec cã vsus pprijs, sed ex alia obfestũ licitũ doctoralẽ, vel vxoralẽ, vel honorẽ alicuius magistratus, scdm Imol. post alios in. d. Clem. col. 3. & ita de facto obtinuit, qd nota. Et vid. Bal. in. l. sanctũ. ff. de re. diuisi. vbi tenet, q. incidẽtib⁹ in habitu & tonsura, q. clerici præsument: & vi. Rolandi. à Valle. cõsi. 53. nu. 27. vbi tenet, q. clerici non habent habitum determinatum à iure per gl. in. d. clem. 1. de electio. & notant per gl. & docto. in ca. pen. de vit. & honestat. & sic quod omnis habitus honestus dicitur habitus conueniens clericis, dummodo non sit à consuetudine reprobatus secundum. Rolan. vbi supra.

XLVI.

ITem, si fabẽ. & c. Que el dicho corregidor, y su teniẽte, y alcalde, han cõsentido que se prediquen bullas^a, & indulgẽcias, y han admitido questores, y demandadores de lymofnas, sin ser vistas y aprobadas por el diocefano, o por el consejo de su Magestad.

a Bullas. a Vide in capitulo. 51. in glossa. No consentir.

XLVII.

Item, si faben. & c. Que ay an sido remissos, y negligentes, en no guardar los puertos de su corregimiento, y por su negligẽcia se ha sacado por ellos fuera de estos reynos moneda^a, y cauallos^b, y las otras cosas prohibidas de la ley. Y si han tenido cuydado de hazer pesquisa^c, sobre esto dos vezes cada vn año, y a los que han hallado culpados, si los han punido, y castigado, o han sido remissos en ello.

a Moneda. a Vi. tex. in. ca. 52. & ibi gloss. in parte, Moneda.

b Cauallos. b Vi. in. d. c. 52. in parte, Cauallos.

c Pesquisa. c Vt in. d. ca. 52. & ibi latissimẽ posui in glo. pesquisa. cum alijs glossis eius. c.

XLVIII.

Item, si faben. & c. Que el dicho corregidor, oficiales, y regidores

SUMMARIUM.

gidores ayã librado^a algũos maruedis de los propios desta ciudad, a algũ mensajero q. aya ydo al consejo de su Magestad, por mādado de la dicha ciudad sin q. aya lleuado instruciõ de lo que ha de hazer, y sin tener, ni traer testimonio del dia que partio, y llego ala corte, y se presente en el consejo, y del dia q. fue despachado.

a Librado. a Vi. tex. in. c. 54. in capit. correcto. seu prætor. & ibi dixi in gloss. Mensajero. & in glossa. Que ha de hazer. & in gloss. partiere. & in parte, Despachado. & in verbo. Salario.

XLIX.

Item, si fabẽ, & c. Quel dicho corregidor, teniẽte, o alcalde, han sido remissos, y negligentes en condenar^a, y executar la pena de la ley a los regidores de esta ciudad, q. han sido nõbrados por el regimiento, y ayuntamiento della por juezes en grado de appellaciõ, en las causas ciuiles de seys mil maruedis, y dende ayuso. Que no hã sentenciado las dichas causas dentro de los diez dias de la ley, passados los treynta y cinco dias, en que puede appellar, y seguir la dicha causa, y fenecerla. Declaren en que causas fuerõ remissos y negligentes a cerca de lo susodicho.

1 Appellari debet ad consilium ciuitatis, ex causis ciuilibus sex millium dipondiorum. Consilium ciuitatis, seu villa, nominare debet duos iudices, qui vna causam debent terminare cũ iudice, qui primò tullit sententiã, & infra decem dies elapsis triginta, & quinque diebus. quæ partes habent ad appellandum, & ad causam finiendam, & concludendam.

2 Terminus datus iurisdictioni, infra quem causa debet expediri cõsentur etiam partibus præfixis ad probandum, & iura sua producenda.

3 Constare debet de summa, vel estimatione sex millium dipondiorum, ad hoc, vt de causa rectorum ciuitatũ cognoscãt in gradu appellationis.

4 Rectores ciuitatum in gradu appellationis debent pronunciare simul, & non vnus hodie, alter cras.

5 Sententia lata per istos iudices regimenti, seu consilij, lapsis terminis an valeat.

6 Instantia, quando est perempta, licet pars non petat, an iudex ex officio suo debeat sententiã ferre.

7 Si causa committitur consulenda per istos iudices regimenti, antea quã consilium detur officium eorum expirat, an tale consilium detur successori.

8 Iudices regimenti, seu consilij ciuitatis, qui primis iudicibus successerunt non habent totum tempus ad iudicandum, sed tantummodo quod superest.

9 Iudices si sententiã nõ possunt proferre: quia non sunt informati, & tempus labitur vt pœnam euitent, ferant sententiã sub conditione condemnando, vel absoluendo.

10 Si iudices misserunt pro consilio sapientis, & instat tempus instantiã, & nondum consilium venit, euitent pœnam pronuncient in omnibus, & per omnia, secundum formam consilij venturi.

11 Si partes infra terminum instantiã causam compromittunt, licet iudices non pronuntiet, in pœnam non incidunt.

- 12 Restitutio non datur minori, nec p̄ijs locis aduersus instantiam.
- 13 Prorogari, an potest iurisdictio in maiorem summam, & quantitatem, & tempus istius legis, & pragmaticæ de consensu partium.
- 14 Sententia lata in maiorem summam sex millium dipondiorum, an valeat in summa sex millium.
- 15 A quo tempore currant isti triginta dies ad causam finiendam.
- 16 Iudices regimenti, in p̄nam non incurrunt, licet sententiam infra terminum non proferat, si a parte non fuit petitum, seu requisitum.
- 17 An debeant infra terminum decidere causam condemnando, vel absoluendo.
- 18 An iudex loci debeat executioni mandare sententiam latam per iudices regimenti.

a **Condemnar** ^a Iste articulus qui fit & fieri debet in ista syndicatione, non habet ortum à capitibus prætorum, seu correctorum, nec à capitibus iudicum syndicatus, sed à pragmatica facta per nostrum regem Carolum, in primis curijs quas habuit, postquam cepit regnare, in villa Vallisoleti, anno. 1523, die. 24. mensis Augusti, petitione 95. per quam fuit amplia. in summa, & in tempore lex Toleti, quæ est. l. 6. tit. 16. *Delas appellaciones.* libr. 3. in ordin. regali, quæ lex solum permittebat appellare ad consilium ciuitatis in summa trium millium dipondiorum, & appellans habebat quinque dies ad appellandum, & quindecim ad concludendum, & iudices habent decem ad pronuntiandum, quod dicta noua pragmatica ampliauit, non solum in termino, sed etiã in summa: quia possunt cognoscere in causa quãtitatis sex millium dipondiorum. * Quæ lex est hodie ampliata in summa. decem millium dipondiorum, vt in pragma. 19. factis per nostrum Philippum regem anno. 1558. Vallisoleti. * Et pars habet triginta dies ad concludendum, & si dicti iudices infra dictum terminum decem dierum elapsis. 35. diebus non finiunt causam incurrunt in p̄nam quã debet prætor, seu corrector, seu iudex populi illico executioni mandare, contra dictos iudices, qui sic in dicto termino non pronuntiauerunt, & sic corrector, vel iudex loci, ita non facit, nec exigit dictam p̄nam, cum quadruplo cameræ regis soluat, & ponatur sibi pro capitulo cum alijs capitibus iudicum syndicatus. vt in d. pragmatica cauetur. ¶ Et quando quis appel-

lat ad populum. vt in istis legibus satis est; si dicat appello ad decuriones (id est, ad regidores) quia decuriones sunt populum, & caput ciuitatis, & tota ciuitas esse videntur. tenet Bal. in Rubric. de appellatio. in Decreta. numer. 2. ¶ Tene quod iste terminus datus iurisdictioni, infra quẽ causa debet expediri, censetur etiam præfixus partibus ad probandum, & procedendum omnia iura sua, & habet vim peremptorij. vt tenet Paul. de Castr. in l. admonedi. ff. de iur. iurã. nu. 34. ¶ Et quia materia istius. l. sepe in praxim deducitur, & occurrunt plures dubitationes, ex quibus mihi aliqua venerunt in facto, aliquid ad materiam dicam. ¶ Et primò, debet constare de dicta summa sex millium dipondiorum: quia habens iurisdictionem solum in certo casu, seu summa, non potest cognoscere, nisi per informationem summariam cognitum sit, an illam causam comprehendat sua iurisdictione, aliàs nil valet quod agitur, & ista est cõmunis opinio. vt Cur. Iuni. confi. 124. nu. 6. ¶ Et licet. d. l. ordinamenti, & aliæ pragmaticæ, loquantur in causis pecuniarijs trium & sex millium dipondiorum, quoq; habet locum in æstimatione illius summe: quia si causa vertitur corã iudice, super aliqua re mobili, vel immobili, dũmodo æstimatio ipsius rei non excedat dictam summam sex millium dipondiorum à sententia prætoris potest appellari ad consilium ciuitatis, & ita tenet. d. l. Toleti in antiqua, & in originali, in quantum dicit, *Mandamos que de la sentẽcia diffinitiva, que qualquier quẽ diere en qualquier ciudad, o villa, o lugar de nuestros reynos que sea de quantia, y estimacion de tres mil maravedis. &c.* Quæ hodie sunt sex millium, & p̄de ra verbum. d. l. in quantum dicit. ¶ *Estimacion.* & ideò debet prius constare de ista summa, & æstimatione, antea quã dicti iudices regimenti de causa cognoscant, & eã diffiniant. ¶ Adde quod si isti iudices consilij ciuitatis non se concordant in pronũciãdo cũ ordinario, & illi volũt de se pronũciare, debent simul pronũciare, & non vnus hodie alter cras. tenet Bal. in c. non potest. de re iudi. nu. 2. ¶ Secundo, circa istã. l. & pragmaticam quæritur, an si isti iudices sic nominati per dictum conciliũ ciuitatis, post dictũ terminũ sententiam protulerunt, an valeat dicta sentẽtia, quod videtur: quia dicta lex ponit p̄nam iudicibus, non decidẽtib; causam infra dictũ terminũ, & quando lex, vel statutum ponit p̄nã iudicibus nõ decidẽtib; causam infra terminũ, sententia valet, sed iudices in p̄nã legis vel statuti incurrunt. Ita in terminis tenet Abb. in cap. de causis. de offi. delega. nu. 10. allegando Ioann. Andr. in addit. ad Specul. in tit. delegat. §. restat. verfi.

verfi. quid si statuto. vbi post multa concludit, quod autem statutum apponit p̄nam iudici non decidẽticausam infra terminum, & tũc valet sententia post terminum dummodo p̄feratur infra terminum iuris: quia non videtur recessum à dispositione iuris, facit quod notatur in l. non dubiũ. C. de legi. Sed si lex vel statutum non apponit p̄nam, & in dubio præfigendo terminum ad decisionem causæ videtur præfigere ipsi instantiæ, & hoc maximè tenẽdum est propter odium litis. quã distinct. Ioann. Andr. sequitur Abb. vbi supra. ¶ Et Petrus de Ferrar. in forma libelli sententiæ diffinitiuæ. nu. 9. indistinctè tenet, quod valet sentẽtia, etiã si sit lata post lapsum instantiæ. ¶ Paul. de Cast. in l. properandum. C. de iudi. nu. 9. in hoc distinctionem trimembrem facit, dicendo, quod aut statutum dirigit verba instantiæ, dicendo, quod instantia causarum duret. 40. dies, & tunc postea expediri non poterit, quia instantia perimitur, & illud tẽpus statuti succedit loco temporis iuris communis. argu. l. in contractibus. C. de non numer. pec. post principium. ¶ Aut dirigit verba in iudicem, putã: quia potestas debeat expedire causas infra talem terminum, & tunc tale tempus cẽsetur præfixus, potius iudici quã instantiæ, & ideo si est iudex ordinarius, debet puniri, si non expedit, tamen si est delegatus, non potest expedire: quia finita est iurisdictione sua, instantia tamen non est precepta. ¶ Interdum statutum loquitur impersonaliter, putã, causæ expediuntur infra. 40. dies, & sic est dubium, an tempus censeatur præfixum iudici, an instantiæ, & in hoc fuerunt opiniones. in Specul. in tit. de iudice delega. §. restat. verfi. quid si statuto. circa finem videtur velle, quod videatur præfixum iudici. sed Cyn. in d. l. properandum. §. sint vtraq; in additione. videtur tenere contrarium, & sic quod videatur præfixum instantiæ, & succedat loco trienij. allegat. l. scire. §. consequens. ff. de excusa. tut. & ista pars secundum Paul. de Castr. est verior, & communior, & ita vidit consultum. ¶ Sed tene, quod sententia lata post illum terminum. d. l. ordina. & pragmaticæ, est nulla vt tenet Alex. in cõfi. 82. in. 3. volu. nu. 1. & Abb. in confi. 16. in. 2. volu. in fine. quinimo dicit Abba. ibi, quod non valet etiam si de cõsensu partium prorogetur terminus instantiæ: quia cum sit contra statutum, vel legem nõ valet prorogatio: quia peremptio instantiæ non dependebat à facultate partium, & iudicis, imò eis etiam inuitis currit tempus. vt in d. l. properandum. ¶ Cuius contrarium vult tenere Bal. in l. petendẽ. C. de tempori. in integ. resti. inst. fine. vbi ait, quod quãdo meta est præfixa

iudici, & est p̄na ei apposta, si nõ expedit causam infra certum tẽpus, quod ex post facto partium istud tempus potest prorogari, & nõ incidit in p̄nam iudex, circa quod dicit videndum. Cyn. in l. 1. C. qui accusa. non pos. ¶ Quod non obstat quia loquitur quando terminus est præfixus iudici, & dictum Abb. loquitur quando terminus est præfixus iudici & instantiæ, vt hic in istis pragmaticis. vt tenet ipse in c. venerabilis. de iudicijs ¶ Et quoque terminus instantiæ, non potest renuntari, cum sit præfixum causa publicæ utilitatis. vt Paul. de Castr. in l. 2. §. sed si iudex. ff. de iudi. nu. 7. & quod non valeat dicta sententia lata post. d. terminum, tenet Abb. in d. c. venerabilis. nume. 17. & Roma. consili. 322. versiculo. 2. vbi ait, quod hoc ponit gladium ad radicẽ: quia quauis ius dicens circa factum ipsius cognitionis amplissimam potestatem, non tamen censetur habere propter hoc potestatem vt extendere possit, seu prorogare ipsius terminum cognitionis, vt dicit esse tex. in proposito valde notabil. in l. si in lege. in principi. ff. locati. dans regulam, quod habens plenum arbitrium circa factum, non censetur propter hoc posse prorogare terminum facti, ex quo terminant Bar. & Bal. ibi. quod iudex auctoritate statuti habens plenum arbitrium circa processum, seu cognitionem nõ habet facultatem prorogandi terminum illi præfixum, & facit quod tenet Petrus Ferrar. in forma libelli. declina. iuris. in parte. nec fuisse iudicem competentem. & Bald. in capitulo primo. §. hoc quod nos. de pace constan. in vsib. feud. numer. 20. tenet, quod non valet sententia lata lapsu instantiæ, & quod causa non finita infra tempus à statuto requisito, non possit postea fini, tenet Lucas de Penna. in l. utilitas. C. de primi. pill. libro. 12. vers. secundo quæritur. & est tex. expressus. in l. 4. titu. 26. Parti. 3. quem vide. * Et Peregrin. in part. sententia. q. 7. vbi inquit item est nulla sententia si iudices infra tempus eis decretum non iudicant per. d. l. 4. * & sic tenet, quod si dicti iudices regimenti, infra terminum. d. legis sententiã non protulerunt, in p̄nam eiusdem incurrunt, & sententia lata per eos dicto termino elapso est nulla: quia vbi quis facit contra legem quam uis incidat in p̄nam à lege impositam, tamen actus remanet inualidus. tenet Ioan. de Plat. in l. prædia. C. de locatio. prædi. fiscali. ciuili. libr. 11. nu. 6. de quo per Bart. in l. prætor ait. §. i. ff. de noui. oper. enuncia. & licet actus non teneat, tamen faciens actum prohibutum incidit in p̄nam. l. 3. §. si quis codicillos. ff. ad selennia. * Et vt p̄nam euitent si vident perire instantiam. ex officio suo perueniant ad sententiam. vt Bar. in l. seyus

1. seyus & augerius. ff. ad l. falci. nu. 6. & Peregr. in parte inuentarium. q. 2. in glo. biēniū. in fin. *
 ¶ Quinimo, quando instantia est precepta, iudex ex officio ꝑ licet pars non petat, nec alleget, debet sententiam diffinitiuam ferre, sic pronuntiando. vt Abb. in d. c. venerabilis. numer. 16. & ibi Aeneas de Falco. in additione quæ est in nu. 9. in parte, restitutio. & vide singulariter. Alex. vbidem tenet. in consilio. 36. in. 2. volumi. numero primo, dicendo, q̄ licet sit precepta instantia iudicis, officium superest, vt possit super preemptionem instantiæ pronuntiare, & iudex potest in expensis condemnare. allegat. l. 1. & 2. C. vt infra certum tempus. & in. l. si præsens. C. quomodo iud. & gloss. optima. & ibi legitæ. in dicta lege properandum. §. illo proculdubio. & singulariter Paul. de Cast. in. l. nō idcirco. §. cum postea. ff. d. iudi. vbi ait, q̄ licet processus sit nullus, & instantia sit precepta, potest iudex ab obseruatione iudicij absoluere, & etiam in expensis condemnare. Facit text. in Clemen. 1. de rescrip. & quod tenet Bartol. in. l. eum qui tenere. ff. de iudi. in fin. & Paul. de Cast. in. l. non idcirco. §. cum postea. ff. de iudi. & gloss. in. l. 3. titul. De las deudas. foro. ll. lib. 3. in gloss. fi. & lex stylli. 196. *
 Tamen Peregrin. in parte inuentarium. q. 2. in glo. triēniū in fin. tenet contrarium & dicit q̄ non requiritur pronuntiatio ab obseruatione iudicij quia cum instantia inuito iudice finitur non est in iudicis potestate pronuntiare eam perēptam vel non, nisi per modum declarationum, & cum hoc pronuntiat, debet actorem in expensis condemnare, quia in hoc bene manet iudex vt Bal. in. d. §. illo proculdubio. in fin. & hoc dicit esse veritatem. *
 ¶ Sed Abba. in d. c. venerabilis. numer. 18. dicit dictam regulam limitari, nisi pars fuisset confessa, nam tunc cum factum sit notorium, poterit iudex ferre sententiam post preceptam instantiam: quia in notorio non requiritur iudicium, ita dicit tenere Bal. notabiliter in. d. l. properandum. & Ang. in tractatu maleficiorum, in parte comparent dicti inquisiti, & confitentur totum. verli. ex quibus infertur. ¶ Abb. quoque ibi in. d. c. venerabilis. nu. 10. dicit, q̄. d. lex non procedit in magna causa, q̄ si lis protrahatur vltra terminum præfixum instantijs, à iure communi, vel statuto municipalis non ex impedimento alicuius, sed ex magnitudine causæ, vel propter multas appellationes ab interlocutoria vt potest exemplum poni, cum statutum præfigat duos menses, & actor dicit se habere testes vltra mare, ita q̄ requiritur maior dilatio, quàm sit terminum totius instantiæ, vt in. l. 1. C. de dilatio. credit, quod tunc vltra

terminum potest ferri sententia, ex quo enim non potest imputari partibus, vel iudici: quia terminus debet recipere interpretationem à iure, scilicet, si causa infra illum terminum expediri potest. vt in. l. 1. & in. l. gradatim. §. 1. ff. de muner. & honori. & in. l. 2. C. d. noxali. & tenet Bal. & Ioan. Andre. in additio. ad Specul. in titul. de elle. §. restat. versic. quid si statuta. vlti. q. & Cy. in. l. si. C. qui accusa. non poss. in vltimis tribus quæstionibus. ¶ Ex quo infert Abba. vbi supra. ad. q. quotidianam, quod si pendente quæstione coram laico excipiat, quod instrumentum est vsurarium, vel de defectu natalium, & sic articulus ille incidens, remittitur ad ecclesiasticū, per quem fit inhibitio seculari, vt interim non procedat in negotio principali, vt notatur in. c. tuam. de ordi. cog. ni. quod si labitur terminus instantiæ, antequam finiatur ille articulus incidens vel ita remanet modicum determino, quod nō potest iudex infra illum terminū causam principalem terminare, quod poterit causam finire post terminum, facit quod tenet Bar. & Bald. in. l. cum ipse. ff. de excusa. tuto. & idem Paul. de Castr. in. l. interdum. ff. de iudi. in prin. de quo ibi per eum. ¶ Circa. d. l. Toleti nota, quod si per dictos iudices ꝑ datos per regimentum, aliqua causa consulenda committatur, & antequam consilium detur officium eorum expirat, dicit quod tale consilium potest dari successori. vt text. & ibi Bar. in. l. verū. §. ex facto. ff. de minori. & idē Paul. de Cast. in. l. 1. ff. de iudi. num. 3. vbi ait, q̄ si potestas finiat officium antequam causa terminetur, successor eius poterit eam determinare, vt ibi per eū. ¶ Et tene q̄ isti iudices qui successerunt, ꝑ nō habent totum tempus ad cognoscendum, & pronuntiandum, sed tātummodo illud q̄ superest: quia tale tempus statuitur à lege instantiæ. Secus verò si statueretur à iudice delegante iurisdictionem: quia tunc tempora appositā in prima delegatione videtur repetita in personam eius, qui in locum primi est delegatus. vt tenet tex. & ibi Bar. & Paul. d. Cast. in. l. si iudex ff. de iudi. & Cataldinus in tracta. syndica. num. 26. & 27. ¶ Adde quoque, quod si dicti iudices, infra dictum terminum ꝑ non possunt ferre sententiam: quia labitur terminus, & non sunt informati de meritis causæ, & non possunt videre processum. vt euitent poenam, remedium est, quod ferant sententiam sub conditione, & condemnent reum, si actor probabit suam intentionem, & si non probabit absoluat reum, ita tenet Bal. in additio. ad Specula. in titu. de sententijs. versic. Item ex his patet. quæ est in. 4. column. & latē Thomas Ferra. in cautela. 47. vbi plures docto.

doctores allegat, licet de Specula. nullam faciat mentionem. & Paul. de Cast. in. l. non quemadmodum. ff. de iudic. nu. 7. dicit, q̄ hoc quotidie faciunt assessores, quando instat tempus instantiæ, & ipsi mature non potuerunt videre processum, ne cadant in poenam statuti. ¶ Et Thomas Ferra. vbi supra, quoque dicit, quod est alia cautela, vt poenam euitent, quod absoluant partes ab obseruatione iudicij, iurando de causa sibi non liquere, secundum Alexand. & Paul. in. l. si vni. aliās incipit Pomponius. ff. de re. iud. & ista est melior cautela. secundum. d. Paul. in. l. non quemadmodum. eod. titul. de re. iudi. referendo Angel. ibi tamen ista cautela est intelligenda, quando ipse iudex, non possit redargui de culpa. vt Felin. in capitul. penul. de iudi. secundum Ferra. in dict. cautela. ¶ Idem dic, quod isti iudices sic nominati per concilium ꝑ ciuitatis, sæpe processum causæ committunt vt consilio sapientis decidatur, & instat tempus instantiæ, & consilium nondum venit, remedium est vt poenam euitent, vt pronunciant in omnibus, & per omnia secundum formam consilij venturi, & valebit sententia, licet ex interuallo veniat, tenet singulariter Pau. de Cast. in. d. l. non quemadmodum in fin. Bal. in. l. cum iudex. seu in. l. cum eorum. C. de senten. & alia iura, quod nota: quia in præctica mihi euenit. * Et idem tenet Salyce. in. d. l. cum iudex. & sequitur Soci. in consil. 124. vol. 1. nume. 9. * ¶ Item tene, quod si infra terminum. 11 d. legis. Toleti, ꝑ & pragmatica, partes compromiserunt causam, licet iudices non pronuntient infra terminum, non incidunt in poenam. Ita tenet Ioan. de Plate. in. l. nec sacrarium. C. de can. largi. tit. lib. 10. in fi. & vi. Bal. in rubr. de mutuis petitiō. in decretalibus. 1. column. versic. Item nota, vbi tenet, quod vbi partes decidunt litem per concordiam, sententia iudicis vel arbitri nō est necessaria, & ideo si statutum diceret, quod iudices teneantur infra mensem pronuciare sub certa poena, & partes interim transigunt, non tenentur pronuciare: quia nec possunt cum lis sit sopita. vt in. l. eleganter. §. si quis post. ff. de condi. indebi. ¶ Quoq; dic, q̄ si instantia. d. l. & pragmatica est lapsa, non restituitur ꝑ contra eam minor, nec pia loca restituuntur, vt tenet Cardi. & dicit esse verius. in Clemen. 1. de integ. restit. q. 10. tenet singulariter. Alexā. in consilio. 23. in. 3. vol. nu. 3. verli. & posito. & sequitur Aeneas de Falco. in additio. ad Abb. in. d. c. venerabilis. de iudi. in additione quæ est in parte, restitutio. * Et adde quod propter ferias tempus præfixū liti instantiæ non differtur. vt Peregrin. in parte probatio. quæstione. 8. in glossa. impedimen-

tum per. l. 2. ff. de ferijs. in sine. & sic tempus istorum. 30. dierum non differtur propter ferias inductas in honorem Dei, vel in honorem hominis. * ¶ Sed queritur, an de consensu ꝑ partiu, ista iurisdictione potest prorrogari, in maiore quantitate, & sic, q̄ isti iudices regimenti, seu consistorij possent in maiorem summam istorum. 6. millium dipondiorum cognoscere de partium consensu? Dic q̄ sic loquendo in istis magistratibus municipalibus. vt tenet Paul. de Castr. in. l. de qua re. ff. de iudi. §. iudex. vbi quoque dicit, q̄ potest prorrogari non solum expresse, sed etiam tacite, puta, si actor dedit libellum super maiori summa, & reus exceptionem non opposuit, & sic corrector, seu eius locum tenens, vel alius ordinarius pronunciauit sententiam cōtra aliquē, & ille condemnatus appellat ad regimētum, vel consilium ciuitatis, licet ista condemnatio, sit in maiori summa, si pars appellata non contradicit vel non opposuit, videtur, q̄ dicti iudices regimenti possunt pronuciare: quia tacite prorrogauit in eos iurisdictionem in dicta summa. Idē tenet Guido pap. decisio. 285. allegando Salyce. in. l. certa ratione. C. quando prouocare non est necess. & ita dicit se vidisse in iudicando seruari in curia parlamenti, & quot modis prorrogatio fiat. vi. Bart. Paul. & docto. in. l. 2. §. si. ff. de iudi. ¶ Et licet sit verum, q̄ partes possunt prorrogare iurisdictionem in dicta maiori summa, secus est in tempore: quia non possunt prorrogare, vt vltra terminum illius. l. & pragmatica dicti iudices de causa cognoscant, & pronuntient: quia licet valeat prorrogatio de tempore ad tempus, est verum, quando tempus est appositum à homine, secus si est appositum à lege, vel statuto ratione publicæ utilitatis, scilicet, ne lites fiant immortales. vt in. l. properandum. C. de iudi. ita tenet Bald. in capitul. de causis. de offi. delega. nu. 15. & dicit ibi tenere Innocen. * Et tenet Alex. in consil. 24. vol. 4. nu. 10. quem vi. & an iurisdictione possit prorrogari. in civilibus vel criminalibus. vi. singulariter Peregrina in parte actor. q̄. 5. in glos. cōueniat. * ¶ Queritur, an si isti iudices per concilium ciuitatis dati proferunt sententiam in maiori quantitate istorum sex millium dipondiorum, an valebit, ꝑ saltem in summa sex millium? Dic q̄ de consensu partium bene valet, vt dictū est quia potest prorrogari iurisdictione de re ad re, & de infimo gradu iurisdictionis ad summam. vt in. l. interconueniens. ff. ad municip. & ibi est bona glos. licet non de iurisdictione ad imperium. ¶ Sed quid si non interuenit cōsensus partium? Dic aut erant capitula diuersa, & potest valere in vno, & in altero nō. vt in. l. etiam. ff. de minor.

aut erat vnum tantum, & vna sententia, & tunc non valet in aliquo: quia super illa nullam habet iurisdictionem, nec in aliqua parte illius, cum sit vna, vt colligitur ex tex. in l. extra territorium ff. de iur. omni. iud. & Bart. ibi hanc distinctionem tenet in fine. & Pau. de Cast. & Ias. & est gloss. in §. Item cum certa. 2. q. 6. & hoc est tenendum secundum Ias. vbi supra in fine. & hac distinctionem. Bar. quoq; approbat Abb. in. c. cum inter. de re iudi. in fine. dicendo eam esse notabilem: quia nemo ita clare tangit materiam, & hoc tenent omnes. Sed ipsemet Bart. in tracta. de iurisd. ver. ex prædictis. tenet, q; verius est, q; illud ratum inutile viciatur, quod sequitur Roma. in consili. 66. vbi ait allegando. c. ea quæ fiunt. de regu. iur. in. 6. q; si iudex qui in ratum decem iudicare potest, iudicat in viginti, q; valet sententia in decem. Sed tu tene distinctionem Bar. supradictam: quia omnes tenent: & quia vbiq; respectu formæ actus est indiuiduus, & inseparabilis, licet sit diuiduus respectu essentia, semper vtile per inutile viciatur. vt Bart. in l. græcæ. §. illud. ff. de fidei. iusto. per illum text. Et dictam distinctionem Bart. sequitur Barb. in. c. cum super. de offic. delega. col. ii. ver. ex hoc potest. & secundum eum debet intelligi. d. l. certa forma. C. quando prob. non est. nec secundum dictam distinctionem. & Bar. in. l. quidam æstimauerunt. ff. si cert. pet. & ibi Ias. in fine vbi dicit, q; communis conclusio est, q; actor non potest summam diuidere in petendo, sed cogitur totam summam petere, nec contentia causæ, vel iudicium diuidatur, & ibi per Alex. & Plat. in. l. si. C. de apochis publi. lib. 10. in fine. Et quando iudex cognoscit de maiori summa, quam sua iurisdictione sit, sententia in minori summa non valebit: quia instantia iudicij non potest pro parte valere, vt dictum est, prout tenet in expresso Bal. in. d. l. certi conditio. §. quoniam. ff. si cert. pet. col. 3. nu. 3. & idem Bal. in capitul. inter cætera. de re iudi. numer. 2. Et adde Cæpola. in. l. quod si nolit. §. si plures. ff. de idæliet. edict. nu. 7. q; si aliquis est mihi debitor in centum & peto ab eo. 25. ex illis debitor meus potest dicere. volo q; petas tota centum nec distinguas per plura. Iudicia quod talis debitor est audiendus per dictum tex. ibi & Bart. in. l. in commodato. §. duobus. ff. commoda. vbi hoc tenet & ibi Guiller. de Cui. & allegat pro hoc tex. in. l. vt in plures. ff. de exercito. idem Bar. & docto. in. l. quidam æstimauerunt. ff. si cert. pet. & ibi Ias. col. vna. & q. Circa istam. l. dubitatur 15 quotidie, dicit. d. lex. q; habet quinq; dies ad appellandum, & triginta ad finiendum, & con-

demnatus appellauit in prima die quinq; dierum, in qua sibi fuit notificatio sententiæ facta, an ex isto die in qua appellationem interposuit currant sibi triginta dies ad finiendum, aut no. Pau. de Cast. in. l. si quis hæres. la. 2. ff. de acquir. hæ. nu. 7. tenet formando hanc. q. q; statim currant triginta dies: quia non debet spectari lapsus, postquam appellatum est. argu. ibi alias interim nisi fieret: quia esset inutile vtriq; litigantium, & hoc tenet Paul. de Cast. licet aliqui teneant contrarium: quia dicebat statutum post decem dies: sed dicit q; habuit respectum ad casum quo vltima dies dierum appellat, vt communiter consuevit fieri, & idem tenet. d. Pau. de Cast. in. l. vt verborum. §. eo addito. C. qui admitti. & sequitur Fel. in. c. quo ad consultationem. de re iudi. col. 19. in fine. & idem tenet Bal. in. c. ad hæc. de appell. per tex. quem dicit notabilem. in. c. ex ratione. eiusdem tituli. vbi dicit, q; tempus appellationis prosequenda currit post interpositam appellationem, & plenè notatur in Clemen. si appellationem. de appella. quia antequam appellatio sit interposita, non est aperta prosecutio antequam appelletur, est similis posthumo qui est in vtero matris secundum Bald. ibi. Item tene, quod dicti iudices consistorij, seu regimenti, non incidunt in poenam. d. l. & pragma. licet causam non finiant infra dictum terminum si pars non instat, & petit, tenet Abb. in. d. c. venerabilis. de iudi. nume. 19. & ibi per addit. & idem tenet. d. l. Tolleti ibi. para la parte que se lo requiriere. De quo vide quæ latè dixi in cap. 1. in capit. prætorum. in glo. v. sen bien del. Et an isti iudices debent infra istum terminum causam decidere, condemnando, vel absoluendo. Ioan. de Plat. tenet; q; sic in. l. generali. C. de decur. libro. 17. in fine. alias si absoluunt ab instantia iudicij, vt quilibet remaneat in statu suo per hoc non euitant poenam, contrarium tenet. d. l. 6. ordinamenti, ibi, Como fallaren que se deue hazer. Adde circa supra dicta, q; si iudices regimenti, seu concilij ciuitatis in prolatione sententiæ, non se conformant cum iudice, qui primo tulit sententiam, & ipsi sine ipso iudice requisito proferunt sententiam, reuocando sententiam iudicis, vel eam moderando, q; ista talis sententia lata per istos iudices regimenti debet mitti executioni, per dictum iudicem ordinarium loci, tenet pragmatica Vallisoleti anno 1537. & tenet. d. l. 6. tituli. 16. libr. 3. in ordinamen. regali. ibi, O los dos dellos, si los tres se concertaren, den, y pronuncien sentenciã en el dicho pleyto, aprobando, o reuocando, o añdiendo, o amengnando la primera sentencia como fallaren que deuen hazer, y lo que estos determinaren sea firme y executado, scilicet, per. d. iudicem

cem ordinarium, vt dictum est per. d. pragmatic. Vallisoleti. & quia de iure, sententia lata per istos iudices regimenti, non potest per eos executioni mandari, sed executio committi debet ordinario: quia instantia de iure communi non est, nisi vsq; ad sententiam inclusiue, tenet Bald. in margarita. & Innoc. in parte instantia. Et postea fuit condita & promulgata pragmatic. 20. in curijs Vallisoleti quas habuit rex noster Philippus postquam regnavit anno. 1558. vbi cauetur quod rector seu iudex ordinarius debet mandare executioni sententiam latam per istos regidores in gradu appellationis sub poena viginti millia dipondiorum vt ibi. in glo. dineros. in fin. vi. l. 5. tituli. 17. parti. 4. & ibi Grego. Lopez in gl. 1. & vid. l. 17. eiusdem tituli. vbi non valet electio & vi. Peregrin. in parte iudex. column. 4. vbi inquit q; priuatur officio iudex vel rector qui ob pecuniam vocem suam dat alicui ad aliquod publicum officium obtinendum allegant ordinatio. factam per regem Ioan. Toleti.

ra alguna, secreta, o publicamente, directe, o indirecte.

O si los tales viuen con otros regidores, o alcaldes, o alguaziles, o jurados, y en la manera suso dicha lleuan salario dellos, o de alguno dellos.

Viuan. Vide tex. in pragma. 63. in libr. pragmatica. folio. 66. Et contra hanc. l. non potest dispensari & si rex dispensat dispensatio est nulla. tenet pragmatic. 46. in curijs de Madrid anni. 1528. *

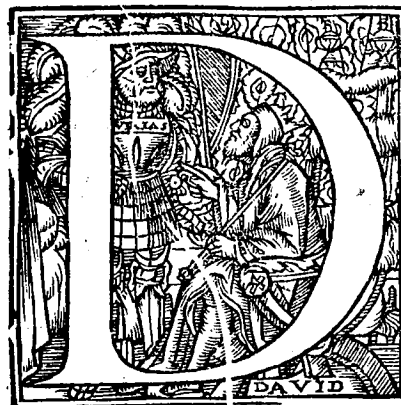
Otros regidores. b Tex. in. l. 17. tit. 2. lib. 7. in ordina. regali.

Alij articuli & interrogaciones possunt fieri in ista inquisitione secreta syndicationis, secundum dispositionem prouinciae, ciuitatis, seu villae, quae sibi decreta est, & ideo tu iudex discretus sis in eis faciendis. Quam inquisitionem debet iudex recipere secretè, ex personis honestis, & probis, & non ex inimicis, nec ex amicis iudicis, nec suorum officialium, & debet quoque scire bonum & malum, & in effectu. eis tres interrogaciones faciat, scilicet, quomodo punierunt delicta publica, & quomodo adimpleverunt iuramenta regis, & quomodo officia gesserunt, & si aliquis testis dicat q; scit: quia audiuit a Titio, non examinet alium si potest, donec recipiat dictum illius, cui dixit ille a quo audiuit. Et finita dicta inquisitione secreta, publice eam, & one ra quæ ex ea resultant quæ in nostra Hispania (cargos vocantur) & det copiam iudici de eis, & de dicta informatione secreta, cum nominibus testium, & terminum ad respondendum, ita quod causa finiatur infra terminum syndicationis. Et si corrector, vel aliquis ex suis officialibus, aliquod delictum graue commiserit, capiat illos, & cum processibus mittat illos, sic captos ad consilium regis. vt in capitul. 2. in capitul. iudi. syndicat. & ibi dixi, & est text. in. l. sexta titulo. quarto. Partita tertia. Et sic totum opus ad laudem Dei finitur, in dicta arce del Adrada docti illustris Antonij de la Cueva, tempore supradicti. Laus Deo.

Item si faben. & c. Que los regidores, veynte y quattros, & jurados han dado sus votos & voces por dineros, & promessas, en los officios & otras cosas que han proueydo, de que ellos pueden proueer.

a Dineros. a Vide text. in pragmatica. 65. in libro pragmati. fol. 68.

Item si fabe. & c. Que los regidores, y veynte y quattros, alcaldes, alguaziles, merinos, o jurados, o fieles executores, o escriuanos de concejo, o contadores, o mayordomos desta dicha ciudad viuã y moren con algun prelado, o cauallero, por contino, & lleue acostamiẽto por racion, & quitacion, o por ayuda de costa, o en otra mane

DON Carlos por la diuina clemencia Em-
 perador semper augusto, rey de Alema-
 ña, y el mismo don Carlos por la gracia
 de Dios rey de Castilla, de Leon, de Ara-
 gon, de las dos Sicilias. &c. A vos el con-
 cejo, justicias, regidores, caualleros, escu-
 deros, oficiales, y hombres buenos de la
 ciudad de Salud y gracias sepa-
 des, que nos entendiendo ser cumplidero a nuestro seruicio, y a
 la execucion de nuestra justicia, y a la paz y sosiego dessa dicha
 ciudad, y su tierra, nuestra merced y voluntad es q̄
 tenga por nos el officio de corregimiento dessa dicha ciudad, y
 su tierra, por tiempo de vn año primero siguiente, cõtado desde
 el dia que por vosotros fuere recebido al dicho officio, hasta ser
 cumplido, con los officios de justicia, & jurisdiction ciuil, y crimi-
 nal, y alcaldia, y aguazilazgo dessa dicha ciudad, y su tierra: porq̄
 vos mandamos a todos, y a cada vno de vos q̄ luego vista esta nue-
 stra carta sin otra luenga ni tardança alguna, & sin vos mas requere-
 rir ni consultar, ni esperar otra nuestra carta, ni mandamiẽto, se-
 gunda, ni tercera jusion estãdo juntos en vuestro cabildo, y ayũ-
 tamiento segũ q̄ lo aueys de vso, y de costũbre tomades & reciba-
 des del dicho el juramẽto y solenidad q̄ en tal caso se
 acostũbra hazer, el qual por el fecho lo recibades y tengades por
 nuestro corregidor dessa dicha ciudad y su tierra, y le dexades y
 consintades libremente vsar el dicho officio, y cumplir, y execu-
 tar la nuestra justicia por si, y por sus lugares teniente, y oficiales
 que es nuestra merced que en los dichos officios de alcaldia y al-
 guazilazgo, y otros officios al dicho corregimiento anexos pue-
 da poner, los quales pueda quitar, y admouer cada y quãdo que
 a nuestro seruicio, y a la execuciõ de la nuestra justicia cumpla, y
 poner y subrogar, otro y otros en su lugar, & oygan, y librẽ, y de
 terminẽ los pleytos, y causas ciuiles, y criminales, q̄ en essa dicha
 ciudad, y su tierra estan pendientes, començados, & mouidos, &
 que en quanto por nos tuuiere el dicho officio se començare, y

Rr 3 mouie-

SALMANTICAE,

In ædibus Dominici à Portonarijs, Sacrae

Catholicae Maestatis.

Typographi.

1571

Impensis Vincentij à Portonarijs.

*el corregidor
 por el tiempo
 de su vida.*

niouiere, & auer, & llevar los derechos, y salarios acostumbra-
 dos, & a los dichos pertenescientes, y hazer qualesquier pesqui-
 sas en los casos de derecho permissas, y otras cosas al dicho offi-
 cio pertenescientes, y que el entienda que a nuestro seruicio, y a
 la execucion de la nuestra justicia cumpla, y para vsar y exercer
 al dicho officio, y cumplir y executar la nuestra justicia todos vos
 conformey con el, y con vuestras personas, y con vuestras gen-
 tes le dedes y hagades dar todo el fauor y ayuda que vos pidiere,
 y menester ouiere, & que en ello, ni en parte dello embargo ni
 contrario alguno le no pongades, ni consintades poner, que nos
 por la presente le recibimos & auemos por recibido al dicho of-
 ficio, y le damos poder para lo vsar y exercer, y para cumplir y
 executar la nuestra justicia, caso que por vosotros, o por alguno
 de vos no sea recibido por quanto cumple a nuestro seruicio q̄
 el dicho tēga el dicho officio por el dicho vn año, no embar-
 gante qualesquier estatutos y costūbres que cerca dello tēgades
 que por esta nuestra carta mādamos a qualquier persona, o per-
 sonas que tienen las varas de la nuestra justicia, y de los officios de
 alcaldia y alguazilazgo de esta dicha ciudad, y su tierra, que luego
 las den y entreguen al dicho nuestro corregidor, y q̄ no vse mas
 dellas sin nuestra licencia, so las penas en que caē las personas pri-
 uadas q̄ vsan de officios publicos, para que no tienen poder ni fa-
 cultad, ca nos por la presente los suspendemos, y auemos por sus-
 pēdidos de los dichos officios. Y otro si es nuestra. m. que si el
dicho nuestro corregidor entendiere que es cumplidero a nue-
stro seruicio, y a la execucion de nuestra justicia que qualesquier
caualleros, y otras personas vezinos de esta dicha ciudad y su tier-
ra, o de fuera parte que a ella vinieren, o en ella estan se salgan de
ella, y que no entren ni esten en ella, & que se vengā a presentar
ante nos que lo el pueda mandar de nuestra parte, y los haga de-
lla salir a los quales a quien lo el mandare nos por la presente mā-
damos que luego sin nos mas requerir ni consultar sobrello, ni
esperar otra nuestra carta ni mandamiento, y sin interponer de
llo appellacion, ni supplicacion lo pongan en obra, segun que lo
el dixere y mandare, so las penas que les el pusiere de nuestra par-
te, las quales nos por la presente les ponemos y auemos por pue-
 stas, y

*Salgan de la
 tierra Casper
 sonas a quien
 se les bida lo
 mandare y
 no se admite
 appelaçion
 de. como quē
 p. lre.*

stas, y le damos poder y facultad para las executar en los que re-
 missos & inobedientes fueren, y en sus bienes. Y mādamos al di-
 cho nuestro corregidor que conozca de todas las causas, & ne-
 gocios que estan cometidos a los corregidores y juezes de residē-
 cia sus antecessores, aunque sean defuera de su jurisdiccion, y to-
 me los processos en el estado en que los hallare, y attēto el tenor
 y forma de las cartas de commisiones que les fueron dadas, ha-
 gan a las partes cumplimiento de justicia que para ello le damos
 poder cumplido. Y otro si por esta nuestra carta mādamos a vos
 el dicho concejo, justicia, regidores, caualleros, escuderos, officia-
 les, y hombres buenos de la dicha ciudad de que hagades
 dar y dedes al dicho corregidor este dicho año, otros tantos ma-
 rauedis como aueys acostumbrado dar y pagar a los otros nue-
 stros corregidores que hasta aqui han sido para los quales auer
 & cobrar de vosotros, y vuestros bienes, y para hazer sobrello to-
 das las prendas, y premias, y execuciones, prisiones, que necessa-
 rias sean, y para vsar y exercer el dicho officio, y cumplir, y exe-
 cutar la nuestra justicia le damos poder cumplido por esta nue-
 stra carta, con todas sus incidencias, dependencias, anexidades, y
 conexidades. Y otro si vos mādamos que al tiempo que recibier-
 des por nuestro corregidor de esta dicha ciudad, & su tierra al di-
 cho tomedes y recibades del fianças llanas & abonadas,
 que hara la residencia que la ley de nuestros reynos manda, y q̄
 residira en el dicho officio el tiempo que es obligado sin hazer
 ausencia alguna por alguna causa que sea, y si la hiziere q̄ de mas
 de la pena q̄ por ello incurre caya en pena de vna dobla de oro,
 por cada vn dia de los que hiziere de ausencia del dicho officio,
 la qual applicamos para las obras publicas de esta dicha ciudad. Y
 mandamos a las personas que le tomaren residencia, que tengā
 especial cuydado, si el dicho nuestro corregidor ha incurrido en
 la dicha pena, y aueriguada la verdad, la execute en el y en sus fia-
 dores sin embargo de qualquier causa y razon que contra ello
 allegue, y de las appellacion, o appellaciones que dello interpon-
 ga: porque nuestra merced y voluntad es que sin embargo de to-
 do ello se execute la dicha pena, y otro si tomedes & recibades
 del juramento, que durante el tiempo que por nos tuuiere el di-
 cho

cho officio de corregimiento visitar a los terminos de esta dicha ciudad y su tierra, al menos dos veces en el año, y que renouar a los mojones si menester fuere, y restituyralo que injustamente estuuiere tomado, y sino lo pudiere buenamente restituyr embiara ante nos al nuestro consejo la relacion dello para que lo proueamos como cumpla a nuestro seruicio. Y otro si mandamos al dicho nuestro corregidor, que las penas pertenescientes a nuestra camara & fisco, en que el y sus oficiales condenare, y las que el pusiere para nuestra camara que ansi mismo condenare que las executen, y las pongan en poder del escriuano del cõsejo de esta dicha ciudad por inuentario, y ante escriuano publico, por que las de y entregue al nuestro receptor de las dichas penas, o a quien su poder ouiere. Y otro si mandamos al dicho nuestro corregidor que se informe que portazgos, o imposiciones nuevas y acrescentadas se lleuan en esta dicha ciudad, y su tierra, y los de esta dicha ciudad, y su tierra remedien, y ansi mismo lo de sus comarcas que se pudieren remediar, y lo que no se pudiere remediar nos lo notifique, y nos embie la pesquisa, y verdadera relacion dello para que lo mandemos proueer, como con justicia de uamos. Y otro si mandamos al dicho nuestro corregidor, que durante el tiempo que por nos tuuiere el dicho officio tēga mucho cuydado y diligencia que se guarden, y hagan guardar las bullas de nuestro muy sancto padre, que disponen sobre el habito y tōfura que han de traer los clerigos de corona de estos nuestros reynos y señorios, ansi los que fueren conjugados, como los que no fueren conjugados, y la declaraciõ que sobre ello fue hecha por los prelados de estos nuestros reynos, & que tenga manera con el obispo, o con el prouisor de esta dicha ciudad que haga publicar las dichas bullas publicamente los tres domingos primeros de la Quaresma segun & como en las dichas bullas, & declaraciones se cõtiene, y en caso que no lo quiera hazer, lo tome por testimonio, & lo embie ante nos para que lo mandemos proueer, & remediar como conuenga. Y otro si mandamos al dicho nuestro corregidor que reciba residencia del nuestro juez de residencia que fue de esta dicha ciudad y su tierra, y de sus officiales por termino de dias primeros siguientes segun que la

que la ley fecha en las cortes de Toledo lo dispone, y cumpla de ³¹⁷ justicia, a los que dellos ouiere querellosos, sentenciando las dichas causas sin las remitir ante los del nuestro consejo, saluo las causas que por los capitulos de los juezes de residencia, y leyes del reyno se permite que remitan, la qual dicha residencia mandamos al dicho fulano y a sus officiales que hagan ante el dicho nuestro corregidor segun dicho es. Y otro si le mandamos que se informe como por que manera el dicho nuestro juez de residencia, y sus officiales han vsado el dicho officio de corregimiento, y executada la nuestra justicia, especialmente en los pecados publicos, y como se han guardado las leyes hechas en las cortes de Toledo, y fecho guardar y cumplir y executar las sentencias que son dadas en fauor de esta dicha ciudad, y su tierra sobre la restitucion de los terminos, y sino estuuieren executadas execute las el attento el tenor y forma de la dicha ley de Toledo, y instrucion sobre la fecha, & si en algo los hallare culpantes por la informaciõ secreta, llamadas, & oydas las partes auerigue la verdad aperciendo al dicho nuestro juez de residencia, & sus officiales que haga ante el sus prouanças, y les den sus descargos, por que aca no han de ser mas recibidos a prueua sobrello, y asi aueriguada haga sobre todo ello cumplimiento de justicia, y lo embie todo ante nos, & ansi mismo aya informacion si ha residido en el dicho officio el tiempo que por la prouision a el le fue mandado, & si hallare que no ha residido, execute luego la pena contenida en la dicha prouision, sin embargo de qualquier appellacion que del interponga, & todo aueriguado, & determinado en la manera que dicha es embie lo ante nos, y ansi mismo aya informacion, especialmente que personas son las que en esta dicha ciudad tienen mas parte & mando, & particularmēte auerigue si el dicho nuestro juez de residencia, y sus officiales tuuieron su amistad el tiempo que tuuieron los dichos officios, y despues que les mandamos tomar residencia, & si los han fauorecido para hazer la dicha residencia, y procurado que no se les pongan demandas, ni sean testigos contra ellos, & si los dichos juezes se hã concertado con ellos, para que no les sean contrarios en la dicha residencia, y tenga mucho cuydado si las tales personas, o otros

esto esta de lo que se pide por la causa J. pagina final y asi si no se puede remitir ningun cargo

Rr 5 algunos

algunos procuran de ygualar con el dicho juez de residencia, y sus oficiales los que dellos estan querellosos: porque no les pidã en la dicha residencia, y estoruan por alguna via que no se sepa verdaderamente lo que mal ha hecho en la gouernacion y administracion de la justicia, y embie ante nos la relacion de todo ello con la dicha residencia, y ansi mismo aya informaciõ de las penas en que el dicho juez de residencia, y sus oficiales, & los alcaides dela hermandad han condenado a qualesquier concejos & personas pertenescientes a nuestra camara, & fisco, y cobre las dellos, y las de, y entregue a nuestro receptor general de las dichas penas, o a quien su poder ouiere, y ansi mismo tomen las cuentas de todas las dichas penas a las personas que han tenido cargo delas rescebir, y pagar por el dicho nuestro receptor general el tiempo que las tuuierõ por dar, y otro si tome y resciba las cuentas de los propios, y rentas, y sisas, repartimientos, y derramas que en essa dicha ciudad y su tierra se han hechado despues que las mandamos tomar y recibir, y fueron tomadas y recibidas, y todo lo que hallare de mal gastado no lo reciba, ni passe en cuenta y esto, y los alcances que hiziere lo execute todo, y lo ponga en las dichas cuentas en poder del mayordomo dessa dicha ciudad, para que lo gaste en lo que fuere vtilidad y prouecho de ella, sin embargo de qualquier appellaciõ q̄ del se interpõga, y despues de executado si alguna persona se sintiere por agrauado y appellare del, otorguele su appellaciõ para ante los del nuestro consejo, y no para ante otro juez algũo, y dẽtro de .xc. dias primeros siguiẽtes como fuere recibido al dicho officio, embie al nro cõsejo todas las dichas cuẽtas de penas de camaras, y propios, y sisas y derramas q̄ como de sufo se cõtine, ha de tomar poniendo los cargos y las datas dellas de cada cuenta sobre si por menudo, y particularmẽte: porq̄ se sepa q̄ penas son las que se cobran y porq̄ razon, y lo q̄ ay de propios, y como, y de que manera se gasta, y si ouiere algunas cosas para q̄ adelante no se gastẽ, o se moderare, lo mandamos hazer con apercebimiento, q̄ sino lo hiziere, y cumpliere a su costa embiaremos juez q̄ tome las dichas cuentas, y haga la aueriguacion dellas, & la traya ante nos, para que lo mandamos proueer, & hazer sobre ello cumplimiento de justicia

317
sticia, y ansi mismo tome & reciba residencia de los regidores, escriuanos, y concejo, y escriuanos publicos dessa dicha ciudad, como, o de q̄ manera han vsado, y exercido los dichos officios, y si han ydo, o passado contra las leyes hechas en las dichas cortes de Toledo, en lo que a ellos incumbe, & si en algo los hallare culpantes por la informacion secreta, les de traslado dello, y reciba sus descargos, y aueriguada la verdad de todo ello, cumplidos los dichos dias de la residencia, la embie ante nos con la informacion que ouiere tomado, de como el dicho y sus oficiales han vsado y exercido el dicho officio de corregimiento, y mandamos q̄ el alcalde que pusiere en essa dicha ciudad, aya de salario por el dicho vn año otros tãtos maravedis como se han dado a los alcaides q̄ hasta aqui hã sido de mas, y allẽde de sus derechos ordinarios que como alcalde le pertenescer. Los quales mandamos a vos el dicho concejo que deys y pagueys al dicho alcalde del salario del dicho corregidor, y que no le deys, ni pagueys al dicho corregidor, saluo al dicho alcalde, y que el dicho alcalde jure al tiempo que lo recibiere des por alcalde que sobre el dicho salario y derechos que le perteneciere, no haran partido alguno con el dicho corregidor, ni contra persona alguna por via directa, ni indirecta, y el mismo juramento recibid del dicho corregidor. Y otro si mandamos al dicho corregidor, que saque y lleue los capitulos que mandamos guardar a los corregidores de estos reynos, y los presente en esse dicho cõsejo al tiẽpo q̄ fuere recibido, y que los haga escreuir en pergamino, o papel, y los haga poner, y põga en las casas del ayuntamiento dessa dicha ciudad, y q̄ guarde lo cõtenido en los dichos capitulos, con apercebimiento q̄ sino los lleuare y guardare, q̄ sea procedido contra el por todo rigor de justicia por qualquiera de los dichos capitulos q̄ se hallare que no a guardado, no embargãte q̄ diga, o allegue q̄ no supo dellos. Y otro si mandamos al dicho nuestro corregidor q̄ tenga especial cuydado que se guarden y cũplan las nuestras cartas, y sobrecartas q̄ mãdamos dar para que los regidores, y otros oficiales de cõsejo, no viuã con señores, y haga sobrello las diligencias necessarias, y que ponga tal recaudo que los caminos, y cãpos esten todos seguros en su corregimiento, y haga sus requi-

rimientos a los caualleros comarcanos que tuuieren vassallos, y si fuere menester hazer sobrello mensageros que los haga a costa dessa dicha ciudad, con acuerdo de los regidores della, y que no pueda dezir que no vino a su noticia. Afsi mismo haga guardar y cumplir las nuestras cartas, y prouisiones que disponē que se planten y conferuen los montes, y los vnos ni los otros no fagades, ni fagan ende al por alguna manera, so pena de la nuestra. m. y de diez mill marauedis para la nuestra camara a cada vno de vos que lo contrario hiziere. Dada en

Iudicum syndicatus prouisio,
seu mandatum.

DON Carlos por la diuina clemencia Emperador semper Augusto rey de Alemania. &c. A vos fulano, salud y gracia sepades, que no es fecha relaciō, quel tiempo porque fulano fue proueydo del officio de corregimiento de la ciudad de tal es cumplido, o se cumple muy presto, y por que nuestra merced y voluntad es de saber como el dicho fulano nuestro corregidor a vsado y exercido el dicho officio de corregimiento, en el tiempo que lo ha tenido, y que ante vos fagan el y sus oficiales la residencia que la ley fecha en las cortes de Toledo en tal caso manda, vos mandamos, que vays a la dicha ciudad, y tomeys en vos las varas de corregimiento, & alcaidia, & alguazilazgo della, y anfi tomadas y recibidas, tomeys, y recibays, del dicho fulano nuestro corregidor, y de sus oficiales la dicha residencia, por termino de treynta dias, segun la dicha ley lo dispone, y cumplid de justicia a los que dellos ouiere querellosos, sentenciando las dichas causas, sin las remitir ante los del nuestro consejo, saluo las causas que por los capitulos de los juezes de residencia y leyes del reyno se permite que remitays. La qual dicha residencia, mandamos al dicho nuestro corregidor, y sus oficiales que hagan ante vos, segun dicho es. E otro si vos informad de vuestro officio, como y de que manera el dicho nuestro corregidor & sus oficiales han vsado y exercitado el dicho officio de corregimiento, y executado la nuestra justicia especialmente en los peccados publicos, y como se han guardado las leyes fechas en las cortes de Toledo. Y otro si vos informad, si han visitado los terminos de la dicha ciudad y su tierra, & si han fecho guardar, y cumplir, y executar las sentencias que son dadas en fauor de la dicha ciudad y su tierra, sobre la restitution de los terminos, & si no estuieren executadas executad.

cutaldas vos, atento el tenor y forma de la ley de Toledo, que habla sobre la restitucion de los terminos, y a la instruccion sobre la fecha por los del nuestro consejo, y si en algo hallaredes culpantes por la informacion secreta al dicho corregidor y sus oficiales, llamadas las partes averigüey la verdad, aperciendo al dicho nuestro corregidor y a sus oficiales, que hagan ante vos sus probanças, & vos den sus descargos, por q̄ aca no han de ser mas recibidos a prueua sobrello, y todo averiguado, y determinado en la manera que dicha es embialdo ante nos. Y ansi mismo vos informad (especialmente) que personas son las que en la dicha ciudad y su tierra tienen mas parte y mando, y particularmente averigüey si el dicho nuestro corregidor y sus oficiales tuvieron su amistad, el tiempo que tuvieron los dichos officios, y despues que los mandamos tomar residencia, y si los han fauorecido para hazer la dicha residencia, y procurado que no se les pongan demandas, ni sean testigos contra ellos, y si los dichos jueces se han concertado con ellos, para que no les sean contrarios en la dicha residencia, y tened mucho cuydado si las tales personas, o otros algunos procuran de ygualar con el dicho corregidor y sus oficiales, los que dellos estan querellosos, porque no les pidã en la dicha residencia, y estoruan por alguna via que no se sepa verdaderamente lo q̄ mal han fecho en la gouernacion, y administracion de la justicia, y embiad ante nos la relacion de todo ello juntamente con la dicha residencia. Y otro si vos informad de los regidores que ay en la dicha ciudad, y si residen en sus officios, y como vsan dellos en todo lo que es a su cargo, especialmente, en lo que mandan y disponen las leyes fechas en las cortes de Toledo. Y hazed pregonar si alguno tiene quexa dellos, de algunos agrauios, que por razon de sus officios ayan fecho, que lo vengam a demandar ante vos. E hazed justicia a los querellosos, y embiad ante nos la dicha informacion juntamente con la dicha residencia. E otro si aued informacion de las penas en que el dicho corregidor y sus oficiales y los alcaldes de la hermandad han cõdemnado a qualesquier concejos, o personas pertenescientes a nuestra camara y fisco, y cobrado dellos daldos y entregaldos a nro receptor general dlas dichas penas, o a quiẽ su poder ouiere.

Ansi

320
Ansi mismo tomad las cuentas de todas las dichas penas alas personas que han tenido cargo de las recibir y pagar, por el dicho nuestro receptor general dellas del tiempo que las tuuieron por dar. Y otro si tomad y recibid las cuentas de los propios y rentas, sifas, y repartimiento, y derramas, que en la dicha ciudad de tal y su tierra se han hechado despues q̄ las mãdamos tomar, y recibir, y fuerõ tomadas y recibidas, y todo lo q̄ hallaredes mal gastado no lo recibays, ni paseys en cuẽta: y esto y los alcances q̄ hizieredes los executad todos, y los poned cõ las dichas cuentas en poder del mayordomo de la dicha ciudad, para q̄ lo gaste en lo q̄ fuere vtilidad y prouecho della sin embargo de qualquier appellacion que de vos se interponga, y despues de executado, si alguna persona se sintiere por agrauada y appellare de vos otorgalde su appellaciõ para ante los del nro cõsejo, y no para ante otro juez algũo, y dẽtro de .xc. dias primeros siguiẽtes como fueredes recibido al dicho officio, embiad al nro cõsejo todas las dichas cuẽtas de penas de camara y propios, sifas, y derramas q̄ como de sufo se cõtine aueys de tomar, poniẽdo los cargos y datas de llas de cada cuenta sobre si por menudo, y particularmente por que se sepa que penas son las que se cobran, y por q̄ razõ, y lo q̄ ay de propios, y como, y de que manera se gastã, y si vuiere algũas cosas para q̄ adelãte no se gasten, o se moderen lo mandamos hazer cõ apercebimiento, q̄ si asì no lo fizierdes, a vuestra costa embiaremos juez q̄ tome las dichas cuẽtas, y haga la averiguaciõ de llas, y la trãya ante nos, y cõplidos los .xxx. dias de la dicha residẽcia embialda ante nos cõ la informaciõ q̄ vuieredes tomado de como el dicho fulano y sus oficiales han vsado y exercido el dicho officio de corregimiento dentro de otros treynta dias. E otro si vos mãdamos, que vos informeys, como, y de que manera, los fieles, y escriuanos de concejo, y escriuanos publicos del numero, y otros oficiales de la dicha ciudad han vsado, y exercido sus officios, y si han llevado alguna cosa de mas y allẽde de lo que podian, y deuiã llevar, conforme al aranzel, y si en algo los hallaredes culpantes daldes traslado dello, y recibid sus descargos, y cumplid de justicia a los querellosos, & la informacion que sobrello vuieredes, & la verdad averiguada de todo embial-

embialdo ansi mismo ante nos, para que lo mandemos ver, y hazer sobrello lo q̄ fuere justicia. Y tened en vos las varas de la n̄ra justicia hasta q̄ nos proueamos del dicho officio de corregimiēto a quien nuestra merced y voluntad fuere. Y es n̄ra merced q̄ ayades de salario por cada vn dia de los q̄ tuuieredes el dicho officio otros t̄atos marauedis como dauã y pagauã al dicho n̄ro corregidor, los cuales vos seã dados y pagados por la via, forma y manera, q̄ los dauã y pagauã al dicho nuestro corregidor, y mandamos al concejo, justicia, regidores, caualleros, escuderos oficiales, homes buenos dela dicha ciudad de tal, q̄ luego que cō esta nuestra carta fuerē requeridos, sin esperar otra n̄ra carta ni mandamiēto, segunda ni tercera jusion, y sin poner en ello escusa, ni dilacion alguna, recibã de vos el juramento q̄ en tal caso se requiere, y deueys fazer, el qual por vos fecho vos entreguen las varas de nuestra justicia y alcaldia, para que vos las tēgades y v̄des dellas durante el dicho tiēpo dela dicha residēcia, y despues fasta t̄ato que proueamos del dicho officio de corregimiento a quien nuestra. m. y voluntad fuere. Y m̄damos q̄ durante el dicho tiēpo conozcays de todos los negocios, y causas, ciuiles y criminales dela dicha ciudad y su tierra, y hazer y hagays todas las otras cosas, y cada vna dellas q̄ el dicho corregidor podria y deuria hazer, ca nos por la presente vos damos otro tal poder, y tan cūplido como el dicho fulano tenia para v̄sar del dicho officio. Y si para lo ansi hazer, cumplir, y executar, fauor y ayuda ouiere des menester, por esta nuestra carta mandamos al dicho concejo, justicia, regidores, caualleros, escuderos, oficiales, y homes buenos dela dicha ciudad, que vos la den y fagã dar luego, y que en ello, ni en parte dello embargo, ni contrario alguno vos non pongan, ni consientan poner, y mandamos, que el alcalde que pueredes aya, y lleue de salario en el dicho officio a respecto de otros tantos marauedis como se han dado y pagado a los otros alcaldes, que han sido, los cuales mandamos que les sean dados y pagados de vuestro salario, y que no los den, ni paguen a vos saluo al dicho alcalde. E que el dicho alcalde jure al tiempo que le recibieredes por alcalde, q̄ por el dicho salario, y derechos q̄ le pertenescē por razō de su officio no hara partido algūo con vos, ni

estas palabras y mandamos que el alcalde. basta la segunda linea de la planas sigui entre estan otra des. / por q̄ el esto va hablando con el juez de la villa. y asi a de decir y mandamos q̄ los den el salario q̄ se a a cobrarmos dar a los corregidores q̄ ansido en esa d̄ha ciudad

cō otra persona algūa, por via directa, ni indirecta, y el mismo juramēto hazed vos. Y otrofi vos mandamos q̄ faqueys, y lleueys los capitulos de los juezes de residencia, y los fagays escreuir en pergamino, o papel, & lo pōgays dōde esten publicamēte en las casas del ayūtamiento, y regimiēto de la dicha ciudad: y q̄ guardey lo cōtenido en los dichos capitulos, con apercebimiēto que vos hazemos, que si no los lleuaredes, y guardaredes, q̄ sera procedido cōtra vos por todo rigor de justicia, por qualquier de los dichos capitulos q̄ se hallare que no aueys guardado, no embargante q̄ digays, o allegueys q̄ no supistes dellos. E otrofi vos mandamos, que tēgays cargo especial de poner tal recaudo, q̄ los caminos, y cãpos estē todos seguros en el dicho corregimiēto, y sobre ello hagays los requirimientos a los caualleros comarcanos que tuuieren vasallos, y si fuere menester fazer sobre ello menfajeros los fagays a costa de la dicha ciudad, con acuerdo de los regidores della, y que no podays dezir que no vino a vuestra noticia. E otrofi vos mandamos, que durante el tiempo que tuuieredes el dicho officio tengays mucho cuydado, y diligencia que se guarden, y hagan guardar las bullas de nuestro muy sancto padre, q̄ disponē sobre el habito y tōsura q̄ han de traer los clerigos de corona destos nuestros reynos, y señorios, asy los q̄ son conjugados, como los q̄ no fueren cōjugados, y la declaracion q̄ sobre ello fue fecha por los prelados destos nuestros reynos, y q̄ tēgays manera cō el obispo, o con el prouisor dela dicha ciudad q̄ haga publicar las dichas bullas publicamēte los tres domingos primeros de la Quaresma, segun y como en la dicha bulla, y declaraciō se cōtiene. Y en caso q̄ no lo quierã hazer lo tomeys por testimonio, y lo embieys ante nos, para que nos lo m̄demos proueer, y remediar como conuenga. E ansi mismo hazed guardar, y cumplir las nuestras cartas y prouisiones, que disponē, que se planten y conseruē los montes, y otras cartas q̄ mandamos dar para que los regidores, y otros oficiales de cōcejo, no viuan con señores, y sobre ello hagays las diligencias necessarias. E los vnos, ni los otros no fagades ni fagan ende al, por alguna manera, so pena de la nuestra merced, y de diez mil marauedis para la nuestra camara, a cada vno que lo contrario hiziere. Dada en la muy noble,

322
Prouision real por la qual su Magestad especial-

mēte suele cometer a vn juez particular la residēcia d̄l Corregidor y sus oficiales, y de los escriuanos e los demas oficiales q̄ se començo a vsar della en tiempo del Licēciado Figueroa, Presidente del Consejo Real.

DON Philippe &c. a vos el Licēciado Rõquillo salud y gracia sabed que siendo informado que a causa que los Corregidores destos Reynos demas de exercer sus officios ordinarios por tomar como toman residencia, a los q̄ dexan los dichos officios por la mucha ocupacion que en lo susodicho tienen no cumplen con el gouerno de los pueblos en el tiempo q̄ toman la residencia y resultan dello otros daños inconuenientes y por vna nuestra carta dada en Madrid, a treynta y vn dias del mes de Julio del año passado d̄ mil y quinientos y sesenta y quatro años auiamos m̄dado que agora y de aqui adelante vaya vn juez de residencia a cada vna de las ciudades, villas y lugares destos reynos juntamēte con los dichos Corregidores y se ocupen solamēte en tomar residencia y hazer otras cosas en la dicha prouision contenidas segun mas largamente se cōtiene en ella a que nos referimos el tenor de la qual es este que se sigue.

DON Philippe &c. A todos los Corregidores Afsistentes Governadores Alcaldes mayores y ordinarios y otros juezes y justicias qualesquier de todas ciudades villas y lugares de los nuestros reynos y señorios y a cada vno y qualesquier de vos en vuestros lugares y jurisdicciones salud y gracia: sabed que segun somos informados a causa que los Corregidores destos reynos demas de exercer sus officios ordinarios por tomar como toman residencia a los que dexã los dichos officios por la mucha ocupacion que en lo vno y en lo otro tienen no cumplen con el gouerno de los pueblos en el tiempo que tomã la residencia y les falta tiempo para hazer en la residēcia que toman las

man las aueriguaciones y diligencias que son necessarias y algunos dellos por tener gratos para sus residencias a los Corregidores y a otras personas que han de dar cuenta de los propios de los consejos no las toman con el cuidado y diligencia que conuiene en disimular con los dichos Corregidores en los hechos que han hecho y por la mesma causa dexã de castigar a los escriuanos del numero disimulando con ellos sus delictos y hechos y dexã de remediar muchos abusos que los Corregidores y juezes passados han introduzido contra las leyes y pragmaticas de estos reynos y contra el bien publico dellos por ser ellos mesmos interessados en ellos y por ouiar a lo susodicho, y por q̃ los Corregidores entiendan en la gouernacion de los pueblos y exerciõ de los negocios ordinarios y las residencias se tomen con el cuidado que conuiene auiendo se visto en el nuestro consejo y con nos consultado hauemos acordado que agora y de aqui adelante quando fueren los Corregidores que nos proueyeremos a tomar las varas juntamente con ellos y al mismo tiempo vaya vn juez de residencia a cada vna de las dichas ciudades villas y lugares de estos reynos de manera que el tal juez de residencia por tiempo de nouenta dias y menos lo que fuere nuestra voluntad se ocupe solamente en tomar la residencia y las cuẽtas de propios y rentas y penas de camara y gastos de justicia y del pan delposito y de los otros gastos publicos y de los capitulos y demãdas publicas que se pusieren a los Corregidores y juezes y oficiales passados y regidores y escriuanos del numero y passado el dicho tiempo en las demandas publicas que no tuuiere acabadas las remita al Corregidor para que las pueda proseguir de manera que el Corregidor no pueda entender ni entienda la dicha residencia fino fuere en las demandas publicas que passado el dicho termino el juez de residencia le remitiere ni el juez de residẽcia se entremeta en el officio de Corregidor con que deuenos mandar y mandamos que por lo suso dicho el Corregidor passado y sus oficiales no sean obligados a estar presentes mas de los treynta dias que esta aqui por leyes deste reyno que hasta aqui por les de estos reynos estauan obligados a residir y estar presentes a las dichas residencias dentro dellos se ayan de poner y pongan las

213
las demandas publicas y porque lo suso dicho ṽega a noticia de todos mandamos que esta nuestra carta sea pregonada publicamente por estas ciudades villas, y lugares de los dichos nuestros reynos y señorios, y los vnos ni los otros no fagades ni fagan ende al fopena de la nuestra merced, y de veynte mill marauedis para la nuestra camara: dada en Madrid a treynta dias del mes de Julio de mill y quinientos y sesenta y quatro años. Y O E L R E Y. Yo francisco de Erasso. Secretario de su Magestad la fize escreuir por su mandado Iuan de Figueroa. El Doctor diego Gasca. El Licenciado Villagomez. El Licenciado Agreda. El Licenciado Montaluo. El Licenciado pedro Gasco. Registrada Martin de Vergara. Por chanciller. Y agora os es fecha relacion que el tiempo por que proueydo de officio de Corregidor es ya cumplido, o se cumple muy presto, y porque nuestra merced es de saber como el dicho nuestro Corregidor a vsado, y exercido el dicho officio de Corregidor en el tiempo que lo ha tenido, y que ante vos fagan el y sus oficiales la residencia que la ley fecha en las cortes de Toledo manda y confiando en vos que bien, y fielmente hareys lo que por la dicha nuestra prouision y esta nuestra carta se, os comete, os mandamos que vays a la dicha ciudad, y tomeys, y recibays del dicho nuestro Corregidor, y sus alcaldes mayores, y tinientes carceleros y otros oficiales qualesquier que aya tenido la dicha residencia por termino de ochenta dias segun la dicha ley dispone, y mandamos que ante todas cosas, os informeys si se ha executado lo que se proueyo por la residencia que se tomo a gutierrez Gonçalez de Ciẽ fuegos nuestro Corregidor q̃ vltimamente fue de la dicha ciudad y lo que hallaredes por executar lo executad a costa del dicho nuestro Corregidor de la dicha ciudad que agora es, y le hagays cargo de la culpa que contra el resultare de la dilacion que tuuo en executar lo y lo pongays todo in principio de la dicha residencia y cumplid de justicia a los que del dicho y de sus oficiales estuuieren querellosos sentenciando las causas sin las remitir a nuestro consejo saluo las causas que por los capitulos de

los juezes de residencia y leyes del reyno se permite q̄ remitays en la dicha residencia mandamos a nuestro Corregidor y sus oficiales que hagã ante vos segun dicho es, y otro si vos informad de officio como y de que manera el dicho y sus oficiales han vsado sus officios y executado la nuestra justicia especialmente en los peccados publicos, y como se han guardado las leyes fechas e las cortes de Toledo y asì mismo tomad residencia al dicho nuestro Corregidor, y oficiales de las cõmisiones en que por nuestro mandado ouieren entendido, y otro si vos informad si han visitado los terminos de la dicha ciudad, y si han fecho guardar cumplir y executar las sentencias que son dadas en fauor de la dicha ciudad sobre la restitucion de los terminos, y si no estuieren executadas executad las vos attento el tenor y forma de la dicha ley de Toledo que habla sobre la restitucion de los terminos, y instruccion sobre ello fecha por los del nuestro consejo: y si en algo hallaredes culpados al dicho

y sus oficiales por la informaciõ secreta hagan ante vos sus prouanças y os den sus descargos porque aca no hã de fer mas recibidos a prueua sobre ello y todo aueriguado y determinado en la manera que dicho es traeldo, o embialdo ante nos y asì mismo vos informad especialmente que personas son las que en la dicha ciudad tienen mas parte y mando y particularmente auerigueys si el dicho nuestro Corregidor, y oficiales tuuieron su amistad al tiempo que tuuieron los dichos officios y despues que le mandamos tomar residencia, y si les han fauorecido para hazer la dicha residencia, y procurado que no se les pongan demandas ni sean todos contra ellos, y si los dichos juezes se han concertado con ellos para que no les sean contrarios en la dicha residencia: y tened mucho cuydado y diligẽcia si las tales personas, o otras algunas procuran de ygualarse con el dicho y sus oficiales de los que dellos estan querellosos para que no les sean contrarios en la dicha residencia y estoruen por alguna via que no se sepa verdaderamente lo que mal han hecho en la gouernacion y administracion de la justicia, y trad la relacion ante nos juntamente con la dicha residẽcia otro si vos mandamos que tomeys residẽcia a los alcaldes y quad-

drilleros

drilleros y otros officiales de la hermandad y caualleros de fier-³²⁴ra y guardas del campo y todos aquellos que han tenido administracion de justicia solo a ello anexo en qualquier manera en la dicha ciudad, y de la forma, y manera en que han vsado, y exercido sus officios: otro si tomad residencia a los regidores fieles y executores y escriuanos publicos que ay en la dicha ciudad y su residencia en sus officios como vsan dellos, y si alguno tiene quexa dellos lo vengana demandar ante vos, y hazed justicia a los querellosos y traed ante nos la dicha informacion juntamente con la residẽcia: otro si aued informacion de las penas en que el dicho nuestro Corregidor, y sus oficiales, y los dichos alcaldes de la hermandad, y los demas susodichos han condenado a qualesquier concejos y personas particulares pertenescientes a nra camara, y fisco, y los cobreys dellos y los entregad a nro receptor general dellas, o aquiẽ: su poder tuuiere y asì mismo tomad les cuenta de las dichas penas a las personas que han tenido cargo de las recibir pagar, y cobrar por el nuestro receptor general dellas el tiempo que los tuuierẽ por dar: y otro si tomad, y recibid las cuentas de los propios rentas, y repartimientos y sifas y derramamiẽtos q̄ en la dicha ciudad se han hecho despues que las mandamos tomar, y fueron tomadas y rescebidas, y todo lo que hallaredes mal gastado nolo recibays ni passays en cuenta, y todo esto y los alcãces que hizieredes lo executad todo, y lo poned en las dichas cuentas en poder del mayordomo de la ciudad sin embargo de qualquier appellacion q̄ de vos se interponga y despues de executado si alguna persona se sintiere por agraviada y appellare de vos, y otorgalde la appellacion para ante los del nuestro consejo, y no para ante otro juez alguno, y dentro de ochenta dias primeros siguiẽtes que llegaredes a la dicha ciudad embiad, o traed al dicho consejo las cuentas de penas de camara, y propios sifas y derramamientos q̄ como de suso se contiene aueys de tomar poniendo los cargos y las datas dellas de cada cuenta sobre si y por menudo: y particularmente porque se sepa que penas son las que se cobran y porque raçon y lo que ay de propios y como y de que manera se gastan y si ouiere algunas cosas que adelante no se deuan gastar lo manden ver con a-

percibimiento que si no lo hizieredes y cumplieredes a vuestra
costa embiaremos juezes que tomen las dichas cuentas y hagan
la aueriguacion dellas, y la traygan ante nos y cumplidos los o-
chenta dias despues q̄ ouieredes tomado la dicha residencia em-
biad, o traed ante nos la dicha informacion que ouieredes toma-
do como el dicho nuestro Corregidor, y sus oficiales y los de-
mas susodichos han vsado y exercido sus officios, y si han lleua-
do algunas cosas mal llevadas y allende dello que podian, o deuiã
lleuar conforme al aranzel real y si en algo los hallaredes culpa-
dos dadles traslado dello y recibildes sus descargos, y cumplid
de justicia a los querellosos y la informacion que sobre ello hi-
zieredes y la verdad aueriguada todo ello embialdo, o traeldo
ansi mismo ante nos para que lo mandemos ver y hazer sobre
ello cumplimiento de justicia, y porque somos informados que
como quiera que por leyes, y pragmaticas destos reynos esta p-
hibido la horden que cerca de la caça y pesca se deue tener, y los
tiempos en que se puede caçar y pescar como en lo demas toda-
via muchas personas asì ecclesiasticas como seglares caçan y pe-
scan libremente y ha auído desordē y esto ha causado no tener
las justicias el cuydado que conuiene de la guarda y execuciō de
las dichas leyes, y pragmaticas y aureys informacion si el dicho
nuestro Corregidor y oficiales han tenido cuydado dello, y e-
xecutado las penas cōtenidas en las dichas leyes y si han disimu-
lado con algunas personas y con quien embiareys la relaciō del-
lo al nuestro consejo y ansi mismo os mandamos tomeys cuēta
al dicho Corregidor y oficiales del dicho consejo
del pan del posito y que y como se ha distribuydo y gastado y si
se conserua y se tiene cuydado dello como conuiene y esta orde-
nado, y mandamos a a quiē auemos
proueydo por nuestro Corregidor de la dicha ciudad que no se
entremeta en tomar residencia ni en lo demas que en esta carta
se declaran mas solamente en las demandas publicas que passa-
do el dicho termino vos le remitieredes conforme ala dicha pra-
gmatica inserta asì mismo a vos os mandamos no os entreme-
tays en el dicho officio del dicho nuestro Corregidor y es nue-
stra voluntad que para la execucion de lo susodicho lleueys por
alguazil

225
alguazil a y por escriuano ante quien passe la di-
cha residencia y lo a ello depēdiente y q̄ ayays
y lleueys de salario vos el dicho Licenciado Ronquillo mil mrs
cada vn dia de mas de sus derechos los quales dichos salarios mã
damos a la dicha ciudad que los den y paguē de los propios del-
la y si quisieren para este efecto puedan crecer el repartimiento
de las alcualas de la dicha ciudad, y su tierra hasta en lo q̄ monta-
rē los dichos salarios, y no mas mirando q̄ se haga el dicho repar-
timiento y solamente, y de manera q̄ no aya fraude que siendo
necessario para todo ello les damos poder cumplido qual al caso
conuenga y mandamos a la persona que tomare las cuentas de-
los propios de la dicha ciudad que escriua y passe en cuenta lo
que asì os dieren, y pagaren los dichos salarios a cada vno dellos
solamente por libramiento de la dicha ciudad: y vña carta de pa-
go sin otro recaudo: y es nra voluntad que durante el dicho tiē-
po de la dicha residēcia podays traer vna vara de nra justicia vos
el dicho juez de residencia y el dicho alguazil que yo os doy po-
der para ello tal qual al caso conuenga. dada en Aranjuez a on-
ze de junio de mil, y quinientos, y sesenta y cinco años, y porque
en la prouision que mandamos dar al dicho

del Corregimiento de la dicha ciudad de
vapuesto que el Licenciado fuesse con el dicho

a tomar la dicha residencia no para perjuizio a quello.
Y O E L R E Y. Yo Pedro de Hoyo Secretario de su Ca-
tholica Magestad la fize escreuir por su mandado. El Doctor
Velasco. Registrada Martin de Vergara por chanciller.

Prouision Real de su Catholica Magestad, para los Corregidores que se proueen para las ciudades villas, y lugares de todo el reyno de Castilla, y se declara en ella como los dichos Corregidores han de exercitar sus officios teniente y alcalde y alguazil mayor y todos los demas officios q̄ son menester: para regir, y gouernar vna republica.

On Philippe por la gracia de Dios Rey de Castilla, de Leon, de Aragon, de las dos Sicilias, de Hierusalem, de Nauarra, de Gragana, de Toledo, de Valencia, de Galicia, de Mallorcias, de Seuilla, de Cerdeña, de Cordoua, de Corcega, de Murcia, de Iaë, de los Algarues de Algezira, de Gibraltar, de las Islas de Canaria, de las Indias, Islas y tierra firme del mar Oceano, Conde de Barcelona, señor de Vizcaya, y de Molina, Duque de Atenas, y de Neopatria, Cōde de Ruifellon, y de Cerdania, Marques de Oristã, y de Gociano, Archiduque de Austria, Duque de Borgoña, y de Brabante y Milan, Conde de Flandes, y de Tirol. &c. Consejo justicia regidores caualleros escuderos oficiales, y homes buenos de la ciudad de sabed q̄ entediendo que cumple a nro seruicio y ala execuciõ de nra justicia paz y folsiego de essa dicha ciudad nra voluntad es q̄ tenga el officio de Corregidor della y su tierra cõ los officios de justicia y jurisdicciõ. ciuil y criminal, alcaldia y alguazilazgo por tiẽpo de vn año cõtado desde el dia q̄ por vosotros fuere recibido en adelante porq̄ vos mãdamos que luego vista esta nra carta sin aguardar otro mãdamiẽto algũo le recibays por Corregidor dessa dicha ciudad y su tierra y le dexeys y cõsintays libremẽte vsar el dicho officio, y executar la nra justicia por si, y sus officiales q̄s nra merced q̄ en los dichos officios de alcaldia, y alguazilazgo y otros officios a el annexos, pueda poner y los quitar y remouer quãdo a nro seruicio, y a la execucion de nra justicia cõpla y poner otros en su lugar y oygã y librẽ y determinẽ los pleytos y causas ciuiles y criminales q̄ en essa dicha ciudad estã pãdiẽtes y pãdierẽ durante el tpo q̄ tuuierẽ el dicho officio y llevar los derechos y salarios a el perteneciẽtes, y para exercer el dicho officio todos os cõformey

meys cõ el y cõ vras personas y gẽte le deys el fauor q̄ menester ouiere, y q̄ en ello cõtrario alguno le no põgays nicõsintays poner q̄ nos por la presente le recibimos y auemos por recebido al dicho officio y le damos poder pa lo exercer, caso q̄ por vosotros a el no sea recebido no embargãte qualesquier vros estatutos y costũbres q̄ cerca dello tẽgays y mãdamos alas psonas q̄ al p̄sente tienẽ las varas de nra justicia desta dicha ciudad q̄ luego las dẽ y entreguẽ al dicho y no vsen mas dellas sin nra licẽcia so las penas en q̄ incurrẽ los q̄ vsan de officios publicos para q̄ no tienen facultad y es nra volũtad q̄ si el dicho

entendiere q̄ cumple a nro seruicio, y a la execuciõ de nra justicia q̄ qualesquier caualleros, y otras personas vezinos dessa dicha ciudad, o dẽ fuera parte q̄ a ella vinierẽ se salgã della y se vẽgã a presentar ante nos q̄ lo pueda mãdar de nra parte, a los quales mãdamos q̄ luego hagã lo q̄ les ordenare so las penas q̄ de nra parte les pusiere, las quales nos les ponemos, y auemos por puestas y por condenados en ellas lo cõtrario haziẽdo y que conõzca de todos los negocios q̄ estan cometidos a los nuestros Corregidores, o juezes de residẽcia sus antecessores aũque seã fuera de su jurisdiccion y conforme a las comisiões q̄ les fueron dadas haga a las partes justicia, y mandamos a vos el dicho cõcejo que de los propios de essa dicha ciudad deys al dicho

otros tãtos marauedis de salario como aueys acostũbrado dar a los otros Corregidores q̄ hasta aqui hã sido della q̄ para los cobrar y hazerlo en esta nra carta cõtẽido es, le damos poder cõplido y otro si mandamos q̄ al tiẽpo que le recibieredes al dicho officio tomeys del fiãças legas llanas y abonadas, que hara la residẽcia q̄ las leyes de nros reynos disponẽ y q̄ residira en el dicho corregimiẽto el tiẽpo q̄ es obligado sin hazer ausencia, y si la hiziere demas de las penas en q̄ por ello incurre pague vna dobla de oro por cada vn dia q̄ la hiziere lo qual applicamos para obras publicas dessa dicha ciudad, y mandamos a la persona q̄ tomare residencia al dicho que tenga especial cuydado de saber si ha incurrido en la dicha pena y aueriguada la verdad dello la execute en el y sus fiadores, sin embargo de qualquier causa y appellacion que dello interponga: porque nuestra

voluntad es que se execute la dicha pena, y otro si recibays del el juramento q̄ durante el dicho tiempo visitara los terminos de essa dicha ciudad alomenos dos vezes al año, y que renouara los mojones si menester fuere y restituyra lo que injustamente estuuie re tomado conforme a las leyes de Toledo, y instruction sobre ello hecha por los del nuestro consejo y no lo pudiendo buenamente restituyr embie al nuestro consejo relacion dello para q̄ lo proueamos como conuenga y que se informe si sin ordē nra estan impuestos algunos portazgos, o impuficiones nuevas en la dicha ciudad y los remedie y de lo que no se pudiere remediar nosembie relacion para que mandemos proueer lo que conuēga y otro si mandamos al dicho que durante el dicho tiempo que tuuiere el dicho officio tenga mucho cuydado que se guarde, y cumpla lo dispuesto por el sacro Concilio Tridentino cerca de las ex~~ec~~uciones que los coronados pretendē tener segun q̄ por las prouisiones, y instrucciones libradas en nro cōsejo esta proueydo, y ordenado por q̄ somos informados por q̄ en los marauedis de las condenaciones q̄ se applicā y debē aplicar a nra camara, ay mal recaudo y poca cuēta mādamos q̄ para q̄ se sepala diligencia q̄ en esto haze el dicho durante el dicho su officio todos los marauedis q̄ el y sus officiales cōdēnarē para la dicha nra camara los executē y pōgā en poder de vno de dos escriuanos del cōsejo de essa dicha ciudad y q̄ en cada vn año por el mes de deciēbre tome las cuētas de las dichas penas de camara y haga el alcācel liquido y prouea como la persona a cuyo cargo fuerē traya, o embie al nro receptor general dellas o a las personas q̄ en nra corte los ouierē de hauer el dicho alcāce y realmēte se lo entregue en las dichas cuētas y el testimonio de como ouiere executado el dicho alcāce y auiedo hecho la dicha diligēcia por todo el mes de Enero siguiēte de cada año embiara al nro consejo, y raçōn informa dello con apercibimiento q̄ si assi no lo hiziere no le serā librados marauedis algunos de su salario: y mādamos q̄ el alcalde q̄ pusiere en essa dicha ciudad lleue por el dicho año otros tātos mrs de salario como ha sta aqui se ha acostūbrado dar a los otros que an sido della demas y allende de sus derechos que como a alcalde le pertenescē los

quales

727
quales mandamos a vos el dicho concejo que deys al dicho alcalde el salario del dicho Corregidor y q̄ no los pagueys a el sino al dicho alcalde el qual jure al tiempo q̄ le recibieredes por alcalde que sobre el dicho salario y derechos q̄ le pertenescen no hara partido con el dicho Coregidor ni otra persona por el y q̄ el mismo juramēto haga el dicho Corregidor al qual mādamos q̄ lleue los capitulos q̄ han de guardar los Corregidores de nros reynos y los presente en esse dicho cōcejo al tiempo que fuere rescebido y los haga escreuir y poner en las casas de ayūtamiēto de essa dicha ciudad y hagalo en ellos cōtenido con apercebimiento q̄ si no los lleuare y guardare se procedera cōtra el por todo rigor de justicia aunq̄ diga q̄ no supo dellos, y q̄ tēga especial cuydado de q̄ se cūplan y guarden las cartas y sobrecartas q̄ mādamos dar para q̄ los regidores ni otros officiales de cōcejo no viuan con señores y haga sobre ello las diligencias necessarias y pōga tal cuydado q̄ los caminos y campos de essa dicha ciudad esten seguros y que sobre ello haga los requirimiētos necessarios a los caualleros q̄ tienen vassallos y si fuere menester hazer sobre ello mēsajeros lo haga a costa dessa dicha ciudad cō acuerdo de los regidores della y q̄ no pueda dezir q̄ no vino a su noticia assi mismo haga cūplir las cartas y prouisiones q̄ disponen q̄ se guardē, y cōseruē los montes y sobre ello haga las diligēcias cōueniētes y guarde, y cūpla lo cōtenido en la ley de las nueuamēte recopiladas q̄ habla a cerca de la executiō y cūplimiēto de la conseruaciō dellos, y de los plantios como en ellas se cōtiene con apercebimiēto q̄ no lo haziēdo y cūpliēdo ansi se executara en el la terciā parte de su salario y no se vera su residēcia no costādo por testimonio authētico auerlos assi guardado executado y cumplido y otro si mādamos a nro Corregidor que sopena de priuacion de officio embie al nro consejo relacion de seys en seys meses durāte el tiempo q̄ tuuiere el dicho officio si el Obispo de essa dicha ciudad y su prouisor y otros juezes ecclesiasticos della guardālo q̄ por prouisiones y cartas libradas en nro cōsejo el año passado de 1525. esta ordenado cerca de la orden que los juezes y notarios ecclesiasticos han de tener en el llevar de los derechos delos authos y escripturas que ante ellos passan, y assi mismo embie relacion

al nuestro

al nuestro consejo dentro del dicho termino, si el dicho Obispo y juezes ecclesiasticos hã vsurpado y vsurpã nuestra jurisdicció Real y q̄ tenga especial cuydado de los pobres y que haga que se guardẽ las leyes, y pragmaticas destos n̄ros reynos y prouisiones sobre ello dadas en el n̄ro cõsejo y asy mismo tẽga cuydado de las casas de los niños de la doctrina Christiana y de saber como son tratados y q̄ r̄eta y bienes tienẽ y tomar las cuẽtas dellos y q̄ vea y tẽga cuydado del pã del deposito, y en q̄ y como se gasta y si se cõferua y tẽga cuydado dello como cõuiene y esta ordenado, y porq̄ auemos sido informados q̄ como quiera q̄ por leyes y pragmaticas destos n̄ros reynos esta proueydo la ordẽ q̄ cerca d̄ la caça y pesca se deue tener asy en los tiẽpos q̄ se puede caçar y pescar como en los demas toda via muchas personas asy ecclesiasticas como seglares caçã y pescã libremẽte y en esto a hauido y ay mucha defordẽ a cuya causa se halla muy poca caça y pesca y se espera aura menos y esto ha procedido de no tener las justicias el cuydado q̄ cõuiene de la guarda de las dichas leyes y pragmaticas y d̄ executarlas y porq̄ n̄ra volũtad es q̄ las dichas leyes se guardẽ mãdamos al dicho tenga especial
cuydado della y otro si mãdamos a vos el dicho el dicho

que tomeys residencia al n̄ro cor
regidor q̄ agora es de la dicha ciudad y a sus alcaldes mayores, o teniẽtes y alguaziles y carceleros y otros oficiales q̄ alli tiene la residẽcia q̄ la ley hecha en las cortes de Toledo mãda, y que ante todas cosas os informeys si se ha executado lo q̄ se pueyo por la residẽcia q̄ se toma a n̄ro Corregidor que vltima
mente fue de la dicha ciudad, y lo que hallaredes por executar lo nuestro Cor
regidor q̄ agora es de la dicha ciudad y le hagays cargo de la culpa que contra el resultare de la dilacion que se ouo en executar lo y la pongays todo en principio de la dicha residẽcia y cumplid de justicia a los que del dicho y sus
oficiales estuuieren querellosos sentenciandoles las causas sin los remitir ante los del nuestro consejo so las penas en esta nuestra carta contenidas en quanto a los cargos remitidos salvo las causas que por los capitulos de juezes de residẽcias y leyes del rey

323
del reyno se permite que remitays la qual dicha residencia mandamos al nuestro Corregidor y oficiales que ante vos hagan segun dicho es por termino de treynta dias segun la ley dispone, y otro si vos informad de officio como y d̄ que manera el

y sus oficiales han vsado sus officios y executado n̄ra justicia especialmente en los peccados publicos y como se han guardado las leyes hechas en las cortes de Toledo y asy mismo tomad residencia al dicho n̄ro Corregidor y sus oficiales de las cõmisiones en q̄ por n̄ro mandado ouierẽ entẽdido y otro si vos informad si han visitado los terminos y hecho guardar cõplir y executar las sentencias q̄ son dadas en fauor de la dicha ciudad sobre la restituciõ de los terminos y sino estuuieren executados executaldos al tenor y forma de la ley de Toledo q̄ habla sobre la restituciõ de los terminos y instituciõ sobre ellos hecha en el nuestro consejo y asy mismo os informad especialmente q̄ personas son las q̄ en la dicha ciudad tienen mas parte y mando, particularmẽte auerigueys si el dicho

y sus oficiales tuuieron su amistad el tiempo q̄ tuuieron los dichos officios y despues que les mãdamos tomar residencia y si los han fauorecido para hazer la dicha residẽcia y procurado que no les põgã demandas ni sean testigos contra ellos y si los dichos juezes se han concertado cõ ellos para q̄ no les sean contrarios en la dicha residẽcia, y tengays mucho cuydado y diligẽcia de saber si las tales personas, o otras algunas procurã de ygualar y cõponer con el dicho

y sus oficiales y los que dellos estan q̄rellosos para q̄ no les seã cõtrarios en la dicha residencia y estoruã por alguna via q̄ no se sepa verdaderamẽte lo q̄ mal han hecho en la gouernaciõ y administraciõ de la justicia y embiad la relaciõ dello ante nos jũtamẽte cõ la dicha residẽcia, y otro si vos mãdamos q̄ tomeys residencia a los alcaldes y quadrilleros y otros oficiales de la hermandad y caualleros de fierra y guardas del cãpo y a todos aq̄llos q̄ hã tenido administraciõ d̄ justicia y lo a ello ãnejo enq̄lquier manera en la dicha ciudad d̄ la forma y manera q̄ hã vsado y exercido sus officios y otros y tomad residẽcia a los regidores fieles y executores jurados escriuanos y procuradores que ay en la dicha ciudad y si re-

y si residen en sus officios y como vsan dellos y si alguno tiene queixa dellos que lo vengam a demãdar ante vos y hazed justicia a los querellosos y traed, o embiad ante nos la dicha informaciõ juntamente con la dicha residencia y otro si haued informaciõ de las penas en que el dicho nuestro Corregidor y sus officiales, y los dichos alcaldes de la hermandad han cõdemnado a qualesquier concejos y personas particulares pertenecientes a nuestra camara y fisco y proueyays que se cobren dellos y se entreguen al nuestro receptor general dellas, o a quien su poder, ouiere y assi mismo tomad las cuentas de las dichas penas a las personas que han tenido cargo de las rescebir cobrar y pagar por el nuestro receptor general dellas el tiempo que las tuuiere por dar y otro si tomad, y recibid las cuentas de los propios, y rentas repartimientos sifas y derramas que en la dicha ciudad se han hechado despues que las mandamos tomar y fueron tomadas y recibidas y todo lo que hallaredes mal gastado no lo recibays ni passeys en cuenta y esto y los alcances que hizieredes lo executad todo y lo poned con las dichas cuentas en poder del mayordomo de la dicha ciudad sin embargo de qualquier appellacion que de vos se interponga y embiad con la dicha residencia al nuestro consejo, testimonio autentico en manera que aga fee de como aueys executado el dicho alcance, o alcances y de como real y verdaderamente se han entregado al mayordomo de essa dicha ciudad so pena de diez mill maravedis en los quales desde agora os hauemos por cõdemnado si el dicho testimonio no embiaredes y de que a vuestra costa se vayã a executar los dichos alcances y traer el dicho testimonio y despues de executado si alguna persona se sintiere agrauada y appellare de vos, otorgalde la appellacion para ante los del nuestro consejo y no para ante otro juez alguno y dentro de nouenta dias primeros siguientes que llegaredes a la dicha ciudad embiad, o traed al dicho nuestro consejo las cuentas de penas de camara y paoprios sifas y de ramas que como de suso se contiene aueys de tomar poniendo los cargos y datas dellos de la dicha cuẽta sobre si y por menudo y particularmente y porq se sepa que penas son las q se cobran y porque raçon y lo que ay de propios y como y de que manera se ga-

se gastan, y si ouiere algunas cosas que adelante no se deuan gastar se mandemos proueer con apercebimiento que si no lo hizieredes y cumplieredes a vuestra costa embiaremos juezes que tomen las dichas cuentas y hagan la aueriguaciõ dellas y lo traygan ante nos y otro si hareys informacion si el dicho nuestro Corregidor y sus officiales han tenido cuydado de hazer guardar y cumplir y executar lo ordenado y dispuesto por pragmaticas destos nuestros reynos acerca de la guarda y conseruaciõ de la caça y pesca y si han y simulado con algunas personas y con quien embiareys relacion dello al nuestro consejo y assi mismo mandamos que tomeys cuenta al dicho nuestro Corregidor regidores y officiales del dicho concejo del pan del deposito, y en que y como se ha destribuido y gastado y si se conserua y se tiene cuydado dello como conuiene y esta ordenado, y otro si por quanto fomos informados que las cõdemnaciones pecuniarias en que las justicias tienen parte porque los denunciados las confientan sin appellar se conciertan con ellos y en las sentẽcias moderan las penas que las leyes ponen a los tales denunciados contra lo dispuesto por la pragmatica, o en fraude desto tassan las cosas cõdemnadas en menos delo que valen en lo qual nuestra camara es defraudada y nuestros subditos son perjudicados, porq aunque las tales cõdemnaciones son injustas por redimir su vexacion quieren mas pagar vna pequeña cantidad que seguir la tal appellacion y assi las confientan, os mandamos que os informeyes con toda diligencia si el dicho Corregidor y sus officiales, y las demas personas suso dichas han sido culpados en esto, o en algo de lo suso dicho, o de lo que por las leyes destos reynos los dichos Corregidores y sus officiales y las otras personas de suso nombradas que deuen cõplir y guardar y si los hallaredes culpados aueriguad la culpa cõ toda diligencia y cuydado q en ello se pueda hazer cõ apercebimiento, q si en el dicho nro cõsejo se entẽdiere por la dicha aueriguaciõ dexastes de hazer alguna de las diligencias deuidas se embiara persona a vuestra costa que la haga assi aueriguada la verdad en la mejor manera que pudierdes de las culpas que hallaredes dad los cargos al dicho corregidor y a sus officiales y a las otras personas y hagan ante vos sus prouan-

ças y

*asimis m... pue
de moderar las pe
nas de las cosas pro
hibidas sacadas de
no. p. l. 14. de 26.
de. 7. recopil. folio
205. / et vide ad
de claracionem hu
ius textus de sum
ar. enen. in
cap. 11. in ap. lib.
p. reb. per domi
num Ariles. fol.
167.*

cas y descargos que en el consejo no han de ser mas rescebidos a prueua sobre ello, y sentenciad los dichos cargos haziendo sobre ello justicia conforme a la dicha pragmatica y a las otras leyes de stos nuestros reynos que sobre ello disponen condenando y absoluiendo, y no remitays la determinaciõ dello a los del nuestro consejo, ni las sentencias de los capitulos, ni las de las demandas publicas, saluo en lo que tocare al interese de la parte, so pena de diez mil marauedis para la nuestra camara, en los quales desde agora os auemos por condenado por cada vno de los cargos q a si remitieredes, y las condenaciones hizieredes contra el dicho Corregidor y sus oficiales, y las dichas personas anfi en las sentencias de los cargos como de las demandas publicas, y capitulos en que los condenaredes, a que den, paguen y restituyan alguna cosa siendo de tres mill marauedis abaxo executaldas luego aunque no sean de cohechos ni bareterias ni cosas mal lleuadas sin embargo de appellacion alguna, en lo qual reserua su derecho a saluo al appellante para q despues le pueda seguir, y otro si vos mandamos que juntamente con cada cargo pongays y apunteys los testigos y escripturas, y otro qualquier genero de prouaça por donde os mouistes a hazer el dicho cargo en las preguntas y partes del processo donde se hallaren, so pena de cinco mill marauedis por cada cargo, y sentencia de los que hizieredes y diere des en que no pongays el dicho apuntamiento: en los quales desde agora os auemos por condenado, y hecho, y cumplido lo susodicho, y passado el dicho termino embiad, o traed la dicha residencia y informacion, y relacion al nuestro consejo. Dada en Aranjuez a veynte y seys de Mayo de mill y quiniētos y sesenta y nueue años. YO EL REY. Yo Antonio de Erasso Secretario de su Magestad Catholica la fize escreuir por su mandado. Dominus Cardinalis Seguntinus. Registrada. Iuan del regue por Chanciller Iuan del Loregue.

Index, seu repertorium huius opusculi, elaboratus quoq; à me Doctore Francisco Auilles, quanta fieri potuit industria, ac diligencia.

A

ABIGEATVS CRIMEN

quod dicatur in cap. 2. in glossa. Ganado. nume. 2. folio. 89.

Absens ab officio, vel in eo nõ residens, an debeat ei salariũ. in. c. 1. in glo. Salario.

numero. 12. folio. 55.

Si absentat se clericus de licentia superioris, debet percipere fructus suæ præbendæ. ibi. numer. 33. folio. 56.

Si licentiam absentandi rectores ciuitatis concedunt correctori ultra terminum. 90. dierum, de suo salariũ debet correctori soluere. ibi num. 14. fol. 56.

Ad allegandum causas absentia & innocentia, penitus extraneus admittendus est. in. c. 15. in glo. Homezillo. nu. 24. fo. 168.

Absentia causa impediunt processum absentis in criminali. in. c. 15. in glo. Homezillo. numer. 27. folio. 168.

Absens condemnatus, veniens infra annum, vel anno elapso, an audiatur. in. d. c. 15. in gl. Homezillo. nu. 31. fol. 168.

Absens quando se præsentat, potest allegare incompetentiam iurisdictionis. ibi. nu. 2. fo. eo.

In absentia clericus permittens se condemnari à iudice laico propter delictum, licet postea alleget priuilegiũ, debet soluere expensas. ibi nume. 33. foli. 168.

Absolutus ab syndicatu potest agere actione iniuriarum contra eum qui non probauit, & egit contra eũ. in. c. 1. in glo. Donacion. nu. 42. fo. 68.

Accusator, seu accusatus dans aliquid iudici, an puniatur. in. c. 1. in glo. Donacion. nu. 16. fo. 67.

Stante statuto q quilibet de populo potest accusare, familia potestatis accusare potest. in. c. 1. in glo. Ni consentiran. num. 19. folio. 59.

Stante statuto q quilibet de populo, potest accusare, & habere tertiam partem, an officialis curia, vel familiaris potestatis potest accusare, & illam tertiam partem habere. ibi nu. 20. fol. 59.

Accusatio non debet porrigi notario sine presentia iudicis. in. c. 35. in glo. Quexas. nu. 1. fo. 243.

Ad accusandum, & quereladum admittitur qui libet de populo contra potestatem, & eius offi-

ciales, quando agitur de delicto publico, & poena applicatur fisco. in. c. 47. in gl. Publicos. nu. 2. fol. 264.

Accusato, & inquisito, iudex debet facere traditam inquisitionis. in. c. 4. iudic. syndica. in glo. Pelsquisa. nu. 10. fol. 291.

Actor obtinens specialem commissionem, vt in causa ciuili reus habeat personaliter comparere in iudicio, ipsemet actor tenetur quoq; comparere. in. c. 1. in glo. Donacion. nu. 18. fo. 67.

Acta iudicij occultans vt veritas occultetur, puniatur. in. c. 1. in. d. glo. Donacion. nu. 34. fo. eo.

Acta probatoria disfigillans, an puniatur. ibi nu. 35. folio. eo.

Acta episcopi continentia excommunicationem debent iudici edi, & cuiq; postulanti. in. ca. 6. in glo. Parecer. nu. 4. fo. 127.

Actus gestus à delegato, non dicitur gestus auctoritate sua, sed delegantis. in. c. 7. in glo. Nombra ren. nu. 2. fo. 138.

Actus qui non potest à principio fieri sine licentia principis, potest tamen refici sine eius licentia. in. c. 22. in glo. Torres. nume. 27. folio. 111.

Actorum appellatione sententia continetur, & sententia est de actis. in. c. 27. in glo. Entreguen. nu. 11. folio. 227.

Actorum appellatione veniunt omnia quæ facta sunt in presentia iudicis. in. c. 36. in glo. Ordenados. nu. 8. fol. 246.

Inter acta & gesta, an sit differentia. ibi. n. 9. fo. eo.

Acta tam in ordinario iudicio, quam in extraordinario, sunt scribenda, nisi sit causa modica. in. c. 36. in glo. En scripto. num. 1. folio. 249.

Acta syndicatus debent scribi à notarijs gratis. in. c. 21. iudic. syndi. in glo. Derechos. nu. 1. foli. 301.

Acerbatio in fauorabilibus debet fieri. in. c. 2. in glo. Iuntaran. nu. 7. fol. 75.

Administrator debet obediri, sicut dominus. in. c. 4. in glo. Iusticia. nu. 11. fol. 113.

Administratoris bona, an sunt pignoratæ, & obligata pro administratione. in. c. 30. in glo. Y acaban de tomar. nu. 5. fol. 233.

Si administrator adquisiuit bona, an præsumantur adquisita ex administratione, ita q à domino repetantur. ibi nu. 6. fol. eo.

Administratores, & officiales publici, non possunt soluere, nisi de mandato iudicis & rectorum, in. c. 30. in glo. Libramiento. nu. 1. folio. 233.

* Admini-

Absolutus ab accusatione, an iterum possit accusari. fol. 163. n. 6. pagina. 1.

Quid declaratur
fol. 291. n. 9.

Administratores minorem potestatem habent in rebus publicis, quam administratores priuati in rebus priuatis. in. c. 32. in gl. De pujar. n. 4. fo. 237

Administrator, an poterit exigere ab alio administratore. in. c. 45. in glo. Poner. num. 4. folio. 262.

Aduocatus, an potius debeat aduocare pro patria, quam pro patre. in. c. 1. in glof. Tierra. numer. 11. folio. 45.

An potest aduocare contra patriam. ibi. nu. 12. fol. eo.

Aduocatus, & iudex, vel assessor in eadem causa non potest esse. in. c. 3. in glo. Abogados. num. 1. folio. 92.

Aduocatus potest esse decurio. fo. 93. nu. 2.

Aduocatus, an potest esse in causa in qua fuit iudex. ibi. nu. 2.

Qui fuit aduocatus in vna causa, non potest postea in illa esse iudex, nec assessor. ibi. numer. 3. folio eodem.

Aduocatus electus prætor alicuius ciuitatis, debet finita prætura reddere ad aduocandum. ibi. nu. 8. folio. 94.

Aduocatus sicut non potest esse iudex, ita non potest esse iudex in sua causa, nec suorum. fallit vt ibi. nu. 8. fol. 94.

Aduocati procuratores dici possunt, & dispositum in aduocato habet locum in procuratore. in. c. 3. in gl. Solicitadores. nu. 2. fo. 99.

Aduocare an teneatur iudex gratis pro republica. in. c. 3. in glo. No lleuando dineros. nu. 1. fol. 106.

Aduocare non tenetur iudex pro republica extra territorium. ibi. nu. 3. fo. eod.

Pœna iudicis aduocantis, seu procurantis. in. d. c. 3. in glo. Doblo. nu. 1. fol. 106.

Si pro aduocatione iudex nil recipit, an puniatur. ibi. nu. 2.

Datum iudici, vel familiari, vt patrocinetur, seu aduocet in causa, potest repeti tãquam datum ob causam procurationis quæ non est secuta. ibi. nu. 3. fo. eo.

Aduocati non debent percipere salarium à pauperibus. in. c. 7. in glof. Han de lleuar. numero. 3. fol. 137.

Aduocatus postquam incipit aduocare, cogitur aduocare. in. c. 28. in glo. Acogidos. nu. 1. fo. 229.

Aduocatus non debet inordinate loqui, & à superfluis debet se abstinere. in. c. 36. in glof. Abogados. nu. 1. fol. 247.

Aduocatum garrulorem, & verbosum, iudex ex officio potest priuare officio aduocationis. in. c. 36. in glo. Abogados. nu. 5. fol. 247.

Affectio facit, quod legata debeantur ex testamento solenni. in. cap. 44. in glof. Amistad. nume. 2. fol. 260.

Affinitas, seu coniunctio tollit dolum, ita amicitia. in. c. 44. in glo. Amistad. nu. 3. folio. 260.

In affine, vel coniuncto sanguinis iura loquentia habent locum in amico magna amicitia coniunctus. ibi. nu. 5. fo. eod.

Agere potest quilibet de populo contra iudicem. in. c. 3. iudic. syndic. in gl. Quexas. nu. 2. fol. 289.

Et in. c. 1. in gl. Donacion. num. 9. folio. 66.

Alapam dans potestati, potest suspendi. in. ca. 1. in gl. Derechamente. nu. 12. fol. 42.

Alcator nec peccator dicitur, licet semel lusit, peccauit. in. c. 2. in glof. De mercaderias. numer. 4. folio. 86.

Algazellus non potest capere aliquem, sine licentia iudicis. in. c. 35. in glof. Mandado. folio. 245. nisi in suffraganti delicto. ibi. num. 4.

Algazelli, & executores euntes extra ciuitatem ad executionem faciendam, pro eundo, & reddeundo non debent percipere nisi pro vno itinere, licet facere debeant plures executiones in diuersis locis. in. c. 43. in glo. No consientan. numer. 1. fol. 158.

Algazellus recipiens vltra suas expensas ad restitutionem tenetur. ibi. nu. 2. fol. eod.

Alienari prohibitus, ex causa necessitatis alienari possit. in. c. 2. in glof. De mercaderias. num. 9. folio. 89.

Alienari potest prælatus Romano pontifice inconsulto res ecclesiæ cathedralis imminente necessitate alienandi. ibi. nu. 6. folio. 87.

Alienatio prohibita per contractum, non intelligitur prohibita in vltima voluntate. ibi. num. 29. folio. 88.

Alienatio prohibita in forenses, non habet locum, quando forensis succedit ab intestato ex dispositione legis. ibi. num. 31. fol. 88.

Alienando res super qua dubitat sibi moueri quæstio, præsumitur dolus ex parte vendentis. in. c. 17. in glof. A razonables precios. numero. 29. fol. 183.

Alimenta tenetur potestas procurare ciuitati, sicut pater tenetur alere filium. in. c. 17. in glof. A razonables precios. nu. 2. folio. 181.

Ad ambasiatam, & procurationem, potest quis compelli. in. c. 54. in glof. Mensajero. numer. 2. folio. 281.

Ambasiatam, quis non cogitur recipere, si est locus sibi suspectus, vel paratur sibi inimicitia. ibi. nu. 4. fol. eod.

Ambasiatam, vel procurationem pro republica recipiens, habet vacationem ab oneribus, si illam non procurauit. ibi. numero. 7. folio. eod.

Ambasiator, seu procurator, qui vna cum negotiis ciuitatis sua

ciuitatis sua negotia tractat, an habeat salarium. in. d. c. 54. in glo. Ha de hazer. nu. 2. fol. 281.

Ambasiatores, & procuratores debent portare literas, per quas appareat, quod de licentia, & mandato ciuitatis vadunt. vt in. d. c. 54. in glof. Partiere. nu. 1. fol. 281.

Etiam si pro ambasiata ad principem mittatur decurio, seu rector, non debet patriam exire, nisi de licentia iudicis. ibi. nu. 2. folio. 282.

Ambasiatori, si infirmetur, an debeatur salarium, & quid si derobantur, an mittens teneatur ad emendationem damni. in. c. 54. in glof. Salario. nu. 2. fol. 282.

Si ambasiator, procurator, & nuntius, vadit per viam transfuersam, & magis longam, vt maius salariū habeat, non potest consequi illud. Et quid si vna die expediuit quod erat expediendum duobus, an salarium duplicetur? ibi. nume. 3. fol. eod.

Amicitia maxima idem operatur quod affinitas seu coniunctio sanguinis. in. c. 44. in glof. Amistad. nume. 1. fol. 260.

Amiciveniunt appellatione suorum. ibi. nume. 4. fol. eod.

Amicitia magna, quæ dicatur, arbitrio iudicis relinquitur. ibi. num. 6. fol. eo.

Animal punitur propter inhumanitatem criminis. in. ca. 1. in glo. Derechamente. nu. 19. fol. 43.

Appellare potest liberè à dominis locorum pervas fallos suos ad regem, & domini tenentur appellationi deferre, sub poena. in. c. 1. in glo. Nueftros. nu. 3. fo. 22.

Quod non appelletur ad papam, seu ad principem præscribi non potest. ibi. nu. 12. fol. 21.

Sed quod non appelletur ab episcopo ad archiepiscopum bene potest præscribi ibi.

Appellare non potest repertus in crimine. in. c. 1. in glof. Derechamente. nu. 15. fol. 42.

Appellator subcumbens in causa appellationis non habet recursum contra iudicem à quo. in. c. 1. in glo. El derecho a las partes. nu. 13. fol. 47.

Appellatio quæ debet interponi coram honestis personis, quando copia iudicis non potest haberi, sufficit si appellatio interponatur coram vna honesta persona. in. c. 2. in glo. Ninguno. nume. 5. fol. 80.

Appellari potest à nominatione. in. cap. 17. in glo. Elijan. nu. 4. fol. 178.

Si in appellationis causa est pronunciatum, quod quis acceptet officium, eo nollente acceptare, debet alio loco eius subrogari, & illi subrogato dare bona renuentis possidenda, & usufructuanda, & quoque potest poni in carceribus, & in banno, & iudici multa. ibi. nu. 5. fol. eod.

Appellatione durate à nominatione, si est colle-

gain officio, an ipse in solidum officium exerceat in cap. 17. in glo. Elijan. nu. 7. fol. 178.

Appellari potest ad principem omisis medijs in cap. 38. in gl. Ante nos. nu. 1. fol. 253.

Appellatio postquam est recepta per principem remittitur ad iudicem competentem. ibi. nu. 2. fol. 253.

Appellare, an potest iudex condemnatus à proprio iudice de male gestis in officio. in. c. 10. iudic. syndic. in glo. Appelle. nu. 1. fol. 296.

Appellari, an potest à sententia syndicatorum. Et an appellatione pendente in executione super sedeat ibi. nu. 2. fol. 269. 296

Appellari potest à grauamine, vel interlocutoria sententia lata in syndicato super incidentibus, vel emergentibus in lite. ibi. nu. 3. fo. eo.

Appellans tenetur appellationem prosequi, & cum processu se præsentare coram appellationis iudice inter termino, aliàs sententia remanet firma. in. c. 21. iudic. syndic. in gl. Se presente. n. 1. fo. 299. 302

Appellans à syndicato potest se præsentare coram consilio regali. ibi. nu. 2. fol. 299. 302

Appellans si est pauper, & non potest appellationem prosequi, an sententia transeat in rem iudicatam. ibi. nu. 3. fol. eod.

Appellari debet ad consilium ciuitatis ex causis ciuilibus sex millium dipondiorum. Et consilium ciuitatis, seu villæ nominare debet duos iudices ex eis qui vna causa debent terminare cum iudice qui primò tullit sententiam infra decem dies elapsis triginta & quinque diebus, quæ partes habent ad appellandum, & ad causam finiendam, & concludendam. in forma secretæ syndicationis. in interrogatione. 49. in glof. Condemnar. nu. 1. fol. 288.

Ad hoc, vt in gradu appellationis rectores ciuitatum cognoscant, consistere debet de summa, vel æstimatione sex millium dipondiorum. ibi. nu. 3. fol. 311.

In appellationis gradu rectores ciuitatum debent pronuntiare simul, & non vnus hodie, alter cras. ibi. nu. 4. fol. eod.

Si appellatur à sententia episcopi, quando est ordinarius ad metropolitanum appellatur, sed si est delegatus appellatur ad papam. in. c. 9. in gl. Comisión. nu. 3. fol. 145.

Aquam permittens nobili habenti aliquam domum si destruitur, & postea reficitur, dicitur noua domus, & est liberatus. in capit. 22. in glof. Torres. num. 23. fol. 211.

Arbiter, an potest cognoscere de coherentibus, & connexis. in capit. 1. in glof. Dado. nu. 4. fo. 23.

Arbiter incidenter potest cognoscere de restitutione in integrum. ibi. num. 28. fol. eod.

Arbitrorum sententia, an valeat, si sunt corrupti. in. ca. 1. in glo. Donacion. nu. 26. fol. 67.

*et quid de nota
no, nuntio jul
exequo re: vide
ibidem non
appellat: sed
femore quibus
ma sententia*

INDEX.

Arbiter potest prohibere duobus inimicis, vt vnus non vadat per portam alterius. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nu. 18. fol. 79.

Arbiter, vel arbitrator non potest esse iudex. in. c. 9. in gl. Compromissos. nu. 1. fol. 147.

Arbiter potest esse iudex in causa in qua nõ habet iurisdictionẽ. in. d. ca. 9. in glo. Que pudieren conocer. nu. 1. fol. 148.

Arbiter potest esse iudex ordinarius inter non subditos. ibi. nu. 2. fol. eod.

Arbiter potest esse iudex maleficiorum, in causis ciuilibus. ibi. nu. 3. fol. eod.

Arbiter potest esse iudex a quo in causa in qua pronunciauit, si appellationem detulit. ibi. num. 4. fol. eodem.

Arbiter effectus iudex ordinarius, an expiret compromissum in eum factum, anteaquam esset iudex. ibi. nu. 5. fol. eod.

Si arbiter alicuius causæ fuit effectus iudex ordinarius, & anteaquam esset lata sententia desinit esse iudex: quia finitum fuit suum officium, an poterit esse arbiter, & proferre sententiam vigore dicti compromissi. ibi. nu. 6. fo. eod.

Arbiter potest habere salarium. ibi. nume. 7. folio. eodem.

In arbitrarijs arbitrium debet esse iuri, & æquitati consonum, aliàs, non valet. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nu. 8. fol. 79.

In arbitrarijs, iudex debet facere suum arbitrium cum consilio peritorum. ibi. num. 10. folio. eodem.

Armatus cum alijs, licet nullum actum faciat, dicitur dare opem, etiam si manus ad arma non moueat, & etiam si armatus sit à remotis. in. cap. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 22. fol. 60.

Et ibi. nu. 21. an illi qui sunt simul videtur vnus alteri dare auxiliũ.

Armatus homines habens in domo, vel in platea, vel in castro, seu in alio loco, an puniatur de vtroq; in. c. 2. in gl. Iuntaran. nu. 4. fo. 75.

Armatus homines potest tenere præses in fauore suæ iurisdictionis, & facere coadunationẽ. ibi. numero. 6. fol. 75.

De armorum delatione, non punitur ille cui custodia mandatur. ibi. nu. 7. fol. 75.

Ne ad arma partes veniant, iudex debet providere. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nu. 21. fol. 79.

Statutum disponens, qd accedens cum hominibus armatis ad domũ alterius, puniatur, an verificetur, si accessit cum vno homine armato. in. c. 2. in gl. Ninguno. nu. 10. fol. 80.

Si statuto cauetur, qd qui arma portauerit in palatio, pro quilibet vice puniatur, si quidem stetit in palatio tota die, an pro vna puniatur? in. c. 25.

in gl. La pragmatica. nu. 24. fol. 222.

De cum armis inueto pluries, an puniatur pluries. vide in. c. 29. in gl. Iuegos. nu. 8. fo. 230.

Arca quæ dicatur. in. c. 18. in gl. Arca. fol. 200.

Quæ in archiuo publico sunt, intelligitur esse de actis, & dicuntur notoria & publica. in. cap. 19. in gl. Esten. nu. 11. fol. 201.

Assessorias, iudex accipere non potest si est ordinarius, seu literatus, vel salariatus. in. c. 9. in gl. Assessorias. nu. 1. & 2. fol. 143.

Si assessorias iudices receperunt durate officio possunt conueniri regulariter contra. in. d. c. 9. in gl. Los castigue. nu. 2. fol. 143.

Assessorias iudex ordinarius qui procedit vt delegatus, habere non potest. in. d. c. 9. in gl. Comisión. nu. 1. fol. 145.

Assessoria quæ dantur iudicibus illiteratis, & non salariatis ad sententiam proferendam, de consilio peritorum debent solui per vtrumque litigatum, vt equalitas seruetur. in. c. 2. in gl. Yguualmente. nu. 9. fol. 83.

Assertio apud attractatum, valet quatum pactum in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 18. fol. 152.

Aduentu successoris, expirat officium prædecessoris. in. c. 5. in gl. Suspendidos. nu. 2. fol. 121.

Adunatio dicitur cum vno tantum. in. c. 2. in gl. Ninguno. nu. 1. fol. 80.

Auxiliatores, & socij alicuius delinquentis, vt possint puniri de auxilio quid requiritur. in. ca. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 23. fol. 60.

Auxilium, & brachium alterius iudicis officialis, q non habet sufficientem familiam potest implorare pro capiendo malefactore. in. c. 2. in gl. Iuntaran. nu. 9. fol. 75.

Auxilium mulieris nobilis inuocans, non punitur poena. l. 1. C. ne liceat potentio. in. c. 3. in gl. Procuradores. nu. 15. fol. 98.

Poena. d. l. 1. C. ne liceat potentio. habet locũ tam in reo, quam in actore. ibi. nu. 16. fol. 98.

Aufferre potest princeps, seu respublica ex causa mihi rem meam, soluto pretio, si cessat causa, debet restitui domino cui fuit ablata. in. c. 18. in gl. Se haga. nu. 3. fol. 200.

B

Bannum. an potest remitti propter paupertatem. in. c. 1. prætor. in gl. De rechamente. nu. 7. fol. 40.

Bannum tactum à potestate, quod debet aliquid recipere ab officialibus, & familia, compareant infra decem dies, aliàs non audientur, an tale bannum, excuset potestati, & creditoribus noceat. in capi.

INDEX.

in capitul. 4. in glossa. Sea obligado. numero. 38. fol. 117.

Banni tempora non currunt rusticis non habentibus notitiam banni. in. c. 3. iudic. syndica. nu. 4. fol. 286.

Bannum est quædam comminatio. ibi. nu. 8. folio. eodem.

An à banno potest appellari, & in integrum restitui aduersus eum. ibi. nu. 9. fol. 286.

Bannimentum valet, seu proclamatio à potestate facta cum concilio ciuitatis, quod quicumq; cõperit malefactorem, habeat centum de pecunia communi, in cap. 1. prætor. in glo. Salario. nu. 9. fol. 55.

Boipso, quod in bannimenti termino quis plus offert remanet obligatus, & cogitur emere, & fiscus, & ciuitas vendere. in. c. 32. in gloss. De pujar. nu. 5. fol. 237.

Bannitus de ciuitate, & eius districtu potest habitare in villa, seu loco, postea tali ciuitati vnito, vel adiecto. in Procem. in glo. Y las. nu. 7. fo. 12.

Bannito filio familiars, & eius bonis publicatis, postea patre mortuo, fiscus non venit ad bona paternã. in procem. in glo. En los casos. numero. 8. fol. 20.

Si cum bannito ex statuto prohibeatur contrahere, an poterit contrahi cum filio. in. c. 1. in gl. Ni hijos. nu. 8. fol. 71.

Bannitus excusatur, si non compareat, si nec procuratorem mittit si timet vim, nedum sibi, sed etiam causæ. in. ca. 4. in glo. Entregare. nume. 21. fol. 121.

Bannitus excusatur, si non compareat, nec mittit procuratorem si timet vim sibi inferri. in. c. 18. in gl. Carcel. nu. 49. fo. 195.

Barateria promissio sola sufficit, sicut in crimine assassinatus. in. c. 1. in gl. Promesa. nu. 9. fol. 65.

An barateriam committat officialis recipiens pecuniam mutuo, in. c. 1. in gl. Dadiuas. nu. 14. fol. 63.

Barateria, & furtum, quid sit. ibi. num. 28. in fin. folio. 64.

Lex poenam imponens recipienti aliquid per barateriam, habeat locum in dante. in. ca. 1. in gl. Donacion. nu. 15. fol. 67.

Barateria committitur generaliter ab officiali, cum aliquid recipit à priuato, vt faciat non faciendam, vel omittat ea quæ sunt faciendam. in. c. 1. in gloss. Donation. nu. 36. fo. 68.

Barateria vnde dicatur. ibi. nu. 37. fol. eodem.

Libellus contra iudicem qui barateriam commisit. ibi. nu. 39.

Et ibi rñsio iudicis. nu. 40. fo. eo.

Qui barateriam tentauit, & nõ perfecit, an puniatur. ibi. nu. 43. fol. 69.

Barateria quomodo probatur. ibi. nu. 44. fol. eod.

Officialis qui exbarateria timet in syndicatu condemnari, an potest offerri solutionem ante condemnationem, vt euitet poenam. ibi. nu. 45. fol. eodem.

De barateria condemnatus in syndicatu, non potest amplius ad similem officium aspirare. ibi. num. 46. fol. 69.

Barateria mediator in syndicatu, an potest esse testis contra iudicem in. c. 5. iudic. synd. in gl. Satisfacion. nu. 2. fol. 294.

Baptismus non tollitur accusatio criminis. in. c. 25. in gl. La pragmatica. nu. 21. fol. 222.

Si tempore belli fuit mandatum villæ, vt faciat foueas & muros, debent fieri per modum patri-monij, non per capita. in. c. 17. in glo. Esten limpias. nu. 3. fol. 185.

Ad bellum an cogantur ire subditi. in. c. 9. iud. syn. in gl. Sacar. nu. 1. fol. 295.

Blanditiæ principis, & importunitas instrumentum inducunt. in. c. 1. in gl. Ruego. nu. 4. fol. 209.

Blanditijs potest quis testatorem inducere ad sibi legandum, secus si blanditijs inducitur in perniciam alterius. ibi. nu. 6. fol. 210.

Quando blanditijs quis inducit testatorem, vt testamentum reuocet, institutus in tali testamento reuocato à secundo hærede scripto, reuocauit hæreditatem per actionem de dolo, qd habet locum, non solum in hærede instituto per blanditias reuocato, sed etiam si testator volebat ei relinquere hæreditatẽ, vel legatum & per subgestiones non relinquit. ibi. nu. 7. fol. 210.

Blasphemia, decem modis committitur. in. c. 25. in glo. La pragmatica. nu. 1. fol. 220.

Contra blasphemantem Deum, & beatam virginẽ Mariã, iudex ex officio debet procedere & qui libet de populo potest accusare. ibi. num. 2. folio. eodem.

Qui blasphemantem audierit potest eum propria authoritate capere. ibi. nu. 3. fol. eod.

Blasphemans de rege, vel regina, vel de filijs puniatur. ibi. nu. 4. fol. eod.

Blasphemans contra Spiritum sanctum, nec in hoc seculo, nec in futuro remittitur. ibi. num. 5. folio. 221.

Pro blasphemantibus Deum nemo debet supplicare. ibi. nu. 6. folio eod.

Blasphemans publicè si poenitentiam non agit ecclesiastica sepultura priuatur. ibi. nu. 7. fol. eod.

Blasphemanti nulla defensio competit, nec etiam potest testes receptos contra eum contradicere, nec opponere contra eos. ibi. num. 8. fol. eod.

Blasphemans, non potest per episcopum puniri. ibi. nu. 9. fol. eod.

INDEX.

Blesphemans, an liberetur à poenis in legibus, & pragmaticis contentis, si post blasphemiam confiteatur sua peccata sacerdoti, & sacerdos absoluit poenitentiam imponens. ibi. numer. 10. folio eodem. 221.

Propter blasphemiam veniunt fames, & terremotus, & pestilentia. ibi. nu. 16. folio eod.

Quando blasphemia est occulta sola confessione, & remissione simplicis sacerdotis, intelligit habere pacem ad offenso. Et sic à Deo. ibi. num. 17. folio eodem.

Blasphemans pluribus vicibus vno impetu, & diversibus vicibus ex intervallo, an puniatur de pluribus blasphemijs, vel de vna tantum. in. ca. 25. in gl. La pragmatic. nu. 23. foli. 222.

Cum blasphemantibus, non dispensatur in. cap. 25. in glo. Dispensare. nu. 1. fol. 222.

Cum blasphemantibus in modo capturae dispensare potest. in. c. 25. in gl. Dispensare. numer. 5. fol. 222.

Qui blasphemantem non accusat punitur, tãquã malefaciens. in. c. 25. in glo. Passe. nu. 2. fol. 223.

Bona ciuitatis rex, nec dominus temporalis potest donare, nec sua flumina, nec exida, nec talia sibi occupare. in. c. 24. in gloss. Titulo. nu. 8. fol. 220.

Bona ciuitatis, an possunt alienari. in. c. 30. in gloss. Gracias. nu. 3. fol. 234.

Dum bona ciuitatis locantur, seu subhastantur, possunt dari auentagia (idest prometidos) in. c. 32. in glo. De pujar. nu. 17. fol. 238.

Brachium seculare anteaquam iudex ecclesiasticus inuocet, quid debet facere. in. c. 20. in glossa. Vfurpan. nu. 16. fol. 206.

C

Alculatio seu computatio, quãdã non est facta per iudicem, seu per cõputatores à partibus nominatos, nõ potest mandari executioni, nisi per iudicem cõfirmetur, vel nisi computatores sint per iudicẽ nominati. in. c. 30. in gloss. Faga pagar. numero. 5. folio 232.

Calculi rationum sunt videndi ad petitionem vnius partis, & iudex tenetur dare arbitrum calculatorem, & talis redditio fit in publico. in. d. c. 30. in gloss. Y acaben de tomar. numero. 2. folio eodem. 232.

Cancelans nomen procuratoris quod est in mandato, committit falsum, & punitur. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 33. fol. 68.

Capere non potest algazellus aliquem sine licentia iudicis. in. c. 35. in gl. Mandado. nu. 1. fol. 245.

Capere potest delinquentem algazellus infraganti delicto, sine licentia iudicis. ibi. num. 4. folio eodem.

Capi potest delinquens à priuato infraganti delicto, & impugnetur ad iudicem duci. ibi. numero. 6.

Capi incontinenti, & in crimine dicitur, licet delinquens capiatur post delictum in fuga. ibi. nu. 5. fol. eod. 245.

Resistens ne capiatur, si in pugna occiditur impugnetur fit, cum capiens executor iustitiæ sit. ibi. numero. 7.

Si capit algazellus, vel pignorauit sine licentia iudicis in casibus sibi non permissis, licitum est ei resistere. ibi. numero. 8. fol. 245.

Si pro capiendo malefactorem officialis nõ habet sufficientem familiam, potest impetrare brachium alterius iudicis, priuatos tamen ad hoc cogere non potest. in. c. 20. in gloss. Vfurpan. nu. 18. foli. 207.

Pro capiendo malefactorem officialis qui non habet sufficientem familiam, potest implorare brachium alterius iudicis. in. c. 2. in gl. Iuntan. nu. 9. fol. 75.

Capti ex civili debito, an debent aliã creditoribus suis, & quando tempore. in. c. 18. in glossa. Qual conuenga. nu. 5. fol. 196.

Captis debent necessaria administrare, sine vlla diminutione, & si ipsi non habent, an ex publico, vel aliunde alimentari debeant. Iudex debet providere, ne quid eis deficiat. ibi. numero. 4. folio eodem.

A captura non potest incipi nulla citatione facta, quando quis est debitor ex contractu guarentigio. in. c. 3. iudic. synd. in gloss. El descargo. nu. 3. fol. 289.

Captum qui liberat à carcere sine eo, quod soluat condemnationem, tenetur si condemnatus non est soluendo. in. c. 19. iudi. synd. nu. 1. fo. 290.

Captum eximens à carcere, vel à manibus familiae qua poena puniatur. in. c. 18. in gl. Carcel. nu. 35. fol. 194.

Captus iniuste, & fugiens, non tenetur. ibi. nu. 22. fol. 193.

Captus fugiens cum omnibus captis, vel cum maiore parte custode ignorante, praesumitur delictitens, secus si aliã fugit, ibi. nu. 37. fol. 194.

Captus si aufugit potestas tenetur, licet captus sit traditus custodibus. ibi. nu. 8. fol. 191.

Captus pro inquisitione criminis specialis, habetur pro factore fugiens à carcere, secus si est captus pro generali inquisitione. ibi. numero. 38. fol. 194.

Captus pro debito, si non habet unde soluat, nec fideiussorem potest dare, debet cessionem bonorum

rum

INDEX.

rum facere, & tradi creditori cum annulo ferreo in. d. c. 18. in gloss. Qual conuenga. numero. 6. folio. 196.

Carcer, an inuentus sit ad poenam, vel custodiam. in. d. c. 18. in glossa. Carcel. numero. 1. foli. 190.

Carcer est duplex. ibi. nu. 2. * Et an carceratio debeat esse in loco publico. ibi. num. 6. si potestas iussit custodiri aliquem cuius expensis debeat custodiri. ibi. in. d. nu. 6. *

Carcer est arbitrarius, & arbitrio iudicis relinquatur, idẽd assignando nobili totum palatium, vel ciuitatem pro carcere, iudex satisfacit statuto, iubenti quem poni in carcere. in. c. 25. in gl. Dispensare. nu. 6. fol. 223.

Carcerare, an potest iudex ecclesiasticus laicos, in casibus in quibus habet iurisdictionem in ipsos in. c. 20. in gl. Vfurpan. nu. 14. fol. 206.

Carcerari sicut non potest miles, clericus, & doctor an ita iudex finito officio, etiam si non sit soluedo. in. c. 1. in gl. Durante. nu. 10. fol. 73.

Carcerari, vel recommendari captum si non reperiatur quis fecit, debent bannimenta facere antequam captus relaxetur. in. c. 18. nu. 24. fol. 193.

Carcerari, an possunt mulieres. in Proem. in gloss. 1. numer. 27. fol. 5.

Carcerarius non potest liberare carceratum absque suo periculo, sine iudicis licentia. in. d. cap. 18. in glossa. Carcel. num. 23. fol. 193.

Carcerarius potest torqueri eo ipso, quod carceratus aufugit. ibi. nu. 18. fo. 193.

Carcerarius excusatur si in carcerem permisit lucẽ ingredi, & fenestram cancellatam aperuit, ne capti macerarentur. ibi. num. 26. foli. 193.

Carcerarius non est in culpa, nec dolo, quando con sanguinei carcerati intra lignũ perforatum, vel intra panelos, vel infra vnam tabulam ferrũ imposuerunt, quo carceratus catenas limauit. ibi. nu. 27. fo. eod.

Carcerarius excusatur si ipse de nocte in domo carceris, vel si de die in carcerati insurrexerunt contra ipsum, & eum ligauerunt, vel vulnerauerunt ibi. nu. 28. fol. eod. 178.

Carcerarius, si ex consuetudine habet cameram, vel mansionem in palatio separatam à carcere, vel si de nocte dimisit carceratis bene clausis, & ipsi ruptis catenis, & ianuis euaserunt, talis carcerarius non tenetur. ibi. nu. 29. foli. eod.

Carcerarius, qui solitus est de nocte accedere ad domum suam ad dormiendum, hoc faciens, nõ censetur in culpa, & etiam si dormiebat in carcere, & somno grauatus carcerati fugerunt, non tenetur, dummodo ante dormitionem diligentia fecerit. Et idem si muri, vel portæ carceris, & tectum erant fragiles, vel carcer stabat in aliqua

domuncula lignea, vel stabulo, ex quibus quis euadere poterat. ibi. nu. 30. foli. 194.

Carcerarius, an excusetur si filius, vel vxor carcerati induat se vestis mulieris, & induit vestes carcerato qui exiit à carcere in forma mulieris. ibi. nu. 32. fol. 194.

Carcerarius, an teneatur si officialis qui non habet carcerem recommendauit in carcerem potestatis aliquem delinquentem, qui deinde cum alijs fugit, an custos carceris teneatur si potestas possit alium custodem. ibi. nu. 34. fo. 194.

Carcerato iniuste licitum est ei iuramentum rumpere. ibi. nu. 43. fol. eod. 195.

Carceratorum causa debent celeriter terminari, & etiam die feriata possunt agitari. in. d. c. 18. in gl. Qual conuenga. nu. 3. fol. 196.

Carceratorum causa debent dici, & tractari in carcere, & ibi debent coram iudice comparare in carcerati. in. c. 35. in gl. Se faga. nu. 1. fol. 244.

Carceratorum custodia debet esse magis duplex de nocte, quam de die. in. d. c. 18. in gl. Qual conuenga. nu. 1. fol. 196.

Carceratus si mortuus est in carcere, potestas tenetur, nisi probet, quod non dolo, nec culpa mortuus est. ibi. nu. 17. fol. 193.

Carceratus iniuste, vt euadat si aliter euadere non potest, licet sibi occidere custodes carceris illicitẽ ipsum custodientes, & non tenetur de homicidio, nec de fracto carcere, imò talis captus si nõ fugit, si potest, capite punitur. ibi. numer. 42. folio. 195.

Carceratus iniuste, licet fugiat, non punitur. in. d. c. 18. nu. 41. fol. eod. 195.

Carceratus si euadit à carcere miraculose, quid iuris. ibi. nu. 33. fol. 194.

Carceratus etiam sine causa, & indebitẽ, nõ potest relaxari per custodem sine licentia iudicis. in. c. 35. in gl. El mandamiento. nu. 1. fol. 245.

Carceratus non debet relaxare sine iudicis licentia, licet sit debitor, & creditor assertiat. ibi. nu. 2. fol. eod. Et si de licentia iudicis facit non tenetur sed ipse iudex ibi. fol. eo. 245.

Carcere iudex extrahens captum ante sententiam non tenetur, si fideiussoribus relaxauit: quia in poenis habet fiscus quæ post sententiam. in. cap. 19. iudic. syndica. in glossa. Cobrar. numero. 3. folio. 299.

Carceres si committentis alicui commisit, qui tẽpore custodiae diligens, & sufficiens reputabatur, si postea mutauit mores, talis committentis non tenetur. in. c. 18. in gl. Carcel. numero. 11. fol. 192.

Carceris domum ad fabricandam possunt capi domus alienæ. Et idem pro ecclesia fundda, vel studio,

carceratus aliquid quando, nõ est idoneus, sed in iudicatu an tra iudicium eum habet et carcerum fol. 299. col. 4. 24.

INDEX.

- studio, seu monasterio. in. d. capitul. 18. in gl. Se faga. nu. 2. fol. 284.
- Carceris custodes, seu index, si bene non custodiunt captum, & fugit, tenetur solvere pro illo illud pro quo erat captus, sed non alia debita. in. d. ca. 18. in gl. Carcel. nu. 7. fo. 191.
- Carceris pro custodia, si potestas deputavit hominem fidelem, & approbatum in illo officio, qui postea auferat cum carceratis, non tenetur, cum non sit quid sibi potuit imputari. Et idem in tutore qui posuit alium in loco sui, ibi num. 9. fol. eodem. 191.
- Carceri perpetuo, an liber homo potest damnari. ibi nu. 4. fol. eod. 191.
- Carestie tempore, non habens panem, potest impugne auferri ab habenti. in. c. 17. in gl. A rationabiles precios. nu. 13. fo. 182.
- Carestie tempore, potest agere pauper contra diuitem, vt ei subueniat. ibi. numero. 19. folio. eodem. 183.
- Castellanus non debet dimittere castrum custodiam finito tempore, si dominus custodem non mittit. in capi. 5. in glossa. Suspendidos. numero. 14. fol. 123.
- Castellum dicitur receptum, vel casuarium vbi multi possunt se reducere, & munire, & per illud praebetur turbationis materia. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 3. fol. 209.
- Castra noua, & fortalitia, quis praesumitur facere cum iniuria, & emulacione alterius, eo ipso, qd constituuntur, & non sunt necessaria. in. c. 22. nu. 5. fol. 209.
- Castra si de permisso ciuitatis sunt facta, vel si per tempora vetusta possidentur, non cogitur quis ea relaxare. ibi. nu. 7. fo. eod. 209.
- Castra prohibita aedificari, non prohibentur refici. ibi. nu. 25. fol. 211.
- Castrum destructio cum sit cum autoritate principis, debet refici eadem autoritate. ibi. nume. 18. fol. eod. 211.
- Castrum molitione autoritate principis facta, omnia iura castrum, & pertinentiarum extinguuntur. ibi. nu. 17. fol. eod.
- Castrum committens rex tempore belli cuidam militi ad custodiendum, & ille miles commisit alteri militi, vel nobili, an teneatur si hostes occupauerunt. in. ca. 4. in glossa. Sea obligado. nu. 45. fol. 118.
- Castrum faciens ad regis damnum, maculam proditionis incurrit. in. d. c. 22. in gl. Torres. nu. 6. folio. 209.
- Castrum quod a principio legitime factum est, non est diruendum. ibi. numero octauo. folio. eodem.
- Castrum alicuius nobilis, si princeps fortificauit, ad hoc, vt hostes non caperent illud, & ille nobilis finito bello recuperet castrum, an rex ab eo recuperet expensas quas fecit? ibi numero. 36. fol. 212.
- Castrum & turre habentes debent reparare ea tempore belli & pacis, & non homines illius ciuitatis, vel villae. ibi. nu. 37. fo. 212.
- Castrum si concedit alieni, papa, vel rex, & postea illud donat alteri, an valeat secunda collatio. ibi nu. 39. fol. eod. 212.
- Casus qui non reperitur decisis per noua statuta, sed per vetera, an debeant dici secundum vetera, vel per ius commune. in. c. 17. in gl. Las hara. nu. 18. fol. 177.
- Casus in quibus requiritur scriptura. in. c. 5. in glo. Cartas. nu. 6. fol. 25.
- Catenas, & ceptos ciuitates, & villas habere debent. in. capitulo. 18. in glossa. Prisiones. numero. 2. folio. 199.
- Causa quando dicatur leuis, vt in ea possit procedi sine scriptura. in. ca. 36. in glo. En escripto. nu. 2. fol. 249.
- Causa deducta in libello, licet in tempore syndicatus non finiatur, & postea duret, rector non tenetur stare in ciuitate. in. ca. 3. iudic. synd. in glo. Pregonar. nu. 17. fol. 287.
- Causa filij, causa patris esse videtur. in. c. 1. in gl. Nihilios. nu. 2. fol. 71.
- Causa si committitur consulenda per istos iudices regimenti, & anteaquam consilium detur officium eorum expirat, anteaquam consilium detur successoribus. in forma secreti syndicationis. in. 49. interrogatione. in glossa. Condemnar. nume. 7. fol. 289.
- Causa in omni summaria semper requiritur, quod plene constet de mandato comparentis, & habere legitimas personas comparendi. in. capitulo. 36. in glossa. Summarias. numero octauo. fol. 248.
- Causis breuibus potest iudex fungi officio notarij. in. d. capitul. 36. in glossa. En escripto. numero. 3. folio. 250.
- Causis summarijs, probationes necessariae admittuntur. ibi. nu. 1. fol. 250.
- Causis summarijs admittuntur exceptiones, & defensiones. in. d. cap. 36. in glo. Excepciones. nu. 1. fol. 250.
- Cautio quando petitur ad instantiam partis, non debet esse nuda. Et sic iuratoria, secus quando proceditur ex officio. in. cap. 6. in gl. Pobres. nu. 10. fol. 134.
- Cautio de non offendendo, modo sit ex officio, modo ad partis petitionem, sufficit nuda cum generali

INDEX.

- generali obligatione bonorum. ibi. nume. 11. fo. eod. 134.
- Cautio de non offendendo, non debet praestari ad tempus perpetuum. ibi. numero. 19. folio eodem. 135.
- Cautio de non offendendo, non potest peti per superiorum ab illo qui est subiectus. ibi. nume. 17. folio. eod.
- Cautio si petitur a me de non offendendo ex parte mea, potest peti, vt caueat de me non offendendo, quando iustus est timor. ibi. numero. 14. fol. eod.
- Cautioni officialis cum generali hypotheca bonorum, an stetur, si est idoneus facultatibus. in. c. 3. iudic. synd. nu. 20. fo. 244.
- Cautio an teneatur praestare forensis de non offendendo. in. d. capitul. 6. in gl. Pobres. nume. 12. fol. 135.
- Ad cautionem praestandam non cogitur quis in curia Franciae. in dicto capitulo tertio iudic. synd. nu. 24. fol. 135.
- Ad cautionis petitionem non sufficiunt minae solae. in. d. capitul. 6. in glossa. Pobres. numero. 16. folio. 135.
- Cedere, an potest iudex iura sua, officio durante. in capi. 9. in glossa. Los castigue. numero. 25. folio. 135.
- Celans instrumentum, ne veritas appareat, an valeat. in. c. 47. in glossa. Nuestro conjejo. numer. 5. folio. 267.
- Cessio (id est, la carta de lasto,) an habeat executionem paratam. in capitulo. 10. in gl. Execucion. nu. 38. fol. 155.
- De cessionis materia. Et an si maritus cedendo bonis, sit tradendus vxori cum annullo ferreo, sicut traditur alijs creditoribus. in capitulo. 18. in gl. Qual conuenga. nume. 6. & 7. fol. 196. & 197. cum alijs.
- Chronicis standum est, & faciunt fidem in factis antiquis. in Procm. in glo. Y reyna. nu. 9. fol. 12.
- Cymbala non pulsantur, nec resonent sine iussu iudicis, seu rectoris ciuitatis, alias in poenam incurritur. in capitulo secundo. in gl. Confederacion. nu. 6. fol. 77.
- Citatio trina requiritur, vt homicidij poenam percipiat, & non sufficit vna pro tribus, & in illa citatione non est necesse, quod crimen exprimat. in capitulo decimo quinto. in gl. Homezillo. nu. 3. fol. 166.
- Citatio valet, si citatur iudex, vt compareat finito officio. in. c. 9. in gl. Los castigue. nu. 5. folio. 144.
- An contra citata parte potest princeps pcedere. in. c. 3. iud. synd. in gl. el descargo. nu. 5. fol. 290.
- Ciuitas, vel ecclesia quae destruitur autoritate superioris propter delictum, an vocetur amplius ciuitas, vel ecclesia, & an perdat sua priuilegia. Et quid si ab hostibus destruat. in Procm. in glo. Y llas. nume. 2. fol. 12.
- Ciuitas si capit villam, vel castrum in quo erat quaedam consuetudo, debet in illo obseruari ciuitatis consuetudo, & non ipsius castrum, vel villae. in Procm. nume. 5. fol. eod. 12.
- Ciuitas quae concessit suo castro cum suis villis immunitatem, & postea in dicto territorio fuit aedificata quaedam villa, an illa villa sic aedificata gaudeat dicta immunitate. ibid. numero duodecimo. folio. 13.
- Ciuitas desinente correctore, seu praetore, vel aspirante, non potest cognoscere de causis, sed ipse ius dicit vtque in aduentum successoris. in capitulo primo. in glossa. prima. numero secundo. folio. 12.
- Ciuitas debet esse coadunata tuba, vel campana, vel edito, vel nuntio. in capitulo. 18. in glossa. De concejo. numero secundo. folio. 189.
- Ciuitas, seu locus qui est subiectus iurisdictioni temporalis ecclesiae, debet regi iure Canonico, & non ciuili. Et deficiente iure canonico, debet regi secundum leges regias, & non per leges imperatorum. in capitulo decimonono. in glossa. Guardar. nume. 3. folio. 205.
- Ciuitas potest statutum facere, quod omnis, qui colligit, vel ferunt in suo districtu soluant. in capitulo. 24. in glossa. Titulo. numero duodecimo. folio. 217.
- Ciuitas, an potest facere gratiam, vel remittere debitum ciuitatis. in capitulo. 30. in glossa. Gracias. nume. 1. fo. 234.
- Ciuitas gaudet priuilegio ecclesiae, quinimo est magis priuilegiata, quam imperator. in capi. 39. in glossa. Ni lleuen. nume. 5. fol. 255.
- Ciuitas magis est potentior, quando regitur per vnum, quam per plures. in capitulo. quadagesimo sexto. in glossa. Regir. nu. 3. fol. 263.
- Ciuitas, ecclesia, seu conuentus, obligatur si ratum habuit, quod factum est per praetatum, vel per iudicem. in capitulo. tertio. in glo. Jurisdiction. numero. 27. fol. 104.
- Ciuitas, seu vniuersitas, vt videatur fecisse, consentire debent omnes de collegio, vel de vniuersitate, & non sufficit maior pars: quia quando tendit actio ad damnum, requiritur, quod omnes concordent, & contradictio faceret, ne videatur gestum ab vniuersitate. ibi. numero vigesimo octauo. folio. 105.
- Ciuitas sine permisso principis, an possit inducere bona patrimonialia. in capitulo. 34. in glossa. Sin nuestra licencia. numero. 1. fo. 240.

INDEX.

- Pro ciuitate amplianda numero hominum, & ciuium, potest iudex de bonis communibus expendere. in capitulo tertio. in gl. Iurisdiction. nu. 32. fol. 105.
- Pro ciuitate quis compellitur ad consulendum. in capitulo. 34. in glossa. Mensajero. numero. 3. folio. 281.
- Ciuitate condemnata, an censentur, vel videantur condemnati committatiui. in. c. 6. in gl. Tierra. nu. 7. folio. 127.
- Ciuitas vt habeat ius adiectionis in suis venditionibus, sicut habet fiscus, valet, lex, vel statutum. in. c. 32. in gl. De pujar. nu. 9. fol. 237.
- Ciuitatis bona, nec eius exida, nec flumina non potest rex, nec dominus temporalis donare, nec talia sibi occupare. in. d. cap. 24. in glo. Titulo. nu. 8. fol. 217.
- Ciuitatis bona, in quibus casibus debeant expendi in. c. 36. in gl. Iusta. nu. 1. fol. 233.
- Ciuitatis bona, an possunt alienari. in. d. c. 30. in gl. Gracias. nu. 3. fol. 234.
- Ciuitas deffenforungitur vice tutoris. in. d. c. 30. in gl. Iusta. nu. 2. fol. 234.
- Ciues dicuntur potestates terrarum, & sui officiales, donec sunt in officio. in. c. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 16. fol. 59.
- Tanquam ciues debent tractari officiales durante officio, & tempore syndicationis. ibi numero. 17.
- Ciues non sunt officiales finito officio syndicatus. ibi nu. eod.
- Ciues est etiam prelatus ratione prelaturæ, sec' ea deposita. ibi fol. eod. 59.
- Ciuis vnus prouinciæ, seu ciuitatis, non potest in ea esse officialis, iudex, seu assessor, alias in poenam sacrilegij incidit. in. c. 4. in glo. Tierra. nu. 1. fol. 107.
- Ciuium appellatione veniunt commitatenses. in. ca. 6. in gl. Tierra. nu. 6. fol. 126.
- Ciuium poena punitur iudex pro delicto commisso in officio, vbi alia poena est in forense. ibi nu. 18. fol. 59.
- Claues terrarum apud seniores debent stare. in. ca. 19. in glossa. Vno de los regidores. numero. 1. folio. 203.
- Clausula derogatoria ad consuetudinem, an extendatur ad futuram consuetudinem. in. c. 8. in glo. Costumbre. nu. 3. fol. 140.
- Clausula in fine, vel in medio appositæ, an referatur ad omnia præcedentia. in. c. 1. prætor. in glo. Lo suso dicho. nu. 1. fol. 54.
- Clericus coram suo iudice debent conueniri. in. c. 53. in gl. Castiguen. nu. 1. fol. 280.
- Clericus in absentia permittens se condemnari à iudice seculari propter delictum, licet postea alleget priuilegium, debet soluere expensas. in. c. 15. in gl. Homezillo. nu. 33. fol. 168.
- Clericus impediens iurisdictionem secularem punitur à iudice seculari. in. c. 20. in glof. Vsurpan. nu. 9. fol. 206.
- Clericus non potest incarcerari pro executione, licet contra eum instrumentum mittatur executioni. in. c. 20. nu. 67. fol. 159.
- Clericus coniugatus, an potest pro debito incarcerari. in Procem. in glossa prima. numero. 29. folio. 8.
- Clericus ductus per officiales temporales, potest eis auferri: quia illicitum committunt. in. c. 3. in gl. Iurisdiction. nu. 11. fol. 102.
- Clericus si est hæres laici, & defunctus est debitor alicuius laici, contra talem clericum hæredem mandabitur executioni instrumentum per iudicem secularem, & hæres debet citari anteaquam executio fiat. in. c. 10. in glof. Execucion. nu. 60. fol. 157.
- Clericus non dicitur negociare per venditionem vnus rei. in. c. 2. in glossa. Mercaderias. numer. 5. fol. 86.
- Clericus non potest consentire in alienum iudicium. in cap. 27. in glof. Entreguen. numero. 21. folio. 227.
- Clericum delinquentem potest iudex laicus capere, & ad episcopum ducere. in. c. 53. in glo. Castiguen. nu. 2. fol. 280.
- Coadunatio potest fieri in fauorem iurisdictionis, & præses potest terrere homines armatos. in. c. 2. in gl. Iuntaran. nu. 6. folio. 75.
- Coadunatem gentes statutum puniens, comprehendit illum qui quatuor homines coadunauit. in. d. c. 2. in glo. 1. nu. 1. fo. 74.
- Coadunationem facientis, poena, contra rem publicam, vel contra personam priuatam. ibi. nu. 3. folio eod. 74.
- Coadunationem iudex non faciens dolosam non punitur. ibi. nu. 14. fol. 76.
- Coadunati per alium, si damnum receperunt, an repetant à coadunate. ibi. nu. 15. fo. 78.
- Collecta imponenda est per ordinem, ita quod nullus reueletur, & debet fieri pro rebus quas quis habet. in. capitul. 34. in glossa. Alieu. numer. 1. fol. 242.
- Collecta imponitur per solidum & libram magnis, & paruis, (hoc est, per millares,) vt qui plus habet plus soluat. ibi num. 2. fol. eod.
- Collecta ponitur propter augmentum, & diminutionem bonorum. ibi numer. 3. folio eodem. 243.
- Collectam inducere, vel aliud extraordinarium exigens

INDEX.

- exigens punitur propter conscientiam principis in. c. 34. in gl. Leyes. nu. 1. folio. 240.
- Collectam, an potest ponere ciuitas forensibus, prædijs sitis in territorio ciuitatis. in. ca. 24. in gl. Opresumpcion. nu. 9. fol. 219.
- Collectam, an ciuitas potest facere ex consuetudine ultra trium millium dipondiorum. ibi. num. 10. fol. eod.
- Collectam vnus solus dominus familiæ debet soluere. in. cap. 8. iudic. syndic. in glossa. La ley. nu. 1. fol. 295.
- Collectam, an iudex potest imponere. in. cap. 8. in gl. Repartimientos. nu. 1. fol. 140.
- Collectam quando renunt soluere incolæ castro rum, seu ciuitatis iustitiarum, debent regi notificare. in. capit. 6. in glof. Notifiquen. numero. 4. folio. 137.
- Collectis exigendis primò debet incipi à diuitibus & postea descendere ad pauperes, & æqualiter fieri debent proportione possessionis. Et nõ debet quis grauari ultra modum substantiæ. in. c. 34. in gl. Pobres. nu. 1. fo. 240.
- Collectis grauatus ultra modum, debet officium iudicis implorare. in. d. capitu. 34. numero. 2. folio. 241.
- Collegijs pluribus, an quis potest esse. c. 1. prætor. in gl. Officio. nu. 2. fol. 29.
- Colligatio omnis, seu confederatio quæ nõ fit auctoritate principis, vel prælati, est illicita. Quid si fiat causa pietatis, vel religionis? in. ca. 2. in gl. Confederacion. nu. 10. fol. 77.
- Colligatio, non est conspiratio, sed potius concordia, quando aliquid honesti fit. in. d. c. 2. num. 8. fol. eod.
- Colonus qui facit laborare, & cultiuare possessiones, & arbores, per indoctos, & ineruditos, tenetur. in. capit. 4. in glossa. Tierra. numero. 2. & 8. fol. 107.
- Comedere qui potest caseum, & oua, potest & sanguinem comedere. in. c. 22. in glo. Torres. nu. 29. fol. 212.
- Commentatori magno non statuitur, nisi suam probet opinionem. in. c. 1. prætor. in gl. Fiel. num. 16. fol. 32.
- Commissio, vel mandatum regis, non potest probari per testes. in. d. c. 1. prætor. in gl. Cartas. nu. 4. fol. 25.
- Commissio cum clausula, cum incidentibus, & dependentibus, quid importet. in. d. c. 1. in gl. Mandado. nu. 28. fol. 28.
- Commissio quando fit sub nomine dignitatis, tunc censetur ordinarius, non delegatus. in. capitulo. 9. in glossa. Commission. nume. 7. fol. 146.
- Committere non potest inferior à principe causam cognoscendam summarie, & de plano, etiã si sit legatus de latere. in. c. 36. in gl. Summarias. num. 5. fol. 247.
- Commissione concilij qui actum fecerunt, an poterunt reuocare. in. c. 7. in glof. Nombraren. nu. 6. fol. 138.
- Commisum, licet res incidat, debitor tamen non tenetur de casu fortuito, nec de leui culpa in capitulo. 52. in glossa. De la tierra. numero. 4. folio. 275.
- Commune bonum deffendenti magis parendum est quod certanti bono priuato. in. ca. 1. prætor. in gl. Tierra. nu. 6. fol. 45.
- Communio discordiam parit. in. c. 6. in gl. Ley. nu. 4. fol. 128.
- Compenfatio, an potest opponi contra instrumentum depositi. in. capit. 10. in glo. Execucion. nu. 6. fol. 151.
- Compenfatio, an potest opponi contra instrumentum. ibi. nu. 7. eod. fol. 151.
- Componere se partes, aut pacem facere post sententiam, an possunt. in. c. 2. in gl. Parcialidad. num. 22. fol. 79.
- Compositionem potest iudex facere sententia lata, quando poena in totum sibi applicatur, secus si regi accusatori & sibi. in. c. 11. in gl. Auencia. nu. 3. fol. 163.
- Compromissum in iudice valet, quando iudex est competens. in. c. 9. in glof. Compromissos. nu. 3. fol. 148.
- Compromittunt partes causam infra terminum instantiæ, & si iudices non compromittunt infra eum in poenam non incidunt. In forma secretæ syndicationis. 49. interrogatione. in gl. Condemnar. nu. 11. fol. 290.
- Post compromissum, immediatè non possunt arbitri pronunciare. in. c. 5. iudic. syndic. in gl. Traba je. nu. 11. fol. 293.
- Ad compromittendum potest cogere iudex, quando vidit, quod via iudicij, vel sententiæ non potest bene se dari. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nume. 24. fol. 80.
- Computatio, an habeat paratam executionem. in. capitul. 10. in glossa. Execucion. numero. 37. folio. 154.
- Concilio ciuitatis quis debet prius suffragium dare, an seniores, vel iuniores. in. c. 44. in gl. Platicare. nu. 1. fol. 259.
- Concilio existens quando aliquid mali tractatur, an sit culpabilis. ibi. in glossa. Se salga. numer. 2. fol. 260.
- Concilijs quod tractatur, an reuelari debeat. ibi. nu. 1. fol. eod.
- Concordia non potest fieri in delictis in quibus offendit.

INDEX.

- offenditur Deus. in. c. 24. in glo. La pragmatica. nu. 13. fol. 221.
- Concordia partium in criminalibus iudex non debet studere antequam puniat. in. cap. 2. in glo. Parcialidad. nu. 22. fol. 78.
- Concubina clerici, an gaudeat privilegio fori. in proem. in gl. 1. nu. 30. fol. 4.
- Concubina publica clerici, monachi, religiosi, vel vxorati, quæ dicitur in. c. 47. in glo. Manceba. nu. 1. fol. 263.
- Concubina publica clerici, vel vxorati, si est nupta, non punitur. ibi nu. 2. fol. 264.
- Concubina clerici, non dicitur mulier nupta. in. c. 1. nu. 11. fol. 70.
- Concubina clerici, vel vxorati, si est desponsata per verba de præfenti, non punitur. in. d. c. 1. in glo. Muges. nu. 13. fol. eod. 70.
- Concubina, licet alicui sit vxor, vel sponsa alteri contra eam non proceditur, nisi maritus, vel sponsus eam accuset. ibi nu. 15. fol. eod.
- Concubina, licet sit mulier nupta, leges contra concubinas loquentes non habent locum contra eam. ibi nu. 12. folio eodem. 70.
- Concubina clerici si matrimonium contrahit cum famulo ipsius clerici, & manet in domo ipsius punitur. in. c. 47. in gl. Manceba. nu. 4. foli. 264.
- Concubina sponsi de præfenti, an incurritur in poenam legis. in. d. c. 47. in gl. O casado. numero. 1. fol. 266.
- Concubina soluti, an puniatur. ibi nu. 6. fol. 266.
- Concubinam, an officialis potest tenere. in. d. c. 47. in glo. Manceba. nu. 5. fo. 266.
- Concubinatum dicitur vitium dissolutum. ibi nu. 7. fol. 265.
- Condemnare an debeat iudex syndicus in satisfactione partis quando non est probatum per testes, sed per iuramentum partium. in. c. 5. iudic. syndicat. in glo. Satisfaction. nu. 1. foli. 294.
- Condemnari qui timet in syndicatu ex aliqua barateria, an potest offerre solutionem ante condemnationem, vt eam euitet. in. c. 1. in glo. Condenaren. nu. 45. fol. 69.
- Condemnatus in syndicatu de barateria, ad simile officium aspirare non potest. ibi numero. 46. folio. 69.
- Condemnatus officialis ex generali inquisitione in syndicatu, non efficitur infamis. in. c. 2. in glo. Parcialidad. nu. 6. fol. 79.
- Condemnatus in absentia, si est captus, vel se præfentat, debet audiri. in. c. 15. in gl. Homezillo. n. 12. fol. 166.
- Condemnatus reus qui non est in forma iudicis, si postea veniat in forciam communis, debet alius processus formari, & in isto secundo processu po-
- test bannitus primam sententiam, seu bannum latum probare emanasse per falsas allegationes, & probationes, in. d. c. 15. nu. 29. fo. 168.
- Conducere bona propria, seu redditus ciuitatis non possunt prætores, algazelli, maiordomi, nec tabelliones, nec in eis partem habere, nec fideiufores esse. in. c. 32. in gloss. Officiales. nu. 1. fo. 136.
- Connexa, vt sint aliqua aliquid requiritur ad hoc. in. c. 1. in gl. Mandado. nu. 30. fol. 28.
- Confederatio quid sit. in. c. 2. in gl. Confederacion. nu. 1. fo. 77.
- Confederationes illicitæ prohibitæ sunt. ibi nu. 2. fol. eod.
- Confederationes, & fraternitates militum, seu locorum contra regem, seu rempublicam, facere casus est prodicionis. ibi nu. 15. fol. 78.
- Confederationes inter monachos, & fabros, & inter scriptores, & similes, prohibentur, nisi ciuitas statuerit. ibi nu. 16. folio eodem. 78.
- Confederationem, & tumultum qui fecerit contra aliquem, vel voces seditiosas emisserit, poena capitali punitur. ibi nu. 5. fol. 77.
- Confederationem authores, poena legis Iulix maiestatis tenentur ibi nu. 12. fol. eod.
- Confederationum & collegiorum statuta, potest superior mandare, vt coram se præfentetur, vt si quæ sunt in eis quæ sapiant monopodium puniantur. in. d. c. 2. nu. 13. fo. 77.
- Confessio facta coram iudice, an habeat paratam executionem. in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 10. fo. 152.
- Confessio facta in iudicio, valet sicut iuramentum. ibi nu. 10. fol. 152.
- Confessio facta in libello, aduersario absente, pinde probatur, ac si esset facta eo præfente. ibi nu. 15. fol. 152.
- Confessio facta coram notario, non iudice præfente, non habet executionem paratam. ibi nume. 23. fol. 153.
- Confessio facta in iudicio, parte præfente, & eam acceptate, habet executionem paratam. ibi nu. 25. fol. eod.
- Confessio facta coram competenti iudice, & super principali, executioni mandatur, secus si coram incompetenti, & super incidenter. ibi nume. 28. fol. 153.
- Confessio facta probationem in contrarium recipit. in. d. ca. 15. in glossa. Homezillo. numero. 18. fol. 167.
- Confessio habet executionem paratam, quando fit iudice sedente pro tribunali, & sic in figura iudicij, & quando est poena sine contradictione, vel modo. in. d. c. 10. in glossa. Execucion. nume. 22. fol. 152.
- Confessio, ad hoc, vt habeat executionem paratam requiritur,

INDEX.

- requiritur, quod super talem confessionem, iudex pronunciet sententiam declaratoriam. ibi. nu. 4 fol. 153.
- Confessio mandatur executioni, quando fit ad partis petitionem nullo dato libello, nec ordinato processu. ibi nu. 27. folio eodem. 153.
- Confessio emanata per modum voluntariæ iurisdictionis executatur. ibi. nu. 30. fol. eod. 153.
- Confessio, non solum in ciuilibus, sed etiam in criminalibus operatur, quoad confiscationem bonorum. ibi. nu. 31. fol. 153.
- Confessio in criminalibus non habet executionem paratam. ibi. nu. 32. fol. eod. 153.
- Confessio in mutuo, licet post biennium assumat robur, potest probari contrarium. in. c. 15. in gl. Homezillo. nu. 20. fol. 167.
- Confessio in instrumento guarentigio, dicitur confessio iuridica. in. d. c. 10. in glo. Execucion. nu. 2. fol. 150.
- Confessus apud acta, non potest opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ. ibi. numero. 11. fol. 152.
- Pro confesso si est statutum, vt quis habeatur, intelligitur, nisi per testes, & iura de eius ignorantia constet. in. c. 15. in gl. Homezillo. n. 15. fo. 156.
- Pro confesso quando quis declaratur, non debet statim condemnari. ibi. nu. 17. fol. 167.
- Pro confesso non habetur non contestans litem infra nouem dies, si post talem confessionem constat de innocentia rei per testes. ibi. nu. 16. fo. eo.
- Pro confesso, & conuicto, licet aliquis habeatur à lege, admittitur tamen probatio in contrarium. ibi. nu. 15. fol. 166.
- Pro confesso quando aliquis condemnatur, debet iudex in ista condemnatione reum recipere ad probandum quod voluerit. ibi. num. 22. fol. 167.
- Confinium mutatio, in dubio non præsumitur. in. c. 6. in gl. Terminos. nu. 3. fol. 126.
- Confinibus demonstrandis, quanuis erretur, quando de fundo fit mentio, non vitatur dispositio, si constat de fundo. in. d. c. 6. nu. 5. fol. eod. 126.
- Confirmatio officialium debet fieri per principem. in. capi. 17. in glo. Elijan. nu. 12. fol. 179.
- Confirmatio superioris supplet defectum solennitatis formæ & personæ, quando superior est papa, vel princeps. in. c. 17. in glo. Proueer. num. 13. fol. 188.
- Confirmatio aliquorum statutorum, est reprobatio aliorum. ibi. nu. 15. fol. eod.
- Confirmata statuta per superiorem, an possunt reuocari per statuantes, sine licentiâ superioris confirmantis. ibi. nu. 16. folio eod. 188.
- Confirmare duces, & Marchiones, an possunt statuta suorum locorum. ibi. nu. 18. fo. eod.
- Confirmare intelligitur rex statuta, si iurat ea seruare. in. ca. 17. in glo. Proueer. nu. 3. foli. 187.
- Confirmare potest papa si velet statuta contra libertatem ecclesiarum. Generaliter tamen confirmando non videtur ea confirmare. ibi. nu. 6. fol. eod.
- Confirmando papa, vel rex privilegia alicuius ciuitatis, vel ecclesiarum, intelligitur confirmare ea que sunt iussu. ibi. nu. 4. fol. eod. 187.
- Confirmando rex statuta, non dicitur ea dare. ibi. nu. 11. fol. 187.
- Confirmatio papa, seu princeps privilegia antiqua nunquam intelligitur de nouo ea dare. ibi. nu. 12. fol. eod. 187.
- Confirmet licet papa, seu rex statuta valida alicuius loci, non propterea dicuntur statuta papalia vel regalia, seu illius loci. ibi. nu. 8. foli. 186.
- Confirmet licet papa excommunicationem promulgatam, solus episcopus ab ea potest absolue re. ibi. nu. 9. fo. eod. 186.
- Confirmatione feudorum, intelligitur feuda verè legitima confirmata. ibi. num. 5. fol. eod.
- Confirmationis natura est adhibere robur, & validitatem actui confirmato, non autem illum extendere. ibi. nu. 14. fol. 188.
- Confirmationis ratione contractus non sortitur quis forum. ibi. nu. 10. fol. 188.
- Confiscandi ius, an habeant domini temporales, seu episcopi. in. cap. 12. in glo. Camara. nu. 4. foli. 151. & in. c. 2. in gl. Camara. nu. 5. fol. 91.
- Confiteri promissum est, etiam Iudæo, & Sarraceno tempore necessitatis. in. c. 2. in glo. De mercaderias. nu. 18. fol. 87.
- Congregatio, seu confederatio pro sua defensione & rerum suarum permittitur, non solum laicis, sed etiam clericis. in. c. 2. in glo. Confederacion. nu. 11. fol. 77.
- Congregatione ciuitatis requiritur quod voce preconis, cymbalo, seu campana sonata congregetur, vel per nuntium de mandato iudicis. ibi. nu. 7. fol. 77.
- Congregationes, si sunt suspectæ papæ, vel regi, possunt prohiberi. ibi. nu. 3.
- Congregationes ex mala causa præsumuntur congregatæ, nisi aliud probetur. ibi. nu. 4.
- Congregans mulieres incurrit in poenam, sicut qui congregat homines. in. c. 2. in glo. 1. nu. 2. foli. 76.
- Copia debet summi de verbo ad verbum. in. ca. 6. in gl. Copia. nu. 1. fol. 127.
- Copia actorum est danda cuicumque petenti, priuato, vel filico, & etiam copia sententiæ. in. ca. 6. in gl. Parecer. nu. 2. fol. 127.
- Copia sumpta de mandato principis probat. ibi. numer. 3.
- Copia apud acta probat, licet originale non reperiatur,

INDEX.

riatur, nisi arguatur de falso. ibi. nu. 7. fol. 128.
 Copia apud archiuum cōmune probat plenē. ibi. nu. 8. fol. 119.
 Copia eiusdem notarij manu scripta: quia conficit prothocollum, probat. ibi. nu. 9.
 Copia in exemplanda, requiritur partis citatio, nisi periculum sit in mora, vel nisi sit consuetudo, quod pars non citetur, vel nisi exemplatio sit d̄ antiquo, vel nisi fiat autoritate regis, vel papę. ibi. nu. 4. fol. 127.
 Copiam testamenti legatario petenti, non debet sibi dari tenor totius copię, sed solum particula legati. ibi. nu. 2. fol. eod.
 Correlatiuorum natura est communis vtique extremo, & vno contrahentium prohibito, vel p̄missio, alter censetur prohibitus, vel permissus. in. c. 1. in glo. Donacion. nu. 17. fol. 67.
 Corrector debet eligere sibi locū tenentem, & ceteros officiales. in gl. Escoja. nu. 1. fol. 111.
 Corrector propter culpam remotus ab officio, nō debet habere salarium. in. c. 1. Prætor. in gl. Fiel. nu. 4. fol. 31.
 Corrector in syndicatu tenetur nō solum de eo qđ mandauit, vel ratum habuit, sed etiam de eo qđ consentit. in. c. 1. in gl. Ni consentiran. numer. 3. fol. 58.
 Corrector præsumitur scire facta suorum officialium. ibi. nu. 1. fo. 58.
 Correctores indagare tenentur factum suorum officialium, & hoc ignorantia iuris non toleratur. in. c. 1. in gl. No lo supieren. nu. 9. fol. 61.
 Corruptens iudicem dando ei pecuniam, an puniatur. in ca. 1. in gl. Donacion. nu. 14. fol. 67.
 Corruptens notarium actorū punitur, & causam perdit. ibi. nu. 27. fol. 68.
 Corruptens procuratorem partis aduersę, an puniatur. ibi. nu. 29. fol. eod.
 Consanguineus, an teneatur scire facta consanguinei. Et vicinus facta vicini. in. ca. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 14. fol. 59.
 Consanguinei qui dicantur. in. c. 4. in gl. Parientes. nu. 1. fol. 109.
 Consanguinei dicuntur etiam nati ex illicito coitu. Et dicitur talis consanguinitas vsq; ad quartum gradum. ibi. nu. 2. fol. eod. 109.
 Consequi, an potest quis ex persona alterius, quod ex sua consequi non potest. in. c. 1. in glo. Ni por otro. nu. 3. fol. 72.
 Consentens pari pœna constringitur. in. c. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 1. fol. 58.
 Consentens magis punitur quā agens. ibi. nu. 4.
 Consentens sententiam expressę, nō habet recusum contra iudicem. in. c. 1. Prætor. in gl. El derecho alas partes. nu. 19. fol. 48.

Consentientes partes, quod iudex ferat sententiam de consilio sapientis, possunt à tali sententia appellare. ibi. nu. 25. fol. 49.
 Consentire dicitur, quando quis non corrigit quos tenetur ex officio corrigere. in. c. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 2. fol. 58.
 Consentire videtur non reuelans crimen læsę maiestatis. ibi. nu. 6. fol. eod.
 Consensus quadruplex est. ibi. nu. 5. fol. 58.
 Conseruationem indemnitate iudex potest licite recipere, in his quę faciunt licite, pro conseruatione sui officij. in. c. 1. in gl. Proueera. n. 10. fo. 65.
 Consiliarius regis, qui de grauibus, tanquam leuibus, vel econtra consuluit, punitur. in Procem. in glo. Acordado. nu. 12. fol. 16.
 Cōsiliarij principū, vel aduocati, debent de arduo dubio principi cōsultare. ibi. nu. 2. folio eodem.
 Cōsiliarij regis cū prudētia debēt tēperare. ibi. n. 9.
 Cōsiliarij, vel rectores ciuitatum iurare debēt de consilijs nō reuelandis, ad instar iudicum, aduocatorū, & testium. ibi. nu. 14. fo. 16.
 Consiliarij regis, solum Deo, & regi, & patrię vtilitatem proculis habere debent. ibi. nu. 15. folio. 16.
 Consiliarij per reges sunt vocandi, & in consilio sedere debent ad latus regis, & non ad pedes: quia honorem habent. ibi. nu. 16. folio. eodem.
 Consiliarij debent esse senes, aut magistri, seu doctores. ibi. nu. 18. fol. 18.
 Consiliarios, & senatores, an habeant Duces, & Barones, vt consilium Ducis, vel Marchionis vocentur. in. c. 2. in glo. Heredad. nu. 9. fol. 85.
 Consilio bono inimici vincuntur, & sub tributo ducuntur. in Procem. in gl. Acordado. nu. 4. fol. 16.
 Consilio bono qui nō acquiescit, dignitatem amittere debet. ibi. nu. 5. fol. eod.
 Consilio prætermisso, nihil est faciendum. ibi. n. 6.
 Consilio procerū quod sit ad beatitudinē imperij, & eorū gloriam redundabit. ibi. numer. 10. folio. eodem.
 Consilijs quę tractantur, debent esse occulta, aliàs multa scādala oriri possunt. ibi. nu. 14. folio. 16.
 Consilium prouidi placere debet. ibi. nu. 7.
 Consilium quod tendit ad malum, placere regi nō debet. ibi. nu. 8. fol. 16.
 Consilium malum Deus conuertit super consulentem. ibi. nu. 11.
 Consilium debet fieri ante ciborum essum. ibi. numer. 7.
 Consilium præbentes, & auxiliū, vel fauorem qualiter puniantur. in. capitulo primo in gloss. Ni consentiran. nu. 24. fol. 60.
 Consilio sapientis qui tulit sententiam, an excusetur. in Procem. in glossa. El derecho a las partes. nu. 27. fol. 50.

Consul

INDEX.

Consultor, an teneatur iudici ex malo consilio qđ dedit partibus. ibi. nu. 30. fol. eod.
 Consultor non solum tenetur de consilio expresso, sed etiam de tacito. ibi. nu. 31. fol. eod. 51.
 Consortia malorum sæpe bonos corrumpunt. in cap. 26. in glo. Apartamiento. numero. 2. fo. 223.
 Contagio quę potest esse nociua, potest expelli, atq; vetari. in. d. ca. nu. 4. fol. 224.
 Consuetudo ex quibus actibus inducatur. in. pœ. in. glo. 1. nu. 15. fol. 4.
 Cōsuetudo valet, qđ filia succedat in regno. in. pœ. in glo. Reyna. nu. 4. fol. 11.
 Consuetudo dicitur lex. in. d. proœm. in gl. Ordenanças. num. 11. folio. 18.
 Consuetudo iurisdictionem dat. in ca. 1. prætor. in glo. Nuestrros. nu. 7. fol. 23.
 Consuetudo inducitur quando à pluribus capitur. in. cap. 1. in glo. Nil leuaran. nu. 6. fo. 57.
 Consuetudo attribuit iurisdictionem. in. c. 2. in gl. Iuntaran. nu. 13. fol. 76.
 Consuetudo valet principe ignorante. in. cap. 7. in glo. Partido. nu. 5. fol. 139.
 Consuetudo tollitur per legem contrariam. in. c. 8. in glo. Costumbre. nu. 2. fol. 140.
 Consuetudo regionis in quibus casibus est seruanda. in. cap. 41. in gl. Se conociere. nu. 1. fo. 257.
 Consuetudo est seruanda circa tributa exigenda, & commoda ex actoribus tribuenda. in. c. 10. in glo. La costumbre. nu. 1. fo. 161.
 Consuetudinis prætextu, correctores nō possunt extorquere ea quę in capitulo octauo prohibentur recipere. in. d. c. 8. in glo. Costumbre. nu. 1. fol. 140.
 Contractus factus apud acta dicitur celebratus in scriptis. in. ca. 10. in glo. Execucion. numero. 14. folio. 152.
 Contractus factus per iudicem officio durante, nō firmatur iuramento. in. c. 2. in glo. Mercaderias. nu. 38. fo. 88.
 Contractus factus ab incarcerato, an valeat. in. cap. 18. in gl. Qual conuenga. nu. 8. fol. 199.
 Contrahere cum minore obligatur licet ipse non obligetur. in. c. 2. in glo. Y igualmente. numer. 6. fol. 82.
 Contrahere non potest iudex cum forensibus qui conuerfantur in loco suę iurisdictionis. in. ca. 2. in glo. Tales pueblos. num. 3. folio. 81.
 Contrahere, vel permutare est officialibus durante officio in tantum prohibitum, qđ etiam si durante officio faciunt contractum eo finito contractus non potest confirmare mutuo cōsensu. Quod extenditur ad consiliarios principis. in. c. 2. in glo. De mercaderias. nu. 6. fol. 86.

Contrahere prohibentur exactores publici cū provincialibus. ibi. nu. 7. fol. eod. 87.
 Contrahere potest iudex, dum est in officio, quando contrahit causa necessitatis, vel familię. ibi. nu. 8. fol. eod.
 Contrahere potest officialis qui habet officium in sua propria patria, seu in loco suę originis. in. d. c. 2. in glo. De mercaderia. nu. 20. folio. 87.
 Contrahere possunt durante officio priores ciuitatum, seu anciani (hoc est regidores). ibi. num. 21. folio. 87.
 Contrahere potest officialis cum non subditis. ibi. nu. 22.
 Cōtrahere potest officialis perpetuus, & si potest syndicari. ibi. nu. 23. fol. eod. 87.
 Contrahere, an potest officialis qui positus est ad beneplacitū. ibi. nu. 24. fol. 88.
 Contrahere, an potest officialis quando contrahit palam, & cum autoritate alterius administratoris. ibi. nu. 27. fol. 88.
 Contrahere potest officialis ex licentia principis. ibi. nu. 33. fo. 88.
 Contrahere possunt iudices officio durante, quando est ibi consuetudo contrahendi. ibi. num. 35. fo. eod.
 Contrahere potest iudex quando contrahit in alio contractu, quā mutui, & quando in illa ciuitate habet proprietates, seu res mobiles. ibi. n. 36. fol. 88.
 Cōtrahi si statuto prohibetur cum ex bannito sub pœna, an poterit contrahi cum filio. in. c. 1. in gl. Ni hijos. nu. 8. fo. 71.
 Contribuere, an teneantur domini locorum pro defensione iurisdictionis. in. c. 3. in gl. Iurisdiction. nu. 36. fol. 88.
 Contumax licet absoluat a delicto, debet soluere expensas propter suam cōtumaciam. in. c. 15. in glo. Homezillo. nu. 10. fo. 166.
 Contumax in respondendo positionibus, licet habeatur pro confesso, potest probare contrariū. ibi. nu. 19. fol. 167.
 Contumacia, & rebeldia non est necesse qđ accusetur quando iudex procedit ex officio. in. c. 15. in glo. Homezillo. nu. 7. fo. 166.
 Contumacia sola non sufficit, ad hoc, vt iudex possit reum condemnare de delicto, nisi aliqualis p̄batio interueniat. ibi. nu. 11. folio. 166.
 Contumacem absentem si liquet iudici esse innocentem, & non culpabilem; licet sit contumax non debet eum condemnare. ibi. nu. 26. folio. 168.
 Contumax vt puniatur pœna corporali valet statutum. ibi. nu. 30. fol. 168.
 Conuenticula, nec tumultus ne in provincia fiat iudex

*consanguineus
 p̄marius, si negat
 consanguinitatem
 puniunt ut falsi.
 fol. 291. in p̄m.*

INDEX.

- Index curare debet. in. ca. 2. in glo. Confederatio. nu. 14. fol. 77.*
- Conuenire potest officialis durante officio qui non est subditus. in. c. 9. in glo. Los castigue. nu. me. 19. fol. 167.*
- Conuenire non potest iudex alium officio durante. ibi. nu. 23. fol. 167.*
- Conuenire potest officialis ad beneplacitum principis, durante officio suum debitorem. ibi. nu. 27. fol. 168.*
- Conuenire potest officialis perpetuus suum debitorum, durante officio. in. d. c. nu. 26. fol. 168.*
- Conueniri possunt maiores magistratus durante officio. in. c. 9. in glo. Los castigue. nu. 6. fol. 144.*
- Conueniri potest iudex delinquens in officio eo durante. ibi. nu. 7.*
- Conueniri possunt iudices durante officio, super contractu in eo facto. ibi. nu. 8. fol. 144.*
- Conueniri potest iudex durante officio sibi submittitur alterius iurisdictioni. ibi. numero. 6. fol. 144.*
- Conueniri potest officio durante habens dignitatem, sine administratione. ibi. num. 9.*
- Conueniri potest iudex durante officio in aliena patria. ibi. nu. 11. fol. eodem.*
- Conueniri potest officialis durante officio. ibi. num. 12.*
- Conueniri potest iudex durante officio, quando imponitur poena remotionis ab eo. ibi. num. 13. folio. 144.*
- Conueniri potest iudex durante officio, quando esset actio tempore peritura. ibi. nu. 14.*
- Conueniri potest iudex officio durante, quando facit aliquid contra iurisdictionem superioris. ibi. nu. 15. fol. 144.*
- Conueniri potest iudex durante officio, ex contractu venditionis celebrato per eum. ibi. numer. 16. folio. 144.*
- Conueniri potest iudex durante officio, pro debitis ante officium contractis. ibi. nu. 17.*
- Conueniri potest iudex durante officio, quando principi placuerit. num. 18. fol. 145.*
- Conueniri potest officialis, durante officio, quando ipse agit contra alium. ibi. nu. 20. fol. eod. 145.*
- Conueniri potest durante officio iudex, si officium esset modico tempore duraturum. ibi. num. 21. fol. 145.*
- Conueniri potest iudex durante officio, ex voluntate sua. ibi. nu. 22. fol. 145.*
- Conueniri potest iudex durante officio in omnibus casibus in quibus ipse potest agere. ibi. nu. 29. fol. eod. 145.*
- Conuentione possunt partes se obligare ad standum sententiae iudicis. in. c. 9. in gl. Compromissos. nu. 2. fol. 148.*
- Conuersatio, seu habitatio assidua, an sufficiat, etiam si non sit decennalis. in. c. 2. in gloss. Tales pueblos. nu. 7. fol. 81.*
- Conuersatio, an faciat quem de foro. ibi. numer. 5. fol. 81.*
- Conuersatione decennium requiritur. ibi. num. 4. fol. eod.*
- Crimina in quibus casibus referuntur superiori puniendi. in. c. 6. in glo. Notifiquen. nu. 1. fol. 136.*
- Crimina non principi sunt referenda, sed vindicta, alias iudex est in culpa. ibi. numero. 2. folio. eod. 136.*
- Criminis inhumanitate, corpus mortuum suspenditur. in. capit. 1. Praetor. in glo. Derechamente. num. 20. fol. 43.*
- Criminis inhumanitate, animal punitur. ibi. num. 19. fol. 43.*
- Cupiditas hominum est ascendere ad honores, iurisdictiones, & possessiones. in. c. 6. in glo. Ley de Toledo. nu. 2. fol. 128.*
- Curator creatus a iudice, si eo tempore cum creatur auctoritatem alienationis minoris rerum iudex interposuit, nil valet, ex breuitate temporis. in. cap. 5. iudic. syndic. in glo. Trabaje. nu. 10. fol. 293.*
- Custodiri si aliquem iussit potestas, & custos eum non carcerauit: quia erat nobilis, & persona honestissima, sed fide eius commisit qui fugam arripit, talis custos non tenetur. in. c. 18. in gloss. Carcel. nu. 11. fol. 192.*
- Custos carceris, an teneatur eadem poena, si captus aufugiat. in. d. c. 18. in glo. Carcel. nu. 13. fol. 192.*
- Custos eo ipso praesumitur in culpa, & negligentia, quando reperitur captus male custoditus, ideo custodi incumbit onus probandi, quod sine culpa, & negligentia aufugit. ibi. numero. 14. folio. eodem. 193.*
- Custos quomodo debet probare diligentiam custodiam, ut non teneatur si captus aufugit. ibi. numero. 15.*
- Custos carceris quando non est in dolo, punitur pro modo culpe arbitrio iudicis. ibi. numer. 20. fol. 193.*
- Custos qui non custodiuit captum qui veniebat absolendus, vel qui per gratiam debebat relaxari, non tenetur. ibi. nu. 21. fol. eod.*
- Custos excusatur, si non custodiuit ita bene sententiam, sicut iuuenem, siue eum qui traditus est ligatus, & excusatur si violentia sibi fiat. ibi. n. 31. fo. 193.*
- Custodi carceris potestas exhibendo, an liberetur. ibi. nu. 19. fol. 192.*

Custo-

INDEX.

- Custodiendi modus est duplex. in. d. c. 18. in gloss. Carcel. nu. 2. fol. 192.*
- Custodi parcutur, quando carceratus rumpit murum, in loco abscondito, vel sub terra, nisi permittitur in carcerem ferrum immitti. in. d. c. 18. in gl. Carcel. nu. 16. fol. 193.*
- Custodiuntur accusati arbitrio iudicis. in. ca. 25. in gl. Dispensaren. nu. 7. fol. 205.*
- * Custos carceris punitur si cognoscit mulierem captam carnaliter. in. c. 18. in gl. carcel. nu. 45. in additione fol. 195. **

D

- D** *damni emendationem tenenti, an teneatur ad expensas. in. c. 1. in glo. Mandado. nu. 11. fo. 28.*
- Dare prohibitus propter bonum publicum, prohibitum est accipere a sponte dante. in. c. 1. in gloss. Ni lleuaran. nu. 7. fo. 88.*
- Si quis dederit aliquid iudici, vel promisserit, ut habeat sententiam, incidit in poenam falsi. in. ca. 1. in gl. Promessa. nu. 11. fo. 96.*
- Dans iudici pecuniam, ut secundum iustitiam ferat sententiam, an causam perdat. ibi. numero. 10. folio. 67.*
- Debitor si soluit anteaquam executio fiat in suis bonis, non soluit decimam executori, licet executor habeat mandatum ad executionem faciendam. in. c. 10. in gl. Derechos. nu. 2. fol. 149.*
- Deceptus ultra dimidiam iustae mercedis in contractu emptionis, & in alijs contractibus, bonae fidei agit iuxta formam legis. 2. C. de rescindenda vendit. in. c. 33. in gl. A menos costa. num. 6. fol. 239.*
- Decedere non dicitur sine filijs qui ex matrimonio unicum filium relinquit. in. c. 2. in gl. Ninguno. nu. 8. fol. 80.*
- Declaratio summi pontificis, ex singularis personae postulatione facta, ad legem, vel ordinationem ius generale inter omnes constituit. in. Procc. in gl. Ordenanças. nu. 16. fo. 18.*
- Declarare potest princeps leges, sicut potest eas condere. ibi. nu. 18.*
- Declarare, an potest iudex suam sententiam. ibi. nu. 19.*
- Declarare an potest iudex sententiam sui praecessoris. ibi. nu. 20. fol. 19.*
- Declaratio trahitur retro, ad tempus dispositionis factae. in. c. 17. in gl. Emendar. nu. 3. fol. 174.*
- Qui declarat, nil noui facit. ibi. nu. 5. fol. eod.*
- Ex declarata scriptura agitur, non ex declarante. ibi. nu. 6. fol. eod.*
- Declaratio plus se habet, quam constitutio: quia declaratio respicit praeterita, & constitutio futura, & quando lex procedit interpretando porrigitur ad praeterita. ibi. nu. 7.*
- Declarare potest testis dictum suum. ibi. numer. 8. fol. eod.*
- Declaratio appellationis interlocutoriae sententiae potest fieri sine scriptura. ibi. nu. 9. fol. eod.*
- Declaratio appellationis sententiae interlocutoriae, potest fieri sine scriptura. ibi. nu. 9.*
- Declarari potest libellus, etiam post litem contestatam. ibi. nu. 10. fol. eod.*
- Declarare potest iudex ex interuallo sententiam suam. ibi. nu. 11.*
- Declarare quis dicitur, etiam si quis corrigat errorem suum. ibi. nu. 12. fol. eod.*
- Declaratio facta per Papam circa gratias factas per eum, an praesudicet eis quibus erat ius quaesitum. ibi. nu. 13. fol. eod.*
- Decurio, vel alius potens, in officio, vel dignitate praestans, patrocinium litiganti, vel suscipiens in se actionem, an puniatur. in. c. 3. in gl. Procura dores. nu. 9. fo. 97.*
- Decurio, seu rector qui expulsus est de concilio ciuitatis, & postea restitutus, an recuperet vocem & locum quod habebat. in. c. 44. in gl. Platicare. nu. 3. fol. 260.*
- Defensio inquisito reseruatur, nec Papa, nec Imperator, potest eam tollere. in. c. 3. iudic. syndi. in glo. Descargo. nu. 1. fo. 289.*
- Defensioni quis non potest renunciare. ibi. num. 4. fol. 289.*
- Defensor ciuitatis, fungitur vice tutoris. in. ca. 3. in gl. Iusta. nu. 2. fol. 234.*
- Delegatus, an potest probare suam delegationem per testes, sicut procurator. in. c. 1. in glo. Cartas. nu. 5. fol. 25.*
- Delegatus qui in commissione excedit, an ordinarius potest se intromittere. in. c. 1. in glo. Mandado. nu. 33. fol. 29.*
- Delegatus qui delinquit in delegatione, an possit conueniri coram ordinario. ibi. num. 34. fol. eod.*
- A delegato actus gestus non dicitur gestus auctoritate sua, sed delegantis. in. c. 7. in glo. Nombrare. nu. 2. fol. 138.*
- Delictum factum ad commodum alicuius, licet non perueniat ad sui notitiam, an teneatur. in. ca. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 26. fol. 60.*
- Delictum famuli, an imputetur domino. ibi. n. 27. fol. eod.*
- An delictum factum a filio in re concernenti, causam patris, praesumatur factum de voluntate patris. ibi. nu. 28.*
- Delictum commissum a prelato, seu iudice, collegio, seu concilio communicato, redundat in delictum*

* * num

INDEX.

nam collegij, & ciuitatis in. c. 3. in gl. Jurisdictio. nu. 26. fol. 104.

Delictum publicum quod dicatur. in. c. 7. in gloss. Publicos. nu. 1. fol. 263.

Si de delicto publico agitur, & de poena applicanda fisco, quilibet admittitur ad querelandum contra potestatem, & eius officiales. ibi nume. 2. fol. 263.

Si delicta plura quis fecit cum vno ense, vnam enssem perdere debet. in. c. 52. in gl. En la tierra. nu. 6. fol. 275.

Delinquentes in officio, post eum depositum, post sunt inquiri, & puniri de male gestis. in. c. 22. iudic. syndi. in gl. Hazer. nu. 3. fo. 302.

Demonstrare, an sufficiat, volenti certum fundum dare duas demonstrationes, & eas probari. in. ca. 6. in gl. Terminos. nu. 6. fol. 129.

Deponi, an potest potestas qui vidit rixantes, & non misit familiam. in. c. 1. in glo. Ni consenta. nu. 8. fol. 59.

Depositarij electio pertinet ad iudicem, & ille intelligitur locus legitimus, & tutus, vel depositarius sufficiens cui iudex dederit, & congruus. in. c. 10. iudi. synd. in gl. Nombra. nu. 1. fol. 298.

Depositum factum apud eum, de quo omnes diligentes comuniter confidebant, licet fiat sine iudicis autoritate, valet. ibi nu. 2. fol. eod.

In depositariu potest se ipsum iudex eligere, & potest esse fideiussor partis. ibi nu. 3. fol. eodem.

Depositum instrumentum, an habeat executionem paratam. in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 4. fol. 150.

An contra depositum potest opponi exceptio non numerata pecuniae. ibi nu. 5. fol. 151.

Depositarium tutum iudex non eligens, est in culpa, & tenetur. in. c. 10. iudi. synd. in gl. Fiable. nu. 1. fol. 297.

Dicere melius est pauca idonee, quam multis inutilibus aures hominum praegravare. in. cap. 36. in gl. Abogados. nu. 3. fol. 247.

Dies, an requiratur in legibus. in. d. c. 23. iudi. syndi. in gl. Dias. nu. 1. fol. 303.

Dies in instrumento publico requiruntur. ibi nu. 2. fol. eod.

Dies an requiratur in scriptura. ibi nu. 3. fol. eod.

Dies triginta ad causam finiendam, a quo tempore currat. in forma secretae syndicationis. in. interrogacione. 49. in gl. Condemnar. nu. 15. fol. 311.

Dilatio vni data prodest alteri. in. c. 2. in gl. Ygualmente. nu. 5. fo. 82.

Diligentia debet esse arbitrio boni viri. in. cap. 6. in gl. Diligencia. nu. 2. fol. 124.

Dilcordiae vitandae causa, potest facere iudex, quod vnus non transeat per portam alterius, & potest facere mutare hospicium. in. c. 6. in glo. Pobres,

nu. 23. fol. 135.

Disigillatas acta transmissa consultori, an perdat causam. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 30. fol. 68.

Disigillatas acta probatoria, an puniatur. ibi nu. 38. fo. eod.

Dispensatio, an extendatur ad contigua. in. ca. 1. in gl. Mandado. nu. 16. fol. 28.

Non dispensatur cum blasphemantibus. in. c. 25. in gl. Dispensaren. nu. 1. fol. 222.

Dispensatio ex magna causa adhibetur. ibi num. 2. fol. eod.

Dispensatio est relaxatio iuris rigoris, per eum ad quem expectat canonicè facta. in. c. 36. in gl. No dispensen. nu. 1. fol. 249.

Dispensans punitur eadem poena. ibi nu. 2. fo. eod.

Dispensare potest in omnibus rex, & poenam remittere. in. c. 3. in gl. Mandado. nu. 1. fol. 249.

Postquam dispensationem rex concessit, potest eam reuocare. ibi nu. 3.

Dispensatio in quibus casibus permittitur. in. c. 36. in gl. El derecho permite. nu. 1. fol. 249.

Desponsata per verba de praesenti, licet sit concubina clerici, vel vxorati, non punitur. in. ca. 1. in gl. Muger. nu. 13. fol. 72.

Dispositio vetans aliquid acquirere de nouo, non dicitur vetare, vel prohibere iam acquisita retineri. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 9. fol. 209.

Deprehensus in itinere, quasi in confinibus, & dicat se poenitere portare illas res vetitas, an excusetur a poena. in. c. 21. in gl. En la tierra. n. 21. f. 277.

Diuites, & non pauperes sunt eligendi. in. cap. 4. in gl. Cumple. nu. 10. fol. 112.

Dolus non praesumitur contra iudicem, seu imperitiam, nec iniustitiam praesumitur facere. in. ca. 1. iudic. synd. in gl. Mandados. nu. 11. fol. 284.

Domicilium, an dicatur quis contraxisse quando vendit bona, & possessiones, & contulit se in alium locum in quo emit domum, & possessiones. in. c. 2. in gl. Tales pueblos. nu. 8. fol. 81.

Domicilium, an constituatur per decennium. ibi nu. 9. fol. 81.

Dominium non transit ex sola sententia iudicis in vincentem, ideo opus est, vt executioni mittatur. in. c. 1. in gl. El derecho a las partes. nu. 4. fol. 46.

Domum publicam potest iudex ex multis publicis aptare. in. c. 3. in glo. Jurisdiction. nu. 33. fol. 95.

Domus publica, dicitur in qua iustitia, & rectores ciuitatis congregantur ad consilium faciendum & ad gerendum negotia vniuersitatis. in. c. 18. in gl. Del concejo. nu. 1. fol. 189.

Domus publica non debent couerti in vsibus priuatorum. ibi nu. 4. fol. eod.

In domibus publicis debent habitare correctores, & non in domibus priuatorum. Et si non sunt domus

INDEX.

domus publicae, debent conduci, vt in eis habitent. ibi nu. 5. fol. eod.

Domus bladorum, seu publica horrea, debet iudex dum primum ad urbem accedit videre, & visitare, & si indigent reparatione, reparentur. ibi nu. 6. fol. eod.

Domus concilij, vel carceris, an sumptu publico, vel ciuitatis debeat fieri. in. c. 8. in gloss. Se haga. nu. 18. fol. 201.

Ad domum carceris fabricandam possunt capi domus alienae: & idem pro ecclesia fundanda, studio, seu monasterio. in. c. 18. in glo. Se haga. nu. 2. fo. eod. 200.

Domum certae formae promittens facere, si recedat ab opere, nil potest petere. in. c. 33. in gloss. Amenos costa. nu. 13. fol. 239.

Domum promittens facere, & si non faciat, obligauit se ad interesse, pro tali interesse non habet instrumentum executioni paratum. ibi nu. 14. f. eo.

Dominus qui vidit fieri malum, & cum possit non euitat, videtur consentire. in. c. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 11. fol. 59.

* Dominus loci an teneatur contribuere in defensione iurisdictionis & territorij. in. c. 3. in gl. Jurisdiction. nu. 36. fo. 106.

Dominus villae an habeat duplicem partionem in pascuis & syluis ceduis: & si potest gregibus suis pascuarij pro eo numero quo duo vicini de diuitibus illius villae & scindere ligna montium vbi habitat vi. ibi fol. eo.*

Dominus tenetur pro familia, siue sit deputata ad officium publicum, siue ad priuatum. in. c. 4. in gl. Sea obligado. nu. 14. fo. 15.

Dominus districtus, non est dominus bonorum in fra limites existentium. in. c. 1. in gl. Nuestros. nu. 15. fol. 24.

Dominus fundat intentionem suam in territorio, quo ad ius reddendi, & vsus gladij exercendi. in. c. 24. in gl. Capitulo. nu. 9. fo. 247.

Doctor an habeat dignitatem. in. Procc. in gl. 1. nu. 21. fol. 6.

Doctores non possunt torqueri, nec incarcerari, nec aduocati. ibi nu. 21. fol. 6.

Doctorum filij non possunt torqueri. ibi num. 24. fol. 7.

Doctores, licentiati, seu milites, procuracionis officium recipientes, infames videntur, & non gaudent priuilegio nobilitatis, quod fallit in procuratore filij, vel principis. in. c. 3. in glo. Procuradores. nu. 3. fo. 97.

Doctores, & literati admittuntur ad officia, quae soli nobiles admittuntur. in. d. Procc. in gl. 1. nu. 23. folio. 7.

Doctores, an praecedant militibus. ibi nu. 26. fol. 7.

Doctor antiquus, non debet dedignari, sequi sententiam iunioris doctoris bene dicentis. in. Procc. in gl. Acordado. nu. 22. fol. 17.

Doctor vtriusque iuris, qui dat vocem in vtroque, duo salaria debet habere. in. c. 1. in glo. Officio. nu. 10. fol. 30.

Idem dic in distributionibus quotidianis, quae debentur duplicatè illi qui duplici iure interest diuinis officijs. ibi eo. nu. & fo.

Doctor debet intendere in illa scientia, & perseuerare quam eligit. ibi nu. 14. fol. 30.

Doctorari potest scholaris praestantis ingenij, si est in eo spes magnae scientiae. in. c. 4. in glo. Que les diere. nu. 5. fol. 109.

Doctor, vt fiat, requiritur quod studeat per quinque annos. in. c. 4. in gl. Pragmatica. nu. 2. fol. 110.

Doctor legum minor. xxv. annorum, non potest petere restitutionem in integrum, aduersus ea quae omisit allegare, vel probare in causa sua. in. c. 33. in gl. A menos costa. num. 4. fo. 239.

Doctores, & clerici antiquiores debent habere primum locum. in. c. 44. nu. 2. fol. 259.

Donatio facta mulieri per maritum ex frequentipetitione mulieris, non valet. in. c. 21. in gl. Ruego. nu. 5. fo. 209.

Donans rex vassallos alicuius loci, an videatur donare proprietatem locorum, & fortalitium, quam habet in eum, & an si potest donare inuitis hominibus loci. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 38. fol. 212.

Donas seu concedens Papa, seu rex alicui castrum, & postea donat alteri, an valeat secunda collatio. ibi nu. 38. fol. eod.

Donatio facta nuntio, procuratori, vel ambasciatori, an adquiratur sibi, vel ciuitati. in. c. 54. in gl. Salario. nu. 4. fol. 29.

Dona aliqua iudex curiae regis, siue alius ordinarius vel delegatus, seu iudex appellationis, a litigantibus, & eorum nomine nullatenus exigant, seu recipiant, aliàs puniuntur. in. c. 1. in gl. Dadiuas. nu. 1. fol. 62.

Dona etià a sponte dantibus, non tenetur iudex recipere. ibi nu. 3. fol. eod.

Si donauit iudex recipit, tanquam infamis, & priuatus exiciatur a curia, & amplius non fit praetor, nec habeat officium, nec honorem in domo regis. ibi nu. 5. fol. eod.

Si dona iudex non recipit magis aestimatur, licet de iure recipere possit. ibi nu. 7. fol. eod.

Dona, an possit iudex recipere finito officio. ibi. n. 15. fol. 63.

Probatio sufficiens contra iudicem recipientem muñera. ibi nu. 16.

Donum, & promissio equiparantur. in. c. 1. in glo. Promessa. nu. 1. fol. 64.

INDEX.

Lex argentum. C. de donat. quæ loquitur in donatione, non debet extendi ad pactum de donâdo in. c. 1. in gl. Promessa. nu. 3. fol. 65.

Si donationem recipit iudex, in syndicatu tenetur in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 1. fol. 66.

Donatio, & lucri datio. ibi nu. 2.

Si donationem recipit iudex, dicitur commodum bursale recepisse. ibi nu. 3.

Donationem remuneratoriam ex gestis ante officium, recte recipit iudex. ibi nu. 5. foli. eod.

Donâs aliquid iudici, an puniatur. ibi nu. 6. fol. eo.

Donatione remuneratoriâ potest iudex, & officialis durante officio recipere. in. c. 2. in gl. De mercaderias. nu. 26. fol. 88.

Diuinitio quid sit. in. c. 53. in gl. Porvenir. nu. 1. folio. 279.

Diuinare est futura prædicere. ibi nu. 2. fol. eod.

Omnis diuinitio, & omnis fors, & omnis phantasia est prohibita. ibi nu. 3. foli. eod.

Diuinationes, an faciant fidem in iudicio. ibi nu. 4. fol. 280.

Contra diuinatores, an iudex secularis potest procedere. in. c. 53. in glo. Los castigue. nu. 1. fol. 280.

An de diuinatoribus, & fortilegijs inquisitor hæreticæ prauitatis potest se intrmittere. ibi nu. 2. fol. eod.

Diuinatores qua poena puniuntur. ibi nu. 3. fol. 289.

An pro diuinationibus, & incantationibus detur salarium. ibi nu. 4. foli. eod.

E

Ecclesia. inferiores debent regi, & gubernari secundum ius, & consuetudinem ecclesiæ metropolitanæ. in Proc. in gl. Yllas. nu. 10. fol. 13.

Ecclesia extoto colapsa, si erigitur, an debeat denuo consecrari. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 14. fol. 211.

Ad hoc, vt ecclesia, & clerici contribuunt in refectione murorum, & potium, & similibus, an Romanus pontifex debeat audiri. in. c. 25. in glof. Den orden. nu. 5. fol. 214.

Antequam ab ecclesia iudex laicus extrahat delinquentem, an debeat epum requirere. in. c. 23. in gl. Den orden. nu. 12. fol. 216.

Ecclesia nunquam claudit gremium venienti, quoad sacramenta spiritualia, secus quoad temporalia. in. c. 25. in gl. La pragmatika. num. 20. foli. 222.

Edi an debeat legatario totum testamentum. in Proc. in gl. En los casos. nu. 13. fol. 21.

Qui non edit instrumenta, præsumuntur ea subtraxisse. in. c. 6. in gl. Parecer. nu. 3. fol. 127.

Ædificare, an quis præsumatur in dubio pro se, nõ

ad æmulationem alterius. in. c. 22. in glo. Torres. nu. 4. fol. 209.

Ædificans in solo publico, cogitur annuam pensionem præstare. in. c. 17. in gl. Salidas. n. 2. fo. 186.

Ædificare potest quis in loco publico sola licentia ciuitatis ibi nu. 3. foli. eod. 186.

Eligendi sunt diuites, & nõ pauperes. in. ca. 4. in gl. Cuple. nu. 10. fol. 112.

In electione officialis attendi debet prudentia, & merita vitæ. ibi nu. 11. fol. eod.

Electio officialium ad concilium ciuitatis expectat. in. c. 17. in gl. Elijan. nu. 1. fol. 178.

Electio debet fieri de magis idoneo. ibi nu. 2. fo. eo.

Electio debet statim notificari electo. ibi nu. 3. fol. eodem.

Eligere non potest officialis solus magistratus. Et quid si est electus, & non acceptat officium, an iterato potest ciuitas eligere. ibi nu. 11. fo. 179.

Eligendus non est quis ad clamorem populi. in. c. 17. in glo. Sin parcialidad. nu. 1. fo. 179.

Eleemosyna redimitur poenitentia. in. ca. 25. in gl. Dispensaren. nu. 2. fo. 222.

Ad eleemosynam petendam, non admittuntur questores, nisi habeant literas apostolicas, vel diocesanas, nec permittuntur populo prædicare. in. c. 51. in gl. Sancto padre. nu. 6. foli. 222.

Eleemosyna extinguit peccatum, sicut aqua ignem. in. c. 25. in gl. Dispensaren. nu. 4. foli. 273.

Ad eleemosynarum causa datum virtute literarum falsarum, potest repeti. in. d. c. 51. in gl. Ni consentiran. nu. 2. foli. 272.

Emphiteoticaria domus si comburitur casu fortuito, si postea reficiatur, an cogatur emphiteota perseuerare in emphiteosim, & soluere pensionem. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 19. fol. 211.

Emptione prohibita, videtur prohibita venditione. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 19. foli. 67.

Emerere an potest iudex in loco officij prædium, perse, vel per alium. in. c. 2. in gl. Heredad. nu. 1. fo. 84.

Emerere non possunt domestici, & assessores iudicium ibi nu. 2. fol. 85.

Emerere potest filius iudicis res paternas, quæ sunt confiscatæ. ibi nu. 3. fol. eod.

Emerere potest iudex, finita iurisdictione. ibi nu. 4. fol. 78.

Si utensilia ad emendum iudex non inuenit, potest ea auferre prætio soluto. ibi nu. 5. fol. eod.

Non possunt emere prædia consiliarij, & proceres regum, seu dominorum. ibi nu. 7. foli. eod.

Emerere potest officialis de licentia regis, seu dominorum. ibi nu. 8. fo. eod.

Emerere possunt officiales equos. ibi num. 10. fol. 85.

Emerere potest officialis res paternas confiscatas. in. c. 2. in glo. De mercaderias. nu. 25. fol. 88.

Emerere

INDEX.

Emerere forensem statutum prohibens in loco, non prohibentur emere ea quæ fuerunt antecessorum, & non prohibentur acquirere ea quæ sibi obueniunt iure hæreditario. ibi nu. 30. folio. 88.

Emerere potest officialis, qui non habet iurisdictionem. ibi nu. 32. fol. eo.

Pretium rei emptæ a familiari, potestas debet soluere. in gl. Mercaderias. nu. 41. fol. 88.

Comittatenses, qui faciunt ciuem emere aliquem rem pro eis, vt sub titulo cuius non subsint oneribus eis impositis puniuntur. in. c. 3. in glo. Procuradores. nu. 19. fol. 98.

Quod nullus emat in foro, vltra duo sextaria grani, vt commodius omnes habere possint, & sic quod vltra indigentiam quis non emat, iudex, vel habens curam fori statuere potest. in. c. 17. in gl. A razonables precios. nu. 23. fo. 182.

Vt alius carius emat, vel vendat, offerens in foro, pro frumento plus debito, vel promittens plus debito, punitur. ibi nu. 21. fol. eod.

Quod non emant reuenditores vitualias, vsq; ad certam horam, potest iudex iubere. ibi nu. 26. fo. 182.

Ad emendum granum eminenti necessitate, quilibet compellitur ire, etiam ad partes remotas, nec aliquis pretextu priuilegij excusatur. Et ad hoc possunt capi animalia singulorum pretio soluto. in. c. 17. in gl. A razonables precios. n. 32. f. 182.

Ad emendum granum, & alias res tempore necessitatis, pecunia inducitur singulis pro modo facultatum pro vniuerso populo sustentando, & ecclesia quoq; ad hoc tenetur. ibi nu. 33. fo. eod.

Si magnas ex forma statuti, phibeat emere possessiones, & facit chartam dicere de famulo suo, contractus non valet. in. c. 1. in gl. De cuya mano. n. 2. fol. 74.

Emptor, an perdat pretium rei emptæ, vel perdat triticum emptum quando emit contra deuentum. in. c. 17. in gl. A razonables precios. n. 37. fol. 184.

Ad emptionem frumeti quæritas deputata minui non potest, nec in alios vsus couerti. ibi nu. 39. f. eo.

Emerere cogitur quis eo ipso, quod in termino bannimenti plus offert, & fiscus, & ciuitas tenetur vendere. in. c. 32. in gl. De pujar. nu. 5. fol. 237.

Vltimus emens rem in subhastatione positam, liberat primum emptorem, si intra tempora venit. in. c. 32. in gl. De pujar. nu. 8. fol. 237.

Primus emptor, vel locator admittitur ad offerendum, & licitandum contra secundum, ne res ei auferatur. in. c. 32. in gl. De pujar. nu. 15. fol. 237.

Episcopi, & iudices ecclesiastici sunt sub rege. in. c. 1. Prætor. in glo. Mandamientos. nu. 9. fol. 52.

Episcopus magis parere debet regi, quam archiepiscopo. ibi nu. 10.

Episcopus potest iubere archipresbytero suo, ne transeat per contractum duorum fratrum, quorum patrem interfecerat. in. c. 2. in glo. Parcialidad. nu. 15. fo. 79.

Episcopus qui ab ecclesia subiecta non recipitur ad procuracionem, debitam, an potest frangere ostia domus ecclesiæ, & violenter intrare. Et quid de Canonico qui ad ecclesiam non admittitur? Et quid de illo, quod factum est in re mea, & a me possessa, an possim mea autoritate destrucere. in. c. 3. in gl. Iurisdiction. nu. 4. fo. 101.

Episcopus si non potest personaliter visitare, si per alium visitat, tenetur, si deputatus in aliquo excesserit. in. c. 4. in gl. Sea obligado. nu. 15. foli. 115.

Episcopo, an imputetur, si archidiaconus examinauit indignum. in. c. 4. in gl. Sea obligado. nu. 46. fol. 118.

Episcopus, an possit facere statuta, vt nulla litera apostolica admittatur sine eius examinatione. in. c. 51. in gl. Sancto padre. nu. 6. fol. 273.

Æquitas an in iudicijs arbitrarijs, & in alijs actibus extraiudicialibus est seruanda. in. c. 2. in gl. Ygualmente. nu. 1. fol. 82.

Æquitate iudex debet habere ante oculos. in. c. 5. iud. syndic. in gl. Trabaje. nu. 4. fol. 273.

Æqualitas debet esse inter litigatores. ibi in. c. 2. in gl. Ygualmente. nu. 1. fol. 82.

Æqualitas inter socios est seruanda. ibi nu. 6. foli. eodem.

Æqualitas seruatur in quasi contractibus, & vltimis voluntatibus, & in collationibus, & in dote, & in muneribus subeundis, & in donationibus. ibi nu. 7. fol. eod.

Casus in quibus ratione æqualitatis priuilegium personale egreditur personam. ibi nu. 8. fo. eod.

Exceptio non numeratæ pecuniæ, an potest opponi contra depositum. in. c. 10. in glo. Execucion. nu. 5. fol. 151.

Quod exceptio nulla possit opponi contra instrumentum, stante statuto, opponi potest, quod instrumentum, non est instrumentum, vel sententia: quia caret solennitatibus à iure requisitis, & quod tabellio in eo scriptus non est tabellio, & an possint opponi aliæ exceptiones. in. c. 16. in gl. Execucion. nu. 63. fol. 157.

Exceptio rei iudicatæ, potest opponi coram quocumque iudice inter easdem personas, & sic quod iudex ecclesiasticus debet admittere exceptionem rei iudicatæ, per laicum propositam. in. c. 2. in gl. Vsurpan. nu. 13. fo. 206.

Excommunicato, & hæretico exceptiones nõ denegantur. in. c. 36. in gl. Las excepciones. nu. 2. fol. 250.

Excommunicatio aduersus ciuitatem proferri nõ potest. in. c. 1. in gl. De ninguna persona. num. 7. fol. 72.

INDEX.

Executionem facere ecclesiasticus nō debet in laicos, sed debet inuocare auxilium seculare, aliās turbatiurisdictionem regalem. in. c. 20. in gloss. **Vsurpan.** nu. 15. fol. 206.

An executio fiat in condemnatum ad præstandū computum in eo quod apparet debitor. in. c. 30. in gl. **Faga pagar.** nu. 1. fol. 232.

An executioni mandetur calculatio, & computatio. vi. ibi. nu. 5. fo. eod.

Executor habens salarium, an habeat decimam executionis. in. c. 49. in gl. **No lleuādo salario.** n. 1. fol. 256.

In executiuis debent attendi statuta, & consuetudines illius loci in quo fit executio, & sic consuetudo fori, & non contractus. in. c. 49. in gl. **Don de se hiziere.** nu. 1. fo. 256.

Executores, & algazelli cuntes extra ciuitatem ad executionem faciendam, pro eundo, & redeundo, non debent percipere, nisi pro vno itinere, licet facere debeant plures executiones in diuersis locis. in. c. 43. in glo. **No consientan.** numer. 1. fol. 258.

Executor vadens per viam transfuersam, & magis longa, salariū maius non debet habere. ibi nu. 4. fol. eod.

Executioni, an mittatur prius sententia contra officialem, quam contra suos fideiussores. in. c. 10. iud. synd. in gl. **Appelle.** nu. 4. fo. 296.

Executio differtur ad petitionem populi, propter aliquam virtutem præstantem, vel magnam peritiam artis, donec principi, vel superiori consulari. in. c. 1. Prætor. in gl. **Mandamientos.** nu. 24. foli. 53.

Quoq; superseditur quando damnatus est in aliqua dignitate magna, ibi nu. 25. foli. eod.

Item superseditur executio, quando quis accusauit de grauiori delicto. ibi nu. 26.

Executio quoq; superseditur, quando aliquis est suspensus, & laqueus se fregit. ibi nu. 28. fol. eod.

Executio quoq; superseditur quādo damnatus ad mortem vult ducere vxorē meretricē in lupanari publico existētem, & illam à peccato retrahere. ibi nu. 29. fol. 48.

In executione sententiæ non possunt capi boues aratorij, & alia quæ sunt necessaria ad agriculturam, etiam volentibus debitoribus. in. ca. 1. in gl. **Ni lleuaran.** nu. 10. fo. 57.

Executio in libris non potest fieri, nec sub generali obligatione comprehenditur. ibi. num. 12. fol. eodem.

In executione, arma militibus relinquenda sunt, & libri scholaribus, & breuiarium clerico, etiam debitoribus volētibus, nisi ipse obligans alia bona nō haberet. ibi nu. 13. & 14. fo. 57.

Executionis priuilegiū, nō prodest in causa necessitatis reipublicæ, vel principis. ibi.

Executor ad pias causas, si est negligens potest remoueri. in. c. 6. in gl. **Copia.** nu. 10. fo. 128.

Executoribus potestas data distribuēdi inter pauperes, eligere nō possunt illū, quē testator non potuisset, vel noluisset eligere. in. c. 7. in gl. **Nō brarē.** nu. 4. fo. 138.

An executioni mittatur durante officio, instrumentū quod habet iudex. in. c. 9. in gl. **Los castigue.** nu. 24. fo. 145.

Quas expensas pro executionibus debent algazelli habere. Et si debent eas habere à creditoribus, vel à debitoribus. in. c. 10. in glo. **Derechos.** nu. 1. fol. 148.

Executor, an faciat litem suam, & teneatur ad interesse si non exequatur. Et an teneatur executor de euictione, si executor vendidit, & recipit pretium, emptor est liberat⁹. in. c. 10. in gl. **Derechos** nu. 3. fol. 149.

Executio non solum fit in eo quod confessus est, sed in inestimatione re perēpta. in. c. 10. in gl. **E-execucion.** nu. 33. fo. 153.

Executionem paratam habet scriptura priuata recognita à parte. in. c. 10. in gl. **Execucio.** n. 33. f. 153.

Executioni est locus, in quali fideiussore, puta, in patre, qui dicitur quasi fideiussor filij. in. c. 10. in gl. **Execucion.** nu. 48. fol. 155.

Executio anteaquam fiat contra hæredes requiritur, vt citentur. ibi nu. 56. fol. 157.

Executionis formæ, & solennitas inspiciuntur, & attenduntur in loco in quo executio fit. in. c. 10. in gl. **La costumbre.** nu. 2. fol. 161.

Executorum conditio est praua, & sunt voraces, & fraudulentī, & rapaces iudices, & executores nō possunt accipere animalia subditorum. in. c. 10. in gl. **Vna vez.** nu. 1. fo. 161.

Executio suspenditur appellatione pendente. in. c. 10. in gl. **Iuzgada.** nu. 3. fol. 161.

Executio fieri non debet, quando post confessionem cōstat de innocētia rei. in. c. 15. in gl. **Homezillo.** nu. 14. fo. 166.

*Executio an fiat contra vniuersitatem. vi. in. c. 30. in gl. **Gracias.** n. 4. fol. 235. *

An si sint plures executores, & fideicommissorij, & si vnus se excuset, alter totum officium adimpleat? in. c. 17. in glo. **Elijan.** nu. 8. fol. 179.

Exemplum de quodam gentili, qui iustitiam fecit omni tempore. in. c. 2. in gl. **Iustitia.** nu. 4. fo. 83.

In exemplanda copia, requiritur partis citatio. Falit vt in. c. 6. in glo. **Copia. nu. 4. fol. 127.**

In exemplando mandatum, vel instrumentū procuratoris, non est necessaria citatio dominij. ibi. nu. 5. fol. 127.

In exem-

INDEX.

In exemplatione, an sufficiat citatio generalis. ibi num. 6.

Vbi vltra exemplationem requiritur alia solennitas intrinseca, vt subscriptio principis, tunc quantumcunq; talis scriptura sit exemplata auctoritate ordinarij, non probat. in. c. 6. in glo. **Copia.** nu. 10. fo. 128.

Exemplum sumptum ex scriptura acta vi publica probat. in. c. 19. in gl. **Esten.** nu. 7. fol. 201.

Exemplatio instrumenti, si est aliqua, an faciat fidem, si non fuit facta cum solennitatibus à iure requisitis. in. c. 19. in gl. **Trasladen.** nu. 3. fol. 204.

Ad exhibendum tenetur potestas res familiarium vel ipsos familiares, si potest, licet delinquāt extra officium, vel quando ad eum immediate à familiari, qui delinquit ex tali delicto peruenit potestati. in. c. 4. in gl. **Sea obligado.** nu. 11. fo. 115.

Exhibendo corrector officialem, vel famulum liberatur. in. c. 4. in gl. **Entregare.** nu. 1. fo. 119.

Exhibendo familiarem, liberatur, licet statutū nō dicat, quōd exhibendo liberetur. ibi. numero. 2. fol. eod.

Exhibitus si satisfacere non potest in corpore debet luere. ibi nu. 3. fol. eod.

Exhibendo familiarem, vel officialem potestas liberatur, nisi forma suæ electionis, vel prouisionis dicat expresse, q̄ ipse teneatur pro eis iudicatum soluere: quia tūc licet exhibeatur, tenetur. ibi nu. 4. fo. eod.

Exhibendo dominus famulum in officio priuato, liberatur, sed pro eo tenetur, licet exhibeat, q̄ secus est in officio publico. ibi nu. 5. fol. eod.

Exhibendo iudex alium delinquentem, liberatur, sicut si exhibuisset officialem. ibi nu. 6. foli. eod.

Exhibere cogitur potestas officio finito officiales, & domesticos, vt conueniantur, vel vt testimonium ferant de his quæ in officio fecerūt. ibi nu. 7. fol. eod.

Exhibere seu præsentare, an teneatur potestas, tempore syndicatus famulum, seu officialem qui au fugit. ibi. nu. 10. fol. eod.

Exhibere non tenetur potestas officialem mortuū ibi nu. 11. fol. 119.

Exhibere potestas officiales quot vices teneatur. ibi nu. 14. fol. 120.

Exhibere instrumentum, ad ius ciuitatis facientia potest iudex ex officio suo iubere. in. c. 6. in gl. **Parecer.** nu. 1. fo. 127.

Eximens à manibus familiæ potestatis captum p aliquo delicto, pro quo esset condemnatus, dicitur impedire, & perturbare iurisdictionem, & in crimen læsæ maiestatis incidit. in. c. 3. in gl. **Iurisdiction.** nu. 10. fo. 102.

Eximens à manibus familiæ iniuste condemnatū,

an puniatur. ibi nu. 12. fol. eod.

Contra eximentem aliquem de manibus familiæ, probatur interesse per iuramentum creditoris. ibi nu. 21. fol. 104.

Auferentes, vel eximentes captum, aliquem à familia de carcere, quilibet in solidum tenetur, & vnius solutio, non prodest alteri. ibi nu. 22. folio. eodem.

Eximens soluendo, an debitor liberetur. ibi nu. 23. fol. eod.

Eximens captum à carcere, vel à manibus familiæ, qua poena puniatur. in. c. 18. in glo. **Carcel.** nu. 35. fol. 194.

Expensarum taxationem potest iudex successor facere. in. Proc. in gl. **Ordenanças.** nu. 21. fol. 19.

Expensis partium, an potest iudex sumere consultorem. in. c. 1. Prætor. in gl. **El derecho a las partes.** nu. 23. fol. 49.

Expensa quæ fit ex multis appositis per potestatem expendi potest. in. c. 1. in gl. **Salario.** nu. 11. fol. 55.

Expensas litis recipiens iudex vltra regulam (qui vulgo dicitur, Aranzel) contentas, incidit in poenam, vt restituat eas cum septenis. in. c. 1. in glo. **Ni lleuaran.** nu. 1. fo. 57.

Expensas litis quomodo debet iudex accipere. Et quid si habet salarium. in. c. 1. in gl. **Puestos.** nu. 1. fol. 60.

An expensæ accessoriæ debeant solui per vtrunq; litigatorū. vi. in. c. 2. in gl. **Y gualmente.** nume. 9. fol. 82.

Etibi quid in expensis notariorum.

Si expensas vni parti remisit iudex, vel notarius, an teneatur alteri remittere. vi. ibi. num. 10. foli. eodem.

Expensas processuum in aliquibus locis huius regni, tabelliones diuidunt cum iudicibus. in. c. 1. in gl. **Partido.** nu. 2. fol. 139.

Expensarum diuisio, an valeat. ibi. nu. 2. fol. eod.

Expensarum condemnatio potest fieri à iudice principali, & à iudice appellationis. in. c. 21. iud. syn. in gl. **Costas.** nu. 1. fol. 280.

Extrahi non debent à regno aurū, nec argentum, nec equi, & alia iumenta, nec panni, nec coria, nec carnes, nec firicum, nec alia. in. c. 52. in gl. **Cuallos.** nu. 1. fo. 273.

Si quis extraxit, seu portat contra deuentum res vetitas, & illicitas, simul cum vetitis, solum illicitæ publicantur. in. capit. 52. in glo. **En la tierra.** nu. 1. fol. 274.

Si extrahitur res aliena contra statutum, an publicetur. ibi nu. 2. fo. eo.

Si famulus alicuius extraxit, vel transit mercantias domini, absq; soluendo pedagium, an tales mercantiae confiscentur. ibi. in. d. c. 52. in gl. **En la tier-**

ra.nu.3.fol.275.
 Si super eadem bestia extraxerunt diuersi homines res vetitas diuersis temporibus, an quilibet debet perdere vnam bestiam.in.c.52.in gl. En la tierra.nu.5.fol.275.
 Et quid si de nocte, an poena duplicetur.ibi.
 Extrahere prohibitus frumentum de ciuitate, non intelligitur prohibitus, quando extrahat ex causa necessitatis.in.c.2.in glo. De mercaderias.nu.10.fol.87.
 Licet extrahat minor res vetitas contra statutum, non debet puniri.in.c.52.in glo. En la tierra.nu.10.fol.276.
 Extrahentes, vel portantes, vel facientes contra statutum. Statu iuramento, an sciuerint, vel ignorauerint, ibi.nu.ii.fol.eod.
 Extrahens causa feruitij, vel suæ familiæ, non incidit in poenam.ibi.nu.18.fol.eod.276.
 Quid si extraxit farinam.ibi.
 An extrahens ordeum incidat in poenam. ibi. nu.19.fol.277.
 Quid si extraxit pro victu suæ familiæ, & mutato proposito, & animo vendidit.ibi.nu.20.fol.277.
 Si alicui extrahendi data est licentia res vetitas sine præfinitione temporis, an duret perpetuum ibi.nu.25.fol.278.
 An licentia data per iudicem extrahendi dictas res vetitas, excuset à poena.ibi.nu.26.fol.278.
 Stante statuto, quod nullus forensis emat, vel extrahat res extra territorium, si emat, an si perdat pretium.ibi.nu.27.fol.eod.
 Excusatio non debet esse pastoris, si lupus oues comedit, & pastor nescit.in.c.1.in glo. No lo supieron.nu.7.fol.61.
 Excusatio rei, etiam minus legitima, prodest fideiussori, etiam in iudicio sustendi.in.c.4.in gl. En tregare.nu.18.fol.121.
 Ad excusandum, & allegandum causas ignorantie & absentie, extraneus admittendus est.in.c.15.in gl. Homezillo.nu.24.fol.167.
 Esportulas, id est, assessorias, iudex laicus ordinari non debet capere, sed stipendijs principis debet esse contentus.in.c.9.in gl. Assessorias. nume.1.fol.143.
 Istas esportulas, seu assessorias iudices salariati, vel non debent accipere, vt processum videant, alijs officio priuantur, & percepta cum quadruplo restituant.ibi.nu.2.
 Exemptus à collectis, non intelligitur exemptus à collecta quæ imponitur ciuibus propter necessitatem.in.c.2.in gl. De mercaderias.nu.ii.fol.87.
 Exemptionis priuilegiū, non prodest in causa necessitatis reipublicæ, vel principis.ibi.nu.13.
 Quod examinetur notus non est necessē.in.c.4.in

gl.Pragmatica.nu.9.fol.110.

F

Faciens per alium, an per se facere videatur, vel fraus præsumatur.in.c.1.in gl. Ni por otro.nu.1.fol.72.
 Facta nobilium personarum, præsumuntur nota alijs.in.c.1.in glo. No lo supieron.nu.11.fol.61.
 Quod facere potest per se, potest alteri committere.in.c.6.in gl. Salario.nu.6.fol.132.
 Factum ab his qui auctoritatem à concilio habent à concilio factum esse videtur.in.c.7.in gl. Nõbraren.nu.1.fol.138.
 Falsans acta, an causam perdat.in.c.1.in glo. Donacion.nu.28.fol.68.
 Falsi poena tenetur iudex qui declarat parti sententiam quam laturus est.in.c.4.in glo. Entregar.nu.19.fol.121.
 An de falso puniatur ille qui verum tacuit, sicut qui falsum dicit.in.c.44.in gl. Nuestro consejo. nu.4.fol.267.
 Falsum deponens in criminalibus, qualiter puniatur.in.c.48.in gl. Punicion.nu.1.fol.269.
 Si ad falsum deponendum potestas compellit testem, punitur sicut qui nõ admittit defensiones iuris.in.c.48.nu.2.fol.269.
 Falsus testis debet puniri, siue secuta fuerit condēnatio contra illum contra quem falsè deposuit, siue non.ibi.nu.4.fol.eod.
 Famam, an possint restituere duces, Comites, & Barones.in.c.2.in gl. Camara.nu.6.fol.91.
 Familia iudicis, an possit pro eo in syndicato testificare.in.c.6.iudic.syndic.in glo. Descargos.nu.1.fol.294.
 Si familia potestatis finito officio commissit aliquod delictum syndici, non debent de eo cognoscere, sed nouus potestas.in.c.1.in gl. Durate.n.3.f.73.
 Familiæ appellatione quis veniet.in.c.3.in glo. Familiares.nu.1.fol.92.
 Familiares vocantur largo modo consanguinei.in.c.4.in gl. Parientes.nu.3.fol.109.
 Familiæ appellatione, an veniant consanguinei, & amici rectoris ciuitatis, qui in officio non admistrant.in.c.1.in gl. Mugerres.nu.17.fol.70.
 Pro delicto suæ familiæ agens contra potestatem, quid debeat probare.ibi.nu.18.fol.eod.
 Si familiaris potestatis commissit delictum, nõ ratione officij, sed extra officium, officialis non tenetur.in.c.4.in gl. Sea obligado.nu.3.fol.114.
 Pro familia dominus tenetur, siue sit deputata ad officium publicum, siue ad priuatum.in.c.4.in glo. Sea obligado.nu.5.fol.115.

Quod

Quod familiaris contraxit in causam domini, & in eius voluntatem, qualiter probetur.in.ca.4.in gl. Sea obligado.nu.19.fol.115.
 Contra retinentem familiares criminosos, præsumendum est, & ideo si commiserunt aliquod delictum, pro eis tenetur.in.c.4.in gl. Sea obligado.nu.42.fol.117.
 Quando agitur contra potestatem, quæ eius familia aliquid fecit, petitio procedit, licet non exprimentur sigillatim nomina ipsorum.in.c.4.in gl. Sea obligado.nu.37.fol.117.
 Famuli qui dicantur.in.c.4.in gl. Sea obligado.nu.23.fol.116.
 Famuli potestatis positi ad custodiam ciuitatis, si delinquit, an potestas teneatur.ibi.numero.24.fol.124.
 Fœmina, an succedat in regno, & in alijs dignitatibus.in Procem.in gl. Y reyna.nu.1.fol.11.
 Fœmina, an succedat in feudo.ibi.nu.2.
 Fœmeninam, an concipiat dictio quisque.in.c.1.in gl. De ninguna persona.nu.2.fol.71.
 Fœmeninum, an comprehendat masculinum.in.c.1.in gl. De ninguna persona.nu.9.fol.72.
 Feriæ etiam in honorem Dei non obseruantur, in termino syndicatus, imò proceditur in eis die feriatis.in.c.3.iudic.syndic.nu.14.fol.287.
 Feriæ quæ vigent in loco vbi iudicium agitur, sunt attendendæ, & non feriæ loci, partium, vel testium.in.c.40.in gl. Donde se hiziere.n.3.f.256.
 Fideiussor an censeatur obligatus ad cõnexa.in.c.1.Prætor.in gl. Mandado.nu.18.fol.28.
 Fideiubens pro aliquo castellano alicuius rochæ, nõ tenetur si ille facit robariam.in.c.4.in gl. Sea obligado.nu.5.fol.115.
 Fideiubens pro officiali publico, intelligitur fideiubere, & promittere iudemnitatem de interesse respectu damni reipublicæ tantum, & non tenetur pro extorsionibus, damnis, & violentijs illatis, priuatis, nec de poenis impositis officialibus, nisi fideiussio, & promissio, sit illata, vt hæc comprehendat.ibi.nu.20.fol.eod.
 Fideiussor de representando reum ad suam voluntatem, sub poena certa, & ille reus postea fuit captus per iudicem, & à manibus eius fugit, an fideiussor sit liberatus.in.c.4.in gl. Entregar.nu.15.fol.120.
 Fideiussor promittens aliquem præsentare certa die, sub certa poena in iudicio, vel soluere condēnationem de eo fiendam, & ante lapsum termini iudex possuit eum in banno, an erit liberat⁹. ibi.nu.16.fol.eod.
 Qui in fideiussorem apud acta passus est se scribi, obligatur solenniter, ac si per stipulationē promississet.in.c.10.in glo. Execucion.nu.16.fol.152.

Fideiussor si soluit pro principali, an habeat executionem paratam contra principalem.ibi.num.38.fol.154.
 Fideiussor potest propria auctoritate de substantia, & bonis ipsius rei, pro quo fideiussit soluere.ibi.num.39.fol.155.
 Fideiussor si est incarceratus pro principali, an possit petere, vt ipse principalis faciat eum relaxare à carceribus, & petere ab eo damna, & interesse.ibi.num.40.fol.155.
 In quasi fideiussore est locus executioni, puta, in patre qui dicitur quasi fideiussor filij.ibi. nume.48.fol. eodem.
 Fideiubens in prima conductione, non tenetur in secunda.in.c.23.in glo. Torres.nu.21.fol.211.
 Fideiubens pro potestate, non tenetur pro eo confirmato pro nouo tempore.ibi.nu.22.fol.eod.
 Fideiubere denegans laicus pro proximo, peccat.in.c.23.in gl. Den orden.nu.9.fol.215.
 Fideiussores debet dare iudex de bene administrando, & stando ad syndicatum. Et ad quid fideiussores non teneantur.in.c.3.iud.syndic.in gl. Pre gonar.nu.19.fol.287.
 Si fideiussores in loco in quo residentiam facere tenentur, potestas non inuenit, non debet personaliter detineri, sed debet comitti suæ iuratoriæ cautioni.ibi.nu.21.fol.288.
 Fideiussores qui fideiusserint pro iudice, & pro residentia facienda, an possunt tempore syndicatus petere, vt liberentur à fideiussione, & donec faciat petere, quod carceretur iudex.ibi. num.22.fol.eod.
 Fideiussores malos iudices recipientes, qui ex officio tenentur recipere bonos, obligantur ad interesse partis, vel reipublicæ, quando respublica læditur, nisi fideiussores approbentur pro idoneis.in.c.10.iudic.syndic.in glo. Fiable.numer.1.fol.297.
 Fides fundamentum est iustitiæ.in.ca.1.Prætor.in gl. Fiel.nu.3.fol.31.
 Fides præfertur iustitiæ.ibi.num.4.
 Fidem fallere graue est.ibi.nu.60.
 Fidelitatem an si quis iurat contra omnem personam mundi, an videatur iurare contra rempublicam.in.c.1.in gl. De ninguna persona.nu.5.f.71.
 Filius qui nascitur ex matre nobili, & ex patre plebeio, non est fidalgus, nec nobilis.in Procem.in gl.1.nu.8.fol.4.
 Filia an succedat in regno.in Procem.in gl. Y reyna.nu.4.fol.11.
 Filia succedit in regno masculino non stante.ibi.nu.5.fol.eod.
 Filij naturales, an dicantur de domo & familia.in.c.4.in gl. Parientes.nu.7.fol.110.

** § Filius

INDEX.

Filius in quibus casibus requiritur, qd sit velatus. in c. 47. in gl. O casado. nu. 4. fol. 266.

Fisco competit duplex remedium, pro debito fiscali. in. c. 19. iudic. synd. in gl. Cobrar. numero. 2. foli. 299.

In fisco dicuntur bona incorporata per apprehensionem, vel descriptionem in libro. in. c. 19. iudi. synd. in gl. Cuentas. nu. 3. fol. 300.

Omnia iura statuta in fisco, habent locum in priuato, nisi in lege dicatur, qd sit speciale in fisco. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 31. fol. 68.

Fines ciuitatum, & castrorum presumuntur esse illius qui primo occupauit, quod non est in spiritualibus. in. c. 6. in gl. Occupados. nu. 1. fol. 132.

Pro finibus quatuor actiones, & remedia competunt. in. c. 6. in gl. Ley. nu. 7. fol. 129.

Quando quis fines committatus, seu districtus, fugiendo excessit, propter iustum inimicorum timorem, in poenam non incidit. in. c. 52. in glo. En la tierra. nu. 16. fol. 276.

Sunt fines æterni montes, flumina, & valles, quæ distinguunt territoria. in. c. 6. in gl. Occupados. nu. 2. fol. 132.

Forma data à statuto, non potest inquisitus renunciare. in. c. 1. Præto. in gl. Mandado. nu. 5. foli. 27.

Forma rescripti, quæ est merè in fauorem partium potest renunciari. Secus si est data à lege, vel cernit publicam utilitatem, vel partes contradicunt. ibi. nu. 6. fol. eod.

Fornax cui est potest ius competere, vt nullus alius circa eum possit alterum ædificare. in. ca. 2. in gl. Confederacion. nu. 16. fol. 78.

Forum quis non fortitur ratione confirmationis contractus. in. c. 17. in glo. Proueer sobre ello. nu. 10. fol. 188.

Fortalicia, & domus fortes, sine regis iussu, & consiliariorum suorum non debent fieri, & sic quæ sunt ædificata destruantur. in gl. Torres. nu. 1. fol. 210.

Fortalicium quod est destructum in totum, an potest refici. ibi. nu. 12. fol. eod.

Fortalicium, quod non fuit funditus diruptum, sine licentia regia potest refici. Secus si fuit ex toto funditus diruptum. ibi. nu. 30. fol. 211.

Quando fortaliciū reparari debet fieri reparatio vt antiqua forma non mutetur. ibi. nu. 31. fo. 212.

Forensis qui repertus est portare res contra deuentum, & contra formam statuti, an incidat in poenam. in capit. 52. in glossa. En la tierra. numer. 7. fol. 275.

In forense statutum habet locum in nouo ciue. Et nouus ciues excusatur propter ignorantiam, sicut forensis. ibi. nu. 8. fol. 276.

Forensis potest petere restitutionem in integrum, aduersus statutum quod ignorauerat. ibi. nu. 9. fol.

eodem.

Forensis transeuntis per aliquem locum, collectam non soluentis, statuitur in iuramento, si ignorauerit statutum. ibi. nu. 12. fol. eod.

Contra forenses qualis debet esse probatio, ad hoc, vt incidat in poenam statuti. ibi. nu. 15. foli. eod.

Fraternitati, an potest legari, & an possit sua bona alienare, & coram quo iudice debet conueniri. in. capitulo. 2. in glossa. Confederacion. num. 10. fol. 77.

Fraus fit de re ad rem, vt si est prohibitum extrahi frumentum, non potest extrahi farina. in. cap. 1. in gl. De cuya mano. nu. 3. fol. 74.

Fraus fit de persona ad personam. ibi. nu. 1.

Fraus presumitur de modo admodum. ibi. nu. 5.

Fraus fit, de contractu ad contractum. ibi. nu. 4.

Fraus fit, de nomine ad nomen. ibi. numer. 6. folio. eodem.

De quantitate ad quantitatem. ibi. nu. 8.

De tempore ad tempus. ibi. nu. 7.

Fraudem facere legi, & facere contra leges parificat. ibi. nu. 10. foli. 74.

Casus in quibus fraus, & dolus presumitur. ibi. n. 11.

Fraus, nec dolus non fit scienti, & scire debenti. in. c. 33. in gl. A menos costa. nu. 3. fo. 239.

Fruentum habentes possunt cogi mittere illud ad vendendum in foro publico, tempore necessitatis, & ad hoc nemo excusatur, etiam si sit ecclesia. in. c. 17. in gl. A razonables precios. nu. 34. folio. 183.

Fruentum, quod non possit vendi forensibus sub certa poena, an possit ciuitas statuere. ibi. nu. 36. fol. eod.

Fruentus rerum quæ licitatur cuius sint. in. ca. 32. in glo. De jurar. nu. 16. fol. 237.

Fruentus sapientie, est gloriosus labor. in. c. 4. in gl. Le cumple. nu. 8. fol. 122.

Fuga iudicis tempore syndicatus facit plenam probationem, adeo qd de furtis, & baraterijs, & extorsionibus probatur per iuramentum eorum quibus de eis conqueruntur. in. c. 1. in gl. Dadiuas. nu. 17. fol. 63.

Fuga officialis facit habere eum pro confesso, & conuictio in omnibus his in quibus erat inculpatus. ibi. nu. 19. & 21. fol. 63.

Fugere facies quem de carceribus, tenetur integre soluere omne debitum creditoribus, etiam si talis debitor denuo apprehendatur, & ad carcerem deducatur. ibi. nu. 20. fol. eod.

Ex fuga potest officialis condemnari, sine alia probatione. ibi. nu. 21.

Contra officialem fugientem ratione non redita, creditor sacramento agentis, nisi fuisset reductus etiam inuitus ad locum unde fugit. ibi. nu. 22. foli. eod. 63.

Casus

INDEX.

Casus in quibus fugere licet alicui officiali tempore syndicatus. ibi. nu. 25. fol. 64.

Si successor in officio sciuerit, vel viderit officialē depositum recedere, & fugere, & non prouidit eum tenere in syndicato, ipse tenetur. ibi. nu. 26.

Fugere non debet officialis tempore syndicatus, etiam ad ecclesiam. ibi. nu. 25. fo. eod.

Fugere faciens carceratum pro debitis priuatorum an teneatur satisfacere creditoribus. in. c. 3. in gl. Iurisdiction. nu. 14. fol. 103.

Qui notificauit debitori alicuius, qd fugeret: quia creditor suus ordinauerat facere eum capere, & detineri, tenetur creditori ad debitum soluendum. ibi. nu. 16. fol. eod.

Fugiens officialis tempore syndicatus, timore iudicis syndicatus: quia pluries dixit, qd volebat eum suspendere, seu verberare pro baraterijs, & furtis, potestas an teneatur eum exhibere, vel pro eo soluere. in. c. 4. in gl. Entregar. nu. 17. foli. 120.

Fugiens propter nimiam iudicis seuitiam, vel propter minas atroces, an habeat criminis presumptionem contra se. in. c. 4. in gl. Entregar. num. 20. fol. 121.

Fugiens à carcere, an habeatur pro factore, & condemnato. in. c. 18. in gl. Carcel. nu. 36. fol. 194.

Fugiens à carcere cum effractione, vel conspiratione, habetur pro confesso. Secus si aufugiat sine fractione: quia pro confesso non habetur, sed pro motu iudicis punitur. ibi. nu. 39. fol. eod.

Fugiendo à carcere publico aperto, non habetur pro confesso. Idem si per muros carceris fugiat, sine vlla fractione. Et idem si fractis compedibus exiit per ostium quod inuenit apertum, vel si confugiat de palatio potestatis. ibi. nu. 40. fol. 195.

Licet carceratus iniuste fugiat, non punitur. ibi. num. 41. fol. eod.

Fugiens à carcere animo redeundi, non dicitur fractor carceris. ibi. nu. 44. fol. 195.

Fugiens mulier à carcere, causa euitandæ libidinis, non punitur: quia licitum est sibi fugere. ibi. nu. 45. fol. eod.

Quid si exiit causa implendi votum. ibi. nu. 46. fol. eod.

Fugiens muliere de carcere mulierum, & eunte ad carcerem virorum, an dicatur frangere carcerem. ibi. nu. 48. fol. eod. 195.

Fugiens à carcere propter nimiam seuitiam iudicis, vel propter eius minas atroces, an habeatur pro factore. ibi. nu. 48. fol. eod.

Fugiens à carcere, & illico vadens ad superiorem, & coram eo se presentans, non dicitur frangere carcerem. ibi. nu. 50. fol. eod.

Contra fugientem à carcere, ad hoc, vt habeatur pro factore, non requiritur aliqua citatio, sed solum habita in formatione, de fractione, & de fuga com-

demnatur. ibi. nu. 51. fo. 196.

Fugiens iudex à syndicato, & faciens fugere delinquentem, vel debitorem, an teneatur. ibi. nu. 52. fo. eod.

Fur licet fustigetur, debet detineri in carcere, donec satisfaciatur parti, & fisco. Sed hodie potest cedere bonis. in. ca. 1. Prætor. in glo. Fiel. numer. 31. fol. 34.

Furans panem tempore necessitatis, non punitur. in. c. 17. in gl. A razonables precios. nu. 15. fo. 181.

Fur absconditus in domo, an debeat mori. in. cap. 1. Prætor. in gl. Derechamente. nu. 15. fol. 42.

Furtum, & barateria, quid sit. in. ca. 1. in gl. Dadiuas nu. 28. fol. 64.

Furem indicanti, & nuntianti occisorem domini, vel desertorem militie, potest dari pretium. in. c. 30. in gl. Alegrias. nu. 4. fol. 235.

Furca est signum meri, & mixti imperij, & illa non debet quis erigere sine principis permissione. in. c. 42. in gl. Varas. nu. 3. fol. 257.

Etiam si in furca non fuerit aliquis per centum annos suspensus, sufficit ad iurisdictionem habendam: quia non requiritur actus, sed aptitudo. ibi. nu. 4. fol. eod.

Furca non potest erigi in preiudicium alterius, si à imperio inter eos contenditur. ibi. numero. 5. folio. eod.

Furcas erigere iudex facere non debet. ibi. num. 6. fol. eod.

Furcarum erectio non competit cuilibet, nisi illi cui competit poenæ impositio. ibi. nu. 7. fol. 258.

Vt furca erigatur potest dominus soli compelli ad vendendum. ibi. nu. 8. foli. eod.

Furcam quis possit erigere, an habens mixtum imperium, an qui habet imperium, si inter eos contenditur. ibi. nu. 9. fol. eod.

G

Gabella, an debeatur de promissione de vendendo. in. c. 1. in gl. Promesa. nu. 6. fo. 65.

Gabellarum arrendatores pro necessitate reipublicæ, regis, seu domini, possunt exigere ante diem, vel ante tempus. in. c. 2. in glo. De mercaderias. nu. 15. fol. 87.

Gabellarum ius principis est. in. c. 13. in gl. Alcaualas. nu. 1. fo. 164.

Ius exigendi gabellas, & pedagia potest concedi principem alicui populo, vel priuato. ibi. nu. 3. fol. eod.

Ius colligendi gabellas, pedagia, seu exactiones, an potest prescribi. ibi. nu. 4. foli. eod.

Gabella

factum in materia indicatus intelligitur omnis ex tortio uidentia et ois pecunia clama accepta nomine baraterie. fol. 64. n. 28. in fine.

gabella debet salui ex promissione de uendendo. fol. 65. n. 6.

INDEX.

Gabella non debetur ex instrumento refectionis. in.c.22.in glo. Torres.nu.26.fol.211.
 Gabellarius debet exigere pedagium, antequam mercator exeat de territorio suo.in.c.52.in glo. En la tierra.nu.3.fol.275.
 Gabellæ debent diuidi inter diuites, & pauperes, secundum facultatem, & tractus, & non secundum munus personarum. Et si perperam æstimantur, restituitur quis, probando verã æstimationem.in.c.17.iud.synd.in gl. De mandar.nu.1.fol.299.
 Gabellæ antequam exigantur à vicinis, debet in eis fieri notificatio, vt præparent se ad solutionem. ibi.nu.2.fol.eod.
 Gabellarum æstimatores, tenentur ad id quod male æstimant. ibi.nu.3.fol.eod.
 Gestæ à laico, à prælato subrogato sunt nulla.in.c.4.in gl. Tierra.nu.3.fol.107.
 Glossa, vel alius referens plures opiniones, præsumitur in dubio vltimam approbare.in.c.1.in gl. Fiel.nu.19.fol.32.
 Grex quis dicatur.in.c.2.in gl. Ganado.nu.1.fol.89
 Inter gregem, & armentum, quæ sit differentia. ibi.nu.3.fol.89.
 Gregem potest portare iudex in pascuis publicis, quando in patria sua gerit officium. ibi.nu.4.fol.89.
 Quod tempus iudex debet portare gregem in pascuis publicis, ad hoc, vt puniatur. ibi.nu.5.folio.eodem.

H

Habitatio, seu conuersatio assidua, an sufficiat, etiam si non sit decemnalis.in. cap.2.in gl. Tales pueblos.nu.7.fol.81.
 Habitatio, & conuersatio continua cum Iudæis, prohibetur.in.c.26.nu.3.fol.224.
 Habitare debent iudices in palatijs publicis, & non in domibus priuatorum.in.c.2.in gl. Casas.nu.1.fol.78. Et in.c.8.in gl. Dineros.nu.2.fol.142.
 Hæres potest officialis institui, durante officio, & legatum sibi fieri.in.c.2.in glo. De mercaderias.nu.86.fol.87.
 Hæres iudicis, an teneatur de barateria defuncti.in.c.4.in gl. Entregue.nu.12.fol.120.
 Hæres iudicis, an pro eo teneatur ad syndicatū stare. ibi.nu.13.
 Homicidij ius est. 600. marabetinorum.in.ca.15.in gl. Homezillo.nu.1.fol.166.
 Homicidium percipitur, quando in absentia proclamata proceditur. ibi.nu.2.fol.eod.
 Homicidij poena percipiatur citatio trina requiritur, & non sufficit vna pro tribus, & in ista citatione non est necessè, quòd crimen exprimat. ibi.nu.3.fol.eod.
 Homicidium non pertinet iudici, si aliquis fuit captus, & suspensus si contra eum antequam caperetur non fuit processum per edita, & proclamata. ibi.nu.4.fol.eod.
 Homicidium debetur iudici, si est consuetudo loci percipiendi. ibi.nu.5.fol.eod.
 Homicidium debetur iudici, si est per eum sententiatum. ibi.nu.6.fol.eod.
 Homicidium debetur, quando accusatus est reus mortis. ibi.nu.8.fol.eod.
 Ad vnum homicidium debeant omnes occisores soluere, an quilibet teneatur soluere. ibi.nu.34.fol.169.
 Homicidium, an debeatur iudici successor, vel prædecessori. ibi.nu.35.fol.eod.
 Homo eminentis scientiæ potest habere officia, licet nondum studuerit tempus in pragmaticis statutum.in.ca.4.in glo. En la pragmática.nu.5.fol.111.
 Honor iudicis est præferendus.in.c.37.in gl. Por si.nu.4.fol.247.
 Honores licet gradatim sint conferendi, fallit, nisi assiduitas laborum faciat aliquem ire.in.c.4.in gl. Que las diere.nu.3.fol.108.
 Ad honorem cum vanitate, & imperitia, quis non debet ascendere.in.c.4.in gl. La pragmática.nu.11.fol.111.
 Hospes inuitans ad hospitium, vel si inuitauit viatorem, si postea poeniteat, tenetur viatori de dolo.in.c.28.in gl. Acogidos.nu.2.fol.229.
 Hospes cogitur hospitare viatores, postquam incipit tenere hospitium, & aduocatus aduocare.in.c.28.in gl. Acogidos.nu.1.fol.229.
 Hospitatores, an possunt emere victualia, vt carius vendant viatoribus. ibi.nu.5.fol.eod.
 Hospitis poena vendentis vinum, & alia victualia in fraudem statuti. ibi.nu.6.fol.eod.229.
 Hospitator qui incipit esse, cogitur recipere, & officium adimplere.in.c.17.in gl. A razonables precios.nu.8.fol.182.
 Hospitia possunt per iudicem taxari.in.c.17.in gl. ead.nu.6.fol.182.
 Hospitari non debet iudex gratis visitado prouinciam.in.c.6.in glo. Salario.nu.3.fol.131.
 Hospitari soli principi licet gratis, & recipit solū tertiam partem domus.in.c.8.in gl. Dineros.nu.1.fol.141.
 Hospitia iudices non possunt alijs concedere, sine præcepto regis. ibi.nu.5.fol.eod.
 An ad habitandum, seu hospitandum in domum priuatorum, possit iudex intrare, & ab eis possit recipere

INDEX.

recipere equos, & plaustra. ibi.nu.5.fol.eod.
 Hospitia non debent capi per potètes, nec per prelatos in ciuitatibus, seu villis, sine vicinorū permissione, nec debent capi ligna, nec aliæ res, nec damna eis inferri. ibi.nu.6.fol.eod.
 Hospitari non possunt domini temporales in suis villis, & locis. ibi.nu.7.fol.eod.
 Hospitari debent milites gratis, cum accesserint ad locum cum principe, dum militauit, & tunc domus diuiditur in tres partes, & electio cuiuslibet partis datur. ibi.nu.8.fol.eod.
 Hospites non debent esse terribiles in hospitij, nec superbi, sed manere debent humiles. Et à dominis ædium non debent balnea postulare, nec luminaria, nec alias res pro victu suo, vel equorum nec recipere debent etiã à sponte dantibus, aliàs puniuntur.in.d.c.8.in gl. Dineros.nu.9.fol.142.
 Cum hospitatur rex in ciuitate metati habent deputare singulis militibus pro hospitij, domos, & in ipsarum domorum postibus nomen militis, qui illic hospitandus est scribere. ibi.nu.10.fol.eod.
 In hospitio nomen positum delens, falsi poena punitur. ibi.nu.11.fol.eod.
 Hospitium assignatum, non potest mutare apponentator, seu metator, & alteri dare. ibi.nu.12.fol.eodem.
 Ab hospitij receptione, nemo excusatur, nisi qui habet priuilegium. ibi.nu.14.fol.eod.
 Hospites recipiendi est onus reale, & non personale. ibi.nu.13.fol.eo.
 Vt suæ domus sint immunes ab hospitandi munere, priuilegium nullus debet impetrare, vt vicinorum domus grauentur, aliàs, punitur. ibi.nu.15.
 Ab hospitalitate excusantur medici sacri palatij, & magistri liberalium artium, & pictores ingenui & domus, & palatia iudicū ordinariorū, & clericorū, & ecclesiæ, & monasteria. ibi.nu.16.fol.eod.
 Non valet consuetudo, quæ clerici teneantur hospites recipere. ibi.nu.17.fol.143.
 Hospitationum pretia possunt taxari à iudice. ibi.nu.18.fol.143.
 Hospitium potest quis cogi mutare propter parcialitatem causa vitandæ discordiæ.in.c.2.in gl. Parcialidad.nu.14.fol.79.
 Humorē qui inter casellas fecit, cogitur ad eas punandas.in.c.17.in gl. Salidas.nu.1.folio.186.

Ignorantia. an quis teneatur.in.c. in glof. No lo supieron. numero.1. fol.61.
 Ignorantia crassa, & supina non excusat. ibi.nu.4.

fol.eod.
 Ignorans non peccat. ibi.nu.5.
 Qui ignorauit delictum in syndicatu excusatur. ibi.nu.6.fol.eod.
 Valeret statutum, quod ignorantia non possit allegari. ibi.nu.7.fol.eod.
 Ignorantia iuris non excusatur correctoribus, qui indagere tenentur factum suorum officialium. ibi.nu.9.fol.66.
 Ignorantia præsumitur in magistratibus, nisi scientia probetur. ibi.nu.18.fol.85.
 Ignorantia probatur per iuramentum, nisi in contrarium probatio appareat.in.c.52.in glof. En la tierra.nu.13.fol.275.
 Illegitimi dicuntur coniuncti inspecta naturali æquitate, & consanguinei, & in eis cadit affectio naturalis.in.c.4.in gl. Parientes.nu.6.fol.110.
 Imperiti non sunt perficiendi, & idoneis nõ debet interdici licentia iudicandi, seu legendi.in.ca.4.in gl. Pragmatica.nu.4.fol.110.
 Imperitia causatur ab ignorantia. ibi.in gl. Que les diere.nu.11.fol.108.
 Imperitum se cognoscens, in culpa est si ingerit se negotio cuius artem ignorat. ibi.nu.12.fol.eod.
 Iuris peritis, & non alijs est committenda gubernatio reipublicæ.in.c.1.in glo. Tierra.numer.5.folio.45.
 Impediens me, quominus aliquam vtilitatem consequar contra eum habeo regressum.in. cap.3.in gl. Iurisdiction.nu.17.fol.103.
 Incola alicuius loci, non efficitur scholaris ante decennium, & ideo de contractibus, & delictis alibi commissis, non potest conueniri in loco studijs, in.c.2.in glo. Tales pueblos.nu.6.fol.81.
 Indiæ quæ expugnatae sunt per Cortes, an debeant regi, & gubernari legibus istius regni Hispaniæ. in Proce.in gl. Yllas.nu.1.fol.12.
 Indulgentiæ concessæ à prælato penitus falso, qui putabatur verus, non minus operatur ad salutem animarum, quam si essent concessæ à prælato vero.in.c.1.in gl. Nuestros.nu.23.fol.25.
 Et an virtute indulgentiæ falsæ aliquid soluens, an consequatur indulgentia.in.c.51.in gl. Consentir.nu.3.fol.273.
 Infamis, an potest esse procurator, arbiter, & tutor in.c.3.in gl. Procuradores.nu.7.fol.97.
 Infamis licet potest esse procurator tamen inuito reo non poterit respondere positionibus. ibi.nu.21.fol.98.
 Infamis non potest esse procurator illustrium personarum, nec episcoporum, nec aduocatus, nec notarius principis. ibi.nu.24.fol.99.
 Infamat procuratoris officium, sententia sequuta. ibi.nu.25.fol.eo.

Infamie

iniuria quam facit iudex, non punitur pena ordinaria fol. 51. r. 34.

INDEX.

Infamiae poena post sententiam non potest remitti. in. c. 1. in gl. Derechamenic. nu. 8. fol. 40.

Inimicitia quando est inter aliquos potest iudex providere futuris scandalis precipiendo sub poena, ne per certos fines incedat. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nu. 16. fol. 79.

Inimicitia capitalis probatur ex verbis minatorijs. in. c. 4. iudic. syndic. in gloss. Pesquisa. numer. 5. fol. 269.

Iniuria facta officiali principis intelligitur esse facta principi. in. c. 1. in gl. Tierra. nu. 4. foli. 40.

Initium in delictis est spectandum. in. c. 35. in gloss. Homezillo. nu. 36. fo. 169.

Immunitas a collectis, & datijs intelligitur habere immunitatem etiam a datijs, postea inditis. in Proc. in gl. Yllas. nu. 14. fo. 13.

Impositiones rex potest concedere, vel imponere. in. c. 24. in gl. Titulo. nu. 1. fo. 216.

Impositiones, an possunt domini terrarum imponere. ibi. nu. 3. fol. 217.

Impositiones, an potest ciuitas imponere. ibi. nu. 2. fol. eod.

Impositiones non possunt imponere Iudaei, nec Mauri. ibi. nu. 10. fol. 217.

In impositionibus concedendis, requiritur concessio principis, & cum causa. ibi. nu. 12. fol. eod.

An qui impositiones petit ex prescriptione debeat titulum allegare. ibi. nu. 14. fol. 217.

Ut impositionum ius, & collectandi acquiratur, quae praescriptio requiratur. in. c. 24. in gl. O prescription. nu. 1. fol. 218.

Impositiones, seu exactiones colligens, & recipiens, debet habere iustam causam, & rationabilem colligendi, & bonam fidem, & non violentiam, & debet facere ea propter quae imposita fuerunt. in. c. 24. in gl. O prescription. nu. 1. fol. 220.

Inquisitio fauore reipublicae super terminis, pacuis, & lignis permittitur, & etiam super bonis vacantibus, & in istis casibus proceditur, non oblatio libello, nec lite contestata, nec seruatis alijs iuris solennitatibus. in. c. 6. in gloss. Se informe. nu. 1. fo. 124.

Per viam inquisitionis proceditur in causa terminorum, & in causa vsurarum, & inter coniuges, & vt testamenta defunctorum executioni mandentur, & in iuribus principis, & ad vtilitatem publicam. in. c. 6. in gl. Ley de Toledo. num. 5. fol. 128.

Inquisitio fit contra extrahentem res vetitas de regno, & fardeli eorum dissoluuntur. in. c. 52. in glo. Pesquisa. nu. 1. fol. 274.

Inquisitio generalis, quae fit contra officiales, & iudices finito officio, est inuenta de iure, licet damnati ex inquisitione non sint infames. in. c. 4. iud. synd. in gl. Pesquisa. nu. 1. fol. 290.

In inquisitione quae fit contra iudicem, interrogantur, & examinantur causidici procuratores, & eorum scriptores, & alij qui coram officialibus causas habuerunt. ibi. nu. 2. fol. 290.

In inquisitione quae fit contra iudicem debent recipi testes idonei, & non inimici, nec suspecti iudici, & si aliquis fuit carceratus ab eo non est idoneus testis contra eum in syndicato. ibi. nu. 4. fol. eod.

Si ex inquisitione secreta, contra iudicem resultat aliqua culpa, & iudex qui stat in syndicato facit porrigi super eas petitionem per aliquem amicum, vel per alium, an erit audiendus petitor, & inquisitio cesset. ibi. nu. 11. fo. 291.

Inquisitio, an cesset superueniente accusatore. ibi. nu. 12. fol. eod.

Inquisitor representat partem vbicunq; permittitur inquisitio. in. c. 1. in gl. Ni consentiran. fo. 60. num. 21.

Inquirere debet iudex prudenter de causis personis, loco, & tempore, & de alijs. in. c. 4. iud. synd. in gl. Particularmente. nu. 1. fol. 292.

Inquisitio scrupulosa, non debet fieri contra iudicem qui habuit manus mundas, & de baraterijs non difamatur. in. c. 1. in gl. Dadiuas. n. 9. fo. 62.

Inquisitio generalis commissa contra quoscunq; an intelligatur contra vniuersitatem, vel collegium. in. c. 1. in glo. De ninguna persona. nu. 6. fol. 71.

Inquirere nemo negligat propter opprobrium senectutis, vel nobilitatem generis, a paruis, vel minimis eruditus. in Procem. in gloss. Acordado. nu. 21. fol. 17.

Insignia iurisdictionis, officiales debent portare, alias potest eis resisti si non constat eos esse officiales. in. c. 42. in gl. Varas. nu. 1. foli. 257.

Insignia iurisdictionis, nemo debet portare sine permisso principis, nec iurisdictionem exercere. ibi. nu. 2. fo. eod.

Instantia quando est perempta, licet pars non petat, an iudex ex officio suo debeat sententia ferre. In forma secreta syndicationis. in interrogat. 49. in gl. Condemnar. nu. 6. fol. 289.

Instrumentum simulatum largo modo dicitur falsum. in capitul. 1. in glo. De cuya mano. num. 12. fol. 74.

Instrumentum guarentigium, quod iudex habet contra alium, an officio durante potest mandari executioni. in. c. 3. in. g. De mercaderias. n. 40. f. 88.

Instrumentum de iure regni, habet executionem paratam ad petitionem creditoris, secus eo volente, vel condemnatione petente, scilicet, contra personas obligatas, secus contra tertium possessorem. in cap. 10. in gl. Execucion. nu. 1. fol. 150.

Instrumentum, an mandetur executioni contra debitores

INDEX.

bitores fiscales. in. c. 10. in glo. Execucion. nu. 43. fol. 155.

Instrumentum liquidum, executioni mandatur. ibi. nu. 49. fol. eod.

Instrumentum in quo interesse est promissum, vel aliud incertum, habet executionem paratam, dum modo mediantibus probationibus liquetur, & declaratur. ibi. num. 50. fol. 155.

Instrumentum liquidum, non gaudet beneficio statutum, dum liquidatur. ibi. nu. 51. fol. eod.

In instrumenti liquidatione, pars est citanda: quia causa cognitionem requirit. ibi. numero. 52. fol. eodem.

Instrumentum non liquidum, & incertum fauore dotis metetur executionem. ibi. num. 54. fo. 156.

Instrumentum continens tacitam stipulationem de restituendo dotem, an habeat executionem paratam, etiam contra haeredes. ibi. num. 55. fol. eod. 156.

Instrumentum purum, & non conditionale, mandatur executioni. ibi. nu. 57. fol. eod.

Instrumentum originale, & non exemplum, executioni mandatur. ibi. nu. 58. foli. eod.

Instrumentum si est perditum, an debitum per modum libelli debeat peti, vel mittatur executioni, si debitum potest probari per testes. ibi. nu. 59. fol. eod.

Instrumentum si est verum, & constat de debito, aliter quam per confessionem mandatur executioni. ibi. nu. 60. fol. 157.

Instrumentum quando est aliquod, executioni mandatur, secus si est inuallidum. ibi. num. 61. fol. eod.

Instrumentum locationis factum per ecclesiam de rebus suis ultra triennium, an mandetur executioni. in. capitul. 10. in glo. Execucion. num. 64. fol. 158.

Instrumentum clerici mittitur executioni. ibi. nu. 65. fol. 358.

Et quid si mittatur contra clericum. ibi. num. 66. fol. eod.

Instrumentum mittitur executioni quando persona in eo obligata erat habilis ad se obligandum. ibi. nu. 68. fo. 158.

Instrumentum mittitur executioni, si non est tractatum tempus decem, nisi sit iuratum, vel sit in fauorem minoris, vel nisi sit instrumentum ecclesiae, & in alijs fallentibus. ibi. nu. 69. fol. eod.

Instrumenta communia debent stare penes heredem antiquiorem. in. c. 19. in gl. Vno de los regidores. nu. 3. fol. 203.

In instrumenti exemplatione, octo requiruntur, & sine eis non probatur, si opponatur a parte. in. c. 19. in gl. Tralladen. nu. 1. fo. 203.

Ex instrumento refectionis gabella non debetur. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 26. fol. 211.

Solennitas quae in instrumenti confessione requiritur, an requiratur in refectione quando fuit amissum. ibi. nu. 13. fol. eod.

Instrumentum calans, ne veritas appareat, an puniatur. in. c. 48. in gl. Nueltro consejo. nu. 5. fo. 267.

Instructione, & a mandato quis non debet recedere, alias, si aliquid agat ultra, etiam si bene gerat est puniendus. in. c. 54. in gl. A de hazer. n. 1. f. 281.

Inuitare aliquem ad prandium, an potest concilium ciuitatis. in. c. 30. in glo. Ni comidas. nu. 1. fol. 235.

Inuentus in via cum equo portare res vetitas, an debeat puniri. in. cap. 52. in gloss. En la tierra. nu. 22. fol. 277.

Inuentus, seu repertus in limine territorij, seu in confinibus ciuitatis, vt vix negare sufficiat, an puniatur. ibi. nu. 23. fol. 278.

Inuentus, seu repertus in via non recta, nec consuetata, portare res vetitas, ita quod est suspectus, quod extrahere velit, tenetur. ibi. nu. 24. fol. eod.

Intentio finalis regentis, debet esse pax, & vnio ciuium. in. c. 46. in gl. Regir. nu. 1. fol. 263.

Iudex dicitur quasi ius dicens. in Procem. in gl. Qualesquier. nu. 1. fol. 13.

An iudices pedanei, & magistratus municipales debeat seruare capita istorum correctorum, & ad eos extendantur. ibi. nu. 3. fol. eod.

Iudices ordinarij, sunt qui habent merum imperium. ibi. nu. 5.

Iudices qui habent summam taxatam non possunt multare delinquentes ultra eam, nec ultra eam iubere, alias, puniuntur. ibi. nu. 6. fol. eod.

Iudex ordinarius, vel delegatus, qualis debet esse. ibi. nu. 7.

Iudex, & alia persona tenentur iurare in casibus contentis in istis capitibus. in Procem. in gl. En los casos. nu. 1. fo. 20. Et in nu. 14. Et ibi, an praesumatur fuisse iuratum si officium exerceant.

Iudex non tenetur seruare statuta, quae sibi non fuerunt tradita. ibi. nu. 2. fol. eod.

Si iudex iurabit seruare statuta, an tale iuramentum extendatur ad statuta post iuramentum condita. in Procem. in gl. En los casos. nu. 3. fol. 20.

Iudex iurans seruare statuta, intelligitur de statutis quae sunt in vfu. Idem quando iurat seruare consuetudines intelligitur de laudabilibus, & praescriptis. ibi. nu. 10. fol. eod.

Qui pro iudice se gerit cum non sit in crimen laesae maiestatis incurrit, & in crimen falsi. in. capitul. 1. in gl. Nueltros. nu. 6. fol. 22.

An iudex exercens iurisdictionem contentiosam extra territorium, puniatur. ibi. nu. eod.

Qui non habet potestatem regiam iudicandi, frustra iudicat.

*Index secularis in quibus casibus aguntur contra
clericum vide fol. 206. n. 9.*

INDEX.

iudicat, & per eum gesta non valent. ibi. numer. 19. folio. 24.

Iudex debet seruare formam suæ commissionis, & ab ea non debet recedere, alioquin quod ultra agit non valet. in. ca. 1. in glo. Mandado. numer. 1. foli. 27.

Iudex datus ad testes recipiendos, potest recipere confessiones. ibi. nu. 22. fol. 28.

Iudex datus ad cognoscendum de compromisso, potest inobedientem condemnare in poenam compromissi. ibi. nu. 23. fol. eod.

Et contumacem in expensis condemnare. Et de fructibus, & de terminis iudicare. ibi.

Iudex, vel perquisitor, non debet cognoscere de rebus, vel personis in commissione non contentis. ibi. nume. 31. fol. 28.

Iudex sub fide, & industria debet contentiones dirimere. in capit. 1. in glo. Fiel. num. 1. fo. 31.

Iudex sapiens, quis dicatur. ibid. numero. 7. folio. eodem.

Iudex debet habere conscientiam, & experiētiam iudicandi. ibi. nume. 9. fol. eodem.

Iudex iudicans contra conscientiam, & contra iustitiam scienter, an paciatur poenis. capitul. cum æterni. de re iudic. in sexto. ibi. numero. 10. foli. eodem.

Iudex qui malè interloquitur, parti tenetur. ibid. nume. 11. fol. 31.

Iudex qui malè totam causam definiet, parti tenetur. Et idem dic in iudice ecclesiastico, qui aliquem iniuste excommunicauit. ibi. numero. 12. fol. eod.

Iudices plures qui simul per imperitiam iudicauerunt, an omnes teneantur. ibi. numero. 13. folio. eod.

Iudex qui secundum vnam opinionem, & malam iudicauit, an teneatur. ibi. nu. 14. fol. eo.

Iudex qui imitatur opinionem sui magistri, excusatur in syndicato. ibi. nu. 20. fol. 33.

Iudex debet aduertere ad vires ingenij sui. ibi. nu. 25. foli. 33.

In iudice sex requiruntur. ibid. numero. 26. folio. eodem.

Iudex qui malè iudicat, plus perdit quam pars. ibi. nu. 27. fol. eod.

Iudex negligens, an puniatur. ibid. nume. 28. folio. eod.

Iudex dicitur negligens non recipiendo quarimoniam, & non faciens damna passo restitui. ibid. nume. 30. fol. 34.

Iudex negligens dicitur quado remittit partes ad arbitrum. ibi. nu. 32. foli. 34.

Iudex negligens generaliter dicitur, quando non procedit in causis in quibus tenetur procedere

de officio. ibi. nu. 33. fol. 35.

Iudex quando procedit per denuntiati onē, vel inquisitionem, potest ex causa leges transgredi, secus si per accusationem. ibi. nu. 24. fo. eod. Falentias vide ibi.

Iudex ita debet iudicare magnum, sicut paruum. ibi. nu. 25. fol. 44.

Iudex debet seruare dominium, & honorem regis, & iura regalia, & regis damnum euitare. in. c. 1. in gl. Seruicio. nu. 1. fol. 44.

Iudex tenetur omnia facere quæ rex facere tenetur. in. c. 1. in gl. Tierra. nu. 3. fol. 44.

Iudex vnicuique debet suum ius tribuere. in. c. 1. in gl. A las partes. nu. 1. fol. 46.

Iudex non tribuens parti quod suum est, tenetur ad omne interesse. ibi. nu. 2.

Iudex tenetur quando sententia per eum lata habuit effectum, si fuit executioni mandata. ibi. numer. 3.

Iudex qui malè iudicauit, an teneatur, etiam si pars potuit appellare, & non appellauit, vel si appellationi renuntiauit. ibi. nu. 9. fo. 46.

An iudex qui primò pronuntiauit teneatur, si in gradu appellationis sententia fuit reuocata. ibi. nu. 10. fol. 47.

Iudex, an teneatur pendente appellatione, à sententia per eum lata. ibi. nu. 11. fo. 47.

Quis ex iudicibus faciat litem suā, an iudex à quo, vel iudex ad quem. ibi. nu. 14. fol. 48.

Iudex qui tulit sententiam nullam, an teneatur in syndicato. ibi. nu. 15. fol. 48.

Iudex qui credit bene iudicare, & errore ductus malè iudicat, an teneatur parti in foro conscientie. ibi. nu. 20. fol. eod.

Iudex qui iudicat ex consilio sapientis, an excusetur. ibi. nu. 21. fo. eo.

Iudex ignarus, an teneatur sequi consilium sapientis, & excusetur. ibi. nu. 22. fol. 49.

Iudex potest expensis partium assumere consultorē. ibi. nu. 23. fo. eo.

Iudex qui tulit sententiam de consilio sapientis, qui habet instrumentum suæ approbationis facte à doctoribus, excusatur. Vel si erat publicè exercitatus in officijs, in quibus peritiā docuit: vel si communiter ad eum habetur recursus pro causis decidendis. ibi. nu. 27. fol. 50.

Iudici parendum est in dubio. ibi. numero. 33. folio. 51.

Casus in quibus iudex tenetur. ibi. nume. 34. folio. eodem.

Et tibi vide, an iudex in syndicato potest ex nouis allegationibus defendere sententiam suā, & ostēdere condemnatum ius non fouere.

Iudices ecclesiastici debent obedire rogaminiibus princi-

INDEX.

principum, aliàs, puniuntur. ibi. nu. 8. foli. 52.

Iudex antequam in delictis ex officio procedat debet partem offensam requirere. ibi. num. 34. fol. eodem.

Iudex in ciuilibus denegando officium parti, non tenetur in syndicato. ibi. nu. 35. fo. eod.

Iudex de factis per eum ex officio, non potest redargui. ibi. nu. 36. fo. 36.

Iudex negligens, an perdat salarium. ibi. nume. 38. fol. eod.

Iudex an potest ab officio remoueri, propter negligentiam. ibi. nu. 41. fo. 36.

Iudex vt ex negligentia teneatur requiritur, quod à parte requiratur. ibi. nu. 43. fol. 37.

Iudicem præsumitur semper esse paratum reddere ius. ibi. nu. 44. fol. 37.

Quando iudex requisitus propter negligentiam, puniatur. ibi. nu. 45. fol. eod.

Ad hoc vt iudex ex negligentia puniatur, an requirantur plures interpellationes. ibi. nu. 46. fo. 38.

An iudex soluit propter suam negligentiam recuperet à parte. ibi. nu. 47. fol. 38.

Iudex qui rectè iudicat stateram habet in manibus in. c. 1. in gl. Derechamente. nu. 1. fol. 39.

Iudex non debet declinare ad dextram, nec ad sinistram. ibi. nu. 2. fol. eod.

Iudex in vtroq; penso iustitiam, & misericordiam, debet habere. ibi. nu. 3.

Iudex puniens aliquem, misericordiam facit. ibi. numero. 4.

Iudex sine causa, an potest mitigare poenā, vel multam à canone, vel lege inflictam. ibi. nu. 5.

Iudex an potest remittere poenā propter paupertatem. ibi. nu. 6. fol. eod.

Iudex qui ex aliqua euidenti vtilitate venit cōtra statuta, non tenetur in syndicato. ibi. numer. 22. fol. 43.

Iudici debet constare delictum, quado ex causa excedit leges. ibi. nu. 23. fol. eod.

Iudex temporalis, & sic iudex laicus, est competēs iudex super possessorio, vel quali in spiritualibus vel beneficiis causis. ibi. nu. 11. fol. eod.

Iudex manus mundas, & puras debet habere. in. c. 1. in gl. Ni lleuaran. nu. 2. fol. 57.

Iudex etiam à volentibus sponte dare ultra sibi debitum, non tenetur recipere. ibi. numero. 3. foli. eodem.

Iudex, an teneatur ex perceptis per suos officiales etiam si ignorauerit. in. c. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 12. fol. 59.

Iudex pro delicto cōmisso in officio, debet puniri poena ciuium. ibi. nu. 18. fol. eod.

Iudices, & rectores dissimulantes ea quæ prauè geruntur ab officialibus suis, puniuntur. Et idē est in

alijs officialibus. ibi. nu. 14. fol. 61.

Iudex debet seruare præ alijs manus mūdas, Deo, Regi, & legi. in. c. 1. in gl. Dadiuas. nu. 4. fo. 62.

Iudex qui declarat votum suum parti facienti indignitatem, antequam proferat sententiā, poena falsi tenetur. in. cap. 1. in gl. Promesa. num. 12. fol. 65.

Iudex non debet vendere iustum iudicium. ibi. nu. 15. fol. eod.

Iudex aliquid indebitè recipiēs à subditis cōuētus ciuilitè. an teneatur ad quadruplū. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 8. foli. 66.

Iudex qui malè iudicauit ex eodē processu potest ciuilitè, & criminaliter puniri. ibi. nu. 21. fol. 67.

*Et an debeat iudex citari. ibi. *

Iudices propter quæstū pecuniæ, non debent innoxios condēnare, & noxios ad præstationem iurare. ibi. nu. 22. fol. eod.

Iudices qui furtis, & sceleribus conueniuntur, perdunt priuilegiū, & dignitatem: & tanquam plebei, & pessimi condemnantur, & quoq; poena perurij puniuntur. in. d. c. 1. in gl. Donacion. nu. 28. fo. 68.

Iudices non debent ducere secum vxores, aliàs teneantur pro eis. in. c. 1. in gl. Mugeris. nu. 1. foli. 70.

Iudices tenentur pro omnibus quos secum ducūt. ibi. nu. 2. fol. eod.

Iudex tenetur pro matre, quæ promisit victoriam causæ, vel remissionem, & veniam delictorū pro pecunia, & serico, aut lino sibi donato. ibi. nu. 4. fol. eod.

Iudex tenetur pro vxore, matre, & officialibus, quæ agitur ciuilitè: secus si criminaliter. ibi. num. 5. fol. eod.

Iudex conuenitur ex promissione, durate officio, si finito officio fuit adimpleta. in. c. 1. in glo. Durante. nu. 5. fol. 73.

Iudex gaudet priuilegio, officio finito, tēpore syndicatus. ibi. nu. 7. fol. eod.

Iudex ecclesiasticus, licet habeat iurisdictionē in laicis, non habet executionem, nec potest capere eos, nisi consuetudo sit in contrarium. in. c. 2. in gl. Iuntaran. nu. 12. foli. 76. Et ibi. numero. 10.

An si potest implorare officium secularis, pro executione faciendā. fol. 75.

Iudex qui habet potestatem disponēdi secundū conscientiam, seu arbitriū, non debet sequi propriam conscientiam, sed publicā. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nu. 9. fo. 79.

Iudex, vt parcialitas euitet, nō debet habere nimirā familiaritatē cum subditis: quia ex conuersatione equali, nascitur contemptus dignitatis. ibi. nu. 11. fol. eod.

Iustitiæ diffinitio. in. c. 2. in gl. En justicia. n. 1. fo. 83.

INDEX.

- Iudex debet esse iustus, & nulli vicio subiacere, & debet esse fortis, potens, & constans.** ibi. num. 2. fo. eod.
- Iudicandi autoritas est quædam potestas delegata hominibus à Deo.** ibi. nu. 3.
- Iudex non faciens iustitiam, Deo tenetur.** ibi. nu. 5. fol. eod.
- Iudex iustitiam non faciens, parti tenetur.** ibi. numero. 6.
- Iudex tenetur parti, si probationes, & deffensiones non admittit.** ibi. nu. 7. fol. eod.
- Iudex negligens in accusatione, vel querella recipienda, & in testibus examinandis super ea, facit litem suam.** ibi. nu. 8. fol. eod.
- Iudex, si nō admittit probationes, & deffensiones, & instrumenta, tenetur.** ibi. nu. 9. fol. eo.
- Iudex tenetur, si non fecit restitui furtum.** ibi. nu. 10. fol. eod. 84.
- Iudex tenetur, si non exigit cōdemnatione cōmunis.** ibi. nu. 11. fo. 84.
- Iudex tenetur, si noluit audire partes.** ibi. nume. 12. fol. eod.
- Iudex tenetur, si per dolum notabilem omittit in terrogare testē.** ibi. nu. 13. fol. eod.
- Iudex omittens condemnare victum in expensis, quando fuerunt petitæ à parte, tenetur.** ibi. nu. 14. fo. eod.
- Iudex tenetur, quando non diffiniuit causam civilem infra tempus à statuto præfixum.** ibi. nu. 15. fo. eod.
- Iudex negligens in ferendo sententiam ad finem, vt partes concordent, in foro conscientia, tenetur.** ibi. nu. 15.
- Iudex tenetur, si processum criminalem non expediuit infra tempus statuti, & successori relinquit.** in. d. c. 2. in gl. En iusticia. nu. 16. foli. 84.
- Iudex, an teneatur, si de maleficio non inquirat.** ibi. nu. 17. fo. eod.
- Iudices debent esse vigilantes in iustitia facienda, quāquam ad superiorem citius perueniat culpa delinquentium, quā vindicta.** ibi. nu. 20. foli. eod.
- Iudices, & rectores possunt aliquos retinere, vt socios, vel mandatores manifestent.** ibi. nu. 19. fol. eodem.
- An iudex potest quis sibi dicere.** in. c. 3. in glo. Abogados. nu. 10. fo. 95.
- An iudex potest cognoscere de sua, vel de suorum iniuria.** ibi. nu. 11. 12. & 13. & 14. fol. 97.
- Iudex cui aliquid per statutum applicatur, an de causa potest cognoscere.** in. d. c. 3. in glo. Abogados. nu. 13. fol. 97.
- Iudex tenetur suam iurisdictionem defendere, quā est in possessione.** in. c. 3. in gl. Iurisdiction. nu. 1. fol. 101.
- Iudici inferitur iniuria si in iurisdictione quam possidet, turbatur, & potest eam resistere armis materialibus, & legalibus.** ibi. nu. 2. fol. eod.
- Qui iudici non vult parere, vel suam iurisdictionem impedit, dicitur rebelis.** ibi. nu. 9. fol. 102.
- Iudex dans dānū fauore suæ iurisdictionis, de suo soluere non tenetur, sed respublica ad illius emendationem tenetur.** ibi. nu. 30. fo. 105.
- Iudicium intentans priuatus ad vtilitatem publicam siue clericus ad vtilitatem ecclesie suæ, debet sibi refici expensæ à fisco, si vtilitas sit fiscalis.** ibi. nu. 31. fol. eod.
- Iudex, qui dedit alteri damnum, zelo iustitiæ, vt a liis terreantur, & maleficia puniantur, non tenetur, sed fiscus tenetur pro eo.** ibi. nu. 35. fo. eod.
- Iudex potest quis esse, & assessor in patria sua, ex permissione principis.** in. c. 4. in gl. Tierra. nu. 5. fol. 108.
- Iudex potest quis esse in patria sua, si est homo eminentissimæ scientiæ.** ibi. nu. 7. fo. eod.
- Iudex potest quis esse in propria patria, quādo per legem determinatur.** ibi. nu. 9.
- Vt iudex quis in propria patria non possit esse, quod requiritur.** ibi. nu. 10. fol. 108.
- Iudex quam scientiam habere debet.** in. c. 4. in gl. Que les diere. nu. 8. fol. 109.
- Iudex exhibere se debet æqualem bene viuentibus, & iustitiam exercere circa peruersos.** ibi. nu. 9. fo. eod.
- Iudex, nec corrector, non potest esse, nec eius locum tenens, nec perquisitor, nec receptor, nec relator, nisi antea per decēniū studuerit in studio generali, & hoc doceat fide notarij studij.** in. cap. 4. in gl. Pragmatica. nu. 1. fol. 110.
- Iudex, si nō compleuit officij tempus, nō tenetur recipere successorem in officio.** in. c. 5. in gl. Suspendidos. nu. 7. fo. 122.
- Iudex delegatus datus cū præfinitione temporis expirat elapso tempore.** ibi. nu. 9. fol. eod.
- Iudex ingredi debet per illā portā, seu partē prouinciam, quā ingredi moris est.** ibi. nu. 11. fo. eod.
- Iudex pati debet, quod successor in officio intret, & ei debet præbere baculum iustitiæ, vt officium exerceat, aliās, in crimen læsæ maiestatis incidit. Et in istam pœnam incidunt rustici, & populus, qui recusat illum habere in iudicem.** ibi. num. 12. fol. 123.
- Iudex debet ire ad videndum locū de quo est quæstio pro finibus, & debet artis peritos mittere, & iubere partes, vt sint præsentibus.** in. c. 6. in gl. Se informe. nu. 4. fo. 124.
- Iudex eligens æstimatores, seu declaratores, debet eos eligere partibus præsentibus.** ibi. numero. 5. fol. eod.

Si ad

INDEX.

- Si ad mādatum iudicis, quis non patitur fundum mensurari, vt contumax punitur.** ibi. nu. 6. foli. eodem.
- Iudex negligens, punitur.** in. c. 6. in glo. A su costa. nu. 2. fol. 137.
- Iudex remoueri potest.** ibi. nu. 4. fol. eod.
- Iudex qui reparare neglexit domos publicas, punitur quinquaginta librarum auri, & conuertitur in commoditates palatij, quod reparare neglexit.** in. c. 8. in gl. Dineros. nu. 3. fol. 142.
- Iudices non possunt recipere vltra sibi debitum, etiam à volentibus dare.** in. c. 8. in gl. Se lo quieran dar. nu. 1. fol. 140.
- Iudices esse possunt correctores durante officio contra suos officiales, & debent eos punire, licet nō fuerint requisiti, si fuerint scientes.** in. c. 9. in glo. Los castigue. nu. 1. fol. 143.
- Vt iudex delegatus procedens quis in causa cū non sit, si in illa habet ordinariam iurisdictionem valent acta.** in. c. 9. in glo. Commission. nume. 9. fol. 146.
- Iudices salariati de publico, vel literati, nil debent recipere prouidendo processum, aliās puniuntur: quia priuantur officio, & cum quadruplo recepta restitunt.** in. c. 9. in gl. Ley. nu. 1. fo. 146.
- Iudex iudicando, vt arbiter, facit litem suam.** in. c. 9. in gl. Compromissos. nu. 4. fol. 148.
- Iudex ex officio suo debet assumere probationes innocentia absentis.** in. c. 15. in gl. Homezillo. nu. 25. fol. 168.
- Iudex, qui condemnat habet commoda, etiā si delinquens appellauit, & interim fuit remotus, si sua sententia fuit confirmata.** ibi. nu. 37. fo. 168.
- Iudex condēnās, etiā si nō faciat executionem, habet partem pœnæ, & non successor.** ibi. num. 38. fol. 169.
- Iustitiarij habentes commoda, & prouentus iurisdictionis, non habent commoda prouentuum pœnarū delinquentium in personā principis, vel baronis, nec ea quæ donantur principi in suo iocūdo aduentu.** ibi. nu. 39. fo. 169.
- Iudex ecclesiasticus tenetur iuuare secularē, aliās punitur per archiepiscopum.** in. c. 20. in gl. Vsurpan. nu. 17. fol. 206.
- Iudex secularis sciēs sententiā iudicis ecclesiastici in iustè latā, non tenetur eā exequi.** ibi. n. 19. f. 207.
- Iudex secularis, an potest cognoscere summam, an sententia ecclesiastici sit exequenda, & quid in causa hæresis.** ibi. nu. 20. fo. 207.
- Iudex ecclesiasticus, an possit compellere secularē, vt sibi impēdat auxilium.** ibi. nu. 21. fo. 207.
- Iudex ecclesiasticus cōpellitur per suū superiorē, vt suū auxilium seculari impendat.** ibi. n. 22. f. eo.
- Iudex secularis per quem iudicē ecclesiasticum debet compelli.** ibi. nu. 23. fol. eod.
- Iudex secularis, non cogitur procedere, vel cōdemnare ad mandatum episcopi.** ibi. nu. 24. foli. 207.
- Iudex secularis debet iuuare ecclesiasticum inuocantem suū auxilium, quādo sententia est in re iudicatā trāfactā: secus si est appellatum ab ea.** in. c. 20. in gl. Vsurpan. nu. 25. fo. 207.
- Iudex secularis requisitus ab ecclesiastico, non impēdens auxilium est excommunicatus.** ibi. nu. 26. fol. eod.
- Iudex delegatus, qui non habet in mādatis expresse, an potest inuocare auxilium secularis.** ibi. nu. 27. fol. eod.
- Quādo iudex potest incurrere periculū, seu dānū, excusatur si negotium refert ad superiorem.** in. c. 22. in gl. Relacion. nu. 1. fo. 212.
- Iudex non puniens delinquentē pœna statuta in iure, debet puniri eadē pœna.** in. c. 25. in glo. Passe. nu. 1. fol. 223.
- Iudex negligens in exigendo condemnationes, & alia debita communis, tenetur, maximè, si debitores ciuitatis facti sunt non soluendo.** in. ca. 30. in gl. Fagan pagar. nu. 2. foli. 232.
- Iudex, potestas, & rectores ciuitatis, potest esse, licet quis nō sciat legere, nec scribere.** in. cap. 36. in glo. Firmadas. nu. 3. fol. 248.
- An iudex delegatus, potest esse illiteratus.** ibi. nu. 5. folio. eod.
- An iudex illiteratus, potest assumere expēsis partium.** ibi. nu. 8. fol. 248.
- Iudex potest scribere, & legere suā sententiā corā notario.** in. c. 36. in gl. De escriuano. nu. 3. fo. 248.
- Iudicem delegatum, seu perquisitorem, quis potest dare.** in. c. 40. in gl. Cōmissarios. nu. 1. fo. 255.
- An iudex naturalis domicilij, potest punire delinquentem extra locum suæ iurisdictionis.** in. c. 50. in glo. La tierra de vuestro corregimiento. nu. 1. folio. 272.
- Iudex, & officialis qui in principio suorum officiorum, iurauerunt iustitiam administrare, & vtilia ciuitatis facere, non requiritur, quod interatō iuret.** in. c. 55. in glo. Que se juren. nu. 1. fol. 283.
- Iudex non tenetur suscipere successorem in officio, si ante suum temporis finitū successor fuit de illo prouisus.** in. c. 56. in glo. Del dia. nume. 1. fol. eodem.
- Iudices syndicatus ad omnia cōtenta in literis quas portant debent attendere, & eas implere, & executioni mandare.** in. ca. 1. iudic. syndi. in glo. Mādamos. nume. 1. fol. 284.
- Iudex syndicatus vocatur ratiocinator: quia rationē gestæ administrationis cognoscit.** ibi. nu. 2.
- Iudicibus, & officialibus fauendum est in syndicato, & non sunt calumniandi, nec contra eos est**

INDEX.

facienda scrupulosa inquisitio. in. ca. iudi. synd. gl. Mandamos. nu. 12. fol. 284.

In iudice amoto de officio. sine turpitudine, durat reliquæ prioris dignitatis. ibi. in. d. c. r. iud. synd. nu. 13. fol. 285.

Iudicem offendens finito officio, punitur ac si offendisset ipsum tempore officij. ibi. nu. 14. fo. eod.

An iudice defuncto suus hæres teneatur stare in syndicato. ibi. nu. 16. fol. eod.

Iudex, qui in officio bene se habuit laudandus est. ibi. nu. 15.

Iudex debet esse diligens in examinatione causæ, & eam non debet precipitare. in. c. 5. iudic. synd. in glo. Trabaje. nu. 1. fol. 293.

Iudex, an potest condēnare inquisitū ad restitutionem dānū passo, sine eo q̄ pars petat. in. c. 16. iudi. synd. in gl. Pagada. nu. 1. fol. 298.

Iudex, qui liberat captū a carcere, sine eo q̄ soluat condēnationem, tenetur, si condemnatus nō est soluendo. in. c. 19. iudic. synd. in gl. Cobrar. nu. 1. fol. 299.

Iudices regimenti, seu consilij ciuitatis, qui primis iudicibus successerūt, nō habēt totū tēpus ad iudicandū, sed tantū modo quod superest. In forma secretæ syndicationis. in. 49. interrogat. in gl. Condēnar. nu. 8. fol. 312.

Si iudices miserūt pro consilio sapiētis, & instat tēpus instatiæ, & nō dum consiliū venit, ut euitēt pœnā, pronūciant in omnibus, & per omnia, secundū formā cōsiliij vēturi. ibi. nu. 10. fo. 313.

Iudices regimenti in pœnā nō incurrūt, licet sentētiā infra terminum non proferāt si à parte nō fuit petitum, seu requisitū. ibi. nu. 16. fol. 313.

An iudices debeant infra terminū decidere causam condēmando, vel absoluendo. ibi. nu. 17.

An iudex loci debeat executioni mādare sentētiā latā per iudices regimenti. ibi. nu. 18. fol. 313.

Iudiciorum, Mauroru, & nostri, in nullo cōcordāt. in. c. 26. in gl. Apartamiento. nu. 1. fo. 223.

Iuramentum, non extēditur ad ea de quibus verisimiliter nō fuit cogitatum. in Procē. in gl. En los casos. nu. 4. fol. 20.

Iurans seruare statuta, & non seruans, an incidat in periurium. ibi. nu. 11. fol. eod.

Iuramentum, an habeat executionem paratam. in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 36. fol. 154.

Quæ personæ iurare debent circa administrationē officiorum. in. c. 3. in gl. Tales personas. num. 2. fol. 240.

Iuramento portantis, vel faciens cōtra statutū, an sciuerit, vel ignorauerit, statur. in. c. 32. in glo. En la tierra. nu. 11. fol. 276.

Iuramento forensis statur transeuntis per aliquem locum, collectā non soluentis, si iurat ignorare

statutum. ibi. nu. 12. fol. eod.

Quando lex, seu statutum dicit, q̄ stetur dicto, seu iuramento alicuius pro plena probatione, tunc in contrarium non admittitur probatio. ibi. nu. 14. fol. eod. 276.

Iuramentum de præterito obligat in rebus in futurum facientibus, sub virtute iuramenti de præterito. in. c. 55. in gl. Que se jure. nu. 2. fo. 283.

Iurisdictionis appellatiōe venit iurisdictione ordinaria, & delegata. i Procē. in gl. Qualesq̄. n. 2. f. 13.

Iurisdictionem supremam, princeps non pōt concedere. in. c. 1. in glo. Nuestrros. nu. 3. fol. 22.

Si iurisdictionem gerit deputatus ab alio quā a principe, pro infecto debet haberi quicquid fecerit. ibi. nu. 5. fol. eod.

Iurisdictionem ordinariam, vel delegatam, Papa concedit. ibi. nu. 7. fo. 23.

Iurisdictione suprema regis, vel papæ, nō pōt p̄scribi, nec utilis iurisdictione exclusiua. ibi. nu. 11. fol. eod.

An iurisdictione, & mandatum de ea vtendo, possit p̄ testes probari. in. c. 1. in glo. Cartas. nu. 9. fol. 26.

In iurisdictionum officijs tria requirūtur. ibi. n. 10.

Iurisdictionem ordinariam habens in ciuitate, nō potest legere, nec cathedram ordinariam habere. in. c. 1. in glo. Officio. nu. 3. fol. 29.

Iurisdictionem possidere utilitas est: quia si turbatur in ea, potest de facto resistere, & impediētes punire, etiam si sint clerici. in. c. 3. in glo. Iurisdictione. nu. 3. fol. 101.

Iurisdictione ordinaria, impediri non debet per occupationem. ibi. nume. 5. fol. eodem.

Libellus contra iurisdictionem impediētem. ibi. nu. 6. fol. eod.

Pro iurisdictione competit nō solum interdictum vti possidetis, sed etiam competit actio cōfessoria, & negatoria. ibi. nu. 7. fol. eod.

Iurisdictionem iudex defendere debet, & impediētes punire, etiam si impediētes sint penitus extranei à sua iurisdictione. ibi. nu. 8. fo. 101.

An pōt suā iurisdictionē defendere p̄quisitor, seu iudex delegat⁹. in. c. 3. i gl. Iurisdictione. n. 24. f. 104.

Pro iurisdictionis defensione, iudex delinquēs, an teneatur ad satisfactionem delicti, ipse, vel ciuitas pro qua defensionem fecit. ibi. nu. 25. fo. eod.

Iurisdictionem cuius expensis defendere debet iudex. in. ca. 3. in glo. Iurisdictione. nu. 36. fo. 105.

An in iurisdictionis defensione, dñi locorū teneantur contribuere, & in similibus. ibid. eod. nu.

Iurisdictione in quibus casibus suspenditur. in. cap. 5. in glo. Suspendidos. nu. 1. fol. 121.

Iurisdictione prædecessoris expirat post præsentationem prouisionis: quia anteq̄ præsentetur iurisdictione non aufertur prædecessori. ibi. nu. 5. fol. 122.

An iurisdictione cōcessa ad beneplacitū principis expirat per mortem concedentis. ibi. nu. 10. fol. 122.

Iurisdictione, an potest exerceri vltima die officij. ibi. nu. 15. fol. 123.

Iurisdictionem ordinariam, & delegatam habens, an potest procedere ex delegata, ommissa ordinaria. in. c. 9. in gl. Commission. nu. 10. fol. 146.

Iurisdictionem iudicis secularis, ecclesiasticus non perturbet, nec in bonis laicorum executionē faciat, nec eorum personas præsumat incarcerare, sed ad hoc requirat auxilium secularis, nec econtra. in. c. 20. in gl. Vfurpan. nu. 1. foli. 205.

Iurisdictione ecclesiastica, & secularis debent se ad inuicē adiuuare, nō autē contendere, nec ad inuicē se perturbare. ibi. nu. 2. fo. eod.

Iurisdictione tēporalis, licet si penes papā in habitu, nō possunt inferiores suos, sua iurisdictione priuare sine causa. ibi. nu. 4. fol. 206.

Iurisdictione causarum tēporaliū, pertinet ad regē in toto suo regno. ibi. nu. 7. fol. eod.

Vbicunq; iurisdictioni præiudiciū paratur, potest iudex ex se nemine petente prouidere. in. ca. 20. in gl. Iurisdictione. nu. 1. fo. 208.

Iurisdictione vbi cunq; offenditur, quilibet de populo admittitur ad agendum. in. c. 20. in glo. Remediado. nu. 1. fol. 209.

Iurisdictione, an potest prorogari in maiorem summā, & quantitatem, & tēpus legis ordinamēti, & pragmaticæ, de consensu partium. In informatione secretæ syndicationis. in. 49. interrogat. in gl. Condēnar. nu. 13. fo. 313.

L

Abor non debet esse vacuus à mercede, & non debet de fraudati: quia labor corporis est maior quolibet pretio. in. c. 17. in glo. Menestrales.

nu. 1. fo. 179.

Laboris pretium potest populus statuere, attendente ratione virtualium. ibi. nu. 2. fol. eod.

Laboratoribus debet solui pretiū sui laboris in ipsa nocte quando veniūt ex labore, nisi sint pauperes: quia tunc debent aliquid ex principio habere, vt possint laborare. in. c. 17. in gl. Menestrales nu. 3. fol. 179.

Laboratorem conducens ad laborandū, an potest alij delegare. ibi. nu. 9. fol. 180.

Laborator conductus pro mercede quando alij cōducti sunt, debet habere minorem, non maiore. ibi. nu. 13. fol. 180.

Laboratores conducti ad laborandū in aliena possessione, an puniātur. ibi. nu. 14. fol. eod.

Laboratores conducti ad laborandum, si condemnantur, an possunt agere contra conducentem.

ibi. nu. 14. fol. eod.

Landiū q̄ mittatur executioni, valet statutū. in. ca. 10. in gl. Execucion. nu. 62. fol. 157.

Legatario, an debeatur editotum testamentum. in Procē. in gl. En los casos. nu. 13. fol. 21.

Legatario petēti copia testamenti, non debet sibi dari tenor totius copiar, sed solū particula legati. in. c. 6. in gl. Copia. nu. 2. fo. 127.

Legarian quando potest fraternitati, vel cōfederationi. in. c. 2. in gl. Ni confederaciō. nu. 10. fo. 77.

Legatione finita, an statim amittatur privilegium. in. c. 20. iud. synd. in gl. Luego. nu. 2. fo. 309.

Alegatione nemo potest se excusare, etiam si sint alij ad quos primò tangat. in. c. 54. in glo. Mandajero. nu. 5. fol. 281.

An valeat statutum, q̄ quilibet teneatur ire in legatione suis sumptibus. ibi. nu. 4. fol. 281.

Leges condidit rex generales. Vid. in Procē. in gl. Ordenanças. nu. 1. fol. 17.

Leges, an Comites, & Barones possunt facere in suo territorio. ibi. nu. 6. fol. 18.

Leges ex causa licitum est transgredi. in. ca. 1. nu. 9. fol. 40.

Leges ordinationum, pragmaticarum, fori, & partitarum, an debeant obseruari. in. c. 19. in gl. Guardar. nu. 1. fol. 204.

Leges fori obseruantia debet aduocatus articulare quando super ea fundatur. ibi. nu. 2. fol. eod.

Legis violator, qua pœna puniatur. in. c. 1. in Procē. in gl. Mandamientos. nu. 5. fo. 52.

Legis verba, an comprehendant corpus collegij, vel vniuersitatē. in. c. 1. in gl. De ninguna persona. n. 4. fol. 71.

Lex habens duos intellectus, nō potest allegari p̄ decisione legis. in. c. 1. in gl. Fiel. num. 18. fo. 32.

Lex si quis argētū. C. de donatio. quæ loquitur in donatione, nō debet extendi ad pactū de donando. in. c. 1. in gl. Promesa. nu. 3. fo. 65.

Lex pœnalis loquens in actore, habet locū in reo. in. c. 2. in gl. Procuradores. nu. 17. fol. 98.

Lex, seu præceptum, an liget in foro conscientie. in. c. 5. in gl. Mandamos. nu. 1. fol. 123.

Lex noua declaratoria veteris, trahitur ad præterita negotia. in. c. 17. in gl. Emēdar. nu. 4. fol. 176.

Lex dicēs si quis fuerit inuētus ludendo puniatur, & pluries inuenitur ludēdo, licet ludus sit contiuus, punitur pluries. Eodem modo dic de inuētō cū armis. in. c. 2. in glo. Luego. nu. 8. fo. 230.

Legibus, & statutis, & consuetudinibus ciuitatis, reguntur rura, seu vici. in. c. 6. in gl. En la tierra. n. 2. fol. 126.

Lenones, & rufiani, & meretrices, & similes possūt à ciuitate expelli. Et idem de leprosis, & habentibus alias infirmitates contagiosas. in. cap. 26. in

INDEX.

gl. Apartamiento. nu. 5. fol. 224.
Libellandi forma quando confines sunt mutati in c. 6. in gl. Terminos. nu. 4. fol. 126.
Libellus in casibus in quibus requiritur aliqualis petitio. in c. 7. in glo. Han de lleuar. nu. 5. fol. 137.
Libellus potest omitti, quando in rescripto est appositae clausula summariæ, & de plano, & sine figura iudicij. ibi. nu. 6.
Libellus contra iudicem qui barateriam committit. in c. 1. in gl. Donacion. nu. 39. fol. 68. Et ibi rescriptio iudicis. nu. 40. fol. eod.
Libellus, an requiratur in causis breuibus. in ca. 36. in gl. Summarias. nu. 1. fol. 247.
Libellus non est necessarius, coram officiali ignorantibus leges. ibi. nu. 3. fo. eod.
Libellus potest omitti, & liti contestatio, ubi in rescripto est appositae clausula summariæ, & de plano, & sine figura iudicij. ibi. nu. 4. fol. eod.
Libellus non requiritur in causis breuibus. ibi. nu. 6. fol. 247.
Libellus, an in causa syndicatus requiratur. in ca. 3. iud. synd. in gl. Quexas. nu. 1. fol. 287.
Liberatio sup principali, an extēdatur super annexa. in c. 1. Prator. in gl. Mandado. num. 13. fo. 28.
Liberorum appellatione, vel consanguineorum, & parentum, an veniat naturales. Et quid in contractibus, & statutis, & ultimis voluntatibus. in c. 4. in gl. Parientes. nu. 5. fo. 109.
Liberatio redditionis rationis, si est alicui remissa, & onus alicuius administrationis, dolus nō videtur remissus. in c. 1. iud. synd. in glo. Mandamos. nu. 1. fol. 284.
Libri antiqui faciūt plenā fidem, vt libri iuriscōsultorum, poetarum, & medicorum. in c. 19. in glo. Esten. nu. 2. fo. 200.
Libro censuali, an credatur. ibi. nu. 13. fol. 202.
Si libro mercatoris ex consuetudine creditur, intelligitur, in pertinentibus ad artem suam non autem ad alia. in ca. 4. in gl. Sea obligado. nu. 6. folio. 115.
Licentiam dans potestas portandi mercatias in ciuitate, sine solutione gabellæ, tenetur de suo restituere dānū cōducenti, si propter hoc fuit dānificatus. in c. 1. Prator. in gl. Salario. nu. 15. f. 56.
Idem dic de iudice licentiam dante, extrahendi cōtra statuta.
Licentia data alicui extrahendi res vetitas sine p̄finitione tēporis, an duret perpetuū. in ca. 52. in gl. En la tierra. nu. 25. fol. 278.
Licentia data per iudicem extrahēdi dictas res vetitas, an excuset à poena. ibi. num. 26. fo. eod.
Ligæ, & cōfederationes, quæ fiunt inter principes, & barones, aut ciuitatem, an valeāt. Vid. in ca. 2. in gl. Cōfederacion. nu. 9. fo. 77.
Literæ iudicum ecclesiasticorum, debent liberè legi, nec debent lacerari. in ca. 20. in gl. Leydas. nu. 1. fol. 205.
Literæ apostolicæ debēt diligenter per diocēsanū examinari, tamē de ipsis nō potest iudicare. Et si de ipsis dubitatur consulendus est Papa. in c. 15. in gl. Santo padre. nu. 2. fol. 272.
Literas apostolicas prelati nō debent vendere que storibus. ibi. nu. 3. fol. 273.
Vt nulla litera apostolica admittatur sine ep̄i examinatione, an ep̄s statuere potest. ibi. nu. 4. fo. eo.
Locationis instrumentū per ecclesiam de reb⁹ suis factum vltra triēniū, an mādatur executioni. in c. 10. in glo. Execucio. nu. 64. fo. 158.
Locatio, & venditio paribus pasibus ambulat. in c. 33. in gl. A nueltra costa. nu. 5. fo. 239.
Locauit tibi domū construendam, per centū, infra annum, cum pacto, q̄ si non cōstrueres possunt alteri locare, & si cōtingat me plus locare tenearis ad illud plus, an tenearis ad excessum. in c. 33. in glo. A menos costa. nu. 12. fo. 239.
Locator habet executionem paratam, pro rebus illatis, & indutis in domū. in c. 10. in gl. Execucio. nu. 46. fol. 155.
Locans operas suas duobus, quis erit potior. in ca. 17. in gl. Menestrales. nu. 18. fol. 181.
Loca inferiora, debent regi, & gubernari, secundū statuta loci superioris. in c. 16. in gl. Tierra. nu. 3. fol. 126.
Locum tenens ab officio non debet remoueri, nisi ex iusta causa expressa in iure. Et an si pōt corrector inhibere suo loco tenenti, vt in aliqua causa non procedat, aduocando eam sibi. in ca. 1. in glo. Fiel. nu. 42. fol. 36.
Locū tenentēs semper contradicant apud acta suis correctoribus, & protestentur, q̄ iniustitiā non faciunt, aliās ipsi tenentur. in c. 1. in gl. Alas partes. nu. 32. fol. 51.
Locū tenens non debet esse ex prouincia quam regit: quia debet esse eiusdē iuris, & conditionis illius, in cuius locū subrogatur: & debet esse talis qui à principio potuisset eligi ad tale officium. in c. 4. in gl. Tierra. nu. 2. fol. 107. Et ibi de doctore qui vult legere per substitutū. Et de colonis, qui faciūt laborari, & cultuari possessiones, & arbores per indoctos & ineruditos. Et de ep̄o succedente in executionē testamenti. & nu. 8.
Locū tenēs debet esse laudabilis, & habere debet industriā, & peritiā, & alia de quibus hic. in c. 4. in gl. Que les diere. nu. 7. fo. 109.
Per locū tenentē potest iustitia administrari, & pōt poni locum tenentem sine licentia principis. in c. 4. in gl. Iusticia. nu. 1. fo. 112.
Locum tenens potest poenam sanguinis imponere. ibi. nu. 2.

ibi. nu. 2.
Locum tenens potest facere omnia, quæ eius corrector potest facere. ibi. nu. 3. fol. eod.
Locum tenens, non potest aliū locum tenentē sibi substituere. ibi. nu. 7. fol. 112.
Locū tenēs correctoris, gaudet imunitate, & priuilegijs quibus gaudet ipse corrector. ibi. nu. 9. f. 113.
Locum tenens vnus correctoris, potest continuare, & esse cum alio officiali, vel correctori successore, si eius fides, & industria est approbata. ibi. nu. 15. fol. eod.
Corrector faciēs locū tenentē, quotiēs eū abesse cōtingerit, & contingat casus, q̄ iudex vna die sit absens, & alia die p̄sēns, valent gesta per eum. ibi. nu. 16. fol. eod.
Gerens se pro loco tenenti alicuius superioris, videtur tacitē ei mādare, vt gerat se pro suo loco tenenti. ibi. nu. 17. fol. eod.
Locus legitimus, & tutus, & qui iudici videtur congruus. in c. 10. iudic. synd. nu. 1. fol. 297.
Ludus permittitur in multis casibus. in c. 29. in gl. Iuegos. nu. 3. fo. 230.
Quantitas quæ potest ludi. ibi. nu. 4.
An qui lusit vno die pluribus vicibus duo argētea, puniatur. ibi. nu. 5.
Ex ludo multa mala proueniunt. ibi. nu. 1. fo. eo. 212.
Ex ludo proueniunt viginti peccata. ibi. nu. 2. fol. eodem.
Ludens si perdidit totam pecuniam, quam extraxerat, & postea secundo extraxit aliam pecuniam, an incurrit poenam iterum ludendo. ibi. nu. 6. fol. eod.
Si vnus ex collusorib⁹ recessit, & postea reuertat, debet puniri: quia dicitur nou⁹ ludus. ibi. nu. 7.
Inter lufores nō valet pactū, ne possint à ludo recedere, donec alter eorū totū perdididerit. ibi. nu. 9.
An de nō ludendo valeat pactū, & si luderet daret amico centū nomine poenæ. ibi. nu. 10. fol. eod.
Ad ludendum in domo sua, nemo habeat tabulariū. in c. 29. in gl. Ni tableros. nu. 1. fol. 231.
Domus in qua luditur, & res quæ sunt in ea an debeant publicari. ibi. nu. 2. fo. eod.
Ludum retinens, arbitrio iudicis potest multari, & carcerari, & in compedibus poni. ibi. nu. 3.
Stans ad ludum videndū, vel dans alteri materiam ludum videndi, vel docēs ludētē, seu mutuās pecuniā ludēti, punitur. ibi. nu. 4.
Non ludere iurans, & dans alteri pecuniam, ad ludendum, tenetur de periurio. ibi. nu. 5.
Ludenti illata iniuria est impunibilis, si occasione ludi infertur. ibi. nu. 6.
Qui ludum retinet in domo, an potest agi ad furtum. ibi. nu. 7.
Contractus inter ludentes, vel cum ludentibus, nō

INDEX.

valet, nec venditio facta in ludo, nec vendens de euictione tenetur. ibi. nu. 8.
In ludo, an quis teneatur ad mutuum factum. ibi. nu. 9. fol. 231.
Quod in ludo lucratur, an quis teneatur restituere & vsque ad quod tēpus, & cui est facienda restitutio. ibi. nu. 2. fo. eod.
Qui ludit cum personis prohibitis, furti tenetur. ibi. nu. 3.
Quod quis amisit in ludo, infra octo dies debet petere, aliās quilibet de populo infra duos menses vel iudex ex officio potest ea repetere. ibi. nu. 5.
Vt licitatione maius tempus apponatur, vt pretiū maius possit offerri. in c. 32. in gl. De pujar. nu. 11. fol. 237.

M

Magistratus municipales sunt infimæ & idē pedanei iudices. in Procm. in gl. Qualquier. nu. 4. fo. 13.
Magistratus maiores, & minores, qui dicantur. in c. 9. in gl. Los castigare. n. 28. fo. 145.
Mādatur, debet obseruari in specificæ forma. Amplia vt in c. 1. in gl. Mandado. nu. 7. fol. 27.
Vltra mandatum gesta, vel p̄ter, non valent. ibi. nu. 3. fol. eod.
Contra mandatum, nō valent gesta, etiam si partes consentiant in transgressione formæ, vel mandati. ibi. nu. 4. & 6.
Mandati fornia est seruanda, & ab ea non licet recedere, etiā si conditio mandantis efficeretur melior. ibi. nu. 8. fol. eod.
Iudex apponens manus ad annexa mandato, non dicitur exercere fines mandati. ibi. nu. 9. & 27. fol. 28.
Extende etiam ad causas similes, & æquipollētes. Idem dic in mandato procuratoris, arbitri, & testis vt ibi.
Mandatarius ad eligendum, potest postulare. ibi. nu. 21. fol. 28.
Mandatum habens de vendendo, potest rem venditam tradere. ibi. nu. 25. fol. 28.
An in mandato iurisdictionis, veniant cōsequētia ad petita. ibi. nu. 27. fol. eod.
Mandatum principis, est constitutio de prouincia gubernanda. in c. 1. in glo. Mandamientos. nu. 1. fol. 52.
Mandatum regis, est adimplendū, aliās inobedientes puniūtur. ibi. nu. 2.
Mandatum regis est lex generalis, quando est clausum in corpore iuris, & specialis in re super qua emanatur, & post p̄sentationem debet restitui parti. ibi. nu. 4.

INDEX.

Mandatum regis non adimplēs, qua poena puniatur. ibi. nu. 6. foli. 51.
 Mandatis regis, non solum correctores debent obedire, verū etiā informare subditos ad obedientiam, aliās, si contrarium faciunt tanq̄ falsi prædicatores sunt puniendi. ibi. nu. 12. foli. eod.
 Si mandatum principis, potestas ignorat, nō puniatur, licet nō adimpleat. ibi. nu. 13. fol. eod.
 Mandatum regis, quod est contra conscientiam regis, non est adimplendum. ibi. numero. 14. foli. eodem.
 Mandatum regis, quod est contra articulos fidei, non est adimplendum. ibi. nu. 15. fol. eod.
 Mandatum regis, quod est contra rem publicā, vel contra ius, non est adimplendum, nisi secunda iussio emanauerit. ibi. nu. 16.
 Mandatum regis, in quo non subest causa, non est obediendū. ibi. nu. 17.
 Mandatum regis, in quo iubet, quōd quis admittatur ad officium in quo semel delinquit, non est adimplendum, nisi diceret ex certa scientia. ibi. numer. 18.
 Mandato regis, ex subita s̄uitia emanato, non est parendum, sed supersedendum. ibi. nu. 19.
 Casus, in quibus mandatum regis, & executio differtur. ibi. nu. 20.
 Mandatum regis est seruandum, dummodo alteri non inferat iniustitiam. ibi. nu. 21. fol. 53.
 Qui mandatum regis non adimplet obediatur illi, & supplicet de eo, & durante supplicatione, nō dicitur contempnissse mandatum. ibi. nu. 23. fol. eo.
 Mandatum speciale requiritur in certis casibus. Et an in illis admittatur procurator cū cautione de raptō. in. c. 2. in gl. Especial mandado. numero. 1. fol. 85.
 De mandato iudicis faciens non tenetur sed excusatur. in. c. 35. in gl. El mandamiento quasi in fine fo. 226. nu. 1.
 Mandatum in iudicio, debet quis offerre, & producere, seu præsentare, & anteaq̄ producat, reus nō tenetur, nec cogitur litē contestari. Et licet nō cōtēstetur nō est cōfessus. Et quid si notarius dicat, q̄ instrumentū procuratoris est apud se. in. c. 15. in glo. Homezillo. nu. 23. fol. 167.
 A mandato, seu instructione, quis non debet recedere, aliās si aliquid agat vltra, etiā si bene gerat est puniendus. in. c. 54. in glo. Ha de hazer. nu. 1. fol. 281.
 Mandatū recipiēs, potest repetere spensas, quas fecit pro negotio sibi iniuncto. ibi. nu. 3. foli. eod.
 Maritus a creditoribus incarceratus faciēdo celsionem bonorū, an præferatur vxor creditoribus eius pro sua dote. Et an vxori sit maritus tradendus cum annullo ferreo. in. c. 18. in glo. Qual cō-

uenga. nu. 7. fol. 196.
 Maritus cōfentiens vxorē publicē adulterari, puniatur. in. c. 47. in gl. Manceba. nu. 3. fo. 264.
 Maritus reginæ, dicitur rex, licet ipse antea nō sit rex. in Proc. in gl. 1. nu. 1. fol. 3.
 Maritus non habet priuilegia & dignitatem vxoris. ibi. nu. 7. fo. 4.
 Mater quæ promissit victoriam causæ, vel remissionē delictorū, pro pecunia, vel sirico, aut lino, iudex tenetur pro ea. in. ca. 1. in gl. Muger. nu. 4. fol. 70.
 Matrimonium spirituale, contrahitur inter ecclesiam, & prelatū. in Proc. in gl. Regimiento. nu. 6. fol. 14.
 Matrimonium temporale contrahitur inter principem, & rempublicam. ibi. eod. nu. & fol.
 Matrimonium dicitur, & maritus, & vxor contractis dūtaxat sponsalibus per verba de presenti. in. c. 1. in gl. Muger. nu. 14. fol. 70.
 Matrimonium, an potest iudex contrahere in illa ciuitate officio durante. in. c. 2. in gl. De mercaderias. nu. 37. fol. 88.
 Matrimonium solus cōsensus facit, nec est necessaria traductio ad domū, nec copula carnalis. in. c. 47 in gl. O casado. nu. 2. fo. 266.
 Mulieres honorib⁹ maritorū nobilitantur. in Proc. in gl. 1. nu. 3. fol. 3.
 Mulier nubendo curiali, efficitur curialis, & legitima. ibi. nu. 4. fol. eod.
 Mulier sortitur forum, & cōditionem viri, etiam si non sit traducta ad domū, & etiā si litiget cū viro, & sortitur etiā quoad statuta de dote lucranda, & quoad ius sepulchrorū. ibi. nu. 5. fo. eod.
 Mulier habet dignitatem viri, & eius priuilegia, etiam si sit vidua, & in viduitate permanserit. ibi. nu. 6. & 18. & 19. & 31.
 Mulier, an potest pro debito incarcerari. ibi. nu. 27 fol. 7.
 Mulier generosa cōtrahēs matrimonium cū viro nō generoso, durāte matrimonio, nō gaudet libertate: secus eo mortuo. ibi. nu. 17. fol. 5.
 Mulier habet priuilegia viri, etiā post mortē mariti, quādo priuilegia competunt ratione dignitatis, vt quia comes, vel dux, vel simile, aut de iure naturæ: secus si competeret marito ratione officij. ibi. nu. 18. fol. eod.
 Mulier quæ de se est nobilis, licet viuat post mortē viri turpiter, nō potest pro debito in carcerari. ibi. nu. 27. fol. 7.
 Mulier succedens in regno, potest vti iurisdictione illius regni, vel comitat⁹. in Proc. in gl. Y rey na. nu. 8. fol. 12.
 Mulier, non potest esse de consilio, nec in legibus condendis debet interuenire. in Proc. in glo. Ordenā

INDEX.

Ordenanças. nu. 9. fol. 18.
 Mulierum vsus non inducit consuetu dinem. ibi. nu. 10. fol. eod.
 Mulier nupta, non dicitur cōcubina clerici, vel vxorati. in. c. 1. in gl. Muger. nu. 11. fo. 70.
 *De muliere pendente marito quæ ab aliquo viro requiritur vt adulterium comitat in. c. 52. in gl. In curra. nu. 2. fo. 258.
 Et ibi quid de Castellano qui requiritur de prodicione & de iudice quem pars vult corrumpere. *
 Poena legis ordinamenti disponentis, contra illum qui vocauerit mulierem nuptam meretricem. Habet locum in illo qui mulierem desponsatā meretricē vocauerit. ibi. nu. 8. fol. eod.
 Mulier potest repetere dotē, si vir exulatur propter parzialitatē. in. c. 2. in gl. Parcialidad. n. 3. f. 78.
 Mulier transiens ad secunda vota, perdit tutelam filiorū. Idem si est desponsata per verba de præfenti, licet nōdū sit cognita. in. c. 47. in gl. O casado. nu. 5. fo. 266.
 Masculinum, an concepit foemeninū. in Proc. in gl. Reyna. nu. 6. fol. 9. Et in. c. 1. in gl. De ninguna persona. nu. 9. fo. 72.
 Medicorum iudicio standum est, si sunt experti. in. c. 1. in gl. El derecho a las partes. nu. 28. fol. 50.
 Medicus approbatus, licet non sit doctor, nec graduatus, potest intrare monasterium monialium sine poena excōmunicationis. ibi. nu. 29. fo. eod.
 Medicus salariatus d̄ publico, nō debet petere pretiū ab infirmis, nec recipere, etiam a sponte dātibus. in. c. 1. in gl. Nilleuaran. nu. 8. foli. 57.
 Medici quando plures requiruntur, si in loco non possunt haberi, an sufficiat vnus. in. c. 2. in gloss. Ninguno. nu. 9. fo. 80.
 Medicus, an debeat habere salariū pro eundo, stando, & redeūdo. in. c. 43. in gl. Cōfietā. n. 3. fo. 258.
 Medici salariati, non debent recedere de ciuitate, absq; licentia priorum. in. c. 54. in gl. Partiere. nu. 4. fol. 282.
 Mercator dicitur proprie, qui plures negociatiōes facit, non vnā tantum. in. c. 2. in gl. De mercaderias. nu. 12. fo. 87.
 Mercatores, & ianitores, quas expensas a ciuitate percipere debēt. in. c. 30. in gl. Leyes. nu. 1. fol. 235.
 Si statuto caueatur, q̄ filius familiās mercator pōt contrahere, intelligitur causa mercantia, sed in alia causa diuersa non valet contractus. in. ca. 4. in gl. Sea obligado. nu. 7. fol. 115.
 Minor, licet extrahat res vetitas contra deuentum non debet puniri. in. c. 52. in gl. En la tierra. n. 10. fol. 276.
 Cum minori contrahentes obligantur, licet ipse non obligetur. in. c. 2. in glo. Y igualmente. nu. 6. fol. 82.

Minor, & mulier, an repellantur a testimonio. in. c. 4. iud. synd. in glo. Pesquisa. nu. 7. fo. 291.
 Mox, illico, statim, quando dicantur. in. c. 20. iud. synd. in gl. Luego. nu. 1. foli. 300.
 Munus, est triplex. in. c. 1. in gl. Dadiuas. numer. 2. fol. 62.
 Munera iudex non debet recipere. ibi. nu. 1. & 3. fol. eod. Et vide supra in verbo, Donacion.
 Munus paruum, an possit iudex recipere. ibi. num. 10. fol. eod.
 Munus paruum, vel magnum attenditur, secundū qualitātē, & cōditionem dātis. ibi. num. 12. fo. 63.
 Munera excæcant lumina sapientium, & mutant verba iustorum. ibi. nu. 11. foli. 63.
 Munera magna, vel minima, quæ dicantur, arbitrio iudicis relinquuntur. ibi. nu. 13. fol. 63.
 Probatio contra iudicem recipientem munera. ibi. nu. 16. fol. eod.
 Ab omni munere, debet iudex excutere manus. in. c. 1. in gl. Promesa. nu. 2. fol. 63.
 Munera potest iudex recipere, officio finito. in. c. 1. in gl. Durante. nu. 1. fol. 73.
 Munera capiēdo iudex in aliquo foramine parietis posita, punitur. in. c. 1. in glo. De cuya mano. nu. 9. fol. 73.
 Munera ciuilia, pro modo fortunarum sustinenda sunt, & imponuntur quoq; possessiones alienigenarum. in. c. 34. in gl. Pobres. num. 3. fol. 241.
 A muneribus, an pauperes excusentur. ibi. nu. 4. fol. eod.
 Mūdas si habuit manus officialis, multum fauet ei imperator. in. c. 1. in gl. Dadiuas. nu. 8. fol. 62.
 Mutuo recipiens officialis pecuniā, an committat barbariā. in. c. 1. in gl. Dadiuas. nu. 14. fo. 63.
 Habentes pecunias, possunt cogi eas mutuare reipublicæ: tēpore necessitatis. in. c. 34. in gloss. Sin nuestra licencia. nu. 2. fol. 240.
 Molendini dño potest ius cōpetere, vt nullus alius circa eū possit alterum ædificare. in. c. 2. in gl. Cōfederacion. nu. 16. fol. 78.
 Ad machinādum veniētes vicini tēpore necessitatis, nō tenentur soluere gabellas. in. c. 2. in gl. De mercaderias. nu. 17. foli. 87.
~~Munera~~ non fiant sine licentia principis. in. ca. 22. in gl. Torres. nu. 2. fol. 209.
 A murorum, seu a custodia ciuitatis, quis nō excusatur, tempore necessitatis. in. c. 2. in gl. De mercaderias. nu. 12. fol. 87.
 Muros fortalitiij, an sit licitum reficere sine licentia regis. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 11. fol. 210.
 Muris licet circundare personis priuatis, & custodi re loca propria. ibi. nu. 32. foli. 212.
 Muri ciuitatum, moenia publica dicuntur, quæ vndiq; vrbem cingunt. in. cap. 23. in glossa. Muros. nu. 1.

ad quod vide in cap. 2. glossa in p. de muneribus in 236. fol. 83

minor non potest querere ante iudicem in sindicatu fol. 263. n. 2. in glossa in 6405

INDEX.

nu. 1. fo. 213.
Muros non debet quis violare. ibi. nu. 3.
Muros non licet quis perforare, vel super eis ædificare. Et quid in vniuersitate. ibi. num. 4.
Iuxta muros, & moenia ciuitatis, non possunt fieri domus, nec iuxta palatium imperatoris. ibi. nu. 5. fol. 213.
Murorum refectio, hodie permittitur sine licentia regis. in. c. 23. in gl. Den orden. nu. 1. fol. eod.
Murorum reparatio, cuius expensis fieri debet. ibi. nu. 2. fol. eod.
A murorū reparatione, nemo excusatur, nec à reparatione pontium, & aquæ ductus publicorū, nec rex, nec alius dominus ciuitatis excusatur. ibi. nu. 3.
Ad murorum instructionē, & reparationem pontiū, & viarum, riparum, & publicorum fluminū ecclesia tenetur. ibi. nu. 4.
Ad hoc, vt murorum, & pontium, & similium refectio clericis contribuēt, an debeat Roman⁹ pōtifex addiri. ibi. nu. 5. fo. 214.
Ad murorum reparationem, viarum, pontium, & similium, potest compellere episcopus clericos vt contribuunt. ibi. nu. 7. fo. 215.
In murorum reparatione, & similium, clericī dene gantes peccant. ibi. nu. 8.
Si in murorum, pōtium, & similium reparatione, episcop⁹ nollit iubere clericos, vt cōtribuunt, an rex potest iubere. ibi. nu. 11. fol. 216.
Multæ impositæ per iudicē, possunt per eū deputari in salariū aduocatorum, vel in refectioe alii cuius rei spectantis ad rempublicā. in. c. 3. in gl. Iurisdiction. nu. 34. fol. 105.
Mensuratio de vna ciuitate ad aliā, quomodo debet fieri. in. c. 4. in gl. Tierra. nu. 11. fo. 108.
Mensuratio de molendino ad molendinum, quomodo fit. ibi. nu. 12. fol. eod.
Si mensurari quis non patitur fundum ad mandatu iudicis, vt cōtumax punitur. in. c. 6. in glo. Se informe. nu. 6. fol. 224.
Mēfor terrarū, & domorū, vel alterius rei, post mēsuratiōē, & declaratiōē, non potest mutare, aliās in poenā falsi incidit. in. c. 8. in glo. Dineros. nu. 12. fo. 142.
Minui nō potest quantitas deputata ad emptiōē frumenti, nec in alios vsus conuerti. in. ca. 17. in glo. A razonables precios. nu. 39. fol. 182.
Moenia præbent securitatem habitantibus in ciuitatibus, & locis vbi non sunt debent de nouo ædificari, & veteres reparari. in. c. 23. in gl. Muros. nu. 2. fol. 213.
Minæ solē non sufficiunt semper ad petitiōē cautionis. in. c. 6. in gl. Pobres. nu. 16. fo. 135.
Meretrices, & similes possunt à ciuitate expelli, Su

pra in verbo Lenones.
Misio in possessionem nō potest probari, nisi per scripturā. in. c. 35. in gl. Mandado. num. 3. fo. 245.
Mores boni plusquam diuitiæ operantur. in. ca. 4. in gl. Que les diere. nu. 6. fol. 109.
Mōtes, flumina, valles, quæ distinguūt territoria, sunt fines æterni. in. ca. 6. in gl. Ocupados. nu. 2. fol. 132.
Mortuo correctore durante officio, an suum locū tenēs remaneat in officio. in. c. 4. in glo. Iusticia. nu. 13. fol. 113.
Mortis poena, in quibus casibus ponitur. in. c. 15. in gl. Muerte. nu. 1. fol. 169.
Minutio facta in aliquo loco, quæ periculosa pōt esse alicui ciuitati, permitti non debet. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 10. fol. 210.
In monasterij refectioe, totaliter destructi, requiritur episcopi licentia. in. ca. 22. in gl. Torres. nu. 15. fol. 211.

N

N Auis sæpe refecta dicitur eadē, etiā si de prima materia nil stet. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 28. fol. 211.
Necessitatis tēpore, non excusatur q̄s à murorum, seu ciuitatis custodia. in. c. 2. in glo. De mercaderias. nu. 12. fol. 87.
Necessitatis tempore, putā guerræ, vel belli, potest princeps imponere subditis subsidium charitatiuum. ibi. nu. 14. fo. eod.
Necessitatis tempore, omnia sunt communia. in. c. 17. in gl. A razonables precios. nu. 14. fol. 182.
Negligentia, an debeat probari. in. c. 1. in gl. Fiel. n. 29. fol. 34.
Negligētia iudicis, qualiter probetur. ibi. nume. 37. fol. 36.
An propter negligentiam, potest iudex remoueri. ibi. nu. 41. fol. 36.
Illud quod propter negligentiam iudex soluit, recuperet à parte. ibi. nu. 47. fol. 38.
Negligens iudex, inferendo sententiā ad finem, vt partes se concordent, in foro cōscientiæ parti tenetur. in. c. 2. in glo. Iusticia. nu. 15. fo. 84.
Negligentia in iudice, & prælato reprobatur. in. c. 6. in gl. Diligencia. nu. 1. fo. 124.
Negligens si est iudex secularis, iudex ecclesiasticus potest cognoscere inter laicos, & in alijs casibus. in. c. 20. in gl. Vsurpan. nu. 11. fo. 206.
De negligentia, non debet officialis syndicare, si est leuis: secus si sit dissoluta, & proxima dolo. in. c. 1. iudic. syndic. in glossa. Mandamos. numero. 9. fol. 284.
Negotiari, an possint regentes in prouincijs, &

INDEX.

eorum astantes pro se, vel per alium. in. cap. 2. in gl. De mercaderias. nu. 1. fo. 86.
Negotiationes plures requiruntur, vt iudex in poenam incidat. ibi. nu. 2.
Negotiari non dicitur clericus per vditionē vni⁹ rei. ibi. nu. 5.
Negotiari potest officialis nomine reipublicæ, & ad eius vtilitatem, vel super re ipsius reipublicæ. ibi. nu. 34. fo. 88.
Qui negotia aliena gesserunt possunt petere calculatiōē, & reuisionem rationis, vt absoluantur ab administratione, ne semper stent in suspēso. in. c. 30. in gl. Y acaben de tomar. nu. 4. fo. 233.
Nobilis nō est, nec fidalgus, qui nascitur ex matre nobili, & ex patre plebeio. in Proce. in glo. 1. nu. 8. fol. 43.
Non valet statutum, nec consuetudo, q̄ quis cēscatur nobilis, vel ignobilis ex progenie materna. ibi. nu. 9. fol. eod.
Quid ex rescripto principis. ibi.
Nobilis, id est, fidalgus, non cogitur se desdicere, ita nec vxor eius. ibi. nu. 20. fol. 5.
Nobiles, & honestiores ciues decapitantur, plebei suspenduntur. in. ca. 1. in gl. Derechamente. nu. 28. fol. 44.
Nobilis dicitur qui est prudēs, & virtute imbutus. in. c. 4. in gl. Le cumple. nu. 5. fol. 111.
Nominans aliquem ad officiu, & ad munus publicum suo periculo nominat. in. c. 4. in glo. Sea obligado. nu. 16. fol. 115.
Nominans indebitē aliquē sciens eum habere excusationem, tenetur ei ad omnes sumptus litis. in. c. 17. in gl. Elijan. nu. 10. fo. 179.
Notarius ancianorum, si est salariatus de publico, nō pōt aliquid accipere, etiam ab sponte dante. in. c. 1. in gl. Ni lleuaran. nu. 5. fo. 57.
Notariorum actorum corrumpēs, punitur, & causam perdit. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 27. fol. 68.
Notarius publicus, potest compelli ad exceptādū rogationes. in. ca. 17. in gl. A razonables precios. nu. 21. fo. 183.
Notarius succedens alteri notario in officio, an potest exemplare instrumēta facta à mortuo, sine solennitatibus iuris. in. c. 19. in glo. Tralladen. n. 4. fol. 204.
Notario non debet portigi accusatio sine præsentia iudicis. in. c. 35. in gl. Quexas. nu. 1. fol. 243.
Postquam notarium iudex eligit, non potest eum mutare vsq; in finem causæ. in. ca. 35. in gl. Remita. nu. 1. fol. 244.
Si notarius qui incipit scribere acta, se absentat, ali⁹ ex mandato iudicis, potest redigere scripturas in publicam formam. ibi. nu. 2. fol. eod.
Notarium iudex ordinarius nō potest mutare, etiā

de consensu, partium. ibi. nu. 3. fol. eod.
Si notarius est suspectus, non remouetur, licet recusetur, sed alius sibi adiungitur. ibi. nu. 4. fo. 244.
Notarij suspitio potest probari per iuramentū partis, sicut probatur suspitio iudicis. ibi. num. 5. fol. eodem.
Notarij manus sunt ligatæ, recusatione facta, & qd quid ab eo gestum est, non tenet. ibi. nu. 6. fol. eodem.
Notarius banchi, non potest alicui dare copiam actorum, imò nec ostendere sine licentia iudicis. in. c. 36. in gl. Ordenanças. nu. 7. fol. 246.
Notarius qui scribit in causa debet esse præsens in pronuntiatione sententiæ, & scribere vsque in finem causæ. in. c. 36. in gl. Y del escriuano. nu. 2. fol. 248.
Notarius nomē suum debet ponere in instrumēto aliās vitiatur. ibi. nu. 5. fol. 248.
Notarius tenetur tenere libros, in loco vbi exercet artem notariæ, & si ad alium locum remotum transfert est in dolo, nisi ex iusta causa. faciat. in. c. 36. in gl. Sean guardados. nu. 3. fol. 249.
Penes notarium, debent esse acta iudicij, & scripturæ, etiam si iudex dicat, q̄ vult acta penes se remanere. ibi. nu. 3. fol. eod.
Notarij episcoporum, vel comitū, & alij notarij, an finito officio, cogantur dimittere acta in camera officij, vel debeant dari successoribus in officio. ibi. nu. 4. fo. eod.
Notarij officio, an iudex fungi potest, in causis breuibus. in. c. 36. in gl. En escripto. nu. 3. fol. 250.
Notarius ab ecclesia pro scripturis mercedem non debet recipere. in. c. 39. in glossa. Lleuen. num. 6. fol. 255.
Nullitas sententiæ, an præscribatur. in. c. 1. in gl. El derecho a las partes. nu. 16. fol. 48.
Nullitatis exceptio, quæ non debet admitti, si admittatur, valet. ibi. nu. 17.
Statutum tollens facultatem opponendi nullitatis exceptiōē cōtra sententiā, non intelligitur exclusa exceptio nullitatis, surgēs ex defectu citationis. in. c. 3. iudi. synd. in glo. El descargo. nu. 2. fol. 289.
Nuntio publico, creditur circa officium. in. c. 4. in gl. Sea obligado. nu. 8. fo. 115.
Nuntij venientes ad scholares, non possunt detineri, nec capi, nec ibi conueniri. in. c. 20. in gl. Leydas. nu. 2. fol. 205.
Nuntij, non debēt recipere pretium ab his ad quos mittuntur ad lætitiā nuntiandum, aliās recipientes, & dantes puniuntur. in. c. 30. in gl. Alegrias. nu. 1. fol. 235.
Nuntij, non debent esse pauperes. ibi. nu. 2. fo. eod.
Nuntiatori bene potest dari modicum pretium, propter

propter lætitiã principis nuntiandam. Et quã do dicatur modicũ pretium. ibi. nu. 9. fol. 235.
 Nuntianti datur pretium, quando princeps mittit populo, vel personæ aliquam constitutionem, vel literam alicuius exemptionis. ibi nu. 5. folio. eodem.
 An sit licitum dare nuntijs aliquid, quando mittũtur literæ, & visiones officiorum. ibi. nu. 6. folio. eodem.
 Nuntij qui mittũtur per aliquos magnates, an possunt aliquid recipere ibi nu. 7. fol. eod.
 Si nuntiatores sunt plures, an omnes sint gratificãdi. ibi. nu. 8. fo. 235.
 Nuntius à ciuitate est mittendus, vel à maiori parte illorum de consilio, & potestas solus mittere non potest. in. c. 54. in gl. Mensajero. nu. 1. fo. 281
 Nuntij qui ad principem mittuntur, an debeant recedere absq; eius licentia. in. c. 54. in glo. Despachado. nu. 1. fol. 282.
 Si nuntius, vel procurator stat pl' in negotijs quàm expedit, non debet ei solui illud plus, imò si recipit, tenetur restituere. in. d. c. 54. in gl. Salario. n. 1. fol. 282.
 Si nuntius, seu ambasiator infirmetur, debetur ei salarium. Et quid si derrobatur in via, an mittẽs, teneatur ad emendationẽ damni. ibi. n. 2. fo. 282.
 Si nuntius, seu procurator, vadit per viam trãuersam, & magis longam, vt maius salarium habeat non potest consequi illud. Et quid, si vna die expediuit quod erat expediendum duobus, an salarium duplicetur. ibi nu. 3. fol. 283.

O

 Bediendum est prelato minus iusto, qui est in pacifica possessione, dũ modo concurrat autoritas superioris. in. c. 1. in glo. Nuestros. nu. 21. fol. 25.
 Innobediencia est crimen grauissimum. in. cap. 1. in gl. Mandansientos. nu. 3. fol. 52.
 Obediẽtiam subditus subtrahens domino, potest puniri. in. c. 6. in glo. Como vsan. nu. 4. fol. 133.
 Oblatione magni pretij, receditur à licitatione, & primus licitator est excusatus à secundo plus offerente. in. c. 32. in gl. De pujar. nu. 7. fol. 237.
 Et ibi offerenti plus res datur. nu. 1. fol. eod.
 Obligatione generali, non veniũt ea quæ specialiter non fuisset quis obligaturus, vt putã, pãnos, & lectos, & alia suppellectilia, sine quibus viuere non potest. in. c. 1. in glo. Ni lleuaran. num. 11. fol. 59.
 Occidi ego aliquem, an socij qui mecum erant puniantur. in. c. 1. in glossa. Ni consentiran. num. 23.

fol. 60.
 Occisores omnes, an debeant soluere vnum homicidium, an quilibet teneatur eum soluere. in. ca. 15. in gl. Homezillo. nu. 34. fol. 168.
 Sicut occidere possum impugnẽ illum qui fecit insultum contra cõsanguineum cum armis, ita poterò occidere insultantem amicum meum cum armis. in. c. 44. in gl. Amistad. nu. 9. fol. 261.
 Occidens aliquem ad sui defensionem propter lustam causam timoris, an punitur. in. capitul. 52. in glossa. En la tierra. num. 17. fol. 276.
 Occultans acta iudicij, vt veritas occultetur, puniatur. in. capitulo. 1. in glo. Donacion. numero. 34. fol. 68.
 An occultans debitorem alicuius, & non paciens eum capi, an teneatur ad debitum. in. c. 3. in glo. Iurisdiction. nu. 15. fo. 103.
 Occultans, vel faciens fugere officialem tempore syndicatus, an pro eo teneatur. ibi numero. 20. fol. 104.
 Offendens aliquẽ, si timet, potest implorare officium iudicis ad cautionem de non offendendo præstandam, si fuit offendens iudicialiter punitus. in. c. 6. in gl. Pobres. nu. 15. foli. 135.
 Offendens iudicem officio finito, punitur, ac si offendisset ipsum tempore officij. in. c. 1. iudic. synd. in gl. Mandamos. nu. 4. fol. 284. Et in. c. 1. in gl. Durante. nu. 8. fol. 73.
 Officiali principis, non creditur sine literis. in. ca. 1. in gl. Cartas. nu. 3. fol. 25.
 Officia plura, an quis potest habere. in. c. 1. in gl. Oficio. nu. 1. fol. 29.
 Officia compatiblea, an potest quis habere. ibi. n. 4. fol. 29.
 Dispensatus, vt quis habeat duo officia ex necessitate, intelligitur pro tribus annis. ibi num. 5. fol. eodem.
 Officia compatiblea, quæ dicantur. ibi numero. 7. fol. 30.
 Officia plura habentis, quæ sit poena. ibi nu. 8.
 Quando ad duo officia incompatiblea quis eligitur, duo salaria debet habere. ibi num. 9.
 Qui duo officia habet, debet habere familiam pro vtroq; ibi nu. 12. fol. 30.
 Et pro vtraque debet stare ad duos syndicatus. ibi.
 Si ad duo officia quis eligitur in eadem ciuitate, an retineat primum, vel secundum. ibi numero. 13. folio. 30.
 Ex duobus officijs, potest rex facere vnum, & alterum supprimere. ibi nu. 15. fol. eod.
 Officium an quis debeat habere pro vno anno: & an puniatur, qui vltra annum habet officiu. ibi nu. 16. fol. eod.

An si

An si fiat electio officij vno contextu, per triennium vitietur. ibi.
 Officialis qui timet in syndicatu cõdemnari ex aliqua barateria, an potest offerre solutionem ante condemnationem, vt eam euitet. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 45. fol. 69.
 Officij reliquiæ, & dignitatis, durant finito officio in. c. 1. in gl. Durante. nu. 6. fo. 73.
 Officiũ iudicis secularis pro executione, an potest implorare iudex ecclesiasticus. in. c. 2. in gl. Iuntaran. nu. 10. fol. 75.
 Officialis quilibet ex causa potest prohibere, ne quis accedat ad fundum. in. c. 2. in glo. Parcialidad. nu. 17. foli. 79.
 In officijs concedendis, quæ sint consideranda. in. ca. 4. in gl. Que les dieten. nu. 2. fol. 108.
 In officialis electione, attendi debet prudentia, & meritavita. in. d. c. 4. in glo. Lo cumple. num. 1. folio. 111.
 In officialis electione, consideranda est nobilitas, prudentia, fidelitas, & bona cõscientia, cũ mentis integritate, ac rerũ experientia, & etiã soleria, & morum probitas, & artis peritia. ibi nu. 4. fo. eod.
 Ad officium quod semel administrauit, an quis redire possit. in. c. 4. in gl. Iusticia. nu. 14. fol. 113.
 Oficialis, vel locum tenens vnus correctoris, potest continuare, & esse cum alio officiali, vel correctore successore, si fides eius, & industria est approbata. ibi nu. 15. fol. eod.
 Si officiales potestatis inter se inuicem se percutiãt vel cũ alijs, potestas non tenetur. in. c. 4. in glo. Sea obligado. nu. 9. fol. 115.
 Oficiales, & stipendiarij, pro contractibus, & delictis antea factis, conueniri non possunt durante officio. in. c. 4. in glo. Sea obligado. nu. 3. fol. 114.
 Officialis regis habens malum filium, qui eo præsentem delictum fecit, an pater teneatur pro eo? ibi nu. 35. fol. 116.
 Oficiales qui syndicari debent, ab officio suspendi debent. in. c. 5. in glossa. Suspendidos. numero. 3. fol. 121.
 Officialis accusatus de crimine cõmisso, circa officium accusatione, vel inquisitione pendẽte, suspendi debet. Et quid si est electus in potestare, & opponitur cõtra eum, an ista oppositione durante exercebit officium. in. c. 5. in gl. Suspendidos. nu. 4. fol. 121.
 Officium vsq; ad annum datur. ibi. nu. 5. fol. eod.
 Licet tempus officij correctoris, seu potestatis sit finitum, officium deponere non debet, sed successorem debet spectare, & de causis cognoscere & omnia agere vsq; in aduentum successoris, & quoque debet habere salariũ. ibi nu. 6. fol. 122.

Si officij tempus iudex non adimpleuit, non tenetur recipere successorem in officio. ibi nume. 7. fol. eod.
 Si est pronuntiatum, q̄ quis acceptet officium in causa appellationis, eo nolente acceptare, debet alius loco eius subrogari, & illi subrogato dare bona reuuentis possidenda, & fructuanda. Et quoque potest poni in carceribus, & banno, & indici multa. in. c. 17. in gl. Elijan. nume. 5. fol. 188.
 Si pro contumace iusso gerere officium, seu magistratum, compareat alius, & vult onus officij subire pro ipso, non est admittendus. ibi nu. 6. fol. eodem.
 Si officio finito potestas confirmatur in eodem officio, dicitur nouus potestas. in. c. 22. in gl. Torres. nu. 20. fol. 211.
 Circa officiorum administrationem, quæ personę iurare debeant. in. c. 33. in gl. Tales. nu. 2. fol. 240.
 Officialis de nouo electus, pro acceptando officio potest cogi, & inuictus d' domo extrahi. in. c. 54. in gl. Mensajero. nu. 6. fol. 281.
 Officialis electus cum pacto, q̄ non teneatur stare ad syndicatum, nisi de furtis, & baraterijs, & illicitis extorsionibus, syndicatur de omnibus iniustis sententijs. Et contra obligatum stare ad syndicatum non currit præscriptio. in. c. 1. iudic. syndi. in gl. Mandamos. nu. 10. fol. 284.
 Officialis, debet procurare, vt causa sui syndicatus tempore debito expediatur, & vt fiat tali banna cum comminatione. in. c. 3. iudi. synd. in glo. Pregonar. nu. 7. fol. 286.
 Officio finito potestas, & eius officiales possunt impugnẽ recedere. quod tempuseriam de partium cõsensu non potest prorogari. in. c. 3. iudi. syndica. nu. 16. fol. 287.
 Opinio communis, an sit sequenda in iudicando. Vide regulam cum fallẽtijs. in. c. 1. in gl. Fiel. nu. 15. fol. 31.
 Quando opiniones sunt hinc inde probabiles, laudatur iudex, qui diuidit per medium materiam diuisibilem. ibi. nu. 17. fol. 32.
 Opinio communis est sequenda, fallit in arbitro. ibi. nu. 23. fol. 33.
 Quando opiniones sunt contrariæ, vel occurrit dubium, iudex sequatur consilium Abbat. in. c. 1. de constit. ibi. nu. 24. fol. eod.
 Opus debet fieri de die, & non de nocte. in. c. 17. in gl. Menestrales. nu. 11. fol. 180.
 Operas alicuius conducens, intelligitur sumptu locantis, aut sumptu conductoris. ibi numero. 4. fol. 179.
 Operarium conducens, an teneatur ad instrumenta ad operandum. ibi. nu. 5. fol. 180.

Operarius

INDEX.

Operarius rumpens in opere aliquod instrumentū ferreum conducentis, non tenetur. ibi. nume. 7. fo. eod.

Quid si frangit rem in qua operatur. ibi. nu. 8.

Operarius, an potest seruire, & operare per substitutum. ibi. nu. 10. fol. 180.

Operarios plurimū mittens in vineā suam, & postea mittens vnum, cui promissit sibi dare quantum vnus de alijs habet, an debeat dare quantū ille qui minus dat. ibi. nu. 12. fol. eod.

In operibus publicis fiendis, officium iudicis est opportunum, vt diligenter fiant. in. c. 23. in glos. Diligencia. nu. 1. fol. 216.

In operibus publicis instruendis, & ædificādis, præses miscere se debet. ibi. nu. 4. fol. eod.

Opera vetera sunt reficienda, anteaq̄ inchoanda. in. c. 33. in gl. Hazer. nu. 1. fol. 238.

Si ad opus nouum pecunia sit specialiter legata, si ciuitas eget illa pecunia, poterit ad vetera reficienda erogari. ibi. nu. 2. fol. eod.

An ad operandum in publicis operibus, potest ciuitas compellere subditos. ibi. nu. 3. fo. eod.

In operibus publicis pœnæ arbitrariæ cōsumi possunt, & in deffensione iurisdictionis. in. cap. 33. in gl. O de las penas. nu. 1. fol. 238.

Quod pro operibus publicis iudex expendit pro ciuitate, potest repetere, etiam finito officio. in. c. 33. in glo. En otra manera. nu. 1. fol. 238.

Opera ciuitatis, debēt fieri paruo pretio, & ad hoc officium iudicis pertinet, vt damnis ciuitatis ecurrat. in. c. 33. in gl. A menos costa. nu. 1. fol. 239.

Si in opere quis fuit deceptus: q̄a paruo pretio se cōduxit, an pretium iustum sibi restituatur. ibi. nu. 2. fol. eod.

Opus si fuit taxatum, & talis summa taxata nō sufficit, potero iubere, ne fiat opus, & si facit, tenetur restituere residuam, quod non erat impensum, nec teneor soluere mercedē de eo quod postea factum est. ibi. nu. 7. fol. eod.

Operis approbatio, & quantitas mercedis, an pōt committi in arbitrium locatoris, vel conductoris sui tertij. ibi. nu. 8. fo. eod.

Si opus corrui, an artifex teneatur de vitio operis. ibi. nu. 9. fol. eod.

Si opus promissi facere infra certum tempus sub pœna, & istud non fuit possibile: quia saltē sex menses vltra requirebantur, an illi sex menses debeat impleri. ibi. nu. 10. fol. 239.

Opere profecto, an debeat solui artifici, vel antea. ibi. nu. 11. fo. eod.

Qui opus conduxit faciendū, potest alteri locare si est pars peritię, vel si non fuit electa industria personæ. ibi. nu. 15. fol. eod.

Ad opus publicum faciendum, accipiunt pecuniā

si in eo non expendit, cum triplo restituit eam. ibi. nu. 17. fol. eod.

Ad opus faciendum, viri sufficientes debent cōstitui. in. c. 33. in gl. Tales. nu. 1. fol. 240.

Operibus publicis potest iudex multas deputare. in. c. 8. in gl. Dineros. nu. 4. fol. 142.

Ordinarius procedens vt delegatus, non tenetur in modo procedendi statuta loci seruire. in. ca. 9. in gl. Commission. nu. 5. fo. 146.

Quando ordinario iurisdictionem habēti committitur causa, vel vniuersitas causarum, intelligitur ordinarium eum facere, & non delegatum, nisi esset commissio cum clausula summarię, vel sit appellatione remota commissa. ibi. numero. 2. fol. eod.

Ordinarius dicitur delegatus, si in cōmissione est dictum, vel diminutum iurisdictioni ordinariæ, vel si in commissione est dictum, autoritate nostra cognoscas, vel verba similia, seu superior vtatur verbo præceptiuo. ibi. numero. 6. folio. eodem.

Ordinarius censetur, non delegatus, quando commissio fit sub nomine dignitatis. ibi. num. 7. folio. eodem.

Ordinaria iurisdictione, quando altercatur in procedendo, delegata censetur. ibi. nu. 8.

An videatur ordinarię procedere, si quis comparet coram iudice, & dicit notario, Scribe q̄ ego peto à Titio centum. in. c. 7. in gl. Han de lleuar. n. 4. fol. 137.

Ordinem seruire, vel non seruire, in arbitrio iudicis est, vbi est statutum, q̄ iudex prætermisso ordine procedat. in. ca. 36. in glo. Summarias. nu. 2. fol. 247.

P

Acta habita in dote, intelliguntur repetita in augmento dotis. in Proce. in gl. Yllas. nu. 6. fo. 12.

Pactum contra ius, est nullum. in. ca. 7. in gl. Partido. nu. 1. fo. 139.

Pactum nudum factum in iudicio, parit actionem & habet executionem paratam. in. c. 10. in glos. Execucion. nu. 20. fol. 152.

Pactum factum ante sententiā, collusio est. in. c. 11. in gl. Auenencia. nu. 1. fol. 163.

Pactum, an possunt correctores facere cum suis officialibus super iura, & expensas. in. c. 16. in glos. No arrendaran. nu. 1. fol. 170.

Pactum de præterito iudicato soluendo, habet executionem paratam in. ca. 10. in gl. Execucio. nu. 44. fol. 155.

Pater, & filius pro vna persona reputantur. in. cap. 1. in glo.

INDEX.

1. in gl. Ni hijos. nu. 1. fol. 71.

Pater, & filius vna caro censetur. ibi. nu. 3.

An pater teneatur ad filij obligationem. ibi. nu. 7.

Pater, an teneatur ex contractu, vel delicto filij. ibi. numer. 9.

Et vide in. c. 1. in glossa. No lo supieron. numero. 13. fol. 6r.

Papa, an debeat omnia facere cum consilio cardinalium. in Proce. in gl. Ordenanças. nu. 3. fol. 17.

Papa potest se intromittere inter laicos, & potestatem exercere in omnibus arduis negotijs gerentibus scandalum in christianitate. in. c. 20. in glo. Vfurpan. nu. 6. fol. 206.

Papa dat literas clerico, contra laicū, sed non laico cōtra clericum. ibi. nu. 8. fol. eod.

Partiales reformationes, si iudices terrarum sequuntur, incidunt in pœnam, si ex parzialitate sua sequatur damnum, vel iniuria alicui. in. c. 2. in glo. Parcialidad. nu. 1. fol. 78.

Partiales damna inferentes, & iniurias tenentur ad refectionem damnorum. ibi. nu. 2. fol. eod.

Partialitas terrarum, dicitur infortunium. ibi. nu. 3.

Partialis non debet esse iudex in arbitrarijs. ibi. numero. 4.

Vt partialitatem iudex euitet, non debet habere nimiam familiaritatem cum subditis: quia ex conuersatione æquali nascitur contemptus dignitatis. ibi. nu. 11. fol. 79.

Si partialitas est in ciuitate inter aliquos, potest iudex ad euitanda scandala, & rixas iubere, & vetare, q̄ vnus non transeat ante portam alteri. ibi. nu. 12. fol. eod.

Et cogitur mutare hospitium. ibi. nu. 14. fol. 79.

Partialitas, contrahitur cum forense. in. c. 2. in glos. Pueblo. nu. 1. fol. 79.

Patriæ debetur fidelitas. in. c. 1. in glo. Tierra. nu. 13. fol. 45.

Paupertas excusat à pluribus, & cæcitas, & infirmitas. in. c. 34. in gl. Pobres. nu. 5. fol. 241.

Paupertatem, quis debet probare, an excusans se paupertate, an nominans diuitias. ibi. nume. 6. folio. 242.

Si pauper quis est appellatus, vel cæcus, an agat in iuriarum. ibi. nu. 7.

Pauperes non solum sunt immunes à collectis, verū etiam plures alij. ibi. nu. 8.

Ad prandium, an potest ciuitas inuitare. in. c. 30. in gl. Ni comidas. nu. 1. fol. 235.

Pace facta cum rege Hispaniæ, vel Galliæ, & terris suis, videtur comprehendī terræ adhærentes, & terræ quæ adijciuntur. in Proce. in glo. Yllas. nu. 11. fol. 12.

Pacem an potest facere pars post sententiam. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nu. 22. fol. 79.

Ad pacem potest compellere iudex, quando inimicitia esset scandalosa, & respublica inquietaretur. ibi. nu. 23. fol. 80.

Ad pacem faciendam, an potestas potest cogere ciues, & prouinciales. in. c. 6. in glo. Pobres. nu. 25. fol. 135.

Pace facta de non offendendo, restringitur ad offēsam, ratione inimicitia præterita, nō autem ad nouam. ibi. nu. 27. fo. 136.

Pacem debet rex procurare reipublicæ, & subditis suis. in. c. 22. in gl. La paz. nu. 1. foli. 212.

Pacem non potest facere episcopus de maledictione Dei. in. cap. 25. in gl. La pragmática. nume. 12. fol. 221.

Pax, & vnitas magis potest effici, si ciuitas regatur per vnū, quàm per plures. in. c. 46. in glos. Regir. nu. 2. fol. 263.

Pecuniæ appellatione continetur, omne quod sit, vel esse potest in patrimonio. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 4. fol. 66.

Pecunia data iudici, vt iudicet, an repetatur. ibi. numer. 7.

Pecuniam dans iudici, vt secundū iustitiam sententiam proferat, an causam perdat. nu. 10. fo. 67.

Officialis præfidis, qui accipit pecuniam, & police tur præsidem certam sententiam laturum, puni tur sicut corruptor. in. ca. 1. in gl. Donacion. nu. 20. fol. 67.

Propter quæstum pecuniæ, iudex non debet innoxios condemnare, & noxios ad præstationem adiuuare. ibi. nu. 22. fol. 67.

Si pecuniam iudex recipit gratis à foeneratoro, an videatur corruptus. ibi. nu. 25. fol. eod.

Pecunię quæstus, quis non debet assumere officium sed ad cōmodum subiectorū. in. c. 4. in glo. Que les diere. nu. 1. fol. 108.

Pecuniam publicam, vel priuatam Cæsaris, iudex non debet vsurpare, nec ad publicos vsus conuertere. in. c. 45. in gl. Ni tomar. nu. 1. foli. 261.

Pecunias publicas, vel fisci, iudices nō possunt subtrahere, nec quoquo modo interciperi, nec in rebus suis conuertere, alias punitur. in. ca. 49. in gl. Camara. nu. 1. fol. 270.

De subtractis ex pecunia publica officiales syndcantur. in. c. 19. iudic. syndi. in glo. Cuenta. num. 2. fol. 278.

Pecuniam publicā, non possunt receptores in suos vsus conuertere, vel mutuò accipere. in. c. 19. iudic. syndi. in gl. Cuenta. nu. 4. fol. 300.

Pedagium nouū, an domini terrarum possunt imponere. in. ca. 24. in glo. Præscripcion. numer. 8. fol. 219.

Pœnam inuitur ex causa. in. c. 1. in gl. Derechamen te. nu. 10. fol. 41. *etiam pena legalis ut ibi*
In pœ.

INDEX.

- In pœna pecuniaria plus puniuntur maiores, quàm minores, nobiles, quàm ignobiles. ibi nume. 26. fol. 33.
- Plus ponitur inferior, quàm superior. ibi numero. 27.
- In pœnalibus, an habeat locum extensio. in. ca. 1. in gl. Nipor otro. nu. 2. fol. 72.
- Pœnas ordinarias, an debeat imponere iudex, quàm do procedit ex officio. in. c. 2. in glo. Parcialidad. nu. 5. fol. 78.
- Pœna legis, vel statuti habentis plura capitula, an extendatur ad omnia capitula si est in fine apposita. in. capitulo. 2. in glossa. Sopena. nume. 1. folio. 89.
- Pœnam lex imponens, an fisco applicetur. in. ca. 2. in gl. Camara. nu. 1. fol. 90.
- An quando pœna pecuniaria imponitur, dicatur iudicium criminale, vel ciuile. ibi numero. 2. folio. 90.
- Pœna iudicis contractantis. in. c. 2. in gl. Pierda. nu. 1. fol. 89.
- Pœna imposita à lege, vel statuto, dicente, si quis fecerit sic, condemnetur in centum, cui applicetur. ibi in. d. capitulo. 2. in glossa. Camara. num. 3. folio. 90.
- Pœnæ debitæ ex vltima voluntate, cui sunt in dubio applicandæ. ibi nu. 4. fo. eod.
- Pœnas, & ius confiscandi, an habeant duces, marchiones, comites, & cæteri domini. ibi nu. 5. folio. 91. Et in. c. 12. in gl. Camara. nu. 5. fol. 164.
- Pœnam, an possunt minuere, vel remittere comites, & barones, dummodo nō sit pœna infamiæ. ibi nu. 6. & 7. fol. 91.
- Pœna. l. i. C. ne liceat potent. habet locum tam in reo, quàm in actore. in. c. 3. in glo. Procuradores. nu. 16. fol. 98.
- Pœna. d. l. 1. habet locum, siue palàm, siue occultè, vel procurauerit patrocinetur, siue per interpositam personam, seu per literas. ibi nu. 18. folio. eodem.
- Quoque incidunt in pœnam illi qui faciunt scribi literas per dominos priores inferioribus iudicibus. ibi.
- Fallentiæ ad. d. l. 1. ibi nu. 20. fo. eod.
- Pœna appositâ in pace per me, & per ad hærentes mihi, de non offendendo, non extenditur ad ad hærentem extra casum inimicitæ. in. c. 4. in gl. Sea obligado. nu. 43. fo. 117.
- An tota pœna debet solui fisco, & accusator recipiat partem suam à fisco quando in condemnationibus medietas pœnæ debetur fisco, & alia accusatori, vel iudici. in. capit. 11. in glo. Penas. nu. 1. fo. 162.
- Pœnæ anteaquam exigantur, debent iudices super eas proferre sententias, nisi procederetur super notorio. in. c. 11. in glossa. Sentencias. nume. 1. fol. eod. 162.
- Pœnæ incertis casibus possunt exigi, licet nōdum per sententiam fuerit iussum. ibi numero. 2. fol. eodem.
- Pœna, seu multa non cedit in vtilitatem iudicis. in. c. 12. in gl. Camara. nu. 1. fol. 164.
- Pœna in dubio applicetur fisco, vel parti. ibi nu. 2. fol. eod.
- Pœna, & multæ, an applicentur dominis temporalibus, qui habent loca, & villas ex donatione regis. ibi. nu. 3. fol. eod.
- An per pœnam statutariam sit sublata pœna legis antiquæ. in. ca. 17. in glossa. Las hara. numero. 19. fol. 177.
- Per pœnas impositas à canone, non videntur sublata pœnæ puniendi crimen à iudice seculari. in. capitul. 25. in glossa. La pragmatica. numero. 19. fol. 222.
- Pœna redimitur magno pretio. in. c. 25. in gl. Dispensaren. nu. 2. fol. 222.
- Pœnæ arbitrariæ consumi possunt in operibus publicis, & in deffensione iurisdictionis. in. ca. 33. in gl. O de las penas. nu. 1. fol. 238.
- Omnispœna, licet sit scripta in iure, in principe est arbitraria. in. capitul. 36. in glossa. Mandado. nu. 2. fol. 249.
- Sicut pœna minuitur ratione sanguinis, ita minuitur ratione amicitæ. in. c. 44. in gl. Amistad. n. 8. fol. 261.
- Pœnas soluendas camerario, ad certas causas destinatas, iudex non potest ad alios vsus etiam publicos destinare, nisi ex licentia superioris. Et idem in alijs habentibus publicam administrationem. in. capitul. 45. in glossa. Tomar. num. 3. folio. 261.
- Pœnas applicandas cameræ regis, non potest donare rex, seu dare, donec prius per diffinitiuam sententiam sint terminatæ. in. c. 45. in gl. Viuere. n. 1. fol. 262.
- Pœnitentiâ in foro conscientæ, non tollit pœnâ legalem. in. c. 25. in glo. La pragmatica. nume. 1. fol. 220.
- Pœnitentia elemosynis redimitur. in. c. 25. in glo. Dispensaren. nu. 2. fol. 222.
- Percutiens familiarem potestatis non differentem signum, an puniatur. in. c. 4. in gl. Sea obligado. nu. 28. fol. 116.
- Periuros, & falsarios, qui iudices possunt puniri. in. c. 48. in gl. Qualesquier. nu. 1. fol. 268.
- Periurus, an potest puniri ex eodē processu. ibi. n. 2. fol. eod.
- Periurus, & falsarius nō potest cōdemnari. ibi. n. 3. Si per-

INDEX.

- Si periurus est punitus iudicis officio, an potest terram accusari. ibi nu. 4.
- Si periurium dicit clericus coram seculari iudice, an potest per eū puniri. Et quid si laicus deponit falsum coram episcopo, an episcopus puniat eum. Et quid si testis deposuit falsum in alieno territorio ad requisitionem iudicis requirentis. ibi nu. 5.
- Periurus, an infamet ante sententiam. in. cap. 48. in gl. Punicion. nu. 7. fol. 270.
- Peritus notoriè, transit sine examinatione, saltem modica pro forma. in. ca. 4. in gl. Que les dierem. nu. 4. fol. 108.
- Peritum non sufficit esse, nisi experiētiam habeat ad quod eligitur. ibi nu. 10. fol. 109.
- Personæ appellacione venit masculus, & foemina. in. c. 1. in gl. De ninguna persona. nu. 1. fo. 71.
- Personæ appellacione, an veniat vniuersitas ecclesiastica, & secularis. ibi nu. 3. fol. 71.
- Persona principalis, & non procurator, tenetur respondere positionibus, si asserit, qd dominus litis est in loco, si vero est absens, debet mitti ad iudicem vbi principalis est, vt faciat respondere Et cuius expensis fiat. in. c. 3. in gl. Procuradores nu. 22. fol. 98.
- Personarum distinctio in iudicijs, an sit habenda. in. c. 25. in gl. Dispensaren. nu. 8. fol. 223.
- Pignus, an prohibetur iudex accipere, durante officio. in. c. 2. in gl. De mercaderias. nu. 39. fo. 88.
- Quæ pro pignore prohibentur accipi, etiam à volentibus dare non debent accipi. in. c. 1. in gl. Ni lleuaran. nu. 9. fo. 57.
- Plebem per se rustici non faciunt. in. c. 3. iud. syndi. in gl. Pregonar. nu. 6. fol. 286.
- Plus punitur inferior, quàm superior. in. c. 1. in gl. Derechamente. nu. 27. fol. 44.
- Plurale punitur pro singulari. in. c. 2. in gl. Ninguno. nu. 6. fo. 80.
- Pluralis locutio, an vno numero sit contenta. ibi numero. 7.
- Positionibus persona principalis, & non procurator debet respondere. in. c. 3. in gl. Procuradores. nu. 22. fol. 98. vbi vide.
- Pontium passus, & itinerum, & passâ iniqua debet rex facere reparari. in. c. 23. in glo. Diligencia. nu. 2. fol. 216.
- De possessione cōtendentes, & properantes ad occupandum, si inter eos præsumitur ad arma venire possessio secretabitur. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nu. 25. fol. 80.
- Si de possessione alicuius loci est contentio inter duos, & est timor ne veniant ad arma, potest iudex precipere vtique, ne ad illud locum vadant ibi. nu. 13. fol. 79.
- In possessionem missio, nō potest probari, nisi per scripturam in. c. 35. in glossa. Mandado. numer. 3. fol. 245.
- Quousque quis possessionem recuperare nō potest, dicitur quis recuperare incontinenti. in. c. 20. iudic. syndi. in gl. Luego. nu. 3. fol. 301.
- Potentium ira, & inimicorum est timenda. in. c. 6. in gl. Pobres. nu. 4. fol. 134.
- Potestas constituendi magistratū ad iustitiam exercendam, pertinet tantum ad principem, vel ad alium à principe potestatem habentem. in. ca. 1. in gl. 1. nu. 1. fol. 22.
- Et nō pertinet ad populum. ibi.
- Potestas magistratuum ad iustitiâ exercendam transmittitur ad filios principis, ducum, & baronum si ex priuilegio habent à principe. ibi numer. 4. fol. 116.
- Potestas debet ostendere literas suæ commissiōnis, in concilio ciuitatis. in. c. 1. in gl. Cartas. nu. 1. folio. 25.
- Potestas tutoris in re pupilli, maior est quàm administratoris reipublicæ in republica. in. ca. 1. in gl. Salario. nu. 7. fol. 55.
- Potestas qui vidit rixantes, & non missit familiam an potest deponi. in. d. c. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 8. fol. 59.
- Potestas tenetur pro omnibus quos secum duxit. in. c. 1. in glo. Mugerem. nu. 2. fol. 70.
- Potestas non recipiens mandatū, au puniatur. in. c. 3. in gl. Procuradores. nu. 8. fol. 97.
- Potestas potest præcipere subdito, ne discedat de domo sua. in. c. 2. in gl. Parcialidad. nu. 19. fo. 79.
- Potestas tenetur de commissis, & omisis per suos officiales, & familiares, si delinquant in officio, vel ratione officij. in. c. 4. in gl. Sea obligado. n. 2. fo. 114.
- Potestas tenetur de factis per suos familiares, & officiales de factis per suos familiares, & officiales, licet sint extra officium, quādo mādauit, vel raptum habuit. ibi nu. 10. fo. 115.
- Potestas tenetur pro vxore si delinquat prætextu officij, & si ciuilitè agatur. ibi numero. 12. folio. eodem.
- Potestas tenetur de delicto officialium quando ciuilitè agitur, secus si criminaliter. ibi nu. 13. folio. eodem.
- Potestas licet teneatur ex delictis familiæ suæ, nō tamen tenetur ex contractibus suæ familiæ. ibi nu. 17. fo. 115.
- Ratio quare potestas tenetur de omni delicto commissio in officio per suos officiales. ibi numer. 21. fol. 115.
- Potestas qui non eligit sibi officiales, an teneatur pro eis.

INDEX.

pro eis. ibi nu. 22. fo. 116.
Potestas non tenetur de gestis per substitutum, lo-
 co ipsius ad tempus impediti. ibi nu. 25. fo. 116.
Potestas inuocans auxilium aliquorum, ad capien-
 dum malefactorem: quia ultra familiam aliqua-
 do habent aliquos seruitores, qui fauent sibi in
 officio, & de nocte associant ipsum, an si isti of-
 fendantur in exercitio illius officij, dicatur of-
 fendi familia potestatis. Vel si in illo exercitio
 committat aliquid, an potestas teneatur pro eis
 in. d. c. 4. in. d. glo. Sea obligado. numero. 26. fol.
 eod. 116.
Potestas, an teneatur in syndicatu p officiali mor-
 tuo. ibi nu. 29. fol. eod.
Potestas, an in syndicatu teneatur pro officiali ban-
 nito. ibi nu. 30. fol. eod.
Potestas, an teneatur pro familiari condemnando,
 si fuerit contumax. ibi nu. 31.
Potestas, an teneatur de delicto famuli sui antea-
 quam esset familiaris. ibi nu. 32.
Potestas vt teneatur de commissis per familiam, re-
 quiratur, q ipsi sint in aliquo officio deputati, &
 non tenetur de commissis per eum extra officiu
 ibi. nu. 33.
Potestas, an potest punire suos officiales, & nō ex-
 pectare vt puniantur à superiore, vel à syndica-
 toribus. Et si potest suos officiales remouere. ibi
 nu. 39. fol. 117.
Potestas, an teneatur de negligentia sui officialis.
 ibi nu. 41.
Potestas, non tenetur pro suo officiali, quando of-
 ficialis est approbatus, & expertus in officio. Et
 quid si talis officialis fideiussores dedit de resi-
 dentia facienda, an teneatur potestas qui cum in
 officio non inauit. ibi nu. 44. fol. 118.
Potestas non tenetur de gestis per officiales posi-
 tos à superiore. ibi nu. 47.
Potestas quando exhibet officiales, non tenetur.
 ibi nu. 48.
Potestas non tenetur pro officialibus, quando agi-
 tur criminaliter, nec tenetur si sui officiales fide-
 iusionem de residentia facienda dederunt, & d
 iudicato soluendo. ibi nu. 49.
 Si potestas, seu corrector multos conuocauit, causa
 debellandi vnam domum, in qua erant malefa-
 ctores, & illam concremauit, propter q illi con-
 uocati passi sint damnū, an ipse potestas teneat-
 ur illis ad damnū. ibi. nu. 50.
Potestas, quod soluit pro officialibus suis potest ab
 eis repetere, vtendo retentione. ibi nume. 51. fol.
 eodem.
Potestas, seu corrector, non resistens magnatibus,
 vel potentioribus, ne opprimant populares, &
 personas miserabiles in syndicatu tenetur. in. c.

6. in gl. Pobres. nu. 6. fo. 134.
Potestas suprema est penes Papā, licet non habeat
 exercitiū gladij temporalis. in. c. 20. in glo. Vfur-
 pan. nu. 5. fol. 206.
 An potestas, vel officialis qui cognouit carnaliter
 mulierem captam puniatur. in. c. 47. in gl. Man-
 ceba. nu. 6. fo. 264.
Pretium vestimentorum per iudicem potest taxa-
 ri mercatoribus. in. c. 17. in gl. A razonables pre-
 cios. nu. 5. fol. 182.
Pretium iustū, quando dicatur. in. c. 17. in gl. A ra-
 zonables precios. nu. 22. fol. 283.
 Perpretij magni oblationem receditur à licitatio-
 ne, & primus licitator est exclusus à secūdo pl^o
 offerente. in. c. 32. in gl. De pujar. nu. 7. fo. 237.
 Si pretium in primo termino banni nullus obtu-
 lit, potest res pluries banniri. ibi. numero. 14. fo-
 lio. 237.
Præconium quod iudex syndicatus mittere debet
 per ciuitatem, & villas contra iudicem qui syn-
 dicatur. in. c. 3. iudic. synd. in glo. Pregonar. nu. 1.
 fol. 286.
Præconium quod mittitur contra iudicem, debet
 poni in scriptis in valuis audientia, vt liget oēs.
 ibi. nu. 2. fol. eod.
Præconium quoque debet fieri in villis, & locis cō-
 uitati adiacentibus. ibi. nu. 3. fo. eod.
Præfationes prolixæ, confusionem inducunt, & te-
 dium generāt in animis auditorū, & multitudo
 verbosa est onerosa. in ca. 36. in gloss. Abogados.
 nu. 2. fol. 247.
Prelatus quantuncūque bonus, & sanctus in se, po-
 test grauari, & deprimi ex subditorum excessio-
 nibus. in. c. 1. in gl. No lo supieron. nu. 12. fo. 61.
Prelatus, propter negligentiam, potest remoueri.
 in. c. 6. in gl. A su costa. nu. 7. fol. 137.
Prelato minus iniusto est obediendum. in. ca. 1. in
 gl. 1. nu. 20. fol. 24.
Præscriptio dat iurisdictionem. in. c. 1. in glo. Nuc-
 stros. nu. 8. fol. 23.
Præscriptio, & priuilegium æquiparantur. ibi. nu.
 9. fol. eod.
Præscriptio, & sententia æquiparantur. ibi nu. 10.
 fol. eod.
Præscribi non potest iurisdictione suprema regis, vel
 papæ, nec utilis iurisdictione exclusiua. ibi. nu. 11.
 folio. 23.
 In præscriptibilia sunt quatuor. in. c. 6. in gl. Como
 vfan. nu. 3. fol. 133.
Præscriptio, nec consuetudo causatur in tributis, &
 functionibus publicis. in. c. 12. in gl. Costumbre.
 nu. 1. fol. 164.
Præscriptio non currit in certis casibus. ibi num. 2.
 fol. eod.

Præscriptio

INDEX.

Præscriptio quæ requiratur, vt ius impositionum
 & collectandi acquiratur. in. c. 24. in glo. O pre-
 scripcion. nu. 1. foli. 218.
 An præscriptio decem annorū sufficiat contra pri-
 uatū qui ius collectandi acquisiuit priuilegio,
 vel consuetudine. in. c. 24. in gl. O prescripcion.
 nu. 3. fol. 219.
 Quando præscribitur cōtra aliquem qui habet ius
 collectandi, an requiratur eius scientia. ibi. n. 4.
 Quando præscribitur contra transeuntes, requiri-
 tur tempus cuius memoria nō existit. ibi nu. 5.
Præscriptio æquiparatur priuilegio. ibi nu. 6.
 An quando præscribitur contra principem, requi-
 ratur eius scientia. ibi. nu. 7.
 Ad præscriptionem sufficit tempus decem anno-
 rum, etiam si sit contra legem. in. c. 7. in gl. Parti-
 do. nu. 3. fo. 139.
Præfens dicitur qui habet filios in ciuitate. in. ca. 1.
 in gl. Hijos. nu. 4. fo. 71.
Præfens prouincia, debet esse splendidus virtutum,
 morum, & nobilitate, & iustitiæ obseruatione
 præfulgidus. Et officia non debet assumere que
 stu pecuniæ, sed ad commodum subiectorum.
 in. c. 4. in gl. Que les diere. nu. 1. fol. 108.
Præfens non debet pati, q potentes grauent, & op-
 primant minus potentes, nec mali homines op-
 primant bonos, & debet esse semper fauorabilis
 & protector pauperum, & erit sibi maxima elee-
 mosyna. in. c. 6. in gl. Pobres. nu. 2. fol. 133.
Præfens in prouincia supplet vicem Imperatoris. in
 c. 6. in gl. Pobres. nu. 5. fol. 134.
Præfides sunt excusandi, cum de potentibus non
 sumunt iustitiæ rigore vindictam. in. c. 6. in glo.
 Notifiquen. nu. 3. fol. 136.
Præpositis non creditur sine literis. in. c. 1. in gloss.
 Cartas. nu. 2. fo. 25.
Præsumptio est contra potentes, q inferunt im-
 pressionem debilibus, & eis afficere iniurijs, &
 violentiam eis inferri. in. ca. 6. in glossa. Pobres.
 nu. 3. fol. 134.
Præuentioni locus est, quando crimina puniuntur
 per vtrunque ius. in. c. 10. in glo. Vfurpan. nu. 12.
 fol. 206.
Princeps tenetur reddere rationem pro subdito-
 rum iustitia. in Proce. in glo. Consciencias. nu. 1.
 fol. 12.
Princeps est maritus reipublicæ. in Proce. in gloss.
 Regimiento. nu. 5. fol. 14.
Princeps est caput reipublicæ. ibi nu. 7.
Princeps est quasi pater, & sicut subditi obligatur
 bene obedire, ita obligatur ipse bene imperare.
 ibi. nu. 8.
Princeps est vicarius Dei. ibi nu. 9.
Principis palatium, an sit lex. ibi nu. 13. fol. 18.

Principis sententia, an sit lex generalis. ibi nu. 15. &
 17. fol. eod. Et quid in contractibus.
Princeps, nō pōt concedere suam supremam iuris-
 dictionem. in. c. 1. in gl. 1. nu. 3. fol. 22.
Principis dicuntur omnia, quoad protectionē. ibi.
 nu. 16. fol. 24.
 An in principe præsumat causa, & solus mot^o prin-
 cipis pro iusta causa habeatur. in. c. 24. in glo. Ti-
 tulo. nu. 13. fol. 218.
Priuilegijs Augusti vtitur Augusta, non ecōtra. in
 Proce. in gl. 1. nu. 2. fol. 3.
Priuilegium exceptionis concessum monasterio.
 & eius capitulo trahitur ad futuras capellas vni-
 tatis monasterio. in Proce. in gl. Yflas. nu. 3. foli. 11.
Priuilegiū concessum de decimis non soluēdis de
 prædijs, trahitur ad futura prædia. ibi nu. 4.
Priuilegium, vel statutū, q quis non teneatur sol-
 uere collectas de rebus suis, an extēdatur ad bo-
 na postea quæ sita. fo. 13. nu. 9.
Priuilegiū cōpetens vni litigatorum extēditur ad
 alterū. in. c. 2. in gl. Ygualmente. nu. 2. foli. 82.
Priuilegium personale egreditur personā, & trāsit
 ad aduersariū. ibi nu. 4. fol. eod.
Priuilegia concessa ciuitati, an extendantur ad ca-
 stras, rura, seu ad villas. in. c. 6. in gl. Tierra. nu. 4.
 fol. 126.
Priuilegium quid dicatur. in. c. 19. in gl. Priuilegios
 nu. 1. fol. 202.
Priuilegium quis potest concedere. ibi nu. 2.
Priuilegium concessum ciuitati, vel villæ, seu lo-
 co, an sit reale, & duret in nouis ciuibus, & an
 intelligatur concessum cuilibet de patria. Et an
 extendatur ad continentia ædificia postea au-
 cta. ibi nu. 3.
Priuilegij appellatione, an veniat confirmatio pri-
 uilegij. ibi nu. 4.
Priuilegij confirmatio, in archiuo debet custodiri.
 ibi nu. 5.
 Qui priuilegia tenetur exhibere, vel iurare de ex-
 hibendo, non tenetur exhibere confirmationes
 nisi expressè inhibeatur. ibi. nu. 6.
Priuilegium originale, productū apud acta, debet
 registrari, & restitui producenti. ibi nu. 7.
Priuilegia ciuitatis, quæ sunt in archiuo, an profint
 hominibus ciuitati subiectis, & ad eos extēdan-
 tur. ibi nu. 8.
Priuilegia data per principem potest ipse modera-
 re: & reuocare. fol. 223. nu. 9.
Priuilegij inuolutio debet fieri, parte citata de cuius
 præiudicio tractatur. in. c. 19. in gl. Trafladē.
 nu. 6. fol. 204.
Priuilegium exigendi gabellas, seu collectas cōces-
 sum à principe, non pōt reuocari. in. c. 13. in glo.
 Alcaualas. nu. 4. fol. 164.

**** 2 Pri ua-

INDEX.

Priuationis poena, nō debet imponi nisi in casibus à iure expressis. in. c. 9. in gl. Ley. nu. 2. fol. 137.
 Casus in quibus priuatur quis officio. ibi. nu. 3. folio eodem.
 Priuatio potest fieri ex eodē processu. in. c. 6. in gl. A su colta. nu. 9. fol. 146.
 Probationes cōtra officiales, debēt esse clare, & euidentes, si à syndicato non fugit. Et ideō sacramētum in supplementū probationis defferri non potest. in. c. 1. in gl. Dadiuas. nu. 27. fol. 64.
 Qui probationes fuit cognitus subtrahere aduersario, an perdat causam. ibi. numero. 32. folio. 68.
 Probatio plena non requiritur vt quis in absentia condemnatur, sed sufficit aliqualis informatio in. c. 15. in gl. Homezillo. nu. 9. fol. 166.
 Probationes innocentie absentis iudex ex officio suo assumere debet. ibi. nu. 25. fol. 168.
 Probatio sufficiens requiritur in iudice condemnādo. in. c. 5. iudicum syndicatorum in gl. Entera probança. nu. 1. fol. 271.
 Processus & confessio facta coram iudice remittēte, an valeat. in. c. 27. in glo. Entreguen. num. 26. fol. 228.
 Processibus requiritur, q̄ annus & dies, & mensis ponatur, sed nomen Imperatoris, vel Regis d̄ necessitate non requiritur. Et debent esse bene ordinati, aliās iudex punitur. in. c. 36. in gl. Ordenados. nu. 1. fo. 246.
 Proclama q̄ nullus faciat aliquam credentiam, seu aliquid credat alicui de familia, cū potestas nō intendit teneri pro eo prodest, vt pro eo non teneatur, etiam si ex forma statuti teneatur. in. ca. 4. in gl. Sea obligado. nu. 18. fol. 115.
 Procurator ad vendendum, potest vendere, & dominium transferre habita fides & precio. in. c. 1. in gl. Mandado. nu. 26. fol. 28.
 Procurator licet possit necessaria ad causam, nō tamen grossa. ibi. nu. 29.
 Procuratio rerum, quanuis alicui concedatur, nō tamen eius remissio, nec alienatio. in. c. 1. in gl. Salario. nu. 6. fol. 54.
 Procuratoris nomē quod est in mandato, cācellās cōmittit falsum, & punitur. in. c. 1. in glo. Donacion. nu. 33. fol. 68.
 Procurator constitutus contra omnem personam mundi, an potest experiri contra rempublicam & collegia. in. c. 1. in gl. De ninguna persona. nu. 5. fo. 71.
 In procuratorem non potest constitui potestas, de curio, siue consiliarius, aliās punitur cōstitutus, & consiliarius recipiens exilio damnatur. in. c. 3. in gl. Procuradores. nu. 1. fol. 97.
 Procuratoris officium, an sit vile. ibi nu. 2.
 Procuratoris officium ante assumptum dimitte-

re debet potestas, dignitate superueniente. ibi nu. 6. fol. 97.
 An potest esse procurator, arbiter, & tutor infamis ibi nu. 7. fol. eod.
 Procuratores non possunt esse iudices, nec sui officiales officio durante, tam ad negotia, quam ad lites. ibi nu. 10. fol. eod.
 Nec potest impetrare patrociniū familiaris. ibi nu. 10. fol. eod.
 Quid in procuratore habēte dictū patrociniū familiaris alicuius potentis. ibi. nu. 12. fol. 98.
 Procuratorē nemo pōt dare potentiorē aduersario suo, aliās punitur. ibi nu. 13. fol. 98.
 Procuratoris officium infamat sententia secuta. ibi nu. 25. fol. 99.
 An per procuratorē iudex qui est in syndicato potest litigare. in. c. 3. iudic. syndic. in gl. Pregonar. nu. 18. fol. 287.
 Projiciens stercora, & morticina in via publica, & impediens ea. punitur, & hoc casu dominus tenetur pro famulo. in. c. 17. in glo. Esten limpias. nu. 1. fol. 185.
 Promissio de non vendendo, vel meliorando, valet. in capit. 1. in glossa. Promessa. numero. 7. folio. 65.
 Promissio, & solutio æquiparantur. ibi nu. 8. fo. 65.
 Promissio sola sufficit in causa baraterie, sicut in crimine falsi natus. ibi nu. 9. fol. eod.
 Promissio iudici facta, vt proferat pro me sententiam, non valet. ibi nu. 13. fol. eod.
 Promissio indignitatis syndici vniuersitatis facta, vt nō denunciēt maleficia quæ secundū statutum debet denunciare, non valet. ibi nu. 16. folio. eodem.
 Promissio in iudicio habet executionem paratam. in capitulo. 10. in glossa. Execucion. numero. 21. folio. 152.
 Portare res vetitas si quis repertus est contra deūctum, & contra formam statuti, an in poenam in cidat. in. c. 52. in gl. En la tierra. nu. 7. foli. 275.
 Profoneta contractuum illicitorū, priuatur honore, & nobilitate. in. c. 3. in gl. Procuradores. nu. 4. fol. 97.
 Protestatio quæ debet fieri coram vicinis, sufficit si fiat coram vno in. c. 2. in gl. Ninguno. num. 4. fol. 80.
 Protestatio, dicitur denunciatio publicē facta, causa iuris conseruandi. in. c. 20. in gl. Requirimientos. nu. 1. fol. 208.
 Quatuor species protestationum. ibi nu. 2. fol. eod.
 In protestatione regulariter, scriptura non requiritur. ibi nu. 3. fol. eod.
 Publica vtilitas, quando vertitur, partes non possunt renunciari, etiam cum iuramento. in. ca. in

publica petitio, uel demanda [ ] glo.
debet proferri, culpe, seu cargo, resul-
fanti ex inquisitione secreto contra in-
dignum in syndicato fol. 291. n. 11.

INDEX.

glo. Tierra. nu. 7. fol. 45.
 Propter publicam vtilitatem discedimus à regulis iuris communis, & in fauorem ecclesie. ibi numero. 8.
 In publicis ædificandis quæ agit princeps in vrbe, potest præses in prouincia. in. c. 23. in gl. Diligencia. nu. 3. fol. 216.
 In publicis operibus instruendis, & ædificandis præses miscere se debet. ibi nu. 4. fol. eod.
 Publicatio bonorum, intelligitur de bonis præsentibus, non de futuris. in Procc. in gl. En los casos nu. 7. fol. 20.
 In publicatione bonorū, nō veniūt iura conditionalia. ibi nu. 9. fol. eod.
 Publicari, an debeat domus, in qua luditur. in. c. 29. in gl. Tableros. nu. 2. fol. 231.
 Punitus in foro ecclesiastico, an possit puniri in foro seculari. in. c. 25. in gl. La pragmática. num. 22. fol. 222.

Q

Q Verellans de iudice iniuste patitur talem poenam qualem iudex si verū esset. in. c. 1. in gl. Donacion. nu. 41. fol. 68.
 Querellare, & libellum porrigere, an potest coram tabellione. in. c. 3. iudic. syndi. in gl. Escriuano. nu. 1. fol. 267.
 Questores ad elemosynam petendam non admittuntur, nisi habeāt literas apostolicas, vel dioecesanās, nec permittuntur populo prædicare. in. c. 51. in gl. Sancto padre. nu. 1. fol. 272.
 Questores sancti Antonij, & sancti Lazari, an admittantur sine literis. ibi nu. 5. fol. 273.
 An questores petentes elemosynas, sine consensu papæ, vel dioecesani, puniantur. in. c. 51. in gl. No consentir. nu. 1. fol. eod. 273.
 Quæstio, & querimonia differunt. in. c. 6. in glo. Se informe. nu. 2. fol. 124.
 De illo qui promissit quæstionem non mouere. ibi numero. 3.

R

Rationum reuifores communis, possunt pronuntiare officialem præteritum esse debitorem cōmunis eo absente. in. c. 30. in gl. Y acaban de tomar. nu. 1. fol. 232.
 Rationum calculi, sunt reuifendi ad petitionem vnius partis, & iudex tenetur dare arbitrum calculatorem, & talis rationis redditio syndicorum & aliorum administratorum publicorum fit in

publico, & generali concilio. ibi numero. 2. fol. eodem.
 Ratio, an iterum sit reddenda si apparet in computum erratum. ibi nu. 3.
 Rationis reuifionem, & calculationem, possunt petere qui aliena negotia gesserunt, vt absoluantur ab administratione, ne supersint in suspensio. in capit. 30. in glossa. Acaben de tomar. nu. 4. fol. 233.
 Ad rationem reddendam, an quis remittatur ad locum administrationis. in. c. 27. in glo. Entregan. nu. 22. fol. 227.
 Rationis syndicorum, & aliorum administratorū publicorum redduntur in publico, & generali concilio. in. c. 19. iudic. syndic. in glo. Corregidor. nu. 1. fol. 308.
 In rationibus debēt officiales scribere quantum sit erogatum. in. c. 19. iud. synd. in glo. Cuenta y razon. nu. 1. fol. 308.
 Ratificare non potest superior gesta per illū qui afferebat se esse iudicem. in. c. 1. in gl. Mandado. nu. 2. fol. 27.
 Receptor quis dicatur. in. c. 3. in glo. Jurisdiction. nu. 19. fol. 95.
 Receptantes, salitos, vel qui fregerunt, & propter hoc conueniri non possunt, an teneantur ad interesse. ibi nu. 18. fol. 28.
 Receptas aliquem malefactorem in castro, vel fortalicio, tenetur ad emendam maleficij cōmissi, & ad poenam de iure statutam. in. c. 27. in gl. Fortalezas. nu. 1. fol. 224.
 Receptores delinquentium, & violantis pacem, poenam. ibi nu. 2. fol. 224.
 Sicut qui recepit affinem, non punitur, ita si recepit amicum. in. c. 44. in gl. Amistad. num. 7. fol. 260.
 Receptores administratores, & officiales publici non possunt soluere, nisi de mandato iudicis, & rectorum. in. c. 30. in glossa. Libramiento. num. 1. fol. 233.
 Receptores, camerarij, & thesaurarij sunt immunes à collectis. in. c. 45. in glo. Poner. nu. 2. fo. 262.
 Receptores debent exigere, non solum debita noua, verum etiam antiqua. ibi nu. 3. fo. eod.
 Si receptor, vel susceptor, vel camerarius regis, seu baronis scripsit se recepisse aliquid ab eo qui tenebatur regi, vel baroni, vel ciuitati, an debitor sit liberatus. ibi nu. 5. fol. eod.
 Receptores non possunt pecuniā publicam in suos vsus cōvertere, vel mutuò accipere. in. c. 19. iud. synd. in gl. Cuenta. nu. 4. fol. 272.
 Recognitio vt fiat, debet quis personaliter citari. in capitulo. 10. in glossa. Execucion. numero. 34. folio. 154.

publica petitio
debet proferri
culpe, seu cargo, resul-
fanti ex inquisitione secreto contra in-
dignum in syndicato fol. 291. n. 11.

Receptio testium, an potest per iudicem committi criminalibus, & in ciuilibus. in. c. 37. in gl. Por si. fol. 251.

Receptio iuramenti, potest committi. ibi num. 18. fol. 253.

Recusationis causæ. in. c. 44. in glo. Recusado. nu. 1. fol. 261.

Rectores de suo tenentur soluere ciuitati, si fuerunt negligentes in non exigendo cautionem à debitoribus, vel aliquid aliud amittendo. in capitulo trigesimo secundo. in gloss. De pujar. num. 2. fol. 237.

Rectores habentur ad instar tutorum, & curatorum. ibi num. 3. foli. eod.

Recloriam extra ciuitatem non potest acceptare decurio, seu rector sine licentia. in. c. 54. in gloss. Partiere. nu. 3. fo. 282.

In refectione monasterij totaliter destructi, requiritur episcopi licentia. in. ca. 22. in gl. Torres. nu. 15. fol. 210.

Reficiendi ædificium de toto destructum, potest nouum opus denunciari. ibi numero sexto. folio. 209.

Reficere tenetur qui habet viam publicam. in. ca. 17. in gl. Esten limpias. nu. 5. fol. 186.

Refici debet castrum auctoritate principis, quando destructio fuit facta eius auctoritate. ibi. nu. 17. fol. eod.

Reficere, an dicatur de nouo facere. ibi numer. 24. fol. 210.

A referendo principi, iudices debent se abstinere. in. c. 6. in gl. Notifiquen. nu. 5. foli. 137.

Regalia nullus priuatus potest rationabiliter possidere. in. c. 1. in gl. Nueftros. nu. 17. fol. 24.

An qui habet regalia in terris regni, aut de maneria in terris baronum, & comitum, potest cogi ostendere titulum suæ possessionis adeo quod nisi ostendat, licet potest cogi ad restitutionem eorum. ibi nu. 18. fol. eod.

Regalia, an potest rex concedere. in. c. 2. in glo. En nuestro perjuizio. nu. 2. fo. 208.

Regina, an possit facere legem. in Proce. in gl. Ordenanças. nu. 7. fol. 18.

Regina quando facit legem, debet facere consilio suorum senatorum. ibi nu. 8.

Regens ciuitatem, habetur loco principis. in. cap. 1. in gl. Tierra. nu. 4. fol. 45.

Et in eo tria requiruntur. in. c. 46. in glo. Regir. nu. 4. fol. 263.

Regimen quando accrescit alteri, an debeat regi secundum regulas regni, cui accrescit. in Proce. in glo. Yllas. nu. 13. fol. 13.

Regnum tenetur amare, custodire, & honorare regem, vxorem, & filios. in. c. 1. in gl. Seruicio. nu. 2. fo. 44

Reuelans crimen læsæ maiestatis mereatur, vel taceat puniatur. in. c. 1. in gl. Ni consentiran. nu. 6. fo. 58.

Non reuelans crimen, an puniatur. in. c. 52. in gloss. Incurra. nu. 1. fol. 279.

Relatio quando fit superiori. in. c. 20. in glo. Saber. nu. 1. fol. 208.

Relationem solam sententiarum, debet iudex syndicatus ad consilium mittere, & non relationem querelarum. in. c. 21. iud. synd. in gl. Sentencias. nu. 1. fol. 309.

Per relationem sententiarum, probatur quis stetit in syndicato, & probatur de officio bene, vel male gesto. ibi nu. 2. fol. eod.

Relictum factum alicui post officium, non censetur factum propter officium. in. c. 1. in gloss. Durante. nu. 2. fo. 73.

Remissio ut fiat, an sit necesse, quod iudex delicti eam petat. in. c. 27. in gl. Requieran. nu. 1. foli. 224.

Remittere possumus ea quæ committuntur in nos sed ea quæ in Deum, vel ecclesiam minimè. in. c. 25. in gl. La pragmática. nu. 14. fol. 221.

Remittere non possunt officiales reipublicæ iniuriam factam reipublicæ, multo minus factam Deo. ibi. nu. 15. fo. eod.

Remissio, an fiat de necessitate, vel de urbanitate. in. c. 27. in gl. Entreguen. nu. 1. fol. 225.

Non remittit maior ad minorem. ibi nu. 2.

Remissio, habet locum in criminalibus. ibi numero. 3.

An valeat consuetudo quod remissio delinquentis non fiat. ibi nu. 4. fol. 226.

Remissio fit in grauibus criminibus: secus in leuibus. ibi nu. 5.

Remissio, an habeat locum in causa criminali ardua, ciuilitè mota. ibi nu. 6.

Remissio ut fiat, an debeat fieri ante condemnationem. ibi nu. 7.

Antequam remittat iudex delinquentem, potest cognoscere, an sit culpabilis, nec ne: quia non tenetur sequi iniustos appetitus requirentis. ibi nu. 8.

Vt remissio fiat litera requisitoria cum informatione delicti mittitur. ibi nu. 9. fol. 226.

Vt remittatur delinquens si sententia est perdita, sufficit ut informatio ipsius iudici mittatur: ut delinquentem remittat quia sententia potest probari per testes. ibi. nu. 10. fol. 227.

Vt remissio fiat, decem requiruntur. ibi. nu. 12.

Non remittitur raptor virginis. ibi. nu. 13.

Remissioni non est locus in terris quæ sunt sub vno praefide. ibi. nu. 14.

An remittatur vagabundus. ibi. nu. 15.

An remissio habeat locum in contractibus. ibi numero. 16.

Remissio

Remissio in contractibus, habet locum quando contractus in fraudem contractus fugiunt. ibi. nu. 17.

Remissio in contractibus habet locum quando contractus solutio destinatur in certo loco, & promissit ibi personaliter representare. ibi. nu. 18.

Remissio in contractibus habet locum quando contractus renuntiauit foro suo. ibi. nu. 19.

Et requiritur renunciatio fori specialis. ibi. num. 20. fol. 210.

Remittitur quis ad rationem redendam ad locum ubi habuit administrationem. ibi. nu. 22.

Remissio habet locum in causa status. ibi. nu. 23.

Remissio cuius expensis fiat. ibi. nu. 24.

An coram remittente iudice valeat processus, & confessio facta. ibi. nu. 26. fo. 228.

Si remittere non vult iudex delinquentem, debet adiri rex, & rex cogit ad restitutionem. in. c. 27. in gl. Notifiquen. nu. 1. fol. 228.

An remittere cogatur iudex domicilij per iudicem delicti. ibi. nu. 2. fol. eod.

Remittere an potest ciuitas debitum ciuitatis. in. c. 30. in gl. Gracias. nu. 1. fol. 234.

Remissio ut fiat, an sit necesse, quod iudex delicti eam petat. in. c. 27. in gl. Requieran. nu. 1. fol. 224.

Quando iudex petit remissionem, debet dicere in literis, imperamus, vel requirimus, & rogamus. ibi. nu. 2. fo. eod.

A reparatione viæ publicæ, nemo excusatur. in. c. 17. in gl. Esten limpias. nu. 4. fol. 185.

In reparatione viæ vicinus si non est soluendo, onus reparationis in cumbit alijs vicinis. ibi. nu. 6. fol. 186.

Ad reparationem viæ inquilinus, vel conductor non tenetur, sed dominus, & si conductor soluit repetit à domino, vel in mercedem computat. ibi. nu. 7. fol. 186.

A reparatione murorum, nemo excusatur, nec à reparatione pontium, & aquæ ductuum publicorum. in. c. 23. in gl. Den orden. nu. 3. fol. 212.

Nec rex, nec alius dominus ciuitatis. ibi.

Repertus in limine territorij, seu in confinibus ciuitatis, ut vix negare sufficiat, an puniatur. in. c. 52. in gl. En la tierra. nu. 23. fo. 278.

Repertus in via non recta, nec consueta portare res veritas, ita quod est suspectus quod extrahere velit, tenetur. ibi. nu. 24. fol. eod.

Repertus in crimine, non potest appellare. in. cap. 1. in gl. Derechamente. nu. 15. fol. 42.

Res iudicata dicitur quando appellari non potest. in. c. 11. in gl. Juzgada. nu. 1. fol. 162.

Res iudicata dicatur, quando pars non appellat: ga cõsentire videtur. ibi. nu. 4. fol. eod.

Practica de re iudicata excipiendi. ibi. nu. 5. fol. 163.

Res iudicata renunciari potest. ibi. nu. 10. fol. 163.

Reipublicæ status læditur per brigas, & dissensiones. in. c. 6. in gl. Ley. nu. 3. fo. 128.

Reipublica si læditur in iudicio, seu in contractu, subuenitur. in. c. 32. in gl. De pujar. nu. 11. fol. 237.

Reipublica vna vice restituta, iterum in illo casu non restituitur. ibi. nu. 13.

Rescriptum falsum, an tribuat iurisdictionem. in. c. 1. in gl. Nueftros. nu. 20. fol. 24.

Rescriptum est super omnia custodiendum. in. ca. 1. in gl. Cartas. nu. 11. fol. 26.

Rescriptum non prodest sine præsentatione, & anteaquam præsentetur non aufertur iurisdictione nec confertur. ibi. nu. 12. fol. eod.

Rescripti forma, an potest renunciari. in. c. 1. in glo. Mandado. nu. 6. fol. 27.

Rescripta principis, ad ius commune sunt redigenda. in. c. 11. in gl. Juzgada. nu. 2. fol. 162.

Restitutionem in integrum, non potest peti doctor legum minor. 25. annorum, aduersus ea quæ omisit allegare, vel probare in causa. in. c. 33. in glo. Amenos costa. nu. 4. fol. 239.

Restitutio, non datur minori, nec pijs locis aduersus instantiam. In forma secretæ syndicationis. in. 49. interrogatione. in glo. Condemnar. nu. 12. fol. 227.

Resistens ne capiatur si impugna occiditur impugna fit cum capiens iustitiæ executor sit. in. c. 35. gl. Mandado. nu. 7. fol. 225.

Retractio actus, an sit poena. in. c. 44. in gl. No valgan. nu. 1. fol. 261.

Rex Hispaniæ non recognoscit superiorē. in Proce. in gl. 1. nu. 13. fol. 4.

Quia dignitas regalis est suprema. ibi.

Rex dicitur qui contraxit matrimonium cum regina, licet ipse non sit rex. in Proce. nu. 14. fo. eod.

Rex, vel Papa, & eorum iudices, debent salutari magis reuerenter per suos subditos. in Proce. in gl. Salud. nu. 2. fol. 13.

Nisi coram rege nullus debet flectere genua, & Papa osculatur in pede ibi nu. 2.

Rex contra iustitiā nullis pareat. in Proce. in gl. Cõfciencias. nu. 2. fo. 14.

Rex debet cognoscere, amare, & timere Deum per credulitatē, secundum fidem catholicā. ibi num. 3.

Rex, vnde dicitur. in Proce. in gl. Regimiento. nu. 1. fol. 14.

Regis officium, quod est tibi.

Rex est lex animata in regno. ibi nu. 3.

Rex habet potestatem à maiestate cœlesti. ibi. n. 4.

Rex in suo regno, dicitur Imperator. ibi. n. 10. f. 14.

Rex qui non bene regit, nomē amittit. ibi nu. 11.

Regi datur curator, si non scit suum regnum defendere vel in eum iustitiam facere, & perdita recuperare. ibi. nu. 12.

*sententia que transit in rem iudicatam fol
* ab eodem iudice reuocari si fuerit probatum de
iniquitate eius parte no opponente. fol. 163.*

INDEX in fine 2. columnne

causam timori. ibi nu. 13. fol. 135.
Securitatē & dat dominus vassallo. ibi nu. 18. fo. eo.
Securitas, licet sit data alicui, pot petere, vt sit ei licitum arma portare ad defensiuem, & ducere secum familiares. ibi nu. 22. foli. eod.
Securitatē infringens, qua poena puniatur. ibi. n. 26. fol. 136.
Seditione transgrediuntur leges, & aliqui suspenduntur siue processu, & ordine iudicij. in. c. 1. in glo. Derechamente. nu. 14. fol. 42.
Senex non dicitur quis per aetate, sed per sapietia. in Proc. in gl. Acordado. nu. 19. fol. 17.
Senior in regno, est commodior populo. ibi nu. 23. fol. eod.
Senex quis dicatur. ibi nu. 24.
Senex quando quis dicatur, & an praferatur alijs. ibi nu. 24. fo. eod.
Senior debet prius loqui. Et quis dicatur nouitius. Et an vltimo vltimum locum debet obtinere. in. c. 19. in glo. Vno de los regidores. numero. 4. fol. 203.
Sententia principis, an sit lex generalis. in Proc. in gl. Ordenanças. nu. 14. & 17. fol. 18.
Sententia lata, a ciuitate non recognoscente superiore, an sit lex. ibi nu. 15. fo. eod.
Sententia, & praescriptione, quis paratur. in. ca. 1. in gl. Nueftros. nu. 10. fol. 23.
Sententia, an valeat super non petitis. in. c. 1. in glo. Mandado. nu. 15. fol. 28.
Sententia, an extendatur ad connexa. ibi. nu. 17.
Sententia data contra formam rescripti, est nulla. ibi. nu. 32. fol. eod.
Sententia lata contra communem opinionem, ipso iure est nulla. in. c. 1. in gl. Fiel. nu. 21. fol. 33.
Ex sententia iudicis, non transit dominium in vincetem, ideo opus est vt executioni mittatur. in. c. 1. in gl. El derecho a las partes. nu. 4. fol. 46.
Per sententiam, non perditur possessio. ibi. nu. 6. fol. eod.
Sententia, si est deserta, licet no sit executioni mandata, habet pars recursum contra iudicem qui ea tulit. ibi. nu. 8. fol. eod.
Sententia lata praetextu consilij sapientis, nunquam transit in rem iudicatam. ibi nu. 26. fol. 50.
Sententia lata donatione, vel pretio est nulla ipso iure. in. c. 1. in gl. Donacio. nu. 6. fol. 66.
Sententia non dicitur venalis, si post ea lata iudici fuit data pecunia, tamen iudex punitur. foli. 67. num. 11.
Sententia, an valeat, si pecunia no est data, sed promissa. ibi. nu. 12.
Sententia valet, si vnus ex iudicibus fuit corruptus. ibi. nu. 13.
Sententia arbitratorum, an valeat, si sunt corrupti.

ibi. nu. 26. fol. 50.
Sententia lata per episcopum, an mandabitur executioni per iudicem secularem. in. c. 2. in gl. Iuntaran. nu. 11. fol. 75.
Sententia appellatione, intelligitur diffinitiuam. in. c. 6. in gl. Sentencias. nu. 1. fol. 125.
Quando de sententia fit mentio in contractu, intelligitur de diffinitiuam. ibi. nu. 2. fol. 125.
Sententia appellatione, largè intelligendo, venit interlocutoria, & in materia fauorabili, vel indifferenter. ibi. nu. 8. fo. eod.
An sententia arbitri, veniat appellatione sententia, ibi. nu. 9. fol. eod.
An sententia sit omnis vox iudicis. ibi. n. 10. fo. 126.
Sententia, habet executionem paratam. in. c. 10. in glo. Execucion. nu. 3. fol. 150.
Sententia arbitri, an habeat executionem paratam, ibi. nu. 9. fol. 152.
Sententia lata contra principalem, an mandetur executioni contra fideiussorem de iudicio fisci. ibi. nu. 41. fol. 155.
Sententia absolutoria lata: quia non probabit, an pariat exceptionem rei iudicatae reo absoluto si de crimine iterum accusetur. in. c. 11. in gl. Iuzgada. nu. 6. fol. 163.
Sententia in rem iudicatam transacta in tantum valet, quod virtute dictae sententiae no potest per rescriptum principis tolli. ibi. nu. 7. foli. eod.
Sententia lata pro appellante, fatalibus temporibus elapsis, est nulla ipso iure. ibi. nu. 8. fo. eod.
Sententia criminalis, si immineat poena mortis, vel corporalis, an transeat in rem iudicatam. in. c. 15. in gl. Homezillo. nu. 28. fol. 168.
In sententia, an requiratur subscriptio iudicis. in. c. 36. in gl. Firmadas. nu. 1. fol. 248.
Sententia potest per tabellionem pronuncari. ibi. nu. 4. fol. eod.
Sententia debet fieri de officio bene gesto, & debet iudex in tali sententia commendari, & si male gessit, est vituperandus. in. c. 3. iud. synd. in glo. Pregonar. nu. 12. fol. 286.
Sententia debet iudex ferre cum diligentia, & plena causae cognitione. in. c. 5. iud. synd. in gl. Trabaje. nu. 6. fol. 293.
Sententia lata in tam breui tempore, quod acta no potuerunt verisimiliter bene videri, est ipso iure nulla. ibi. nu. 7.
Sententia, no debet pronuciari nimia festinatioe. ibi. n. 8.
Sententia, an mittatur prius executioni contra officialem, quam contra suos fideiussores. in. c. 10. iud. synd. in gl. Appelle. nu. 4. fol. 297.
In sententia est commendandus iudex qui laudabiliter se habuit in officio. in. c. 21. iud. synd. in gl. Sentencias. nu. 3. fol. 301.

Senten

INDEX.

Sententia lata per iudices regimenti, seu consilij, lapsis terminis, an valeat. In forma syndica. secret. in interrogat. 49. in gl. Condemnar. nu. 5. fol. 31.
Si sententiam iudices, non possunt proferre: quia sunt infirmati, & tempus labitur, vt poenam eitent, ferant sententiam sub conditione, condemnando, vel absolueno. ibi. nu. 9. fo. 312.
Sententia lata in maiorem summam sex millium dipondiorum, an valeat in summa sex millium. nume. 14. fol. 312.
Sententia tenet ipso iure in criminali, licet iudex ponat maiorem poenam quam debuit, nec dicitur error expressus in sententia. in. c. 18. in glo. Carcel. nu. 3. fo. 191.
Sententia lata contra habitatores alicuius loci, no cet modernis habitatoribus. in. c. 19. in gl. Priuilegios. nu. 3. fol. 202.
Sententia continetur appellatione actorum, & sententia est de actis. in. c. 27. in gl. Entregue. nu. 11. fol. 227.
Sententia quae fertur per iudicem, super computatione, an mandetur executioni, no obstante appellatione. in. c. 30. in gl. Faga pagar. nu. 3. foli. 232.
Sententia & transactio an executioni mittatur. ibi. nu. 4. fo. eodem.
Sequi, an teneatur fideles imperij, & commedatores regem, si fructus suae commendae non sufficiunt. in. c. 3. in gl. No lleuando. nu. 2. fol. 106.
Sequester quando fit penes personam ecclesiasticam iudex secularis potest precipere clerico, quod illud restituat in cap. 20. in glo. Vsurpan. nu. 10. fol. 260.
Et in. c. 10. iudic. synd. in glossa. Nombrare. nu. 6. fol. 298.
Sequester, an quis cogatur esse. in. c. 10. iud. synd. in gl. Nombrare. nu. 4. fol. 298.
Si sequester restituitur mandato iudicis statim est liberatus. ibi. nu. 5. fo. eod.
Seruitium insolutum factum per vassallos domino, no valet: quia praesumitur factum vi, & metu, & coactè. in. c. 24. in gl. Titulo. nu. 5. foli. 217.
Significare an possunt iudices principis in iure in cap. 6. in glo. Notifiquen. nu. 6. fo. 136.
Simplum, an in septenis contineatur. in. c. 1. in glo. Setenas. nu. 1. fol. 60.
Syndicatores rei syndicanur in cap. 1. Iud. synd. in glo. Mandamos. nu. 3. fo. 284.
Syndicus ad reuidendum gestiois rationem, & iudicandum officiales eligitur, & deputatur. ibi. n. 4. fol. 284.
Syndicatio est experimentum iustitiae ibidem nu. 5. fol. eodem.
Syndicari debet iudex, licet officium exerceat gratis. ibi nu. 6.

Syndicari debet iudex, licet rex decreuerit, quod non debeat syndicari. ibi. nu. 7.
Syndicari non debet officialis de negligentia, si est laeuis: secus si est dissoluta, & proxima dolo. ibi. numer. 9.
Officialis electus cum pacto, quod non teneatur stare ad syndicandum, nisi de furtis & baraterijs & illicitis extorsionibus, syndicatur de omnibus iniustis sententijs. Et contra obligatum stare ad syndicatum, non currit praescriptio. ibi nu. 10.
In syndicatu fauendum est iudicibus & officialibus & non sunt calumniandi nec contra eos facienda est scrupulosa inquisitio. ibi. nu. 12.
A syndicatu euaditur officialis, si querellae no fuerint datae in tempore bani. in. c. 3. iud. synd. in glo. Pregonar. nu. 10. fol. 288.
Qui in syndicatu qui stetit, an potest amplius conueniri. ibi. nu. 11. fol. eod.
Syndicatorum causae debent breuissimo tempore expediri, & propter breuitatem in tantum possunt ferre omnes termini cumulari, videlicet ad excipiendum, probandum, & probatum, habendum. ibi. nu. 15. fol. 287.
Syndicatus debet iudex facere suum in interrogatorium, quando contra iudices inquiruntur. Et capitula quae ex ipsa inquisitione resultant exponere reo, ne subtrahatur sibi facultas defensionis. in. cap. 4. iud. synd. in gl. Pesquisa. nu. 3. f. 290.
Syndicatur officiales de subtractis ex pecunia publica. in. c. 19. iudic. synd. in glo. Cuenta. num. 2. fol. 300.
Syndicus vocatur ratiocinat, & si iniuste condemnat debet per superiorem puniri. in glo. Hazer. num. 1. fo. 302.
Syndicatores rei syndicanur. ibi. nu. 2.
Syndicatus est de iure diuino. ibi. nu. 3.
Qui habet syndicare officialem, no se impedit de gestis extra officium. in. c. 4. in gl. Sea obligado. nu. 4. fo. 115.
Solennitas quae in confectioe instrumenti requiritur, an requiratur in refectionem. in. cap. 22. in glo. Torres. nu. 19. fol. 210.
Solicitor, aduocatus, & procurator aequiparatur in. c. 3. in gl. Solicitadores. nu. 1. fol. 99.
Soluente iudice, propter suam negligentiam an recuperet a parte. in. cap. 1. in gl. Fiel. nu. 47. fol. 38.
Si soluit debitor antequam executio fiat in suis bonis, non soluit decimam executionis, licet executionem faciendam. in. c. 10. in gl. Derechos. nu. 2. fol. 134.
Soluere no potest receptores, administratores & officiales publici nisi de mandato iudicis & rectorum. in. cap. 30. in glo. Libramiento. numero. 1. fol. 233.

An solue-

INDEX.

An soluere pōt administrator in parua quantitate sine iussu iudicis, vel domini, & stet iuramento suo. ibi nu. 2. fo. eod.
 Solutum quando dicatur esse in parua quantitate. ibi nu. 3. fol. eod.
 Solutio fienda stipendiarijs, non est fienda per substitutū. in. c. 33. in gl. A menos costa. nu. 16. fo. 239.
 Solutio regulis facta de rebus priuatis principis, & eorum titulis, non debet à iudicibus vsurpari. in. c. 45. in gl. Tomar. nu. 2. fol. 261.
 Sortilegium quid sit. in. c. 53. in gl. A de uinos. nu. 2. fol. 279.
 Sponsa de præsenti, dicitur vxor. in. c. 1. in glo. Muger. nu. 10. foli. 70.
 Sportulas debet iudex habere procedendo ordinariè. in. c. 7. in gl. Han de lleuar. nu. 1. fol. 137.
 Sportulas, an debeat habere iudex in causis summarijs. ibi. nu. 2.
 Sportula pauperibus remittuntur. ibi. n. 8. fol. eo.
 Statuta quæ non fuerunt tradita iudici, non tenentur iudex seruare. in Procem. in gl. En los casos nu. 2. fol. 20.
 Si statuta iudex iurauit seruare, an tale iuramentū extendatur ad statuta post iuramentum condita. ibi. nu. 3.
 An de statutis futuris intelligatur si in dispositione dicatur, non obstantibus statutis. ibi. nu. 5.
 Quid si ad statuta se obligauit, an intelligatur obligatus ad edenda. ibi. nu. 6.
 Qui statuta iurat seruare intelligitur de statutis quæ sunt in vsu. Idem quando iurat seruare consuetudines, q̄ intelligitur de laudabilibus, & prescriptis. ibi. nu. 10.
 Statutum, an debeat sequi iudex, licet non sit productum in causa, vel in processu. ibi. nu. 12.
 Statutum ciuitatis, habet locum in forenses, & cōtra eum, si ibi continuè conuersatur. in. c. 2. in gl. Tales pueblos. nu. 2. fol. 81.
 Statuta cōfederationū, & collegiorum, potest superior mādare, vt coram se portentur, vt si quæ sunt in eis quæ sapiāt monopolium, puniantur. in. c. 2. in gl. Confederacion. nu. 13. fol. 76.
 Statutum, q̄ nullus cōsanguineus, vel affinis Perusini possit esse potestas, & sint cōtracta sponsalia cū filia ciuis Perusini, non impeditur esse iudex quia proprie nō dicitur affinis. in. ca. 4. in gl. Parientes. nu. 8. fol. 109.
 Ab statuto, q̄ minor. 25. annis non habeat lecturā ordinariā, receditur, si est præsantis sciētiae propter excellentiam. in. c. 4. in gl. Pragmatica. nu. 7. fol. 110.
 Si statuti forma potestas debet habere collateralē doctorem, qui debet facere fidem de doctoratu propter suam scientiam dispensatur, q̄ doctora-

tum non teneatur docere. in. c. 4. in gl. Pragmatica. nu. 8. fol. eod.
 Statutum, q̄ de sententia soluat gabella, nō soluitur de interlocutoria. in. c. 6. in gl. Sentencias. nu. 3. fol. 125.
 Statutum, q̄ à sententia non appelletur, intelligitur de diffinitiuā. ibi. nu. 4. fol. eod.
 Statutum, q̄ sententia non possit fieri sine consilio sapientis, intelligitur de diffinitiuā. ibi. num. 7. fol. eod.
 Statutum, & consuetudo ciuitatis, debet seruari in ruribus, & terris subiectis ciuitati. in. c. 6. in gl. Tierra. nu. 5. fol. 126.
 Statutū, q̄ laudum mittatur executioni, & q̄ nulla exceptio potest opponi, potest opponi q̄ nō valet cōpromissum, & an valeat confessio facta in eo. in. c. 10. in gl. Execucio. num. 62. fol. 157.
 Statutū potest fieri super his quæ disposita sunt à iure communi, & sic disponere potest contra legem superioris. in. cap. 10. in glossa. Lleuar. nu. 1. folio. 159.
 Statuta præcisè loquentia, non excludunt exceptionē innocentiae, quæ à statuto tolli nō potest: quia est de iure naturali. in. c. 15. in gl. Homezillo. nu. 13. fol. 166.
 Statutū, seu lex debet esse honesta, & omnibus cōmunis. in. c. 17. in gl. Buenas. nu. 1. fo. 171.
 Statutum cōtinens iniquitatem, an sit nullum. ibi. numero. 2.
 Statutum collegiorum, potestas tenetur seruare, nisi sint contraria iuri communi: vel municipali illius loci. ibi. nu. 3.
 Statutum speciale præualet generali. ibi. nu. 4.
 Statuta quæ non sunt bona, potestas nō tenetur ea seruare, etiam si iurauerit seruare statuta ciuitatis. ibi. nu. 5.
 Statuta iudex non seruans ex iusta causa, vel euidenti utilitate publica, nō tenetur de hoc in syndicatu. ibi. nu. 6. fol. 171.
 Statuta quæ sunt cōtra libertatem ecclesiae, iudex non tenetur seruare. ibi. nu. 7.
 Statutum prohibens alienationem fieri in ecclesia vel clericum, an valeat. ibi. nu. 8.
 Statutum laicorum, an comprehendat clericos. fo. 72. num. 9.
 Ad statuta laicorum obseruanda, obligatur episcopus inter laicos, si sunt rationabilia, & æqua. ibi. nu. 10. fol. 173.
 Si statuto laicorū cauetur, q̄ si quis vēdidit frumentum soluat duos denarios pro lidra, vel si dicat, q̄ nullus extrahat victualia ex districtu, an sub eo comprehendantur clerici. ibi. nu. 11.
 Statutu laicorū, q̄ animalia clericorū, vel ecclesiarū à suis pascuis arceantur, an valeat. ibi. nu. 12.
 Si per

Si per

INDEX.

Si per statutum, subditi prohibentur acquirere, an comprehendantur acquirere volentes ab ecclesia. ibi. nu. 13.
 Statutum, q̄ consanguinei clericorum non emant non valet. ibi. nu. 14.
 Statutum factū in fauorem ecclesiarum, vel clericorum, non potest reuocari. ibi. num. 15.
 Statuta vetera, quis potest emēdare, & declarare potest sibi commissam faciendi statuta. in. c. 17. in gl. Emendar. nu. 1. fo. 174.
 Statutum emendatum, non dicitur nouum statutum, sed vetus. ibi. nu. 2. fo. eod.
 Statuta hodie permittuntur facere. in. c. 17. in gl. Las hara. nu. 1. fo. 175.
 Anteaq̄ statuta fiant, debēt in cōcilio arēgari, & de liberari. ibi. nu. 2.
 In statutis fiēdis debet prætor esse præsens. ibi. n. 3.
 In statutis à populo fiēdis eadem solēntas requiritur, quæ in alijs eorum gestis, scilicet, q̄ more solito conuocetur, & q̄ simul cohadunentur, & minus adsint duæ partes. ibi. nu. 4.
 *Statuta condita & facta à castris vel villis ciuitatis vt valeant requirunt q̄ per concilium ciuitatis confirmantur & approbentur. in. c. 17. in gl. Pro ueer sobre ello. col. 2. nu. 1. foli. 187.
 Statuta possunt hodie facere decuriones. ibi. nu. 5.
 Statuta facta per decuriones, an debeant publicari per præconem. ibi. nu. 6.
 Statuta à quo tempore ligent. ibi. nu. 7.
 Statuta, an potest solus potestas facere. ibi. num. 9.
 Statuta, an possunt facere magistri grammaticę in rer suos scholares. in. c. 17. in gl. Las hara. nu. 11. fol. 175.
 Statuta facta per correctorem, sine concilio ciuitatis, an durēt perpetuò. fo. 176. nu. 12.
 An potest statuere populus, vel concilium ciuitatis sine correctore, vel prætore, vel aliquid agere. ibi. nu. 13. fol. 176.
 Statuere non possunt excommunicati, vel interdicti. ibi. nu. 14.
 Statuta, an debeant fieri super eo, q̄ nullo iure dispositū est. ibi. nu. 15.
 Statuta cōtra ea quæ sunt reseruata principi, nō valent. ibi. nu. 16.
 Statuta facta per ciuitatem, quod à sententijs suorum officialium, non possit appellari, an valeat. ibi. nu. 17.
 Per statuta noua casus qui non reperitur decissus, sed per vetera, an debeat decidi secundum vetera vel per ius commune. fo. 177. nu. 18.
 An per statuti poenam, sit sublata poena legis antiquæ. ibi. nu. 19.
 Si statuti via eligitur, quo poena minor imponitur an possit agi via communi, quæ imponit maio-

rē, vel econtra. ibi. nu. 20. fo. 177.
 An qui statuta fecerunt cōcessionē principis, possunt postea ea reuocare. ibi. nu. 21.
 Statuere potest populus circa precium laboris attendita ratione victualium. in. c. 17. in glo. Menestrales. nu. 2. fol. 179.
 Statuta debent confirmari. in. c. 17. in glo. Prouer sobre ello. nu. 1. fol. 186.
 Statuta quæ sunt bona secundum exigentiam, & conseruationem publicam, sunt confirmata ex propria naturali iustitia. ibi. nu. 2. fo. eod.
 Licet quædam statuta reprobet papa, pro hoc nō videtur alia approbare. ibi. nu. 7. fo. eod.
 Statuta confirmata per superiorem, an possint reuocari per statuentes sine licentia superioris cōfirmantis. ibi. nu. 16. fol. 188.
 Si statuta confirmata sunt obscura, vel dubia, an possunt per statuentes declarari. ibi. numer. 17. fol. eod.
 Statuta illius loci in quo iudicium agitur, debet attendi in modū procedendi in litē. in. c. 40. in gl. Donde se hiziere. nu. 2. fol. 256.
 Statutū, an potest facere populus, q̄ sententia lata per iudicem secularem super vsuris sit seruanda. in. c. 50. in gl. Vsuras. nu. 3. fo. 271.
 Si statuatur aliquid cōtra ruiticos non tenentur se contra fiant, nisi statutum illis fuerit publicatū. in. c. 3. iud. synd. in gl. Pregonar. nu. 5. fol. 286.
 Stipulatio rem ratam haberi, non habet executionem paratam. in. c. 10. in glo. Execucion. nu. 42. foli. 155.
 Susceptor, vel camerarius regis, seu baronis, si scripsit se recepisse aliquid ab eo qui tenebatur regi, vel baroni, vel ciuitati, an debitor sit liberat⁹. in. c. 45. in gl. Poner. nu. 5. fo. 262.
 Substituens aliquem in officio, tenetur cōmissis per dictum substitutū. in. c. 4. in glo. Sea obligado. nu. 1. fo. 115.
 Substitutus creatus à cōmissario, potest officium exercere, si habet potestatem à testatore creatū eum. in. c. 7. in gl. Nombrare. nu. 5. foli. 138.
 Subditi possunt vrgeri ad deputadum eorum nemora, aut molendina, seu alia vsui publico ob necessitatem recepta competenti mercede. in. c. 17. in glossa. A razonables precios. numero. 35. fol. 182.
 Si subditi imperatoris sunt rebelles, & inobedientes ipsi principi, debet papa eum iuuare. in. cap. 20. in gl. Vsurpan. nu. 3. fo. 109.
 Successorem, quis non tenetur recipere in officio, si ante suū temporis finitum, successor fuit de illo prouisus. in. c. 56. in gl. Del dia. nu. 1. fo. 283.
 Successor in officio, an possit reuocare cōfinia imposita à prædecessore prohibito voluntatis. in Proc.

Proc.

INDEX.

Proce. in gl. Ordenanças. nu. 22. fol. 19.
 Summa. 400. marabetinorum folū debet scribi in
 sententia. in. c. 36. in gloss. Summarias. numer. 7.
 folio. 243.
 In summaria causa semper requiritur, q̄ plenè con-
 stet de mandato comparētis, & habere legitimā
 personam ad comparandum. ibi. nu. 8. foli. eod.
 Summariè, & de plano proceditur in certis casibus
 Vt in. d. c. 36. in gl. Casos. nu. 1. fol. 250.
 In summarijs causis admittuntur exceptiones, &
 deffensionis. in. d. c. 36. in gloss. Las excepciones.
 nu. 1. fol. 250.
 Superior nō potest ratificare gesta per illum qui
 asserit se esse iudicem. in. c. 1. in gl. Mandado. nu.
 2. fol. 27.
 Suspendi debent officiales, qui syndicari debent. in
 c. 3. in gl. Suspendidos. nu. 3. fol. 121.
 Suspendio est temporalis. in. c. 7. iudi. synd. in gloss.
 Suspenda. nu. 1. fol. 295.
 Suspendio, non potest esse sine monitione, & sine
 causæ cognitione. ibi. nu. 2. fol. eod.
 Qui suspenditur pendente processu, non potest ad
 nouum honorem, nec officium vocari. ibi. nu. 3.
 fol. eod.
Suspectus huius pot
 tuitatis non remou
 reat si est coniun
 ctus cum causis a suspitionis pendet. debet intelligere sed
 dat ei coactu. fol. 295. col. 1. iudicium

Suspectus qui est penitus falsus, debet
 puniri poena mortis secus si fuit
 creatus notarius à principe, & crea-
 tio fuit inualida. in. ca. 1. Prætor. in
 gl. Nre stros. nu. 22. fol. 25.
 Tabelliones à sponte dantibus, non licet vltra quā
 titatē taxatam recipere. in. c. 1. in gl. Ni lleuaran.
 nu. 1. fo. 56. Et ibi vide quid si est salariatus de pu-
 blico.
 Tabellionatus officium, non licet consiliarijs, &
 potestatibus assumere. in. c. 3. in glo. Procurado-
 res. nu. 5. fol. 97.
 Præterquam tabellio numeri ciuitatum, & villarū
 correctores secum non teneant alium tabellio-
 nem, præterquam ad faciendas informationes
 criminales, & alia acta secreta, dummodo post
 publicationem registrentur tabellionib⁹ publi-
 cis. in. c. 35. in gl. El numero. nu. 1. fol. 243.
 Tabelliones creati à principe, vel à papa, an possūt
 sedere in iudicio cum iudice, & colligere instru-
 menta, & contractus laicorum. ibi. nu. 2. fo. eod.
 A tabellionibus principis, vel papæ instrumenta
 collecta deuenit publicari. ibi. nu. 3. fol. eod.
 Tabelliones debent acta fideliter scribere, sine frau-
 de, vel errore. in. c. 36. in gl. Ordenados. n. 2. f. 246
 Tabelliones publici seruire tenentur, & conficere
 acta, & instrumenta ad requisitionem cuiuscun-

q; petentis, aliàs ad interesse teneretur. ibi. nu. 3.
 fol. eod.
 Tabellio debet facere scripturas, & acta sine inter-
 lineatione. ibi. nu. 4. fol. eod.
 Tabellio debet scire iura, vt legaliter faciat acta, &
 instrumenta, & à contractibus reprobatis valeat
 se abstinere, aliàs si contractus prohibitos facit,
 ad restitutionē tenetur. Et idem tenentur aduo-
 cati, & profonetæ istos contractus tractantes: qa
 conficere instrumenta illicita, est quædā species
 falsitatis. ibi. nu. 6. foli. eod.
 Tabellio, vel notarius banchi non potest alicui da-
 re copiā actorū, imò nec ostendere sine licentia,
 iudicis. ibi. nu. 7. fol. eod.
 Tabellio debet se subscribere in sententiæ prola-
 tione. in. c. 36. in gl. Y del escriuano. nu. 1. fol. 228.
 Tabellionis præsentia nō requiritur in causis in q-
 bus iudex potest proferre sententiā ex non scri-
 pto. ibi. nu. 4. fo. 248.
 Tabelliones debent esse diligētes in custodiēdis re-
 gistris, & prothocolis, & actis qui coram eis facti
 sunt, sub poena amissionis officij, & partis inte-
 resse. in. c. 36. in gl. Sean guardados. nu. 1. fo. 249.
 Tabellio qui de mādato iudicis dat processum, seu
 scripturas originaliter, excusatur, si ipsemet iu-
 dex ipsemet acta accipiat. ibi. nu. 5. fo. eod.
 An tabellioni credatur de commissione sibi facta.
 in. c. 37. in gl. Por si. nu. 19. fol. 253.
 Tabellio, an debeat recipere mercedem pro scrip-
 turis à ciuitatibus. in. c. 39. in gl. Lleuen. nume. 1.
 fol. 255.
 Tabellio mercedem debet habere de suis scriptu-
 ris, & rogibus, & quandoque pro exemplari.
 ibi. nu. 2. fol. eod.
 Tabellio non edit instrumentum, nisi accepta pe-
 cunia, & si edit potest petere, q̄ sibi soluatur. ibi
 nu. 3. fol. eod.
 Tabellio à pauperibus, & afflictis, nō recipiet mer-
 cedem. ibi. nu. 4. fo. eod.
 Tabellio si ad mandatum iudicis nollet facere in-
 strumēta, vel nollet esse rogatus de actis, potest
 officio priuari. ibi. nu. 7. fo. eod.
 Taciturnitas apud acta habet vim stipulationis. in
 c. 10. in gl. Exempcion. nu. 19. fo. 152.
 Tempus per syndicos statutur addandum que-
 relas contra officiales. in. c. 3. iud. synd. nume. 13.
 foli. 287.
 Tempore egemus, vt aliquid in maturius agamus. in
 c. 5. iud. synd. in gl. Trabaje. nu. 9. fo. 293.
 Termini antiquiores, an præualeant in causa finiū
 regundorum. in capi. 6. in gloss. Terminos. nu. 1.
 fol. 126.
 Termini ciuitatum, sunt termini rurorum suorū.
 in. c. 6. in gl. Tierra. nu. 1. fol. 126.

Modus

INDEX.

Modus procedendi circa occupantes terminos. in
 d. c. 6. in gl. Ley de Toledo. nu. 1. fol. 128.
 In causa terminorum, proceditur per vias inquisi-
 tionis, & in causa vsurarū, & inter coniuges, &
 vt testamēta defunctorū exēcutioni mandētur,
 & in iuribus principis, & ad vtilitatē publicā.
 in. c. 6. in gl. Ley. nu. 5. fol. 128.
 Circa terminorum occupationem libellus. ibi. nu.
 6. fol. 129.
 Euellentis, & turbantis terminos poena. ibi. nu. 8.
 fol. 129.
 An euellens plures lapides de vno loco, puniatur
 pro vno termino. ibi. nu. 9. fol. eod.
 Terminum, an potest agris infringere iudex sine
 sententia. ibi. nu. 11. fol. eod.
 An qui amouit rem communem, puniatur. ibi. nu.
 10. fol. eod.
 Vsq̄ ad triginta annos potest peti terminos re-
 poni in loco vnde amoti sunt. ibi. nu. 12. fo. 129.
 In causis terminorū, an potest ferri sententiā absenti-
 bus partibus. ibi. nu. 13. fol. eod.
 Fines terminorum, quomodo probentur. ibi. n. 14.
 fol. eod.
 Ad probandum terminos, an possint testes produ-
 ci de hominibus commorantibus in loco. ibi. n.
 15. fol. 130.
 Expulsus à possessione, secundum legē Toleti po-
 test agere de nouo interdicto recuperandæ, seu
 rei vindicatione. ibi. nu. 16. fo. 131.
 Terminus datus iurisdictioni infra quem causa de-
 bet expediri, censetur etiam partibus præfixus
 ad probandum, & iura sua producēda. in forma
 syndic. secretæ, in interrogatione. 49. in gl. Con-
 demnar. nu. 2. fol. 311.
 Terram suæ originis, quis non deber relinquere,
 nec negligere, quātumcunq; vilis sit in. cap. 1. in
 gl. Tierra. nu. 14. fo. 46.
 Territorialiter mutentur non nocent, nec possunt
 antiquis finibus ecclesiarum, vel ciuitatum. in
 c. 6. in gl. Terminos. nu. 2. fol. 126.
 Thesaurarios, & susceutores, correctores puincia-
 rum possunt facere. in. c. 45. in gloss. Poner. nu. 1.
 fol. 262.
 Testamentum, an habeat executionem paratā. in
 c. 10. in gl. Execucion. nu. 8. fo. 151.
 Testamentum apud acta, sine testibus, an valeat.
 in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 17. fol. 252.
 Ex testamenti publicatione cōfecti à notario prin-
 cipis, vel papæ, mittitur hæres in possessione he-
 reditatis. in. c. 35. in gl. Del numero. nu. 4. fo. 243.
 Testamentum nuncupatiuum, si non fuit in rescri-
 ptis redactum, & solennis numerus testium an
 te competentem iudicem deponunt in scriptis
 vigore talis scripturæ, potest hæres mitti in pos-

sessione hæreditatis. ibi. numero. 5. folio. eo-
 dem.
 Testamentum potest per testes probari. ibi. nu. 6.
 fol. eod.
 Testamentū est sententia. in. ca. 36. in gl. Firmados.
 nu. 2. fol. 248.
 Testator qui iussit post obitum suum hæreditatē
 de volui ad maiorem, intelligitur de ætate, non
 de maiori scientia. in Proce. in gl. Acordado. nu.
 20. fol. 17.
 Testator iubens bona sua distribui inter pauperes,
 possunt in vnū distribui. ibi. nu. 3.
 An testatorem potest quis inducere blanditijs ad
 sibi legandum, in perniciem alterius. in. ca. 21. in
 gl. Ruego. nu. 6. fol. 209.
 Si testatorem quis inducit, vt testamentū reuocet,
 an institutus in tali testamēto reuocato, à secun-
 do hærede scripto reuocauit hæreditatem per a-
 ctionē de dolo. ibi. nu. 7. eod. 209. Vbi vide.
 Testes plures singulares deponentes per se, furtis,
 & baraterijs, & extorsionibus, an probent cōtra
 iudicem. in. c. 1. in gl. Dadiuas. nu. 28. fo. 64.
 Stante statuto, q̄ puniatur producēs falsos testes,
 habet locum in producēte vnum testem. in. c. 2.
 in gl. Ninguno. nu. 2. fo. 80.
 Si testes dicūt, q̄ familiares potestatis percusserūt
 Titium, vel delictum commiserunt, & nomi-
 na familiarum ignorant, an probent. in. ca. 4. in
 gl. Sea obligado. nu. 36. fol. 117.
 Testes an possunt esse in syndicatu officiales, & do-
 mestici. in. c. 4. in gl. Entregare. nu. 8. fo. 119.
 Testis potest declarare dictū suū. in. c. 17. in glo. E-
 mēdar. nu. 8. fol. 176.
 Testes in causa inquisitionis, non debēt venire suis
 sumptibus, sed sumptibus reipublicæ. in. c. 27. in
 gl. Entreguen. nu. 25. fol. 228.
 Tertium receptio in criminalibus, non potest cō-
 mitti, sed iudices debent eos examinare, etiam si
 consuetudo sit in cōtrarium. in. c. 37. in glo. Por
 si. nu. 1. fol. 251.
 Si testis examinandus non potest venire ad iudi-
 cē, vel iudex non potest accedere ad domū ipsi⁹
 quia est persona multū honorata, potest cōmit-
 ti receptio testiū in criminalibus. ibi. numero. 2.
 fol. eod.
 Testium receptio, non potest committi in crimi-
 nalibus, etiam si testes sint egregiæ personæ, de-
 bēt venire coram iudice: quia in causa criminali
 non habet locum. l. ad egregias. ff. de iure iuran.
 Eridem dicin causa matrimoniali. ibi. numer. 3.
 fol. eod.
 Testium receptio in criminalibus, potest commit-
 ti, quando agitur de crimine per viam exceptio-
 nis, & in causa hæresis. ibi. nu. 5.

Testium

INDEX.

- Testium receptionem, non potest committere papa, seu rex in criminalibus.** ibi. nu. 6.
- Testium receptio in criminalibus, si sunt forenses, & sint extra prouinciam, potest eorum examinatio committi, & etiam propter multitudinem negotiorum committi potest.** ibi. nu. 7.
- Testium receptio in criminalibus, de voluntate patrum potest committi.** ibi. nu. 8. fol. 252.
- Testium receptio in causa criminali ciuilitate intertata, potest committi.** ibi. nu. 10.
- Testium receptio ad innocentiam accusati probandam, potest committi.** ibi. nu. 11.
- Testium receptio, pro informatione habenda, potest committi, & quoque quando agitur contra rapientem ex naufragio.** ibi. nu. 12.
- Testium receptio, an potest committi in causis ciuilibus, & an si per famulos tabellionum dicta testium possint scribi.** ibi. nu. 13.
- Testis non potest deponere dictum suum in scriptis, sed uia uoce.** ibi. nu. 14.
- Quando testes non sunt de iurisdictione, etiam in causa ciuili ardua, potest committi testium receptio.** ibi. nu. 15.
- Testium receptio, potest committi quando occurrit casus in quo per iudicem non possunt examinari, tamen iste cui committitur, non potest alteri delegare.** ibi. nu. 16. fol. 252.
- An testium examinationem extra territorium, potest iudex causae compelli committere.** ibi. numero. 17.
- Si testis fuit examinatus a solo notario, & dicit se dixisse aliter quam notarius scripsit, cui magis sit credendum.** fo. 257. nu. 20.
- Testes falsi, non debent remanere impuniti.** in. ca. 48. in gl. Nuestro consejo. nu. 1. fol. 265.
- An testis puniatur de falso, licet testimonium suum non habuerit effectum, & nemini noceat.** ibi. nu. 2. fol. eod.
- Testis qui deposuit non iuratus, an committat falsum.** ibi. nu. 7. fol. 267.
- Si testis dictum est nullum ratione personae: quia est infamis, impubes, vel excommunicatus, an puniatur si falsum dixit.** ibi. numero. 8. folio. 267.
- An testes qui deposuerunt falsum potest vno eodemque libello, & ipsos producentes accusari.** ibi. nu. 9. fol. 268.
- Testis falsus debet puniri, siue secuta fuerit condēnatio contra illum quem falsum deposuit, siue non.** in. c. 48. in gl. Punicion. nu. 4. fol. 269.
- Testis falsus in causa ciuili, quando puniatur.** ibi. nu. 5. fo. eod.
- Testis falsus in casibus in quibus potest accusari de periurio, in eisdem casibus incurrit infamiam.** ibi. nu. 6. fol. 269.
- Testis falsus licet corrigat dictum suum, non excusatur a poena falsi.** ibi. nu. 8. fol. 270.
- Testis qui est consanguineus querellantis, repellitur.** in. c. 4. iudic. synd. in gl. Pesquisa. nume. 6. fol. 290.
- Testes admittuntur omnes qui non sunt prohibiti.** ibi. nu. 8. fo. 291.
- Testes, an teneatur iudex interrogare de causa subditi.** in. c. 4. iudic. synd. in gl. Haga. nu. 1. fo. 292.
- Si testem de causa non interrogat iudex, an teneatur iudex parti ad interesse.** ibi. numero. 2. folio. eodem.
- Testis interrogatus de causa scientiae, non respondens, non est necesse, quod de circumstantiis interrogetur.** in. c. 4. iud. synd. in gl. Particularmente. nu. 2. fol. 292.
- Testis pro vtraque parte dicere debet veritatem.** in. cap. 4. iudic. synd. in gl. Lo malo. num. 1. fol. 292.
- A teste inquirere potest iudex, an sit talis qui possit testificari.** in. ca. 5. iud. synd. in gl. Trabaje. nu. 2. fol. 293.
- Testes sunt examinandi in secreto, & circa eorum examinationem debet iudex habere uigilantiam inspecta eorum qualitate, conditione, & aetate.** ibi. nu. 5. fo. eod.
- Per testes singulares deponentes de se de furtis & baraterijs, & extorsionibus, contra iudicem probatur.** in. c. 5. iudic. synd. in gl. En vno. numer. 1. fol. 293.
- Per testium aperturam iudex syndicus, & alius iudex in causis criminalibus potest de nouo recipere tam ad offensam, quam ad defensam, & etiam quando causa est decidenda periudicium peritorum.** in. c. 5. iud. synd. in gl. Saber la verdad. nu. 1. fo. 293.
- An testis potest esse mediator barateriae contra iudicem.** in. c. 5. iudic. synd. in gl. Satisfacion. nu. 2. fol. 294.
- Testificari, an potest in syndicatu familia iudicis.** in. c. 6. iudic. synd. in gl. Descargos. num. 1. fol. 294.
- Testimonium falsum, dicens sine dolo, an puniatur.** in. ca. 48. in gl. Nuestro consejo. numer. 3. folio. 267.
- An puniatur ille qui ut testimonium dicat, vel non dicat, accepit pecuniam.** ibi. numero. 6. folio. eod. 267.
- Timens offendi a aliquo magnate potest implorare officium iudicis, propter quod ille magnas cogatur prestare securitatem de non offendendo.** in. c. 6. in gl. Pobres. nu. 7. fo. 134.
- Timens offendi, potest non solum petere cautionem**

INDEX.

nem ne offendatur ab inimico suo, sed etiam ne offendatur a familiaribus, & adhaerentibus. ibi. numero. 2. folio. 134. Et ibi qui dicantur adhaerentes.

Quando propter timorem iustum inimicorum, quis excessit fines comitatus, seu districtus fugiendo, in poenam non incidit. in. c. 52. in glo. Tierra. nu. 16. fol. 276.

Titulum licet alicui concedatur super aliqua re non transfert dominium, nisi actualiter tradatur. in. capitul. 1. in glossa. El derecho a las partes. nu. 5. fol. 46.

Non torquetur iudex finito officio in memoriam prioris dignitatis. in. c. 1. in glo. Durante. num. 9. folio. 73.

Transactio super sortem, an operetur super poenam. in. capi. 1. Prætor. in glossa. Mandado. numer. 12. fol. 28.

Transactio facta coram iudice, habet executionem paratam. in. cap. 10. in glossa. Execucion. nu. 45. folio. 155.

Transigere non licet in causa populari. in. ca. 11. in gl. Auenencia. nu. 2. fol. 165.

Transactio, an executioni mittatur. in. c. 30. in glo. Faga pagar. nu. 4. fol. 232.

Transitum faciens cum rebus vetitis per alium regnum, seu ciuitatem, non incidit in poenam, si res vetita portari non sit de illo regno, seu ciuitate. in. cap. 52. in glossa. Y por ello an sacado. num. 1. fol. 278.

Trasumptio, vel exemplo, papa, seu rex non potest facere quod detur fides absque solennitate iuris. in. c. 19. in gl. Trasladen. nu. 2. fol. 204.

Trasumptio priuilegij, non creditur, nisi rex dederit auctoritatem, & suo sit munitus sigillo. ibi. nu. 5. fol. 204.

Triticum, seu granum habens res publica potest cogere ciues ad emendum, & ab ista emptione non excusatur. in. c. 17. in glo. A razonables precios. nu. 31. fo. 183.

Turris, licet longissimo tempore stetit colapsa, nulla prescriptio tollit facultatem reficiendi. in. ca. 22. in gl. Torres. nu. 33. fol. 183.

Turris refectio prohibetur, quando imminet scandala. ibi. nu. 34. fol. eod.

Turris ecclesiae potest fortificari tempore belli, ad perpetuam utilitatem. ibi. nu. 35. fol. eod.

Tutela, & cura, non debet quis appellare, sed se excusare. in. capitul. 17. in glossa. Elijan. num. 9. fol. 179.

Excusationi isti debet dari curator liti alias sententia excusationis est nulla. ibi.

Tutoris potestas maior est in re pupilli, quam administratoris reipublicae in republica. in. ca. 1. in

gl. Salario. nu. 7. fol. 155.

V

Vassalorum confessio in preiudicium libertatis, non valet. in. ca. 24. in gl. Titulo. nu. 6. fo. 217.

Per vassallos seruicium in solitum factum domino, valet: quia praesumitur factum vi, & metu. ibi. nu. 5. fo. eod.

Per vassallos instrumenta facta in preiudicium libertatis, non valent. ibi. nu. 4. fol. eod.

Vassallis suis dominus praecipit, ut sibi aliqua seruicia faciant in debita, puta, ut in vineis suis laborem faciant, vel ligna afferant in domum suam, non soluendo iustum pretium, rapinam committit, & ad restitutionem tenetur. ibi. numero. 7. fol. eod.

Vectigalium ius est de maximo imperio, & inferior a principe illud non potest imponere. in. ca. 13. in gl. Alcaualas. nu. 2. fol. 164.

Et an vectigalis exactio, potest praescribi. in. c. 24. in gl. O prescripcion. nu. 2. fol. 219.

Vendita vacca, an ueneat vitulus. in. c. 1. in gl. Mandado nu. 10. fol. 28.

An ex promissione de vendendo, compellatur quis vendere. in. capitul. 1. in glossa. Promessa. num. 5. fol. 65.

Promissio de non vendendo, seu meliorado, valet. ibi. nu. 7. fol. eod.

Vendere iustitiam, & simoniam committere, paria sunt. in. capitul. 1. in glossa. Donacion. nu. 23. fol. 67.

Vendere iustitiam grauius est, quam praebendam. ibi. nu. 24. fo. eod.

Statutum, quod non vendatur, vel non ematur frumentum, vel alia res, nisi certo precio, non valet. in. capitulo. 2. in glossa. Confederacion. num. 17. fol. 78.

Ut vendantur iusto precio victualia, spectat ad prefectum urbis. in. c. 17. in gl. A razonables precios nu. 1. fol. 181.

Statutum quod non vendantur iusto precio, non valet. ibi. nu. 3. fol. eod.

Quis cogitur vendere res competentes ad victum. ibi. nu. 7. fol. 182.

Licet ad vendendum quis non exposuerit res tempore famis, vel carestiae, cogitur vendere iusto precio, ne pauperes pereant soluendo eis statim pretium. Et si pauperes non habent unde soluant, de publico solui debet. ibi. num. 9. fol. eod.

Vendere quis cogitur tempore necessitatis, quando quis habet ultra quam sibi sint necessaria. ibi. nu. 10. fol. eod.

***** Non

INDEX.

Non cogitur quis vendere ea, quæ non sunt ad victualia. *ibi. nu. 11.*
An vendere quis cogatur victualia, tempore carestia viliori precio. *ibi. nu. 12.*
Ad vendendum victualia omnes debent compelli tempore carestia, & vnus solus compelli nõ debet. *ibi. nu. 16.*
Ad vendendum, quis potest compelli victualia iusto precio, si nõ est carestia. *nu. 17. fo. 183.*
Venduntur victualia tempore carestia viliori precio pauperibus, sed diuitibus iusto precio. *ibi. numer. 18.*
Ad vendendum possunt compelli venire rustici ad ciuitatem victualia. Et obligati ad macelladum certam quantitatem carniũ, superueniente publica necessitate in populo, cogi possunt, vt maiorem quantitatem macellent. *ibi. nu. 20.*
Ne carius vendantur res transeuntibus, quàm in mercato venduntur, nec militibus, & officialibus plus quam venduntur priuatis iudex provide re debet. Et quodque provide debet, vt rustici qui compelluntur venire ad vendendum, non vendant minutim, sed pro grosso, vel per substitutum, vt subito reuertatur. *ibi. nu. 24.*
Vt quis veda, vel emat carius offendens in foro p frumento plus debito, vel promittit plus debito punitur. *ibi. num. 25.*
Contra vendentes carnes morbosas, & contra ementes, & vendentes cum ponderibus, aut mensuris falsis, seu nõ iustis iudex debet esse diligens. *ibi. nu. 27. fol. 184.*
Quia nimis care vendebatur frumentum si de precium ponendo esset ratiocinatum in concilio ciuitatis, & vnus ex consiliarijs, antequam hoc fieret totum suum frumentum vedit caro precio, postea ordinatione facta emptor potest agere contra venditorem, & venditionem rescindere tanquam factam in fraudem legis futuræ, q̄ habet locũ, non solũ in consiliario, verum etiam in magno mercatore, sciente hoc esse ordinatum in consilio ciuitatis. *ibi. nu. 28.*
Iudex potest statuere, & iubere, quod non vendantur victualia. *ibi. nu. 30.*
Ad vendendum possunt cogi frumentũ habentes, & mittere illud in foro publico, tempore necessitatis, & ad hoc nemo excusatur, etiam si sit ecclesia. *ibi. nu. 34. fol. 184.*
Si vendidit ciuitas frumentũ contra statutum, an incidat in poenam. *ibi. nu. 38. fol. 185.*
Si victualium domini noluerint vendere viatoribus, possunt ea accipere propria autoritate in presentia duorum hominũ, soluendo pretiũ. *in. c. 28. in gl. Acogidos. nu. 4. fol. 229.*
An victualia possunt emere hospitatores, vt carius vendant viatoribus. *ibi. nu. 5. fol. eod.*
Pœna hospitis vendentis victualia in fraudem statuti. *ibi. nu. 6.*
An ciuitas in venditionibus suarum rerum habeat ius adiectionis, sicut fiscus. *in. c. 32. in glo. De purjar. nu. 9. fo. 237.*
In venditione rerũ ciuitatis, non habet locum adiectio offerentis meliorẽ conditionem, postquam venditio est perfecta. Ita etiam in locationibus. *ibi. nu. 10. fo. eod.*
Verbum potest, an indicat necessitatem. *in. ca. 3. in gl. Puedan. nu. 1. foli. 99.*
Verba legis, an comprehendat corpus collegij, vel vniuersitatem. *in. c. 1. in gl. De ninguna persona. nu. 4. fol. 71.*
Verbis non est opus quorum nullus sequitur effectus. *in. c. 36. in glo. Abogados. nu. 3. fol. 247.*
Via purgatio, vel resectio, ex publico fieri non debet, sed debet fieri a dominis domorum iuxta viam sitarum, quando via est intra muros ciuitatis, sed si est extra ciuitatem in loco in quo iuxta non sunt vicini, debet fieri expensis comunis. *in. c. 17. in gl. Esten limpias. nu. 2. fol. 185.*
A via publicæ reparatione nemo excusatur. *ibi. nu. 4. fol. eod.*
Habens viam priuatam, eam reficere tenetur. *ibi. num. 5.*
Via purgatio, quando est momentanea, cõductor ad eam tenetur: secus si est perpetua. *ibi. nu. 9.*
Quando quis tenetur ad viam purgandam, intelligitur quatenus protendit latitudo suæ domus, vel fundi. *ibi. nu. 10. fol. 186.*
Viam publicam emphiteota reficere tenetur, iuxta domum emphiteoticam. *ibi. nu. 11.*
Ad viæ refectionem tenetur vsufructuarius. *ibi. numer. 12.*
Qui viam tenetur purgare, non sufficit, quod auferat lutum ab ea de medio, & proiciat in partibus, vel lateribus viæ. *ibi. num. 13.*
Qui vult viam publicam reficere, debet ad veterem latitudinem restituere. *ibi. nu. 14.*
Via publica, non amittitur, etiã si populus ea non vteatur. *ibi. nu. 15.*
Via debet esse tuta transeuntibus. *ibi. nu. 16.*
Quod remediũ cõpetat, contra impediẽtem viam publicam purgare. *ibi. nu. 17.*
Si via publica est destructa, an vicinus cõpellatur, facere viam publicam per agrum suũ, & an quis possit transire per agrum alienum. *ibi. nu. 18.*
Viator debet soluere pretium iustum victualium, aliàs possunt denegari. *in. c. 28. in glo. Acogido. nu. 3. fo. 229.*
Vicarium episcopi offendens dicitur episcopo offendi. *in. capi. 4. in glossa. Iusticia. numero. 12. fol. 113.*

INDEX.

fol. 113.
Vicegerens habet iurisdictionem ordinariam. *in. c. 4. in gl. Iusticia. nu. 4. fo. 112.*
Vicegerens obtinet locum illius cuius vicem gerit & quicquid rescribitur sibi est mandatum executioni per illum cuius vices gerit, etiam si sit creatus post commissiõem datam vicegerenti. *ibi. nu. 5.*
Inter vicegerentem, & delegatũ est differentia. *ibi. num. 6. fol. 112.*
Vicegerens, an gaudeat immunitate qua gaudet ipse rector. *ibi. nu. 8.*
Vicegerens alicuius, debet honorari sicut ille cuius vices gerit. *ibi. nu. 10. fol. 113.*
Victualia, quæ valent iudices emere, si non inueniuntur ad emendum possunt pretio soluto auferre a subditis, & cogere ad vendendum. *in. c. 2. in glo. De mercaderias. nu. 19. fo. 87.*
De victualium materia supra in verbo, venditio.
Vidua quæ dicatur. *in. Procc. in gl. 1. nu. 34. fo. 9.*
Vilissimus est reputandus si nõ præcedit alios scientia, quæ est honore præstantior: quia vbi nõ est scientia non est bonum. *in. c. 4. in glo. Cuple. nu. 9. fol. 112.*
Vincula quis inuenit. *in. c. 18. in gl. Prisiones. nu. 1. fol. 199.*
Violator legis, qua poena puniatur. *in. c. 1. in gloss. Mandado. nu. 5. fol. 52.*
Vir si epulatur propter parzialitatem mulier potest repetere dotem. *in. c. 2. in gloss. Parcialidad. nu. 3. fol. 78.*
Visitatio prouinciæ, debet suis sumptibus visitare, & non expensis subditorum. *in. c. 6. in glo. Salario. nu. 1. fol. 131.*
Visitando prouinciã, hospitari nõ debet iudex gratis. *ibi. nu. 3. fo. eod.*
Populus visitatus non tenetur ad procurationem. *ibi. nu. 4. fo. 132.*
Visitare potest corrector per suum locum tenentẽ. *ibi. nu. 5. fo. eod.*
Visitor generalis totius prouinciæ, est procõsul, & circuitor totius prouinciæ. *in. c. 6. in gl. Visite. nu. 1. foli. 132.*
Commissio generalis visitadi, non tollitur per specialem commissiõem. *ibi. nu. 2. fol. eod.*
Visitor generalis potest corrigere malefactũ a visitatore speciali. *ibi. nu. 3. fol. eod.*
Et ibi. Quod ad officium iudicis spectat circuire tabernas, & balnea, & alia.
Visitatio, an sufficiat fieri in fine primi anni, & in principio secundi. *in. c. 6. in gl. Vna vez. num. 1. fol. 133.*
Visitatio, an possit in anno reiterari. *ibi. nu. 2.*
Si locus visitandus est in congruo, vel nõ est tutus, & ad eũ comodẽ accedere non potest, an iudex teneatur ire ad eum. *ibi. nu. 3.*
In visitatione non debet corrector ducere canes venaticos. *ibi. nu. 4.*
Visitor debet discurrere per totã suam prouinciã. *in. d. c. 6. in gl. Como vsan. nu. 1. fo. eod. 133.*
A visitatione, subditi non possunt liberari. *ibi. n. 2.*
Vita laudabilis debet attendi, & etiã si inhabilitas ei proueniat ex defectu natalium debet promoveri. *in. capi. 4. in glossa. Le cuple. numero. 7. fol. 111.*
Vitam laudabilem habere debet qui ad præcipuum gradum honoris promotus est. *ibi. nu. 2. f. eo.*
Vniuersitas, seu ciuitas correctore deficiente, non potest exercere iurisdictionem, nec iudicem imponere. *in. c. 5. in glo. Suspendidos. nu. 8. fol. 122.*
Ab vniuersitate non dicitur actus factus si retores in platea aliquid fecerint, sed a singularibus. *in. c. 18. in gl. De concejo. nu. 3. fol. 189.*
Vtilitas publica, quãdo vetitur, partes nõ possunt renunciari, etiam cum iuramento. *in. c. 1. in glo. Tierra. nu. 7. fol. 45.*
Propter publicam vtilitatem discedimus a regulis iuris comunis, & in fauore ecclesiæ. *ibi. num. 8.*
Vtilitas magna priuata, præfertur modicæ publicæ vtilitati. *ibi. nu. 10.*
Vfurarum causa, an spectet ad iudicem laicum, & de materia. *in. c. 50. in gl. Vfuras. nu. 1. folio. 270. & 271.*
Vxor est sequella, & pedissequa mariti. *in. Procc. in gl. 1. nu. 10. fol. 4.*
Si vxor est comitissa, & maritus non: maritus eius non dicitur comes. *ibi. nu. 11.*
Si vxor est fidalga, & maritus plebeius, nõ gaudet maritus priuilegio vxoris, nisi aliud de cõsuetudine caueatur. *ibi. nu. 12.*
Vxor fidalgui, vel nobilis, nõ potest torqueri, etiã post mortem viri, dum est in viduitate. *ibi. n. 16. folio. 5.*
Vxor vidua gaudet priuilegijs viri, in solutiõe tributorum, & collectarum. *ibi. nu. 19.*
Vxor doctoris, & licentiati, an potest torqueri. *ibi. nu. 25. fol. 4.*
Vxor doctoris, an potest pro debito incarcerationi. Et quid in alijs mulieribus. *ibi. nu. 27. fol. 7.*
Vxor clerici, an gaudeat priuilegio clericali. *ibi. n. 28. fol. 8.*
Vxor vidua retinet forum, & priuilegia viri in fauorabilibus: secus in odiosis. *ibi. n. 31. f. 9.*
An retinet dicta priuilegia si habet virum inutilem. *ibi. nu. 32.*
Vxor habet requisita cõstante matrimonio, si est velata, licet habeat virum inutilem, & ab eo nõ sit cognita. *ibi. nu. 33.*

*utile in dicitur
por in utile
quando alius
est in dicitur
respectu forme
sicut est dicitur
us respectu
sentire. fol.
313. n. 14*

I N D E X.

Vxor quæ post mortem viri ingressa est in religionem, perdit dignitatem, & privilegia mariti. ibi. numero. 35.
Idem si vivit luxuriosè, vel nubit viro inferioris conditionis. ibi. nu. 36.
Vxor in honestè vivens, perdit donationem factam à marito. ibi. nu. 37. fol. 9.
Vxor, an debeat continere in omni tempore viduitatis, vel solù infra annum latus. ibi. nu. 38.
Vxor quæ vivit luxuriosè post mortem viri, perdit dimidietatem acquisitionum, constante matrimonio. Idem in vxore occidente marito. ibi. numero. 39.
Vxor perdit arras, si luxuriosè vivit. ibi. nu. 40.
Item perdit tutelam filiorum. ibi. nu. 41.
Perdit quoque curam filiorum. ibi. nu. 42.
Vxor si vivit luxuriosè perdit executionem testamenti, sibi relictam à viro: secus si contrahit secundas nuptias. ibi. numero. 43.
Vxor perdit facultatem testandi, sibi à viro relictam si post mortem viri vivit inhonestè. ibi. n. 44. f. 10.
Authentica præterea. C. unde vir, & vxor. nō habet locum in vxore quæ post mortem viri vivit luxu-

riosè. ibi.
Vxor vidua luxuriosè vivens, an perdat dotem, si cut si vivente marito fecisset. ibi. nu. 45. foli. 10. Et ibi ampliaciones.
Vxores non debent iudices ducere secum, aliàs proeistenentur. in. c. 1. in gl. Mugeres. nu. 1. fol. 70.
Licet vxores ducant secum, iurisdictionem nō habentes, pro eis nō tenentur. ibi. nu. 3.
Vxor dicitur de familia viri. ibi. nu. 6.
Vxor dicitur domestica persona. ibi. nu. 7.
Vxor est socia diuina, & humanæ domus. ibi. numero. 8.
Vxor, & vir, sunt eadem caro. ibi. nu. 9.
Vxor licet habeat bona mariti obligata pro dote, si publicantur, non pōt impedire, quia omnia bona in fiscum incorporantur, & à fisco postea debet repetere dotem. in. ca. 11. in gl. Penas. nu. 2. fol. 162.
Vxor potest stipulari à viro pœnam, si tenuerit concubinam. ibi. nu. 11. foli. 230.
Stutum in vxores, non habet locum in spōsa, & econtra. in. capit. 47. in gloss. Casado. numero. 3. fol. 266.

H V I V S C O P I O S I S S I M I

indicis, seu tabulæ, vel potius re-
 pertorij finis.

Index earum rerum quæ huic operi denuò accesserunt.

A
Nexecutio fiat contra vniuersitatem in rebus publicis, priuatis, dehesis & similibus. in. c. 30. in gl. Gracias. nu. 3. fo. 234.
Ad militem spectat tueri militem, vel aliquam dominam in iure suo, & pauperem ab iniuria quæ recepit. in. c. 6. in gl. Pobres. fol. 134.
Alijs rebus deficientibus in subsidium, fit executio in rebus in quibus nō possunt obligari: intelligitur verum, præterquam in bobus, & in bestijs aratorijs. in. c. 1. in gl. Nil leuaran. fol. 57.

B
Ellum dicitur licitum tam laicis quam prælatis pro defensione suæ temporalis iurisdictionis in gl. Iurisdiction. fol. cod.

C
Contra singularem successorem nō transijt ius executionis, etiã si ex pacto creditor possit propria autoritate ingredi in rem obligatam in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 2. foli. 150.
Clerici habentes temporalem iurisdictionem indistinctè possunt arma sumere pro defensione sua & suorū in. c. 3. in gl. Iurisdiction. nu. 9. fo. 102.

D
Domini temporales in præiudicium prælatorum contra ecclesiasticam libertatem non possunt statuere, vetando quod eis, vel hominibus nil vendatur seu emat, nec quoquant infirmis suis in. c. 15. in gl. Buenas. nu. 8. fol. 172.
Dicitur quis consentire, quando quis de capitulo tacet, & nō contradicit ea quæ malè sūt in capitulo in. c. 3. nu. 28. in gl. Iurisdiction. nu. 28. fo. 105.

E
Executor, seu algazel, incipit facere executionem, & expirat officium, & successor eam finiuit: eorum cui executionis decima pertinet in. c. 10. in gl. Vna vez. nu. 1. fol. 160.
Fiat in gl. Senas m.

F
Idalgui nō possunt compelli vt se desigant de consuetudine prouinciarum: hoc in proce. num. 20. fol. 6.
Iura loquētia in tortura, habent locum in pœnis & tortura, & parificatur pœna. in proce. n. 20. f. 5.
In præbendis & canonicatibus priuilegiantur literati sicut nobiles in proce. nu. 23. fo. 7.
Iudex non debet de necessitate citari, vt defendat ea quæ facit ratione iurisdictionis nisi de eius pœna tractetur. in. c. 3. in gl. Abogados nu. 6. fol. 94.
In causis quæ pertinent temporalibus de iure vel ex priuilegio, vel quando clerici aliquid attentant in præiudicium temporalis iurisdictionis, iudices temporales possunt coercere clericos resistentes in. c. 3. in gl. Iurisdiction. nu. 9. fo. 102.

In collecta inducenda est multum attendenda valetudo personarum in gl. Pobres. in. c. 34. nu. 4. fo. 242.
Iurisdiction ecclesiæ semper tueri debet ob Deum reuerentiam iustè, sed nullatenus iniustè in gl. Iurisdiction. in. c. 3. nu. 9. fol. 102.
Iudex infra tempus appellandi, vel appellationem mittens executioni sententiam in reum, debet priuari officio quia est seuerus vltra pœnam penuriarum quam debet imponi in. c. 9. in glo. Ley. nu. 3. fol. 147.

In exigendis publicis functionibus, putat tributus vel datijs & collectis, nullus ordo exigitur nec citatio, imo in istis valent præcepta generalia & denuntiatio, quod quicumque debet soluere soluat in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 43. fol. 155.
Ille qui recessit, si in continente reuertitur quo animo recesserit, censetur semper fuisse in loco in. c. 18. in gl. Carcel. nu. 44. fo. 186.

L
Libertas debet esse in consulendo secundum. S. Tho. 22. q. 104. in Proce. nu. 15. fo. 16.
Licet instrumentum nō faciat de hæredi mentionem, pōt mādari executioni contra hæredem sicut contra defunctum in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 56. fol. 157.
Lex qui tribuit præmium dictis officialibus, videtur loqui de ipsa exactione. in. c. 10. in glo. Vna vez nu. 1. fo. 161.
Licet Iudæi non participant cum Christianis in rebus diuinis, participant tamen in actu in. c. 25. in gl. Dispensaren. nu. 3. fo. 223.

M
Mater potest esse filij curatrix, si ab ipso filio petatur in proce. nu. 42. fol. 9.
Milites possunt accipere victualia à puincialibus, si rustici essent adeo tenaces, quod nolent eis vendere, vel si deficeret eis pecunia in. c. 8. in gl. Dineros. nu. 5. fol. 141.
Magnus dominus potest occupare propria autoritate bona sui collectoris pro sibi ab eo debitum in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 43. fo. 155.

O
Odie non licet hæredi vt hæredi adulteram accusare, maxime ad amittendam dotem, siue maritus sciuerit & non fuit conquestus, siue ignorauerit. in proce. foli. 11. nu. 45.
 ***** 3 Principi

INDEX.

P

P Rincipi non est obediendum nec in pace nec in bello quando præcipit aliquid contra conscientiam in proœmio nu. 15. fol. 15.

Pro iure principis possunt pignori greges dummodo non includantur ne fame pereant. in glo.

Pobres. in. c. 34. nu. 3. fo. 241.

Potest dominus terræ mandare ciuibus habentibus castra quod ea muniant, & teneant ea munita in c. 22. in gl. Torres. nu. 11. fol. 210.

Pauperes, aut quorum nota est paupertas, vt ij qui dietim laborant pro victu quærendo, nil conferre debent in. c. 34. in gl. Pobres. nu. 4. fol. 241.

Principalis potest etiam incarcerari, & talis captura non liberat fideiussorem, imo vterq; possunt capi. in. c. 10. in gl. Execucion. nu. 40. fol. 155.

Q

Q Vid in fideiussore indemnitas, putà si Titius fideiussit pro Ioanne, & Ioannes promissit indemnitate, an possit agere per instrumentum guarentigium antequam Titius soluat pro Ioanne in. c. 10. gl. Execucion. nu. 40. fol. 155.

Quod factum est à maiori parte vniuersitatis. profectur expensis vniuersitatis, nisi euidenter cõstet de improbabili causa, & minor pars & singulares faciant suis expensis in. c. 3. in gl. Iurisdiction. fol. 105.

Quando quis priuilegium propter me habet, eo nõ vitur contra me inuito. in proœmio nu. 10. folio. 4.

Quando officialis delinquit in officio, vt quia accipit pecuniam pro administrando vel non administrando iustitiam dicetur barateriã comittere in. c. 9. in glossa. Los castigue num. 7. fo. 144.

Quod vniuersitas alicuius municipij debet singuli de ipsa vniuersitate non debent. in gl. Pobres. in. c. 34. nu. 3. fo. 241.

S

S I vxor alicuius requiritur per aliquem vt adulterium committat, quæ hoc marito pãdet, & maritus vxori suæ iniungit, quod fingat aures se præbere, & dari sibi tempus & horam vt

ad suam domum veniat, & ob hoc culpam aliquam non incurrit, quanuis maritus ex post facto hunc capiat, & malè tractet. in. c. 53. in glo. Incurra. nu. 1. fo. 279.

Si aliqua ciuitas dabit religiosis certam quantitatem pecuniæ, vel frumenti, si postea faciat statutum per quod sit reuocata talis elemosyna, tale statutum non valet in. c. 30. in glo. Libramientos nu. 2. fo. 234.

Si in totum nõ est satisfactum creditori, sed in parte an debeat decima executori. in. c. 10. in glo. Execucion nu. 69. fol. 159.

Si aliquis promissit soluere certam quantitatem pecuniæ, & iurauit, quod si postea vult opponere exceptionem compensationis, quod potest, nec dicitur periurus. in. c. 10. in gl. Execucion nu. 7. fol. 151.

Si fiscus petat gabellan ex contractu, petit à reo quod edat instrumentum, quod tenetur ædere, & quod est speciale in fisco quod petat instrumentum à reo ad suam intentionem fundadam in. c. 6. in gl. Parecer. nu. 2. fol. 127.

Si partes compromisserunt in iudicem delegatum an videatur renuntiare rescripto. in. c. 10. in glo. Que pudiere nu. 6. fo. 148.

Si statutum disponat, quod quis puniatur tãquam falsarius, debet intelligi, quod non puniatur pœna legis Cornelie sed alia arbitraria pœna in Proœ. nu. 21. fo. 6.

Si minor ommissit accusare infra terminum sibi statutum nõ restituitur postea ad accusandum. in. c. 1. nu. 34. & 36.

Rex non potest donare loca, exitus, terminos vel prædia ciuitatis seu locorum, nec alienare in. c. 1. nu. 2. fo. 45.

Sententia, seu iudicis decretum, licet fuerit iniquissimum, ob quod iudex litem faceret suã, est verum quando iudex exequitur eam secus si solam eam protulit. in. c. 1. nu. 4. fol. 46.

Si iudex facit seu dicit subdito iniuriam non in maius iudicij, nec per sententiã, sed solo verbo, vel facto, quod talis iudex debet leuiter parci in. c. 1. nu. 34. fol. 51.

Si quis nõ obedit principi, & nõ recognoscit eum in principem & dominum pœnã mortis meretur in. c. 1. nu. 6. fol. 52.

F I N I S.

S A L M A N T I C A E,
In ædibus Dominici à Portonarijs, Sacræ

Catholicæ Maiestatis.

Typógraphi.

1 5 7 1

Impensis Vincentij à Portonarijs.

BIB. BOTICA
UNIVERSITARIA
DE
GRANADA